உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பாராவியிடப்பட்டு,

ஸ்ரீமான்

வாயலாநெல்லூர் - மிட்டா ஜமீன்தார்

நாகை-சொக்கலிங்க-திருமுடிப்பிள்ளை

அவர்களால்

சென்னை.

பண்டித மித்திரயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சோபகிருதஞ்ஞ துலாரவி.

1903.

விலை அணா எட்டு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவேற்காட்டுத்தேவாரம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தெளிரிதுளைகதிகர்மிவெஞ்சி வெண்மியாணுறைவேறகா
ளெளியாருயாருதாரிவவுலகிலிற றெளியாரவர்தேவரே. (க)
ஆடனுகமைதத்தளவிலல்சோ வேடகுகொண்டவன வேறகாடு
பாடியுமபணிநதாரிவவுலகினிற சேடரா்யசெலவரே. (உ)
பூதமபாடபபாடலகாடடியாடி வேதவிழ்தகனவேறகாடு
போதுஞசாருமபுகையுகொடுதத்வாக் கேதமெயதுதலிலலேயே (ங)
ஆழகட்லெனகைகைகரநதவன வீழசடை யினனவேறகாடு
தாழவுடைமனததாரபணிநதேதத்திடப பாழபடிமமவாபாவமே (ச)
காடடிஞலுமயாசதிடகாலனே வீடடிஞனுறைவேறகாடு
பாட்டிஞறபணிநதேதத்திடவலலவ ரோடடிஞாவினேயாலலேயே (ஞ)
தேலினுலுடைமேவவல்லானசுடா வேலினுலுறைவேறகாடு
நூலினுறபணிநதேதத்திடவலலவா மாலினுறவினேமாயுமே. (ட)
மலலனமுமமதினமாய்தரவெய்ததோ வேலலினுனுறைவேறகாடு
சொலலவலலசுருகுகாமனதவா செலலவலலவாதிகமே. (ண)
சூரலவெணமதிரூடிமுடியுடை வீரனமேவியவேறகாடு
வாரமாயவழிபாடுநினேறதவா சோவாசெயகழுறிணைமே (அ)
பரகதிஞாபடிவெணடலேயிறபலி விரகதிஞலுறைவேறகாடு
ரதகஞணமையடரபபடடானிறை நெருகதிஞனேநீனேமினே (கூ)
மாறிலாமலராஞமாலவன வேறலானுறைவேறகா
டூறிலாமொழியேமொழியாவெழில கூறிஞாகதிலலேகுறறமே (க0)
விணடமாமபொழிலசூழதிருவேறகாடு கணடநமபனகழலபேணிச
சணபைஞானசமபநதனசெநதமிழ் கொணடுபாடகருணமாமே (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி - வேறகாட்டுநாதா. தேவி - வேறகணணியமமை.

நம்பியாண்டார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவந்தாதி.

தணடலேசூழ்திருவேறகாட்டுமனறகுவறஞா
கொணடவலலாயமவனசூதரைவெனறமுமைகொண்டபொருணை
மூண்டகனஞீறறனடியவாகீயபவனமூாகனெனபா
கணடலேநீரொணகுடகதையினமேவுகறசூதனேயே.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருப்புகழ்.

தானதந தனதான தானந்த தனதான
தானதந தனதான—தனதானு.

ஆலமேபா லெழுநீல மேலங்காய வரிகோல
மாளமேபோ லெயமாய விழியாலே

ஆமபா லுருடைகால வாலுங்கோ புரவார
ஆடமபா குவிநேய முலையாலே

சாலநதாழ் வறுமால வேலங்கோ பிடியாய
வேளகதா தடிபீப ரிடையாலே

சாரளுசார் விலனைய கேகங்கா யமன்மீறு
காலநதா ளெழுதீவ தறுவலாயே

பாலமபான மணநா ளாலங்கே யிறிலாத
மாதமபா தருசேய வயலூரா

பாடமபார் நிரிசூல நீடங்கா கரவீர
பாகநதா திருமாலின மருகோனே

வேலமபார் சூறமாது மேலுமபார் தருமாது ம
வீறங்கே யிருபாலு முறவீறும

வேதநசா வபிராம நாதந்தா வருளபாவு
வேலங்கா யிறைசீல பெருமாளே

தாகுதாதன தானன தானன தாததாதன தானன தானன
தாததாதன தானன தானன—தனதானு.

காசசாரங்குழ லாவிழி யாரயி லாரபபாலமொழி யாரிடை நூலெழு
வாசசாரிள நீரூலே மாசாகண மயலாலே

காழுகாதில தாமன மேதிக வாங்காமுக னுயு.யு சாதக
மாபபாதக னுமடி யேனாநி னருளாலே

பாரபபாயலே யோவடி யாரொடு சேரபபாயலே யோவுன தாரருள
கூரபபாயஸ் யோவமை யாடரு சூமதேசா

பாரபபாவல தோதுசொ லானமூ தூநீபபாரினின மீறிய கீரனை
யாரபபாயுன தாமரு ளாலெளாசொ லருளவாயே

வாரபபேரரு ளேபொழி காரண நோபபாவச காரண மாமத
வேறபாடிக ளோயுழி வேயுற வறைகோளு

வாகுகாகிவ மாமத மேமிக வூகுகாரிப யோகம தேயுறு
மாததாரிவ பாலகு மாவடி யவாவாழ்வே

வேறுகாடவுல வேடாகள மாமக ளாராகுகாவரன மாமகி னைதிரு
வேறுகாறிறை வேசபு ரீசுரா தருசேயே

வேடடாமக வானமக ளானவ ளேடடாதிரு மாமண வாபொனி
னடடாரபெரு வாழ்வின வேவரு பெருமாளே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடவேதாரணியமென்னும்

திருவேற்காட்டுப்புராணம்.

காப்பு.

வலம்புரிவிநாயகர்.

நலமபுரிவாரணநதிதகரதனிகமேச்சவளருவிலதரானச
சலமபரிவாரணதநதிகசைததருமுகாசுரனுடற்றுஞ்சமருமனமேனு[தத
குலமபுரிவாரணபபடையுங்குமைதெழில்சேருஞ்சூருமேறுகுநதாளவை
வலமபுரிவாரணக்குரிசினமலாபபதமெயம்மனவாகலவணங்குவோமே.

பாயிரம்.

சபாநாயகர்.

திருக்நியிலகளிததசிவகாமசவநதரிவிழிகளிறகசகாளூ
மருதகியுடணமபதமோவடிவாகியதுகொடுநலலருளாறபஞச
கிருதகியமெசெயதருளிபபணிமுனியும்புலிமுனியுங்கிளாவுறமேறுதத
திருதமருளெமமாணியெஞஞானறுமனமனதினிறுவுவாமால். (க)

திருவேறகாட்டீசுரர்.

மணிகொணடநெடுஙகடலிறகண்டுயிலுநதணடெளபமாரபதமேகானுங
கணிகொணடமறையவனுஙகாணபரியசுடருருவஙகாடடிவானுமெ
பணிகொண்டகுவலயமுமபணிநதேததசிருடிபரமபரையாயேஙக [ம.
வணிகொணடவேறகாடடிலருள்பொழிவேறகாடணியாமகத்துளவைபபர

சாந்தநாயகி.

மூநதுபெருங்கருணையினறபரைமுதலாஞசத்திகளாயமுறைமைதாக
வைநதுபெருநதொழினடதநதிருனறுதிறததானமூலமகறபியாள
விநதமுதனமூனறுகிளைஙருமுபாதானஙகணமேவிவிணணோ
வநதுபணிவேறகாட்டிலவாழ்சாநதநாயகிதாணமனதத்துளவைபபாம். (ங)

கலியாணசுந்தரா.

தெனமிசையிறதிரலவமுகருங்குறமுனிவனறனகுகாகசசெவ்வேலெந்திக
கனறுழையிவமடநோகுகிறகவினசெயமதரிநெடுங்கடகனனியோடுந
தனறுபனிவராயகனறுசுடாமருடநதரிததுநறுகுதாடையலசூடி
மனறலவளாகதிடவிருதமணவாளசுகதரணவணகுகஞசெயவாம. (ச)

தகழ்ணூல்முதற்றி

கடவாதமபடவாதமடவாதமெனைகுழிதத்துகருதிலோகுசீதா
திடவாசூபபொருளினுணமையெனதிசாரனகாதியாகாலவாசசூத
திடவாரணபபொருளாமெயஞஞானமுதத்தினாயாறுமிகழுகாடடி
வடவாலினகீழிருதஙகறமுனைதநபெருமானவணகுகஞசெயவாம. (ஞ)

விநாயகக்கடவுள்.

அணடாரிடாகுகடலகருக்கியகரிடாகுகடலபெருகுகியவனிவாரி
யுணடவணகுகழுங்கீகயபபிவாடியெதிதிதிமிகதாடியுமையாளகேளவன
மிணடாகளனபளிமுரன முதுதைநதாடகுகருணமதஞசொரியாகினகீறா
கொணடலவிளங்கெழிலகாடுங்குஞசரனசேவடிமுடிமேறகொளஞவோமே

சுமரகசடவுள்

சதகோடியாயிரங்கண்படைததவனகுதவிநிசாசரைவீடட [பா
மதகோடிவருமபரமபிறகடஞசாரியுங்களிறறுரிவையங்கெமமான
னிதகோடிவரமெனினுநெடிதளிபபவனனிதகுகிகீவேலவணைல
பதகோடிகானகீனயுரகசகோடிவாழுதுதவுமயாமபணிகுவோமே. (எ)

வைரவகக்கடவுள

ஆரணனவலசெருகுகொழியவனறலியிலனறதணெயுகையாஙதி
நாரணனசெங்குருதிகடலெனவாஙகியினிரபபிநெடுசூலதத
தோரணமாயவருடலநாலவீணியாடடெயருநதிதாலேலானகொனறைதத
தாரணிநறசிவபெருமாறகனபுளகமெயிரவனகுடலேமேறகொளவாம. (அ)

திருஞாந்தேவா.

அள்ளியெடுதகனிறமிறைவேபுணடாமிலஙகவஙகைகானகிற
றுள்ளிகெழுகிகதெழுஙதிரிகாடடிரலேமழுபபடைபிரமபுகினிகைதாஙகித
தெளளருபகிரதிமிலசசுசெஞசடையானதிருவாயமைமிறுதநிகாஞம
வெளளிவரைததலமகலாஙகதிராயகனதிருநதாளவிருமபுமீவாமே. (கூ)

அகததியமுனிவா

இருகோலமிடிமபொருளாயெழுபபுடமகோவாதையிலகுணதைத
மருகோலிநுமிழபபயினாவளாதசூலமசளாமருவுலாற

பெருகுகோதமவுலிபுனையருளாளனபெறுமியாடுபெறுகல்யாணக்
திருகுகோலஙகண்டுமெகிழுகதியனுசரணமலரசிரமேறுகொளவாம. (கo)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள.

்ணனிரணடுதிருபபெயருமபடைததபழமபதியிலவளரபதுமம்பேறுக
தணனிரணடுரடியாறபையகடஙதிலஙகுபொயகைததலதினமேவி
மூணனிரணடுருவருமவகதருளுமமுதருஙதியமணமூலமேவரு
மெனனிரணடுவிணணியனதுபெருவேருஙகளோகதவணியறைஞசிவாமுவாம. ()

திருநாவுகரசுசுவாமிகள.

அள்ளனமனகுணடரிடுரா றுதிருநீறணிவோாகனறமிடாமற
றுளளவிடையூடகளுமபொருநதாவென றுணைகைவருமூறுதிகொணடே
தெளளருதமிழுகடலனறித்தியெயியருநருஙகடனுதிருநதீருதும
வளளலேயமபெருமானதிருநாவுகரசினேயாமவணஙகிவாமுவாம.(கஉ)

சுநதரமூர்த்திசுவாமிகள.

அடியவருகெளியனெனபதனுமானமுதலியனவலவெனறியப்
படியறியகாட்டுதறகாமபடிவமெடுத்தாரூரிறபரவையெனனுந [தனுகக்
குடியிடைவிணணைகைசெவவாயசுடரினிழபபணடனகஙகைசொறா
கடினிலெமமிறைவனிருகாலசேபபபபணிததவனேகருதுளைவப்பாம.

மாணிகவாசசுவாமிகள.

கருகுகோவையாாகுழிகககருதிவோரவாகளசெவிகுகட்படாமுன
னுருகுகோவையாாமனனெயாழிதியறமியலபையினியுருகயாஙக
விருகுகோவையாாபலமுமபெறறமெனறெணணியெணணியினபமாரத்
திருகுகோவையாாமொழிததிருவாதவூராபதஞசிரமேறுகொளவாம.(கசு)

மூாகநாயனுர.

ஆர்கருமவியபொருளடியவருகமூரட்டலனனெனறு
மீாக்கடலருழ்வையமதினிலவுறுமதீபமெனறுநிலவுகாடடி
யாாகருமதுகரமுரஞசோலசெழிவேறகாடடிலவதரிதத
மூாகநெடுமாறனாயனுதிருவடிதாமமாளுதினமுனனுவாமால். (கடு)

சண்டேசுநாயனுர.

பொனனிநதிப்புனல்பாயுதமணனியினறிபபாலாறுசையாறற
வனனிமணலாலையுஞசெயதமமணலாலெலிமிலவருருவுகாடடி
தனனியமதிறைவேலவிதாதருகதாள்குறைவேறறிதாணடியாரேனை
மனனியமெயபபுகுபரவிசிவனடியாாதிருவடிபைவணகுவோமே (கக)

மறறையதிருத்தொண்டர்கள.

வே று

புயலவளாயிடறருனறன்பாறபொருந்தியவூறறகதாலு
மயலசெயறகரியாராகவலியினமைவருமெனறெண்ணி
யயலறியாதமோனவானகமருளபபெறறே
ரியலீணபபரவித்தொணடினெழிலியுமிறைஞசுவோமே. (கள)

சேககிழாா சுவாமிகள.

வே று

தீககுணமுடையகஞசிமண்டையஞஞசீவகசரிதகநன்றன்று
நேரகருறுதலோனருளுடையடியாரநாறறெழுசரிதையேமேன்மை
யாகருமெனறனபாயனறனகருளியருழருதிதொண்டாமாபுராணம
வாகினனமலாதசேககிழாருபயமலாப்பதஞசெனனிசோதுயவாம. ()

சந்தானகுரவா.

வே று

வானநாடாவழுத்துமபரசிவ
மானவானபொருவவாழ்வைநாமார்நதிட
ஞானமாககலமபெறநாடுசெந
தானவாரியாதாடலீமேறகொள்வாம். (ஙஙு)

வாழ்த்து.

வே று.

தாரணிவேநதாவாழ்கதணபுயன்மறுதுபெய்க
சீரணிசெஙகோலோஙகதிருவருள்செழிகவெண்ணீ
ரூரணவேளவிபலகவருமறையோாகண்மலக
வாரணவுரியோனசைவமன்னுகவையமெல்லாம. (உ0)

அவையடக்கம.

வே று

திடங்கொள்செழுந்தமிழ்ககடலினகைகண்டாசுந்
தெவிட்டாதமதுரமுஞ்சித்திரமுமேமலுந
தடங்கொள்புவிதழுதேதஙகுவரைகினேரூபாற்
றமியனுஞசொறமெடுதெதாடுக்கசசாராகிறற
லிடஙகொளண்டம்படைததனிப்போனெனுமுள்ளா
னிருக்குளதனமிருகுளதகனெட்டான்முன்னர்

மடங்கொண்மனத்தனவானதெயவநதாமும்
வரஙகொடுக்ககருதிததெழுநதவணமைபோலும். (உக)

கலிகருறையுமுயற்கறையுங்கருதாராகிக
கஙகையுடன்மதியமவைததுகாட்டலாலு
மலிகருமழினேரஞருடாடா
மததமலரிதழியுடனவைததலாலு
நிலிக்குமரும்பொருட்பதியினலுவுமேலா
நிருதசபைதனிலவிளஙகிநிறதலாலு
மிலகியமுமபயினறுதெளிநதமியேனமேலு
னெழிறசரிதநதமிழக்கவியாலிசைகினேறேனே. (உஉ)

பாயிர முற்றும்

ஆகச செயயுள - உங

புராண வரலாறு.

நலம்பெருஙகயிலாயநாதனநதிகடவுளுக்குநவிலவையன
றலம்பெருகததவமபுரியுஞசனறருமரறுதவியாசனுகனேனசீர்
வலமபெருகவாதராயணனருதனுக்குரைபபவருதியாகுமு
பலனபெருகவவனபுகனமபதினெடுபபுராணவைகபகருகாலே. (க)

வேறு.

பகர்பிரமமபதுமமவிண்டுசைவமபாகவதம
பவுடிகமாக்கணடயநாரதம்பயிலாகனேய
மகிழ்பிரமகைவதமவளரிலிஙகமவாயநத
வராகமேகாநதமவாமனஙகூமமசச
மிகலருஙகாருடமேலாமெழிலகொளபிரமாண்ட
மிவைபதினெணபுராணமிவறறியலபுளநறகிரநதக
திகழ்தருநாலிலகமிதறசிவகதைமூனலிலகாக
திருமாலபஙகயனிரவிதெயுவினுகலிகமம (உ)

திருநுசனறருமரேசுரசிஙகஞ்சோமஞு
சிவதருமநதிருவாசநதிகழநாரதீயம
பெருநதகைசோநதியுசனஙகபிலனசரிதம்
பெட்புறுமானவமவருணமபிறஙகுமெழிற்காளி
பரிந்துயிர்களபயிலவசிட்டஞசாமபவமேசுவரம
பராசரமாரீசமேபாகவமிரோனபான

ஸிரிகதவுபபுராணமிவையோரிலகதமெனதேறு
விளமபமுனனூலளகதமியவிருமபுகிஞசதகதவாகதே. (க)

வேறு

நீறகணடபபெருமானரிதகதிறுவியபுராணநேரமை
றாறகணடமன மவாழுசைவதுவலபவடிகளேமதுணைமை
மாறகணடமிலிஙகஙகாகதமவராகமவாமனமேமமசஞ
ரூறகொணடறுதிகருஙகூமமபிரமாணடகதெதாகையிரைகதே. (ங)

வேறு

காருடனமாலசரிதமவிணடுகாருடராதமிழிறபாகவதராகாம
பாருடனகீழேமலுலகமபடைபபாறகுபபிரமமொடுபுமமாகுமம
மீபருடனரிகதியளிகருமபிரமகைவதகதகதிரானபெருமைகூறு
நீருடனபாரலமசலநிறைநதுகாதழறகாகதெனயமாமே. (ஙி)

இவணரைதபுராணமிரொனபதணிறசிவசரிதமிலகநிரைநதுஞ
சிவினவாகுமதிகனெனதநிருதபிரமாணமதாசசெபபுஞரிசால [ப
புவனிமிசைபபுகனறவாகளெவிடிமிதமேதாகினபமிகப்புரிநது முனவை
பவமகறமிமலானபதவியினிலவீறமிருகபபணணுநதானே. (சு)

கலிணுமாயிரஙரிணமபரபபியிருனரிதமுநதகதிறறாய
வரிருமொளியுமிழதருசெஞசுடராழிப்படைகநதினருகூகதாசில
பவனிவளிதகிமாரியானபுழுகாதையாருகானகுமபுனைசுதத
கவிசினணுகதகனெனறுஞசுகதணுகதபபகியெனறுசாற்றுகதானே.

ஊனமருவிபபிறவியெணுமபெருஙகடலிலமுழுகாமலுறுதிகலகு
காணமறறுமவரிகதலகமியலபுறவேபடைதறிகானமுகறகுவாய்தத
மேனமையுறைதறிஞசரிதமோரிரணடுமகவானினமேலாகனெனறும
பானமைபெறுமரியாணமபங்கயஞசமபெனறுமபகருகதானே. (அ)

ஓழுகொளிசெயதிழுமபருதிவானவனறன்புகழுசசரிதமொன்றுங்காலைப்
பொழுதினமலரயெனவுமபொருகதுறுணபகலதனிறபூவைபோறி
னெழிலகளிகதுகொழுகுமரகதவணணனெனவுமிறுஙகநறமாலை
விழுமியசீருகதிரானெனவுமமுராதகிகளாகவிளமபுமாதோ. (கூ)

கொகதழுனபுகழுராகஙகோதிலசரிதமிரமொன்றுகுலவுதெண்ணீ
ரிகதபுதிதிகதாயசெகதீசனெனவுமுரைதிகழாதினிறே [ரா
யகதிமதியணிகதபிரானமுருதிருமேனியதாயபாகதவாற்றன்
மூகதுதனிகணபடைததமுனனவனி வுரபியெனறுமொழியுகதானே. ()

கிளருந்திருநெடுவெண்கதையிறகாரநதமோரிலகுகஞ்சங்கிதையாறைபபான
களங்கமகலகாரைமுகற்சனறகுமரஞ்சூருகஞ்சங்கரமேமவிணடு
வளருதயிறபிரமஞ்சூரியங்கிரநதமைபபதிறறைநதாறுமுபபான
விளங்கிடுமோரைநதாருமூனறுமுனறிவையாயிரமடிதறுவிரவுநதானே. ()

காடசிபெறுஞசனறகுமரசங்கிதையிறகாளிகாகணடநரபபணை
மாடசிபெறுமருநிதறதமகதறுவதறிறகுமுமெனமறைகணஞெரு
மாடசிபெறறகவமடியவருவேதவனமாகியமாநதவாறுமு
சூடசிபெறுமமேவறகாட்டினபெருமையிணமுதறுலகுடதிகருமாதேவா. ()

அநதமிலமெய்பபொருள்விஞசனறகுமரமமேவதவனமமராபோறறு
மிநதிரங்காங்கெயபபராசரமாழியகதியேமயிலருஞசெவவி
முருகுபரசிராமமடிமுடிதேடலவலமபுரியேமுனிவாபூசை
பருதமகறறிபலன மிபறுகுதேறறலசருகமிவைபகினுனகாமே. (கந)

ஆதவனபொற்கணிவிளகருங்கலிகாலாயிரதெணணூறறறுபதெதானபா
மீதவனபபுளசகுணடாயிரதேகாரறுநூறறினமேறறெணணூறறிற [ன
மீதவயறபொழிறுதறதிகாழிவடுகேசனமிருநதாளபோறறி [மிறை.
வேதவனபபெருமைமிகுமவடமொழியைததமிழமொழியால விளமபஞ்ச

புராணவரலாறு முற்றும்

ஆகச செயயுள - கூக

மெய்ப்பொருள்விஞ்சருக்கம்.

கமலபமாநதிருமுதருங்காஞ்சிமாநகரி
னமபயாசனனபகைபபுலிணகதையுமடகிக
கொமபனஞ்சுபகரணஙகளருளிபபடிறறுதவர
செமபொனமேருவிலெயிணயருசசினெசெயதானை. (க)

தெறல்லைகாணமறைவிரிஞசனதிணையடிதொழுதே
யலலிமாமலராகரங்குவிதறதடிகளகேளடியே
மிலலினவாபுகசைசெயதிருநதனமகநதிணையபுற
வலலதேதாவலமபகரெனமாதவாவருுகதார (உ)

கருப்பரீசுவரரருசசிணியமறையகாறு
றருபபையொனறிணையெருதிரிபாசுபதருப

பொருப்பகழ்ந்திடவிடித்தினபினனேபோமின்
விருப்பினிறகுமவ்வனத்திருமின்னெனவிதிதான். (கூ)

அகனணத்தினிலருந்தவரயன்றனிவணங்கி
மிகவெற்பிசேரொறறையாழியினுடனவிளைந்து
புகபெறறிவிணவீதியிறபோதருங்கதிரோன
றெகணதுதிதலகினமேறசேருதனமாணும. (சு)

துய்யமாதவருஞறபியதொலலிநலவிணக
ளொய்யெனதிரணடாலெனவுருப்பொலிநெமி
வெயயவனவலமபுரிதருமேருவினறெனபாற்
செயயபலலவகைகாவினுடசெனறுநினறதுவே. (டு)

பூமியுற்றெழீஇயணியாகள்சூழ்தரபோந்த
நேமிநிறறலானிடுகுபிபெயரினீங்கி
நாம*நைமிசாரணியமெனபியலபெறநாடி
யேமமாதவமபுரிந்திடமுனிவாதொகுருந்தார. (சு)

வேறு

பரவுபகமபிடிமிடைந்தபணிமீதிறபலமூசுபாகுங்கொடடி
நினறினைசாலகஞ்செபியநெறிதிதமுநாகமுமவிளங்கிறகுங்காட்சி
மரகதபபசுந்தரிறபவளமணிதெதாங்கலஞறறிமாசெறிந்தமனனுங
தரளமணிகொதத்துமணிபெறறதெரிந்துகைபுனைந்ததனமைபோலும. ()

விரிபாவுமபஞ்சரதினவிரிமலரும்புனலுகவிடபமீன
கறபோதுமொழுபசுங்கறலிடையிடைவீழுநலங்கொள்காடசி
கறபாருமவன மாதுபுனறெளிதினமுனிவரராகுகாணபாவரிவேணடிப்
பொற்பூவுமிரசிதத்தாறபுனைவிசிதரநறுமலருமபொழிதலபோலும. (அ)

புங்கமலாகுகாவதனுட்பொலிதடநதணசிறுதரங்கமபுடைப்பமேவும
பங்கயராணமுகைசிறையிறபசமைமணிக்கதிரிவிபபரப்பதேதாற்றல
கங்கையெனமங்கைவளாமறைதெரிபூசுராகயனங்களிபபவாய்ந்த
மங்கலபூரணகுமபகரதமேதகதிறகினறவணமைபோலும. (கூ)

பனிமுகைபசணபகுதினபணிமருவிபபலலவமுமபலமூதாங்கி
நனிபுவியினவளாகதுவளாகதெழுதருமாமிரகமோடடினலங்கொடோற்றம்
மினியவனமடநதைசுடாவிளகமைதீதியிலஙகுகனியெழிறகைதாங்க
முனிவராகடிருவடியைதனிதனியேவணஙகுகினறமுறைமை போலும்.

* நைமிசம - நேமி ஓயநதவிடம.

இவ்வடவிப்புடையாவுமவெள்ளிடைகளினமிழுமியிலஙகத்தாங்கிச்
செவ்விமிகுஞசெயலதுனனிப்பணிதலென்றுடொனறுபின னிக்திகழு
நவ்விவிழிமினிபுறவநஙகையனனோகதிடபூறுணணுவணண [ஙகாட்சி
திவ்வியசெநதழலதனுளஞசியிழைததிடுகினறதிறமைபோலும். (கக)

வேறு.

பருஞசிணபலவினமூசிபபழுகுமுட்கனியின்பாஙகர்
சுருமபொருநிமிறுநமேதனுஞசூழ்நதபாணமிழறுறுநமேதாற்ற
மிருமபொருளபுதைதமேதானவாசலிடஙனிலேகியேகித
தருநதருமெனறுகாடிதமிடசொலறுதகைமைபோலும். (கஉ)

சுததவசசிரமாணிகசசுடாபொதிருதென்னதமேதாற்றும்
விததமாமாதுளததினமிகுஙகனிவணஙகனமெய்நறூ
றுததமாமணியுளளேமெனறுளதுதினிலிறுமாபபோரா
ரெததகைதகாயஞானமுமென்றசொறபயணியேறகும. (கங)

திருந்தியவணடஙகாணசசெனறிடுஞசிணயகாவில்
வருமபசுமபுரவிதமேதேரானவரறகஞசுமாறறமோரா
திருமபுவியிலகுதெதகணயனமெனவுமேணப
பெருமபயனளிகுமுதகராயனமெனவுமபேசும. (கச)

அடைசிறினறிபபமபியடாநதபூத்தருகிறசாதி
விடபிகினறெளிரவோஙகிவிணணுறுமவியினகாடசி
படுசுடரெறிகருஞசெயயபவளமாபடிவநதிக
கடவுளெம்பெருமானசாலகாதகிடுஙகயிலேபோலும். (கடு)

சநதனநதாழைவாழைபூசதாபலஞசாதியாதி
பநதமாவனதகிற்கொணமூபடிநதபொழியாப்பண்பு
கநதமாகனியுமேபாதுகலநதுகாரகாலசீதசு
சுநதரப்பிரசமாரிசொரிநதெனவெளகேறறும. (கஙு)

சூடுமாமஞஞுகாளகண்டமஞசுகம்வாழ்கானிற்
கோட்டுமாவரிமாகைமமாகொடுவரிசூடுகாடசி
யேடுவாரிதழிசூடியிருபதமுனனியினபங
காட்டுவாரிடதுமிலலேபகையெனகாடலபோலும். (கஎ)

இணையபல்வளஞசூழ்கானதெழிறனியிருநதவாய
மூனிவாகண்முழுதுமேநாகமுறுவலபூகதளிகணமூசு
நனமலாப்பழுவநாப்பணண்ணிவாணாவநலகுந
தனிமகமுனறவீதுசாலவநதகதெனறன. (கஅ)

எண்ணினாயாகசாலையியலபெறவியறறவெனறுங
தணணருமுகைவிணடிறறுங்கடஞரிணைத்தருகணமனனும்
விணணகமுதலயாவுமேவருமனததாறசெயகற
குணமையாமவிசுவகனமனறன்னீயுளதிறகண்டார. (கசூ)

அன்னதுமுழுதாராமுனனவன்கரமுகிழ்தனனோகண்
முன்னாவகதாருபானிறபமுறுவலிதிவிணினமுறற
நனமகசசாலிசெயதியெனறலுஞாயிலணடக
தினமுகரிஞசஞஞகரெஙகணுமபொறியியறறி. (உo)

வாரியுமவிதததநாயவணமையுமெறுழுமனன
வாரியுமபொருதசாதிவருஙகடிபபாறறினணிறு
சீரியகாஞசிலபோழுகதிருநிலதிடைபோகபப
பாரியவயிரதணமேறபசுமபாலுதிரஙகளபாவ. (உக)

பொருதகிமாணிகபபாகறபொறபுறபபரபபூவல்
விரிகுமவிததருமஙகோடடி மீமிசைகொடுஙகையாரத
திருதகிடதனிறபணசிகரனகமைதுதிணகா
ழிருதகியகுடஙகசாலவெழிறரவியறபிபினனா. (உஉ)

அரணிகானமிடவெழுதவஙகியஙகடவுளானறு
பரவுகிதியஙகளெலலாமபடைதுமேகலிபாறறீறறக
திரமுறுமயூபதாருதகிகழதரதணடினாதி
விரவிடவிழைதுசசிறபமையஙகெறிவிதிவழாதோன. (உங)

ஒனமிணெடானறுமலுபகரணமுமேமலுளள
வென்மிகொளபொருளுமேவறுமேவறெடுதமைபபமிக
வனமிரனமண்டபஙகளவானமுகடளருதுமனன
வெனறுமவானவாவிருமபியிருகுமருதிரமிலஙக. (உச)

தெறமிசேதிமஙகமோடறுதெனறலஙகுழவிசெலவ
னுறறுமெயயுருபபமாறறவொளிகொளசாளரமுமோஙக
விறறெனகனினதறகெட்டாவெழிமிகுனனசாலை
மறறதுநிருமிததனனோமலரடிவணஙகினருன. (உடு)

நனறுநனறெனவியநதுநானமறைநலனகளாய்ந
தனமிருமுனிவரெலலாநதணணெனவெழுநதுசூழ்போய்த
தனறுணியகனறயாகசாலைகணவெருதுதாமா
தினறுமவிரதமே மணமெய்திடுமெனவேமுறறே. (உசு)

வேறு.

இருக்குரைவித்தியினுலிலங்குதுமபரசு
முருகுகொகுகுவழுஞுசாமவலலியுங
குருப்பையும்பறபலசமித்துஞசாதர
வுருகுருசெயதகமபினுளிரசெயதனவ. (உஎ)

பாஙகரினுகவையடிற்பாளிதங
தேஙகமழுணடகைகருணதீஙகறி
யோஙகுறதேவருமவிழையுதமங
காங்கியதேணுகன்கறிகதுதகதால. (உஅ)

மணணியவீணியுமகாயாழகளுஞ
சின்னமுஙகாளமுஞசிறநதியமபேவ
யினனமாமகதவிநுகாதறகெணணுபு
பொனனகாகுகிறமுதறதேவாபோநதவர. (உக)

இதறிறமெஙகணுமெனனுமோபெறச
சுததமாகியமகசூழறசாலியிற
பைதிதமுபறபைகளபரபபியன்னவா
மெயதகுமவேளவியைவடபமியினர். (ஙூ)

விடபலஙகமுமுறறவேதவோசைக
ணட்புளபசுவிணவேடகுரனமறை
நுட பமதுணாநதவாகாறறனமுறறியே
யொடபமுமோகையுமுளதகிறகணடனர. (ஙக)

தேஙகமழகூவிளநதிருசசடாடவி
தாஙகியேருடமபுரிசைவராயகன
பூஙகழறுணிமனப்பாதிறபோதர
வீஙகனலவேளவிசெயதிருநதியாநில. (ஙஉ)

விதுவணிசடைமுடிவிமலனமெய்பபதப
படுமமதனனிபேயபாவிரடொறுங
குதகுலவுவியினமுழகிகூரிய
சதுமறைருலனெபறுஞசவுனகாதிபன. (ஙஙூ)

அறைகழலவிளஙகுதாளவலவாதுலவ
குறையஃகனமிடகுகொளடேயாதநியி
னிறைதரதனமுகறபுதல்வெலமுற
மறையுளைந்தமகிழுவிடடமாதவன. (ஙச)

புரையிடற்கரியபொறபொருப்பைபபோனமெனத்
தரையுரைததிடவளாவிஙதஙதாழ்தர
வரைகெர்டிப்பொழுதினிலழுததியஙகையிற
குரைகடலடக்கியகுமபசம்பவன. (கூ)

கதஙதெழுகாலணிகளாயஙதுகாஙிகா
மதஙதழுவியகரிவகிாஙதழுபோாதஙுவா
னிதஙதொழவருடருஙிமலனமபுயப
பதஙதொழபுவிசசரணபடைததபணைவன. (கூ)

சீற்றமதறவிடறவிறங்கொள்கூற்றுவ
னூறறமுஞசிதைபடவுப்பியோஙகலசூழ்
நாறறிசைசுவாகமூநாகலோகமும
வீற்றுவீறறுகவேவிதிக்குஙகோசிகன். (கூ)

கனனியாதுகிலொழி இகைக்கையாடிய
வன்னிலேபாதருெறியிலாஙதுமபா
பொனனுலகிழிகருமபூவைமாகளாற
றனனிலவழாசசுகதருமமாதவன. (கூ)

தேனினுமினியசொற்சசியைதறீாஙதெழின
மேனகையாதிபோவெள்கிமாழுற
வானவாகதிறைபுவிமடஙதைமோகமாய
நானிலதனிலவரபபணிதஙாரதன. (கூ)

முடிபுணியதுசூலமுதலவனபுதறிர
ரடிகளேகருபபமீதானகொலபெண்கொலோ
கடிதினிறகுறெனகருமபொறறணடு
மடிவிரெனறுரைதததாவாசமாதவன. (கூ)

கணணுவனமூலபபியனகறகனகாசிபன
பணணமாகலிதரிபருவதாகதினி
வணமைசூழ்நதிலகுசமவாதததமாதவன
றணமைசாகுசுறுவிஙதாகதியதாபதன. (கூ)

இரசனிநாசிகேதியமதகதினி
வரநிறைசஙகரனவாமதேவனான
பரவியவசுசிரவபபடிவனமாயகங
திரமுறசெயயுமாதிரேயபுகலவன. (கூ)

இளைவதஞ்சுவலாயனனிளைபபியன்
புளைதவிராணிமாணடவியன்பூமபொழிற
றளைபுகழிலிகிதன்குணியுதகாலக
ணுளைசெயறகரியசாண்டிலலியவுதகமன. (ஈஊ)

வெண்மிசேரறகிகர்ததாவிளக்கெழிற்
றுனறுபுவளாகுனசசேபன்சுநதர
கின்மெருளிராபுலதகியனிருமலனபத
மெனறுமேமதகிடுஞசுனபபுசசனெனபவன. (ஈஉ)

வேறு

காதாராகுழையமபெருமாணிக்கருதகிலிருத்திகமலமலாத
காதாவறியாவொருமுதலேதமியேனகவலிதணீக்க
நாதாவிராகாயெனபபராவிநாஞகலியினலநதேதாந்த
வேதாரணியமுனிவரனேயீரயினருமவேளுளரும. (ஈடு)

இனியசைவநதழைபபமிருள்சித்தெழுநதவிருகோட்டுப
பனிசெய்மதியமொருமூனறுபதிநதாலணியபண்புளவாய்த
தனியதிரிபுணடரமவயங்கத்தயங்குமுளத்திற்கைதலகதி
னிணியவரியஞசெழுத்துமக்கமணிய்நிறைநதிலஙக. (ஈசு)

மெய்யின்முழுதுநீறணிந்துமேலாம்பதவிவிளைந்தளிகருக
மூய்யநயனதுளிமணியுஞசூழ்நதுபடருந்துகிவேணி
யையயனமருகதலதிலவசிதகனகதங்காலமருச்சனைகள
செய்யவிழையுமனமவிளஙகசெழிநதாதிருமாமணிதலதில.

அஙகண்மறைகளொருநானகோடங்கமிருமூன்றளநதமாநத
துஙகமுனிவாயாவாகளுஞ்சூடசிதுணிதத்தமனதினராய்த
திஙகளணிகதான்பிருவடியைசசேருநெறியைதகிழ்வாயமை
தஙகமனதகிறபலவிதமாத்தகவாறுசிநதிதசேத. (ஈஅ)

நீஙகற்கரியவவாவெனனுநெடியவிதைதீவினிலதகி
ணேஙகிப்பிறவிவாவீழதகவோவாவிருப்புவெறுபபுலவைப
பாஙகிறசினதவிளிமூசிபபல்சுமபாவப்பழமய்வுந
தாஙகிநெடியகொடியிருகதகதனமைதாறறிதகழைதது.

நுஙநதார்சிலிதகலிலதாயநசுமரதகைனிசேராகசிச
சேதிநதாரிதனையிறைவனருடிருகசேகாடரியாநதிணபடையா
லெறிநதாருய்நதாரெனபதனியேதஙகாணுவளதகிலெணணி
யறிநதாரதனைபபிறபுமாராகமறிவானவிருமபியாயகினரா. (உ0)

வேறு

புரைகடிமலிகடியவியாசாபுகழுறமே
யுரைததனவுணாகதுயாதபோதனனுளதே
திரைபபுனலணிநதிமுமாபதிதிருததா
மரைபபதநினாகருகிமாகிணியொழிதசே. (கக)

அகடமணிமாலைகளணிநதிலகுகின
மெயகடெணிவெண்பொடிபுணாதுமிளிரசெமபொன்
றெருகசடைநாபெறவனாதனதுளஙகக்
கைகடெணிதணடொடுகமண்டலம்வயங்க. (கஉ)

மாயவினாநீடியமரஙகடியநினமே
யாயுமறையோாகளவிழியமபுயமலாகதே
பாயுமொளிவிசவளாபாரிடையிழிகதே
தூயகதிரோணிகாரூதமுனிவரதான. (கங)

வேறு

புவிகதிதமபுரிருதமாமுனிவரனபோதக
ருவிததகையினராயெதிரசெனறகஙருழுது
செவிகதிதமபெறாதிதனாருதிதனாசிறாத
வவிகதமைநதிருசாலியுயதனரமமா. (கச)

நடஙருநாலணிமாபினாபலகலைதணுகக
மடஙகளுமபருததநிதமாதவனவசிதருள
மடஙகருஙகியபீடிகைவைத்தடிவணஙகி
யிடஙகொளபூமியினிறருகியழுதெலினாதும. (கக)

நறறிறமபெறவுதவியநானிலமபடைதசேனா
சொறறவாசகஙகொணடிவீறறறனாதுயா
யிறறைஞான மூனாதருதலாறறவப்பயனாவும
பெறறனமபிறப்பிதுபவிதநிரமிகபபெறற (கஙு)

ஸனாபறபலவிழைவுமுமுகமனுமியமபி
யொனாமுகேட்டருணைலவிணியுனனியிலலறதநி
னினாபூருவந்தவமபுரிநதனதெமபொழுதி
தூனாநானமறைபபெர்ருளகளுஞுறிறலிதாயசேதம. (கஙக)

ஓதுகின்றவிபபொருளகளினுமுதணாகது
நீதிகணடவாவாயமொழியாலுரசயிதசேது

நீதுநீங்கியநிகமபரனறிருவருணமுதநிக
ரேதுவென பதையையனேயதுவரறகெணி. (கூழ)

சிக்கமுறறிடிகிநதையராயினேநதெளிய
தகசகூடகியானறருளுநிதருமமமுதலாய
மிகநகானருமமேவதாகமமெரியுமெயயுணாரநது
நிககணேதனினமறறுளபொருளகளுநதெளிநிடதாய. (கூகூ)

ஏன்றருநதவரியமபலுமிருகணிரிறபபத
னானறுரோமமுஞசிலிதநிடசகடாவிடபசுமபொன
மனறுளாடிணைமலரடிமனதநினுளிருதநி
யொனறுமீமாநதிலணாரபபருமபாலசமுமருனை. (கூ0)

கனியுமாதவனகருணையாறகணமலாநிறநது
முனிவிரோதீரகளணிருமுடிவிலாபபொருளீத
தனிவிருமபினீராதலாறறரணியினுமைபதீப
லினியமாதவமவிரதமுநிறைநதவரெவரே (கூத)

இநதமெய்பபொருளிருகடரிணைவிழியுடைய
வநதிவணணனெமையனபொருவடிவமாயமாநத
நநதிவானவன்றிருசசெவிகருைததனனலஙகொள்
புநதிமேவியசனறகுமரனுகனவெனுகனறான (கூஉ)

தொலலையமபுவிபுரநதிடமாயவனறய
பலகலைபபொருளபகுத்திடபபடிமிகைபோநது
மலலலாஙகியவாதராயணனெனவநதா
னலலனீகியவயனமுகனவறகஃதனிததான. (கூங)

பட்டமயாவருமபெறறனரனநதபானமையிநோ
நிடடைமேவியேவிழையுநரிருபவநிணநதீக
கிடடொணபொருளவனுதவினனகிடைதீக
னெட்டையென பதுபொருநதினாவிடிமினைமியமப. (கூச)

பாந்தளமபடமவிரிதநிடவணிநதிடமபரமன
வாய்நதசிரதநிகணேமவியபுராணகதினவயஙகுங
காநதமுனனிறசஙகிதையடிதெழிலகலபபத
தேதாயநதினறுயாசனறருமாரதநினிறறெனமை. (கூஙி)

மருவுகாளிகாகாணடதநினீடியமகிமை
பெருகுநீதநதனகுரைதநிடுகாதையிறபிறகு

மொருசிவத்தலதத்துற்றிடுமுயாபெருங்காதை
முருகுசிதையிறசொலலுவனமுனிவிராகனெனறன். (சுசு)

உளஙகனிதுகேடகுநாகளுமுறபவமொழிபப
விளஙகுமெயபபொருளவிஞசசருகததுளமெயமை
வளமபுகனறனமபொனஞெளிபரபபிமடடுயிரகுக
தளஙகொடாமைகிறைமகனசரிதஞசாறறுதுமால். (சுஎ)

மெய்ப்பொருள்விஞ்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செயயுள - கoச.

சனற்குமாரச்சருக்கம்.

அனனவாசகமுனிவராகேட்டகமகிழ்நது
சென்னிமேறகரஙகுவிததுநறசிவமறிதிறலோ
யினனவுணமையைதீாததமுகியதினிலிதமாய்
முன்னமோாதரலேதிறமெனறலுமொழிவான. (க)

ஒருபதிறறொடாருயிரமயோசனையாழ்நதிவ்
விருபஃதினமேலெண்பதனகானகிணயிணைநது
மருவுமாயிரமயோசனையுயாநதுமாட்சிமைகூ
தருமநகாதொடுதமனிபககிரிதயஙகிடுமால். (உ)

இலகமயோசனபரப்புளதாமெழிறகுரிய
நலதனதையீநதிநாவலநதீவினிறபபண்
வலதனதைமேவியவியமமுதலவளரேழ்
குலப்பருப்பதஞசூழ்தரவமலீகுலவும. (ஙு)

வேறு.

காமருகணஙகளெஙலாஙகவினலஙகனியநின்ற
சேமவானமணிகளசூழசெம்பொலன்கிரியினகாட்சி
யேமமாரிமையவெறபிலிறைமணகோலஙகாணப்
பூமகளமைத்துவைததபூரணகுமபமபோலும. (ச)

காறறரும்பசியவல்லிக்கவினகொடிபடரதாவி
மேறறிசைகடநதுநினறமேருவினவிளஙகுகாட்சி
பாறகடல்கடையுமுனனம்பசியபொன்னிறஙகொண்மேனி
தோற்றவேமாயோனமார்பில்வாமைதோய்நதிருத்தல்போலும். (ஞ)

கருமணிமெயிகருஞ்சோதிகதிரடிவரையிறசூழ
மருவியதேசுவாயுதவளாபொலனகிரியினசிறறற
திருநிலமடநதைநீங்காசசெயியிருடபிழமபுநீங்க
விரிகதிரவிளகெனதோதகதியபபுறவைததலபோலுமம. (ஈ)

குலவுபொறகொடினெறுங்குகெரடுமுடிதாறுசுறற
விலகுபொறகிரியினமீதிலெழினமுகிறபயிலுங்காடசி
யலமறுமாறறனமேவுமனநதணுமனிலஞனை
வலணுறுகோவுநதாளினவலிமையபபார்ததலபோலுமம. (எ)

வனமிறறகிழபாறறாயமநதரசயிலமன்னுங
தனறுதெறகினிலேசமபுகிரியதுசூழுமேல பா
னினமிடுங்குமுதலவெறபுகிழ்வடதிசையினீங்கா
வெனமிகொளசிருங்கவெறபுவிளங்குமேலிவைகணனகில். (அ)

இதநதருஞசூதஞசெயயவிணாவிடுகோங்குநாவற
கதமபமாலசெமிருதெஞஞானறுங்கனிபழமுதிராநிறகுஞ
சிதைநதிடுமவறமிறபோநததேதனபரஙதாடிததேதவா
நிதமபுகழநதிடவேகீழ்பாணிறைசொரிநதியாவோடுமம. (கூ)

தயஙகுதென்மிசையினின்றசமபுவினகனிவாய்விண்டு
கயமபொரவீழ்நதுபாயதுவிண்ணெலாங்கவினவாரு
யிபங்கியவிடங்கடோறுமெழிறபசுமபொனனதாகங்கி
தயஙகொளவமருஞசாமபூநதமெனநவிலநிறறும. (கo)

குடதிசையதனிறபோநதகுமுதவான்கிரியினமேவுந
திடமுறுகதமபமீதிறசெழுங்கனிவீழதேதற
லிடனெலாமபரநதுநெய்பாலெழிறறயிராறுயோடிக
கடவுளாகெனறுமினபங்காடடியேநிறகுமாதோ. (கக)

விருமபுமுத்தரத்திலோங்கியனறவிளங்காநினற
சிருங்கவெறபதனிறசோநததிகழவடதருவினமீதி
னெருங்குசெங்கனிவழிநதுநீளவையதனிலவீழநது
கருமபினினசுவையாறுகாலபரநதோடுநாளும. (கஉ)

வேறு.

மதமொழிதனறகதிருமிமலைமருங்கிற்
சதசிருங்கமெனறுருபெயாவாயநதவித்தலததி
னிதமுமவானவாதானவாசிதருநீங்கா
ரெதிரிலகினனரிசைமுறைபிறழ்நதிடாதியமப. (கங)

அண்ணலங்கிரியதனிடையளபபருமவகையி
னண்ணுமஞசினேததருக்கள்வானளநதகரடோறும்
விண்ணிலவாழ்பவர்தமதுளமகிழ்நதிடவிளஙகு
மெண்ணுகாவதறகிறைஞசிருபபெயரினேயிசைபபார். (கச)

வேறு

பலவளநதிகழ்தருபழுவநரப்பணிற
பலகதிரப்பருதிவானவறகுமபானமதிச
செலவவாணறகுமேமறமிகழ்சசிகாடடியே
மலகுநானமுகனபெயாநகரமவைகுமால. (கடி)

ஆங்கமலத்துறையஞசுதனகத்தினி
லோஙகொனிவளாசனற்குமரனென்றுரை
தாஙகியபுங்கவன்றவங்கணிறைறமிடப
பாஙகுளசுசிதலமபடாதனமேயினன். (கசு)

அன்னகல்லதனிவாழ்பவருமனனவன்
றன்னுடனசெனறிவண்டகையதாமென
மன்னினரவாகளிறசிலாமனமிறைவனி
னுனனினாதவமுடனயோகமாகமே. (கள)

தவமபுரிவாக்குறுநதன்மையாகிய
விவாதவநீநசையினமைநீடனற்
சிவநதிடுமவெப்பமுநதிகழுநதடபமு
முவநதிடுமனதனிறபொறுததலாயினர். (கஅ)

தேசுறுமிடம்வரையறுததறிவ்விய
வாசனநதனவரையறுததலனறியே
பேசுதலிடையிடடுமொழிதலபினனரெவ
வாசைவயிறறினவாளாமைவைததனர. (ககூ)

எண்வகையங்கமுமியறறிநரடோறுங
கணமனங்கதவவேகவினகொணடோஙகிய
பண்ணவன்பாங்கரிற்பலாகளேகியே
திண்மைகொணடெனறிதெளிதனமேவினர். (உ0)

இயமமோரைந்தையுமியறறினாசிலா
நியமமோரைநதையுநிறுததினாசிலா
நயனுறுமாசனநான்குமனறியெப
பயனுறுஞசமையமுமபகுததியநதார்சிலா. (உக)

வளிகிலேயிரண்டையுமதித்திட்டாசிலர்
தெளிதெதாகைகிலேதணீத்தெரிந்துய்நதார்சில
ரளிபொறைநிலேதணேயாயகின்றாசிலா
நளிர்பெறுகினேவிணேநாட்டினாசிலா. (உஉ)

பொங்கியசமாதியைபபுரிகின்றாச்சிலர்
ஆங்கமொரெட்டையுமனுட்டித்தாசில
ரிஙனமுறைததிடுமெடடினுறபயன்
றஙகிடுமேயாகமேகானகுஞசாத்தினா. (உங)

தனமதாசாரமநிரநதணேததன
தினனகிதேவதையிடதிணடிய
முனனுறசசதிமானசமபின்முறறுறப்
பனனிரண்டஙகமுமபகுதுய்நதாசிலா. (உச)

கோதகலிலேயேயாகதிற்கூறிய
நாதவுறபதிசெய்மாகநணணியே
வாதைதோபரவியமானனறனனுடன
றீதகல்சிதமொனமிடடியநதாசிலா. (உடு)

பெருகடியோருசெய்பெறுமிகாடுபு
குருவனுகிரகிதகொள்கைதாய்மிக
வியவெணணகமுமனுடிதநிலே
புரிபவரெஙகணுமபொருநதவையனும. (உசு)

பொனனிதழகடுகைவாழபூரணனறணித
தனனிதயபேதினிலிருதிதானறப்
பனெனிநதினநதவமபயிலுஙகாலேயி
லுனனருங்கொழுநதனவராமதேதாதினம. (உஎ)

வேறு.

முறசெயுஙகருமமெலாமுறைவழாதரிதினமுற்றிக
கறபகசுணணமபூசுஙகஙகையினமுழஙிகைகையாற
றறபணநதேவாமுவாமுனிவராபிதாகடஙக
ளிறகுநனகருதிகறபவெரியினினறெழுந்த. (உஅ)

திவியதிருவெணணீறறைத்திகழ்படஞசப்பிரமததாலு
மொவ்வவேவிசிதமுசசாபாலுபணிடதேதாமநதர
மவ்விதமறவாதங்கியாதியேழ்மணுவினலும
வவ்வியதாவணத்தினவராகியமொனமினலும. (உக)

வரமூறுகரத்தினமுககானமருதிரததமைததுபபஞசப்
பிரமமருதிரததாற்பூசிப்பினனூறாததாதிபாதரு
திரமுறவணிருதுசாலததிகழ்திரியமபகததர
லரனருளியமூலத்தாலாசமனமுஞசெயதப்பால. (கூ೦)

அஙஙனமிருநதநீற்மிலமுதிணியளளிபோசித
தெஙகுமுகியமதாகவிணையுமாதிரியமப
கஙகவினபெறுமூலதததாறகரதினிறகுழைதசுணண
துஙகமுறறிடுமூவனனிசுராபரமூனறிதேடு. (கூக)

ணைடருமுபமூனறுகியிசைசுணமவருணமுமமை
திணடிறறசெகமேமயிறுசெபபியயாவுமான
புணடரஙதிருநதசசாதிபபொருநதியதவஙகளெலலாஙக
கொணடுருவமைநதமெயயிறகுலவுமூவைநதிடதது. (கூ೭)

விலஙகபெறறிடதரிதுமிகுமவிணையிருளவீடடிச
சலஙகிகாளஙகடலினினறுதருபபணஙகவினமேமவா
மலஙகுணபபசியபாய்மாவாததிடுஙகொடிஞசிதமேறான
வலஙகொளவுதயஞசெயயுமாகவானறிசையைநோககி. (கூ ஙூ)

வேறு.

சிலமேநிறையுஞசுகாசனததிருநதுதிகழ்தருநியாசமுஞசெயது
காலிருபரியவிரலினேப்பறறிகவைதிடுமீருருகவின
மூலமேறபகருமூாதமதளவுமுறறமேவாருருவுஙகணடந
தாலுவேபுருவநடுவொடுபிரமநதனிதமேவாைநதிடநதனனில. (கூசு)

கொடிநிகரிடைபிஙகலீகளினுடனேகூடியமறுகினிறபொனனின
வடிவுளதாகிநமேமாநதமாயுணமேமலவழியமுதுகுசுழுமுணயி
மூடிவுசெயயிதையமாதியைநதினிலேமுகுளமுணடகமேதாமுகநதிற
படியவுஙகாரஞசொலிபபதாயிதயபஙகயமலரினினீஙகேத. (கூதி)

இடதுநாசியினிறபூரகஞசெயதெயிலபெறசிறநதவுஙகாரத
தூடனமனதெனறப்பவணணியென றுமபடடெனவுசரிதைதநதாற
கடிமுகைமலரசோடிகையதனறகணடுருமனதினிறசலனந
தடைபடமதித்துப்பிஙகலியதனறறகைநதிடுமருதவைவிடுதே. (கூசூ)

தேசறவடகுகியிதயபங்கயதிறமிருநதுதாரகைநிகர்சாநத
பீசதனமயமைபுருடனுமோஙகபபிறஙகனறசிகையிணபபிரியா
வாசனபபுரியடடகதினினறகனறுமனனிவாழபஞசகநிலைகக
காசகலவிநதபூததனமயமேனகாஙகியெநிராமயனுக. (கூ೮)

அகமதினினைகதியிதயததிலவாஙகியடகஙகியவாயுவைபெழுபபித்
தகைகொளசஙகாரமுததினையதனறறஙகிடுமனுவினையெடுதகே
யிகழவிலாவினபதுகருவாஞகவிதையமாதிகளினைனெடேபாய்த
தொகைபெறுமானமமருதிரமதனறறுவாதசாஙதசசுடாவழியில (நஅ)

கூடடியெயதனபினவனிகஙதத்திற்குளிராபுனலிரசதினைஞகிழி
வாடடமிலுருவதினிறபரிசதிலவாயுவஙகரஞசதமதனில
நாடடமுறறகணெயொடுகிடெயமுறையினலஙகொடனமாதநிறையருது
மீடடிதாமதவாஙகாயததிலொடுகுகியிராசதாஙகாரதநிறகனம. (நூ)

இஙகிரியதனதையொடுகிடெயசுதஞஞானவிருதியமனமொனறே
டைநதையுஞசாதுவிதநதினிலொடுக்கியடரகஙகாரஙகளாதி
பஙதமுறறிடவபபுத்தியைக்குணதநிறபதிதயாகுணமபிரகிருதி
சஙதுசெய்திடவப்புருடனேடராகநதயஙகிடுமவிதநதையிமூனறை (சூ0)

கலியினிலொடுகுக்கலியொடுகியதிவிநதைநறபுருடனினநானகு
நிலெபறுமாயையிடத்தினிலொடுகுகிடியசுதவித்தையினெத
தலைமைபெறறிடுமீசுரத்தினிலொடுக்கிதயங்குசாதாகுகியநதனினி
லிலையமுறறிடவேயாதியாஞசத்தியிடதநிறசாதாகுகியமொடுகுகி. (சூக)

சதநிதநதுவதநதசிவதநினிலொடுகிதநனித்திடுகிவநதினெசிறநத
சுதநதமாயையினிலொடுகுகியதனினறறனிதநதமேகுகநதுரிசநணெச
சிதநதிசேராசானருள்வழியதனறறெரிநதுமேசாதநணெயதநீாகுது
நிதநதியமாகுநிறைவியாபகமாயங்குசதநதமாயையாயங்கினறு. (சூஉ)

பினவலக்காலிறபருவிரலதனிறபிறஙகுகாலாகுகினியதணெ
நனமதியடைவேயுமபடாருதிரத்தைநாவினிலுசசரிதடுமுபபிகு
கனமிகுகதநதினுரிசிணெநீதநதுகுகாணவுவதுசடாருதமூலதநதாறு
பனனிரணடுலிமேறசதநதியினமுதமபராருதுசொடடிவிடுதாயங்கிணெருதே (சூந)

சுதநதமாமிதயதநதினிறறிரிகலியாறசூழ்பிரணவதநதாலான
விதநதிரமயமாமபஙகயாசனதநதைணருமபிவைதநதனகரணிகையி
லுதநதியானயவுபபிரணவதநதாலொளிராபுரியடடகவுடலெ
வைதநதனமீதைஙகலெபபிரணவதநதாலவுகைபெறுமஙகுசமதனுல. (சூச)

அனிலணெபபூரிதத்தடகஙகிமேலெழுபபியடாருதபினவுவாதசாருதநதிறு
பனிமதிபபரமவுடலுறையணுவைபபாஙகுளகிருடியினமூடிவைத
தனிதரபபிரிதநதுவைதநதினெபபாறசசதநதிமருதிரதையுசசரிதமேத
யினியநலலமுதமாடடிமேலஙகமெழிலுறுகியாசமஙகியற்றி. (சூடு)

வேறு.

அக்கரமானவநதனமாதிரிகைசெய்வான
புகழ்முனைமூலாதாரமபொருநதியசுவாதிடானங்
தகைசிரமணிமுனனபூரகநதயங்குநதனமை
மிகனுகதமவிசுதவிபனெடாகஇனேயாராமில. (சசு)

சரிரணடிருமூன் றீனாநதீராறீரெடிரண்டி
வாரிணரிதழ்களாடிவருணமுமருவகுகணடே
சீரினஙகுசனவேதாமாறமிகமூருத்தினமகேச
ஞரியசதாசிவனருளுதியரூவாகமம்மா. (சஎ)

ஓகைகூதரநிசசுவாசமுசசுவாசஙகடம்மை
பாகுபாடாகுசெய்துபரிநதளித்தனனமேலாக
வாகையிறசுழுணியோடிவகுதனனகூறுமூனறு
மேகநீஙகியசீவானமாவீசறகுநதிகறகும. (சஅ)

முறைதிறமபாதுமூனறைதனித்தனிமுகூருகி
யுறுதியஙகிசதைசசாலவுசரிததுதவியுளளக
குறையறமானதத்தாறகோதிலானறுணபபூசிதுப
பெறுமவைவிழைநதுபினனாபபெகிருமாதிரிகைசெய்வான். (சஉ)

சிரநுதனேதநதிரஙகளசெவிதனுணியாகஙிராண
மிருகுபோலஙகளாடடமிரணமிவாயண்ணநதாலு
பிரமரநதிராறீரெடி றபிறஙகியவகரமாதி
வரமூலபதினருகுமகாரஙிதுமனனும. (ரு0)

வலகரநதாணமுழஙகைமருவுகைவிரலினமூலம
நலதநதருமிரேகையிறபினணணியிவ்வாயிவ்வணண
மிலகணநதிகழாநின றவைநதையுநதனகருமேறகுஙு
கலகமிலகடியேசானுகவினபெறுஙகணிகாலகாலின. (ருக)

வீரலடிநதியினமீதினமேவியவரைகணமேலை
யுரைசெறுமிடநதாட்குமூறுமவ்லப்பக்கநதனனிற்
பரவியவெரிநிடப்பாறபாஙகுறுமிதையகணட
மருவியபிடரிஞேடுவலகரமவலதுபாதம (ருஉ)

இடதுகையாதியநதமிமமுறையிருதாணபி
யுடலபடுமுதரநதனிஞேடிரமுதலாதியநதம
வடிவுறுசிரதநிஞதியநதமேவயங்குநதான
மடலுளவாறுறுதமவவ்வீடநிலகடனனில. (ருங)

ககரமேயாதியாகக்கருதுமகரங்கடனலு
னிகரொழிகியாசஞ்செயதுங்கினஞதிடமபிராணயாம
மிகலொழிமுனிவனீரெட்டியறமியேயனஞதாதகதி
லகனிவரா தரவேகாயததிரியிணயனபிஞ்டிம. (நிச)

மனத்தினிலுன்னியகமாலைகளணியாயபபூணிட
யினததிணகினமதாகவேறமிழிபகலபபுசசங
கனததிடமுகததிணஅதுகைபுணமாலைதாஙகித
தனிததவனெடமுருகசசகததிரமுருசசெபிதமே. (நிஙி)

வேறு.

அன்னகாலையிற்கனலுமிழலாகதிவேஙத
னினனதனமையாலவனபுகழ்ககிடக்கணதிழதமே
மனனுமவைகிருடகுறுமபாதமவலிதொலக்திடுவா
னுனனியவெணடிசைருடுமவாருதிமுகடுதிதான. (நிசு)

கனலிதானறலுங்காலிசெயகடனெலாஙகழிதே
யினியயோகுசெய்வதறகிடையூறறமற்றெணண
துனிகள்யாவையுஙதுலிதிடசசுடாவிடுதூய
பனியிளமபிறைதுளகுமஙகுசனறணபபணிஙதான. (நிள)

பணிஙதமாதவனசெங்கதிர்ப்பருதிமண்டலத்துங்
கணிஙதநெஞசிணறறண்டிலமிலிஙகமதாதி
யணிஙதுபினமலரஙகுட்டமாத்திரமாகத
துணிஙதுசோதியையிதையபஙகயதனிற்றொழுதான. (நிஎ)

இலங்குஞானமறைமுழுவதுமுணாஙதவனினிய
வலமபுரிஙதிடுமரியயோகததுளமாகக
புலனகளாய்ந்துமுனசாங்கியஙதாரகமபொருளி
னலஙதிகழ்ந்தரதமெனிரமனதணமையுஙஙதான. (நிகூ)

பினனைசுவரியமாதியெவைகளுமபிறஙகும்
பொனனெனனதிகழ்மாவயிராகியப்பொகுடமு
வன்னயகவரமாதிகேசரஙகளுமலர
வனனமாதவன்மருத்துவைவாஙகியேயடக்கி. (சுக)

அந்தமாருதமலர்த்தியவிதயவம்புயத்தில்
விஞஞராதணமேதினியாவையுமவிதிக்கு
முந்திஞான்முகனமாலுருதரனுருக்காட்டிப்
பந்தநீக்கிமெய்ஞஞானவாருதிதருமபரனே. (சுஙி)

தேவதேவனைத திரிபுவனசனைததிகழு
மூவருடடிருகயனனைமுமமலஙகடகதேர
ரேவாகெஞசினுமிடையறுதினிதிருபபவனை
மேவுசினமயபபொருளெனவிளஙகுமவேதியனை. (கூஉ)

முனனாவேளவியிற்றேரதிரஞசெயப்படுமுதலை
யனனதனமையிலவிசெயுதிடப்படுமமுதை
பன்னருமபரபபிரமனைதகிழ்பராபரனைச
சனமகதினிலவிளங்கியசததகோசரனை. (கூங)

காளகணடனைமுகுணடதனைகவினெண
டோளனைதனி நூலணிமாபனைதுவனமி
வாளவிருநதிடுறறனைமனனுயிாகுயிரா
யாளுமறபுதவமமையாமபிகையுடனே. (கூச)

முன்னிஞசகமூளரியினமுறைவழாதிருதிக்
கனமபூமியினமாயையினவாழ்ககையைக்காணன
றனனையுமறநதுநிட்டைசெய்தனனவ்வா று
நனனலமபெறவியறறிடுமெலலியோாநாளில். (கூடு)

வேறு.

கனனலங்கழனிசூழகசாகியேமுதற
றெனனமைசோபதிவளாதவனமியாாதிட
மனனியவுலகெலாமகிழ்வுபூதபுடன
றனனைநேரரியவனசாதறகெணணினான். (கூசு)

துதிதனாவானவாதொழுதுபோறறினர்
கதிகதிபதிகளாஙகணஙகளயாவையுங
குதிதனகுணடிகடகுறடகிருதிமம
விதிகருமலாமழைவிணணமபெயததால. (கூஎ)

முழங்கினகுடமுழாமபடகந்தகைகையுந
தழங்கினவாகுளிதிமிலிதணணமுங
கொழுங்கனிகண்டிஙகுணஙகணமேமம்பட
வெழுநதனபுரிநரமபிசைகளெஙகணும. (கூஅ)

கடல்களாஙதெனனவேகாகளஙகளு
மிடையிடையொலிததனவிவைகளயாவையு
மிடைதரவெண்குடைவிளங்கிவிணணெலா
மடைவுடனதரவெழுநதருளினானரோ. (கூகூ)

தருமசாகரமெனுந்தனிவெள்ளேறதினமேற
திரிபுரமெரித்தவனசெலலுஞசென்னெறி
மருவியமாதவனமனததிலுனிய
பரிவுறுகலனறிணப்பகுத்துநோககியே. (ஏ0)

தீங்கருமபணுகியசெலவியாடெமைத
தாங்கினனுளதெனததழுவுங்கூதர
வோங்கியகயிலையகிரியிலுறனன
வாங்குதெண்டிரையெனமறைழுங்கவே. (ஏக)

பொனமலியணங்குடனபோகதவணலப
பனமுறையுறுப்பிறைபணிந்தெழுந்திலன
றனனிருவிழிமலாதயங்கணடிலன
மனனியவெரட்டகவடிவநீதாறறவே. (ஏஉ)

இருத்தலசெயதனனிவறகெனனவாற்றலென
றுரைபபருமவெபபமூதூரவோங்கிய
மருத்துவாமுதலியவானவாதமகெலாங
கருத்தனுரதியங்கடவுடசிறினன். (ஏங)

மடித்ததுசெவ்விதழுமணிகணசேந்தன
பொடித்ததனவெயாமிகப்புருவங்கோடின
விடித்ததுகடுங்குரலெழுந்ததணறபொறி
துடித்ததனசெங்கரநீதாடபுடைத்ததே. (ஏச)

இணபசெஞசடைசிலாதரனறருந்
தணயனுகுறுமோசனமிலலினத்
திணயளவொழுகிலாசிவததுரோகியிற
றுணெநெடுங்கழுதலாயதுவளதியெனறனன். (ஏடு)

வேறு.

ஆசையெட்டுகிலைமாறுபட்டவனிகூறுபடடலரிதண்கதிர்
வீசிவடடமதிசேயகட்டழலிவீறுகொட்டவருமேமையனு
மாசையுறறவிதசொழிபபருடைமாறுபடுறுதிமாழ்கிலா
வீசணபபரவுநேசனததிரிமெயெயதினுனதுவெழுதுயா. (ஏசு)

பொறறையுசசியிணெயெறவியெற்விவருபொற்புடைப்புயலபிரப்பமே
றுறறுமறறையுலகதகதினிறபவரொபபிணகதகடிதகறவியெ
கொறறமிகசுவயிரதததபசிணகுழைத்தபதநிவகதகவாய்
கிறறலுற்றதருவதததமுறறுகிலெநெகவுணட-திரினறிதே. (ஏஎ)

வேறு.

திடங்கொண்மாமறையோர்நானைகையும்விரிததசேவலோர்திமத்திறையணை
கடநதனிலொருகைகாற்பேரநதனனனஞட்கானகமவரனகங்காட்டி [ப
முடஞசெமிபசியதெஙகிணப்பொருவிமுழங்களநதணையசைதது
நடநததுமுகிநடதததுமிவணினணணியதெவனகொலோவெனறான.

என்றுரையாடிததேறுதலிலஞயிணையகலவ்வுழைபோநத
மனறலஙகமலமலரவனசிறநதமததகநதனிறபுதலேற
நின்றிருநானகுசிருடியுமபதிதுதெடுமபொழுதகததினுனேடித
தன்றனிதணவெனனவுணாநதிணையசாபமவநதுறறதுமறிநதே. (எகூ)

அயயவோவெனறெனறரறமிமடடியிரதசேயணிமுறுகைவிழ்ததிதழலாதஞ
செயயகோகநகஞசொரிமணியேயபசசிருகிடைசெறுபனறுளிப
மெயயெலாநதபனனவிழ்ந்திரகதநினவிழுதநியபலலவமெதிர்ப
வுயயுமாலிலஞயநினறுநினறிரஙகியுரணிணையொழிதனனமமா. (அ0)

மேயவர்குலத்தேதானெணணரிதாகிவிரிநதிடறகமைநதவலவிணையத
தூயபேரறிவான்வயஙகினரெனினுநதுயதவதநதிடிறறுலேபபரிதா
லேயவிவ்விணைகளாயிரஙகியெனபயனகொலெனறுளதநினிறமெறனிவெய்தி
யாயினுமிமிலேறறணணலெவாழ்தநினரிதரோவெணைதுமெனறுய்நதான.

அன்னவன்மந்தாகினிப்புனலாடியருங்கடிகமழலாசசொரியும
பனனகேசரட்டரதபராரையஙகுசதபழுவநினறீசணைகுறிதசே
மனனுமைமபுலனினசெயலறவொடுகைமனதநினறதனவசமாகவி
யுனனுதறகரியபூசணைபுரிநதேதயருகியேதுதிதநிடனுறறான.

வேறு

ஆலமதைக்கநதரத்தவெருதநகோடடி
யசைநதமணிகுழைகளதவமுதமபில்கும
வாலிமதிதகிடிஞ்சடையபவளவாயமலாநத
செநதாமரைமுகத்தவளாமுகணண
சூலமுமொணசுடாமழுவுமுழையுமேநதித
துள்ளிவருமவெளளேறறிறமேறனருகிற்குங்
கோலதரமறையோலமிடடுங்காணக
குஞ்சிதததாளிணையனமிகொளகையுண்டோ. (அசு)

சூட்டரவினமுடிசுமக்குமுலகினமீதிற
றுணாமலாக்கறபகநாட்டிற்றுலஙகும்வானில்

வேட்டனநதமுனிவராகளனநதபேத
வேள்ளிசெய்துமபலயோகமவினைத்துஙகாணப
பாட்டளிகேதைதநதுமுரனறணவாநிறகும
பங்கயசெஞசரணமனமிபபகரினமறறோ
தாட்டுணைகளடியேனுகுளதோநாதா
சரணமேகதியெனறுதாழ்நதுநினறனை. (அச)

பணிநதிணையமொழிதுதிபபபரமனறோறறிப்
பங்கயநீவிழைநதவரமபகாதியெனறே
றணிநதருளவவனவணஙகிதமியெனபெறறத்
சனறகுமரனசதசிருஙகசசயிலதோரபா
லணிநதுபலநறுநதளிருமபசுநதேனபிலக
வழிந்தகலிகையுமீசறகதின்முனனித
றுணிநதரியோருபுரிநதிருநதானஙகட
டோனறல்வரவயிநதிலனறறொழுதனிதான. (அடு)

நெட்டிலையமணிசரூற்றுங்குஙகையா
னெடிதுயிரத்துக்கடுஙகோபநெருப்பின்மூழகி
யொட்டகமாகுதியெனறனறவத்தோசிறற
மொருகணமுநதவிரதாதுடையனனன
வட்டமலாகொனறையநதாதரிதகதா
மனனுயிராகடகாரமுமிதமணியேமாலோ
னெட்டரியசரணடிமைகினிவேறுணடோ
விவ்வுருவநீகியருளெனதாயெனறா. (அசு)

அணிததுயிரினருணமயாவுமியுமபெமமா
னருடசைவநெறியினினறவடியாதஙகண
மனபபெருமையுலகியசெய்யவெனறே
வாகுறுதிகாடடவெனறேமறையோய்கேட்டி
னிததையறவெறிநதுபுலனடைகிவாயமை
திறமபாதநமதுதெதாணடாரூளெயமமா
லெணிததுமகறுதறநரிதுபிறிதோதோறற
மிலதுநநதிவானவனபாலெய்தியெனறனை. (அள)

பல்லுயிராக்குநதனுகரணபுவனபோகம்
படைததளிததுமழிகவலலபரமன்றனோ
நல்லுறுதியடியேறகெனறிறைஞசிபோநது
நனுகுமவிணப்பழுததிலதோநாளெனறேவே

னெல்லியிலாப்பொதிரப்பிஞெடுமவிரதமபூண்டே
யிருநிலத்திலிருநதுதவமிழைததானஙகண
கலலொடகஙியுருகிமெலியபபனஙட
கலிமகள்குஙகுமதனஙதாயகவினகொடோளன. (அஅ)

வேறு

சதுமுகனுஞறறியதவஙகணடனபொடு
கதுமெனஙகியஙகடவுட்போதனன
றுதிபலசெயதுனிருழுமபறகையனே
கதிபிறிதுணடோகமலமனறியே. (அக)

பிழைதனயாவையுமபொறுததுப்பேரரு
டழைததிடியுய்குவன்றமியனெனறவன
கழற்றுணியிறைஞசியகரமுகிழ்ததன
னழறபொலிகரதனஞபயநலகியே. (கo)

தெணணிலாகொழுநதிணதிகழத்தாஙகிய
பெணணெஞருபாகணியிறைஞசிபபேணிய
விணணவரமுதவணவியநதுநோககியே
தணணமுதெனமொழிசாறறினறனன. (கக)

நின்முளெநடுஙகழுத்தெனனநீடிய
கனமிவடதனிகழிததனஙதர
மனனுமெனசிடனுயவளஙகொணமாமறை
யுனனருமபதநிலியுணமையாருவான. (கஉ)

மற்றையகலகளினஞானவண்மையுங
தெறலெனமுறைமையிறறெரிகருவாெனக
கொறறவனசெவியகோனடாதநிடுங
கறறையஞசெஞசடைகடவுட்போதனன. (கங)

சயமபிறம்பூதென்னுஞசலதிமுழகியே
வயஙகியகணஙகளிவருமினெனறன
னயமபுகனறணியவாஙணிஞரிவ
ணியஙகியவொடடகமுருவமெயதிய. (கச)

அநதணன்றணிசசிலாதரனனிதநிடு
மைநதனவாழுழைசசெலவைதநுமினதிரென
றுயநதிடபுகனறுதனனுலகிறபோயினன
சுநதரமுனிவராதொழுவனறேதினன. (கடு)

வே று.

பலகலைக்கேள்வியாய்ந்துபறபலதவங்கணீட
நலனிறைசனற்குமாரனறமிறவினரூபிபபாற்
றலமதிறசிறந்ததென்றேசங்கரனசாறறசெமபொன்
மலைமகள்விழையுமவேதவனததிறமவருகவுறறும. (கூசு)

சனற்குமாரச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச செயயுள - உ00

வேதவனச்சருக்கம்.

நிட்டைசோரூதனவ்வுரைநிகழ்த்தலு
மெடடைதீரதரமுனமியமபுமுணமையிற
கடடணிநதியங்கடவுளாறபெறு
மொடடகபபுதையிணையொழிததவண்மையும. (க)

தவனருமறைபபொருட்டன்மையோரதுயர
சிவனருட்பெறுகதிதெருட்டமாடசியு
மூவமையைததுரந்தவாலொழுகினநதண
ரெவனெறியருளெனவியமபனமேமயிஞன. (உ)

அஞ்சயநதாங்கியவருததசசாரவி
னஞ்சயநதாங்கியநாதறகணபராய்
நெஞ்சயநீதிதிங்கியதிவானவர
விஞ்சையருரகருமவீணவல்லரும. (ஙூ)

பறபலகணங்களும்பனிவிசும்பிலவர
முறபுமுனிவருமரியயோகருஞ
சிறபரனருள்பெறுஞசிததாசாததியர
மற்படமருதது்வாவசுகளெணமரும. (ச)

குழுமிநின்றிறைஞசிடகுறித்தகணமெலாங
கழுமலசெய்தரமுகரதகிலேநதியே
விழுமியபீடிகைமீதிருநதன
னெழுமையுநதவிரததருணநதியெம்பிரான. (ஞ)

அவ்வுழைமுதுமொழியணைறாணடிய
செவ்வியகணங்களசெனறிறைஞசிசெங்கையி

னவ்விநினெருளிாதருஙாதவெமமேஞா
கவ்வைசெய்தெழுமபவகாகடனின்றேறமேவ. (சு)

அருடபொழியையநின்னலாஙததாமரைக
குருகுகிளாபதஞசனற்குமரனேபாறறிநல
லுருபபெறவுய்மினென றுரைததேவதனவாய
விருப்புறுமொழியினுலேமவிஞெமெனறா. (எ)

என்றுரைதவ்வுழிவிடதிறைஞசு
வன்றிறறகணஙதழாயமாபதணறன
பொனறிகழுஙதியஙகமலமபூததவன
றனறிருசசரணடொழசசாதலுறறமேவ. (அ)

வேறு.

விருமபிவானவர்களேபாறறுமேருவினவெருடசிதாங்கி
வருஞசனறகுமரனறனனேவளஙகெழுஙதியென னு
மருஙதவனழைதுதேகாக்கவவனேவதிரியினவேடஙக
கருமபொனிறகுளிகைசோஙதகாடசியைப்பேறன றதமமா. (கூ)

சிகியினின்றெளிருஞசெல்வன்செப்பியசாபஙதீாபபச
சகியினீஙதிறஙதமாரனறனுபபடைதெழுதலபோனு
மகியினமேனமணியேபோனுமாதிதனெளியேபோனு
மெகினமீதுறையுமணணலீனறவனுதையஞசெயதான. (கo)

வேறு.

உதிதபண்ணவனஙதியஙகடவுளையுளதிற
பதிதகருசசனேசெயதபனமுறைபணிஙதெழுஙதே
துதிததுநினறடியேனவினேபூட்டியேதுலிததாய்
கதிததமோலியாயபிழைதனபொறுதனின்கடனே (கக)

மைவிளஙகியகஙகாவெனறனவாழமுதலே
துயவிளஙகியபடிறனெனறுளதறினறேறுயிற
பொயவிளஙகியவுறபவபபுணரிநீஙகறியேன
கைவிளங்கியகாதவக்கடற்றணிகைகடபப. (கஉ)

பணிதியெனறவனபதததுணிமிடுமேபணிஙதான
மணிதிருபபிரமேபஙதியவளளன்மாதவன்ற
ணணிதறநேராகஙியேயொருதனிகராஙகுவிதயனுங்
கணிதகிடறகருமகிலவிதையுஙகிஙதுதவ.

திருவளருதினிறகணடுமுபபுரஙடிதழுஞசெலவன்
றருமகதுவகிறைதருபுராணமூகதழுதுப
பெருகுமுததமகியாயமீஈஞசையுமபிறவு
மருவுசஙதசுருவவியாகரணமூவகைய. (கச)

கணிதஞாறறிகழுகறபசூருதிரஙகலருகிழுகர
வணபிலஙகிருககெசுருசாமமமதாவணமு
நுணுகுமாயுதமீவடருமுவுவறணுவேத
மணிகிரமபுகருதிருவுமுமருததசாதிரமும. (கடு)

எயதுதறகரிதாகியசெயகையேயெனினு
முயயுமாகசுமாயமுறைமையிறறெரிதுனகுளைதா
னையனவாய்மலாகதருளசெயவிதியுளியறிந
துய்யமாதவனிவறறினிறறெளிதுசொறபுகலவான. (கசு)

அதகமீகணமதிபுன்புலசரிமியனுகளிதத
விதகதமீதினின்மெயயுணாவுடையவாவிழுகது
சிததிசீசாதரதகிழுகதுமீமலவளாசிவஞான
முததிமாசுகமாயமொழிதரபபடடதுமாதா. (கஎ)

கிஷியிலயாக்கையினினு மெயசசுடராய்நீடு
மலகிலானறணியவையவதுடனறிநதினனற
றிலதநீஙகியபசுதவஞசிவதுவமாரு
முலகிலிததிருஞசெயவதறகுணாசரியதொழிநதானை. (கஅ)

சோதிரூபமாயதுளறதொழுவஞகில்
வீதசோகனுயமகதுவமபெறுவனவிளரிதாய
நாதவிநதுவாயெவறறினுகணினுகத
தீதறறந்தரிதிதவனறிவவியஞவான. (கக)

ஆகையான்மனமவாகஙிஞலறியொணனறி
நோகஙிணுமபுலபபடுவதேயிலனெனறுணுகித
தேகருஞானவாருதியருளாறறெரிசிதேதான
மோகசுவீடடினிலவசிததிடுமுத்தருவனே. (உ0)

எனறனேகமாயினணமவீடடினுகதேது
ரனறுசூறறிணியிதலானலியுடலெடுத்தேதான
றுனறுநோயைநீதினபமேதையகருவதின்போல்
வெனறிசோதிருவருடபெறுனவீடுபேறிலனே. (உக)

எனவுமோ திணியாதலாலிவையெலாமுணர
மனவுவாழுருட்குரவனேவலுநரிதாற
கனவினுந்தொழுதெளியவாயிவறமினுட்கணிதேத
யுனதுதாணடாகளுய்யவொனறருளெனவுரைதான. (உஉ)

தீதெமிசுதிமுனிவரன்றெரிதுதாைசெய்ய
நாதனருபங்கடவுணனெறனசிறுகைசெய்
தேதமேலுலகினுகிதமுரைதணியால
வேதருணபுறுகருதனெறுரைததிமேலாய் (உங)

முகணவானவனுகியினவிதிதிமுறைமை
மிகபூசராவேதவாசிரமநூலவிதிபாற
றகமேவாதிபயினறுணாதுகறனகதிபா
தொகபினனவிராதியுடங்குதறுரிய. (உச)

சதுராமந்திரசாதநிராதிகடனகருியா
விதிதிறமபிலாவிவறமினுலவிமலமாருவாபோன
மதிகொள்பணணவபிரமசாரியமுதலவரித்தே
யெதிகளுகருணவருதிவாழிலலறமிரண்டே. (உடு)

வரத்தைநாடுபுமணிவியாடகமகலவானப்
பிரத்தமூனறகப்பறறறப்பதையுமொருவி
விரத்தனுகியெமெயவரணாவிணியளிகரும்
பரதினமோகமாயசசனனசிதிதிதனற்பாலாம். (உசு)

வேறு

அளநதவாசிரமிநானகினரியசனனியாசிவேதத்
துளநதணப்பருதுசசாலவொண்பொருளுணாநதுபினனா
வளஙகொளபூருவதிறகனமபதநதணவருதுதுனேறே
விளஙகுமுதரதிறபிரமெயபபதமவிரிதுகூறி. (உஎ)

சுருதியெயிலிஙகம்வாககியநதொலபிரகரணநதானம
வருசமாகமெயமோராறுமவளருபகரிமதேதாடு
தெருணிறையுபசஙகாரநதிகழுமபபியாசனுரிநதி
தரிபவாயபியபூரவாததரபலமருததவாதம. (உஅ)

பொஙகுறுபதகிபாறுமபூருவோததிரதினமீதி
லஙகமாயமுறைமைதகவடிதமீமாஞசையதனின
றுஙகமாமபெலதையாயநதுசொறறநிசசயதகிற்சிகதை
தஙகவேசெலுதலன்னெனறனகருநூல்விதியதாகும். (உகூ)

உயாபிரணவதத்திற்பொருதவுடபொருளுணாருதுகெஞசி
னயாவறகிடைசெயதறகமைகதிடிலமலனறுறறித
துயரறசெயவனனனனசொலறகருமகதானகத
மியலுறபெறுவனவீடுமெளிதினிறகிடைகுமனறே. (ஙூ)

இனனெறியொழுகமயாக்குமெய்துவதரிதாமாறரு
னனனெறியுரைபபினமேலாகதனவாழபதிகடமின
மனனிபேயவாசஞசெய்தலவருபுலியுகுமறறைப
புனமரஞசிதலீறுகபொருதுபலயிாகுமெனறன. (ஙூக)

தேசிகனுரைத்தமாறறுதெணடிரையமுதமென்ன
வாசகனமுனிவன மாகதியையனெயருளிசெயத
நேசமாதலதிவாசநெடியவுமினியதேயா
லீசனமூரினமேனமையெயதியதலமயாதெனறன. (ஙூஉ)

கஞசவாகனனசெயகூதகணஙதியானிதுமுன்னாப்
பஞசினமெலலடியாட்காகபபகாதலமுரைபபனகேண்மோ
விஞசையாமுனிவாசிதாதாவெழுமாமுகதுதகேகமா
னஞசிறைமயிலமேலவாழுமாமிருபுயத்தினுமம. (ஙூங)

எண்ணருமூலகமபூததவிறையியஞசுழலெனறும
வெண்ணிலாசசொரியுநதூயவெளளியஙகிரியினமீதிற
றணமலாகெனனறையநதாதரிகதசெஞசடிலநாத
னணணலமபிடநதனனிலழகுறவீறறிருநதான. (ஙூச)

இருநதபேரவையிலோபோதலவாகருமெனகூறதற்
பரிநதெழிலெருததங்கோடடிபபனிமதியனிநதநாத
திருநதியமுததியேதுதிகழ்சிவஞானமெனறே
யருநதிறநூலகளகூறுமமைதியாலகிலமீதில். (ஙூடு)

நசசிவண்டரற்றுஙகஞசநாண்மலாபபிரமனுகி
கசசமிறவதேதாயோகர்கலிதரிபவாவேதாநத
நிரசயாதமகுமவாயததனோமையாஞானநோறறற
கிரசையிலபலகிடாதிகெயதரிதனறேவெனனு. (ஙூசு)

இமகிரியளிதததூயவிளநிலாவெறிகுமூர
லுமையவள்பகரயாவுமுறநெறியுரைபபகேளா
யமைவருதேளியாநேடரியபூரணமதாகித
தமைநிகாபரமாகாசமாகவேதயஙகநிறபேம. (ஙூஎ)

மனபெறுபரமர்காசவாசமுகூறுங்க
வுனறணிகலநதேயெங்குமுறைதிகழொருகூறுங்கி
யினபுறநினறேறமேனுமிலங்கியதலததிலெனறு
மனபாபஞ்யங்கூணிபெறவமாவேமனன. (நஅ)

இருசெழிறறலததிலோர்பாதிருபினமுகாரணதெயதுங
துரிசெலாநதவிருமெனறுனசோதிமாமலையாயினறுன
மருவளர்கருமெனகூநதனமடமயிலணியாமைஞச
முருகியெதலதிஞதாவறைகுவதுரைசெயயெனறுள். (நகூ)

வேறு

இருமருவுகுங்கருங்கடலசூழ்நதீதலமிலவங்கமணியேநதிப்பேபாறற
வருணனமுதலிமையவாகளவணங்குதலமபகாநதளபமாபதணைல
பிரமகதிதிணபோகங்கிபேறளிகருநதலமதிணபேசிலோகருந
தருமனிடரினீதீகருநதணுகீகாடிவளாசேதுதலமதாமே (சஅ)

ஒனறுளதத்தலத்துதிதசராசரங்களினீதுமவிடையூதியாகும
பொன்றிகழுமமபாதனகேணியெனசோபானமீபாறபசாதே
வென்றிநிறைதிரிசிரசினவிலங்கல்வளாதருஞசிறகதவிமலியோடு
மென்றுமரகதவணணனிருவரங்கதிருநதுகொழீகதமூதூர (சக)

மட்டிண்டமலரோநதிமணிகொழிகுமவைகைவநதியினபாங்கர
கடடுணடபுகாமுகத்துகலலாலீனதனகுவளாகருமபொனறீநத
தொடடுணடவடுகளிறுமதனுசொரியசெய்துலகநதுதிப்பகாடடி
யெட்டுணடமதிததலாயிலங்கியிடமதுரைநகாகஈணேவுறுணேடா. (சஉ)

கம்பமுறுமொருசிலமபிவாயநூலாறபநதரிடகணடுதூய
வம்புவணிபணிசெயயவரசளிதததிருபபணியினருமைகாடடிப
பம்புறுநதளிராகுழைதேயெஞஞானறுமபலமுதவிபபணிததபாணடிச
சமபுவளாநிடவிளங்குமாணைகாதலபபெருமையாறறலாமோ. (சங)

காசகனறகங்கைநதிவழிபடுமூதூரதனிறகருததாலுனனிப
பூசைசெயிலோரிலிங்கமபுவிதனிலீனைநதுசதமபொருநதானின
தேசுடையசிவதலங்களிழைதபலனுதவுமதிறறேகபிபபி
னீசனெனுமவிலங்கெனிலுங்கிருமியெனுமுருததிரனயகிலவுநதானே.

ஈனைதுகநதணேபபெறறிருந்தவனோகநதணேபபெறறிருநதேனமுனனா
காலைநதுகநதையுமபடிகருவுசெயயெனகொபபகைகொணேடே
பாரைநதுஙகடபபதனமுனகையமுகனுலமைப்பவளாபதியதாகு [கிப்
மோனைநதுபாதகமுமொழிததிடுகோகனனமெனனவுரைகொண்மூதூர.

தண்டரளமணிகொழித்துசசாதியகிற்சநதனமுநதகாதுவாரி
மண்டிவருகொள்ளிடதினவடபாலிறகொஙகுயிர்த்தமலரதகூம்பப்
புணடரிகபுரமெனுமோதலமுளததலத்தையொருபோதிறகண்ணுற
கணடவருகரியமறைகாணுதபொருளெளிதிறகாணலாமே (சசு)

கொழுதியளிமுரனறணவுறுமலர்சேருயயானஙகுலவபபாங்க
ரழஙியமுதாரதிசேரபழமலியெனருருதலமுணடதனினமீதில
விழுமுடலகளணிதறுமவலசசெவிமேலாயிறகுமவிணவிடடிமேலாஞ்
செழுமைபெறுபரபோகமளிகுமதறகிணையுலகிறசிறுமினமே றே. (சஎ)

ஆதியகமுதஞனகிலனனமணிபொனசிலையுருவமாகுமெவறபு
மீதுவளாரதிடவிளஙகுமொருதலமுணடதனுமபவிளபபிலைாகும
வரதைபுரிமுமமலமுமவலியிழகுமெனிலதனிலவசிததிகாணமேடாரக்
கோதுபலனபிறிதுணடோவெனறுரிவனமுதருலகினமமா. (சஅ)

காஞசியெனுமொருதலமுணடதிறகாமகோகாடடமவளஙகவிஞநிறகும
வாஞசையுறிலனநதசிததிலழஙகிடுமுறபவநோயகுமருநதாஙகாயம
போஞசெயலதனவிதகழியாதிருகவிழைநதிடிலொறறியொனறேபோ
தாஞசிறிதுநதடையிலதாயதிருமயிலமுதநிறைநதழைகுமாறேதாஞ்

மையாருஙகாளதகியிடைமருஙூாகழுக்குனறமவயிகயஙாத
மையாறுதிருசசயிலமவானமியூருசசயினியாலஙகாடு
செயயாறுமவடமூலலிவலிதாயஞசிததவடநதிகழ்கேதார
முய்யானநிறைவிரிஞ்சைவிரூபாகமபிரபாசமொலிசேரோததூர். (கூ0)

ஓஙகியமஙகாரசயிலஙகடமபனிகளிடையருதூற்றுநிறபத்
தாஙகிநிபிரிமையகிரிதணகயிலைமுதலனஙகதலஙகடோறறு
மீஙகிவறறினபெருமையெலாஞசுமறையேதுதிசெயயுமிவற்றிறஙகிற்
றேஙகுவளிவிழிமயிலேதிருவருளபெறறிடுமெனருனசேமேனினைருவ.

விதகனதகிறமொழியவிளைகமழ்செநதுவரிதழ்வாய்விழலிநாகஇ
யதகலஙகடொறுமவெதகறகாணினையிமையோரகுமரிதெயனறே
விதகரணிமானிடாகடகெளிதாமாவாயினுமெவ்வுயிராகுஙக்கூட
வுத்தமமாகியதலமொனறுரைதகருளசெயபெனபபணிநதாளுகமீனருள.

வேறு.

உனரசெயமகிழ்நதனகஙகேகாதியதலத்தினினறும
பரமபுணணியமாஙகாஞசிபகாதலபிதனினமீதஙக
கருதினாகநெளிதினமுதநிகவிறுறவளிபபதாகி
விரவியகாஞசிதனனினமேவியமேனமைதாகி. (கூக)

பாபுகழ்காஞ்சியேகாமபரமகுயோசனையோமூனறு
நோபெறுமீசானதத்தினீடுபூருவதத்தினவாரிக
கோகொள்ளியோசனைமேறபாலிலெழறறிருப்பாசூரகஙகி
யாதிசைதனிறகபாலீசசரதத்தினுகனிலதிகில. (நிச)

பூருவந்தன்னிலெமமாறபொருகுறப்படைபபதாகிச
சீருடனமிகமுழுதூரொனறுளவதனினசெவ்வி
நேருறமுழுதுஙகூறநெடியவுமரிதேயாகு
மேரணிநலனகள்வாயப்பலின றுவிழைநதவாறறுன. (நிடு)

வேறு.

நிச்சயமதாய்மொழிவலெனறெருகணபபொழுதுனினறுதிகழ்நெறிவிழி
னிசசையறமுகதிருமூரதுதனகருமுனியபறகைபெறுகாமகரணஙக [யா
கசசமிதறகரிதணுதறுணியவறறிடைகணிதறுறுதிசெயலுமைகேள
பசசைமணிவண்புரமெனறுபெயாதெனகயிலைபானுபுரியென றுபெயரே.

மலலனிறையுமபரசிராமபுரமென றுபெயாமாபிரியைதனிலுக
மொலகியபடைதகுமலெவலலிநகரென றுபெயரோதருமிராகவபுரஞ
செலவநிறைருமபமுனிவாசபுரமென றுபெயாசெயமணவாளநகரநீ
டலலலொழிமுதறநகரென றுபெயாதேவநகராதிபுரியென றுபெயரே.

காதிதழிபுண்டரிகமாநகரமென றுபெயாசாரணரியகரிமையார
நாதபுரமென றுபெயாசோதிகிரியென றுபெயாஞானநகரென றுபெயாவே
மாதவசியற றுநகரென றுபெயரதனினமாநகரமென றுபெயாசீர [லை
வேதபுரியென றுபெயாபொனனுலகநீடுதிருவேலவனமென றுபெயரே.

தீயவடவாவனலனூழியலிகாலபடாதீமைபுரியாதநகரஙக
காயுநெடுமாவிடவுபாதிபசிநோயகளபிணிகாதகல்செயயாதநகரம
போயரியமாதவாகனறுமினுணமபதமாபுரைபுரிதேவநகர
மாயவினதீரநகரமென றுபெயாநீடுமியுகவாசநகரென றுபெயரே. (நிகூ)

இததகுதிபெறறிடதலதனிமிடபபொழுதிருபபினுமவிருபபினுருகாற
சிததமதிலுனனுமிடமதுவமைசெயயினுமவழிபபயணமீதுசெலினு
முகதாமுரைசகுமளவிறபிரகியாதிடினுமொணபுவிபரிததராசராயப
புகதிரபவுததிரகளததிரருடனபயிலவாபோதுவாபினமுததிநகரம. (கூ0)

வேறு

எனறுநாயகனிதமபெறமொழிநதுமேலிலகு
மனறலசோதருஙகுமுதவாயநயபபுறமலாநது

வென்றிமேவுமித்தலைதினமாணைநத்தீவிரித்து
நனறுகூறுவலகேணமெனநவிலுறறனனலை. (கக)

வண்ணவான்முகிறகறபகககாவினிலவளரு
மண்ணல்சேரயிராவதமெனவிசுமபகனறு
கண்ணகனறதிணடிமையெனிகருங்கடனமிக்கு
விணணிலவாழதருபிரஞமெனமீணட. (கஉ)

சூழுமாமழையனனவனசுநதரகரதில்
வாழுமவசிரமவிதாதிதனமினனிடையங்கப
பாழியானமிருவிலலீணபணபுறகாடடித
தாழுறறவவ்வினமணியெனவதிரதனமேவ. (கங)

அணியவனபருபபதததினீளசிறைதீணயரிய
நிணியனஞடபொழியமபினவீழ்காடசியைநிகாபப
மனதினேடருநகியங்கிரிகணவீளநது
புணநலநதருங்குளிரசிகொளமபிணபொழிநத. (கச)

எழுநதுவிணடொடுநதியங்கிரிதனிலிலக
வழிநதுபோதுமவெள்ளருவியினவளங்கெழுகாடடி
செழுநதவதனிகாழுகுநதிருநிலதிறற
றழைநதசெவ்வியைநோகுறவருகுதறகுமால (கஎ)

வேறு.

எழுமலையுருவமேவலீயநதிசையகணவீரரரயர
செழுமைசாசெயமேமனிதிருநதமேவகாடுமாறறு
லழகியபாலிநீதமளப்பருமகிழசகிபொஙக
முழுதுலகளிகுமேலாமுருகணபோலுமாலீகா. (கக)

வேறு

அருஙகடமுகதினிறருஙகியாகுமேமற
றிருநதமேவருதலாறுதிகைசாதலாறு
பருஙகிரிநினறகலபாலிமாநதி
பெருநதிறறபிரணவபபிவலோபோலுமாலை (கஎ)

காசிகணிறகரைகாடகதநிறறலாற
பேசருமரகணமேலவிளஙகுமபறபியாற
றேசுருநதநிமேலவருஞசிறபபிணை
லீசணபோலுமாலிலஙகுமபாலியை. (கஅ)

கோவிணையிரஞ்சைசெயகொளகையாறணிகுழ்
காவலருடனகலகதிருக்குங்காடசியான
மேவியவகங்கணைந்திடசெய்மன்மையாற
றேவியைபபோலுமேதிருகுமபாலியே. (சுகூ)

மணிசொரிகோடடிணைமருவிதகாமலே
யணிபெறவேகதலாலாழிமவலாற
பணைமுகக்கரிசுழலபாலிமாருதி
குணமிகுமலாமகளகொழுனனேபாலுமால. (எ0)

காமனைபொருகியதக்கைமையாறணிகுழ
காமகணமருவியநலத்தினுறசது
மாமுகனெனனவேவயங்குமபாலிநீர
பூமிசையமபினினவிகாதுபோதுமால். (எக)

குடிலமேமபுரிகதிங்குமபாகாடடிணைக
தொடிகுழனமனனவனரூறையாடியே
விடுகிலானகிறசெயவலவிடலேபாற
றடமதமாகளேகதளரிசேறுமால (எஉ)

மலியெனமுழபடுமாங்களெனவாண
டுலவுறுமாகாதமுடலமெனனநீ
டலியென மலிவெனவலலதாமெனக
கொலபுரிபாகதகொண்டுபோபாகதகால. (எங)

மாறறருதுபபுழமறபுலகதினா
மேறசெலுங்காலியவமவாகதனசேசனக
டோறறுமவிவாழுகினகதுணபமளளாகள
விற்றுவிறருகவேகாபபுமவிஞா. (எச)

ஆரிருளுருவமாயமைகதமளளாகண
மூரிபங்கனைதணிமாயதகுகினறராயக
காருறுமழழுகிறருமியாதகினன
வாருதிகிளாரகினவாபவிடடாரதனா. (எசு)

கலிபபறைமுழகுகியகாகுமளளாத
மொலிபபினபடடருலாதகீகருமான
மலிதழமணிணேயவயங்குபாலியி
னலகரமெமிமணியமலேபாகருமால (எசு)

மணிபுனைகெடுமுடிவையங்கலலா
தணிவருபுதுபபுனறசாகதமாடகிகேட
டணிகிளாபதா திகளளவிலசூழதர
விணையகலபாலியங்கையிலெய்திேய. (எஎ)

வெளளிசெமபொனனிஞலவிளஙகுமேபாதினக
களளவிழதெதாளிருமெனகமலகைகயினு
லளளியேசொரிநதுபொனஞடைசாததியே
கொளளுகெணமகிழசசியிறகுலவியாவா. (எஅ)

சீரநிறைவேதியாதெஙகினகாயதணி
யோபெறவிட்டுநினறிலஙகசூழகுவா
பாகெழுமவணிகாகளபூமிபாலக
ராதருநதியளிதகாடலசெயகுவா. (எகூ)

சநதனமபுழுகொடுசவாதுமானமதஞு
சிநதுரஙகுஙகுமஞசிறபபமேஙதிேய
வநதுபாலியினளிதகாடிமஙகையா
சுநதரநீரதணிதகதாய்யிலசெயகுவா. (அ0)

வேறு.

நிதிபலகொள்ளெகொண்டுநெறிப்புடனடகுநீதகஞு
சுதைசெயவாயதகலையமுடடிசசுழிதநினறெழுநதுதாய
மதிநெடுஙகதிாகளபோலவயஙகுகாலபரநதுமளளாக
கதிசயமவிளைதுசாலவமபினவிைாநதவனறே (அக)

வேறு

விறனமிகநுரைகொடுவீைாநதவெள்ளநீர
மறமிகுநதிணடிறனமனனராயிஞு
சிறுகிடிலொடுஙகுவரெனதெளிதகலேபாற
பொறையொடுகாடகமபுகுநதுநினறவே. (அஉ)

புள்ளினமிரைதெதமுநதுழனிபோநதிமம
வெளளநீர்சிறைசெயுமோதைதமேவிய
மளளாதமாபபொலிவயஙகிதேதானுமா
லெளளருஙகழனியினபரபபெஙகணும. (அஙு)

தடமருப்பெருமையின்போதைசசாறுகந்
திடமுறபபூடடியிநதிரனேயத்திேய

மடலவிழ்தாமரைகிழியவாலவனீ
யுடனெரிநதிரையவேயுழுதனமேயினா. (அச)

வணணநீண்மயிராமுடிவணஙகஙகார்முகிற
மிணணியவருவினசெமிநதுபாமிசை
நணணியதாலெனவேரகடாதவ
ரெணணினுரையிரமுழுநரீடடமே. (அடி)

துடிபபனகளினமேமற்றுளளிவாளக
ளொடிபபனகருமபிணியுழுமபகடடினங
குடிப்பனகடகளகூடிமளளாகள
வெடிபபனவிபபிவெணணிலவுகாலவே (அசு)

ஊரவனசஙகிலமுழுதசேறறினிற
சார்வனமரகதபபரமபுதணகரைச
சேவனமுதஇதாடிசெமபொனமாமணி
யாவனநாரைவெணகுருகொடனனமே. (அள)

பொறபுறுபரமபிணபபூட்டிசசேறுசெய
நறசெறுவொபபவேகடதிகரியின
பறபதமாகியபருவவானமுனீ
மறறருஙகடதிஞலவிதிவாழ்துவா. (அஅ)

பதமிதுநனறெனபபபிப்பாளளாகண
முதிரவிலாக்கடைசியாமுனியிறஞாநதெதித
தெதிதெதிரெதிதிடநடவிரினசொலா
லதிரநடிஙகுரைவையிடடனிப்பரினபமே. (அக)

சிறையினீஙகியயிலஞசெனறுவர
துறைகுநாதமகருமபொலிவினீஙகிய
கறுகறுகதிதழுநதனகழனிபீதினி
னறுநதறகடைசியாகடடஙகறெலாம. (கo)

தளாவுறமடநதையன்னஞ்சாலிகள்
புளகிதமுடனெதிர்தாஙகப்பூஙகமை
வினாவுறவண்டினஞசுழலவாகுழ
லினமுலைகடைசியாகுழாஙகொணடெய்துவா. (கக)

தெளிபுனறகழனியிறசெனறுழத்தியர்
கனகடிபொழுதஙகணணிறறுறழிய

நளினமுகவலியுமவலிகைகொடடலும்
வெளிவராதொளிததலினமீளவாசூழ்குவார். (கூஉ)

வானவாதுதிகுமவேறகாட்டினமனனிய
வானசோபடுகழினவேளாளரதணா
மேனலஞசிறநதகைமீதிறசெய்திடுக
தானநீபாயதரதழைகுஞசாலியே. (கூங)

நாமிருஙகட்புனனனிகுடிததுநின
றேறமியேகமைசெயிருகுமனனமும
வீறுயாவரைப்பினிலவிளஙகுஞசஙகமுஞ
சேமினாதெரிதிடமயகஞசெய்குமால. (கூச)

தழைத்திடுஞசாலியுநதயஙகுபூகமுஙக
குழைதெதமுநதிலகுபூஙகருமபுஙகூறுநூ
லிழைதணாநதாபிரிதெதணநேடினும
பிழைபபதுகாடடியேபிறஙகுமெஙகணும். (கூடு)

பொருநதொருதோட்டினிறமேபாருதுசாலிக
டிருநதியசுருள்விரித்தெழுகுசீருற
வருமபரதையினிறுமாருகாயதிதக
தருஙகுலமகளிரபோறறலிவணஙகின. (கூசு)

வேறு

பாலொளிமுதஞஞசெயபைஙகழைசொரியப்பைம்பொன்
போலொளிரதூவியன்னமபொருநதியவேவல்கேட்பச
சாலியினகதிரினகறறைசாமையிரடடசசங்கம
வாலியவெறறிகூறமருதம்வீறறிருகுமாதர. (கூள)

விசுமெய்ப்புகழ்களோங்கிவிளங்கிடுநதிருவேற்காட்டி
நேசமாய்வாசஞசெயயநினைநதிடுமவாகடகெனறுந்
தேசதவிளைவதெனனததிருநதமேவிவினைநதனஞைாகள்
பாசமதொடுஙகுமாபோறபடிநதனசாலியெல்லாம. (கூஅ)

வேறு

பிறைத்தலைகருவியாற்பிறஙகுசாலியைக்
குறைத்துவீழ்கதிரெடுஙகுவியலாப்பொடி
செறுத்தலைநீக்கியேகளத்திற்சேததுவா
மருததவிமருதமேமனமலியெழுநதென. (கூக)

சினமிகருஙகடாததுவைபபசெகெல்க
லினமுறவைதணபபெருகஙியணணிலாக
கணஙுரறபண்டியிறகவினவேறறமியே
மணெதாறுஞ்செலுததெதாலிமலியுமெஙகுஞும். (கஐ)

அஞ்சிறைத்தும்பிகள்பாடவாய்பிழி
மஞசரியூறமிடமணிபபொன னூஞசனமேற்
செஞசொலாரேறி னெறுடசகீரநலம
விஞசுபைஙகிளிசொலவிளஙகுஞசோலையே. (கஙக)

வேறு

மருவிரிதளிராகடாஙகுமாவினவீழுகனியுமவாயஙத
விரிசிணைரவனினறும்விழ்நறுஙகனியுமேலைக
கிரணமாமணியுநதூயகிளரொளிசொரியாகிறகுஙு
கருகிறமணியுமெனனகாடடுமெவவிடஙகளோடாறுமம. (கஙஉ)

பருவராறபாயப்பூகப்பாளைவாய்சசொரிசெஙதேனு
நெரிகுலையரமபைபவாயநதநீளகனியுகுஞுநதேனு
மரியினமிதிபபப்போதினைமுகையவிழ்நதேனும்
வருபுதுப்புனலினீததமானவேபரகுமாதேர. (கஙஙு)

நவிலருமறைகணஙன்குநலநதருமஙகமயாவு
விவிதவானறருக்களாகிமேயவானளநதமேலர
யவிரொளிவிரிகுமிஞசியமெநதெனவலகிலாத
கவினெழிறகாடடிநினறுகலிதணெகடியுமன்றே. (கஙச)

வெறமிசாநதிலஙகாநின்றமேதகுமிணையழுதூ
ருறறகீழ்த்திசையேமேலபாலுததரநதெனபாலினன
சொறறருமபரப்பினெலலைதோற்றுமயோசனையதாகி
மற்றருமதணஞப்பணமறுகுள்விளஙகுமாதேர. (கஙஞ)

முழவொலிமதமபாய்கைமாமுழக்கொலிமூரிதகிண்டோ
பழகுமாவொலியாழ்மீடுமபணஙிலிபவளவாயா
ரிழையொலிகரதநிறகிள்ளையிசைபபொலியெழுதுவேலை
மழமுகிலொலியுமஞசமறுகொலிமலியுமாதேர. (கஙஜ)

வேறு.

தூய்யமாமணிமாடத்திறசூழ்நதொளிர
செய்யதோரணமாடுதலதேவநர

டெய்துநேரிணையிலையிதறகெனக
கையினுறறள்ளிக்காடடிதலபோலுமால். (க0எ)

பொங்குமாமணிமாடப்பொருப்பின்மேமற்
றஙகுநீள்கொடிதாகலினுலனமே
றிங்கணமேனிகறுதிடமேறசெலான
றுங்கசாளரததுடபுகுஞசுட்சியே. (க0அ)

தாதுலாமலாசசாளரவாய்தலிற
சோதியிருதஞசுடரும்வதிதான
மாகராடிமணிததுகிரப்பநிணை
மீதியாமெனவைததலவிளஙகுமால். (க0கூ)

வே று

வலமபெருகுமறையோதலோதுவிதல்
வளாவேள்வியுரிதல்பிறாவளாப்பசெய்தல்
நலம்பெறமேவியீதலுடனேறறலாறு
நயநதுசெய்பூசுரர்மணியினுள்ளகேடாறு
மிலங்குநுணுநெயசொரிந்தகனலினெறு
மெழுநதபுகைகொழுநதுவிட்டேபயிவிண்ணிற்
றலங்கடொறுமபரநதமணங்கமழுமெனறற்
றகுதிவளரமமறுகாசாறறவல்லார. (கக0)

விழுமியநரன்மறையோதலவேட்டலீதன்
மிகுபுவிதணகாத்தன்மேவுநதண்டஞ்
செழுமைபெறசசெய்திதலிவையோரைநதுந்
திகழரசர்மனுநீதிசெலுததுமவ்வீதி
தொழுதுமறுபுலத்தரசரொருபாணிற்பத்
தெதாகையிலதிறையளிததவர்சூழ்ந்தொருபாணிற்ப
வுழுவைமதகரிபொருதியொருபாணிற்ப
வோஙகுபெருநலஞசிறபபவொளிருமன்றே. (கஙக)

உரைபெறுநானமறையோதலவேள்வியாற்ற
லோஙகுபுகழ்வேளாண்மையுவந்துசெயதல்
பரவியவாணிகமுழுவுநிரைகளோம்பற்
பகரியநிறைவணிகாபயிலுமவீதி
மரகதமாணிகமொடபதுமராகம
வசசிரமுகோமேதகமேவுவாலவாயம
விரவியசெமபவளமொடுதரளநீல
மிளிரபசுமபொனபலகலனுமவ்விளஙகுமாதோ. (கஙஉ)

இனமேவுமறையொழிபல்கலைகளோத
லீதலுழவுடனிரைகளிலங்கவோமபற்
றனவாணிகத்தினுடனவ்ழிபாடாறுந
தழைக்குமுயர்வேளாளர்தங்கள்வாய்மை
புனைமேலாங்கிலியாகோதகிரத்திறமேறறிப
புனிதமுறுமூக்காமரபுள்ளோவீதி
யனமாரிமணிமாரிசொன்னமாரி
யணிகலன்மாரியுமபெருகவளிக்குமன்றம். (ககஙு)

உரம்பெறுமண்டிலமாகளுமுவித்துண்ணு
மொளிராவாகைபுனைவரெனுமுயாவேளாளர்
திரம்பெறுநீள்வீதிதனிறமெவ்வாமீதிற
சென்றவர்களைபொருபடையைசெயித்துப்போந்த
நிரம்பெழுகேதனஞசவளமபொறிதவாய்ந்த
நீடியதோரணம்பலவுநிறையுமல்லாற்
பரந்தபகைவயிறபிரிவுபறையீடும
பலநிதியினருவியல்களுமபரவுமாதோ. (ககச)

முன்னமுரைத்தவரேவற்றொழிலகடன்மீ
முறறுறவேசெய்துநினறுமுகநீசூழு
மன்னியவம்புவியிலுழுதணிபோரெனுமம
வளரிறுதிவேளாளாவாழுமவீதி
செருமெலினவானகுவியனமிதைக்குவியறசெயய
தினைகுவியறமிலகுவியறசிவந்தபூய
சொனனலுயாகுவியனமுறகளுரமாடந
துவரைமுதறபலகுவியறசூழுந்தானே. (ககடு)

வெண்ணிலவுசொரிதரளமணிகடமஹான
மிளிராபலைதாறகலனகள்விரவலானமுன
னெண்ணரியதிரைதவழுமதனற்றாய
விலகுமிவாசதினுலிரங்குமுநீரக்
கணைகனறகடலபொருமாவணநீளவீதி
கருபபுரங்கதனூரிசெரசைகலவைசேரூய
கண்ணினரதங்கரலகளவழுவழுதேதியாட
நவமணிகளிடையுறுதநலகுமாதோ. (ககசு)

வேறு

வருணமோரானகினனுமவகைபெறபபிரிநதோவாழுந
திருநெடுவீதிசாலத்திகழவுறுமிவவவேளாளர்

தருணகுங்குமஞ்சேர்கொங்கைதானெனமலைகடாங்கும
பொருணசைமடவாவீதிபோகபூமியினிற்பொங்குமம். (ககள)

விரிகதிர்மணிகள்வாரிவெண்டிரைகொழித்துவீழு
மருவிசூழ்பாலிநீததவமைதியுமடியாரங்கட்
புரிசிவபூசைதன்னிறபொருந்தபிடேகஞ்செயது
வருந்துமபாலும்வேறுயவகுத்திடவரியதாமால. (ககஅ)

பூத்தபங்கயங்களெங்கும்பொருவுமவெங்கயங்களெங்கு
நீத்தமாமுனிவரெங்குநிறைதவமுனிவரெங்குங
கோத்தருமபாலியெங்குங்குளிர்கருமபாலியெங்கு
நாதருமபாடலெங்குநலங்கொளபொறபாடலெங்குமம். (ககக)

இனமுறவளங்கள்சூழவிலங்குமித்தலதினுப்பண்
டனிலுயிர்ககமுதமெனனதமைக்குநாநடனஞ்செயுங
கனகவாலயமகேகாயிறகணனினிதுறைவோமெனும
புனைசுடரிலிங்கமாகிபபுகழ்பெறுமெசுரவேதத்தின (கஉ0)

அமராதமமதிபனெனமேறயவ்வுருபபகரநிறகு
மிமையவாபரவுஞ்சாருமேதாகியதனிலிததலத்தினுமந
தமைநிகர்பரமாகாசத்தனிங்கனெனுநதாவில
விமலமார்பிரமபுரமூதுரெனறுமேவிளமபநிறகுமம. (கஉக)

இலங்கதாவணதத்திறசொற்கலோகமெனறிசைபபநிறகும
வலனசெய்யாகமங்கடோறும்வளருபநிடதத்தினமீது
நலநதரதத்துதிப்பநிறகுமெனறரனவினறுனெனமேற
துலங்குறநநதிவாஞ்ஞன்சொறறனனதனுலமமா. (கஉஉ)

கழுமல்செய்தரவேசரலகருதத்தினலுணாநதாவைகல
விழுமியவித்தினமேயாதும்வித்தகாவிதியாறகேடடோ
ரெழுதினோபோகநதுயத்தியறையருடபெறுவரெனறு
முழுதுணாநதிலங்குஞ்சூதமுனிவரனமொழிதலசெயதான. (கஉங)

அவ்வியங்காணெஞ்சததவருறைதாணடைநாடடி
லொவ்வுதலகறறினறயாவேதவனததினுணமைச
செவ்விகள்புகனறுமிபபாற்சிறநதிகழ்தவாகோமா
னெவ்வமதகறறசெய்யுமியனெறியமபலுறறும. (கஉச)

வேதவனச்சருக்க முற்றும்

ஆகச செயயுள-கூஉச.

இந்திரச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவனவிளமபிடவுணாகதகளிலாவருகதவாதுவன்மி
யோதருமுத்திநெறிதனிவிளகுகவுரைசெயபபெறறவுனடியேம்
வேதமாபுரியினவைபவஞசாலவிரிதிடவிழைகதனமெனன [ல்.
மூதுணாகவததானறெனமகிழகதேமபெறபமொழிதனமேயினரு

மணியினுகொளிமீபான்மனனுபூசுராகருவளரிருக்காதிமாமறைமீபாற்
கணிதாகடகெணமீபாலரசியறனகருகணெணினுகியாயதூலதுமீபா
னணுகியவிரதிகருதிமீபாறசொறருகாதிறமபாமைமீபாலமைசசாக்
கணிகொணுணமதிமீபாலெணணிலாவுயிரகருமிவுடனெழுகமீபோல.

கசிவுறுமனதனசுருதியாறஙகஙகலியொருபுராணமாகமமூ
நிசிதமாயுணாகதீதானெருவனதிருதாணெஞசகதமுதத்தியநேசன்
சுசிகரநிறறதமுண்டகமதனிறறாயநீறணிநதவன றுலஙகுங
குசிகமீகாத்திரதிறுதித்தவனபிரமகுலமெலாமவிளஙகிடுங்குணதீதான

கறறிறருதீதாகள்கருதிறுறுதிக்குஙகவுசிகனெனுமபெயருடைபோன
சொறறனனவேதபுரியுளோர்கேடகதீதாமகலகேள்வியீரதனி
முறறுறறுமகருமொழிகுவனகேணமினமுனனவனவிழாவணிகாணபான
விற்றருதலினமெலலியனமதலீமேமபடுகிளியுடனபோநதான். (ச)

வேறு

முளரியினுடனெனறமூதுணாமறையோனறனனோ
வளநிறைதிருவேறகாடடிலவாமுமநதணாகணேகி
யளவிலாமுகமனகூறியஞசலிபுரிநதேதயங்கம
புளகிதமபூபபவனதிறனபொனனடிவணஙகிசசொல்வார. (டு)

அருமறைபபொருளாயநின்றவையநீபோநதவாறு
லிருவினையிடடமெலைமிரிநதனவினைவாய்நத
திருவடிதனகளிலெஙகள்செனனசாகரஙகடோநத
வருதினமதனிலிஙநாள்வாயநதிடநதினமதெனனுர. (கூ)

நீறணிமுன்னுான்மார்பாணிமணிகாடடிசசூழ்போ
யாறுசெலவருத்தநீகியறுசுவையடிசினலகி
நாறுசெஞ்சாநதம்பூசிநானமுஙகோடடிசசெய்ய
.தேறலாரலஙகலசூடிசசிவியாறபணிசீவிசி. (எ)

தண்ணிலாகதறைகாலுகதளமாமணியினகோவை
நுணையியகயிலாவளரிநுடங்குபொறபுரிநூலார
மொண்ணிதிகருவையுகலகியுளமகிழவுறறபினனாப
புண்ணியபபொருளாயதினறுய்புணரிசூழ்புடவிமீதில. (அ)

திருகதிளாகமலபபுததேளசிருடடியாலமையாதேனு
முருகதிளாவாலிதாயவுளததிஞலமைகதவலலோ
யிருகதொகபெருதியகமிலகியபுராணமெனறுமை
விரிததுணாகினறேயமேலமெயபபொருணிலையாராய்நதேர்ச். (கூ)

எனசசிறுவைகலஙகணிருநதுரையாடியனஞன்
மனகருபபுணாநதுரையாயமறைகளாகமஙகணமற்றை
தனிபபெருஙகலேபுராணநதனனகதுணைமையாகி
விணபவநதவிரவாயதமேமயவானபொருளகடனனில. (சஎ)

மடடவிழ்கமலவாவிமனனியகனைகடோறு
நெட்டிலைகதலிதேமாநெருஙகியதிருவேறகாடி ற
சிட்டாகளபரவுஞசெலவனசிறபபெறுதலதினமெனமை
யிடடமாயடியேமுபயவியமபிடவேணடுமெனறார. (கக)

எனறவருளாத்தலோடுமிளகியமனதனஞகித
தெனறிருநீறுமேனிசசிவகலவிளஙகநினறீர
வன்றிறறகணஙகள்பேனறீரவளஙகெழுவாயமைதாங்கிக்
கனறியகலிதேதாடங்கள்கடிநதனிரென றுபினனா. (கஉ)

தெளளுமவேதியரைநோகிசசிவராசதானிமீதில
வெள்ளியஙகிரியினறுமேனமையதெனவேபோநதீ
ருளளமுமடஙகசிகாறறீருமமேனறோபால்வாயாரே
விளளருமவிரதமபூணடவேதியாதிலகாமேலர். (கங)

அறநெறினறீருமேமாடனறினமபயினறுசால
மறுவகறலத்தினீளவசிதகிடவிருமபிவநதீக
முறுதிகொளுமதனெஞசதுதிதகிருதனவுமறறும்
பெறுவனவிதனமேலுண்டோவெனறுமுரைபேணிசசொல்வான (கச)

இநதிரன்முதலாயுள்ளவிமையவாகுழுவுமேனச
செநதிருமாலுமெனறோடசெயிழைவராணியெனனுங்
கந்தவார்குழலினடனகணவனுங்கணிதத்துநீணட்
சிநதனைசெயினுமகாணத்திறத்தினதேதாநதுகேணமின். (கஙி)

கோலமாகாஞ்சினமுகுலவியவீசானத்தில
வேலமாவிருக்கமாகிவேதநின்றவணிலையார்க்கு
மூலகாரணமாய்வாழ்மூர்த்தியைவணங்குமாறுரூன்
ஞாலமேவறகாடுவேதநாயகனென்றுகூறுமம. (கசு)

இன்னராமுனிவாசித்தாகெருடாகநதிருவாபோற்றப்
பொனமலிதவதாறபெறறபுதுமதுகமழுங்கூநதன்
மினனிடைகருணகூரவேழமாமுகதுதுகோமான
கனனிவேறகுமரனவிணணோகைதொழக்கணமூனறுள்ளோன.

உறைதருகினறகோயினமுனனியதேவாமாயைச
சிறைவிடக்கருதுவாகளசோநதிதலமதாகு
நிறைமனதடையூரபாகநேடினாகளித்தபினனாக்
கறைமிடறறிறைவனசெயயகழற றுணியதனிறசோகும். (கஅ)

வே று.

ஆயிடைதெறகிலமபொறியடகிய
மேயவாமனமெனதெளிநதுமேலநாண
மாயவன்றேடறுமவலிமைகாடடிய
தூயவனபதமெனவாழகதோறறியே. (கக)

திராழறுமவேதமெயதுநீாததமொனறுள
தூரைசெயறகரியமாணமியமுடைதகிற
றரணியிலுறைபவரனறிததாவிலசீ
ரிரணியவுலகினரெவருநீஙகலார. (உ0)

உருககளிற்குறைநதவரெனனுமொண்கதி
ரருக்கவாரநதனின்முழகிலகணக
திருக்கிளாகருப்புவிறறிகழவேநதிய
மருகுகமழுஙகணமாஞருகுவார. (உக)

துதைமலாததடதததினீராடிசசூழ்கட
ருதையகாலகதனிலொருதருபபண
மிதையமோடளிதிடினெணணிலபாதகஞ
சிதைதரமுதகிவிடெளிதிறசோகுமால. (உஉ)

சுநதரதீாதநீாதளியருநதிநீர்
சநதநிவேண்டினுநதருநதனதினமேற்
சிநதணசெயவரேற்றிருநதவேயளித்
திநதிரபோகமுமிலஙகநல்குமே. (உங)

பிரசமாபொயகையிறபிதினகதனில
விரவமுதகருப்பணஙகொடுபினவெவ்வீய
நிையசாகரதகினிறகிடஙகதீளகுல
மிரசதக்கிரியினிலிருபபககூட்டுமால. (உச)

வே று.

ஒலலையருமடாதகமுமொழிகுமெனறே
யுரைபெறுமித்தடகதினினறுமொருகுரூசத
தெலலிலவிடவடகிழகதிலிமையோாவேஙத
னியறறுகலமுளதகனசிரிசைபபகேணமின
மலலனிறைஙதிலகுமவராகததில்லீவதா
வயஙகுகறபஙகனிலாருமஙுகாலதகிற
பலகிரணமிமைகுமணிமவிலிருடடும
பாழியருதோடசிபியெனறுமபருதிவேலான். (உஞ)

மடலபொதுளஙகறபகஙாடடரசலுகி
வானமராவரணமுறையினவணஙகிபபோறறப
படவரவவலகுஇருபபசியாழுமீடடப
பானலஙகடடிலோததமைமினபடிகமேஙதச
சுடரிழைமேனகையடைகாயுதவிமெனறீருட
சோபஙசாமரையிரடடசசுருமபாகூஙத
லடலயிலவேறறடஙகணமிளிரமபைதூய
வமபொனமணிததுகிலவிசிறவமுதமெனசொல. (உசு)

வெணணகைசசெஙதுவரிதழ்வாயமதுரவாணி
விரைகமழுறறுமபனிரோவியபபவாஙகித
தணணமுதஙதுளிபபனமேபாறபிலிறறபபைமபொற
றகடுபடுமணிவிசிறிதளிரகையேஙதிப
பணணைமதமழலைமொழிசசுமுகிமெலலப
பசியசிறுதெனறலவரபபணிபபவானத
தெதாண்ணுதனமஙகையாகனிஙதுவிசையமபாட
வொளிமுறுவலவிபுலைபலலாண்டுவஙதுகூற. (உஎ)

பகைகடஙதசினவேலானறடஙதோளவெறபிற
பயிலகுதலைசசசிவிழிமானபாயஙதுதாவுத
தொகையிறஙதபுவியாளுமுடிசூழவேஙதா
தொழுதிறைஞசவினனரமபினறுழனிபாப்ப
மூகையவிழ்ஙதகறபகப்பூஙமியமாலை
மொய்த்தகுழலிலஙகமணிமுறுவலமினனத

தகைநெடுங்கணார மகளிர்கனிக்துபாடத்
தக்கவருந்தவராசிதழைத்துகூற. (உஅ)

திருக்கிளருமிருநிதியுமணியுங்காம
தேனுவுங்கட்கடையேவறசெய்யத்தேவ
மருத்துவர்கின்னரருரகர்விசுவதேவர்
வசுக்கணவக்கிரகமசுவனிதேவங்க
ருருத்திரரொண்பூவைநிறதிருமாலான .
வுபேந்திரனவாலுடுகணங்களொறறாசூதா
குருத்திகழாத்தர்கலிமதியதேவங்
குவிதகரத்துடனிறைஞசிகுழுமிநிற்ப. (உக)

வடவைபடாகடலுலகமினிதுவாழ
வயமபடுதிண்பொருபபினவரிசிறகாயாவுஞ
சுடருமிழுருதடங்குலிசபபடையாறமேபாகஙித
தூணமூலிவானவாமகளிரதுயமெயத
விடர்புரியுமபிறையெயிறுக்கனறகடகிறற
விருணிறததவசராகிகோயிறபபவிட்டித
தடவுபடுமணிகுயிறறுமரிமானபீடங
தனிலிருநதுமுறைபுரிநதுதழைக்குநாளில. (ஙூ0)

வேறு.

தண்ணறவுசொரிகமலத்தடமபணைசூழ்மருதநிலததலைவனவேனி
லண்ணன்மலர்ககணிையதனறபுலனவழிபேரயஞானவளரநனறென
றெண்ணியதிலவிழுநதழகுமெரிவிழிசசுகரமாகியிருநதமாயப்
பெண்ணெணுமவாளரவினதுபேழவாயிலிருநதுமவெளகாபபெறறியமமா.

இறப்பவுமேமயழகிதெனநிலையாமைக்குணஙகண்மெய்யிலியல்பாய்ததோன்ற
ஹறத்தலபுரிபவரொழுக்கமாடியுமபொருளதனிறலுலஙகித்தேனற[த
மறத்தலபுரிநதிருநதனமிவ்வரையுமிதையெணுமவெருடசிவயஙகிகதோனற
வறத்தைவிரும்பியருளிப்புமனந்துடித்துததுடிதெவாகுமியதோன்ற.

சுரும்புமுரலகருங்கூநதலரமகளிர்மதுரவிதழ்ச்சுவையுமேவய்த்தோட
கருங்கயற்கட்சிகலனுங்கறபகபபூஙகொமபாநிதஙகவினகொணடிறனுங
திருந்துசுருதேனுமூயாசெம்பொனுலகரசாட்சிசெழிபபுமனனு
வருந்துயிலினுகனவாய்மதிதநிலைதரமிகமாழ்கினருன். (ஙூஙூ)

வேறு.

கலங்குமாயிரங்கண்ணினனகருதினனகணித
நலமபகாநதநூலாயுளினிலைமைசொனனுளி

னிலநதனிற்மிகழ்மானிடாகியமமார்வருடக்
கலகுபவிணணவாகமகாதினமாமெனதகுணிந்தான். (நுசு)

வன்மிறறமிகழ்தேவர்கடகுரைத்திடுமாத
மொனமினுகுமுன்னேநியமானிடாகசும்ம
நினறவசசரமுபபதுநீடியதேவாக
கனறமைத்திடும்வருடமதெதானமினுகசும்மா. (நுடு)

மூறைகொள்பூமியின்மனிதர்தமவருடமுன்னூறே
டுறபதிறறுவான்மராகளாணடுதாறதனுக
குறுமனிததாதமவருடமாயிரமுடிவுறவே
நிறையமுனனரினிகழுமாரூறுநினமிடுமால். (நுசு)

அநதமவானவர்க்கியம்பியதேவநூறுகி
லிநதிரற்குநாளொன்மினுக்கிதகுதேவம்
பநதமுற்றவொனமிருபதிறமிரண்டின்மேற்பற்மி
வநதுதோறமிடுமவானவாமாதமோரெட்டுமை. (நுஎ)

மருதநன்னிலத்திறையவன்மாதமொன்மினுக்கும்
பரவுதிவ்வியமோரெழுநூறறெடுபத்தா
மரியவிண்ணகாகசனவாழ்வருடமொன்றதனுக்
குரியதிவ்வியமுரைப்பினெண்ணுயிரமுடனே. (நுஅ)

ஐநதடுதிடுநூற்றுடனிருபதாமனனேன்
சிநதைநணபுறுமவருடநூற்மினுகுயாதேவம்
வநதவெடடெனுமிலகசுமாடைமபதுமருவி
மூநதுமோரிரணடாயிரதெதாகையுடனமுறறும். (நுகூ)

ரஙகுரைதிடுநதிவ்வியமானமதியல்புற்
றோஙகுமவசசரநூறுமேமெயாழிவுறகிறையிற்
றோனறகொள்கற்பகநாட்டிறைதேவவேந்தனுக்கு
நீஙகுநாளெனறெடியவுமனதினினிணைநதான. (சஅ)

உரைதிகழ்நதொளிராகிருதமாயுகமுமுமனிதம்
பரவிடுமபதினேழிலகசதிருபதிண
யிரமடிததவெணணுயிரநதிவவியமெணணின்
விரவுமீரிரண்டாயிரமேலுமெண்ணூறும். (சக)

வளாதயங்கியதிரேதமாயுகமபறுமனிதங்
களஙகநீத்தபன்னிரண்டிலகசத்தொடுகவின

வளருமேபாருததெரணணூறிருடாருயிரமாகும
விளகுஞ்சதவமூவாயிரமேலறுநூறும. (சஉ)

துரிசகற்றிடுருவாபரயுகஞ்சொலினமனித
மரியவெடடெணபிலகமேமாடறுபதுதானகின
மருவவாயிரதெதாகைபெறுநதிவியமவகுபின
பெருகுமோரிரண்டாயிரமினணூறூறும. (சங)

காணிறுகலியுகஞசொலிலமனிதகாலிலக
மேவுமுபபதிரயிரமணடியேமேலும
பாவுமோரிணடாயிரநதிவியமபரவு
மோவிலாதவோராயிரதகுடனிருநூறும. (சச)

மூருமவாயமைசாகிருதமாயுகநனிமுறைகொள
சுருதுகவெணணூறதாநதழதிடுமேதவம
வருதமறையமூனறினுநிறைநிறைவகையர
னருதனினறிடுநூறுசேராதுமானகிரணமேட. (சடு)

ஞான முகூரியநானகுகமனிதரா றபதிறதின
மூனறிலகமேமாடிருபதினுயிரமுறறுந
தேனறுநானகினுஞசொலபபடிதிவ்வியதெதாகைதா
னுறபனனினிரண்டாயிரமாமெனவாய்நதான. (சசு)

இம்மகாயுகநனிலுகபபிரளையமெய்தஞ
செமமைசேருமிதழுபதிறமிருடிதரநதிரும்பின
றமமைசேரருமொருமனுககாலமாநதயகு
மமமனுபபதினைகுமேபிரநதிடலமமா. (சஎ)

அனதனிமேலறைகொருபகலாகுமாயிடுகாற்
பினபபிரளையருசெயியுமனவனுயிலசெயவா
னெனறதுமோகிலஞகியேயபிறதுயிலெலலை
தனகுமிமமனுககாலமேதகவுபெறறிடுமால. (சஅ)

உறங்கிளபெருநதுயிறனியொழிதநினறெழுநேத
யிறநதுபோயினமனுகளியலபெறபபடைபபான
றிறநதவோரிரணடாயிரஞசதுருகநதிருமபி
னிறஙகுஞனமலாகடவுளகோதினநிறையும. (சகூ)

ஐனயநாளொருமுபபதுகூடிலிபபெரியோன
றனதுமாதமாநதகைபெறுநதனமைகடழுதத

வணியமாதமீருருவருடமவ்வருடம்
புணியுமைம்பதுபூருவபராதமாய்ப்பொருதம. (ருக)

மிக்கவைம்பஃதுத்தரபராத்தமாய்வீளங்குந்
தக்கவோரிருபராத்தமுஞ்சாருதிருகாலத
திக்கணித்துநீளண்டமுஞ்சிருடிசெய்பிமன
புக்கபூரணவயதெனப்புருதியிலுணாருதான. (ருக)

பொறபுலாவியபொனனிதடடாமரைகணிறவன
கற்பகாலமாமிருபராதத்தங்கலருதிருகாட
பறபணமணிப்பாருதணமேறபள்ளிகொண்டவனுக்
கெறபராவியகற்பொழுதிரவுமித்தகைதாம. (ருஉ)

ஏலுமித்தருகாள்கண்முப்பதுசெறிருதெய்தின்
மாலவற்கொருமாதமமமாதமீறறு
கோலியுற்றிடிலவருடமொனறுமதுகூடி
நாலிருப்திறறைருதுகாரணறுவாழ்நாளாம. (ருந)

வே று.

இத்தகையெடுங்காலமிருந்தவரும்பயனிலதாயிறுதியெய்தச
சித்தமயக்கியமாயாப்பிரவஞ்சசெயலழுதெனவேதோருது
வைத்ததனியுறுஞ்சியமதெனவேசுழனறுபிறிவறியாஞகி
மொய்த்ததயருறுமனதனினெதனனீயோநீணத்ததவைமொழியப்பாறறே

சேலிவஞ்சதகருதுதெண்டிரைசூழுலகியல்புதெரியிறகால
நீடுமிறபபெதிரவுடனேநிகழ்வெனமுபபெயாதரிதுனினறியாவும
பீடுறவேபடைதவிரதப்பின்னெழிலிதனினறுமபெயாருதொன்று
மீடுபிறிதிலவாகவிருக்கினறதெனவுமுளதெண்ணுகினறனை. (ருஞ)

வே று

ஆதலினிதுடாபணிதுநீகியே
நீதொழிமுதியைசோகருநனெறி
யாதிமுழுதிடின்வருமெனறுகாடரு
மேதகுருவணிவினவுவனனினை. (ருசு)

எண்ணியபுராதரனிருத்துபேரவை
விணவையாலருமவிநாபபுமீகொளத்
துணெணவெழுநதுபொனமேருயருதமநதிரத
துணணிமீருவளகமுறைதனமேயினை. (ருள)

சிகதணிபிறிதின்கிசறலுற்றதால
வகதடிபணிகதிடிமவானகாடரைக
கதடிகளிறறினனகணணிணகில
னகதணரைமசசனியமுமினைறனன. (நிஅ)

காவலனுைாத்தலுகடிதிணறறாபாய
மேவருஞசிறுகலாமவீகருாடடிறை
தேவாகள்குரவனின்சேறலவேணடிவா
னேவினன்றுமும்படியேமையென்றனர். (நிக)

ஒறறாவாய்புதததுதின் றுரைபபவோாதுணா
பொறறிருப்பெயரிணபுளகமபூதிடத
தெறறெனவெழுதுசேணகடகதுசெயயவேற
கொறறவன்கோயிலிறகுறுகினனரோ. (சுO)

ஆண்டளபபவனிவணணுகினனென
மாண்டகுமவாயிலகளவணங்கிபபோறறலுங
காண்டகுமவிருபபிணறகவினகொணமாமணி
பூண்டபொற்பீடிகையிழிதலுபோருதிர. (சுக)

விழுதகுமுகமணுமவியதகூறியே
கழுசுளிகதகிளிகலயாணயான
பிழுமிகவீட்டினனபெறுவகாண்கில
னிழையணிமாபிணியிரடசியெனறனன. (சுஉ)

குருதிபாய்நெடியவேறகுரிசிலகூறலு
மருவியவெழுபொழிலவளாகுமன்னவ
கருதிடினினுளகாரட்சிகெய்துற
வரியவானபொருளுமுண்டாங்கொலெனறனன. (கூங)

எனறலுஞதமகணிணியேபாகமுக
ஆனறுதானமறைபவனசூழ்சசிவாழ்ககையும
மனறலசோபசுதழாய்மாபனசெலவமற
றெனறிலுமவிழைவிலெனிகொள்புங்கவ. (சுச)

உறபவங்துடைதிடவுன்னினேனகலே
கறபினகுதவுமோகாயழற்றனி
னிறபினங்குதவுமோநெடியமாதவம
பறபலவிழைத்திறபலிதலசெய்குமோ. (சுடு)

துன்பொழிகிருசசரஞசூழினேருமோ
தெனபடுகிருதுகளசெயயிறகிடடுமோ
வெனசெயிறகூடுமெனமிரங்கிகேகட்டலு
மனபுறுதியானநெஞசமைதுகூறுவான. (சுசு)

போகநீதருமகமபொருதவாறுமிஞம
பாகசாதனகதிபலிததலினறென
வாகுமாறருளபுரியமலவெனறவன
சேகுதீதிருவடிசிரதகிறசூடினான. (சுஎ)

வேறு

மூழவிணேதாளிஞைறனமுகதெதழுகுமிப்புமயாக்கைக்
சூழவணிநிலையாதெனஞகொளகையுஙகோமாஞளள
மழஞறுமெமுகாய்நினறவமைதியுமமைசசேஞகிப
பழவிணகளேவகேதபரமபொருளொனஞடாமால. (சுஅ)

அபபொருளஞதியாகவாணவமாயைகனம
முபபெருமலமுநீஙகிமுதியிஞருவமாகி
யிபபுவிமுதலாயணடமெணதையுமனிதியாராகும
வைபபுமாயொனறுயவேறுயமனஞூனறுயிருமுயய. (சுசு)

நவநதருபேதமானநாடகநடிதஞதேசார
சிவமபராசதகியெனஞுசிறபபுடைநாமமவேய்நத
நிவநதவிணகுணததவாகிநிதமாயவெறபிஞெடு
முவநதிடுமெவிருப்புநீஙகியொழிவிலாவின்பமாகி. (எ0)

அளவிடறகரிதாய்நினறவதிசயமாகியெனறும
வளநிறைபனநதானநதமாகியேவயஙகுமுதத
ருளநிறைபொருளதாகியோஙகியவணடமாவு
மிளகுறபபிணடமாகுமெழினமிருதிறதததாகி. (எக)

தயங்கியபொருண்மூனஞதிசருகமீதினிறபிதாவாய்
நயங்கிளாமலாமேலவாழுநானமுககடவுடனனேப
பயநதனன்பினனாசசெமபொறபனனகாசனனியினறுன
வயஙகெழினமவுலிசூட்டுமவானவராயுமபடைததான. (எஉ)

முநதுபேருளிஞமேலமுடிவிலாவினபமாஞன்
பைநதுழாயலஙகனமாபனபசியபொனஞுலகின்வாழு
மிநதிரனமுதலாயுளளவெழிலகொள்விண்ணவாகட்கெல்லாஞ்
சுநதரசசுருதியாவுநதகளறவுணைததலசெய்தான். (எங)

விரிதருமொளியாய்நினதிருவளங்குமன்னவரினிறுக
திருமலருறையும்வேதாசசெஞ்செவிநிறையநீண்ட்
சுருதிபாறங்கநூயதுங்கமாரிததையாவுந
தெரிதரவுபதேசஙகள்செய்தனனிகழுமவேலாய. (எசு)

வரையறையகறநின்றவான்பொருளவளராநிறகுங்
கருணைபாறகறபறதோறுஙகமலநாண்மலாமேல்வாழும்
பிரமணப்படைததுமீணடுமபெருமறைபபொருளகளெல்லா
முரைபெறவருளிசசெயதியொளியதாய்விளஙகுமாதோ. (எடு)

அனனதாலிவாகளகாலததகபபடுகினறோகாலஙக
தனனீதகிவாகடகெலலாளுசறகுருவாகியாாக்கு
முனனுமாயமுதலீனறமிழுதிவுடனிளமைநீகங்கி
யுனமனஞதீதமாகியுறைவனப்பொருளாயநினறான. (எசு)

ஏகனுயிருஙதுமெலலாமபிவனவனேயெனறும
மோகமாபஙதநீகருமுதததனுமவனேவேத
சாகைகடதியாநிறகுஙதனிபபொருளவனேசாரும்
போகமுமவீடுநலகுமபுனிதனுமவனேபூமல. (எஎ)

தேசுறுஞசிவசொரூபனதெரிகிலனுகிதநீராப
பாசமதகலமுததிவிருமபினனபரிவுதேரின
வீசுவானபனிகணமாலுமவிசுமபினசசருமமாக
வாசையாறசருடடறகெணணுமறிவினனறகைமையற்றால். (எஅ)

பகைப்புலனடகஙகிமேன்மைபடைத்திருநலதகிறபூசை
தகசசெயினவீடுநலகுஞசாருமாறிலேவெறனறு
னகைப்பொலிவேலானகேளாதனறெனமகிழுஙதுஙராதர
முகைபபொழிலுடுதபாரினமுததிசாதலமயாதெனறான். (எசு)

வேறு.

நிருபனுங்குரைபபககேட்டருளபெரியோனெடியதண்பணைபலநிறைநத
பொருவருமவேதபுரிதனையடைநதுபுனிதமாமவேதநீரத்ததிற்
றுரிசறதீதாயநதவேதநாயகனனறுணையடிதொழுதியெனறருளத்
திருகறமுளததீதானிணைததறுமபுளகஞசெனிபபதறகெதவனென்றான்.

காமபூஙகமலகாடெனவிளஙகுகணமலாபொலிதரினற
கோமகனகூறவுணாஙதிடபுனிதனகொறறவேறகுரிசிலசெண்முன்ன
மேமமாசசிலிரவிதனதினத்திலிலஙகிடமூழ்கினையதனற
றேமலரலஙகற்சிநலனுகாஙதுசெய்யபொனனுலகமும்பரிததாய். (அக)

சுரநதியதனிற்றாயதாயவிளஙகிததொடலெனத்திதழ்வேதச்
சரசினிலொருகானமூழ்கிடிற்பாகசாதனஞவாமறறிருகாற்
பரவியபடிஙதோவிரிஞசனகுவாமுப்பாலதிறமேறறதவாபகுவா
யரவணிதபதியினறேறனகுவாகாற்பாலாடினாமுதபியையடைவார். (அட)

இனனதானினகருதிருவருள்கிடைததலேணனவியமபலுமெழுத
பொனனரிசுமநதபீடிகைமீதிறபொறபுறவைதனுனறுவணண
மனனவனகிவாழ்திபெனறுரைதுமலரடிவணஙகியேவிடைகொண
டநிலமிழிருதுவேதமாபுரியையாணடகையொலலிவருதடைநதே. (அக)

விடிசுடாபரபுமணிபலகொழிகுமவேதவானசரசெனுநதவர
மடினிறறேறுயருதிதபியகருமவானமுறையாற்பிவானளகு
நெடியகோடரஙகளபரநதவெளவேலிநீழலவாழ்வேதகாயகனற
னடியிணையிறைஞசியிலாமொழியாளஞசிலமபரறறதாளவணஙகி. (அச)

அலையெறியமலையளகாவாயபிறநதவமுதெனகெழுமியவேதங்
சலிலநிராடிவேதகாயகறகுதகபூருவநதனிறசயில
மலிவுறவயஙகுஞசினகரமிழைதவாவியுமமைதவாழ்லிங்க
நிலைபெறநிருமிதவமைதவநாணமலராலெடுமபொழுதருசசனைபுரிந்து.

அரியவெணணீறுமெயலாமணிந்தேயழகியநெறறியினமீது
திரிகொள்புணடரமூநதரிதவருதவிரமநதிரசெபபராயணஞகி
யிருதயகமலதிருதவிநேடரியவிறைவணிமுறைமையினெணணிப்
பரிவுடனுருகியுருகியகைதுபனமுறைதுதிகதிடலுறறான். (அசு)

வேறு.

மாயவனகமலசெஙகணவாழ்பதாமபுயனேபோறறி
தீயமுமமலஙகடூநதோசிஙதைசெய்செலவாபோறறி
மேயதாபரமாகாயவெளியதாய்விளஙகாநின
நாயனேபோறறிலோகநாயகாபோறறிபோறறி. (அள)

வானவாதலிவாபோறறிமாலவிடையூர்திபோறறி
போனகமாகஞசையருதியபுனிதபோறறி
தானவாபுரமூனறடடசதுரனேபோறறிதாவில
ஞானநாயகனேபோறறிநாதனேபோறறிபோறறி. (அஅ

எணணருமுயிர்கடகெல்லாமிரஙகியயருளாநினற
வணணலேபோறறியணடமணிததையுஙகடநதாய்போறறி
தணணிலாமதியஞசூடுஞசைவநாயகனேபோறறி
புணணியப்பொருளேபோறறிபோறறியெனறுரைக்குமபோதில்.

வேறு

கருமுகிலூர்தியுறுதியையுவருகுகறைமிடறறிறையவனகலிமான
றிரியிலைச்சூலமில்லங்கிமழுவுஞசெழுமலாகரங்ளிறருங்கி
வெருவறவபைப்பவரதமுங்காடடிமெலலியலுடனெழுந்தருளிப
பரிவினீசெய்தபூசனைமகிழ்தேமபகருதிவிழைந்தனவெனருள. (கூ0)

பையராவேணிப்பரஞ்சுடாசெக்கரூபபனிபடிருமுதவாய்மலரத
துய்யவானநதப்பெருகுகிடைமூழ்கிதுடாநதுமாலயனறியாத
செய்யசேவடியாய்திருவடிபிழைதகிறியனேனசெடியுடலகற்றி
யுய்யவேயினீயவிலிங்கமீதுறைநதேயுலகடியேனபெயருரைப்ப. (கூக)

அருள்செய்யவேண்டுமெனபபிரார்த்தவமுனதுவிண்ணுளுதியதனபின
தெருளுறுகணணகட்கதிபதியாகததிகழ்வரமளிததனகதிருநது
திருபதினறனகருக்கரும்வொபபதனினீஙகுதறகரியவீடதனைத
தருகுவமினீயவிலிஙகினனுமநதழைகவெனறதனிடைசசாநதான.

வேறு

அண்ணலநதாளிணுமவ்வுழைநீங்கியாய்நத
புண்ணியன்கமலப்பாதமபொருநதியமனதிறருங்கி
விண்ணவாநதவமூறறுமவிநாமலர்மாரிபெய்யத
தண்ணருசசொரிமநதாரதருவளாநாடடைசசாநதான. (கூந)

அரன்மிருவாக்காலோதுமமைதியாலஇலதீதாகள்
புரநதரபுரமதென்றும்பொருநதுமபபெயரானவாய்தது
வரநதருமிலிங்கமெனறுமவழுங்கினர்வாழதியினன
பரன்றனியிருதீதநதமபடிநதுபூசனைசெயதாகள. (கூச)

நீடியபோகநதுய்த்துநீணிதிகழைவராகித
தேடருமதலியெனனுஞசெலவசமபதநதிஞடி
கூடியேவழிகளவாழகுடிநெறியோமபிபபினைர
நாடுதறகரியதாயநாதனவாழ்கயிலேசேவார. (கூடி)

இலஙகியவேதநாதற்கெய்தியதென்கிழாதி
கலஞ்செயீசானமீறுய்நவிலுறுநதமதுதிகழ்ற
றுலஙகனறகடவுள்கூற்றுசசுடாவிடுமயில்வாளேநது
முலஙகொடோணிருதிமுகநீருவரியினரசேறி. (கூசு)

வரமுறுபவனனறாயவசிரவண்ணணென்போன
பரவுமீசானனினேறபகாருளநதொடடுவெவ்வே

றுரைசெயாலையமுஞ்செயமேதையுரனுறுந்தமதுபேரா
லரணியங்கமைதனுசசாலவருசசனிவித்தியாலாற்றி. (கூ எ)

அளபபருங்காலநேராறேறையனதருளினுலே
தளகக்கனதிலங்காகினறசூழதிசைகக்கதிபராஞ
ருளதெதாடிததலைகிறபூசையுஞறவினேராங்குந்தீரத்தம
வளதனுடனுலசெயதோமனனுவாசிவலோகததில். (கூ அ)

இமமுறையதணியோராகாலெழுதினரெழுதுவிதிதோரா
செமமலரணிருதுபோறமிசகிரந்தையாறபூசைசெய்வேரா
தமமனமமையகேட்டோசாறறிஞோதரணிபீதிற
கொமமைவெம்மூலியாசசோருதுகொள்வாமேறகதிபினனென்ரூன.

வேறு

எணணினாதமக்குவீடெயதக்கூட்டிய
விணணவாகிறதிறனவிளம்பிப்போநதனன
கணணுதலரனமிருகணணிறறோறறிய
சணமுகக்கடவுடனசரிதருஞசாறறுவாம. (க00)

இந்திரச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச செயயுள-சூஉச.

காங்கேயச்சருக்கம்.

ஆதிநாமறைக்கவுசிகனணியரைநோக்கி
யோதுதறகருமபரஞசுடராகியெயினரிரும
லேதநாயகனபாங்கரினமேவரிமேதக்க
நீதமூலிறருனமொனறுளதனமிருப்பேர். (க)

ஆழிமாலவரையுடத்திமவனியாரமரா
பாழியமபுயபபாகசாகனமுதறபலாகரூஞ
ரூழுமினலகடுலெதிடதநீதாறறுசணமுகனறன்
வாழிநாமமேவயங்கிமிதனலமவருப்பாம. (உ)

வேறு

விண்படாவானோபாற்றுமவெளளியங்கிரியின்மீதிற்
கணகவாவனப்புவாய்நதகருமுகில்படிநதகாட்சி
பண்பருள்கருணைநாதன்பாலகொளவெண்ணீறுதாங்கித்
திண்கரியுரிவையேபாதுதுத்திருநதவிற்றிருத்தலபோலும். (கூ)

மேறமிசைக்கங்கையெனவிளைந்திழிகலுழிவெளளங
காறருமுமபர்துருழநதகயிலையங்கிரியினகாடசி
பாறகடலதனிலனறுபரநதுமேலழுநதுபொங்கித
தோறறியேயழுவாய்நதுகவைதருமமுதமேபாலும. (ச)

அதிதிரைகருடடுநதெணணீராழிசூழ்புடவிமீதிற
கதிரொளிபரபபிவானமேறுகயிலையங்கிரியினகாட்சி
யெதிரிலாவடியாதங்களெழிறசிவகணஙகளயாவுஞ
சதிரபெறவுருவநதாஙகிததழைத்துமேலெழுதலபோலும (ஞ)

கண்ணகனகயிலமீதிறகருமுகிற்படிந்துபெய்து
வெண்ணிறநதாங்கிநீங்கிவிணணிடைபபடாநதகாட்சி
வண்மைசாதவதநதிஞராபாலனசித்திடாகளஙகமாறறி
யெணணருமவர்தந்தன்மையெய்திமீணடேகலபோலும. (ஞ)

கோழாயினமநதாரஙகுங்குமஞ்செருநதிகொணறை
மாழைமாலூரங்கீகாஙகமாதனிவனனிகீபஙக
காழுசாதிசாநதங்காஞசிமாவிலஞசிவஞசி
வாழுமஞ்சிஙப்புன்ஞகம்வடதருமன்ஙுமெஙகும. (எ)

அவிரொளிமணிகளவாரியருவிகளொருபாலொடுமை
விதநதறகனிகள்விண்டுவிழ்ஙருவொருபாலொடுங
குவிமுகையவிழநதபோதினகுமமதுவொருபாலொடுஞ
செவியிணகளிக்கபபாடிசசிறையளியொருபாலொடுமெ. (அ)

மேக்குயர்கிரியிறசாலவிளஙகுசோபானமீது
நீகருநிமையோதஙகணணமுடியொனறுடொன்று
தாகதமுநதாகதுவீழ்நததணகதிரமணிகளபினனாப
போகதலசெய்பவாகடகினனறபுளகிதமிரணடுங்காடுமெ. (கூ)

வளதகினுகதகமதானவானகிரியதனிலெங்கு
மளபபருஙகறபஙகாணுமருநதவரியேறகம
விளைத்துவலவிணையீகதிமையவரணாவுதாஙகி
யுளதகினுலிறைவனபாதமுணாநதுணாநதுருகிநிறபார. (கo)

இணையபல்வளஙகள்சூழ்நதவிரசதகிரியினமீதிற
கனியிதமுமையாளபாகன்கனலவிழியதனுறபோநத
தணிகாபபரியசெவ்வேள்சதங்கைகள்கறஙகவோடி
நணிவருமூலனஞலஙகிளாமடிமேலோகால. (கூக)

வே று

வீற்றிருந்திருகுரவருமகிழ்வுறவிளையாட்
டாற்றியனனவரவிரிழையாரமாலிகைக
ளேற்றமாகியபலபணியணிகதிடவெழுகேத
தோற்றுசெஙகதிரப்பருதியகடவுளிறேஞமி (கஉ)

பிறறைவாசலிலினிதமாபிறையெனதகிகழு
மொறறைவெணமருப்பேறுதியவொளிராபுகாமுகதத
வெறறிவேழமாமுகததவனவிரைகமழ்கமலப
பொற்றிருபபதமபணிகதனனபணிதலுமபுகழ்நேத (கஊ)

மாலைதாழ்புயக்குமரணமாபுறத்தழுவி
யாலுமும்மதன்கி றுவிளையாட்டயாகதிருநதா
னேலுமேவலியிலெணணருமவிணணவாசூழ
மேலவானபுவிவிதகிடுமேவதனமேமவினஞல. (கசு)

சொரிகதபன மணிசுடாசெய்சாபானநனெமியாற
பரிகதமுனனவனபதமலாபணிகதிடபபடாகத
விரிஞசனவவுழைவிறறிருநதருஞமவேலவணத
தெரிகதிலாதவனபோலவேகடிகினிறசென்று. (கடு)

முதறபெருநதடையகதுறைநகிபானமுறைசெய
கதறபினனனவனனுமதிபெறறரவணிகத
நுதறகணுயகனுவலுதறகரியநுணியபொற
பதகதில்வீழ்நதுவீழ்நதெழுநதுபறபலதுதிபகாநேத. (கசு)

அண்ணலெனக்கமதளிதகிடுமளவையுமயலெ
னெணணமினமியெயெழினமுகமேநாகஙகினைறைஞிப்
பெணணேயாபுறமலைததவனபேரருளபெறறு
ருண்ணுமவாசலாலிழிநதுவானவரொடுநதான. (கஎ)

வே று

ஏழுறவிறைஞ்சிமீண்டேகும்வேலியு
நீணிலைகோபுரவாசலினமிடு
மாணிழைமைதனவணகசுசெயகிலன
காணமிவினமையாறகஞசனமேவினான. (கஅ)

மேவியவிரிஞசனவீணுடலினமேம்படு
மாவியினெடுணையமிலமையும்

பாவிசெயதிடுமவமதிபபும்பாதமெதாளிர
மூவிருமுகதகினைமுறுவலசெய்துபின (ககூ)

சேமியவிரிஞசுணேசமெயிதததுநோககிய
நீறெழுவிழிதகுநெடுயிதகுநேரிய
நாமிதழுவிழுகதிருளினசுகையிஞற
கூறினனமீளனகெகாறறவேலினை. (உ0)

வீராதமவீரனமீளனபபணிதததஞ
சீரியசெஙகரஙகுவிதததுசெனனிமேற
பாரைநினமிதஞசெயுமபகவலமீணடனன
யாரைநீகினெழுலியாணாகதிமம. (உக)

கலியெவைநீயுறைகடிகொளவையமையா
துலெவறவுரைசெயெனபுரபதிகூறறு
மலெவளாகெகாடிதருமைநதவாழியா
னிலகியபிரமினைமிசபபாயாவருமம. (உஉ)

உததமனகருணையாலுபபிலசிஷிய
முதமிதாழிலதுதனினமுதலமைபெறறனன
விததைகளயாவையுமெபபெறறனன
சததியவுலகமயானசாருநீளபதி (உங)

இனனருதளிதநிமிதழிகாஙகிய
மினனலிாரடாடவிவிமலனமெயபபதஞ
செனனிமேறகொளளுவ்வானசிறறுமுறன
னனனவனமிருவருளிபபமீணடனன. (உச)

கேலமாசடகரகுமரநாயக
சாலநினறயவுமெதகிறறுதலான
சிலமாகியுடறெலலவேணடுமெயான
காலநீடியதெலமுறுவலகாடடிசய (உரு)

நினனுையமுகிதுபிரமனகொலா
மனனியவிறைவனலவரமபிலபலகலை
தனனையுமறிநதுணையாதமுதநிடு
மனனவிததையினமுதலெழுதெனனன்னின. (உசு)

நனறிகொளருகுமெனனஷிலற்பாலநீ
யென்றனெனனுமெயிருகைகூபபியெ

நின்மிறையவனருளனமிகடிலு
மொனறுளமிதாவெனகருணருமவிதனைகள. (உள)

ஆதிமாவெழுதுமவ்வெழுதுணாதிதிங
தீகறுபெருளுமயானமிகிலேலமிகழு
நாதனகருணசெயநாளகணிடின
மேபாதலமிவணடுமெனமிறவனபுகனன. (உஅ)

அவனதுசெயதலுமாதியகர
முவமையிலதனபெருளுசெயயாமலி
நிவாதருமிவவுழகுவாயெனிற
சிவபதமியவெனருணசெபினன. (உக)

புகனமொழிகேடடலுமிபாதனஞசிய
சகலமுமறிநதிடுஞசதுரசணமுக
விகலிலெனறணகருமிதிதுசொறபாலிதா
வகறரசசெயதியானமிறதகுமென. (ஙஐ)

தாவருஞசகலநூறனகருமனெழுத
தாவிதாஙகாரமதருதஙகுமிடி
னேவருநதுதிசெயவிலஙகுநூலகளான
மூவாதமபரமெனமுறையிறமிறாநதனன. (ஙக)

உளஙகணிநதருமகமபுனிநதியாகாதம
வளநதழுயிருதயசுமலமதியிற
றளாநதிடாவேதமெய்சசாரதிபமாய
விளஙகிடுமவிவதறகரியமெனமையாய (ஙஉ)

ராஙகியானமிகினறதெனனலுங
தாஙகருமவெருளியஙகடலிறறுழநதெழுமித
தீஙகுரைசெயதிசைமுகணபபறமியே
வாஙகருமருஞசிறைவயிதெனனறனன. (ஙங)

விறலினனகூறலுமவிதியைபபறமியே
மறுவறநிமிகவுமாரவெற்பிடைச
சிறுவனைதனிறபெருநிகளஞசாததினா
குறுகினரவவுழகணஙகளகோடியே. (ஙச)

கணணிணசிவபபுறகனனலுகூறிய
புணணியனமபதத்திருதுமபோதலுக

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

கெண்ணமிலொழிதனனெனறுகூறியே
தண்ணெனகருதமாகிரியிற்சூழ்நதுபின. (நடு)

குண்டிகைகரதநிலேநதிகமாலமா
தண்டமுநதாங்கியகணமதிதிடி
முண்டகாசனனெனமூரிவேலினன
பண்டைவானுலகெலாமபடைதலைவகினன். (நசு)

புடைலருகணகண்மேற்புலமபியாழ்திரைக்
கடலெனக்கிளாநதுதெனகயிலிவறபெனுக
தடவையாதனிடைசசாநதுதாகுதற்
கடைவருமசமோடபயமெனனபின. (நஎ)

வேறு

விணலினிறபடராநினறசியவானபுறங்கணமூனறும்
நண்ணியகையாறகாய்நதஞானநாயகனேயாலம
பெணணெருபாகாவோலமபிறைவளாசடிலவோல
மண்ணிலேயாலமெநதாயையனேயாலமோலம. (நஅ)

மேலிவானவாகள்பாறறுமெயப்பாஞசுடரேயால
மாலமுண்டவனேயாலமருமறைபொருளேயாலங
காலநீப்புவியிலவீழகாயநதகணணுகலேயாலஞ
சூலபாணியனேயாலநதாயனேயாலமெனனா. (நக)

வேறு

ஆயதாகாலியிலகிலமீனறவ
ணாயகனமுதறகடைகணணுகநதன
றாயவஞசெவிகளிறசூழ்தலுறறதா
லேயகாரணமிஃதெனகொலாவென. (சஅ)

பொருகெனவேறுமாமுகதனபோநதனன
மருகமழ்மலரடிவணஙகபோறமினா
வெருகெகொளுஙகருமமயாதெனவிளமபலுற
திருததகநிகழநதவைமுழுதுஞசெப்பினா. (சக)

வருகணமுறையிமவாத்தைநனகுணாந
தொருகணபொழுதிவணுறைமினெனறுபோ
யருகணநதமலணுகவிவிதத்தனனவ
ரிருகணமபெருமகிழவெய்தசெய்தனன. (சஉ)

கலமபெறசெயதிடுகுதிவானவன்
கலகுகியகணஙகளீகையிகாயக
னிலஙகியதிருவடியிறைஞசபோகலு
நிலகதனிலவிழுகதெழிஇனிறுகேசனே. (சகூ)

வரன்முறைதுதித்துவாயபுகைத்துவகுமீள்
பிரமனதியலபெலாமபிறழுகிடாமனன
சூளைசெயதுமெயகுகுறுகினறன
ரனருகதவாகளபாலருட்கணேகுகியே. (சச)

முனிவிராகாண்மூலமாவெழுதினமுறுறு
மிளியநுணபொருட்குணையாதசூழினன
பனிபடுமலரவனபகருகதோறுமே
தனியகானமறையெமைகருகனேசசாற்றுமால். (சடு)

வே று.

தெளிவுறசுருதிபினனுகதுகிழ்பலகலிகருகதிணபா
ரளிபிரமனுகருமனேனைதிபறருமதிபனுகி
வளாபரபபிரமமாகிமனனவேயிருகதுசால
வொளிரசிவனபிரணவததினுரூபியெனறெம்மையோதும். (சசு)

இப்பரிகதியேயனமியிலருமெயகுகியஙகடோறும
தபபிலாவாயமைதங்குமபிரணவசுகிதமாகச
சுபபிரமணியமேவனறெசொலலுமுககாலுமறரு
லபபதருதணியுமெனறெனுவமிவழிருதமியானுனன. (சஎ)

முமமையுமுணாவிரசாலமூதகுடமியாநின்ற
விமமுழுமகனேயெனறெனுவிடதிடவிசைபபதென்றே
தமமுகமவெயாததானபினனுகதயவினுறசியிலனனெற
செமமலியழுதகுநேராகுசெயயவேளுலகிறசெனறே. (சஅ)

வேதணியுறறுநினறவிரிஞசனமேலுருப்பமவேண்டா
மாதரம்வைதசேதயனேனருஞசிறையகலசசெய்யென்
றேதியேவிடிவிதிப்பாலொலியிறகலவிகீதத
போதணிகொணர்கியெனறேபுண்ணியனபுகலுற்றான். (சகூ)

துள்ளுமான்மறிசோமுககட்டோனறல்பாலவிடைகொண்டன்னென
வெளளியவகிரியினீஙகிவிஞசையாமிடைகுசூழ
வள்ளிலெருடுவேறகந்தனணணலவானுலகினணணிக்
கள்ளவிழ்பதுமமபோன்றகழறுணைவணங்கிசசொல்வான. (ஙo)

அநதிவானிறத்தோனசெல்வவயனசிறைவிடுவித்தாங்கு
வநதிடப்பணித்தான்யாரும்வணங்குபொறபததாதானென்னக்
கந்தவேணகைத்துசசிமிகனறெறறவிழித்துநோக்கச
சிநதையிலயிறதுவெள்ளிசசிலமபிடைசசெனறுநினறான. (சிக)

ஏற்றுமாமுகத்தோனஞ்சியிரிதலுமிலங்குமூரிக
காறறறுமுழிஞபோலக்கணமெலாஙகணணுறறு
வீற்றுவிறறுகியோடிவெளளியங்கிரியினமீது
தோற்றினினறுன்றுடொனறுசொலலினவுய்நதோமென்றே. (சிஉ)

ஈநதியங்கடவுணதனளினவாணமுகததைநோகஙி
பெநதைநீகூறிறறெலலாமியமபினனியமபுமுனனாச
செநதழலகதுவசசெவ்வேளசினததனனதஞலஞசி
நொநதிவண்மீண்டேனெனனதுண்ணியனமுறுவலசெய்தே. (சிஙூ)

எழுநதனனுமையாளோடுமிசைதலிடப்படகமொந்தை
தழுஙகுறததகுணிசினனஞசலலிதிமிலியாப்பச
செழுநதவமுனிவாபோறறதிகழ்சிரோசனதிறபெய்த
வுழுநதுருளவைப்போதிலுறறனனகுகனவாழ்வெற்பில். (சிசு)

மழுவிடையேறறும்வள்ளல்வருமுனமைநதனோபோய்த்
தொழுதடிவணஙகிநிறபசசுநதரிகுறஙகிறபேசாதத்த
தமுவியேயுசசிமோநதாளசஙகரனகைததுநோகஙி
யழுகியகலகள்வலலோயயனசிறைவிடுதியெனறான. (சிஙி)

அங்கணனணியகூறவாறுமாமுகதோனீங்கி
மங்குறேய்சிறைசெய்கூடம்வசித்திமிலரோனகாலிற்
சஙகிலிதுடரபைநீகிசசன்னிதானதிறபோதத்தித்
திங்கள்சோசடையானமுன்னாசசிறுமணிகறஙகநின்றான். (சிசூ)

குருதிபாய்வடிவேற்காளைகுறுகலுஞசிறுவமுனனாக
கருகியகமதுவாதனதைகடநதணியதனுலவைத
புரிதணியடைநதுநோறறுப்பூசணிபுரிதியெனறே
யிருவருமபிரமனேத்தவிரசதகஙிரியிறபோநதார. (சிஎ)

வேறு.

மாதிணுருபாதியுறைநாதனருண்மைநதன
வேதபுரிகண்ணுறுமவிருப்பமிகலாலோ
ரேதுசிறிதிலல்வரினேகமுதலாகிப்
பாதநளினஙகள்வளாபாருறநடநதான. (சிஅ)

கண்ணகல்பாறறறைகடருதுயாகடதகி
ணணணியபிராறுகளிழிருதுருவைகரயுமை
வணமைகொளபுலிசசரணமாதவனவஷிகரு
மெணணருலதகுமிருகையதுகணடான. (கூக)

கணடிமகிழவெய்திநிமிராகணடலவளராவுமை
வணடிலவுசோலையுமிழிருதுமணராறு
மூணடகநிறைருதசுணையருதருகினமுறறுமை
புணடரிகபாதனுறைகினறவுழபுககான. (கூ0)

மூருதுமலையதிலெழுதெனறலிடைமோத
வருதளிராகுழைதுநிமிராகொமபினமயிலாலுஞ
சருதுநிறைகாவிலுறைதகமறைவலமேலா
னிருதுளபுயதனுறலகணடெதிரெழுருதான. (கூக)

வேறு.

நன்றுளமுனிவனோபாய்நாதனின்பாதநண்டி
னினமிவண்படிருதவாறறுலிவுழபுனிதமாயிற்
முனறுமுறபவஙகளயாவுமொழிருதனகருணைநோக்கால்
வெனமிசேரிணையவைகனமேமபடிவைகலெனறான. (கூஉ)

திருமுனிகுமரவேளுதிருருதுபிடிகையிறசேர்தகி
மருவுயிாதலாருதபோதாலவணஙகினமலாதாணவ
விருமுதகுரவாநீஙகியிவவுழதனியஞகி
வருகுவெதவனகொலயயாவெனறலுமாறறஞ்சொல்வான. (கூஙூ)

ஆசகனமுனிவவனமேரணுமதியதஞறசாலத்
தேசுறறிருவேறகாடடிறசெனறருருதவஙகணிறமேற
யீசணவணஙகவெணணியெழுருதனனதனினசீமை
பேசுறவிழருதெனெனபபெருருதவனமகிழசிபூத்தே. (கூச)

குன்றினுகிறைவனுகுரிசினினனுளதகிறசிறுயா
னினறதுமுளதாஙகொலலோநிகழ்வதுவிஷயாட்டேனு
மொனறுமோவடியேஞதறகாயினுமுனதுநோகாகாற
றுனறியசிறபபினறுமநிருதனசொலவலெனறான. (கூடு)

சொற்றிடமுனிவன்வேதவனதனதுறைசுடனைநோக்கி
யிறறெனகளிதகிலொணணுவெறமுடையிலகொள்வேலாய்
மற்றருமுலகமயாவுமாபிரளயதகிலோகா
லுற்றுடங்கினவேகண்மமுயிரிடதெதாடுகுமாபோல். (கூசு)

அறைகதிம்விருப்பிஞெமகறறருமவெறுபபுநீத்துச
சிறகதிடவிருகதானேணுஞ்சிவமேகாடிகளின மீதி
னிறைகதிடுஙகைமாமிலலாநேசமதுடைமையாலே
யிறகதிடுமூலகந்தன்னியிய றறுவானிறைவனெண்ணி. (கூ௭)

அங்கமொராறுதிகதமறைதணியகிலமவாழப
பொஙகுபானறவமூறறுமபோதொபலஙகண்மேவி
யெஙகணுமுவமைகாணவிரததினவிலிஙகதானஙு
தங்கியேஙாணபேதததருகளாயிருததிரெனறான. (கூஅ)

வேறு

களுசனுலறிவருஙகடவுளகூறலும
விஞசுஙானமறைகளுமவிருகருபமா
யெஞசலில்கவடுவிடமெழுகுவிண்ணுலாப்
மஞசரியிடையிடைமலாகடாஙகியே. (கூகூ)

திரமுறுமிரதினதேவனபாஙகரிற்
பரவினவாதலாறபாரினயாவரு
முரகநாடுறைநருமுமபாமேலரும
வரமுறுமவேதமாவனமெனறேதுவா. (ஏ0)

வேறு

அணையகானனதினினறுமநதளிரகுழைதுநீடுஞ
சினையுடைவெளிறறுவேலினமிகழ்தருமூலமீதி
னிணைவருஞசாதிருபவிலிஙகமாயநிமலனினறு
னிணையதெனறளதகலொணணுவிலஙகிலெநடியவேலாய. (ஏக)

அத்தகுமிலிஙகநாதனழகியவாமநதனனி
லுததமலளிதையெனறுமொருகொடிதணப்பாரிததான
முத்தமாமுறுவலனணுமுதலவண்தெதாழுதுபோறறி
யெதெதொழிற்புரிவநாதாவெனறலுமிறைவனகூறும. (ஏஉ)

நிரல்வனகேண்மோவாயநதநீயுபாதானமயாஞ
பரவியநிமித்தமாற்றுறபஞசகிருதியஙகளவாழப்
பிரமனேயாதியாயபிறஙகியகாரணசர்த
தருதிமுன்போலமறறுநதகவாறளிததியென்றான. (ஏந)

பொன்னிமிர்சடிலக்கோமானபுகன்றிடுமபணியையன்னள்
சென்னிமேற்கொணடுகாதாசெலுமுழ்வலதுநோகாக

லன்னவூரதியையுமனனீனனருளாகதிகழுவாமகதன்னற்
பனனகப்பாயனமேவுமபகவணியுயிர்தகதாளனமேற. (எச)

உட்கிடவிளங்குமேமனியுருதகதிரனறனீனதகதீககாலுங்
கட்பொறியதனினினறுகருங்குழலினிதகதாணீணட
முடபொதிநதிலஙகுமபைநதாணமுளரிவாயமுகதகினின்றும
பெடபுறுமுமமையாமமபிறஙகழற்கடவுடனணீ. (எடு)

சிதகதிகழ்நதிதாளிருஙகாயதகதிரிவளாசகதகதனணீப
பதமபெறுஞசாமமபினனாபபயிறுநதிரமபாரபபாகை
கதநதிகழுமவருடைதனணீனகழைவளாபசியமெனறே
ளிதகதருஙகனிவாயதகதீஞசொலேலவாகுழலியீனறுள. (எசு)

பசிளஙகழைதகதாணினறுமபகாபஞசதிசதகதாமதகதை
வசிரபாணிமனனாவருநதிறைடுவமாஞசநத
மசமிலபிறதகதிராசாமழகியசாமநதனணீக
கொசசையயளிகதாளவாயநதகுலகிரியணீயதாளாய. (எஎ)

அரமபவாயகுறஙகினினறுமருமபதினெழுபாறேஙக்
திரமபெறுமவிகவதேவாதேவாசாகதமாஞசநதம
வரஙகொள்வைரூபசாமமறபடிமவசியாதமமைச
சுரநதுபாலனிகுமபினசுரபியையளிதகாளமமா (எஅ)

முருகவிழ்மலாத்தாணின் றுமுற்றுமோரிருபாஞனைறை
மருவியதாமநதூயவயிரசசாமநதனணீ
யிறவிநதெழுநதுவாயநதவணுடுவசநதசோடும
பெருகுஞநிராபாய்மாவைபபிறைதுதலுயிர்தகதாளனமேற. (எகூ)

வெணணைகதுவாவாய்வேயதேதாணிமெலலியனமயிரக்காணினறு
மெணணருநதிரணபைஙகூழலகியதருமமபூதகதாள
பணணீயிலனநதஙகோடிபடருயிதெதாழுதுலகி
யண்ணலபாலுறைநதாள்வாயநதவள்ளிலீலெடியவேலோய். (அ0)

பண்ணமாமகதியாழும்படருறமிழற்றுந்தீஞசொற்
பெண்ணரசுறைறதலோடுமபெருமபடைவிழியாறபோற்தேர்
கண்வளாநதெழுநதாரெனனகவின்கொளுமிவிணுநத
துண்ணெனவெழுநதாங்குற்றசோதியையதொழுதுபோற்றி. (அக)

கயல்விழியளிக்தயாங்கள்கடமைகொள்பணிகடமை
யியல்பெறவருளவேண்டுமிலங்குநினணிருதாடன்ணீ

மயலறநீங்காதேத்தவாகதரவேண்டுமென்னச
செயறரும்பெரியோனீர்செப்பியதளித்தோமென்றான். (அஉ)

அணியவர்க்குதவுமவள்ளலயன்முதலோரைநோகஇ
நீணெவருஞசுருதிமார்க்கநிலைகொண்முத்தொழிலுநீவீர்
முனமொடுநடுவீறெல்லாமுறைதடுமாறறமின்றித
துணிவுறப்புரிதிரென்னசசுருதியாதையவென்றார். (அங)

அன்றவர்பகரஞாலமருட்பெறவிலிங்கமாகி
வென்றிசேர்சுருதிதமைவிளம்பினமவைகணுன்கு
நன்றுறுஞாலமாதிநாதமீறுனயாவு
மென்றுணியறியுங்கொல்லோவெனத்துதித்திரங்கிப்பின்னர். (அச)

அவ்வவ்பொருளினின்றுமவையவையறிவிற்கெட்டாத்
திவ்வியவடியேமூய்யுநதிறனருளெனவுநீவி
ரெவ்வரம்விழைநதீரேகண்மினென்றனமெனலுநீங்காப்
பவ்வமதகற்றுங்கோவேபணிகளாயணிதியென்ற. (அடு)

அன்னதேயாகவென்றேயவற்றினுக்குதவிப்பார்மேற்
றன்மபாவங்கட்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருத்தீரறுமைம
பொன்னிதழ்க்கமலமேலோன்புகரறதெரிவனபின்னர்
முனனரேயாதியாகமூவருமுணர்தல்செய்வார். (அசு)

உணர்ந்தவர்மகரமாசவுத்தரபக்கநதன்னிற்
றணநதுவிட்டிடுவாரறுதிஙகண்மேற்றறிப்பாசிங்கத்
திணங்குபூரணியிலிஞஞான்றெதிராசாத்திரங்கடனணைக்
கணம்பயின்றேறுதிஞஞுஙகணிபபருநரகிலவீழ்வா. (அள)

தேசுறும்வினதுவைச்சாலத்தெரிதரச்செய்தவாற்றா
லாசினுமபெயரும்வேதமானவென்றவைகட்கின்ன
நேசமார்நியமங்கூறிநிகழ்சதுமுகத்தகேண்மோ
வாசநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமாநிலவரைப்பின்மீதில். (அஅ)

எவ்வுறுவெடுத்தீதமேனுநீவிருமிலங்காகின்ற
வவ்வுருக்கிதமதாகவிருத்திரென்றளித்தேயமித்
திவ்வியதலத்திறசோதியிலிங்கமாய்சசெறிநதுநின்றீ
மொவ்வரும்வெள்வேலாகவுறைத்தனவையுமபாராய். (அக)

மூநதொருயுகத்திற்போதன்முதலியவிமையோர்க்கெல்லா
மிநதவாலயத்தின்றென்பாலெழில்பெறவினங்காகின்ற

கந்தவான தியாம்பாலிக்கரை தனில்வே தநந்தன்னை
யுந்திடவோ தியிதீதாமாதலா லுயருந தென்னுல். (கூ0)

வளருமத் தியாபகேசனென் றெமைவகுத் தகூறு
முளமகிழ்ந்தரவேயனனவுத் தமதீரந தவனி
லளவுறுமுனிவாதூய்நீராடியேயாதுமாறுற்
றெளிவுறதீதவர்கண்டமடிவெனசிறந்தோர்பேர். (கூக)

திரிபுரந்தகித்தவேலிதொக்குறுமபரியதாக
மருவினமபுனிலஞ்சிவனதநிறசரிதகால
மெரிவிழிமுடுவலாகவிணகினமிவண்முனஞ்ச
வருநடஞ்செய்தபாதிலஞ்சிலமபாகபபூண்டோம். (கூஉ)

கணிதயிலவண்டுசூழுங்கவினகொடாருகமாங்காவி
லணித்தாகாட்பலிசெயபோதிலழகுகோவணமாயபபூண்டோ
மெனகனிநதாதபபினைரிவ்வுழையிருநதோமேனு
நனபபொழிலுடதபாரினணணியமனிதறகெலலாம. (கூந)

தோற்றுவதமியோமவேதசூடஞ்செய்பவாகட்கோகா
னீற்றெளிமேனிகாட்டிநிறகுவநீவிரபூசை
யாற்றுமினெனறுகூறியவ்விலிங்கதநினமீதின
மாற்றலர்புரமூனறட்டோனமறைநதனனமறைதலோடும். (கூச)

வே று.

விரிஞ்சனுதியமூவருமேதினிவிளங்கத்
திருநதுமுதிதாழிலியறறுவானசேடசெலுமவேறகிட்
பரிநதுமேவியவிலிங்கநாயகனறணிப்பரவி
வருநதியருசசணிபுரிநதுலகளிததனாமன்னே. (கூடு)

பின்னிலஙகியகருஙகுழற்பேரமாமதாக்கட
பொனனவாளுசுணஙகிளமுலைப்பொறறொடித்தளிர்க்கை
யனனமென்னடைமினனிடையசசரமடவார
கனனலினசுவையுமையெழிறகண்டுமோகிதராய். (கூசு)

தழைதமேறசிவசாயுசசியநதணப்பெறவிழைநீத
குழைதநிதழுநதவேறகாட்டிஇடகுலவுமேவாரிலிஙக
மிழைத்தருசசணிபுரிந்துறறிறைஞசியேயேநதி
யுழைக்கணமஙகையரவவிலிங்கத்தினிதுறைநதார. (கூஎ)

அன்றுதொட்டுவாழஞ்சிறையளியினமுரலத்
தன்றெழிறறிகழிலிஙகமேற்றுணரிதழுவித்து

நின்றகறபகப்பூமணநெடிதுமேகமழும்
வனமிறற்பொலிமாருதியுடனகலநெதழுநேத. (கூசி)

இலஙகுசெவ்விசேரிருதிரன்விருததிரனெனனு
முலஙகொடோளிஞன்றனையொழித்தனெழித்தவுமே
வலன்செய்கீரதியானறனைபபிடிததுபிரமகதி
கலங்கியன்னதுபோகுவானகாஞினமீதில. (கூகூ)

ஈண்ணிலபறபலதலமெலாஞ்சஞசரிதகி
யண்ணலவானறஞ்சூழுமவறகாடடிணையடதா
னண்ணுமுன்னமேமிறசிலவாகவேவைநது
திண்ணிதாகியபிணிகடீரநதொடிஞுசெயலால. (க00)

ஓதுதறகருமகிழ்ச்சிசேருளதஞகி
வேதநீதபடிநதுயாவிணைவரிறைஞசுஞ்
சோதிநாயகனுணமலாதாளிணைதொழுதே
யேதநீகஙகுமிலிங்கம்பாவதுமபணிநதேதது. (க0க)

வணங்குமாயிரஙகண்ணினவசித்திமுனிவர்
கணஙகளேதவிசனஞசெய்துனிறனனகண்டே
யிணங்குமிவவுழையெயதியெனகொலெனமிசைதா
ருணஙகுமனனவனகேடடலுமுறுவைநோக்கி. (க0உ)

வேறு

நெரித்தருநதவசுசெய்யுநதிகழுமாமுனிவீர்பாரில
விருததிராசரணிவீழவீடினனவிடடலோடும்
வருதநியெபிரமகதிவநதெணப்பிடிததவாற்றற்
றிருபபுவிமீதிலெஙகுநிறினதனனறீதலகாணென. (க0ஙு)

போநதனனெனறேர்வாததைபுகனறனன்புகலக்கேடட
தோநதவிாமுனிவரிஙகுசூழ்நதுமாதவாகண்முனஞள்
வேநதனேபூசைசெய்துமேமறகதிபெறுராறறுல
வாய்நதருசசணீசெயயில்வருததுமவலவிணேபோமென்றா. (க0ச)

உரிமையாயதிநதகோமாறெஙகுமிவ்விலிஙகமீதிற்
பரிமளசுநதவாடைபரவுவதெனகொலென்ற
னரியமாதவாகண்முனஞளசசரமடவாபூசை
பரிவுடன்செய்துட்சார்நதாரதுமுதறபயினறதென்றா. (க0டி)

பகுதனைசெய்யக்கேட்டபாழியநதோளானங்கு
வகுதெதாருசிவலிங்கத்தைமதுமலரலஙகல்சாதது

மிகுத்திடுமபிரமகத்தினிடடகனரூடக்கண்டே
யிகதமிதாபபரதுமவேணடுமிடடசித்திகளுமபெற்றான். (க0கூ)

தாங்கரும்புகழ்சேர்வேதசனமனென்றுலகமபோற்று
மோஙகியமறையோனமுனஞஞற்றருநதவசுசெய்தே
தேஙகமழுகொனறைசூடுஞசெலவனதருளினாலே
பூஙகழுமதனனேபரபுதிரனறனனபெறறான. (க0எ)

அனனபுதிரறகுசசாதகனமமெயாதியாக
மனனியசடஙகுசெயதேதமறமுதலகிலவித்தை
தனனபுமோதுவித்தானசதுரனயனஞனபினனா
நனனெறிதெரிநதோதாதமபானவிலருமவாத்ஞசெயதான. (க0அ)

மிடைப்படாவித்தைதமபானமேவியசெருகுகாறபோந்த
வுடறபிறமுயிரினசெயகையுடையவனுணமையாயநதோ
ரிடதனினமுறைமைநீகுகியதோதுமாறுமாறரு
லடறகொளுமாயுளறபமாயிடகுகடவதெனறா. (க0கூ)

அறிவாகளனியகூவருமறைமுனிவனனற
சிறுவனமேலஞசிமீணடேசிகதைகொநதிருநதாஞர்நா
ணறைவிரிபுறவமீதினறசமிதமிதாடிப்பானவேணடுக
குறுதலுஙகொடியவேஙகைகோடபடுதியதனஞனை. (கக0)

வேறு

நீடுசோலனனமேயதவனினறமேகாவலாகள்
பாடுசெயதலுகணடுளமபதைபதைதிடவே
யோடிவநதுனபுதலவனைகதறதெழுநதுழுவை
கோடலசெயதெனறுரைதனாகோதிலவேதியன்மூன். (கஙக)

அனனயதிமாழிகேடடலுமருமறைமுனிவ
னினனவயாநதுகெடுயிரபெறிநதோடியகெடிய
வனமதறறுயிரீஙகிடகஙகிடநதிமைநதன
றனனெடுதகனனதிரஙகியசாலவஙகலுழ்நதான. (கஙஉ)

அனனபோதசரீரிவாகருமறைமுனிவன
மனனுமஞசெவிகேட்டிடவளாவடமறைகளா
டெனனுமுழுதமதலத்தினிலியறறியோரிலிஙகந
தனனையாசசனசெயிறறருமெனவெழுநதுவால. (கஙஙு)

வினனினினறெழுமவாக்கினையுணாந்துவேதியனசீ
ரனனுமவேதமாபுரிதனையடைதலுநாடரிய

புண்ணியன் பதம்போற் றியெயவ்வுழைப்பொருந்த
வெண்ணிலன் புடனிலிங்கமொன்றிய றறியேயிறைஞசி. (ககச)

தூயநெஞ்சினன் றுணிவிழியருவிநீர்சொரிய
நேயமோடுகைகுதருவியேதுதித்தலுங்மலன
பாயுமவெள்விடைமீதினிறதோனறிபயந்த
வாயுமைந்தனீப்பிடித்ததுவேங்கையதனிறை. (ஙகடு)

முனிவாசாபமெனறுரைத்துமுதுணாநதவனபோறறத
தனியிறநதிமதலையைவாவெனசசாறறி
யினிதிலிங்கமீதுறைநதனனெயதினனெறிறுவன
புனிதவேதியனபுதலவனீடிருகையிறபோநதான. (ஙகசூ)

எனறுவாய்மையபுலிசசரணமாதவனிலெகாள்
வெனறிவேலவனகெடிடவிளமபலுமவேநத
னனறுநனறெனறமுனிவனிவிடைகொடுநடநதே
தனறுசிறபுணவேதமபுரிதனிசசூழ்பாய. (ஙகஎ)

படியினமேதகுவேததீதததினிறபடிநது
தடிகொள்சிறறிடைவாலகாயகனிறுதறுணித்தாட்
கடிகொள்பாதிலைவணஙகியெயவ்வுழைகவிறு
மடிகள்பாஙகரினமரகதவிலிஙகமொனறமைதே. (ஙகஅ)

பொஙகுமீறுமாராமையாறபுணரிசூழ்புவியி
னெங்குளோரகளுநதுதிதுதுனினறஞசிடவிலதஞ
செஙகைபனிரணடுடையவனளபருஞசெலவந
தங்குகாநதகாயகனெனவொருபெயாதரிதது. (ஙகஙூ)

இயஙகுபூருவதிசையின் மநதரகினியென்பீரா
லியஙகொடீதமூழ்குதறகமைதகிலிஙகமிமற்பாலிற்
செயஙகொளவிலிறறகூபமுநதொடடதிறபோவா
வயங்குமலிஞ்சையாககரியதளமுதினவாரி. (கஉ0)

கிரப்பியமபிரானமுடிதனிறசொரிநதுநெஞசுருக
வருகநினறெளிமேனியானருசசினபுரிநது
சிரதனிறபலமுறைபணிநதெழுநதிசைளாந்த
பருப்பதமபொலிதூணமவாழ்கோயிலிறபனனாள். (கஉக)

வேறு

திரியுங்கூவாயிருகோட்டுசசெய்யசெழியகலிமானி
னுரியுங்குழைததநெட்டிலையவொளிவாய்ததெழுநதவுயாமவுஞ்சிப்

புரியுருத்திரத்துச்செபவடமுமபுணர்துகரகங்கரதலத்தி
யரியமோகுபுரிருதிருதாளுமுகத்தோளளப்பருநாள். (கஉஉ)

ஈருதுபுலனினவழியொழுகாரகதத்தினுறையுமணடாபிரான்
கருதனுஞறறுந்தவதத்தினிலகணடுகனிவாயுமையுடனே
யிருதுதமபுஞ்சடையவிழவிலிஙகமதினினெறழுருதருளி
வருதகருணமுகமலாருதேதமருதனமுனனாருனனனல். (கஉங)

தண்ணுரமுதருளிகுமினசொறறலிபையுருதறபரனறணையு
மெணணுமிரண்டுபுயமுடையானிருகைகுவிததுபபணிதலுமே
பணணுமொழியாளெடுதத்தணதாளபரிருதமடியினமீதுவைததுக
கணணெயனுருமதாணகடருதபாவஙகடருதெனனுன. (கஉச)

மகரக்குழையானமறைபிரமமாதிபதியாமவராகியதாற
பகாதறகரியபிரணவமெனபரமேயாருமபானமைபெறப
புகாரறெழுருதகிருதுமுகாறபுகழ்சோசுபபிரமணியவென்றே
தகாிறபொலிவோயநிணமூலசகிதமாகசசாறறுவதால. (கஉடு)

அயில்வாழ்நீயப்பிரணவதனினருத்தமாமெனறடலசர
ரெயின்மூனறடாதசேதானகருணைபுரிருதினலவனினதுதவமகிழ்ருதோஞ்
செயலாவரஙகள்கேடடியெனசிரதறிறருவிததகரதத்தினலைப்
புயலாமிடறரீறுய்ந்தினதாணமேபாறறுதிகழ்தலபொருததருள. (கஉசு)

வேண்டுமிணையவிலிஙகமிதிலவிருமபியுறைருதுமேதினியிற்
றீண்டியருசசிதசேதாதமக்குதிகழுமபோகமபலவுதவி
நீண்டசடையோய்ருணுஙகரெனுநிகமமபயினுமபூசரரா
யீணடேமுத்திபெறவேணடுமெனியேனிழைததகடமிதனில். (கஉள)

ஆடினோகளபிதாதினத்நிலனபிறறருப்பனஞதிதமை
நீடவளிதசேதார்பிதாபிணடநெறியிறபுரிருசேதாபிதாகளருள்
கூடகருணசெயலவேணடுமெனலுஙகோமானகொடுததருளி
காடம்கரியமரகதத்தானலஙகொளிலிஙகருபகுறைருதான. (கஉஅ)

வேறு

முகணவானவணுறைதலுமுருகவேண்மகிழ்ருதே
தகருகருதமாசயிலமீதுறைருதனனறகைவாயக
தொகுகமானிடாசோமவாரதுடனுடனுகு
மிகவாரலிறகருததீரத்தருணிவிருமபி. (கஉக)

படிருதுகார்தருகாயகனபதம்பரவியேபணிந்தோர்
விடுஞசுடாப்பொலிகருதவெறபுறைருவாவிணக

டடிநதுவேதமாபுரிதனிலவாமுசதுமறையி
றடுநதொழிற்புரிபதகராயினுமெனவறைநதே (கசுஎ)

வளளிநாயகனகாதையவகுததவாவனைநதா
தெள்ளிதாகவேகேட்டவாகேடடிடசெயதோ
ரெளளிடப்படும்பவததொகையெணணதையுமவிடடி
வெள்ளிவெறபிலவாழகுவெனகவசிகனவினிதானன. (கசுக)

வேறு.

அரவணிதயிலுமானமருகனுழிசூழ்
தரதலமதிறறவேடநதாஙகியை
நிரமயனறணபபணிநியமஙகூறினை
பராசரன்சரிதநிரமபகருவாமரோ. (கசுஉ)

காங்கேயச்சருக்க முற்றும்
ஆகச செயுள - டுசுசு.

பராசரச்சருக்கம்.

கணணகல்புவனம்பாறறுஙகவசிகன்வதனநோகபி
புணணியத்தலத்தினமேனமைபுரிநதணபுகழ்சோபாலி
யணணலநதீமேவுமரியதாஙகடதத
முணமைகளணைதுஞசாலவுரைதநிடவிழைநதமெனறா. (க)

திருமறைக்காட்டிலவாழுஞசெலவவேதியர்கள்கூற
வருமறைதெரிநதானனறெனறுசிகள்பகாநதுபாமேற
பொருவருமியபாலிபபூமபுனலகெணணிறைகுமம
வருபலனவகுகொணடவளஙகெழுமாடசிதாமால. (உ)

வேறு

தேவாசிரியபதியாகசெயயவேற்
கர்வலாகணிமுடிபுனையுஙகாலியின
மேவியநதினியெனணுமேதகு
மாவதுபொழிநதபாலனையவெறபினில. (ஙு)

தண்ணறும்பாலினீத்தயங்கும்பனனிரண்
டுண்ணலநதேளிலுனறுசெனனிமே
லெண்ணருங்குடஙகளாலெடுததுப்பெய்தலு
நண்ணினபாலிமாநதியதாகவே. (ச)

வேறு

நந்திமாலவரையினனுலமபெறவிலங்காநிறகும்
வந்துவானவாகளேபாறறுடவநதிகணிணயதாரு
மிந்தமாநிலதேதாகமெலலாமீடடியசெலவமேபாலுஞ
சிந்தையாலொருபோதாடிறசிவகதியெளிதிறசாகுமே. (நு)

இததருந்திரதிலெணணருமிலிங்கமவாழு
முததமதானஞசொலலவுளசிலவுரைபபனகேணமி
னகதிரிபிருகுசசனுங்கிரனவசிடடேனுமி
சிதநிசாகவுதமனகாசிபனெனசசிறநதேவழுவா. (கூ)

இமையமாலவரையைநணணியிணையகனெறழுநதேயாங்குஞ்
மெமையமீதிருந்துவாயநதுசிநதணிதெளிவுறமிறுங்க
நமையறவிருமபிநாறறுநானமறைகிழவனிறுனமி
தமைநிகாவரியீராநீவிரதவஞசெயலெணணியெனருன. (எ)

அறவாகளணியானகூறவடியிணவணங்கிஞான
முறுமமிலிலேலாவேதமோதுதமருகியரலேலார்
பிறவிவேரறுகருமாகமபேசுறவிழுநதேமெனனச்
சிறுநகைகாடடிகணிணினிகழுமாதவததீரெனறுன. (அ)

வேறு.

எனறுரைசெயமறைவிரிஞானிருநிலததிறகிருமிசிதலெலுமபீறுசுத
தனறுமவயகசுடகரியமுதலாகதேதாறறுமுயிரதொழதியாவும்
வெனறிபெருமபெருநதிருவைபவுதறகேதிரணிலதுவிளமபுங்காலை
யனறிறைவனவிதிதபடிசருமமூடனரியசிவதருமமாமே. (கூ)

இலகுமிருவகையறதகிறபசுதருமமவிரதாதியாகமீடட
னிலவுபொழிறருளுநதொடறணணீாபபநதலகன்னிகையரியமித்தீத
லலகிலுயிராகருணவளிததனமுதலாகவனநதமூளவதனினமேலாம
பலமுதவிநிதரியமாமபதிதருமஞசிவதலதிறபரிவுசூநதே. (கo)

இறைதணியசெஙகலகொணடொரெள்விதையிறபிறமாணமிலஙகுமவெ
துறபபணிகள்செயவமெனவுனவேதமுதலாகவுமையோாபாகன[ணசநந்
சிறபபணிதமாநதருளுநதிருப்பணிகளசெயதலசிவாசசணிகளசெய்த
லறதநினறிபிறழாமறசிவலிஙகபபிரதிட்டையமையசெய்தல. (கக)

வேறு.

அருமறமுனிவீரகேண்மினதனிணமதிகங்கோடி
கருமிடறறிறைவனசெய்யகளுசாணமலர்த்தாணெஞ்சின்

மருவியவடியார்தங்கண்மடப்பிரதிட்டையேற்றித்
திருவமுதளித்தன்னோகடிருவுளமகிழசெய்தல. (கஉ)

நலத்தகுமதனிற்கோடியதிகமாநாதனவாழ்ந
தலத்தினிலடியாரானோதமைபபரிபாலனஞசெய்
தலக்கணதனைத்தநீங்கவாடையரபரணநலகல்
சொலப்படுமிவற்றினின்றுநாயதோசூழ்சசியுண்டால். (கங)

நீடுமவேறகாட்டின்மீதினிகழ்குலமெனையரேனு
மாடரவணிநதோனன்பராகியவடியார்தம்மைத
தேடியேவாசஞ்செயயசெயின்முனஞசெப்புஙகூற்றிற்
கோடிகோடிகணமேலாமாறகுவலயதினிவேறுணடோ. (கச)

இனனதான்முனிவீரநீவிர்க்கெளிதினினமுத்திநலகற
கன்னதொனறனறியென்றனறிவினிலடஙகாதினற
மன்னியதலஙகளெலலாமவருநதியுநாடிகாணே
னுனனரும்வேதம்வேறொனறுறைப்பதுங்காணெனனருன். (கடி)

வே று.

சீதமலர்க்கடவுளைதெரிந்துரைப்பவிடைகொண்டுசெய்மைநீஙகி
வேதநறும்புனல்படிநதுவேறகாடனறிருவடியைவிருமபியேதநித
தாதமலாமணிகொழிகுநதண்புனலசூழ்பாலிநதிதடஙகெர்ஊத
தோதரியகிமேசனுறைந்தருளுமபொறகோயிலோஙகுஞசாரபில். (கசு)

தளிமமிகுமறைமுனிவரெழுவர்களுமணிமனறஞசமைத்துஞான
வொளியையமைததருசசீசெயதொருவிருவருக்கரியாயுயாமுக்கண்ண
வெளியவடியவாகளசிறுபசிலேயெயிடினுமவரகெண்ணிலபோக
மளிசெய்கருணைகடலேயெனபபலவுநதுதித்திறைஞ்சுமனியவேலை. (கள)

பொருப்பரசியிடப்பாலிறபொருநதமழவிடையேறறிறபோற்றுநீவிர்
விருப்பமுறுமவரமயாதுவிளமபுமெனபபணிநதுவினவபோகததெய்துங்
கருப்பமறசெயலவேணடுகணணுதலெயிலிஙகமதிறகலந்துநீஙகா
திருத்தலபுரிற்கிடவேண்டுமிபனறபணிபூசனைசெயதேத்தினோகும.

பாசறைதீரதெணணரியபலபோகமுதவியருமபகைகணீகி
யாசிலகதிகொடுதருளவேணடுமெனதநதமெனறளிதநீவிர்
தேசுறுமவைவசசுதனுமனுகாலவனநதரத்திறபோறவபூமி
நேசமுறவெழுவரெனகிலைமபெறுமிருடிகளாய்நினறுபினனர். (கக)

மீளாதகதியுறைவீரெனவிளமபியிலிஙகமதிலவிணணோபோற்றத்
தோளாதமணியனையான்மறைநதனனதலஙகடனிறருணடுசெய்தோர்

வாளாருங்கிகழ்கயிலைமலையுறைவரிதனபாங்காமனைநிற்கு
காளாரின்மலரணிருதேதானலஙகொள்பராசரன்ருனவிலவலென்ருன். (உ0)

வே று.

ஆனதோகாலியன்னேரடியிணவணஙகசெசால்வான
பானலாதடஙகட்செவ்வாயபாரதிபுரைருதோளான
மானசகுமரனவகிடடமாமுனிவனறனணை
வேனிலானகணேதீகாதிமெயசசுதனவிகவாமித்திரன. (உக)

ஏய்தருமபகைகளசாலவிழுதுதொருதிருநதுதீராப
பையுளமீதூரவாடிபபரிபவமடைநதுவெல்லுஞ
செயகையாயருதிணணுஙகாலிததிருநகரியாததிமன்னன
வெய்யவனருலதுதிதவிறறசவுதாசனெனபோன. (உஉ)

வரிசிலிருனிதுதக்கானினமாவிவடடமாடுஙகாலத
தெரிவிழியரகமுனவருதிதாதனரிருவாமுனனே
யிருருவெருசினகூளிகளிகாயாணபினனே
வெருவிமானிடனுய்வநதனவிழவுறவணஙகினருன. (உங)

வணஙகினனவருசமாரானவருருதொழிலபகாதியென
விணஙகுறவடிசிலசெயவெனனியமபினனியறறென
றுணங்குவேலரசனகூறவனனவனபுரியுநாளில
கனஙகொடனபுலதேதாரகூடடுஙகாலமவநதுறறதன்றே. (உச)

பனனருமபிதிரதினதிறபரிநதனமவிடடறகிநதா
னனனவணுகருமனனதரக்கனமாளிடனுனபெயதா
னின்னவலலடிசிலசெயதேதானிழுதததிஙகெனனவோரான்
மனனரீகிருதனுகிமனிதரூனயுயதகியெனருன. (உடு)

குருதிகொபபளிகுமவேலான்கொடுநதிறலரகனுக்
யருமுனிசாபநதனஞலரிலபமடவிமீதிற
றிரிதரகாதியின்றசெமமனனகுணாநதனசேணை
வருகுதிவிசிடடனசெயயுமாதவஞசிதததியெனருன. (உசூ)

செநதழுறகதுவசசென்றுதேணுமேலலகேடகு
மநதணனறவதறிறேறறுமருமறைசசததியாதி
மைநதாறறுவராகடமைவிலியநிணகரதாறபறபி
யுநதினெறிதெதெடிதமேதியொழிவறவிழுஙகினுலல. (உள)

வே று.

செழுநதவனமைநதையரகனசினததுவிழுஙகுதலுமுனிதிருநதகோக்கி
கொழுநதெரியிறபடுஙகிருமியெனததுடிததானமனஙகலஙகிக்கொதியாரினற

திழிந்ததகிலழிந்தவெழில்தளாந்தநிலைபுரண்டவுடலிரத்தமாரி
பொழிந்தவிழியெழுந்ததுகிராசசெவ்விதழுமதிமுகமுமபுலாந்தவன்றே.

அருந்தவமேவியவசிட்டவரமுனிவன்மூர்சசைதெளிந்தரிபாயகூந்தற
கருந்தடங்கடசதியுடனேகைகாந்துகைகாந்துதைதைததகவலிங்காங்
பெருஞ்சவணவைசசிமையந்தனிலேழிகுவலயதிறபெயாந்துவீழ்ந்தா
னிருமபுவனிசசெந்துவாவாயிலவிதழகொடிகரதிலேந்தினாளே.

கேழ்மைமிகுந்திருமுனிவன்கிளக்கலருஞ்செயபுரிந்தமேதநீங்கான்
சூழ்மையெழிற்குணம்படைதானசொலினுண்மறைநானேவதோவதோ
வாழ்மையுறுமவிழிமியிலகள்வருந்துயரமிந்நிலேனவதாவதோதா
தாழ்மைபெறவொருகாலந்தனிநூறுவருமிறந்தாரதோவதோதா. (நடு)

இகாயவுரைபலகாலுரீமகுறுகெஞ்சினஞ்சியிசைத்தானவாடித் [ரா
தண்பமியாதுலபசைகபதகயங்குசிறுமகளிரெலலாந்தரைமேலவீழ்ந்தா
புண்மலாசசதநியினமணிவிபொருமிவிடமிகருவயிறழிற்புடைத்துதேமபி
ணமதவாயிருங்கூந்தற்புறத்தவிழபுரண்டழுதலணீர்த்தாள். (நக).

கோதிலகொழுங்கனியணையாளழுங்குதலுமுனிதுயரங்கொண்டுபேதாய்
வாதைபடுந்துயாதவிதிகருபபமிவருந்தமெனமமுங்கினாளை
போதமிஞ்சிறுகுழவிபுடைத்தவிளவலருந்துவதுபுலமபாகிற்கும் [டான.
வேதமுணாபெருந்தவதீதானெனகொலதிசயமெனவேவியப்புகொண

வேறு

துயயமாமுனிவனமுனனாதுளபமாமணிதிணேடாளா
ஞபயெனதமேதானமினமேறியுனகுகனறவததிலவாயதமேதான்
செயதரோதனங்காணினனறரீருதிசிவனபாலனபா
யெயதுவனெமகொபபானவெறுழ்கலந்திலங்குவெனறான. (நஉ)

நீலமாலவரைபொலங்கணினறாவழங்கியாதி
மூலகாரணமாயகினறமுகுந்தனகுதமுனனேனை
சாலவுமபவித்திரனஆயசுதநிரூதியாக
ஞாலமிறசவுதாசனேபோனந்திடசிந்ததைசெய்தான. (நச)

ஆத்தருமமையந்தனுலருமறைபபருதிமானச
சத்திமாமுனிவனுமந்தழகதிடதரணிமீதிற
புதநிரூதிதனனனுடபொழிந்தவிரதமாரி
நிதியமுணராதியிருதானனகரமாவும். (நஎ)

தகைநிறவசிடனுயந்தசாதகனமாதிசால
வகைபெறசெபதுநாமமவளாபராசரனெனறோதி

யகமகிழ்தரலுஞசெல்வனடுபுலியேறுபோல
வுகலினாகவின்னலகாட்டியிருகுணர்நாளிலோர்நாள். (நுசு)

தகுகியதுயரஙகூறுநதாய்மடியிருநுதிநோககி
மஙகலவீனமாகிவருநதுவதென்கொலமமா
விஙகுரையெவறருலயயனிறந்தனெனறுகேட்டப்
பொஙகுகணகலுழிமெய்யிறபோாத்திடப்புகலுறறாள். (நுஎ)

சிறுவகேணுநதைமுனஞட்டியவலலரக்கனவாயிற
குறுகினனயானீனெபகொளகலமாகியிஙகுப
பிறிவுறறினறேனேதாபெருந்தவநினனபபெறமே
னறிவுமினெனபோறபாவியாருளரெனறுசோாநதாள். (நுஅ)

இறுதியிலகறபுவாயநதவிறநதவாமணியரேனை
யறிவாபதநினகணமேலாமருநதிமுதலாயுள்ளோா
மறுகினரணியவேலவளாசராசரஙகளெலலாம
வெறுவிதாயநினறகணணீராவீழ்ததுளமெலிநதவனறே. (நுகூ)

அமமணியினயகூறவனறறெறவிழிததுநோாக்கிக
கொமமெனவெழுநதுனினறேறகொணடனனவிரதமாதோ
செமமலாபபகழிமாரறசினததவனறிருததாளபோறறி
யிமமியினளவைபோதிலெரிகுவன்புவியையென்றே. (சூ0)

எனறலுமுனிவனேகுகியிகமபுரியுலகுதனனைக
குனறநீவெகுணடுகூறலசொளகையனறரகனகேள்க
ளொனறிழுகியாமலவிடவருநதிரகுரிசிறனனை
மனறலஙகமலப்போதாலவணஙகுதியென லுஞசொலவான். (சக)

அய்யனேயரறகுநேசமாகியப்பொழுதின்மீதே
துயயதாமபலனைநலகதிதாலலோநாறபகராநின்ற
மெயபெறுஞசிவதலதைவிளமபிடவேணடுமெனன
வெயதருமபொருளுநலகுமிமமையினவேறகாடாமால. (சஉ)

அததிருமுதுதானனிலனநதாணிலவியாஙகண்
முததழிலோமபிநாறறுமுனனியகதிகள்பெற்றேஞ
சிததாகினரியகாதிதவரேமுதலாயுளளோா
நிததமுமகலாரெனறுனெஞசகமுவநதுனினறனன. (சுரு)

வேறு.

கொநதணவுகெடிமபொழில்சூழ்வேற்காடடிறசிறுமுனிவன்குலவிவாய்ந்
கநதநதிப்புனல்படிநதுகாநதகாயகன்றாயகமலப்பாதம [த

வருதணிசெய்ததன்வடபானமனறமிழைத்தலிங்கமவரித்துப்பூசித்
தருதமிலானறணிமனதிலைமதரியதுதிமலருமளிகளுறருன. (சச)

வேறு

ஆரணமுடிவாய்நினறவையனெசரணருதூய
பேருணாவாகிநீடிம்பிஞ்ஞகாசரணருலவாய்
வாரணவரிவைபாதமனனுயிரகுயிராய்வாழும்
பூரணசரணமெருதாய்புண்ணியசரணமாமால. (சடு)

செருக்கிடுமூலமென்னுஞசெறியிருட்பிழம்பிறபடு
மெருகருமுமூயிரகணமூனறுநீடியவுணாவுவாய்தீக
யிருடனீயொழிப்பமாயையிசையுமாமாயைதனனீ
லுருகசரணதிலகுமொருவனெசரணமெனறன. (சசு)

சுருதியினெலியாராயருதுதூயமாமுனிவனெனஞச
முருகியேயுதித்தலோடுமுததமனகருணைகூருகது
விரியொளிநிலவுகாலுமவெணணகையுமையாடனணிப
பிரிவிலனுகியனனெனபெருமகிழ்சிறபபநினறே. (சஎ)

வேறு.

வளர்மறையாயநீவிழைந்தவரமயாதுபகரெனலுமவணஙகியேததி
யிளமதிவாழ்திருசசடிலவெனதுசூரவனையடாததவெரிநேருஞசி
யளவினிருதையினையதலமீதிறசிதைபபமெலியருளசெயயெனைக
குளமதினிறகாவுடையானருகதயாகமபுரிருதுமெனறான். (சஅ)

ஓங்காரததுறையிறைவன்பினனருநினபூசணையையுவருதுகாண்பா
னீஙகாமலெமதிடதனினனையளிதறெனறுணைவரொடுநிறறலபாராய
தாஙகாழிபுடைவனிருததாணியினனருனமதிறறஙகிஞாக
டூஙகாயபகையொழிபபரெனவிளமபியிலிஙகமதிறசெரலுறருன. (சகூ)

தனனயவிழுஙகொனறையருதாகரிதகபிரானகருருளதகக்கதூய
வளமருவுமபெருமேவளவிவரைமுறையிறபுரிருதசுராவாழாகினற
கினமுழுதுஞசிதைததுமனகுகேதமதுநீஙகியினபஙகினதேதியோஙக [னன.
வளவில்பெருமகிழ்சசிபொஙகவமுனிவனறமமிருகையதனெசதாருதா

வேறு

செழுமைசோபுரியினமிதிறசிவனுரைதருளுமாறு
லெழினமிருபராசரனனனிலிஙகநாயகனெயோகாற
றெழுதவாகுலமோரேழுருதனைலாவினகருதுனப
முழுவதுமொழிபபரெனறேமுனிவரனமொழிதலசெயதான. (நக)

மகலினையிழைதனுத்தூயவாலறிவுடையனுகி
யிகலினாகடகதசெஞ்சொலெழிறபராசரன்றன்மேன்மைப்
புகழினைப்புகனருபிபபாறபூமகடபுணருகதாளான
றிகிரியொனறுடைமைவேணடிசசெய்திறஞசெப்பலுற்றாம. (இஉ)

பாகரச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச் செயயுள் - சுoஅ.

திருவாழிச்சருக்கம்.

மறைவளரவனத்தினமீதிலவரமுகதணைரோகதகி
கறைவளாகளத்தேதானன்பன்கவுசிகனகழறலுற்ற
னிறைவளரமுன் ஞானமாபிரெடுகதிரைகொழிகுமபாலித்
துறைவளரசிறையினமறேறாருஞ்தலஞ்சொல்வனென்றே. (க)

பூருவகாலகதன்னிற்பொங்கெரிகதுவுகண்ணுன்
வாருதிபொருவுமாபானமலியுறழ்வலியதாளா
னேரணிமாயோன்றாயவிருபதாமபுயஙகளேத்துக
தாரணிவேகதுக்காகததிசிமாமுனிவன்மீதில. (உ)

கருமுகினிறத்தேதான்செய்யகலுழன்மேறறேறின்றிறின்று
பொருவினனகதம்வாளிபொழிகதனன்பொழிகதபினனா.
கிருதாபேருடலமபோழ்நதுநிணமபிலருகேபிதூண்டிப
பருதிபன்னிருவரொனருபபடாகதெனவிடதானமாதோ. (ங)

மற்படைவயிரக்காயஞதலானவாய்மழுஙகி
விறபொலிவகனறுநிறபவிலககருமவிதனகதாங்கிப்
பொற்புளர்மார்பன்வெய்யபொருகளமதனீஙகி
யறபுமமரசூழவரியபாசறையைசசாரகதே. (ச)

எல்லுடனிரவுதோறுமெழுநதிடுமானமென்னு
மலலலகூமனதனுகியழனறுநெரநதிருநதான்பினனாச
செல்வவானவரைரோகதிக்திருநதியதிகரிவாய்க்தற்
கொலலியிலோருபாயமுளதஞ்துணாப்பலெனறான. (இ)

ஆழிவாய்த்துயிலுமாயனவ்வுரைவழுங்கிக்கேண்மின்
பாழிசேர்படைகடங்கள்பலாபலநதெரியகின்ற
தாழிருஞ்சடையான்முன்னுட்சலந்தரன்றன்னைக்காய்வான்
வாழிசெங்திரோனன்னமன்னியமாட்டிததாகி. (சு)

வளர்சுதரிசனமென்னும்வான் படையமைத்தானன
துளதுயாமன்னேன்பாதமொளிமலரதனுறபோறறிற
றளரியவுமையாளோடுந்தயங்குறதேதானறிநிறப
னளவினமிசசையாவுமமைவுறவளிபபனனறி. (எ)

அரியமாதவத்தாகேணமினனனலமேமருதியமேகமானறன்
கருணையானமகவான்மேலாஙகாரணசுராகளெலலாம
விரிதருபுவனமோடுவிழுந்தனபெறறாயாஇும
வரிமுரலுளபமேவிவளருமவைகுணடமபெறறேறன. (அ)

அத்தகுபெரியோனிசசையனறியெயணுவிறுக
வெத்திறத்தனவேயெனுமெமமஞரியகஙகூடா
சித்திரநலகவனினமேலாஙதெய்வமினறவனனனைககா
லிததராதலததையாஇுமிரட்சைசெயதிருகஙினறனல். (கூ)

அன்னதாலகண்டாகாரமாகியகருணைநாதன
றன்னேயெயடைவேமனனேனனகஙதிபிரியமாகி
யிங்நிலததவாகடகெலலாமீடடியதவஙகளாகி
மன்னியவேற்காடெனறோவளஙகெழுமூதூருணடால. (கூ)

ஆரணமுழக்கநீங்காவததிருமூதூரதனனின
மாருததிசையின்மீதினமராஙாரட்டினாகள்பாற்ற
வேரணிபவளமேனியிறைவனெனறிலஙகாநினற
காரணநாமமபூண்டகருணைசிலிஙகமவாழும. (கக)

என்றுனைத்தணியமூதூராகெய்துவமெழுமினெனறே
மனறலஙகமலஞ்சூழுமவடமறைகாட்டிலவாழுந
துனறுமைநிறத்தவாயுதேதானறறனதிசையினமேவிப்
பனறியாயிடதுங்காணப்பவளமால்வரையெமமானே. (கஉ)

உரன்பெறுதவத்துவாதேருயாமறைமுனிவரோரா
யிரஞ்சதுயுகம்பூசிப்பலிஙகியபெருமானறன்னே
நிரநதெழுகாதலவெள்ளமெநஞ்சகமடஙகாதேதாஙகப்
புரந்தரன்முதலோரபோற்றுமபூவையினவணணனகண்டான். (கங)

வேறு.

இணையகன்றெழுந்தசைவநராயகணேயழுலகளந்தவனெடிய
துணைவிழிபொருந்தக்காண்டலுமமமாசெலறகருபரவசமாகி
மணமலிதுளபமாலிகைவயஙகுமார்பிறகண்மணிவடந்தரித்தே
யணிகிளர்ந்தொளிருநெற்றியின்மீதிலழகியதிருவெண்ணீறணிநதான். (கச)

திருவாழிச்சருக்கம். அடு

கரியமால்வையினவெணமுகில்படியுங்காட்சிபோற்கதிர்கொளவெண்பொடியைப்
புரிமுனனூற்றிகழுமெம்பெலாமபுணர்துபொருவுகவசருண்டலங்கள
விரிதுறவொலகியசைந்திடவணிந்துவிண்ணவர்வேலைசெயதிருபத
திரிசுடரிபங்குமாழிதனகரத்திற்சாந்திடவிருமபுகிந்தையனுய். (கடு)

ஓபதினுறெனறுரைபெறநின்றேயொளிருபசாரமதுடனே
சீறநிறைந்திலங்குஞசிவசகதிகரமந்திரமதைத்திருந்துவுசசரித்தே
யாவனாசடிலலவண்ணறனபதத்திலாயிரங்கமலமாமலரா
லோபெறுமனுவொனறுதறகொருமலராயெடுத்தருசசணிந்தமபுரிந்தான.

அன்னதோகாலியுணமைசாதிப்பவமபுயமலரிலோமலரை
யுனமனுதீன்கரந்திடபபணிதகாணைதிடுமனுவிலொனறினுகுப் [து
பொனனிதழ்ந்தகமலமபொருந்துவதிலதாறபுனகணுறறிரங்கினனறெனிந
பினணினவலவனெடியகணணிடந்துபிறங்கிடவரிசசணிபுரிந்தான. (கள)

வேறு

தாறுபாய்கவுடடந்தியைவகிர்ந்திடுஞசதுர
நூறுயோசணைபபரபபெலாநுங்கெரிந்தவு
வேறுசெங்கதிரிலங்குமண்டலத்தினினறெழுந்தான
வீறுவீறுசெனறேறுடினாபணிபுரிவிண்ணோர். (கஎ)

ஆயகாலியிலஞசனவரையெனவமாந்த
மாயனமாமறைவரமபபியரமலாத்தாளி
னேபமோடவீழ்ந்தெழுந்துநெஞசுருகிவேங்ன்று
தூயநாதணவணங்கியதுதிதடுறறுரை. (கக)

வேறு

தன்றுபிரமாதிகடன்றுணைதமெழுந்தசெருக்கினைத்துஞ்சொல்லாதோட
வன்றுவடவானிழறகிழமாநதுபரமாணுவையுமசைத்தலகூடா
தெனறுமுனதிசையனமியெனகாகாடடியுயிரினவைத்தவிரக்கநதனனற
றன்றிருநோகாகருணமீணடுநதயவுசெய்தபரமபொருளேசரணமாமால.

போகருவரவிரணடுமிலலாப்பூரணகாரணசரணமபுவனமெல்லா
மாக்கியளிதத்தழித்தடைவிலொடுகியருள்புரிநதகலாவமைதிதனனே
நோக்கியொடுங்கியவுலகநதனமீளப்படைதத்துணுகணுகாரசியாவுந
தாகுகியவற்றினுக்கியன்றதனுகாணமளிகருமெநதாய்சரணமாமால். (உக)

மேவரியபரஞானவொளியதனுலிரவகன்றுவெயிலுநீங்கி
மூவகையபொழுதொழிநதுமோனவெளிமீறறிருக்குமுத்தரான

வோவிலருந்தனுவவைகட்குயிர்யானென்றருள்செய்தவையுஞற்றுநின்ற காவில்பணியவைதமையுந்தனதாக்குமபெருமானேசரணமென்றனன்.

வேறு.

குன்றமேந்தியன்றெழுமுகிலகாதத்திடுகுகோமா
னின்றநாதணியமுறைதத்தத்துநிடில
னனறுபூசணைபுரிந்தணைமகிழ்நதனரளின
மின்றுவேண்டியேனினதுகணணிடநதணையிதனல். (உக)

காலியம்புயமலரெனநினவிழிகளினைச்
சாலவேகினக்களிததனநதரணியின்மீதி
லேலுமித்தினமுதனினக்கிலங்கியபெயரும்
மேலதாகியபதமலோசனனெனவிளங்கும். (உச)

விணியகற்றிடுமிவ்விடம்விண்டுதன்புரமென்
றெணியருந்துதிதசேத்திடக்கடவதென்றிசைத்துத்
தினகரச்சுடர்செறிசுதரிசனமாய்ததிகழு
மணியவாழியொன்றுளதுமளிக்குவமென்றே. (உஙி)

அரக்கனின்னுயிர்குடிதமெழுந்தவாழியைத்
திருப்பொலிமார்பினனசெஙகையேநதிடப்
பரித்தெடுத்தளித்தரும்பகைகளியாவது
முருக்குவையென்றருமொழியுஙகூறினன். (உசு)

திரைக்கருங்கடலெனசெவ்விவாய்ந்தநீ
யுரைததிஞ்சகத்திரஙகமோதியே
தரைக்குளிதனமுதற்றயங்கப்பூசைசெய்
விருபபினர்விணையைவீழ்ததுவமென்றோதினன். (உஎ)

குன்றவில்லேந்திஞனணியகூறுஙக
கனலினல்விளவெறிகமலோசய
னின்றியான்பூசைசெய்யிலிங்கநாதணைக்
துனறுமெய்யன்பிறறுறுதித்தயாவரும். (உஅ)

திருத்தகுமுனிவாகள்சித்தாவிஞ்சைய
ரிசசணைபுரிதலமணைதுமபூசணை
பரிததிடும்பலன்பெறப்பணிப்பவேண்டுமென்
றுரைத்தனளித்தமெனறுரைவழங்கினனை. (உகூ)

வழங்கியகாரணன்பவளமால்வரை
தழைநதெனததிகழ்தருசகளமீதினி

லெழுந்தருளினாபடையேந்திமாயவன
செழுந்தவாபோற்றிடச்சேறலுற்றனன. (கூ0)

மற்பொலிதடமபுயமாயனகணிடந
தறசீர்புரிதலமீதிலனந்தநா
ளுறபவதிதாடாபிணையொழிகவெண்ணிலோ
பொறபுடனோதினமவசிதலமீபாலுமால. (கூக)

இதலமதனிடைமருவியெணருமு
தத்தமவிரதமுமுறுமவாயமையான்
முததாகனீவிரெனமுதுணா
சிததிசோகவுசிகனெறிந்துசெபினை. (கூஉ)

தெறுகதிராழியினசெவ்விவாயமையை
யறிஞாகளசெவியிணையாரசெயதன
மறுவகலவுசிகதபருகிமனிய
குறுமுனியெனுதவனகொளகைகூறுவாம. (கூங)

திருவாழிச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச செய்யுள - கூசக

அகத்தியச்சருக்கம்.

சுருதரமாமணிகுயிறமுஞசுடாமகுடமுனிவராகளசூழ்நதுபோறறு
மெருதகிரிமேசுரனுகழ்சானதமிதாருதானமிலங்காநிறரு
முருதுமறையிலவாயமைமொழியுடையிரதனபெருமைமொழிவலெனறே
யருதணாதவகுலதிலகனகவுசிகனுனமறைமுனிவனறைதலுறறான. (க)

கஞ்சமலரயனுதவுநாரதமாமுனிவனெருகாலேவேலே
நஞசணியுமணிமிடறறெமபெருமானறனமணங்காண்பானளிரீருணடி
மஞ்சுலவுமவானமீதிறபடாநதனவாழ்வினைததவவடிவகதாங்கி
யஞசலிசெய்தருகியமுமனிதனிதனுமகிழநதேயருளசெயகினறான.

அகிதிதமகருபகரிகருனிறனகுமவமதிப்பதகதேவாழ
திதிசுதராலியற்றுவிதானமுளதனீரேதாறுதீவாயபபெய்த
கொதிமெழுகெனவிதையமுருகுதெனறுனகிரியுணாதுகோதிலகேள்வி
மதிகொண்முனிவரிறசிறநதமறையினரதன்கமலவதனமேநாகி. (க)

அருதரதகிறமிரிகின்றவதிதிசுதரவமதிகலானெனன்மே
லெருதணியதீதவதைகளிகழ்நதனரதெணியவிதமிதறருளானே
மூருதுபரிகாரமதமுடிப்பனளிததருளசெயெனமொழிநதுமீண்டுமை
வருதணிசெயதமமுனிவன்வனசமலாத்திருவடியையவாழ்ததிறறனமே. (சு)

இறைஞசதனுமுனிபுகலவானிதியாசிபலகலிகளெணீதனுனு
மறருதவிருமுறுவாதிருவாய்மைமொழியாறுமமமாவளருமே மரு
நிறைறருதபுகழமிருநீயுநிகரெனவேபகாருதிருருதுநின்ணீகஙிசு [றமே.
சிறருதருதுபோற்பொனவகைகருசசெய்திமெனனடதததணிசசெபபறபா

ஆயினுநீயசசெயறருபபரிகாரஞசெய்வலெனவறைறந்தவாற்று [ன
நேயமுறுகணபனுமாயிருதருதலிஞனமறைமொழியைநிகழ்ததலசெயவே
றாபபொலஙகிரிகஙிசனசராமுனிவரிருடியாகளசூழநாஞ
வேயுறுதோளுமையுடனேவிறமிருகருபபெறுமகிழ்சசிமிகவுமுண்டால.

கிதருமிருபதிறமிறழுதாரகையுமவருடைமுதனிகழுமீன
மிதிதிரனுமவெணமதியுமுதலாகவலஞசெயயுமவியபபுநோகஙி
யிதிதலகையபெருமைநிஙகிலெயனவேவியெணணினாமேலிணீகாஞநின்
சிதருமெனபபுனறுமுனிதெனமிசையினின்றுமவடதிசையிறபோநதான்.

பண்ணமாமகதிமுனிவரனபுகன்றுபடாதனுமவிந்தையமபொருப்புக்
கணணகனுவகையிடநதுபாதலதிறகவைதிதிமவோபரநதோட
விணணெலாநெருஙகியிரவொருபுறதிலவெயிலொருபுறத்தினிலெறிப்பத்
தணணெனபபுழுஙகிவெருளியருவாய்ததருவனினுயாருதுமாதோ.

வேறு.

இனையவிருதைபபருப்பதமீண்டிய
மூனைவாசெய்கைமுழுஙுருதவிாதததா
னணீகொளகறபகநாடறிமைமனனமுன
ளணீவருஞசெனறமைறமுறைகூறினார். (கூ)

விணணிலவாழ்தருவேருதனவெரீ இயெழுந
தெணணிலகோடியிருடியாசூழ்வர
ருண்ணிருணமலாமேலுறைநாதனமுன்
னணணலேவபயமெனறடைநதனன. (கo)

பணீநிலதகிறைவனபகவனறணீத
துணீமலாக்கரஙகூப்பியின்சொல்லிணறை
மிணீயிரண்டிறமிறங்கொளுலகினி
லிணீயுமெலலுமிறவுமிறந்ததால. (கக)

அகத்தியச்சருக்கம். அகூ

இருதிங்களிலகியபகலமுய
வருதினகதிமறறதுகதின
சுருதிதெய்வகதொழுதலகுனமாதிகள
கிருதுயோகமுகழுபபடுகினறதே. (கஉ)

இனனவாதலிஞலடியேமிகக்
கினனமானசராயினகுகேகணமதி
பொனனினவாயகதுயாபொறபுதூலிய
வனனமேலுறையடவெனறிதிஞன. (கரு)

நிகழ்நதகூறலுநீடியவிநதையப
பகுமபடிகுபபகவனிணகதித
னகுகைதீர்பனகத்தியனெனறுயா
சிகணடிசனறணிகோக்கினனசெபபுவான. (கச)

திறகொள்விணணவாதிகேணமதி
நிறைநதகஞகைநிலவியகாசியி
ஞறைநதகுமபமுனிவனுடன்றெழு
மறகொள்வெறபினமதகெடசெய்குவான. (கஎ)

யானபகாதனனென்றுநீரெனமிகல
வானபகிர்தெழுவிநதவலியது
தானறவிாகதிடசசாறறியகதியன்
போனறவாய்மைபுகழுதிரெனறனன. (கசு)

என்றபோதனிரெய்தியங்கோதுழி
னினறுதாழவுறனேரிஞேருமா
னனறியானசெனறுகன்குசெய்வேனென
வெனறியோதிமமேற்கொண்டெழுநதனன. (கள)

பனிவிசும்பினமராபடர்தரக்
கனிவிஞெடுயர்காசியின்மேவியப்
புனிதனுமவிசுவேசணப்போற்றியே
முனிவனவாழுமிருகையைமுறறினன். (கஅ)

வேறு.

நிறைதவமுனிவர்விஞ்சையருரகர்நிகரில்கந்தருவர்விண்ணவர்க
டிறனமிகுமகவான்முதலிமையவர்கடிரண்டுபின்சென்றிடப்போந்த
முறைதெரிபகவறகாண்டலுங்கும்பமுனிவரனகமிகமகிழ்ந்தே
கறைமலிர்திலங்குமருக்கியமுதவிரலத்தருமுகமலுகலின்றான். (கக)

ஓகைபூத்திருந்தவமிவணிநாகசியுநதியநகமலமீதுதிதிதோ
ஞகம்வாழ்வேணிஙமபணிப்பொருவுகயநகிளாமுனிவரவாழ்ஞா
பாகசாதனனுமபடருறவிநதப்பருப்பதகாவிதமாகி
யேகிடுஞசுடருமிந்துவுருதுயமெய்தவேயெழுதநினறதுவால. (உ0)

இனனதாலுலகினலைவிராகருமமியவுமபிறழுநதனவிலகு
னினனருடகிடனுயகிலபெறவேணடுமீபலாறபிதிலரதனு [ப
னுனனிவநதனமீபாநததனசெருகைகையாழிதிடவேணடுமென றுரை ப
வுன்னிலமுனிவன்முதநிமாநகரால்கனமிடனகாசிவிடடெனறுன. (உக)

பண்ணவன்கூறுநானமுகக்கடவுள்பகாநதகருமமியினைய
தண்ணலசீரடியாதமகருமூவுலகத்தமாமுனிவராகுமயாவருகு
ருண்ணிபவிடுகணகளீதருநதகையானடுவுணாமுனிவரமறுதல
புண்ணியப்பாலவனறுபுஙகவாகள்புவிகுடலமுமுபகரிதகார. (உஉ)

நறும்புனலபடாநதகாசிமாநகரினலதகுமவடமறைகாடொன
றுறும்பவமொழிப்பவொளிாதருநதாழாதாலலியிறசீசறுதியடாமுக
குறும்பிணியெமிதகுமபமாமுனிவகுணிபபருசீமனமையுமபடைதசீத
புறநதழைத்தாங்குமரியதணடமிமுமவவுழைபபெறுகுவையெனறுன.

கேட்டலுமுனிவனவிழைநதகெஞசினைகெழுமியமேதினிபடைதசீதா
ரூட்டிணிவணஙகிவேதமாபுரியைதனனகதிருநதிவாவைமீதில [ன
வாட்டடங்கணணியுடனபடாதலுமேவாரியுணடவனெனமதிதுக
கோட்டமுறறிருநதவிநதநறபொருபபுகுறுவெயாபொடிதிடநிஙகி.

விளங்குவட்டிலசீபாலொடுஙகிவாமனமாயவினாகெழுநருகுகியமுதவி
யளநதிடறகரியவருநதவநினகசீகையடிமைபூணடெவினவெணீதுந
தளாநதிடாதிழைபபனெனறலுமுனிவனறயஙகியமீதவதாகருமம
வளாநதிடதெதனபாறசீசறுறறனனயாலவநதிமவையுமிவவடிவம

தாஙகியேயிருவென்றுறுதியாயமைதத்தாமரைகளிராகையாலழுதநி
வாஙகுதெணடிாயினமேறறிசைளிளங்குமவடமறைகாடடினிறமீபாரது
தேஙகமழ்வேதநுமாபுனலாடிதகிசழ்ரிதாருப்பணஞசெயசீத [ன
பாஙகுறவொருநாட்பசிதகிருநதிறைவனபதிகள்பற்பலவெலாமபணிநதா

வேறு

வேதவாள்புனலினமூழ்கிவெண்பொடியணிநதுமேலாஞ்
சோதியேயுருவமாகிதலங்கியபரமாகாச
மீதுறைபொருளதாகிவேலமாவனத்திலவாழு
மாதியையருச்சிதசீதத்தியஜுமதியதலைமமா. (உஎ)

வண்மைசேரறிவின்மேலோர்மனததிற்றுதியாநிற்கும்
பண்ணவனுருகுமனபாறபாரிடைவிளங்கியோங்கு
மண்ணலவானசிறப்புமேவுமகத்தியவிலிங்கமென்றே
யெண்ணருமீசானதத்திலிலிங்கமொன்றியறறியேததி. (உஎ)

தனனியறபெயராறசெய்ததாணுநாயகற்குசசால
மனனியவுபசாரங்களவரன்முறையாறறிநீணட
பனனுறறசெனனதத்டுமபவமெலாஙகாலியாகினற
செனமமுஞசிறஙதஙனறிறப்பியேதுதிசெய்கினறனன. (உகூ)

அப்பிரபுயதகபாறறியாறணிசடிலபாறறி
மெயகவற்கருமெனகூஙதனரிழைபாகபாறறி
மொய்புலனடகநீஙகாமுமமஙகடஙதாகஙென்றுஞ்
செயயபஙகயதாணலகுஞசெலவனேபாறறிபாறறி. (ஙo)

நீறமிழளிபழுகதமேனிநிருமலபாறறிநீரவான
காறறுருவாகிநின்றகறைமிடறறிறைவபாறறி
மாறறலாபுரமூனறடடமாசிலாமணியேபாறறி
சீறறவெள்ளேறறுயபாறறிதேவனேபாறறியென்றான். (ஙக)

இவ்வகைதுதிதகலோடுமிறையவனறியாஞகித்
திவ்வியவிலிஙகநின்றுஞசிறறிடையுடனேதான்ற
வவ்வியமகறறுநெஞசினகதியனன்ஞானபாதம்
பவ்வசாகரஙகடீரபபணிஙதுபின்பகரலுறறான். (ஙஉ)

அறதகிறன்றிறமபல்செய்யாதனுதினஞசிவசமபோவென்
றிறைபபொழுதேதனுகதாழாதியமபிநாட்கழிகவேண்டும்
பிறப்பினுதினதுசினனமபிறந்நிடாதிருதகல்வேண்டு
மறைபபரமபொருளேயெஙகண்மன்னியகுலங்கடன்னில். (ஙஙூ)

ாசனைத்தலிவனெனறேயெண்ணிலாக்குழவியொன்றுந்
தேசுறப்பிறகலாகாசெனிப்பினுதீரவேண்டு
நேசனேகருப்பமவாயதனுநிறபினுமுயிரதனதேதனும்
வாசமாகுழலாரஞசமரிதிடவேண்டுமென்றும. (ஙசூ)

திருவடிபிழையாத்தனமைதிருந்தவேயிருத்தல்வேண்டு
மரகரசம்போவென்றேயனபினுடனைத்தானபினனர
விரவியவுவகையூத்துமிக்கதோகாகிநீஙகி
வரமுமுமறைக்காடெயதிவாலிதாமனத்தனுனன். (ஙஙி)

மன்றலங்கொனறைவேய்நதமறைப்பரமபொருளேவாஞைர்
நினறுநேடியதூயநிருமலவடிவேனெஞசி
லொன்றுளநியமநீணஞதிதிருக்கினறதனன
தினறெனகருளவேணடுமெனனயதாமனனயதெனனில. (நூசு)

அப்பநின்னருளினலேயளித்திடப்போந்தியார்க்கு
மெய்துதலரிதாய்நின்றவினியசெநதமிழையென்ஞல
வையகமீதினேர்மைவளந்தரளிஙகவைத்தல
செய்குவதாகுமென்றேதிருமுனிசெப்பினனல். (நூஎ)

நலத்தகுமுனிவன்பின்னுநாதநிற்கிதமாயேதந
தலைதடுமெதனனுலென்னுஞ்சருதிபனனிரண்மரொன்பான்
விலக்கருமவருணநதனனிலவிளகமுற்றரியவிணேணா
நிலதறைபவாகள்யாகுமநிறைமகிழ்செய்வதாகி. (நூஅ)

விளங்கிடுமேவுதமபோலவிமலநீபிரியமாகி
யுளங்கனிநதுனைத்தோகெலலாமுறுவரமளிததல்வேண்டும்
வளங்கொளததமிழாற்போநதமநதிரஞ்செபித்தபோகு
மளகதமிவருமபேரின்பவானநதமளிததலவேண்டுமம. (நூகூ)

நிரல்வீபாகாவென்றேநிகழ்குறுமுனிவனின்ரு
னரனவனபரிவுநோகுகியரியதனருளாறபோநத
திரமுறுநதமிழவேதததைதமதனமிசைவிளஙகவென்றே
வரமுறுசெவியின்மீதினமகிழநதுபதேசஞ்செய்தான். (சஂ)

இன்புறுமுனிவனகாதிலிறையவனிசைதபினபு
தென்புவிதனக்குநதூய்தாநதிராவிடசுருதிகுமபே
ரனபுறுமாசானுகியவைவளாத்தருள்வாயெனறே
தன்புகழொருவாகேகாதிதகவிருமபியதுரைத்தான். (சஅ)

வேறு.

மினிரகினறவிலிங்கமிசைப்புகுகப்
புளகநதிகழமமுனிபுணணியனு
ளுளமினபுறவுறறவருநதமிழால
வளருமபடிமுன்னிவசிதததிமிமையச்

வேறு.

அமையுமவேலையிலருநதவாவசிதததிமிமையச்
சிமையமீதினிறமிருமணஞசெய்திடுசெயல்கேட

டிமையாட்டினர்யாவருமேபாதரலெண்ணித்
தமைங்கர்ப்பருமுனிவனுங்காவிணிறசாகதான. (சஙூ)

ளண்ணிலாயிரமூருததிரகணஙகளுமெய்த
வணனலவெள்ளியஙகிரிதனியகனறுமாலவிடைமே
னண்ணிமாலயனிருதிரனசூழ்வரநலனசோ
விணணுலாவியதணபனிவமையேமவினனுல. (சச)

பாழிமொயமபுறழிமையமீதியாவருமபடாநது
சூழகிறறலாறறெலிபொறையுறறதுதேறற
வாழமுறறதுவடதிசைதவிாநதிடுமதுபோல
வாழிதெனமிசையுயாதனுமவெருவினாவாஞோ. (சடு)

காவிலபேரிறைமீகொளுமவானவாசரணங
தேவநாயகநிகைதனமபிகாகொளசெயலா
லாவதிதனினிருவருளிலனமி
யேவசரசமளுசெயகுவிரடகியெனமிசைததா. (சசு)

ளலிகாணருமிறைவனீரியமியதிபறற
வல்லர்யாரினியாஞசெலவேணடுமறறமகுசு
சொல்லினேருறுதகைமையனறுலஙகியதினபர
லொல்லசெயகுவனெனிறசமமுறுமெனவைததான. (சஎ)

கியஙகுமவானவரமலநீதெனமிசைகேகு
னையஙகொள்வாயமையலலதானனிபொருனாக
ளியஙகிடுநதிணிலத்திணையினுமிலரெனவே
பயனகொணமாமறைபகாதலாறபயநதனமெனறார. (சஅ)

செற்றநீகினாசெபபறஞசிறுநகைகொடடிச
சொறறதுணைமீயேதாமகலகேளவியீரெமமை
யுறறசாமையனுரைபெறுமகதியெனருவன
மறறுவேறிலரெனறனனமாதவாமகிழநதா. (சகூ)

சிறநதநன்மணத்தெரிசனஞசெயவிழைநதிருநத
வறநதழைதிடுமுனிவனீதெனமிசைகணுக
விறைஞசியாமபலவேதநினுஞசெலவேனெனமே
னிறைநதமாதவாகினேநதிடுமவேலியினிமலன. (சுo)

வேறு

நீதகலுங்குறுமுனிவனமுகநோக்கிமுறுவலித்துத்திகைள்வீசு
மூதுவரிதனியருநதிவிநதகிரிமுனியழிதமுனிவாவாஞோ

பாதலாபூதலத்துறைவோர்பயந்தவிரதத்தாயிபொழுதுமபரிவுகூர்ந்தே
மேதகையதெனபொதியிலுறைந்துபுவிசமஞ்செயயவேண்டுமெனறனள.

மணிசசிரகங்கரத்தீதந்துமாமுனிவனஙேயவுரைமனத்தேதராமுன
கணிசசிவளாகரதலத்தானகழலவணஙகிததிருமணஞசெய்காடசிநேராகி
யணிதத்துறையருந்தவாகள்கிருதாதத்தராகவந்தாவடியேனபாவப
பிணிகளிடனுமுடலெடுத்தெனபபணிந்தமொழிகூறிபினனுஞசொல்வான.

எண்ணரியபெருநலஞ்சேர்மறைகாட்டிலிருததியெனவீசைத்தீமுனனங
கண்ணுதலேயவைநீததுகானகத்தபொதியமலைகடிதின்மேவப
பணணைமைத்திருவாகுப்பகாகினறீரெனமெலிந்தானபரிவுநோகஙகிப
புண்ணியகுனறணேயபிரானுயரொழியவொருவாய்மைபுகலுறறனன.

அரியகமிழசுருதிருமியமிநதவகததியமுனிவவணேயமூதாப்
பொருவரியவரிமேமத்தருமூலநதனிறமிகழ்நதுபுகழேமேவந
திருமணமணடபமதனினுமையுடனேயெமைகாணடலசெயதீதியாகை
புரிகுவினபொருடடாகபபோறவெமனறருளாகபுகன றபினனும.

வளாயாண்டுதொறுமதனினமணபுரிவமபங்குனிநனமாதமீதென [தகி
ழிளஞானமுமதிபுனேநதானவிடைகொடுததானமுனிவனவனிணைதகாளே
யுளமவாய்நதுதெனபொதியிலுறைநதனனபூமியுமனேபாலுறைநதவா
ளுளகாஙகுமுறறிருநதாபுவனியுறைபவருமகிழபொலிவமபூதகாள. [ஞெர்

வேறு.

தளாவுநீஙகலுநதயஙகுபனமணிகளாறசனமநது
வளமிகுதகிடகாவணதயாமணவறையி
லொளிருமிநதிரநீலமவாயநதாஙகுபீடிகையை
யளவிடறகருநாயகனணிபெறவடதீத. (நிசு)

தேனினுஞசிறநதமிழ்தினுமினிப்புறுஞசெஞ்சொன
மேனியெனபவளபாலினுலவிளகுமெலலடியைத
தானெடுததுவைதீதமியதமனியமுடிசூ
டேனவானவாயாவருநதுதிதிடவிருநதான. (நிஎ)

அணணலவீறறிருநதருள்செயமளவையாண்டுறற
திணணிதாகியவீரபதிரனசுடாதபீபபொ
னணணுருதிரஞடேகசுரனயனளினக
கண்ணனிரதிரனமுனிவராதேவாகள்கணஙகள. (நிஅ)

ததமகுறுமுறைமைகடமகியலபுறவே
வைதபீடிகைமீமிசையிருநதனாவயஙகுஞ

சூதகவெண்மதிகடவுளீசசூழுதகாரகையை
யோதகிடமபடியோதருமிமாருவிணசூழ. (நிகூ)

வேறு.

ஆயதிகார்காலமதன்னிலகிலமீனறவட்குமேனி
சேயமஞ்சனநிரபாடடிசசேசாகருமீரமபோகவிக
தேதாயுகெயளகஙகேகாதிதுயமலரணிகதுபினனி
யேயபூருதகிலகொயதியழிலபெறவுடதபிபின்னா. (சூ0)

அயயரிபாருதகணணிறகஞசனமெழுகிகாதிற
றுயயபொறேருடிசாதிசசுடாமணிசசுடடிகடடி
வெயயவனமுனனாவைதவிளகிகனகலனகணமின்னச
செயதனாதையலாகளசிறநதபெணணாசிகமமா. (கூக)

சொதிருவடபபமேயகதிருடமரமபைசெய்யச
சாதரபபெயரிஞள்ளெணசாமையிரடடதண்ணூ
காதவாசூழலசூழசதகனனியாசிவிகைதாங்க
வாதனளாசுமபொனமேயதமணஞசெயகாவணதினமீதில. (கூஉ)

பேராதவணமனதாலண்ணலபொனனடிவணஙகிநிலரள
காரதுமேகலசூழலசூறகலமகணமுதலாயுளளோர
வாய்நதிடாதவிசினமீதிலவளமபெறவிருதியென்னக்
கூறதலமபிடியினனனகுலகொடியிருதாளனேறி. (கூந)

இருததலுமிமையகணணிலைசிஞனேமணெபாண
மருகமழ்சாதரதூயமஞசனமலாகணலக
விருபபிஞலிறைவனபாதமனிதிமுறைவிளகிப்பேற்றி
யருசசணபுரிநதுசாலவகமகிழநதிறைஞசிபினனா. (சுச)

அடஙகலுநதெரிநதவாசானருமறைமுனிவரசூழ
விடஙகொடாமனமேமலவாமுமிறையனலவளாதுமனற
சடஙகணமுறையிறசெயயசசலனிதிமிலையாபப
மடநதையாடனஞசெயயமஙகலமுழுகுவிமம. (சூடு)

ஞனறுபலபுவனமீனறசுநதரிகரதனதானா
றனறனிகரதநிறமேசாதிதததகவுறுமிவனியன்பா
யுனறனகளிதமேதனெனமேறியுமாமறைமனுகளோதி
மனறலசேருதகமபெய்தானமலியினுகிறைவனமமா. (சுசு)

அதுபொழுதமராவிண்மேலலர்மழைமாரிபெயதா
முதியவனமுனனாபினனாமுருகனமேனமகவானப்பா

லெதிர்கின்னரர்கள்வானோர்யாவருமிறைஞசிநின்றூர்
பதமிதெனமிமையதகண்ணலபணிகதனனகிலகளோடும். (சுஎ)

பாதமேற்பணிவோர்கெல்லாமபரிசதருணலகிசசேமே
ஞதனினறேறுமிமாதகலமபெறததழுவிகையா
லோதருங்கோடிகோடியுருதிரகணஙகளசூழ
வேதபாராயணஙகளவிமமிமேலெழுதபொங்க. (சுஅ)

பலலியமியமபவெங்குஙபாரிடதெதாகுதியாரபபச்
சிலலரிசசிலமபுதாஙகுருதெரிவைபலலாணடுகூற
வலலறீரடியாரனனோருட்டிறமெடுதபபாட
வெலலகாண்பரியவள்ளலெயதினன்றிருவேறகாட்டில். (சுகூ)

தண்ணளிதுதைதுபாடுகதாழிருங்குழலாகையி
லெண்ணருநதட்டையேநதியிலஙகிடசசுழறறிநிற்ப
விணணவாமலர்கள்பெய்யவிடையினினழிநதுமேவுங்
கண்ணுதனமணஞசெய்கோலஙகாடடிவீறறிருநதானமன்னோ. (எ0)

செழுநதமிழ்வளாத்ததெதனபாறசேரநதிடமுனிவனுத
னெழுநதருளுதலுமவேறகாடெயதியெயிறைஞசிககண்ணீர
பொழிநதிடதுதிதானஙதப்பொருவருமபுணரிமீதி
லழுநதியினபுறறுபபினனராரமவாழபொதியஞசாரநதான். (எக)

வேறு

சும்பமுனிவரனமலியமலியிழிநதமணவாளகேகாலந்தாங்குஞ
செமபதமமலாதிகழுமவேறகாடடிலவளராகருளுஙதேவாகோவை[நாளு
யமபிகையைப்பணிநதுருகிதமெதரிசனஞசெயதொருமுகாததமமாநதெந
மூமபாதொழுநதமிழ்மறையாலுளஙகுளிரதுதிதமலியுறைவனனறே.

வேறு

குமபமாமுனிவனபூசைகொணடருள்பெருமானனணி
வமபவிழுமலராறபோறறிவணஙகினாகயிலைவாழ்வா
ரிமபரினிதணகேகடடோரெழுதிஞாபடிதகோயாரு
மமபுயமாதினசீரபெறறருளமேமறபெறுவரெனறான. (எந)

புவனிகண்முழுதுமபோறறிப்புகழ்குமுனிவனுறறு
முவமையிலசரிதநதனணியுரைததனமுலகுகெடடாச
சிவனுடனவாதுசெய்துதிருநதியோகமீடடுந
தவமுனிபரசிராமனசரிதகிரஞசாறறுவாமே. (எச)

அகத்தியச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச செயயுள - எகடு

பரசிராமச்சருக்கம்

பொறைவளர்திருவேவற்காட்டிறபொருதுமவெதியைநோக்கிக்
கறையணிமிடறரேணசன்கவுரிகனகருணபூதது
நிறைகருங்கடைகூடுநிகமராயகறருகீழ்பா
லுறைதருதாயதானமுளதெனவுரைகளுறறனை. (க)

அசுழ்திரைகடலசூழபாரிலருஞசெமதகனிபாரி
புகழிரணுகையெனரேறுமபொறகொடிவயிறறினமேவி
யிகழவருபிருகுசாபமிசைசுதிமதனைமாயான
நிகழபரசிராமனுகதிருவவதாரஞசெயதான. (உ)

அனனவனறனதைகூறுமாறணையசிரமேறகொணடு
தனணியினெறடுதததாயினறலிதணதடிதுவிழிப்
பனமறையுணாரதேதானபாதமபணிதனனபணிதலோடுஞ
செனனிமோதெடுதுதுகதோபாதநீரதருதபசுசெயதான. (ஊ)

வெடிபடுசிலலான்காததவீரியாசசுனனென்றது
மடிதறலசனனதேஞணிமுடியுறுதானமைதன்
பொடியெழுகனனறுசிபொஙகெரிகதுவதோக்கித்
தடிகுவனவடிவேனமனனாதஙகுலமஙகதுமெனறான. (ச)

ளன்றவனுருபபங்காதெழுதனனறவஙகளீட்ட
மனறலஙகமலஞசூழமவடமறைகாடினமன்னும்
வெனறிசேவதாதமபடிருதரிமேதமூலந
துனறியசுடரோநாகதிதழுதடிபணிருதுதோறறி. (டு)

பூருவதிசையின்மீதிறபூமபுனலவாவியொனறு
சிறறவமைதுதோமறபாலிருதுமஙகாரஙகோஙகம
வேரிமாமலாசூழகொனறைமேமபடதழைபவைத்தே
வாரிசூழலகமேமதமணிகெடுங்கோயிறசெயது. (ரு)

ஆயிடையுருதுமனபாலழகியதனதுதோபராற்
றாயதாரிலிஙகஞசெயதுதுணரிதழலஙகலசாத்தி
நாயனேயடியேயெனஞசினயருதலவருளசெயயெனறே
காயதழலதனினனுகனறெழுருதபசுசெய்தான. (எ)

சதுமறைதெரிருதோனேர்காறறணகடனமுகடினமீதிற்
கதிரவனேறறமுனனாகக்காலசெயகடனகளாறறி

நதிநெடுங்கரையைமேவிநணபகறசாநதிசெயவான
வதிதலுமன்னேறகாணவநதனவகுததலசெயவாம. (அ)

புள்ளூவம்புரிந்ததியபுரவலனபுறங்கள்பாவு
மொளிளரிபாயநோறறவுயாமறையவணோக்கி
களளிருளாடுநாதனமெனமகிழ்நதுநணபன்
றெள்ளியவுறுதிவாய்மைதெரிதிடவெழுநதானமமா. (கூ)

இறைச்சியோகரதநிலநதியலவாகுழலாளபோத
மறிதிருமநதாமுனனமறைமுடிவிலகொணடோட
குறுதடிகொடிவாடகொலைகூறறஞசுரபிகூடட
மறுதநதிமவணமபாலவையனவநதெயதினனான. (கo)

எய்தலுமிராமன் றாயவிருநிலமதனோகி
வைதிகமுறைமைகூறபவாதகளுரையாஙகி
கையினறசாடைசெயதானகண்ணுறதவணபோலப்
பொய்பமிருஙசூலோடிமபூசுரனுழையிறபுகான. (கக)

வேறு.

ஆமாஙகிசத்தைப்பழித்தபடரமுதையகிலமளிததலளோ
வாமாஙகிசத்திலவைததபிரானவலிவிறகவடமாய்கெருஙகச
சாமாஙகிசதததிகாபமுடனறழலிறபுழிறபதைபததுதக்
கோமாஙகிசததைத்தினுமபாவிகுறுகவாராதேயனறான. (கஉ)

அகலநிலவாதடிகினறயாணமைமினகளெனனடாவெனறே
யிகலியிவணைப்புடைபபதனுகெவருஙகாணெமெனகனனறான
புகலுமவாததைசெவிப்படனுமபுரமூனறெரிததீதானபொருவரிய
சகலமறையுமினிதுணாகதுதவளுசெயமுனிவனறணோகி. (கங)

மடிகொள்செவியவெளளெயிற்றுவளைக்தவுகிராகாறசுணஙகனவை
முடுகித்தூண்டிமேலேறமுனிநாதானபோலவுசபுதனுங
கடுகிகருமரிரிவோருஙகாயுமறையோனகையிரணடு
மொடியப்பிடிபபாபோனெருஙகவொனறுமுதியாதிருநதனனால. (கச)

வேறு.

அமைதரும்வேலியதனிலேமுலகுமளிதததமவளாத்திமரிய
வுமையவளகவருமுடிவனஞன்கிணியுமுபததிரஞசெய்திடாதோட்டி
யிமையவாதமகருமரியமாதவளுசெயதிருந்தமாதவனறணோகிசெ
சமமிதுஞசனனியாசியோகிறகதனமைகடழுதவைதிகனே. (கடு)

யாவனீயெனரூளென்னலுமினியவிராமனீசரனறனேநோக்கி
யேவனயாஞகிவன்னீதீணடிலெய்திடுநீகாடமெலிசைதானை
சாவலனேருடமெனபதுனினகமேகாகணிதுதையெனறனகேகேயர
கூவுதியெனனேபூசுரன்கொலலோகூறுகிவொழிநதவனகொலலோ. (கசு)

உருகணேபபாரகிலென்கீளேபாலவுண்மையாயதேதானறுதெனறுணைதான
னருகணனசெமதககினிமகளுனவருநதவனயாலகாகயலில
வருதணசெயதேயிருகருநியெனனமதிதுனினசனமெனவழுங
லெருதவாணமையினுலென றனனதனுகசுரனபேசியதிசைபபாம. (கள)

திருருதியசெமதககினிமகனெனமேறசெபபினியிதுபொழுதனுல்
லெருங்கியசுறறமாயினேயெவறரூலெனமிடினிகழுதவனகேணமின
வருதியினேயீனறரணுகையெனமனியவனககதிபிரிய
மிருநதவனினகனடவபபொழுதியெனமனமகிழுநதிங்கெனரூன.

இவ்வுரைகேட்டவிராமனெஞசனமேறயிழிந்தசரணடாளனியெனபபாரத
தவவுரைசொனனுயதறருனினுவையுதிதவேணடுமெனறதிருதான
கொவவைவாயபபாகனிரங்கிலதையுகொனமிடிமபாலிநியெனசை
செவ்வைதாவாதையுரைதறருனியகிவனருறைதிடதுனிசெயவா.

அனமியுங்கியையெநிருதசெயமிதாயைதஞசெயவேணடுமெனறலகி
னனறுளபனுவலுரைததானினனேரானவிடஞாயமொனறிலிதே
யெனறுபினனின றநாயகனியவனமேலவியேபாடிஞலெலநிருதான
வெனறிசாமறேயானமிறணடிஞலதனவிலகியேவெருட்கொளவடிததான.

பினனருஞமுறபிபினைகணமிதிறபிலனுறவெலிருதனனசாடு
மூனனமிமிதண்டையிரணடுகூருமிததனைவிழுமாமுகதிதான
னனனதனமையைகணடனகவாகியதகாலமுறசொரிருதாலெனசிமி
யெனமகனுனனேப்புலேசிதனசெடியினமிமகமிவைடிபபாய். (உக)

வேறு

இதுபொழுதினினமிருமிதாருதயுதமையெனதிரபவினசெயதுகொனறருதியே
யதிசயமிகவுலகங்களுகெலாமடபிருவெனனநினறிதாதனன
சதுமறையவனமிகவுஞசியெடடியதரணியுமதிரநடருதபுகனன
விதுவணிசடைமுடிநமபனவடசெமிமிருசினமூடிவலகளிருதவிடடனன்.

அவைதுடாதரவளாசெங்கைபறமினனதுபொழுதவனமனமினபமுற்றது
தவனதுபெருகவுமீனறசுதம்வருதுவெனமனமிகிருநதுருதுவாழ்
சிவனுலகுயமகிழ்நதிருகவுந்திகழ்மறையவனேவலிருதுதொட்டனன
ருவைபடுமுனதுசிரங்கணதுதினிலெறிவடிபடுமெனறுசெப்பினன.

மறமிகுமுனிவனவிளம்பிநிறுறுமலைமகளைகொழுனனீயினறுரைகதது
நிறைமறையவனெனிலவநதுதமகணிலவிடுநிலவிடுமெனறுசெபபிமே
லிறைகுலனெனிலடவெனகையிறபடவிலையெனியசுமொழிவிணடிசைதது
யமிகலபுலியனநினறிழிபபுமதமணிநிகருலையென றுசொறறனன.

வேறு.

குணுகனிறகுணுகனைகொளைகயானியென பாலி
வினுகியபணிசெயதொனுயிருகுதிணியடையாகி
யுணுங்கிடாதுனைநீகளிவிடுமெலைமெறுளிருமபிபழவா
யணுகரவசைதமிதானகூறவருமறைமுனிவனசிறி. (உடு)

செமபுலியாடையனறிதசுமதருகதிசைகளெனனு
மமபரமபுனகதானகனைமதிதரவடிதகானபினை
ரெமபிரானிலைஙகிராமனிருகையுமிலானறுபறறிக
கொமபியையனமுனைகனைகுறுகிடவடிதகானமமர. (உக)

வலமுறுமிராமனுளளிவளளலிபபுடைபபவள்ளை
சலமுமிளானமிபாலவனமுனைறுனியடிதறிகவிவவர
றிலகிருமிவாரினின்றுமெகதகையுயாதறலனை
நலனுறைகதொளிருஞசெவவாயநாயகிதிருநதமிகார. (உஎ)

தெங்கமழ்கொன்றைசூடுகமிகவினசுறறமனமிறு
வாஙகருஙகிசாபஞசெயயினமிதகிடகருமெனறு
ளாஙகவள்பகாதலாமெயனுமெனபயபபயத
காஙகுறுமளவைதகாகதகானடிதகிடானமமர. (உஅ)

தளாவுறுமுனிவனனசிகதிடமாடடானுகி
யிளகியபிறகுதிபாவொமெனுளதகிசையவெணணி
யனலிலாவுருபபகாகதியடிபபிமாவிறபி
யெளியவனமாரபினமிதிலிடிதகனைடிதியறஞச. (உக)

தாகதுமிறைவனகொபதழலிடைபபடடுகொலபோல
நோகதியாகரதகாறதைபமெகாறுகிடபபிடிதகுழிறுதகி
யாகதையகுமதுபபிலைடமாகதியடாகுகாலாறு
றாகதிளவிசுமபிலறகுணைவனமெயிறதானமமர. (ஙo)

வேறு.

புலிவடமெடுதகபுராரிகரத
தலிஞாளிகளனனவணைகதுவி

நிலமீதினினை யுபதுங்கிநெடுக
துலைதூரமெழுதுதுடாகனவே. (கூ)

மெயயுறமிமேவியனவிண்ணிடையி
லெயகசரி யுபாலாகளிராகிணைய
கைகொடடி நகைகதனாகா ணுறவே
மையுறமிழுமவிமரபழிலவாய (கூ_உ)

விடாபிசகுனகதிடேமவியபாலை
லிடைகுபாறுறுமிழுநதிலைகு
முடைகபியுணாரசியயகதுயிரு
மடையகிடநதனவனையினேன. (கூ_கூ)

அளிதூங்கிசைபாடி மிதிபவவிழ்
சுளிதூங்கியகாமுறுதாமதுத
துளிதூங்கியசோலையிறுலவி
நளிராமபுனறிகாகணணியெமும. (உ_ச)

மருதாநிலமவாதுதைவருதுணாவி
கருதகறுமுயறுதிகளிகதுகபய
னைகுதாகிபினகோநகுழகாதிசையி
லெநாகாலைகணிணேனகிறுடஙகிழதியான. (கூ_டு)

மறைநனகுகிளிநதுவளாகுமுகத
துறையினபுறநினறுகிசாலறகரிய
விறைகாணிவருகமிருநதவனவாழ்
நிறைகருதிமெடானறுகிதழதுவளை. (கூ_கூ)

வேறு

மகுதகாணவலலறுபிறதினைகிதா
மானமிழநதிணினமவரதினிதி
னைகைப்பாதினறுயாகுலகதிறாறுகிகைபாவி
நனைமிருவிதுடிநகிகைபாபைபதிநத
குகதாதைவாகதகுறுதருதியநத
வெதாகுதுநிமிவிகைதசெலலைதுலகதறிற
னிகதாகினரவெலலியினறதாயை
யிரகமலைமிமணிமகுழதையிரதிவாளால. (கூ_கூ)

வெனறிபறுமுலகுதனிறகிதமிவனைடி
மிலானவருநதபசுவினைகுமிபாதி

லொன்றுபழிமுன்பினனுயிலஃதாக
வயர்தாதைமுடியையனனெஞ்சிக்கக்கண்டே
னென்றனக்கோவுயிர்நீங்குங்காலமென்ப
தினனவரக்கண்டிலனீதெலலாஞ்சண்மெ
ஞறதுடலசீசீயென்றிகழ்ந்துகூறி
னெடிதானதுபரமிகநினோந்தானபின்னும். (நூஅ)

வேறு

சிவன்றனையுறுதியாகசிந்தனைசெய்யாநிறப
வவனதருமபாயமவன்கதிதன்கொலாசசரியமெனறே
கவர்ந்திடுமனத்தனகிகண்ணுதலடியாகெனறு
மிவாநதிடுமின்னல்வாராதென்பதுமிறந்தசீதையால. (நூகூ)

உருத்தெழுந்தாண்மைசெய்யுமுயர்பவமொழியவென்றுந
தரத்தலாற்சுருதிபோற்றத்தலங்குருததிரனெனறோபோ
தரித்தநற்சுகமுண்டாகுந்தன்மையாறசமபுவென்றும
அருட்சுகமளிக்குமாறுலரியசங்கரனுமென்றும. (சo)

பன்னுறுகாமதனமபாவியினிடதிலாதான
முனனரினீட்டாநினறபழவினைமுதிரந்ததெனறே
நனமைசேமனதிறதேறாதுதலிதருமிதுவுநுதோட
முனனவனபதமேயினங்குமித்தியானமுறறுமாகாகம். (சக)

ஆசறதெரிந்தவாறுலருகதமிழதததிராப
பாசவேரகறமிலாமபரசுகமபெறுவலெனறே
நேசமார்மனதிறசாலநிசயஞசெய்துநீடு
மீசனின்கருணைசெல்வியிபபினெணணலுறறான. (சஉ)

சிருட்டியேமுகலாயைநினுசெயபவனெவரினுநீரா
விருடடைபாசமுதிதியணியஞலாமோயாவ
னருடடிருவடியைநெஞசிலமுதினகணதிறறுனே
மருடடவிதிதிமோவனனமகிமையையுடையோனறனனோ. (சகூ)

இணாவிரிபுறவஞசூழ்நதவினையவேறகாடடினபினே
மணமலிமலராறபோற்றிமனதறுமவாஞசையாவும்
புணாகுவதனறிவாளாபோகுவதிலனெனறே
யுணாவினிறறிடஞசெய்கினறுணாநதிறையுவசைபூத்தான். (சச)

வேறு.

மனவலிகாண்டலுமவையமீனமிடிம
புனையிழைகுமராகள்பொறபிறபிரனறவே
தனதுளமகிழ்ந்ததனனுருவங்காடடிய
மூனவகனெடுததனைமுளரிகையினால. (சஙி)

கறறையஞசெஞசடைகடவடகைததிலம
பறறலுங்குருதியாயபபடிவமபைங்கழ
விறபொலிமதனெனவிளஙகிதகாறபினை
மறறவனறனவிழைவரமெனனெனறனன. (சஙூ)

ஆலமாமணிமிடறறையனகூறலு
நீலமேனியனுயாநீஙகிநீதனை
காலசெநதாமரைகழலிறருழந்துபின
வாலியபணிமொழிவழுகுறறனன. (சஙெ)

மாமறைசாலவுமவருதிகாணருக.
தாமரைவாடியதணணஞசிறடி
பூமிசநடநதுமெய்பபொலிவுகணணுற
வேமமிலனைகுமிதிதழுந்துங்கணடிலென. (சஙஅ)

அனனையாயுலகமூனறளிததுப்பேரறஙு
தனனையுமவளாததிடஞசாநதநாயகி
யெனனையுமொருபொருளாகவெண்ணியே
தனறுகானகதனிறசூழ்நதுதாநதிலென. (சஙூ)

அலகிலாமுனிவரகதிதேடரு
மூலவையொனறேநதியவுமபனமாமுகன்
கலவமாமயின்மிசைகலநதகாவலன
புலனிலுய்ந்திடபபோநதுங்கூகிலென. (ஙி0)

பிழைமொழிபெருகவுமபிதற்மினைமிக
முழுலவளாகரதிவெனனமிலாமைகண
முழுவதுமபொறுத்திடவேணடுமுனனவ
விழுதையனவேண்டுவதினனமொனறுள. (ஙிக)

அருட்கிடனுகேவுளிதலவேணடுமென
மிருட்பொலிமிடறறணியிறைஞசிபபினனருக
குருதிதழுமுருப்பமதடகங்கூறுவான
றெருட்செமதகனினியென்னுஞ்சாமையான. (ஙிஉ)

களங்கொழிதவமபுரிந்திருந்துகாசினிக
குளந்தழையிதமபலவுஞறறிறகவு
மளந்திடினரசரினதமெனனறை
விளங்குமுறகாதிசாவியாரசுனன. (நூஉ)

வேறு

செலவமாமுடியுறுதலனைகுதலனைமிகுழந
தொலலைநானமறுதொடாநதிவருகுடாபபொருளே
மலகுமெனபிதிவதைசெயதமனனாநமழுவே
மெழலையுறறவநதிநதடிநிறகுவாரிதியில. (நூச)

இருகலையுகிலகியதருபபணமியறறக
குறைநதிடாவரமகொடுதகருளெனறுகுமிதானை
சிறநதவாசகமகேடடலுஞசெகவானமதிய
முறைநதவேணியனவனமுனமொருகணபபொழுதில. (நூடி)

அரியவகிசமாகியபரசைசேரகுகலு
முரியவப்பரசதினினுமொருபரசமைதது
மருவுபாறகவனமலர்கரதலனிதது வளனல்
தரியலாதமைசெயிதுவாழெனவுரைதநதான. (நூசு)

உரைசெய்நாயகனினுதொடனெகுமுனேஙகு
நராசுராதிபர்நவிறுபாறகவனெனுநாமம
விரவலனமியேவிணைகதிருநிலமிசையும
பரசிராமனெனமிலஙகிடதுதுமெனப்பகாநதான. (நூஎ)

வாங்குபாறகவன்மலாக்கரஞசிரதினமேல்வைத்துப்
பூஙகமழசுசிலேவடனிவிழிதிமபொருளே
யீஙகிழைதததிசிவலிஙகமெனியவெனபெயரா
லோஙகசேவணடிவ்வுருவினிலுறைதருள்செயது. (நூஅ)

பொருநதவாசசனீபுரிநதவாபரிநதவாபோறறி
யிருநதாளாகளுமெண்ணருமபேரகமகியதித
திருநதலாதமைதசெயிதுவாழநதிறதியிறறிகழ்நின்
விரிநதபஙகயத்திருவடிசாதரவேணடுமெ (நூகூ)

வேறு

சிமியனெனியற்றியதீததமீதினிற
குறுமுயலவனைசுடாகூடுகைலியி

னுறுமதினத்தினிலுவருதமூழ்கினின்
னமிவருகிருவடியனபினேனதிஞை. (கo)

செழியமாநிலதனிறமிருந்துசெலவராய்
வழிவழிபுதநிராமலசலகெனத
தொழுதனனிறைவனுமளிததுதேறமிய
விழுமியவிலிங்கதினமேயிஞைரா. (கக)

இனையமானமியநதனெழுதினறவா
மனநயனுமிடவாசிதேகதினா
கினமிகுமறலிதன்றீமைநீருதுதீ
வினைதவிரபபாரெனவியநதுகூறினை. (கூ)

படிமிசையோரபுகழ்பரசிராமனின
மிடமுறுகாதையைசெபபினமினிக
கடிகமழ்மலரவன்கரியமாயவ
னடிமுடிதேடியவமைதிகூறுவாம். (கூக)

பரசிராமச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச செய்யுள - எஎஅ.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.

ஆயுதானமறைகவுசிகனகமகிழ்நதினிய
தூயதானமொனறுளதனறுலகுகியநாமங
காயுங்கற்றினைகடிநதகாரணப்பெயாகவிறு
மேயவாயமையிராவிளமபுவன்கேணமெனவிதிதான். (க)

தொலலைஞானறுசிறசிலமுனிவரர்களுழ்பிறவி
வலலிவாழ்கையினிறுதியைவரமபறவொழிபபா
னலலிமாமலரயன்றனைகருதிதளபபருகா
லெலலையில்லதோரருநதவமிழைதனரினிதாய் (உ)

இசையுமியாகிஞறறரிபபிலஞகியேரிலஞகு
திசைமுகதவனவவுழைகருதிகியெதிநதீ
நசையிஞெடுநீராவிதனபகாமெனநஞிலக
குசைகொளகையினாகூறறினைகடிவரனகொடுப்ப. (கூ)

விருமபிஞெமனவதுவரறகிகதுவெணமதியம
பொருகதுரகதணவேதமாபுரிதனிறபோகது
பரிகதபூசணசெயிறபலிததிடிமெனபபகாகதான
மிருகதபணணவாவிரிஞசணவிடைகொடுசெனறை. (சு)

மாமிலாதவான்புகழ மறைககாடடிணமருவி
யூறுமன பிஞலவேதமிவாணபுன லுவகதாடி
நீறுதாஙகிநாணமலரிஞனிறைமன அருகி
யீமிலாமொழியாளிடப்பாகணயிறைஞசி. (டு)

போகதவாயமைசோகாகநாயகனுறைபுடவிக
கேயநதமொயமபுறழபிஙகலனமிசையிலாரிலிஙகம
வாயகதிடிமபடியமைதருசசணசெயதுவணஙகிச
சேகநதரீவிழிதடிதணமிசைகிறைவிணசெயிததார. (சு)

வெறமிமலியசுவேதனெனறுமைபெறுமேலான
செறறநீககியவவ்வுழைததிகழகிவலிஙக
மறறையொனறருசசணசெயதுமறலிதனவாதை
யறறுநிததியவாயுளுமபெறறிருநதனஞல. (எ)

வலஞயர்ததமாகணடயனெனறுவாவழஙகும
புலனடகியமாதவஞயிடைபபொருநதத
திலதமுறறதோசிவலிஙகமருசசணசெயதே
நிலவுகாலணீதநிடநிறைவரமபெறறான. (அ)

சாலஙகாயனாபவிததிரனபூசராசாபத
தாலஙகாயுளபோகுதலுமசகி றுவணியளிததே
னீலமாமணிமிடறறணியிறைஞசியெகடிய
காலனறணணியுஙகடிநதுயிரளிததனன்கணததில. (கூ)

இனனவாறுபறபலாமிருகதுவைசெயிததீசன
றனணியாசசணசெய்துதோகுகாயிசசாரநதா
ரன்னதானமீதமாநதருசசணசெயுமவாகண
மனனுமாயுளபெறறமிறலியினவதைமாயபபா. (கo)

வேறு

காந்தகாயகறகீசானமுத்திரததிறகலநதிடிநாபபணிறகலிணும
பாநதளாபாணம்புணிநதிடிமுகடபரனமகாலிஙகநாயகனறுன
சோநதிடிநதானமொனறுளவதனிற்செயகணமாலவிரிஞசஞெயிந்து
போநதவணபனஞட்பூசணைபுரிநதாபுரிதருநெறிததிறமபுகலவாம. (கக)

மூனிஞருஞான்றுதினபபிரணியதினமொய்வையகலியமுகலாய்
மனனியபொருளுமுலகமுமுவரிமடுதெதுழுகாததிடதகிமிர
தனவசபபடுததவணியவனபெறிருஞசதகியவுலகினிறதுயினற [கதே.
பொனனிதழகமலததணனலஙகடவுடபொருகனெபபடைததிட வெழு

தெணடிசைசுருட்டிமகரவாருதியிறமிகழுருதொளிரசேடனமெறுயிலுக
தணடுழாயமாபனமிதுயிலகற்றிசசாறறுதிபாவனியெனனக
கொணடெழுமுநபபுமடகிடியதிசமுகுவலியகாரணமான
விணடெனவுமிதியலலேயாவெனலுமவிவருளியஙகடலிடையாழுகதான.

ஆழுகதவனவடவாமுகஞசதுமுகஙகொணடாணபபொமிகனறதாஙகிச
சூழுகதிருமபொழுதிறசுறறிபபுகையாறறுகளுமபவடிவினசசொலிகது
வீழுகதிஙகடகடகனறபொரியதனெளிரதிடிணமரகதவணணம [மால.
பேழுகதிருளகறறுகவுதவமணியபபோனமெனபபுகனறிடதது

அனனவனவராயமாலெணுகாமததடகியபொருளவிரிகதிடியா
வெனனேயனறியிலகாரனெனறினனமரவமிருவருமுளரேனு
சொனனசொறகாறறலெனகொலோவெனறுணணெதுளளிங்ஙனுராதான
பனனகபபாயனமாயவனவெகுணடபனிவையாபொடிபடகைதான (கடு)

ஏனுமிமமுறையாறகூருகதுமேதடிடினுமெடுணேயறமிழிபினமி
மானுநானமுகனுமெமாயவிலாவாகவுரதமேபுரிகதுமாமறைக
ணுனுமேநடரிதாயநாதமுஙகடநதஞானவாருதிகணணாலவாக
காலுறைநதருளுமணனலமாயையிஞலளவிலாமோகிதராகி (கசு)

வேறு

வருவாகிறகுவரிதழகடிதகணிவலேயமறபுவையாயினமே
லிருகைகொடவிரிடிவெருகெகொளவெயிறுகருவரினனவா
றெருவருகெகாருவாகளெதிரதனருயாநிலதகிறையொளிமிகுந
திருவிலாதிடிபுருவகெறுமியினமிசைகுனிதகனாசிவனினை. (கஎ)

நிமிரபுயக்கிரிகெரிதரதகதழுவுவாகெருகுவாசுழலுவார
திமிரவெறபுடனிமையவெறபாருகிகழுருகெகொடிபரளவேபோ
லமாவினமறபகைமுனமவிஞைதகனறுசினசுதனரமைவருஞ
சமாவினைதகிடவலிமைபறுமியதனுவெடுதகனாகரமிசை (கஅ)

தொலைதறகருமையெனதெதொடுதொடரலுறறனரடலகெழுஞ
சிலைவளைத்தமைதொடைதொடுதகிகொலிசெவிடபடடமுதலவிடுத
திலகுடுக்கணபிறைமுகக்கணையிழிலெகாணமுடகணியிலையெலாம்
கொலைபழுத்தெனமிகவிடுதனாருருதிகககிடவரமினா. (கக)

வே று.

ஒழுகொளிபரப்பிநிறைமுருகுவிரிபதுமமலருறைதவிசெனபபிரியமாய்
முழுதுலகளித்தெழுதவரியமறைபறபலவுமுறைபறவிரிததமுதியான
செழுமைகொளனறபொறிகளசிதமிடதழறபகழிறபுவிடபபநெடியோன்
விழுமியமழைக்கடவுள்கணதணவிடதனனைலவிசைபெறவிழுததுமிசையே

அடையிருடிரதகிவளரலாகதிவிரிதகுங்கிறையமுதினையுகுதமருவு
முடிபதிசரதகதையபுரனடனிறபையிதகுரியிறைமிசைவிடகுதனனவன்
கடலிடையுதிததுவளராகனலெனமரிகமிகுதிரவியிலபரபபுபகலான
படைதணியெடுதனுநிபாவரிகிலகுனிததுவறபடையசைவிடதனனைோ.

உரமிசைபடப்படலிலிருதகுனிதததலவறுகணெதிடபபமலரோ
னரவினினடிததகருமுகிலுமனிலபபடையையதினமிசைநடதினன்வளர
வரமுறபெயராகணையையனவிடவெதிதகரியுமவருபெயாதரிததபகழி
பெருமையினவிடிததலகிலசவுரியபுயபபெருமைபெருகவுமுாைதிகலினன.

இனையவகைபதுமமலாகயனனுடறட்டிருவணிறையவனவிடபபவலனு
மனதினினனபபரியமறுகணெதாடுதுவிடவருசமமுறசினவிபே
பனிமதிமுடிதபசுபதிபெயாதரிததகணபதுமமலரிறகிறையவன்
முனிவுடனவிடதனலதொழுகனலபழுதுவிழுதிரினமிகசிரறுமால்.

வகியொருகரதகின்மணிவளையொருகரதகிலொளிவளையொருகரதகிலசுர
தசையறதொறுகுகிநிமிரகதையொருகரதகிலவளாதனுவொருகரதகிலணிவோ
னிசைபெமுருத்திரமதகணவிடவெதிரதகிறுகியிதபொழுதபதகனவே
திசையொருபதிறறுமனலசொரிதரமலிதகலகளசிகமிடவுடறறியதுவே.

வே று.

வந்துகானமுகனிவபபொடுவிட்டிமிமணடுபாசுபதப்பெயர்ந்றகணே
சிந்தையாலவளாபொறிகொடியைப்புணாசெங்கணமாயனடகதமுருதிர
மநதமீதுகன றனனுறறினவனைகோளமிவிடபபவெளிதகிசை
யுந்தியினாவெறறிபெறதகசமொனறுமாயிரமவாசசரமுடறறின.

வே று

மாகமீதினிலிரணடுபாணமுமலகுகினறுபொரவல்லியி
லேகநாயகனிலஙகுமீமாசுடரிலிங்கமாகவெழுகினறன
ஞகழுருவியணடகோளகைநடுதிதுருதிடவிளஙகலுளு
சோகமோடிமிகவஞசிநினறனதுரநதவாளிகளிரணடுமே. (உசு)

ஆனபோதிலரியயுமவெஞசமரகறறினறிதனையறிவமென்
றேனருபமுடனெகினமாகியடியறுமேமுறையினடிஞர்

போனகிழ்புவிசகத்திரவாசசரமிடருபுகுமமியாமையான்
மானமவீரமுமறருதிமினியிலவருதினறனனைமவண்ணனே. (உ௭)

வாணிகராயகனுமோடியோடிமனைருருவாரிறையோடிருதிட.
வேணுமேடவருடதிலாயிரமியஙகளிருடியுமமிருதிலான
காணுமேமிகொலரியென றுரைாருதுபுவிமீதுசாரிவாயிகலருதன
னீணிலருணியனாருதமாயவனுமேருடிலாவினவமிருபனன. (உ௮)

வேறு

தமைமதிதிருருதிவதனறளாருகரிமுகதகதிராக
வமைவருருதியரமினமேபாடயனமுகவறுமபாகதார
னிமையளமேவனுருதாழாதிசைருதபினிதருங்காரிணா
ருமதிதழினனறெனறெறணணிருனுகுமோகதறாறபினனும. (உ௯)

வருமனருதளரசசெயயினமாடசியதனருலினன
மொருதரமபாரபமேபமெனறியுறாதனருராகருங்காலல
யிருவருருஞசெவியிறகேடபலிஙகமமீதிதழுருதவினசொ
லுருவமதாகதறாயவுரைகொளோஙகாரமொனறு. (ங0)

அம்மொழியதனினனறுமாதிமாறறைகணமூன்றிங
கொமமெனவெழுருதவறறைகருதிதடவலலராரனரா
செமமைசேருருவருதாஙகிதிதிகைதவாதிருடசிகூர
முமமையுமுணாதருகினறமுறறமையெமொழிவலகேணமின். (ங௧)

பூசுராகிருதினேடிபபோறறிடபபடுவனயாவன
றேசிஞலிரவியாதிதிகழதரசசெயவனயாவன
மாசகனமகிழ்வானவையமகிழ்தரசசெயவனயாவன
பேசருஙகருணைதனஞறபெருமபதமனிபபனயாவன. (ங௨)

அணையவணீவிரமோகமகற்றிவானவிருமபியாலலி
மனதிணுகிணகறகெடடமாடசியவளாசசிகாடடி
யிணையசெருதழுலாரசாதியிலிஙகமாயெழுருதானெனறே
றணிவுடனவாகருதிதானறசசொனனதாலிருகுவேதம. (ங௩)

வலதகிதாடிவரமாஙகதினவரறுமையளிதிதானயாவன்
னலத்தகுமிதையமானகளினமீதிருருதுமீடி
முலபபருமபிரவருசதகிலுறாறருதனுபவிப்பனயாவன்
சொலபபடிமதினமெயயாசசூழ்ருதிடிகினறோனயாவன. (ங௪)

அபபிரவருசமுறறுமறிருதுமேமயியானயாவன
செப்பமாரனமீனுமபாறசெனிதிதிமேமகருதிப்பான்

வெப்பவாகணியெப்பணிவிளகுகனறபிழமபுபோதத்த
விப்பரஞசுடராஞனெனனியமபியதெசுருவேதம. (கூடு)

வேறு

பெரிதானறபிரமபதமவிணடுபதமபிறபபணிதததபரிபூரணயாவன்
வருமூனறுசகதிகடருமதிடடி கஞசினமயிதனவடிவமாகி
விரிவானறபிரவருதகமக டுமதிடடிதலுகிவிளிபாவனயாவ
ரெருஞஞானறுநிணதவுடனுயாகதிதருதஞஞானமொழிபபனயாவன.

பரநதசராசரஙகளவையினதுமவழிபாடுசெயபபடுவனயாவ
னிரநதரமாயமுகதியருளபவனயாவனவனுமதமீமாகஙகசு
சொரிநததழலிலிகமெனகரிதாறபினெனறுயாசமாகுலஙகளகறறி
விரிநதவிருநதெசுருடனெவிளஙருதழலிலிகமதினமேவிறறன்மேற. (கூஎ)

வேறு

மறையொருமூனறுமனனவகுதததினமறைகிலாடி
பிறைகெடுமாலுநீஙகாதெழுஙதிடிமாகஙஙகி
யுறையுபிவுருவகமாலுணாவறறகெனிபதனறு
கறைபிடறபிறைவனெனமேறகருதியதுதிகைறறரா. (கூஅ)

எணணருங்காலமவாளிலிருநிலமபரப்பிறறீயி
லணணலவானகிரியினுமருதவரியறறிநைாகுஙக
கண்ணினிறகாணடறகெடடாகரணவடியேமுயய
விணமுகடளருதுனறவிமலனெசரணமெருதாய. (கூக)

மூடிலிலாவினபமானமுதலவினசரணமுணணட்
கடிதுகாருதெமமரிணைாகாதததிணசரணஙகாலன
படிமிசையிழுகசாயருதபாமபுயசரணமபணபி
லடியனெமபிலாமையகறறிணசரணமாமால. (சூ0)

அனிகதியமகறறிநினறவாறுவானபொருளிலெனறுய
நினபபகாருதிடி ஞுமினபாயதினறணசரணநீஙகா
தணசசிறிதெலுஙகாடடாதகனியகாடடிநிறகும
விணதத்திறலிருளநீகுமவிதகாசரணமெனறார. (சக)

வேறு

பரவியிடுமவாகாணப்பானமதியஞசெனனிவைதததாமனறேறுனறக
கரகமலஞசிரமீதிறகுவிதததுமலரடியினறஞசிகாலவரிசிநத
வரனுமதுவெபருமீமாகமகனறனவாவிருமிதாழிறகாயவனிமீதில்
வரமுறறமுறபவஞசெயதீரனறலவாவிவணவேலைடிமவரமயாதெனறான.

செங்குமுதமலர்வாக்குகதிறந்துமதுததளித்ததெனசெப்பலோடு
மங்கலமெலாமபுளகிதமாயாததிவாரணஞசெயதவமுதைநோகங்க
கங்கைகருதிதவழ்சடைபோயநீயெனபாறிறந்துவருகறபகதோறு
தங்கியவிமோகமனுகஷிகருளினகதிழறசெயதருதியெனறான்.

களசமலரயனனவுரைசெயயபபுலடரிகககணணினனு
மஞசலிசெயதமுகியநிணஙகிரியாசஙகைபூறணுகாவண்ணம
வஞசமிதததிடிமோகமீளவுமவருதனுகாதவணணகாதது
நஞசணியுமிடறருளசெயயிவணடிமெனகவினறனமமர. (சச)

வேறு

குடவரைகரதகிலகதஙகுளிரபுயலவணணனகூற
விடபவாகனமுகநதவிறவனவாயமலரநதநீவிர
கிடமுறவிழுநதபூசைசெயதிடககடவதனறி
மடலதொனறருநாடோருமவழிபடகடவதனறே. (சடு)

அறந்தழைதிருவேறகாடடினதனிடையலஙகுளசோதி
சிறநதிடமிலிஙகமாகததிகழுவளுசெகததினமீது
நிறைநதவராகாணடலசெயயநெடியவுமநினனீவீர
மறநதபகணணிறறீரறுமவடிவமாயவனதினபாஙகா. (சசு)

இலிஙகமொனறமைதப்போறறியிருதாழிற்பறமினனுக
தலஙகுறமனதகிணறறுகளறநீவிரேபாறறும
நலந்திகழிலிஙகநதனனகவின றவாதொழுதோகாளு
நிலந்தனினமருடசிநீகதீடியதயரநீபபார. (சள)

தென்மிசைகிறைவனதிறுஞசிறறமுஞசிமிதகாணா
வனமிறலிலஙகானினறமாநிலபபரபபினமீதிற
றுனறியபோகமயாவுநதுயதுயாவரினோரூழம
வெனமிசாகயிலெவெறபினமேவுவரனநதஙகாலம. (சஎ)

நிலநதனிறறவஞசனனியாசநியதிகள்கிருதுதான
நலபபெறுமவிரதநதனமநவினறனயாவுநீதரி
னிலஙகுமோமிலிஙகமபூசையியறறுநாகெயதநினற
பலநதனிறமேகாடிகூறறீரபஙகுறுமபலனிறகொவ்வா (சசு)

எவ்வகைக்குலததாரேனுமிலிஙகமொனறருசசிததார்க்குப்
பவ்வசாகரஙகளிலலாமிசைசெனிததாரேனுங்
கௌவைசெய்காலன்வாதைகாணகுவதிலலீமோக
மவ்வியநதுயரமறறுமவாகலூகிலலியாமால. (ஞ0)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

வீசுமெய்ப்புகழ்சேர்விண்ணோர்விஞ்சையரசுராரெட்சர்
நேசகாலவருணதேதாணுனிகழ்சிவாசசன்னியினமீதி
லாசறதகுழுமெய்யிலணுதினமணியவாய்தத
தேசுறுமவெணணீறக்கமணிதனினமாகநீாகதான். (திக)

கடையெணுமபுலியனிலலங்காதகிடுகருஞசுவான
வுடலுணுமவரினின்றுமொழியவுமிழிவரெனறே.
படரொழியபனமால்கேட்பமுமுறைபகாகதுபோதான
மிடமுறுமயணுமாணுதிருநதுமவேறகாட்டின்மேவி. (திஉ)

வேகவான புனலினமூழ்கிவிளங்குமவெளவேலினமூலசு
ழிதநீழலிறசிறகதசெலவனைப்பணிகதேயன
நாதனுக்கீசானத்தினலன்செயயுதரதநிறபண
ணேறருமிலிங்கநதனணியுண்மையாயமைதேயமமா. (திங)

வருமகிழ்சிறகதேபருமாசிலாமணியென்றேதிச
சுருதியினமுறையாறபோறறித்தூயமஞ்சனநீராடி.
முருகவிழ்பள்ளிததாமமுறைமுறையருசசிதேதநதிப்
பெருவரமபெற்றுமீண்டுபேருலகளிததாமனனே. (திச)

இநதமான்மியததையோர்காலெண்ணினெழுதினோகள்
சிநதணசெய்தோரபாரமேற்விருதியபோகமாநதே
நநதியெமபெருமானகாகுகன்மலியுறைவரென்றே
முநதுநானமறைகடோநதமுனிவரனமொழிநதானமமா. (திசு)

அலஙகனற்சுடராய்நினறவணணமுமறையையாய்நதே
பொலன்சிறையெகினதேதாணுபூவைமாமேனியானு
மூலநதூலநதேதடிதேதடுமுணமையையுரைத்தாமிபபால்
வலமபுரிவெடியோன்பெற்றவணமையைவகுத்தல்செய்வாம். (திசூ)

அடிமுடிநேடியசருக்கமுற்றும்.
ஆகச செயயுள - அசச.

வலம்புரிச்சருக்கம்.

நிலவுமிழ்பலமணிசொரிநதூடிய
வலைதவழ்பாலியநகரையினமியே
கலநிறைமரகதநாதனகிழததிசை
தலமுளதெனமுனிசாற்றனமேயினன். (க)

வே று.

தாதவிழ்வாகைதரித்ததணுதசரதன்மைதன்
மூதெயிலரூழமிலங்கையின்மனனவனமுடிசாடிப்
போதருபாவவிமோசனமாகப்புனிபோறா
சேதவிலாசிவலிங்கமமைதாசசனிசெய்தான். (உ)

அத்தகுமவேலியிலாளுடைநாயகனவணைத்திக்
கொததலாமேவிமதுசசொரிபைமபொறகொடியோடு
நிதநிபததியினாசசனிருபுரிருராமன
சிதமுதிதவரத்தையளிததருளசெய்னெருன். (ஊ)

அருளுமவிடைகொடியிறைவனகைத்தடுசிலிவீரர்
மருளகடவிாதசனியுயாகதிபெறவிடவளர்வேதப்
பொருளவனமுறறுநினெழிலகொடிருத்தகுபுனிபோராற்
றெருளுமணிசசிவலிங்கமருசசனிசெயவெனருன. (எ)

காழுறுமேழுமராமரமுருவக்கறைமேவுங்
கேழுடுவாளிதொடுதனுவிடுதிதிடுவிளர்தாமப்
பாழிநெடும்புயமன்னனெழுதுபணிரதேதி
வாழுபசிதையிஞுவிமானததிடைமன்னி. (ஏ)

வல்லுளியெண்குவயப்புலிமாகடுவாய்சியம்
பல்பலமணடியதிலலமகனறுழுபடாமள்ளர
கல்லெழுசுமையதண்பணைநாடுகடகதாரு
மொலலிவளரதருமவேதவனகதனிலுறைகின்ருன். (ஐ)

வே று.

வண்டுமுரல்செழுங்கமலமலாவிழியானறேவாகண்டமவிழ்ரேய்ந்து
கொணடலெழுவதுமானவெழுதுங்கிமேசனடிகுமபிடேத்திக்
கண்டரளமணிசொரியக்காதகராயகனகோயிறகவினுங்கிழ்பா
லெண்டிசையுமபுகழ்பரப்பியிலங்குமிராமேசனெனறேறிலிங்கஞ்செய்தான்.

நறவுதுளித்திருநெதரியனறுமலராலுளங்கனிகதுகயகதுபோறற
விறைவனுமையுடனவெளிநின்றியற்றுமருசசனியுவகதமெய்தாநின்ற
சிறைகொள்பவசசெடமுழுவதுநீரகதசிதையொருதிருதசசூழ்போ
யறைபதிஞுயிரமவருடமணிமாடவயோததிதனனிலரசாளெனருன. (அ)

மழுவிஞெடிரிகோட்டுமமியேற்றுமலர்க்கரத்தான்வழங்கசெவ்வி
தழுவுநெடுமதிலுடித்தவயோததிருகர்தணசசாரகுதயங்கும்பெமபொ

ஞெழுகுமெழிலொளிபரந்தமுடிசூடியகிலமெல்லாமொருகோலோசசி
யெழிலிகொண்மணிப்பீடிகையினினிதாகவாணடகைவீற்றிருந்தானமன்னே

மன்னனுயிராபுரந்தளிததவளாகாலந்தனிலோராகாலவரமபிலசீர்த்திப்
பொனனிமிருமணிகளுலசோபுதல்வரிருவருமவனறனருளாறபோநது
கன்னலகமுகெனறதிகழுங்கழனிவளாவேதவனஙகண்ணுறறுஙருங
தன்னிகரிலமுதமெனறத்தங்கிறைதருமவேதசரசினமுழ்கி. (கo)

ஏடாருமிதழியநதாரினிதணிநதங்கிமேசனிருதாள்போற்றி
நீடாழிசூழ்புவியினிறைபுகழ்சேரகுராமனியமஞசெய்த
பீடாரும்பெருமானுகநஙிதிசைதனிலிலிங்கமபிறஙகசசெய்தே
நாடோறுமவளாநதேறகுசனெனபோனருசசினைகணையநதுசெய்தான்.

திருநதலர்தம்முயிர்குடித்துநெயதவமுங்கதிரிலேவேற்செம்மறேவ
ரருநதுமமுதெனவுயிரகட்கருளகூருமிலவனென்போனநதண்காவிற்
பொருநதரகுபதியமைத்தபொருவில்சிவன்றனகசிததிசையிற்போற்றி
வருநதியொருசிவலிங்கமவகுத்துமருமலரதளுலவணகஞசெய்தான.

அடுபுலியின்குருளெனவளருமிருவருநெடுநாளரியதேவா
மடிவதனிற்படிக்காடிவளாவேதவனபபெருமான்மலாத்தாள்வாழ்த்திப்
பொடிகொடிருநீறெனவேபுனிதமுறுமனதகினிவிழைபோகமயாவும்
வடிவுறழ்வேறகண்ணிபங்கனளிதகருளபபெறறுமிகமகிழ்வுபூதகா.(கந)

அண்ணலநதேரண்மணிமார்பாமூவர்களுமமைத்தலமதனியோகா
லெண்ணுநர்கள்கறபகநாடடிறையாவரத்தலதகினினிதாயோஙருங
கண்ணுகலிவழிபடிவோர்கயிலைதனிலளபபரியகாலமவாழ்வா
விணணுலவுமவேனமூலமதனிளதொருதானமவிரிப்பலெனறான். (கச)

வேறு

மூநதிதாருகாலநதனனிமுகிழ்ததிகழ்வாடாதோங்கு
மூக்கியங்கமலபீதிலுநிதகானமுகணுமனனே
றநதையுமகவானவிணணேரசாதியாருமுமிகெஞசி
நெநதனரசராசெய்யுநானபுகள்பலிதனேகி. (கஞ)

ஈனயாகளகிலகோடியணுவிணுக்கனபுகூநத
நுணவருமூறபாகனினநாணமலாததாணெஞசி
னிணவுசெயநேசராகிநின றுநனனியதியாவு
முணதபுமாறறுறசாலமுறறுதலகூடவனமி. (கசு)

பொநதிணபபொருவுநதிணகாறபொதியிருளுடலராகி
நிநதணநிகழ்ததிறகுநிருதர்கணிணைதயாவு

கந்தவிக்கினங்கள்செய்புகாயகறறருதலெண்ணி
மருதரகிரிக்குசசெனறுமழுவலானறனனீரோகஙி. (கள)

மேயவர்வாய்மையென்னுமெய்ங்நெறிவிலககாநினற
தீயவைமபுலனுமீவடாதிண்டிறலடகஙிசசிகதை
நேயமோடுருக்கணணினிகழ்புனலபெருகநீஙகாத
தூயவாலறிவுபொஙகத்துதித்திடலுற்றரமமா. (கஅ)

வேறு

உழைவாண்மழுவெமபடையாய்சரணமொளிசேரிதழிதெதாடையாய்சரண
மிழையாபுரிநூலணிவாய்சரணமெலியாய்வலியாய்சரணஞசரணங
குழையாசெவியாய்சரணஞசரணங்குறியாகுணமிலவனேசரணங்
கழைமேவியதோளுமையாளுறையுஙகருணநிதியேசரணஞ்சரணம. (ககூ)

மறைநேடரியாய்சரணஞ்சரணமவயமாவரியாய்சரணஞசரணங்
குறையாதெழுஙஞ்சமுதாய்துகருங்குருமாமணியேசரணஞசரணம்
பிறைநீர்மலிசெஞசடையாயசரணமபெருமால்விடைமேலவருவாயசரண
மிறைவாசரணஞ்சரணமபிறியாதெமையாளுடையாயசரணமெனறார. (உ0)

வேறு.

அணியர்கடுதிகேட்டின்புற்றையனோநின்றுநீவிர
மனதினிலெணணுநின்றவரமெவனெனனையாஙக
ணிணீவறுகருமஙகூடநிசாசராநினீறதயாவு
முணீதபவொருவறறருதமுன்னவவருள்செயென்றார. (உக)

தேவாகள்பெருமானேகஙிசசிறுகைகோட்டிவாடு
நீவிரகணிணீறதயாவுநிலபெறகடவதெனறே
மாவுறழ்கண்ணுள்ளீபாற்றமறறுதனனமறறதிலோடு
மேவருமிருக்கையெய்தியிருதனரிணையவேலீ. (உஉ)

வேறு

துஙகமந்தரகிரியதனிறறோறறிய
திஙகளினறுஞ்சுதைதீறறுமாடமேற்
பொங்கியவோவியமபொலித்தசாலையின
மங்கலியுடனிறைமகிழ்ந்துபுகுதனன. (உங)

பல்லவமருட்டியபாததாமரைச
சில்லரிசசிலமபொலிசிலமபபேரதரும
வலலிறுண்மருங்கின்மாமயிலுகோவிய
மெல்லவேகரதநிறைகாட்டிமேவினன. (உச)

காருறுமகிற்புகைகமழுமாடமே
லோரெழுகோடிமந்திரத்தினேறைநற்
றேருபமனுக்களுமிருத்தலமாட்டிலு
னேரிழைபடைக்கணனெடிதுநோகினள். (உடு)

கயல்பொருகெடிவிழிகதுவநோக்கிய
புயலவளர்கொந்தளப்பூவைமுன்னிற்
செயலுறுமிருபிரணவத்தின்செவ்விபாத்
தியலுமிவ்விரண்டும்யாதென்றுகூறினள். (உசு)

வேறு.

மய்யுண்கண்ணிமடந்தைபகர்தலு
மய்யன்கைபுனையாய்வளைகேண்மதி
மொய்கொண்முன்னதுமூவர்வழிபடற்
கெய்துந்தானமதெமபரமென்றனன. (உஎ)

தடங்கணைத்திரிசத்தியளிபபரீ
யிடங்கொடானமதன்பரமெனறுமேற்
றிடங்கொள்வேதநிரிவிதமானவை
யடங்கலுமிவ்விரண்டிலடங்குமால. (உஅ)

வேறு.

இனையதன்மையாயிருவருமபுணர்ந்தினிதிருப்பேம
வனைமலர்க்குழல்வருதியெனறுமபனமாமுகதத
தனைநிகர்ப்பருபிரணவமுருவமாயசசமைகூித
யனையகாலையிற்சமபவித்திருநதனனதனால. (உகூ)

அண்ணல்யானைமாமுகதுடனெருசுதனகிலம்
விண்ணபாதலநதுதிதிடவுதிததனன்விழைநது
நண்ணுமைநதனைகாண்டலுநனினவாணமுகதது
வண்ணவாகுழலெடிதணிமடியினமேலவைததான. (ஙo)

குழலிவெண்மதிதவழ்தருஙகொன்றைவாவேணி
யழகனுசசிமாநதவிரொளிநவமணியழுதது
யெழுதிமெய்நருதொளிர பீடிகைபீலிவைதநிதாய்த்
தழுவியையனமெயெழிலெலாமபாதுளநதழைததான. (ஙக)

வேறு.

முருந்திளமுறுவலனனாமுகிழ்நிலாக்கற்றைகான்று
வரும்பனிதநிங்கள்சென்னிமலிமிசைதவழ்தனமான

விரிந்தசெங்காற்தளங்கைமெல்விரலதனுலள்ளித்
திருநதெழுபொழிலகாப்பாறகுத்திருநீற்றுகாப்பிட்டாகள். (நஉ)

பெய்வளையிறுவாய்த்தபிரணவப்பிள்ளையாதங்
கைவிடுமரக்கர்தமைக்கறவிடுமாறுபோல
மைதிகழ்துதிக்கைதூங்குமணிமுடியெடுத்துவாய்நத
தெய்வவுதகியுநினறுடசசெங்கீரையாடலசெய்தார. (நந)

பண்ணமைகுதலைதிஞ்சொற்பார்மகள்பனுவலாட்டி
யண்ணறுமரைமேலவாழுமவிரிழைவடநதொட்டாட்டத்
தண்மலரமளிமீதிறறுதியாவளாததிவாழ்தத்திக்
கண்வளர்கண்ணேயென்றுகனிநதுதாலாட்டினுர்கள். (நச)

சுட்டிபொற்பதக்கமாடத்தோன்வளையாளாண்மினன
மட்டவிழ்கமலகைகையினமணிவளைவாய்விட்டாாப்ப
வட்டியிருட்டலநதின்றுமசுராதமமெண்ணமெலலாந
தட்டுவமென்பாரேபோலசசப்பாணிகொட்டினுரா. (நடு)

வேறு.

பின்னற்றிகழுங்கருங்கூந்தற்பிடியோபாகனபெருநிலததிற்
றன்னேபபொருதேரிலராகததானேயுவமைதனகாக
மனனப்பயநதபிளளையாவருஞசில்லோதிமடவரறுக
கனனற்கனிமீதனசருக்கையிறகனிவாயமுதமருளினுர. (நசு)

ஆனுமறைகள்பலகலைகளணைத்தோருவரவாதமமைத
தேனைகனியேயுவரசமேமதெள்ளாரமுதசிரோமணியே
யூனையுயிரேயுயிராகுயிரேயுமபலுருவேசறருருவே
வானோகுறைதீரகறபகமேமவருகவருகவெனவழைததார. (நஎ)

செய்யமலமேமலுறைபிரமனசிருட்டிகினசசெயதிமபோது
கையைநதடையபெருமானகருதாதமைததானதினனேரு
மெயகள்வெளுததுசிலகருகிமெலிநதுகுறைநதாயுறைதீர
வையனுடனேயமபுலிநீயாடவாவெனறழைததாகள. (நஅ)

அலையார்புனற்செஞசடைப்பெருமானளிததவருமைப்பிளளையா
கலையார்மதிபோலவிளஙகுமுகிாகுகாலிறசதங்கைமணிகறங
வுலையாதோடிமுகதினவெயாவொழுகப்புழுதியளைநதாடிச
சிலைவாணுதறபேதையிழைத்தசிறுமினமுழுஞசிதைததிட்டார. (நகூ)

இனிநமமிடர்களொழிநதவெனவிமையோாதுதிபவிறைதுதிப்பப்
பனிகொள்விசுமபிறபடர்கணங்கள்பலருநதுதிப்பப்பசுந்தளபப்

புனிதன்றுதிப்பப்பொன்னுலகமபுரப்போன்றுதிப்பப்புவிதுதிப்ப
முனிவாதுதிப்பசிறுபறையமுளரிகரத்தான்முழகினார். (சஎ)

உம்பர்க்குயர்மந்தரகிரியிலுதித்தவோடைப்புகாமுகதிற
றுமபிக்கரமொன்றேந்திவருதோனறறுணைவாபுடைசூழ
விமபகனிவாயிதழுமையாள்வேறகண்களிப்பவிரைதோடிச
செம்பொறபருதிபூட்டிவளர்சிறுதேருருட்டியருளினார். (சக)

வேறு.

தவததினுதித்திடிமதலிலீளையாடுமவ்வேலைசாநதமுழ்கிக்
குவித்துநெறித்தெழுந்துமணிவடஞ்சுமநதவிளமூலதன்கொழுநன்பாற்சென்
றெவர்க்குமறிவரியானேநின்புதல்வனகணதிபாமறறீனையோர்க்கு
நவப்பிரமர்தமக்குமதிபதியாகவேண்டுமெனநவின்றுளமமா. (சஉ)

முகையவிழ்ந்துமதுத்துளிக்குங்கூநதலிளம்பிடிமொழியமுன்னேனேக்கி
நகைபுரிந்துமறைமுனிவர்விண்ணவர்மாலிநதிரனுநளினதேதானுந
தாகையகன்றவண்டமிசைத்தவமியற்றுஞசுரதிபருநதுவன்றியார்ப்பத்
தகைநெடுங்கட்கடைகாட்டியருளினனகணத்திலவர்சாநதார்மன்னோ.

குழுமுதலுநதுடையில்வைத்துக்குலவுசிவனிவனண்டகோளமாதி
விழுமியபற்பலவுலகமீனத்தினுக்குநுங்கட்கும்வேநதனுகச
செழுமுடிசூட்டிடத்தருவதெனமகிழ்ந்துசிறநதிரவியஙகளெல்லாம்
வழுவறவேயமைததிடலுமணிசிஙகாதனததிறைவன்வைத்துப்பினனர்.

கறங்கியதெண்டிரையுடுத்தபூதலம்பாதலநதிகழாகாயமீதி
லறம்புரிநதுவளருலகுக்குமளப்பருமவிகலினங்களுகுமதிபனுக
நறும்புனலமநதாகினிநீரபரிநதாட்டிசசெழுங்கலவைநானஙகோட்டிச்
சிறநதமணிமுடிசூட்டிததிருமுகமண்டலஙகாட்டிசசெப்பலுற்றான். (சடு)

நீவிர்நினைத்தனகருமநிலைமைபெறப்பிறையெயிறறினிணங்கடோய்ந்த
தீவிழிகாய்சினவரகாசெயலனைத்தும்விக்கினமேசெய்யச்செமபொற் [பி
ரூவிலொளிமுடிதரிதேமெனவிறைவனமகிழ்நதுரைப்பத்தளிராக்கைகூப்
மேவியவானவாகண்மலாமழைமாரிபொழிநதிறைஞ்சியப்புற்றாகள்.

பீடிகைமேலினிதிருக்கும்வேழமுகப்பெருமானைப்பின்னுமேத்தி
வாடியபைங்கூழ்தளிராப்பவானவழங்கிற்றெனவடியேமனத்தின்மீது
நீடியதுன்பனைத்தினையுநீக்குநினதருள்வாழிநினருள்வாழி
வீடெபெறநினையளித்தேதான்மிகவாழியெனவாழ்தலிவிடைகொணடார்கள்.

தேவர்பிரிதலுங்கடுக்கைதிகழ்சடிலப்பெருமானதன்றிருத்தாள்போற்றிப்
பூவைதிருவடியிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபொருவில்கணம்புடையிற்சூழ

மூவுலகுமொருகொடியிற்கறங்கெனவேசுழன்றுடுக்கண்மூவொன்பானு
மேவல்செயவளர்மதியமிரவியையுமபிடித்தாடியிருகருகாளில். (சஅ)

வேறு.

சுந்திரப்பிறையிற்றோற்றுந்தடமருப்பிலங்கத்தாங்குஞ்
சிந்துரானனத்தானறாதிருவினோயாடலசெய்யக்
கொந்தழற்கதுவுஞ்சிறறக்குணகெட்கணங்கள்சூழ
மந்தரகிரிபோலேறுமதிதிரைக்கடலிறசார்ந்தான. (சக)

தன்னேர்வரியநாதனருவிலபல்வளங்கள்சூழ்ந்த
வனனவமதனேநாகையணிமுடியசைத்துதாண்டி
நனனிதிசிதறப்பாய்ந்துலிதரவுழக்கிவாரிப்
பொன்மலியதனிலவிசிபுடைத்தனபுடைத்தலோடும். (கூ0)

மொய்கொணீர்த்தரங்கநதாவிமூரியங்கரைமேலேறிக
கைகடிகுறுமீளுங்காட்சியக்கடறகுமனன
னுய்யுமாறிலமெனறெண்ணியோடிதலபோலுமாடி
மையனூங்காரந்தன்னுலலறியேமீடலபோலும. (கூக)

உருதுநீபபுணரிமேயவுனனிவானிடையினமன்னி
வருதமாமுகிலோராபாலினமடிதுவானேறுங்காடசி
முருதைநாளுவரிமீதினமுழுகியேகிடவாகின்ற
வருதமைநாகமஞசியணடமீசீதாடனமானும. (கூஉ)

வலமுறுமையனசோதிமணிவணணெயியவாளிற்
றலைமயக்குற்றுமீண்டுசெலதியிறபடியுங்காட்சி
யலாகதிரபரப்புமவெயயோனவிராமதிவெருவிசூழு
நிலைதடுமாறிவீழுநெறிதணிநிகரக்குமாதோ. (கூங)

புடைவருகணங்கள்வீழப்பொங்கிமேலெழுந்ததாவு
முடைதிரைமிசைனினறுலுமொணகொடிப்பவளக்காட்சி
யடையலாபுரங்களூறுமையனவாழ்மதலைகளஞசி
வடவைநீள்விசுமபிலோடவழிகள்பாததிடினமானும. (கூச)

நீடியவினியவேலைநீலொணகொதிப்பநீங்கா
தாடியபெருமான்சீறியாகிருடிகருகுகாலிசை
சேடுறழ்மகரம்வன்மீனமிங்கலகலதிசீறுபீ
டுடேசாகமஞசூற்கொண்டற்பிறங்கொளிபெருகுமாயோன். (கூடி)

ஓங்கெழிலுருதிமீதிலுதித்தநானமுகனுமாபிற்
றூங்கியதிருவுஞசேடசயனமுஞசலதிற்போதத

தூங்கியதுதிக்கைத்தூம்பிற்சூழ்ந்துமேலோடிவீழ்ந்து
மாங்கவன்பட்டதன்பமதிகரியாகுணிக்கற்பாலார். (திசு)

வேறு.

வெருவவினையகர்புனலெறிந்தேவினையாடத்
திருவெழுமாலயனீடுமனநதனதிகழ்பாமேன்
மருவியபலபலதிசையினிழுகதேவகதேபின்
னெருபுடைகுடிவருய்நதனமெனறெயுசெய்வார். (திஎ)

மத்தகசானனனனத்திறலசெய்தவருகின்ற
விதத்துவாயினின்மொய்த்திடுபூவையினிதழ்வண்ணன்
கைததலமேவியவெற்பிசெயமபடைகாணது
சிததமகாவிதனத்தொடுதேதடதல்செய்கினறார். (திஅ)

அலலலுழுந்துமெலிந்தவர்தேடலுமவைமீதி
னலலியனமேவியநான்மையுநேருறறனநாதம
புலலியவால்வளிபோயதுபோகபுயல்வண்ணன்
சொல்லருமலலலெனுங்கடனமுழ்கித்துயர்கின்றான். (திக)

வேறு.

கடகயமுகத்தினன்வெண்கயிலயஙகிரியைச்சார்நதான்
படாதருகாளிலாநாட்பரவைபோற்குமிறகேட்டு
நெடியவனமதுசங்கநிசசயமென்றுநீங்காப்
புடைபடுகணஙகடிண்டப்போயினகணங்களம்மா. (சுஎ)

இறுதிநாணம்மேனர்க்கென்றெணணியேபோதாநின்ற
விறலுடைக்கணங்களோங்குமிளியினுணர்ந்துமீண்டு
பிறிதியாதுரைப்பதென்னபெருஙகணநாதன்வாய்மை
யுறுதிகொளகணங்கடமபாலுறறதெனவுரைத்தாரன்றே. (சுக)

வகுதததுஞசூழ்போயுமபலவதனஙகளாஞகித்
தொகுப்பருஙகருணகாதறெழுதியாமபெறுவமென்றே
பகுத்துளசிறையசெங்கட்பனனகவயிரிமீதிற
சகததினியளிகுஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணனெய்தி. (சுஉ)

சந்தமென்றளிரும்போதுநதழைதுறகனிகடாங்குங்
கநதவார்பொழில்கள்சூழ்ஙகயிலயஙகிரியைசசாரது
கநதிபான்முறைசெய்தேகிநாதனப்பணிநதுபோற்றி
யெநதைநீயடியேறகிட்டவிணஙகியபணிசெய்கின்றேனை. (சுங)

ஆண்டுவெண்மருப்பமேதகுமாமபனமாமுகத்தமைந்தன்
மூண்டியதரங்கவாரிதண்புனலருடைநதானனமேனி
னீண்டிடுகுதிகைகதூமபிளைநதியானபிழைத்துநீஙகி
மீணடனனமீஞமிவலிவிழுநதுபணிலமெனறான. (சுசு)

மாசகனிலவுகாலுமவாலவனிமகதனசூழற்
றேசுறுகணஙகடமபாறசோநதுகிமியனமீதி
னேசமவைதருளவேணடுநிருமலவெனறுநிறப
பூசல்வணடரறுஙகூறறபொறகொடிவதனதேசகி. (சுடு)

பொருகனநகைதுநினறபுண்டரீகாடசபோநத
தருபபமியனினுமெமமாலசகியமாகுமறறற
றிருபபொலிவேறகாடெயதிசசேணளருதொளிருமவெளவேல்
விருகமூலதினமீதிவிஞயகனபூசைசெயயில. (சுசு)

பூஞசிலமபரறறுமெனறுட்பூமகளகொழுனபோன
பாஞசசனனியதைதமீளபபணிகுவனெனறுபாவுங
காஞசிமேகலசூழலகுறகருஙகுழலுமையாபாகன
வாஞசையோடுரைபபவனமேனவடமறைகளாடிறசார்நதே. (சுள)

மேயவானவாகன்போறறுமதேவதீதகதினமூழ்கி
யாயிடைதிகழுமதேவறகீழைகரபபெருமானனனே
நேயமோடமைதபோறறிநிறைவினிதிகழ்நதுமாறறற்
றாயவாசசனைகள்செயதுகளறகதுதிகளுறறான. (சுஎ)

தானவர்நினைத்தயாவுநதடையுறதசராநினற
வானவாமகிழவநதவள்ளலேசரணமவாய்நத
கூனலவெணபிறைவாழசெனனிகொறறவசரணமயாணை
யானனசரணமுகமணியனேசரணமெனறான. (சுஙு)

மாயவன்றுதிதசிலாடுமகிழ்நதவனமுனனாத்தோன்றி
நாயகனினறனனமேனுனலினராண்மலாதகாளபோறறி
நேயமேனகணங்களோடுநீராவினீயாடுமபோது
மேயவாகுதியிலெனகைவெளவலீதவறிவீழ்நத. (எ0)

அனனதகணங்கடமபாலமாகினறதனமீள்வித்
தென்னிடத்தனிதலவேண்டுமெனறுநினறியம்புலோடுங
தனனியமதமபாயகினறசுவட்டுடைக்கடவுளனமே
னின்னதீர்தரவேவாங்கியேநகியகரத்திலீநதான. (எக)

அளித்தலுமுலகமேழுமளந்தவன்மகிழ்ந்துவாங்கிக்
களிப்புறுமனத்தனுகிகவினகொள்பாறகடலிறசாந்தான்
றுளிததிடிறவருதாங்கிசசுருமபிமிதாமஞசூழும
வெளிறறுவேனமூலமீதிலவேழமாமுகததிதானபோநதான. (எஉ)

உலவையதேநதுநாதனுற்பவசெயலீயோர்கா
லிலகமேயோதிணாகளெயதுமவிகினஙகணீஙகி
நிலமிசையனநதபோகநிலபெறதுகாநதுநீடி
வலனுறுங்கைலீதிலவாழ்வரெனறுரைததானனறே. (எரு)

முருநதிளமுறுவற்செவ்வாய்முறறிலாமுலியாளீனற
வருநதவகளிறறினவாயமையருடிறமுனைதாமிபபால
வருமபுனற்பாலியாறறினமலலலஙகையிலவாயதத
திருநதியமுனிவர்பூசைசசெயறணிதிரிததலசெயவாம. (எச)

வலம்புரிச்சருக்கழற்றும்.

ஆகச செயயுள - கூஅ.

முனிவர் பூசைச்சருக்கம்.

படர்புனற்பரந்ததுயபாலிமாநதியினபாங்க
ரடல்பொருமசுராமூவரருசசணிபுரியாகின்ற
மிடலகெழுதானமேவிறனறுளதெனவிளகுநதீமபாற்
கடல்படுமுதமேபாலகவுசிகனகருதிசசொலவான. (க)

மேயமுப்புரத்தின்மூவர்விரிஞசனமெய்ததவத்தாறபோந்த
வாயுகாரதனறனுமவ்வுழைப்பவுகதனுன
மாயவனவசனததாலுமயஙகிலராகியெனறு
தூயபலகணஙகளீபாறறததுவாரபாலகாகளானார். (உ)

அன்னவரியற்றுநின்றதானமதெனறுமனதினுனை
றனனியநதணாகணுகிசசாறறியமாற்றமநதா
வெனனவற்புதமபாமுற்றுமிலஙகியமாயோன்மாயைப்
பினனறுமவலியிறபட்டுபபிரபஞ்சமயமாய்நிறப. (ங)

இனையர்களதனிநீஙகியெழுபொழிலனிகுநாதன்
றனையடைநதுய்யபெறறதகுதியெவ்வாறுவெனனப்
புனையிழைநுடஙகுமாபன்புகலுவனகேணமினபோந
மனதினுலியறறுதொண்டினமாக்கமோரிருபாலாகும. (ச)

காமிகமுத்தியெனறேகருதுமிவ்விரணடிறகாம
மேமநீதிதழுஙதபிரசஙகிதமெனவெவருஙகூறப்
பூமிசைவிளஙகிவேடபபொலிவினீகாடடிசசினஞட்
பாமரரிடததினினுபாடலமலரிறறூறறுமம். (சி)

தெளிவுறுமுததிமாக்களுசிவாசசணபுரியசெயதே
ளுளிமதுகமழுஙகூறதறறூகையாமையனீகஙி
களினபததிரததிறபெயதஙறுமபுனலபோலப்பாவ
மளியவனனவாகடமபாலடுததிடாதியறறுமெனறான். (சூ)

வேறு.

மேயவாபணிததிறனவிரிததுரைசெயவேணுற
றாயொளிபரபபுமதிலசூழதினிபுரததின
மாயஞருபுததனவடிவாகியடலவீரர
மூயநெறிதட்டழியமோகமுறுவிததான. (எ)

இனனிசையளிகுமகதிகறைவணுறு
மனனாமிகுகாமுகாகளரயினரவாகுட
டொன்மைகொள்சுரிரஞடுநூயமையசுகனமன்
மனனியசுபுததியெனவாழசுராமூவா. (அ)

தனனிவினனறுசிவசததிபதிவுறறே
றுன்னசுரசேரமருவுறறனாதுடகும
வனமையதனுமயலவலிபபடுவதினறிக
கனமலிவிலானகையழறபகைகடிநதார. (கூ)

மூனறுவிழியானவாகணமூவையாயநோகஙி
யானறுசினவுறறநமழறகணபிழைதமித
தேனறினமையாறபுவிதொழதகுதவததி
ரேனறவரமெனகொலிசைமினனெனவிசைததான். (கo)

வாலியுமைபாகனதூகூறறுமவணஙகிச
சாலவுறுநொயதவிரவேதனுவிடேடை
சூலகரசனனிதிதனிறறிகழ்துவார
பாலகாகளாகவருள்பாலியெனநின்றார். (கக)

தண்ணமுதுகுகுமதிதஙகுசடிலகதுப்
பண்ணவனகைததுபலிததிடவிளஙகும
விணணுலவுசோலதிகழ்வேதவனமேவு
மெண்ணரியசோதிசெயிலிஙகமவளாகோயில். (கஉ)

கேதனமிகுதெளிசெயகோயிலதுகிழ்பா
லேதமுனிதுமபெயரிலிங்கமதமைதசே
போதிருகைகொணமிவளாபூசைபுரிமினகண்
மாதினுடன்வந்தருளவலெனமிறைமறைந்தான். (கஉ)

வென்றிநிறைமூவாகளுமேவதவனேமனி
கன்றுதருமபபெயர்ந்திப்புனலபடிந்தே
கன்றுமழுமானமருவுகந்தபுரிநாதன
றன்றுணைமலாப்பதமவணங்கிமுடிதாழ்ந்ததார. (கச)

மலனுயர்தடமபுயமவயகசுரர்பினன
ரெலலிபடுதிகளிலிலிங்கமதமைதசே
பல்லவமிகுதனிமிாபைந்தருவுயிாதக
வலலிமலரானிதமருசசீனபுரிந்தார. (கரு)

அத்தகையவேலியெனையாளுடையநாதன்
முத்தமுறுவறுகொடிகளிதிடமுளிதசே
பதிபுரிதொண்டாமனதுறறனபணிதசா
னித்தனுசனனிதியினேசமுடனினறார. (கரு)

வேறு

திகழ்ந்தகாரணதசாலையருதிரிபுராதீசனெவேற
புகழ்ந்தவததலதசையாகாறபோறறிலுமபுனகணீங்கி
மிழ்ந்துதெனகயிலைமீதிலவாழ்வாகளதனினெறனபாற
சகந்தொழினங்கிதோறறுந்தானமொனறுரைப்பலெனறான. (கள)

மடல்விரிபசியபுறறர்வளாபலரா மனெனபோன
படாசினகொடிதீகாலுமபாரதயுதசனனி
லடலகெழுகினஞர்கூடியயுதகிமிதடமகிலெனெ
றுடல்பதைத்திடவேதோதவுரைகொளையாதிரைகுசெனறான.

உடைதிரைகடலந்தானியுதிதமாநிலந்நினபீறிற
குடைபுனறறீாதமாடிகருவுவிவண்கொடிநீாதமதிற்
படிதலுமிறைவனகோயிறபறபலவிருந்தினகி
வடமிசைதயிலவோனமுகாலவலஞ்செயதுவணங்கலுறறான. (கக)

வணங்கியமுழுவுதிதாளானவிதமாதவரைநோகக்க
குணங்குறிகாலநீதிதகோதிலான பிரியமாக
விணங்கியதானம்பாமேமெலினைதுளவதனினினறுந்
தணந்திடாதென்றுமினபந்தருந்தலமயாவதென்றான. (உ0)

நிலவுமிழபணிலமாதிருடியவைமபடையுநீகி
யலமுறபடையதாகவடலபொரவணிநதுமீபாநத
வலியதிண்டோளனகூறமாதவாமகிடசிபூகதீத
நலனிறைவாய்மைபொஙகநயமபெறநவிலலுறறார. (உக)

வே று

மேவுமீருவின்சமபுவினகனிகருவிளகசு
நாவலமபெருநதீவியோசணைநவினியுதம
பாவுநீடசியிபபாரினபபணபுறவுளகதுத்
தாவுவாகடற்பரபபுமோரிலகமாநதகைதாம. (உஉ)

பிலடசதீவிரண்டிலகமோசணப்பெருமபரபபாஞ
சிலப்பெயாத்திருமரமிருநூறுபினமிகழ
வுலபபிலாயிரமமோசணையுயரமாமோஙகி
நிலைப்பநாப்பணினிறறலானிகழ்நதகபபெயரே. (உங)

பன்னுதறகருமவளஙகொளுமபாரினவாழுநாகசு
வனனிகைவதமாகியவருமபலனளிகசு
மினனபூவையிரிலகமோசணபபரபபினதாயக
கனனலினசுவைமலிதிரைக்கடலவணநதிடுமால. (உச)

இலஙகிடுங்குசைசதீவுநாலிலகமோசணையிற
றுலஙகுநீளபரபபிதனிடைதீதாறமியாதருபபை
வலனசெமோரிரணடாயிரமறமிருநூறு
நலமகொளமோசணவளாதலானவினறனரப்போ. (உடு)

இணயபூமியிலவளாதருமனிதாகளியறறும
வினயமிநதவாகுபலனளிபவனவெமீயா
னணமலாதருபபொதுளுமிபவியைநாலிலகம
புணியுமமோசணப்பரபபதாயமதுகடலொருநதும. (உசு)

நீடுமெட்டெணுமிலகமோசணைதனிரமபிப
பீடுசோகிவுஞசெய்ததீவதுபிறஙகும
நாடிலபெயாவெறபுநாலாயிரநாறுற
றோடுபதமோசணையுயாநதிருத்தலினுளாததா. (உஎ)

இத்தலத்தினின்மருவியவரகளாகளியற்றுந
ததமவலவினையிநதளிபபவனகடறறீவ
னததலதனையெடிலகமோசணபரநதாழ்நது
சுததநெயகடலுலகழுகொழுகிடசூழும. (உஅ)

இனமபெறபபதிஞறெறுமிலக்கமயோசணைததாய்க்
கனமபரப்பொடிசாகநறறீவதுகவீறு
நனநதலைததிகழ்கிரையோதாதணடுவானண்ணி
யனநதமயோசணைவளர்தலினப்பெயரமைத்தார். (உசு)

அன்னபூமியின்வளாமனிதரைப்புரநதருளவீான
சென்னிமூவிரண்டிலகியசெயயவீளாமாற
பன்னுதறகருவெணடயிாகசுடலபதிஞமிற்
றுன்னிலகசுமயோசணைபரநதப்புவிசூழும. (ஙo)

உணாததினமுபபதிற்மிரணடுயோசணைபரப்புளதாய்க
குணதகதிஞாசெமிசானமலிததீவதுகுலவுந
தூணைததவெணணகனறனநதமயோசணைதணசசூழ்நது
பணைததுயர்நதமீதாரிலவுநிறறலிறபெயாபகாநதார. (ஙக)

பொங்குமிப்புவிநாலவகைவருணமுமபுரநது
துஙகநலவரமளிபபவனசெஙகதிரதீதானற
லங்கண்மாநிலபபாஙகாமுப்பாணிரண்டதணைத்
தஙகிலகசுமயோசணையகலபாறகடறயஙகும். (ஙஉ)

பலமிருத்தசனறெறருபதிற்றெடுநான்கிலகச
நிலவுயோசணைபுடகரதீவதுநிறகு
மிலகுபூமியிலெயிரணடாயிரமிதழ்சேர்
சலசநீடலிற்றகவுறதழுநதபபெயரோ. (ஙங)

தரைக்குண்மேன்மைகொளதனிடைதீவர்சஞ்சரிப்ப
ரிரக்கமுறறுமாயவனவாசகருளுவனிதணை
யுரைபபிறைபபதிறறுநானகிலக்கம்யோசணைததாயப்
பரபபுமவியறறும்புனறபரவைசூழ்தருமால. (ஙச)

வேறு

துய்யவிததீவினபாஙகாசசுடர்விரிததிருளீாகுஞ
செய்யபொனலுகமபபாறமினகரஞறையுமவெறபு
வெய்யவெற்பதனினபாஙகாமேவிடுமலோகாலோக
மெயதருமிதனிறகபபாலிருட்பமுலகமாமால். (ஙஞ)

வரும்பகலெனபதினமிவளரிருட்பூமிக்கபபாற்
பெருமபுறகசுகடலாமபபாறபிறஙகிடுமண்டப்பிததி
திருநதியவிவறறிறகெலலாநதிகழ்வுறுஞசமபுததீவே
பொருநதுமிததீவினமேவுமபுகழநவகணடதனுள்ளும. (ஙசு)

சீரியமுனிவர்தேவர்சித்தராகளவிழைவதெனறும்
பாரதகண்டமினனபகாரவகூடதுளஞர
கூரியகருமஞசெய்யகூடுதலகுமரிகண்ட
மேரணிகுமரிகணடமிதறகிணபுவனதினமேற. (கூஎ)

மேவுதறகரிதாமின்னவியபபுறுதலதினமீதிற
றேவாதகதானஞசாலசசிறப்புறவிளஙகிநிறகு
ஙாவலாதுதிப்பவாயதகறறலமதனினினறும
பூவையினவண்ணமாயானபொருநதியதலஙகணமேலாம. (கூஅ)

இததலநதனினுமாநதரியறமியலிலிஙகததான
முததமமதனினினறுமுயாஙதிடுஙமேகவாசெய்த
நிததனவாழ்தானமனனியதிசாதலதினினறுஞ்
சுததமாஞசுயமபுததானமவறறினுடலஙகுஙகாசி. (கூசூ)

சிறநதிடுங்காசிதனனிறமிகழகருஙகாஞசியனன
வறநதழைதலதினினறுமதிகமாமவேறகூடஙகட்
பிறநதவாவசிதேதாபேசுமபெறமியாமரிதேதாரெலலா
நிறைநதபேரினபவீட்டினிலவுவாநீஙகாதென்ரூர. (சஅ)

வேறு.

கேட்டலும்விறலோனுவகையஙகடலினமூழ்கியேகழ்கிளரவாத
ஙாட்டுணேகமலநலமலிசரணஙனிதொழுதனறுவேறகாட்டி
னீட்டமாரிறைவன்றலமெலாமவணஙகியெழினபிருவேஙநீராடிதத
தோடடலரதனுற்சாஙதநாயகணேதுதிதகடிதொழுதுதெனறிசையில. (சக)

இம்பரினுபமன்னியப்பெருநதவனுலிலஙகியதீகைபெற்மினிய
தழபெயரதனுலிலிஙகமொனறமைதிதசாலவுமருசசணீபுரிநதா
னம்பிகையுடனேயிடபமேறறுனமியஙகணனவனெதிரெளிபபட்
டெம்பாகடகரியவொழுகிணமனதநிலுதிதிடுமவரமுமையெனரூன. (சஉ)

நீலமாமிடற்றுஙிருமலனபகரநேசனேஙினபதமடியேன
காலகாலங்கடொறுஞதொழுதிறைஞசுகதியளிதநிவ்வுழைகலநத
கோலமாரிலிஙகமீதிலெஞ்ஞானறுகுலவவிறறிருநதுகுனிரு
ஞாலமேற்போகமபொருநதிகாற்கதியுநலமபெறவருளெனரூன்.

இறைவனுநனறெனறெழிலவரமுதவியிலிஙகமீதுறைநதனனிதனபா
னிறைசிவதலங்களனநதமுணடதனினேருவனசிலநிறுவினாபோ
மறைதெரிவாலகிலலியாவிரசாமருவிரதாகஙினிவசிடடா
பொறைமிருகபிலாபராசரர்பயிலாபுகழநிறையாதிசமபுததி. (சச)

சனகாதிமாமுனிசனகனாமதனஞசுசனாசனநதனாசனற்குமரர்
வனமுறைநிருமற்காபிபாடிணடிவயிசுதாசகட்டிணுவாலி
பனககங்கணணிப்பணியுமவானமீகாபாராகவராயிரபாதர்
தினகரனபோனுஞசாததுதாசுகோதராததிரையாகௌதமருசனர். (சடு)

சத்தியதபர்முண்டூசுராபதமபாகாதியாயனாகற்கர்
சிதத்தீசாசதியாசகலையன்பொனமிகழநராபயுதத்தர்சிறந்த
சுதமாநிராகிறுதாசமபராமேமறுலங்கிசகிழவியாசுதர்ம
ரெத்திசைதாமபுகழ்நிறைகனனிலகுபாணடவாசிபியெனபோன்.

ஆறுசாத்திரகளரியநாலவேதமாகமமுடனவகைகரகம்
வீறுயாபதினெணபுராணமேவாய்நதவெறபிசோமகாவெலிவாணன
கூறினாமுதனூறறைமபதிற்றைவாகுலசியவேதமெய்பபெயாசோ
நாறிருமபுனலிறபடிநதுதமபெயரானலநதிகழிலிஙகமுமமைதசித. (சஎ)

தணணருசசொரிநதுதளையவிழ்நதொனிமநதாரமேமமுதலியமலரா
லெண்ணருநகாலமருசசணபுரிநதேயிறையருளவீடடிலெய்தினாகள்
கணணகனபுலியிலிசசிவதலஙகளகணடடிதொழுதபோறறினாக
ளண்ணருளரியவினபமெய்துவரெனறருமறைகளுசிகனறைநதான். (சஅ)

வேறு.

நிணைத்தலினனமைசோநெறியிற்கூட்டிடு
மூணைததவாபூசணைமுறைமைகூறினாந
திணைததுணையிறைவனுகளிபபிறசோகதி
தணைபபகாபலனபெறுசருகஞ்சாறறுவரம். (சகூ)

முனிவர் பூசைச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச செயயுள - கூடுஎ.

பலன் பெறு சருக்கம்.

தன்னிகரில்புகழ்படைத்துத்தயங்குதிருவேற்காட்டிற்றழைத்துவாழும்
பொன்னணிதான்மணிமாபாகவுசிகன்றனமுகநோகபிப்புவனமீதி
லினனியல்சோதலபபெருமைவிளங்கவருளினியிலிஙகமிபபறுமபெறு
மனனுமவிழாவணிவளரச்சகளமியறறிமபெறுமவகுதகூற. (க)

விழைநதனமென்றவாபகரவுளஙகூர்ந்துமுதமறையோன்விளமபலுற்றான்
குழைநதுதிகழ்வாலறிவீரகோதினவமணிசிலையாறகுலவுமபொன்னற்

றழைந்துவளரிலிங்கமமைத்திடும்பலனுற்பிரமாண்டந்தகர்த்துநீங்காப்
பழுங்கணீன்றதையுமகற்றிப்பகரரியசிவபதத்தையடைவார்பாமேல்.

விரதமொடுதவமிழைத்தலுவெண்டிரைகள்சுருட்டிகிடிரிவேலையாடல்
சுரதியிறபடிதலபலறுறுதீர்த்தமாடறுகடோறதயாகம
புரிதலிலையணீறதுமொருசிவலிங்கமமைபபதனுறபொருதும்பேற்றிற்
பரவுமொருகோடிபங்கிலொருகூறுதனகுங்காபகரொணாதே. (கூ)

வண்டிளபகறுருதெரியனமணிமாபனவிரிஞசனுடுவாணுள்ளேகமா
னண்டரிருடிகண்முனிவரிலிஙகமமைததேபதலியடைநதார்பாமேல்
றெண்டிரைசூழ்தீரமதிறமிகமுறதிஙகளைமீதிறசிலியினமீதிற
பண்டிதபோதனரிலிஙகாசசனபுரிநதாரதகையாறபரிவுகூர்நதே. (சீ)

கருகரியகதிவிரும்புமனிதாபிரதிடைபணைகடவாசெய்யிற
புரமுடனேசிவனுவாபுகல்பலனெதலதினுமாம்புவியினமீதிற
மிருவளருமவேதவனநதனிறபூசைபுரிநதனரேறசேருமபேறு
பெருசுதமறையாலுஙகணிபபரிதத்தலமதனிறபெரியோர்முனனம.

பூசைபுரிசிவலிங்கந்தனையொருகாலிறைஞசினரேறபுவனமயாவும்
வீசுபுகழ்துதித்துநின்றுமிகவணஙகமிளிரபசுமபொனவிமானமேறி
வாசவனேமுதலானவானவாகள்கறபகபபூமாரிபெய்ய
வீசனுறைதிருக்கயிலைமலைமீதிலளப்பருநாளிருப்பரமமா. (சு)

வேறு

உமையுடனெருபீடத்திலுறைபரமபொருளிவ்விண்ணி
லிமையவாதீங்காதென்றுமிறைஞசிடுமபெருமானறனனைத்
தமைநிகாப்பரிதாயோஙகித்தழைத்திடுமேவதமூறு
ரமைதரசசெய்தீரார்மேலாமருகெமிபெறுவரனறே. (எ)

இருதிரதனுவின்வாய்நகவெழிறமிருநுதலிணை
யநதமிலுலகமீன்றவமமையையமைதாராகிற
சந்ததிவிளஙகமேலாநதகைமைசேரபோகமாந்தி
செநதிருமாபனகாணுதகிருவடிபெறுவரனறே. (அ)

பதஞ்சலிபுண்டரீகபாதனுமபரிவுகூறக
கதமபகுஙகுமசசேராடுஙகதிரமுகினிக்கஞசம
வதிந்திடுபாதகதூக்கிமனமினுளாடுங்காவை
யிதமபெறத்திருவேற்காடடிலியறினினஞசேர்வார். (கூ)

பிரமனமபுவனிவேதமம்பிறஙகியேமருமாயோன
மருவுசாரதிபேயவையமவாம்பரிதனுக்கோலாகத

திரிபுரமெரித்தோன் றனதுதிருதுமிவேறகாட்டிறசெயதோ
ரிரதமேலிநீங்காதிருப்பாகளசிவலோகததில. (க0)

தங்கியமுடிவுகாலநதனிலெழுநதிருமேவலை
பொங்கியதெனவேவாஞொபொதிபபுறபபோதாநின்ற
கஙகையதிவலியாகக்கறைவாசடைமேலவைதத
வங்கணனறனதுவேறகாட்டிலமைததவாமுததராவார. (கக)

தானநீத்தெழுநதுவாய்நதசனகனேயாதியான
வானவாநாலவாகசனமுவடசுருங்கழற்ஞான
போனகமளிதோனறனதுபிபாருநதிவேயிபற்றினமேலா
ஞானபாரகளுயதசூயநனெனறிபபுவனமமா. (கஉ)

ஏருறைதவஙகளீடுமிருடியாமனியாவாழுந
தாருகவனததினமீறறனிப்பலியேறபசசாநத
நீருறைசடையானறனதுநீடியதிருவேறகாட்டிற
சீருறவமைதோதாநீஙகாசசிவகதியடைவீசோவார. (கந)

திவசமதமியக்காட்டுஞசெங்கதிரோபாலுமேனிக்
குவிகவுட்சிறுகணுலவாய்கருஞசமுகதிறைபப
புவிபுகழ்திருவேறகாடடிறபொருவருமுருவமவாயநது
கவினுறவமைததாலனமீனைகாமுறுகணஙகளாவார. (கச)

குனறமவாழ்கொடியிஞகுலவியமிதவயாளை
பெனறிருமயிலுநீஙகாதிருபுறததமரததிதாகை
வெனறிமாமஞைபபீதினமேவியவிறமிலானறனது
நனறுறவமைதாராயினணுவாகுமரலோகம. (கஞ)

வேதமாபுரியினமீதிலுவெணணிலாவெனியுமேவெணி
யாதிநாயகனறனகோயிலணிகொளசனனிதிமுனஞக
வோதருநுவாரபாலரொளிபெறசசெயயிறஞய
நாதனவாழகயிலிவெறபினலததகவிருபபரமமா. (கசு)

உருதியஙகமலமீதிலுதிதிதநானமுகைகோமானைக
கருதமாபுறவநீடிகவ்னபெறுதிருவேறகாடடிற
சுருதசியாடமைதாராயிறபினடிறறசெகதினமீது
சருதநிதிகழநீணடசதகியவுலகஞசாவார. (கஎ)

தளஙகொடாமரைபூதமிதனனததகைபெறுமவிழியினணை
விளஙகுமீகாணடமிவெஙகதையொளிவாளசஙகம

வளங்கொள்செங்கரதத்தினுவணங்கியேயமைத்தமேலோ
ருளகுழுபோகமாகதியுறைவாவைகுண்டமீதில். (கஅ)

பயினமரகததமேனிபபணணவாஙகலினபபாய்மாத்
தயஙுறபபூடுஙதிணகாறசுடாவிடுகொடிஞசிதமேதாமேல
வெயிலவிரிதமிதழுஙதகோவைவேதமாபுரியினமீதி
லியலபெறபபதிதமேதாரமமாவிரவிமண்டலததிலவாழ்வார. (ககூ)

வெள்ளியங்கமலமீதினமேவுமவெண்கொடியையவாழ்ததி
யள்ளலமபணிசூழ்வேறகாடதனிடையமைததூயோர
தெளஞசாகதரையீமபாறசினிகறகணடுமேபால
வளரியமதுரப்பாடனமழுதணசொரிவாமாதோ. (உ0)

அரகெமிருதிதாளிருஞசெய்யவமபுயமலாமேலவாழுஙு
திருகிளாருமுதசசெவவாயததிஙகளவாணமுகதினுளே
யுருக்கொளவியறமிணாகளுலகெலாமபணியசெஙகோற்
பிரிததரசாளவாபோகமபறபலறுகாவரனறே. (உக)

தூலஙகனறபொயிகள்சிஙதசசொலிசுருமூவிலேவற்சூலம்
வலனறருபாசநதாஙகுமவயிரவகதடவுடனணை
நலமபொலிதிருவேறகாடடினணணுறவமைமதேதாரென்று
நிலஙதனிறபூதகோட்டிநீஙகிஙனனெமியினிறபார. (உஉ)

வாலியபபணிலமீனறமணிகொழிதமுகாஙின்ற
பாலிசூழ்திருவேறகாடடிறபகாஙதனலொழிஙதுபோக்த
கோலமாதெயவஙதனணகுலவேவியபறமிணாகணை
மேமலிவானவாசூழனணோவியனபதமேவிவாழ்வார். (உங)

மண்ணிணுறறருவாறசெஙதுவயிரொழிசெஙகறனணுற்
றிணணியகருஙகலிவெளளிசெயபொனமணிகளாலு
மணனலாலேயஙகளசெய்யினவறறவறறதிகஙகோடி
புண்ணியமருவிபபனணுடபொருஙதுவாசிவலோகததின. (உச)

முன்னுசெயயாஙின்றமூாதையையணியகோயி
றன்னிலாவியததிலேனுஙதயஙகியபடததிலேனு
மனனவேயெழுதிப்போறமிவணஙகினுமுததிகூடி
மினனமெயததலததிறசெய்யிலெணணருங்கோடியாமால். (உடி)

பாற்சுவைநாறுஞ்செவ்வாய்ப்பாலரித்தலததின்மீதி
றேற்றியமணலாலேனாகாற்சூழ்சிவாலயஙகளேபால

வேற்றினுமனந்தங்காலமிலங்கியசிவலோகத்திற்
கூற்றினைக்கடிந்தோன்மானகுலவிழிற்றிருப்பர்மாதோ. (உசு)

வாரணவுரிவைபோர்த்தவானவர்பெருமான்வாழுஞ்
சீரணமானகோயிற்றிருநடவெடியபிரசாலத
தோரணவாயிலுற்றித்துகளறப்புதிதாய்செயத
வேறணிபலனிறைபாலெறறமதாருமமமா. (உள)

பண்டுமாலயன்காணுதபரமனவாழ்கோயினீதி
யுண்டியினெபொருடடாறசாலவோங்கியதொழில்செய்தோரு
மண்டாசூழ்னியகோயிலதிறபணிவிடைசெயதோரு
மணடுகாமயதாறபூசிவளமபெறவலகிடடோருமம. (உஅ)

சாதகிராயணருனாய்தாகசகதிரமிழைதியாகம்
போதகநூலியற்றுநினறபுணணியப்பலனேமேவிப்
பாத்தளாபரணமபூணடபரமனவாழ்சிவலோகதில்
வாய்நதசீதனொணடோடுமெருவுவானருதங்காலம. (உகூ)

நிகமருனகுணாருதுயகீற்றெளிதழைக்குமேனி
யகமுளராகிமேலாமக்கமாலிகையுமபூணடே
யிகபரமிரணடுநலகுமிறைவனியருசகிதேதகது
மகிமைசோமறையோதனனிவடமறைகாட்டின்மீதில். (ஙo)

வசிததிடசெய்துவாழுமாட்சியகிரகருல்கிப்
பசிததுயரகறறிகேணமின்பண்புளமறையோமுன்ன
மிசைத்தருற்பலனகள்யாவுமெயதிடுமிலஙகாகினற
திசைகருவான்புகழேயாகசிவகதிசோவரனதோ. (ஙக)

முத்தழலோமபாகின்றமுனிவாகளசிறுவாகனன
மிததலமதனிலீருதியெழினமறையிலஙகவோது
வித்தவனகதபோகமெதினியதனிறறுய்ததுச
சிததாவிஞசையாகள்சூழுஞசெம்பொனவானுலகையாள்வார. (ஙஉ)

தனுவினுறறீறறுநினறசாதியிலெனியரேனு
முனிவடனுவகைநீத்தமுதலவணெதிரிகதஞானிக்
கினியதோரகவளமனனமீருதிடிலெண்ணிலகோடி
புனிதமாமகதினபேறுமபொருதுதலரிதாமன்றே. (ஙஙூ)

வேறு.

முருகவிழ்த்திடுமலரிமாமலாக்குழுதுணர்நத
பிரமனேயதிதேவதைபிறங்குகொங்கினுகு

வரமளித்திடும்வாணிமாலூரவண்டளிரிற்
குருவின்மிக்கதோதிருவெனுமொண்கொடியாமால். (கூ)

மருகுகமழ்ஙதமஙதாரஙாண்மலாகுமால்வளரு
மருகுகமாமலாக்கைஙகரனவிழஙதசணபகதிற
கிருக்குகேடருமுருகவேளெழிலைவலமபுரிகுத
திருசசடாடவிதிகழ்சிலாதரனறசேசேயே. (கூடு)

இலஞ்சிஙனமலாக்கிஙதிரன்வழைமலாக்கிலகு
ஙலஙகொளஞசிவகணஙகளாஙறைவளாசமிககு
வலனதிகழ்ஙதொளிராஙகாமஞசரியதறகுத
துலங்கிடுஞசுடரளிததிடுஞசுதனைசசொலுமால். (கூசு)

வாகைமென்றளிராகசடலபொருஙிருதியாய்வழஙகு
ஙாகமாமலாகசைசுதெழுமருதமிகனஙவிலவா
சேகுதீரஙதுயாசெழியசெஙதாமரைமலரிற
கேகஙாயகனண்பனுயிரைதததிடபபடுமால. (கூள)

சிவந்தெழுஙதஙாண்மலாகுசைசிறஙதவீசான
னவிழ்ஙதிடஙகுமுதததினுகலாகதிாமதியஙக
ருவிஙதசெஙகழுநீாகுவிண்குலவுசூரியனு
நிவாங்தவெணணிறத்தாமரைகமலனுநியமம. (கூஅ)

கருநிறத்தநெய்தலிறகறமவளர்ததிடுகனனி
புரிமுனனூறிகழ்மாரபினரிவவுழைபபுகனற
வருமலாக்கதிதவதையணியாகளாருமு
ஷிரிநிலதினிலிவாகளாறபெறுமபயனவிருமபின. (கூக)

வேதவானபுனலதனிடைப்படிஙதுவேறகாடன
பாதபீதினிலிமமலரருசசீனபணணி
னேனுநீரவிழைஙதனவெனவணியாகளினசெ
லோதியேயவாகளிததுளமுவபபுறவுறைவா. (சூ)

வேறு

மாயிருஞாலமேதகுமவளர்மறைகளாடலிவாழுஞ
சேயபொற்சடிலதாறகுதலிலதயிலதிதாதீபம்
பாயொளிகதவவைதிதாபனிஷசுமபமராபோறற
வாயிரமசுவமேதவருமபலனபெறுவரமேற. (சக)

தயிலமேகலவைசசாஙதஙதயஙகுபானறுகெயயாதி
யெயில்கண்மூனறெரியாஙினறவிறைவனுக்காடடிஞோகள்

பயிறராதலக்கின்மீதுபறபலபோகமாகிக
கயிலைமாலவனையிறபண்ணுளகவினபெறவாழ்வாமன்னே. (சஉ)

அனலமொன்றேருதுகாதற்கறுவைபடடாடைமூருறற
கனகமபரங்கள்சாதுங்காட்சியரவறறினமீது
புனியினையுளவுகாலம்புணியமுனிவாபோறற
நினைவருஞசிவலோகதினேசமுறறிருபபரமமா. (சக)

வேறு

மூலமவான்முகையெனதிகழ்மூரலினறுநெய்
மலகமேவாறுசுவையுடனபோனகமறைகாட்
டெலலைவாழகருமிறைவனுகளிதவரென றுஞ
செலவராகியேசிவபதததுறைவாகடிணைம. (சச)

ஏலமோடுதகோலமெயிலவங்கமிகுதாம
பூலமீசனுகளிதவாபுணரிசூழ்புவியிற்
சாலநீடியசீபாகபோகியரதனபசிதுக்
கர்லனவாதையுங்கடந்துவெணகயிலையிறைவார். (சடு)

தருங்கணணடிவெணசாமரஞசதிரதகால
விருதமாதிகளிறைவனுகளிதமேலா
பொருதுமனனதானமுறறமுறறபோற்றிடப்புவியாண்
டிருந்துசீபாகமுநுகாதுவீடெயதுவரனறே. (சஎ)

வளமிகுததவைகாசியினவசந்தமங்கலமு
மிளமைமீங்கியவேனிலினமுதெனவிலகுங்
குளிரபுனறசெயமங்கலமுமுனனிருதுவிறகுணிதசே
யளவிடறகருமபவிதிரமங்கலமுமன்புடனே. (சஅ)

கூதிரென றுரைகொண்டிடுமிருதுவிறகுளிரசி
வாதகீகனனமாலிமங்கலமுமுனபனிநாட
பாதமொனறிஞுவெனமிருபபழிசசிமங்கலமு
மோதுபினபனியிருதுவிலாஞசனமங்கலமும. (சஅ)

மருவுபுரனமையிறசெய்துநிதியமபக்கமாச
மிருதுவசசரமேதாறுமிமமுறைவழாதியறறி
யொருவனுகுயாபங்குனிதிங்களிலுலகம
பரிவினேடுசேதாதிரமபுரிநதனுதினமபகர. (சகூ)

படகமொகதைகளாகுளிபண றுநின்றதிரக்
கடலகிளாநதெனதுதுமிசலலரிகறங்க

விடையிலவேய்ங்குழறகாளஞ்சின்னமுமியமபக
கெர்டியிடகயஞ்சதிராஞ்சாமரைகுலவ. (கூ0)

அகண்வானிலததரமபையரழகினுஞ்சிறந்த
குங்குமசெழுங்கொங்கையாகடஞ்செயகுலவி
மிங்கிதருதருமேமழிசையினரமபுளரப
பொங்குபனமுகதீயினவதஞ்சிகளபுடைமிடைய (கூக)

நீதிவேதியாவேதபாராயணநிரைநின
ரோதமெயயடியவாகணினறுருகியேதுதிபப
வேதகாயகனறனகுயாதிருவீழாமிகுந்த
காதலாற்புரிந்திரதமெய்ககாடசியுங்கவின. (கூஉ)

தக்கசோகொளவைபவதுடன்செயிறசதகோடி
புகமேவளவிசெயபலனறவபபலனெலாமபொருந்தித
தொகபூமியிறசூழ்கருபோகமுருதுயதது
மிகவிணணுலகணதையுமளிதுவிறபிருந்தே. (கூங)

கோடிகோதிரதுடன்சிவபுரிதணகுறுகி
நேடுதறகருஞ்சிவபதமடைகுவரநிறைந்த
சேடுசீமவியவணிகலனறெரிசனஞசெயசீதார
பீடுசோசிவகணஙகளாயபபிறங்குவரனமேற. (கூச)

இணையிபெறுசருகங்கனகுரைததலரியமப
மனமுவருதுகேடகருகுரெழுதினாருமலராற
றினமருசசணேபுரிபவாதிருநிலமபரிதமேத
பனகங்கணணுலகினவாழகுவிணபபகாருதாவ. (கூடு)

சுருதியாகமமளவிடறகரியதாயதுலங்கி
வருபலனபெறுசருகமீணடுரைததனமனுங
கிருதமாதிராயுகங்களுங்கிளாமதிபுணர்ந்த
வொருவனுணைமலாபபதருதொழுமபரிசிணையுரைபபாம. (கூசு)

பலன்பெறு சருக்க முற்றும்

ஆகச செயுள-கo&க

உகந் தோற்றிய சருக்கம்.

மினனவிரசெஞசடைவெதநாயகன்
றனனிடதுதவினாசாருஙகாடசியை
மனனியமறையவாவதனநோகஙியை
பினனருஙகவுசிகனபசனமேமியினை. (க)

ஏழுறபிலகியநிலததிறமீரூயதரப்
பாழிசெருகிரகளவெண்பணிலமொய்ததென
வரழொளிசொரியவெணமருப்புநீணடிடச
சூழிசசமததகமவளாசசிதாறறவே. (உ)

சிரனமிகுகண்ணிணசிறுகவாயப்புற
வுரைகொளனபானமுழுநீணடியாசசியும
விரவுமேழமுழுத்தகாயவிளஙகுமபரீணையப
பரமகாரணனறனகஙகிகுமபண்பினா. (ஙு)

இலஙகியவிமானமேமேலமியெண்ணரு
நலமபெறுமுலகெலாநண்ணிநாட்பல
புலனகளாலவிழைவுறுபோகமாநதியே
வலனபொலிவெளளியங்கிரியிலவாழ்வரே. (ச)

ஞவமகலஙகதிதாறறுமவெண்ணிறக்
கவனவாமபரிதணயளிக்குஙகாடசிய
ரவனிமேறபோகமுமருஙதியையனவாழ்
புவனமீதனநதராஞறைவாபொற்புடன. (ஙு)

வாலுகமபுவிதனிறபடியமாமைவாழ்
காலொருநானகுமவாகணயஞசாதரக்
கோலமாரபுனிறமிளஙகுகாவைவேலதின
மூலமீதுறைபவாகளிகுமுனனவா. (சு)

இரணியக்குப்பிகளிலருங்கோட்டதாய
வரமுறுஞசீசவிணகொடுததமாடசியா
தரணிகண்முழுவதுநதானஞசெய்தனர
திரமுறப்பெறுபலனசேவர்திணணமே. (ஙசு)

கிருதகுபுவியினாசிறிதுநோகஙிலுங
கருதகுதாகண்ணிணகவருஙகாடசிய

நிருத்தசுருதரிதணிநிலவுபல்கலன
றரிததுவேறகாடனுகளிகருதனமையா. (அ)

நீதிசோபுகழ்நிலைநிறுதிபபூதல
மீதினிறபுதநிராவழிவிளஙகவே
கோதிலாமூனறைகோடிசூறபர
ணதனவாழுலகினினயதுவாழ்வரே. (கூ)

புகழ்நிறைவேதமாபுரியினமேவிய
நிகழுமதிகரிததருணிமலறகெனறுள
மகிழ்வொடுசெருநெலஙகழுனிமாநிலந்
திகழ்சிலாசாதனஞசெய்தளிததவா. (கo)

தூனறியவருடமொன்றினுகுசுசொற்பெற
நினறதுவிளைவுறுநெல்லினவானரோகையை
யொனறினுகுகாயிரஙகறபமுதகம
வனறிறறகயிலேயிலவாசஞசெய்குவார. (கக)

வருநதுயிரதமக்கருளவாலநாயகன்
விருமபிவாழாலேயவிசிததிரநதணீப்
பெரருநதுறபபடதனிலெழுதிபோறறுநர்
திருநதியசிவகதியடைவாதிணணமே. (கஉ)

மிகதெனகயிலைவாழ்வேதநாயகன
றகசுரோசசரிதையையெழுதிசசனனிதப
பகசுநினறினபுறப்படிகனரோகளுந
தொக்கமானமியநதணீதுதிபபிததோகளும். (கங)

அளவிலாபபோகபோகியஙகளானதுபி
ணைளிசரிதநிரவெழுதிதானறிகாயிர
மினிதருகறபகாலஙகணமேதக
வளாசிவலோகதனினவாசஞசெய்குவார். (கச)

வேதநாயகனவிநிலணமேனமைகொண
மாதனஙகேதன மவாகணுதியைத
தீதுறுதிரட்சைசெய்சனாகளசெவ்விதா
யீதலிறபதின்மடங்கெயதிவாழ்வரே. (கஞ)

நீடுகநதுகங்கரிநிசைகளேமுதல்
வாடுறுதிரட்சைசெய்தனாகள்வாழ்ந்துபின்

கோடிநூறுயிரங்குலங்கடன்னுடன்
றேடருஞ்சிவகதியத்தினைச்சேருவா. (கசு)

அரவகங்கணன்பொருளணிற்பாதியுங்
கரவுசெய்தனர்வீழைநதனாகளகாடகியர்
பரவியகுலம்யமன்பாழிவாய்ப்புக
நிரையசாகரந்தனிற்குளித்துநிறபரே. (கஎ)

பூவினிற்மிகழ்ந்தொளிர்புகழ்கள்சாலவு
மேவுமித்தலத்தினின்விளங்குகூபமும
வாவியுமமைத்தவர்கயிலைமனையிய
சேவுறைசெலவனமுனசெறிகதுநிற்பரே. (கஅ)

பவமகறறிடவளாபதியின்பாங்கெலாங்
கவினுறுநதருக்களவைதனிகருகுகாட்சியர்
புவனியிற்புகழ்வளர்தருந்தொபாறபுரஞ
சிவனுலகதனிடைவசிப்பாசேயநாள். (கக)

மன்னியவீதியினமடங்கணமண்டப
மனனசதாம்புனலிகருமபநதரு
நன்னயமுறவமைதனாகயநதளித
தனனியபதவியிலுறறுவாழ்வரே. (உ0)

புண்ணியதலந்தனிறபுகழுமன்பினு
னணணுநதனவனகயநதுவைத்தவர்
வணமைசாபலனறணிகதொடிவசசர
மெணணினுமைவதறகெளிதனறுகுமால். (உக)

வேறு.

சனடியவர்தமக்குக்குவலியங்களகனறுடனேயிலங்குநீதனு
தேசுடையமடமைதாலதனபலன்கள்பகாவதறகுசிவனேவல்ல
னேசமுடனதிதிதமகனமாடையளிதிடினுனிலமுநலகும
ஸீசுபுகழதினினுமொருகோடிபலனதிகமேவுநதானே. (உஉ)

இத்தகையவறமணிதமயாவைகடகுங்கலியுகதனியற்றிணதான
முதிதிருவிருமபினாகள்வேதவனநதனிலவிதிதனமுறைமையாகு
மதிதலத்திறகனமவசிதமேதாரகொடுமபாவமபுரிநதிடினுமையலான மாதைச
சிதிதமதினினேநதுயினுநீராதகொலகளவுசெயதாரேனும். (உங)

ஆதபன்செங்கதிர்காணுமிமபடலமெனநீஙகியரியவாஞர்
சீதமலாமழைமாரிபொழிதரநனெனியடைவாசெகதின்மீதி

உகந்தோற்றிய சருக்கம். கங்க

லோகாகலியுகமதனிற்சராசரங்களீனதிணுகருமோவாதேதாகுமு
வேதவனம்வசிபபதினுமேலானதொருதருமமவேமினுமால. (உச)

கிளராகலியின் றுரிசதனுற்சுருதிநெறிருருடக்கிரமநீகுகி
வளாதருமவைதிகமாறகமபிறழ்வாசிவனபானமறையினறனபா
லொளிதிகழ்வெணணீறபினபாலுருதிரனகணமணியினபாலுள்ளநிரந்து
வளமையெனவிழைதுமிகமாடசிதவிரபாசணடமததினமீதும. (உடு)

பங்கமுறுபாஞசராத்திரிமாயாவாதத்தம்பவுதததமீதுக
தங்குதுரிசகலாதசாருவாகனமததுதழைத்தியாங்குக
துங்கமறைபயிலவாய்மைகவுதமன்றீமொழியாஞதூயமைமேவிப்
பொங்குழறிவிணையொழித்தாரெனகலியாதனறோடமபுகலயாதெனரூர்

அம்மொழிகேட்டருமறையானபகரகின்றனமுன்பொருகாலகிலமயாவு
மெமமிறைவனிடமீதிலிலைபமுற்றவதைமீணடுமியறறிபோகாற்
செமமைநிகழுகனாகுளுரிருடிசெய்தானவையுருவதுடனேசென்று
விமமுமலாபபொழிலுதிதவேதவனகரதனடிவிருமபியேத்தி. (உஎ)

மாலயனுமிவரியகாதநாயகனறனகுவளருகதென்பாற
பாலிநதிதிருகசையிலிலிஙகமமைதருமலராறபணிநதுபோறறி
யாலமவளாமிட றருனேமலிமகளவாழிடதாதனேயருட்கணஞ்சேர்
சூலமணிகரதாதனேயெனதுதிபபவவைமுன்னருதானறினறே. (உஅ)

உரிமைபெறவிழைநதவரமுரைமினகளெனவிறவணுவமைகாணு
நிருமலனேயுலவாதாபரசஙகமமாகிநிலவாநினற
கருமபுவிதனிலிமையாசலமுதலாயவளாசேதுகசாமயாங்கள்
பருவமுறவதைப்பருதுபபாகாத்திடக்கருணபாலியெனறு. (உக)

வேறு

என்றலுஙகிருநநதனஞெடிசையுறுதிரதமீதி
லொனறிடுநதுவாபரதரிதாடறைகலிதமையுநோகதி
வென்றியேறுகைதாதநானவிளமபியபாகமுன்னு
ணின்றவதாகைதரிதயாகவெனறவைகிழ்ந்தவுறருள. (கo)

நிரனிறைவகையாலீரிரேர்மையமுதிதனமம
பரவிடுமருதநங்காமமபடிவமாகவுமபாப்பாரோ
டரசரேனவணிகன்சூதிரனகவுஙகாமரூபர
திரமுறுங்கலிதானுஙகள்சீடனகவுமேயெமமால. (கக)

ஓதிடப்படுகின்றீரகளொளிபெறுமுங்கண்ஞானமின
மீதினிறறருமமெனனுமவெள்விடைபாதநான்கு

மாதியிலான் முமேன்மூன்றதனபின்னேரிரண்டுமென்றும்
பூதலமதனினிற்பப்புகழ்ந்துமைகாக்குமனறே. (கூஉ)

முற்றுமுமுறைமைத்தாகமூவாகணுளீனமீதும
பொறறருநூலியனனம்பொருநதியபோதனசெய்ய
கறறைவெணகதிரோன்மாலுங்காதகிடமதிபனுவர்
குறறமாகலிகியாமேகூறிடசகனுவோமே. (கூங)

வேறு

நீவிர்மூவிருமிகலியுடனகூடநிகழ்த்துகமெமாழியினுற்கமல
வாவிசூழ்வேதவனகதனிலுகதனிலருவியவதையுங்கலியின
மேவிடுமிகுகதாடமுமிலராயவிழைநதுறைமினகளெனறுரைதே
சேவினமேறமீருனதுளுசெலவனவவிலிங்கஞசெனறுறைநதருளினனம்மா.

அகமபுறனெனறுயமைநதவாலொழுகினருமறைமுனிவர்காளதனற
நிகழ்நதொளிரமுதநதவமணிகொழிகருஞசிறந்தபலவளங்கொடெண்டிசைசூழ்
சகநதனினமோகமவிருமபினரிஞையதலநதனிலவசிதநதிடகடவ
ரிகநதனினமறறிடதநிஞமபலியாநிமமொழிசதியமென்றான். (கூடு)

அருமையாய்கூறுகவுசிகனபினனுமநதனரலாமுகநோக்கிச்
சுருதியாகமதாலறிதராகினறசுநதரவேதமாபுரியின
வருநலஞசுருகிக்கூறினும்விளங்கவகுப்பதறகிசனேவலல
னுருகுமெயதவத்தானீவிரிகதையினுணமையவண்மையாயுணர்ந்தீர.

இணையகன்றெழுநதவினியமெய்க்கதையையிநநிலப்பரப்பினிலோபோ
துணாவுறப்படித்தோதாகேடடவாசிருட்டிகருடையவனுவரிருகான்
மணமலிமலராலவணங்கியேகேட்போர்மனமுகில்வண்ணமாலாவார்
நுணுகியவறிவான்மும்முறையாய்நூதாதுவலரும்வீட்டிஞைப்பெறுவார.

என்றனனகலவிசலமபலதெரிசதியிலகியபூசுராமகிழ்நது
தனனுநனனிதியாலருசசணபுரிநதாரசொறறமிடுமுனிவரனுலங்கும்
வெனறியேயுகைததவேதநாயகனனவிளமைலாதாளிணைவணங்கி
நினறவநதணாகள்விடைதரபோநதுநிலவுதனனிருகையசசாநதான்.

எனப்பெருகலனசோசூதமாமுனிவனிலகியசவுனகாதமுதலாய்
நனைதருநிறைநதகையிசாரணியநானமறைமுனிவரைநோகஙித்
தனிபபெருமகிழ்ச்சிதழைதிடபுகனறுறைதகசீரருநதவனபினனும்
வனப்புறுநூயமைநிறைமொழியென றுவழுகுதலுறறனமமா.

விருவளரிதையகவுசிகன்விரித்தவேதநாயகனருட்சரித
மதனைவாழ்முதற்காரணமீதெனறுய்நதுமகளித்தனமுணர்நதீ

சிவமயம.

சேக்கிழார் சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருத்தொண்டர் புராணத்தில்

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

மன்னிப்பெருகுமபெருகுதொண்டைவளநாடதனில்வயல்பரப்பி
நனனிதிலவெண்டிரைப்பாலிருதியினவடபானலங்கொளபதி
யனனப்பெடைகளகுடைவாவியலாபுகுகாடவரகினிடை
மினனுக்கொடிகடிகிறகொடிகளவீழிறகாடுவேறகாடி. (க)

செமபொறபுரிசைததிருவேறகாடமாநதசெயயசடைகுகறை
நமபர்குமபாகமுதளிதுநஞசையமுதுசெய்தவருக்
கிமபாததலதிலவழியடிமையெனறுகுனறுவியலபிலவருந
தமபறறுடையநிலேவேளாணகுலதிறறலேமைசாநதுளளார. (உ)

கோதின்மரபிறபிறநதுவளர்ந்தநிவுகொண்டநாடொடஙகி
யாதிமுதலாநதிருநீறுமினடைவேபொருளெனறுமிகதரனர்
காதல்டியாகமுதாகஙபமுதுசெயயகணிணு
நீதிமுறைமைவழுவாதநியதிபூணடநிலேமையார. (ஊ)

தூயவடிசினெய்கனனற்சுவையினகறிகளவையமைதது
மேயவடியாதமைப்பேறறமிருப்பாலமுதுசெய்வித்தே
யாயபொருளுமவாவேணடுமபடியாலுதவியனபுமிக
வேயுமாறுநாடோறுமிீயபணிசெயதினபுறறார. (எ)

இனனசெயலினெழுகுநாளடியாராகிவுமெழுநதருள
முனனமுடைமையானபொருண்முழுதுமாளவடிமையுடனே
மனனுகாணியானநிலமறறுமுளளதிறமவிறறே
யனனமளிதத்தேமனமேமலுமாராமனதகாரயினா. (ஏ)

அஙகணவவூதமகொருபறறடியாதஙகட்கமுதாகக
வெஙகுஙகாணுவகைதானறவிலமபாடெயதவிருநதபாவா
தங்குமவகையாற்றமுனபுகறறதலைமைநருநதற
பொஙகுமபொருளாகயுமஙகுபபொருவாரினமையினிறபோவார.

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

பெற்றமேறிப்பலிக்குவருமபெருமானமருந்தானங்க
ளூற்றவனபாற்சென்றெய்தியுருகுமுள்ளதொடும்பணிந்து
கற்றசூதானியதியாகருமமுடித்தகருதாரூர்
செற்றநிலையார்திருக்குடந்தையடைந்தாவருதிலநாளில். (ஈ)

இருளாருமணிகண்டரடியாரகின்னமுதளிகைப்
பொருளாயமெய்துதறகுபுகழ்கருடந்தையம்பலத்தே
யுருளாயசூதாடியுமபொருள்வெனறனரும்ப
ரருளாகவேகொண்டவகமுதுசெய்வித்தினபுறுவார். (அ)

முற்சூதுதாந்தோற்றமுதற்பணயமவர்கொள்ளப்
பிற்சூதுபலமுறையும்வென்றுபெருமபொருளாக்கிச

நற்சூதாமூகைரெனும்பெயாபெற்றாகானிலத்தில. (கூ)

சூதினில்வென்றெய்துபொருடிரிசற்றநல்லுணர்விற்
றீதகலவமுதாக்குவாகொள்ளத்தாகதீண்டார்
காதலுடனடியார்களமுதுசெய்யக்கடைப்பரதி
யேதமிலாவகைதாமுமமுதுசெய்தங்கிருக்குநாள். (கo)

நாதன்றனடியார்கருலலடிஞீடாறு
மாதரவினுலமுதுசெய்வித்ததங்கருளாலே
யேதங்கள்போயகலவிவவுலகைவிட்டதற்பின
பூதகளிசைபாடவாடுவாபுரமபுகாா. (கக)

மூாக்கநாயனா புராண முற்றிற்று.

உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராண சாரம்.

தொண்டைவளநாட்டுவளர்வேற்காட்டோவாழ்
தொல்லுழவாநற்சூதர்சூதுவென்று
கொண்டபொருள்கொண்டனபர்க்கமுதளிக்குங்
கொள்கையினர்திருக்குடந்தைகுறுகியுள்ளார்
விண்டிசைவுகுழறுமொழிவீணாமாள
வெகுண்டிடலான்மூக்கரெனவிளம்புநாம
மெண்டிசையுமிகவுடையாரண்டாபோற்று
மேழுலகுமுடனுளுமியல்பினுரே.

ரிதணேநாத்திகன்பாசண்டனீசுரன்பாலெட்டுணையன்பிலான்றனக்குப்
பதிவுறக்கூறும்பான்மையதாகாபகர்ந்திடபதிதனுகுவனே. (சo)

ஈண்டியநலன்சேர்மகத்துவந்தன்னையெவ்வுழைப்படிப்பினுமகிழ்ந்தே
யாண்டுமையுடனேவேதகரயகாபோந்தகனறிடாதிருதுகேட்டருள்வர்
வேண்டியவரமுமளிப்பரோசெய்யுள்விரும்பிலேமபாதகமுதலாய்த
தாண்டிமுழுதுங்கேட்பினீசுரனறன்றயங்கியவருவமாகுவரே. (சக)

வேறு.

தூன்றுமிக்கதைதூயமுனிவிரகாள்
வெனறிமேவுமவியாசனருளினு
லன்றெறனுள்ளமமையவறிந்தன
னென்றுசூதமுனிவனியமபினனை. (சஉ)

உகந் தோற்றிய சருக்க முற்றும்.

ஆகச செய்யுள்-கoடுடு.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்

மூற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவா மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானமுனிவா திருவடிவாழ்க.

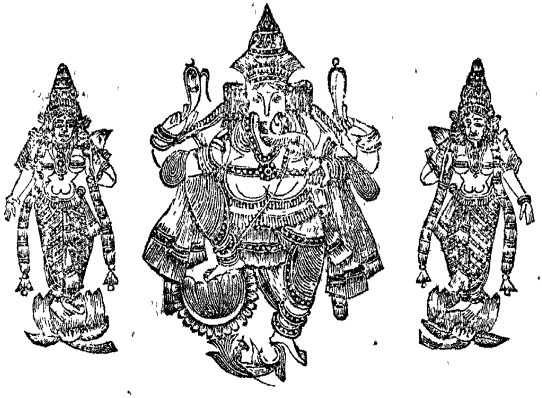
உ

கணபதிதுணை.

திருசிற்றம்பலம்.

பார்க்கவபுராணமென்னும்

விநாயகபுராணம்.

உபாசனாகாண்டம். } 1899 ஆவது ஜனவரி மீ } முதலாஞ்சஞ்சிகை.

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஈ. இரத்தினவேலுமுதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புரையுடன்,

இராயப்பேட்டை

இரத்தினவேலு முதலியாரால்,

சென்னை:

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா 4.

Registered Copy Right.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைபெருமான் பூசை யாறறிந்த
திரிமதிலுங் கடந்திடமுன னினறுன யாவன
றங்குகடற் புவிவரைபபி னெடியோ னுதி
சகலருகரு முறுதவிர்க கினறுன யாவ
னங்கவனமெய சரிதமொழி பெயாபப வேண்டி
யவனடியே சரணைக வடிதது ளேற்கு
மங்கலசின மயமதுரத தமிழாரெம பாடல
வாரிமட மடையுடைதது வளரு மனறே.

(இதனபொருள.) திங்களேயணிநத சடையினையுடைய சிவபெருமானபூசை செயது மூமமதிலகளேயுஞ சயிகக முனனினறவன் எவனே, கடலபுடை சூழநது விளங்கும பூமியினிடததில திருமாலமுதலிய யாவருகரும (அவரவா வினைவழியடையும) தூனபஙகளே (தனனே யாராதிததலால) விலகருகினறவன எவனே, அநதப பெருமானது உணமையாகிய சரிதததை (வடமொழியினினறும) மொழிபெயர்கக விருமபி, அநத விநாயகககடவுளது திருவடியையே அடைகலமாக அடைநதுள்ள அடியேனுகரு, மஙகலகரமும ஞானமயமும மதுரமும் பொருநதிய செநதமிழப்பாட லாகிய சாசரம (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைதது (அவனருளால) பெருகாறறும் எனறவாறு.

பூவம் தகன புதலவியா இருபானெழுவனையு மணநத சுநதரன் அவர்பாற் சுமநோக்குவையாது அவருடனிறநத அழகமைநத உரோகணி யெனபவளேயே அதிக மாக விசுவாசிதது எனனேயோரை மூகநோககாது காலஙகழிப்ப, அஃதுணாநத தகன பலவாறு மதிகரு மதிகூறியுங கேளாமையின, அவனைச சினந்து கலெருறைவெனச சபிக்க, அசசாபமிறற சுநதரன தன குறைவுநீங்குமபடி இநதிரன மூதலிய இமைய வாகளோடுறைதலும் அவனைத தீரப்பாரிலனுய, திருக்கையலையடைது சிவபெரு மானைப்பணிநது விண்ணப்பிகக, இறைவர் அவனது எஞசிய கலியொனறினைத தமது சடையிலணிநது அருளினமையின "திங்களணி சடைப்பெருமான" என்றும, பிர மாதிதேவாகளும் சனத்குமாராதி முனிவாகளும சிவபெருமானைப பூசிப்பதனறி அச சிவபெருமான ஒருவராயும பூசியாதவராயினுடி விநாயகபெருமானே விதிப்படி பூசித்து அவரருளபெற்றமையின "பூசையாறறி" என்றும, சிவபெருமான் விநாயக கடவுளையாராதிதது அவரருளால திரிபுரஙகளேயு மெரிததருளினமையின "திரிமதி லுங கடந்திட முன்னினறுன யாவன" என்றும், இவவுலகம கடல்புடை சூழபபெற் றுள்ளமையின் "தங்குகடற புவிவரைப்பில" எனறும, திருமால் திசைமுகனே தேவா

கோன முதலியோர யாவரும தமகிகிகணவரதவிடதது இவ்விறைவனே வணஙக, அவரகளது துனிகினஙகளே விலகியருளுகினறமையின், "நெடியோனுகி சகலருககு மூறுகவிஙகினறேனன யாவன" எனறும, அவவிநாயகபபெருமானது சரிதம் சிநதா மலியாகி நாபபியஙகள்போலக கட்டுனையனருகலின "அஙகவன மெயசசரிதம" எனறும, அலலிலைதென புகழும் பாக்கவழுனிவனுல வடமொழியிற புகலபபட்டுள ளதனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்பபாகளாக யாகவேணடுதலின "மொழி பபாபபட்டு" எனறும, ஒருநூல செயயபபுகுவோர முதலில ஐஙகரகருநிலடி யலா பரவிட பினறித தமனு வழிபடுடவளே வழிபடுவாராகலின,யான அவவாறினறி அவனேயே வழிபட்டு அவனருளால அவனசரிதையையேகூற அவனேயே யாதரவாக வடைநதேனெனபா "அவனடியே சரணுக வடிதது" எனறும, மஙகலப பொருளாகிய சிவபெருமானே அகதது்தியமுனிவருக குபதேசிதது்ததாதலாலும, இரு நெறிந தமிழ்வேதஙகளாறியன யாவும ஞானம பயகக்ருகளையாதலாலும, தமிழ எனபதறகே மநரமெனபபொருடலாலும "மஙகல சிகமய மதுர தமிழ்ச் செம பாடல" எனறும, தமிழாகிய கடனமடை பெருகுதறகு மடமாகிய தடை அவனருளா லுடைபடுமெனபா "வாரிமட மடையுடைதது வளரும" எனறும கூறினா

இசசெயயுள செயவவணகமுரு செயயபபடுபொருளு முனைதாதாம. எனனே, "தெயவ வணகமுரு செயபபடு பொருளு - மெயத வுரைபது தறசிறப பாகும" எனறும, "வழிபடு தெயவ வணகமு கூறி, மஙகல மொழிமுதல வருதெதித துகொணட-விலகிய விலகண மிகைக ணிறறி-யினிது முடியு மெனமனுர புலவா' எனறும, சூசிரமாகலின விநாயகரது பிரபாவததை மொழிபெயாபப விநாயககட வுளேபபணிஙதெனெனருர இனி, கடவுள வணகக, வழிபடு கடவுள வணகக மெனறும ஏறபுடைகடவுள வணகமெனறும இருநிறதது்தாயினும ரணடெகூறப பட்டது விநாயகரையேயாதலின, அவவிரணடுமொர பொ எனக.

இசசெயயுளில, நிஙகள மஙகலமொழி இதனை

வெணதாழிசை

"சீரெழுதது பொனபூ திருமணிநீர நிஙகளசொற
காரபரிதி யானே கடலுலகம--தோமலேமா
கஙகை நிலமபிறவு காணடகைய முனமொழிகு
மஙகலமாஞ சொலலின வகை"--எனபதனுலுணர்க. (க)

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர

அகரமென வறிவாகி யுலக மெலலு மமாநதகர வுகரமக ரஙக டமமாரு, பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப பலவேறு திருமேனி தரித துக கொணடு, புகரிலபொரு ளனைதினையு மிடாதீரந தெயதப போறறு நருங கறகருணை புரிநதல லாககு, நிகரினமறக கருணைபுரிந தாணடு கொளளு மிருமலரனைக கணபதியை நினைநது வாழவாம.

(இ - ள.) அகரதைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும [சாவவியாபியாய்] அமாநது, அகர உகர மகரஙகளாற [பிரணவசொரூபியாய] சொல்லபபடட ஒப்பறற முதலவராகியும, வேருகியும, பலவகைப்பட்ட வெவவேறு திருமேனிகளோத தாஙகி

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் (தமக்குச் சமபவிக்கும்) இயல்புள்ளவைகளைக் கொள்கையடையபடி, தம்மை வணங்குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்து, தம்மைப் பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்தது (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலர்மிதராகிய கண்ணுதற்கடவுளை தியானித்து வாழ்வோம் எ - று

"அகரமெனவறிவாகி" என்றதை "அகர முயிரோ லறிவாகி யெங்கு - நிகரிலிறை நீருங் நிறைநின்று" என்னும் திருவருட்பயனாலும், "அறிவுரு வொடறிவிலா,அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா வமர்திருப் பாரே" என்னும் திருமந்திரத்தினாலுமுணர்க "அருவு வுருவ மாயநங்கள்"என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களு மொன்றாய் கூடியவழியே எப்பொழுதும் அப்பிரணவமுருக்கொள்ளுதல். "அகர வுகர மகரங்க டமமாற பகருமொரு மூலவி" என்றதை, "பிரணவப் பொருளாம பெருந்தகை யைங்கரனே" என்றோதிய ஆனைமுகக்கடவுளாகிய அறக்கருணை - தம்மையடைந்தவரை யருளளிப்பதிலாலும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தலிற்கொள்ளுதலென்னு மிவ்வாகுபெயரினாலும் கண்ணுதற்கடவுளின் கண்பதியெனலாம்

பூவுலகத்திற் கயமுகாசுரனை தான் பெற்றவள வரத்தி னிர்மாபபாற் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்தவர,தேவர்களனைவரும் சக்தியாலாளாகி ஒருங்கு கூடித்த திருக்கைலாயமலையையடைந்து நந்திதேவரறிவுறுத்தலாற் சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தங்களுக்கேற்ற குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான "அவன் எனனை நோக்கித் தியானித்தவரத்தினாலும் மும்மூர்த்திகளாலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றான் ஆதலா னவனுக்கு மிறவாதவரங் கேட்டானில்லை நாம மாறுபட்ட திருமேனியாக யானை முகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்" என்றவாக்கு விடைகொடுத்தருளப்பட பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச்சமீபத்திலுள்ள சித்திரசாலையையடைந்து அங்கு விஸ்வகர்மனு லெழுதப்பட்டுள்ள மந்திரவடிவமாகிய சித்திரவடிவை பார்வதி தேவியாருக்குக் காட்டி "பெண்ணே! முத் பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முற்பட்டது நிர்மூர்த்திகளையுக்தாகாது அம்மூன்றனுவடிவாகும் அந்த சத்தி சத்திகளமூவையுமுபெற்றது அது கிடாது வடிவாகும் ஆதலின் யாம் அப்பிரணவ சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்" என்று திருவுளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அகக்கருத்துக்கிசைந்தனர் அப்பொழுது பிரமதர் ஆகமோர் திருவிளையாடலைச் செய்ய அதனாலப பிரணவவடிவத்திற்கினமும் விநாயகர் திருவவதாரஞ்செய்தார் பிறகு விநாயகரைக் கைலாயமலையிற்கொண்டுசென்று மருட்டினருட்டி "உனனைவணங்கி உனதருளை கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நீமைவேற்றவும், எண்ணுகாதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்கினவிநாயகனெனப் பெயர் தருதோம்" என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து "இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மைப்போன்ற தரிசரியுங்கள்" எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அசுர கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனைவதைசெய்யுங்காலது மிறவாதவரத்தினால் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியாய் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர் —எனபது சரிதம்.

"மூராரியாதியே வாகணமுதலுமுழுதுலகினிலுளளோரா
விராவியாதொருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செயவெனறே
பராவியுனைருசகனெசெயவோமனதிலுபானமைதருளுன்னன
பிராதுசெயபவாகாரியமூறுசெயதிதியெனறிவைசொனனனை.' —எனச் சிவ

பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தினபடி, தம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார காரியங்களே விக்கினஞ்செய்வோராகலின "போற்று நருகற்கருணே புரிந்தலலாக்கு நிகரின மறக்கருணே புரிந்தாணுகொண்ட நிரு மலன" எனப்பட்டனர

கணங்கள பதினெட்டென்றதை,

சீகாளத்திபுராணம்

"கருடாகத் தருவா தாரா கணந்தயித நியாகள விசசா
தாரிராக் கதரே சிதந்தா தாபத ரசுர ரேதிம
புருடாகின னரரி யககா பூதாவே தாளா தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு ளாரே"—எனபதனுணர்க.

இரசையுளில யாமெனனு மெழுவா யெஞ்சினறது (க)

சி த தி பு த் தி.

வேறு

கருணைமாநம பொழிமுகந்துக கணேசரவா தமகநவிவாக தொழிலு மான, வருளெனுமுண மையையெயவரு மவியவவ ருமையினவ தரித்த ஞா னனு, மொருமுனிபோல பியகழலி னவதரி நத ஞானமுமட னிகித தோ னனிரு, திருவுளத்தின வழிநிறருஞ சிததிபுத்தி யெனுமிவாளை சென்னி சேராபபாம.

(இ - ள.) திருமையையே மதமாகப டொழிகின்ற மூகத்தினையுடைய கணே சப்பெருமானுகக ஞானமுங கிரியையுமாகிய திருவருளென்று சொலலபபடுமுண்மை யையாருமுணருமபடி, அபபெருமான உமாதேவியாரிடத்துத திருவவதாரஞசெயத காலத்திலும, ஒபபற்ற (சபில)முனிவா வளாசுயாகாகவினியில திருவவதாரஞசெயத காலத்திலும, அவருடன அவதரிக ரு, (அவவிறைவனது) திருவுளமக்குறிபபினபடி நடகருஞ சித்திபுத்திகளெனனு மிவாகளது திருவடிகளேச சிரசினமேற பொருதச செயவாம் எ - று

அறகருணே மறகருணே யெனனு மிராணடினைய முடையாராகலானும, எனைய வுலகயானைகளபோல மூமமதமுடையாரலலராகலானும, விநாயகக்கடவுளு டைய உதகமாநகம யானை வடிவாகலானும "கருணைமதம பொழிமுகத்துக கணேசர" எனனும. விநாயகருக்குறற விருமதங்கள பரஞானம அபரஞானமெனக கூறபபடும.

ஒரு மூனியோம்பியதழலினும், உமையினும் அவதரித்தது

தமிழ் நாடடதிபனன அபிதிதனெனனுமரசன புதபிரபபேறுவேண்டி வைசம பாயன முனிவரா லுபதேசிகபபெறற பஞசாகூமமநதிரததைப பததியோடு தியா னித்துததவஞசெயதுவருகையில,அத்தருமுனனா அவனைத்தில தவஞசெயதுகொண டிருநத பிரமன ஓ நாள தனமனைவி சரசுவதிதேவியினமேன மையலகொளள அத ஞல வீரியஞ சிதறி விரவின தடாகமோ அவவரசன மனைவியாகிய குணவதி தாக மிருதுயாலருநத, அதுவே கருபபமாய நகரமடைநத பினபு உதிதத கணனெனபவன மகா பராகிரமசாலியாய வளாநது பரமசிவதைத நோகித தவஞசெயது அகண்ட வரபபிரசாதியாய விஷ்ணுவும பிரமனும நடுங்கத திரிபுவனங்களேயுமவெனறு, ஏகசக கிரசுவரனுயரசாஞ்சி நடாதிவருகையில, ஓராள வேட்டையாடி மீணடு அயாவுயிரப் பானுய், தங்கிய அவனைதத்திற கபிலமுனிவராகுகணம சமபாஷிசனு அவரால திருபதி யாயிடவுணட அவவிருசது சிநதாமணியாலமைசதிடடது கணடு வியநது, அவாமிகு

தியா லதனைக்கேட்டதனமேல, அது விணவினிடத்திற பெறற இந்திரனுல் தனக் கருமையாகக இடைத்த வரலாற்றினைகூறி, அமமுனிவ ாதற்கொவ்வாமையாய மறுத துரைத்தவுடன சற்றும யோசியாமல அந்தன்ன பலவந்தமாய்க கவர்ந்து சென்றபின் மிகவு மவாமனமவருகதி யவனுயிராகிற்குதியாமபடி செயத வேலவியினைம இரத தினகிரீடம குண்டலம தோளணி மூதலுவட மூதலிய ஆபரணங்களோடி, தேசாரது வனபபெயதியிருகின்ற திருவுருவமும மேழுமுகமுங கருணைபொழிகின்ற திரிநேத திரங்களும, மோதகம சாமைமலா மழுவாயுதம பூமாலை இவற்றை ஏந்தின நானகு திருகரங்களும, அடியாாக ளித்தயகமலத்தி லுலாவுஞசேவடிகளும,சித்தி புதித சமேத மாகச சிங்கவாகனருடராய விநாயகமூர்த்தி எழுந்தருளினதுகண்டி அமமுனிவரஞ்சா மகிழவாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில, அனறிரலில தூகனவுகண்ட கணராஜன உடனேஎழுந்து சேனைசமேதனுய அகத்பிலமுனிவ ராசிரமத்தை நெருங் கின சமயத்தில, சித்திதேவியாாற சிருடிக்கபபட்ட பூதபபடைகளும அரசனபடை களு மொனறோடொன றெதிர்த்துப போசெயகையில, அசத்திதேவியார திருவரு ளாலவந்த இலக்கனெனனுமோ மகாவீரன அசசத்துருக்களதைநாசஞசெயது அந்தக கணனுடைய புத்திரர்களான சூலபாணி சூலபாணிருவரையும கைபபிடியாகப பிடித துசசென்று சுவாமியிடமாகசசோக்க, அசசெயதிபதிதந கணராஜன அவரசிர மததை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம பாதங்களிற பாணப்பிரயோகஞசெயய, அதுபொருட்டா யக்கடவுளாதனமவிட்டெழாமல திரு நோக்கஞ சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுத்தாற லவன மடிந்தனனுக, மறுநாள அவன பிதாவான அபிரித்தாசன வந்து பிராணந்தித்தவாறு அவ பௌத்திராக்களே விடுத்து, அவ்வரசனுலதந்த சிந்தாமணியைக கபிலமுனிவர பிராாத்தித்தவாறே விநாயகமூர்த்தி தரித்தருளினா சிந்தாமணியைத தரித்தருளினவாற சிந்தாமணி விநாயகரெனவும, கபிலாற பூசிக்கபபட்டனவாற கபில விநாயகரெனவும, மலாந்த திருமுக்தோ டெழுந்தருளினவாற சுமுகரெனவும, இமமூர்த்திருக்குத திருநாமங்கள வழங்கும

மூனனெருகாலத்திற பிரமதேவனது கொட்டாவியில தோனறின சிந்துர னெனபவன மூவுலகத்து விசரித்த விடங்களிலிருந்தவும் எந்தத்தவாகளேக கையாற தழுவினவளவி லவாக ளிறக்கவுமான பல வரங்களோப பிரமனுற பெறறுக்கொண்டு, பூலோகத்திறகு வந்தபின தவமினறிக கிடைத்தாால ஐயங்கொண்டு சோதிபபானுக, பிரமனை யடைந்து தழுவச்செலல, அதைப பிரமன கண்டு கோபித்து விநாயகரா லவ னழியத்தக்கதாக சபித்தும் கரந்து விஷ்ணுவிடத்தில தனகுறை சொலலிற்கையில, அசிந்துரன அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திறகழைக்க, அவா இதவாாத்தை யாடி உருத்திரமூர்த்தியிடஞ செலலுமபடி சொலல, அவனும அவ்வகையே கைலையை நோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள யோகநிலையிலிருந்தனராக, அவா தேவி யாரைக்கண்டு காமுறறெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க,அதையறிந்தவா முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும யோகமவிடடெழுந்து அவனெதிர் செலல, சிந்துரன அவ்வாத தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவவிருவரிடையிலோ ரந்தணராயத தோனறி நின்று, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவவிருவராயு நோக்கி மலலயுத்தஞ செயவதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செயமினைகளெனச சொலல, அவவாறே யவவிருவரும யுத்தஞ செயயுங்கால, சிந்துரன மீறி முனபோற றழுவபோகையில, மழு அவனைப போக வொட்டாதுதடுக்க, அதுபோதில உருத்திரமூர்த்திகளோடு போசெயயலாகாதெனறு விநாயகராகிய அந்தணரும அசசுறுத்தி, அதுகேட்டவனஞ்சியகனறபினனா உமாதேவி யவவந்தணரைப்பார்த்து நீராரென, அவா நமது திருவுருக்காட்டி இனிச சிந்துரனை யழிக்கும்படி குமாரனுக உமது திருவயிறறு வருவோமென றருளிப்போயினா பினபு

பிரமன் முதலியோர் சிக்துரன் செயயுங கொடுமைகளாறுராயக கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம கஜானனரா யவதரித்தது சிந்துரனைக கொலலுதாக அவாகளுககுத திருவாக்களுளி உமாதேவியார திருவயிற்றில கருவாகப் பிரவேசித்து வளரந்துவரு காளில, அவரகளுவாலுணடாகிய வெபபநதணியப பூமியிற பரியலி எனும வனதில உருதராமூரதிகளோடு சென்று அவணமைதத இரதினமண்டபதில வசிதிருகு குமாளில மயேசுரனெனனுமோரரசன சிவபகதியும நீதியுளு சிறதலுயரசு புரியுங்காலதில, பிரகறபதிதேவா அங்குவரகணடி அவரசனவா வணங்கிறக அதறகவா மகிழ்ந்து உனறலே தேவா முனிவா முதலிய யாவராலும வணங்கபபடுவ தாகவென ரூபாவந்திதுச சென்றனா பினபொருளாள அவவரசன தனனகளைவிட்டசே னைகளோடு செலல அங்கு நாரதா எதிராகவரகணடி அவன வநதனே வழிபாடு செயயாமையைக குறி,ாதவா சபித்தவாறே யானைகுழாதது கயமுகாசுரனென அவ னுதிதிருகையில ஓராள அமமண்டபதைக கோடடிஞல அவன முடடியெடுதது நிலதில விழத தளளலும அம்மை யஞ்ச உருதராமூரதிகள சூலதாலவன நலை யைத துணிக, அப்போது அவனசிவாயநமவெனறு சொலலி நிலதில வீழநததுகண டவரிஙகி அவனுகுச சாரூபபதமளிதது அதுமுதலாகக கிருதவிவாசரென அவன ரூலை யரையினுடுத்திச சிரசைவைதது பூசிதது வநதனா அதுநிறக அசசிநதுரன எலலா வுலகஙகளையும அதப்படுதிநித தனகெதிரிலலையென அகஙகரித்திருக்குமகா னில அசரீரியால தனகிறுதிசெயயக கணேசா உமாதேவியார திருவயிறறில வளாவதா கச் சொலலகேட்டு அங்குச் சென்றவா சூழ்தநியிலிருகுங் தருணமறிநது வாயுவடிவா யுணணுழைநது அககருவின் சிரசைகொயது விநதமலக்கடித்த நருமதைநதிதிரதில் வைத்துச சென்றனன பின்னா அககரு சிரமிழநதும அவவாறே வளாநதுவர உமா தேவியாரும பதத்தங்களுநிரமபிக கைலைகுச சென்றனராக அங்கே கணேசா பஞச முகததோடும திநதி புதநதி சமேதரா யுமையமமையாகுத் தரிசனைகொடுத்து நாமும்க ருப புதநிரராயிஞெமென றுரைதருளி மறைநதவுடன மகாதேவியார மயஙக அங் கே சிரசிலலாத தோ குழநதை பிறநிருகக்கணடி அமமை வரும்திறிக உருதநிர மூாதிகளே மறறத தேவர்களும வநது கணடி கவலைமிகாராகி அவாகள காணவே ணடி ஒராதனதநின் மீதமாதினவுடன அகுகுழவி தமது சிரமிழநத காரணதைகூறி உருதநிரமூாதிகளாற பூசிதநிருநத யானைதலையைத தாமே வரசெயது தமது திவவிய வுடலோடு சோதருளிக கஜானனரா யெழுநதருளியிருகுஞ சமயதில வந தமாகழைதத அவவசுரனை விசுவரூபங்கொணடி துநிகரத்தாலெடுதது சாந்தாக குழைதது தமது மதகதநிற பரிமளிகபபூசித தேவாகளிடக்கணடொலைத்தருளினா எனபது சரிதம். (உ)

பரிவம்.

பூமாது தேனமணநத புயலவணைப பெருமாளும புலவா போற்று
நாமாது தேனமணநத நானமுகனும போராமாது நயகுகு மெணடோட
கோமானும தானேயென றுணாதறுதகே பிரணவருஞ சரமாய்த தோன்
மாமாவின முகததானை யுயிராததானை நினைநதிறைஞசி வழுதது வாமே [றி

(இ - ள.) திருமகளே மணஞ்செயத மேகநிறம் பொருநதிய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெயயுங கலைமகளே மணஞ்செயத சதாமுகபபிரமனும, வீரமகள் விருமபும எட்டுபுயஙகளையுடைய உருதரனும, தாமேயென்று (எவாகரும) அறி விதததபொருட்டே, பிரணவாகார யானைமுக விளஙகி, பெருமைபொருநதிய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப பெறறருளிய பரசிவததைத தியானிதது வணஙகித துதிப்பாம எ - று.

தாணெனனும படாககைபபெயா பரசிவததை யுணாதநியது

பூமாது - செநதாமனையில வசிகருந திருமகள நாமாது - பிரமன நாவில் வசிக்குங கலைமகள போமாது - போனில வல்ல தூாகலை பரசிவமே திருமாலும பிரமனும உருதகிரனுமாக விளஙகுபவரெனபதை யாவருமுணரப பிரணவவடிவாய சிததிரித்த யானெயினகண அவிரபவிதது அகினெனறும விகாயகப்பெருமானே யுணரெ செயது, (தாமும அவையாசசிததுக்) கருணைபுரிநதனா எனபது கருதது

நினைநதிறைஞசி வழுததுவாம எனபதறகுத திரிகரணஙகளாலும பணிவா மென்பது பொருள மனததால நினைநது, காயததாலிறைஞசி, வாககால வழுததுவா மெனக்கூடடிகொளக

புலவா எனபதறகுத தேவரெனனுமமையும
தானே திரிமூாததிகருமெனறதை,
சிவஞானசித்தியார்

"யாதொருதெயவஙகொணாடாதெயவமாகியாஙகே
மாதொருபாகனுதாமவருவாமறறதறெயவஙகள
வேதனெபபடிமிறகருமபிறகருமேலவினையுருசெயயும
ஆதலாலிவையிலாதானதிநதருளசெயவனனறே."—எனபதனாலும. (சு)

தேரேறி வருமபரிநி மணடிலததுஞ செழுமதிமண டிலததுஞ சாகொண டேரேறி வருஙகனன மண டிலஞசததி மணடிலதது மெணக ணனு நீரேறி வருமரியு முருதிரனு மகேசுவரனு நிலவச செயது நாரேறி வருமவாத முளததமெணை குணததாலே நயநது வாழ்வாம

(இ - ள) தேரிலிவாது வருகினற சூரியமணடிலததிலும,செழியசநதிரமண டிலததிலும,சிறபபுறறு அழகுபொருநதிய மேடவாகனமேறி வருகினற அகனினிமணடி லததிலும, சததிமணடிலததிலும, (முறையே) எணகணகளேயுடைய பிரமனும, திருப பாறகடலி லறிதுயிலகொளளுந திருமாலும, உருதிரனும, மகேசுவரனும (ஆகிய இவாகளே) பொருநதசெயது, அனபுமிகுநது வருகினற அவாகளுடைய இதயதி லெழுநதருளிய எணகுணஙகளேயுடைய பரசிவதததைவிருமபி வாழவோம எ - று

எண குணஙகளாவன —தனவயததனஞதல, தூயவுடமபினஞதல, இயறகை யுணாவினஞதல, முறறுமுணாதல, இயலபாகவே பாசஙகளினீஙகுதல, பேரரு ளுடைமை, முடிவிலாறறலுடைமை, வரமபிலினபமுடைமை இதனை,

"தனவ யததவன றூய வுடமபினன முனி யறகை யுணாவின ஞதல
பனனு முறற வுணாத லியலபினன பாச நீகுதல பேரரு ளாகுதல
மனனு மீறில வாறற லுடைமையு மரமபி லினபமு மாகிய வெணகுண
மினன தாகசசை வாகம மோதுமெம மீசன முளெயெப போதும வணஙகுவாம"

என்பதனாலுணாக அனறியும, அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும, கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும உரைபபாருமுளா. (சு)

சிறசததி.

வேறு

சததியாய விநதுவாய் மனனெமனியாயத தயஙகிய மகேசையா யுமையாய் நிததில வடநதாழ் முகிழ்முலைத திருவாய நெடிமபுகழ் வாணியாய வேரு யெதகிற மிறைவ னினறன னவனுக கியைதர வதகிற நினறு [ம. மெதகிய வுயிரின் மலவிருள கெடுதது விளஙகுபூரணியையே தெடுபபா

(இ - ள்) சத்தியாயும, விந்துவாயும, மிணைமணியாயும, விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும, முத்தமாலே தங்கிய அருமபிய தனத்தையுடைய காராயணியாயும, அழியாத ஓங்காரியையுடைய பிராமியாயும, வேருயும, பரசிவன எவவடிவாக நினறனரேறு அவனுகேறப அவவடிவாக விளங்கி, மிருத்த ஆனமாகளின மலமாகிய இருளாயழிந்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிறசத்தியைத்தோத்திரஞ செயவாம எ - று

சத்தி - வலலமை. இரசெயயுளின கருத்தை,

சிவஞானசித்தியார்

"சிவஞசத்திநாதமவிந்துசதாசிவனறிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரனமுனமாலயமெனறிவெனருப
பவந்தருமருவகாலிங்கருவகாலுபயமோனமு
மவந்தருபேதமேமகாதமேனடிபபனெனபா

சத்திபாயவிந்துசத்திபாயமிணைமணிதானுகி
யொருத்துறமகேசையாகியுமைசிருராணியாகி
வைத்தாறுஞிவாதிகிவங்களவருஞசரீரியொருத்தியாகு
மெத்திறநினகருளீசனைத்றமவழுநிறபல "—எனறதனுல, சிவதத்திறகுச சத்தியாகியும, நாதத்திறகு விந்துவாகியும, சதாசிவத்திறகு மிணைமணியாகியும, மகேசனுகு மகேசையாகியும, உருத்திரனுகு உமையாகியும, திருமாலுகுத திருவாகியும, அயனுகு வாணியாகியும, வழுவகையபடபட பரமசிவன சிவபேதமேழினு நினறு நடாத்துமாறெலலாம அவனுடன தாதானமியமாய நிறகும ஒருதத்தியாகிய பராசத்தியும இரசத்திபேதமேழினு நினறு அவனுகுத துணையாய நடாத்துதலின, "சத்தியாய* * * *பூரண்யை" எனறார். (இ)

ஈ டே ச ர

வேறு

மூத்தமக னிடத்தகாவ மீனெறிந்த பிதாமகறகு முதிரு மாறறற
பூத்தபொழிற செணணேநகரப புருஷபுரி தனைமுகப புத்தே ளனப
சேர்ந்திபபப பிரசனன மாயிருகு மாலயத்து ளெயதி மனமட
கூத்தியற றவிணைபபா றுஞ்சிதமபசேசுராலயத்தாளருளி னது வாழுவாம.

(இ - ள்) பெறறெடுத்த பிராவுகு முத்தபிளளையினிடத்தில ஆசையானது அதிகரிக்குத தனமையால, மலாத்தசேஷ்டை சூழுகத் தென்னேநகரத்திலவந்து, யானே முத்தத்தையுடைய பிரசனன விநாயகனாடவும (நமஸ்) அடியாகள துதிக்குமபடி பிரசனனமாக வெழுந்தருளியிருக்குக திருக்கோயிலுளடைந்து, பொனனம்பலத்தில (பஞ்சசிருத்திய) திருநடனஞ்செயயும ஸ்ரீபஞ்ச யாறறிலிகொளருளும நடராசபபெருமானது மலாபோறற திருவடிமையத தியானி,ாது வாழுவோம எ - று

பிதாமகன - நகரத்தை, இது கோமம்பினைபது போலாம பிரசனனமுகம்—யானேமுகம இதிற பிரசனனமென்றது வடசொல

மனறு - சபை. சிவபெருமான நடனஞசெயத சபைகள ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரெனனுங குறிபபாற பொனனம்பலமெனறும, மலாசதானெனறது அனுகிரகம புரியுங குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன —

இரண்டையர் திலகம் கலம்பகம்

"கடல்மிடறுகாகுகாளியியங்கமாகருளையிலிங்கம
காவிரிவடபாலவருதிருவானைகாவினிலபுலிங்கமதாம்
வடதிசையணுமலையினிலிங்கமவனனியினவடிவுகளதில
வாயுலிங்கமதாஞ்திதமபரலிங்கமாகிலங்காபலிங்கமதாங
குடதிசையதனினமருவுகுறருலங்கோதகுஞ்சிதகிரகபையாங
குறறமிலகுணஙகிறபழபணணாமனறஙகுலவுதினமனறெனபா
ரடலவிடைபபாகனெலலியமபதியிலமபலஙதாமிரசபையா
மாலவாயமதனைவெளளியமபலமேமணிதிலலைசெமபொனமபலமே" — என வருவதனாலும்,

பஞசாகரதலதிருமேனியோடு பஞசகிருதிய திருநடனஞசெய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

"ஆதிம பழிகேணல லமபலததி லேயமேன
நாதக திருவடியி லேநகரங—கூடி
மகர முதறம வளாதேளள நிகரம
பகரு முகம வாமுடியப் பார

தோறறறற துடியதனிற் றோயுற நிறியமைபபிற
சாறறியிடி மகுடியிலே சகாரா—மூறறமா
ஐனறு மலாபபதறதி லுறற திரோதமுதறதி
நானற மலாபபதறதே நாடி"—என வருவதனாலுமுணர்க. (கூ)

சிவகாமசுந்தரி

திதனாக நிரலேயுற தினகரனிவமம மையுங்கனலிற செழுங்க தேகம
போதளவு நுமாமையும போலிறையன குணமாக புனிதை வேடுயக
கோதளவு முயிரிவ ணாதக காமுறறலே சிவகாமங கொணடு கின்ற
காதலவுங கருகதடங்கட சிவ ரமம சுந்நிலையைக கருதுமுள வைபபாம

(இ - ள) தணணிய சநதிரனிடமுறற பொருகுகிய கலையும, சூரியனிடமுறற பொருகுகிய வெபபமும, அகினியினிடமுறற பொருகுகிய ஒளியும, மலரினிடமுறற பொருகுகிய நலல வாசனையுமபோல, இறைவனுடைய குணங்களெலலாளான புனிதையாகியும, (சிவததினனாய) வேறுபடடு (ஆணவாதிமல) குறறமபொருகுகிய ஆணமாகள (அகுகுறறுகினறநீஙகி) பரிசுதததை யடையுமபொருடடே சிவபெரு மானிடதது விருபபங்கொணடு(அவரதுதிருநடனதைக்)கணடுகின்றார், காதலை யுடையவ ரீணடவிசாலமான கணணினையுடைய சிவகாமசுகுரியாமைனறுபெரியோரகளெலலாம்

பூவுமணமும, அகினியு முஷ்ணமுமபோல, சிவமுரு சதது மொருமை யாகவே நிறறலின, "இறைவனகுணமான புனிதை" எனறார

சிவகாமசுநதரி யெனறது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆணமாகளடையவேணடுமெனறுங் கருணையால, இறைவியார தமது திருவிழியைசசாயதது அவரது சூஞ்சிதபாதததைககணடு களிதது நிறறலினைக இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

"உரையுணரவுக கெட்டா வொருவனமிரு பஞ்சாக
கரததால வணமகடான பாரி—பரையிடமாக

காணும படியே கருணையருக கொண்டாடல்
பேணுமவாக குணடோ பிறப்பு ''—எனபதனுனிக. (வ)

சென்னைமல்லீசுரர்

ஒன்றுகிய பலவாகி யருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நனருகித நீதாகி நானமறைகளகு மெடடாத நலதத தாகித
தொனருகிய புதிதாகிச சுடராகி யிருளாகித் துகமர்ந தனபா [ழுவாம்.
செனருடனு கவைகைகடலாரு செனணிமலலீ பராமலாதாள சேராதுவா

(இ - ள) ஒனருகியும, பலவாகியும, உருவமாகியும, அருவமாகியும, உரு வருவமாகியும, நனருகியும, நீதாகியும, நானகுவேதங்களகும அதிதபபடட நனமை யுடையதாகியும, பழமையதாகியும, நூதனமானதாகியும, ஒளியாகியும, இருளாகியும, அன்பா(மல)குறறதநினனறநீகி, அடைநது நினைகரும மதுரகடலுமாகிய செனனை மலலீசுரரது தாமரைமலாபோன்ற திருவடியை(சரணை) அடைநது வாழவோம எ-று.

அணடாணட பிரமாணடஙகளின சிருஷடிககுமுனனும, சாவதஙகாரகாலத தும இறைவராகிய சிவபிரானே தனிதது நிறபவராதலின ''ஒனருகி'' எனறும, சிவஞ சததி நாதம விநது சதாசிவன மகேசன உருததிரன விணடு பிரமன பிறதேவர முதலிய பல நாமரூபஙகளே யடைதலின ''பலவாகி'' எனறும, போற்றிப்பஃறொடை''நனனெறி விஞ ஞானகலா காமமல மொனறினையு, மநநிலையே யுணணின றறுததருளிப—பினனைபு, மேலா விளஙகரும பிரள யாகலாகருத, தேவாய மலகனமந தீாததருளிப—பூவலயந, தனனினறு நீஙகாச சகலாக கவாபோல, முனனின்று மும்மலநதீாத தாடமெகாள கை—யுன்னவனுக, காதிருணம—'' எனறபடியே, ஆணவம கனமம மாயையெனனு மும்மலஙகளில, ஆணவமலமொனறினையுடைய விஞ ஞானகலாகு அருணமையமாக வேயவருளனறதிருநது அதுகிரகிததலின ''அருவாகி'' எனறும, ஆணவகனமமெனனு மிருமலஙகளேயுடைய பிரளயாகலாகு மான மழு சதுரபபுஜ காளசுனட மூதலிய வறறுடன திருவருள புரிநதும, அமலமூனறனையு மொருங்கேயுடைய சகலாகு மானைக காடடி மானபபிடிபபது போல ஆசிரியததிருவுருவேறற அதுகிரகிதது விளஙகு தலின ''உருவாகி'' எனறும, சிவஞசுநதி நாதம விநதன அருவமாகியும, மகேசுவர உருததிரன விஷணு பிரமன எனவுருவமாகியும விளஙகுறறகேறப, அருவமும உருவ முஙகளுதத சதாசிவமாக நிறறலின ''உபயமாகி'' எனறும, தமமை வழிபடட அடியவ ருக கிடிகைணவதவிடதது அருளசெயய நறறணியாக நிறறலின ''நனருகி'' எனறும, திருவருளுகுகொவவாத தீததொழில புரிவோனாச செருநது அவதாயருளலின, ''தீதாகி'' எனறும, வேதஙகள நானகாகலாலுஞ சில கீழமகடகு மறைகளபபடடு விளஙகுதலாலும ''நானமறை'' எனறும, ''வேதஙகளேயாவெனனவோஙகி யாழநதகனற தணணியனே'' என வாதபுரடிகளும், ''குளதாமறைச செனனியுந தொடததொட நீணட நீளநீ'' எனறு பரஞ்சோதி முனிவருங கூறியபடியே, வேதஙகடகும அதிதப படடதாதலின ''நானமறைகளகு மெடடாத நலதததாகி'' எனறும, ''முனனேபபழம பொருடகு முனனேபபழமபொருள'' எனறறபோல எலலாவறறிறகும முறபடடவ ஞகலின ''தொனருகி'' எனறும, இனியுளவாம புதுபபொருடகளிலும புதிதாகவிளங குபவெனனபா ''புதிதாகி'' எனறும, தமது திருவிழிகளேதிறநத காலததுச சூரிய சோமாகனிகளேப பிரகாசிகசசெயதும அவறறை மூடியகாலதது விருளேபபரவச செயதும அவறறினை சொருபந தாமேயாக விளஙகுதலின ''சுடராகி யிருளாகி'' எனறும, ஆணவாதிமலபரிபாகமும இருவினையொபபும ஆனமாகளுடைய விருமபின தமமையே சரணுறுதலின ''துகடீரநதபவர செனருடம'' எனறும, இபபூமியை யடுதத

உவாகசடலும, பிறதீவுகளேயடுத்த பாறகடல முதலிய கடல்களும போலனறிகாணி னுங கேடபினுங கருதினுங களிதரும பெருஞசுவைசசாகரம போலவாராகலின அவ ளைததரிசித்த அவர்பால மனதைச்செலுத்துதலேயறில மூழ்குதலாமெனபா "சென ருடுஞ சுவைகசகடலாம" எனறும, அவவகைய இறைவா சென்னை நகரிலுளளவரும் மலலீசுரரென்னுங திருநாமமுடையவருமாகலின "சென்னைமலலீசுரா" எனறும ,அவ ருடைய திருவடி "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" எனறுமபோல மேமபாடுறற தாமரைமலர போனறதாகலின "மலர்ததாள்" எனறும, அததிருவடியே அதுகரகங்கள் செயயுமாறறலுடைமையின் அதனை யடித்தல கடமையெனபா "சோநதுவாழுவாம" எனறுங கூறினர். (அ)

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணதது கெடடாத வரணு மென்னுங காரணாகண மூவனையுங கரிததுயிரதத வடையாளங காடடு மாபோற் சீரணவுங திருவயிறறின மூவனைவாராக தழுகெறிகருஞ செலவத காயைப் பேரணவுஞ சென்னைநகாப பிரமராம பிகைமயிலைப பேசி வாழுவாம.

(இ - ள) பிரமனும, விண்டுவும, வேதங்கட கதிதனை உருததிரளும எனக கூறப்படும (திருட்டியாதி முதலிதாழிலகடகும) காரணாகளாகிய திரிமூாதிகளேயும (கருத) தரிதத்துபபெறற அடையாளததை வெளிபபடுதத்தும வகைபோல, சிறபபு வாயநத அழகிய வயிறறில மூனறிமரேகைகள கொணடு அழகின வீசுஞ செலவத்தை யுடையதாயாகிய கிரத்திவாயநத சென்னை நகரிலெழுநதருளிய மயிலை சாயலையுடைய பிரமராமபிகையைததுதித்துவாழுவோம எ - று

திரிமூாதிகளேயும பெறறதற கடையாளமாகவயிறறின மூனறுமடிபபிலை யுடையாளெனறும இதனை,

சௌந்தரியலகரி

"மூவருகருமுதற்பிறபுநினமுகருணைகடடென்றுமுன்
சேவடிகளணிருபபவாசெனனிருவிதாசெனகைபிரிகிலார்
பூவெதத்தவாசெனனிவைதத்திடுபோதமுறறவரமமைநின
காவலாபொதிதாளிலைவைகவுமூவாசெனனிகளிகருமே "— எனபதனறிக.

பிரசன்னவிநாயகா.

முருகோடு மறறபிறறு நலுங்கடிகைமுடிதகணிந்த முதலவற காமைக் கருகோடு பபிறந்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரததில வாஙகி யொருகோடு முகததணிந்த பிரசனன விநாயகனை யுறறுங தான மருகோடு மணிமாபத தராவணிந்த நிராமயனை யகதது வைபபாம.

(இ - ள) வாசனையோடு தேனைசசொரியும நலல கொனறைமாலையை முடியிலணிந்த முதலவராகிய சிவபெருமானுகரு, (திருமாலாகிய) ஆமையினகரிய ஓட் டினபபறறதத தரிததவரும, ஒரு கொமபினைத திருககரதத்திலேறறு, ஒருகொம பினை முகதத்திறபெற்ற பிரசனன விநாயகரும, பொழிகின்ற மதசலமானது பகஙகு னிற பாயகினற அழகிய மாபினிடதத்திற சாபபங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருததுவாம எ - று

நிராமயன—நோயறறவன கடகைகை—முதலாகுபெயா.

கருகு + ஓடி- கருகோடு

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிநத கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுராகளுங கூடித் திருப்பாற்கடலைக கடைந்தபொழுது திரு மால் கூமமவடிவேறறு மததாகிய மந்தரகிரியைத தாஙகி நின்று, அப்பொழுது தோன றிய அமுதைத தேவாகட்களிதது அதனால் இறுமாப்படைநது கடல்களேழையுங கலகஙதநிரிவது கண்ட தேவாகள அதனைச் சிவபெருமானிடதது மூறையிட, சிவ பிரான விருப்பின்படி விநாயகரகடவுள பாற்கடலை யடைநது ஆமையாக நின்ற மா யோனது ஒட்டினைப பறித்துக கைலையை யடைநது கண்ணுதலிடஙு கொடுப்ப, அவா அதனை மாபகததணிநதனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (கo)

சூ ம ர வே ள

மரந்துளைதத கணையாலுஞ சோவெறிநத திறலாலு மதிகருஙு தோறுஞ சிரஙுளரக வலிகடலுஞ சேணிகநத பெருவளையுஙு திறததிற குனறக் கரநதுளரகருஙு குறமுனிகருஙு கருததினமல பூட்டியகை தவருசாலவெறபி னுரகருனிதத தேயிலேவல வலனுயாதத விநாயவனே யுளததுள் வைப்பாம.

(இ - ள.) மராமரதததை தொளைநத கணையையுடைய திருமாலும், (திரி புரதனை) மூமமதிலகளேயழிநத வலலபமுடைய சிவபெருமானும நினைகருமபொரு தெல்லாஞ சிரகமபனஞசெயய, அலைகளேவீசுஙகடலும ஆகாயமளாவிய பெரிய விநதமலையுஙு தமதுவலிருனறுமபடி, கையினையசைதத அகததியமுனிவனுகரும, மன நில மயகமவிநதத வருசகமிருநத கிரவருசகிரியின மர்பகம் போழ்நத செவவிய அசசவடிவாகிய வேறபடையை வலபபுறத துயாதிய இனையபிள்ளையாளை (நமது) மனதிலிருததுவாம. எ - று.

மராமரதததைதொளைததது—திருமால இராமாவதாரததில தனனைச சர ணடைநத சுகரீவன தனதாறறலுணருமாறு கணைவிடுதது தொளைதததனறும, சோவெறிநதது—சிவபெருமான மூமமதிலகளேயும அழிதததறகாகவும,

அலைகடலதிறகுதிறருளிய தாவது.

இநதிரன தனது செலவசசெருகினால அலைகளதையிய அரியாதை தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின அவாமறைய, இநதிரன அவனைததேடிக காணது பிரமன சூழசியால திரிகிரனைக குருவாகவ, அவன வருசனையாக யாகஞசெயயக கண்டு அவன சிததைதசொதிதது, பிரமகதததியடைநது, மாதா மரம நீர நிலஙகடகு அதனைப பகிரநதுகொதிதது புனிதனுமினன இநதிரன திரிகிரனைகொனற தூணா நத அவன பிதா தூவஷடாவெனபான ஓமாகஞசெயது அதிறரனைறிய விருததிரனை இநதிரனமேலேவ இநதிரன தனது வசிராயுதம வலியறறதாயிருநதமையின் விணடு வின சூழ்சியால ததீசிமுனிவரது மூதுகுதணடெனபைபலாங்கி விசுவகனமனுல வசிராயுதமாகஙகொணடு விருததிரனையெறிக்க, அவனைபோரசெயய வலியினறிக கடலிலாழநதனன அவனைகணடுபிடிகருமாறு வேணடிகொணட இநதிரனகருதது கிணஙகிய அகததியமுனிவா அவளெளிதநிருநத சமுததிரததைப பானஞசெயதனர எனபதாம இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

“எனறவனிடக்கணமாபபானிகலபுரிபுலனகளேநதும
வெனறவனெடியோனறனனைவிடையவனவடிவமாகஙி
னினறவனறிவானநதமெயபமையாயந்நைறநதவெளளரி
மனறவணுழிசெநதீவடிவினை மனதுடகொண்டான.

கைதவனகரநதுவைகுங்கடலேவெறபடகுங்கையிற்
பெய்துழுந்தெலலேததாகஙிபபருகினுனபிறைசோசெனனி
யையனதருளேப்பெறரூர்கதிசயமிதெனகொனமூனறு
வையமுததொழிலுஞசெயயவலலவரிவரேயனரே.''—என்பதனுனறிக.

தூளகவெனறதனால கரதைதநிமிரதிய காலத்துக கடலகைரதிலேற்று ஆசமயனீஞசெய்தனரெனவும,கரதைதைதிருபபிகவிழுதத காலைதது விந்தைதையடக இனரெனவுஞ சொலலாறறலகாணக.

பெருவளைதிறத்திற குன்றியதாவது.

அகததியமுனிவா தென்றிசைநோகஙிச செலலுகையில, கிரவுஞ்சன் எனனு மசுரன் மலிவடிவாகநின்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகததிய முனிவா கோபஙகொணடு ''நீ இவவாறே மலிவடிவாகஙகிடநது குமாரகசுவள வேலாயுதததிற்கு இரையாகுக'' எனசசபிதததினா அதுமுதல, கிரவுஞசன மலிரூபமா கவேயிருநதனன. அபபடியிருகையில, சூரபனமனது தமபிமாகளில இளையோனகிய யானைமுகமபெறற தாருகாசுரன் அதில வசிதிதிருநதனன. முருகசுவள் சூரனைச் சங்கரிக்கசசெலலுகையில் அவவிருதாதாகளள யுணாநது தமது திருகரதிலுளள வேலாயுதததால தாருகனையும மலிவடிவாகவுளள கிரவுஞசனையும வதைதாதனா இது நிறக பினனா விநதமலிநாரதனன சூழ்சியால, மேருமலியைப பகைதது ஆகாயவழி யைமறைதது உயாநது வழிதோனறுது நிறப, அகதியமுனிவா வழிவிடகவென, அது மறுதது,ரைகக, முனிவா தமது தவமகிமையால அதனை நிலததிலமுதது,னரெனபதாம. இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

''ஆனைமுனிகேளொருநியிவவசலநீஙகித
தேனைமருதவளமேயதெனனுநிணணி
வானைபொறியமலிமேவுதிரையமெலலா
மேனளெனவேநிகராகிவிளஙகுமெனனுன ''—எனவும்,

ஷை கிரவுஞ்சப்படலம்

''மாணமதிபெருகுவெயயோயமறறுநினருனைமீஙகி
நீணமலியாகியிணடேனறுதியவுணாகெலலா
மேணமிருமிருகைகையாகியிருதவதுதோகருமேனைச
சேணமலிகடவுளோகருநதிதொழிவிழைததிபனனுள் ''

''மாற்பகைமதுபாணிவலிமெழுதண்டாலுனறன
பாறபடுபுழைகளாவுமபற்பலமாயைகெலலா
மேறபுடையிருகையாகவெமபிரானுதவுருசெவவேள்
வேறபடைதனனிறபினனுளவிளஞுதிவிரைவினெனனுன ''—எனவும்,

ஷை தாருகன்வதைப்படலம்.

''தாருகனமார்பமெனனுதடம்பெருவரையைகீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சதிறசோநதுபடருவிசசெனறு
வீரமுமபுகமுங்கொணடுவிளஙகியசெனனவஙகட்
சோரியுநதுகளுமாடிதணணெனமீணடதனறே.''—எனவும்,

ஷை விந்தம்பிலம்புகுபடலம்.

''எறிகதிராமதியினுகுமகருதிறததாலவான
நெறியினையடைதுததொலலெகெடியமாலபோனறுநினறேன

குறியநிறகஞ்சியாறுகொடுபபஞ்வெனதுதோற்ற
மறிகிலேமீணடுபோகெனறவவனைமொழிகததனறே.
அற்புதமமராகொளளவாற்றவுங்குறியோனவிக்க
வெறபினதுமபாதனனினமீயுய ருகுடங்கைசேர்த்தி
வற்புறவூனறவலலேமறறதபுவிகைகட்டாழ்நது
சொற்பிலமபுகுத்துசேடனமுனனிலேயுறறதனறே ”—எனவும் வருவன
வற்முனறிக. (கக)

சேயஞலூாபபிள்ளையா

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான பால்கறந்து வவ்வுக் தீங்கு, மூறைபுரியத் தகாகதென வடுதததடிததுப பாற்கலதைத முனிநத தாதை, பொறையுடன்மண ணிடை படபுரள விருதாளு மறவெறிநத பொல்லாத தினகு, மிறையவனமெய்ப பணியாக விருமபதததை யடைநதவரை யிறைஞசி வாழவாம.

(இ - ள்.) வைதிகமார்ககதினின்றுங் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின் பாலைக்கறநது அபகரிகினைற ஜீமைக்கு முறைபபடி (தண்டளு) செயயதகாகது எனறு சமீபிதது அடிதது பாற்குடததை எறிநத தநதையாகிய எச்சததன சாந்ததுடன நீலமிசைப் புரளுமபடி அவனது இருகால்களுந்துணடாயறுமபடிதடிநத பொலலாத பாவதையுஞ சிவபெருமானது உண்மைதொணடாகச் (செயது) சிறநத சணடேச பதவியை யடைநதவரை வணஙகி வாழததுவோம் எ - று

திருச்சேயஞலூரில வேதியாகுலதகில எசசததத னென்பவனுக்குப புதலி ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாகதர அறிவதறொடாசரியால வேதாகமஙகளே யோநா துணாநது சர்வானமாகளிடததும அனபினவழியொழுகி வருகையி லொரு ஈாள அவ்வூர அநதணசசிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிசசெனறனர் அப்பொ ழுது ஓரீறறுப பசுவொனறு அதனை மேயபபானக குததபபோக, அவ்வாயன அத னைக கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசாம ரதுகணடு மனமபொறாது அவனைநோக்கி, பசுகளை எலலாததேவாகளும, தீாததஙகளும, மூனிவாகளும பிரியாது சூழ்நதிருக குும உறுப்புகளே யுடையன திருமஞசனததிற குரிய பஞச கௌவியஙகளைக கொடுபபன. திருவெணணீற்றிறகு அவறறினை சாணமே மூலம ஆதலினை நீ இனிப்பசுக களை மேயகவேணடாம யானே மேயப்பேனெனறு அவ்வூரா ரனுமதிபெற்று அருகிலுளள மண்ணியாறறஙகரையிலும புலலுளள விடஙகளிலும மேயதது நீர காடடி வெயிலவேளையில நிழலிலிருதது மாலையில அவரவா வீட்டிறகனுப்பித தம் வீடுசோவாராயினா. அப்பசுமபால திருமஞசனமாதலைக் கருதி, சிவாசசனையில் ஆசைகொணடு ஆற்றஙகரையில ஓராததிமாதநின கீழ் மணலாற சிவலிஙகநியமிததுப பாலினலபிடேகிதது, பததிரபுஷபஙகளா லாசசிததுச சிவபூசைசெயதுவநதனா அத னைக்கணட அவ்வூரா ஞெருவன விசாரசாமர் வீலையாடுவதாக நினைதது ஊராருகளு அறிவிக்க, அவாகள எசசததனை வருவிதது விஷயததை வெளியிட்டனா. எசச ததன் அஃதுணமையாயின யானே கணடுபிடிதது தணடிபபேனெனறு கூறி, தன மகனுகுதெரியாது பின்சென்று குராமரதறி யொளிதிருந்தனன விசாரசாமர் பாறகுடஙகளே நிரபபித திருபபளளிததாமஞ சேகரிதது மணலாற சிவலிஙகருசெய்து அதறகுப பாலாலபிஷேகிகக கணடி மரததினினறு மிறஙகிப பல கொடுஞ்சொற்கள கூறித தணடதறபுடைததும அவாமனம சிவாசசனையி லிருத்தலின உணாநதிலா. எசசததன அவதுணமையறியாது பாறகுடஙகளைக காலாலிடற, விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செயதவன் பிதா குரு பிராமணன எனறுகருதாது, அருகிருநத வோர கோலியெடுகக அது மழுவாக, அதனலவன காலகளே வெடடிச சிவபூசையை மூடிதனா. அவா பகதிககு மகிழ்நத சிவபெருமான இடபாரூடராயக காடசியளிதது நம மூடைய தொணடாகளுகெலலாம உனனேதலேனுககி ாமேறறகொணட அழுதும பரிவட்டமும புஷபமும உனகுசே தநதிாம வைறுகூறித தமநு சடையிலணிந திருநத கொனறைமாலையை யவருகுசசூடடிச சணடேசுரபதவி நதருளினரென பது சரிதம. இதனை,

பெரியபுராணம்.

"தொடுததவிதழிசூழ்சடையாதுணைத்தாணிழறகீழ்விழுநதலரா
யெடுததுநோகுநமபொருடடாலினறதாதைவிழவெறிநதா
யடுதததாதையினியுனகருநாமெனறருளசெயதனேதசருவி
மடுததகருணையாறறடவியுசசிமோநதுமகிழ்நதருள.

அண்டாபிராளுநதொணடர்தமகதிபனுகதியனேதுரா
மூண்டகலமுமுடிபபனவளுருவெனவுமுனகசாகச
சணடேசனுமாமபதநதநதேதாமெனறுகவாபொறறடமுடிக்குத
துணடமதிசோசடைக்கொனறைமாலேவாஙகிசசூடடினா"—எனபதனுலுணாக.

தநதையின காலேவெட்டுதல பாவமாயிருபபினும, இறைவன திருவடிகளன புடைமைநோகி அதுபுணணியமாகவே முடிநதது இதனை,

[சிவஞானசித்தியார்

"அரனடிகளனபாசெயயுமபாவமுமமதாரும
பரனடிகளனபிலாதாா புணணியபபாவமாரும
வரமுடைததகளனசெயதமாவேளவிதியதாகி
ரூரினிறபாலனசெயதபாதகனமையாயததே"—எனபதனுலுணாக. (கஉ)

திருநதிதேவா

வேறு

வெளளி மாலவனை விமலனை வினமபிய வேதநல
தெளளு மாகம புராணங்கள செழுநகலி பிறவு
முளள வாறுமேதாக துலகெலாம வழுநகமுன னுரைதத
வளள லாகிய நநதியந குரவனை மதிபபபாம

(இ - ள) பெரிய வெளளிமலையாகிய திருகயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானா அருளிசசெயத நானகு வேதஙகளும, தெளிவிய (பொருளேயுடைய) திருபததெடடுசி சிவாகமஙகளும, செழிய பிறகலைகளும ஆகிய இவறறையெலலாம உளளபடியே தெளிநது, உலகமெஙகும வழஙகுமபடி முதலிற கூறிய வளளலாகிய அழகியதிருநநதிதேவரெனனு மாகிரியனைததுதிபபாம எ - று.

வேதமெனபதறகு ஞானம பயப்பதெனபது பொருள விதஞானம. வேதம் நான்காவன —இருகு - எசு - சாமம் - அதாவணம ஆகமமெனனு மொழியில் ஆவென்பது ஞானமும, கவவெனபது மோகஷமும, மவவெனபது மலநாசமுமாம. ஆகவே ஆனமாகளுகு மலததை நாசுஞசெயது ஞானதையுந்திபபிதது மோகஷததைக கொடுககவலலதெனபது திரணடபொருள சிவாகமம் இருபதெடடாவன —காமிகம - யோகசம - சிநதியம - காரணம - அசிதம - தீபதம - சூகுமம - சகதநிரம - அஞசுமான - சுப்ரபேதம - விசயம - நிசுவாசம - சுவாயாமபுவம - அனலம் - வீரம -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிமபம் - புரோதகிதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சனதானசாவோததமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம-வாதுளம என்பனவாம.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருததை விளகுவது பதினெணபுராணங்களாவன:--பிரமபுராணம - பதுமபுராணம - வைணவபுராணம - சைவபுராணம - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம - நாரதீயபுராணம - மாகணடேயபுராணம - ஆக்கினேயபுராணம - பிரமகைவாததபுராணம - இலிங்கபுராணம - வராகபுராணம - கநதபுராணம - வாமனபுராணம - மற்சபுராணம - கூமபுராணம் - காருடபுராணம - பிரமாணடபுராணம எனபனவாம அன்றியும உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன.—ஆதிதியபுராணம - காநதபுராணம - சோமபுராணம்-கபில புராணம - கௌசிகபுராணம - சாமபபுராணம - சிவதனமபுராணம - தௌரவாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம - பராசரீயபுராணம - பாகாகவபுராணம-பிரமாணடபுராணம - மாரீசபுராணம - மானவபுராணம - வாசிடடபுராணம் - வாயவியபுராணம - வாருணபுராணம எனபனவாம இவ்வுபபுராணங்களதமமை யியற்றிய அவ்வவா பேரால விளங்கும

கலை—நறறநருரியது கலைஞானம அறுபதது நானகுவகைப்படும். அவையாவன —அகரவிலக்கணம - இலிகிதம் - கணிதம - வேதம - புராணம - வியாகரணம் - நீதிசாததிரம - சோதிடசாதிரம - தருமசாதிரம - யோகசாதிரம - மநதிரசாதிரம - சகுனசாதிரம - சிறபசாதிரம - வைதியசாதிரம - உருவசாதிரம - இதிகாசம - காவியம - அலங்காரம - மதுரபாடனம - நாடகம - நிருததம - சதப்பிரமம - வீணை - வேணு - மிருதங்கம - தாளம - அதிதிரபரீக்ஷை - கனகபரீக்ஷை - இரதபரீக்ஷை - கசபரீக்ஷை - அசுவபரீக்ஷை - இரதசிஞபரீக்ஷை - பூமிபரீக்ஷை - சயகிராமவிலக்கணம - மலலயுதம - ஆருடணம - உச்சாடனம - வித்துவேடனம - மதனசாதிரம் - மோகனம - வசிகரணம - இரசவாதம - காகதருவவாதம - பைபீல வாதம் - கவுத்துகவாதம - தாதுவாதம - காரூடம - கூடமம - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம - பரகாயபபிரவேசம - அதிரிசியம - இந்திரசாலம - மகேந்திரசாலம் - அகினிதததமபம - சலததமபம - வாயுதததமபம - திடடிநதமபம - வாகுகதமபம - சுகிலிதததமபம - கனனிதமபம - கட்கநதமபம அவ்விதைதபபிரயோகம எனபனவாம.

வேதாகமபுராண கலைஞானஙகள உலகததில வழஙகுமபடி முதலிலுரைதத வளளலென நநதிதேவரபோதருளினனெனினும, வேதாகமாதிகளே முதலிற சிவபெருமான பாவதிதேவியாருகருமு நநதிதேவருகருமு உரைபப, நநதிதேவா சனத குமாரமுனிவருகருமு சனதகுமாரமுனிவா வியாசமுனிவருகருமு, வியாசமுனிவா சூத முனிவருகருமு, சூதமுனிவா சௌமிசாரணியவாசிகளுருமு, அவாகள உலகினருக்கும உரைததனரெனபது வரனமுறையாகலினெனக

வளளல—வரையாது கொடிபபோன (கஉ)

சமயகுரவா

பருவ மேதுமி லாரா்கும பரம,நப பொருளகள்
கருதி யோமபவொண் ஞதெனக கணணுறற பெருமா
னருளி னறபல வதிசயர செநதமிழ பாடிப
பொருளி காமெனத தெரிததநால வாகலையும புகழ்வாம

(இ - ள) பரிபகுவ சிறிதுமிலலாதவாகள பிரவேசிக்கும அன்னிய சமயப்பொருள்கள மதிததப் பாதுகாகவொணணுதென, நெறறிகணணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களே விளக்கதகக (திருநெறித தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களேபபாடி, இதுதான (உணமைப) பொரு ளாருமெனறு உணாதறிய (சமயாசாரியா) நாலவாகளேயுக துதிசெயவாம் எ - று.

கண்ணுதல்—அனமொழிதலொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண வநததாவது—ஒருகாலதறற சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுளள ஓர நநதனவனததில உமாதேவியாருடன உலாவிகொணடிருக் கையில், உமாதேவியா ஓர வினையாடல் கருதி இறைவா பினசெனறு ஒனறுமுமை யாது இறைவரது இருவிழிகளேயும இருகரஙகளாறபொதத, அணடமுழுவதும இரு ணமையமாயிற்று. அவவநதகாரததினுல அகிலப்பிராணிகளையாவும வருநதுவது கண்ட சிவபெருமான தமது நெறறியினடிவே ஓர திருவிழிதோனறுவிததுச சூரியசநதிராதி களுக்கு ஒளியுணடாகி உலகுக்குற்ற துயரினெயொழிதது நெறறிக்கணணெனப பெயரெய்தினர் எனபதாம இதனை,

கந்தபுராணம்

"ரசனேயொருஞான்றம்மையெழிலபெறுகைலைகாவிற
பேசலளாடலுனனிப்பினவரவிழியிரணடுந
தேசுறுகரதாறபொதததசெறிபுவனஙகளாவு
மாசிருள்பரநததெலலாவுமாகளுமவருததங்கொளள

ஓஙகுதனனுதலினுபபிணருதனிநாடடநலகி
யாஙகதுகொணடுகாதனருளகொடுநோக்கியாணடு
நீஙகருநிலமைததாஙகினறபேரிருளமாறறித
தீங்கதிரமுதலாலோகுசிறநதபேரொளியெநதான."—எனபதனுனறிக.

நாவலாகள்'—ஆளுடையபிளளை-ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நமபி-ஆளு டைய வடிகள. செநதமிழெனறது தேவார திருவாசகஙகளே. அதிசயம - திருஞான சமபந்தமூர்த்திநாயனுர் ஞானபபாலருகதி, பொறருளமபெற்று, முதுதுசசிவிகையி லிவர்ந்து, முயலக நோயையகறறி, பொறபதல பொறகிழிபெறறு,அரவினவிடமகறறி, படிக்காசுபெறறு, மறைகக்கதவையடைதது, பாணடியன வெபபகறறி, அனலவாதம புனல வாதஙகளிலவெனறு, சமணரைகசுழுவிலெறறி, புதத நகதிலேயில டிவீழ்ததி, ஆணபனெயைப் பெணபனேயாகி, எனபபபெணணுகச செயதவை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனுர் தமகுறற சூலநோயகறறி, சமணாகளிட்ட நீறறறை-விடம - இடறச்செயதயானை - கலலோடுவீழ்ததியகடல - இததயரஙகளினினறு நீஙகி, சூல முததிரையும் இடபமுததிரையுங தரிதது, அப்பூதிநாயனுரா மகனுகுறற அராவின விஷத்தையகறறி,படிகாசுபெறறு, மறைகக்கதவைததிறநது,திருவையாறறிற் கைலய தரிசனஞசெயதவை முதலியனவும், சுநதரமூர்த்திநாயனுர் தமது திருமணதகிற சிவ பெருமான அடிமைசசிடங்காட்ட வனமிருணடாராகி, திருவதிகையில திருவடிசூடப் பெறறு, திருவாரூரிற பறவையாரைமணநது, திருநதொணடதொகை யோதி, குணடையூரிற கொடிதத நெலமலையைப் பரவையா மூனகு வருவிதது, செங்கல லைப்பொனனுகி, மணிமுததாற்றிலிட்ட பொன்னைக கமலாலயமெனனும வாவியி லெதது, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாரைமணநது, அநநூற பரவையா கொணட ஊடலதிரச சிவபிரானைத தூதனுப்பி, காவிரி வெளளததைவிலகி, முதலியுண்ட சிறுவனை வெளிபபடுத்தி, வெள்ளானையிலிவாநது திருகைலாயமடைநதவை முதலி யனவும, மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருநதமரதடியில இறைவனுலுபதேசிகப் பெற்று, நரிகளைபபரிகளாகி, புததாகவாதில் வெனறு, ஊமைபபெணணைப பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைசசாததிடசசெயதவை முதலியனவும எனகொளக. (கூ)

மேய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால வளாப்பொருள் செறிநதாங்
கறிவு நூலகளின முடிவெலா மகபபடுத தவற்றி
னெறியெ லாமவிளக கியசிவ ஞானபோ தததைதக
குறிசெய் தீநதமி ழாலுனை குரவனெப பணிவாம.

(இ - ள்.) சிறிய கணணுடியில், மிகப்பெரிய மலையினபொருள்கள விளங் குவனபோல,ஞானசாஸதிரஙகளின முடிந்தபொருளகள எலலாவறறையும தனனகப் படுதது, அவறறினமாாகஙகளே யெல்லாம (நனகு) விளஙகசசெய்த சிவஞானபோத மெனனு நூலகுறித்த மதுரமாகிய தமிழ்பபாகளாலுரைதசருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கணடதேவரை வணஙகுவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோ தததை, சாலிவாகன சகம ககசறி-ல மெயகணடதேவர செநதமிழில மொழிபெயர்த தருளினெனபது. (கச)

நமச்சிவாயதேசிகர்

வேறு.

இருவினை யனுதி நிறறற் கேதுவு மிருள ஞதி
மருவிய செயலு நீஙகுமு வணணமு மறறுந தேற்றி
யருளபதித தெனனை மாடகொண் டாவடி துறைககண் வாழுந்
திருவளர நமசசி வாய தேசிகன மலாகதாள போறறி.

(இ - ள்) இருவினைகள தொனறுதொடடே நிற்பதறகு காரணமும், ஆண வாதி மலசமபநதம அனுதியாகவே (பசுகளை) பொருநதிய செயகையும், (அது) நீஙு குதறகுரிய தன்மையும, பிறவறறையும உணாதறகு, திருபை வைதது (புலலறிவினஞகிய) எனனையும அடிமைகொண்டி திருவாவடுதுறையில வாழகினற சிவஞானச் செலவம வளரபபெறற நமசசிவாயதேசிகரது மலாபோனற திருவடி துணிகபபடுவது. எ - று.

கடவுளவாழ்ததது முறறிறறு.

அவையடக்கம்.

சிற்பநூல் வழியிற செயத வருவெனச சிறபஞ சாராப்
புறபொரு ளுருவு மைஙகைப புணரியன புணரநது கிறபி
னறபுதப பூசை கொளளு மவனபுகழ் நிறைத லாலே
நறபதம புணாத ராவென பாடலு நலதத தாமே.

(இ - ள) சிற்பநூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவதைதப்போல, சிற்ப லகஷண மமையபபெறாத அறபமாகிய பொருளினுற் செயத வுருவதைதையும ஐந்து திருகரஙகளையுடைய புணணியசொரூபியாகிய கணேசபெருமான் கலநதுநிறபாரா யின், (அடியார்கள செயயும) அழகிய பூசையைக கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினுலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நனமை யுடையதாகும். எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற செயதது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செயயபபடுவது நற்பதம என்றது சொறகுற்றம பொருட்குறறமுத லியன நீஙகிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங காணு ருப்பொரு ளியலபு கூறக
கருதுவ ரல்லா மேனுட கணணுதற பெருமான ருனு
மருவிடை யூறு கணடு வணஙகினு னெனரு லநதப
பொருவிலி கதையான் கூறப புகுநதது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளே முறறுமறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டாகள. முறகாலததில், நெற்றிகணணேயுடைய சிவபெருமா னும (தமக்கு) இடையூறு உணடானதைககண்டி பணிநதாரெனறு சொல்லுமிடதில், அநதச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரிதததை யான் எதேதுச சொலலபுகுந் தது நகையதாகும். எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைசசொல்.

விநாயகனெனபதற்குத தனகுமேல் ஓநாயனிலலாதவனெனப் பொரு டரலின் பொருவிலியெனகூறினா.

நகையதாகுமெனறது ரண்டுச சிலேடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமெனறும, ஒளியினைச செயவதாகுமெனறும பொருளபமம. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமசசி வாயனருண் மெய்ஞஞா னத்தின்
கூறுதிரி கசசியபப முனிவரனருன கோதிலெழுத காதி யெனனு
மூறுசுவைப பாறயிரெய் தேனகளைநீ ராழிகடைந துலகிற செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளிததான விநாயகமான மியலிரத மினிபப மாதோ.

(இ - ன்) பெருமைபெறற தடபமாகிய திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய நமசசிவாய தேசிகரருளிய உணமைஞானததின கூறுபாகமே யுணாநத கசசியபப முனிவர் குறறமிலலாத எழுதது - சொல - பொருள - யாப்பு - அணி யென்று சொல லப்படிம ஊற்றெடுகஞ சுவையினையுடைய பால - தயிர - நெய - தேன - கருபபிர சம ஆகிய கடலினைககடைநது இந்நிலவுலகததில, சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமானமிய மெனனும இரசத்தினை (புலவாகடகு) இனிக் குமபடி யுதவினா. எ - று. (க)

வேறு

சொல்லார்நத புகழ்நதொண்டை வளநாட்டிற சிறநத
துஞவாகுல சிகாமணியாங கநதப்ப னருளும
வல்லாண்மைத் தடமபுயதேதான குளநதையூர வள்ளன
மாமேரு காவலனும வரமபிலபெரும புகழோன

வில்லாருத வருடசிவபுண ணியகொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம பரபூபன் விநாயகமான மியததை
யெலலாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத தந்தா
னிருநதுறைசைக கசசியபப வெலலையினை மா தவனே.

(இ - ள) (கவிவாணா செய்த) பாக்களிற பொருந்திய கீரதகியையுடைய வளமைமைத தொண்டைநாட்டில, சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோ சிரோ ரதநினமாகிய கந்தப்பமுதலியாரா பெற்ற வலிதநகிய ஆணமையினையுடைய பூரிதத புயங்கள் வாயநதவனும, குளததூரில (வாழந்த) வளளலும, மகமேருவைப்போலக் காததற் ரொழிலில வலலவனுமாகிய எலலையிலலாத பெரிய கீரதியுடையவனும், ஒளிவாயநத அருணமையமாகிய சிவபுணணியக கொழுநதாய உலகில் விளங்குபவனு மாகிய சிதமபரபூபன், விநாயகப்பிரபாவததை, யாவருங்கடைததேறுமபடித தமிழ்ப் பாக்களாலருளிசசெயக வெனககேட்க, பெருமை வாயநத திருவாவடுதுறையி லெ ழுநதருளிய அளவிலலாத சிறந்த தவதனினையுடைய ககசியப்ப முனிவா செய்தரு ளினா எ - று.

"ஆக்கியோன பெயரே வழியே யெலலை - நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேடபோ பயனெ டாயெண பொருளும் - வாயப்பக் காட்டல பாயிரத் தியலபே" எனறும, "காலங களனே காரண மெனறிம - மூவகை யேறறி மொழிகரு மூளரே" எனறுரைததிரமாகலின, "இருநதுறைசைக கசசியப்ப வெலலையின மாத வனே" எனறதால ஆகியோன பெயரும், "விநாயகமானமியததை" என்றதால, வட மொழிப் பாகதவபுராணததின மூலமாகிய வழியும, "எலலாரும" எனறதால, குண கடல குமரி குடகம வேஙகடமெனனு நானகெலலைகளுட்படட தமிழ்நாடடு வழஙக லாகிய எலலையும், "விநாயகமானமிய" மெனறதனாலேயே நூறபெயரும, "தமிழால்" எனறதால விருததப்பாக்களாகிய யாப்பும, "உய" எனறதால நுதலிய பொருளும, கேட்போரபயனுங கூறினாரெனக கொளக.

இனி, காலமெனறதை இவா சாலிவாகனசகம கசுசள-ல இருநதவரெனவும், களனெனறதைச செனனைநகரில ஸ்ரீபிரசனனவிநாயகா சநநிதியில அரங்கேறறியதெ னறும, காரணமென்றதை "சிதமபரபூபனவிளமபுகென" எனறதால அவராற் கேட்கப் படடதெனறுங்கொளக (உ)

ஆ- திருவிருத்தம - உக.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விகசதை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
றொடுத்த லாலவ னுடனுற தொண்டைநாட டிணையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேனமை
மடுத்த நாவலா வியததக முரதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருநதிய இசசரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளினற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனகூறப்படுந் தொணடைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறநத சென்னைநகரதினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாயநத புலவர்கள் களிக்குமபடி முற்பட (எதிதுக்) கூறுவாம். எ - று. (க)

வேறு.

அண்டரும புகழ்துண் டீர ணைதிதுண் டீர நாடாய்த்
தணடகன் பின்ன ராணடு தணடக நாடாய்ப பினனாத
தொணடைமா ணண்டு தொணடை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன படைப்புத தொடடுப் பயிலுமித் தொலலை நாடு.

(இ - ள்.) பூவுதலிற் பிரமதேவனது சிருஷடி காலதொடங்கிப்பொருநதிய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டீரன் அரசுசெய்துதணடீரநாடாயும், அதன்பின்னா தண்டகன அரசுபுரிநது தண்டகநாடாயும், அதனபின்னா தொண்டைமான் அரசியற்றித தொணடைநாடாயும விளங்கியதென்று சொலலுவர. எ -று. (உ)

கயிலையி லிழைதத குறறங கழுவுதல் வேணடிப போநத
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும வழியிற போககி
யுயரிய நகரி தெனறே யுறறமா காஞசி மூதூர
செயிறற தனபாற கொணடி சிறநதது தொணடை நாடு.

(இ - ள்) திருகைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றததை நீக்குதல விருமபிப (பூவுலகுக்கு) வநத மயிலின சாயலையுடைய உமாதேவியார (புணணிய புரிகளில) ஆறுநகரங்களையும் வழியிலேவிடுதது (தாண்டி, அவவேழனுள்ளும) சிறப்புறற நகரமிதுவேயென்று பொருநதிய சிறநத காஞசியெனனும பழைய நகரததைக் குற்றமறற தன்னிடங்கொண்டு மேமபட்டிற்றது தொணடைநாடு. எ - று.

உமாதேவியார சிவபெருமானது திருக்கண்புதைதத காலத்தில் ஆன்மாகள் இருளா லலலலுறறமை கருதி,நீதென்றிசை சென்று எமமை யாசசிததுப் பாகம் பெறுகவென்றமையின அக்கட்டளையை கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செயது சென்றன ரென்பது சரிதம

புணணிய நகரஙகள் ஏழு. அவற்றை,

காசிகண்டம்.

"காசிமாயாபுரியவநதிகாஞசிமற
றேசைகொளயோததிவணடுவரையொபபறு

மேலொமதுரையென்றிசைக்குமிழவுவி
மாசறுமுதலியைவழங்குமெனபவே.''—என்பதனுனிக. (ரு)

காடடினுக் கியலபு கூறப புருநதரா வலாக ளெலலா
நாட்டினிற் சிறநத தொண்டை நாடடினே நேராகிப போலும்
வாட்டமி லிருநீர வாய்நத மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில பொருள்க ளெல்லாங் குமிதகதெடுத் தூரைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்கெகுச் சிறப்புகைகப் புகுநத கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை வில்லாத பெருமிதம பொருநதிய மலையரணும் வருகினற நீரரணுமுதலிய கோணுத வில்லாத பொருள்களேயெல்லாஞ சுட்டி யெடுத்துச சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோகுகிப்போலும். எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேமபட்ட தொணடைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண் முதலியன பொருநதி நிற்றலைகண்டதொன கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுமாத் தனர்போலு மென்பது கருதது (ச)

மழைவளம வறநத போது மணலகழ்ந் தூழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே ரொழுகு மேனுங்
கழைபுனற் பாலி தேனுத கருபயத் தொழுகுஞ சீரா
பழையதுண் டூர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ சொல்வார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலததிலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி னைத் தோண்டிதாம விருமபிய நீரினைக் கொளளுமபடி (கால்முதலிய வுருவேறறு) வெவ்வேருக ஒழுகுமாயினும், பெருகுகினற நீரையுடைய பாலாறுனது காமதேனு சொரிந்த பாலினுலொழுகுஞ சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டூரநாட்டைப் பாலிநா டென்றுஞ சொல்வாகள. எ - று (ஙி)

வே று.

மாலெனப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சில மெய்நநிறம வேறுமாயத தேவருக கமுதஞ்
சால நல்கினன சாநதருவே றுமாய் நாமு
ஞால நல்குது மமுதென நரலீநாக கினவே.

(இ - ள்) மாலெனறு சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர் ந்து, சிறபபுற்ற தனது தேகநிறமவேருகித தேவர்கட்கமுதததை மிருதியாகக்கொடுத் தனன். (ஆதலின) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு கொடுப்போமெனறு கடலைகைகண்டன. எ - று.

மாலெனபது மேகதநிறருக திருமாலுக்கும் பெயராகலின நமது பெய ருடைய வொருவனியறறியவாறு நாமுஞ செயவோமெனறு கருதியதாக வுருவகஞ் செயதார். அமுதமெனபதும அவ்வாறே அமிர்ததநிறகும ஜலதநிறகும பெயா. (சு)

திருவு மறறவு முநதுறச செறிநதுயிர் தேமப
வுருவ வலவிட முதவிய பாற்கீன மறநது
மருவி லேமென வொழிததொரு மாதவற குணவாய்ப்
பொருதி பாபபெருங கஙகைதோய புணரிசாரு தனவே.

(இ - ள்) திருமகளையும் எனைய பொருளகளையுங தன்னிடத்துடைததாகி, மூன்றுற உயிரகள் துகிக்குமபடி நிறமமைநத வலிய விடதததைகொடுதத திருபபாற் கடலை மறநதுஞ சேரோமெனறு நீகி, ஒபபறற அநதநிய முனிவனுகு ஆபோசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கஙகாநதி பாயகினற ஜலசாகரததை யடைநதன. எ - று.

"திருவுமறறவுஞ செறிநது, உயிரதேமப வுருவகல்விட மூணுற உதவிய' என்றநவயஞசெய்துகொளக (எ)

எமமை யூகருமி நதிர னினமலைச சிறகு
தமமை யிராகதராட டபபிவர தெரளிததமை ராக
விமம லோஙகலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந தவபோற்
சுமமை மாகடல குழிபடத தோயமவாய மடிதத

(இ - ள்) எமமை வாகனமாகக்கொளளும இநதிரன தொகுதியாகிய மலை களின் சிறகுகளையெரிநத காலததில், (அவனகணகடகுப் புலப்படாது) தவறிவநது ஒளிததுக்கொணட பூமிதத மைநாகமலையை (இபபொழுது) வெளிபபடுதததுவோ மெனறு விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுததிரமானது குழிபமபடி சலததைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசதநின மகன (அ)

வெளிப்ப டுதநினும வெருவிவர தொளிதநமால வரையை
யளிபப தலலது மானவே லிநதிர னடுதது
விளிபப தினமையை நினைநதுவெனை டிரைபபுனை முழுதுங
களிபப வுணடிடா தெழுநதன கறுதது மா மேகம.

(இ - ள) வெளிப்படுதநினுமை, அசசமுற்று வநது (கடலிலொளிதத அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருநதிய வசிரவேலேநதிய இநதிரன(இனி)காய்பதலலது சமீபிதது அழிப்பதிலலே யெனபதைக்கருதி, வெளளிய அலைகையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ சுருதோஷமெயதப் பருகாமல, பெரிய மேகஙகறதெழுநதன. எ - று.

அச்சமுற்றுக கடலிலொளிதத அமமலையை இனி யிமசையசெயயாஞதலின், அதனை வெளிப்படுததாதொழிநதன வெனறார் கறுதது எனறதறகு கருநிறமுற்று எனறும, கோபிதது எனறும பொருளபடும.

"வெளிபபடுதநினும * விளிபபதினமையை நினைநது * உணடிடாதெழுநத னமேகம" எனமுடிதததுகொள்க. (கூ)

வெளிறு நீரருமை பெரியரை மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென பதுதிட முவரி
குளிரு நீருமவண் ணமுஙகுளுஞ தழுவுமபே ரொலியுங
குளிசெய் மாடகியும பெறறன தோயநதவெண மேகம.

(இ - ள) வெளிற்றுததனமையுடையவாகளும மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறநத தன்மைகளெலலாவற்றையும அடைவாகளெனபது நிச்ச யம் (அதுபோல) சமுததிரதததிற் படிநத வெளளியமேகம (அதனது) தட்பமும சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அகினியும பேரிரைசசலும் குளிக்கினற மேமபாமை (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று.

வண்ணம் - நிறம், ஈண்டுகருமை. தழலென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கினியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலிசைச்சலும மேககாச்சனையுமாம. மற்றவை வெளிப்படை. (கo)

குங்கு மஙகுலாஞ் சிலேநுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும பசபபுறச சூறபொறை யாற்றுத்
தஙகு மினனிடை நுடங்கவா யரறமெலி தழஙக
மஙகுன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயபபவான் பரநதாள்.

(இ - ள்.) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடிம, இளமைவாய்ந்த தேகமுழுவதும் பசலைநிறமெய்தவும, காப்பசசுமைபொறாது விளஙகுகின்ற மின்னலாகிய இடையொசியவும, வாயினுலிசைச்சலிமை ஓசை விளஙகவும, மேகமாகிய பெண் நீர் என்னுங் குழநதையைப்பெற ஆகாயம (ஆகியஇடதநகிற்) பரவினள எ-று.

குஙகுமம் - செம்மைநிறம். ஆற்று - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

கவாபொ ருட்பமி நூலகளின கரிசெலா மகறறி
யிவாபொ ருட்டிற மிதுவென வியமபுமா ரியாபோ
துவர கற்றியொண ணுமபுன துயிரெலாம பருகத
துவரும வெப்பறச சொரிநதன கருநதுகா ரெழிலீ.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருளகள் பொருநதிய நூலகளின குற்றஙகளையெல்லாம் விலககி, மேன்மையாகிய பொருளினறிறமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைகரும மேலோர்போல, கரியமேகஙகள (சமுததிர நீரின) உபபுதனமையை விலககி. ஒளளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆககி, அதனைப்)பிராணிகள்யாவும பருகுமபடி, துன்புறுதலும (வெயில) வெப்பமொழியுமபடி ஊறறெடுதது பொழிநதன. எ - று.

காசெழிலி - காராகலதது திதமேகம (கஉ)

திரைய டஙகலுஞ சொரிநதன தேமலாப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ சொரிநதன தணணிழற கான
நிரைய டஙகலுஞ சொரிநதன நெடுமபுன லருவி
வரைய டஙகலுஞ சொரிநதன வள்ளிமோா பேபால.

(இ - ள்) (மேகஙகள) கொடையாளிகளபோல, சமுததிரமாகிய நெய்தனில முழுதும பொழிநதன ; தேனமைநத மலாகள் பொருநதிய வயல்களையுடைய (மருத) நிலமுழுதுமபொழிநதன ; தணணிய நிழலெச் செயகினற வனமாகிய (முலலைநில) வரிசையெலலாம் பொழிநதன ; நெடிய நீரையுடைய அருவியாறறமைந்த மலை (ஆகிய குறிஞசி) நிலமுழுதும பொழிநதன. எ - று. (கக)

உரிய தாகிய பருவமிவ் வாறெழிக தகறபின
கரிய வாகட னீாநசை கதிதகா ரணதகாற்
பரியு மாமழை மதிதொறு மும்முறை பருகிச
சொரியு மாகடன பூணடன சுராகளுஞ களிபப.

(இ - ள்) உரியதாகிய (காாப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு நெடிய கருஙகடற் சலதநில விருப்பமுற்ற காரணதநிலல் விரும்பும் சிறந்த மேகஙகள் மாதநதோறும் மும்முறை (அதனைப) பருகி, தேவாகளுஞ் சநதோஷிக்கும்படி மழை) சொரியும வகையாகக் கடமையைகொணடன எ - று.

மஞ்சொறு மும்மறை பருங்கு சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல் அதுவென பதுதினைகள கழிந்தபினனா பததாநாளில மழைபொழிதலெனபது ஆனஞ்ரா உரை யிறகணடது. (கச)

மாபை காரியப் பொருள்களே யடியா பால வழங்கித
தூய வானபொரு ளெளித்துஞ சுருணரே போலத
தீய தாமபுனற செழுழுகிற களித்திருங கடலும
பாய தீமபுன னதிகளாற பருகின மாதோ

(இ - ள) மாயாகாரியமாகிய பொருளகளே அடியகர்கட்குக் கொதது, சிற ந்த மோகூபபொருளே யிலேசாகப் பெறும நறருணமுடைய மேலோபோல, பெரிய சமுதரமும தீய (உவர) நீரைச செழிய மேகஙகளுக்கு கொடுதது பரவிய மதுர மாகிய நீரை (கஙகையாதி புணணிய) நதிகளாற பருகின எ - று.

மாதோ - அசை (கடு)

அருவி வீஙகின மலைகளகான யாறுமிக காரத்த
பொருவில கானகம பூமபணை பொயகைகர லாறு
மருவு மேமரிக ணிறைநதன மருதவைப பிடங்கள
பெருக வூணின கேணிகள பெருஙகடற கரைகளே.

(இ - ள) மலைகள் (பொருநதிய குறிஞ்சிநிலஙகளில) அறுவியாறுகளை யுடைது இன ஒபபிலாத முலலைநிலஙகளில காடடாறுகள மிகுநது ஆர்பபரிதலன மருத நிலஙகளிற பொருநதிய பொயகைகளும் காலவாயகளும ஆறுகளும எரிகளும நிறைந தன பெரிய (நெயதல்நிலமாகிய) கடறகரையிலுளள கிணறுகள் (நிறைநது) பெரு குமபடி யூறறெடுததன எ - று (கசு)

மலாத லேபபுவி யுயிரகளுமு வானவர் குழுவு
மலகி னினபுற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலலு ரைததன நலதகு நானில வளைபபிற
குலவு மைநதிணை வளமினிக கூறுது முறையால.

(இ - ள) இடமகனற பூமியிலுளள பிராணிகளும, தேவகூடடமும, குறற மிலலாத இனபததை நுகருமபடி யுதவிசெயகினற பெரிய மழையினுடைய சிற பபினால சொனனேம் நனமைபொருநதிய நாலவகை நிலஙகளாகப் பி ரி பூமியிற பொருநதிய ஐநதிணை வளஙகளே யினி முறைபபடி (எடுதது) கூறுவாம எ - று

திணைகள ஐநது அவை குறிஞ்சி - முலலை-மருதம - நெயதல-பாலைனப படும அவற்றுடருறிஞ்சி - மலையுமமலைசாநதநிலனும, முலலை-காடுங காடுசேர்ந்த பூமி யும, மருதம-வீளைநிலனும வாசலதலமும், நெயதல - கடலுங கடறகரையுங கழியுங கழிகானலும, பாலை - இநநாலவகை நிலதது நிகழ்வதுமாம (கஎ)

குறிஞ்சி
வேறு

வெளளிவெற பிறையைத தாங்கி விளஙகிய தூமையைத தாஙகித
தெளளிய விமைய வெறபுஞ சிறநதது மூலாதாரங்கி
யொளளிய மேரு வெறபு முயாநததென ரோஙக லெலலா
மளளிலே வேலற முங்கி யருமபயன படைதது நிறகுமம.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருகைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்தது (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிபுராதிகளையுங் தரித்து உயர்வுற்றதெனறு கருதி, மலைகள் யாவுங் கூடிய வெற்றியிலே போனற வேறபடை யேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப பெறறு நிற்கும் எ - று

அரும்பயன படைத்திறருமெனறது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலனறி, அநிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தமபால்றபபெறறமையானெனக (கஅ)

பன்றியைத தொடாநத வேடன பயநதசே யிவனு மாய
வனறியை வேடடை யாடி மருபபொனறு வாஙகும வேட
னென்றறு முகவன வைகு மிமமபரும் பசுமபொற சாரற
குனறக மெனறு மெஙகுங குடிகொளளும வேடசு சாதி.

(இ - ள்) (மூகாசுரனெனனும) பனறியைக (கொனறு ஆசகனனைக காக்கு மபடி) தொடாநத வேட்டுவகுலகொணட சிவபெருமான பெறறருளிய இவனும, (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயபபனறியை வேட்டையாடி (அதன) தநத மெனறி ஜப பறிககும வேடுவன எனறு, குமாரகடவுள வசிகுகு குறுநகாகள சூழ்நத பசியபொனனையுடைய சாரலகளமைநத மலையிடஙகளிலெலலாம் எபபொழுதும வேடசசாதி குடிகொணடிராநிறகும எ - று.

பன்றி - வன்றி. "பவயேரபேதஃ" எனபது விதி.

இவ்வங்குசூழ் எனப் பாடமுமுணடு இறஙகு-சோளதது லோவகை (கக)

மலைவரு முமையாண் முனகை வளாகிளி யினமா மெனறே
யலகிறைக் கிளியு மெனனு மணிவரைக கிழவ னுாதி
யுலைவறு மயிலா மெனறே யுலப்பிலா மயிலு மீணடி
யிலைவளா சாரற சேசாலி யினதகதாமெ பயிலா நிறகும.

(இ - ள்) இமாசலதிற்பிரிந்திய உமாதேவியாரது முனகையில் வளர கினற கிளியானது(சுமகரு) இனமாகுமெனறு கருதியே அலகினற நிறகையுடைய கிளிகளும,அழகிய குறிஞ்சி நிலததிலுளளிய முருகக்கடவுளுககுாதியாகிய கெடு தலற்றமயில(தமகனிமம)ஆகுமெனறு கருதியே கணகளிலலாத மயிலகளுகூடி, தளிர களை வளராநினற மலைசசாரலிலுளள சோலையில எகாலமுாது தமதினதோடுஞ் சஞ் சரிக்கும. எ - று

கிளியும மயிலும இனமாமெனறே சோலையில எனனும இனதசொலும பயிலாநிற்கும எனகூடடுக. (உ0)

மாயைபில வலல சிஙக மதமலி பனறி வெனற
தூயவன் சூழல் வைகிற மிறலவியில வலியுண டாமென்
றுயின கருதகி ணேறி மடிதிருந கனவே பேரன்ற
மேயின மடகுல வேழம பனறியும வேஙகை மற்றும்

(இ - ள.) மாயத்தொழிலில வலல சிஙகமுமு யானையும் பன்றியுமாகிய இவற் றைச் சயஙகொணட புனிதனுகிய முருகப்பிரான வெகுகுமிடத்தில் (காரு ம) வெித தால, தோலவியில்லாத வலலபமுணடாகுமென்றட்கொண்ட கருதது டன சிஙகமும யானையும் பனறியும வேஙகையும பிற (காட்டு) மிருகஙகளுஞ சமீபிதிருநதாற போன்றனவாகிய பொருநின எ - று.

மதமலை=மதத்தையுடையமலை சிங்கமென்றது சிங்கமுகாசுரனையும், மதமலை தாரகனையும், பனறி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

சோலவியில வலியுணடாமென்றதற்குத் தோலவியடையத்தக்க காலமவரின் இபபெருமானருளால வலியுணடாமென்றமை, தோலவி தெவகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும பொருளபடும தோலவியில வலியெனவே வெறறியெனக்கொளக (உக)

வெமிகமழ் நகை சூழல வெமிமத நாகங துஞ்சுமம
முமிவளர வேங்கைசூ ழுனை முதிரின வேங்கைக டுஞ்சுரு
செமியிலேச சேவினை சூழ மிரிதரு சேகக டுஞ்சுங
கமிவள ரிலலஞ சூழல கானவ ரிலலங துஞ்சுமம

(இ - ள) மணமவீசுங குங்குமம மரதத்தடியில வெறிகொணட மதத்தை யுடைய யானைகள துயிலபுரியும தவிர்கள வளரினற வேங்கைமரத்தடியில முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வேங்கைகள் துயிலாற்குமு நெருங்கிய இலையையுடைய செம மரத்தடியில, திரிகின்ற எருதுகள தூங்குமு மிளகுகொடிபடர்ந்த தேறறுமரத தடியில வேடுவா சிறறிலைகள பொருந்தியிருக்குமு எ - று (உஉ)

முருகவேள வலியென சொலகேள முருகுபா பணியும வேடா
திருகுவா முகத்து ரோமஞ ரெனறெரு கீணையா றசிங்க
மருவிபாய மதமலை யானை யடலரிசெழு சேசூல வேங்கை
வெருவுமே வேடடை யாடி பீளருவா நஞ நாளும

(இ - ள) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகபபிரானது) திருமுனனா வணங்கும் வேடாகள தமது முகத்திலுள திருகிய நீணட ரோமத்தினாலுஞ சினற ஒரு பா ணத்தினற சிங்கமும, மதசலம அருவியாகப பாயகினற யானையும, வலிமைமிக்க பன றியும, வேங்கையும (தமமைகணடு) பயபபடுமபடி வேடடையாடித் தினைதோறுங் காவலபுவாகள (ஆதலின) குமாரகடவுளுடைய வலலபதைத யாதெனறு (அளவிட இக) கூறுவேன எ - று

அருகிலுள்ளது விசுகும வேடா விலமுதலியன வேணடாது தமது மீசையை முறுகி அதனகணண, கீணயைவைதது எயவரெனகூறுதல காணபரமபராயில லேனவி அனறியும "வேடா முகத்துரோமந திருகுவா செனறு ஒருகீணையால * * * வேடடையாடி மீளவா" என அடியபசெயது, மீசை முறுகி வேடடை யாடி வருவா எனபபொருள கூறினும பொருந்தும (உக)

சநதன மகிலகற பூரவ குங்குமந தருகள சாடி:
தெருணீர விரதுவா கள செழுங்கனன மடுகுங தோறுங
கொநதுகொ டெழுந்த துமவ குலாக முழுதும போகாதிட
டநதரத் தமமா துய வாகைபுங கமழுப பேராகருமு

(இ - ள) சநதனமும அகிலும கறபூரமும குங்குமமுமாகிய மரங்களை வெட்டியெறிந்து, செவவிய நீரினை விரைபபாகள. (அவவிறகில) நீமூடுந்தோறும கூடடமுறறெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும மூடிகொணடு ஆகாயத்தி லுளள தேவாகளது புனிதமாயிசரீரததையும பரிமளிகசுமபடி மூடாநிறகுமு எ - று

அமரர்—இறபபறறவா

தேவருடலகள மணஞசொரிதலுகருகுறவானா வெட்டியெறிந்தசந்தன முதலியவறறி னிந்தனத்தில நீ யூடுபுதலே காரணமெனக குறிததுணாதனா (உக)

ஆரமு மகிலு மறறு மாருயிர மடிநதுங் கநதஞ
சேரவிண் ணவாகரு நலகுஞ செயகையுந தமககவ் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங குறிததெழுஞ சமப்பபான முறறும
வேரகை ஞரிஞறிந தாமே வெநகழுன மூமுகா நிறகும.

(இ - ள்) சநதனமரமும அகிலமரமும பிறமரஙகளுந தமது அரிய உயிர் நீஙகியும, தேவர்களுககு வாசகதைப்பொருநதக கொடிகருஞ செயலேயும, தமககு அவ வணணமாக மிகக புண்ணியமிலலாத வகையையுங கருதிதானறிய வருததநதி ஞல, முறிநத மூஙகிலகள (ஒனறோடொனறு) உராயநது தாமே வெவ்விய அகனனி யில மூழ்குங எ - று

மூஙகிலகள ஒனறோடொனறுராயநது தீப்பற்றியெரிதல, சநதனமுதலிய மரஙகள தேவாகடகுதவியாதலபோல யாம பயனபட்டிலோமெனனும மனவருததத தாலெனகூறினா (உரு)

இருமபனே வெளிறறின புனசா யெனமலி மயிரி ஞகைக
கருமபெருங கரடி வேயகால கனலிண யஞ்சிச சாரத
தருமபகந தேறற பூஙகாத தனபெயா குறிதது வானம
வருமபுயல் வினைதுச சித மலிநதத னுயிரைக காகுமு.

(இ - ள்) வெளிறறினேயுடைய கரியபனேயின புலலிய செறுமபுபோன்ற (கருநிறதது)ரோமதையுடைய மிகுநத மயிரபொருநதிய உடலேயுடைய கரிய பெரிய கரடி யானது மூங்கிலிலிருநத நெருபபுகருப் பயநது (தனபால) அடைய, பசியதேனைச சொரியும பூருசலேயானது (காவெனனுங) தனபெயரை நினைநது, ஆகாயததிலுழு லும மேகததைவினைதுதது தடபமிருநது அதனுயிரைப பாதுகாகுமு எ - று

தனபெயா குறிதது எனறது சோலைகருக் காவெனறு பெயராதலின

"இரும்பனே வெளிறறினபுனசாயெனமலிமயிரிஞகை" எனறதை, திரு முருகாறறுப்படை "இருமபனே வெளிறறின புனசா யனன - குருஉமயி ரியாகைகக் குடாவடி" எனபதுபோல "வெளிறறின இருமபனேபுனசாய எனமலிமயிரிஞகை" என அனவயங்கொளக. (உசு)

நாயக முழுதுமை விறகுரு சநதனப பொதுமப ருளளால
வினைறுகா விருபபாற சால மேவிய வராவி னுசசி
நினைமனி யிருளகால பிதது நீடொளி விரிகருங காடசி
வனையர மகளிர வைகுத விளககமே மாறறு மனறே.

(இ - ள்) நிலவுலகமுழுவதும விலைகொளளுஞ சநதனச சோலையில, வாச த்தை நுகராலகிய இசசையிலை மிகுதது நசசென்ற சாபபங்களின உசசியிலுளள வினசையாகிய மாணிகக ஙகளள (ஆங்குளள) இருளினேயகறறி நெடிய பிரகாசததை யுணடுசெயயுக தோறறமானது, அசகுறிஞசி நிலதது ளள அரமகளிரகள தாபிதத விளகருகளேயேபோனறு விளஙகும எ - று.

நாகரதநினஙகள அரமகளிர வைதத தீபஙகளபோனறிருநதனவென்பதாம

வெநகிற லவுணாத தாககி வினனர சளிதத நமபி
சிநதையில மகிழசசி கூரச சோநதவன செவவி நோககி
மநதண மான வெலலாம வருததுனாத திருததி யாலென
றிநதிர னேவப போநதாங கினமுகி றவழா நிறகும.

(இ - ள்) சொடிய வலியமைநத (சூரபனமனுகி) அசுரர்களேச சங்காரித்து தேவராசசியதை (எனகுக) கொடுத்த முருகக்கடவுள மனதிற்களிப்பு மிகுமபடி (ஆங்கு) அடைநது காலமபாராதது அவரிடம இரகசியங்களேயெலலாம விளகிகூறியி ருபபாயாகவெனறு, இநதிரன கடவசெனறன போலக கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற) சஞ்சரியாநிறகும எ - று

நமபி - பெருமையுடையோன மநதணம - மறைபொருள. (உஅ)

பைததபா வடியின வேழமப பரிவுற மடஙக னோநது
மததகஙகி ழியந தாககி மருபபினவே ரருநதச சிநது
நிததில மூஙகின முதத நிரநதன வறுமீன பால
னுதததமன கருணே வேணடி யுடுத்நிர ளடுதத போலும

(இ - ள.) சிறநத பரவிய அடியையுடைய யானைகள் னுனபுறுமபடி,சிங்கஙகள் நெருங்கி (அவறறின) மததகஙகிழிபமொறு அறைநது தந்தஙகளின வேரினேபபுசித் தலால (அதநதஙகளினின்று சிநதிய) முதநதஙகளும, மூஙகிலினிறுநிாநத முததங களும வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரகடவுளாகிய உததமனது திருபபையை விருமபி நகூததிரததொகுதிகள சமீபித்தனபோலும. எ - று

மருபபினவோ—யானைகொமபின குருதது அதாவது அடிப்பாகம். மென் மைகருதி விருமபிய பொருள எனகொளக.

முததுகள யானைத தநதநதினிறும மூஙகிலினிறுந் தோன்றுமோ வெனின் முததுச் சனிததறகுரியன இருபதிடஙகளாம அவறறை,

"தநதிவராகமருபபிப்பூகந்தனிகததலி
நநதுசலஞசலமீனறலேகொகுநளினமினஞா
கநதரருசாலிகழைகணனலாவினபலகடசெவிகா
இநதுவிமபுகராமுதததீனுமிருபதுமே "—எனபதனுளறிக

அறுமீன பாலனெனறது, முருகக்கடவுள ஆறு சூழநதைகளாகச சரவணப் பொயகையில விளையாடிக்கொணடிருககையில விணடு முதலானா அவைப் பதது திசைகளிலுங காதநிருநது, காரதநிகை நகூததிரமாகிய ஆறுமாதாகவுமப பால கொடுதது வளாகசசெயதனராதலின அவருகளுக காரணப்பெயராயிறறு. இதனே,

கநதபுராணம்

"ஆறுருவாதலோடுமறுவுமகிழ்நதவேறு
வேறுதாமெடுதது நதந்தமவியதரருணேமெனகொணகை
யூறுபாலமுதமனறெறருநவலுமுறுவலசெயது
மாறிலாவருளாலாறறவருநதினபோலவுணடான "—எனபதனுளறிக

மீன - நகூததிரம அறுமீனகளாகிய காதநிகை மாதநிரம முருகபிரான் கருணே பெறறமையின யாமும அவனநிருவுருவப பெறுதுமெனறு எனைய நகூத நிரஙகளும வநநிருநதாறபோனறண வெனபநாம (உக)

நெருபபவிாந தணைய காநத ணினைநினை மலாநது நிறபச
சுருபபின நெருப்பென றெணணிந தூரநதே யகலுங காடசி
பருபபதச சிலைகைக நாதன பயநதவன முடிக்க வேறற
விருபபன வெனறு மூசா திடையொழிந நகலவ போன்ற.

(இ - ள்) கெருப்புப பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தண் மலர்கள் விகசித்தது விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள் (அவற்றையணுகாது) கெருபபொன்று கருகி, தூரமாகச்செலலுங காடசியானது, மலேவிலலேகைகையிலேநதிய சிவபெருமான பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில (அமமலாகள) எதமபடியிருபபன வெனறு கருதி, (அவறறிற)படியாமல இடமவிட்செ செலவன போனறிருநதன. எ - று (கூ0)

தகதகமக கியனறு பெயகை பிறாகதெலாக தகாத தேனறு
முகநம மாவ தெனனேற யுளாகதுமேமா சானற நாகச
சிதகிரத ழருவு தேராத கிருநதருு மகளிர தமமை
வைதநனா குலற நாடா வவாநிறன காகருு மாறற.

(இ - ள) அயலாகதெலலாங தகாதசாயிருபபினும, நங்கடங்களுகருிய இய றகைசசெயல உதமமாருமெனனேற யறிவிகினற வோசாட்சி போல, குறிஞசிநில மாநதாகள (தமது) சிதறிரபபதறகையும ஒபபாகாத அழகமைநத மகளிர, வளாகினற றினைப்பயிராக காகருமபடி (காவல) வைதநதாகள எ - று. (கூக)

மயிலகளுங கிளியுங தமமை வளரியன மொழியால வாட்டி
மயிலொடு பகைகத வாடஙு ணைஙகளுாக கணைஙகு செயயப்
பயிலிய தொழிலே போலற பனமுறை புனதுழச சேற
ஆயிரினே யோமப வேறு முணவுக ளிருபப விடமே...

(இ - ள) மயிலகளுங கிளிகளும தமமுயிரினேக காகபபலவேறுணவுகளு மிருப்பவும, விதது (றினேப) புனதகிலே பலமுறைசெலலுதல, (தமமை) வளர கினற சாயலினலும சொலலினலும வருததபபடுதுகினற வேறபடையோடி மாறு கொணட கூமைவாயநத கணகளேயுடைய அபபெணகளுகருத துனபுசெயயசசெல கினற செயலே போனறிருநதன எ - று

'மயிலகளுங கிளியும (தம) உயிரினேயோமபவேறுமுணவுகளிருபபவிட்டே புனதறப பனமுறை சேறல தமமை வளரியன மொழியாலவாடமெ அயிலொடுபகைத தவாட கணணங்களுாக்கணங்கு செயயபபயிலிய தொழிலே போனற" என முடிததுக கொளக (கூஉ)

கறபினுக கெதிரில லாத கதிரதவச சிரமு மூரற்
பொறபினுக கெதிரில லாத பொழிகதிர முநதனு செஙகை
யுறபல விரலிற றோனறு முமகவை வைதது சுறறிப
பறபல புளளு மோடபிய பரவையா பணிணே யெஙகும.

(இ - ள) கறபின வனமைகு எதிர நிலலாத ஒளியையுடைய வசிரமும, பறகளின அழகுகு எதிரில்லாத பொனனிறமான முநதனங்களும (முதலிய) இவறறைச செயவிய கரததிலுளள செஙகழுநீரமலாபோனற விரலிறருறகிபுளள பொருநதிய கவணில வைதது சுழறறி காலுலகையாலிய பறவைகளே யோடபுகினற பாவையா களது பணிணேனள எஙகுமுளவெ எ - று

பணணே - மாதாகூடடம கவண - கலலெறிகயிறு. (கூக)

மணிபல விமைபபருங குறற வாளைகள விளைதத வேனல்
நுணிமிலலல வலலுங கெயபபத நகலற காலததோறு
மணிபல வலிநது மலற லாறறுறு காலங் காடடிக
கனியென கினறதேஙகை சரபக நிகரப் பூகருமெ.

(இ - ள்.) பலதத்தினங்களை பிரகாசிக்கின்ற மலையில வாழுங குறைகளை விதத்தியதினை முதலிய குறைவிலலாத பலவளங்களேயும அனுபவத்தறகுத் தருதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களேயும பூண்டிமணம புணரங்காலத்தையுங்குறித்துச சோதிட னைபோலவிளங்கும வேங்கைமரமானதுகற்பகமலைபோலமலராநிறகும எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும சோதிடனுக்கும பெயர

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களேயறுக்குங்காலமுங் குறவா மணமபுரிகால மும்மா மாதலின, வேங்கையைச சோதிடனெனக குறிப்பித்தது "கணியென நினற வேங்கை" எனறும, கற்பகமலாபோல வேங்கைமலரிலும வண்டுகள மொயக்காமை யான "கற்பகநிகரப்பூக்கும" எனறுங கூறினர. (ஈச)

மெலலெனத தவழுங தெணணீர வீங்கிவா ரருவி பாயநது
கலலியுங் குழிபபக கலனுட கதுவிய தேரைர் பாங்க
ரொலலெபாயந துழலா நிறகு முறறமே வலததி னீங்கி
வலலவ னருளா லாவி சகலதத்தின வழங்கு மாபோல

(இ - ள்) மெனமையாத தவழுகினற தெளிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப பாறைகளேயுங் குழியசசெயய, (அதுக) பாறையினுளளே பொருநதிய தேரையானது, உயிர்கள கேவலாவத்தையினினறும நீங்கி, எலலாமவலல இறைவன திருவருளாற சகலதத்திற பிரவேசிபபதுபோலப பகங்களில விளைந்து பாய்நது (விசாலமாகச) சஞசரியாநிறகும எ - று.

அருவிப்பெருகுகற பாறைகள குழிபட, அபபாறையுளிருநத தேரைகள பகங்களிறபாயநது விளைநது சஞசரியாநிறகுமெனபது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருதல. சகலம - கலநதுநிறறல

இசசெயயுளால குறிஞசியின நீவளங கூறினர் (ஈடு)

சனபக நுமபூங காது நுதைநநதண் டலைபப வாவின
மனபக முதிர்நத வோகைகோட பழநதுறு வாசம வீச
நண்பகந துனியி னீடு காயகி செவவி சோகுரும
பணபக முடையான போலப பமரங்க ளணுகா நிங்கா

(இ - ள்) வாசனைபொருநதிய சனபகமலரின மகரநதப்பொடிகள படிநத சோலையிலுளள பலாமரத்தினை, தினைபிளவுபட வேரிறபறிய முறறிய பழுத்துறற வாசனைவீச, விருபபமுடைய மனநில னானபமிருநதி [ஊடலகொணட] காயகியின (ஊடல்நீங்குங) காலத்தைப்பாகரும நமமனநிலையுடைய நாயகனைபோல வண்டுகள கெருங்கவுமாடடா, நீங்கவுமாடடா எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவனைபபிரியினும கெருங்கினும் ஊடல பெருகுமாதலின நீங்காமலும கெருங்காமலும நிற்குமாறு, வண்டுகள பலாபபழத்தின வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும, வேங்கையின வாசனைக்காகச சமிபியாமலும் நினறன வெனகொள்க. (ஈசு)

இருபபது தோலி னுண்ப திருங்கனி காடு மூலம்
விருபபொடு வினைதத வேனல மிருநதவை வணமே தோரை
பருபபா நமவாழ்வ தெனறும பருவுல தருளிதது நீ
பொருபபரைப புகழா தியாரும புலலிய ரெனப தெனனே.

(இ - ள்) (மான்புலிமுதலியவற்றின) தோலில்இருப்பது பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும,விருப்பமாகப பயிரசெய்த தினையும மிகுதியாகிய மலைநெலலும மூங் கிலரிசியும புசிப்பது. மலையிலே வசிபபது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருகக) எலலோரும குறிஞசி நிலமகளைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக கூறுவது யாதுகாரணம ? எ - று.

இருபபது வாழ்வது பருகுவது எனனும அஃறிணை யொனறன்படாகைக குறிபபு வினைமுறறுகட்கேறப உணபனவெனகைகூறுது, உண்பது எனபபராமுக மாக கூறினரெனக. (கூவ)

பெறுங்களத திரதததைக காணை பேதுறு மிராமனபோல
வறுங்களத தெய்தி மாழகி மாகரை யிலலின பாஙக
ருறுங்களத தியாம்த தெயநு முருநமா றகரு மினப
கறுங்களம புயறகு மாறகும வலாரிகரு ணணறு றுதே.

(இ - ள்) தானடைநத மனைவியைக காணுகைனுகித தன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களதததை நாடிததுனபுறறு, தலைவியின வீடடிறகருகிலுள்ள சோலையில் நடொதநிரியிலடையுந தலைவாகள அநுபவிகருஞ் சுகமானது வாசனை வாயந்த தேனையுடைய தாமமைமலரில வாழும பிரமனுகரும விணடுவிகரும இநதிர னுகரும பொருநதமாட்டாது எ - று

அநப்பொருள் விளக்கம்

"இல்வகை யிகநதது பகறகுறி யிரவுகருறி - யில்வை யிகவா வியலபிற றகும்"—என்றது சூதநிரமாதலின, "இலலின பாஙக ருறுங்களதத தியாமத தெயதும" எனறார்.

வலாரி—வலாசுரனை ரரஙகரிதநவள, இநதிரன அதாவது,—

மூற்காலத்தில வலாசுரனெனபோன சிவபெருமானே நோகிதத தவரு செய்து பெறற வரததினலுணடான வலிமையால தேவாகளைத துனபுறுதகிகொ ணடு திரிநது, இநதிரனே யறைகூவிதசெயிதகனன இநதிரன இவனைத தநதிரமாக வெலலவேணடுமென றுடகொணடு வலாசுரனை நோககி நீ எனது நணபனே ! பகை வனலலன ஆயினும உனவலலபதறிறகு மகிழ்நது சில வரஙகள் கொடுக்க விரும பியிருககினறேன. யாது வேணடுகினறனை ? என, வலாசுரன இநதிரனை நோக்கி ஆ ! ஆ ! நனகு கூறினே. நீயடைநத வெற்றிபோலவேயுன வரமும பயனபெறுமபோலும யான சிவபபிரசாதததாற பெருவரஙகளைப பெறறுளளேன நீ வேணடிய வரஙகளிருப்பின என்பாற் கேட்டுபெறுக அவவாறு கொடாவிடின உனனைப்போலப் போரமூனையில முதுகுகாட்டி யோடினவன பெறறிருதையை யடைவே னென்றனன இநதிரன இதுவே சமயமென்றுட்கொணடு களிதது, வலாசுரனே ! லைலபபுருஷனே ! யான கைலாயகிரிசசாரலில ஓயாகஞசெயயபோகினறேன, அபபொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேணடுமென வரங்கேடக, வலாசுரன அவவாறே யாகுகவெனறுகூறி, [தேவாகள பொருட்டுத தகீசி முனிவா கொடுதத முதுகுதனடெலுமபு வசசிராயுதமாக அவர் கொடுதத பூதவுடமபின கொடையாலடைநத புகழுடமபு அமமுனிவனுகு ஒனறே] பிறராயுதஙகளாலழியாத என் உடலுறுபபுகள யாவும நவமணிகளாகப பூதவுடம பழிநத கொடையினலும புகழுடமபு எனகு இரண்டுடனாருமெனறு தனனுட் பணிநது, அவ்வணணமே யிநதிரன்செயத யாகததிற பசுவாகி யுயிரீதத்னன் கல னைத தநதிரமாகக் கொன்றமையின இநதிரன வலாரி யெனபபடடனன. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனகிருகனிபால்
வேறியானபெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனகெனியாதெனபோற
கூறுநீயதனையின்னேகொகலேனுகினினபோற
பாறுவீழ்கனதநிற்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவனெனருன

மாதண்டவுணன்மாறறமகபதிகேடுவகது
கோதணடமேருகோட்டிகொடுமபுரமபொடிததானவெள்ளி
வேதணடமெயதியாங்கோவேளவியானபுரிவனீய
போதணடாக்கூட்டவாவாயப்போதுவாயவலலேயென்ருன."--எனபதனுனிக. ()

கைகளினே பொருநதாக காமங காதலோந திணையிம மூனறுட்
டொகாகவைந திணையு மேலாச சொலலுவ ரிவறறி னுளஞு
மிகதாம புணாசசி யினபம வியதகக வெவரு மெயதித
தகவா றெழுகும வெறபின றருதியா முழுதுஞு சொலவார்.

(இ - ன்) கைகளினேயும், பொருநதாகாமமும், ஆசையுடைய ஞநதிணையு மாகிய இமமூனறனுள், தொருதியாகிய ஐநதிணையையும் உயர்வாக வுரைபபாராகள. இவவைந்திணையினுளளும மேமபடடதாகிய கலவிசசுகததை யாவருஞ சநதோஷிகக அடைந்து, தகபடி நடககினற குறிஞசியின நனமையை முறறுஞசொலல வலலவா யாவர? (ஒருவருமிலா) எ - று.

கைகளினே பொருநதாகாம மென்பவறறை அகப்போருள்விளக்கம் "கைக் கினே யெனப தொருதிலைகாமம" "பெருநதிணை யெனபது பொருநதாகாமம்" என வருஞ சூததிரஙகளானறிக காதலநதிணையெனறது குறிஞசியிறபுணாதலும, பாலை யிற பிரிதலும, முலலையில இருததலும, மருதநதில ஊடலும், நெயதலில இரஙக லும, நிகழ்தலினெனப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

"புணாதலும் பிரிதலு மிருததலு மூடலு - மிரஙகலு மிவறறி னிமிததமு மெனவாங் - கெயதிய வரிபபொரு ளாயிருவகைதது".—எனபதனுனிக (௯௯)

அலாமணிந தவிசி னுனை யடிததருஞ சிறையி லிடடு
மலாதலே யுலகம பூதத வரதனுக கிடமா'யெனறு
நிலவிய குறிஞசி சொறரு நினமலக குமரி நாளு
நலமுற விருகுகும பாலே வளமினி நவிறறு வாமால.

(இ - ள) அழகிய தாமரை மலரப்பீடததிலுளள பிரமதேவனேத (திருக்கரத் தாற்) குட்டி அரியகிறைசசாலேயி லிடிவித்து, இடமகனற வுலகததைச சிருஷடி செய்த சிறந்தமுருகக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளஙகிய குறிஞசியின வளததைச சொனனேம் அமலேயாகிய தூகதை எகாலதிதும நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக குமபாலநிலததின் வளப்பததை இனி யெடுததுரைபபாம. எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள, சுவீரா முதலிய தமது தூனருடன பலவகையா கிய திருவிளையாடலகளோச செயதுகொணடு லகததினிலில எழுநதருளியிருக்கையில, ஒருகால பிரமனமுதலிய தேவாகள திருகைலாயமலையையடைநது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமபினா அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவாகளில் தலைவருகிய பிரம

ணக்கண்டு, வருகவென வழைத்து "நீயார்? உன செயலென்னை?" என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து "தான் பிரமன சிருஷ்டிதொழில் செயபவன்." என, "நீ எதைகொண்டு சிருஷடிக்கினரூய" என, "பெருமான செயதவேததைதைக்கொண்டே படைக்கினறேன " எனறனன். அதுகேட்ட இளையபிளளையார் "வேதநதெரியுமாகிற சொலக" என, பிரமன இருக்கு ஒதும்படி நினைதது முதலிற பிரணவதைதைக் கூறினன். முருகக்கடவுள 'போதும். அதுவுமையிற பொருள்கூறி மேலே சொலக' என, பிரமன பொருளுணராது மயஙகுதலால, அவனைக கோபதைதாற் றலையிற குட்டிக் காலாலுதைத துத்தளளிச் சிறையிலிடுமபடி பரிசனாகளுகுக் கடடளையிட்டு, தாமே பலநாள சிருஷ்டியைச் செயதுவநதனர் இச செயதியறிநத விஷ்ணு, தேவா முனிவர் பலரொடுங கைலாயமடைநது கருணநிதியாகிய எமபெருமானே வணஙகி "என புதலவனைச சிறைநீககி வைகவேணடும" எனறு பிராரதைதிக்க, சிவபெருமான திருநநதிதேவரை விளிதது "நமது கடடளை யெனறு சொலலிப பிரமனைச சிறைநீககிவை" எனறு திருவுளளுசெய்ய, திருநநதிதேவா அவ்வாகினையைச சிரமேறகொணடு அவ்வாறே ஸ்கநதகிரியை யடைநது குமாரகக்கடவுளை வணஙகித திருவாணையை விணணப்பஞ செயய, அவர் மறுகதைதலுல ஒனறுஞ சொல்லமாட்டாது திருமபினர். பிறகு பெருமான திருவோலகக்ததுடன எழுநதருளி இளையபிளளையாருக குறைதுச சிறைநீகுவிப்பித் தனர எனபதாம — இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

"எட்டொ ணதவக குடிலையிண பயனினைத தெனறே
கடடு ணைதிலன மயஙகலு மிதனபொருள கருதாய
சிட்டி செயவதிற் தனமைய தோவெனுச செவவேள
குடடி னைய னைநதமா முகஙகளுங குலுங்க
மறைபு ரிநதிடுஞ சிவனருண மகலேயா மலாமே
லுறைபு ரிநதவன வீழ்தரப பதைதிலு லுதைதது
நிறைபு ரிநதிடு பரிசன கைகொடே நிகளச
சிறைபு ரிநதிடு விதனன கநதமாரு லெமபில "—என்னுஞ செய்யுள்

களாணுணாக. (சுப)

பாலை

வேறு.

கொறறய சுமிநத மறகோபங கொதிகசு முகதகாள் பலபடையும
பறறுங கரததா ளினையாண்ட பணைம பணைதி பிறநிலஙகள்
சறறு நிலையா வலிருமிதுத தழலகொப பளிகசும பரனமுரமப
மூறறுஞ சுரமே யிடமாக முடிததாள வீணையை யிடிததாளே.

(இ - ள.) வெற்றியைகருதிய கொலைதொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கினற முகதைதையுடையவளும, பல ஆயுதங்களேயு மேநதிய கைகளேயுடைய வளும, வினைசமபாதைதையொழிததவளும் எனனே யாடகொண்டவளுமாகிய பணணம பணைதியானவள, எனைய (குறிஞசி முதலிய) நிலஙகள (தனனைததாகுதறகு) சிறிதும நிலையாதவனமை [வலியினமை] யையெண்ணி, நெருபபைக கொப்பளிகசும பரலதைத உயாநிலம பொருநதிய பாலை நிலதைதையே (தன்னைத தாகுதறகுத தகக) இடமாககொணடனள எ - று.

கண்ணம் பணத்தி னராவளைதத தவளமதிகதிற ரெளிராசடிலப
பண்ணம பணதத திருமூனனாப பயிலு மாறற றமககெய்துமம
வண்ணம பணைதத திறத்தானே வருநதுஞ் சுரததுக காணியாகள்
கண்ணம பணைத்த மாதரொடுங் கலநது வாழுங கடனபூணடார.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய பாமபினுல வளைதத தட்பமாகிய அழகிய வெண்ணிறம் வாயநத பிறைசசநதிரன பிரகாசிகருஞ சடையினையுடைய தூககா தேவியின் சநநிதான விசேடமானது தமகருணடான அழகிய அழிகககூடாத வலலமையினுலே (யாவரும) வருநததறக பாலியிலே மறவாகள அமபினையொதத கணகளையுடைய மனைவியரோடுகூடி வாழுங்கடமை பூணடாகள எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிரொருநா தசைக ளெமகரு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலாததுமபை வாராது திருரு மருபபிரலைத
தேரா யணியா யெனசசெநநாய் சேனங கழுகென மிவைபலவு
நாரா யணியை யடித்தனபோ னண்ணி வாழுஞ சுரததிடையே.

(இ - ள) ஆபரணமாகத துமபைமலா மாலையணிநது நீண்டவிளாந்த கொம பினையுடைய கலை மானநேனையுடையவளே ! அழகிய தாயே ! தாராயும அணியாயும் எதிரினற போவீரர்களது தசைகளையெஙகடகும இனாயாகுமபடி வாராய எனறு, செநநாய பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும, தூகாதேவியை யதெதனபோலப் பாலை நிலததையடைநது வாழாநிறகும எ - று

தாரய அணியாய எனபதில, தார-தூசுப்படை அணி-பெருமபடை எனக. இவவிரணடும சைனிய பேதஙகளான வகுபபு - எமகரும் என்ற வுமமை உனனே ளள பூதகணஙகடகனறி யெஙகட்கும எனபபொருடரலின இறநதது தழீஇயது.

இரலைத தேராய எனறதில தேர - வாகனம இதனை,

கந்தரநுபூதி

"காமாமிசைகாலனவரிதகலபத
தோமாமிசைவநதெதிரபபவாய்".—என்றதனுனறிக (சஙு)

பொருள்கள் விளைபபா ரீஙகிலலே பொருநதி வாழு நிலததியினா
மருவு நெறியி னடபபரரை வருததிப பறிததே யுயிரவாழுந
திருவை யுடையா ரெனமதிதததுத தினமுஞ சிறுகல லிரைதேருங்
கருவி முகிலகள வழஙகாத கனலசோ சுரததுப புருவினமே

(இ - ள) (நெனமுதலிய)பொருளகளே விளைகினறவாகன இநநிலததிலிலலே. (இபபாலை நிலததில்) இருநது வாழ்கினற எயினாகள, பொருநதிய வழியில நடப்பவாகளை வருததபபதெதிப் பொருளபறிததலினுலேயே சிவிததிருகருஞ செலவமுடைய வர்கள (ஆதலால, நமகருவேணடிய இரையிகருகிடையர) எனறு யோசிதது, உலகத திறருத துணைகருவியாகவுளள மேகஙகள பொழியாத நெருபபுப பொருநதிய பாலை நிலதிலுள்ள புருகூட்டஙகள் நாடோறுமம (ஆஙருளள) சிறுகறகளை இரையாகத தேடாநிறகும. எ - று

சிறுகல இரைதேரும-சிறுகுன்றுகளில இரைதேமெனபா அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியஙகி வருவாரை நெருநதூ ரதறித யெதிரோகாகி
மறியு மிடமபைத திநநிலததின வருதல வேணடா மெனவியமபி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னேகுஞ் சினைகடொறு
மூறுக வுலாகெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலர்களையுடைய காட்டுவாழை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருஞ்சுரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறித்தலாகிய குணத்தையுடைய இந்தப்பாலை நிலத்தில் வருவது வேண்டாமெனறு கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயர்ந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் மூற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நினறதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறிணுமமையும.

இம்மைபெதது—அஃறிணை யொனறனபடாகைகைக் குறிப்பு வினையாலணைந்த பெயர். (சடு)

அருப்பு மூலைமா தரினெயின ரமர்நற் கீநதின் வேய்நதமைமத்த
கருபபை சிதிது மூடாடாக காமா குரமபைக குறுமபுதொறுஞ்
சுருபபி னினமுஞ தேனினமுஞ சுழனறு துதைநது தாதருநது
மிருபபை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியலபினதே.

(இ - ள.) அரும்பிய தனதையுடைய மஙகையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்தற்கு ஈநதினுன் மூடப்பட்டியறறிய எலிகள சிதிதஞ சஞசரியாத அழகிய சிற் றிலகளையுடைய குறுமபுகளிலெலலாம, சுருப்புந்தொறுதியும் தேன் வணடுகளின் தொகுதியும சுழனறு மிதிதது மகரநதநதைப புசிகரும இருப்பைமலரின நல்ல வாச மானது இனிதாகப பரிமளிக்கும இயலபினையுடையது எ - று.

சுரும்பு - வணடில் ஓரவகை இதனை யாண் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காசெலி. குறுமபு - பாலைநிலதனர் இருப்பை - இலுப்பை (சசு)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின றெனறாழ வெயிலிற புரிதவதினை
வருமபுண ணியததா லெயிறறியாத மணிகித திலநதாழ குவிமுலைபோ
லருமப மவாத மிளமுலைமே லவாநத நிதலில நிறமேமபோல
விருமப மலரிற றாகிறமும விரவி விளஙகு முயாகோங்கு.

(இ - ள) உயாநத கோஙகமரஙகள வலிய பொனனுனது உருகததக்க பாலை நிலதநிற சூரிய வெபபதநினாறு செயத தவதநின வழிவிடைதத புணணியதநினுல் எயிறறியாகளது அழகிய முதநுமாலையணிநத குவிந்த தனதைப்போல அரும்பா நிற்கும, அமமஙகையரது முறறாத குயதினமேறபடாதத தேமல் நிறதையே போல, (யாவரும) விருமபும (தனது) மலரில, புனிதமான (பொன) நிறமுஙகலநது விளஙகும. எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற பொன்னிறம் வாய்நதிருத்தலும், அப் பாலை நிலதது வெயிலினினறு தவஞ்செயதபலனுல, அநிலமாதர் குயதைப்போலும், அதிற்படாநத தேமறபோலும் எனறா. (சஎ)

ஆறறி னியஙகிப் பெருநதாக மடிதது ளாகண் முகநதுணைச்
சேறறு மணிமே மிகவீசுஞ சினனீர் முழுதுஞ் செழுமபைநாதே
ணூற்று மலாகள் சொரிநதுமண மூட்டித தரும முறசசெயயுந
தோறறு மலராற காயகனிக டோனறக குறிதத பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலாகளாற காய்களுங கனிகளுங(தன்பால இனி) தோன் றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில நடாது மிக தாகமடைந்தவாகள அளளிப பருகும்படி, சேற்று நாறறதையே மிகுதியாக வீசுஞ் சினனீராகளிலெல்லாம, செழு மையாகிய பசியதேன் சொரியும மலாகளசிநதி வாசனையுறசசெயது தருமமுண டாகச செய்யும. எ - று.

பாதிரியரும்பி மலாதலேயன்றிக் காய்கனிகளே புணடுசெயதலிலலேயாத லின்,தான புணணியஞசெயதேனும இனிக காய்கனிகளைப பெறலாகுமெனனுங கருத் தால், வழிநடப்போர் சேறறு நீரைப்பருகாது தனமலமா வீழ்ததி அதனை மணமூட்டா நிற்குமென்றார.

சினனீர - பாலேயிலுளள நீராகிலே. (சஅ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வுயாசெவ் வணிகாட டுவவில்வ
மொருபாற பாவை குரையிாபப வொளிாவெள் ளணிகாட் டுவமுருஙகை
யொருபால் விரவி நறுஙகோஙக முறுபொன வழங்க மதுமாநதி
யொருபால் வணடு பணடாட வொருபால வேமபு மணகருமே.

(இ - ள.) ஒரு பக்கலிற குஙகுமமரஙகள் பூப்பினையடைய, வில்லவமரங் கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பககலிற குராமரஙகள் பாவையைததர முருஙகைமரங கள் பிரகாசிகஙின்ற வெளளணிகாட்டுவன வாசனைபொருநதிய கோஙகமரஙகள ஒரு பக்கலிற் கலநது (தனனிடம) பொருநதிய பொனனைகொடுகக, ஒருபககலில வணடு கள மதுபானஞசெயது பண்ணெலிசெய்ய, ஒருபககலில வேப்பமரஙகள் மணஞ்செய் யாநிறகும். எ - று.

குங்குமமலாகளால வில்வமரஞ் செவநதும், குராபபாவையால முருங்கை மரம் வெளுதது தோனறின. கோஙகமலாகள பொனனிறமாதலின அதன் வீழ்ச்சி யைப் "பொனவழஙக" எனறார. மணகருமை - மணமவீசும மணமபுரியுமெனப் பொருள படும.

தலேவன் பரததையிற் பிரிநது புறததொழுகுதலேக கேள்வியுற்று நாயகி தன்புறுவதைப் பாஙகிதெரிநது அசகிறு கலகர தணிகருமபொருட்டுத தலேவி பூப் படைநதாளெனபதைத தலேவறருணாநத. தோழி செமபட்டுததுச செம்மலாருடிச செஞ்சாநதிட்டுச செவவணிபூணடி பரததைவீநியிற் போகலாலதனைத தலேவனு ணர்ந்து தலேவிபூபபுறறனளெனறு மனைகடனிறுகுப பரததையினைறு பிரிநது தன்மனைகு வருவதும, ஊடல விளையதது தலேவன, பரததையோடு சோநததைத தலேவி யுணாநது கவலேகூர்தலேப பாஙகியறிந்து அது தணிகுகத தலேவி மகவைபீனறு நெய் யாடினளெனத தலேவனுணர்ந்து குழநதைமேற் காதலகொணடு பரததையினைறு பிரிநது தன் மனைக்குவரப்பாஙகி வெணபடடுதது, வெண்மலாருடி, வெணசாநதிட்டு, வெளளணியணிந்து பரததையா வீதியிற போவதும அகப்பொருண மரபு.

பூத்து நீராடிய தலேவியை அதமுதற் பனனிருதினஙகள் அவள் கருப்பங் கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைபபிரியாதொழுகல மனைக்கடன, இதனை, [மனைக்கட னிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிதது] எனறார நச்சினாரக்கினியர் இதனை அகந்தினை யியல் "பூதத காலையிற புனையிழை மகளிரை - நீரா டியபின னீராறு நாளுங - கருவ யிற் றுமூஉங கால மாதலிற் - பிரியப் பெறுஅன பரத்தையிற் பிரிவோன" என்னுஞ சூத்திரததானுணாக.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

"தெவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணிபூரற்குலகியலாறுரைப்பான
செவந்ததபைம்போதமஞ்செமமலாபபட்டுங்கட்டார்முலேமேல்
செவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோனறினவந்துதிருமனைக்கே."—எனபதனுலும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை

"துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகையேயந்துணைசூபுனைந்
திதையங்களிவரந்திதிலம்பூணடெதிராந்தாருடலம
புதையம்பனையவிழிமடமாதாபொற்பூண்புதலவன
உதையமபுகலவகலமுன்னேடினனுரனுகே."—எனபதனுலுமறிக

இச்செய்யுளில விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலேவியின் பூப்பையுணர்த்தச் செவ்வணியும, முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலேவியின கருவுயிர்த்தலேயுணாதத வெள்ளணியுமணிநதனரெனக. (சசு)

பிரிநது கணவ னுடனேகும பெரிய மழைக்கண மடவார்க்குப்
பரிநது பசிநோய் தணிபபதற்குப பாலே நமிய கனிவழங்கும
விரிநத தாகந தணிப்பதறகு வியனமென சினேயி ஞமலகந
தெரிந்த கனிகண் மிகவழஙகுஞ சோநத சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன செல்லும் விசாலமான குளிர்ந்த கண்களேயுடைய மாதர்கட்கு மனமிரஙகி (அவாகளது) பசிபபிணியை யடக்குதற்கு பாலே மரஙகள நல்ல பழஙகளேத தராநிறகும (அவாகளது) அதிகரிதத தாகவிடாயை யடகுதற்குப் பெரிய மெலலிய இளைகளேயுடைய நெல்லிமரஙகள (உளளும புறமுமொப்பத்) தெரிநத பழஙகளே, தாஞ சோநதுளள பாலேவனமுஙு கோததிபெறும்படி உதவாநிறகும். எ - று

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலிததாய முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (இ0)

செவிலித தாயு நறறாயுந தீரத துறநத பெருந்துயருஞ
சுவலிற றழு மணிகுதமபைத தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலித துறையிற படிவிதது கலகுஞ துயரு மாற்றுமெ
லவலித் தரறற விடமிதுவென றடுத்த போனற கூகுயிலே.

(இ - ள்.) செவிலிததாயையும நற்றாயையும நீஙகப்பிரிநத பெருந்தன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள தோளிறபடியும மயிலின சாயலேயுடைய மாதாகளது பண்ணேசை போனற சொலலால (தமமைத) துனபகடலிலாழ்ததி வருதது துகமும் பொறுமல், வருநதி வாயவிட்ட நறறுதறகு இது (தருநத) இடமெனறு, கூவுதலேயுடைய குயில்கள் அதெதாறபோனறன. எ - று.

செவிலிததாய - வளர்த்த தாய நறறாய் - ரன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஒர தகைகையணி ; இது தொங்குந தனமையது. ஈணடுச் செவிலிததாய - காக்கை நற்றாய் - குயில். இது கோகிலததின செயல். (இக)

வரையும வனமும வயனிலமும வளைகண முரலுங் கடலுமென
வுள்ளெசெய் நிலைநான கினுங்காலத துதிகரும பாலே வளமுழுதும
வரைசெய துரைபபா ரெவாதெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்
புரையில் வனபபின வளாமுலலேப பொருளிற றெரிநது சிலபுகலவாம.

(இ - ள.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும, வயலகள் பொருநதிய நில (மாகிய மருத) மும, சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெயத) லும் எனசசொலலப்படிம நானகு நிலங்களினுங காலங்களில தோன்றும பாலையினது வளங்களேயெலலாம அளவிடசெ சொலலவலலா யாவா? (ஒருவருமிலராதலின), அறிநதவகையாகச சிறிதினே விளகியுரைததாம (இனி) குறறமிலலாத அழகுடன வளாகினற முலலே நிலபபொருளகளிற சிலவறறையெடுததுச சொலலுவாம. எ - று.

மு ல் லை

வேறு

சுரநத வார்நறும பாணிறை சுமைமுலேச சுரபி
நிரநது நாடொறும வாழ்தரு நெடிபடு கானத
தரநதை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத துணிநது
பரநத பாறகடற பள்ளியான றெய்வமாயப படாநதான்.

(இ - ள) ஊறறெடுததொழுகுனற நலல பாலநிறைந்த உட்டுளேபொருந் திய முலேகளேயுடைய பசுக்கள பரவித தினறதோறும வாழ்கின்ற ளெவணடுகள பொ ருநதிய முலலேநிலத்தில, துனபமொழிய வாழவதே தருமமென்று துணிவுகொணடு, பரவிய பாறகடலிற பளளிகொளளுந திருமால (அநநிலததிறகுத) தெயவமாகச சென றனா எ - று. (நிசு)

சுமை - உட்டுளே. நெடி - ளெவணடு.

கமுகை வெனறெரினிர கநதரக கருங்கய னெடுங்கண்
குமுதம வெனறசெவ வாயின ரோடுகோப புரகரு
மமுதா வானவ ரமுதராம படியமு தளிததவ
வமுதன வாழிடம பொருநதுவ தாமென வமாநதார்.

(இ - ள) பாகுமரததை வெனறு பிரகாசிசகுங் கழுதையும், கரிய சேற் கெண்டையை வெனற நெடிய கணகளேயும, ஆமபனமலரை வெனற செவவிய வாயை யுமுடைய அப்சியரோடு பசுவினேக காகுமப அமுதாகள, தேவாகள அமுதாகளாகுமப படி(அவாகட்கு)அமுதததைககொடுத்து, அவவமுதம போனறவனுகியதிருமாலவாழுமப இடம நாம் வாழ்வதாகுமெனறு, (அமமுலலே நிலதநில) தஙகினாகள எ - று.

கோபபுரகுமப அமுதா எனபதில், அமுதா - அமுதததால வாழ்வோரென் றும், வானவரமுதராமபடி எனபதில அமுதா - அமுதபானுசெயதோரெனறுமப, அமுதளிதத எனபதில அமுது - பாற்கடலிறேனறிய அமுதெனறுமப, அவவமுதன் எனபதில அமுதன் - அமுதம்போனறவனெனறுமப பொருளபடிம. அளிதத அவவமு தன் எனறதில அகரவீறு தொகுதததல அமுதா அமாநதாரெனக கூட்டிக.

(நிச)

புடைவி ராவிய விடையொடி பழுகிய பொலிவால
விடையு மாயினன் விரைநறு துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையணு மாகித
தடையி லாவகை காதலன் றகவவா னிரைகள்.

(இ - ள்) வாசம்பொருந்திய நலல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளகக்கதால இடபமுமாயினன; இடையாக ளோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமந்தைகளோத தடை யில்லாத வகையாகக் காத்தனன். எ - று.

துளவமாலிகையான விடையுமாயினனென்றது சிவபெருமான் திரிபுரதக னஞ் செய்யச சென்றபொழுது தேவாகள போாகருவிகளாகத தாம நிறபது கருதி யிறுமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலூனறி அதறேனின அச்சினே மூரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவளைத தாஙகினரெனபது சரிதம. இதனை,

திருவாசகம்.

"கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருமே
யிடபமுகந்தேறியவானெனைக்கரியவியமபேடி
தடமதிலகளொருமூனறுந்தழலெரிததவகாளி
லிடபமதாயதாங்கினைநிருமாலகாணசாழலோ"—என்பதனானுணர்க.

இடையா - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திறகும் இடைநிலவதில் இருப் போரெனறு பொருள். இடையன - பிரமன் விஷ்ணு உருதிரன் என்னு மூாதிகள் மூவரில இடையிலுள்ளவனென்றும், கணணனுக்த திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலதது வளாநதவனென்றும, இடையர் வாசமாகிய மூல்லைநிலத்திறுத தெயவதமா யுளளவனெனறும பொருள்படும் (குறி)

அணட வாணரு மண்டாக ளையனு மவரைக்
கண்ட நான்முகக கடவுளுங கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன் மேனியான குடிகொளு மிருக்கையில வாழவோ
ரண்ட ரேயெனத தெரிபபதா லாயாத மொருபோ.

(இ - ள்) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவாகளையகளுகிய இந்திர னும், அவாகளெலலாளையும் படைத்த சதாமுகபபிரமனுங் கைகூபபிபபணியு மேக வணணனுகிய திருமால் வாழுமிடதில வாழ்பவாகள் அணடாகளே (ஆதலால்) ஆயாகளுடைய ஒரு பேர் (அணடரெனறு) தெரிவிப்பது. எ - று.

அணடர - தேவாகளுகும ஆயாகளுகும பொதுபபெயா

திருமால வசிகுமிடதில வசிப்போா அணடாகளாதலாலும், ஆயர்களுக் கும் அணடாகளெனப பெயருளதாலாலும், மூலலைநிலதது தெயவதமாகிய திருமா லுடன வசிததலாலும "ஆயாத மொருபோ அணடரேயெனத தெரிபபது" எனறார்.()

செயய தீயிடி மாறறசை தினனுந்தே வருகும்
பொய்யி லானவயிற றாறுமப்புக தமுறறபொங கெரிவைத
துயய வேதுக ராயகரு மணடரென றுரைபப
ரைய வானகொலி யமரருக காயருக களிக்தல.

(இ - ள) செந்நிறமமைதது(யாகத)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுகும, கெடுதலில்லாத பசுவின வயிறறிலூறிய புதிய பாலே எரிகின்ற அக் கினியில வைதது உய்யும்படி புசிகினற ஆயாகளுகும் அண்டாகளென்று (பேர்) சொலலுவா. பசுவினைக்கொலலும அமராகளுகு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுததல ஆசசரியம். எ - று (இவ)

மருவி னினமெருளிர மணிக்கெதிர மணியென மருமத்
திருவு மனபம்னு டெனிருங கானகத திருக்குந

திருவி ஞயகி மாஞெடிம பழகிய சிறப்பாற்
பொருவி லாதபொன மானுமாய்ப பூததன ளொருபெண்.

(இ - ள்) பொருந்திநின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுதுவமணிகரு எதிர்மணி யைப்போல (தனஜை) மார்பகதிலிருந்திய கணவனுடனே பெரியமுலலை நிலததில வசிகின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அமமுலலை நிலததிலுளள) மான்க ளோடும் பழகிய மேமபாட்டினுல, சமானமிலலாத பொனமானுமாய (வடிவெதெது) ஒபபற்ற (வளளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப பெறறனள. எ - று.

திருவினுயகி பொனமானுமாயபபூததன ளொருபெண எனறது. விஷ்ணு மூர்தியே சிவமூனிவராகவும, திருமகளே பொனமானுகவுமிருந்து வளளிநாயகியா ரைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாறெனக கொளக. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

"மாதை மலர்தநிரு மாதவ ஞகி மாயோ
ஞனவொளி நாமுற வளளியை யீனற வாறறுல்."—எனகூறுமிடததுங்காணக

குரங்கு னாபபரி யாருநாட கொளளுமைங கதியுள
வரங்கொ ளுஞசக கதியினில வலலுதற பொருடடே
யிரங்கு தெணகடற பாயலா னினமுய லுகளு
மரஙக டுனறிய வனததிடை வதிதருஞ செயமீல.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயிரையுடைய சூதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய் யுங்காலதநிற கொள்கினற ஐஙகதிகளில, மேன்மைகொளளுஞ் சசகதியில வனமை யடைதல் காரணமாகவே, ஒலிகினற தெளளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில அறிதுயில்கொளளுந திருமால் கூட்டமாகிய முயலகள் சஞசரிகரும மரங்களடாநத வனததில வாழ்கின்ற செயலாகும் எ - று

ஐஙகதி —மலலகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல் வனம=மூலலை நிலம

திருமால தாம் செயயவேண்டிய சசாவதாரங்களில் இறுதியிலுளளது சூதிரைவடிவாதலால, அதனையெடுகரும்பொழுது அதறகுரிய ஐஙகதிகளில முயறகதி யைப்பெற விருமபி அநத பழகும வணணம முயறகூடடநளை வசிகரும வனததில வாழ்கின்றனரென்பதாம். (ஙக)

வறற மஙகையா காய்த்தொறும பாலசுவை மலிநது
பெறறி வேறுசெய காலையும பெருஞசுவைத தாயமத்
துறறு முகடெய திரண்டெரி யுறுதொறுந தெளியு
முறறி மெமபையாற சூனஙகெடா முதுகுரை வினாபோல.

(இ - ள.) பாலானது (தண்ணை மூலலை நிலததிலுளள) ஆயமாதாகள வற்றும படி காய்சசுந்தோறுஞ சுவைமிகுநது, [தயிராக] தனமை வேறு படுதலுங்காலத்தும மிக்க சுவையுடையதாகி, மதஜினபொருததிகடைய நெயயாகத்திரணடு, தீமடிகரும் தோறும், துன்பஙகள் முதிராதலால (தமனுநற) குணஙகெடாத பேரறிவினரைப்போலத தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால, மங்கையா (தண்ணை) வற்றகாய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக கூடடுக. (சுஒ)

கங்கை நாயகி பூடவுங கதிர்பொழி யிமய
மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வளளலாகிய சிவபெருமானிடத
தில் (இசமயததில்) நாமும் பொருநதி வாழ்வது தருதியோவெனறு பிரிந்த நாயகி
யாகிய செநதாமரைகணணையுடைய திருமால உயிராதாஙகுமபடி. (சிவபெருமானால்
அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவவிடததிற் கொன்றைமரம் விளங்கும எ - று.

இறைவரது சடாடவியில வாழுஙகஙகையும, வாமபாகததில் வாழும்
உமையும ஊடலகொணடிருபப,நாமிசசமயததிங்கே தஙகியிருப்பது தருதியனறெனத்
திருமால நீஙகியதாகக கூறினா. கொனறை ஆருபெயராய மலனா யுணர்தலினற
தெனறும, பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிராதாஙகச சிவபிரானால அனுப்பப்பட்ட
தெனினுமமையும

சிவபெருமானது சகதியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ செங்கணமாலென்
றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

"எரியலாலுருவமிலலையேறலாலேறலிலலை
கரியலாறபோரவையிலலைகாணடருசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமராகூடிபபெருநதகைபபிரானெனறேத்தும்
அரியலாற்றேவியிலலையயனேயாறனாகுமே."--எனபதனாலும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம்

"வருக்கைதடமபொழிலாமாதையயாகுமாசொலலிலலா
முருகுகொததமேனியழகுயநாதாகருமூசசரவத
திருகுகைகமலவரனாகரிதிருதேவியனறேல
அரிகருபபொருளையோகெடுவீரதமமதிவினமையே "எனபதனாலுமறிக.()

பிரண வபபொரு ளயனென வரியென பபெரிது
முரணி யுறறவா முகஙகளிழ நதமதின மூனறுங
கிரண மொபபுர செறறுவா தெரியலாங கடுகுகை
தரணி னினறுபல பிரணவ வுருசசமைப பனறே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள பிரமமென்றும விணடுவெனறும மிகுதியுங்
கோணுதலுறறவர்களது முகஙகளிறஙகுமபடி,மூமமதிலகளுந திருணமபோல அழிதத
சிவபெருமானது மாலையாகிய கொனறைமரஙகள பூமியினமேல நினறு பலபிரணவ
வடிவு (பொருநதிய மலா) களே உணடாகுகினறன எ - று

கடுகுகை - கொனறை ாண்டுமரததையுணர்தலியது. தெரியலென்னும்
விசேடணம் சினனையையுதெதது. முகஙகளிழநதல - நாணமடைதல (சுஉ)

உண்மை நாயகன புணாநதினப முதவிடாப பதததுப்
பெணமை யோடுறிற பிழைவரு மெனபதே பேணி
வணமை யாரெனன வனததமா வனகையாள் கறபுத
தினமை நாடியே செறிநதன கறபெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலதாற் பெண்டனமையோடு வசிதாதாற பிழைபாளேதாருமென் பதையேகருதி, வணமைபொருந்திய நாயகனுகிய திருமாலேப்போல, அமழல்லே நிலத தில் (அவனுடன) பொருந்திய வரீாயலேயணிந்த கையையுடைய திருமகளது கறபின வனமை தேடியே கறபெலாம அநுகேகூடின. எ - று

கறபு=மங்கையர்க்கறபு, மூலலேச்செடி. (சுசு)

நிரநத மாதவிப பநதாமென னீழலிற கவரி
சுரநத நீண்முலே சுவைததுணுங கனறினவாய்க கடையிற்
பரநது வாாநதிழி பாலினேப பருகிவான கோழி
யரநதை தீாததெதென் றதனெதிர சிறைவிரித தாடிம.

(இ - ள) பரவிய மாதவிப்பநதாரினது மென்மைவாயநத நீழலில், கவரி மானது சுரநது நீண்ட மூலேயைச சுவைததுபபருகுங் கனறினது கடைவாயினைறு பரவி நெடுகியிழிகின்ற பாலினே வானகோழியானது பருகித(தனதுபசித)துனபததை யகற்றியதெனறு (களிதது) அநதகெதிரில தனது சிறகை விரித்தாடாநிறகும எ - று.

மாதவி - குருககதது; வசநதகால மலலிகை. கவரி - மானவகையிலொனறு. வாய்கடை - கடைவாய—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல அதனகளிப்பா லெனக்கொளக மெனமை - ணகெ குளிராசசியை யுணாதறியது (சுச)

புழுகின வாசமும பொருவிலகத தூரியின மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப புதாக
ளெழுது பூண்முலே மாதாமெய் யெனகமழ் தலினுன்
முழுது மாடவா மையலின் மூழ்குவா தேறா.

(இ - ள்) புதாகள புழுகின்மணமும, சமானமிலலாத கததூரியின் வாசனே யும், சிந்துகினற மலாதேனின பரிமளமும ஒனருகக்கலநது, (தொயயில) எழுதிய ஆபரணமணிநத மூலேயையுடைய மங்கையாகளது உடலேபபோல மணமவீசுதலால், புருடர்கள (மங்கையரோபுகரோவென்று) தேறாராகி முற்றுங காம மயககதது லாழ் வாகள். எ - று

புதாகளில மணம்வீசலானும், "செண்பக மலரெனச சிவநத மேனியாள்- விண்படா நறுமணம வீசு மெய்யினுள்" எனகசூரியபடி, பதுமினிப பெண்கடகுத தேகத்தில் இயறகை மணங்கமழதலானும அவறறினேத தேறாது ஆடவா மையலுண மூழ்குவரெனறா. (சுடு)

நீரி னினறலால வினேதரா நெலலினே விடுததுக
காரி னனறுற வினேதருங் கமபுட னிறுங்கு
சீரி னினறிடுஞ செழுமபய றுகிக ளெலலா
மேரி னனறுற வினேதகிட மிலாவகை நிறைபபார்

(இ - ள) நீரில் நினறலலாமல் விளையாத நெறபயிரை விலகி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும, சோளமும், சிறபபுறறு நின்றிடுஞ் செழிய பயறறும முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக வினேவிதது (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகை யாக (பண்டங்களே) நிறைப்பாாகள (அமமுலலே நிலமாகள்) எ - று.

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலததை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும பொருந்தும். (சுசு)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீ இப் பாத்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய நீரார்
பிறைம றைத்தவா ணுதலினர் பெருமுலை தினமு
நறைம லர்த்தொடை மாபுறத் தழுவிநண் ணுவரால.

(இ - ன்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுமிக் காணவும், ஒப்பற்ற (மணமுடிக்கு) நாளில் [illegible] விடையினைத் தழுவிய தனமை யையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியை யுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறும் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணி ந்த மார்பிற பொருந்தும்படி தழுவி யணைவாகள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவலெனறது.—

"ஒரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழு வில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுளனெனவெலலாம தனனுடையாக வீட்டி வளாதது அப் பரிசிலை வளாத்த ஏற்றைத தழுவினனெருவனுக்கு அபபெணணைக கொதெதல் மரபெனக." எனறார் பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"படையாகருங்கண்ணிவண்ணபபயோதரப்பாரமுதுண்
ணிடையார்மெலிவுநகண்டண்டாகளீமுலலேவெலியெமூர்
விடையாமருப்புதிருதறிவிட்டாலியன்றெனபுலியு
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே"—என்பதனுனறிக (சுவ)

கொமபை வென்றமெல் லிடையவர் குழைபணி செவியி
லுமப ருகஙிறை பூதியி னெலியுறு காலு
நமபு மனபனா தேரொலி நண்ணிய காலு
மமபை வெனறகண் ணருதன வருவிநீ ரொழுகுகம

(இ - ன்.) பூங்கொம்பைச செயித்த மெலலிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செலியில் மேகமுழகுற்ற காலதிலும, நமபிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலதிலும், (அவரது) அம்பை செயித்த கணகள் அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீஙகாதனவாம. எ - று

உம்பருக நிறையூறி - தேவாகட்கரசனுடைய இநதிரனது வாகனம் ; மேகம். மேகவொலியால தகைதலும, கணவா தேரொலியாற் களிதலும, கணணருவிபாயு மெனகொளக.

இசசெய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

"வாகண்டமூலைத்தணைவாணமுகமங்கைநலலா
காகண்டகெவிழ்ததவிழிப்புனல்காலசெயதன்பா
தேர்கண்டமிழோகைவிழிப்புனலசேரவாருய்
ஊகண்டநெடும்பணைசெனறினிதோமபுமன்றே"—என வருஞ் செய் யுளிலுங காண்க. (சுஅ)

குருகது கூவிளங் கொன்றைபைந தூழாய்குள விகளுந
திருகது மெல்லியற் சிவபிரான் பூசைசெய முனிவா

வருந்து நீமைகண் டிரங்கியா னினஞுசொரி மலிபால்
பொருநது தண்பணைப் பாலிபோற றவழ்நதுபோயப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொனறை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) சளிர் களுந்திருத்தமுறுங காலததில், சிவபூசைசெய்யும முனிவாகள் (நீரினறி)வருந்துங தன மையைப் பாரதது, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிகக பாலானதுபாலிநதி யைப்போலத் தவழ்நது, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருநதிய காலத்திற் சலமுமிருகின், சிவபூசை செய் யலாமென வருந்தினரெனககொள்க. (சுரு)

மழைவ ளநதரு கற்பினா மாலியாங் கற்பின்
குழைம லாககொடி முகையவிழ் கொலலைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண முழுவதுஞு சாற்றுவா ரெவரே
விழைவ யறபெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம.

(இ - ள்) மழைவளப்பத்தைத் தரததக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலை யாகிய முல்லையின் தளிராகளையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கினற கொல்லைகள் சேர்நதுளள முல்லை நிலத்தின தழைத்துள்ள பெரியபொருளக ளெலலா வற்றையுஞ சொலல வல்லவா எவாதாம? (ஒருவருமிலா) விருமபததக்க வயல்களை யுடைய மருதநிலததின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச சொலலுவாம எ - று.

வயல - மருதம - ஆகுபெயா.

மழைவளந்தருகற்பினர் எனறதை,

திருக்குறள்.

"தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெயயெனப்பெய்யுமழை"—எனபதனனும,

தி ரி க டி கம்.

"கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெணடாட்டிகொண்டன
செயவகைசெயவானறவரிகொடிதாரீஇ
நலலவைசெய்வானரசனிவாமூவா
பெய்யெனபபெய்யுமழை"—எனபதனனுமுணாக. (எ0)

ம ரு த ம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே திகைகரு மிநதிர
னெப்பறு போகமே யுககரு நீரபபணி
வைபபினுக் கமரனுய் வதிதன் மேதரு
துபபென வைகலுஞ சூழ்நது காகருமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகஙகளேயே யநுபவிக்கும இநதிரன, நிகரற்றபோகங்க ளுக்கொண்டிருக்கும், நீவளமுடைய வயலகள் பொருந்திய மருதநிலததிறகுத் தெய் மாகவாழ்வது மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசிததுக காவல் புரி கின்றன். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வெனனும் வடசொற்றிரிபு. உகததல் - கொண்டிரு தல். வைப்பு - இடம. (எக)

அரைக்கண மாயினு மறலி னீங்குரு
மரைக்கணம் பயிரெலாம வளர்ப்ப வெண்ணிசே
திரைக்கடன முகந்தெழுஞ் செல்லு மூர்தனன்
விரைகுமும மதமபொழி வேழத் தணைலே.

(இ - ள்.) அரவிநாடியேனும சலத்திறபிரியாத தாமரைக்கூட்டங்களையும், பயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளாகக்கருதியே, மணமவீசும் மும்மதங்களைசொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன, அலைகள பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன. எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளாகக வெணணி மேகத்தை வாகனமாகக கொண்டதன சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டன னெனறார்.

வேழமெனறது ஈண்டு ஐராவதம அது நான்கு கொமபுகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாறகடலிறறோனறிய பொருள்களிலொன்று.

"ஐராவதகஜாரூடமஸ்வாணவாணங்கிரீடநம
ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரநயனமசக்ரமவஜ்ரபாணிமவிபாவயேத."—எனபது காசிபசிற்பம்.

மூருதுகஉ குலதிடை வநத மொயமபுடை
யிருதிரக கடவுளுக கினிய வைபபிடைத
தருதொழில புரிவதே தக்க தாமென
வெருதிறற களமாகள வீணஞ ராயினர்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள, மூற்காலதில் தமது குலத்தில் தோனறிய வலியுடைய தேவேநதிரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலததில, தமது தொழில்களைச்செயவதே தகுதியுடையதாமெனறு தொழில்செயவோரானாகள எ-று.

களமாகுலதது இநதிரனுதிதது.

சூரியகுலததில தோனறிய முசுகுநதனெனனுமோரரசன நெடுங்காலம் கநதவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரததியகஷமாகத தரிசிதது அளவில்லா ஆறறலும குமாரக்கடவுளுடைய சைனியஙகள யாவந தனக்குச சைனியஙகளாகவும வரங் கொணடு, கருஷ்ணாயடைநது அரசுபுரிநதிருநதனன். அக்காலததில் அமரருலகையநேக வகையிற றுனபுறுதிய வலாசுரனை இநதிரன வெலலமுடியாது நிலவுலகிற பேராற்றலுடைய முசுமுகமனனனுகநிவிக்க, முசுகுநதசசகிரவாததி தனது தானையுடன அநநாட்டை யடைந்து வலாசுரனையும அவனது சேனையையும அழித்தனன். அதனற் களிகூர்நத இந்திரன முசுகுநதனுகருத் தனது பாகையஙகளைக் காடடிகொண்டு செல்கையில், தனகு விஷ்ணுமூர்த்தியாற கொடுகைப்பட்ட ஆனமாரததாநாயகையுங்காட்ட, அவா கைலாயகோலமாகப் பாவநதி ஸகநதருடன தரிசனமனமாக, முசுகுநதன்களிததப் பலவிதமாகத் துதிததனன அபபொழுது நாயகர் எனனைப் பூமியிற பிரதிட்டைசெயது ஆசசிக்கவென இநதிரனுகுணராது கட்டளையிட்டனர. இந்திரன்தனது பூசையைமுடிதது,நிலவுலகமனனனுகு விருநதிட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுதது இனனும் யாது வேணடும் ? என, முசுகுந்தன் நீ பூசிகு மூர்த்தியைக் கொடுகைவென, இநதிரன் யான் பெரும்பிரயாசமுற்றுத திருமாலிடம பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென விருப்பின்படி கொடுக்கப்படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின கட்டளைபெற்று வநதால் அமமூர்த்தியைக கொடுப்பேனென, முசுகுந்தன அஙனமே சொனறு விடைபெற்று வநதுணாதத, புரநதரன் அம்மூர்த்தியைக கொடுக்க மனமின்றி விசசுவகனமனுல அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

ளமைதது, அவற்றிலொன்றை மூசுகுந்தனுக்குக்காட்ட அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றைந்தையுங்காட்டி அனறு அனைனகக்ூற, இறுதியில விணடுவின் மார்பகதது நடிதததிருநத மூாதததியைகாட்ட அமமூாதததியின திருவருளால மூசுகுநதனியைய இந்திரன மேலே ஒனறுஞ் சொலலமுடியாது அமமூாதததியையும் விசுவகனமனுலிய ற்றுவிதத ஆறு மூாதததிகளேயும மூசுகுநதனுகருக கொடுதததனுபபினன. மூசுகுநதன் "கடனுகை நள்ளாறு காருயல கோளரியூர - மடனுக முதலீனும் வாயமியூர மறைக கானம" என்னும் ஆறுகரங்களில ஆறுதியாக மூாதததிகளேயும திருவாரூரிற சுவாண மூாதததியையும் பிரதிட்டைசெயது, திருவிழாமுதலியன வியறறினன இநதிரன தனது ஆனமாாத்த பூசாமூாதததியைப் பிறனுகருகுகொடுதத பாவத்தாற செல்வமிழநது புலியுருவேறறுது திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழிதது, அவவிறைவருளாற பணடைய செலவததையும அமராவதியையு மடைநதனனெனபதாம. இதனை,

கந்தபுராணம்.

"அந்நாளிலிமையவாகோனருசசனைசெயபரமபொருளேக்
கொனனூவேனமனனவனகைகொடுதததொருகொமபவத்தாற்
பொனனுட்டிறறிருவிழாநதுபுலியுருவநதனைதாஙகி
கைநாகமிசையூாநதுகமலியெனுமபதியடைநதான.
ஆரூரினமேவியபினனமலனவிழாபபோற்றுதற்குப்
பாரூருநதிரையூருமபலவூருமவருகவெனறே
வாரூருமுரசெறிநதமதகளிறறினமிசையேறித
தேரூருஞசெமபொனமணிததிருவீதிபுடைசூழ்ந்தான.
ஆணபெலவப்பதியிலமலன்விழாசசேவித்துக
காணடகையதவமபுரிநதுகடைஞாவடிவீணநீஙகித
தூணடகையசோணமகவானமுலவுருவநதனைப்பெற்று
மீணடுசுரபதிபுருநதுவிபவமுடனவீறறிருநதான"—என வருவனவற்றுனறிக.

திருமகள் கலிமகள் சிறநது வாழவது
பெருகுநம பசிகெடப பேணு நீரது
குருமலாத தாமரை சூழ் இய வைபபெலா
மருவுவ தியலபென வாழு மனனமே.

(இ - ள்) இலகுமியும சரசுவதியுஞ சிறபபுறறுவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழிய காக்குநதனமையுடையது நிறமமைநத மலாகளேயுடைய தாமரைகள நெருஙகிய இடமுழுவதும பொருநதுவது (இநநிலதது) இயறகையெனறு (அங்கே) அன்னஙகள வாழாநிறகும. எ - று.

திருமகள செநதாமரையிலும, கலிமகள வெணடாமரையிலும வசிப்பா ஆகின், குருமலாததாமரை யெனபதில குரு - நிறம எனபபடடது. (எச)

அமபுயத தவிரிடை யரச வொதிமம
பமபுவ தாமெனிற பாறறு நீரதே தா
வமபவிழ் வயனில மெனவணு டாலமுங்
கமபலூ மேனவுங் கலநது வாழுமே

(இ - ள) தாமரைப்பீடததில (நமது) அரசனுகிய அன்னம் வாழ்வதாமாயின், வாசம வீசும வயலிடஙகளில, மெலலிய நாணாகளும சமபங்கோழிகளும பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஒட்டுவதோ. (ஒடடாது) எனறு (அவ்விடததிற்) கூடி வாழா நிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி யெனினுமாம் (எடு)

கொலையுழு தொழிலினுங் கூடி மாயினுங்
கலையளி காலனுஞ் செயபுந தன்மையா
லுலைவரு மவனுடை யூதி யினகுல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த நிதனை.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினுங் கொலைதொழில் வரகுகூடுமாயினும், இயமனுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செயபுந்தன்மையால, கெடுதலற்ற அவனுடைய வாகனதத்தின் குலத்தில் நிலைபெறற எருமைகள் விருதியாயின. எ - று. (எசு)

செழுமலாத தருவினுட சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை போறலும பணிணையிற
கழிசிறப் புறுமெனக கலந்து வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சியு மருதும வஞ்சியும.

(இ - ள்) செழியமலாகளையுடைய மரஙகளிற சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர்கின்ற அமராவதிக்கிறைவனுகிய இநதிரன காவல்புரியும வயலகளில் தேன்சொரியுங் காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரஙகள) மிகக சிறப்புண்டாருமென்று கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல், மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை "சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்." என்றது சூத்திரம. (எஎ)

அரையருக கரையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக கரையனு நகரஞ சாவது
விரைமலாக கரையனு நாமு மேமவுதல்
புரையெனத தாமரைப பலவும பூகுமே.

(இ - ள) அரசாகட்கரசனுகிய இநதிரன் காவல்செயவது. நிலங்களிலுள்ள ஊர்கட்கெலலாம அரசனுகிய நகரஞ சாரநதுள்ளது. (ஆதலின் இவவிடமே) வாசனை பொருந்திய மலாகட்கு அரசனுகிய நாமும் பொருநதுதல ஒக்குமெனறு பலதாமரை மலர்கள் மலரும எ - று.

"விரைமலாக்கரையன தாமரை" எனறதை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகுவா மீகள் "பூவினுக கருங்கலம பொங்கு தாமரை".—எனறதனுனறிக.

குறிஞசியிலுளளது குறிசசியென்றும், பாலியிலுள்ளது குறும்பென்றும், முல்லையிலுளளது பாடியெனறும், மருததிலுள்ளது பேரூரெனறும, நெயதலிலுளளது பாக்கமென்றுஞ சொல்லுவது வழககு. (எஅ)

பங்கய வரசினைப பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர குமுதமுங குவளைக கூட்டமுங்
தங்கிய வனிசசமுங தழைதத வள்ளையு
மங்கல வனபபுற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்) தாமையாகிய அரசனை நாற்பக்கலுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும குவளையும் பொருந்திய அனிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய தொகுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எஞ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெருமபொரு ளுடைய பெரியவா தினமும பேரறம் வளாததிடு
திறனு, மிருமபய னுறுவா பெருமபொரு ளெயதா ராயினு மேனறமாத்
திரமே, யருமபொரு ளளிகரும வணணமுங காடடு மகனவயல வளாகரு
மே ரிகளும, விருமபினா ருடைநது முகநதுண நிறரும வெணிகமழ் பொ
ய்கையா திகளும.

(இ - ள.) விசாலமாகிய வயல்களே வளாகனிறை ஏரிகளும், இசசிததவாகள் மூழ்கி அளளிப்பருக நிறரும் மணமவீசும பொயகை முதலியவைகளும, பெருஞ்செல வதையுடைய பெரியவாகள நாடோறும் பெரிய தருமஙகளே வளாகரும வலிமையும, பெருமபலனே யடைபவாகள் பெருஞசெலவததை யடையாதவராலுலும (தமமாற) கூடிய அளவே அரியபொருளகளே யுதவும் வகையும (இநதனமையின வெனக) காட்டாநிறரும எ - று

பெருமபொருளுடைய பெரியவாகரு ஏரிகளும், பெருமபொருளெய்தார் ஏனறமாததிரமாநிததறரு பொயகையாதிகளும உவமிகசப்பட்டன.

என்ற - இயனற வென்பதன மரூஉ (அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மணைதுமுன னருளிய விறைவ
னெறியுளி யுலகின் முதறொழி றரனே நிகழ்தறதிடம வணணமு மடிதத
வெறிகமழ மலரோ னுதியா வழியால வினைதறிடம வணணமுங காடடுஞ
செறிபொரு டாமேவளா ததுமேரிகளாற றிகழ்தர வளாததுமவா நதிகள.

(இ - ள) அறியதறகக வேதஙகள சிவாகமஙகள் புராணஙகள (முதலிய) எல்லாவறறையும ஆதிகாலததில திருவாயமலாதருளிய தலைவனுகிய சிவபெருமான முறைபபடி உலகின (திருவடியாதி) முதறொழிலகளேத தானே யியறறுமவகையும், (தனனே) சமீபித்துளள மனைமவீசுக தாமரைமலரில வாழும பிரமன முதலியோா வழியாகச செயவிகரும வகையும, நெருஙகிய பொருளகளேத தாமே வளரசசெயதும ஏரிகளாலே விளஙகுமபடி வளரசசெயதும, நெடிய நதிகள காட்டாநிறரும. எ - று.

தாம் எனறது நதிகளே. வாநதிகள - ஒழுகுநதிகளெனினுமமையும. (அக)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மனனிய தான மாக்கள வருதுகைக நீடட வோடி
மூனனுறச செநதீ யோமபி முதல்வரை யடியிற றுழ்நது
பன்னரு மறையோா போலப பதிதொறரும படருமெ வெள்ளம.

(இ - ள்.) வெளளமானது நெருஙகிய கதவுரியில சூழ்கி, நீஙகாத குறறஙகளேயகறறி நிலேபெறற மதமபொழியும யானைகள வருது கையை நீடடுமபடி யோடி மூனவருமபடி செவவிய யாகாகினியாற காகபபடட மூதலில மலேயடியிலிரஙகி (வருதலால), [(அகமருவ்ணறிமாநதிரஙகள்) மிருநத ஸநானஞசெயது, நெறிதலறற வேதபாராயணஞசெயது நிலேததுளள தாலஙதொறபோகவா (தமபால) வநது கைக் கூட்டி (கொடுகரும்படி) படாநது, முதனமைபெறுமபடி செவவிய நிநதியாகனியை வளாதது, சிவபெருமானேத திருவடியிற் பணிநது] சொலலுதறகரிய வேறியாகளைப் போல நகரங்களோறுஞ செல்லாநிறரும. எ - று.

வேதமோதியென்றதை வேதமோதப்பட்டதெனறும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஓதியெனறும பிரிக்க மன்னிய தானமாககள் எனறதை நதியினபககலில் மன்னியதானஙகளிலுளள மாக்களெனனினும பொருநதும. (அ௨)

மணிமுடி யணிநது தண்ட மருவிமால யாணை யுநதி
யணிபடு மாரந தாஙகி யருஙகளி குமரி யெயதப
பிணியவிழ் வெடசி யாதி பேணிமண முழுகுஙக காதலுப
பணிதரு மொழுகுகிற செனறு பாரதபா புரையும வெள்ளம.

(இ - ள.) வெளளமானது முதலுகளேள முடியிறருஙகி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளேச செலுதநதி, அழகமைநத சநதனதைதாஙகி அரிய களளியுங் கற ருழையும பொருநத முருகவிழநத வெட்சி முதலியவறறை யணிநது, நிலமுழு வதையும பாதுகாதது (யாவரும) தாழதததக வழியிறசெனறு (வருதலால), [இரததின கிரீடமணிநது யானைசெல்லும வழியைப பொருநதிப பெரியயானையைச செலுதநதி, அணியததக முதாரததை யணிநது, விஜயலகஷ்மியானவள அதிக களிப்பினையெய தும படி, விகிதத வெட்சிமுதலிய மாலைகளேயணிநது, நிலவுலகிலுளளார யாரையுங காதது (யாவரும) பணியததக நலலொழுககதநதிற செனறு] (விளஙகும) அரசனை யொககும எ - று

தணடம - நடி, யானைசெலலுமவழி களி - கள்ளினென்பதிடைகுறைநது நினறதெனறும, களியென முதனிலைத தொழிறபெயரெனறுகொளக குமரி - கற ருழை, விஜயலகஷ்மி. வெடசியாதியெனறது, நதி அமமலாகிரக கொணடுவருவ தாலும், மனனர்சயஙகுறிகக வெடசியணிதல மரபாதலாலுமெனக. (அ௩)

பலவகை மணியும் பொனனும பாழிமால யாணைக கோடி
நிலவகை நியமத தீடடி நிறைதரு வகையெயு பேராகருச
சொலவகை சுருஙகும வணணந துகளற விசைதது நலகி
நலவகை வணிகா போனறு நடபபது நதியின வெளளம

(இ - ள) நதிபபெருக்கானது பலவகை மாணிகக்களும பொனனும வவிய மதமயகருடைய யானையின கொமபும நிலெபெறும வகையாக [மருதநிலதது] நன னியமதிற சோநதது நிறைதருவழி வேணடுபவாகருச சொலலினவகை சுருஙகும வழியாகக ருறறமற விசைததுகொடிதது, நலவழியையுடைய வணிகரையொதது நடபபதாகும எ - று.

நியமம் எனபதறகு நதியினபகலில மருதநிலதது எனறும், வணிகாபகக லில் நனனியமம அலலது கடைவீதியெனறும, நிறைதருவகை - நதியினபக்கலில நிறையும்படி யெனறும, வணிகாபகலில நிறைசெயத வகையெனறும, சொலவகை சுருஙகும வணணமெனபதறகு நதியின பக்கலில, அருகுதலோரது சொலவகையி னைசை குன்றும படியெனறும, வணிகாபகலில, பய, ணிடோ வணிகரெனபாரகு அஞ்துனடாயின உணடென்றும, இலலையாயின அவாகளா முனனா உழுதுண டெனறும சொறகள பெருகாது சுருஙகும வகையாகவெனறும, விசைதது என்பதில நதியின பகலில ஓசையுறறெனறும விசையுறறெனறும, வணிகாபகலில சொலலி யென்றும பொருளபடும. (அ௪)

புரவல னேவ லாறறுற போராகளம பலவுங் குதநதி
யிரவல ரோடு மேஙகிப பகலல றினப மெயத

விரவளி யாங்குக காடடி விசைத்தரு மிசைமிக் கிட்டிச
சுரர்மகி முன்ன மலகச சூத்திரா நிகரும வெள்ளம்.

(இ - ள) வெள்ளமானது, இருதிரன கட்டளைப்படி போர்க்கள மூதலிய பல விடங்களிலயும பறிதது, (அலலிமுதலிய) இராமலாகளோமெ, (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலாகளும் இனபமடையப் பொருநதிய வணடுகளே அவ்விடத்திறகாட்டி விசையோகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொணடு, தேவாகள களிகரும அன்னப் பறவைகள் அதிகரிகக (செலலுதலால),[அரசன ஆக்ஞைப்படி போாகளதறில (நெல் முதலிய பலவற்றையுந) துவைதது யாசகாகளோமெ பிற அதிதிகளும மகிழ்வடையப் பொருநதிய இருபையை அபபொழுதுகாடடி விளைது செலவத்தகக கீர்தியை மிகுதியாகததேடிதத தேவாகள மகிழதகக அவிசுமிகுமபடி] (விளஙகும்) சூதத்திரனை யொதிருகரும. எ - று.

பகலலா - பகுதலற்ற வுறவினர், அதிதிகள். (அடு)

பலவுயி ராக்க லானும பலவுயிர காதத லானும்
பலவுயிர போக கலானும பலவுயிர மறைதத லானும்
பலவுயிர நுகாசசி முறறப பலவுமுயத தருள லானு
மலரவ னுதி யான வைவரும புரையும வெளளம

(இ - ள) வெளளமானது பலவுயிராளைசிருடிததலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சிததலாலும, பலவுயிராளைச சஙகரிததலாலும, பலவுயிராளை மறைததலாலும, பலவுயிராகள நுகாசசிமுறறுமபடி பலபொருளகளையுங கொடுதத்ருளலானும (முறை யே) தாமரைமலரில வசிகரும பிரமன முதலிய ஐவரையும ஒதத்திருகரும எ - று.

அலரவனுதியைவா —பிரமன, விணடு, ருருதிரன, மகேசன, சதாசிவன எனப் படுவா இவாமுறையே படைததல, காதத்ல, அழிததல, மறைததல, அநுகரகிரகித்தற றொழில செயவோா. (அசு)

ஆறறலசான மரசங கூரம மடககிவன கேழல வெனறு
தேறறருஞான மடஙகல ராயதறுத னுனுமவா மனனை மோதிப
போறறலாற சாதத னேஙகைப புணணிபன முருகன வீரன
மாறறரு மதுரைக காரி யைவரு மாணும வெளளம.

(இ ள) வெளளமானது வலிமைமிகக மசசதததையும ஆமையையும அடககி வலியபனறியை வெனறிகொணடு, பாவைமிகுநத சிஙகதத்தைககொனறு நெருஙகிய குளளனையடிதது (பலாையும்) காபபாறறுதலால, சாதத - ஐநது திருகரஙகளே யுடைய விநாயகா - முருகககடவுள - வீரபதிரா - நீகுறறகளிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஐவரையுமபோனறிருகரும எ - று

மசசதததையடகிக சாதத்னேயும, கூரமதத்தையடக்கி ஐஙகைப்புணணியனே யும, கேழலெவெனறு முருகனேயும, மடஙகலேசாயத்து வீரனேயும, வாமனனைமோ திக்காரியையுமானும—எனமுடிகக.

விணடுவினதசாவதாரஙகளில, மசசாவதாரமஜயனுராதசண்பறிகபபட்டும் கூமாவதாரம் விநாயகககடவுளால ஒடுபறிகபபடடும, வராகாவதாரம முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுரிகபபடடும, நரசிஙகாவதாரம வீரபதிரரால தோலுரிக்கப்படடும், வாமனவதாரம வைரவரால முதுகெலுமபு பறிக்கப்படடு தணடிககப்படடனவென பது புராணஙகளின கூறறு (அள)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும பாங்கர்
மனனுபோ தியினவாழ் பேயுங் காடடுபு வளலோக காது
பொனனுரு முத்த மூரற பூங்கைகோங் கருபபுக கொங்கை
தனனிவா நதிகண் மாத ரெழுவருங தொகக தொகுகும.

(இ - ள.) நெடியநதிகள் அனனமும கருடனும் மயிலும சிங்கமும யானையும் இடபமும, பக்கதநிற்பொருநதிய அரசமரதநில வாழ்கினறபேயும் (ஆகியஇவற்றை யடிதததுக்கொணடுவருதலாற) காடடி, வளலோயாகிய காதும அழகிய வடிவமும் முறற மாகிய பலலும், (தாமரை)மலராகிய கையும, கோங்கருமபாகிய கொங்கையுமபெற்று, சததமாதாகளும ஒன்று சோநதிருநததை நிகாகரும. எ - று

சததமாதாகள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இநதிராணி - காளி எனப்படுவா. இவாகள வாகனம முறையே அனனம - இடபம - மயில்-கருடன - சிங்கம - யானை - பேய இவையேழையுந தனனிடத தடிதததுகொணடு வளலோகாதும், முததுபபலலும, பூங்கையும, கோங்கருமபுக கொங்கையும பொருந் திய பொனனுருவேறறிருததலினநதிகள மாதரெழுவருங தொகுதொக்குமெனப்பட் டது. (அஅ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நணணின ருளமு மூகக ணுயக ருளமு மேமபோற
றிண்ணிய தடையென தினறிச செழுஙகளை யுடைதது வெள்ளங்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலிதததலை பரநத தனறே

(இ - ள) தேவாகளது மனமும, ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும, காம முறறவாகளது மனமும, திரிநேததிரங்களேயுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும போல, வெள்ளமானது வலியதடை சிறிது மிலலாது, செழியகளையேயுடைதது, மருதநிலதனாகள யாவும அஞசுமடடி யிடஙகடோறும பரவியது எ - று

தேவாகள மனம அவிசுகொடுகுமிடதது, வேசையருளம பொருள கொடுப்போரிடதது, காம நணணிஞருளம எலலாமாதரிடதது, முகுகணுயகருளம அனபுடையாரிடதது, நீனறதவை தாழாது முடிகசெலலுமாறு வெளளமானது பரநதது என முடிததுகொளக (அக)

முனிவரா சாபம போனறு முடிவிலசெல்வ தகார் போனறுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிககா போனறும
பனிவரு மலாகக ணுனபா பயிலபெரும பததி போலறு
நனிமகிழ களம செலலா நணணின ருடைபபுத தோறறம.

(இ - ள) முனிவாகளிடட சாபதைபபோலவும, அழிவிலலாத செல்வ முடையோரைபபோலவும, மதுரம பொருநதிய மொழியையுடைய மாதாகளில அழகின மிககாரைபபோலவும, ருளிாசகிபொருநதியமலாபோனற கணணினையுடைய அனபாகள்செயயும பெரிய பகதியைபபோலவும, மிகக மகிழ்சியையுடைய மள்ளா கள யாவரும உடைபபுகளிலெலலாம பொருநதினாகள எ - று

முனிவரா சாபம தடையினறிச செலலுமாறு தடையினறியும், செலவுத்தர் பரிசனருடன செல்வதுபோலத தமதாட்களுடனும, காரிகைமிககா செருகுடன செலவதுபோலப பயிாவியேயுமெனனுஞ செருகுடனும, அனபா பததிபோல விசுவா சதிதுடனும உடைப்புததோறுந தடையினறிச சென்றனாகளமெனை முடிதத்துக் கொளக. (கo)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னோசை
யடைகரை குதிசெ லல்லு மழிபுன லாகரு மோசை
யிடையிடைப டாது நீர்நா டெவ்வுநா களிகரு மோசை
கடையெழு கடலே யெனைக கடவுள ரயிரப்ப நீடிம

(இ - ள்.) இடிகரையைத ழாகரும மள்ளாகள் மூழகுகிய மருதநிலப் பறை யொலியும, அடைத்த கரையைக குதிகொணடு செலலும அடஙகாநீரின ஆர ப்பொலியும, இடஙகடோறும புதுநீராடுமபடி புகுவோர சுரதோஷிகருகோஷ மும, உகாந்த காலதிலெழுஞ சதசாகரமே போல, தேவாகள சுநதோஷிகருமபடி மிகும. எ - று

மருதநிலபபறை - கிணை. (கூக)

பூமபொழிற பணணை யாடிப பொய்கையி னூடி வாசத
தேமபொழி மலாகள கொயது திரிதரு நீதத்த கனனி
கூமபொழி கிழமை யாளா கூடினா வரைநது நலக
வோமபெழிற புனரி யனப வுவகருமா றெழுகா நிறகும

(இ - ள) அழகிய சோலையிற பண்ணையாடி, பொயகையின ஆடி, வாசம் பொருநதிய தேனைசசொரியும மலாகளைபபறிதது, திரிகினற வெளளமாகிய பெண (அனப) குவிதலொழிநத உரிமையாளா கூடிவரைநது கொடிகக, அழகுமிகக கடலா கிய தலிவன களிகருமபடி செலலாநிறகும. எ - று

பணணை - வயல, மகளிர விளையாடமி. ஆடி - விளையாடி, பொருநதி கிழமையாளா - தாயதநதையா, உரிமையாளா வநாநது - மணஞசெயது, அவரவராக கேறப அளவிடடு—எனபபொருளகள பதெலின முறையே மஙகைகருமம நதிகரும பொருதிகொளக.

பொயகையினூடி எனபதைப பொயகையில நாடி யெனப பிரிதது பொயகையிற பொருநதி எனவும பொருள கூறலாம (கூஉ)

எமபிரா னிடதது னீஙகி யிமயவெற படிதது மீணடு
தமபிரா னிடமே சாரநத தையலபோற கடலி னீஙகி
யுமபாரூழ் வையகி னெயதி யுழகுகடன மீணடு சாரும
பம்பிய வுயிரக ளோமபிப படாதரு நதியிற றோனறி.

(இ - ள்) நெருஙகிய வுயிரகளைககாதது செலலுகினற நதியினது புனிதமாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடதிற பிரிநது இமயமலையைபபிதது மீளவுஞ சிவ பெருமானிடமே சோநத உமாதேவியாைப்போல, சமுததிரதிலினைறும நீஙகி, ஆகாயமளாவிய மலையையடைநதுபொருநதிய சமுததிரதைத மீளடையொருகாலஎ-று.

நீருகரு உமாதேவியையும, கடலுகருச் சிவபெருமானையும மலைகரு இமய மலையையும உவமிததுக கூறினா. இமயவெறபு - பனிமலை. எமபிரான - ஒபபுயாவற றவன. வரையெனறது ரணடெநதிமலையை (கூங)

வணடினை விளைபப தேனுமை வரமபிலாப புனைதி னீஙகிக்
கணடன புலலே யனமிக காறுறப பணியா வனமை
கொணடகொல லியஙகை விடடுகெ குலலிய வரமபிற செமமை
விணடிடா வயலக ளோமப வெள்ளஙகால கொணட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியநிலைப்பயிரை விளைப்பதென்னும் வரப் பில்லாத புனதிலிருந்து நீங்கி, பாப்பவை புறகளேயன்றிக காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையுறற வன்மைகொண்டுள்ள கொல்லையிலிருந்தும பிரிந்து, விளஙகிய வரம்பி னது செமமைகீங்காத வயலகளேக காகுமபடி காலகொணட விதமாகும எ - று.

கால்கொணட - குடிகொணட, காலகளாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள். புனம் - குறிஞ்சியெனறும், கொல்லை - முலலையெனறும், வயல் - மருத மென்றுகொள்க. (கூச)

தத்துவ மாயை நல்கத தத்துவ மொன்றி னொன்று
கொதுதுறத தேறறு மாபபோற குலநதி யினிது நலக
வொத்தெழுந திரைநீரக காலக ளொனறினொன றனநத மாகி
விததக மாகப பணணை வினைததிங் கடனமை பூண்ட.

(இ - ள) மாயாததுவமானது கொடுகை, ததுவஙகள ஒனறிலிருநதொன்று கூட்டமாகததோனறுந் தனமைபோல, நிறநத நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருஙகி எழுகினற அலகளேயுடைய நீரைப்பொருநதிய கால்வாயகள் ஒனறிலிருந தொனறுக (ததோனறி) எணணிறநதனவாய அதிசயமாக வயலகளிற (பயிர்களே) விளேயசசெயயுங கடனமையைக கொணடன. எ - று.

மூலமாயையினினறுங ததுவஙகள ஒவ்வொனறுகப் பெருகுமாறு நதியி னின்றும் பல காலகள ஒவ்வொனறுகப பிரிநது எணணிறநதனவாயப பயிரை வளாக் கும் எனபது கருதது. (கூடி)

வலனமிகு மொருவன மாதர பலாதமை மணகரு மாப்போற்
பலவயற கொருகா லாகப பாயபுனல வழங்கா நிறகு
மலாபுகழ்க கணை ஞெபப வாய்கருடி தொறுநின றுங்குச
கிலவயன மடைக ளொபபத திறநதுநீர வழுங்கா நிறகும.

(இ - ள்) வெறறிமிகுநத ஒராடவன பல மாதரகளேக கலபபதுபோல, பல வயல்களுக்கும ஒரே காலவாயாகபபாயகினற நீரானது செலலாநிறகும பரநத கீரதி யையுடைய கிருஷணமூரதியானவர ஆயர வீடுகளிலெலலாம சமானமாக நினறுற போல, நீரானது சில வயலகளின மடைகளேச சமானமாக (ஒருசேர)த திறநது தங்கா நிறகும. எ - று

நினறுங்கு இதில ஆங்கு வமவருபு (கூச)

சுநதர மதுரை மூதூராச சோமசுநதரகடவுள் கட்டளே யிட, குறட் பூதமானது பருகுகதோறும மதுரமாகிய நீரைக்கொடுகுமவையை நதியும் மெசசுமபடி காலவாய்களிலெலலாம வயலகளிற பொருநதிய வெடிப்புகள குடிகுரு தோறுங்கொடுதது மிகக நீரவேட்கையை யடக்குவன எ - று.

மதுரையிற சோமசுநதரகடவுள் தடாதகைபிராட்டியாரைத் திருமணஞ் செயதகாலததில், அபபாணடிய குமாரியார திருமணதிறகுச சமைதத அன்னமுதலி யன செலவாகாதிருகினறனவெனத தமது செல்வப்பெருகைகூற, இறைவ ஓர திருவிளேயாடல செயவாராயச சமீபித்திருந்த குணடோதரன வயிறறில வடவாக

கினியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இகுகுறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு எனறு அனுபப, அவன தேவியாரைப் பினருடாநது மடைபபள ளியையடைநது ஆஙகுமலே நிகாதனவாகச சமைகபபடடிருநத அனனம கறிவகை மூதலியவறறையும இனிச சமையலசெயயச சிததருசெயது வைததிருநத அரிசி காய கறி நெய் பால தயிருமுதலிய எலலாவறறையும புசிததும பருகியும பசிதீராது சோம சுந்தரக்கடவுளிடருசென்று பசிதணியாது வருநதா நினறெனன மூறையிட, இறை வா பூமிதேவியால் அனனகருழி வருவிததளிததுப் பசிதணிதது,தமது சடையிலிருநத கஙகையை வையையாகக் அவனது தாகதைதத் தணிதத்ருளினரெனபது சரிதம

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குணடோதரனது ஓர் விடாபோறை வாயாற் பருக நீரளிததது வையையாயிருகக, இதறெணடை நாட்டுக் காலவாயகள வயலகளிற் பொருந்திய அநேக விடாகளாகியவாயகள நீர் பருகுநதோறும நிரினை யளிதது அவறறின வேட்கையைத தணிததலால, இறைவா கட்டளேயால வநத வையை இவற்றின ஆறறலகணடு மெசசவாயிற் றெனகொளக. (கஎ)

வேறு.

கண்ண னுககொரு காதலி மாபகம்
புணணு றுநதல புணணியனமுனவரு
மணணல கைபபடை யலலதில லாமையை
யெண்ணி மளள ரலபபடை யீடடினர.

(இ - ள்) திருமாலின அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுககு ஒருநாயகியாகிய பூ தேவியின மாபினேத்துனபுறச செயவது, அபபுணணியனுககு முனதோனறிய சுவேத ராமனது கையிலுளள அலபபடையலலாமல (செவிருனறு) இலலாமையைகருதி மளளாகள கலப்பையாகிய படையைக கொணடாகள எ - று.

கிருஷ்ணமூரதி பாரதப்போரை யுணடுசெயது பூபாரநதொலைக்கவேணடு மெனறும, பலராமன போபுரிநதால அநேக நிறகுகநேரிடுமாதலின அதனை விலகக வேணடுமெனறு கருதினவாகளாதலின, பூதேவியைத தனபுறுதத நினைததவன பலராமனெனற புலபபடுதது,அசசுவேதராமனுடைய அலபபடையைகொணடு பூதே வியின மாபைப புணணுறுதலாயினா மளளாகளெனறார

இலேயான மனனியை மூதலிதான கலததற்குரியனெனறும, இது வியாச மூனிவரால திருதராட்டிர பாணடு மனனாகள ஜனிததமைபோலு மெனறுகூறினு மமையும். (கூஅ)

நடுவ னூராதியி னலலினம பூடடுபு
நடுது கநதி னலபபடை கணணுறீ இ
நடு நிறுகிய நலலவ ராயிலு
நடுவ வாககிலே நனறுமுங காலியே.

(இ - ள்) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின கலல இனதைதப்பூடடி நகுகததறியின இடையில அலப்படையைபபொருந்தி, சமமாகசசெலலுதகிய நலலவாக ளானலும, அவாகள் நனமுக உழவுதொழிலபுரிசையில (அவர்கடகு) நடுநிலைமை யெனபதிலலையாம. எ - று

நடுவன - இயமன; சமனென்றுறபோல (கூக)

மேழி வைததகை போனடு மேவுறு
வாழி மறறை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞசமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுஞது முழவ ருளமபொர.

(இ - ள்) மேழிபறறிய கரதத்ணைப்போல, நடுதன்மை பொருந்தாத வாழ்வு பொருநதிய மற்றவலக கரமானது ஒரு புறநதாழ்நது கிடகினுமம, இருபூணியையுஞ சமன்செயது, தமது மனமபொருநத உழவாகள (அவற்றை) ஒழுஙகாகச செலுத்து வாரகள் எ - று.

வலகைக சமமினறித தாழ்ந்து கிடகினுமம இடகையே சமனசெய்து செல்லும் எனபதாம. பூணி - பூட்டபபட்டது , ஏருது (கஙஙு)

வடகருந தெறகு நடததி வளாவியுங
குடகரு மறறைக குணகரு நடததியு
மிடகரு மளள ரெழுபபிய பாடடிஞ
னடகரும பூணிக ணனறு களிகருமே.

(இ - ள்) தெறகும வடக்குமாக நடதவிவநதும, மேற்குங் கிழக்குமாக நடதியும (கழனியை) உழுகினற மளளாகள எழுபபிய பாடலகளால, உழுகினற ஏருதுகள நனறாகச சநதோஷிகும எ - று. (கஙக)

நெலலின விதைதினை நிதைதலுங குறறுணு
நலல செலவதை ணணைணிய மளளரகள
புலலு ரும முழுதுபினபூணியைச
செலல வுப்பதனா தீமபுன லாடடியே.

(இ - ள) நெலலின விதைகளை நாடோறும குறறிபபுசிக்கின்ற சிறநத செல் வதுடன பொருநதிய மளளாகள (புலதிறற) புறகள பொருநதாமல உழுது, பிறகு ஏருதுகளை நலல நீரில முழுகசசாடடி [கழுவி] சசெலல விடுதலாகள எ - று

நிதைதலுங குறறுணும செலவாருநதோறுங குறறிபபுசிகும. (கஙஙு)

உழுத சேறறினை யாடியி னெதிடப
பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத
தொழுது வெணமுனை தூவிதெ னிநதபின
முழுது நீரைக கவிழ்ப்பபா முறைமையால.

(இ - ள்.) குறறமிலலாத மருதநிலததாட்கள(தாம)உழுதசேற்றைக கண்ணுடி போல (சசமமெனாகு) ஆகி, இநதிரனைப்பூசிதது, வெளளிய முளைகளைதெளிதது, (நீரானது) தெளிநதபினனா முறைபபடி நீரைமுழுதும (ஊகால வழியாகக) கவிழப் பாகள எ - று. (கஙசு)

குருவி வெண்முனை கூடடுணப பேரநதவை
வெருவி யோட வெருடடுநா வேமமில
திருவின மள்ளா சிறாபந தடிததிமிம
பொருவி லோதையப புளளின மோடடுமே.

(இ - ள்) வெளளிய முளைகளைகொளளை கொணடுணணுமபடி வநத குருவி களை அஞசியோடுமபடி துரததுபவா வேறிலா. (ஆனல) செலவமபொருநதிய மள்ளாக ளது சிறுவாகள பநதடிதது விளையாடுஞ சமானமிலலாத வோசை அகருருவிகளை கூட்டங் களை யகறறுநிறகும எ - று.

வெருட்டுநா - இநில, ந - நிகழ்காலவிடைநிலை. (கஙச)

மூலைகள சேறமிற் பதிநது மூதிாநதிடுங
கூலெந டுமபணை சாரநதுநற ருயென
வளவி னுகமை வுறற வளவையிற
களமா மெனபுனல காமிறங தூடடுவார.

(இ - ள) களமாகள,மூலைகள் சேறறிலேபதிநது மூதிாினைற தலைகளேயுடைய நெடிய வயலில, நறருயைபபோலச சாாநது (அவறறின) அளவுகுப பொருநதிய அளவாக மெலலிய நீரைக காலவாயகளேத திறந்து பாயசசுவாகள. எ - று.

அளவினுகமைவுறறவளவையில எனறது பயிரின உயாசசிகுத தகபடி என்பதாம. நறருய் - ஈனறமாதா, நலல தாய எனினுமமையும. (கஅடு)

வெளளீ மேகம விழுபபுன னுணடுமுன
கொளளுமு வணணம பசுநதெழு கொளகைபோ
லளளல வெணமூளீ யாாநதற னுணணனு
முளள வணண மொழிநது பசுநதன.

(இ - ள) வெணணிறதத மேகமானது முதலிற சிறநத (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொணட வகையே பசுமையுறறெழுங கொளகையைபபோல, சேறறிற படிநத வெளளிய மூளைகள பொருநதி நீரைபபருகலும (தமகு) உளள (வெணமை) நிறமொழிநது பசபபுறறன. எ - று.

வெணமேகம கடனீரைப் பருகிப பசுமையுறறெழுநதாறபோல, வெண் மூளைகள நீரைபபருகிப பசுமையுறறெழுநதன (கஅசு)

சேறு செயயுஞ செயலின ரோாபுற
நாறு வாஙகி நடுபவ ரோாபுறம
வேறு வெணமூளீ விதனுங ரோாபுற
மாறில பைஙகூழ வளாகுங ரோாபுறம.

(இ - ள) சேறுசெய்கினற தொழிலினேயுடையா ரொருபுறமும, நாற்றினைப் பிஙகி நடுகினறவாக ளொருபுறமும, வேறுக வெளளிய மூளைகள விதைபபவாக ளொருபுறமும, கெடுதலிலலாத பசிய (நெற) பயிரை வளாபபவாக ளொருபுறமும, (ஆக மளாகள விளஙகினறாகள) எ - று (கஅஎ)

வேறு

காமரிவள சிலிகோலிக கணபபொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாகி நமையலலபப காரணமாயத
தாமறு திருபபுவனத தலைபபெயா நெருகுவபோ
லேமமார மலாபலவு மெழுநதுமலா வனபனியின.

(இ - ள) மனமதன விலலாகவளேதுக் கணநேரமும விலகாமல் நமமை அசசந்தரும பாணஙகளாகச செயது துனபுறுதிக காரணமாகி, தாம நீஙகாதிருபபன வெனறு, தணணிய நெற்பயிரை நெருகுவனபோல, அழகு பொருநதிய பல மலர் களும் வயலகளில தோனறி மலாகினறன எ - று.

தாம எனபது பயிாகள்.

"கருமபலல நெலலென்னக கமுகல்ல கரும்பென்ன" என்ற திருகதொண்டா புராணமபோல, நெறபயிா கரும்பெனறு சொலலுமபடி யுயாநதிருத்தலின,அதனையே

மன்மதன வில்லாகவளைதலுத தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால, தாமரைமுதலிய மலாகள அப்பயிரை யடகவெழுந்தனவெனபது கருத்து.

உநதியநதா மரையொனறே யுடையவரி தணோகஙி
யெநதமைநே ராயெனறே யெழுநதபசும பயிரபபணணே
சநதமலி பலகமலந தாமலாநது வளையுயிரதத
கொநதொளிநித திலவொழுங்கா ற ருறுநகைசெய் திமிமனறே.

(இ - ள்.) அழகிய உநதிகமல மொன்றனேயுடைய திருமாலேப்பார்த்து எமக்கு ஒபபாகாய எறையாநத பசிய பயிரையுடைய வயலகள், அழகு மிகுநத பல தாமரை மலாகளே மலாநது, சஙகுகள்பெற்ற கூடடமாகப பிரகாசிகினற முததுக் களின் வரிசையாற் புன்னகை செயயாநிறகும எ - று. (கஅக)

கொநதது - கொநது, மெலிததலவிகாரம.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுநதுமலா பசுமபண்ணே
யடையலாத மூயிரகுடிகளு மழலுமிழவச சிரபபடைகைகை
யுடையவணே யுளதகிருதகி யோஙகுமவன சாரூபந
தடையறபபெற ருயிரஙகண டகவிழிதத திறங்காடடும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிகபபெற்ற பசிய வயலகள, சததுருகளது பிராணனேபபருகுந தீயைசொரியும வசிராயுதத் தைக கையிலேநதிய (தமகிறைவனுகிய) இநதிரனே மனறிற நியானித்து அவனது சாரூபதைத்த தடையினறி யடைநது ஆயிரஙகணகளோடி தருதியாகவிழிதத திறதனேக காட்டாநிற்கும எ - று. (கஅ0)

தாமாகரும பொருடகுதவி தணபபுரிவ ரதறகிடருந
தாமாக்கி னவாதமமைத தணவாமே யிடாகளேவார
தாமாகரும பயிரகூருய்த தைதகளேயு நிலநீருந
தாமாகக வவைமூனிபா களேமுனிவா தருமுழுவா.

(இ - ள.) தாமியறறும பொருளுககு உதவியைச செயபவாகள் அப்பொரு ளுககு இடையூறாந தாமேசெயவாகளாயின அவாகளே நீககாமலே (அவாகள செய யும) இடையூறறினே (மாதகிரம) விலகசுவாகள (அதுபோல) தகுதிபபாடடினே யுடைய மளளாகள தாமசெயகினற பயிருககு நிலமும்நீரும(உதவிசெயவனபோலவே) அதறகு இடையூறாக நெருங்கிய களேகளேயும உண்டாகக, அநநில நீகளேகபோயாத வாகளாகிக களேகளே (மாதகிரமே) கோபிப்பாகள எ - று.

நானகாம வரியில, தாம் - அசை. (ககக)

மஙகையர்க ளவயவததின வளங்கவரிந தீவரமும
பஙகயமுங கைரவமும பலவுமட னமகாகா
தஙகவாகசே தகசதென வகதிதிணைிக களேகளேயத
தஙகுமவயற றெழினமளளா தையலைாச செலவிடுத்தா.

(இ - ள்) பொருநதிய வயலகளில உழவுதொழில் புரியும் பளளர்கள மாதா களதுறுப்புகளின நலதினேக கொள்ளேகொளளுங கருங்குவளேயும தாமரையும் அலலியும (முதலிய) பல வறறையும அழிததல் நமகருததகாது, (பகைபாராட்டலால)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனநிறகருதிக களேகளேயுமபடி மாதர்கடகுச் செலவு கொடுததார்கள். எ - று

கருஙகுவளே - விழியையும, தாமரை - முகம கைகால கொஙகை முதலிய வற்றையும், செவ்வலலி - வாயையும் நிகாத்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மெனறதால வள்ளே - செவியையும பிற பிறவறறையும நிகாகுமாதலின அவறறையு மெனக. (ககஉ)

தமதுறுப்பி னெழிலகரவீற ருங்கவரும பிழையாணுஞ
சமரமதன் ருெழிலிவளாகுந தணபயிறை தெறலாறு
மமரிடைவந தெதிராத வலாபபகையைத தாநதொடாநதே
குமரியுயிர் குடிபபதறகுக குறுகினா வயனமாதர.

(இ - ள்) வயலிற ருெழிலபுரியும பளளப்பெணகள தமது அவயவங்களி னழகை வளுசகமாகத தரிக உணடாகினற குற்றதனினும, காமப்போர்புரியும மன்மதனது செயல்களே வளாகினற (கருமபுபோலுளள) தணணியபயினா யழிததலி னும, (தமமை) போரில வநதெதிரக்காத மலாகளாகிய பகைகளேத தாம நெருஙகி (அவற்றின) அழியாத வுயிரகளே யழிப்பதறகு அடைநதாரகள எ - று

அமரிடை வநதெதிராத எனபதை, எதிரநது அமரிடைவராத என விகுதி பிரிததுக் கூட்டி, எதிரததுப்போருக்கு வராத எனபபொருள கூறினுமமையும. அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயகக கமரியுயிர எனபுழி - இளமையுயிர எனறுமாம. அவை யப்போது களேயப்படினும மீணடும மூளேகரும ஆறறலுடைமையின அழியா வுயிர எனகேகோடலே சிறபபு

சமரமதன ருெழில்வளாகுந தணபயிர எனறது கருமபுபோல வீளஙகரும நெற்பயிரையெனக (ககக)

எஙகளுக்குப பகையாகி யிலஞசிமுந லாமிடததிற
றஙகியிருப பதற்கேதுஞ சாறறிலமற றதுபொறுதலீத
மெஙகள்கண வரைபபகைத்திங கிருநதிடவொட டேமெனறு
மஙகையர்பஙு கயமுதலா மலாகளேயத தெதிரஙகினா.

(இ - ள) எஙகளுக்கு விரோதமாகித தடாகமுதலியவிடஙகளிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றஞ சொலலமாடடோம. அதனேப பொறுதலீதாம(ஆயினும)எஙகள கணவர்களேப பகைமைகொணடு இவ்விடததிலிருகவிடமாடடோம எனறு, அமமளள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலாகளேக களேநதெறிய ஆரமபிததாரகள. எ - று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைததலாவது - அவாகள் நெறபயிரைபபெருக் கக கருதியதறகு மாறுபடசசெயதலெனக (ககச)

வேறுவே றுளததெணணி வேறுபடுங கயவாகளா
லூறுறு தெனிலவரை யொறுபபாரா ருறுபபொடெதிர
கூறுமோ திமமபணிலங கூாமமவரால கயலெணடுஞ
சீறுமா லிலரொளிக்குஞ செயலானுங தொடாநதிலரால.

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவவேறுகக கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவாகளேத தணடிப்பவா யாவா ? (ஒருவருமிலர்!) தம தவயவங்களுடன ஒபபாகசசொல்கினற அன்னம சங்கு ஆமை வரால கயல் நண்டு முத

வியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவறறைத) தொடாநதிலா (அம்மங்கையா.) எ - று.

ஓதிமம்-நடைக்கும், பணிலம்-கழுத்திற்கும்,கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும,வரால்-கணைக்காலும், கயல-கண்ணுகரும், ஞெணி-முழநதாளுக்கும சமானப்பொருளகள.

சைவலநதா மாரைகுவளே தணகுமுதஙு கொடிவளளே
தெய்வமணஙு கமழ்நீலந திகழனிசச மெனுமபகைகட்
குய்வகைசெய் யாதவாக ளுடனிருநத பெருமபிழையாற
கைவலத்திற் பதிததெதிநதா கதுவியபுல் லாதிகளும.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - தாமரை - செஙகுவளே - தணணிய அலலி - வள்ளைக்கொடி - திவவிய மணமவீசுஙு சருஙகுவளே - விளஙகுகினற அஃசசமெனறு சொல்லப்படும் பகைகளுகருக் பிழைகருமவகை செயயாமல, (அவறறுடன) தஙகிய பெருஙகுறறததால, பொருநதிய புல முதலியவறறையும, ஆறறுகாலாட்டியா(தமது) கைவலலமையாற பறிததெதிநதனா. எ - று

சைவலம - கூநதலுகரும, தாமரை - முகமுதலியவறறுகரும, குவளை - கண்ணுகரும், சுமுதம - வாயகரும, வளளை - காதுகரும, அனிசசம - பாதததிறகும் உவமையாற பகைப்பொருளகள. (ககசு)

சிரஞசெவ்வித்தாள் கண்முனைகை தினிமுலைமெல லிடைபாதம
வரஞசெறிமென் மலாபலவும வருததனிநது மீணடவாக
ளுரஞசெறியும பகைசவடடி. யொணடலையா திகளணிநத
புரஞசிரிதத புணணியரே போனறனாமள ளாகளபுகழ

(இ - ள) தலை - காது - தோளகள - மூனகை-(அழகு) முறறிய முலைகள-ணணிய இடை - கால (முதலியவிடஙு) களில, மேனமைபொருநதிய மெலலிய பல மலாகளையும வகைப்படுதது மளளாகள புகழுமபடி திருமபிய ஆறறுகாலாடடியாகள வலிமைமிகக பகைகளையழிதது ஒளளிய சிரமுதலியவறறை (அறிகுறியாக) அணிந்த திரிபுரஙகளைப் புனனகையாற பொடிதத புணணியராகிய சிவபெருமானே யொதாகள. எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும பெயர;

மலாபலவு மளளாகள புழலவருததணிநதுமீணடவாளை**டகைசவடடி*** அணிநத புணணியரே போனறனா - என முடிதது கொளக (ககஎ)

சீரதிவா றையுமுடைய தேவாமுத லணிவோராகும
வாரதிபூண முலைமாதா மகிழசெயவ தநிசயமோ
வோரதிவா கியபயிரு முழுததியாகைத தலநதேதாயப
பாரதிய மிகததெளிநது பரநதெழுநது வளாவனவால.

(இ - ள்) கச்சினைததிநத ஆபரணமணிநத முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர் தநிபொருநதிய ஆறறிவினையுமுடைய தேவாமுதலிய வெலலாருகரும மகிழ்சசியை யுணடுசெயவது ஆசசரியமோ. ஆறறுக்காலாட்டியாரது கைதலமபடிய, ஓரறிவினையுடைய பயிகளும, உலகினரறியுமபடி மிகசெழிதது பரவியெழுநது வளர்கினறன. (ஆதலின ஆசசரிய மனறு) எ - று.

ஆறறிவுயிர் தேவா (மாநதர்) முதலியோ ரெனபதையும, ஓரறிவுயிர் பயிர் முதலியன வெனபதையும,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்

(சூத்திரம்) "ஒன்றறி வதுவே யுறறறி வதுவே
இரணடறி வதுவே யதனெடு நாவே
மூனறறி வதுவே யவற்றெடு மூககே
நானகறி வதுவே யவறறெடு கணணே
ஐநதறி வதுவே யவறறெடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவறறெடு மனமென
நேரிதி னுணாநதோ நெறிப்படித தனரே"—எனவும்,

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யகனிலைப் பிறபபே,
நநது முரலு மீரறி வெனப
பிறவு முளவே யகனிலைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறுமபு மூவறி வெனப
பிறவு முளவே யகனிலைப பிறபபே,
நணடுந துமபியு நானகறி வினவே
பிறவு முளவே யகனிலைட பிறபபே
மாவும புளனு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யகனிலைப பிறபபே
மகக டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யகனிலைப பிறபபே"—எனவுங கூறியதனுணர்க.

அரவமலி நறுநதெண்ணீ ரருதுதின முறுபபாயததிப
புரவுபுரி தரவுழவா புரையறவோங கியபயிரின
விரவுமடல கிழிதெழுநது வெண்கதிரகள வளாதோறற
மரகதபபா றையினமூளைது வளாவயிரக கொழுநதனைய.

(இ - ள) உழவுதொழில செய்வோர் ஒசைமிக நலலதெளிவாகிய நீரை நீஙகாது நாடோறும் பொருநதப பாயசசிகாதல செயயக குறறமற வுயாநத பயிரினது நெருஙகிய மடலினக கிழிதெழுநது வெளளிய கதிரகள வளாகினற தோறற மானது மரகதபபாறையினினறு மூளைது வளாகினற வயிரகொழுநதினை யொத திருநதன எ - று.

பயிரை மரகதப பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுநதாகவும உவமித்துக் கூறினர். (ககக)

தயஙகியதன னிறஙகாடடித தனகதிப னெனத்தனுள
வயஙகுமரி நிறமபினனா மருவுபயிர கருளசுரது
பயஙகதுவு மழுதுறுதிப பனிகதிரோன் னினமவளாப்ப
வியங்கியவெண் கதிாமுநறபோ லெழுநதுபசந தனபெரிதும.

(இ - ள) தண்ணிய நிரணங்களையுடைய சநதிரன பொருந்தும பயிருகு விளங்கிய தனது (வெளளிய) நிறததைகாடடி, தனகுத தலைவனெனறு சொல்லுமபடி தனகருளளே விளஙகும் விஷ்ணுமூர்தியின (பசுமை) நிறததைப் பினனா அருளமிருநது, உருவியாநத அமுதத்தையுறுவிதது நாடோறும வளாகக, பிரகாசிக்கினற வெள்ளிய(நெற)கதிர்கள் முதறபொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுததெழுநது (பின்னா அப்பயிர பசுமையுற்றுறபோல) மிகுதியும பசப்புற்றன எ - று

பயிர்கள் சந்திரனுல் வளர்க்கப்படுகினறனவென்பது கருத்து. இதுபற் றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும பெயர் (சசி - சநதிரன்.)

சந்திரனிடதது வி...ணு விளங்குதலே,

"தேரேறிவருமபரிதிமண்டிலநதருசெழுமதிமண்டிலதது ஞ்சோகொண்
டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞசுத்திமண்டிலத்துமெணகணனு
நீரேறிவருமியுமூருததிரனுமகேசுரனுநிலவசசெயது
நாரேறிவருமவர்த்தமுளததமரெணகுணததானேநயநதுவாழ்வாம்" —என இக் தூலில் வருவதினுணர்க. (கஉ0)

விண்ணிவந்து மதிகடவுள் விளங்குகதிர்க் கரத்தணைப்ப
வுண்ணெகிழ்நது கருதகரித்துட டுருபபசுநத கதிர்சசாலி
பெண்ணினிஙு தமைததாங்கும பெறறியினா தாயரென
மண்ணறலென பிரணடினையு மனறவெதிர நோககின்வே.

(இ - ள்.) சநதிரபகவான் ஆகாயததிலுயர்ந்த, பிரகாசிககின்ற (தனது) கிர ணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்நது கருத்தரித்தது உருவம பசுமையுறற, கதிர்களையுடைய நெறபயிர, மாதாகூட்டம (தாம கருவுயிரகளையில) தமமைத தாங்கு கின்ற தன்மையையுடையவாகள தாயமாகளே யெனறு(அகாளே) நோகுமாறு, பூமி யும் சலமும் என்று சொல்லப்படுமி இரணடனையும(நீலெபெற)எதிரநோக்கிநிலெபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருததரித்தறகுரிய உள்ளிடம், மனம் எனக்கொள்க. (கஉக)

மகளிரிடை யொவ்வொருதகி வநதியென நிற்பதுபோறு
றகவுறுமா சிரியனரு டாஙகுமுப தேசதகி
னிகவிலரு ளொவவொருதத னிழுதையென நிறபதுபோ
லுகலருமபல் செயலொதது மொரோவொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதாகளில ஒவ்வொருசகி மலடி யென்று சொல்லுமபடி நிறறல போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைநத உபதேசதகின நீககமில்லா தவர்களில் ஒவ்வொருதகன கீழ்மகனென நிறறலபோலவும, (கதிர்களுள) கெடுதலறற பல செயலக ளொதது நின்றும சில பதாகளாயின எ - று.

ஒவ்வொனறு எனபது சிறுதொகையு யுணாதலின, சிலவென்ரும.

சாத்துவித நிறமூனனுய்த் தாமதகதி னிறமபினனு
யேத்துமவகை யிருநதபடி யெதிரோநாககி யிராசதநதா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரமபியது போறகதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பணணெதொறுங கதிர்ததுமிகச சிவநதனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் மூனனேவாயநது, தாமதகதின் நிறம பின்னே யாகிப் பொருந்தியவகை யிருநதகனமையை இராசதமானது எதிரேபாரதது, (தானும் வந்து கலந்து) கீக்குதறகரிய (தனது) நிறதகை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் நிறைகோலிய நீரையுடைய வயலகளிலெலலாம ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவநதன.எ-று.

சாதத்துவிதம - வெணமையும, தாமதம் - கருமையும, இராசதம-செமமையு மாமென்பர். (கஉங)

மண்புனல்கால வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுஙதானு மோமபவழல் குளிாஙதடுத்த
பணபெனவு முதிராவிளோவின பசையீரம வாஙகவுறு
நண்பெனவும வயனமீடடி நளினமொடாம பலுமலாஙத.

(இ - ள்) மண - சலம் - வாயு - ஆகாயம - சூரியன - சஙதிரன் - ஆன்மா, (ஆதியவறறைப்) போல, சிவபெருமானுகரு ஒளளிய வடிவமென்னுஙதானும காக்குமபடி, அகனினியானது குளிாசசியுறறு அதிதததனமைபோலவும, முறறிய விளைச்சலின ஈரததைப்போகவஙத நட்பாளனபோலவும, வயலகளில திருமபவுஙதாமரையுடன் ஆமபலமலர்களும பூதத ன - று

தான - அக்கினி பசை ாரம - இருபெயரொட்டு காம்பரி - காமமே ளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவஙதது.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார சிவபெருமானுல் தடுத்தாட்கொள்ளப்படுப் பல தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதஙகளைச செயதுகொண்டு மேலைசிதமபரமாகிய பேரூராயடைகையில, சிவபெருமான தமது தோழருகோ திருவிளையாடல் செயயத திருவுளளஙகொணடு, உயாநினைபொருளும, அஃறினைபபொருளுந் தாமே யெனறு வேதஙகள எடுத தோதாதறகேறப, முனபு வேதியராய்த தமமைக காட்டிப் பயனைகொடுதததருளினாறபோல இழிநததுகு காட்டத திருவுளஙகொணடு, பளளனாகி, திருவிளையாட்டினால, வயலிற செனறனா. உமாதேவியாரும பளளியாகி, கழனியிலே தொழில செய்யததொடஙகினார. விநாயகரகடவுளும, முருகரகடவுளும் பளளசிறுராய, வயலினகண விளையாடினார அரிபிரமேநதிராதி தேவாகள தகமும், கலப்பையும, மேழியும, கொழுவும, வாரும, கயிறும, கோலும், கடாவும், விதமும், நாறும், ஆகிய எலலாமாகி, வநதாகள சிவகணநாதாகள ஏவல்செயகின்ற பள்ளாகளாய், சிவபிரானுகிய பட்டிபபளளா ஏவலவழி உழுகினறவரும, நீாபாய்சசுகின்றவரும, வரப்பின அருகு சீகினறவரும, பரமபடிகினறவரும, நாறறு நடுகினறவரும, விதைக்கினறவரும ஆனாகள இலகுமி, சரசுவதி, இநதிராணி முதலாயினார பளளிகளாய், உமாதேவியாகிய பசசைபபளளியோடு நாறறு நடடாகள. இஙஙனம் இவாகள் கழனியிலே, தொழில செய்துகொணடிருநதபோது, ஆலயதிறற சென்ற சுநதரமூர்தி நாயனார் சிவபிரானை அஙகே, தரிசிகபபெறுமல இடபதேவரை வினவினார. அதறகு இடபதேவர வனபிரணடனுகரு ஒனறுஞ சொலலுவேணடாமெனற சிவபிரான் ஆஜ்ஞாபிததபடியால, கணணிறற காட்ட, அகருறிபபினவழியே நாயனார வயலிடததே, ஆராய்ஙதுவநது, சுவாமியையும, அமமையையுஙு கணடு வணஙகினார. நாயனாரோடு சிவபெருமான களையேறி, காளஙதியில, ஸ்நானஞசெய்து, ஆலயததை அடைந்து, இடபதேவர முகததை மணடொடி கருவியாற சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவர அஞசி, வணங்கிக் கொம்பினுலே ஒரு தீாததம் அகழ்நது, வெளிபகர தாபிததப் பூசிதது, குற்றததினினறு நீஙகினார. பினனாச சிவபிரான வெள்ளியமபலதிலே, திருநடனஞ் செயதார.—என்பது சரிதம இதனை,

பேநூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

"அசாவணிசடிலப்பள்ளனுர்தோழருகேகவநதமையறியார்போற்
பாமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகளபளளர்தமமொடுமபயினறிருந்தொழிலி
னுசாவுநீர்ப்பணை யினுழிதரனேகஙியுறபணிநதெழுநதுதோழமையால்
விசாவியவன்பாமஙிழ்ச்சிமீக்கினாளப்பவியபபொடுமசதியாவெரால்.

மறையவனரசனசெட்டிதன்முதைவயங்குறுதருதிரன்புவனம
பறைதருநலலசங்கரனவேடனபணிசிவனவிளங்குமுகணக்க
னறைசெயமபடடனசுமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன
பறையனுமுனனரானரீயினறுபளளஞனமைதிரிதேனயான.''— என்பதனுணர்க. (கூச)

முறுகவிளோ தவனிமிசை முடிசாய்ததுக கிடககினற
மறுவிலவிளை விளைநோகனி வயலவினைஞர மிழவெயதிக்
குறுகினாதண ணுமையியமபக குயமேநதித் தலைகுனிநதா
ருறுபலஙகொள் ளுநாவணக்க மோமபுவது மரிதேயோ.

(இ - ள்) வயலிற முழுதிலபுரியும பளளாகள முதிர விளைவெயதிப் பூமியின் மேல் தலைசாய்ததகிடக்கினற, குறறமிலலாத பயிரைபபாதது, களிபபடைந்து முழவெனவிலிக அரிவாள் தாஙகிசசெனறு தலைகுனிநதாகள பொருநதிய பலனைப பெறுவோ பணிதல செய்தலும அருமையோ? எ - று

"உறுபலஙகளளனறேயோ" எனறது கவிகூறறு குறுகினர்-முறறெச்சம்

எலலாராகும பயனபடுவா ரெனசெயினும பொறுபபரெனு
நலலாரை ஞரைபபொருளே நாடடியது கதிரசெநநெ
லொலலாரின வளாததவரே யொறுதறுவரிந தெடுதறேகி
வெலலாத களத்திடமி திநதிருமபோ செயபபடடே.

(இ - ன) கதிர்களையுடைய செநநெறபயிரானது (தமமை) வளர்ததவர்களே சதறுகளபோலறுதறக கடடிக்கொணடு சென்று, களதிலிடமி மிதிதுப் போ செயபபடடி, யாவாகும பிரயோசனபபடுமோ (தமமைப பிறா) யாதுசெயினும் பொறுபபாகவெனறு, நலலவாகள கூறிய சொறபொருளே நீலநிறுதறியது எ - று.

வெலலாத களம - நெறகளமெனக (கூசு)

கையினற பிடிதறதடிநறுங கடாவடியிற படிநதிடமிம
வையெலாக தணபபிறறு மருவுபதா நவைநீகிசெ
யெயெலாமி மிகுகுவிகருகு செநநெலவள நோகருதறகே
மெயெலாம விழிபபடைதறான விணணவனு மிநதிரனே.

(இ - ள) கையினற பற்றியடிதறதும், கடாகளின் காலகளிற் படுத்தியும, வைக்கோலகளேயெலலாம பிரிப்பிதறதும, பொருநதிய பசராகிய குறறறதை விலக்கி, வயலமுழுதும மிகுதியாகக குவிகினற செநநெலலின வளபபதறைப பாபபதறகாகவே, அகலிலதெயவதறமாகிய இநதிரன உடன்முழுதும விழிகள பெற்றனன. எ - று

தென்புலததா தேவாவிருந தினாசோகுற றமுநதாமென
றைமபுலததா தினிதோமப வைகுமு கொணடுழுவ
ரினபுறநா னிலமபுரகரு மேநதனுகோர பருபபாகவித
தமபகுபபால விழைநுதேனைத தருமமுஞசெய வாதினமும.

(இ - ள்) பிதிரரும தேவரும அதிதியரும பொருந்திய உறவினருந் தாமுமென்று ஐம்புலததரு செலலும அறநெறியை இனிதாகக் காகுமபடி ஐநது பகுகளெயிதிதகொணடு, இனபமுணடாம்படி பூமியைக காகின்ற மன்னவனுகோபஙகு செயது (கொடுதது), தமமுடைய பஙக்கைகொணடு ஆசையுறறுப் பிற தருமஙகளையும நாடோறுஞ செயவாகள மாளாகள். எ - று.

"ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப" என்றதை, திருக்குறள் "தென்புலததார் தெய்வம் விருந்தொகக முனென்முங - கைமபுலநதா ரோமப றலே" எனனுமவெணபாவாலுணாக. "தென்புலததார - பிதிரா. இவா படைப்புகாலதது அயனுற படைகைப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர் அவாகளிடம தெனறிசையாதலின் றென்புலததாரெனப் பட்டனா விருநது - புதியராயவரதோ. அவா இருவகையினா பண்டறிவுணமையிற் குறிதிதவநதாரும், அஃதினமையிற் குறியாது வந்தாருமென எலலா அறநகளுந தானுறனுய் நின்று செயயவேணடுதலின தனனே யோமபலும அறனுயிற்று." எனனூா பரிமேலழகர்.

தெனபுலத்தார முதலியோா பங்கினை அவ்வவர்க்களிதததுத் தம பங்கில எஞசியதுகொண்டு பிறதருமங்களையுஞ செயவாாகளெனபா "தமபஞப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்" என்னூா. (கஉஅ)

தொறுவியாமத தானமொதகித தூணதகி னுறப்பிணிக்ந
மறுவுடையா னெனமாலே வணஙகாதா ரெவர்களமா
தெறுவிணையிற படடதெனச செநநெலொழிப் பாரிலலே
யுறுவாமுத லியவுலக முவநதளிகுங காரணத்தால்.

(இ - ள) (உலகிற்குக காப்புக்கடவுளாதலின) திருமாலே, ஆயச்சியா மத்சாலடிதததுத தூணினிடததுப் பொருநதகக்கட்டிய குறறமுடையவரெனறுபணியாதவாகள எவர்? (ஒருவருமிலா. அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகஙகளேக களிதததுக காகுமாரணதத்தினுல், தெநநெலலே (உழவாது) தெறுவினேயாறபட்டதெனறு நீகுபவா ருருவருமிலா. எ - று

தெறுவினே - கடாவான் மிதிததல் முதலியன

திருமால திருஷ்ணுவதாரதத்தில் ஆயாவீகளில் உறியிற்சேமிதத வெண ணெயைக களவாடி விளாயாடுகையில ஆயசியா முறையிடடதாறறு, அசோதைப் பிராட்டியா கயிறறால யாத்தனெனபதும, ஆயசியா மததாலடிததன றென்பதும சரிதஙகள (கஉக)

கனனனறுஞ செழுமபாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செநநெலமு தொடுமிசைநது செவிவாசப பாகடையத
துனனலருங களிபபெயதி யுமபாகளு நறுமுறுப்ப
நனனலததின வாழுநரே நகாதோறு மூரதோறுமம

(இ - ள) சாககளையும, வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், களியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும (கூடடி) செநநெல்லாலாகிய அனைததோடுமெ புசிதது, மிக்க வாசனையுடைய பாகை யிறறிலே [தாமபூலம] நினறு, அடைதறகரிய சுகமெதாஷததை யடைநது, தேவாகளும முறுமுறுகும்படி நலல சிறப்போடும வாழபவாகளே நகரஙகளோறும ஊர்களோறும (உளளாாகள) எ - று.

நறுமுறுதல - முறுமுறுத்தல (கஉ0)

வேள்விபுரி சடஙகுகளுமெ வியதகுமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலதகுமாண டினவிழவு
மாளவினையா டவரெனிலு மருகுனிதா துறவாகுரு
தாள்வினையு மறுவெனவே தயஙகியதல் னைடதோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செயுஞ் சடங்குகளும், களிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், திருஞ்சவமும் மாகோற்சவமும் நன்மைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவர்களது அரிய துன்பதையை யொழித்து உறவாக்கு கின்ற தாளாண்மையுமரீங்காவெனறு சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்களோறும விளங்கி ன, எ - று. (கசுக)

உணணுவது மருசுதெருசுசா ஞடுபபதுவுங் தருவினேதை
கண்ணுவது மசுதரமே சலகுவதும வாய்மொழியாம
பணணவாவைப் பினேப்புரசுதும பயனபெரிதின் மையைசகுமித்தே
மண்ணகருக கடரினென வானவாகோ னமாசுததுவே.

(இ - ள்) (சந்திரன் பூரணகலேபொருநதிய) ஒருகாளில், புசிப்பதுவும் [அமுதம்பூரிஞநது, தரிப்பதுவும் [கற்பகததருவாறறருவதே] மரவுரியே தங்குவதும் [ஆகாயமே] ஆதரீஷ்ஞவிடமே. கொடுப்பதுவம [இசுதிராயநமஃ எனனுஞ் சொலலே] வாயளவாகியமொழிமேயாம. (ஆதலின) தேவலோகததைசகாத்தும மிக்கபிரயோசன மிலலாமையை நினைதேத் இந்திரன நிலவுலகிலுள்ள மருசுதுநேசுதூருக்குத சேவஷ்ஞ மெனறு பொருந்தியதாரும். எ - று. (கசுஉ)

போகமிரு விண்ணுலகம் புரபபவனே தெயவதமாய்
மேகமிரு புனலவழங்க விருபபினுடங காகினற
பூகமலி வயலவளமும புகனமொழியி னளவைதேதா
காகமலி பொழினெய்த னலநதெரிநத வாறுரைபபாம.

(இ - ன்.) போகஙகள மிகுநத தேவலோகததைக காகுமம இந்திரனே தெய்வதமாஞி, மேகமானது மிக்கநீரைகொடுகுமபடி, ஆசையோடுகாவலபுரிகினற கமுக மரங்கள் மிகுநத மருதநிலதின் வளப்பமும சொலலுகினற சொலலளவையுடையதோ? (அன்று) புனலுக மரஙகள் மிகுநத சோலையையுடைய நெயதனிலதின மேம பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம. எ - று.

வயல வளமு மெனறதில, உமமை - உயாவு சிறப்புப்பொருளது.
அளவைதேதா எனறதில், ஓகாரம் - வினுவாடைநிரமறையுமாம. (கசுசு)

நெயதல்.

வேறு.

இருமபுனற கதிபதி யெனனும வானவன
சுருமபுளா நெயதலவாழ் கழிக டோறறிய
பெருமபுனற கடனிலம பேணுத தகசுதென
றருமபிய விருபபினுங கமாதன மேயினன.

(இ - ன்) மிக்க நீருகதிறைவனெனறு சொலலபபடும வருணதேவன், வண்டுகள் ஙிணஙிண்ற நெயதன மலாகள பெருநதிய கழிகள விளஙகிய பெரியபுனலாகிய கடலேயுடைய நெயதனிலம காகுதத்தகுதெனறு தோன்றிய ஆசையுடனு அவவிடதிறி பொருநதினன. எ - று.

வருணன நெயதன் மலாவேட்கையனுதலின் அதினுக காகக விரும்பினனென்றா சுருமபுளா - ஙினுகுகேறற அடை (கசுச)

குமபமா முனியுணுங் கொளகைத் தாயது
பமபுமா நதிபல படியுந துயதென

தம்புரா சியினமருங் கடுதது வாழுமால்
கொம்பனை ஞமைவளா கோதில சாதியே.

(இ - ள்) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில லாதபரதசாதி, பெருமை பொருநதிய அகதத்தியமுனிவா பருகுங தனமையுடையதா யுளளது. நெருஙகிய பெரிய பலகதிகள படியும புனிதமானது எனறு சமுததிரததின் பக்கலிற் சேர்நது வாழாநிறகும். எ - று.

கும்பமுனி - அகதத்தியர் - இவர் கும்பதத்தினின்றும் தோனறினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர் இநதிரன தனனைப் பகைததொளிதத விருதத்திரனைக கொலலக் கருதி அகதத்தியமுனிவரை வேண்ட அவா அதனை ஆசமனீயஞ செயதனா எனபது சரிதமாதலின் "அமபுராசி கும்பமாமுனியுணுங கொள்கைதது" எனக்கூறபபட்டது. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"கைதவன் கரந்திலைருங கடலெவெற படகருங கையிற்
பெய்துழுந் தெலலைத தாகஙிப பருகினுன் பிறைசேர் சென்னி
யையன தருளாப பெற்றாக கதிசய மிதெனகொன மூனறு
வையமுத தொழிலுஞ் செய்ய வலலவ ரிவரே யனறே"—என்பதனாறிக.

வருணனுக கூதியா மகர மீனுநத
மொருகுல மென்றவ ணுறையும் வைப்பெலாஞ
செருவலி திமிங்கில கிலநதி மிங்கிலம
பொருமக ரமபல மீனும புலனுமே.

(இ - ள்) வருணதேவனுககு வாகனமாகிய சுறுமீனுந் தமது ஒபபற்றகுல மென்று, அவன வசிகருமிடமெலலாம [கடல்முழுதும்] போாசெய்கினற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம, திமிங்கிலம, போா புரியும மகரம (முதலிய) பலவகை மீனகளும, பொருநதும. எ - று.

திமிங்கிலகிலம - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடஙகளாம. (கசுசு)

பிணகருவைப படுமபெரு மனனா போாிடை
நிணகருவை யுணணவு நீலக கணணிஞ
ருணகருறு மீனெளி தாணவு மோஙகுமைங்
குணகருங் கொடியினங குழுமி வாழுமே.

(இ - ள) பிணக்குவியலபடுகினற பெருமைவாயந்த அரசாகளது யுத்தகளத் தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புசிகக்வும, நெய்தன மலரை யொதத கணணையுடைய பரதத்தியா உலாதது்கின்ற மீனை எளிதாகதினனவும, உயாவாகிய ஐநது குணஙகளை யுடைய கரிய காகைகளுகூட்டஙகள கூடி (அநிலதத்தில்) வாழாநிறகும எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள்—மறைநத புணாசசிததாதலும், கலங்காமை யும், பொழுதிறவாதிடம புகுதலும, நெடுகக்காண்டலும், மடியின்மையும—எனறூர் பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள். அனறியும,

"காலை யெழுதல் காணும லின்புறுதல்
மாலை குளிதது மீனபுகுதல - எலலவே
உறறாரோ டெண்ண லுறஙக லிவையைந்துங்
கறறாய்வாய காகைகு ணம.—எனக கூறுவதுமுணடு. (கசுஎ)

பரதகிய ருறுப்பினேப பயநதொ ளித்தமீ
னரத்தவித தருமமுத் தணேததும பேணியு
மூரதகினே யுளதுறுப் பயதகி னேதமும
வரதகினே யுறுரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெய்தனிலமாதர்களது அவயவஙகளுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செநிறதபவளம் முதது முதலியவறையும(தனனிடதிற்) கொண் டிருந்தும் ; மனதில வன்மையடைந்திராத பயதகினே யுடைமையால, சமுததிரமும் வரத்தினேயடையார்போல எஙகுஞ்சுழலும. எ - று.

பயத்தின எனபதில, பயம் - நீர ; அசசம என்றும், வரதகினே என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம , வரபபிரசாதம எனறும பொருள கொளக.

மீன் அவர்கண்ணுகேகும,விததுருமம இதழுகேகும,முததுபலலுகேகும்முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (கூஅ)

உருநல மிலாதவ ருதவு நனபொரு
ளொருவுங ரிலையுவா நாறறக காககடன்
மருவுறு தீாததமாய் வாணும பறபல
பொருளகளும யாவரும பேறற நலகுமே

(இ - ள.) உருநலமிலலாதவாகள கொடுதத நறபொருள்களே விலகுவார் (ஒருவரும) இலா (அதுபோல) உவா நாறறதகினேயுடைய கரியகடலானது பொருந திய தீர்ததமாகி, தேவாகளும (மாதுடாமுதலிய மறறையோர்) எலலாரும (தனனைத் துகிக்க, பற்பலபொருளகளேயுங கொடுகேகும எ -று.

உருநலமிலாதவா - குரூபிகள், வான் - ஆகாயம்,ராணடு இடவாகுபெயராய்த தேவரை யுணாதகி நின்றது (கூகூ)

அடுதகிடப படடவா பெரிய ராயினு
மடுதததவா சிலாகுண மவாரு ணதகியன
மடுகுமோ வளாகழி மலாநத நெயதலகள
விடுதகில நறுமணம வீசுங காதமே

(இ - ள) அடுதகிடப்பட்டவாகள் மேலோராயிருதாலும், அடுத்தவாகளிற் சிலரது குணமானது, அவவடுதகிடபபட்டவரது குணதகின றனமையைக கொளளு மோ ? (கொளளாது, அதுபோல) பெருகுகினற கழிநீரிற் புட்பிதத நெயதற பூககள (மணமவீசுந தமகியறறகைகுணததை) விடாதனவாகி, நனமணததைக் காதிதூரம் வீசாநிறகும். எ - று.

அடுத்திடபபட்டவர் கழியும, அடுததவா நெய்தலுமென்க கழியின் மலாந்த நெய்தல அதன் புலான் மணததையேறகாது தன மணததை வீசியதெனபது கருதது.

"நெய்தலகள விடுதகில நறுமணம் வீசுங்காதம" என்பதை, "நெயதல்கள் காதம்வீசும நறுமணம விடுதகில" எனறனவயஙகொளினுமமையும. (கசo)

சேரியின் புறமெலாக கீய நாற்றமே
யாரினும புனகீயு மலர்நத கைகதையும
வேரியின ஞாழலும வீசு மாமண
மூரியம புரத்தினின றுயநத மூவாபோல.

(இ - ள்) பரதவர் சேரியின பகலிலெலலாக தன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூசித தாழையும, தேனையுடைய ஞாழலும, வலிய முபபுரதனினறும பிழைதத (தாரகாகன் - கமலகன - விதயுனமாலியெனனு) மூவரையொததுத (துன் மணதனினறு நீஙகிச) சிறந்த மணததை வீசாநிறகும. எ - று. (கசக)

வலையினுன் மீன்பல வாருஞ செய்கையா
ஞலைவிலா மணிபல குளிதது வாழ்வாக
ஞலைவிலா தொறறினு லொறறி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொறறு மாயொறறு மனனாபோல.

(இ - ள்.) கெடுதலிலலாத ஒறறாகளாலசாயந்து, நட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமிலலாத ஒறறனுமாகி யாசாய்கினற அரசரைபபோல, பல மீனகளை வலையினுல வாருகிறை செயகையுடைய பரதாகள் (சீர்)குலேதலிலலாத பலமுததுக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுதது) வாழ்வாகள் எ - று.

மனனா ஒறறராற் பயனடைதலபோலப் பரதாவலையால் மீனையடைந்தும், அவாதாமே சிறைபபுறததோதுமெனப் பொறறேணியாத தெரிதது பயனடை வார போலததாமேருளிதது மணிகளையெடுதது மாழவரெனகொள்க. (கசஉ)

விழியினுற பரதநியா வெலலப படடதோ
செழிகட மிராகையாற மிறைக ளாகவே
பொழிகதிர மணிகளுமு புலவு மீனகளுங
கழிபவர சேரிமுன கலநது வீசுமே.

(இ - ள.) பரதநியரது கண்களால வெலலபபட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரதனினுல், கிரணஞசொரியும முத்துகளையும் புலான மணமுடைய மீன்களையுங கலந்து கபபணங்களாக, பரதவர சேரியின முன்னே வீசா நிற்கும. எ - று

தோறறவர வென்றவருக்குத திறைகொடதல் முறையாதலின பரதநியா விழிக்குத தோற்றகடல அவாகட்கு மணிமுதலியவறறைத திறையாக வீசுமெனறார.

கலந்து எனபது விண்டு எனறுறபோற் பொதுவினை. (கசஙு)

அளவாக ஞபபமைத தளகு மோதையு
நுளையாகள கலனகட னுகரு மோதையும
வலைமணி மீனவிலை மதிகரு மோதையுங
களமலி கடலெதிர கடலகள போனறவே.

(இ - ள்.) பரதாகள் உப்புப்பயிரிட்டு அளகினை ஒசையும், நுளையர்கள் மரக்கலஙகளைக கடலிற் செலுததுமோசையும, சஙகு-முதது - மீன (முதலியவற்றை) விலைசெயயும ஓசையும, கருமைமிகுத கடலை எதிரகின்ற (பல) கடல்களபோன்று விளஙகின. எ - று

கடல் - கடலொலியெனக அளவர்கள் - நுளையாகள் என்பன நெய்தனிலமாகலை. (கசச)

சுரங்கடந தவாதமைத தனனு றுமையா
லிரஙகுறு மாதரோ டிரஙகி வெளவலை
தரஙகமென கரஙகளிற றள்ளி வேலையு
மரஙகிளா கரைவரு மதிரது போதுமே.

(இ - ள்) (பொருண் மேற்காதல கொணடு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தமமை (மீணடும்) அடையாமையின் (பிரிவாறறாமல்) துன்புறுகின்ற மாதாகளுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவலைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றும் தளரி, மரங்கள் செறிந்த கரையில் வராகிற்கும் மீண்டு செல்லாகிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்.

"பரத்தையிற் பிரிதலோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவலொடு-தூதிற் சுறல்-உதவிகை கனிதியிற் கிதலென் - றுரைபெறு கறபிற் பிரிவது வகைதே."—என்னுஞ் சூதிரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைதென்க. (கசடு)

பற்பல தேயமும் படாந்து பல்கல
தற்புத பொருளெலா மடங்க வாரிவந
றற்பவத் திழிகரு மமபா போகத்தி
னிறபவ ருயர்நதவா நோமை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுகுஞ்சென்று,பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருளகளையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவநது, பிறப்பினுல இழிநத பரதமாக்களும, தேவபோகததில் நிறபார்கள். (அந்நிலத் தலைவாகளது தனமையை யாது சொல்லுவென. எ - று. (கசசு)

அளக்கரை நீநதினு மளககா நலகிய
துளக்கமில் பொருளெலாஞ சொலலு வாரெவா
விளககின மைநதிணை விளமபு நானிலத
துளப்படி மயகமுஞ சிலவு சாத்துமால.

(இ - ள்.) சமுததிரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) னுலும, சமுததிரமானது ஆனித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சொல்லவலலவர் யாவர? ஐநதிணை (வளங்) களையும் விரிததாம். சொலலுகினற பூமியில் ஒனறுகூடிய (திணை) மயக ஙகளுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

திணைமயக்கம்.

வே று.

வரகு போரிடை வளைவளா மநதிகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
யுரகம வாழ்மலி முழையிடை யுறுமபயந துயிரைப்
புரவு பூணுவா புகுதரு மிடமறி யாபோல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கினற குரஙகுகள் (முல்லை நிலததிலுள்ள) வரகு போரித் பாய, நெருஙகிய (முல்லைநிலததிலுள்ள) குருகுகதகியின நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயநது, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லததாக இடமறியாதவாபோ லப் பாம்புகள் வசிகின்ற மலைக்குகையிற் சேரும எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிரகடை யோதையைக் கழனிச
சோலை லானரம வேங்கையின் குரலெனத தளஙகு
மாலை யோதையை மழையென வண்டாக டொழுவின்
மாலை யாணிரை புகுத்துவா வழக்கமுண் மையிணல்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலததிலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுளள சோலையில் வாழும வானரமானது (குறிஞ்சி நிலததிலுளள)புலியின் குரலென்று நடுஙகும (மருதததிலுள்ள) கரும்பாலியின ஓசை யை (கேட்ட முல்லைநிலததிலுள்ள) ஆயகள் மழை (ஓசை) என்று கருதிதொழுவங

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புகுத்துவாகள். (மழை பெய்கையில பசுகளைத் தொழுவதற்குக் கடவோம்) வழக்கம உளதாதலால எ - று (கசசூ)

கோழி யோசசிய வுழத்தியா குழைபரத தியாக
ளாழி வேலியி லுணகுமீன பரபபிணை யழிகுமு
வீழி வாய்பபரத தியாகொடி வீசிய வலைபபாயப
பாழி யூருழத தியாகணைற பரபபிணை யழிகுமு.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலததிலிருந்து வந்து மேய்கினற) சோழியை யோட்டிய (மருதநிலததிலுளள) உழததியர்களது குண்டலமானது, சமுததிரததையுடைய நெயத னிலததில தூளச்சியர் உலாசதுகினற மீன்பரபபினைக கலகுமு. வீழிகனியை யொதத வாயையுடைய பரததியாகள (அந்நெயதனிலததிலுளள) காகதையோட்டிய வலையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலதனில ஆறறுக்காலாடியா தொகு தத நெறகுவியலையழிக்கும எ - று.

பாழி - மருதநிலததூரெனினுமாம. குழை - தழையெனவுமாம். வாய-ஆகு பெயராய் இதழை யுணாத்தியது வலை - வலையலுஞ் சங்கும சஙகுவலையலுமாம.

ஊடடு கனறுறு வயிறறமீன நிரபபியு மொழுகுங
கோடடி ருங்கவை யததிளம பாலுணக குழிஞசி
மாடட னமபுகும வளைவளர யூகமா லைகளி
ஞடடி ருங்கழைப புனலுண வயலீனை யடுகுகும

(இ - ள) ஊட்டுகினற கனறினது வயிறறை நிரம்பசசெயது மொழுகுகினற கொமபினையுடைய பெரிய காட்டுபபசுவின முதிராத பாலைப்பருகுமபடி குறிஞசி நிலததுகரு (மருதநிலததிலிருநது) அனனமானது செலலும் குறிஞசிநிலததில வளா கினற கருங்குரஙகுகள ஆலைகளில ஆடடுகினற கருப்பிரசததைபபருக மருதநிலசதைச சேரும. எ - று. (கஙக)

அருவி தூவுமவெண ணிக்தல மலைகடற். கரையின
மருவும வாதிரைக கடலெறி நிததில மலியின
பொருவில சாரலிற பொலிதருமு பூவையா பிறநத
திருவி ஞாமனை யொழிநதயற சோநதுவாழ் வதுபோல.

(இ - ள.) மஙகையா பிறநத செலவமுடைய மனையைநீஙகி அயலா மனையை யடுதது வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலததிலுளள) அருவியாறுகள சிந்துகினற வெள ளிய முததுகளை அலைகளையுடைய சமுததிரக்கரையிற பொருநதுமு சமுததிரமானது அலைகளால வீசுகினற முததுக்களை மலையினது ஒப்பிலலாதசாரலிற பிரகாசிகுமு எ-று.

கொலலை மானினங குழலினை யிடைசசிறூர கொடுபப
மெலலென மீனகளை நுளைசசிறூர விழைநதிதிர கொடுபபார
மூலலை நீணமுகை மூலலைவாழ் சிறுமியர கொடுபப
நலல வாரமோர நுளைசசிறு மியாகணல குவரால

(இ - ள்) மூலலைநிலததிலுள்ள மானகளின இளகனறுகளை ஆயச்சிறுவர்க ளளிக்க, பரதச்சிறுவாகள மெலலிய மீனகளை ஆசையுற்று எதிராக கொடுப்பாகள, மூலலைநிலததிலுளள சிறுமியாகள நீணட முலலையரும்பைகொடுக்க, பரதசசிறுமியர் கள நலல முததுகளைச சமானமாகக் கொடுபபாகள எ - று. (கஙஙு)

தொலலை நாவல ரணைவருந தொடுதெதடுத் துணைத்து
மெலலை காணரும வளநிறை தொண்டைநாட் டியலபின்

வல்ல வாசிறி துணைததன மினிவகுத் துரைப்பாஞ்
செலவ நீடிய சென்னேமா நகாவள நெரிநதே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவாகள் யாவரும் பாக்க ளாக்கி யெடுத்துகூறியும், அளவுகாண்டற்கரிய வளங்களநிறைந்த தொண்டைநாட்டின் தன்மையுள கூடியவையிற சிலவறறைச சொனனேம. இனி, செலவமிகுநத பெருமை வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களே யுணர்ந்து சொலவாம எ - று.

இயல்பின வறைதில், இன - ழழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கநிஜ)

திருநாடடுபபடலம முறறிறறு.

ஆகந்திருவிருத்தம் - கனச

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு கொண்டை நாட்டிற் றேவாக ணுடின மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டிம விணைவ னகரு நாண
வருததகு காளசி மூதூ ரெலலியி னுளதா யுமபா
வருததமுங தவிாகருஞ் சென்னே மாநகா சிறநதுவாழும.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகததினும் மேலாகிய விருததிராசுர னுயிரைமாடடுமி விணைவனெனறது.

பூவம் அமராவதியிற் கொலுகொண்டிருநத இநதிரனது அவைகளததில், பிரகற்பதி முனிவா வர, இந்திரன தனதாசிரியருகரு வநதன பூர்வமாக வழிபாடுசெய் யாது தையலா மையலில் மாழ்கிகிடகக, அதுகண்ட தேவருரு அங்குநின்று மறைந தனா. அதனால் இநதிரனது செலவங்குறைய, அவன தனது துயரைபபிரமனபாற்கூற, பிரமன் நீயுன குருவைகாணுமெலலையும, விசசுவருவெனன்னும் இததிரிசிரனைக ருவாகக் கொள்கவென, இநதிரன் அதறகியைநது தனது நகரிற்குக கூட்டிவந்து, தனது செலவமிகுமபடி ஓயாகஞசெயகவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாகுகவெனக கூறி, மனமவேறுபட்டித தேவா செலவங்குறையும அசுரா செலவ மிகவும யாகஞ் செயதனன. அதனே யவன செயயுங்கிரியையா லுணாநது அவனது முசசிரதததையும வசசிரததாற் கொயது பிரமகததியடைநது, தேவர்களது நநதிரத்தினுல நிலம நீர மரம மாதாகட் களிததுப புனிதனுயினன தனமகனே இநதிரன கொனறதுணாநத துவட்டா ஓயாகஞசெயது அதிறகுனறிய விருததிராசுரனே இநதிரன மீதேவ, இந் திரன அவனுடன போர்செய்து அவனே வெலலவலல ஆயுதமினமையின விணடுவி னுடன கூறி, அவா கூறியபடி ததீசிமுனிவரை யடைநது அவா முதுகுநதண்டெனபிற சுராசுராகளது ஆயுதங்கள கூடியிருநதமையின அதீனபபெற்றப் புதிய வசிராயுத மாக விசசுவகனமனுற் செயதுகொணடு விருததிரனை யெதிாக, அவன் போபுரிய ஆறறுதுகடலிலொளிக்க, அகததியமுனிவராற கடலேவறறசசெயது அவனைக்கொனறு பகைதீர்ததனனெனபது சரிதம். (க)

தம்பிரா னருளா லெனபைத தனிரியன மடநதை யாகரு
மும்பாரூழ நகரு மேமடி னுறுவரி நெருகுகி யிட்ட

வெம்பிரா னகருக தெறகும வடகருமென யிரண்டி பாலு
நமபிவாழ் தரவே நரபப னையகளுமந நகர மெனறும.

(இ - ள) சிவபெருமானது திருவருளால (திருஞானசமபநதமூர்தி சுவாமி கள) எலுமபினை மாநதளிபோனற மேலியையுடைய பெணணுகிய தேவாகள சூழ் ந்த திருமயிலை நகரமும, எடடிற பொருந்திய வரியை நெருகியெழுகிய எமது எழுத தறியும பெருமானெழுநதருளிய திருவொறறிநகரமும (மூனறையே) தொரும வடகரு மெனறு சொலலும இருபகஙகலிலும நமபி வாழுமபடி, அசசெனனை மாநகரய எகால மும நடவிற பொருதுமை - று

எனனை மடநதையாகருநகா திருமயிலை எனறது

திருமயிலையில் வணிகாகுலதது்நிதத சிவநேசரெனபவர தமது தவபபுதலவி யாராத திருஞானசமபநதமூாதநிசுவரிகளுகெனறு நியமிததுக கனனிமாடமொன றமைதது அநிலமாதநிப போலிததுவருகையில, அபபுதலவி யோர்நாள மலரகொய கையில, அராதநீணடி யுயிராதரபப, சிவபிநசா நாயனாருகெனத தீமாணிததமைக கேறப எனபையெனும அவாகளுதவமிவணடுமெனறு தகனுஞசெயது அவவெளைபக குடதநிடடி மாடதநிற சேமிததுவதநிருநதா பினனாயார பல அறபுதஙகளையு மியறறிகொணடு மயிலையையடைநது, வைசியா கருததை யுநிநது அகுடதனைச சநநிதானவாயிலிலிருதநித திருபபதிகமோநிப பெணணுருவாகவி, தாமெழுபபின மையின மகணமைகொணடு சென்றனர். எனபதாம.

‘மடடிடட்டபுனனையகானன்மடமயிலை
கடடிடடகுகொணடானகபாலீசசரமமாநதான்
ஒடடிடடபணபினுருதநிரபலகணகதார்க
கடடிட்டலகாணுதேடோதியோபூமபாகாய’’— எனபது முதலாகவுடைய திருப்பதிகம் அகாலததோநியதெனறறிக.

எடடினுறுவரி நெருகியிடட நகர திருவொறறியெனறது.

சூரிய மரபிலுநிதத மாநதாவெனனும அயோதநியமனனன மூபபுபபருவ மடைநது விஸாவிலிறகவிருமபி அருகுள்ளாரை நோகி,ஞானிதகருமுறை தெரிநது சொலலுஙகளென, சிலவருசகா உமது புணணியம அழியும மாகஙகளேச செயயு மெனறனா மனனன கருணீகனெபபாதது - யான தலங்களிற் செயயுந தருமஙகளேக குறைதிதழுதுகவென, அவன அவவாறே யெழுநி மாநதாவுகருக காடட, அரசன அவறறிடையில “திருவொறறியூர நீஙகலாக” எனறெழுநி யிருகக்கணடி, அவனது சுதெனவெருள, கணிகன அரசனே ! இஃதெனகை யெழுநதன றெனறு வேறுபாட டினையுங காடட, மனனன அவனியைக கிறுகி அகணகளைத சன வசமாகைதது மறுதினம பாாக, அபபொழுதுந “திருவொறறியூர நீஙகலாக” எனறெழுதியிருபபது பாரத்துத திருவுளே வியநது, அதநிருவொறறியூகா யடைநது மகநிரிமுதலியோர் கைலாசுகரப பிரமம்ராதநதில ஸுதாஞஞசெயது அஙகே வசிதது தானும மனைவி யும இளமைப பருவ மடைநதாாள. அதறகுல இளமைமநதி பெருமான எனை ஓர சிவ லிஙகம பிரதிட்டைசெயது, தமது நகரத்தையடைநது சிலகாலஙக கழிதது முதநிபெற றனரெனபது சரிதம. (உ)

தண்ணினங களரா வணணங காஙகுக றருமம மெனறே
நன்னகா பலவும வாழ நயநதுகன னிடதநில வாழவு

மன்னிய செல்வ தபோல வளமிக்க கொடுத்தது தனிப்பா
லெங்ஙகா வளமுங் காடடி யிருபதுந் நகர நாளும

(இ - ள்) தனனினதனை வருந்தாவகையாக ஆதரிபபது தருமமெனறு கரு தியே, நகரங்களெலலாம வாழவுறுமபடி விருமபி, தனனிடதிறற பொருநதிசெகுளு செல்வாகளிடதில வளதைமிக்க கொடுத்து, தனனிடதிலே எலலா நகரங்களின வளங்களேயுங்காடடி, அசசெனனை நகரம எகாலுமிருபபது. எ - று (கூ)

இநதிரு நகரேபோல வாழவாக திருமபொருவ கொடாத வாறரு
லநதிரு துறக வாண ரலோகபடி முறு மிங்கே
யநதம ருதவம வேளவி யுணவுங்கொளை டொருவனை செயது
மைநதிடிம பழைப விலலின வாழதருங் கடனமை பூண்டார

(இ - ள) இநதத திருயாகிய நகரதைபபோல (பிறநகரங்கள தமமால) வாழ்பவாகளுகுப பெருமபொருளேக கொடாததனமையால, அநதத திருயாகிய சுவாகவாசிகள இநகரதநில் அலையையுடைய சமுததிரதநிதிரூணிய தேவா மிதமும, உததமாகள கொகெரும யாக அவிசுப பெறறு, ஒருவன செயதுவைதத பழைய கோயிலில வாழ்கினறை கடனமையை மேறகொணடாகள எ - று (சு)

தாங்குமிந நகாவாழ வாரேபோற நருமங்கள புரியாத தாழவா
லாங்குள வமர ரிலலா மருமகப பேறு காணும
நேநகமழ மாலே வேறு நேரதரா தெவரு வாடடார
பாங்குசெய வாரில லெனறே படமழுக குருமற சூழ்வார

(இ - ள) (அதிதவாகளேத) தாங்குகினற இநநகரதநில வாழடவாகளேப் போலத தருமங்களேச செயயாத குறைவினுல, அசசுமாகளநில வசிகுநேதாகள யாவரும அரிய புதநிரப் பேறறினையடையாரகள வாசம வீசும மலாமாலே வேறே யாகபபடாதெனறு (அதனை) உலாததாகள பகருவுசெயவாரிலரெனறே (சமது) வத நிரம அழுகுபபடாமலணிவாகள எ - று

அமரா - மரியாதவாகள (சு)

வாவளா மலிமெள கொங்கை வளைகட லுடுகைசூ நிலவ
பாமகண முகமே யாகும பரவுமுத் தமிழ்நேச நாடு
சேராவறு துதலே யாருந துலங்கிய நெ.ணாடை நாடு
சீவளா திலக மேமயாரு நெனனைமா நகர மாநேகா

(இ - ள) துதிகதகக (இய லிசை நாடகமெனனும) முததமிழ் வழஙகும் தமிழநாடு, கசசணிகத மலேபோனற மெலலிய கொஙகையையும வினித கடலே யாடையாக வணிகத செலவதனதையுமுடைய பூமிதேவிககு முகமேயாகும, விளஙகிய நெ.ணாடைநாடானது குறறமறற (அவளது) நெறறியேயாகும; சென்னைமாநகரமானது (அமமுகததிலணிகத) சீாதநிமிகக நிலகமேயாகும எ - று

முததமிழ் சேர்நாடு எனறது தமிழநாடு அது "குணகடல குமரி குடகம வேங்கட மெனறுநான கெலலையி னிரு நதமிழக் கடலுள"—எனபதனுல

நெ.ணாடை நாட்டெலலையை,

"மேறகுப பவளமலே வேங்கட நேரவடகோம
ஆகு முவரி யணிசிழக்கு—பாகுகுளுயா

'அதற்குப பிறகு திகழ்ருப நிலகாரம
நற்றெண்டை நாடென்வே நாடடு''—என்றதலலறிக. (சு)

தந்தமக குரிய விண்ணோ தமகதிட மாவ தனறி
யிந்தப்பரு நகரம போல வீண்டுமா வுடையா வாகருகு
முந்தவிலர சூலுத தண்ணை முருகுறுங கரனவே ளாதி
யுந்தமா தமகருகும வைபபா யுறுவதிதா துறகக வைபபு.

(இ - ள) மோகூலோகமானது, ததகமக்குரிய தேவாகளுககு இருப்பிட மாவதல்லது இநநத சருதியாகிய நகரதைபபோல (தனனை) அடைகினற மாநதர யாவாகளும, முசசிரமமைநத சூலபபடைதாகிய சிவபெருமானுடைய, திருமாலும, ஐநது திருககரஙகளையுடைய விநாயகமூரதியும, மூருகக்கடவுளு முதலிய உததம (தேவர்) களுகும இடமாகப பொருந்துவதோ ? (அனறு) எ - று (எ)

மீநவாகண் முனிவா பிததா சிறநதவே தியாக ளீணை
பூவாரும பிறரு மெனறு மொயநதுடன வாழு மாறு
மாவள நிடஙக ணலகும வளருகா யாவ தேறு
மோவறறி னிடமா முநதி வீடலா னிகர தனறே

(இ - ள) தேவாகளும முனிவாகளும சிததாகளும சிறநத அநதணர்களும் வேருகிய திரிமூரதிகளும பிறரும எபபொழுதும ஒனறுகூடி வாழுமபடி, செலவம பெருகும இடஙகளோக கொகினற வளமமைநத சென்னைநகரமானது வெசேளும (தனனிட தது) வநதால (அவாகடகெலலாம) வாசஸதானமாகும. (அதறகு) மோகூ வீடலலாது (வேருெனறும) ஒபபாகமாடடாது எ - று

அனறு - ஏ - அசைகள (அ)

வளமணி மழையுரு செமபொன மழையுங்கைம மாறு வேண்டா
கருவில வரிசை சென்னை யகநகர மாநத ரெலலா
முளமகிழ சிறபபரி ளுரு முநவுத லீரகதி
லிளமநிறம படைகருந தெணணீ ரலலது வீசா மேகம

(இ - ள) அழகிய மணிமழையையும, செமபொன மழையையும பிரதியுப காரஙகருதாது அளவிலலாம லெடுதது, சென்னை நகரதனள மாநதா யாவரும மனங களிபபுறறுச சிறபபுடன நாடோறறும கொடுப்பதை மிகவும பாரதது, மேகமானது வெளளிய நிறதைதத தாஙகும. கெளளியநீரை யலலது வீசாது எ - று.

அநகரவாசிகள தமமையடுததோாகரு மணியையும பொனனையுங்கொணடு, அபபேடசுசெயவது நோகிய மேகமானது ஞானும அவாகளபோலச சொரியகருதி வெணணிற மழைநதும நீரையனறிப பொழியா தெனபதாம,

மேகம ஏழு - சமவாதாரம ஆவாதாரம புட்கலாவாதாரம சங்காரிதாரம துரோ ணம காளமுகி நீலவண்ணம இவைமுறையே மண் - நீர-பொன-பூ - மண - கல - தீ - எனபவறறைபபொழியும (கூ)

மருஙகுரு கடலின மொணடி மழைகுல மகளி னாமபாறு
கருஙகுழ னிகாபப வெண்ணிப பனமுறை கறுகுதுப பாரகரு
மொருஙகிர வலிகரு காளு முதவுமிந நகரின் மாநதா
பொருஙகொடை நிகாபப வெணணிப பனமுறை பெயது பாரகும.

(இ - ள்) மேகக் கூட்டங்களை பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களது ஐந்து பருப்பியையுடைய கரியகூந்தலேயொப்பக்கருதிய பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும் யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாடமாது பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பாக்கும் எ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிசடை. இவற்றுள் மயிரையுக்கியன முடிந்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடிந்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடிந்தலே குழல-பின்னிவிடுதலே பனிசடை யெனப்படும் (எ0)

அருமைகண் டுவப்புச செய்யா ரமாருதுவாழ் மலையிற கானின
மருவியென பயனென றெண்ணி மணங்கம ழகிலுஞ சந்துங
குருமலாச ணைப கங்கள கொன்றைமல லிகையு மற்றுங
திருநகர புறத்தி னெங்குஞ செறிந்தெழில காட்டா நிற்கும.

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும, சந்தனமும், நிறமமைந்த மலையையுடைய சணபகங்களும்,கொன்றையும, மலலிகையும பிறவும, (தமது) அருமையையபாராததகளியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும வனத்திலுமபொருந்தியிருப்பதால) யாது பயனெனறு கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின பக்கலில எவ்விடத்தும நெருங்கி (தமது) அழகைக காட்டாநிற்கும. எ - று.

தமதருமையை யுணராரிடையிருந்து பயனிலலே யெனக்கருதிய அகின் முதலியவை மலையுங்கானுமொழிந்து நகரபுறஞ்செறிந்து எழிலகாட்டுமெனக (கக)

இயலினக கறக வெண்ணி யினதிதொடி மயிலுஞ சால
நயமொழி கறக வெணணி நனகளி குயிலுமப போந்து
செயலெயந தளிர ணாதஞ செவவிபாராத துறையா நிற்கும
வயலபுற முடுத்த சோலை வளாநதவுய யான மெங்கும.

(இ - ள்.) வயல்களேப புறத்திலுடுத்த சோலைகளும வளாநத பூநதோட்டங்களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும, அழகிய அசோகநதளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதாகளது சாயலைக கறகவிருமபிக கூட்டத்தோடு மயிலகளும், மிகக் இனிமைவாய்நத சொறகளைக கற்கவிருமபி நலல கிளிகளும குயிலகளும வநது சமயமபாராதது வாழாநிறகும எ - று. (கஉ)

கூநதர மிருநத விநதத தென்னகர விடாது நோகசச
சிநதையி னுரவங கொணடிங தினநதமைப பூசை செயவாக
கநதமில வரங்க ணலகி யளிபபது சுமிதனுங தேவா
வநதனா மலாக டோறும வதியுமா ராம மெங்கும

(இ - ள்) தேவாகள அழகுமிக்க இநதப்பழமையாகிய சென்னை நகரை யிடைவிடாது பாக்கமனதில ஆசைகொணடும, நாடோறுங தமமைபபூசிப்பவாகளுகு அழிவிலலாத வரங்களைக கொடுத்துக காப்பது கருதியும வநது, பூக்கடோறும வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும (உளளன.) எ - று (கசு)

முதநதலைச சூலத தாரிபான மூனறுகண படைத்து மாதர்
முதநதலை முலைநே ராமன முடிகவிழ் குருமபைத தாழைக்
கொதநதொடி கமுகங காடு மாதளை குழலொப் பாமபூ
வைதநதிடும வாழைக காட்டின மருங்கள வளாவி நிறகும.

(இ - ள்) முதலீச சூலதையுடைய சிவபெருமானைப போல மூளறு கண்களைப்பெற்றும், மாதாகளது முதது வடமலையும முலையை யொவவாது (நாணித) தலைகுனிந்த குருமபையையுடைய தெனனநதோப்போடி, அழகிய கமுகு காடும மாதாகளது கூநதலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைகாட்டின பககங்களில் அள வளாவிநிற்கும எ - று

கொத்து - கூட்டம. ஈணடுதோப்பு. (கச)

நகருறை மைநத ரெல்லா நலனுருக காம ரெனறே
யகமுற நிணைததுக் கன்ன லவாகளகைச சிலைக ளாகப்
புகரறு வயலக ளெங்கும பொதுளுமவ் வாறே யெணணிப்
பகழிக ளாக நீலம பங்கயம பலவும பூகுமம.

(இ - ள்.) சென்னை நகரததில் வசிக்கும மாநதர்கள் யாவருமநல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகளெனறே மனதிற் பொருநத நிணைததுக கருமபானது அவாகளது கைகளிற சிலைகளாமபடி, குற்றமறற வயலகளிலெலலாம் நெருஙகி நிறகும அவ் வகையே, நீலம - தாமரை முதலிய பலவும பாணஙகளாகககருதி மலரும எ - று

மனமதனகணை ஐநது-தாமரை மா அசோகு மூல்லை நீலமெனபன அவை செயயுமவததை-சுபபிரயோகம விபபிரயோகம சோகம மோகம மரணம. இவற்றை, சூந்திரம்.

"வனசஞ சூத மசோகு மூல்லை
நீல மெனமதன பெயகணை யைநதே"—எனவும,

"சுப்பிர யோகம விபபிர யோகம்
சோகம மோகம மரணமுந தோற்றும்."—எனவும்,

"சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும
விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த நிரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந துயபபன தெவிடலும
மோக மழுஙகலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயாப்பும மயகமுஞ் செயயும"—எனவும் வருவனவற்றுனறிக.

மதனன இவவைஙகணைகளை,

"நெஞசி லரவிநத நீளசூதங் கொங்கையினில்
துஞசும் விழியி லசோகமாம—வஞ்சியாதஞ
செனனியிலே முலலை திகழ்நீல மலருலிலே
யெனனவே ளையுமியல பாம."—எனறபடி யெயவனெனக்கொளக (கடி)

நீரள வாகி நிற்ற னெடுஙகொடி யளவே யனறிச
சீரம நிலையும பூவுந தினநதொறு மொப்பக காடடுஞ
சாரினப பொருளுக கேறப வாழ்நதுதன் கவிகை யொபபப்
பாரிடை யளிகசு மிநதப பதியொடும பழகுங களுசம.

(இ - ள்) சலதினை அளவாகி நிறபது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதறகுச) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுததோரைக்) காக்கும் இநதச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாநத தன் இனப்பொருள்களுக்குச சமானமாக வாழ்நது தண்ணிய குடைபோல விளஙகும. எ - று. (கசு)

பாலையருங் கானமும் பாங்கமைந்த கதலி யென்னுங்
கோளரவு வளைந்தகன கூர்மருப்புக் காரு பாங்கராக காடு
மாளிகைக ளெனுங்கள் கண மதிக்கிற்காரு பாங்கராச சூனறு
நீளிடைவ ரதுநிறைபா நெடுங்கா சிலவ மலசும

(இ - ள) பாலையையுடைய அழகிய தெங்கும கமுகும பகியகரும்பும் என்று சொலலுங காடுகளைகாண நினைதற்காரு பககலிற்காடும, மாளிகைகளாகிய மலைகளைக காணகருதி யொருபககலின மலையும நெடுந்தூரத்தில வருது நிறக, நெடிய செனனை நகரமானது செலவமுற்று விளஙகும எ - று.

காடி எனறது திருவேர்காடும, சூனறு எனறது பிருங்கிமலையுமாம. பிருங்கி யிலையெனபது இகாலதத்துப பரஙகிமலையென மருவி வழஙகுகினறது. (கஎ)

பொருளபல விலைதது நாளும பொலிதலாற கதிரசெஞ சாலிப
பெருநில தரி னோபாற பெடபொடு சூழநது நிறஙகு
கருகிய பொருளைக ளெலலாங கவாதொறுங கொடுதது செலவ
மருகுவ தினமை யாலே யலையுமா பாஙகாச சூழும.

(இ - ள) பலபொருளகளை விலைதது நாடோறும விளஙகுதலால், கதிரை யுடைய செவவிய நெறபயிர பொருநிய பெரிய மருதநிலமானது (அசசெனனைநகரத தின) ஓர பககலிற சூழநது நிறகும நினைத பொருளகளெலலாவறறையும் கைக் கொளளநதோறுங கொடுதது செலவங சூறைவதினமையாலே அலைகளும [சமுத திரமும] ஓர பககலிற சூழ்நதிருகும எ - று

சென்னை நகரததைச சூழநது ஓர பககலில் மருதமும, மற்றொருபக்கலில நெயதலும விளஙகுமெனபது கருதது (கஅ)

கொடையொடு பயிலு மினபக ருளிராக ரெலலை யுளளே
மிடைகரு வளததுட சிலல விளமபினம பொதுமை தனனு
லடைகரு வளததை வேறு வகைமையி னறையப பகருப
புடைநகா வளததை முனனாப புகலுதும புலவா தேர

(இ - ள்) கொடைதொழிலிற் பழகுகின்ற இனபமைநத தணணிய சென்னை நகரத்தினெலலையில், நெருஙகிய வளபபங்களிற சிலவறறைப பொதுத்தனமையாற சொனனேம பொருநிய வளஙகளே வேறுவகையிற சொலலபபுகுது புடைநகா வளததைப புலவாகளறியுமபடி முதலிற கூறுவாம எ - று (கக)

புறநகர

வேறு

கிரிசரக களிறு நதிசரச கவிறுங கிளாநதெழுமு வனசரக் களிறு
முரிமையிற பயிலும பறபல தேயத துளவளா சுவறபரி மாவும
புரிமனி யிரத வுறுபடுகள பலவும புனையறு தானையும படையுங
தரியலா பணிபபச சுமநதுவந தளிகுரு தணபொறை தொறுங்கலம பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற சஞசரிகுமு யானையும, ஆறறிற சஞசரிகும் யானையும, காட்டிற் சஞசரிக்கும யானையும, உரிமையுடன பற்பல தேயதறிற பயில்கின்ற புற மயிரவளரும பிடரியையுடைய புரவியும, அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுபுக்கள் பலவும, குற்றமறற சேனையும, ஆயுதங்களும (முதலியவறறை) பகைஞர நடுங்கும

படிதாங்கிவந்து, தடபம பொருந்திய தலைமுகங்களிலெல்லாம பல மதகளங்களும கொடுக்கும. எ - று

கிரிசரம - நதிசரம - வனசரம எனனும அடைகள யானையின விசேடங்களே யுணர்த்தின. (உ ம)

அலபபடை யனைய தூங்குவாய நெடுங்கை யல்லசெவி வாரணம பழகு, நலபபெரு வனபபில மைந்தாக டமனு நவையறு சோபானத்திற வலிக்கு, வலபபடி மதமால யானையு நிகரா வாயமையைக தெரிபபதற சோபலப, புலபபடப புகன றுமொழுகுமணிலமாப சோதிசேர நட நதிரா பலரும.

(இ - ள) அலாயுதம்போனற தொங்கிய வாயையும கீண்டகையையும அசைகினற காதையுமுடைய யானைகளைப பழகசசெயகினற பெருமைவாயநத நலலழகனே யுடைய ஆடவாகள குறறமறற தமது போரத்திறதகின வலிமைகு வெறறி பொருந்திய மதமயகருடைய யானைபுநிகராத உணமையை யுணாத்துவதேபோல, வெளிப படகூறியும, தணடிதது, மணடிலமாக நடதது ஒழுங்காகச செலுத்துவா பலரும (உளா) எ - று (உக)

குழியிடைப படுகதுரு சிலபக ளுணவு கொடாமலு மினதமிகுதி சோகதது, கழிபெரு நிகளங காறற யாருங கதருணித தணிகம பகுதியும, பொழிமதக களிறறை விணஞாகள பழகுமை போாதமெதாழின முனனமே மதிதது, செழிதரு முளத்துப பயநதிறை சோபலாத திசைகளி பறங்கொடித தது வே

(இ - ள) மதமபொழிகினற யானையை, படகுழியில வீழதியும, சில தினங்களை ஆகாரமுதவாமலும, (பிறகு) இனதுடன கூட்டியும, மிகபபெரிய சங்கிலியைக காலிற பொருந்தகட்டியும, கோபதைதத ணிதது அழகிய நகரதிற புகுதியும, யானைபபணிகாகள பழகுகினற போதமெதாழிலே முனனமே யோசிதது, உளளதிற பொருந்திய அசசதமிஞறபோலும இகுயானைகள (எட்டும) புறங்கொடுத்(திரிந) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுகாடடியது திகுயானைகள வெளிப்புறதது மூகதைவைதது நிறறலின புறங்கொடுத்தனெனரா அவயானைகள தமமையும இநகரவாசிகளிவ்வாறு செயவரெனனும பயதைற புறங்கசடினவெனகொளக (உஉ)

இருபபுறைட டெழுகண முரலங்கள வாங்கி யெதிரெதிரா காகுபு தெழிகது, மருபபுடல புதைய வொளறணி யானறு மறுகுறக குதாடு தெழிகதுஞ, செருபபடி மிருபபுத தெதாடாகறு சுழறமிச செனறெதி சோசசுபு தெழிதமும, பொருபபின மலிநதா லெனககி யினங்கள போாதமெதாழில பழகிடம பலவால

(இ - ள) யானைகூட்டங்கள இருப்பினற்செயத நெடிய வளைதடிகளேயும இருப்புலகைகளேயுங கொணடு எதிரெதிராக மோதியடிதலும ஒனறோடொனறு தநதங்ங ளுடலிற்புதையுமபடி குதியாாபபரிதலும, போாபுரிகினற இருபபுசசங்கிலிகளேக கருங்களாறசுறறி எதிரசென றடிதலுப போாசெயதலும, மலைகூட்டங்கள் மாசசெய்தாறபோல, போாதமெதாழிலிற பழகுமிடஙகள எணணிறநதனவாம எ - று.

இருபுடை யொழுகும பருமணி யிரடட விழிமதக் கலுழியங் கரடக
கருஞிமி ழிசைபப செனறுநீர முககருங் களிறபினெந தூகைகைநீர வீசி
மருவிய வினதகீதா டாடடயா வனபபு வாரிதி மடததெழு புகிலு [னவே.
முருவுகள பீலவாயத தமமுளே நெடுமபோ ருவபபுறப புரிதலபோன ற

(இ - ள) இருபக்கலிலுந் தொங்குகினற பருததமணிகள ஒலிக்கவும, இழி கினற கனனமதபபெருகில அழகிய கரியவணடுகள சததிகக வுஞசெனறு நீரைமுகக கினற யானைத தொகுதிகள துதிகைகளால் நீரை வீசி, பொருநதிய தமமினததுடன விளையாடுகினற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும மேகஙகள பலவுருவஙகளாயத தமக்குள பெரிய போரினை விநோதமாகச செயதலபோனறன. எ - று. (உச)

தண்டமுஞ செணடு வெளியுஞசே வகமுந தூதுதிடுங கூடமும பலவு மண்டிய தாரை மதபபெரு மழையால வைகலுஞ சேதக மாகுந திண்டிறற களிறும பிடிகளுங கனறுஞ செறிதரு மொட்டக குழாமுந தண்டலை மருங்குமவயறகள மருங்குந தணகடன மருங்குமெண ணிலவே.

(இ - ள்.) தணடமும, செணடுவெளியும, சேவகமும, கட்டப்படுங்கூடமும பிறவிடஙகளும, நெருஙகிய மதபபெருகாகிய மழைததாயால நாடோறுஞ்சேரு கருகினற மிகக வலியுடைய ஆண யானைகளும, பெண யானைகளும், கோபிகளும நெருங்கிய ஒட்டகக கூடடஙகளும, சோலையின பக்கலிலும, வயலிலிட்ட (நெற்) சுளஙகளின் பக்கலிலும, தண்ணிய கடலினபககலிலும எணணிறநதனவாம. எ - று.

தணடம - யானைசெலலுமவழி செணடுவெளி-குதிரைசெலலும் வையாளி வீதி சேவகம - யானைதுயிலுமிடம கூடம - யானைகட்டுமிடம. (உடு)

வே று.

இநதிர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ
சநதிர திசையினு னுலகுந தாமெலம
வநதெரு நகரென மருவி னுமபரிப
பநதியின புடைநகரப பாத மொககுமே.

(இ - ள்) இநதிரலோகமும, சூரியலோகமும, சநதிரதிசையினுனகிய குபே ரனது லோகமும, ஆகிய இவைமெயல்லாம (ஒனறுசேநது) வநது, ஒரு நகரமெனப பொருந்தினுமம,குதிரைப் பநதியையுடைய புடைநகரின காறபாகததை யெரபபா குமோ ? (ஒபபாகாது) எ - று.

சநதிரதிசையினுன் - குபேரன எனறதை,

தணிகைப்புராணம்.

"துலாமணிநதவர் சூளிகைததலைத
துலாமிவர்நதெழுஞ தோமறநீக்கின
னிலாவிருமபொடு ணிறைநதாமென
நிலாவுமததலை யிவாநதுநிற்குமே"—என்னுஞ் செய்யுளினுகாண்க (உசு)

வரையறு போரிடை வாவிச செனறுமீண்
டரையருக் குவபபினை யாககு மாவொடு
கரைவருந தொறுமுருக கரைநது மீள்கலாக்
குரைகடற் பெருநதிரை குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்) வாயறுபோரில், தாவிசென்று திருமபி மனனாகளுகுகளிப் பையுணடாக்குங குதிரையுடன, கரையில வருமபோதெலலாம உருகுகனாது (வருத வுருவுடன) திருமபிசசெல்லாத ஒலிகினற கடலின பெரிய அலைதொகுதிகள் ஒப பாகுமோ? (ஒபபாகா) எ - று

வாயறுபோர எனபதறகு வாயறுகபபடடுளள போர எனறும, அளவி டபபடாத போர எனறும பொருளபடும (உஎ)

முகஙகவிழாத தனவென முனிவு செயகலா
தகங்களி சிறபபொடு மையல ரசசுவருே
சகமபுகழ் தரமிகத தரிபப ரொடடலா
முகங்கவிழ தரசசமா முடிபப தெணணியே.

(இ - ள) மன்னாகள (தமத) குதிரைகள முகஙகவிழ்நதனவென்று கோபி யாமல், பகைஞராகளது முகஙகள கவிழபடி போனை வெறறிசெயதல கருதி, மனதிற் பெருமகிழ்சசியுடன, உலகமானது மிகவுமபுகழுமபடி (அவறறைப) பூட்டுவோாகள எ-று

குதிரைகள முகஙகவிழ்தலுகு மனம வருநதாது சததருக்களே வெனறு வருவோமென்னுந தைரியததால, அகுதிரைகளேயே பூடடுவாகளெனனுர. (உஅ),

விசையொடு பைஙகதி விளைகருங கொயயுளே
திசைகளுங கடநதிடுஞ செலவு நோககியே
திசைகளைப புரநதனா தேவ ரெணமரு
மசைவிலெண கரிகளு மரவொ ரெடடுமே.

(இ - ள) வேகதுடன ஐஙகதிகளிலுளு செலலும புரவிகள அட்டதிக்கு களையுநதாணடிச செலலுஞ செலலுகையை நோககி, திகருப்பாலாக ளெணமரும, அசைவிலலாத திகரு யானைகளெடடும, திகருநாகஙகளெட்டும, எடடுத திசைகளேக காததிருநதாகள எ - று

ஐஙகதி - மலலகதி, மயூரகதி, வியாகரிகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப படும கொயயுளே-கொயத புறமயிையுடைய புரவி இது வினைததொகைபபுறறதபப பிறநத அமைமொழி

தேவரெணமா - இநதிரன அகனனி இயமன நிருதி வருணன வாயு குபேரன ஈசானன எணகாகள - ஐராவதம புணடரீகம வாமனம சுபரதீபம எடடுநாகஙகள - சாகுமி அநநதன தகுகன சஙகபாலன ஞளிகன பதுமன மகாபதுமன சாகதேகாடகன இநதேவாகளும யானைகளும நாகஙகளும முறையே கிழ்குமுலை வடகிழகு கீழ்பக பொருநதி, இபபுரவிகள திசைகளேக கடவாவணணங காகுவர் னெபதாரு

"உயாதிணை தொடாநத பொருளுமுத லாறு - மதனெடு சாததி னைத திணை முடிபின" எனறாகலினும, தேவரெணமரு மெனறதன கேறப, கரிகளும அரவு மெனபனவறறையு முடனகொணடு புரநதனரென உபாதினைமுடிபு கொகைபபட்ட தெனக கொளக. (உக)

வருநிடிம வழியிடை மழிதது மீளவகை
சிருதையிற தோாகலாத தினக ரனபரி
நொந்திடாத திசையெலா நொடிகு முனசெலுஞ
சுநதரப புரவியின தோாகள சூழநதனே.

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதிற் றே ராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும கணப்பொழுதிற்கு முற்பட்செ செலலும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகள் சூழ்நதுள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திருமபிச்செல்ல வகை யறியாமையின, திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும வலலபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கணடி மனநாணு மென்றாயிற்று. (கூ0)

நிததலும பன்முறை நேருந் தானவ
விததக ரறசசமா வினோததி டாக்கதி
ருதததமன றேரைவிண ணூடடு நோநதவர்
கொதததொடி முறைமையிற சுமைகசுந தோகளே.

(இ - ள்.) சமீபிதத (பகை) வாகளே, கிளையுடன முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள, நாடோறும பலமுறை யெதிர்கினைற அசுரர்களாகிய மாறதேயாகள நீங்கும் படி போபுரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயததிற செலலச செயயும. எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும அததமிக்கையிலும அவனது வருகையை மாறதே யாகளெனனும அசுரா தடுப்பா அபபொழுது அநதணாகொடுக்கும் ஆகுதிய வாளா கசசென்று அவர்களே விலகதி வழி செயயுமெனபது புராண சரிதம. (கூக)

ஒருமுறை யடைநதிடி ஞென்ன லாருயிர
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருடபகை
கருவொடு மறபபொராக ககனத தோமிசை
வருபவன மறையுரு வாயி னனரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்தால, பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (நகரத இலுள்ள) தோகள குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடழிய போபுரியாத ஆகாயத் திற் செல்லும் தேரில் வருபவனுகி மறையுருவடைநதவ ஞனன. எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுச்சும பகைவன.

மறையுரு - வேதவடிவு , மறையதிதகவடிவு. (கூஉ)

தெதிரிந்துமண னிடைபபடை பயிறறுஞ செல்வர்முன
னிழிநதிமைப புறுமென வெணணி நானமுகன
விழிநததகனி னுகவே விதிததிட டானரோ
பழிதத்தலெய தாவகை பணணி வாகுகெலாம.

(இ - ள்) ஆர்ப்பரிததப் பூமியிற படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, நிழலுற்ற மைகொட்டி னென்று யோசிதது, நானகு திருமுகங்களே யுடைய பிரமதேவன, பழிப்பெயதா வகையாகத தேவாகட்கெலலாம விழிதத கண் ணுகவே படைதது விட்டனன எ - று.

இநநகரிலுள்ளா படைபயிறறுவது கண்டிமையாது காணவலல ராகாதிருப் பின் அசுராகுப் பழிவருமெனறு அதனைத தீரப்பான கருதிய பிரமன் அவாகளே இமை கொடாத [இமையவர்] களாகப் படைததன னெனரூர. (கூங)

தெயவதப படையினுற றெவ்வ ராறறலக
கொய்வது தகாதென வவைகு றித்திடாக

கைவளா வெற்றியே கருதித தாணிக
ளெய்வது மெறிவது மினிது கற்குமே.

(இ - ள்.) தெய்வீகம பொருந்திய அதிதிரங்களால், பகைளூர வல்லபத்தை யடக்குவது தகுதியன்றென்று, அவற்றைக கருதாதனவாய,கையிலுல வளரும வெறறி யையே(பெறக்)கருதி, சேனைகள எயவதும எறிவதும் (ஆதியவறறை) இனிமையோடி கற்கும். எ - று. (ஈச)

உரைத்திடிம படைகளுக குறுபபெ லாமிகத
தரைததலே விளஙகுறச சமைதது நலருபபு
புரைததட் வினைஞாகள பொருநதி வாழ்தர
நிரைததிடுஞ் சேரிக ணிலவு மெஙகணும.

(இ - ள்.) சொல்லுகினற படைகளுகு அங்கஙகள யாவும பூமியில் மிகவும் விளங்குமபடி படைத்துக்கொடுதது, குறறமறற (அவற்றின) தலைவாகள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுதிய சேரிகள எஙகும உளளன. எ - று. (ஊடி)

விலங்கலும வனஙகளூம விரிநத பணணீயுஞ
சலங்கொடுத தளிதிடுந தலைமை நாடியே
நலஙகிளா பொருள்பல நலகக காாகடல
கலஙகளிற சுமநதிருஙக கரைகக ணுயகுமே.

(இ - ள) மலைகளும, காடுகளும, பரநத வயல்களும் (தமக்கு) நீரைகொடுத்துக காகஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நனமை விளஙகுமட பலபொருள்களைக கொடுகக, கரியகடலானது மரகலஙகளிற் சுமநது (வநது) பெரிய கரையினகண (அவறறைச) செலுத்தாநிறகும். எ - று.

மலைபடி திரவிய முதலியன மரக்கலஙகளில் வருமென ரூராயிற்று மலை படி திரவியம - மிளகு கோட்டம் அகில தகோலம் குஙகுமம காடபடிதிரவியம - இரூல தேன அரகு மயிற்பீலி நாவி நாடுபடி திரவியம - செநகெல சிறுபயறு கரு மபு வாழை செவவிளநீர எனகெகொளக இவையெயனறி, நகாபடிதிரவிய கடலபடி திரவியஙகளுடன திரவிய ஐவகையெனபது வழககு அவறறுள நகாபடி திரவியம - அரசன பிததன மநதி யானை கணணுடி. கடலபடி திரவியம - உபபு முதது பவளம் சங்கு ஓகோலியெனப்படிம. (ஊசு)

மடிவுறும வலாரியை யழைபப வானவா
தொடுகடை யடிததமை சூழ்நது வெறபெலாம
படுகட லொளிததவப ரமபாக கூவுவான
புடையடுத தனபெரும பொருளின குபபைமே.

(இ - ள்) மடிவிற பொருநதிய இநதிரனை (வெளிவருகவெனறு) அழைக்கத் தேவர்கள சமுததிரக்கடையை யடைநதமையை மலைகள் யாவும யோசிநது, ஆழமாகிய கடலிலொளிததி அநத மைநாகமிரியைக் கூபபிடிமபடி சமீபிதது வநதனவறறை (ஒத திருககும ஆஙகுளள பல) பொருளகளின குவியலகள். எ - று

இநதிரன் தனகுப் பயந்து கடலிலொளிதிதுத் தவசெயலிலிருநத விருத் திரனைவததத பழியினுல,சாமமா மடிவில் ஓராளதினிடையே புருநது தன்புற்று நிற்கையில்,இமையவருலகு அரசனினறி வருநதி,பிரகற்பதிமுனிவரையுடன்கொண்டு கடலையடைநது, அவனை விளித்தமை யுணமையின், "மடிவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொகை யடித்தமை'' எனறும், கடற்கையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போனறிருத்தலானும, இநதிரன மலைகளின சிறகுகளேயரிந்து இடம விட்டுப் பெயராது செயது வருகையில, அவனது வசரிரதறிறகஞ்சிய மைநாகஙகடலிலொளி ததுகொண்டமையானும, இநதிரன மைநாகததைககணடவிடதது அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிடுமாதலானும், தன்னினதைக்காக அவையழைதனபோலுமென்பார் ''வெறபெலாம * * * பொருளின் குப்பையே.'' எனறுங்கூறினா (கூஎ)

பலகிய படைகளும பறபல பணடமு
மலகிய புடைநகா வருதது முறறுமோ
வெலகழ லாடவா மினன னுரொடு
புலருறு மிடைநகா புகலு வாமரோ.

(இ - ள) பெருகிய படைகளும, பறபல பணடங்களும அதிகமாகவுளள புடைநகளைசசொலலி முடியுமோ ? (சொல்லிமுடியாது) வெறறி பொருநகிய வீரக கழலணிநத ஆடவாகள் மினனலபோலுரு சாயலேயுடைய மாதாகளுடன கூடிவாழும இடைநகா (வளதததை இனி) கூறுவாம. எ - று (கூஅ)

இ டை ந கா.

வே று

புளினத்திர ளொடுசெய்தொளிர பொறருனறுகள பலவும
வளியுறறுளா மணிமேடையும வருநீரநிறை தடமு
மளிமொய்ததிது முயயானமு மலரபஙகய மடிவுங
களிமுறறுற வெதிரேவாரிரு கணணுநதிறை கொள்ளும.

(இ - ள்) வெணமணற் குனறுகளுடன பிரகாசிகினற அழகிய பலசெய் குனறுகளும,(தென்றற)காறறுப பொருநதி வீசுகினற அழகிய மேடைகளும,வருகினற சலநிறைநத தடாகஙகளும, வணடுகள மொயகினற சோலைகளும, மலாநத தாமரா மடுகளும, பெருஙகளிபபடையக காணபவாகளது இருவிழிகளேயுங் கபபங்களாகக் கொளளாந்தறகும எ - று (கூக)

கடிபாலியி னுறுவோவாவய றுனனுமபதி சோகதாஙு
கடிசோநிறை புடைமாநு ரதிவனசூர னுழையப
படிவாதெவி கிளிபூவைகள பமரஙகுயில மயிலக
ளொடுகூவிய குரலினினிசை யுணருங்களி புணருமு

(இ - ள) சுடுகினற பாலநிலதறிற பொருநதினவாகள் மருதநிலமமைநத நகரததைச சோகதாறபோல, மோதுகினற போரொலி நிறைநத சிறநத புடைநகரத தில், அதிகினற வலிய சததமானது துழையபபடிபவா செவியில, கிளிகளும் நாகண வாயபபறவைகளும வணடுகளும குயிலகளும மயிலகளுங கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணாநது களிபபடைவாகள எ - று

அதிரவன குரலொலி பாலவழிநடபபோ துயருகும, கிளிமுதலியவற்றின் இனனிசை வயறனனும பதியடைநதோ சுகததுகு மொபபிடபபட்டன (சஅ)

வணடாடுவ மலருமபல மலரிறகரு மேகங
கணடாடுவ களிமாமயில கதிராமணி மேடை
கொணடாடுவ கிளிபூவைகள கூறுமபனி மொழியைத
தணடாதுட னுறையுகுயி றமதினனிசை யோாகதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும், கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் இளிகளும் நாணவாயபுட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற கொண்டாடுவனவாகிய குளிர்நத சொலலெக குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணாந்து நீங்காது உடனவாழும எ - று. (சக)

கொநதாடிய மலாமெனகுழல குலியகலே கலியச
சநதாடிய முலேமேலவளா தரளதெதாடை யலிய
வநதாடவா விழியுஙகளி மனமுநதிறை நல்கப
பநதாடுவா கழலமமனே பலவாடுவா மடவா.

(இ - ள்) கொதாகவுள்ள மலாகளே யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சநதனகுழமபு பூசியமுலையினமேல் வளாகின்ற முத்துமாலே அசையவும், புருடாகள (ஆங்கு) வநது (தமது) கணகளுங் களித்த மனமுந திறையாகக்கொடுக்கவும்,மாதாகள பநதாடுவாகள, கழஙகு அமமனே (முதலிய) பல ஆடடங்களே யாடுவாகள எ - று

பநது - கழஙகு - அமமனே யென்பன ஒவ்வோர்வகை யாடல்கள். (சஉ)

கழுமாமணி யணியாரகமு கிடுமூசலி னுடச
செழுமாமணி யொளிருஙகுழை செவியூசலி னுடிங
குழுவானர நேராகிசசிறு கொடியூசலி னுடி
மெழுகாளியா மனமாமய லெனுமூசலி னுடிம

(இ - ள) (மாசு) கழுவிய சிறநத மாணிக்கமபோனற மாதர்கள் கழுகமரத்தி லிட்ட ஞசலில விளையாட. செழுமைதஙகிய சிறநத இரதினஙகள பிரகாசிகின்ற குணடலஙகள (அவாகளது) செவியாகிய ஞசலிலாடாநிறகும. தொகுதியாகிய வான ரஙகள (அவறறைப்) பாாதது, சிறு கொடிகளாகிய ஊசலகளிலாடாநிறகும. இளம் பருவமுடைய ஆடவாகளது எழுகின்ற மனமுஞ சிறநத காமமயலெனனும ஊசலி லாடாநிறகும. எ - று

கழுமணி - சாணேயிட்ட மணியென்க. (சஙு)

வெளளோதிம மலாமேலவினே யாடுஙகய மாடி
முளளோடெழு கொடியமபுய முருகாமலா குவளேக
களளோடலா குமுதஙகொடி கணடாரமன மறுகாற
புளளோடணி தொடைசெய்குவா புனமாமயி லேயா.

(இ - ள) வனதிறசஞசரிகளுஞ சிறநத மயிலினே (சாயலால) ஒத்த மாதர் கள, வெளளிய அனனஙகள மலாகளினபேரில விளையாடுகின்ற கயஙகளில மூழ்கி, மூளளோடு மூளக்கின்ற கொடியிற பூதத தாமரைகளேயும, வாசனைபொருநதிய மலா களாகிய குவளைகளேயும, தேளுடு விகசித்த அலலிகளேயுங்கொணடி, கணடவாளது மனதையும வணடுகளோடு (சோதது) அழகிய மாலே கடடுவாாகள. எ - று

அறு கால் - ஆறு காலகளேயுடையது, வணடு இது பணபுதொகைப் புறதத துப் பிறநத அனமொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இசசெய்யுளில், நீாவிளையாட்டும மலா கொயதலுங கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணநதரு கனகததொடி மணியுஙகறை பெயது
திணணநதரு மூசலஙகொடி செஙகைததொடி யுழலச

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
கிணைமவிழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நோவார.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும உரலிற்பெய்து, வலி மைவாய்ந்தஉலக்கையைக்கொண்டு,செவ்விய கரதிலணிந்தவளைகளேயும்படி(பொற்) சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள இட்டுள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங் கையாகிய கிண்ணமானது(ஆடவர்)விழிகட்குத்தெரிய, (அவாகள) கிண்ணமளவாகிய தனததை (அமமாதாகட்குக்) கொடுபபாகள். எ - று

கனகமும மணியும் பெய்து என்றதனுனே சுணணமென்பதைப் பொற் சுண்ணமென்றும். இச்செயயுளிற பொற சுணணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சடு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூடடிடை யுய்கது
வள்ளதன மான்பாலொடு வைததூடடபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில வித்தினனிசை மெனசொற்களே மாத
ரெளளற்றிற மினியினெறம தினசொறகென மகிழ்வார.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின கூட்டதையும, நாகணவாய்ப் புட்களின் கூட்டதையும விளஙகுகின்ற கூட்டில் விடுதது, கிண்ணங்களிற சாதமும் பசும பாலும வைதனுட்டி, இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொறகளே மந்திரம்போல மிருதுவாகக கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்குக் குறைகூறுதறிமலலேயெனறு மகிழ்வாகள். எ - று. (சசு)

சிலேவாணுதன் மடவாதில கமும்வர்காகுழன் மலரு
முலேமேலணி களபங்களு முனனுங்களி செய்யுங்
கலேநீயிய கலவிததொழில கதுவித்தம தியல்பு
குலேவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிருநதே.

(இ - ள்.) வில்லேப்போன்ற ஒளளிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது இலத மும், நெடிய அளகததிலணிநத மலர்களும, தனஙகளிலணிநத கலவைசசாநத முதலிய வைகளும (கலவிக்கு) முன்னரும விருப்பையுணடுசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணாச சிததொழில பொருநதித தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும, குணமிருநது மகிழ்புண டாக்கும எ - று. (சஎ)

ஊடிசசெலு மடவார்தம தொளிரமேகலே பறறி
வாடிததளா வுறுமைநதாகள் வாங்ககமழ் சுண்ண
நீடிகளிரா தீபங்கெட நேரோசசியும விழிகண
மூடிததலே குனிவாமணி முறறுநதிவண் மாடம்.

(இ - ள்) மூற்றும ரவரதனங்களால விளஙகுகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல் கொண்டுசெல்லும மஙகையாகளது பிரகாசிகின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றத தளாச்சியடையும் ஆடவர்கள பற்றியீர்கக, (அமமாதாகள்) மணமவீசும் (மூத்துச்) சுண் ணததை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணியுமபடி நேரேவீசியும, கணகளேமூடி (நாணத் தால்) தலேகுனிவாகாள். எ - று.

மேகலே - எழுகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினாக்கினியர்

"எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலே
பண்கொள கலாபம பதினூறு - கண்கொள்

பருமம பதினெட்டு மூப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று ”—எனப் பத்துப்பாட்டோயிலும்,

“எண கோவை மேகலே காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள கலாபமிரு பத்தொனறு - கண்கொள்
பருமம் பதினனகு மூபபத திரணடு
.”—எனப் பிறருங கூறுவதானுணர்க. (சஅ)

வே று.

மலர்நத மகிழ்வா லாடவாகம வடிவம வரிபபான படமெடுபபக்
கலநத பரததை யொருததியுருக கவினத் தீடட முயன றீரென
றலாநத கமலச சீறடியான றணிபூங குஞ்சி முடிசூடடிப
புலநது போவா மேகலேயும பொனனஞ சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்) ஆடவாகள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதருவததைச சிததிரிக்கும் பொருட்டுப் படததையெடுக்க, (ஓ! ஓ! நீர) கூடிய வேசையொருததியின வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயனறீரெனறு, மலாநத தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொனறை, அழகிய மலாசூடிய முடியிற சூடடி [உதைதது] ஊடல்கொணடு செலலுமஙகையாக ளது மேகலாபரணமும, அழகிய பொறசிலமபுகளும ஒலிமே, எ - று.

சீறடி=சிறு+அடி. இது முதனீளாதரியின சிற்றடியெனவும். (சக)

கலவி யிடதது நீராடுங கருமத திடததுங் கழிகின்ற
கலனு மூடையும போலாத கையில வளேசோ வனநோகுபெ
பலரை மணநதெம போலிவாகுப பகைததீ ரோவென றுடவாகள
பலநன குரைததுத தினிதிருததும பாவை யணியா குழுவெனகும

(இ - ள) புணாச்சிகாலததும, நீராடல் செய்யுங்காலத்தும விலக்குகின்ற ஆபரணங்களும ஆடையும போலாத கையிலுள்ள வளேகள சோர்வனவறறை ஆடவாகள பாரதது, (வளேகளே! நீரும்) எமமைப்போற் பலரையுங்கூடி இவ்வாறுபோப் பகைததீராகளோ? எனறு பலவாறதைகளே நனறுகககூறி, சோபகதணிகும பொறபதுமைபோனற மஙகையா தொகுதியெனகும (உள்ளன.) எ - று. (ரo)

ஊடும பொழுது மடவாக ளுணாநதை வுணாநதைந தமனியினமேற்
கூடும பொழுது மரப்பொயகை குடையும பொழுதும பசுமபொழிலி
ணுடிய பொழுதுஞ சிதாநதுவிழு மணஙக ளுர்தங் கலனிரவு
நீடிய பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான புசையு மிடைகுகரே.

(இ - ள.) மங்கையர்கள ஊடல்கொள்ளுங காலததிலும, புலவிநீகக ஊடல் தவிர்ந்து பஞுசசயனததின்மேறிக் கலவிசெயயுங் காலததிலும, மலாததடாகததில மூழ்குங்காலததிலும,பசிய சோலையில் விளேயாடுங்காலததிலும, சிதறிவிழுகினற மங்கையரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராக்காலததும் இருளேயொழிதது (கிறறலின) இடைகுகரமானது நெடிய ஆகாயததை யொதது விருககும். எ - று.

ஐந்தமனிகள் - இலவம்பஞசு - செமபஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அனனத் தூவி யெனப்படுமே. (ரூக)

தண்ணந தரளங் கலநதமண றனைநத பொழிலும பலநீரும்
வண்ணந தழைநத நிரகாநத மணிமா டமுமல குதலாலுந

திண்ணந கருசூ ரியகாநதத திரண்மே டையுமல குதலானும்
விண்ணந கநவே யறுபருவம விளேகருந துயரு மிலததுவே.

(இ - ன்.) குளிாநத அழகிய முததுக்கள கலநத மணலமைநத சோலையும், பலநீரும, அழகமைந்த சநதிரகாநதக கறகளாலாகிய மாளிகையும மிகுநதிருததலா ணும, வலிமைவாயநத சூரியகாநதக கறகளாலமைநத மேடைகள் நெருஙகியிருததலா ணும் ஆகாயதைப்போலவே ஆறிருதகளும விளேகருந துயரஙகளும அவவிடை நகரம் உடைததாயிலது. எ - று. (இஉ)

நாக மணகரு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர முனிவோாகள
யோக முழகரு மாறேபோல யோக மிகுநத விளையாாகள
போக முழகரு மிடைநகரம புகனரு மினியுண ணகரகழி
மாகநிவகரு மதினமுதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம.

(இ - ள.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குறறந தீாந்தமுனிவா கள் யோகதிற் பயிலுமவகையே போல, இளைஞாகள புணாசசி மிகுநது போகங் களைததுயகரும இடைநகா (வளஙகளே) சொனனேம். இனி, உணணகரததில அகழி யும ஆகாயமளாவிய மதிலும முதலானவறறை வரிசைபடக கூறுவாம. எ - று. (இங)

உண் ணக ர்.

வே று

நெய் கலந்த வோதி மாதா நெஞ்சி ஞாநத வஞ்சமு
மெய்க லநத ஞான யோக மேவி ஞாக ஞளளமுங
கைக லநதி முகக ணைக டைகக ணிகரும வணணமு
மைக லநத ளகஙி ஙுமம ளகஙொ ணுகஙி டஙுகரே.

(இ - ள) நெயபூசிய கூநதலையுடைய மாதாகளது மனதிற் பொருநதிய வஞ் சகமும, உண்மைகலநதுளள ஞாணயோகததைப பொருநதினவாகளது மனமும திரி நேதிரஙகளையுடைய சிவபெருமான கைகலநத திருக்கடைகணண் சாததும வகையும, அழகுபெற அளவிடடாலும (அஙகரதது) அகழி அளவுசெயயபபடாது எ - று.

உறுபபெ திாநத கருஞ மாமப லுற்ப லஙகள் வளளைகண
மறுபப டாவ னிசச மீமரு மறறு மாத ரேவலா
லிறுபப வேறறகை மளளா சூழநத தெனன மெனம லாக்குலம
வெறுநத நணகி டஙகின மாடு வேழம பூநது நிறகுமே.

(இ - ள்.) அவயஙகளே யெதிாநத தாமரைமலாகள ஆம்பன்மலாகள் உற்பல மலாகள வளளைக்கொடிகள சூறறமடையாத அனிசசமலாகளுடன பிறவற்றையும மங் கையா கட்டளபபடி தணடிதக, வேறபடைதாஙகிய மளளாகள சூழ்ந்தாறபோல,மெல் லிய மலாகசூட்டஙகள விசேடிதது விளஙகுந தட்பமாகிய அகழியின் பககலில், காணலகள விளஙகிநிறகும. எ - று (இஙி)

தெளிாநத தணகி டஙகு மாதா சேரந்தி ருஞசெ யறகையாற்
குளிாநதி னிகரு நீர தாயகொ ழுஙகண் மாம ணைததிணை
டொளிாநத லாநத பூவ தாயு லாவும வணடி ணுசையால
வினிாநதி டாம லெமபொ ழிகரும வேணு வாவி ணுகருமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தணணிய அகழியானது மாதாகள் சேருகின்ற செயற் கையாலும, குளிர்ச்சியுற்று இனிகுரு தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்தது மலாநத பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியினலியாலும், ஐமபொறிகளும வேணடிய ஆசையைக கெடா மற் கொடுகும். எ - று.

ஐமபொறிகளும் அவாவினேதத்தல —மாதாசெயறகையால-பரிசமும, இனிப் பால் - இரதமும, மணத்தால - கநதமும, பூவால - ரூபமும, ஓசையால சத்தமும உண்டாகுமெனக்கொள்க. (நிசு)

துள்ளு கெணடை வாளை முட்சு ரவ ரான்ம லங்குமீ
னெளளு ளுணடி டங்கா கூம மெண்ணி லாவு யிரதகொகை
யுளளு லாவ மேலெ லாமு வகுரு மாணபீன வைகலால
வெளள நீரககி டங்கு மனற லேசை மாதா போலுமே.

(இ - ள்.) துளளுகின்ற கெண்டைமீனகள் வாளை மீனகள் - முளளையுடைய சுறுமீனகள - வராலமீனகள - மலஙகுமீனகள - இழிவாகிய நணடுகள - முதலைகள - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிரதொகைகள உளளே யுலவாநிறக, மேலிட முழுதுங களிகளும மாட்சிமையுடனிருத்தலால, மிகக நீர பொருந்தியுளள அகழி யானது நிலேபெற வேசைமாதரை யொதிருகும எ - று.

அகழியானது மேலே நயஙகாட்டி உளளே வஞ்சகமடைநதுநிறகும வேசை யைப்போனறிருக்கும என்பது கருத்து (நிஎ)

ஆளகக ரொதத தண்கி டங்க கனற ரொசசி மீபாடுதான
வீளகக முறறு நீகக மினறி மேவு கடபி ஞரதமைத
துளஙக லினறி யொடட லாதது லங்க ளெனறு நிறறலா
லீளகுரு மம திறரு வாய்த்த வில்லின மாது போலுமே.

(இ - ள்) சமுதரமபோன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதி லுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமிலலாத பொருநதிய நடபாளரை நீஙகுகலினறிப பகைஞர் களே நீஙகுமபடி சயித்து நிறறலால, வனமை வாயந்த மதிஅகுப பொருநதிய மனைவிபோனறிருநதது. எ - று. (இஅ)

நாகா வாழும வைபா முமபா நண்ணி வாழும வைபா முமிப
போக பூமி யொகரு மேறபு குநது காணரு மெனறுசெலை
றேமை யோடு கீழு மேலு மொணகி டஙகரு நொசசியு
மீகை யாளா கீதகி யெனன வெனறு நினறி லங்குமே.

(இ - ள) நாகாகள் வாழும பாதலலோகமும, தேவாகள பொருநதிவாழுஞ சுவாக்கலோகமும, இநதப் போகபூமியைப போனறிருகருஞாறற காணபோமெனறு, ஒள்ளிய அகழியும மதிலும் (முறையே) கீழும மேலுஞ சுறேவநதுடன சென்று, கொடையாளிகள சீதகியைபபோல எகாலமும பொருந்தி விளஙகும எ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞசென்று எனகூடடிக கொளக (இக)

எண்மை மாதி ரருகி ஞரி மைதகி டாத பாவையா
றிண்மை யாக வூறு வகுரு சேரு மிகர காகளெனு
வண்மை நாடி யேய மைதத தொகரு நொசசி சிண்ணுளார
வணமை நோகக மாறற வேம லிகத தெதுகும வாகொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எடடுதிகுப பாலள்களது இடைவெட்டாத நோக் கதினுல, இசசெனனை நகரதிறகு வலிமையாக இடையூறுவநதடையுமெனறு உண

மைகருதியே (அதனை யவர் நோகசம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயதலிலுள்ள(ஆனை)தேவாகளது வளவிய திருவடியை மாற்றுமபடிகளே கெடிய கொடிகள எஙகும நிறைநதன (ஆகும). எ - று.

தேவாகளில் அட்டதிசைகளிலுள்ளார கண்படாது மதிலும், விணணிலுள ஸார் கண்படாது பதாகையும் மறைகருமென்பது கருதது. (கூ0)

மாறு கொண்ட மனனா போாகரு வநதி டாமுன் சென்றவாக
கீறு கணடி ழீளும வீர ரெணணி லாது வனறுற
நீறு நீறது மாட மூடி நிறற லானு மிருநகாக்
கூறு நீ பப வேயி ழைநத தாரு மோஙகு மாமதில.

(இ - ள்.) பகைமைகொணட அரசாகள் போபுரிதறகுவராமுன்னரே (எதிர) சென்று அவாகட்கு இறுதிசெய்து திருமபுங கணகளில்லாத (யுதத) வீரர்கள பொரு நதிவாழ, சுணணநீறறிய (சுவாதலஙகளையுடைய) மாளிகைகள உளளே நிறபதா னும, உயாந்த பெரியமதிலானது இசசெனனை நகரதறகு இடையூறு தவிர்கவே செயவிதததாகும. எ - று.

பகைஞரா யெதிரசெனறு வென்றுவரும் வண்மையுடையார்,மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருகஙகிடையூறு வேணடாது மதிலானது (தானே) உயாநதுநிறகுமெனபது கருதது (கூக)

நொசி யுசசி வேயநது நீண்ட நொசசி யோடு போாசெய
விசசை யுறறு மன்னா வருநெ திராகுமெ வணண முண்டெனி
னசசு மிருந காகணை வாழு நலல வீரா வேண்டுமோ
மெசச வெநதி ரஙக ளேவி னாலு போராவி லாகுமோ.

(இ - ள்.) நொசசிமாலையை முடியிற்சூடி கெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொணடி (பகை) அரசாகள வநது எதிராகுமெனற வகையுளதாயின, விருமபத தாக இசசெனனை நகரதினகண வாழ்வினற நலல (போ) வீராகளும வேணடப்படு மோ? (வேணடுவதிலலை , ஏனெனில அமமதிலிற பொறிதத) யநதிரஙகளே (கண டோா) மெசசமபடி விளாநது போாசெயயும எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவநத மனனவன நொச்சிமாலையணிநதுவருதன், மரபாகலின "நொசசி யுசசி வேயநது" எனறார. (கூஉ)

வரது மனனா நொசசி முறறின வாநத தண்ட மோசிசியே
வெந திரகத டாகக ளிறறி னஙக நிறதத தேரடு
முநத வேரடி மாம டஙகன முறறும வேழ மடதெழுது
குநத மளளா வாமப ரிகரு ளஞச வடடிம வேஙகைபே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசாகள வந்து மதிலினை முறறுகைசெய்தால, மதஞ் சொரியும் எநதிரயானைகளொருதிகள தணடாயுதஙகளேவீசி ஒளிவிடுகேதாகளை யழிக் கும. சிறநத சிஙகப்பொறிகள முழுதும முறபட வேடி யானைகளைகொன்றெழும். வேஙகைபபொறிகள ஈட்டியேநதிய மளளாகளையுந தாவிசசெல்லுங குதிரைத தொரு தியையுமழிகரும. எ - று

மதிலிலுளள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிஙகப்பொறிகள யானைபபடையையும, வேஙகைபபொறிகள் ஆட்படையையுங குதி ரைப்படையையும் அழிகருமெனறார் (கூக)

சுழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருபபு லக்கை நாற்றகங்
சுழுக்க டைக்கு லங்குயங கதைகளு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம வாவில வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்கரு மோடு நீளு மொய்மபி னெநதி ரங்களே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள, வேதடிகள் - இருப்பு நெருஞ்சினமுட்கள் - வேறபடைகள - இருப்புலக்கைகள - வாட்கள - ராட்டித் தொகுதிகள் - அரிவாட்கள - கதைக்கூட்டங்கள - கல்பைகள் - மழுக்கள - பிண்டிகள் - பாலங்கள் - நெடியவிறகள - அமபுகள் - சூலங்கள - சகரிரங்கள - (முதலிய வற்றை) முழுதுஞ்செலுததாநிற்கும், ஓடாநிற்கும, திருமபாநிறகும. எ - று. (சுச)

நெருபபு கனறு வநத மனனர சேனை மேலு ருகுகிய
விருப்பு நீரகள் நெப்பு நீர களீய மோடி றைபபன
நெருப்பி னோடு கலலு லோக நீளி டைசெலுத்துவ
வுருப்ப மிகரு யாவு மங்கு லபபி லாத மலருமே

(இ - ள்.) போர்புகன்று வநத அரசர்களது சேனைகளினபேரில, உருக்கிய இருப்புநீர்களீயும செப்புநீர்களீயும காயநீர்களீயும இறைப்பனவும, நெருபபுடன் கல்லும உலோகங்களும் உட்டிணமிருநது நெடுநதூரதஇலெறிவனவும, (முதலிய) எல்லா யநதிரங்களும அம்மதிலில அழிதலிலலாதனவாகி நிறைநதிருகரும எ - று.

மாசை யைகரு மிதத விநத மாந காகக ணுமபாகாள்
பூசை யைகரு மிதத லாது போரரு மிதது றேனமி னென்
ரூசை யைகரு மிதத நொசசி யங்கை யானம மிததலபோ
லோசை யைகரு மித்து நீடு மொணப தாகை யாடுமே.

(இ - ள்.) பொன்னைகருதிதத[செலவமவாய்ந்]சிறநத இச்செவனே நகரததிற் பூசைபெறறதலைக கருதியலது, போர்செயதல கருதிவராதீர்கள தேவாகளே எனறு, இசைகளே யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடிதலபோல, சீறதி யைகருதிபபிட்டியாநத ஒளளிய தூவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (சுசு)

எணணில படடி னஙக ளுகரு மேநதன மனன னுகவே
பண்ணி யிநத வொபபி லாத பட்டி னததை மறறிந
றுண்மை யாரு மோராது கொளள வோஙகு மோலி சூடடிய
வணமை காடடி நிறகும விண்வ ளாருதொ ளிர்நத கோபுரம.

(இ - ள்.) (இசசெனனைநகரில) ஆகாயமளாவி உயாந்து பிரகாசிகருங் கோபுரமானது, இநதச் சமாணமில்லாத சென்னைநகரததை, கணகளிலலாத நகரஙகளுகரும பெருமைவாயநத (நகர) ராசலுகவே செயது, இதனது உணமையை எவரு மறிநது கொளளுமபடி, உயாநத கிரீடதைததரிதத வணமையைக காட்டிநிற்கும எ - று.

உடுக்கள் கோளக ணுள்கண மறறை யுமப ராரும வாவழி
விடுகடி ணுமவி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுகரு நாறகு லநத ருமம டாருதெ ழுநது செலலவே
தடுகரு மாமி லாது நூநத யநரு வாயதல யாவுமே.

(இ - ள்.) விணமீனகள - நிரகங்கள - ருஷதிரிஙகள - பிறதேவாகள முதலியோரும் ஆகாயவீதியை விடதாலும (தாம) விடாது இஙகேசாறறும, பொருநதிய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் காற்குலதத்த தோனறியவாகளும் நெருங்கித் தோனறிச செலலும்படி தடுகக்கும வகையில்லாமற பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்தகரில்) விளஙகும. எ - று.

திரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள. கோளகள - அசுவனி பரணி முதலிய இருபததேழு நக்ஷத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல நணபகல எறபாடு எனப்படும.

நாற்குலத்தர் - பிராமணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர். (சுஅ)

வருதெ திர்ந்த தெவ்வின மனைர் மாம னிடமு டிதகலே
மூருது றப்ப னிதநி ருமபொன முறறுய வாஙகு தொரசியின
சூருத லினன துறற மைநதா தமபொ ருள்க வாநதவா
சிருதை யுமப னிககு மாதா சேரி வணமை செப்புவாம.

(இ - ள) (தனனே) வநதெதிரநத பகையரசாகளின சிறநத மணிகளிழைத்த கிரீடமணிநத சிரஙகளே முதலிற பணியசசெயது (அவாகளது) பெருமபொருண் முழுவதையும வாஙகுகின்ற மதிலின அழகு இததகையது. (தமபால) வந்த ஆடவாகளது செலவதத யபகரிதது அவா மனதையும பணிவுறசசெயயும பரததையா சேரியின் வளதததைக் கூறுவாம. எ - று. (சுக)

வேறு

போர்த்தொழிலிற றமைவெனறு பொருள்கொளவெண் ணுநாகதது
பாரத்திபருங குழையவிழிப படைவிடுத்துள் ளுயிரோடு [செய
கூரத்தபொரு ணிலமுழுதுய கொள்ளுகொண்டு மவாருயிரத
தீரததசுக மனிதலுவபபுச செய்பவாசே ரிகளபலவால.

(இ - ள்) *போரதொழிலாற றம்மைவெற்றிகொணடு (தமது) பொருளே யபகரிகக நினைபபவாகட்கு, அவவணணம (தாமே) செயகினற அரசாகளும மனமிளக விழியாக (வேற) படையைசசெலுததி, உளளிடததுள உயிருடன மிகபொருளும நிலமும் (முதலியவறறை) முழுதுய கொள்ளுகொணடும, அவாகள கருதிய சிறந்த சுகததைதகொடுததுச சநதோஷபபடுததும பரததையா சேரிகள (அநகரததிற) பல வாகும.* எ - று.

ஆல் - அசை (எ0)

இருதிரளா புலோமசையா டினிதமா பள ளியுநாண
வருதிளஙகாற றவழுநதசைய மலாமாலை பலதூஙகச
சுநதனஙகுங குமமபுழுகாற றரைவழிதது மணிபபநதா
சுநதரமா யெவாவிழிகளுஞ சுகமவிளகுமெ வாய்தலெறும.

(இ - ள) *தேவேந்திரன அயிராணியுடன இனிதாகப் பொருநதிய நகரமும நாணமடையுமபடி (பரததையா சேரிகள) வாயிலகடோறும மந்த மாருதம வருது தவழ்நதசையவும, பல மலாமாலைகள தொஙகவும, சநதனம குஙகுமம் புழுகு முதலிய வறறூறறரைமெழுகியும, முததுபபநதாகள அழகாயும (வினஙகுதலின,) எல்லா கண் கட்குஞ சுகததையுணடுசெயயும.* எ - று

இளஙகால தவழநதசைதல - இளஙகாறறுமெலலென நடநது வீசுதல். (எக)

தூமதகி னறுங்கூதற றொடிகைமட வாரிடதுக
காமத்தை விழையாத கருதகினரா மைபொறிக்குங
தாமத்தி னறுங்கனியிற றவழிளநதென றலிறகிளியின்
வாமதகி னிருஞ்சுகமே வளாபபதவா மாடமூமே.

(இ - ள) (அகிற்) புகையூட்டிய மணமமைநத அளகதையும் வீளையலணி ந்த கையையுமுடைய அப்பரசதையாகளிடதில, ஐம்பொறிகளுகுங காமஙகொள ளாதவாகள யாவர ? (ஒருவருமிலா, எனெனில) அவாகள மாளிகைகளும, மலாமாலே யாலும நல்ல பழஙகளாலும தவழ்கினற இளநதெனறலாலும கிளிகளாலும அழகாலும் பெருஞ்சுகதையே வளரசசெயவது (ஆதலின்) எ - று.

ஐமபொறிகளுங காமததை விழைதலே,

திருக்குறள்.

"கண்டுகேட் டுணகியாத துறறறியு மைமபுலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள."—என்பதனுனறிக (எஉ)

மாடகதகின யாழெழிதது வாாநரம்பு தகபபண்ணி
யாடகபபன மணியாழி யஙகுலியி னிசையெழுபபும
பாடகதகி னடிமடவா பயிலரஙகி னுடபயரு
நாடகததைக கணடவாக ணலலுளமு மரங்காமே.

(இ - ள) முறுகுகாணியையுடைய வீணையை யெடுதது, நெடிய நரமபுகளைத் தருதிசெய்து[சுருதிகூட்டி]ஆடகப்பொனனுறசெயத பலரதகினகளிழைதத மோதிர மணிநத விரலாற் பண்ணுசையை யெழுபபுகினற பாடகமணிநத காலெயுடைய பரத தையா பழகுகினற சபையில நடனஞ்செயயு நாடகததைப பாரததோரது நலல மன மூம (அவாகள) நடனசாலேயாகும். எ - று.

மாடகம - முறுகுகாணி யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோட யாழ் - செஙகோட்டியாழ் - என நாலவகைதது இவறறுள, பேரியாழுகு நரமபு இரு பததொனறும, மகரயாழுகு நரமபு பதினேழும, சகோடயாழுகு நரமப பதினறும, செஙகோட்டியாழுகு நரமபு ஏழுமாம். இவறறை,

"பேரியாழ் பினனு மகரஞ சகோடமுடன்
சீரபொலியு செஙகோடு செப்பினுா—தாபொலிது
மனனுந திருமாப வணகூடற கோமானே
பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பததுடனே
நின்றபதி னுறேழு நேஙகாற - குனறுத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரமபு சொனமுறையே
மேல்வகை நூலோா விதி,"—என்னும் நச்சினாக்கினியர் உதாரணச் செய் யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தின்மை மாததிரையறிநது வீகருதலாகிய பண்ணல்-அவ் வீககின நரமபை விரல்களால அகமும புறமுங கரணஞ்செய்து தடலிப்பாததலாகிய பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால இசையைத தெரிதலாகிய ஆராய் தல - அநுசுருதியேறறுதலாகிய தைவரல - ஆளததியே நிரம்பப்பாதெலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விகோயாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணதிற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கையூழ் - குடகச செலவுந் தளளற்செலவும பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைதொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்தல் வடிதலதல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென வெண்வகை. அவைமுறையே எடுதல பதிதல் நலிதல் சுமபித்தல் உருட்டு ஒலி குடிலம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதலின அந்நூலுட் பரக்ககாணக. (எசு)

புளகமெழ மூலைவருடிப புயத்திலணைத நிதம்பருகி
வளர்நுதறை வரலாகி புறதகதொழிலு மணியலகு
லுளநெகிழுங் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ சிதகிரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்) மயிர்க்கூசசெறியும்படி மூலையைவருடி, தோளிலணைத்த, இதழைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத தடவுதல் முதலிய புறதகதொழில்களும, அழகிய அல்குலில மனகைகளிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழிலகளும எண்ணிலலாதன (பிற)வும், (அந்தகரப்பரதையர்கள) கடைவீதிபோலச சித்திரஙகளாற் பொருதகியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரலுளியை வளைத்துச் செய்வதோர் இசைடையெனக. இவ்வகை விடயஙகளே இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணாக. (எச)

சிக்கிரத்தி னவாதொழிலச சென்றெதிர்நோக் கினுமமிவு
பொதகியமெய் புளதகினரும் பொறியைந்து நிலைகலஙகப
பிக்கினரா குவரென்றுற பெருமழைகைட் பரதகையாதர
நிக்கிலபபூண் முலைபுணாருதோ நீஙகினுயிர வாழ்வாகளே.

(இ - ள்.) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சொனறு அப்பரதகையர் செயலகளைச சித்திரததில எதிர்கணடாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலஙகுதலாற் பிததராவாரென்றூல, பெரிய குளிர்ந்த பாலையுடைய பரதகையர்களது முததாபரணமணிந்த முலையை யணைந்தவாகள (அமமங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்குவாகளோ? (தாங்காகள்) எ - று. (எடு)

குலமகளிர தமைமணநத கொணகனைய லாறபிறர்பாற்
கலவியுமி னவாதமமைக கறுததடக்கு மரையர்களும
பலரைமணந தனரென்றே பாறமிலராய்ச சிறப்பருள
நிலவுமர சவையபபா நிதியமங கலமடவார.

(இ - ள்) கற்பின் மடவார்கள தம்மை மணம்புரிநத கணவனையல்லாமற் பிறரிடத்திற புணரச்செய்யின, அமமங்கையாகளைக கோபித்தடக்கும அரசர்களும,பலரைக கலநதாகளெனறு கோபியாதவராய்ச் சிறப்புசெய்ய நிதியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள வீளஙகிய அரசசபையை யடைவாகள. எ - று. (எசு)

உறுபபிணும் பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாத குலமகளிர வழியொழுகித தருஞ்சுகமும

வெறுப்பவே காளையாககு மிகுபோகம விளைகினற
சிறப்பினும் பொருண்முழுதுங திறைகொள்வா விலைமாதர்.

(இ - ன்) அவயவத்தாலும பேரழகாலும ஒளிபொருகிய ஆபரணதத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் கலவழி கடநது கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்குமபடி, விலைமாதாகள இளமாதர்கட்கு மிகக போகதத்தை யுணடு செய்கின்ற சிறப்புடன எலலாபபொருள்களையுங கப்பமாகக கொளவார்கள். எ - று.

முனனெனறப் பொருளகொடுதது முயஙகினவா கணணெதிரே
பினனெனறு மிடைமாதா விலைசெயத மூலைமீடடும
பொனனெனறு தசஞசதமா யிரமாதி புகனறெவாகரும
பின்னெனற விலைசெயதும பிழையுமிலா பழியுமிலா.

(இ - ள்.) மினனல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுதது கலந்தவர்களது கணணெதிரிலே (ஆளாகட்கு) விலை பதிதிய மூலையை மீளவும் ஒருபொன், பதத்துப்பொன, நூறபொன, ஆயிரமபொன் முதலாக (விலை) கூறியும, பினனர் எல்லோாக்கும பொருநத விலைசெய்ஆங குற்றமு முடையவரல்லர; பழிபபுமுடையவரல்லர. எ - று. (எஅ)

விலைகொடுதது வணதெதழுதும வினைஞருருசெய் யாரொனனே
தலையளியாற பொருள்கொடுதது தமைவிறகுங காளைபாகள
கலைதிருத்தி யணியணிகது கானமலருந தைவரது
நிலைதருவாயத் தமபலமு நிதநலுமவா யாறகவாவா.

(இ - ள்.) விலைகொடுதது (முறிச்) சீட்டெழுதும அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டாாகள் சிறந்த அனபுடன பொருளகொடுதது தமமை (தாமே) விற குங (காமுகாகளாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள (அபபரதத்தையாகளது) ஆடை யைத திருதது ஆபரணஙகளைப் பூடடி, பாதத்தாமணையும பிடித்து, நிலைதத வாய்த தமபலதத்தையும நாடோறும்(தமது)வாயினுற கொளவாாகள. இஃதென்ன ஆசசரியம். (ஆ ! ஆ !) எ - று. (எக)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ சூழலதத்தை நிறையாாகருக்
கடிதலிலா வேவலர்கள காமமிகுங காளைசே
படியகமு மவாவாயே பள்ளியுமற றவாமாாபே
வடிவுபுறந தோனறுமல வைபபிடமு மவாமனமே.

(இ - ள்) வனையலணிந்த கைபபொருளை நிறைவாகச சோதத்தும், யோசிக்கும மனதை நிறையாத பரதத்தையாககு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர் களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள வாயே படியகமுமாம; படுகையும அவர களை மார்பகமே ; தமதருவம் வெளியே தொன்றுமல வைததறகுரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியெனறும் பொருள்பயக்கும். (அ0)

ஆடலினுற் பாடலினு லவினயததாற் பணிமொழியான்
மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவினை யாடலினு
ஓடலினுற கூடலினு லொன்றுனுங் குறைவினறி
நாடரிய பொருள்பலவு நாணுரு மீடடுவரால்.

இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவிநயத்தாலும் குளிர்ந்த மொழியாலும் மூறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணைநாதத்தாலும், சூசாட்டத்தாலும, ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும, ஒருவகையிலுங குறைவிலலாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களேயுங் கினங்தோறுந் தேடிவார்கள் (பரதத்தையாகள.) எ - று. (அக)

குறைநத்வாககு முடனமுழுதுங தோழிசாைநத முதுமையாக்கு
மறைநத்லினை முகுகுநாககு மழிபிணியி லுழகருநாகருஞ
சிறைநதபரத் தைபாகலவி செயயாமை புறுமேமனு
மறைநத்ழையு மவாவிழிககு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) துறவிகளுககும, தேகமுழுவதும மீநதோல் கிைாந்த விருத்தர் களுக்கும்,தருமவழியில நினறு (புண்ணியங்களேச) செய்பவாகளுக்கும, தன்பப்படும் வியாதியில வருநதுபவாகளுககும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்சசியைச செயயாமை கூடுமாயினும், பாவமிகுநத அப்பரத்தையா கணகளுக்கு வருநதாத மனம(ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிடடுச சுகப்பொருளே
மருஙகுகலாக கினிதுதவும வளவிலாசே ரிகள்புகன்று
மொருஙகளவி லாபபொருளு மோவாமே வில்லைசெயதும
பெருஙகலமா கியமானம பேணுநரா வணமபுகலவாம.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்து, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுகெரும வாவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளேச சொன்னேம் எணணிலலாத பொருள்களேயுங் கெடாமல் ஒருசேர வீலைசெயதும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைககாகரும் வைசியாக ளுடைய வீதியைச சொலலுவோம எ - று. (அசு)

வே று

காவண மருங்கிட டுகி கடிமலா பலசிருதித
தூவண மணிமாலே ஹாகினா விளையுடடி ப
பூவணாக குலிவாழை பூகமு முறுநாடடு
மாவண தோகருகாக ளமரின வேறலரே.

(இ - ள்) பக்ஙகளிற் பக்ஙவிட்டு வாசமபொருந்திய பல மலாகளேச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முத்துமாலே தொஙகவிட்டு, வாசனையுட்டிவளேந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங கமுகும பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப பாப்போர் தேவர் களேககாட்டிலும வேறலலர். எ - று (அச)

வனையவும வனதனவும் வயலவுங கடலனவும்
விளைசெலற கலனபலவும வீணைரிடை வெளிமாயத்
திளைதவழ் கடறபாங்காச சோதிதிட வெயின் மழுயிற்
புளையறு தவமாறபிப புகபபடு மாவணமே.

(இ - ள்) மலைபடுபொருளும, காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல் படுபொருளும் (ஆகியவறறை) விளைந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலஙகளும் ஆகாய வெளியு மறையுமபடி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழும் கடலின்பகுதியிற் சேர்க்க, கடை வீதிகளை வெயிலிலும மழையிலும குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தமபாற் அவற்றை) அடையும எ - று (அடு)

தொகையறு பொருளபலவுந் தூக்குபு வணைவுசெயுந
தகைபெறு தராசினெடுந தங்கலின் வணிகரெலாம
பகையென வுறவெனனப் படாதருந் தராதுமெனன
வகைவகை விலைசெய்யா வழங்குவ தொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருளகளையுங தூக்கி அளவிற்ந் தகைமைபெற்ற தராசினெடுமை பொருநதியிருத்தலால, வையிய யாவரும், (பண்டங்களைக்கொளள வருவோர) பகைவரெனறும உறவினரெனறும விரிநத பற்றிகலின்மை யரெனறும் (அவரவரைகேறப) வகைவகையாக விற்கமாட்டாகள , ஒருவிலையுடன் (யாவாகுமம) விற்பார்கள் எ - று.

தராசு "ஐயந திரிபறநோ யுராைதது - மெய்நகடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே"எனற சூதிரப்படி நடுநிலைமையைக காட்டுமாறு அதனை யடைநதவாகளா தலின யாவாகுமம ஒருவகையாகவே விலைசொலலி விறபா என்றார். (அசு)

நிணையள வைபபொருளுஞ சிதறுவ திலையாக
வணைபுகழ் வணிகாபொருள் வைகலு மீடடிடினு
மிணையவ நிரலிறபா லிமையவ ராதியாபாற
பணையள வைபபொருளுமப பரியாதர மெனபபொழிவார.

(இ - ள்) அலஙகரிதத புகழையுடைய வணிகாகள் நிணையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிதிலலையாக நாடோறுமம பொருளசேரசோதததாலும்,இவாகள யாசகாகளிடதிலுமம, தேவாகள முதலியவாகளிடதிலும், பணையளவாகிய பொருளையும மேகமபோலசசொரிவாகள் எ - று.

நிணை - பணை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியாபால் என்றதில் ஆதியொன்றதால், சனபுவதாதிய ஒகல் முதலாறுரையுங்கொளக (அஎ)

கொடுபபதுங குறையினறிக கொளவது மிகையினறிச்
செதாடுபபவா தமகதெலலாஞ சுருகுகிய விடைநலகி
விடுபபதுங கலனின்று விழுபபொருள் கொணாநதிலலின்
மடுபபது மலலாது வணிகாகண மறறறியாா.

(இ - ள) வையியாகள் (தமபாற கொளவோாக்குக) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும, (தாமளாகுபவாகளிடதில) அதிகமிலலாமல வாகுதலும, (சமமை) விஞ்சுவாரெல்லாருகுமம, சொற சுருககமாகிய விடைகொடிதது (அவாகளைசசெல்ல) விடுதலும,மரகலஙகளினினறு பிறநத பணடஙகளைக கொண்டுவநது வீட்டிற் சேர்தலும அலலாமல, பிறிதொன்றினையு மறியமாடடாகள். எ - று.

"கொடுப்பதுங குறையின்றிக கொள்வதும மிகையின்றி" எனறதை, திருக்குறள் "வாணிகஞ் செய்வாககு வாணிகம பேணிப்-பிறவுந தமபோற செயின" எனற விடதது, "பிறவுந்தமபொற் செய்தலாவது கொளவது மிகையுங கொடுபபது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிசசெய்தல்" எனக்கூறிய பரிமேலழகருமையாலுணாக. (அஅ)

ஈடடிய பொருண்முழுது மீடடுங ரயினலாற
கோட்டமி லிமையவருங் குறிததறி தரமாடடா
நாடடிய பாவலாக ணுவலா தொடித்தவெலாந
தீடடுதற் கமைவுபெரு செலவல பணியலியுமம.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களேயெல்லாம, தேடினவர்க ளுணாகதாலன்றிக் கோடுதலிலலாத தேவாகளும யோசித்து அறியமாட்டாதவாக ளாவாகள. (அவாகள புகழை) காட்டிய பாவலாகளும் நாவலர்களும பாடிய வற்றையெலலாம, நெருங்கிய பல பிணையேகளும எழுதுதற்கு (இடம்) பொருதுதல பெறு. எ - று.

ஈட்டுநா - விணைப்பெயர். இதில நகரம நிகழ்காலததை யுணாதியது (அசு)

உடுபபன சுறறுவன வுடலுறப போாபபனவும
படுப்பன வெனபபலவும பனனிறத துகினவுடை
யடுபபன வொருபாலா மணிமுடி குழைபபாரஞ
தொடுபபன வீனமறறுந துதைவன வொருபாலாம.

(இ - ள.) உடுப்பனவும, சுறறுவனவும், உடலிற பொருநதப போாப்பனவும, படுப்பனமுதலிய பலவும, பலநிறஙகளமைநத வஸதிரமும (ஆகியவை) ஒருபக்கலில பொருநதி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கினற கிரீடம - குணடலம - முததுமாலை - தொபெபனவாகிய வீனை முதலியனவும ஒருபககலில நெருகி யிருபபனவாம. எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள சுறறுவன - பாகைமுதலியன போாப்பன - உதத ரீயம் துபபட்டி முதலியன படுபன - பஞசணைமுதலியன பனனிறததுகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம - சநதிரகாநதி (கூ)

உண்பன பருகுவன வுவபபொடு நகுவன
நணபொடு கடிபபனவு நலததகச சுவைபபனவுங
கணபடு முனஞசேய்ககட கடிவிடுத துறுவேவாத
மொணபடு மனமவாஙகி யீவனவு வொருபாலாம.

(இ - ள) உணபனவும, பருகுவனவும, களிபபோடு நகுவனவும, ஆசை யோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச சுவைபபனவும் (ஆகியபோசன பதாாத்தஙகள) திருட்டி படாதறகு முன்னரே தூரததில வாசனேவிசி, வருபவரது ஒளவிய மனதை யிழுதது, ஒருபகலில பொருநதியிருபபனவாம எ - று.

இசசெயயுளில,உணடி நாலவகையுங கூறினா உணணல-சோறுமுதலியன. பருகல - பாயசமுதலியன நககல-தினவையலமுதலியன கடிததல-கறிமுதலியன (கக)

வருகைகையின கவிவாலை பு, வெணகனி மாஙகனிக
ஞருகிளா பேரீ ரதி லெணகனி முநதிரிதைந
தருகிளா கனிதாழைத தணகனி யெலுமிசசை
திருகிளா கனிபலவுஞ செறிவன வொருபாலாம

(இ - ள) பலாபபழஙகள - வணமைநஙகிய வாழைபபழஙகள்-மாம்பழஙகள நிறமமைநத ஒளவிய பேரீசசமபழஙகள - முநதிரிகைபபழஙகள - தணணிய தேஙகாயகள - சிறநத எலுமிசசம பழஙகள - (முதலிய) பலபழஙகளும, ஒருபகலில நெருஙகி யிருபபனவாம எ று

வருகைக - பலா விசேடம தருகிளா - மரததிலவிளஙகும. தாழை - தாழையுந தெஙகுமாம. (கூ)

கிழஙகெனப் பமிமயாவுங கிளாகொடி தருபபுதாகள
வழஙகுபல காயடகு மலிவன வொருபாலாஙு
தழஙகுதண் புனனமலருஙு தாமலா கொடிமலரு
முழஙகளித தருமலரு மொய்பபன வொருபாலாம.

(இ - ள) கிழங்கென்று சொலலப்படும எலையும, விளங்குகினற கொடி களும, மரங்களும் புதாகளுந தந்த பல காயகளும, கீழைகளும ஒரு பகலில மலிக துளளனவாம ஒலிகினற தட்பந்தகளிய நீர்ப்பூகளும், நிலப்பூகளும, கொடிப்பூக களும, வணடுகளொலிகுங கோட்டுப பூகளும ஒருபகலில நெருங்கி யிருபபன வாம எ - று

மலாகள நாலவகை அவறறுள சாமைமுதலியன நீரப்பூ மலலிகை முதலி யன நிலப்பூ முலலை முதலியன கொடிப்பூ பாகிரிமுதலியன கோடபபூவனபபடும

குங்குமமு கததூரி குரவமல கியபுழுகு
பொங்கிய நறுவாசப புதுபபனி நீராடறு
தங்கிய பொறசுண்ண தழைதிடும விரைசகண்ண
மெங்குணு மணமவீசி யீண்டுவ வொருபாலாம.

(இ - ள) குங்குமமும, கததூரியும, வாசமிக புழுகும, மிக்க நறுமண மமைந்த புதியபனிநீரும, சநதனமும, பொருந்திய பொறசுணணமும, வாசமிகுதத சுணணப பொடிகளும, எவவிடததும மணததைவிடாது ஒருபகலில நெருங்கியிருப் பனவாம எ - று (கச)

பொனனினும வெளளியினும புகழநவ மணிகளினு
மனனிய செமபினினும வயங்குகருஞ சங்களினு
மினனுபித தனகளினும வேறுவே றுறசெய்த
கனனலொண குடமாதி கருதுவ வொருபாலாம.

(இ - ள) பொனனாலும, வெளளியாலும, புகழ்பெறற நவரதினங்களா லும், நீலபெறற செமபாலும, பிரகாசிகினற வெணகலங்களாலும, மின்னுகினற பித்தளைகளாலும வெவவேறாக செயயபபெறற கரகமும, ஒளளிய குடமுமுதலியன ஒருபகலில நிறைந்திருபபனவாம. எ - று

கனனல - கரகம. (கஎ)

தோளொடு தோண்முடடத தொடையொடு தொடைமுடடத
தாளொடு தாணமுடடத தலையொடு தலைமுடட
வாளொடு மாணமுடட வாணுமபெண ணெமுடட
நீளொளி மணிவிதி நிரநதரித தனசனமே.

(இ - ள) தோளுடன தோளமுடடவும, தொடையுடன தொடைமுட்டவும, காலுடன காலமுடடவும, தலையுடன தலைமுடடவும, ஆணுடன ஆணமுட்டவும, ஆணும் பெணணும உடன முடடவும, நெடிய ஒளிவாயநத அழகிய வீதிகள் எபபொழு தும சனநிறைநதுளளன. எ - று

முடதெல - தொடதெல ; நெருங்குதல் (கசு)

பூசிய சநதனமும புதுபபனி நீராடி
வீசிய விரைபபொடியு மேவிய வாடைவாதங
தேசிக மணிமாபஞ செறிநதவ ரூநதபபிப
பேசிட விலதாயும பெருமனை கமழ்கிறகும.

(இ - ள) பூசிய சநதனமும, புதிய பனி நீரும்,(வாசம)வீசிய சுணணப்பொ டியும் அணிநத ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மாபத்திற் பொருந்தினவா

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும் எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடிததுக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும இடிததுகொண்டதற்குகோபியாமலும அரக்கள்களிக்க மணமவீசும.

வழுதுதப வருநீறு மஞசளு மூடனகூடி
விழுதுதக வேறறுருவாய விளஙகிய வாறேபோ
லெழுதுதொலி யுளைவேறு மெழுதுதொலி யுளைகூடி
முழுதுதலின கடலேபோன முழஙகுவ வாவணமே.

(இ - ள.) குற்றஙகெட வருஞ சுணணமும மஞசளும் ஒனறு சேர்ந்து, சிறப்புடன் (செம்மையாகிய) வேறறுருவமாய விளஙகின வகையேபோல, சொலலுகினற எழுதுதொலிகள, சொலலுகினற வேறுகிய எழுதுதொலிகளுடனகூடி மூழகுவிச்சலால், கடைவீதியானது சமுதாதிரதையே போல ஒலியா நிறகும. எ - று. (கூஅ)

அரிபபவ ரொருநாளேக காயிரத் தேதாரிரடடி
தெரிப்புறக கைக்கொள்வர் சிநதிய விமுகலலும்
பரிப்பவா கைவழுகிப பாரிடை விழுமபொனனும
விரிபபுறு மொளிமணியும வேறுபல பொருளகளுமே.

(இ - ள்.) அரிதத்தற்றொழில் புரிவோ ரொளனறிறகு இரணடாயிரமாக, சிநதியுள்ள சிறந்த ஆபரணஙகளும், சுமநது செலவோ கைதவறிபபுமியில விழுமபொன்னும், பரப்புகினற வொளியையுடைய இரதினஙகளும, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக கைகொளவாகள. எ - று. (கூக)

தணிவிலபல பொருளவிற்றுத தமனிய வீலிகொள்வா
ரணிவளா நியமதாதை யறைநதன மறததாறருன
மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொளளுந
துணிவினா தொகுமவீதித தொலவள மினிசசொலவாம.

(இ - ள்) குறைவிலலாத பல பணடஙகளேவிற்றுப பொனனே வீலியாகக கொள்பவாகளது அழகுமிகுகினற கடைவீதியைக கூறினும தருமமுறையாக மணி முதலிய வறறைகொடுதது தேவபதவியையடையுநதணிதலுடையவாகள சோந துளள வீதியின பழமையாகிய வளஙகளே இனிச்சொலலுவாம. எ - று (க00)

வேறு

குணடகரே கோளகரே காணீனா குலவியசி ராநத ராளா
மணடலிவிராத் தியாபிரதி லோமரனு லோமரிவா வகுபபு வெவ்வே
றெணடகுதத தமகஙியன றெதாழிலாறறி யிநதிரனெக கழுதநது குனற
வணடாகளு நுமுறுபப வமாநதுவாழ் தருமமுரு மனநத மாகும.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - காணீனாகள்-சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளாகள் - நெருஙகிய விராததியாகள - பிரதிலோமர்கள - அநுலோமாகள் (ஆகிய)இபபிரிவினா வெவ்வேறுகிய எண்ணதகக தங்கடங்களுச்குச் செய்யகூடிய தொழிலகளேசசெயது, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும, தேவர்களும மொறு மொறுக்கவும் பொருநதிவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும எ - று.

குண்டகன் - கணவறபிழைதறுப பெறுமகன. கோளகன - விதவைபெற்ற மகன் காளீனன் - கன்னியிற் பிறநதவன அநதராளன - அநுலோமதசாணும பிரதி லோமப்பெணணுங கூடிப்பெற்றமகன விராதநியன - அநுலோமபெணணும பிரதி லோமதசாணும பெறறமகன பிரதிலோமன - உயாநதபெணணும இழிநத ஆணுங் கூடிப்பெறறமகன. அநுலோமன - உயாநத ஆணும இழிநதபெணணுங கூடிபபெறற மகன

பிங்கலநிகண்டு.

"கொணடோற் பிழைதறுப பெறுமகன குண்டகன"—எனறும,
"விதவை பயநத மதலேகோளகன."—எனறும,
"கனனியிற பிறநதோன காளீன ஞகும" எனறும,
"அநுலோம கூடடத தாணிணு மவவழி
பிரதிலோமகுலப பெணணிணுமிகக
வியநத கூடடத தவநதத நாளா "—எனறும,
"அநுலோ மாகுலப பெணணிணு மவவழி
வியநத கூட்டத தவா விராதநிய நாகும."—எனறும,
"உயாநத வாணிணு மிழிநத பெணணிணும
வியநத கூடடத் தவரது லோமா "—எனனுஞ சுத்திரங்காணறிக (கoச)

அளகையாகோன பொனவெளளி யடிகக னுற வாரவமடா வேனுநதாமே
வளாகனகக கிழிகொடிபப மதியாம லறங்களெலாம வளாபபத் தேவிக
குளமகிழு மேகமப மிருநாழி நெறகொடுகு முயாவு பூணடி
களமினுமு நெதாழிறகுரிய காராளா வீதிகணக கினமி மலகும.

(இ - ள்) அளகாபுரிகணிறைவனுகிய குபேரனுற பொன்னையும் வெள்ளியை யும மலையவாகப்பெற விருமபுதல (தோழனெனினும) தகாளியினும, தாமே வளர கினற பொறகிழியைகொடுதது தறகும (பொனமுதலியவறறைப் பொருளாக) மதியாது, தருமஙகளேயெலலாம வளாதது பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாடசியமமையாருககு, உள்ளங்களிக்கினற ஏகாமபரேசுவரா இருநாழிநெலலே (பொருளாக) கொகொடுதத அவவுயாவையே கடைபபிடிதது வாகளாகி, களமிலலாத உழவுதொழிறகு உரிததான வேளாளா வீதிகள அளவினறி நிறைநிருக்கும. எ - று (கoஉ)

வே று

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாடியு
மிருநிலங் காவலு மிருவா வேநதரை
மருவுறச சாதுசெய மறுவில வணணமுங
கருதிய மனனரா றைகைகொள வாறரோ.

(இ - ள்) பொருள வருகையைச்செயயும மேம்பாடும, பெரிய பூமியைக காதறலும, இரண்டரசாகளோப பொருநத (தூதுசெனறு) உறவாககும குறற மிலலாத வகையும, நினைதத அரசாவிருபபால மேறகொளவாகள எ - று. (கoக)

மநதிரித் தலைமையு மருவி வாழ்ருவா
வெநதிறற் படைததொழில் வீறும பூணுவா
தநதொழி லுழவினுஞ சாலச செலவுவா
பிநதிய வருணததுப் பிறநத மைநதரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்திற பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினதலைமையும பொருந்திவாழ்வாகள வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொ ழிலபயிலும மேமபாடும மேறகொளவாகள, தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிவிலும மிகுதியாகச் செலவாகள். எ - று. (க0ச)

களமலி யெருமையுங களதுச செருநெலுங
களமலி யொடடலா கனக மாதியும
வளமெனக கொண்டிபின வந்த மைந்தாக
ளளவில வறுகளு மளிகசு நீரமையார.

(இ - ள்) கருமைமிகக எருமையும, களத்திற்றேனறிய செருநெலும, போாக களத்தமைந்த பகைஞாகளது பொனமுதலியனவும (ஆகிய இவற்றைச) செலவமாகக கொணடு, பிறபடபபிறந்த வேளாளாகள எணணிலலாத தருமங்களேயுங காகுந தனமையுடையவாகளாவாகள எ - று (க0டி)

வணிகர்கண மணிவியா மைந்தா தமமொடுங
தணிவில்பல வளத்திதாடுந தங்கி வாழ்தருந
துணிகதிர மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர வீதியு மனந்த மாகுமால்

(இ - ள்.) வைசியாகள தங்கள மனையாடடிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவிலலாத பல வளங்களோடும பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள பிரகா சிகின்ற மாளிகைகளால அழகுவளாகின்ற வீதிகளும எணணிறந்தனவாகும. எ - று.

துணிகதிர - விடடுவிடடொளிர்தல (க0சு)

வே று.

ஒருவ னுயிரைப் பிறாசெருபபி னூழி யூழி யவர்நரகின
மருவி யழிவா பழியுமிக வளருங களத்து மருவலரைக
கருவி கொடுகொன றுயிரவித்துக கதியிற ருமு மினிதெயதுந
திருவி னரசா குடிதுவன றுஞ செலவ வீதி பலவாகும.

(இ - ள) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறாகொலவாராயின, அக்கொலபுரிந் தவர் பல்லூழிகாலம நரகதிற் பொருந்தியழிவா. (அனறியும், அவாகருப) பழியும மிகுதியாக வுண்டாகும் (அலலவோ? அவ்வாறனறி) போாகளத்திற் சத்துருகளே ஆயுதங்களாற கொனறு உயிரழிதத்த தாமும வீரசுவாகக்கதில இனிதாகசசேருஞ் சிறப்பமைந்த மனனவர் குடிதெருங்கிய செலவமபொருந்திய தெருகள எணணிறந தனவாகும. எ - று (க0எ)

வே று

உயிரொடு வதைத்துப பெறற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ
செயிரொடு பழியு மினறிச சிறந்தபுண ணியமு மேலா
மியலபுறு புகழுங கொண்டே யாவரும வணங்கிப போறறப
பயிலுறு மறைதேயா வீதி பறபல வாகு மனறே.

(இ - ள) பசுக்களே உயிருடன வதைபுரிந்து ஒளிவாயந்த அகனினில வீழ்த்தியும,பாவமும பழியுமிலலால,சிறபபுறறபுணணியத்தையும மேனமைந்த தனமை

வாய்ந்த வீதியையுங் கைகொண்டு, எலலாரும வணஙகித துதிக்குமபடி யொழுகு கினற அரதணா வீதியனந்தமாகும எ - று.

பெற்றம் - பசு. ணண்டி யாகதநிறகமைநத குதிரை மேடமுதலிய வெலலா வறறிற்கு மூரிய பொதுப்பெயரொனக கொளக. (௧0அ)

காலஙக டொறுநதப பாமற கடவுளாக கவியு ணலகி
ஞாலஙகொண டாட வநத நலவிருந தினரை யோமபி
யாலஙகொண மிடறறு நாத ராதியா தமைபபூ சிதது
சீலஙகொண மறையோ ரீதி செழுமறை முழகக ருதால.

(இ - ள்) தவருமற்படி, காலஙகளிலெலலாந தேவாகளுககு அவிபபாகமா கிய உணவையளிதது, உலகினார புகழுமபடி வநத நலல விருநதினரைப பாதுகாதது, ஸ்ரீ கணடபரமேசுரா மூகலாஞனை யாசரிதது, உததமாசாரததைககொணட வேதி யா வீதிகளில, செழிய வேதவொலி நீஙகாதிருககும எ - று

ஆலஙகொண மிடறறுநாதா-ஆலகாலவிஷததைக கொண்மிள்ள கணடததை யுடைய சிவபெருமான காலஙகளெனறது-காலே யுசசி மாலே யாதிய பூசாகாலஙகள அவி - யாகததிலுணடாகிய வுணவு. விருநதினா - அதிதிகள. எ - று (௧0க)

நயநதகு வேத மோதி நலலவா கமஙக டேறறிப
புயததலைச சூலம வைதத புனிதாபூ சணிய ரேறு
வயதது றுதமககு மேனை வையகத தெவாககு மாககும
வியததகு மாதி சைவா வீதியு மாஙகாங குணடால.

(இ - ள) நனமை பொருநதிய வேத பாராயணஞ செயது, நலல சிவாகமங் களைப போறறி, திருபபுயததின பேரிற குலததை யமாதிய மலரகிதராகிய சிவ பெருமானுடைய ஆசசரியரற் (சிறநத) பேறுகளே,(சிவபுண்ணிய) வலிபொருநதிய தஙகட்கும உலகிலுளள பிறாயாவாகளும உணடாகுகினற மேனமை தஙகிய ஆதி சைவா வீதியும அவவவவிடஙகளிலுணடு எ - று

ஆகமமெனனு மொழியில ஆ எனபது ஞானமும, க எனபது மோகஷமும ம எனபது மலநாசமுமாம. ஆகவே ஆனமாகடகு மலததை நாசஞசெயது ஞானததை யுதிப்பிதது மோகஷததைக கொடுததலால ஆகமமெனப பெயராயிறறு.

ஆகம * மிருபதநெடடனுள முதலிற கூறிபதாஞ சிவபேதஙகளென்றும், ஏனைய பதினெடடும உருதநிரபேதஙகளெனறுஞ சொலலபபடும. அவறறுள்,

காமிகம - யோகஜம் - சிநதியம - காரணம - அசிதம-எனனு மைநதையும் சுதநியோசாதமுகதநிளினறு கெளிக விருடியின பொருடடும, தீாததம - ருக்கு மம - சுகசிரம - அநுசுமான - சுபபிரபேதம-எனனு மைநதையும வாமதேவமுகதநி னினறு காசிபவிருடியின பொருட்டும, விசயம - நிசசுவாசம - சுவாயமபுவம - ஆக்கி நேயம - வீரம-எனனு மைநதையும அகோரமுகதநினினறு பாரதவாச விருடியின் பொருட்டும, இரௌரவம - மகுடம - விமலம - சநதிரஞானம - முகவிமபம் - என்னு மைநதையும தற்புருடமுகதநினினறு கௌதம விருடியினபொருட்டும, புரோற்கீதம் இலளிதம - சித்தம - சநதாநம - சாவோகதம - பாரமேசுவரம - கிரணம - வாதுளம்

ஆகமஙகளின பெயா முறையை கநி-ம பக்கதநிற்காணக.

என்னு மெட்டையும், ராசானமுகதினின்று அகதிய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா எனபதும் தூலவழக்கு.

அனறியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம கணைக்கால, சிந்தியம திருவடி விரல்கள், காரணம் கெணடைகால, அசிதம முழந்தாள, தீப்தம தொடை, சூகுமம குயயம், சகச்ரம் கடிததானம, அஞ்சுமான முதுகு, சுபரபேதம கொப்பூழ், விஜயம் உதரம, நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் மூலை, ஆகநேயம் கண, வீரம் கழுததது, ரௌரவம செவி, மகுடம் திருமுடி, விமவம கை, சநதிரஞானம மாபு, முகவிமபம் திருமுகம, புரோறகீதம திருநாகு, இலலிதம கபோலம, சிததம நெற்றி, சுதானம் குணடலம, சர்வோகதம உபவீதம, பாரமேசுவரம் ஆரம, கிரணம் இரததிஞபரணம, வாதுளம் பரிவட்டமுமாம. இவை யொவ்வொனறும ஞானபாதம, யோகபாதம, கிரியாபாதம, சரியாபாதம எனறு தனிததனி நானகுபாதஙகளுடையனவா யிருககும.

இவற்றுள, ஞானபாதத்தில, பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞஞான கலா பிரளயாகலா சகலரெனனும ஆணமாக்களின சொரூபமும, ஆணவ காமியம மாயேயம வைநதவ திரோதான சததியெனனும பாசஙகளின் சொரூபமும, சததியின சொரூபமும, சிவதததுவமுதற பிருதிவி தததுவவரை மூப்பதாறு தததுவஙகள் துறபததியும, இவை ஆணமாகள் போகம புசிகைகருக கருவியா மூறைமையும, புவனங்கள-புவனேசா சொரூபஙகளும, புவனஙகளின் யோசனைப் பிரமாணஙகளும, அதமப்பிரளயம மததியமபபிரளயம மகாப்பிரளயஙகளின சொரூபமும, அந்தபபிரளயஙகளின பினனாச சிருட்டியா முறைமையும, பாசுபதம மகாவிரதங காபாலமுதலிய மதஙகளின சொரூபமுங கூறபபடும

இனிக் கிரியாபாதததில், மநதிரங்களினுத்தாரணஞ் சநதியாவந்தனம் பூசை செபமோமஙகளும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகஙகளும, புததிமுதலிகளுக்குபாமமாகிய தீகைகையுங கூறப்படும.

இனி யோகபாதததில், இநத மூப்பத்தாறு தததுவஙகளும, தததுவேசுரரும், ஆணமாவும, பரமசிவனும, சததியும சகததுகருக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக காணும் வலலமையும, அணிமாதி சிததிகளுணடா முறைமையும, இயமம் நியமம் 'ஆசனம பிராணுயாமம பிரதயியாகாரம தியானம தாரணம சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரஙகளின முறைமையுங கூறப்படும்.

இனிச சரியாபாதததில, பிராயசசித்த விதியும, பவித்திர விதியும, சிவலிஙக விலக்கணமும, உமாமகேசுர மூரலிய வியதாதாவியததலிஙகஙகளினிலகணமும, நநதிமுதலிய கணநாதரிலகணமும, செபமாலே யோகபட்டம தணடம கமணடல முதலியவறறினிலகணமும, அநதியேட்டி விதியும், சிராததவிதியுங கூறப்படும.

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அநுசைவா - அவாந்தர சைவர் - பிரவரசைவா - அநநியசைவரென ஏழு பருபபினர். அவருள, அநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவததுவிசரும, மகாசைவா சிவதீகைபெறற வைதிகப பிராமணரும, அநுசைவர் கூததிரிய வைசியரும, அவாநதரசைவா சூத்திரரும், அனனியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்ததுவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீகைகூசெயயப்பெற்ற கௌசிகா காசிபர் பரதவாசர் அததிரி கௌதமரெனனும பஞ்சரிஷிகுலதது வநதவர்கள். அவர்களே எலலாவருணததவர்களுஞ் சிவதீகையாலதுகிரகஞ் செய்யப்பாதிரிகள. (கஉo)

நிருவுமலை பரந்த நீங்கி யிருமையுங் காணற் றோறும்
மருவருந் தகைய தன்னை யருவினைமே மாவளாவிய
பருதியிற் கலங்கு நிற நம பாயொளி பிழிந்தே போலத்
திருவிளங்கு கலசஞ் சிறகுஞ் செலவரற்ற மடமு முடைத்தால்.

(இ - ள்) (அருஞான) இருளாகிய அணலைமலைபரந்த திசையெழுந்து நிலைமை மறுமைபடலனைகளையங் ககைய சோறுபோல அருவருப்புற்றதாரவிலகி, திருவருள் வழிசோதனை, குரியனுடன கலந்து நிற்கும பரவிய ஒளியையுடைய கணவனைபோல, ஞானத்துடனகூடி நிறகுரு சிலஞான செலவாகள காருந்தருமடங்களும (எண் ணற்றதன) உணடாம. எ - று. (ககக)

எழுத்திலக கணமுலை னுவிலக்கணை மைம்மதி நிரம்பத்
தழுக்கிய விளங்கு மறைதக் கியாரு மலல நலிலார
சுழுத்தக விருந்து நாளுங் தொத்தறு நூலக ளாயம
வீழுப்தகு கழக நாவலர் வீற்றிட் டோடறு பெயரும.

(இ - ள்) எழுத்திலகணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலகணங்களையுந் தேர்ந்து, குறறமற விளஙருகின்ற பிறநூலகளிலும வனமைபையாத கலபுலவாகளகூடட மாக விருந்து,தினந்தோறுங குறறமற்ற நூல்களை யாராயசசெயயும மேனமைபொரு நிய கலவிசழகமானவர்கள,நாறகுலத்தாகள தெருகளிலெலாம பொருந்தும எ-று.

ஐந்திலக்கணங்கள்--எழுத்திலக்கணம - சொலலிலகக்கணம - பொருளிலக் கணம - யாபபிலகக்கணம - அணிலிலகக்கணம எனபபடும. (ககஉ)

எங்கணும புராணஞ் செபவோர் செங்கணும புராணம் கேடபோர்
செங்கணுங் தருமச் சாலை யெங்கணும் வெயிர சாலை
யெங்கணுஞ் தான பீடிகை செங்கணுங் தான பெறறோர
செங்குமய கலங்களு மெய்தோர் செங்குமய கலங்களு காண்போரா.

(இ - ள) எவவிடத்திலும புராணம பிரசஙகிப்பவாகளும, எவ்விடத்திலும் புராணசிரவணஞ செயபவாகளும, எவவிடத்திலுங தருமசசாலைகளும, எவவிடத்தி லும யாசசாலைகளும, எவவிடத்திலுங தானங்கொடுபபவாகளும, எவவிடத்திலுங தானம்பெறபவாகளும, எவவிடத்திலும மங்கலவினைகள செயபவாகளும, எவ விடத்திலும மங்கலச சடங்குசெப பாரப்பவாகளும (ஆக அநநகர விளஙகும) எ - று.

பூரண கும்பமா வைத்த புதுமலரா பரந்த நெங்குங
சோரண நிரையிற றூகுஞ் சுடர மணிக தோரண மெங்கும்
வாரண நிரையில் வைத்த வாசகொடித் தொகை யெங்குஞ்
சாரண ரிருந்தெபப பாறுங தமனிய மாட மெங்கும

(இ - ள்) பூரண கும்பஙகளையமைத்த புதிய மலாபடந்தாகளும, தோரண வரிசையில சொறுகவிட்ட பிரகாசிகின்ற முத்துக கோவைகளும, கடல வரிசை போலக்கட்டிய நெடிய துவசததொகுதிகளும, சாரணாகளிருந்து இளைப்பாறுகின்ற பொனனுலாகிய மாளிகைகளும எங்கெங்கும உளளன எ - று.

சாரணா - ஓாவகைத தேவசாதியா. (ககச)

சிவிகைபுங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச சகடு மெடைக்
கவிகையுங் கருவி மளா கணஙகளு மறறு விதி

யஷிரமணி மாடத் தோடு மவிரவன வாழி யோடு
புஷிபுகழ் மலைகள் போர்கருப புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங் களாற்செய்த தோகளும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களேயேந்திய மளளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்தர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரதினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும விளங்குவன, சமுதாதிரதிதுடன் உலகமானது துதிசெய்கினற பர் வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புகுந்த பாசறையையே யொதிருகும எ-று

பாசறை - போர்மேறசென்றே ருறைவிடம் (கசடு)

பமபிய மாடங தோறும பரிசன மருங்கு சூழக
கமபலம் விரிதது மேலாற கதிரமணி விதானஞ செய்து
கொமபஞ ராடல பாடல குலாவுற வீருகினை ரூதா
மூமபாரு டாள்வோ ரெலலா மொருங்குவந திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம பரிசனாகள் பக்கலிற சூழும் படி, கமபலங்களே (கீழே) பரபபி, மேலே ஒளிவீசுகினற இரதினை விதானங்கட்டி, பூங்கொமபை யொதிதமாதாகள ஆடலபாடலகள்விளங்க(அவறறைக்கணடுங்கேடடும) இருகினறவாகள், தேவலோகதிதை யரசு செயபவாகளெல்லோரும ஒனறுகூடிவந திருநதவாகளே யொதிதார்கள. எ - று.

விதானம - மேற்கட்டி. (கசசு)

கஞ்சிசழு முன்னாத நீமபா னரஜயி லெழுநதோரா வானே
தஞ்சமென மிருபபத தூய தணணமிழ நெருழுந்த பினனா
விஞ்சுறு வனபபிற நேனறி மேதினி யுரிதிதென பாரீபான
மஞ்சணி மாட மெங்குமு வந்திகுவா மங்கை கலலார.

(இ-ள்) (அரம்பையாகள) விடஙதோனறு முனனரே, மதுரமாகிய பாற்கடலிற் பிறந்து. ஒபபற்ற தேவலோகமே (நமககு) இருப்பிடமென்று கிகை, பரிசுதமாகிய தண்ணிய தேவாமிர்தமானது பிறநதபிறகு, பூமி (தான, நமககு) உரியதெனறு மேம பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தாபோல, மேகநதவழும மாளிகைகளிலெலலாம கலல மாதாகள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பாற்கடலிற் பிறநத அரமபாஸறிகள அநில கஞ்சுகதோனறினமையின தமது பிறபபை விஷ்தியுடன தோனறியாக ஸ்வமறிதிதது தேவலோகதிதில வசித திருநது, பினனா அநில அமுதமபிறநதகு கருநிமறிதிதுப பூமியிலேயே வநது வசிப பாபோல மங்கையாகள் வாழவாகள எனகொளக (கசஎ)

ஒருங்கசி லார மாடத துளஞுறப புகைதிதுப் பினனாச
சுருங்கைக டிறபப நீஞுந தூறறும புகையி னூடு
மருங்குறற தவழு நீல மழைகருமம வேறு காடடா
நெருங்கிய மாடங கறபி னேயிழை யவரைக காடடுமே.

(இ - ள.) அகிறகட்டையையுஞ் சந்தனக கட்டையையும மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுபபினனாச சாளரஙகளிற துறப்ப, ஒனறுக அதிகரிக்கினற பரி சுததமாகிய கலல புகையினுடன பகஙகளிற் பொருந்திய தவழுகினற மேகக்கூட்டங்

கூவி வேரைக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள கற்பினையுடைய மாதர்கள(செயலை) காட்டா நிற்கும எ - று

மாளிகைகளிறஞ்சனறிய கறபினையுடைய மாதர பிறமாடததற்குக் கணவ னைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிற சனறிய புகையானது சாளரவழியாகசசென்று மேகதைதைக்கலக்கும எனக (ககஅ)

மேனிலே மாடத திடட விளகெரிகு சலன மினறேல
வானிடை யுமிவை வேறு வகுதகறி தரவெண ணுது
காணிவா திலக முணடேடற கனனியா நுதலி னுடு
கூனிளந திஙகள வேறு குறிதகறி தரவொண ணுதே.

(இ - ள்.) அசைதலிலலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபததுடன, ஆகாயததிலுலாவும நகஷதிரததை வேறுக பிரிதகறிய முடியாது. மாதாகளுடைய நெறறியுடன, வாசமவீசுநதிலகமிருகுமாயினவேறறத இளசநதிரனை வேறுக குறிபபிடடறிய முடியாது எ - று.

மேனிலைகள நகஷதிரமணடல மளாவியும், மஙகையா முகங்கள பூரண சநதிரனைபபோனறமை விளகுமெனபது கருதது (ககக)

வதுவைசெய காலை யனபன மருவுமுன றமபாற போகப்
புதுநல நுகாவிந தாரப பூரிதது விடட பணபால
விதுவிளக கிரண்டின் முனனும வையவன றிருமுன போலக
கதுமென நாறுக கொளளாா கலவியிற மிகுகு மாதா.

(இ - ள்) கணவன் மணவினை நடததுகையிற கலததற்கு முனனா, தமமிட ததுள்ள போகமாகிய புதிய சுகததை நுகரசசெய ய மிகபபூரிபபுற்ற குணதினால, சநதிரகாநதியுந தீபவொளியுமாகிய இரணடின முனனரும, சூரியசநதிரானதைதப போல, போகததிறறினைதத மாதாகள சிறிதும காணமடையாாகள. எ - று. (கஉ0)

கலவியிற மிகுகு மாதா கதிரொழி வகனச செவவி
நிலவினைக கரநது வெளவி நிகதவு நீஙகு மாறறன
மலாதலே யுலக மெலள மறுவொடு பயினறு திஙக
ளிலகிய வுருவங தேயவ நீசுசர சாரபு பெறறுமை.

(இ - ள) சநதிரனவன், புணாசசியிற களிக்கும மஙகையாகளது திரணங் களைச் சிதறும முகததின அழகாகிய சநதிரிகையை நாடோறறும மறைநது அபகரிதது செலலுநதன்மையால, சிவபெருமானுடைய சாபினையடைநதும, பரந்த இடததையு டைய உலகினா இகழுமபடி குறறதது டன சஞசரிதது உருவநதேயாகினறனன. எ-று.

சுறறைமெண சூழலி னாகள கணனிமைப் பருவந் தணனிம்
பொறறெறடிக கரஙகள கூபபுமு புகுபபா வகதது ஞாலு
மொறறைறாள வதுவைக காலத துவபபினி தளிதத லாலு
மறறவா றருமம் மிஙக ளாகக முமை பயின்ற தனறே.

(இ - ள) தொகுகியாகிய மெல்லிய கூநதலையுடைய மாதர்கள் தமது கண் னிப்பருவததில், பொனனுலாகிய வேலையணிநத கைகளைக குவிக்கினற புருவ பாவகத்தினாலும, மணகாலதநில ஏறறைதகினறிற சாதேவதையை இனிராக

கொடுத்தலாலும், சந்திரனைவன தேயந்த வழியே தேயாமல வளாதலேயும பெற்றனன் எ - று.

புதிபாவகம - மனதினனபை வெளிப்படுதல (கஉஉ)

கலவிசெய காலத தாலுங் கதிாகை முழுவனலலா
புலவிசெய காலத தாலும் பொருதுசெனச திதாகத கோவை
யிலகொளி மணிவிழ்ந திட்ட விணையடி வருதத தோகதி
நிலனுற னடபோா வீதி நெடுங்கழ லிருடாருது செலலார்.

(இ - ள) ஒளிவாயந்த மூத்துபோனற பறகளேயுடைய மஙகையாகள புணர்சிசெயயுங் காலதிலும, (கணவருடன) ஊடல கொளளுங காலதிலும விளாந்து சிதிய கோவைகளினுளளள ஒளிவிளங்கும இரதினஙகள விழாது, (கிடதலால, நிலமிசை வைதத இருபாதஙகளின வருதததைதையுங கருதி, பூமியிற பொருநத நடப்பவாகள வீதிகளில நெடியகாலகளேவீசி நடவாகள எ - று

கோவை - காஞசி மேகலேமுதலியன கழல தொடாந்து - வீரகழலணிந தெனினுமமையும.

"நெடுங்கழலிருடாநது செலவார்" எனப்பாடமாயின, (அவையுறுதாது) செருப்பணிநது செலவாகள எனக (கஉங)

ஒருவாமே லொருவா வீசு மொளளிய வாசர சுவணைம
பெருகிய புழுதி யாலும பேதையா ரிவிதித தூநீ
ரருவி பாயந தொழுக லாலு மலரலுய்ற நடாபொன வீதி
மருவிய கழறகா லாகரு வருத்தஞசெய தூாதி யேறறும.

(இ - ள) ஒருவா மேலொருவா வீசுகின்ற வொளளிய வாசனே தங்கிய சுணணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும, மஙகையாகள எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிதி நீராகிய அருவியானது பாயாது செலலுதலாலும, நெருஙகிய பொனமயமான வீதியானது சேறுபடடு, பொருநதிய வீரகழலணிநதவாகளுகு (நடகக) வருததததை யுணடுசெயது (அவாகளா) வாகனஙகளில லேறசெயயும எ - று.

சிவிதி - நீாவீசுந துருததி (கஉச)

சூழுமிய செமபொன மாடக சூடமபைவாழ குருவிக கூட டம
வழுவறு மணியாறு பொனலை வனிலைம படுத்த முறறம
புழுதிசிவ மினமை யாலே பூவைய ராடடிறு திருமம
விழுமிய சுணணப பூழதி மிகசகுடைந தாடிச சேசகுமு.

(இ - ள) கூடடமாகிய செம்பொனலைலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழுங குருவிதொகுதிகள, குறறமறற இரதினஙகளாலும பொனலுமவலிய தளவரிசைசெயத முறறஙகளில வேறு புழுதி யிலலாமையினல, நாகணவாயப் பறவைபோனற மாதாகள் விளையாடடில வீழ்ததிய சிறுத வாசச சுணணமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச சிவக்கும. எ - று. (கஉடு)

மகிழ்நாதம புணாபமி னினப வாரியிற படியும பெறமி
முகிலினிதங கொணடி வாடகண மொழிதரா வீயாவி மெய்யி
னெகிழுளாந நலகுகங கேறுக நிகழ்துகாட் டாது பொறபூ
ணகிலா மாந பெவவர நெறப்பரிக நகர்நல லாமை.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்சிகாலத்தில் இனகுகடலிலெழுந்த தன் மையை, ஒளரியகணகள் கூடபுகுறாது வெளியிடா உருகியமனதிற் றேற்ப உட லில வெய்வுண்டாகி விளகாது (ஆதலால்) நிகரகாதாகள் அழகிய ஆபரணமணிந்த மூலையையுடைய தேவமாதாகள இகரகமாதாகளோ யெவ்வாறு ஒடபாகள ? எ - று

சுருதர மகளிர தங்க டொடி கையாற பனிநீர வாசஞ்ர
சுருதன மெருபபெய தேதமபத தனிர தகருர பினரு தெனனுரு
கிருதையின மகிழுவான மனறல பெரயபபமி றுகலீல செலவ
மைகருறு நிறையுள வாபால வளாகொடி யாருஞ சாவாகள.

(இ - ள்) அழகிய பெணகளுடைய வளையலணிந்த கையாற் பனிநீரையொ ழுக்கிச சநதனத்தை யெருவாக விரிதது ப பாதுகாகக; தவிரவிடடு அருமபெறுதத தெனனும மனமகிழ்சியினால, மூலலைசெடிகள மணலுசெயயபபடும செலவ வன மைபொருநதிய நிறையுளளாரிடதது வளாகினற கொடியாருஞ சாவாகள எ - று.

மைகருறுசெலவ நிறையுளளார் பால வளாகொடியாருஞ சாவா - அழி யாத செல்வநிறைதலுள்ளவரிடதது வளாகினற கொடியவாகளுஞ சோவாகள நிறை யுள்ளா பால வளாகொடியாருஞசாவா - மூலலைகொடியாரிடதது, வளாகினற கொடிபோலும மாதாகளும சோவாகள இது வேற்றுப்பொருள் வைபபு (கஉவ)

அருகர நெறிக ளாக வவிராகதிர முதலாங கோளு
முருகெளி நாளு மறபு முறறெழி லுளு நேராகி
நிருதன முறுவ றிருத நகரமே றுறுக மனறு
வருதிய கதிய மருத வானபொருட டவறுக கின்றே று

(இ - ள்) பிரகாசிகின்ற சூரியன முதலாகிய கிரகஙகளும, முறபட்டொளி செய்யும (அசுவினிமுதலிய இருபத்தழு) நகஷத்திரஙகளும், பிரகஷத்திரஙகளும ஆகாயவழியாகப்பொருநதி, (இநநகரதது) அழகை நாடொறுமபாதது, நிருதனமாக ப பொருநதியுளளது இநத நகரமே (அலலாமல) சுவாகமனறு அவறறித்திட பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருநடையும அநத அமுதஙகாரணமாக (அனறி, அஙகுளள அழகு பறறியனறு) எ - று. (கஉஅ)

தடஙகையி னடஙகும பூவுர தனஙகளபாய தளருத மாரபு
மிடஙகொளுஞ செலவ மஙகை யிரசையா லிருநது வாழ
வடஙகரு வனபபுச செயத வாடக மாடஞ தோறும
சுடஙகையி னகனற வாடகட கோதையா வீழு முதால.

(இ - ள்) விசாலமான கையில அடஙகும மலராகிய கொஙகையும, அக கொங்கைகள பாயாது அளவுசெய்த மாரபும, இடமாகக்கொணடு வாழுநதிருமகள மன விருப்பினபடி பொருநதிவாழ, அளவிலலாத அழகு பதிதிய பொனமாளிகை களிலெலலாம், உளளஙகைபோலும பரநத வொளிய கணகளையுடைய மஙகைய ருடைய மஙகலச் சடங்குகள் நீஙகா எ - று

தடங்கையினடங்கும பூவுர தனஙகளபாய தளருத மார்பும் இடங்கொளுஞ் செல்வமங்கை—மாதா தொஙகையையும, ஆடவாமாபையும் இடமாகக்கொணட திருநகரனை பதிப.

ஐந்தலைநன் றடுக்கி யிடட வமளியிற றுயிலு நாத
மைந்தாக ளிலலே யாஙகு மாதரு மணிய ராஞ
லெநதரத தடஙருஙு கொலலோ வெழினகா வளஙக ளங்கு
மநதிர மியறபுரி செனனே மல்லீசா வாழ்கின நூரால.

(இ - ள்) மூனறடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நிதிரைபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையருமை அதசகையினராயின, அழகிய அசெனனே நகரவளங்கள் (எதெதச சொலவதறகு) எனனுடைய தரதத்திலடஙகுமோ? (அடஙகா!) அவ்விடதில, செனனே மல்லீசரா திருகோயில்கொண்டு வாழாநினறனா எ - று.

ஐநதமளி—இலவமபஞசு, செம்பஞசு, வெண்பஞ்சு, மயிற்றூவி, அனனதாவியெனப்படும. இவை மூமமூன்றிட்டன வெனபா "ஐநது மூன்றடுகியிட்ட வமளி" என்றார. (கஙo)

புணணியம புரிநதோரா வேறறுய்ப் புகபபடுஞ சிவலோ கநதான
புண்ணிய வருவுஙு காணப போநதிருஙு தணிய தாகு
மண்ணலா லியமவ வாறே யடுததுவை ருகஙு தாணு
நண்ணிய தணிய தாகு நாரணன கோயி லாஙகே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசாரது திருகோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவாகள் வேறுகப் புகப்படுகினற சிவலோகமானது, புணணிய வடிவதைதையுங் காணும்படி வநதிருநததைதையொகும அவ்வணணமே செனனேகேசவா திருகோயில் அங்கு வைகுநதமும வந்திருந்ததையொகும். எ - று. (கஙக)

செனனேமல் லீசா செனனே கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னேயென றறிநது பததி யாறபணி புரிகின நூரு
முன்னுறப் பணிகின நூரு முறைமுறை துதிக்கின நூரு
மினனராய் வாழ்த்த லுறறு நிருநில மாநத லெலலாம.

(இ - ள.) செனனே மலலீசரா - செனனேகேசவா ஆகிய விவாகளை,(முறையே) தந்தைதாயரெனறு தெரிநது பததியோடு பணிவிடைசெயவோரும, திருமூனனர்ப் பொருநத வணஙகுவோரும, முறை முறையாகத தோததிரஞசெயவோரும் (ஆகிய) இததனமையராய, பெரிய வுலகிலுளள மாநதாயாவரும வாழ்வாராயினா எ - று

அததகு கோயிற பாஙக ரணிமணிக கோயில கொணடு
சிததிபுத திகளவிட டோதாதஞு சோகருநதன் னருளே தனபாற
சிததிபுத் திகளாய் வைகத திகழ்பிர சனன வைஙகை
யுததம னிருநதான மூமமை யுலகமும போறறி யுயய.

(இ - ள) அநதத திருதியாகிய (சென்னைமலலீசரர் செனனேகேசவர்) திருக்கோயிலின (தென) பகலில, பிரகாசிகினற அழகிய திருகோயிலை யிடமாகக் கொணடு, விரமபினவர்களுகுக் சிததிபுத்திகளை யளிகுஙு தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சிததிபுததி தேவிகளாய வீறறிருகக விளஙகுகின்ற ஐந்து திருக்குமாரனை யுடைய உததமராகிய பிரசனன விநாயகக்கடவுள மூவுலகமுஙு துதித்துப் [illegible]படி எழுநதருளியிருக்கினறனரா எ - று.

பிரசன்னவிநாயகா திருகோயில், செண்னைமலஸ்சுரா சென்னைகேசவா திருகோயிலின றெனபககலில, திருமதிலுகு நானகு கஜதூரதகில் தகூணிணமுக மாக விளங்காநிறகும. (கருரு)

வேறு

ஈங்காவத திருநதருளும பிரசனன விநாயகாதா மிறைஞசு மனபாக காங்காஙரு வரஙகொடுதது விளாபாடிஙு கதைமுழுது மகிலஙு தேரப பாஙகான வடமொழியிற றெடைசெயத பிருகுமுனி பரமற போறமி நீஙகாம னெடிஙகால மிருநதுமகிழஙு ததுமிஙத நிகரில வைபபாம.

(இ - ள) இவவிதமாக அனபுகொண டெழுநதருளியிருக்கும பிரசனன விநாயகபெருமான தமமை வணஙகும அடியவாகட்கு (அவாகள விருமபிய) அவ்வவ் வகையே வரஙகளை யளிததுத திருவிளையாடலகளியறறுளு சரிதமுழுவதையும உல கின ருணருமபடி, அழகான ஆரியபாடையிற சுலோகரூபமாகசசெயத பிருகு முனிவா, அவவிநாயகக கடவுளைத துதித்து நெடிஙகாலம பிரியாதிருநது களிதததும் இநதச சமானமிலலாத இடமேயாம எ - று. (கருச)

மாதாமணி மூலேசுவடிம வளைததமுமப மினிதணிஙது மாவின மூலத தேதமுயிர தொகைகளகறற விருநதருளு மேகமப றெதிரே வைகி மாதவமுற றியருமப மாதவனற றமிழவிரிதது வழஙகுஙு காஞசிக [ம. கோதியிடிஙு குணகெலலே யாயசரிறநது வாழ்வதுமிவ் வுரைத்தவைபபா

(இ - ள) (காமாட்சி யம்மையாருடைய)அழகிய மூததாரமணிந்த மூலேயின சுவடிம, வளையின தமுமபும இனிதாகத (தமது திருமேனியில) தாஙகி, ஒபபற்ற மாமரததினகீழே பிராணகோடிகளுரகுத துனபஙகளையகற்ற எழுநதருளியிருகரும ஏகாமபரேசுரா திருமுனனே வசிததிருநது பெருந்தவஞ செயதமுடிதத பெருந்தவசி யாகிய அகததியமுனிவா நலலதமிழ்பபாலதையைபபரவசசெயதுவழஙகசசெயதகாஞசி நகரததிறகுச சொலலுகினற கிழகெலலேயாயச சிறபபுறறு விளஙகுவதுஙு கூறிய இநத இடமேயாம எ - று.

ஏகாமபரநாதா உமாதேவினை மூலேசுவடிம வளைததமுமபுமணிநததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"மணிமூலைகுவட்டிஞைவளைகையானெருகிபபுல்லித
கணிவருஙகாதலவிமமகாதவிந்தமுவப்லாடுஙு
திணியிருளறகுஞசோதிதிருவுருகருண்டிநதுகாடடி
யணிவளைததமுமபிழைஞமூலேசுவடணிநதாயா."—எனபதனாலும்,

அகததிய முனிவா காஞசியிலிருநது தமிழ விரிதததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

'காசியி னினறும போநது கமபாதர மருளப் பெற்று
மாசிலாக கசசி மூனா மனனிலீற் றிருநது பூமே
லாசிலாத தமிழ்ப சபபி யருநதமிழ்க குரவு பூணட
தேசினுன மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருததாள் போற்றி."—எண்பதனு

[illegible]ர்க. (கருஙி)

இயமபுமிரு தொடாபாணு மீஙகிருநத பிரசனன விறைவர் கல்கு [ள நயம்புணரின னருளாணு நவையறுகும வடமொழியிடை பெற புள வயமபுணரும பாகதவநதனை செநதமிழாற் புனைநதிநத வளளறுணமே மற பயமபுணரவையகமபோற றுசாநதநிலவி மீறணவிலையபபாறறினேனே.

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பநதஙகளாலும், இசசெனனை நகரததி லெழுந்தருளிய பிரசனன விநாயகபபெருமான அருளிய நலமைபொருநதிய இனிய திருவருளாலும், குற்றததை யொழிகுமு வடமொழியில நடைபெறறுளள வெறறி பொருநதிய பாகதவபுராணதனைச் செநதமிழ்ச செயயுளகளாற செயது, இநதப பெருமானுடைய திருவடியில, கடலசூழ்நத உலகெலா துதிகுமபடி, விணணை யொழிக கின்றவஞசிய அடிமையன சொலலத தொடஙகினேன எ - று (உசுசு)

திருநகரபபடலமு முறறிறறு.

ஆக்கிரவிருந்தம் - ஙஙக.

நைமிசப்படலம்.

திருநகரு மாபபல வேதன சிவபிரான மூவ ரோடு
விருநதிர ஞவி யுணடோன விணணவர பலரு மேவி
யிருநதனின முனிவர வேளவி யிலஙகுரை மிசமாய கான
முருக்கு மேமரு வொகுமு முருவமாத திரமே வேறு.

(இ - ள.) திருமால - பிரமன - சிவபெருமான (ஆகிய) மூவர்களுடன, விருத் திராசுரனுயிரபபருகிய இநதிரனும, பலதேவாகளும பொருநதியிருதலின, முனி வாகள வேளவிவிளஙகும நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைநத மேருமலைய ஙகாககும (ஆயினும) உருவமடடுமே வேறு (ஆகுதலேதானறும) எ - று.

கந்தபுராணம் - அங்கடோகப்படலம்

"மேருவரை யதறகுநடுப பிரமன மூலா
மிக்கமலை வதியதறகு மேலேதறகில
காரணனவாழ் வைகுநதம வடகீழ்த திகலி
னைதனமா சோதிடகந திசைக ளெடகிரு
சீரியவிக திரனமுதலா மெணமா தேயம" என்றபடி, மேருமலையில திரிமூர்த்திகள இநதிராதி இமையவாகள யாவரும வசிபபார்போல, நைமிசததிலும அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின "நைமிசமாகாநானம மேருவொகும" எனறும, நைமிசங கானமாதலானும, மேரு மலையாதலானும அவைதம்மூல உருவேறுபதிதலின "உருவமாததிரமே வேறு" என்றுகூறினா (க)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப பெயதி முதலீ
மருவினான மறையு மோமமி வளருமைம பொயியும வாட்டி
திருவளரா செயலக வாறுஞ செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்
பொருவிலட டாஙக யோகம பூண்டபுங் கவராங் ஞளளாம்

(இ - ள்) ஒரு தேகத்திலேயே மிகுத இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி,நான்குவேதங்களையுங்காத்து, (விஷயங்களில்)வளர்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிகுத அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிக்களையும் விலக்கி,ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அங்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள். எ - று.

தனு=உடம்பு இருபிறப்பெயர்தல=உபநயனகிரியை முடிதல்; இது இயற்கைக்கண்ணுடன் நிதத்துவுணர்சியை யடையக்கூடிய ஞானகுணம் பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யென்பொருள்படும் பிறப்பாற சூத்திரரும், சட்டங்காற பிராமணருமாதலின், அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றும் கூறுவதுவழக்கு [இப்பெயர்சூத்திரிய வைசியர்க்கட்கு முண்டு]

முத்தீ—காருகபத்தியம - ஆகவநீயம் - தக்கணாக்கினி
நான்மறை—இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம.
ஐம்பொறி—மெய் - வாய - கண் - மூக்கு - செவி.
அறுதொழில—ஓதல் - ஓதுவித்தல - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்.
எழுபிறப்பு—தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம்
அட்டாங்கயோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆசனம் - பிராணயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யமரர் தாழ வளர்சடை மௌலி தாங்கி
யணிசெயற் பகழுஞ் சூழ வரையில்வற் கலிகள் சூழ்ந்து
பிணிசெயும் வினைக ணீக்க பிறங்கொளி நீறு பூசித
துணியருட் கணன ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார்.

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்குமபடி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெயற்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழுமபடி அரையில மரவுரியுடுத்து, துணபஞ் செயும வினைகள நீங்குமபடி ஒளிவிளங்குங் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தூளனஞ் செயது, துணிந்த கிருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வருத்திராக்க மணிகளைத் தரித்தார்கள எ - று (ஊ)

வேறு

செஞ்தீ வளர்கும பெருஞ்சிறப்பாற தேவர்க் கவியும புவியுயிர்க
ணைந்தா ளரிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவ கொடுத்தருளு
சிந்தா குலமவிட டஃகடலிற சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மரைக்கண வளர்கின்ற னகிலம புரக்கு மசுதனே.

(இ - ள) செவ்வியயாகாக்கினியை வளர்கின்ற பெரிய சிறப்பினால, தேவர்கட்கு அவிபாகமும, உலகிலுள்ள ஆனமாக்களை அழியாது காக்கும மழைவளப் பழுந தினந்தோறும அமுதுனிவர்கள கொடுத்தருளலினால, உலகினைக் காக்குந் திருமால மனக்கவலையின்றி அலைகள பொருந்திய திருப்பாற்கடலில இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந தனனுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுந கண்களை (குவித்து) அறிதுயில்புரிகின்றனன். எ - று

திருமால உலகுக்குத தினக்கடவுளாயினும, நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குற்றவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல கருதி, ஞ்தினைகுரிய இரவுபோலவே பகலிலுந் துயில்கின்றனனென்பது கருத்து. (எ)

அவிகண் மிகவு மாதலிஞ லமலன விஞையாட் டயாகினருன்
புவியுண டவனகண் வளர்கினருன பூவன மறைக ணுவலகின்ருன்
சவிவிண ணவர்கோ னவுணருயிர் தாகுக போராகு நடககின்ருள
ருவிபொற சிகரக் கூவிரத்தாக் கோமான் முதலோ திரிகினரூர.

(இ - ன்) அவியுணவுகள் மிகவும் புரிதலால, நிமலனுகிய சிவபெருமான் (ஆனநத) திருககூததாடுகினருன. உலகமுணட திருமால் (யோக) நத்திரை புரிகின ருன தாமரைபபூவிலுளள பிரமன வேதஙகளே யோதுகினருன. அழகிய தேவராச ஞகிய இநதிரன அசுரருயிரைச செகுகுமபடி யுததநிறகுச செலகினருன குவிநத பொனனுலாகிய சிகரமுங கூவிரமும வாயநத சேரையுடைய சூரியன் முதலியோர (உலாவித) திரிகினரூர்கள். எ - று

கூவிரம - கொடி (ஞ)

படிககும பசுகக ளொருபாலாம பரிநது சுரக்கும பால்கறநது
விடிககும பசுகக ளொருபாலாம வேளவி முடிநது மறைபோராகுக்
கெடுககும பசுகக ளொருபாலாங் கோல மகளிர மன்றலுககுநத
தெடுககும பசுகக ளொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடநதோறும.

(இ - ள) புனிதமாகிய முனிவா வாசஙகளிலெலலாம, ஒருபக்கலில் அகப் படிததும பசுக்களாம ஒருபகலில (மனம) பரிநது சுரககினற பாலைக கறநது விடுக கினற பசுகளாம் ஒரு பகலில யாகமுடிநது வேதியருகுத் தானமளிககும பசுக் களாம ஒருபகலில அழகிய மகளிர மணநதிறகுச செலுததும பசுகளாம எ - று (சு)

மறைபோ தாகரு மாகமநினை வழிதோ குருமு மகநதினை
யுறைநா டுகருங கறபநிறை நிருகுக்க ணிலையிற சாருசரு
முறையாற புராண மூவரு மொழிசெய குருருங கேட-குருருங
குறையா வேளவி முடிககுருரு குழீஇய குழுவே ரெவலிட னுர

(இ - ள்) வேதபாராயணஞ செயபவரும, ஆகமமாகநதைத யாராயபவரும, வேதாஙகநதின துறைகளே யுணரபவரும, மஹரிச சாதநிறநிறகுரிய செயலகளிற செலபவரும, பதினெணபுராணஙகளேபும முறைபபடி பிரசஙகிபபவரும, (அவறறைச) சிரவணஞ செயபவரும, குறையாந யாகநதை முடிபபவரும (ஆகய) கூடிய கூடடங களே எவலிடநதிலும (விளஙகும) எ - று (எ)

மநதிவள குடிஙகைக கலனபான வழுநதால வுழுசகின் மூவவிழுநதா
மிநதிவ புரியு முனிவரிட மெயநி னைமையுஞ சிவபெருமான
பநதிமே லிடுவ ரொனரகுறி நதுப பனிரி நடநதோறு நுறபலமுஞ
சநதவா யிரமெல லிதழி யிரிநக ணடரா மரையுக நுதையுமே.

(இ - ள) மனமதனுடைய குடமபோனற கைகளேயான குற்றததால் முனனாக குறறதநிறப படிநதாம. நனமையையேசெயயும முனிவாகளபா லடைநதால (இனி)நமமையுஞ சிவபெருமானுடைய திருவடியினமேலில் அணிவாகளெனறு யோ சிதது, குளிரநத நீர நிறைநத தடாகஙகளிலெலலாம, உறபலமலாகளுமு, தூரும ஆயி ரமுமாகிய மெலலிய இதழகள விரிநத கணணிய தாமரை மலாகளுமு நெருஙகியிருக கும எ - று. (அ)

கிழங்கு கனிகாய மதுமலர்களை கேழுதத தளிரமெல் லிலைமிதை
வழங்கி முனிவாக குவபபாககு மாசி லாத பெருந்தவகதாறு
பழங்கண சிறிது மபியாமற படாநத கிளிக ளுடனறுவனறு
தழங்கு புகழ்நை மிசவனதனுந தருவநு கொடாயும பலவுமே.

(இ - ள்) குறறமில்லாத பெரிய தவததால், தன்பமென்பதைச சிறிது மறி யாமல, படாநத தமது சுறறததுடனை நெருங்கிய புகழ் விளஙகும நைமிசாரணியததில மரஙகளுமகொடிகளும (செடிசள முதலிய) பலவும, கிழகு கனி காய தேன மலா களை நிறைநதஙகிய தளிரகள மெலலிய இலைகள் சமிதைகள (முதலிய வறறை) கொதது, முனிவாகளுகுச சநதோடததை யுணடு செயயும எ - று (க)

தரஙகக கடலிற புகதமுதுக தவள மதியிற சுவையமுதும
புரஙகள கடநத புணணியனறு பிசிகு மமராக கவியுணவு
மிரஙகி யவனே கொடுபபினலா லியாவா கொடுபப ரவனுருவாய
வரஙகொ ளழனமா தவரகொடுப வாஙகிச சுராககு வழஙகு மே.

(இ - ள) அலைகளபொருநதிய திருபபாறகடலிறறோனறிய புதிய அமுதததை யும, வெளளிய சநதிரனிடததிறறோனறிய சுவையமைநத அமுதததையும, திரிபுர களேயெரிதத சிவபெருமானுற புசிகருந தேவாகளுகு அவியாகிய உணவையும அவ் விறைவனே மனமிரஙகிக கொததாலலலாமல (வேறே) எவா கொகவலலரா ? (ஒருவருமிலா ஆதலின) சிறநதயாகாகினியானது முனிவாகளகொடுப்ப ஙாஙகி, அவவிறைவனுருவாய நினறு தேவாகடகுக கொடுகக்கும எ - று (கo)

தவததால வேளவி யாறறுதலாறற நூஙகண் மிகவு மூடலவருநதி
யவகதா லுலக மனைததினைய மழியா தளிககு முனிவராகள
சிவததான மலமறற றுயாவீடடிற சோநது வாழவு தலதுதுவாக
துவததான மயகுகு மமராகதி தன்ன நினையா ரொருகாலும.

(இ - ள்) தவததாலுமயாகஞசெயவதாலும தானகள மிகுதியும உடலவருந்தி, அவமாககதினலை உலகமுழுவதையும அழியவொட்டாமற காகரும முனிவாகள சிவததினலை மலபரிதமறறு உயாவாகிய மோகூததிறகு கலநது வாழவதலலது, தவ துவததால மயகுகுந தேவாஞருடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங கருதமாட் டாாகள. எ - று

தவகதுவம - ஒனறறகொனறு தொடாநதிருப்பது, பாசபரதம. (கக)

பொறறு மனைமேயான மனகதிதழுகது மோகமேதா கேமி தவமபுரிய
நறறு ரணிவேவ தினறெனவே நாடடி யமாநத நைமிசதது
வற்று வளமும பெருமையுமா வகுபபா ரநத வனததிருந்து
முற்று விழைவிற சவுனகமா முனிவன வேளவி தொடஙகினனை.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும பிரமதேவனுடைய மனததிற றோன்றித தவஞசெய்தறகு நல்லபூமி (இதுவேயனறி) வேறிலலேயெனறு ஒப்பற்ற ககரமானது நிலைகாட்டிய பொருந்திய நைமிசவனததின குறையாத வளப்பததை யுஞ் சிறப்பையும சொல்லவலலவரெவா ? அநத வனததிலிருது பெரு விருபபாற பெருமைதஙகிய சௌனகமுனிவனை யாகஞசெயயத தொடங்கினன எ - று

நைமிசம் - நேமிசம்பந்சம இது சௌனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத் நோக்கித தவஞசெய்தற்குரிய புணணியபூமி யொனறனையெங்கட்கு வழையறுக வேணடுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வீசிதசோ சகரமாக்கி நிலமிசையருட்டி, இதுவீழுமிடமே புணணிய பூமியெனவிடப்ப, அவைகள அதனைப் பினதொடர்ந்து சென றனர. அது தங்கியவிடமே நைமிசவன மெனப்படும. (கஉ)

வேறு

வெண்டிரு நீறணினர விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருதததினர குடங்கைக குண்டிகைத
தணடின ரனைவருஞ சாரநது நைமிச
மணடினர சவனகன மகதததைக காணமேவ.

(இ - ள) திருவெணணீற்றினை யணிநதவைகளும, பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராகக கணடிகையணிநத விளங்கு மாபினையுடையவாகளும, குடம்போனற கையிற கமணடலமும தணடமுந தாங்கினவாகளும (ஆகிய) எலலோரும, நைமிசவனதததையடைநது சவனகமுனிவன் யாகததைக்காண நெருங்கினாகள. எ - று (கக)

ஏதநீற மிடுமபதி னெண்பு ராணமுங
காதலா லுணாநதவன கால காலனறன
பாதமே யலலது பணித ராதவன
சூதமா முனிவனுந தானனி னனரோ.

(இ - ள) குறறததையொழிகும பதினெணபுராணங்களையும் ஆசையுடன் அறிந்தவனும, காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையனறி (பிறிதொனறை) வணங்காதவனுமாகிய சிறநதசூதமுனிவனும(அவவிடததை) அடைநதனன எ-று.

காலகாலன் - சிவபெருமான் மிருகணடு புதல்வராகிய மாகக்கணடேயருயிர்களைவர வந்த மிருதயுவினுடைய உயிரைக்கவாநதவனெனறது பொருள. (கச)

சயமலி நைமிசஞ சாரநது ளாரகளு
மயனில ததிருநதுசென றடுதது ளாரகளும
புயலெதிர மயிலெனப பொஙகு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர நணணிச சூழ்நதனர.

(இ - ள.) கூட்டமிகுந்த நைமிசவனதததை யடைநதுளளவாகளும, பிறவிடங்களிலிருந்து வநது (அஙகே) சோநதுளளவாகளும, மேகததைக்கணட மயிலேபோல அதிகரிக்கினற ஆசையுடன நலல சொறகளையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொணடு சென று புடைசூழ்நதாகள. எ - று. (கடு)

திருததிய வாதனச சேகரை மீமிசை
யிருதததினர பூசனை யியறறிக காதையி
னருதததிமிக வவனிருந தயாவு யிரதததபின
கருதது றுவிழுவிஞ்ற கைதன மேயினர.

(இ - ள) திருததமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்மேரில் (சூதமுனிவரை) இருக்கசசெயது பூசிதது, சிவசரிததிரஙகளில் ஆசைமிகுந்த அம்முனிவனிருந்து

இவ்வாறிய பின்னர், மனததிற்றோனறிய ஆசையால (அவனாவகிக) கூறத தொடஙகினார்கள. எ - று.

இருததினர் - மூற்றெசசம. (ஙசு)

பணடிறு பவஙதொறுமப பணனிபுறபிய
மணடிபுண ணிபதறிலை வரமபின மாதவ
வணடரும வியததகு மடிக ணுமமையாங
கணடனஙக கடஙதனஙக கலஙத மாயையே

(இ - ள) எலலையிலலாத பெருநதவதததையுடைய சூதமுனிவரே! தேவாகளும வியபபுறுகினற சுவாமிகளே! அடியேஙகள பிழ்பபோன பிறவிகளிற்செயது முடிதத மிக புணணியததினால, தேவரீரைத தரிசிதேதாம மாயாசமபநதததைக கடஙதோம. எ - று (கள)

வேறு

ஓதிய மறைக டமமா லுறுபய னெளிது பெறறு
நீதியின யாஙக ணிறகு நிலைகளுமை வழுவிற நீரஙத
மோதிய வினைய ராகிப பிதிரரு முதத ராணரா
கரதியைம பொறிவென றுயைக கணணுறக காண்ட லாதே.

(இ - ள) ஐமபொறிகளையுங கோபிதது சயிதத தேவரீரைக கண்களாற் பொருநதக கணடதனாலே, பாராயணஞசெயத வேதததாலுளதாய பலனை யெளிதாகப பெற்றோம நீதியுடன அடியேஙகளிருகுமை(வருஞசிரம)நிலைகளுங குறறததினாறு நீஙகின. எமமுடைய பிதிரரும வினையையொழிததவராகி மூதததராணராகள எ - று.

மோதிய வினையா - வடநூனமுடிபு (கஎ)

எஙதமைப பயஙத பேறு மிருமுது சூரவா பெறறார்
வெஙதுயா வினைதரு மாய வினையுடல விடிதது மணமேல
வஙகிடு பயணமு மாஙகண மருவினம பெறுமமே றிலைகா
மைஙதுற வுடையோம யாமே மனனுமா தவாக வேறே

(இ - ள) நிலைபெறற பெருநதவகிகளில ஆணஙகம போனறவரே! எமமைப (புதல்வராக)பெறறதனாலகிய பலனையும எமது தாயதனதையா பெறறனா கொடிய துனபததை விளைகுமை மாயமாகிய வினைததேகததை யொழித்துப பூமியிற பிறநத பயனும யாஙகளடைநதோம பெறறதகக பேறுகளேயெலலாம மிகுதியாக வுடை யோம (ஆயிஞமை) எ - று (கக)

எஙகளுக குமமைப போல விராறுட னைறு கூடடித
தஙகிய புராண முறறுஞ சாறறவல லவாகள் யாவ
ரஙகவை யனைதது முனன ருளினு ளருளிச செயதீர
புஙகவ ரேறே வேறு புராணமுங கூறல வேணடுமை

(இ - ள) வேதிய சிரேஷடரே! எஙகளுகுகு பதினெண் புராணஙகளையுங தேவரீரைப்போலசசொலல வல்லவர்கள யாவர்? அப்புராணஙகளையெலலாம முனனாத தேவரீரது திருவாய்மலாநதருளினீர (அவையெயன்றி) வேறு புராண முஞ்சொலலவேணடுமை. எ - று.

இராமடனறு - பதினெட்டு (உ0)

தவவலிச சவன கனசெய் சததிர வேளவிக கோது
மவதியின பன்னீ ராண்டு மடிகளபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம பெறுவ தன்றிக
கவாமனத தடியேஞ செய்யுங கடபபாடு வேறெனு மிலலே.

(இ - ள்.) தவவனமையுடைய சவனகமுனிவன் செயயுஞ சததிரயாகத திற்குச சொலலிய காலமாகிய பனனிருவருடஙகளும, தேவரீரிடததிற புராணகிர வணமாகிய களிப்புடனகூடிய அமுததனதபபருகிப பொருநதிய சுகதனதையடைவதல லாது, பிளவுபட்ட மனதையுடைய அடியேஙகள செய்யுங கடமை பிறிதொனறு மிலது. எ - று. (உக)

பததியி னிவவா றெலலாம பகாநதமா தவனா நோககி
மூதததியை விழைநத சூத முனிவரென மகிழ்நது சொலவான
வித்ததின வித்தகி யலலால வினோபயன கொளவாரா யாவா
பொத்திய விறைவன மாணபும புகனறிடாரா புரையி னீஙகா.

(இ - ள) இவ்வகையாக வெல்லாம பததியுடனகூறிய முனிவாகளைபபார்த்து, மூததி மாகாகதனதைக் காமுற்ற முனிசரேட்டஙகிய சூதன களிப்புறறுச சொலலத தொடஙகினன். விதையை விதைததலலாமல வினைபொருளைக்கொளளததகவா வவா? (அதுபோல) மலசம்பநததனினறும நீஙகாதவாகள் (அருள) நிறைநத இறைவன புகழையுஞ (சொலவாகளோ?) சொலலாகள. எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைதத லினறி நண்ணறி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீகக கொழுநதெழு மனப ராகிப
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப புககால
விடுவது புரியா தெநத விதததையும விளமப வேணடிம.

(இ - ள) நடுநிலை தவறுதலிலலாது, பொருநதிய அறிவினை யுடையவராகளாகி, கொடியவினைச சமபநதஙக ளெலலா வறறையு மொழிதது, கொழுநதுவிட்டெழுநத அனபுடையவாகளாய, மனததிலுணடாகிய (பததி) வலியுடன குணததினை யுடையோர கேடகபபுகுநதால, எவவகையையும விடாது சொலலவேணடிம. எ - று

குலதது நிழுக கினறிப புததி கூறமையி னிகாபபர தினறி
நலதது தவநதா னஙக ணுரைடாறு மினிது பேறறறி
யலதது கமணிநத பாதகத தமபிகை பாகா பதநிக
கலதது நின யிவாநதீ கேளவிக கடலகட வாமை யுண்டோ.

(இ - ள) குலபபழுதிலலாமல, புததி நடபதநில (தமமை) ஒபபாரிலலாமல, நனமைபொருநதிய தவமுந தானமுந தினநோறறும இனிதாகக காதது, செமபளுசுக குழமபூட்டிய பாதததையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகமாகக கொணட பரமேச சுவருடைய பதநியாகிய மரகதனதினை யூநதவாகளே! கேள்விகடலேக கடவாமை (உங்களுககும) உணடோ? எ - று. (உச)

பகைநகை நொதுமல தினறிப பலனுயிர மாடடு மொத்த
தகைபெறு மூளதநி றாக டாமவிழை காரியங்கள
பிகைபடாந துலகுக கெலலாம விழுபபபய பயநதே நிற்கும
வகையறி முனிவிர ரீபி நலலதே பகிநதிட லுறால.

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகுத்தவாகள விரும்பிய செயலகள அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கடெல்லாம பெருமபயனைக் கொடுத்தே நிறகும வகையை யுணாந்த மூநிவாகளே! நீங்கள நலவிடயதையே பொருளாக மதித்தீர்கள. எ - று.

நொதுமல - பகைநட்புகளினமை. (உரி)

கருமபுதின பாரகருக கூலி கையிடை கொடுபபார போல
விருமபிய வெமகரு மேலும விழைவின விளைதீர நுமபா
லருமபிய காதன முறற வறைதது மெனறு மூனனார ப
பெருமபய னளிபப தோராது பேசுவா னிகணச சொனனான.

(இ - ள்) கருமபைத தினபவாகடருக கூலியைக கையிற் கொடுபபவனா யொப (புராணங்களைப் பிறாகருகூற) விருபபுறற வெமகரு மிருதியும ஆசையை விளையசசெயதீாகள உமமிடதது்ணடாகிய ஆசையால முழுவதுரு சொலலுகினறே னெனறு, பெருமபயனைக கொடுபபது கருதிக கூறுகினற சூதமுனிவனை முதலில இவ வாறு சொலலலாயினன எ - று. (உசு)

கைமிசபபடலம முறறிறறு

ஆகந்திருவிருத்தம் - நூஙள

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகாபிரமம பதுமமவயி னைவமே சைவம பாகவதம பவுடிகநா ரத மாக கணடாரு, திகழுநகபண னைவாகருகிய வாகஙி நேயரு செயிபிரம கைவாதத மிலிஙகம யாரகரு, மகிழவுபுரி வராகமே காகத மேமபெ வாம னமே கூரமமச ்யங்கா ரூடம, புகரிலபிர மாணடமெனறு மிவைமூ வா றும புகலகிரநத நாலிலகதம புகலக கேடடார.

(இ - ள்) சொலலுகினற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாக வதம-பவுடிகம-நாரதம-மாாகணடேயம - லிஙகிய தேவாகளுகருகிய ஆகஙிநேயம- (புகழ) நெருஙகிய பிரமகைவாதகம - இலிஙகம - எலலாருகருஙகளிசெய்யும வராகம, காகதம - வாமனம - கூாமமசசம - காரூடம - குறறமிலலாத பிரமாணடம எனறு சொலலபபடிம இவை பதினெடடுப புராணஙகளும சொலலுகினற கிரகததெதாக நாலிலகதமாய சொலலகேடடாகளா? எ - று (க)

இகதகைய புராணமூ வாறு மேரு லிலஙகுகை லாயவனை யிறைவ னபாதப, பதநிபுரி நகநிசனற குமாரற கேளாதப பணிகதவனபால வியாத முனி பரிவாற கேடடு, மெநதியநி லினேயோடப பாமேற சால விளககி யது போனமுனிவா வேறு வேது, புகிமிகிழ வொடிமவழியே கேடடுச செய்த புகரிலப புராணமூ வாறுை டாமால.

(இ - ள.) இவவகைய புராணஙகள பதினெட்டையும விளகுகுகின்ற கைலாய கிரியிலுளள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற பதநிசெயத திருநந்திதேவர் சனற குமார முனிவருக்குப் பூவுலுசொலல, அச்சனறகுமார முனிவரிடம வியாசமுனிவர

வணங்கிகேட்டு மிருந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்முக விளகியது போல, முனிவாகள வெவ்வேறுக மனக்களிபுடன முறையே கேட்டுகூறிய குறை மிலலாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டின்ளன எ - று (உ)

சாறபுரனற குமாரதேம நார சிங்கக கருகாகதரு சிவதருமந தழை தூர வாசம, பாறறியபர ரததேமகர பிலமெல லோரும புகழுசனரு சவு னகமாம பிரமாண டருரீர, மாறறருமவா ருணங்களி புராண மேததும வாசிடட மிலிங்கமொடி சவுரம பாவம, பாறறியபா ராசரிய மாரீ சமபார பகாசாமபம பாககவமென றவறறின பேராம.

(இ - ள) சனறகுமாரமுனிவா சொலலிய நாரசிங்கம-தருதியாகிய காருதம - சிவதருமம - (அனபு) தழைதத தூவாசம - துங்கக்கதக்க நாரதம் - காபிலம - எல் லோரும புகழ்கின்ற உசனம - சவுனகம - பிரமாண்டம - சிறபபொழிபாத வாருணம - காளி-துதிசெயயும விடடம - இலிங்கம-சவுரம-பாவங்களேயொழிதத பாராசாரியம - மாரீசம - உலகங்கூறும சாமபவம - பாாகவம எனறு அவ்வுப புராணங்கட்குப பேராளாம. எ - று. (ஈ)

வேறு

விலக்குரு முனிவா குமமால விளங்கிய வுபபு ராணர துலக்கிய கிருத மெல்லாந தொகையொரி லக்க மாகு மலக்கணி பறுகு மந்தப புராணமூ வாற றுள்ளு நலக்குமபாக கவபு ராண நாயக மாகி நிறகும.

(இ - ள) நீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவாகளால விளங்கிய உபபுராணங் கள்கூடிய கிருதமெல்லாவற்றிறகுந்தொகை இலக்ஷமாகும தானபதை யொழிகும அந்த உபபுராணங்கள பதினெட்டனுளளும நனமைமிகும பாாகவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும எ - று. (ச)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம வரமலி பொருளா யொனறிய வரமபிலா வினப மாகும பரவிய வைஙகைப புகதேண மானமியம பகரு நீரால விரவிய பாாகக வதனை விநாயக புராண மெனபார.

(இ - ள) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும, அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும, மிகசிறேஷடமான பொருளாயும, ஒனறுகியும, எலலையிலலாத இனபமய மாயும (விளஙகி) துதிசெயயும ஐநது திருகரஙகளையுடைய கணேசப்பெருமானர மகாத்மியததைக கூறுதனமையால, இபபாாகவபுராணத்தை விநாயகபுராணமெனறு சொலலுவாாகள. எ - று. (ரு)

புணணிய தருஙக ணேச புராணமூன கைலே வெறபி ணணிய வெணமேடாண் முகக ணுதனு ரருளிச செய்யப பண்ணிய தவததால வேதன பணிதறுதக கேடடுப பின்ன ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைருகிட வியமபினு னே.

(இ - ள) புண்ணியததை யளிக்கும விநாயகபுராணததைக்கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டித திருப்புயங்களையும மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெரு மான பூவம அருளிசெயய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவதகினால மனம்பதிந்து

பொருந்தகேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எணணத்தக்க மேலோனுகிய வியாத முனிவன (தனனை) பணிய (அதனை அவருகருக) கூறினன். எ - று. (சு)

மேவரியங கமலப புததேள விளம்பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேமேலான றெளிதறிடத தவங்களை சான
கூரிய பிருகு வெனபான குரைகட லமிழ்த மெனன
வாரிய மொழியாற செய்பு ளாகுகின னகில முயய.

(இ - ள) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத தவிசில வீற்றிருகரும பிரம தேவன் கூறிய கிரமபடியே சோததி பெறற மேலோனுகிய வியாதமுனிவன திரு வாயமலாதருள, மேமபட்ட தவங்கள் பிருகத பிருகுமுனிவன சதிகிகினற (பாற) கடலிற றோனறிய அமிதமபோல வடமொழியிற சுலோகங்களாக உலகின ருயயும படி செயதனன. எ - று. (எ)

கருதுபா சணியே லீலா காணடமென றபபு ராணத
திருவகை யாகுங காணட மிரு நூறறைம பதுகாண டதனுள
மருவிய வதனி யாய மற்றவை யெலலாங கூறும
பொருவரு கிரநத மபனீ ராயிரம பொருநதாநிறகும.

(இ - ள.) அப்புராணதனில, தியானிகத தகக உபாசனு காணடம லீலாகாண டமென காணடங்கள இருவகையாகும. அவவிருகாணடங்களுளளும பொருநதிய அதனியாயங்கள இருநூற்றைமபது அவறறை யெலலாஞ சொலலுகினற சமானமில லாத கிரநதங்கள பனனீராயிரம பொருநதியிருக்கும எ - று. (அ)

பாடிய தலீவன பேராற் பாரகக வபுராண மெனறும
பாடிய செயயுள் கொளளும பாடடைத தலீவன பேராற
பாடியல கிவற காணு பதிதிய மெனறும யாருமை
பாடிய வாய ராகிப பயனமிகப பெறறு நினறார.

(இ - ள) தூலசெயத பிருகுமுனிவ பெயராற பாரக்கவபுராணமெனறும, செய்த தூலினை மேறகொளளும பாட்டினைத தலீவனுகிய சனறிபன பெயராற பெருமை பொருநதிய காணடதயமெனறும,எலலோரும துதிகினற வாயையுடையவ ராகி (அதனுல) பெருமபலனை யடைநது நினறாகள. எ - று (கு)

புனையற விளஙகு மிநதவ புராணதனைச செமபொனை மேரு
வனையெனக குணமேமம படட மாதவப பிருகு வெனபா
னனையருக கனையன சோம காநதனு தரவிற கேடபக
கனையபு காதல பொஙகக கடடுரைத திடடா னனறே.

(இ - ள்) குற்றமற விளஙகும் இந்தப் பார்க்கவ புராணதனை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணதையுடைய பெருந்தவஞ்செயத பிருகு முனிவனெனபவன மனனர்மனனனுகிய சோமகாநதன ஆசையோடுகேட்க, எலலே யிலலாத ஆசையதிகரிகக உறுதியாகக கூறினன எ - று. (கஅ)

வேறு

நிததியமாய் நிரகுணமாய் நிரமலமாய் நிரஞ்சனமாய் நிணைவுக் கெட்டா
சததியமாய்ந் தற்பரமாய்த தத்துவமாய்ச சசசிதா னநத மாகி [சு

யத்துவிதப பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார.
மெத்தியவள் ளகந்தமாகத விநாயகமான மியகதவதநீதா விருமபிக கே

(இ - ள்) நீதநியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுதத மாகியும, மனதநுக் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தததுவமயமாகியும, சததுச் சித்து ஆநதமயமாகியும், இரண்டறற பொருளாகியும, அகண்டபரி பூரணமாகியும, மலசம்பந்தமறற ஞானம பொருநதிய இதயததிலெழுநதருளியமூள்ள விநாயகனகடவுளுடைய மானமியதனைத தவமுடையவரகள விருபபுற்றுக கேட் பார்கள். எ - று. (கக)

விருத்நிரணைக் கொனருனு நான்முகனு மதுவுயிரை வீட்டினுனு
மூருத்நிரனும வழிபடுமா ரேருகுமொரு தனிமுதலா யுலகுக கெலலாங
கருத்தனுமாய் விளையாடுங கணபநிமான மியகனகனகில பிறவி நீதாறும
பொருததமுறுத நவமபுரியார் விருமபினுமற றவரசெவியிற புகாநோகாரும.

(இ - ள) இநதிரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும, உருதநிரனும வழிபாடு செய்யுமபடி யோகியய ஒபபறற சனிமுதலாகி, எலலா வுலகஙகடகுந தலைவனுமாகித திருவிளையாட ல புரியும விநாயகப பெருமானுடைய மானமியமானது எணணிலலாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவததைப பொருநதுமபடி செயயாதவரகள விருமபினாலும, அவரகள் செவியில ஒருநாளும புகமாடடாது. எ - று.

விருத்நிரனைக கொனருன - இநதிரன நானமுகன - பிரமன
மதுவுயிரை வீட்டினுன - திருமால இதனை,

விருத்தாசலபுராணம்.

"காதி ரணடினிற குறுமபியிற கணணாபா லிரணடு
பேத மாகிய மதுவுடன கைடவன பிறநது
சீத ரணறனைப பொருதனா சேரன நிறறு
யாது செயகுவீவா மெனஙனம வெலலுவோ மெனருன

றேறற மாய்வரங கேண்மினென றுரைதனன மிருமால
தோற்ற நீவர மெனகொலோ தருகுவை கொலலா
யேறற மாகிய வெஙகளேக கேளவர மெனறா
ரீற்ற மெனகையான மாயுமி னெனறனன மாயன

மாயன கையினின் மதுவுடன கைடவன மடிநதா
தேய மீதினினை மேதையைத ஞாதனா புவிககு
மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞச
னேய மேதினி யிறுகிடச சிவனபத நீனேநதான."—எனவருவனவற்றுனறிக.

எவனுடைய வாகியினுற பிரமனுகருச சிருடடியுமெவ் வுயிருமு வாழ [மு வுவணமுயாத தவறகளிபபு முருதநிரனுக குலகமெலா மொடுகுமு வீறு பவனனுகரு வீசு தலுமு பாறகாறருச சிதததலுமபன ஞாலு வைகு மவனுடைய மானமியதனை காதநிகாபா தகாமுதலோ ரமிய மாடடார.

(இ - ள) எநத விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினுற் பிரமனுகளுப் படைப்புத தொழிலும, கருடகொடியை யுயாதநிய திருமாலுகரு எலலாவுயிராகளும் வாழும்படி காதநிறலெழிலும, உருதநிரனுக்கு எலலாவுலகங்களேயுரு சங்காரிக்கும

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரிதலும், எக்காலமும் உண டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயக கடவுளுடைய பிரபாவத்தை நாதநிகா பாதகர் மூதலானவர்க ளறியமாட்டாகள். எ - று.

உவணமுயாதவன—திருமால அசாவது சாகிபா பக்ஷவியா பதினமூவரில ஒருதநியாகிய விநதை பெறற கருடன தன தாயகடபடிபபடி தேவலோகஞசெனறு ஆமுதகலசததை யெடுததுகொணடு எநிததோரை வெறறுவருகையில, திருமாலெ நிக்க, இருபதநிருநாள அவருடன தோலவி வெறறியினறிச செருசசெயய, திரு மால் இவனைத தநநிரமாக வெலலவேணடுமெனறு கருதி, நீ விருமபிய வரஙகொடுப பேன என, கருடன நீ விருமபின யான வரஙகொடுபபேனென, நாரணன நீ வாகன மாகுகவென, கருடனியைதனெனபது இதிஹன,

காஞ்சிப்புராணம்

"வன்புள வேதநின வீர மகிழநதன
னெனபு டைவரங கொன்னென வீஙகில
ஞனபெ ருநதிறற குணமகிழந தேயமறறொன
றனபு டைவரங கொளகெனச சாறறினனை
மாய னமமொழி கேடடு மகிழ்சசியிற
றூயை யோதிய சொறறவ ருயெனி
வீயெ னைகு நெநெதகை யூதியா
யேயு மிவவரம யானகொள நலகெனறுன
ஆதநதி கூநதர வமமொழி கேடடொரு
மூதநத மெணணி யுயிாதது மொழிநதமெய
வாதநதை யிறபிறழ வருளியற றுகெனச
சீர்தநி யாளன விடைபெறறுச சென்றனன்."—என் றருவனவற்றுனறிக.

மறையிடத்து மனியனிற நிரஞ்சி யமராபதி யிடத்துறை தேனானரு
ணிறையுமொரு பிராட்டினை வழிபடுவோய் நமகருளா லுருவு கொணடு
நிறையவரங கொடுநதசித நிரமணி நதம விளககிலே பேறு செயத
குறைவறுமிப புராணநதைச குறிநதவைகு நாறபயனுங கூடு மனறே.

(இ - ள) வேதநிலும, விணடு பிரமன இநதிரன் முநலிய தேவகளு டைய புதநியிலும கணடறியந தோனறாமல எழுநதருளி யிருகினற ஒபபறற பொருளாகிய விநாயக மூதநி, நமமை ழிபபடவாகளுகருத திருவருளால, திருவுரு வெடுதது மிகுநியாகிய வரஙகளைக கொடுதத சரிதநிரஙகளே யெலலாம விளககி நீலே பெறுநல செயத குறைறற இபபுராணதநதை நீனைதநவாகளுகு, நாலவகைபபுரு டாதநகளுங கைகூடும. எ - று.

நாறபயன - அறம் பொருள இனபம வீடு எனபபடும் (கச)

தஙகுபெரும புணணியதநாற கேடட வாகுப பருதமெலலாந தகர நூறு
மைஙகைமத குருநரநதின சரிதநிரமெல லாமபிரம ஞநி சேட
னிஙகிவாகு மூனபாபபரிதா யினுகுகொகுது வியாதமுனி யியமபா மாறே
ஙுகளுகு மொழிவலென நோறறவருக தவசூத னுவலப புககான.

(இ - ள) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியதநாற சிரவணஞ செயகி வாகட்குப பநதஙகளெலலாஙகெட அழிகக்ததக்க, மதஞ்சொரியும ஐநது திருக்கர

களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரிதத்திறங்களே யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன முதலிய இவாசடருஞ் சொலல அரிதாயினும், வியாதமுனிவா சொலலியவகையே யுங்களுக்குஞ சுருககிச சொலலுவேனென்று, அருந்தவரு செய்த தூதமுனிவா சொல வதிதாடஙகினா எ - று. (கடு)

புராணவரலாற்றுப்படலம முற்றிறறு.

ஆகஸ்திருவிருத்தம் - ஈறடி.

ப தி க ம்.

மதிமிருஞ் சோம காருதன் வனமபுகத துணிருத வாறுங்
கதிகரு மகறரு நீதி கடைபபிடித் துரைதத வாறுமம
னிதியுலி யபிடே கித்து வெங்கவறற களிசத வாறுமட
பாதியகன மிலலா ளொடுமம படாருது கான புகுருத வாறுமம.

(இ - ள) அறிவுமிகக சோமகாருத மனனன வனமபுகத துணிருதவகையும், கற்கதியைக கொகெகதத்க புதிரொருகு உறறியாக நீதிமார்க்கததை யுரைததவகை யும், அவருகரு விதிப்படி இராசசியாபிடேகஞசெயது இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன நகரத்தினினறு நீஙகிசசெனறு வனத்தையடைநதவகையும. எ - று

இதுமுதல் மூப்பதுநான்கு செய்யுளகளுங குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம பலபாட் டொருவினை கொளளுமம" எனறது ஞதிரம (க)

ஆங்குரை பிருகு வென்னு மமிருணி யபித்த வாறுங
கீஙகறு முலினை பனபு பெயவினை யிரணடும வெவேறே
றாஙகுவை குனறுத வாறு மொளிரமணி மோலி வேந்தன்
றாங்கிய பிரம சாலை யொடுமபினி நணிருத வாறுமம

(இ - ள.) (சோமகாதனை) அவனிடதது நில விருத்த பிருகுமுனிவினை யபிதத வகையும, மு, காலதது நில (சோமகாதனை) செயத (நலலினை நீவியோகமாகிய) இருவினை களையும குறறமறற பிருகுமுனிவன அவனுகரு வெவவேறுகத சொலலியவகையும, பிரகாசிகினற இரதனின கிரீடமணிகத சோமகாதன தாஙகிய பிரமஹத்தியையும பிணியையும விலகியவகையும எ - று. (உ)

மறைதெரி வியாதன புருகி மயங்கிரா ணலரின வைரு
பிறைவணி யபிதத வாறு மிபபமுகன மலவை வேறதன
முறையுளி வியாதன காதின மொழிநத்துய கணேசன பாத
கலமமலர் மூவ ருருதா நயருபா தித்த வாறுமம.

(இ - ள.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயகுற்று, அனறலாருத சாமானமலரில விசகரும பிரமஹத்திவினை யபிதத வகையும, பிரமதேவன விநாயகக்கட வுளுடைய மருதிரசதை வியாதமுனிவன செவியில மூஙகப்படி யுபதேசித்தவகையும, கணேசமூரதத்தியினுடைய பாதமாகிய தேனை பொருநதிய தாமரைமலரை மூமமூரததி களும விருமபி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (ஙு)

முதலெழுத்தின் மூவருருகரு முனனவ னளித்த வாறு
மெதுதிய விசுவ மெலலாம விளங்குதன மகடடன னோனை
யுய்ததனன றெரிதது வாறு மூலகபன படைதத வாறுஞ்
சிததிபுத திகளோ நாதா திருமணம புரிந்த வாறுமம.

(இ - ள்) முன்னேஞ்ஞெகிய விநாயகபெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாதி) முதலெழுத்திலகளே (கைகூடுமபடி) திருவருள செயதலகையும, மிகவுலக மெல்லாம் விளஙகிய தமது திருவயிறறில அகாகளேச செலுததி யுணாததியவகையும, பிரமன உலகைச் சிருட்டிசெயதவகையும, விநாயகக்கடவுள சிததிபுத்திகளேத திருமணஞ செய்தவகையும் எ - று. (சு)

மாறுயா மதுகைத திண்டோணை மதுகயி டவைாக கொலல
வாறெழுத தரவப பளவி யமரஞ தரிதத வாறும
வீறுபுத திரனி லாமல வெமிவன மடுதத வீமன
றேறிய விசசு வாமித திரனகழல சேர்நத வாறுமம.

(இ - ள்) பகைமைமிகக வலிதஙகிய திணணிய தோளேயுடைய மதுகயிட வாகளேச சஙகரிகக, சேடசயனததிலமாநத திருமால சடககரமதுவை சபித்தலகையும, சிறப்புடைய மகபபேறினறி மணங்கமழும வனத்தையடைநத வீமன, தேறிய விசசுவாமிதத்திர முனிவருடைய பாதங்களேயடைந்தவகையும எ - று. (ரு)

பகைமேவல வீம னுகுப புனமுனி யவனகு லதுதத
தகைகனேய தீநத வணணஞ சாறறிய வாறுந தகைன
முகைல ருபதீந சங்கெரண முறைவிதரித திடட வாறுந
தகைனமுற பிறபபிற சாபந தாங்கிய துரைதத வாறுமம.

(இ - ள) (வனதறிற) புருநத வீமனுகரு, (மேற்) கூறிய விச்சுவாமிதத்திர முனிவனை, அவனுடைய குலத்துததகன் நோயதீரநத விதத்தைச சொலலியவகையும, தகைன முகைலமுனிவருடைய உபதேசத்தைக்கொணட முறையைக கூறியவகையும, முறபிறபபில தகைன சாபமபெறற துரைத்தவகையும எ - று (சூ)

உறறவித தகைன பணடைச சனனத்தி லுதிதந மைநதன
பறறில ருகி முநதி படாருகமை யுரைதத வாறுந
கொறறவ னுக தேவழங கோதையர சூடடத தகைன
னறறமில் விதாபப தேய மாவடமை யுரைதத வாறுமம.

(இ - ள) பொருநதிய இநதத தகைன முறபிறபபிற பிறநத புதல்வன பற்றிலலாதவனகி முதியவடைநதமை யுரைத்தவகையும, அரசனுகுமபடி யானேயானது மாலேசூட்ட, தகைன குறறமிலலாத விதாபபதேயநதை யரசுசெயதமை யுரைதத வகையும எ - று (எ)

அநதமா தவனவ வீமற கருணமபுப புகனற வாறு
மைநதனு கியவு ருக்கு மாஙகதன முருகுநதை சாபந
தநதிட மெலிநத வாறுஞ சாநதுரா ரதனை னுறகு
வெநதிறற் சாபத நீஙகு மேதக வுரைதத வாறுமம

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனுடைய உருக்குமாங்கதன் முருகதை சாபங்கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச சாபவிமோசனம் கூறியவகையும. எ - று. (அ)

இந்திரன சாபம பெறற கியமபிய வாறும தேவா
மந்திரி கவுத மனபான மனுபபெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திரற் கதணி யன்ஞ னியமபிய துறைந்த வாறு
மிந்திரன பூசை யாறமி ணிணினே லிருந்த வாறுமம

(இ - ள்.) இந்திரன சாபம பெற்றதைச சொலலியவகையும, பிரகற்பதி முனிவன் கௌதமமுனிவனிடம மந்திரோபதேசமபெறற துரைத்தவகையும, அபபிரகற பதி முனிவன் அமமறறுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக கூறியவகையும, இந்திரன (விநாயககடவுளை) பூசைசெயது தேவலோகத்திலிருந்தவகையும எ - று (கூ)

உருகுமாங கதனபின முந்தி கிழையொடி முறற வாறுங
கிருநக றுதரதை பானமர திரங்கிருச சமத னெனபா
னுருக்கமொ டுறற வாறு முவனவரம பெறற வாறும
பெருகுறு வரங்க ணிறறுங திரிபுரன பெறற வாறுமம.

(இ - ள்) பின்னா, உருகுமாங்கதன தன சுற்றத்தாரோடும முதற்பெற்ற வகையும, கிருசமதனெனபவன குற்றமறற தன தங்தையினிடமாக அனபுடன மந்திர மேறறவகையும, அவன வரம்பெறற வகையும, திரிபுரன தவஞ்செயது பெருக கமைந்த வரங்களை பெற்றவகையும. எ - று. (கூ)

திரிபுர னுலக மூனறுஞ் செனறர சாண்ட வாறு
மரிமுதற தேவ ரனஞ் னறவரம பெறற வாறு
முரியகல வரஞ் சுண்ட வொருவனும பெறற வாறு
மரியயற கரியா னந்த முபபுர மழித்த வாறுமம.

(இ - ள்) திரிபுரன திரிலோகங்களினுஞ் சென்று அரசுசெயத வகையும், திருமால முதலிய தேவர்கள அத்திரிபுரனழிய வரம பெறறவகையும, விடபானஞ் செயத ஒபபற்ற சிவபெருமானும (விநாயகரிடத்து) சில வரங்களை பெறறவகையும், விண்ணவருக்கும பிரமனுக்கும (தேவர்களுக்கு) அரிய சிவபிரான அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும எ - று (கஎ)

இமையவெற பரையன பாங்க ரேரமபன சதாத்தி னோனபை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ ணிறபவ வாறுங
கமைபெறு பிருகு சொலலக கருத்தும நிறைற வாறு
மமைகவு தமனுங கோத நளனுட டிதத வாறுமம.

(இ - ள்) இமாசல மனனனிடமாக உமாதேவியார விநாயக சதாத்திரத்தைக் கேட்டவகையும, அவவுமாதேவியார களிபபுறறு (அவவிரத்தத்தை) அநுட்டித்தவகையும, சாந்தமபொருந்திய பிருகுமுனிவன சொலலக கருத்தமன அநுட்டித்தவகையும, பொருந்திய கவுதமமுனிவன கூற நளன அநுட்டித்தவகையும எ - று.

சுருதர மீனவி னேறபத தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச
சுருதிராங கசனமனை வருது தானுமீள பிருந்த வாறு

மைஅறு மவுணாத தாகக மயிலூர்தி னோறற வாறும்
வெஅததன னுருவம வெணடி வெண்மத லேறற வாறும்.

(இ - ள்) அழகிய மலேவியானவள் நோறறலால, தொருகியாகிய பாதலததி னின்று நீஙகி, சநதிராஙகதத பூமியில நைத தாளும நோறறிருநத வகையும, மயில் வாகனமுடைய முருகபபிரான வலியுடைய அசுரனாகவொலல நோறறவகையும, வேளாகிய மதனன சாமபரான தன வடிவுபெறக கருதி நோறற வகையும எ - று.

மாதெரு பாகர சீற வலியழி யாதி சேடன
கோதற நோறற வாஙங கொறறவன சூர சேனன
பூதலம விமானத தேறடி பொருகெனக விழிநது நிலற
மேதகு மகவான றனனீ ஷிபபுற வினைய வாறும

(இ - ள) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான கோபிக்க, வலியிழநத ஆதி சேடன் குறறமற நோறறவகையும, அரசனுகிய சூரசேனன விமானததுடன வினைநது பூமியி லிறஙகினைற மேமபடட இநதிரனேவியகுமபடி வினைய வகையும எ - று

மருவுசங கடச தாததி வானநதன பிதரா சேரப
புருசுவடி நோறற வாறும புதரப பேறறு வேணடி
கிருதவீ ரியனகா னததக கெழீஇதகவம புரிநத வாறுங
கருதுகோ ளாக வேயங காதக னோறற வாறும

(இ - ள்) பொருநதிய சஙகட சதாதத்தி விரதததை, புருசுணடி யென் போன தனபிதராகள மோசூமடைய நோறறவகையும, கிருத வீரியன புதரப்பேற் றினை விருமபி வனதது சோநது தவருசெயத வகையும, அஙகாரகன னீஙகததக கிரகமாகுமபடி நோறறவகையும. எ - று (கரு)

ளளரியே ரமபன பாஙக ரெயதிய சாபஞ சோமன
றளளுற நோறற வாறுஞ சஙகட சதுர்தத நாளிற
கொளளுறும புதத யினமிக குளிரா றுறைவற கிடநத
துளவிடைக கமபுலசசி தூயவீ டடைநத வாறும

(இ - ள) சநதிரன (யாவராலும) இகழ்வறறது, விநாயகரிடம (அடைநது) தான் பெறற சாபந தளளுறுமபடி நோறற வகையும, சஙகட சதாதத நாளில தனக குத தெரியாமல, [அபுதத் பூவமாகிய] தணணிய அறுகினை விநாயகருக்குச சாதத்தி, துளவிடைக கமபுலசசி புனிதமாகிய வீடடையடைநத வகையும. எ - று (கசு)

சூறுகன லாசு ரபபேய கொடியணி வீழுஙகும வெமமை
யறுகருசு சணியான முகக ணிஙகர னீதத வாறும
வறியவன செலவ மெயத வளரறு கொனறு வாஙகி
யிறையவ னோகது பலவே றுதிசய மிழைதத வாறும

(இ - ள) சமீபிதத அனலாசுரனெனனுங தீயோனை விழுஙகிய வெப்பத் தை, திரிநேதரிரகளையும் ஐநது கரஙகளையுமுடைய விநாயகக்கடவுள அறுகருச் சுனையா லொழிதத்தவகையும், தரிதரிரன செலவமடையுமபடி வளராகினற அறுகொன் றினை வாஙகி இறைவனுகிய விநாயகக்கடவுளாராயது, பலவேறு திறபபடட அற்பு தஙகளைச செயதவகையும. எ - று (கஎ)

வரககவுண் டின்னி யனறன் மணிவி யோ ரறுகு தூக்கித
தரககன கங்கண் மூவா சகலமு நிகரா வாறு
மரககே ன கிராத னெனனு மவாவனனி யிலியொன் றாசித்
திரகமிக ரூறுமே ரமப னெழிலுல கடைநத வாறும.

(இ - ள்.) சிறந்த கவுண்டினனியருடைய மணவி ஓரதுனே (குபேரன மூன் தராசில்) தூக்கிக்கொடுகக, பொறருவியலகளும் திரிமூாதகிகளும யாவும நிகரா காத வகையும், அசரனும் வேடனுமாகியவாகள ஓர வனனிபததிரதநிரு லாசசித்துக கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூாதகியினுடைய அழகிய வுலகததை யடை ந்தவகையும் எ - று (கஅ)

இரணிய கசிபைத் தாகக விநதினை மனனள காற்ற
ரமினி தனிதத விண்டு விநாயகன மலாதாள போறறிக்
கரவினமா வலியை வெனறு வாமனன களிதத வாறு
மரவக லலகுல கீாததி யருமகப பயநத வாறும.

(இ - ள்) இரணியகசிபனக கொலல விஷணுமூாதகிகு மிக வரததை இனிதாகக கொடுதத விணடு விநாயகருடைய மலாபோனற திருவடியைத துதிதது வஞசகமாக மாவலியைச சயிதத வாமனன சநதோஷிதசவகையும, பாமபின படம போலும அகன்ற அலகுலேயுடைய கீாததியெனபவள் அரிய குழநதையைப் பெறற வகையும். எ - று (கக)

வணனியின பூசைப பேறறுல வல்விடக தவிாநத கீாததித
தனமக னுயரந்த வாறுஞ சமியுமக தாரன முனும
வன்னிமக தார மான வாறுமவா னவாகள சாப
மனனவா மணிவி மாக ளருசகிபபத தீாநத வாறும

(இ - ள) வனனியின பூசாபலனல வலிய விடவேகததைத தவிாநத கீாததி யின மகன பிழைதத வகையும, சமியும மநதாரனும முறையே வனனியும் மநதா ரமுமான வகையும, தேவர்கள சாப அவா மணிவியா அருசசனைசெயததால ஒழிநத வகையும. எ - று. (உ0)

கிபபிரப பிரசா தன்றன கிளாவரம பெறற வாறு
மொபபறு கிருத வீரி யனமக வுயிரதத வாறும
வெறபிலிந திரவி மானம விணணிடை யெழுநத வாறுந
தபபறு சூர சேனன முதலியிற ராநத வாறும.

(இ - ள.) கிபபிரபபிரசாதனெனபான விளங்குகினற வரமபெற்ற வகையும், சமானமறற கிருதவீரியன மகவுபெற்ற வகையும், மலேபோனற இநதிரவிமானம ஆகா யததிலெழுந்த வகையும, குற்றமறற சூரசேனன் முதலியிற கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம பெறற வாறு
மிராவணன் பணிநத வாறு மகததிய னிறைஞசு மாறும
வீராவுகா சிபனமுன ணுலோ பூசனை விளைதத வாறு
மரவகட டசைதத தேர ணும மாயிரம புகனற வாறும.

(இ - ன்.) துதிசெய்த பரசுராமன பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன பூசித்த வகையும, அகத்தியன பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபனமுதலானோ பூசித்த வகையும், பாமபினை உதறதறிற (பந்தனமாகக) கட்டிய விநாயகக கடவளுடைய சகதிரநாமங்களைச் சாறறிய வகையும எ - று. (உ உ)

கணனெனனு மரச னேணறை கபிலமா தவனைகச சிறதா
மணிகவாங தரமபு செயய மாதவன போறறிச செயத
வினரெரி வேளவி நின்று மெமபிரா னவதா ரஞசெய
தணிவகுத தமாறதன ஞனை யழிதது மீடட வாறும.

(இ - ள) முனனுளில், கணனெனனு மனனன் பெருந்தவமுடைய கபில முனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்துத தனபம விளைப்ப,அகபிலமுனிவன் வளாதிய பூங்கொதது போனற யாகத்தியினினறும எமது பெருமான திருவவதாரஞ்செயது அணிவகுத்திருநது அகனனை யழிதது அசசிந்தாமணியை மீடட வகையும் எ - று (உங)

அம்புயக கிழவன் மேனு ளாவிப்ப வதனிற றோன்றி
யுமபாகண முதலோராக கினன அுறுதுயிர தூரன றன்னை
யமபிகை யிடறதிற றோனறி யடறகரி முகவ ஞகித
தமபிரான கொவவிறல லோராகுங தணணருள புரிந்த வாறும.

(இ - ள்) தாமரைமலரில வசிக்கும பிரமன் முற்காலதது கொட்டாவிவிட, அதினினறு தோனறிய தேவாகள் முதலானவாகடகுத தனபம விளைதத சிறுரானனபவனை, கணேசப்பெருமான உமாபிராட்டியாரிடத்தில வலிதங்கிய யானைமுகவஞகித தோனறிக் கொனறு யாவாகுங தணணிய கிருபைபுரிந்த வகையும எ - று.

வேதபி ரமதன னைறன் வேளவீயோ டேணை யோரதங
காதவெரி வேளவி யாதி கருமமுங கெடிதறுத தனபே
யீதறவிக கினனை நாத னிருடி பாசுவாபாற றோனறிப
போதறமாத திரதிற றழுதறிப புவனங்கள காதத வாறும.

(இ - ள) அரசஞ்சிய அபிரமதனனுடைய யாகதறுடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிகினற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புணணிய) கருமங்களையுங கெடிதது, (உலகுகுந) துன்பதறையே கொடுதத விகினனெனபவனை, விநாயகக கடவுள பாசுவ விருடியிடமாகத தோனறி, வந்தமாதிரதிலே யடகவி, உலகங்களைக காதத வகையும. எ - று (உரு)

ஞமறை கவரச சங்கா சுரனிறை மறறையோ ஞகி
மாமறை வழுகசெய்து வருங்கம லாச ரனற
னேமவல னுயிரை வேளவி யிடறதுங்கின றெழுந்த மஞஞைக்
காமரு பறவை யூரது கறுத்தருள புரிந்த வாறும.

(இ - ள.) சங்காசுரன புனிதமாகிய வேதங்களே யபகரிதறலால், விநாயகக கடவுள வேதியனுகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்களுசெய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூலாகமுமற்ற வலியவுயிரை, யாகதறினினறு தோனறிய அழகிய மயில் பறவையயூர்ந்து கோபிதது, அருள்புரிந்தவகையும் எ - று. (உச)

நிருதுவென் றுரைசெருக் தீயோன றேவரைச் சிறையில் வைப்ப
வருதரி யிடருந்தே ரமப னவதரித் தவுணர் செயத
வெருந்திறன மாயை யெல்லாம வென்றவன றனியுங் கொன்று
நருதிய வேத நீதி வழுங்கநன றளித்த வாறும.

(இ - ள்.) சித்துவெனறு சொலலுங கொடியோன தேவாகளைச சிறையிலிட, விநாயகக்கடவுள உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞசெயது, அசுராகள் செயத வெவ்விய வலியமைநத மாயைகளேயெலலாம வெனறு அனேயுங்கொனறு, குறை வுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நனருக வழுங்குமபடி அருளியவகையும எ - று (உஎ)

மாதவ னெனனு மன்னன மணமகள சுமுதை யெனபாண்
மாதவம புரிய வனஞனை மருங்கொரு பாலனுகி
யேதமற றவடருச செயத வெறுழ்வலித் தூமன றனனேப
பாதலத் தவிந்து வீழப பராபரன முனிந்த வாறும.

(இ - ள்) மாதவனெனனு மரசன் மனேவியாகிய சுமுதையெனபவள பெருந் தவஞ்செய்ய, பராபரனுகிய விநாயகக்கடவுள அவளிடத்தில ஒரு பாலனுகி, அச்சுமு தைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனெனபவனேப பாதலத்தில அழிந்து வீழுமபடி கோபித்தவகையும எ - று

பராபரன் - பரமும அபரமுமானவன பனாக்கு மேம்பட்டது சிவமென பது சித்தாந்தம். (உஅ)

பெருமறைக காதி யான பிரணவ மனுவி னினறும
பொருகளி றீச ஞகப பொருதுமை பிடியாய்க கூடித
தருமொரு தோனற லாகித் தருதிமா முகனேச சாய்த்து
வெருவுறு மாயன சாபம விநாயகன றீர்த்த வாறும.

(இ - ள்) பெரிய வேதங்கட்காதியாகிய பிரணவமாகிரதினின்றும, சிவ பெருமான பே ரபுரியும ஆண யானேயாகவும, உமாதேவியா பொருந்திய பிடியானே யாகவுந் திருவிளையாடலசெயது பெறற ஒபபற்ற தலேவஞகி, வலிய கயமுகாசுரனைக கொனறு, அஞ்சிய விணடினின சாபத்தை விநாயகக்கடவுள நீர்த்தவகையும எ - று.

கருதிய கருளே ரமபல கதியப னிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாறறப புகுதிர னவாகட காகித
திருமிய மனத்துத் தேவர்க தனரான தவுணர செறறு
மருவுத னுலகங காரி மனனனுங் களித்த வாறும.

(இ - ள) (அனபா) எணணியவறறை யருளபுரியும விநாயகக்கடவுள், கதியப முனிவன (தமினியாகிய) அதிதியுடன ஒபபற்ற தவங்கள்செயய, அவாகடருப் புதிரனுகி, கோணிய மனதையுடைய தேவாந்தகன நராந்தகன என்போரைக் கொனறு, பொருந்திய திமமுடைய உலகவாழ்கையைக காசிராசனுக்குக் கொடுத்த வகையும எ - று (ஊ0)

சுராதுப ரகறறி வெறபின் றேருகையா னைதத்திற் றேனறி
னிவவுரு வழுங்குந துணடி விநாயக ஞன தேவ

னரவணி விசவ நாத வளிநகாக காசி யெயத
வரமலி தேவாதா னனமெய மனதகிளத கிரிதத வாறம

(இ - ள்) மிக அருளசுரகருந தணடி விநாயகக்கடவுள, தேவர் தன்பத னைதயொழிதத, பாவதிதேவியாா திருமுகத்திற்ரூன்றிச சாபபாபரணமணிநத விசவ நாதப்பெருமான அழகிய காசிநகரதனையடையுமபடி, மிக வரதனைடபெறற திவோ தானனுடைய உணமைமனதனை மாறறியவகையும எ - று. (ஈக)

விடமணி மிடறமி ஞனை விநாயக ஞகிழ செனறு
மடமறு மரீசி தனபால வலலபை யாகி வைபுர
தடவரை மாதை தேவிட தகமுதெதி மாயா னீறற
விடாதபு மாத ராபனை னிருவரை மணநத வாறறம.

(இ - ள) ஆலதனையணிநத கண்டதனையுடைய சிவபெருமானை விநாயகக் கடவுளாகசசெனறு, அறியாமை நீஙகிய மரீசிமுனிவனிடததில வலலபையாகிப பொ ருநதிய பாவதிதேவியின அமிசபூதனைய மணமுடிதத, அவவகனனி முனனரே திருமால் பெறற தூபமறற பனனிருமாதாகளே மணஞசெய்தவகையும் எ - று

மாயவன விநாய கனபான மறறவன கீழக கேடடிக
தூயமெயஞ ஞாஞ னநாத தொலலிய லபுணாகத வாறு
மேயவிப புராணங கேடட வியாசரே ரமபற போறறமி
யாயுமிப புராண மெலலா மணிபெற விரிதத வாறறம.

(இ - ள) விஷணுமூாததியானவா விநாயகக்கடவுளிடததில விநாயக ஈதை யைகேடடுப புனிதமாகிய உணமை ஞாஞனநாதனின பழமையாகிய இயறகையை யறிநதவகையும, பொருநதிய இநதபபுராணதனைகேடட வியாசமுனிவன விநாயகக கடவுளோத தறசெயது, ஆராயகினற இநதபபுராணதனை அழகுற விரிததுககூறிய வகையும எ - று. (ஈக)

பனனிய பிருகு தனபாற பராகரவ புராணங கேடட
மனனவன சோம காநதன மழைமதத களிறறுதத தேவன
றனனுல கடிநத வாறுஞ சாறறினன சூத மேலலா
னனனவ னுரைதத வாறற யவையெலலாம புகலப புகனறன

(இ - ள) சொலலிய பிருகுமுனிவனிடததில, பராகரவபுராணதனைச சிர வணஞசெயத சோமகாநதராசன, குளிராநத மதப்பெருகருடைய யானைமுக விநாயகக கடவுளுலகதனதைச சோநதவகையும, சூதமுனிவன(நைமிசாரணிய முனிவாகளுகக) கூறினன அமமுனிவன கூறியவகையே அவறறையெலலாஞ சொலலததொடஙகி னேன எ - று.

பதிகமாவது - பலவகைபபொருளேயுந் தொகுததுக கூறுவது இஙகே விநா யகககடவுளுடைய பலவகை மாணமியஙகளேயுந் தொகுததுக்கூறலால, பதிகமெனப பெயர்வநதெனக

"பதிகக் கிளவி பலவகைப பொருளேத
தொகுதி யாகத தொகுததுரை பதுவே"—எனபது சூத்திரம. (ஈச)

பதிகமமுற்றும்

ஆநத்திரவிருத்தம் - ஈஅசு

கணபதிதுணை

திருச்சிறம்பலம்

முதலாவது

உபாசனாகாண்டம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கனனியிள வாளைகய நினறுமிசை வாவத
தனனிய பசுங்கமுகின மீதுவளர தூவி
யனனமெதிர பாயநதலகின வவ்வியமா தேயந்
தனனிகரி லாதசவு ராடடிரமென றுண்டே

(இ - ள) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீனகள கயதினினறு மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரதநினமீது வளாகினற தூவியையுடைய அனனமானது எதிரேபாயநது (அதனை) மூக்காற கொந்திப்பொருதகினற தனகருததானேயொப் பாகிய சவுராடடிரதேயமெனறு (ஓர தேயம) உணடு எ - று.

கனனியிளவாளை - நாளினகமுகு என்றறபோல தூவி - அனனசிறகு அலகு - பறவைமூககு, இதனைத துணடமெனவுங கூறுப

கயனினறும எனறும பாடம. கயல - சேறகெணடை (க)

நாவலாக ணவினிடை நாடடியவர நாட்டி
லேவலரு மாதரும யறற வெழின மிகக
வேவவமீ யாபுரியு மோரைமலி சோலைத
தேவநக ரெனறுதிசை போமிசைய துணடே.

(இ - ள) நாவின்வனமையுடைய புலவாகள நாவால நிலைநிறுததிய அசசவு ராடடிரதேயததிலே, அரிய மஙகையராகளும எவலசெய்யுமபடி அழகுமிகக சிததிரம போனற பெண்கள செயகினற வினோயாட்டுகள மிகுநத சோலைசூழநத தேவநக ரெனறு திசைகளிற்சென்ற கீரதியையுடையது (ஓரகரம) உள்ளது. எ - று

ஒனா - மாதர வினோயாட்டு. இசை - கீரதநி (உ)

மாநதாமகிழ் கூரவள மாநகரி ருநதே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும
பேரந்தமின வேநதாபுறங் கணடுவருஞ சோம
காநதனெனும மனனனரு ளாறகடலே வெனறான.

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயாநத வலிய புயத்தினபேரிற பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைதாங்குகின்ற யுததத்தில வந்த அரசாகளைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாநதனென்னும பெயரையுடைய மனனவன் கருணையாற் கடலெவெனறவனும எ - று.

இதுமுதல ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (கூ)

தககவலி வாலமரா தங்குருவை வெனறான
மிககபொறை யாலெடிய மேதினியை வென்றான
மிறக்கவொளி யாலிரு சூரியனே வெனறு
னகபுக பூ லுவவு நாணமதியை வென்றான.

(இ - ள்.) தருதியாகிய உணாவிஞல தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி மூனி வனெவெனறவனும், மிருந்த பொறுமையினுற் பெரிய பூமியை வெனறவனும, கூடிய வொளியினுற் சூரியனே வெனறவனும, விளஙகுகினற கீதகியாற் பூரணேச்சநதிரனே வெனறவனும. எ - று.

உவவு - உவாவென்டதன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள, இவற்றுள் நாணமதியெனறது நோகிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (உ)

ஆணையத ஞல்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணெவலி யாறருவு மேருவரை வெனறு
னேணையுறு மூளவலியி னேரிமையம வெனறான
வீணைவினை யானமிதுன கினனரமும வெனறான்.

(இ - ள்.) கட்டளையிஞல வடவாமுகாக்கினியை வெனறவனும, அழியாத வல்லமையால விளஙகுகினற பெரிய மேருமலையை வெனறவனும, நீலியுடைமைதங்கிய மனவலியிஞல அழகிய இமாசலததை வென்றவனும, வீணைதொழிலிஞல் மிதுன கினனரஙகளை வெனறவனும. எ - று

வடவை - பெண்குதிரை. ாணடிப் பெணருதிரை முகமுடைய அக்கினியை யுணர்தியது இது சமுதகிரமானது தன எலலே கடவாதிருகக இறைவனுற் கடலிற ரூபிகசப்படடது இது எவற்றையுங தீயாலழிக்குங தருணத்தில வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனலெனறும், ஊழிதீயெனறுஞ சொல்வதுமுணடு. (ஙி)

கைககொடையி ஞலெழுக ருமபுபலி வென்றான்
மெயகணழ காலுருவ வேணமதனை வெனறான
வைகருகிஇ யாலளகை மனனவனை வெனறு
னெகருமிரு போகமதி லிநதிரனே வெனறான்

(இ - ள) கைக்கொடையிஞல, (கைமமாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகஙகளையும வெனறவனும, சரீரதிலுளள அழகினுல் அழகிய மதவேளை வெனறவனும, வைகுகினற நவநிதிகளால அளகாபுரிகதிறைவனுகிய குபேரனை வெனறவனும,எகரும் மிகக போகததால இநதிரனை வெனறவனும. எ - று.

எங்குய - எகரும் வலிததல

எழுபுயல்கள்—சமவர்த்தம் - ஆவர்த்தம - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரிதம்- துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமெனபபடும. இவைமுறையே மணி - நீர - பொன பூ - மண - கல - தீக்களேப பொழிவன

எழுகருமபுயல - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும.

வேண்மதன - இருபெயரொட்டுபபணபுத்தொகை (கூ)

தெளளுகலே யாறபெரிய சேடனேயும வெனரு
ளுளளமகிழு நானமறையு மோதியதி றததாற
றளளரிய நீதிபுகல சாததிரம மிருதான
தொளளேயறு தததுவசொ ரூபமுமு ணாருதான

(இ - ள்) தெளிந்த கலேஞானஙகளாற் பெரிய ஆதிசேடனேயும் வெனறகூனும், மனமகிழும நானகு வேதஙகளேயுமோதிய நிறததினுல், தளளுதறகரிய நீதி யுணாக்குரு சாததிரஙகளே யறிநதவனும, தூனபமறற தததுவசொரூபததை யுணாநத வனுமாவான எ - று (ஏ)

வே று.

உருவ வாரேன தீவிணேயை யொறுத்தும வித்தி யாதீசன
மருவு கேமங் கரனனமை வளாகரு ஞான கெமமியனே
பொருவில சுபல னெனவைவா புரைதீ ரமைசச ருளாபகைஞர
ருருதி பருகித் தரைதெவிடஙங கூடவேற சோம காரதனுக்கே.

(இ - ள) சததுருகளுடையஉதிரததைப்பானஞசெயதுமாமிசத்தைத் தேக் கெடுக்குங கூமைவாயாத வேறபடைதாஙகிய சோமகாரதனுசகு, உருவான - தீவி ணேகூ யொழிகரும வித்தியாதீசன - பொருநதிய கேமஙகரன - நனமையைப பெரு கச்செய்யும ஞானகெமமியன - ஒப்பிலலாத சுலபன எனறு குற்றமிலலாத மநதிரிகள ஐவருளர. எ - று.

ஓதி யுணாருத மதியெளியாற குடைய பொறிபோற பயபபடலா
னீதி யுணாருது வழிநிறுகு நிகரி லமைசசா தமைகூடிக்
கோதி லுலகம பொறிபதாக கூறக கோமான பணிமுடிதலிட
டேதி லரையா நிலஙகொளள வெணணு மெணணமை பெரிதுடையார.

(இ - ள) கற்றறிநத ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுகு, உடைய ஐம் பொறிகளபோலப பயனபடுதலால, நீதிமாரகததை யறிநது (அதன வழியில) நிறகும ஒபபிலலாத மநதிரிகளேக்கூட்டி, குறறமிலலாத வுகமானது (அவனுக்குப்) பதது ப பொறிகளெனறு சொலல, அரசன பணிததவறறை நிறைவேறறி அயலரசா பூமியைக கைகொளளுமபடி கருதுங கருததை முகுதியாகவுடையவாகள. எ - று (கூ)

கிரண மெறிகரு மணிகெகாடி ஞசிக ளிரைதோ மூவா யிரததிரடடி.
கரட மதஙகொப புளிறகிழியுங களிறு பதினு யிரமாகும
விரவுகிறதது பலபரியும விளமபிற பதினு யிரததிரடடி
யரவ மலியும படைததாணக களவின ருகு மவனறனகளே.

(இ - ள்) அசசோமகாந்தனுகரு, கிரணஙகள் வீசும இரததினக் கொடிஞ்சி யானது விளங்குகின்ற தோகள ஆருயிரம் கனனமதமானது கொபபுளிததுப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுஞ் சொல்லுமிடத்தில இருபதினாயிரமாகும். ஓசைமிக்க ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லையில்லாததாகும். எ - று

தானை - காலாள இச்செயலுளால் அமமனனனுடைய சதுரங்க சேனையின அளவை சொல்லப்பட்டது. (கo)

கறபால வடமீன புறங்கண்டாள் கவிஞ லிருதி சசிகமலை
பொறபா ரமபை திலோதமையைப பொருது புறங்கண் டாளையை
னிறபாற கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள சதனமை யெனுமபெயரா
ணறபரி சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மெனன நணணினளை.

(இ - ள.) சோமகாந்த னிலலகிழமைபூண்டு இல்லற நடத்தபவள் சுதன்மையென்னும பெயரினள, கற்பினுல அருந்ததியை வெனறவள ; அழகினுல இரதி - இந்திராணி - திருமகள - அழகமைந்த அரமபை - திலோததமை முதலானுளாவென்றவள ; நலல வுலகமானறு சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமெனறு சொலலும்படி பொருந்தியவள் எ - று

வடமீன் - அருந்ததி, வடக்கிலுளள நட்சத்திரம வடதிசையிற் பல நக்ஷத்திரங்களிருபபினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (கக)

இனன சுதனமை வயிறறுதித்தா னேம கண்ட னெனுமபெயரான்
கொன்னும பதினு யிரமயானை கோணை வலியான பகைத்தெதிர்ந்த
மனனர நடுங்கப புகையுயிர்க்கு மடங்க லணியா னிவரபலருந
தானன வளர்செங கோலோச்சிச சோம காந்தன் வாழ்ந்திருநாள்.

(இ - ள) இத்தகைய சுதன்மையெனபாள வயிறறில ஏமகண்டனென்னும பெயரையுடைய புதலவன பிறந்தனன அவன பெரிய பதினுயிரம் யானைகளின அழியா வலியுடையவன, பகைகொணடெதிர்ந்த அரசாகள நடுங்கும்படி புகை யுயிர்க்கின்ற ஆணஙகத்தையொத்தவன் இவர்களெலலாரும செருங்கியிருக்க, சோமகாந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலுசெலுத்தி வாழுங்காலத்தில எ - று. (கஉ)

பணடி புரிந்த நீவினையாற பாழி யுடமபிற குடடநோய
மணடி யெழுந்து நிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயுணதாங
கொணடி மனிடம் நிமருந்து சுமிதாபு புரியுந தெரியுமதோ
மிணடி வளர வையதாயி தாது வேந்தனை வெறுத்தாங கிதுசெயதான.

(இ - ள) சனமாந்தரதிற்செயத நீவினைசசம்பந்தநினுல, பெருமைதங்கிய (தன) தேகத்திற குட்டநோய மிகுஞ்செழுந்து, நிணமும உதிரமும சொரிகின்றமுடை நீரும சீயும நிவைமுதலியனவும பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளேயுண்டுசெய்யுந்தோறும, ஐயோ! அதிகரித்துவளரப பெருமுச்சுவிடும,சோமகாந்தன(போகங்களை) வெறுத்து இவ்வாறு செயதனன. எ - று

மணி - வாலரசகுளிகை.

(கங)

வேறு.

வையமலி மடங்கலேற றணியின வைகியே
வியவரி னமைசசுரை விளிப்ப மறறவர

பயனுற வருதடி பணிகதெ ழுதபின
னையமொழி யாளுல கைநது கூமிலை.

(இ - ள்.) வெறறிமிகுநத சிஙகாதனத்திலிருநத,வேவுகாராகளால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவாகள பயனபெறுமபடி வருது (மனனவலுலை டய) பாதஙகளை கமலகரித தெழுநத பினனா, (சோமகாநதன) மனமயருநதி இதமாகிய வாதைதைகளாற சொலல லாயினன எ - று

மடஙகலேறரணை - ஆணசிஙகஙகளசுமநத பீடம (கச)

பொருநதலா பகைகிகடப பொருது வெனறினென
ரிருநதிய வுலகெலாஞ சிறபபிற காததனென
மருநதுணு மமராககு மகமு மாறறினென
விருநதினா முகமலா விளஙகங கலைடனென

(இ - ள்) சததுருக்களை பகைமையொழியுமபடி (அவாகளுடன) போாசெய்து வென்றேன, திருநதமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ சிறபபுடன காததேன, தேவாமிர் சுதைதை புசிகரும இமையவாகடகு யாகஙகளுஞசெய்தின அதிதிகளுடைய முக மாகிய மலாகள மலாசசிபெறசசெயதேன எ - று (கஙி)

சோலியா டறகுரை தொடடு மோரதனச
சாலியோ டணைதது தரும மாகஙகிபு
மாலிவரயக குருமபென வடாககு நோயதவிர
நூலியா னமிநதில ணுனிதத கேளவியிர

(இ - ள்) நுட்பமாகிய நூற கேளவியையுடையவாகளே! சோலைகளுடன தருமதிறகாகக குளஙகளெடுதது, அனன சததிரதது டன உளளனவாகிய தருமங களேயெலலாஞசெயதம, ஆலிவாயிலகபபட்ட கருமபைப்போல(எனனைத) துனபுறுத தும நோயை யொழிகதகக நூலிணை யானறிநதிலேன எ - று

அனைதது ணருமம - உணடாகிய பிறதருமஙகள தருமம பலகிறபபடும் அவறறுட சிறநதது முபபதநிரணடுவகைதது அவறறை,

காஞ்சிப்புராணம்

"தெயவநதென புலததா பூத மானிடம பிரம மெனறே
றாவகை யெசசம பூரதது துறநதவா மடஙக ளனபு
செய்யுமில காழவாக கிலல மனைகுப கரணந தேமபூப
பெயதமை தணணீர்ப பநத ரெஙகணும பிறஙகு சோலே

இரபபகா குருட ரெவவ முறறவாப புரததல வெநோய
துரகதுரன மருநது துகைய மகவினை போமபல சுணணம
பரிததபா கடைபேய யெணணைய பைமபுனல குளிபப வேணடி
மருகளிளா தூவாக ளாநி மலரணை நலலுன கனனி

கடிமணம் விளகரு மாருக கடனெழிர திதெ லீச
னடியவர் விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண ணீறு
படியிலாக கடவுட் பூசை யுபகர ணஙகள பாசந
தடிகரு வேத காயமைச் சைவநூல புராண நலகல.

சிவபிரா னடிக்கீழ்ப் பதறி செவியறி வுறுதல் லோடு
மூவகையி னபயம் யாக்கும வழங்குத லுளளிட் டோது
நவையிரி யறமெண ணைனகு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கு ஞானப பைந்தொடி நிறுவிப பினனா''—என்பதனைநிக.

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாடசியாற
சோமகாந தபபெயர துளனி னைனனுட
னைமேநாய ழிகவு நாடடி னீங்குறுத
தோமறு வளதைதையுஞ சுடுதல வேணடுமால.

(இ - ள.) சந்திரனேயெனறு சொலலுமபடி ஒளிவிளங்கும மேம்பாட்டினுற் சோமகாந்தனென்னும பெயரையடைநேன பயந்ததாதருங குட்டநோயானது உடலேயழிகவும், நாட்டினினறு நீஙகுமுறை குறறமபொருநதிய மனத்தையுஞ சுட வேண்டும. எ - று (கவ)

ஐநதுமூன றடிகிய வமளி பீமிசை
யிநநிர னுணவீற மிருநத தேசற
கொநதுமவாழ்ந திருககவே சோகமு மெனனுட ல
சிநதவே வாளினுற சிதாதல வேணடுமால.

(இ - ள்) மூனறடுகிய பஞசசயனததில, இநதிரனும் மன நாணமுறப் பொருந்தியிருந்த அழகழியுமபடி நோயுறறும வாழ்ந்திருகவே கருதும் எனனுட லேச சிதறுமபடி வாடபடையால வெட்டுதல வேணடுமால. எ - று.

இநதிரனுண வீற்றிருநத தேசுற எனபபாடமாயின, ஏசுதலுறுமபடி எனக.
இநதிரன் எனபதன பகுகலில உயாவுசிறப்புமமைதொகைது (கஎ)

பலபல வுரைப்பதென பணடை நீமையுங
குலவிய பொழுதுமேநாய குமைகரு நீமையும
புலமையின மிருநதுளீர புநதி செயமினு
நலவழியினிவன நாடிச சேறமேல

(இ - ள்) நூறபுலமையினீ மேமபடடீளளாகளே! பல பல வார்தைகள சொலவுதிற பயனெனனே? பழய வீனைதனமையும (தீமை) பொருநதிய காலமும, (குட்ட) நோய தூனபுறுதலுந தன்மையும, மனநில யோசிப்பீராகளாக இனி வனத தைப பொருநதிசெலலுதலே நலமான வழியாகும் எ-று (கக)

எனனினு மேமபடி மேம கணடீனை
மனனிதும மேமமா நிலைகளைக காக்குமா
பனனியென பொறையவன பாஙக ராகருதுந
தனனினு மெனனினுஞ சாமி னெனறனன

(இ - ள) எனனைகளாடடினும மேமபடட எமகணடீனை உஙகளுடனிருந்து பெரிய பூமியைக காகுமபடி சொலலி, என சுமையை யவனிடதிற (சேரச) செய் வோம (நிசமயம்) தன காரியதினும என காரியதினுஞ சாந்திருப்பீராக. எ-று.

ஆநதவுள ளகதிய ரீலபப வஙஙனீன
சோநதன னைணமிசை சூழ்நது ளாரெலா

மீரந்தவள ளத்தரா யேங்கி யண்மையிற
சாரந்தவன பயந்துயா தாமு மெய்திலா

(இ - ள) பொருந்திய வள்ளத்தில், துணபமானது வருதத, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தினபேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூசலசயாயினன] அவனைச சூழ்ந் திருந்த (மநதிரிமார முதலான) வாகள யாவரும, இரஙகிய மனமுடையவாகளாயக கவலிகொணடு சமீபித்துசசெனறு அவனடையும வருத்தத்தைத் தாமும அடைந தாகள. எ - று. (உக)

கண்டவா சிலருளங் கலைந்து கண்கணீர
கொண்டனர சிலாகபங குலைந்திட டாரசிலா
தூண்டமீமற சுடுவார விரலவைத தாருடன
மணடிய நோயிணை வைதிட டாசிலா

(இ - ள) (அதனைக) கணடவாகளிற சிலா மனமுருகிக கணகளில நீர்வடித் தாகள; சிலா கையை நெரிததிட்டாகள, சிலா மூகினமேல செடிய சுடுவிரலை வைததாகள, சிலா அவனுடலிற பொருநதிய(குடட)நோயைத திட்டினாகள எ-று.

தெய்வமொர தனாசிலா சிலமெரி ததிரு
கைவருந தினாசிலா கையி னைறறபு
மெயவருந தினரினி வியாதி நீரநதிவற
குயவமுனை டோமெனவு ழிதர தாசிலா.

(இ - ள) சிலா தெய்வத்தை நொநதாகள, சிலா இரு கரஙகளையு நெரிதது வருநதினாகள, சிலா கையாலடிததுகொணடு உடல வருநதினாகள, சிலா இனி இவரசனுகருக குடடநோயொழிநது பிழைத்தசுளதாமோவெனறு (பனரு) சுழன றாகள எ - று. (உஈ)

கலவியிற கேளவியிற காகரு நீதியின
வலலவாக குறுகுகிலிவ வருநத மெனகுவா
தெரலவினைப பபினைவா துடைபபு மெனகுவ
ரலலலுற றிவவகை யழுஙகி ஞரிலாம.

(இ - ள) (ஆஙகுறறிருநத) எல்லோரும, கலவியினலுஙு சேன்வியினலும் (பிரசைகளே) இரட்சிகுமநீதியினலும வலலவனுகிய இமமனனனுகு இவருதத மவரலாமோவெனபாகள, ஊழவினையின பயனை யொழிப்பவா யாவரெனபாகள; துனபுறறு இவ்வகையாக வருநதினாகள. எ - று. (உச)

அநகண மவாதமை யமைசரா கையமைத
துககணை கிடநதவ னுழைசசென றெணெசெவி
சுகருவைத் தூதினா லுலவகு மாமெழினி
மிகசாந தாறபால வீக விதததனா

(இ - ள) அநதகணதனிலேயே மநதிரிகள் அங்குளளாராக கையினு லமர் தனி, உடலிற்றுச சிங்காதனத்திலிருநத சோமகாதனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காது களிற் சுகருவைதது ரினாகள. விளஙகுகினற நிறைந்த அழகு மிக்க விசிறியால (மெல்ல) விசிறுவிதாகள எ - று (உடு)

சோகமங் கொழிதரச சோம காந்தனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச சக்கர
மேகமங் கெழுந்தென மெலல வேயெழுந
தேகன தினியடி யிகயத தெண்ணினை

(இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷ சயனத்திலுறங்கிய அசுரந்தருஞ சக்கராயுதந்தாங்கிய மேகவண்ணனுகிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெலல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனத்திற் சிந்தித்தான். எ - று. (உசு)

வெருந்திற லரசனுர விரைவு தீரகிய
மருந்திரத கலிவாகள வணங்கிக கூறுவா
ரிருந்திரன போலவே யிகலக டருதெமைத
தருதைதா யினுமிகந தாங்கி னினறனை

(இ - ள்) மிகுவலியுடைய மனவனமனததறற துன்பதைப பாரதத மருந்திரி சிரேட்டாகள பணிந்து சொலலினரூாகள இந்திரனைபோலவே பகைமையொழிதது எங்களைத தகதைதாயைகாடிலும மிகவும(தலையொடி)காதலுகனை.எ-று.

அணையநீ யழிபிணி யடாகருஞ செவவியி
னினறரு வனததிடை யேக விடமென
மணையிடை வாழதுமேன மதியின மிகுளேக
தணிகிகா தருமமு நைகருஞ சாலவே

(இ - ள்) அவவகைய நீ குடடநோயால வருததுங்காலததில, தனபருசெயயும் வனததிற் செலல (உனனை) விடுதது, அறிவின மேமபடட நாஙகள நலலவீடடில (இருநது)வாழ்ஜீவாமாயின,தனகருததானே சமானமாகிய தருமமும (எங்களை நோகதி) மிகசிரிகரும் எ - று

அழிபிணி-துன்புறுதுநோய தருமமெனறது ராணடித தருமதேவதையை.

இருவகை யறமபொரு ளீடடி யாணையா
முருகெழு திகிரிகன் குருடடி நீதிநூல
கருதிய வாறுகினி காதற புதறிர
னெருவனே யுலகெலா மேமாமப வலலனை

(இ - ள) இருவகைபபடட தருமமும பொருளுநேடி, ஆகினையாகிய நீறமிக்க சகரரததை நனருகசசெலுதது நீதிநூல எணணியவகையே உன ஆசைப புதலவனுகிய எமகணடனெருவனே உலகமுழுவதையுங காகவலலவன எ-று (உக)

வகைபெறு முலகவன மதிதறுக காகருமற
புகையுயிரத தழலுமிழ புலவு வேலினைப
தகையுநின ஞணையா லீஙகுத தஙகினு
மிகையலால யாமெலாம வேணமெ மாயிலை.

(இ - ள) புகைநது தீயைசசொரியும புலானமணங்கமழும வேற்படைதாங்கிய அரசனே! அவவேமகணடன மதிதது உலகததைக காப்பானுயின் ழிபபமெம்.

தடுக்கின்ற உன் கட்டளையால யாங்கள இங்ஙகரதற்ற பொருந்திஞலும, மிகுதியேயல லாமல் (அவன அசுபுரிகையிலயாங்கள) வேணடிய வழியிலலே எ - று. (கூ0)

ஆகையா னினனுட னரிய கானகம
போகுமா தணிந்தலைம பெரருவின மனனவ
ராகைமென மணிபபுயத தேதம கணடனே
யாகையா லரசினுக குரிமை செயகெனறார

(இ - ள.) ஆனபடியால, உனனுடனே அரியவனகிறகுப போகுமபடி(ஙாங களுமனம) தணிவுறறிருக்கினறேம ஒபபிலலாத அரசனே! வெறறிமாலையணிந்த மெல்லிய இரதநிஞபரணம்பூணட புயகதையுடைய எமகணடனேச சம்மதாவந்ததுடன இராசகாரியதறகுரியவனுக்குக வெனறுசொனனாகள எ - று.

அரசிறகுகுரிமை - பட்டாபிடேகம் (கூக)

வே று

இனன வாறுகி கழுந்த யாவுமி யமப வினமனை வைகிய
தனனை நேரெழி லாளசு தனமைத நிதநி லாதெரு நேரெனப்
பொனனின மேகலை நூபு ரதத்தினை பொங்கி யாபபர டநதுபோய்
மூனனா கினறுவ ணங்கி மனனனமு கதனை நோகதினி னெம்பாவாள.

(இ - ள) இநதவகையாக நடநதவற்றையெலலாம (தூதுவாகள) சொலல, அநதபபுரதநிலிருநத தனனேதநானே பொநத அழகினையுடைய சுதனமையென்பவன (மனஞ்) சகிகாமல விரைது, பொனனுலாகிய மேகலாபரணமும இரணடு பாத சரஙகளும அதிகரிசுதொலிகக நடநதசெனற, அரசனுக்கு மூனனேகினறு பணிநத (அவன) முகதனைபபாரத்துச சொலலுகினறுள எ - று (கூஉ)

இருத லிப்புளி னுறற வேரருயி ரென்ன நமமுட னுகியே
மருவு தனபமு மினப மூமவழு வாது தாயதநதி மாடகியேன
வெருவு கானக நாமமை யேகவி டுநதி ருநதாயி வாழவேனை
கருத லாகுளவ ணங்க வெய்துக டைகக வேணகிய காவலீலாய.

(இ - ள) பகைஞாகள பணியுமபடி (அமபினை) யெயது கடைக்கட்பாவை செலுதநிய மனனனே! இருதலேபபறவைகுப பொருநதிய ஒருயிர்போல உமமுட னிருநது, பொருநதிய தனபதநதையும இனபதநதையும தவறுமல அநுபவிகுமு மேம பாடெடைய அடியாள, அஞசதநதக வனதநிறரு உம்மைசசெல அனுப்பி, (நகரதநில்) இருநது உயிரவாழ்வேனே? எ - று (கூக)

ஓடிந வனபின ராகி மநதைய ருறற காதலன வாழவரழ்ந
நிதத ராதல மீநி றபபவி றபப ராயினி ருங்ஙநதி
மெதது போகவி தங்கொள வாரென வெனற மாதவ ரோதலா
லத்த வதநமு நினனெ டேகுவ னலல திங்கம நேரெனனாளள.

(இ - ள) புனிதமானவரே! மாதாகள ஒநித அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்திய கணவனவாழ (தாமும) வாழநது, இபபூமியில (அவன) இறபப (தாமும்) இறப் பார்களாலல, பெருஙகதியாகிய மிகக பதவியையடைவாகளெனறு (ஐமபுலன்களே

யும) சயித்த பெருந்தவஞிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உமமுடன் செல்வேனல் லது இங்கிருக்கமாட்டேன எனறு சொல்லினள். எ - று. (கூச)

சூறை யாறபொரு தப்ப நெதணிர் தனறி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழுயில வேலகள் பாய்நதுப தைக்கு மான்பிணை போல்வும்
வீறு மாய்நதுசு தனமை கட்புனல் வீழ நொநதது விள்ளலு
மேறு போலம ருங்கி ருநதிடு மேம கண்டனி யமபுவான.

(இ - ள்) சுழல்காற்றினுற் போர்செய்யப்படம பூஙகொதது பொருந்திய இளங்கொடிபோலவும், யுத்தபூமியிற் சுழ்ந்த கூர்மையாகிய வேலகள் பாயப்பெற்றுத் துடிகினற பெண்மான்போலவும, சுசனமையானவள் விளகமறறுக கண்ணீரசொரிய மனநொநது இதனைக் கூறவும, ஆணஜிஙகமபோலச் சமீபதிலிருந்த ஏமகணடன சொல்கினருன். எ - று (கூடி)

திஙகள செஙகதி ரீதத வானமூஙு தீயொ டாஞெழி வேளவியு
மஙகை பற்றிய நாத னைடரு மைஙத னீஙகிய மாதருஙு
தங்க மைசசரி ணைடு வேஙதாத ணைஙத தேயமு மெனனவே
யிஙக ணினறுறு மைபபி ரிஙதர சாஞு மெணணமி சைஙதிலேன.

(இ - ள்.) சந்திர சூரியாகளொழிந்த ஆகாயமும, நெருப்பும பசுவுமிலலாத யாகமும, அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புதிரனிலலாத மாதாகளும், பொருந்திய மந்திரிகளுடன அரசன் பிரிந்த தேசமுமபோல, இவ்விடதிலிருந்து உமமைபபிரிநது அரசாட்சிசெய்யுங் கருதிறகுச சமமிதிலேன எ - று. (கூச)

புததி ரண்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூசை யாறறியி றநதபின்
பததி யாறபிதி ரர்கரு நலலவை பணபி னறுறுவ தேயலா
லத்த முபதத்ர சாடரி செயதழி போக மூழ்வ தலலவே
வைத்த செலவம திததி லேனுடன மரலவ னதனுறு வேனென்றான.

(இ - ள்) மைந்தனுடைய கடமையாவது பெற்றெடுத்த பிதாமாதாகளைப் பூசிதது, (அவர்கள்) மரணமடைநதபிறகு, பிதிராகட்குப பகதியுடன கலல (இல பிணட தாப்பணஞி)கிரியைகளை முறைப்படி செயவதேயலலாமல,பொருளைசசேர்த்து இராசரிகூடத்தி யழியததகக போகஙகளையநுபவிபபதலல (ஆதலின தனபத்தையே) பொருந்திய (இராச) செல்வததை மறித்திலேன. (நானும்) உம்மூடனே பெரிய வனத் தை யடைவேனெனறனன. எ - று (கூள)

தேம கன்றவ மைசச ருநதணை யாவி யன்னசு தனமையு
மேம கண்டனும வேறு வேறினி தோதுமம வாததையெ னுருசுதை
நாம வச்சிர வேலின மனைவ னனறு துயதகுள முஙகுளிர்ந
தேத கண்ட்ணை வேறு நோககியெ தெதி ருமபொருள கூறுவான.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மநதிரிகளும உயிர்தனனையாகிய சுதன்மையும, ஏம கண்டனும வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களெனனு மமுதை, அசசதனதைதரும் வச்சிரவேலைதாஙகிய சோமகாநதன் நனமுகச செவியால மடித்து மனமுங களிதது, (புதல்வனுகிய)ஏமகண்டனைத தனியாகப் பாரத்துப பெருமபொருளாக வுளளவறறை எதெதுக்கூறுகினருன எ - று. (கூஅ)

பிள்ளை மைப்பரு வதது ளாயலே பேது கொண்டெவன் பேசினே
தள்ள ருமபஇ வறமி றதிதொடு தநதை தாயரை யோமபிகின்
றெளள ருமபல தான மாதியி யறமி யேகய பூமியின
வுளள ருமபலி பிணட மிடடவன மெசசு புகதிர ஞயினுட.

(இ - ள்) (மகனே! கீ) பிள்ளைப்பிராயதது ளிருபபவனலலன; மதிமயக கங்கொணடு யாது கூறினை? நீகுதறகரிய நீதிதாறபடி அனனை பிதாகளைப பாது காத்துகினறு, இழிவிலலாத பலவகைத தானமுதலியவறறைச செயது, புணணிய பூமியிற் சொலலற்கரிய பலி பிணடஙகளைக கொடுதததவன மெசசததக புதலவனை நீஙகிலும். எ - று. (கக)

தாயா தநதையா வார்தகை யிறறவ ருது னினமிட லேமுத
லாய தனமம பிநத புததிர ஞன வாககரு மைநதனே
மேய வெனனுரை கொணட மைசசரி ஞெடு மேதினி காதகியென
றேயும வணணமி யமபி யுணமனே யேம கணடஞெ டெயதினை

(இ - ள்) தாயதநதைகளுடைய வாதகையிலிருநது பிறழாது நிறறலே சிறந்த தனமமென்றறிநத புததிரனே பெற்றோருகு அரிய மைநதனுவான. பொருந்திய என் சொலலுகளேடு மநதிரிகளுடன உலகினைக காகக கடவையெனறு தக்கபடி கூறி, ஏமகணடனுடன அந்தப்புரமடைநதனன எ - று. (சஅ)

ஒருவ ரெயதியி ருபபி னுமபல ருறறு வைகின ரோவென
மருளும வணணநி முறறி ருஙகதி மாமணிகதிரண மாளிகைக்
கருத லறருரு மேற ஞனெரு காம ருநதவி செய்தினை
னருமை மைநதனே முனனி ருநதிய வறகு நீதியு காகுமே.

(இ - ள்) ஒருவா வந்திருநதாலும பலா பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயஙகுமபடி நிழலசெயகினற பெரிய கிரணததைச சிநதுஞ சிறநத இரதநினத தொருகளிழைதத மாளிகையில, பகைளாருகு இடியேறுபோனற சோமகாந்தன அழகிய ஓராதனததிருநது, அருமைபபுததிரனை ஏமகணடனைத தனமுனனிருகசசெயது, அவனுகு நீதிமாகஙகளே யுரைகலாயினன. எ - று. (சக)

சோமகாநதன வனமா கதுணி நகபடலம முறறிறறு.

ஆகந்திருவிருந்தம் - சஉள

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடனமருங ருடுததொளி நிருநிலத தவாக்கெல்லாம்
வருண மேநிலே யெனுபிரணி டொடுநதக வருதநிடு மாசாரக
தருமு மெனபன வளவில வவையெலாஞ சாறறில னனவெனிறக
வருமை மைநதனே யுனக்குரித தாகிய வரசிய லினிகேணமோ.

(இ - ள்) (சோமகாநதராசன் ஏமகண்டனே நோககி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக கருநிறமழகிய பெரிய கடலே யாடையாகவுதெளிரும் பெரிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம விதிதநிருக்கும வருணசிரம தருமங்கள் அவலிலலாதனை.

அவை யாவும் (உலகைப்பெருகுமாதலின்) சொல்லிலென ஆலையிருக்க, உன்னிலுஇன்
றியமையாததாகிய அரசியலீதியைமாதிரங் (கூறுகினறேன்) கேடபாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலதனின பயனிஃதென விளக்கினா. (க)

தினகருமாரம்பம்.

விடியன மூத்துறக் கடிகையைக தெனறதுயில விடிதுதுடற் சுசிசெய்து
கூடிம லாதிர ளமலிசோ பளனியைக கடிகூடிவே மிடமவைகிக
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப பொடிசெயுங கோமளப பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடி மமலனை யகதிதணனி

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஜாகாழிகை மூற்படடுத தயிலீஙகி, தேகத்
தைச் சுத்திசெய்து, வாசகதஙகிய மலாததொகுதி நிறைநத படுகையாயை விரிதத்
புறதது யமர்நது, கொடிய பாவகூட்டஙகளை நீறறதக்க திருநீறிட்டுகொண்டு,
தலைவருகிய ஆசானையும உபாசனு மூாதத்தியையும் மனதிற தியானித்து எ - று.

இதுமுதல ஒன்பது பாடலகள் குளகம

மைகளுயிாக குறுதிபயகருக துணையாயவற்றுள் "தெரிகதோம பிததேரினு
மஃதே துணை" எனலியந தோதப்படுமை ஒழுகுகநெறியே சிறநதது. அதுவும "மன
னா சிவழிப் பட்டதே மனபதை" எனகூறியவாறு, அரசனதுவஷ்டிதாலனறி, உல
கினரதுவஷ்டியாராதலின இவவரசன அரசியலே மொழிவதனமுனு,நிதிய வொழுக்கத
திற் சிறிது தனமைநதனுகுப் பொதுபடக கூறினன (உ)

பரநத பூமியை யெதிருற நோகருபு பாரெனப படிதாயே
யரநதை யினறியான் றிரிதருந தொறுமென தடியுன துருவீதே
நிரநத ரிதறுப படுமபிழை பொறுவென நெகிழநதவுள ளகதோடு
மிரநது பினனிரு மதபபெருங களிறறனை யினிதுறத தியாணித்தது.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்தது, பூமியெனறு சொல்
லப்படுந தாயே! தனபமினறி யான சஞசரிகளும பொழுதெலலாம எனகால உன்வடி
வினமேற பொருநதப் பரவிபபடிகின்ற குறறததை (எணணுது) பொறுததருள்க
வெனறு, உருகமானமனதுடன பிராாததனை செயது, பினனா இருமதஙகளையுடைய
பெரிய யானைமுகமைநத விநாயகமூாதத்தியை யினிதாகத தியானஞசெயது எ - று.

இருமதம - கனனமதம கைமதம் எனபன
நோகருபு - செயபு என்னும வாயபாட்டு இறநதகால வினையெசசம. (ஙு)

காணினி லாகம மறைகலை முடிவென விருநதிடு பிறைதனனைக
கணண னுதிவிண ணவாகளா யிருநதிடுங கணேசனை மலைமாதி
நுணைணெ ணுதகா யகனைநாற பொருளோடு நணணினாக கருளவானை
யண்ண லாகிய வனுதியை யனநதரு பியையருட கடலானை

(இ - ள்) கணக்கிலலாத வேதாகமஙகளுக செலலாம முடிவாக வீற்றிருக்குந்
தலைவனும, திருமால முதலிய தேவாகளாயிருநதிடுங் கணேசனும, மனுதிகளுக்கு எட்
டாத முதலவனும, அடைநதவாகளுக்கு (தாம்முதலிய) நாலவகைப்பட்டபுருடார்தத்தங்க
ளையுங கொடுபபவனும, கடவுளாகிய அநாதியும, அநநதவடிவனும, கிருபா சமுத்திர
மூமானவனும. எ - று

நாற்பொருளகள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (ஙி)

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரண மானதத் துவன்றனனீன
யகனு முதவிக ணினங்களே யாயினு மடுத்தவாக் கறுபபாணைப்
புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின வணங்குகின் றேனெனறு
மிகலசெய் காதலின் வழுதிமற றமரை வேறுவே றுறநோகஞ்.

(இ - ள) சாவலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியும், தன்னை யடுத்தவாகளுக்கு நீங்காத விகினங்களே யாளுஞ தீர்க்க வலலவனுமா யிருக்கினற விநாயகப்பெருமானை பிராதகாலவந்தனஞ செயகினறேனென்னு, மிகக ஆசையுடன னியாணிதது, பின்பு தனிததனி தேவவணக்கஞ செயது. எ - று. (இ)

உரக மாலியான சந்திர சேகர னுழுவையி னுரிசூழ்ந்த
பரமன் பேரழ கினன்பெருங் கருணைய பண்ணவ ரனைவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத் தருளபவன பாபபதி மணாளனல வழிவாராப
புரநி லாவகை யழிததபுண ணியனறனை புலரியிற றொழுகினறேன.

(இ - ள) சாப்பாபரணமணிந்தவனும, சந்திர சேகரனும, புலிதோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும, தயாநிதியும, தேவாக ளெல்லாருக்கும வரங்களெலலாவற்றையுங் கொடுத்தருளபவனும, உமாதாயனும, நலவழியில வராத திரிபுரங்களை நீலலாவழியாக எரிதத புணணிய மூாததியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத காலவந்தனஞ செயகினறேன (எனறு பணிந்து.) எ - று. (சு)

பெதத முததியும பரப்புபெண ணரசியைப பிறழுமுக கணஞ்னீத
ததது வததினுக காதிகா ரணியைய தத்துவங் கடந்தாளசை
சித்தர் தேவாக டிதிகொளு மிறைவியைத திகழ்சமு சாரதனை
புத்தி நீங்குமா றருளுமபாப பதினைப் புலரியிற றொழுகினறேன்.

(இ - ள) பெதத முததிகளே யருளபுரியும் பெணகணமயியும, பிறழ்கின்ற மூன்று கணகளேயுடையவளும, ததத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும, ததத்துவாதீதியும, சித்தியாளாகளுந தேவாகளுந தொழுமிறைவியும, வினைருகினறு சமுசார பந்த வினை நீங்குமபடி யருளபவனுமா யிருக்கினற பார்பபதி தேவியைப பிராதகாலவந்தனஞ செயகினறேன் (எனறுபணிந்து) எ - று. (எ)

தொக்க பாவதத்தை சதத்துருக குழாதத்தினை தொடாநதுசென நிறுப்பா
தகக பூமகண மணாளனீப பாறகடற றனிததுயி லமாவாணை [னைத்
மிகக வீரனுய வேதிய ரிடாதப வேறுவே றுருகொணடு
புகக மாயனை யிநதிர னிளவலைப புலரியிற றொழுகினறேன.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும, சத்துரு கூட்டத்தையுந தொடாநது சென்றொழிபபவனும, திருந்த தாமரைமலரில வசிகருந திருமகள் மணாளனும, திருப் பாற்கடலில ஒபபற்று (யோக) நிதிரைசெயபவனும, மேமபட்ட வைதிகருக இட ரகற்றும்படி(தசாவதாரமுதலிய) வெவவேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும, உபேந்திரனு மாயிருக்கினற விஷ்ணுமூாததியைப் பிராதகால வந்தனஞ செயகினறேன (எனறு பணிந்து) எ - று.

இந்திரனினவல் - இந்திரனுக இளையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ பங்கநிமித்தம, இந்திரன்முயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைபடி அவள் வயிற்றில் வாம னனுயவதரித்த முறையில திருமால இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக. (அ)

பெருமை நவருமெண் ணதனினை யுடையவன பேணமி லொடுகன்ம
மருவு கறருறு காரண மானவன மறையுரு வினனிதத
பிருளுந தானவா மாயையுந துரபபவ னியாவருந தொழுதேதத்தும
பொருவி லாதபே ரொளிவளா பரிதியைப் புலரியிற றெழுவினறேன்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய எவவகை யிலகஙகளுக்குங கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும கருமமும (ஆதியவற்றின பலனகள்) அடைதற்குக காரணமானவனும், வேதரூபியும், நாடோறும உலகவிருளையும அசுரமாயையையுந சவிரபபவனுமாகி எல்லோரும் பணிநது துதிக்கும ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும சூரியபகவானைப் பிராதகால வநதனஞ் செயகினறேன எ - று. (கூ)

முறையி னிவ்வகை வழுததியே யேனைய முடிகொளவா னவாதமமைக
கறையி லாமுனி வோாகளே யனபிறற கருதுறற தொழுதேதத
யறையு நாடகடன விநிபபடி முடிததபி னறஙகளின வழுவாமே
நிறையும வேதிய ரமைசசரா தியரொடு நிலமபுரப பதுமாணபால.

(இ - ள்) கிரீடமணிநத மற்றைய தேவாகளையும, களஙகமிலலாத முனிவாகளையும அன்புடன மனததிற பொருநத இவவாறு முறைப்படி துதிதது, சொல்லபடும நிதநியாநுடடானததை விதிமுறையே செயது, அதனபினனா நீதி தவறுதபடி மிகுதியாகிய அநதணா மகிசா முதலியவரோ டளவளாவி உலகினைப பாதுகாபபது மாட்சிமையாகும. எ - று

இரண்டாஞ செயயுண்முதல் இதுகாறுங கூறியவற்றை,

நீத்தியக ஙமதேற்றி

"சோதஙகு செஙகதிரிழ்த திகிகெழுமுன னாகடிகை
யோரைந தெனவெழுநதே யோரநது.
சுசியெனினு மனறெனினுங கூடியமெய்ச சுதநி
யிசைவாகச செயது நீ டிடடு
ஒணசமயி ருதநிரனை நெஞசிற சதாசிவனை
யெணகிரியை யாணுமாங கே
யோகிவிநது நாதம புருவனடி வுணஞாரி
சோகமபா விதநிகெ தோயநது
இனன லறவியனற வாறுசெபித தேமூல
மனனுமரன ருளினையும வாழதது "—என வருவனவற்றுரையு,

இனியவை நாறபது

"கணமூன றுடையாணருள சோதல கடிநினறே
தொனமாண் ழொாயமாலை யானைத தொழுலினறே
மூகறப பேணி முகநான குடையாஜச
சனறமாந தேதத லினறு."—என வருவதனுமுணர்க. (நஎ)

நீதி போதித்தல்.

அறதது பபால - இலலறவியல

வே று

ஒருப்படி மறத்தி னுலே யொண்பொரு ளினபஞ செமபொற
பருப்பதந கடலபோல வநது பயபபடி மதனிக கேணமோ

விருபபொடு வெறுபபி லாத மிகவெண் குணத்தோ டொனரு
யிருபபவன யாவ னனஞ னிணையடி வணஙகல வேண்டுமே.

(இ - ள) (மகனே! நீ யடையவேணடிய நாலவகைப் புருடார்தஙகளுள்) ஒருமைப்படட தருமததினுலே ஒளளிய பொருளும இனபமும் மேருமலையுங கடலும போல வநது பயனபடும அதனைக கேடபாயாக விருபபும வெறுபபுமிலலாத மேம் பட்ட எணணுணணததோடு கூடியிருககுங கடவுள எவனே அவனுடைய உபயபாதங் களைப் பணிதலவேணடுமே. எ - று.

இதுமுதல இருபதது நானகு அதிகாரஙகளாலும, மூப்பதோரு செய்யுள் களாலும இலலறவியல சொலலலாயினா

இசசெயயுளால, * தெயவநதொழு எனக கூறியதாம. இதனை,

திருக்குறள்.

"அகர முதல வெழுதெலலா மாதி - பகவன முதற்றே யுலகு.
வேண்டுதலவேண டாமை யிலானடி சோநதாக-கியாண்டு மிடும்பை யில.
அறவாழி யநதணன ருளசோநதாக் கலலாற-பிறவாழி நீநத லரிது
கோளிலபொறியி றகுணமிலவேயெணகுணததான-ருளே கணஙகாதலே."

என்பதனுணும,

முத்தொள்ளாயிரம்

மனனிப நாணமீன் மதிகனலி யெனறிவறறை
முனனம படைதத முதலவனேப—பினனரு
மாதிரையா ஞதிரையா னெனறென் றயருமா
லாதிநீரே வேலி யுலகு."—எனபதனனுமுணாக. (கக)

வேறு

அறமுதற பொருளுல கமல ஞணையா
னிறுவுதற கேதுவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய தாவகை வயஙரு வேளவியை
யுறுகரு மஙகளே யுஞறறல வேணடுமால.

(இ - ள.) உலகமும, (அதனிடததில) அறமும பொருளும இனபமும் மல தகிதனுகிய கடவுளருளால நீஙகாமலிறுதததற்கு ஏதுவாக நிகழ்கினற மழை வளமா னது குறைவணணமாகப பிரகாசிகினற யாகஙகளையும, பொருநதிய தருமஙகளையுஞ செயயவேணடுமே. எ - று.

இசசெயயுளால மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம. இதனை,

வான்சிறப்பு

"வானின் றுலகம வழஙகி வருதலாற் - றுனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத துபபாய துப்பாகித துபபாகுந - துபபாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செயயாது வானம - வறகருமேல வானோக்கு மீணடு."
தானந தவமிரணடுந தஙகா வியனுலகம - வானம வழஙகா தெனின்."—என்பத

---

* இவவதிகாரப பெயரகளும அவவவவிடஙகளிற காட்டபபடடன.

நான்மணிக்கடிகை.

"மழையின்றி மாநிலத்தாற் கில்லை மழையுங்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும்
மரசனு லில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா ரிலவழி யில. "—என்பதனானுமுணர்க. (கஉ)

விழுப்பொரு ணைகையும விளங்கத தெள்ளுபு
முழுப்பவைம பொறியையு முனிந்து நீதவா
வழுப்படா மறையவா மறைறைக கலவியோ
குழுப்புறத் தாதரங் கூதல வேணடுமால்.

(இ - ள) சிறந்த (அறமுதலிய) காற்பொருட் பயனையும் (இதனகையன வென்று) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும முறற நிகிரகித்த சாதுகள் - குற்றமிலலாத அந்தணாகள - வேத குலதது வித்துவானகள (இவாகள கூடிய) சபையில ஆசையதிகரித்தல் வேணடும். எ - று

இதுமுதல மூன்று செயயுள்களாற பேரியோரை வழிபடெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை நீந்தார்பெருமை.

"ஏழுகசத்து நீததார் பெருமை விழுப்பதது - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.
செயறகரிய செய்வா பெரியா சிறியா - செயறகரிய செயகலாதா."—என்பதனானுணர்க (கூ)

நீதநவ ராநிதியோ ரெருப்பு யிர்த்திடிற்
காதறிடுங கடவுளுங கலங்கு மாதலா
லேதநுவ தேகட னென்று மைநதனே
யாதநாகள பொறுப்பரென றவம நிதறிடல்.

(இ - ள) புதறினே! துறநதோ முதலியோ (எவறையும) பொறுகத தகவுரெனறு (அவரை) அவமநிதறிடாதே அவா மனயகனறிஞல (நமமைக) காகின்ற கடவுளாலும அமைகவொணணுத தீங்குறும. ஆதலால, அவரை யெனறும வநதிதலே உனகடமை. எ - று

இதனை ஷை, ஷை,

"ஐந்தவித்தா னுற்ற லகலவிகம்பு ளாகோமா - னிநதிரனே சாலுங கரி
குணமெனனுங குனறேறி நினறூ வெகுளி - கணமெனுங காதலரிபு."—
எனபதனானுணர்க.

குரவரைப பெரியரைக கூறு மாகம
விரவுறு மறைகளை மேத குமபடி
பரவுத லலதவா பாஙகா நிநதனை
கரவுற வுளதனினுங கருதொ ணுதலே.

(இ - ன.) குரவனாயினும்,பெரியோனாயினும, சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையினும, பொருநதிய வேதஙகளையாயினும, சிரதையுடன் பூசிப்பதலலது அவாகளிடதில, இகழ்வதறகு மறந்தாயினும மனதில இடஙகொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

"நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலதது - மறை மொழி காட்டி விடும.

அந்தண ரென்போ ரறவோரமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தணமை பூண்டொழுகலான்" எனபதனானும்,

கந்தபுராணம்.

"தருதைசொன் மறுப்பவாக டாயுரை தடுப்போ
ரருகமறு தேசிகாத மாணையை யிகழ்தோ
வருதணைசெய் வேதநெறி மாறினாகண மாருச
செருதழல வாயநிர யததினிடை சோவா"—என்பதனானும்,

சூடாமணிநிகண்டு.

"அண்ணலம் பரனே யாசா ரியன்றனே யமைந்திதோ
ரெண்ணருங் காலம பவ்வீ யிடைதனுள் கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிவரை யெண்ணு நிழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண ணவாவெ றுகத நீமுய லகனேய கொளவா."—என்பதனானுமுணர்க. (கடு)

தேங்குவிண் போகமுஞ் சிறந்த முத்தியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நலகலா
லோங்கிய வறத்தினே யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும பரிந்து செயதியால.

(இ - ள்.) மிகுந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும இவ்வுலகிற் பொருந்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை, மனதிற கருதும (அறமபொருளின்பங்களாகிய) மூனறினும, திருத்தமாக நாடோறும் ஆசையுற்றுச் செயக எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளகளால் தருமத்தை வீரும்புவனைக கூறியதாம.

இதனை, ஷ- அறனவலியுறுத்தல

"சிறப்பீனுஞ் செலவமு மீனு மறத்தினூஉங - காகக மெவனே வுயிர்கசு.
ஒலலும வகையா லறவினை யோவாதே - செலலுமவா யெலலாஞ செயல" என பதனானறிக (கசு)

வழுகசுறு மறத்தினை மறவுச செய்தமென
றெழுகசுகிடா தெதாலலுமு வகையின ஞசொலு
மழுகசுகெனு முளததழுக் காற வாழுத
லீழுகசுறு வெருளியு மினறிச செயகவே.

(இ - ள) (தேகம நிலையறறதாதலின) உனனைற் செய்யகூடிய குற்றமற்ற தருமத்தைப் பினனாச செயவோமெனறு நழுவிடாமல, கலுஞ்சொலலும மனத்தழுக் காகியபொருமையும, ஆசையும இழிவாகிய கோபமும முதலியன கலவாமல (விலைந்து) செயயக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அழுக்கா றவாவெருளி யின்னசைசொன் னனகு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.
அனறறிவா மெனனு தறஞ்செயக மறறது - பொன்றுகாற பொன்றுத் துணை."
எனபதனானும,

பழமொழி

"காலேசெய் வோமென் றறதறைக கடைபவிடிதது ச
சாலச்செய் வாரே தலேப்படுவார்—மாலே
கிடநதா னெழுத லரிதானமற் றெனகொ
லறங்காலே செய்யாத வாறு''—என்பதனுறுமுணாக (கஎ)

அன்புறு மறத்தினு லடுகரு மினபமே
யின்பெனத தகைதா லேணே யினபெலாந
துன்பமும பழியையுந தோறறு மாதலால
வன்புறு மறதநினே மறபபிற் கேடுறும

(இ - ள்) அனபமைந்த அறஞாற்றினுல (தன மனேவியை அகெரும இன் பமே இனபதைத (புகழுடன) கொடுகைதக்காம பிற (மாதருடன புணாதல முத லிய) இன்பஙகளெலலாம பாவதையும பழியையு முணடுசெயயுமாதலால், நிமை யற்ற தருமததை மறந்தாற கேடு விளையும (எனறுணர்க.) எ - று.

இதனே, கெ கெ.

"அறத்தினுஉங் காக்கமு மில்லே யதனே - மறததலி னுஉங்கில்லே கேடு.
அறததான வருவதே யினபமற றெலலாம - புறதத புகழு மில''-எனபதனுனும,

புறநாறறு

''எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நமக்குரீ நலருநி ராயின மனதநிடை
நினேபபினும் பிறகு மொழியினும வளரந்
தொழிற்படிற் கினேவிடேஉ பயகரு முணாதநி
னிவணு மும்பருந துணேயே யதனுற
றுறைதொறுந துறைதொறு நோகநி
யறமே நினுதநுமின றறிநதி கிஞரே.''எனபதனுனுமுணாக (கஅ)

வே று

பிரம சாரி வனதத்துறைவோன பேணுந துறவி தெனபுலதகா
சூரவா தேவா விருநதெராகல கோகரண மறையோ நிறநதோராக
னிரவ லாள ருறுபபிலாக ளெய்தும பிணியா ளாகண்முதியோர
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா நிவளை யோமபு கவே.

(இ - ள்) பிரமசரிய விரதா - வானப்பிரததா - காகதத்தக சநநியாசிகள - பிதுாதேகோள - ஆசாரியா - தேவர் - விருநதினா - கூறறதாா - பசுகள - வேதியா கள - இறநதவாகள - (சாபிலலாத) தரிதநிறாகள - அஞகவீனாகள் - பொருநதிய நோயாளாகள - விருநதிர்கள் - பாலாகள-கூடிய சிசுக்கள - தாம உணவளிகக உண்டு பிழைப்பவாகள் ஆகிய இவாகளே (இலலறததோன காக்கவேணடுதலின நீ அவ்வாறு) காதலொழுகுவாய. எ - று.

இதனே, கெ, இலவாழ்கை.

"இல்வாழ்வா னெனபா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணே
நிறநதாராகரும் துவ்வா தவர்கரு மிறநதாாக்கு-மிலவாழ்வா னெனபான றுணே
தென்புலதசாரா தெய்வம் விருநதொராக ரூனென்றுங-கைமபுலதசா ரேமபறலே.''
எனபதனுனும,

தரவாரணி.

"கறறவா கடவுட் டானஞ சோநதவர் களெக ணில்லா
சற்றவ ரநத ணுள ரனறியு மவாகள போலவாக
குறறதோ ரிகெகண வநதா லுசவுசற குரிதது ரூயிற்
பெற்றவிவ் வுடமபுதனஞற பெறுமபய னிலலே மனனே"—எனபதனனு

மூணாக

வருவாயக கியைய வாழ்தலுறு மறுவில கறபின மணியாள்போற
பொருளயா வுளவா மறுவனறிப புகழும பயனு மிகவுணடாங
கருதா ரெதிரே யிமிலேறறுக காமா நடையு முறுமதனு
லொருவா தவளோ டிவபபுறதே யுறறு வாழுத லறஞகும.

(இ - ள) (கணவனுடைய) வரவுகருதகக (செலவுசெயது) வாழுங குற்ற மில்லாத மனைவியைப்போல (இலவாழ்வானுகருச) சிறநத பொருளகள் எவையுள வாகும. அதுவேயலலாமல (அவளால) கீரதியும பிரயோசனமும மிகுதியுமுண்டா கும. (தனகணவனைப) பகைஞாமுன வெளகாது நடகசெயயும, ஆதலால மனையா ளுடன நீஙகாது சோபபட வாழதல நலலறமாகும எ - று.

இசசெயயுளால மனையாணலமோபபு எனகசூறியதாம

இதனை, ஷெ, வாழ்கைகததுணைநலம

"மனைதறக மாணபுடைய ளாகிதறற கொணடான-வளதறகாள் வாழ்க்கைத துணை.
பெணணிற பெருந்தக யாவுள கறபெனனுங - திணமையுண டாகப் பெறின.
புகழ்புரிந திலலிலோக இலலை யிகழவாாமுன - னேறுபோற் பீடு நடை."—என்ப

தனனும,

அமைசசியற்

"மருவிய கற்பின மனையாளுஞ சாறு
மிருவராயக கொணடெயபபி னலலா—லொருவரா
லிலவாழ்கைக யெனனு மியலபுடைய வானசகடஞ
செலலாது தெறறிறறு நின்று"—எனபதனனுமுணாக (உ0)

எழுமைபப பிறபபுங தீவினைவக தெயதாத சிறபபுங தெனபுலததா
முழுஞு முவகைகுங கடனசால முடிககு மாணபுமெ பெறுதலினுற
பழுதி றவகணண மிகபபுரிந துயரந்த மைநதா தமையவாகைகுக
குழுமு மவையின முநதிருப பவிவு கொளுத்தல வேணடுமால.

(இ - ள) (பெறறோருகது) எழுபிறபபிலு ணனமையடைவிததலும, பிதரர் முறறுந் திருபதியடையுங கடனகளை மிகுதியாகச செயயு மாடகியும உணடாதலினுல் குறறமிலலாத தவஙகளை மிகுதியாகச செயதுபெறற புதலவாகளை, அறிவாளா சபை யில முநதிருகதறகும அறிஞராகுதல (ாணஞோகடன எனல) வேணடுமெ. எ - று.

இசசெயயுளால மகளைபெறுமெழை எனகசூறியதாம.

இதனை, ஷெ புதலவரைபபெறுதல

"பெறுமவறறுள் யாமறிவதிலலே யறிவதறிந த - மக்கட்பே றலல பிற.
எழுபிறபபுங தீயவை தீணடா பழிபிறங்காப - பணபுடை மகக்ட் பெறின
தமபொரு ளெனபதம மகக ளவாபொருள - தந்தம வினையான வரும.
தநதை மகறகாறறு நனறி யவையதது - முநதி யிருப்பச செயல."-எனபதனனும,

வலேயாபதி.

"உயர்குடி நனியிற் ரேன்ற லூனமி லியாகைை யாதன்
மயர்வறு கழிநத கேளவித தனமையால் வலல ராதல
பெரிதுணர் வறிவே யாதல பேரறங கோட லென்ரூங்
கரிதிவை பெறுதல கூடா பெற்றவா மகக ளென்பா."—என்பதனனுமுணாக ()

இடனும பொருளு மேவலரு மிருநதும பயனென னேவநத
வுடலின பயனு கியவனபை யுரூத விடதது நொதுமலரும
படர்செய் பகையு முறவாகரும பறறு மளிகரு மணமைநதா
தொடாபின் வளாகரு மனபதனறு சோாநது மனபின வழுவறக.

(இ - ன்.) (அன்பானது) நொதுமலரையும, தூனபளுசெயயும பகைவனையுக தன்னவராகச்செயயும பறறையும, நனமனை மககடபேறறினையுமுணடாகரும. கிடைதத மாதுடதேகதநின பயனுகிய அனபையுடைததா யிலலாதவிடதநில (எவ்வளவு மிருகியாக) இடமும பொருளும எவனுமிருபபினும பயன யாது? (சிறிதுமிலலையாதலின) நீ மறநதாயினும அனபைக கைவிடாதொழுக எ - று.

இதணை, ஷ அனபுடைமை

"அண்பீனு மாவ மூடைமை யதுவீனு - நணபெனனு நாடாச சிறபபு.
அறதநிறகே யனபுசா பெனப வறியா - மறதநிறகு மஃதே துணை
புறதநிறுப் பெல்லா மெவன செயயும் யாகைக - யகதநிறுப பனபி லவாக்கு.
அனபின வழிய துயிரநிலை யஃதிலாக - கெனபுதோல போாதத வுடம்பு."—என் பதனனுணாக்க. (உஉ)

வநத விருநது மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மநத வடைவா லகததனபை யலாநத முகததால வெளிப்படத்திச
சநத மணிவா யினுநதோனறச சறறும வஞசங கலவாமே
யுநதுஞ சுவையின மொழியெனறு முரைததல வேண்டிம பயனவேணடின்.

(இ - ள்.) (இலவாழ்வோர) பயனபெறவேண்டின, உளளான நேசதைதநகை முகததாற காட்டி, அழகிய நிறநதங்கிய வாயில (இனசொல) தோனறச சிறிதும வஞசகமினறி மதுரமாகிய உபசாரவாதைதையை யெபபொழுதுஞ சொலலவேணடிம. (அனறி) மலாசசியிலலாத (சுபி) முகஙகாடடினுல, பாக்குமன முகம வாடடபோவா கள. எ - று.

இசசெயயுளால் வருவிருந தூபசரியெனறும நனமொழி யுரையெனறுங கூறியதாம.

இதணை, ஷ விருநதோமபல

"அகனமாநது செயயா ளுறையு முகனமாநது - நலவிருநதோமபுவா னில்.
மோப்பக குழையு மனிசச முகநதிரிநது - நோககக குழையும விருநது."—என்பதனனும,

ஷ இனியவைகூறல.

"இனசொலா லீர மிலஇப படிறிலவாஞ - செமபொருள் கண்டார்வாய்ச சொல்.
சிறுமையு ணீஙகிய வினசொன் மறுமையு - மிமமையு மின்பந் தரும."—என்பத னனும,

ஏலாதி

"இனைசொன மலாசகி யிடமினிதுண் யாயாக்கும
வன்சொற கலைநது வகுபபானேல்—மெனசொல
மூருக்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினுய நாளும
விருக்தேற்பா விணஞ்ஞர் விைாகது."—எனபதனுனுமுணாக (உசு)

பயன்கா ரணததைக குயியாமற பரிநது காலத தாறசெயத
கயஞ்சோ நனமி சிறிதேனு நாடி னதறகோ ரளவிலலை
பயனகா ரணததைக குறிதனினையும பதததிற புரிநத நன்மியையும
வியன்பூ தலதனிற பெரிதாக விருமபி மதிததல வேணடுமால.

(இ - ள்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபததுக்காலதநில் ஒருவா மனமிரஙசி செய்த நனமை பொருநதிய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடதநில அவவுபகாரத திறகோ அளவிலலையாகும் எதிருதவி குறிததே செயினும ஆபதநிற குதவினபடியால் அநநன்மியையும பெரிய பூவுலகதநிற பெரிதாக எணணி மதிததல்வேணடும. எ - று.

இதுமுத லிரணடு செயயுள்களால் நனறிமறவாதேயெனக கூறியதாம.

இதனை, ஷை செயஙநனறியறிதல.

"செயயாமற செயத வுதவிகரு வையகமும-வானகமு மாறற லரிது.
காலதநி னுற்செயத நனறி சிறிதெனினு-ஞாலதநின மாணப பெரிது
பயனறுகாகா செயத வுதவி நயனறுகி-னனமை கடலிற பெரிது."—என்
பதனுனுணாக (உச)

கன்மி புரிநதோா மறமெறருகா னவைகள் புரிநதா ராயிடினு
மொன்று முதவி யேமநிதநிட டோமமபா நவையை மறநதவரை
யெனறு மறவா திருநதிடுக விகபபிறு கருவான மறையோனைக
கொனறு திரிவோா பிழைபறுகக குனற மெனமே பிழைபெருகும.

(இ - ள) (அவவாறு) நனறிசெயதவாகள, பின்னெருகாலதநில தீமைகள செயதாகளாயினும, அவாகள செயதிருகினைற நனறியையே மதிததுயாதநி, அத தீமைகளை மறநது அவரை என்றும வியகக்கடவாய. (ஏனெனில) செயஙநனறி மறநத (பாவநத) தால், கருவழிததல, கோவதை, பிரமகததி (முதலியன) செயது திரிவோ ருடைய பாவமுனு சிறுகும்படி, பழியானது மலைபோலப பெருகும. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"எழுமை யெழுபிறபு மூளளுவர் தங்கண-விழுமஞ் துடைப்பவா நட்பு
கொனறனன வினனு செயினு மவாசெய்த-வொனறுநன றுளளக் கெடும.
எநநன்றி கொனறாககு முயவுணடா மூய்விலலை-செய்நனறி கொனற மகறகு."
எனபதனுனும,

புறநானூறு.

"ஆன்மூலை யறுதத வறனில லோர்க்கும
மாணிழை மகளிா கருவுசிதைத தோாக்கும
பாபபாத தபபிய கொடுமை யோாககும
வழுவாய மருஙகிற கழுவாயு மூளவே
நிலமபுடை பெயாவ தாயினு மொருவன்
செயதி கொனறோக குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலே யஃதியு மாலை யுதியும்
புறவுக் கருவனை புன்புல வரகின்
பாற்பெய புனகந் தேனெடு மயகிய
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு சிதிதித வொக்கலோ
டிரதநி னீடிய வகன்றலே மன்றத்துக்
கரபபி லுள்ளமொடு வேணடுமொழி பயிறறி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றூாதத பாணற்
கதலாச் செலவ முழுவதுஞ் செயதோ
னெங்கோன் வளவன வாழுக வென்றனின
பீடுகெழு நோன்ருட் பாடே ஞயிற்
பதபறி யலனே பல்நதிரச செலவன
யாஞை தஞசம் பெருமலிவ வுலகதது
சான்ரோ செயத நனறுண டாயி
னிமயத தீண்டி யினருல பயிற்றிக
கொண்டன் மாமழை பொழிநத
தணபமீ துளியினும வாழிய பலவே.''—என்பதனனுமுணர்க (உரி)

ஆக்க மொடுமைம தாையளிகரு மவற்றை மருமான வழிகருகிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடிதேதா முதனமூ வரினெபப
நோகரு மதுசெய யாதிகப்பி னுனிதறுக கருவி னமைததபயன்
போகதியிடையே பயனவேறு பொருநதா பொருநதும பெருமபிழையே.

(இ - ள்) (நடுவுநிலைமையானது) செலவவினைவையும் புதநிரபபேற்றையுங் கொடுகெரும அவறறைப் பரமபரையாக நிலபெறவுஞ் செயயும (ஆதலின, கேடு அல லது ஆகாகருதி) அவவகையாகடவு நிலைமையை நணபாமுதலிய முதநிறதததவரில (யாவரிடதது) ஒபபநோகருதல செய்யாதவிடின, பெருகுறறம் பொருந்தும் கரு வில் நடபமாக அமைதத அமைபபு ஒருவரையும விடாது. எ - று

இச்செயயுளால் ஒருஞசொலலேல எனக கூறினதாம.

இதனீ, ஷை நடுவுநிலைமை.

"செப்ப முடையவ ளுகளு சிதைவின்றி-யெசசதநிற் கேமப புடைதது.
கேடும பெருக்மு மிலலல்ல கெஞசதது-கோடாமை சானரோாக கணி.
கெடுவலயா னெனப தறிகதன னெஞச-நடுவொரீஇ யலல செயின
சமனசெயது சீாதகருங் கோலபோ லமைநதொருபாற - கோடாகம சான
ரோர்க கணி,"—னெபதனனும,

நூாடணி

"கோதி லாதவா மக்கண மகளுஞ
மேதி லாரவ ரியைதத நீமையா
லாத லாற்றமஷபிறாக ளெனபதஞ
கோதி லாதவர்க் குள்ள நிலயே."—என்பதனனுமுணாக. (உசு)

இலலி னிருநதே யைமபொறியு மெலலா நுகருஞ காலததுஞ
செலலும வழிமைய மொழிமனதனைச செலலா நடகங் னெழுபிறபபு

நல்ல பயனே யாமேனை நலல வினைதீ வினையாகா
வலல லறுகரு மறகைகடவு ளடுகரு மமர ருலகரு துமே.

(இ - ள) (இலவாழ்வோன) தன வீடடிலிருநதே ஐமபொறிகளாலும் எல்லாப்போகஙகளையும அநபவிகருஙகாலததில, மன வாகருக காயஙகளோத தத்தம போக்கிற போகவிடாது அடககவலலனுயின, ஏழுபிறவிகளிலும (அவன செயவனவெலலாம) நனகேயாம. நலவினை தீவினையாக மாடடாது. (அவன) தானபதனதையொழிகருந் தருமதேவதை பொருநதிய தேவலோகதனதை யடைவான. எ - று.

இச்செயயுளால அடஙகியிரு எனக கூறினதாம

இதனை ... எனபதனனுமுணாக.

"நிலையிற பிரியா தடஙகியான ரேற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.
ஒருமையு ளாமைபோ லேநதடக கலாறறி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.
கதஙகாதது கற்றடஙக லாறறுவான செவவி - யறமபாராகரு மாறறி னுழைந்து"—எனபதனனுமு,

அறநெறிசசாரம்

"இநதிரியக குளுசாதனை ஞான விருஙகயிறரூற
நிநதனைதானை பூடடித திதிபெறப்பந திப்பா
ரிமமைப பயனு மினிசசெல கதிபபயனுந
தமமைத தலேபபடப பா."—எனபதனனுமுணாக. (உஎ)

தாழுந்த வருணத் திதிதவருந் தகைகா ராவ ரொழுக்கதால
வீழுந்த வொழுகக தரரிழிவா மேலாம வருணத திதிநகிடினுஞ
சூழுந்து தூணியாஞ சிறபபினபஞ சுரகரு மநனு யுயிரதனினும
வாழ்ந்த வொழுகக மோமபிடுக வழுகனி னிடுமபை யேதருமே.

(இ - ள) இழிநதகுலதநதிற் பிறநதவரும நலலொழுக்கதினுல் உயாகுலத் திதிதோராவா உயாகுலதநிற பிறநதவரும ஒழுகககுறைவினுல இழிகுலதநிற பிறநதோராவா ஒழுகமமைகைவிடாதொழுகின போகமுமுதியுந் தருவதறகு கைவிடுன தானபந தருவதறகு தூணியாம ஆதலின, நலலொழுகதனதை உனனுயிரினும் அரிதாகப பாதுகாகககடவாய. எ - று

இசசெயயுளால நனனடைவிடாதே எனக கூறியதாம்

இதனை, ஷை ஒழுகமுமைமை.

"ஒழுகம விழுபபந தரலா னெழுகக - மூயிரினு மோம்பப் படும.
பரிநதோமபிக காகக வொழுகக தெரிநதோமபித-தேரினு மஃதே தூணை.
ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுகக-மிழிநத பிறப்பாய விடும
நனறிகரு வித்தாரு நலலொழுகக நீயொழுகக-மெனறு மிடுமபை தரும்."—எனபதனனுமு,

ஆசாரக்கோவை

"பிறபபு நெடுவாழ்கை செலவம வனபபு
நிலகிழமை மீகூறறங கலவிநோ யினமை
யிலகணததா லிவ்வெட்டு மெயதுப வெனறு
மொழுகக மிழையா தவா"—எனபதனனுமுணாக. (உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும
வாமங் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோாபயந்தாற்
ரூமங் கிழக்கு மறமபொருள்போற் சாற்று மினப மூரூரதனை
ரோமங் குறிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல சூழ்மலே.

(இ - ள்) காமமயக்கத்தால், பிறமாதா போகத்தை யிச்சிக்கும அறிவிலிகளி லும், அழகுமிகுந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிசிக்கும அறிவில்லாதவர், தாம் அபபொழுது அறத்தையும பொருளையும இழபபதுபோலவே, அசகதகிளுல அப் புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர் அதனல் சுறறமுண்டாகுமபடி பிறன மனைவி தோணலதை விரும்புதல் மனதிற் கொளளாதே எ - று

இதுமுதல இரண்டு செயயுளால, பரதாரபோகம் விருமபாதே எனக் கூறியதாம.

இதணை, ஷை பிறனில்விழையாமை

"பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகுமபேதைமை ஞாலத-தறமபொருளகண்டாகணில. அறனகடை நினறாரு ளெலலாம பிறனகடை - நினறாரிற பேதையா ரில." —எனபத னுணர்க. (உசு)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நானகுந தினஙகொடுகுந தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ சாகாத பிறனில விழைவொழிகதோா தொகையா றறமே பொருளின்பந தோலாப பெருமை யொமமவாழ்வா ருகையா லதனைக கனவிடாது நவிறறி யிடினுந தீங்காமே.

(இ - ள்) மனதிற் கொள்ளாது வெளிநகையபபாகப் பேசினலும, நனவிலன றிக் கனவில நினைதலாலும் தீமை விளைவிகுமெ பரதாரவிசசையானது யாவாகுமெ பகை பழி பாவம அசசங்களை யுணடுசெயது பெருமையைகெடுகுமெ. அஃதிலலா மையானது அறமபொருளினபஙகளை யுண்டுசெயது பெருமையுறசசெயயுமெ. எ - று.

இதணை, ஷை, ஷை.

"எனைதானுணைய ராயினு மெனனுந தினைதனுணைய-தேரான பிறனில புகல பகைபாவ மசசம பழியென நானகு-மிகவாவா மிலலிறப்பான கண.

பிறனமனை நோகாத பேராண்மை சானறோக - கறனென்றே வாழை வொழுக்கு" —எனபதனலும,

நாலடியார்

"காணிற குடிபபழியாங் கைபபடிறறன கால்குறையு
மாணினமை செயயுங்கா லசசமா—நீணிலய
தன்பம பயகுமாற றுசசாரி நீகணட
வினப மெனகெனைதாற கூறு

அறமபுகழ் கேண்மை பெருமையிற் நானகும
பிறனுரு நசசுவாசசரா—பிறனுரு
நசசுவாச சேரும் பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள" —எனபதனலுமுணர்க. (ரூ0)

வெறுபப வொருவன காரணததான் மிகக மடததாற புரிபிழையைப பொறுபபி னதுவே பேரறமாம புகழு நிறையு மிகவளருங

அரசியற்கைப்படலம். கநிள

கறுபபொன றமியா வமிவினைகள கருததின மகிழசசி யுளவாகு
மொறுபபின வருவ தெனமிலலை யதனறை பொறுமை புயிரகதுணையாம.

(இ - ள்.) ஒருவன வெறுக்குமபடி (அருவையமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனததாலாயினும, செயத பிழையைத தணடிததலால வரும்பலனில்லை. பொறுததகொண்டால, பெருநசருமமாம, கீதகியும மாடசியும் பெருகிவளரும், கோபமெனபதைச சிறிது மறியாத சாதுகக மனதகிற களிபபுடைடாரும; ஆதலால பொறுமையை உயிரதது ணையாகக கொளளகக்டவாய. எ - று

இசசெயயுளால சாநதனுகவிரு எனகூறியதாம

இதணை, ஷை பொறையுடைமை

‘அகழ்வாரைத தாஙகு நிலமபோலத் தமமை யிகழவாரை பொறுததல நலை
இனமையு ளின்மை விருஙதொரால வனமையுள-வனமை மடவாரை பொறை.
நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடிற் பொறையுடைமை-பேரறறி யொழுகப படும்.
ஒறுததாக கொருநாளே யினபம பொறுததாகுப்-பொனறுக துணையும புகழ்.
துறந்தாரிற றூயமை யுடையரிறநதாவா-பினனுசசெ னுகிற பவர’’—எனபத
னனும,

அவரோறிதாரம்

‘எளளிப பிறருரைகு மினனுசசொற றனனெஞ்சிற
கொளளிவைத தாறபோற் கொடிதெனினு—மூளளி
யறிவெனனு நீரா லவித்ததடகக லாறறிற
பிறிதொனறும வேணடா தவம’’—என்பதனனுமூணாக (கக)

ஒழுககா றெழிகரும பொருளணைதது மொழிகரு மிமமை மறுமையினும
வழுககா றணைதது மூறுவிகரு மருஙகு ளாகருங் கேடுமுக்கு
மிழுககா றுடைய வெரிநிரையத தேயகரு மிதனு லேமகணடா
வழுககா றுய பெருமபகையை யமரா ரிடத்தும புரியறக.

(இ - ள்) ஏமகணடா! பொறுமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல லொழுகததை யொழிகரும; செலவபெருக்கு முழுவதையு மழிகரும, இமமைச சுகததையும மறுமைகதியையுந தீமைசெயயும, அவனே யதித்தவாகளையுங்கெடிகரும, துனபமுடைய நீமயான நரகதிறை பொருததும. இகாரணஙகளால, பொறுமை யாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடததிலேயுங கொளளாது விடுக. எ - று.

இசசெய்யுளால பொறுமைகொளளாதே எனகூறியதாம

இதணை, ஷை, அழுக்காறாமை.

‘‘ஒழுகாறாக கொளக வொருவனறன னெஞ்சத - தழுகா றிலாத வியலபு
அறனுகம வேணடாதா னெனபான பிறனுகம - பேணு தழுகறபு பான
கொடுபப தழுக்கறப்பான சுறற மூடுப்பதூஉ - மூணபதூஉ மினறிக கெடிம
அழுகா றெனவொரு பாவி திருச்செறறுத - தீயழி யுயதது விடும.’’—எனபத
னனும,

புறநானூறு.

‘‘பலசான நீரே பலசான நீரே
கயன்முளா ளன்ன நகமுஞ்சி நிறைவுட
பயனின மூப்பிற் பலசான நீரே
கணிசசிக கூமபடைக கடிநதிற லொருவன

பிணிக்குங் காலே யிரஙகுவீர் மாதோ
நல்லவை செயத லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செயத லோமபுமி னதுதா
னெலலாரு முவப்ப தனறியு
நல்லாற் றுப்பகே நெறியுமா ரதுவே.”—எனபதனுமறிக (கூஉ)

படிமுன பொருட்குப புதுவெளளமம பழைய நீரை யுடைபபதுபோற
கெடுதி பயகுங் குடிகெடுகுங கெடாத பெருஙதன பழமையினைக்குமம
வடிமிக வியனற பழியெனனும வளரகு மதனுன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற றிரிஙதொருவா ரனபொன கவரக கருதுதலனறே.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நீரையாயுளள நீரையுங கெடுப்பதுபோல, (ஒருவரிடத்து அபகரிதத பொருள) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைதது கெடுதிசெய்யும, வமிசத்தை யழிக்கும; நீங்காக் கெடுதியனையும வினையசெய்யும், மறுமைப் பயனையழிக்கும, குறறமிக்கமைநத பாவததை யெகாலமும வளரசசெயயும் (ஆதலால) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொதத யபகரிக்க மனதறிற கருதாதே. எ - று.

இசசெயயுளாற பிறாபொருள கவராதேயெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை வெஃகாமை.

“நடுவினறி நனபொருள் வெஃகிற குடிபொன்றிக - குற்றமு மாஙகே தரும்.
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செயயாரே - மறறினபம வேணடு பவா
அஃகாமை செலவதறிற கியாதெனின வெஃகாமை - வேணடும் பிறனகைப் பொருள.”—என்பதனுனும,

சாந்திபுராணம்.

“தானதறிற் கூரிதது மனறு தானினைக்கியிற் சால
ானதறி லுயகக நிற்கு மெசசததை யிழக்கப் பண்ணும
மானததை யழிகஙக துயக்கின் மாற்றலாக் கடிமை யாகும
ஊனதறீ ரகத துயகஙும பிறர்பொரு ளுவக்கின வேஙதே ”—எனபதனுனு
மூணாக. (கூங)

கேளிர பிரிவா நட்பினராய்க கெழுமு வாரு மிலராவா
மூளுமை வடிசசொ னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு
ளுளுந மறறதைக் கொனறனஙத நவைகள செயினு மெதிரினறு
மாள வுரைசெய் யினுஞசெய்யேன மைஙதா மறஙதும புறஙகூறல.

(இ - ள்.) மகனே! (ஒருவன) நாடோறுங தருமததையழிதத்ப் பல பாவஙகளைச்செய்தாலும் (ஒருவன) மூனனினறு உயிர விழுமபடி பழிதது்தாதாலும மறஙதும புறஙகூறுதே (அவனாற கூறின்.) உறவினர பிரிவா நட்பினராக விளஙகுவோர்கள அண்ணியராவாகள, அவர்கள யாவரும மூளுகினற வடுமொழியை உனனெதிரிட்டுரைபபார்களாதலால எ - று.

இசசெய்யுளாற பிறரைப் பழித்துரையாதே எனகூறியதாம்

இதனை, ஷை புறஙகூறுமை

“அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற நீதே - புறனழீஇப பொயதது நகை [சொல்.
கணணினறு கணணறச சொல்லினுஞ சொல்லறக-மூன்னினறு பின்னுஞ்காச
பிறனபழி கூறுவான றனபழி யுளளுங - திறந்தெரிநது கூறப படும்.

பகச்சொல்லிக கேளிாப பிரிபபா ஙகசசொலலி - நட்பாட றேற்ரு தவர்.''—என் பதனனும,

பழமொழி.

''பண்டினை ரென்று தமையுங தமமையுங
கொணட வகையாற குறைதீர நோகியகாலை
விணடவரோ டொனறிப புறனுரைபபி னஃதாத
லுண்டவிற் றீயிடு மாறு ''—எனபதனனுமறிக (கூச)

தகைமை யுடைய வமினைகள சால வெறுபபச செயுமனமி
நகையும விளைகுமு வெளிறறமிவை ரனிறறு ஙனகு மதிப்பொழிகு
மிகைசெய் விழுபபங தபுமதனால விழைபு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுரைகுமு பயனிலசொன மைஙதா வுரையே னுரையேலே.

(இ - ள) மைந்தனே! துணணறிவாளா மிகவெறுக்கச் செயும், அல்லாம னும நகையையும விளைகும, புலலறிவை வெளிபபதிதும; ணன்மதிப்பைகெடுக கும; மேமபாடி செயகின்ற ஆசையை யழிகும. ஆனபடியால அறம்பொருள இன்பங களே யிழகும வகையினுரைகும பயனில சொறகளைச் சொலலறக; கெலலறக. எ-று.

இசசெய்யுளால் வீணமொழி கூறுதே யெனக கூறியதாம.

இதணை, ஷை, பயனில சொலலாமை.

''பல்லா முனியப் பயனில சொலலுவா - னெல்லாரு மெள்ளப படும.
சீாமை சிறபபொடு நீஙகும பயனில - நீாமை யுடையா சொலின்.
பயனிலசொற பாராடடு வானை மகனெனலை-மகடட பதடி யெனல.''—என் பதனனும,

ஏலாதி

''மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய
மெயயே யுணாந்தவா தாமுரைப்பா—பொயயே
குறனை கடுஞசொற் பயனிலசொன ஙனகு
மறலியின வாயினவா மறறு.''—எனபதனனுமறிக. (கூடு)

வேறு.

பாயபல பகைகருஙு தபபிப் பாரிடை யுய்ய லாகு
மேயவெக கதிசென றுனும விளிதரா தூஙகு செனறே
யாயஙன றணைதலுங் கொலறஙு கருஙுதுபா பலவு நலகுஙு
தீயவல விணையின யாதுஞ செய்யறக வேம கண்டா.

(இ - ள) ஏமகணடா! உலகதநில எவவகைபபடட பகைகட்குந் தப்பிப் (பிழைததாலும்) பிழைகலாகும (ஆனுல, தீவிணையாகிய பகைகளுத தப்பிப் பிழைதத லரிது.) எபபிறபபடடாது எஙகுறறாலும அஞ்தெழியாது, அஙகே சென்று ஙனமை யை மூற்றுமழிததுக கொடிய தானபஙகளைக கொகெகும (ஆதலின) யாதொரு தீஙு கையும் (எவாகளுஞ) செயயவேணடாம எ - று

இசசெயயுளால தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்
இதணை, ஷை, தீவிணையசசம.

''தீயவை தீய பயதலாற் றீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும.
ஏனைபபகை யுற்றாரு முயவா வினைபபகை - வீயாது பினசென றடும்

தன்னேததான் காதல ஞயி னெனேததொன்றுங் - துன்னறகதிவினேப்பால்.” என்பதனுனும்,

நாலடியார்.

“பல்லாவு ளுயதது விடினுங குழகனறு
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலேத—தொலலேப்
பழவினேயு மன்ன தகைத்தேதற் செயத
கிழவனே நாடிக் கொளற்கு ”—எனபதனுனும்,

தண்டலகேசி.

“வாயுவினே நோக்கியுள மாணடவய நரவா
யாயுவினே நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
றீயவினே நோக்குமியல் சிந்தனேயு மிலலாத
தூயவனே நோககியுள தபபுரவு மெலலாம ”—என்பதனனு மறிக (சுசு)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வொண்பழத் தருவம போலப்
பேருறு முயறசி தனனுற பெருகுகிய பொருளக ளெலலாஞ
சீருற யாவா மாடமுஞ செலுதறியாப புரவி னிறறி
யாருமொப புரவாற கேமண டாயினு மதுவு நனறே

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற றேடிய பொருளகளே யெலலாம (பலாக்கும் பயன்பெறும்படி.) ஊா நடுவிலிருக்குந தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும் போலச் சிறப்புப்பொருநத எலலோரிடத்திலும உதவி,முறைமைபபடி றிறகுகடவை. பொருந்திய நலம விளைபபதாற் கேமணடாயினும (பினனா நலம விளைகு மாதலின) அதுவும் நல்லதேயாம. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய எனகூறியதாம்.

இதணை, ஷை., ஓபபுறவறிதல.

“தாளாற்றிததநத பொருளெலலாநதகுகாகு - வேளாணமை செயதற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தறறே யுலகவாம - பேரறி வாளன றிரு
பயன்மர முள்ளூ பழுத்தறறூற செலவ - நயனுடை யானகட படின
ஒப்புரவி னல்வருங கேடெனி னஃதொருவன-விறறுகமேகாட் டகதுடைதது.” என்பதனுனும,

நீதிநெறிவிளக்கம்

“கண்ணேக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின வாய்மையே தீங்காயா—வணமை
பலமா நலங்கனிந்த பணபுடையா ரனறே
சலியாத கற்ப தரு ”—எனபதனுனுமறிக. (சுஎ)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங கூரு
திரப்பினே நிரபப னனரு மிதனினன ருவ தாகு
மிரப்பவ னிலனென் ரூர வியமபிய வெவவருஞ சொலலென்
நிரபபினும் பிறர்பாற கூரு திரக்கமோ டுதன மைநதா.

(இ - ள்) மைநதனே! (உன்னிடத்தில வநது) யாசிததவன் வீணுய் [வெறுங்கையனுய்]ச செலல, (அவனே நோக்கி நீயாசிதததனை) உடைததாயில்லே

னென்னுக தக்கரமாகிய மொழியைச சொலலாமல,அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம யாசித்தவன் தான வறியேனென்று கூறிய சொர்க்கஙச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திகேட்பினும் (அதனை) பிறரிடஞ சொலலாமல் அவன்பேரிற் கரு ணையோடு கொடுத்தல மிகவுத்தமம (எ - று)

இதுமுதல மூனறுசெயயுளகளால உதாரவானுகவிரு எனகூறியதாம்.(சுஅ)

அருதத்தியி னிலனென ஞமு னளித்ததனு மிலனென றபபா
லுரைத்தநில ஞசு சால வுதவனு மேமுகின ருணும
வருத்தமுற வினிலனென லுமை வழங்கிட வைாவில செலவம
பொருத்தமனு மொனறி னெலலு புகழ்மிக விளஙகி நிறகும.

(இ - ள) வறுமையுடையோன (உதவுக) எனறையாமுன்னர் (குறிபபறி க்து) ஆசையுடனகொடுத்தலும, (சனபாலிாகதவன) பிறரிடத்துஞசென்று எளியே னெனறு யாசியாவகையாக கொடுதலும், இரகதவனே (தனனிடம)இரகதோருகு வருத்தமுறுமபடி இலலேயென்னுது கொடுகுமபடிபெருஞ்செல்வதை யளிதலும, ஒனறற்கொனறு (முறையே) கீாததிமிக விளஙகிறகும எ - று. (கூஉ)

கலமிகு செலவம பெறறு நலகுர வினரைக காதல
லினைற மாநி சீாதநி யிலனெனப் பிறாபொ லெவவ
வலனுரைக கஞரி யேனுமை வறியனே யிலனென றெளளா
தலாபுகழ் பயனும் வேணடி னுகைகையு மளிக மைகதர.

(இ - ள.) மகனே! பரகதிசாதலியம புணணியமும்வேணடுமாயின், நன்மை மிகக செலவதையடைநதநு தரிதரினைகாதவிலன , அறம பொருள இனபஙகளா லாகிய கீாதலியடைநதிலன; எனறு பிறா சொலலுகினை வலிய வசைமொழிகளுப பயநதாயினும இரபபோனே யிவன வறியனருனே யெனறிகழாதிடாமல உன் சரீரத தையுங (கேடபின) கொடுகக்கடவாய எ - று

மேல மூனறு செயயுளகளினகருததை, கெ, எகை.

"நல்லா றெனினுங கொளநீது மேலுலக - மிலலெனினு மீதலே நன்று.
இலனென்னு மெவவ முளையாமை யீதல - குலலுடையான கணணே யுள."—எனபதனனும,

டிஉநானூறு

"தெணகடலை வளாகம பொதுமை யினறி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோறகு
நகோள யாமதது பகலுக துஞசான
கமோ பாகருங கலலா வொருவறகு
முணபது நாழி யுடுபபவை யிரணடே
பிறவுமெல லாமொரொக குடமே யத்தை
செலவதது பயனே யீத
றுயப்பே மெனினே தபின பலவே"—எனபதனனுமறிக (அ0)

சாதலவ தடுத்த காலுங தனகொரு சாத லினறிப
பூதல மிறகுங காலும புகழுடம பிருகு மநதக
கோதறு புகழின யாகை கொடையினறு செலவங் கூர
வாழுதலே யுடையா ரனறே வொனமும் வணகரு நீரா.

(இ - ள்) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வருது கேர்ந்த விடசதும் தனகேகோழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும (ஆதலின்) அர்த்தப்புக மூடமபைத சமதீகையாற் சிறப்புற வளாததுவாழ்பவாகளே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகததாராலும் வணங்கப்படத்தக்கவாகள எ - று

இச்செயயுளால கோதகியைதேதி எனகூறியதாம.

இதணை, சை, புகழ்

"ாத லிசைபட வாழ்த லதுவலல - ஆதிய மிலலே யுயிாக்கு
ஓளரு வுலகத துயாநத புகழல்லாற் - பொன்ருது நிறபினான மில்
நிலவுவரை நீளபுக ழாற்றிற் புலவுாைப - போறருது புதேதி ளுலகு.
நததமபோற கேதி மூளதாகுஞ் சாக்காடும - விசதகாக் கலலா லரிது."—என்பத னுணும,

சூளாமணி

"ஒருவன திரணடி யாகைக யூனபெயது நரமபு போாத்த
வருவமும புகழு மெனறாங கவறறினு ளூழின வகது
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திறு மறற யாகைக
திருவமாக துலக மேததச சிறநதபின னிறகு மனறே"—எனபதனுணு மறிக. (சக)

பொருடபால - அரசியல.

உரைசெயு மறதகி ஞறரு லொருருகுடை நிழறற மூநரித்
தாைமுழு தாள வெணடிற றகைபெறு மமைசசு நாடு
புரையறு மரணை மிகக பொருளபடை நடபென றாஙம
வரைசெயப படாத யாகைக யுறுபபென மதிதகுக கோடி

(இ - ள்.) சொலலுகினற நருமசாலதிரபபடி கடலழுகத உலகமுழுவதை யும் ஒருகுடைகீழ் அரசுசெயயவேணடுமாயின, தகுதியாகிய அமைசசும நாடெகுறற மற்ற அரணும மிகபொருளும படையும நட்புமெனறு சொலலபபடும ஆஙம அள விடப்படாத உன சரீரத்திறுபபைபபோலப பேணிக கொளவாயாக எ - று.

இதுமுதல இருபதைதது அதிகாரஙகளாலும அறுபது செயயுளகளாலும அரசியல கூறுகினறார.

இது முதல நானகு செயயுளகளால இராசாஙகம பேணு எனகூறியதாம

இகணை, சை, இறைமாசசி

"படைகுடி கூழமைசசு நடபரணறு
முடையா னரசரு ளேறு"—எனபதனுணாக (சஉ)

வினயினஞ சாமை நிறறல வினஞருக களிகதல் செப்பாம
வினயிடை மனமேற சேறல வினஙகிய வெறிவு வலலே
வினயினை முடிதத லாணமை வெஙகொலை யாதி நீகக
வினவளா மான மறறும வேநதருக கியலபு மைநதா.

(இ - ள) தொழில்செயதலில அளசாதிருததலும, தொழிலாளாகளிதலும, செயதொழிலில மனவெழுசசியும, விளகுகமாகிய (கலவி) அறிவும, வினைவிறஞிழின

மூடிகதலும, (பினவாஙகாதி) ஆணடகைமையும, வெவவிய கொகேமுதலிய தீமைகளை நீகக்லும, தொடிதத கருமதிதை விடாத மானமும ஆகிய விவையாவும அரசாகளுக் கியறகையாம. எ - று

இதணை, கெடி, கெடி,

''அஞ்சாமை யீகை யறிவுகக மிகநானகு - மெஞ்சாமை வேநதற கியலபு
ஊஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூனறு - நீஙகா நிலனுள பவறகு
அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா - மான மூடைய தரசு''—எனபதீ
னுணாக. (சஙு)

குடிதளா வுறற காலைக கொளபொரு ளாதி லொவ்வ மம
விடிவது செயது தஙகள விழுகுறை முறைசொல வாககுத
தடையறக காடகி நலகிய கனையிய வினசொல காடடி
வடிவற விடி தது ரசொலவா னெமொழி பொறுதலல வேணடுமம.

(இ - ள) தனகுடிகள தளாசியடைநதகாலதில (நீதிமுறைபடி) பெறும் ஆறிலொருகூறுக கடமைபபொருளையும விடகெகொடிதலும, தமது பெரிய குறை பாடிகளை முறைபபடிசொலலி யறிவிபபாகளுசூதலடையினறிக காட்சிகொடிதலும, குளிரந்த இத வசனஙகூறியும, உணமையைக குறறமற விடிதலுச சொலலிவாருடைய கடுஞசொலலை (வெகுளாமல) அஙகீகரித்தலும அரசுசெயயவேணடுமம எ - று.

இதணை, கெடி, கெடி,

''காடகிக கெளியன கடுஞசொலல னலலனென - நீகுறு மனன னிலம. [லகு.
செவிகைபபச சொறபொறுகும பணபுடை வேநதன - கவிகைக கீழதகுமு
கொடையளி செஙகோல குடியோமப ஞெகு-முடையானும வேநதாக கொளி''
எனபதனுணாக (சசு)

செருவிஞ்ச டலலாக கொலலு நிறைகொணடி நாடி காதலுப
பொருளிலீன யீடடிக களவா புலலா கறற மாதி
பருகுத லிலாமைக காதலுப பயிலற மாகி மூனறின
மருவற விடிதலுச செஙகோல வளாபபது மாடசி யாமே

(இ - ள) போமுனேயிற பகைஞராவதைதது, கபபமவாஙகி, சனநாடடைப் பாதுகாதது, பொருளைச சமபாதிதது, சோரா பகைகா கூறறஞதா முதலியோரால அபகரிகபபடாமறகாதது, (கடவுள அநதணரவறியோர முதலியவராகாகரகும) அறத திலும, (படையரண முதலியவறறைப பேணும) பொருளிலும, (உறைவிடமபோக துகாசிமுதலியவறறை ளைபபதிதலும) இனபதிலும பொருநதச செலவுசெயது செஙகோலை வளாபபது மாடசியைமையாம எ - று.

இதணை, கெடி, கெடி,

''இயற்றலு மீடடலுங காதலுங காதிக
வகுதத லும வலல தரசு''—எனபதனுணும,

தீகிகநிம.

''பததிமை சான்ற படையும் பலாதொகினு
மெதுணபு மஞசா வெயிலரணும—வைதமைநத
வெண்ணி லுலவா விருநிதியு மிமமூனறு
மணணுளும வேநதற் குறுபபு''—எனபதனுணுமதிக (சஙு)

ஐம்மை திரிவே யென்னு மவையற வறஞ்சா னீதி
யையமில யாணை பாய்மா வனபடைக தொழிஞா லாதி
யையவே கற்றுக கற்ற பண்பின தோடி நாளு
முய்யவே பலவ ளாவி யுரைத்தவா நிறறல வேண்டுமே

(இ - ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரத கஜ துரக பதாதிதொழினூலாகிய சகல கலைகளையுஞ் சாதேக விபரீதமற மெலலககற்று, (அவறறைக) கறறறிநதவாகளோடு நாடோறும உச்சிவிகரும்படி பயிறசிசெய்து விதிதிருகிறபடி நடகக்கடவாய.எ-று.

இச்செயயுளால கறறுணர்நதொழுகு எனக்கூறியதாம்

இதனை, கெ., கலவி

"கற்க கசடறக கறபவை கறறபி - னிறற வதற்குத் தக [கசு
எண்ணெனப வேணை யெழுதெனப விவவிரணடுங - கணணெனப வாழ முயிர
யாதானு நாடாமா லூராமா லெனெனருவன - சாகதுணைபுங கலவாத வாறு"—
என்பதனானும,

புசுநாறாறு

"உறறுழி யுதவியு முறுபொருள கொடதெதும
பிறறைநிலே முனியாது கறற னனறே
பிறபபோ ரணைய வுடலவற துளரஞ
சிறபபின பாலாற ருயுமனக திரியு
மொருகுடிப பிறநத பலலோ ருளரு
மூததோன வருக வெனறு நவரு
ளறிவுடை யோனு நசுரு செலவும
வேறறுமை திரிநத நாறபா லுளரருங
கீழப்பா லொருவனை கறபின
மேறபா லொருவனு மவனகடபயமே"— எனபதனானுமுணாக (சசு).

உடலவயத காருஞ சாதி யுபாதநய ராதி நாழமேதா
திடமுற வுயிரி னேடு செலலுறுங கலவி தமமை
லடாதருமை பெருமை யெயதா ராதலை லகக்கண ணுகி ந
தொடாபபுறுங கலவி கலலாத தொழிலிலே விடமே வேண்டுமே.

(இ - ள.) உடல் வயதாலுண்டாகுஞ சாதியினுயாதவரும சாதியிறருழந
தவரும, வலிமைபொருநத வுயிரோடன செலலுகிறற கலவியால அடையும பெரு
மையை யடையமாட்டாகள ஆதலபடியால உளளகணணுகிந தொடாகின்ற கலவி
யைக கலலாதிருகருகு குணகுதைப பரிசசேதமாக ஒழுகுகவனமே. எ - று

இசசெயயுளால கலலாமையொழுக வெனக்கூறியதாம

இதனை, கெ., கலலாமை.

"நுண்மா ணுழைபுல மிலலா னெழினல - மணமாண புனைபாவை யற்று
மேற்பிறந்தா ராயினுங கல்லாதா ரீழபபிறநதுங - கற்ற ரனைதிலா பாடு."—
எனபதனானும,

இன்னுநாறபது

"கலலாதா ணூருங கலிமாப பரிப்பினனு
அலலாதான சொலலு மூமையின பயனின்னு

இலலாதா னலல விழுவினஞ வாங்கினஞ
கல்லாதான கோட்டி கொளல ’—எனபதனஞமுணாக (சள)

வறுமையான மடமை தனனல வருந்திநஞ சழியுங் காலே
யுறுதிசெய துணையாங கறற வுணாவீனே வளாகசு மெனறு
மிறுதியில லாத வினப மீடுமா தலினற கறறு
மறுவறு மொழுகக முளளாரா வாயமொழி கேடடல வேண்டுமம.

(இ - ள்) வறுமையாலும அறியாமையாலும மனம் வியாகுலப்படுங்காலத்தில், தேறுதல செயயுதவுணையாகும கறறவறறினறிவை விருதிசெயயும. எகாலததும் அழிவிலலாத இனபததை உண்டாகசும (ஆகையால) கறறறிநது குறறமறற நலலொழுகக முளளவாகளுடைய வாயமொழிகளக கேடகககடவாய எ - று.

இசசெயயுளால கறறறிநதார சொலகேள எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷ, கேளவி.

“செவியுணவிற கேளவி யுடையா ரவியுணவி - ஞனருரோ டொபபா நிலதது.
கற்றில ஞயினுங கேட்க வஃதொருவற - கொறகதது ஞாற்றுந் துணை
இழுகக ஓடையுழி யூறறுககோ லறறே - யொழுகக முடையாரவாயச சொல்
எனறதனு நலலவை கேடக வஃதாறு - மானற பெருமை தரும ”—என பதனஞும,

அரசநீதிகாதம்

“மறவுளையு காமத குளாய மயகப்
பிறவுளையு மலகிய ஞாலத—தறவுளா
கேடகுந திருவுடை யாரே பிறவியை
மீடகுந திருவுடை யார ”—எனபதனஞுமறிக. (சஅ)

இழிநதவ றுயாநத தொளைறை யியமபிலு மூயாநதோன் வாயி
னிழிநததெனை றுமிலு முளளு மியலபறறி தோமபி நீககிப
பொழிநதினைய பிறாதாங கூறறும புலபபாடாப பொருளுந தெளளி
வழிநதனைய தெளியப தேடடபோரா மனங்கொளப புகறல வேண்டுமம.

(இ - ள்) இழிநதவனவாயில உயா சொலலொனறு பிறநதாலும, உயாநதவனவாயில இழிசொலலொனறு பிறநதாலும, (சொலவாலே நோகாதது) சொலலின பொருளையறிநது (நனருளல) உடகொணடி (ஆனருளல்) விலகி, பருபபொருட்டாகப பிறாசொலலும புலப்படாப்பொருளேயுந தெளிநது கேடபோகசு எளிதிற பொருளவிளஙக (அதினதுணபொருளே)ச சொலலுதல வேணடுமம. எ - று.

இதுமுதல மூனறு செயயுளால துணணறிவிறபயில எனகூறியதாம

இதனை ஷ, அறிவுடைமை.

“எப்பொருள யாயாவாய்க கேடபினுமப்பொருள-மெயப்பொருள காணப தறிவு.
எணபொருள வாகச செலசசொலலித தானபிறாவாய - துணபொருள காணப தறிவு.”—எனபதனஞறிக. (சகூ)

எவ்வகை யுலகத் துளளா ரியலபுட னெழுசு கினறு
ரவவகை யொழுகுகி னினறே யழிவன வருமுன காததுத

தவ்வெனும பழிபா வங்க டழிதியைய தாமை யருளி ச
செவ்வீய நெறியி ஞளுஞ செலுதலுக பொறிக ளோதும்.

(இ - ள்) உலகததிலுளளவர்கள் எவ்வகை நடகதையாக நடகின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிளைவனவற்றை வருமுனனரே (உணாநது) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம கெடுதி (இவை) அடையாது பயநது ஐமபுலனகளை நனனெறியில் நாடோறுஞ செலுதலுக. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"சென்ற விடததாற செலவிடா தீதொரீஇ - நனறினபா லுய்ப்ப தறிவு.
அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ - தஞ சலறிவா தொழில்
எதிரதாக காசகு மறிவினுக கிலலை - யதிர வருவதோ நோய.
எவ்வ துறைவ துலக முலகததோ - டவ்வ துறைவ தறிவு."—எனபதனனுணாக.

நலமிக வுயாஞதோ தமமை நணபுறுத தழுவிக கொளக
நிலையிய கயத்துப பூவை நிகாதரா துயாநத தோடடி
னலரென வவரபா னிறக வாகைமிக கடுதத காலே
மலாவதும வறஙகூ கூலேக கூமபலு மொழிக மைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! நனமை மிகருயாஞதோகோ நட்புறுமபடி தழுவிகொள வாயாக அநத நடபை (முனமலாநது பிறருவியுமு) விளஙகிய நீரபூபோல, மிகக அக்ககாலததில அதிதிலும மிகக வறுமைகாலததில விடதலும இனறி, (எனறு மலாநதவாறே யிருக்கும) உயாநததோடடின மலாபோல (ஒருதனமையாக)க கொண டொழுகுவாயாக எ - று.

இதனை ஷெ ஷெ

"உலகக தழீஇய தொடப மலாதலுங
கூம்பலு மிலல தறிவு"—எனபதனனுமு,

பழமொழி

"அறிவினுண மாடசியென நிலலா வொருவண
பிறிதினுண மாணட தெவனுமு—பொறியின
மணிபொனனுளு சாநதமு மாலேயுமற றினன
வணியெல்லா மாடையிற பின"—எனபதனனுமறிக (நிக)

அருநதவா குரவா முனனோ ராநதண ருயாஞதோ தமபாற
பிருநதிய வனைகக மினமை செருகுவிண டியபக கததம
பொருநதிய பொருளகொ டாமை பொஙகிய வெகுளி காமம
விருநதுசெய் கழிகண ணிணட. மிவையெலாம விடுக மைநதா.

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள, குருகன (தநதைதாய மூதலிய) மூதசோர் கள், வேதியாகள, பெரியோகள ஆகிய இவாகளிடததிற கீழ்படியாமையும செருக குறுதலும, கொடுகக வேணடிய விடததும பொருநதிய பொருளக கொடாமை, கெ கோபம பெருஙகாமம புரிதாகச்செயயும பேருவகை மிதமறற தாடசணியங கொள ஞதலாகிய இவறறையெலலாம தவிரகக கடவாய (இவை குறறமுடையன வாக லின்.) எ - று.

இதமுதல மூனறுசெய்யுளகளால தவறொழிதலோழுகு எனகூறியதாம்.

இதனை ஷை குறுந்தொகை

"செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலவா - பெருக்கமு பெருமித நீர்த்து
இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாஞ் - வுவகையு மேத மிறைசகு"—என்பத
னுணர்க (நூஉ)

வேறு

குற்றம புரியா திருந்தாரிறை குறைக கேளாக கிழிதிகழுங
குறறம புரியிற சிறிதெறிவைக குவையைய யழிகரு மாறறிபாற
பறறும பெருவாழ் வீசாயகிகரும பகைவரை காகக மிகபபிரருகரு
மூறறும பெருநோ யுழபபிகரு முனியா ராறு முளிவிகரும

(இ - ள) (நிதிதிறது) குறறஞ்செயயாதிருந்த பிறருடைய குறறங்களைத தீரகககடவாய சிறிது குற்றமேனுஞ்செயதால, சிறநெருபபு [ஒருபொறி] வைக கோற்போனைத தினகரும வகைபோல, பெரியசெலவதைக கெடிகரும, பகைவாக குச செலவ மிகசெயயும [தனனை யெளியரைகரும], ஆயுள்முழுதுந தீராபபிணி யால வருந்தசெயயும், வெறுககாதவாகளாலும வெறுககசெயயும. எ - று

இதனை ஷை ஷை

"வருமுனனர்க காவாதான வாழ்கைகை யெரிமுனனா-வைதலூறு போலகெடும்.
தனனருற நீகிய பிறாருறறங காணகிறபி - னெனனருற மாகு மிறைசகு"—
எனபதனுணர்க (நிசு)

கனறு மினிய பொருளபலவங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நனறு நுசாக நினையெனறு நனரு மதிகதி னியவறக
நனமி பயவா வினையினை நணணு மகததான முடியறக
வெனமி வினவகப் புகழவினவுக விழுபபாம வினவுக வேணடிடி னே

(இ - ள) காரியசிதி வேணடினாயின, விருமபப்படிம ஆசையுடைய இனிய பல பொருளகளையும பகைஞாகளறியாமல நனருக அதுபவிகக்கடவாய காததி வினவுகவேணடுமாயின உனனை நீயேமதிதது இறுமாபபதைவிடுக மகிமை வினவுக வேணடுமாயின நனறியைத தராத (பயனறற) செயலகளையும (நாம் செயயவலலோ மெனனுக) தூரகங்காரதகிஞ்ற செயயாதொழிக எ - று

இதனை ஷை ஷை

"வியவறக வெஞ்ஞானறு தனனை நயவறக-நனறி பயவா வினை
காதல காதலறியாமை யுயகறபி-னேதில வேதிலா தால"—எனபதனுணும,

கிரிதருநம்

"தனனை வியதது தருகதஞ தாழவினறிக
கொனனே வெருளி பெருகக்கலு—முனனிய
பலபொருள வெஃகுரு சிறுமையு மிமமூனறுஞ்
செலவ மூடைகரும படை"—என்பதனுணுமறிக. (நிச)

நுண்மை யறறு மிகததெளிகது நூலி னியலபு முலகியலபும
வண்மை யுறறதேறற மிடமாறறல வலல ராகி வளாசிலக
திண்மை யறிவா யுளினமுதிராகதோ சேர னனரு மதிதிடுக
வெணமை புரியா துயாகதிடுக வியமபும வழிதே நினறிடுக.

(இ - ள்.) அறிஞருகும தருமஙகளேயும மிகவுமாராயநது, சாஸ்திரவிதியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் ஸ்லாராய, வளர்கினற ஞானத் திலும உறுதிப்பாட்டினும், அறிவிலும், யெதிலுமேம்பட்டோரா யறிந்து உயர்வாக மதிகசக்கடவாய், (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேனமைப் படுததக கடவாய், (அவர்) கூறும் வழியே நடகசக்கடவாய. எ - று

இதுமுதல மூன்றுசெயயுளகளால் உயாநதோரைச சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம

இதனை, ஷை பெரியாரைத துணைகோடல

"அறனறிநது மூதத வறிவுடையா கேணமை - திறனறிநது தேர்ந்து கொளல
தம்மிற பெரியா ரமரா வொழுகுதல-வண்மையுளெலலாந லே" —எனபதனுணர்க.

மழையின மிருதி மழையின்மை வளிநீப பிணிபால வருதுயா
குழைவி லமரா தகுகோளாக ருயிருதுப சாருதி யாறகடியா
விழைவில பகையவ கள்வாவிண செயவாா கூறற மிவாகளினும
பிழையை யபாய நான்காலும பெயாகளும பிரிப பொனுநதுணேய.

(இ - ள்) பெரியோரெனனுந துணையானது, மழையின மிருதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அகினிபற்றுதல - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற ரூல நேரிடுங தன்பஙகளை, குழைவிலலாத தெயவததையும சிததியாளனையுங்குரித துப் பரிகாரஞ்செயது நீககி, விருபபமிலலாத பகைஞாகள - திருடாகள - தொழிலா ளாகள் - உறவினாகள ஆகிய விவாகளால விளையுங் தீமைகளைச (சாமபேதானதண டஙகளாகிய) சதாவித வுபாயஙகளினுலும விலகசும. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"உறற நோய நீககி யுழுஅமை முற்காகும
பெறறியார்ப பேணிக கொளல" —எனபதனுணர்க. (இசு)

நற்பான் மையினுற றேவாகளா ணண்ண லாரு மெதிரவிணையை
யுறபா தஙக ளானதிருதே யொழிபபா மனிதா ராலவருவ
பொற்பா ரவரிங கிதஙகுணமா சாரஞ செயலாற புகருநிது
பிற்பா லுறசசெய் குவரதனுற பெரியோரா துணேயே துணேயாகும.

(இ - ள்.) தெயவத்தால வரும எதிராகால விகினஙகளை மூறகாட்டிங குறி களானறிநது (பரிகாரமுதலிய) நறகருமஙகளாலொழிபபாாள மனிதரால வருங தீஙகுகளை அவருடைய அழகிய இஙகிதநினுலும குணதனிலும் ஆகாரதனிலும செயகையினுலும ஆயநதறிநது தவிரசசெயவாகள ஆதலால (உகைகுப) பெரியோ ருடைய துணேயே துணேயாகும. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"அரியவற்று ளெலலா மரிதே பெரியாரைப
பேணித தமராக கொளல "—எனபதனுணும,

சீவகசிந்தாமணி

"பாலவளே பரநது மேயும் படுகடல வளாக மெலலாங
கோலவளே யாமற காதலன் குடைநிழற றுஞச லேகஙி
நூல்விளாந தனேய நுணசொற் புலவரோ டறறதை யோமபின
மேல்விளே யாத வின்பம வேந்தமற றில்லே கணடாய "—எனபதனுணுமுணர்க.

நல்ல விணைகளு நறபயனுக நீய விணைகளுக நீபபயனு
மிலலீ பெனுமவல லீழுதைபரு மெனளும விடருக தூர்தைகளுகு
செலலு நடரு முதலாகத தெகக குழுவைர பேரதிதழுகினா
புலலு மபிவைத திரிதிருமைப பொருளுப கெடிகுமு புகழ்மாடே.

(இ - ள்) (தாகதாளுசெயயும) நலவிணைகளு நறபயனுக நீவிணைகளுக நீபபய னும (உணடாவது) இலலெனுமபு (வமபுரை) கூறும முழுமூடாகளும, நிழற்கக காமிகளும, தூரதாகளும (நிழிதது) சொலலுகினற நடிதாதாரேபபி லாளரும முத லாகச சேராத (நிறபினதாரா) கூடடதைதச சோரநது கூடநதால, பொருநதிய நறபுத திபை மாறறி (அவாகளைகசோரநதோன) அடையும இயமை மறுமைபபயனகளோபபு காதிதியோடு கெடபபாகள எ - று.

இசசெயயுளால அறபதைச கிரேகியோதே எனகைகூறியதாம

இதகண, செ, நிறபினருசேராமை.

"சிறறின மஞசுட பெருமை சிறுமைதான - கூறறமாக சூழ்நது விடும.
நலதறியபா னீரநிரிந தறருகு மாநதாக - கினறதியலபதாகு மறிவு
நலலினதது னூஙகுக தணெயிலலே தீயினதது-னலலற படுபதாஉ மில.''—எனற பதனுளுமு,

நாள்மணிக்கடிகை.

'மொயசிதைகரு மொற்றுமை யினமை யொருவினைப
பொயசிதைகரும பொனைபோல மேனியைப - பெயதத
கலனசிதைகரும பாலின சுவையைபோ குலநசிதைகருங
கூடாகைட கூடி விடின''—எனபதனனுமுணாக. (இஅ)

செயயுமு பொழுதே யழிபொருளிறு சிறபப தெரபப திணடிலெனை
றுபய வறுதலி வழிபயகரு மொனமை விணையைக தேறாதுனுதுதி
லீய மகனற வினதுதோடு மாயகது தனிதுமு புரிதறுக
வெயய வாகைய கருதிமுதல விளிகருமு விணையைய புரியறுக

(இ - ள்) (ஓதெதாழிலெச) செயகையிலேயே செலவிடும பொருளுகரு மிகக பொருளாவது ஒததபொருளாவது உணடாகுமபடி பினபு தரதகதாகவுளள நலவிணையை, மூபபதோடு நலலினததோடு மெயிதகாவது (நீடி) தளிதது மனததிற கருதியாவது செயவாயாக பெரிய இலாபதைத விருமபி முதறபொருளை யிழபபிக குந தொழிலெச செயயாதே எ - று

இதுமுதல ஐநது செயயுளகளால ஆராயநது தெரிதலிசெய எனகைகூறியதாம.

இதகண, மெ, தெரிதறுதெரிவலவகை.

"அழிவுதரு மாவதனு மாகி வழிபயகரு - மூநியமுரு குழகது செயல
தெரிநத வினதறொரி தோரவிதணணிச செயவாரு-கருமபொருள யாதொனறு மில.
ஆகய கருதி முதலிழகருஞ செயவினை-யூகக றறிவுடை யார.''—எனபதனனுமிக

வலிபே காலமு விணையிவறறுளு மாறறுள முனைகருமுளு
பலவா நிலையுமு விணெதொடஙகுமு பணபு மதறசா பிடைபூ முமு
விலகய தகதிண விலகருவதுமு மிவலலு மாறறுமு மெனறறிநது
ஓலவாப பயனு முதலிண்ணதது 'மாரா து தெளிநமிந விலெதெயிதே.

(இ - ள்) வலிமை-காலம-இடமாகிய இவற்றினால, பகைவனுக்கும உனக்கு முள்ள பலவகையாகிய சாரதம்மியமும, தொழிலைத தொடக்கும முறையும், அதற்குவரும் விகினமும, நீஙகா விகினதைத நீக்குவதும, செயமடைதலும, செய முற்றகால வரும அழியாத இலாபமும முதலிய எலலாவறறையும நனகுணாஙதே ஓா தொழிலைச செயவாயாக எ - று

இதனை, கெ, கெ

"வகையறச சூழா செழுதல பகைவனைப
பாததிப் படுபபதோ ராறு"—எனபதனனறிக. (கூ0)

பெரிய முயறசி வினைபயனைப பெறற வினைசெ பயனரிதா
மரிய வினைசெ பினனுயர மாகரு வினைசெ புரிநதாலும
பெரிய முயறசி முதலாகப பேசும வினைகரு மறறதலையா
முரிய வினையை விடறதாலு முலவாப பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள) மிகக முயறசியா லாகுந தொழில - பயனறராத தொழில - அறபப பயன்றருந தொழில - பினபு துனபம வினைகருந தொழில ஆகிய இவறறைச செயதா லும, மிகக முயறசியாலாகுந தொழில முதலாக (மேற) கூறிய தொழிலகட்கு எதிரி டையாகப பொருநதிய தொழிலகளைச செயயாது விடறதாலும, கெடாத பெருமை கெடும எ - று.

இதனை, கெ, கெ

"செயதக்க வல்ல செயகெடுஞ் செயதக்க
செய்யாமை யாணடு கெடும"—எனபதனனறிக (கூக)

கொடுத்தல பொருள்வேட கையனிட நதுங குளிரறற செவ்வி யானமை னெடுதது பிறரோ டமராறறி யயாநதா னிவரபாங கிணுமிவறறு [டிய படுதத றுணையாம படையினனனை பருதி யொடுசே ரானிவரக ளிடதது மொறுதத லிவறறினவரா லிவடிழ மகக ளிடதனுமாம

(இ - ள) (உனபகைவரில) பொருளாசைக காரனைத தானவுபாயதனிலும நன்னடகையாளனும சோமபலுளளோனும பகைவருடன போரசெயது இளைத வனுமாகிய இவாகளைச சாமவுபாயதனிலும, தணைபபடையாளனும உளளே டணைக மறறவனுமாகிய இவாகளைப பேதவுபாயசதிலும, இமமூனறுபாயததால் வசபபடாத வாகளும கீழ்மகளுமாகிய இவாகளைத் தணடவுபாயதாலும அடசுக எ - று.

இதனை, கெ, கெ,

"எண்ணித துணிக கருமம துணிநதபி - னெணணுவ மெனப திழுகு
ஆற்றின வருநதா வருதத மலாதனறு - போறறிலும பொதுத பமெ"—என
பதனனறிக. (கூஉ)

வலியா ரான காலதது வழஙக லாதி னூனறணியு
மெலியா ரிடதது செயதிடலு மெலியா ரான காலதது
வலியா ரிடதனி னொறுததலையும வருகின வேநதாக கவைமைநதா
நலிவா மதனு லவரவாபா னடதது முறைதோந தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைநதனே! வலியவராயிருக்குங காலத்தில தான சாம பேத வுபா யஙகளையும மெலியவரிடதனிற செயதாலும, மெலியவராயிருக்குங காலதனில தணட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற செய்தாலுப ஆவை அரசாக்குக் கேட்டை விளைக்கும். ஆதலால் அவரவரிடத்திற செயயதகக வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில செயவாயாக எ - று.

இதனை, கூ, கூ.

"நனமூறற வுளளுந சவறுண டவரவா - பணபறிந தாறுக கடை.
எளளாத வெணணிச செயலவேணடுந தமமொடு - கொளளாத கொள்ளா தலகு."

எனபதனாலும,

பழமொழி.

'தறறாகித தனறனையுக கூசிப பயன்றுகொ
யறறது கொளக மதிவலலா—ரறறறறி
யாதானு மொனறகொண டியாதானுஞ செயதகால
யாதானு மாகி விடும"—எனபதனாலுமறிக (சுஙு)

வினையின வலியா திகணனகுமு மேலபு மேவறு சாதூககி
நினனு வலிமிக குழிவினனை நிகழுகது நிகாதத காலதது
பினனையும வெனறி யுருவிழுகுமு பொருளாந்து மகனு லவவிடதது
வினையுங் தீராலவி யுறுகுறைந்த விடத்தும வினனை பெணைதக.

(இ - ள) தொழிறபல முதலிய நானகனையும அளவிடு, உனனுடைய பல மானது மிகுளள காலதறில தொழில செயயத தொடஙகுக (செயம வினையும) ஒபபான காலதறிலும அழிய வெறறி யுணடாகாது கேடும விளையும ஆனபடியால அபபொழுது வருந்தறினற தோலவியுணடாகும. வலிகுனறிய காலத்தூ தொழில புரியக கருதறக எ - று.

இதுமுதல மூனறு செயயுளால வலிமைகணடு தொழிலசெய எனகூறியதாம்.

இதனை, கூ, வலியறிதல

"வினைவலியுந தனவலிபு மாற்றான வலியுந - தினைவலியுந தூககிச் செயல.
உடைத்தம வலியறியா ரூககத்தி னூககி - யிடைககண முரிநதா பலா"—எனபதனாலுமறிக

வினையின வலியாதிகணன கெனறது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன பலம - தனகுமு பகைவனுகுமிருகுந தூணபபலம (சுச)

குறைநத வலிய ராயிரு நூறு கொறற மைநதா பலாகூடி
னிறைநத வலியென னுமதனு னேரா தெதிரிக பலரொடுளத
துறைநத வுககந தனகொணரே யுறற தினது வலியளவி
னிறநதும வினைமே லடவறக விறவா வெனனறி வேண்டிடினே.

(இ - ள) வலிகுனறியவாகளானாலும, வெறறியமைநத பலமாந்தாகள் கூடி டில (உனது) மிகுநத வலிமை யாது பயனுடையதாம? ஆதலால, பலருடன பகை கொளளாதொழிக மனனோசாகதையே பொருளாககொணடு உனககு அழியாத வெறறி வேண்டுமாயின, இறநதாலும உனவலி யளவைகக்கடநது, யாதொரு தொழி லையுந் தொடஙகாதே எ - று.

இதனை, கூ, கூ.

"மீலிபெய சாகாடு மசிறு மபபண்டஞ் - சால மிகுதறப் பெயின்.
நனிகொமப ரேறினு ரஃகிறந தூககி - னுயிராகுறுநி யாகி விடும"—என்பத (சுடு)
னனறிக

வகத பொருவிற காறகூறு வருமே லிடாநீக் குதற்கபைத்து
மைநத விருகா னினைகளாகி மறறைக காலே வழஙகிடுக
கிநது நெறிக ளகலாமற சேரு நெறிகள கருஙகிடி னு
நஙக லிலதா பொப்பினுமா நாடி னதிகச செலவிழுகாமே

(இ - ள்) மகனே! உனகருக் கிடைக்த பொருளளவிற காற்பஙகை இனி வரும் விகசின நிலிாதநியின பொருட்டு இருப்புவைதது, அரைப்பஙகை உன் செல விற்கு பயோகப படுதது, மறறைக் காற்பஙகைத தானதறகாகச செலவிடுக, வரவு குறையிலுஞ் செலவு அதனிற குறைதல் னது வரவுஞ் செலவும் ஒதநிருபபினும் கேடிலலே. வரவுகு மிஞசிய செலவுசெயதல கேடடைத தருமெனறறிக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றி னளவறிந தீகை வதுபொருள - போறறி வழாகு நெறி
ஆகா தளவிட்டி தாயினுங கேடிலலே - போகா றதலாக கடை
அளவறிநது வாழாதான வாழ்க்கை யுளபோல - விலலாகித தோனறுக கெடுமே"
என்பதனானும,

இரும்பலகாஞ்சி

"ஆர்கலி ஞாலத தறஙகாவ லாற்சிறந்த
பேரருளி ஞாகளுப் பெறலருமை யாததோ
ஊதியைய மாமகர வெளளத்து நாபபணும
போமலேகது வெலலும புகழ்"—எனபதனானுமறிக (சுசு)

ஆறறன் முனறு முபாயஙக ணைரு மிடததோ டமைநதிடினும
வேறறி னிகரு வெனறியு மபாழுது தோறுந்த வீணபுரிக
வேறற காலம வருமளவு மெணணி யிருஙக வதுமைநதா
வீறறுச மாபபுரு பினவாஙகுமு வெறமிந தகதோ யாகுமால்.

(இ - ள்) மைநதனே! மூவகையாறறலும கால்வகை யுபாயமும தகக விடதது துடன் வாயநதாலும, சாதது உனகருச செயமுணடாகுங காலமும ஒதநிருகத தெரிநதே தொழிலசெய ஒதசகாலம (வாயநிராவிடின அது) வருமளவும எதிர பாரத்திருகவேணடும. அது முட்டிச செயிபபதறகு ஆடகெகடாய பினவாஙகுதல போலுமெனறு நீனைபபாயாக எ - று

இது முதலிரண்டு செயயுலகளால பருவம பாரதது தொழிலசெய எனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, காலமறிதல.

"அருவினை யெனப வுளவோ கருவியாற - கால மறிநது செயின
காலங கருதி யிருபபா கலஙகாது - ஞாலங கருது பவர
ஊக்க முடையா ஞெகிகம பொருடகா - தாககறகு பேருந தகைதது."—என
பநனானறிக. (சுஎ)

மிகைமிக் கியறறித திரிநதிடினும வெலலுங காலம வருமளவும
பகைமை பறறுகறற றீறறறுமற பகைவர தமமைப பணிபோடி
நகைசெய நபபோறற சுமநதிடுக நாமிங காலம வநதுளிடின
முசைசெய விணையை யபாவிரை றபபா வணண முடிநதிடுக

(இ - ள்) (உனபகைவர) மிகவுகெடுசெயது திரிந்தாலும் நீ பலரமையை வெளிகருகுகாட்டாமல் செயிகருகுகாலம வருமெலலியும அபபகைவரைத தகுதியோடி சநதிதாவுதிதது சுமப்பவனபோலவிரு ககுகாலம வாதுவிடடால, தகபடி செய வினையை அபபொழுதே கலரூமறபடி முடிதது. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

'பொளளென வாஙகே புறமவேரா காலமபாரத - தனவெபப வொளளி யவா
செநருகாக காணிற சுமகக விறுவரை - காணிற கிழகாக தலை
எயதற கரிய நியைநதககா லநலலே-செயதற கரிய செயல' —என்பதனுளும,

சீவகசிந்தாமணி

"இடதொடு பொழுது சூடி யெவவினைக கணணு மஞச ர
மடபபட லினறிச சூழு மதிலவலலாக கரிய துணடே
கடதநிடைக காகுகை யொனறே யாயிர கோடி கூகை
யிடைதநிடை யிருகுகச செனறாங கினனுயிர செகுத்த தனறே'—எனபத னுளுமறிக. (சுஅ)

வாயி னுழில வழகுகமற மதிலே வளைதநிதான றறகொனறு
மேய துணையாயப பலபடையு மெலலிவற றிருபப மதிலகழி
யேய வியறறி யரசிருகுக வேறற கிடகுகை நிலதநிதாடு
பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிககு மிடனுகும.

(இ - ள) வாசலும், தழைவாசலும வழகுகமறுமபடி மதிலேவளைதது ஒன்றற கொனறு பொருநதியதுணையாய பலபடைகளும மெலிதலறறிருகுக மதிலும, அகழியும பொருநதசெயது அரசிருபபுகொதத தலவாயபபும, பரநதநீரவளமுமுடைததாயிருபபதுவே பகையைவெலலுதறகு இடமாம எ - று

இதுமுதலிரணடுசெயுளகளாலஇடமறிநதுதொழிலசெயவனெகூறியதாம

இதனை, ஷை, இடனறிதல

"தொடஙகறக வெவவினையு மெளளறக முறறு
மிடஙகணட பினனலலது"—எனபதனுளுமறிக (சுக)

ஊகக மிலனு யினுமிடததே றறற வினைசெய குவனுயி
னூகக முடையாராக கிடனினறு யொழியு மூகக மிலாதவனுக
கூகக முடையா னுயிடி-னு முறற படையும பலவேனு
மூகக மழிவ னிடததே றாது முறறு வினைசெய யாவிடி னே.

(இ - ள) ஊகமிலலாதவனுயினும இடவாயபபினனுயத தொழிலியறறு வானுயின, (பகைஞனுகிய) ஊகமுடையானுகு வெலலுமிடனினறி யொழியும இடவாயபபோடும பொருநதி வினைசெயயானுயின ஊகமுடையவனுயினும சேனைப பெருகமுடையவனுயினும எளியபகைவனுலுஞ செயிகபபடுவான எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றரு மாறறி யடுப விடனறிநது - போறறாகட போறறிச செயின.
சிறுபடையான செலலிடனு சேரி னுறுபடையா - னூகக மழிநது விடும"—என பதனுளுமு,

பாரதவெண்பா

"வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வவ்வரில சுறறிய
கானசேரி ஞமானின கணணஞசா —வானசோ
சிகர வரைசேரிற றோனஞசா வஞசா
மிகுநோக கயஞசேரின மீன "—எனபதனஞமறிக. (210)

பிறபபங குணமு மறிவுமெனப பேறறு பிறைபபஞ செயலகளீயுஞ
சிறக்குங் காட்சி யொடுகாத்த லெயிரி னுறில்லென நிறைதமமா
னிறுக்கு மமைசரப முதலோரை யினறு ராயநது தெளிநதுதிகை
வறுகுமு வினயாற் றுதற்பொருடமி மறைபபா கமைப பொருடமே.

(இ - ள்) மகரிரிதெதாழின முதலிய எகறகாயினும் ஒருவனைகதெரிநது கொள்ளுங்கால, தனதெழிலோ சாரிகவமும வளரியாதிருகக்வுமாக (அவனுடைய) பிறப்பும் குணமும அறிவும செயலகளுமெனறு சொலலுமிவறறைக காட்சிப்பிர மாணத்தாலும அநுமானப பிரமாணத்தாலும ஆகமப்பிரமாணத்தாலும, (அறமபொரு ளின்பம் அச்சமாகிய இவறறில வைதது) பரீட்சித்து நமபுவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒனபது செயயுளகளால ஒருவனைப பரீக்ஷித்து நமபு எனக கூறியதாம். (எக)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுகதிட டவரா லிருகு வரசனறு
மறறவோ னலல னிவறபோகதி யறறென திமை யுடையாணை
யுறறவே வைதது நற கெணணினமீ தெரகது தெவாககு நினகருத்திதன்
னுறவோ தெனசரு ளுறவோடு மேமாநது யொருவன றனைததெளிக.

(இ - ள) (தெரிநது கொள்ளப்படுபவனிடததில) அறவோரையும புரோகித ரையும விடுது அவரால இபபோதாளுமசன தருமகுணமறறவன(ஆதலால) இவனை நீக்கி, தருமகுணமுடைய மறறொருவனை அரசருக நியமித்ததறகு யோகிததோம. இது எலலோராகுஞ சமமதமாயிருகக்கினறது உன கருதது'' அதனைச் சொலலுக வெனறு பிரமாணமாகக்கேடடு (அதறகினவழியிற) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத தநதிர மாகச சோதித்துததெளிக. எ - று. (எஉ)

சேணைத தலிவ ரெடுமவணை சோநதா ரையுமவிட் டிவ்வரச
னீனப பொருளா சையனிவணை யிழுகக்கி கொடைபோ மிரிமையுடை
யாணைப புரதத்ற கெணணினமீ தமைநத தெவாககு நினகருத்திதன
னூனப படாமை யுறைதத்தியைசை ருளொ டுரைபபித தேதெளிக.

(இ - ள.) (தெரிநது கொள்ளபபடுபவனிடததில) சேனபதியையும அவன் வகையிலேனையும விடுது இபபோதாளுமரசன இழிவாகிய பொருளாசையுடைய வன, (ஆதலால) அவனை நீகக்கி கொடைததொழிலில வலல மறறொருவனை அரச னுகுமபடி யோகிததோம் இது எலலோராகுஞ சமமதமாயிருகக்கினறது உன சம மதம் யாது? ஒளியாதுரைகவென்று பிரமாணமாகச சொலலுவிதது (பொருளவழி யிற) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச சோதித்ததுகொளக. எ - று (எக)

தெனனு தெரடட வரிமையொடு சூழநத தவமூ தாடடியைவிட
டெனனு மூரிமை தனிலினஞ ஞானகணை யெயஙகி யெணணிவிதது ளா
செனறங கவஙக கூடுதியேற சிறநத பொருளுங கூடுனெக
கெனனு தெளியச சூளுறவோ டிசைபபித தநதஞ னுகதெளிக.

(இ - ள்) (தெரிந்தது கொள்ளப்படுவதில்) பழமையையுள்ள உரிமையாளாக ஒரு தலைமுதுமகளே விடுத்து இமமங்கை உனக்குப் பரிசில் மோகமுறாது (அழைத்து வருதற்கு) எனையனுப்பினள். அவ்வாறெனில் முழுவுவாயாயின உனக்கு (இனபமெயனறிச்) சிறந்தபொருளுளது கண்டிப்பாக எனறு பிரமாணமாகச் சொலலுவிதது (இனபவழியில) பரிகுறிதது ஒருவனைச் சேர்ந்தகொளக எ - று (எச)

வேறு

ஒருநிமிதத மேலிடமே யொரணமாகப் பலவமையி னேனை யொனை, யொருமையுற வழைபபிதததிங கிவரபிழைபபாக குழீஇயினமெள றுறுத திகளவ, லொருவனிலிவ வரசவைமை யொறுகமுயன ருனிவினை யொறுதது வேறே, யொருவிணைவப்பதகிலை நிறகுமுனகருதமென னெனச சூளொ டிரைபபித தேகக

(இ - ள்) ஒரு மாதினியைக்கொண்டு அவளுடைய வீட்டிலயாதேனு முகாந்தரம்வைத்து மறறவாகளே யழைபபிதது, இவாகள வதோ மோசகஞ்செயயகூடினாக ளெனறு சாவறபபித்தி, வேறொரு மாதினியைக்கொணடு இவவரசன நமமைக்கொலை செய்ய எதனினிதகான (அவன நமமைக கொலவதனமுன நாம) அவனைககொனறு வேறொருவனை யரசனுகக சமமதிததோம உன கருதமெனன? பிரமாணமாகச் சொல எனறு சோதிததகாள எ - று

மேல ஐநது செயயுளகளின கருததை, ஷை, தெரிநதுதெளிதல.

"அறமபொரு ளினப முயிரசச நாணஞ
நிறநதெரிநது தேறப படும"—எனபதனனறிக. (எஞ)

வேறு.

நலல குடியிற் பிறநதாறு நலையு மறபா மடிபிழைபபென
றலல லுறுகரு மிவைமுதலா மணகது நீகக்கிப பழிகளஞ்சி
யொலல லுறுகா ணுடையானே போலாநரு தெளியப படுமைநகா
வலல கலேதாந தாசதறரா னாடமெ வெளிறு மருவிடுமே.

(இ - ள்) மைநதனே! அருகலேயுணாநது குறறமற்றுரிடத்திலும் வெளிறறறிவு பொருநதும (ஆதலால) உயாகுடியிற் சனிதத, ஆறு குறறஙகளும மறறியும சோமபலும பிழைததல எனறு சொலலபபடுக தானபுசெயயும இவைமுதலாகிய எலலாகுறறஙகளேயு மொழிதத்ப பழிசசொலலுகுப பயநது பொருநதிய நாணமுடையவனே ஆராயநது தெளியப்படதகவன. எ - று

ஆறுநவைகள காமம குரோதம உலோபம மோகம மதம மாறசரியமெனபன.

இரசெயபுளிவகருதகை, ஷை, ஷை.

"குடிபபிறநது குறறதது னீஙகி வடுப்பரியு - நாணுடையான கட்டே தெளிவு.
அரியகற றூசறறா கணணுங தெரியுங்கா - வினமை யரிதே வெளிறு"—எனபத ணனறிக. (எசு)

சுறற மிலரா னவாதமைச சூழல பழிபா வமுநாணா
பறறு மிலரா சுவாவிடுக பணபா தருநற குணஙகளே
மூறறு முடையா ரிலரதனை முனியுங குறறங குணமிவறறைத்
தெறறென றுணாநது குணமிருந்த செமமை யுடையா தமைமதெளிக.

(இ - ள்) சுறாமிலலாதவாகளே யோசியாதே (ஏனெனில அவாகள) பழி பாவங்கட்கும அஞசாகள், பறறிலலாதவர்களாவாகள, அவரை விடவிடு. குறறமறற குணவான கிடைப்பதும அரிது. ஆதலால வெறுகதகக குறறங குணமெனனுமிவ றறை னறாக அளவிட்டுக (குற்றங குறைந்து) குணமிகுந்த செமையாளாகளாத தெரிந்தெடுத்துக கொளவாயாக எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"குணகாடிக குறறமூ நாடி யவறறுண - மிகைநாடி மிகக கொளல.
அறாஅஅாத தேறுத லோமபுக மறறவா - பறறிலா நாஅா பழி"—என்பதனை நிக (எஎ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப பேணுங கருவி நதமது
கருமம பொபாற பிறகருவி கழியச சிறந்த வலவதிக
மருவு காத லாலதியா மாடடி விடுவை வையறக
வொருவா தமையுங தேராமே யொருகா லதனுங தெளியறக.

(இ - ள) (ஒருவருடைய) மேனமையையுங கீழ்மையையும அளந்தறிவ தற்கு அவரவரது செயகைய தவிர மறறவை சிறந்த கருவியலலவெனறு அறிவா யாக (ஒருவாபாற)பொருந்திய உன காதலினிமிதம தெரியாதவரிடதது ஓா தொழி லுச சுமதாதே (எபபடியாயினும) பரீடசைசெயயாமல ஒருவரையும ஒருகாலத்தி லும நமபாதே எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"பெருமைககு மேனைச சிறுமைககுங தந்தங - கருமமே கடடளைக கல
காதனமை கநதா வறிவுரியாாத தேறுதல - பேதமை யெலலாங தரும
தேறறக யாரையுங தேராது தோநதபிற - றேறுக தேறறம பொருள."—எனபத னுணாக (எஅ)

தேறாது தெளியப படடவனபாற றேராதே வினையுங தவிடுக
தேறாது தெளியப படடவனைத தீது காணு தயிறறக
தேறாது தெளியப படடவனை நீர வினையை விடுமதனைத
தேறாது பகைவா பிரிதறிவா தேரான றெளிவே பேரறிகடாம

(இ - ள) தீரதறதெளிந்து கொளளபபடடவனுகளும (இவனுகறகுதருமென்று) தொழிலையும ஆராயாதே சுமதாதுக (தொழில சுமதாியாபின) அவன ஒரு தீங்கும் செயயகாணாது சந்தேகியாதே (சந்தேகித்தால தனனை நமபாமைபறறி) அவன தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான அதனை பகைவா அறிந்து (அவனையுபாற) பிரிதது(சூழ ஏறறு)கொளவாகள (அதனால) பரீடசைசெயயாத நமபினவனபோலக கேடடைய வேணடியதாம எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"தேரான பிறனைத தெளிதான வழிமுறை - தீரா விமெபை தரும
தேரான தெளிகுந தெளிந்தான்க ணையுறவுங - தீரா விமெபை தரும"—என பதனுமம,

அறநெறிச்சாரம்

"பொருளபோக மஞசாமை பொனறுங்காற போநத
வருளபோகா வாறறமென றூறற—விருளபோக க

கூறப படுங்குணதான கூர்வல்வல வேந்தனுற்
றேறப் படுங்குணதனி னான ''—எனபதனுமறிக. (எக)

மூன்னாப் பொதுவா கிபவினியின் மூள விடுதலுத நீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னடி யவணச சிறநதவினை
தன்னில் விடுகை சிறநதவினை சாரநது புரிவா னிடைதிரியின
பின்ன ரவணப பொதுவினையிற பெபாதது நழுவ விடடிடுக

(இ - ள்) நீ தெரிநதுகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில் விடுத்து, (அதில்) தனபதைத விலகி நனமை செயது வருவானுயின (பினை) சிறநத தொழிலில விவொயாக. (அவவாறு) சிறநத தொழிலைபபறறிச செயபவனை இடையில திருததக குறைவடைதால, மறறபடியும அவனை மாறறிப பொதுவாகிய தொழிலிற புகசசெயது கைநழுவவிடகூடவாய எ - று

இதுமுதல நானகு செயயுளகளால திறனறிந்து தொழிலிடி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷெ, தெரிநதுவினையாடல.

''நண்மையுந தீமையு நாடி நலமபுரிநத - தனமையா ளளப் படிம
எனவகையாற றேரியக கணணும வினவகையான - வேறருகு மாநதா பலா''—
எனபதனுணறிக

பொதுவினை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறநதவினை - ஒருவனை சாதிப்பதறகுரியது (அ0)

ஆளு மரசன பாலனா மவனுக காவ தமியறிவு
நாளு மவறறைக கலங்காம னனறு முடிகு முளத்துணிவு
மூளும வினைகருத தனகரததின மெயபதத பொருளின விழைபாத
கோளு மூடையான புரிவினையிற குறற முறறு குணமெயம

(இ - ள்.) அரசுசெயயும மனனனிடதநில அனபும, அவனுகு வருவதையறி யும விவேகமும, அவறறைச சோவினறி நன்றுகச சாதிகும மனததுணிவும, வரும வினைகடருத தன கையிலுள மிகக பொருளில வாஞசியாக குணமும உடையவனை செயயுங கருமததைப பழுதுபடாது முடிபபவனுவான எ - று.

இதனை, ஷெ, ஷெ,

''அன்பறிவு தேறற மவாவினமை யிநநானகு
நன்குடையான கட்டே தெளிவு''—எனபதனுணறிக.

''கரதகின மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள''எனபதற்கு, அரசனுல் வையறுகபபட்டினமேற பரிதானப் பொருள விருமபாமை யெனப்பொருள கூறினுமாம (அக)

தெளிநத வினையிற றெளிநதவினைச சிறநத காலத் தொடுமவிடுக
விளைநத வழிவாற றலுமிலையென மிகக வுரிமை னினபாலே
தளைநத மனத்தா னுயிடினுந தனபால வினையைச சாரத்தறக
வளைநது வினையில விடுததவினை யதற்குத தகுமா றுரிமைசெயக.

(இ - ள்) (தகுகோனைனைத) தெளிநதவனை (இத்தன்மைத்தென்றத்) தெளிநத தொழிலிற சமயம் வாயக்குமபோதெல்லாம வைகாகாடவாய. உன்னிடத்திலேயே

MAHAMAHOPADHYAYA
V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உரிமைமிக்க (அனபால்) தளைந்த மனமுடையவனுறலும், மிருந்த அறிவும் நிறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலேசுமத்தாதே. (தகுகொனென்) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விடுத்தவரின அவரிலைகேற்பப பகுமைவைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, கெஇ, கெஇ.

"அறிந்தாற்றிச செய்கிற்பாற் கலலால வினைதான்-நிறநதானென் றேவற்பாற் றனறு.
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலநதோ - டெயத வுணாநது செயல்.
வினைகருமை நாடிய பினறை யவனை - யதறகுரிய னுகச செயல."—என்பதனு னுணாக. (அஉ)

விணைக்கண் முயற்சி தலுறுது வினையன் கேண்மை வேறுக
நிணைக்கு மவனமற றவவினையி னீஙகுமு பிறரு மதினைரா
மூணைக்குமு வினைஞன கோடாடோ முதிரா நீருலகங கோடாது
தணைபபின் வைக திருறுநாடிச சாருமு வினைய நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்மெழுலிற தளவுறுகியற்று முயற்சியாளன உறவினைகவும் வேற்றுமையாய நீணைப்பாயின, அவன அதனொழிலினைறும் நீஙகுவான். (அதனை யறிநத) பிறரும அதனால் (உண்னைகம்பித தொழில்புரிதறகு) உடனபடார். முனனிற் குய் கருமத்தலைவன நீதிபிறழானுயின, பழமைபாகிய கடல சூழ்ந்த உலகமானது முறைபிறழுது. (ஆதலின) நீ எகுகாலமுக தொழிலாளன சோரையாராயந்து (பினபு) தொழிறசோர்வையும ஆராயவாயாக. எ - று

இதனை, கெஇ, கெஉ

"வினைக்கண் வினையுடையான கேண்மமே ருக - நினைப்பானை நீஙகுக திரு
நாடோறு நாடுக மனனன வினைசெயமான - கோடாமை கோடா தலகு"—என பதனுனும்,

பழமொழி

"காட்டிக் கருமங் கயவாமேல வைதசவு
ராகுவ ராறற வெமகென றமாரிருநதன
மாப்புனா நோகுகின மயிலனுய பூசைகருக
காபபிதல புனமீன றலே"—னெபதனுனுமமிக (அங)

பற்றும வெறுகைக யொழிநதுழியும் பழமை யெனதுப் பாராடடுரு
சுறற மதனைப் பெருஙகொடையாற றாய மொழியாற றமுவலுறி
னறற மவனுக கொருகாலு மனுகா தகுக மிகபபெருகு
மூறற நினைக்கும பகைவரைதொழின மூறறு மேநம கண்டோனை.

(இ - ள்) எமகண்டா! பொருநிய செலவமறறாலுநிலும, ஆநிநட்பைக கொண்டாடும உறவினரைப பெரிய கொடைத்தொழிலாலும இனிய வசனதாலுந தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ சோவுவராது. செலவமானது மிகுதியாக வளரும வெல்லகருதுகினற சதருருகளுடைய கருமஙகள முடிவுபெரு (ஆதலின் உறவினைாத தழுவிக்கொள்வாயாக) எ - று.

இசசெயயுளால உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம.

இதனை, கெஇ, சுறறுறுதழாஅல.

"பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுவ சுற்றதார் கணணே யுன.
விருப்பறுசு சுற்ற மியையி னருப்பரு - வாக்கம பலவுந் தரும.

கொடித்தலு மினசொலு மாறறி னடக்கிய - சுறறத்தாற சுற்றப் படட்.
காகைக கரவா கரநதுணணு மாகக்மு-டனனரீ ராரச்கே யுள ''—எனடருணணும்,

பழமொழி.

''அலல லொருவற் கடைந்தகான மறறவறகு
நலல கிளைகளெனபபடுவ—நலல
வினைமரபின மற்றதனை நீககு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து ''—எனபதனுணுமறிக. (அ ஈ)

வேறு.

பெருமிதம பெரிய செலவம பேரெழில பெரிய வினபக
கருமிகு களிப்பின மூழ்கித தகருமி னேம கடைடா
வருமிகு பொசசாப பநத மறவியா னினைகக காதறுப
பொருமிகு பகைபை வெலலும பொருளெலா மிழபப தாகும.

(இ - ள்) எமகண்டா 'காலகுணம - மிகசெலவம - கட்டழகு - விடய போகம ஆகிய விவறறில் அறிமோகமபறறி மூழ்கிக கிடப்பின, அளவிறநத மகிழ்ச்சி யுண்டாகும (அமமகிழ்சசி செய்கை செயயாமைகளில மறவியுண்டாகரும) அமமற வியால, உனனைகாத்து, போபுரியும மிகபகைஞரை வெலலும எலலாப்பொருள் களையும இழக்கச் செயயும. எ - று.

இதமுதல மூனறு செயயுளகளால் மறவிகருண தறதை விடனைகூறியதாம்.

இதனை, கெ, பொசசாவாமை.

''இறநத வெருளியிற் றீதே சிறநத - வுவகை மகிழ்சசியிற சோவு
அசச முடையாக கரணிலலே யாகுகிலலே - பொசசாப புடையார்க்கு நன்கு
மூனனுறக் காவா திழுகியான றனபிழை - பினனூ நிரஙகி விடும''—எனபதனு னறிக. (அடு)

உறமிடி மாறறன மூன்று முபாயங்க ணைன்கு நனமை
பறறிய தொழிலக ளைநதும பணபறு குணஙக ளாறு
மறறைய வினறுஙு கேடாம வளாபிறப பேழுன காறும
பறறிடி நனமை யினறும பாழுதபொசசாபபுச சாரின

(இ - ள) கேட்டைத தருவதாகிய மறவிக்குணம பொருநதுமாயின, பொ ருநதிய மூவகையாறறலும, நாலவகை யுபாயமும, ஐவகைதொழிலும், அறுவகைக் குணமும, மற்றையயாவுங கேடாம. அவனுககு வளாகினற எழுபிறவிகள் வாயிலும அடையததக நறசெய்கை யிலலேயாகும. எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயஙகள நானகு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்

தொழில்கள் ஐநது—எளியமுயறசி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன றருவது, சந்தேகமிலலாதது, பினநன்மை பயடபது.

குணஙகள ஆறு--அன்பு, நாண, ஒப்புரவு, காஷ்ணயம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இரசெய்யுளினகருதகதை, ஷை, கெ.

''புகழ்நதவை போற்றிச செயல்வேணடுஞ செய்யா
திகழ்நதாக் கெழுமையு மில.''—எனபதனுறிக. (அக)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயறசி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெடடார் தமமை யெண்ணுதல செய்வை யாயின
மகிழ்ச்சியின் மைநது ரூத வண்மைவந தடுகரு மைநதா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம எத்தகையதாயினும்) அக காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமினறிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுணடுசெயயும் முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால, (அதமுற்றிப்) பயனகொடாமையில்லை (அமமறவி யுண்னை நீங்குதற்குபாயங்கள்) அளவிலுவகையால் இறுமாசருபொழுது, அவ்வாறு முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும எ - று

இதனை, ஷெ., ஷெ.

"அரியவென் றூகாத வில்லைபொச் சாவாக் - கருலியாற போறறிச் செயின்
இகழ்ச்சியிற கெட்டாரை யுளளுந தாநதம-மகிழ்சசியின மைநதுறும போழ்து."
என்பதனனும,

சூளாமணி

"இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெணணுந
மகிழ்சசி யின்பதின மைந்துறும போழ்தெனப
புகழ்சசி நூலுட் புகன்றனா பூவிறுட
டிகழ்ச்சி சென்றசெம பொனமுடி மனனனே"—என்பதனனுமுணர்க. ()

எய்திய குறறத் தோகள் யாவரா யினுங்கண ணிடடா
தைதின நாடி நீதி யறநதலைப பிழையாத தண்டஞ
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ செய்யகோ லினறே லென்ன
மூய்திசெய் மழையான மகக ளுறபய வுறற போதும்.

(இ - ள) பொருநதிய குற்றமுடையோ யாவராயினுந தாஙகணியம் பாராட் டாது அழகாக விசாரித்து, தருமநெறி தவறாமறபடி தண்டஞசெயதலே செங்கோன மையெனறு சொலலப்படுவதாகும (இமமுறை செயதல) பயனே யுண்டுசெயயும மழையினால பிரஜைகள் பொருநதிய பயனடைதலபோலும செவ்விய இராசநீதிதவறு மாயின் யாது பயனுணடாகும? (ஒனறு முணடாகமாடடாது) எ - று

இதுமுதல ஐநது செய்யுள்களால் நனனீதிசெலுததுது எனகூறியதாம

இதனை, ஷெ, செங்கோன்மை

"ஓந்துகண் ணிடடா திறைபுரிந தியாமாட்டெ - நோநதுசெய வலீதே முறை
வாழ்னுக்கி வாழு முலகெலலா மனனவன - கோலுநோகி வாழுங குடி"—எனபத
னனுமிக. (அஅ)

மழைவளஞ சுரக்கு மாறும வயனிலம விளை பு மாறும
விழையுறம வளரு மாறும வேதநூல விளங்கு மாறுந
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ சமரிடை வெல்லு மாறும
பிழைதப வாழு மாறும பிறழுகராக கோலி னுகும.

(இ - ள்) (அரசன நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ) மழைபெய்து செழிததலும், விளைநிலஙகள் பயன்தருததலும், நீனைதபடி தருமங்கள் விருத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும, பொருட் பெருக்கந்தேடித

லும், (பகைவரைப்) போரில வெல்லுதலும, அவக்கியாதியின்றி (குடிகள்சூழ) வாழ்க திருத்தலும, (ஆகிய இவையாவும) உளவாகும. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அதணா நூற்கு மறதகிறகு மாகியாய - னினறது மனனவன கோல்.
சூடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மனன - னடிதழீஇ நிறகு மூலகு.
இயலபுளிக கோலோசசு மனனவ னுடட - பெயலும விளையுளுந தொக்கு.
வேலனறு வெனறி தருவது மனனவன - கோலதூஉங் கோடா தெனின."
எனபதனுனறிக. (அக)

கருவிகஞ் சாதி தமமாற் காமரா ருயிரைக கொலவோர
வெருவரச சூறை கொளவோர மேவியா நலிபபோர கள்வ
ருருவளர பிறனில வேடபோ ருவாமுத லிலாைக கோ றல
பருவரு பாவ மனறு பயிககுங கூறதல் போலாம.

(இ - ள) ஆயுதபபிரயோகம - நருசிடதல முதலியவறறுல (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைககொலலோரும, அஞசுமபடி கொளளைகொளவோரும, பொருந திய ழிபபறிபபோரும, சோரஞசெயவோரும, அழருமிகக பிறாகருரிய மனவியைக கூடுவோருமாகிய இவர முதலியபாவிகளைக கொலலுதல [மரணதணடனை விதிதத] வருநததகக பாவமாகாது (நறருடிகளாகிய) ப்யிருகரு (துஷடாகளாகிய) களைகளைக களைதலபோலாகும. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

,"கொலையிற கொடியாரை வேநதொறுததல பைஙகூழ
களைகட டதனறே நோ"—எனபதனுனறிக (கூ0)

பரிசனம பகைவர கலவர படாகரு முயிரக டாமெனன
றுரைசெயைந திடகதி ணறு மூலகிடை யிடையூ றெயதா
வரிசையிற காதது நீதி வழுதகினறா தமமை மொதறுங
கரிசறப பொருளுங கோடல காவலர கரும மைநதா.

(இ - ள) தனபரிசனா - பகைவா - திருடா - செலலுகினற (பறவை விலஙகாதி) உயிரகள - தான எனறு சொலலபபடும ஐவகையிலும பிரசைகளுகுத துனப மூணடாகாமல முறைப்படி யிரடசித்து, நீதிதவறி நடததவாகளைத தணடிததுக குற்ற மறப்பொருளும வாஙகிககொளளுதல அரசாகருரிய தருமமாம். (இவையநீதியென றெணணுதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"குடிபுறஙகாத தோமபிக குறறங கடிதல
வடிவனறு வேநதனை மெழில"—எனபதனுனும,

திருந்தோண்டர்புராணம்

மாநிலஙகா வலனுவான மனனுயிர புரகருஙகாலைத
தானதனுக கிடையூறு தனனுறறன பரிசனததா
லுனாமிகும பகைத்திறத்தாற களவா லுயிர்த்தமமா
லானபய மைந்துநதீாத் தரசாளவா னலலனனே."—எனமதனுனுமறிக.

"பொருளுங்கோடல்" என்றதால்,குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞசெயதோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (கூக)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலை காப்பி னஃத
விறைவனீச செங்கோல காக்கு மெளியசெவ் வியலு மாகான்
குறைவளா குற்ற மோரான குணதெதெடி முறைசெய் யாணி
நிறைதரு பாவ தேகய்ரு நெடுமபதை யினரு மேனுமம.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுஞ செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானுயின், அவ்வரசனே (காப்போர் ஒருவரிலாயினும) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறை யறிவிப்பார்கு) எளிய சமயததனுயிராலிடினும, குற்றங்குறைகளே யறியாதவனுயி னும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனே, மிகபபகை (வேறு) இலலை யாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைதபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"இறைகாக்கும் வையக மெலலா மவனை - முறைகாகரு முட்டாச செயின்.

எணபதத்தா னேரா முறைசெயயா மன்னவன - றண்பதத்தாற் ரூனே கெடும்." என்பதனனும்,

சீவகசிந்தாமணி

"உறங்கு மாயினு மன்னவன றனெளளி
கறவரு தெணடிரை வையகங காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித தேயிருக
தறவகள் வெளவ வதனபுறங காக்கலா"—என்பதனனுமுணாக (கூஉ)

அறுதொழி லாளர் நூலக ளயாபபரான் பயனின் ரூகு
முறைபெய லொழியுங கூழுங குடிகளு மொருங்கு நீஙகும்
பெறுபய ஞட்டிற் குனறும பிறங்கொளி நிலைபெ ரூது
கறையின்மேற பொருள்கைக் கொணடி காவலீல விடுப்பின் மைநத.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனுவன மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின மேற்பொருளே விசேடமாக கைக்கொண்டி (பிரசைகளிக) காதலில யொழிப்பா னுயின், அறுதொழில்களேயுடைய அநதணா வேதாசாரிர முறைகளே மறபபாகள, பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங குனறுய, (உணவாதிய) பொருள்களுங குடிகளும் ஒருங்குகெடுமெ, நாடடிலுணடாகிய பலனகள குறையும், கீரதலியும் நிலைபெரூது (தொலையும்) எ - று

இச்செயயுளால் அரீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கொடுங்கோள்மை.

"கொலமேற்கொணி டாரிற் கொடிதே யலேமேற்கொண-டலலவை செய்தொழு நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மனனவ - னுடொறு நாடி கெடும். [கும வேதது. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரசு மனனர்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன-மனனுவா மன்னாக்கொளி முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல் ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோ தூன்மறப்பர் - காவலன காவா னெனின்"—என்பதனனும்,

ஆரியமாலை

"தற்பாடு பறவை பசிபப பகையற
நறசூலகொள ளாது மாறிக காலபொரத
னை வெண்டலைச சிறுபுண கொணமூ
மழைகா லூனரு வளையல விளையா
வாயமையுஞ் சேட்செனறு காகுஞ் நீதுதப்
பிறவு மெலலா நெறிமாறு படுமே
கடுஞினங கவலிய காட்சிக்
கொடுஙகோல வேநதன காககு நாடே"—எனபதனுணமறிக.

கறை - அரசன் கொளளுங்கபபம வேநியரறுதொழில—ஓதல்-ஒதுவிதல் வேட்டல - வேட்பித்தல ஈதல் ஏறறலெனபபடுமெ. (கூ)

கடுமொழி கணணே டாமை கையிகந திட்ட தண்ட
நடுநிலை யினமை செவவி யினமைனன மூகமு றுமை
யுடனுறச சூழ்நது செயயா தறுபிழை யமைசசாக கேறறல்
படுசமாச சிறைசெய யாமை பலவுந்ங காககு மைநதா.

(இ - ன்) மைநதனே! கடுசொற் கூறுதலும, தாட்சணிய மிலலாமையும் குறறதறிறகேறபச சிடசைசெயயாமையும, நடுநிலமைக குணமிலலாமையும, (குறை யறிவிபபதறகு) வெறிறிற சமயங்கொடாலயமும, ஒறைறையோசியாமல (தானுகச) செயது விடடுப பொருநதிய பிழைபாடடை மநதிரிகண மீதேறறலும, போசெய் யுங்கால (தனனேகாரூக கொளவதற்ற) புகலிடந தேடிவைதிராமையும, இவை மூதலிய யாவும பொலலாஙகிஙன யுண்டுசெயயும ஏ - று.

இசசெயயுளால அசசமுறுவியாதே எனகூறியதாம்.

இ,ந்ணை, ஷை, செருவநதசெயயாமை.

"தக்காஙகு நாடிந தலைசசெலலா வணணநதா - லொதநதாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞசெவ்வி யினஞ முகநதான பெருஞசெலவம-பேஎயகண டனன துடைதி.
கடுஞசொலலன மனனில முயி னெடுஞசெலவ - நீடினறி யாஙகே கெடும
கடுமொழியுங கையிகநத தண்டமும வேந்த - னடுமுரண் டேயகு மரம்.
இனதநாறறி யெணணுந வேந்தன சினநதாறறிச - சீறிற் சிறுகுந் திரு.
செருவநத போழ்திற் சிறைசெயயா வேநதன - வெருவநது வெயது கெடும்"
எனபதனுணம,

புறநானூறு.

"காயநெல லறுதலுக கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லது பனைமுட் காகு
நூறசெறு வாயினுந் தமிதது புகுநினே
வாயபுரு வதனினுங கால்பெரிது கடுககு
மறிவுடை வேநத னெறியறிந தொளினே
கோடி யாதது நாடுபெரிது நந்து
மெலலியன கிழவ ரூகி வைகலும்
வரிசை யறியாக கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுகெடும் பிணட நச்சின்

யானே புக்க புலமபோற
முற்று முணர்ந்து ளுலகமுங் கெடுமே ''—என்பதனுணுமறிக (கூச)

பயினுவா தமமாற் கூறப படடன மறுக்க மாடடா
னியனறுரு குணங்கண் ணிடட மிக்குரு கணடிடட டருதா
மூயலு முசெய் முறைகருக தேடி முனனுரா மாடடுக கூடா
நயருகப நினைகருத தீங்கு நாடடினுர தமபா னுடடல.

(இ - ள) (தாட்சணியமெனபதுபலதிறத்தாயினும) தமமிடம பழகினோரிற் கூறபபடும விஷயங்களே மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம. பொருந்திய தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும வைக்கவேணடுமெனறு) உனக்கு நனமை நீங்காத தீங்குசெயபவருளராயினும அவரிடத்தும வைக்க வேண்டும். (ஆனால) முயற்சியுடன செயயினற செங்கோன முறைக்குக் கேடுநீனைப பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று

இச்செயயுளால் தாடசணியவானுகவிரு எனகூறியதாம.

இதனை, ஷை, கணணிணுடடம

''கணணிணுட்ட மெனனுங் கழிபெருங் காரிகை - யுணமையா னுணடிவ வுலகு.
கருமஞ சிதையாமற கணணிணுட வலலாக - ருரிமை யுடைத்திவ வுலகு
ஒழுத்தாறறும பணபிலுர கணணுங்கண் ணிணுடி-பொறுத்தாறறும பணபே தலே.
பெயக்கணடு நஞ்சுண டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகமவேணடு பவர.''—எனபத னுணம,

பாரதவெண்பா

''ஏனறு நரம்பெனகோ வொனறுத வெனபெனகோ
வினறைசை சானெனகோ யாதெனக்கா — மெனறெழுடையாழ்ப
பணணிணுடடு மினசொற் பணணித்தினாளாய சேர்ந்தவாபாற
கணணிணுட்ட மிலலாத கண ''—எனபதனுணுமறிக (கூடு)

வேறு

உளக்க வினறி நூலாக வொறறூற வெளிக்கண ணினைவிற்தது
வினைக்குரு செயலான மொழிதனனுல வேண்டா சுறறம விணுரையு
மனக்க மைந்த வொறறுமை வாய்மு நந்த வுரைவி
னுனக்க மிலலி யெனபெரியினுரு தேராவி லாத தினைவதிக.

(இ - ள) மகனே! (அரசனுக முக்கண ணிரணடனறியும முறைசெயத குரிய அகக்கண புறக்கண்ணுள வெனபபடுகி ணணிரணடிலு,) அகக்கண நீதி நூலா ராயசியாக்கவும, புறக்கண தூதருக்குச்செலுத்தி நடத்தருரு செயலையினுலும, சொல் லினுலும, பக்கத்தையும, உறவினராயும, கருமத்தலவரையும,பரிசோதித்தற்கமைந்த வராய பாரபபவர சந்தேகியாவண்ணம வடிவமைபபவராய, யாவரெவ்வாறசசமுறுத் திடினு மருணமி லிரக்கியம வெளிபபடுத்தாமலும தளாவடையாமலு மிருபபவரே தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுக்கு) எ - று.

இதுமூதலிரணடு செயயுளால தூதாக்க கணணுக்கொள எனக்கூறியதாம

இதனை, ஷை, ஒற்றுடல.

''ஒற்று மூசானற தூது மிவையிரண்டு - தெற்றென்க மனனவன் கண
எலலாரு மெலலா நிகழ்பவை யெஞ்ஞானறும்-வலலறிதல் வேந்தன மெழுதில

வீனை செயவா தஞ்ஞறமவேண்டாதா ரென்ரூவ-னேவரையு மாராயவ தொற்று.
கடாஅ வருவேரடி கண்ணஞ்சா தியாண்டி - முகாமை வல்லதே யொறறு.
துறநதா படிவதத ராகி யிறநதாராயந - தெனசெயினுஞ சோர்வில தொற்று.'' எனபதனனறிக. (கூசு)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா தொருமை வீனைகை மூவாதமை
மருவ விடுக மூவாகளும வநது மொழிவ தொதது நி
கரும மதனை மிகதிதளிக கரும மறைபப வேணடுநிதியற
பொருவி லவாதம பாறநிறபப புறநதேதான ருமற செயநிடுக.

(இ - ள்) ஒரு விஷயதநினபேரில மூனறு தூதாசலை ஒருவாசெயல ஒருவ ரறியாமற பிரிவுறவிடுதது அமமூவரும வநது (தனிதனி)கூறுவது (விசாரணையினால) பொருளொதநிருகக காணின அககருமததை யுணமையாக நபபுக ஓா கருமததை (பிறரறியாது) காகவேணடினேயாயின, ஒபபிலலாத அநதுதாகளுக்குச செயயும வரிசையைப பிறரறியாவணணஞ செயக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

''ஒறறொற றுணராமை யாளக வடனமூவா - சொற்றொகக தேறப படிம
நிறபபறிய வொறறினகட செயபறக செயயிற் - புறபபடுதநா ஞரு மறை''—
எனபதனனுமம,

இனியவைநாற்பது.

''ஒறறினு லொறறிப பொருடொிதன மூன்னினிதே
மூறறின னெறிகது முறைசெயதன மூனனினிதே
பறறினனுயப பலலுயிராகும பாததறறுப பாங்கறிதல
வெறறிவேன மனனாக கினிது''—எனபதனனுமறிக (கஎ)

ஊகக மூடையா கைபபொருளை யொழிநதா ரேனு மொழிவிலலா
வாகக மூடையா ரேயாவ ராகக மிருநது மசைவிலலா
ஓகக மிலலீர லெதுமில ருஞறறு முயறசி பொருளகொடைகு
டேகரும புகழநற செருகவினை சேரா வேம கணடனே.

(இ - ள.) ஏமகண்டனே! மனவுகமுளளார பொருளில்லாதவராயினும் நீஙகாத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருநதும அழிவிலலாத ஊககமிலலாதவ ராயின யாதொனறு மிலலாதவராவா (ஏனெனில, பொருளிலலாககாலதது உளவாகும) நனமுயறசியாலவரும் பொருள் - உதாரகுணம-பெருஙகோததி-பெருமைபபாடி ஆகிய இவை (மறறைசாகமிலலாத விடதது) பொருளினுல உளவாகா (ஆகலால, நீ மறறைசாகததை யிழகாதே) எ - று

இசசெயயுளால மறறைசாக மூடையவனுயிரு எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, ஊககமுடைமை.

''உடைய ரெனபபடுவ தூகக மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மறறு
உளள மூடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலலாது நீஙகி விடிம
ஆகக மதாவினுயச செலலு மசைவிலா - லூக்க மூடையா னுழை
உள்ளமில லாதவ ரெயதா ருலகதது - வளளிய மெனனுஞ செருக்கு.''—என
பசனனும்,

வெண்பாமாலை

"ஒளக்க முரமிருதி யொன்றிய நறசுழ்ஈசி
யாக்க மிவஙக ணைகலாவால—வீக்க
நகப்படா வெனறி நலமிகு தாராற
ககப்படா திலலே யரண"—எனபதனனுமறிக. (கூஅ)

மடி யொன துளதீநல வல்வினைக்து வருகுரு தெதாழிலே நீடடி கருங்
கடியு மறவி துயிலெனைகருங் கலதி கனைசதீசாத திடுமபகைவரக
கடிமை புருதிதங குடி கெடுகரு மகுணை விடுபபி ஞண்மையினுங
குடிமை யிடைதுமம தீவறளவாய குறறம பலவு மொழிசகுமே.

(இ - ள.) சோமபலென்ப தொனறிருகுமாயின் (எதிததொழிலே) மிக விரைது முடிகவெட்டாமல (கால) நீடிகசசெயயும, நீகுதறக மறபபையும நிதிரையயு முணடிசெயயும; மூதேயியோடி சமபநதிகசசெயயும; பகைவாகளு அடிமையாகவிடிம, குடிபபிறபபைகெடிகரும. அசசோமபற் குணதைவிடிதால் ஆண்மை குடிபபிறபபு முதலியவற்றில வெவவேறளவாகிய குறறஙகள பலவுறறையு மொழிகரும (மேனமைதரும) எ - று.

இசசெயயுளால சோமபாதே எனகூறியதாம.

இதனீ, ஷை, மடியினமை.

"குடிமறநது குறறம பெருகு மடிமடிது - மாணட வுருறறி லவாக்கு.
நெடுநீர மறவி மடி துயி னைகுங - கெடுநீரா காமக கலன
மடிமை குடிமைகட டங்கிற்றன னைனைனுக - கடிமை புகுதது விடிம
குடியாணமை யுள்வந்த குறற மொருவன - மடியாணமை மாறறக கெடிம."
என்பதனனுமை,

பழமொழி.

"வேளாணமை செயது விருநதோம்பி வைகுபாதது
வாளாணமை யாளும வலியராயத—தாளாணமை
தாழ்கரு மடிகோ ளிலராய வருநதாரா
வாழ்கரை திருந்துத லின்று"—எனபதனனுமறிக. (கூக)

விடாது கனுவிற செயுமுயறசி மெலமெல பொருளை மிகவளாகருங
கெடாது சுறறு கடபினாதங கிளையுங தாங்கரும யாவாகருங
கடாத வுபகா ரமுமடபரியுங தடாதா மையா லியருஞ்சீராகரும
பட்டாக ஆழ்வாக திகாயுமை பயனை விளைகரும பழியிலைரும

(இ - ள) விலலேப்போல (ஒருவன்) விடாது செயயும முயறசியானது (அவனுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக வளரசசெயயும, நீஙகாது சூழ்நத நணபினையும உறவினையும ஆதரிகரும; எலலோருகரும ஒழியாத உபகாரததையுஞ் செயயும; பரநதாமமா மலரில் வசிகருந திருமகள தடாகூமமபெறசசெய்யும. (இந்த ஆளவினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடிதீனு அது) வருமளவும (சகல) பலனைக்கொடுகும்; பழிதரபபடதலில்லை (ஆதலின நீ முயறசிதளராதே) எ - று.

இசசெய்யுளால முயறசியைவிடாதே எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, ஹளவினையுடைமை

"அருமை யுடைதென்ற சாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும் [குறள்.

தாளாண்மை யெனனுந தகைமைகட் டங்குறே-வெளாண்மை யெனந்ஞ செரு
இனபம விழைபான விணவிழைவான றனகேளிர்-துனபந துடைதிலவாந தூண.
மடியுளான மாமுகடி யென்ப மடியிலான - ரூளளா டாமலாயி ஞள
தெயவததா ஞகா தெனினு முயறறிதன - மெயவருந்தக கூலி தரும்"—எனபத

ஞனும,

சீவநசிந்தாமணி

"உளளமுடை யானமுயறசி செயயவொரு நாளே
வெளளநிதி வீழுமவிளை யாததனி லிலலை
தொளளையுணா வினனவாகள சொலலினமட நிறபி
னெளளுனருக கெகழுதம போலவினி தனறே"—எனபதனனுமுணாக.()

எடுத்த கருமம முடிவு தனமு னெயதுங தெயவத தாளை
தொடுதந முயறசி யாலுடலிற றேமலும வருந்தந நாளை
மடுதந பொருளின மையினை மைநா வடுக்கி வருதிபு றை
மிடுகணை டனககு ளழியற கிலப மதுவே யெனதடிகளிக

(இ - ள) தானெடுத்தகாரியம முறறுப்பெறு முனனா, தெயவந்தாலாகிலும, எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தந்தாலாகிலும, மிகக பொருளிலலாமையாலாகிலும, அடுத்ததடுத்த இடுகண வருதலும (பினனுக்கு) நலமைதரத்தகவையே யெனறு தீரமுறறிருக்கவேண்டும (அணறி) மனந்தளாநது (எடுத்தகாரியதனைப பழுது படசசெயது) வருந்தாதே. எ - று

இசசெயயுளால தனபுறிசலியாரே தனகக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, இடுகணழியாமை.

"இடுகண வருங்கா னருக வதனை - யடுத்தூர்ப்ப தஞ்சாப்ப தில.
மடுந்தவா யெலலாம பகடனஞ னுற்ற - விடுகண ணிடாப்பபா டைந்து.
அடுகதி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுகண ணிடுகட படும,
அறறேமென றலலற படுபேரா பெறறேமென-றேமபுத றேற்ரு தவா"—என

பதனனுமு,

சூளிடலநேசி

"வேரிக கமழுதா ரசனவிடு கெனற போழதுங
தாரிக கலாத வகையாறகொலை சூழந்த பினனும
பூரிதல வாட லிவறறுறபொலி வின்றி னினறுன
பாரிதத வெலலாம விணையினபய னெனன வலலான"—எனபதனனுமுணாக.

அ க வி ய ல.

மே வு.

நனிபயன பயபபச சிறுமுயற சியினு னலதந்தகு விணையுமற றுனைய
வினையினை தொடஙகுங கால்நு தனகருவேண்டிய பொருளகளுமபடையு
மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ செயலு மிடைபபடி மூழுக னிகழ்ந
தனியற முடிவு போககிடி மாறுஞ சூழதர வலலவ னமைசசன.

(இ - ள) பெருமபயன வினையுமபடி சிறு முயறசியால் மேம்பட்ட செயலும, அவவகைய வினையை தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியுமாகியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சமபவிக்கும் விகினங்களை விலக்கித தனபமற முற்றப்பெறசசெய்யும உளத துணிவையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொழுகுதறகுரியவன மந்திரியாவான் எ - று

இதுமுதல் மூப்பசதிரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாரபதொரு செய்யுள்களாலும, அங்கவியல கூறலாயினா

இதுமுதல நானகுசெய்யுள்களால மந்திராலோசனை கேள எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, அமைசசு.

"கருவியுங காலமுஞ செயலையுஞ செயய
மருவினையு மாணட தமைச்சு."—எனபதனாலுணாக (கஉஉ)

மிகைவினை வரினு மசைவுறு வனகண விழுகுடி காதலாவ வினை நூல, வகையுறச சூழாதது விடுவன விடுதது வருபபன வருதறிடல வேணடிறு, பகைவரதக தனனையப பிரிதததம மிடததுப பயினறவர பகைவாபாற புகாமற, றகையுறச செயதல பிரிநதவர தமமைத தமமொடு பொருதததலு மமைசசாம.

(இ - ள்) எதறிறதவிதாழில வரினும அஞசாதவனமையும, சிறநத குடிகளோமபுதலும, விடாமுயறசியும, நூலவகையினுல மிகவுமாராயநது விலகதறகவை களைவிலகிச செயயதறகவைகளைச செயதலும, வேணடுமாயிற பகைவா பகததரா யுள்ளாரைப் பிரிததலும, தன பகததராயுளளோ பகைவா பகலறிற புகாமல தடை படுதததலும், முன் பிரிநதுபோனவரைத தமமுடனை கூடடிவைததலும (முதலியவறறுல இராசகாரிய நடததலும) மநதிரியின செயலகளாம. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"வனகண் குடிகாத்தல கறறறித லாளவினையோ - டைநதுடன மாணட தமைசசு
பிரிததலும பேணிக கொளலும பிரிததாப - பொருததலும வலல தமைசசு"—
என்பதனாலுணாக (கஅசு)

அமிவதுஞ செயலு மொழிவது மரசாக காகுமே சூழிததன வாகுங, கிறனுகன றமியா வரசருக சூறுகி செபபனுஞ செயவன வேறனு, முறுமுல கியறகைக கொதிடிற செயலு மொருவினைக கியைநதால செயலு,ணிறுவுவ தொனறுல வாயபபமெனஞ ஞான நிகழ்தலு மமைசசருக கியலபாம.

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிசலும, (முறறத தெரிநததைச) செயதலும், (செயய வேணடியதை மன்னனுகு முறபடச) சொலலுதலும, அரசனுகுச செலவமிகுதறகே கருதலுமாகிய வலலபமும, நறசெயலறிய வரசனுககு டிதததைசசூறலும, செயயக கூடியனவெனினும, பொருநதிய உலகவழகதறகு ஒதறிருநதாற செயதலும, ஒரு தொழில் முடிக்கபபொருநதிய பலவழிகளில நீலைந்றுதுவதாகிய ஒருவழியில எநநாளுங கைகூடசசெயதலும மநதிரிகளுகியறகையாம எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தெரிசலுங தோநது செயலு மொருதலேபாச - சொலலலும வலல தமைசசு,
மந்துட்ப நூலோ டிடையாக கநிதுடபம - யாவுள முனனிற பவை.

செயறகை யறிந்தக் கடைதது மூலதத - தியற்கை யறிந்து யரயல்
அறிகொன றறியா னெனினு முறுதி - யுழையிருநதான கூறல கடன்.''—எனப
தஞனுணாக (கoச)

முறையுறச சூழு மாதத்தி மலயி முடிகமாட டாதமாக திரியு
மிறைவனுக கஞித மெணணுமாக திரியு மெழுதுரிநத திரதத்தினு மாகா
வுறுவரிற பிரிகசப படடவா முதலேரா ருளதத்தினப பிணிதது ருளமு
மறுவறப பிணிகசு மொழிறற வமிதது வழஙகலமா திகணறு ருணமே.

(இ - ள) ஒறறுமைபபடடோ ஒறறுமைபபடாதோ முசலிய யாவா (கேட்
பினும) அவர் மனததைப பகதிதுக ருறறமற வசபபடசசெயயும, சொறசாதுரிய
மூடைமையு மறிநது கூறுதல மநதிரிகளுடைய நறகுணஙகளாம (அவவகையினைாத
தழுவிகொள இஃதனறி) முறைபபடி வேணடிய வுபாயஙகளே யாலோசிததலனறிக
கருமசாதனியபபடசசெயயாத மநதிரியும, அரசனுகருகு துரோகஞசெயய நினைகு
மநதிரியும (தூமாநதிரிகளாதலின இவாகளே) சிதரதரதில எழுதிபபாகஙினுங கேடு
ணடி. (ஆதலால அவாகளே நீகககடவாய) எ - று

இதணை, செ, செ.

''அறனறிந் தானறமைநத சொலலானெஞ ஞானஙக - திறனறிநதான றோசித
பழுதெணணு மநதிரியிற் பகரததட டெவவ - ரெழுபது கோடி யுறுமா [துணை
முறைபபடச சூழ்நது மூடிவிலவே செயவா - றிறபபா டிலாஅ தவா.''—எனபத
ஞனும,

சீவகசிந்தாமணி

''செறிநதவா தெளிநத நூலாற சிறநதன தெளிநது சொனனு
லறிநதவை யமரது செயயு மமைதியா னரச னுவான
செறிநதவா தெளிநத நூலாற செறிநதன தெளிந்த கூறி
யறிநதவை யாறற னிறகு மமைதியா னமைசச னுவான.''—என்பதனனு
மூணாக. (கoடி)

சுருககிமைய விளககி யினிமையும் பயனுங தொருததய வாமொழிக்
கிடையாத, திருககிளர மொழியைச சோரவற வவைகளட செலலுமா
றஞசுக லினறி, புரைகளல லவறே யமைசசாக ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தர்ப பலவாய, விரிகளல லவருங கறறஆ விளஙக விரிகளமாட டாருமெல
லியரே

(இ - ள.) (சொலலாற) சுருககி, (பொருளால) உணமைவிளககி (செவி
கசு) இனபமும பிரியோசனமும் தரதகசாய, பிறா (ஆகேபிகசு) மொழிகடகுப்
பினவாஙகாத சிறநத (சமயோசிதமான) நனமொழிகளேச சோவினறிச சபையினகண
அஞசுதலினறிச சொலலவலலவாகளே (வசன நீவாகாகளாகிய) மந்திரிகளாவாகள
(அவவாறனறி, கொணட நோகசுமொனறும, வெளியாவதொனறுமாகுமபடி) இசை
விலலாமலும விரிவுபடவும பலவாறு செலவோரும, கறறவறறை (யாவாகசும) புலப
படுமபடி விளகக வறியாதவரும வசனநீவாகரலலா (ஆதலின அவையகறறி
விவியாக) எ - று

இசசெயயுளால வசனநிவாகசாசோ எனகசுகூறியதாம.

இதணை, செ, சொலவனமை

''கேட்டாரப பிணிகசுந தகைவாயக கேளாரும - வேட்பத மொழிவதாரு சொல.
சொலலுக சொலலேல பிறிதோர சொலசசொலலே-வெலலுஞசொ லின்மை யறிது.

சொல்லவல்லன் சோவில னஞ்சா னவனே - யிகல்வெல்லல் யாராகு மரிது.
வினாந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுநல வலவார்ப் பெறின்.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சறற - சிலசொல்ல றேற்ரு தார.
இணரூழ்த்து நாரு மலரனையர் கற்ற - துணர விரிதருமாயா சவர்.''—என்பத னனும்,

த க டீர்.

''சொல்லியக்காற் சொலலின பயனகாணு தானபிறா
சொலலிய சொலலே வெலச்சொலலும பலலா
பழிததசொற் றீண்டாமற சொலலும விழுததக
கேட்டாற் கினியவாய்ச சொலவானேற பூகுழலாய
நலவய லூரன றுஞசா தணியகலம
புல்லலி னூட லரிது.''—எனபதனுமுணர்க (கo சு)

பொருளபய திடினு மறமபுகழ் பயவாப புரைபடி வினையென்றுமபுரியா
மருளினமற ரெருகாற் புரியினு மிரஙகா வையகத தேனோபோல
விருமுது குரவா கறபுடை மகளி ரிளமக விவரபித திடினும
பெருமிதப படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநாக கேமஞசெ யமைசசா.

(இ - ள) பொருட்பெருகக தரவல்லதாயினும, தருமததையாவது கோத தியையாவது விளகாத குறறமபொருநதிய கருமததை எகாலுஞ செயயாதவரும, மருட்சியால ஒருவேளை செயதுவிடினும மனவருததபபடாதவரும (ஆகிய தோசித துணைவராகி) உண்டு. அவாகள் தநதை தாய கறபுடைமனைவி இளஙகுழநதைகள முதலிய இவாகள பசிதிருப்பாரகளாயினும, (மறறையோரைபபோல) இழிதகுநாக காக்கு மனனர்களுகரும இனபஞசெயயும அமைசசாகளாவாகள. எ - று

இசசெயயுளால தொழினலமுடையானேத தழுவு எனகூறியதாம.

இதனை, வடி, வினைதகுதியமை.

''எனறு மொருவுதல வேணடும புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஒஞதல் வேணடு மொளிமாழ்குஞ செயவினை - யாஅது மெனனு மவா
எற்றென் றிரஙகுவ செய்யறக செயவானேன - மறறனன செயயாமை நனறு.
ஈனறுள் பசிகாணபா ஞயினுஞ் செய்யறக - சானரோ பழிகரும வினை
சலதகாற பொருளசெயதே மாதகல பசுமட் - கலதகுணீர பெயநிரீஇ யறறு.''
எனபதனுமம,

பழமொழி

''ஆண முடைய வறிவினாக கநல
மாணு மறிவி னவனாத தலைப்படுதன
மாணமா கணனுய மறஙகெழு மாமனனா
யானேயால யானேயாத தறறு.''—எனபதனனுமுணாக. (கoஎ)

ஊறுசோ வினையைப் புரிதரா ரூழா லூறுவந தடுபபினுங கலஙகார
தேறுகா ரியததை மூடி பபுழி யன்றிச செயனமொழி யாதியா விடையே
வேறுபோ மாறு விளகுரூரா துணிந்த வினைதுளங காதுவல விரைவா
லீறுசே ரிவரை யுருவுகண் டெளளா வேநதனே வேநதனு மைநதா.

(இ - ள) மசனே ' (காரியசமர்த்தராயுளளோர) பழுதுபடத்தக்க கருமத தைச் செயயத்தொடஙகா, ஊழ்வினைவலியால (தொடஙகிய கருமதத்திறகு) இடை யூறு சமபவித்தாலும மனஙகலஙகா, தேறிய கருமததை மூறறுபபெறஙகாலதத்திலன றிச செயகை வசனமுதலியவறறால வேறு போமபடி விளககமாடடாரகள. செய்யத தணிஙத கருமததை நிரவிகனமாகமுடிகக விரைது தீவிரபபடுவாரகள. (ஆதலால்) கீரததிபொருநதிய இவாகளு நவதததைபபாரததிகழாக் அரசனே அரசனுவான் எ - று.

இசசெயயுளால காரியசமாததனைச சேரத்துகொள எனகூறியதாம.

இதனை, ஷை, வினைததிட்பம.

"ஊகெரா லுறறபி னெலகாமை, யிவவிரணடி - னுரெனப ராயநதவா கொள
கடைக கொடகக செயதகக தாணமை யிடைக்கொட்கி - னெறறு விழுமந தரும
உருவுகண டெளளாமை வேணடு முருளபெருந்தோ-கசசாணி யன்ன ருடைதது.
கலஙகாது கணட வினைகக ணுணங்காது-தூகக கடிநது செயல "--எனபதனனுமு,

பாரதவெண்பா

"சூதினு னுகதன ரூளவலி யாலுக
யாதினு ஞயினுமவந தெயதுமேற—நீதெணணிச்
சூழவாராத தாமுனனு சூழ்வதே மனனராய
வாழவாரு குளள வழககு "—எனபதனனுமுணாக (கoஅ)

துணிவுறு மளவைஞ சூழநதுபி னிரநது சூழ்வினை பொருநதுமவா யெலலாரு, தனிவற முடிதத லதுதகா தாயிற றருபொருள வினையிடங கால, மணியுறு கருவி யைநதுமாயந திகலே யடாததலொட டலாககழி வுறுங்காற, பணிவுசெய் தேனுங காதத்தனமுத தொழிலும பணபுடை யமைசசாதந தொழிலே.

(இ - ள) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறநதபின, யோ சிதத தொழிலகளுடியபோதெலலாம தணிவற நிறைவேறறுதலும, அது தருகியலலா விடில (தனகரும பகைவாகரும) உளள பொருள் முயறசி இடம சமயம அழகுபொ ருநதிய சேனையெனனுமைநதையும நிதானிதது, (கூமொளை) பகைஞரை யெதிராத லும, பகைவாகரு தோல்வியுறஙகாலததில் இதப்பதிதியாயினும தன வசமாககிக் கொளளுதலுமாகிய மூனறு தொழிலகளும நறகுணமுடைய மநதிரிகள தொழிலாம. (ஆதலின இதறறதவாச சோதத்துகொள) எ - று.

இசசெயயுளால கருமவியலறிவானைக கைவுடாதே எனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, வினைசெயலவகை.

"சூழ்சசி முடிவு துணிவெயத லததணிவு - தாழ்சசியுட் டங்குத நீது
ஒலலுமவா யெல்லாம வினைநனறே யொலலாககாற-செலலுமவாய நோககிச் செயல்.
நட்டாரகு நலல செயலின விரைநததே-யொட்டாரை யொட்டிக கொளல "—என பதனனும்,

இன்ன நாற்பது.

"சிறையில கரும்பினைக காதலோமப லின்ன
துறைசோ பழஙகூரை சோநதொழுக வினனு
முறையினறி யாளு மரசினனு வினனு
மறையினறிச் செயயும் வினை."—என்பதனனுமுணாக. (கoக)

குடிபபிறஙு திருநூல கறறறிர தமைசரா குணஙகளு முடையனுப்ச் சுற்றங், கடபபடி மரசனிடதுறு மனபுங கருதுவேற றரசவாம பண்புமை, விடப்படா வினசெல வனமைய முருவுமை வெருவிறுத திணமையு மருவி, யிடகதொடு செவ்வி யமிருதுகா லதுதுக கேறறவு முரைபபவன் தூதன்.

(இ - ள்) முறகூறியபடி கரும முடிகவலல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூதரும் வேண்டும அவா தலைப்பட்டா இடைபபடடா கடைபபடடாரென முதறிறப படிவா. அவருள்) * தூநசெலவற்குரிய குலதறிறலுறைப பெரிய நூலகளைக கற்றுணாரது மந்திராலோசனைத் தகுதியுடையை, தனனினதறதா முறைமையுடைய மனனவன இவாகளிடதறில அனபும, பிறமனனா காதலிகருஞசீலமும, நீஙகாதஇனிய சொலவனமையும, (கணடோா விருமபும) சுலஷணமும, அஞசாத திடசித்தமும பொருநறி, இடமும (கேடபோரது) அவகாசதறிறகேறப உரைகரு மாணபுமுடையவன் தலைப்படி தூதனும எ - று

இதுமுதலிரணடு செயயுளகளால ஏவலபுரிவாரை யாள எனகூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தூது.

"அனபுடைமை யான்ற குடிபபிறதல வேந்தவாம-பணபுடைமை தூதுரைப்பான பண அன்பறிவா ராயநத சொலவனமை தூதுரைபபாற - கினறி யமையாத மூன்று. [பு. தூவாரு ணூலவலல ருதல வேலாருள - வெனறி வினையுரைப்பான பணபு. அறிவுரு வாராயநத கலவியிம மூனறன - செறிவுடையான செலக வினைகரு கறறுக்கண ணுளதான் செலசசொலலிக காலதறாற - றகக தறிவதாந தூது கடனறிநது காலய கருதி யிடனறிந - தெணணி யுரைபபான றலை." —என்பதனு ணுணாக. (கஙஏ)

உறுபொருள காமம விருமபுறுத தூய்மை யுயிரகபபுரி வுபிணமஞ சாமை, மறுபுலத தமைசரா தூணைமையாரு தனமை வாயமைசொ றரோ ரவுறுத தூணிவு, மறுவற வுடைய ஞயவழி யுரைபபான மதறிமத தூதனு மூடங்கல, குறுகு) கொடிபபான கடைபபடுர தூதன கூறிய விவரையுர தழீஇ இகதொள.

(இ - ள) பொருதறிய பொருளேயாயினும காமதறையாயினும விருமபாத புனிதறதனமையும, தனகருப் பிராணபயம வநதாலுங கலவாமையும, வேறறரசர் மநதிரிகளே நட்பாகவொளளுந் தனமையும, சதறியமும, சொறசோரவுபடாத தூணிவும், (ஆகியவறறைங) குறறமறவுடையனுய முறைபபடி சொலவோன இடைபபடி தூதனும். (தன்மனனன வனாதனுப்பிய லிதறதறிரதறதைக குறிபபிடடவரிடனு) சென்று செலுத்துபவன கடைபபடி தூதனும சொலலிய இகத (மூநதிற) ததுவையும உரியவராகுகிகொள எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தூய்மை தூணிமை தூணிவுடைமை யிமலூனதின-வாயமை வழியுரைபபான பணபு. விமொறறம் வேநதாக குரைபபான விமொறறம - வாயசோரா வனகை ணவன. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற - குறுதி பயபபதாந் தூது." —என்பதனுனும்,

* தூதுசெலலறகுரிய குலதறினா மறைறையோரு மனனருமாவார். இதனை, இலக்கணவிளக்கம் அகதறினையியல —"வேத மாநதர வேந்தரென றிருவாக்குங - தூது போதற் றெழிலுரித் தாகும" —எனனுஞ சூதறிரதறதாணுணாக.

மாநகர்ப்புக்க படலம்.

"தானறிந்து கூறுந் தலைமற நிடையது
கோனறைந்த நீதிநனறு கூறுமாற - ரூனறி ர
தேனலியே காட்டுங் கூடையென மெருருமூலை ய
மேலியோர் தூதுனாதந் வாறு"—எனபதனருணரம (ககக)

இறைசிறப பாக வலிவன நுகாவ விளி நு மெலைமையா நிக டா, மூறலறை பொந்த நுரிமையின மருவு லெலைபெ பாருள வெலைவனமா னவனமுன, பிறாசெவி மொழிதல பிறரொடி நகைத்தல பேணுறுப பணா புசேவந நிளமை, முறைமநிந நிகழுதல விருபபுறு வினைய முடிந்தலுஞ சோநதுவாக கரகர.

(இ - ள) சிறப்பாக வேநதன பூணைதந்தலை, புரிகுநரநதலை, இனிமை பொருநிய மெமலாடி முதலியவறறை பொருநதுதல, அறைபோகுதல, உரிமை யுடன மருவுதல, ஒளளியபொருளை யபகரிதல, இராசமுகநதிருநது பிராசெவி யில (இரகசியஞ) சொலலுதல, மறறையரோடி கிரநதுபசேசுதல, பணபுகறி நடநத தல, அரசன இலேஞன் (இனன) முறையுடையோலலனறு (ந)ழுதல, அவனவேணை டாக கருமதநத நிறைவேறறுசலாகிய நுலையாவும(இராசசேவையி ன)சோநதவாகரு ஆகாதனவாகிய கருமஙகளாம. ெ - று.

இதுமுதலிரணடி செயயுடகளால இராசசேவைபலலினபபொருதாவனக கூறியதாம.

இதனர, கூட, மனனரைபசேநதொழுகல

"மனனர விழைப விழையாமை மனனரான - மனனிய வாகுக தருமம
போறறி னரியவை போறறல கடிதரபின - றேறறறதல யாகுக மரிது.
செவிசசெலலுஞ சோதந நசையுமவிதறதொழுக - லானற பெரியா ரகத்து
இலைய ரினமுறைய ரெனறிகழாத னிறை - வெளளியோ டொழுகப படும
கொளப்படமே மெனறெணணிக கொளளாதசெயயா - நுளளகறற காட்சி யகர.
பழைய மெனகருதிப பளகலல செயயாது - கெழுதகைமை கெடு தரும."—என் பதனுணரக (ககஉ)

குறிபபொடு கரல மறிநதறை விருமபக கொறறு பயனடிகப பய கரும, வெறுபபில விணையை விளமபிவிவா டாந விணபினைக கேடபி ணும விளமபா, பிறபபறு வோவல தாவிறு மறறதான செபபிடி றகேட பினல லாது, மறபபினும நெடபா நோநதரா நணுகார பருங்கக லாவ வினை வலிதந்தா.

(இ - ள) (அணடிபுய, அரசன) குறிபபையும, சமயகுரையுமுணாந்து அவன் விருப்புற, குறறமறற பெருமையினை விளைவிபபதாகிய வெறுபபிலலாத காரியநதை (தானமேவலிசது) சொலலி,பிரிபமிலலாதகாரியநதை (தருமநிரு) கேட்டானுஞ சொலல மாட்டாகள தாம சிறப்புபபொருநத அறிவுதந்தகாநதும மனனன அநதமஙகமாக வைததசஙகநிலை அவனே சொலலககேட்டலனறி, மநதரும உறறுகாீகளாகள, (தாமே) கிரிக்கமாட்டாகள, (பிறாகுவெளியிடாது அடகுவார்கள) அரசனிடம நெருஙகாமலும் விலகாமலும சமபபடகொழுகுவாகள தொழிலவனமையுடையவாகள.

இதனை, ஷை, ஸை,

"அகலா தணுகாது நிகராயவா போலக - விகலிவுகரா சோகுதொழுகு ளா
எபொருளு மோரா தொடராமற நபொருளே - விடகாற கேடக மறை
குறிபறிது காலங் கருதி வெறுபில - வேண்பொ கேடபச் சொலல
வேட்பன சொலலி வினையில வெஞ்ஞானறுங - கேடபிறஞ சொலலா விடல"—
எனபதனுளும்,

ஆராய்ந்தோனை

"பிறரொடு மருநிய கொளளா நிறைவரே
சாரரா செவியோரா சாரிற பிறிதொனறு
தேறாரபோ னிறக தெளிகது" —எனபதனுளுமறிக (கஙக)

அதனதிடைக குபிறக காரிய மருஙை யையுறு நவரவா விழியான, முகதநினு லபிய வலலவ ரைகி முகவிழி யினைடி னுமலபி, யகதிடைகு தனகரு நிகமுநதிடுங குபிபர லவரவ ரகக தபிப பறிது, மிகதெளிவி பவஙைக காரிமுக னுறுப்பவ யிழுவன கொடுதது பகொணை மைநதா.

(இ - ள) மகனே! உளளநதிறகருகிய காரியதைச சாதகியாமல் அவரவ ருடைய பாவனையாலும முகதாலும அறியலலவனுகி, முகம விழி இரணடினுலு மனறிந தின மனதநுள தோனறைபடிய குறிகளால அவரவருடைய மனகருபபை யுணாகி, ஙனருகிவெளிபபடித்ததகக குபிபறிபவனை (இராசாஙகபொருளாகிய) யாஙைமுதலிய (சதுபஙக) சேனைவரில (அவன) விருமபிய பொருளகளைக கொடுத தாலுமு (உனகருதது)ணையாக) வைதது கொளள எ - று

இதசெயயுளாற கருதது றிபனை சோ எனகரு நியதாம

இதனை, ஷை, ஸுபிபா றிநல

"ஐய படாஅ தகருத தணாவாணை க - ரியவதோ டோபபக கொளல்
குறிபபிற குறிபபுணா வாரையுற பபிளை - யாகு கொடுதலுங கொளல்.
முகநோககி நிறக வமையுமகசோககி - யுறு ணாளாப் பெறின
நுணணிய மெனபா ரளகருங்கோல காணுங்கா ற - கணணலல நிலலே பிற'—
எனபதனுளும்,

நாசோரணிக்கடிவது

"காறற முகாககு மலருணை மை கூறிய
மாறற முகாககுய வியோ லக— கூடகி
னகமபொறிநத நிமை முசுமுகாகு மெலலா
முகமபோல முனறுகாைப நில' — வனபதனுளுமறிக (கஙச)

தொகைபடி தெஞரொ லிலகணை சொலலில சூழநதிடுங குபிப பகரென முனறின, வகையறிக யுபாகரதோ ரொதநவா தாழநதோ ரானறமுன றவையுமா ராய்ந்து, நகையுற வுபாகரதோ ரவையினமுக நுனை பபா மகதறினவு வாறறினு நினபாபா, நகைபடி தாழவி னெனறையு மொழியா நவைபடாச சொறபொரு ளாயகதோ ரா

(இ - ள) குறறமறற சொறபொருளானா தொருதியாகிய செஞசொலலிலக ணைசசொல ஆலோசிகருங குபிபபுசசொல இமமூனறின வகையையுமறிநது, மேம

பட்டோர சமானஸ்தர் க்ஷபபடடோர எனனு மூவகையாயிஞர பொருந்தியசலபையை யாராயநது, தருதியாகிய உயாநதோசாசபையில (ஞனறை) முறபடக்கூரு. சமானஸ்தர சபையில் முறபடவாயினும பிறபடவாயினுஞ சொலலாகள நகைகசதகக ஹீழோர சபையில ஞனறுசொலலமாடடாகள (இதறகுதசதாசைசோதருகளென்.) எ - று

இசசெயயுளால, சபாகிவாகஷணபபரிபாலி யெனகூறியசாம.

இருவை, கெ, அவையபிதல.

"அவையறிந தாராயநது சொலலுக சொலலின - றிறமையறிநத ஆயமை யகர் இடைதெரிந்து நனருணாநது சொலலுக சொலலி - னடைதெரிநத நனமை யவா ருனறெனற வறறுளளு நனறே முதலருணை - முறுது கிளவாச செறிவு கறறறிநதார கலவி விளஙுங கடசச - சொறபெரிதல வலலா ரகத்து உணரவ துடையாமூற் சொலலல வளாவுதன - பாதறிய வீரசொரிக தறறு பலலவையுட் பொசசாகுநரு சோலலறக கலவையு - ணலருரு செலசசொலலு வர் அஞகணஞகு ளுக வழிஞரறுற றஙகணஞர - நலலாமுற கோடடி கொளல"— எனபதனனும,

ஆசிரியமாலை

"சூடிபபிரப புதிதூப பனுவல சூடி
விழுபபொரு ளொழுகுகப பூணுகி காமுற
வாயமைமாய மதிதது மாநதிர தூயமையில
காதலின பதறாட டஙநித தீதற
கடிவு நீலெநெடு நகாரை கி வைகலு
மழுகுகா நிணமை யவாவினமை யெனரு
கிருபெரு நிதியமு மொருதர மீடடுங
கோலா நாவின மேலோர பேரவை
யுடனம நிருகணை யொருநாட் பெறுமெனறி
பெறுகதி லமம யானே வரனமுறை
தோனறவுழிதத தோனறவுழிப புலவப பொநிதது
ஞாஙகா ஞாஙகா நினறுழி நிலலாது
நிலேயழி யாகணை வாயபபலிம
மலாதலே யுலகதது கொடகும பிறபபே"—எனபதனனுமுணாக.

வலலவ ரனையாட கறறதுஞ சாது வருதறுணாத தவருணமிய கான நலலவை கேடபா கறறவா தமமு ணனருற மநிதநிட படுவா சொலலலவை யஞரிய கறறன செலுதறார சோராவினா கறறுங்கல லாநு டலலியரிருதது மெனனலை ரருஞற பேறறுக வலைபஞசர தவரை.

(இ - ள) கலவியலலோ சபையில மலேவுறறமலதாம படிதறவறறை மைகப் படுதறி அரஙகேறறி, அவரிடதறுளள மேமபடட நற்பொருளகளைக் கேடடுகொளளு வோ (மிகக கலலாராயினும) கறறவாகளிற சிறபபாக மகிகபபடுவாகள. சொலலு கினற (அறிஞர) சபைகருப்பயாது தாஙகற்றவற்றை வெளிபபடுதறாதடகுவோ (மிகக) கறறவராயினும (சிறிதாங) கறறறியாத அறபமானவாகள் (எனறிகழபபவோ கள. இவவியலபினாகள (பிறகாலும இருபபவனாயும) இருதாலும பிறாதவரையும் (மூறையே) ஒதறவாராகள். ஆனபடியால, ரபைக்குஞ்சாதரைஞேயே நீ டோறறக கடவாய. எ - று

இச்செய்யுளாறு சடையருளாதவனாசிசோ னைக சுத்தியதாம். (கஉஉ)

இகணை, கஉ, அவைபருஞராசை.

" கையறிந்து வடலவை வாய்சோரா சொலலினை - பெருகையறிந்த தூயமை யவர்
மாரூருட கூரு சொனபபடுவா கறருமுற - கறற செலசசொலலு வரா
காரூற்முற கறற செலசசொல்லித காங்கறற - மிகவாருண மிகக கொளல
பலலவை கற்றும பயனிலதே நலலவையு - ணனைகு செலசசொலலா சார
கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிந்து - நலலா ரகவையரசு வா.
உளதெனினு மில்லாதோ டொபபா ணனருளிக - கறற செலசசொலலா தா."—
என்பதனுணும,

நீதிநெறிவிளகக

"அவையகசி மெயவிதிரப்பா கலவியுங கலலா
அவையருசா வாருலச சொலலு—நவையஞசி
யீதகுண்ரோ செலவமூ நலகூாததா ரினனலமும
பூதரபிற பூவைமை னனறு "—எனபதனுணுமுணாக (கஉக)

இராமனால வரப்பெற மலிவரு புனலு மிடவிய நகாகளு மூடைத காயாப், பெருகலெபா பொருளு மொழிபெற விலோகமும பெருங்குடி களுங் கலலா காலாற, பொருளபல வீடடிஞு செலவரு மறைபோர பாையறு கவரதிலவ நூறவோர, மருளறு கலேரு ராதிபோர பலரு மனனிவாமுக திருபபபடி நாடு.

(இ - ள்) இருவகைக (நிலைபபு) நீரும், பொருந்திய மலையினினறுமுழுகும ஆற்றுநீரும் (மலையும) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களுமேஙகாமற் பெருகுபடி விளாவி யகுங குடிகளும், மறைகலலூாதஙகு காலகொடி நடநதும (கொள விணை கொளடை விலைகளாகிய பண்டமாறறுதலாற) பல பொருளகளே யீடடும (வியா பாரஞ) செலவாகிய ஆதரணா சுவரியா தூரவியா மயகுகறற கலேவல்லோ முதலிய பலரும பொருநதி வாழ்நதிருப்பது நாடு எனச சொலலபபடும் எ - று.

இருமுதலை மூனறு செயயுடகளால நாட்டை வளபபடுத்து எனகுகூறியதாம

இகணை, கஉ, நாடு.

"நளளா வியபபுரு தகாருகு தாழ்வியாச - செலவருந் சோவது நாடு
மிருபுனலும வாயநத மலையும வருபுனலும - வலலரணு நாடடிற குறுபபு "—என
பதனுணுக (கஉஎ)

பழுதறுபெரு நாடடுக குமரராகள் சாதி பறறுசங கேதத்தினீஙகிய, குழுவினர றமிலருகு களவுபொய குறுஞ கூறுவேரா பண்பிமான முகு லாயத, ஒருமுறைபபட பகையு மளவுபார்த தரசரக கெடுக்குங்கொல குறு மபரு மிகக, மழைமழை யினமை யெலிகினி விடடின மனனராற கோளு மா மைநதா

(இ - ள) மகனே! கடவுளாகளேபுரு சாதிகளேயும பறறிய சங்கேதத்திறற பிரிதது ஒருமையுறறிருகுங கூட்டமும, வழிபறிகுங களவரும, பொயயாகலும, குறளே சொலலாதநா, பறறிபபு, மானமுதலிய ஈட்பகையும, (உகவிபோனினறு)

சமயமபாரதது அரசை யழகுசெ குறநில மனனரும, மழை மிகுதியும, மழையினமை யும, எலியும, கிளியும, விடடலும, முதலியவா முழுமபெரும சசகமாலும இடையூறு நேரிடினின (இவை யாடபடி) நாடடுமருத கேடெவி'னபடலமைய யிருகிலறன எறு

நிகண, செய, ஈய

"பெருமபொருளாற பெடடகத தாம பெருங்கேடடா - லாறற விளைவத நாடு
பலகுழுவும பாழசெபபு முடபடைபபும பேரசசகாதய - லெகாலப்பாபு மிலலது நாடு" —எனபதனனணாக

கொலகுறுமபு —இதில "கொலலிலையை மகைநீலக கூறபபடடன" —எனற தால, கொல எனபதனேயசைசகொலலெனறுவது, கொலலாதசக எனபபொருடபடுத தியவதுகொள்க (ககஅ)

ஆகலிய குடிக ளாநதியா நிதாகவ மழிவுபெய் குழுமுத லகளறு
போதவுங காவல புரிபினரி யினமை பாகழநிரு விளைவின மலைதலுங
கோதற நாளு மிகவள தாகுங குலைதய ஞுநிகளுமிறு
மேதகத தாங்கும வருநதுறு நிதவையும வேலைபிழி யளிநதிபி மைதர.

(இ - ள.) மகனே! ஆனபடியால, (மேறகூறிய) குடிகள முகலியோர கூடி யிருகவும, நிமைவிளைகுங கூடடதசா முதலிபோ குலைதுபோகவும, (நாடடைச் சாபபடுதது) ஆளக (அவவாருளரையாயின, அநகாடி) நோயினமையும, சாதுபியம செலவமும, பயிவிளைவம, சுகமுமுதலிய விலைலாவறறையுங குற்றமற நாடோறும பெருகவுளதாகும, மறறதேசகுடிகள (கொடுங்ரோனமையாதிகளால) தமது நாடழுநது வநதாலும மேனமைபபடகாகும வருதநமடையாது (வேணடிய) லெலாவறறை யும வேணடியகாலதறற கொடுகக்கும எ - று

இநிணை, செய, ஊய

"பொறைபொருங்கு மேலவருங்காற றுங்கி யிறைவற-கிறையொருங்குகோவது நாடு.
பிணியினமை செலவம வீளைவினப மேம - மணியெனப நாட்டிறகிவ வைநது
நாடெனப நாடா வளததன நாடலல - நாட வளநதரு நாடு" —எனபதனனும,

ஆசிரியமாலை.

"தாமரை வொண்கிழங்கு விரவியோ ராநகுரு
தருமலங குமிளிரக கொழுமுகந தியகிய
பழஞசேறறுப பரபபிற பருமுத லெடுதது
நெடுங்கதி நிறைஞச வாங்கிகால சாயதது
வாளிற றுமிதத குடே மாவின
சினைகளேநது பிறகிய போபெய யெருததின
கவையடி வைதத வுணவே மருதின
கொழுநிழற குவைஇய குபையோ டனைதநிலும
பலாமகிழ் தூங்க வுலகு புறநதரு உ
மாவண் சோழ நாடோதொறு
மொரோரர சனவழி வாழிய நெடிதே" —எனபதனனுமறிக (ககக)

மருங்குநீர கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலையுற வகனறுயாக துர கூகொண், டொருங்குபல் பொழியு மணிநதுபோ நிடகதா யுதிது கா

பினல வீரா, நெருங்குபல பொருளுந தழுவியெந திறதது நேரலா கொ ளாபபடா தகிர, குருங்கையா நிகளுமபொநிதகந துறைவோர தொழி லினி தாறறுவ தரமீ ணா

(இ - ள்) (அரசனிருப்பிடம அரணமனேயெனபா ஆதலின) அரணெனறு சொல்லப்படுவத சமீபதில நீரரணும நிலவரணும காடடரணும மலையரணும பொருநத (நால்வகையபடடு) அகனறு ஈயாத வலியுறறு (இயநதிரநூலோரால ஆயுத முதலியன பிரயோகிதது எதிரிகளே வெலல வகுததிருகும) எலலாசசூதநிரங்களு மமைநது இடததாற பெரிதுமாய, சிறுகாபபினையுடைய நலல வீரராலும நெருங்கிய (உணவாகி) பலபொருளகளாலுங குறைறறறதாய, பகைவர எவவிததசாலாயினுங கொளளறகரியதாய, துழைவாயில முதலியவைகளும மறைவுபட வியறறபபடடு உள்ளிருப்போ ரதகநதொழிலே னிதாக இயற்றவமைநதிதாயுளளதாம எ - று.

இசசெயயுளால அரணகாகவெனக கூறியதாம.

இதனை, கூ, அரண்,

"மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற - காடு முடைய தரண
உயாவகலந திணமை யருமையிக நானகி - னமைவர ணெனறுரைகரு நூல.
சிறுகாபபிற பேரிடதத தாகி யுறுபகை - யூகக மழிப்ப தரண
கொளறகரிதாயக் கொணடகூழத தாகி யகததா - நிலைகெளிதா நீர தரண
எலலாப பொருளு மூடைதத யிடதத்தவு - நலலா ளுடைய தரண"—எனபத னானும,

கம்பராமாயணம்

"மேவர வுணர முடிவிலா மையிலை வேதமு மொகுமவிண புகலாற
மேவரு மொகு முனிவரு மொகுரு நிணிபொறி யடகிய செயலாற
காவலிற கலியூர கனனியை யொகருரு சூலததாற காளியை யொகருமை.
யாவருமொகுமை பெருமையா லெயதற கருமையா லீசனை யொகுமை."—எனபத னானுமறிக- (கஉ0)

அருளகொடு புரகப பகிரகுடி யனபோ டளிததிடு மாதினி லொ ன்று, பிருநிலைக தெதிதத பழமபொரு ளரிமை யினறியே யிறநதவர பொருளு, மருவிய சுவகப பொருளுமொட டலரை மாடடிய பொருளு மீட கெவிப, பொருளற மினபம புரமுதருமை பகையைப புரடடுமெவ விலைகளு முடி கருமை

(இ - ள) (அரசன எபபொருடடு மிறைவனையினும பொருளீடடறகரிய நல்வழிகளைகளே) கருணையோடி காகபபகுடி களை மனஙகோளுது கொடுகருமை ஆயிலொருபகரு கடமைபபொருளும, பெரிய பூமியினின றெடுதத பழமையாகிய (புகையற) பொருளும, நிாதசாரமாய இறநதோாபொருளும, பொருநிய ஆயத துறைபபொருளும, சதருகளே வென்றதால வருகபபபபொருளுமே ாட்டக கடவாய இகழிறபபொருள தருமசுரையு சுகசுதையுய நீதநியையுய கொடுக்கும. பகைவனாமாறறமை , (எடுதத) காரியஙகளேயெலலாஞ சிதநியடையச செயயும

இசசெயயுளாற பொருட குணவ தேடடு எனகூறியதாம

இதன், எ., பொருண்மொழிவகை

"அறனெனு மின்பமும் பீடுஞ் நிறனறிந்து - நீங்கினி லாரு பொருள்
அருளொடு மனபொடிய வாதாப பொருளாகுமம - புலவா புரள விடல
உறுபொருளுமுலகு பொருளுந்தனென்னுற்ற-பிறனபொருளுமபெனை பொருள்.
குறைறேறி யானேடபோர கண்டாரு நண்டதுபிறனை-நுண்டாகச செயவான வினை.
செயச பொருளோச செறுநர செருக்களுகரு - மெய்கனிற கூறியதில" —எனவு
ஞனும,

தீவகநிரனிறை

"செயபொருளாரு ளுசெறவாசெறகிறரு
மெய்ருபிறிதிலையிருதேயுயினையுணரு
மையமிலையினபமறினுடெவையாகரும
பொயயிலபொருளேபொருணமறறிலை பிறபொருளே" — எனபதனனு
மறிக (கஉக)

கரிபரி யிரதந தாளெய மமைநது கருதபூ முருநது திலரிவர
திரிகரப பொருது வெலவதிகப படைகா எனையதுக லிபபடை நாடபப
பரிபபடை காடபப படைதுணைப படைகைப படைமூலப படையென வை
தெரிபடை யிவறறுட சிறநதது மூலப படையிறற சிறநதவ வீரா [illegible]

(இ -ளை) (படைசசெலவம அவசியமானது அபபடை) யானை குதிரை தேர் காலாளெனனு நாலங்கதாலுமமைநது, கூலிபபடை நாடபபடை காடபபடை துணைபபடை கைபபடை மூலபபடை யென ஆறவகையாலுங்குமி (எதிரேறுங கால) வரும திடையூறுகளுகு அஞசாமல, பகைமனனர ஓடுமபடி போரசெயது வெலலதறகுசேயாம சொலலிய இபபடையாறனுள மூலபபடை சிறநதது இதி லுஞசிறநதவாகள வீராகளே எ - று

இதுமுதலிரணடு செயயுளகளாறு தேணையபபரிபாலி யெனகூறியதாம

இதன், ஷை, படைமாடசி

"உறுபமைந நூறளரா வெலபடை வேநதன - வெறுகையு ளெலலாந தலை
உலகிடத நூறளரா வனகளு டெலலிவிடகுறுந் தொலபடைக கலலா லரிது" —
எனபதனனுறிக (கஉஉ)

விளையவன பகைமைய வெலலுமவலா கணைமை வேநதுதா மாவகை
காகரும, பிளையறு மனன தீபாரினரு நினைரா பொருகடா வெளியறை
தேபாகா, வளையறு தேநறு முடையரே யாரும வலுமையுரு சிறுமையும
வெறுப்பி, நினைதலின வெலலாம நலிவினில வழியு தேநாகநிரும பகைவரை
வெலவரா

(இ - ளை) வலிபபகைவனை விளைது அடாகரும அஞசாமையும, அசசன கையினாதுப்போகாது காருரு சமனமிலலாத மானமும,போரபுனே யிடபடதோடி னைகளே (தொடாநது) போரசெயது வெலலாத தீரதியும, அறறபோகாவியும, வலையறுகபபட்ட தேறறமுமுடையவரே(படைஞராவா இதகனமைய பலடரே) யாயினும, (பரிபாலிபபவரை) தரிதிதிரமும சிறுமையும வெறுபபுமுறற மனமடிக் தால (தலைவனே யிருநதேவினும) பகையை வெலலமாட்டாகள். (மறறுகூறியதை

வுகளிலலாவிடின அரசனிருநதிதவாவிடினும) தாமே யெதிரதது பெரிய பகைவனா வெலவார்கள எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

'மறமான மாண்ட வழிசெலவு தேறற - மெனநாணகே யேமம படைகு
சிறுமையு ஞ செலவாத தூணியும வறுமையு - மிலலாயின வெலலும படை''—என பதனுளளும,

வெண்பாமாலை.

'மினனா சினகுசொரிவேனை மீளிக கடறரு னை
யெனனா கவுங வுளாயங்மிரி - னெனறுகொ
லாழிதத தா வெலபுரவி யணணன மதயானை ப
பாழிததே ரனமனனா பல்ட''—வெனபதனாலுமுமிக (கஉச)

வேலெறிநர வரிலும விழிதத நகணா னிமைபபா வீறுமெய யூறுகா ணேமை
யாலிய சினகரி றூழிவாட டயரு மாணமையு மழியினல லாது
சிலவரு சிலகுசெய யாகமை யாக தீரமும சேமதது மிலைஞசெல
வாலிய மறமு மனகலல் குருபப மடி தலும படைசசெருக காருமம

(இ - ள) (பகைவனெலலதறிய) வேறபடை யெதிரதவகதாலும (பயதது) விழிததிருநத கணகளை யிமையாத வீரமு, தமதுட றக காய நோககாது மிகவகோபத துடன போரபுரியும ஆணடணமையும, இறநதாலலலாமற் சபதப்படி முடிபபதிற றளராததிறமையும, அரசன தபபிபோய தடுகக்பபடாதேறபவராய அரசன கண்ணிர சொரிய (அவனபொருடடு)உயிரவிடதலும படைசசெருகவெனபபடும எ - று

இரசெயயுளால வீரரைமேமபடுதது எனபகூறியதாம.

இதனை, ஷை படைசசெருககு

"வகவேல களிறமெரு போக்கி வருபவன - மெயவேல பறியா நகும
விழிதநகண வேலகொண டெறிய வழிதநிமைபபி-னேட்டனமே வனகணவாககு
ரிரறுயி ரனைதா மறவ ரிறைவன - செறிஞருர குனற விலா.
இழைந்த திகவாமைச சாகாரை யாரே - பிழைதத தொறுகிற பவர.
புரநதாரகண வேலகச சாறபிற சாகார - டிரநதாரகோட் டகக துடைதது''— எனபதனுளளும,

சீவகசிந்தாமணி

''பைமபொற புளகப் பருமகளி யாஞ யீட்டஞ
செமபொன னெஞ்சோத தொகைமாகடற ருனை வெளள
நமபன சிலவாய நடகஞுகணை மிசசி லலலா
லமபொன மணிபபூ ணரசுமமிலை யெனறு நகான'' — எனபதனுளு
மூணாக (கஉச)

அழிந நிகழியிறு செலவினோ விலகதி யாமவழிந தெலுதகியுழ
வினையா, லழிவுவர தபபி னகறதுட னெலலாத தாகைகவே றனியா
ருயிர, னொழிவதை யிலலை யுணரதியாத கருநா லுணர்தொறு முறு
நயம போலல, கழிமகிழ நாளுமு ரயிறறுமு வளரக கலபபதே நடபெ
லைப பகிமால

(இ - ள்) துணையாகக்கூறிற செலவதைத் தடுத்தலும், நமமாகக்கதிற செலுத்தியும், விதிவலியாற கேடு சமபவிதலால அநேனபலிந் தநபவிதலும, உடமபுகட் கொழிவுவநதாலனறி உயிரகடகுள வேறபாடு தோனறுமல, அகுமுகததாலொறறுமைப படடு, அரியநூலகளோ யாராயுநதோறும விளையு மிமபமபோல மிகக இனபம நளாவுண்ணம பழகுந்தோறும் வளருமபடி நிகழ்பபதே சிநேகமெனறு சொலலபபடும.

இசசெயயுளாற் சிநேககடாபபாற்று எனக்கு-ரியதாம

இதனை, ஷை, நடபு

"நவிலறுந நூனயம போலுந பயிலறுமை - பண்புடை யாளர் சொடர்பு,
புணரசசி பழகுதல வேணடா வுணரசசிதா - னட்பாங கிழமை தரும
அழிவி னனவநீகஙி யாறுமத தழிவினக-ணலல ழுழபபதா நடபு'—எனபதனனும்,

நாலடியார்

"நறுமலாத தினகொதாய நடடாகு நடடார
மறுமையுஞ செயவதொனை றுணடோ—விறமளவு
மினபுறுவ தினபுற றநீஇ யலறோடு
தூனபுறுவ தூனபுறுக கால "—எனபதனனுமறிக (கஉடு)

நனமநதி யுடைமை முடிகுணஙு குறற நலலினத தாலுமெந திறத்தும், பணமுறை பாயது நடபினைக கொளக பாமபொடிம பழகினும் பிரித, லினமைபா மநனு லாயநதலா லொருவ ரிடதுகூட புறறுழி னவரசெய, புனமையும பழிபுப புணாநதிரு பயனும போகுவ துணைம புக் நிரனே.

(இ - ள) புகநிரனே! நறபுதநி யுடைததாயிருததல - உயாகுடபபிறபபு - குணம குறறம - நலலினத தோடொழுகல முதலிய எவறறுனுமபலவதரமபரிதோனிதது (ஒருவா) நடபைககொளவாயாக பாமபுடன நடபுககொணடாயினும பிரிதலரிதாம. ஆதலால ஆராயசநி செய்நாலனறி ஒருவரிடதது நீ நடபுககொளளாதே (அப்படிப பரிசோதிபாது (நடபு) கொளவாயாகில, அவாசெயயும அறபததன்மையும பழியும ஆகிய இவறறிறகுடபடடு இமமை மறுமைபபலவகையே யிழபபது சதநியம எ-று

இசசெயபுளால இனமறிநது பழகுவனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, நடபாராயதல

"நாடாது நடடலிற கேடிலலே நட்டபின - வீடிலலே நட்பாள பவாககு.
ஆய்நதாயாது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை - தானசாந தியாந தரும
குணனுங குடிமையுங குறறமுங குனமு - வினனு மறிநதியாக்க நட்பு
மருவுக மாசற்றா கேணமையென நீதது - மொருவுக வொப்பிலா நடபு"—எனபதனனும,

திரிகடுகம்

"தாளாள னெனபானை கடனபடா வாழபவன்
வேளாள னெனபான விருநிருகக வுணணுதான்
கோளாள னெனபான் மறவாதா னிமலுவா
கேளாக வாழத லினிது"—எனபதனனுமறிக (கஉக)

கெடுதியி லுதவ வலலவ நடபாற ளெநதிடா தெனனுனைச செயினுங, கெடுமவகை செயதல வேணடினு தாமெ கெழுவுதல பணிவசச

மின்மை, படுதரு மூழிற் புரியினு மவறறைப பழமையென றறிந்துள முவபபி, லெடுதில முழுதுங கேணமையா மைதா நேரலா தாமுங்கே ளாவா.

(இ - ள்) மகனே! உனகு ஆபதது ககாலததிலு தவிசெயயததகவர் உரிமை யின்பேரில உன் அதுமதியினறி யோகருமததைச செயதாலும, விதிவசததால உனக கொரு செடுதி செயதாலும, வேண்டுவனவறறை யபகரிததுக கொண்டாலும, கீழ்ப பணிதலும அசசமுமில்லாது நடந்தாலும, (விசனபபடாமல) இவைபழவினேயால நிகழ்ந்தவையெனறுணாகது மனமகிழ்ந்தால, பெரிய உலகினா யாவரும நட்பாளராவா (அவ்வளவேயனறி) சதருகளுமு நட்பாவாகள். எ - று

இசசெயயுளால பழைமைபாராட்டி எனகுகூறியதாம.

இதனை, ஷை, பழமை

"பழைமை யெனபபடுவ தியாதெனின யாதுமு - கிழமையைக கிழ்ந்திடா நடபு
விழைதகையான வேண்டி யிருப்பா கெழுதகையாற - கேளாது நடடா செயின
பேதைமை யானமே பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதகக நட்டா செயின.
கெடாஅ வழிவந்த கேணமையா கேணமை - விடாஅ விழையு முலகு.
விழையார் விழையப் படுப பழையாகட - பணபிற நலேபபிரியா தா"—எனபத னனும,

நாலடியார்

"இனனு செயினும விடறபால நலலாரைப
பொனனனைய போறறிக கொளலவேண்டும்—பொனனேனு
நல்லில சிதைததீ நாடோறு நாடிதகம
மிலலகத தாகுது வான"—எனபதனனுமறிக (கஉஎ)

காதல நேரனும விடுவில்லை மாதா கவெரிற றமகுறல குமிபபோபா
மேபதையா கெடுதி யுறறுழியுதவா பெருமபொரு ணருவிதது பமிபபா
ராதரு கருமந தமமினு காதல தாகமேவ நடபபவ ருளமு
மோதலு மொவ்வா மனகெழீஇ இ மனமி னுறபபழிப பாரிவர் தமையே.

(இ - ள) பொதுமகளிையுஞ சோரரையுமபோல (பிறா துயா கருதாது) தமபயனேகுவீவாரும, மூடரும, ஆபததுககாலதது லுதவாதவரும, பெருமபொ ருளே யெதிரபபிடுவோரும, செயயதகக காரியஙகளேத தமமாற் சாததியப்படா வெனறு நடபபோரும, மனமுஞ சொலலு மொவ்வாதவரும, வீட்டி லொற்றுமை யுறறு வெளியிற் பழிபபவரும ஆகிய இவாகள பகூமுடையகாளாகக காணப்படி னும (இவாகளுடன சிநேகிகவேவேண்டாம) இவாகள நட்பை விடுக. எ - று.

இசசெயயுளால ஆராநட்பினரை யொழியெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, திநட்பு.

"பாருகுவா போலினும பணபிலார் கேணமை - பெருகலிற் குனற லினிது.
உறுவது சீாதுகு நட்பும பெறுவது - கொளவாருங் களவரு நோ
அமரகத தாறறறுகுங கலலாமா வன்ரா - தமரிற றனிமை தலே.
ஒலலுங கருமு முடறறு பவாகேணமை - சொலலாடா சோர விடல்.
கனவினு பினனது மனனே வினேவேறு - சொலவேறு பட்டா தொடர்பு

எனேதது நு குறுகுத லோமபன மனேகெழீஇ - மன்றிற பழிப்பா தொடாபு ''— எனபதனுனும்,

இன்ஞ நாற்பது.

''பகலபோலு நெஞசதசா பணபினமை யினஞ
நகையாய நணபிஞா நாரினமை யினஞ
விகலி லெழுநதவ ரோட்டினஞ வினஞ
நயமின மனததவா நடபு ''—எனபதனுனுமுணாக (கஉஅ)

நலலன பலநூல் கறபினுங கூடா நடபினா மனநல னையதார, சொலலினமுன வணங்குமு வணகுமுங தொழுலுஞ சொரிநதகண் ணீருங கப பாது, கொலலுமவன படையா மாதலிற பகையுட கொணடவாக கவரென நீயு, மொலலுக வதுவு நீகருநுக கால முறறுழி யலலது வேணடா.

(இ - ள.) (அகதகிற பகையும புறதகில நட்புமுடைய) கூடாநடபினா நல் லனவாகிய பல நூலகளோக கறறுலும நனமனமுடையவராகா சொலலுகு முனனே வநதிக்கும வநதிததலும, பணிதலும, கணணீ சொரிதலும (இதமாகக சாணபடி னும) தபபாமற்படி கொலலுகினற வலிப கருவியாகவேயிருகுமு ஆதலின (அவ வகையி) உபபகையுடையவருகு அவாபோலவே நீயுமொதிருக்ககடவாய அவவா நிருபபதுங காலவொறறுமையிலலாவிடின, அலலது வேணடிவதிலலே. எ - று

இசசெயயுளாற கூடாநட்பினா விலககெனகூறியதாம

' இதனி, ஷை, கூடாநடபு.

'பலநலல கறறக கடைதது மனநல்ல - ராகுதன மாணாக கரிது
நட்டாரபோ னலலவை சொலலினு மொடடாசொ - லொலலை யுணரப் பமும
சொலவணகக மொனஞாகூட கொளளறக விலவணகக - நீஙகு குறிசசமை யான்.
தொழுதகை யுளளும படையொடுகு மொனஞ - ரமுதகண ணீரு மனைதது.
மிகசசெயது தமமெளளு வாரை நகசசெயது - நட்பினுட் சாப்புலலற பாறறு.
பகைநட்பாங காலம வருங்கான முகநட - டகநட பொரீஇ விடல் ''—எனபதனுனும்,

நாலடியார்

''உளளததா னளளா துறுதித தொழிலராயக
களளததா னாடடா கழிகிழமை—தெளளிப
புனறசெதுமபு நினறலகுமு பூங்குனற நாட
மனதகண மாசாய விமை ''—எனபதனுனுமறிக (கஉக)

பழிமுத ஞஞா செயவன தவிவ பாததிடா குடிபபிறப பொ மூக, மெழிலவளா கல்வி யாதிகள பேணு ரெவையு முமிகுஞசொற செயலா, கழிமகிழ வுடையா கெடுதிகொண் டாகுக கைவிடு வாசெ லவ முமினுங, கொழிபய னெயதா பிறாகுகலாற றமாகுக கொடாரிவா பேதைய ரொழிக.

(இ - ள) பழிமுதலியவறறிறகு நாணுதவரும, செயயதகக்கையும விலக கதகக்கவையும இவையெனப பாராதவரும, குடிபபிறப்பு ஒழுகுகம கீரதிபொருதிய கலவிமுதலியவற்றைக காவாதவரும, எசசனமையரிடதது மு முறறிகும் வாதை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டறற களிபபின மூழகியிருப்பவரும், நட்டதைதக கைக்கொணடி இலாபததை யிழபபவரும், செலவமுறறுமம பெரும்பலனைத தரமு மடையாதவரும், அயலாரகலலாமல உறவினருகளகு கெடாதவருமாகிய நிவாகள பேதையாகள. இவாகள நடபினையொழிக எ - று

இதசெயயுளாற பேதைமையுடையோ யகறறு எனக கூறியராம.

இதணை, ஷை, பேதைதபை

"பேதைமை யெனபதொன றியாதெனி னேதைதகொணட டெதியம போக விடல
நாணுமை நாடாமை நாரினமை யாதொனறும - பேணுமை பேதை தொழில
ஓதி யுணாந்தும பிறாகருைதாதுங தானடஙகாப - பேதையிற பேதையா நில.
ஏதிலா ராரத தமாபபிபபா பேதை - பெருஞசெலவ மூறறக கடை
மைய லொருவன களிதத்ருற பேதைதன - கையொன றுடைமை பெறினை"—
எனபதனனும,

பழமொழி.

"தெரியாதாா சொலலுக கிறனினமை மீசாா
பரியாா பயனினமை யெசயது—பெரியாரவிசாற
கொளளாது தாகதமமைக சாவா தவாபிறமைக
களளாதக செயருறு வாா"—எனபதனனுமறிக (கசுஎ)

கணணியெப பொருளு மமிந்தவ ருைக காணமிக மதிகுமபல லறிவின, வனமையை யுடையா னுறுதிசொறு கேளான வலலகல வாதுங கொணடி தைதுபப, புனமையைக தெறிபபா னனைவபரிந தலிகோா பேர னடிப பாணறணை யுணாதது, நனமரி யினைா யறிவில ராக நாடபிவ னிவ ணைய நணமேனல

(இ - ள) தனணை யெலலாபபொருளு மூணர்நதவருைதக (தனணைத) தானே மிகவுமறிக்கினற புலலறிவின வனமையுடையவனும, (அறிளா கூறும) உறுதிபபொ ருளைக கேளாதவனும, பொருளலலாததைப பொருளாகப பிதறறி அறிவினமையை வெளியிபபவனும, (ஒருவருமறியாது) குறறதனதசெயது (புறதத்தில) உலகினாபோல நடிக்கினறவனும, தன தீயொழுகுகளனனை வெளியிபபிம நலலவிவேகிகளே யறிவிலலா தவாகளாகத தீாமானினபபவனும ஆகிய இதசுணமையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுளு) சிநகங்கொளளாதே எ - று

இசசெயயுளால வெளிறறறிவினரா விகிவெனக கூறியராம

இதணை, ஷை, புலலறிவாணமை

"வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி லெணணை-யுடையம்யா மெனறுளு செருக்கு
கலலாத மேறகொண டொழுகல கசடற - லெலலதது உமையாத தரும
அற்ற மறைதததிலோ புலலறிவு தமவயிற - குறற மறையா வழி.
வவவுஞ செயகலான முனனேறு னவவுயிா - பொஞ மளவுமோ கோய
காணதாற் காடபிவான முனகாஞ்ஞ காணதான - கணடாருைத தானகண்ட வாறு
உலகததா ருணடெனப திலலெனபான வைபத - தலகையா வைக்கப படும"—
எனபதனனும,

வெற்றிவேற்கை

"அநத னடகற காறுசொலு மாறெருகு
முகஞ்செய குற்றங கொடிபபான முழலுை

நனகறி விலலா னதுவறி யாதவற
னினபுறு விடடி னெறிசெலலு மாறே''—எனபதனுளமறிக (சுசுக)

வேறு

இகலில மதிதகின ணைமரிழை யியபபமி ஞரகுமு ரியாரேயு
பகையு முறவாம பெருஞரெலவம பலிகுகு கெடாக பழுவுடா
மிகலின மிருகுகின ஞகுகியபபி னினிய கமரு மேதிலராயப
பகைகமை வளரும வலிதாலியும பாழகுமு பாழா வாழகையுமே

(இ - ள) பகைகருணதைதப பொருளாககொணடி சமகருக குறறஞசிசெய் தோாகருந தீமைசெயயாதிருபபாயகிற பகைவருமுறவாவா, செலவபபெருகுமுண டாகும, அழிபாத கோதகியுணடாகும (அவவாறினறி) பகைகருணமிருநது தீமை செயதால, இனிய உறவினருமு அயலாராயப பகைகமை பெருகும, வலிமையழியும, அழியாசசெலவமும அழிநதுவிடும எ - று

இசசெயயுளால மாறுபடருணஞதவிரகவெனக கூறியதாம

இதனை, கெ, இகல.

''பகலகருதிப பறறு செயினு மிகலகரு தி - யினஞசெய யாமை தலை.
இகலெனறு மெவவநோய நீகிறி றவலிலலாத - தாவில விளகக தரும
இகலெதிர சாயநதொழுக வலலாவி யாரே - மிகலூகருந தனமை யவா
இகலகாண ஞகுகம வருகசா லதனை - மிகலாணறு கேடு தரறகு.
இகலாஞ மினஞத வெலலா நகலாஞ - நனைய மெனனுஞ செருக்கு.''—என் பதனுளும,

நான்மணிக்கடிகை.

''மலைப்பினும வாரணந தாங்குங குழவி
யலைபபினு மனனேயென றேறுஞ—சிலைபபிறறும
நடடாரு நடுங்குஞ விளைசெயயா தொடடா
ருடனுறையுங காலமு மில'' —எனபதனுமறிக (உ - ஒ)

வலியாரு பகைகொள வேலசுறறும வலிகள பொருளை யேபா ரடையில மெலியாரு நசச படியாமை மேவாரு நனமை கொளை யினமை நலியாரு வெருவி மறுமனை நலியாரு நாமம லலவாமை யெலியாரு பழிநேரு காமமறறு வடையா நிலாரீமரு பகைபறுக.

(இ - ள) உறற வலிமை பொருள நடபு படை இவறறின மெலியாகளிடத் தும, அசசம அறியாமை பொருடகு நடவாமை உலோப ஒழியாகோப நிறையினமை பெருகுகாமம கலலாமை விளகுகுறை பறிநேருகாமை ஒறறம இறைறையுடை யவாகளிடததும நீபகைகொளக (ஆனால உனனிலும) வலிமையுடையாரிடத்தும மாத திரம பகைமைகொளளாதே எ - று

இசசெயயுளால சகுரியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம

இதனை, கெ பகைமாடசி.

'வலியாகரு மாறேறற லோமபுக வோமபா - மெலியாரேன மேக பகை
அனபில ஞனற துஞனயிலன ருனறுவா - னெனபரியு மேதிலான் றுப்பு
அருஞ மறியா னமைவில னீலான - றருஞ மெதிரியனை பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோகான-பணபிலன பறறாக கினிது காணச் சினததான கழிபெருங காமததான - பேணுமை பேணப் படும.

குணனிலனுய்க குறறம பலவாயின மாறறாக-கினனிலனு மேமாப புடைதது ”—என்பதனனும,

பழமொழி

“ஆறறப் பெரியாப பகைவேணடிக கொளளறக
போறறுது கொணடான பொருளகப படடானு
நோறறபெருமை யுடையாருங கூறறம
புறஙகொமமை கொடடினு நில ”—எனபதனனுமறிக (கசுசு)

பாரம பரிகக வேண்டி னுறு பகைநட பாகக கொளடொழுகல
வீரந தணியா தொடுபொரினும வித்துர லினரோ டிகலாமை
சாருங துணைநிற பினுமபலரைப பகையாக காமைத தனிமையுறி
னேருங துணையா னிருவகையு ணீகஙி யொளளறை யுறவாகுல

(இ - ள) இராசசியபாரம நிலைநிறகவேணடுமாயின பொருநதிய பகைஞரை நட்பாகக கொளளுதலும, சுததவீரமுளளாருடன போரசெயினும கலவிவலலாரைப பகையாமையும, (உனகருச) சாரபாகிய துணையிருபபினும பலரைப படகையாக்காமையும, நீ துணையற்றவனுயின இருபகைவருள ஒருவரைவிடடு ஒருவராத துணைசெய யுமபடி யுறவாகிகொள்ளுதலும உசிதம. எ - று

இதறகுதலிரண்டு செயயுளகளால வனபகைக்கொதறகு எனக்கூறியதாம

இதணை, ஷை, பகைத்திறநெதரிதல.

“வில்லே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக - சொலலே ருழவா பகை
ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப - ட்லலா பகைகொள பவன.
பகைநடபாக் கொணடொழுகும பணபுவட யாளன - றகைமைககட் டங்கிற் றுலகு.
தனறுணை யினமுற பகையிரணடாற் முனுருவ - னினறுணையாக கொளகவறறி
னெனறு.”—எனபதனனுணாக (கசுச)

மெலிய தெனவெள ளியபகையே மிருநது கெடுகரு மிருநதிடுமு
னலிக விணைதாழ வழிறறெளிந்த நலலா ரெவரு தெளியாத
மலின ரெனவு நொதறுமலமை மருவு லொழிதல புரியறக
வலிசெய் படையா திகள்பெருகக வகையாயந திருகக பகைமையற.

(இ - ள) மெலியதென்று அசட்டைசெயத பகையே (ஒருகாலததில்) அதி கரிகரும (அஃதவ்வாறு) மிருநதிவெதறகு முனனரே (அதனைக) களைக. நீ (துணை யினறித) தாழ்ந்திருநதால, நூற்றெளிவடைய நமபததகவரென்றும, நூறறெளிவில் லாத நமபுதலிலலாரென்றும அயலாரை சேருதலும விருதலுஞ செயயாதிருக்க. வலிமையை யுணடுசெயயும படைமுதலியவறறை விருதியாகுப பகைமுடிததற்கு வகை தேடிககொணடு பொதபபட விருப்பாயாக. எ - று

இதணை, ஷை, ஷை.

“தேறினுந தேரு விடினு மழிவினகட - டேரும் பகாஅன விடல.
வகையறிநது தறசெயது தற்காப மாயும - பகைவரகட் பட்ட செருக்கு.
இலைதாக மூணமரங கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்தத விடதது.”—என் பதனனும,

சூரமணி

"முட்கொ ணசசு மரமூலை யாகவே
யுட்க கீகதி னுகிரினு கீகலாம
வட்க கீணடதற பினமழுத தனனினுங
கட்கொ டாமனன யாகளே கிறபவே "—எனபதனனுமறிக (கசுடு)

தமரா யிருநது புறபபகையைச சாரவாயக காலம வருமளவு
மமரா கிறகு முடபபகையை யஞசிக காகக வுமிறகடிக
நமரா மெனவே கண்ணேடி னலல வமைசசா தியைதமேதயகசு
நுமரா மினதனைதத தணபபிகசு நுனனீக குடியோ டெளிதழிகசும

(இ - ள.) சுறறததாராயிருநது புறபபகைமை யுணடாதறசு சாபாகிய காலம வருமெலலையும பொருநதி (உறவா) யிருகசும உடபகையாளரை அசசமூறறக காததுகொளளவாயாக (அவாகள விலகாது மீணடும) உறவுகொணடால், தணடஞ செயக. (அவவாறினறி) நமமவாகளெனதத தாகஷணியம பாராட்டினுல, நலல அமைசசா மூதலியவாகளே யொழிதது, உமமவாகளாகிய இனததாராயும ானமூறசசெயது உனனேயுங குடியோடி இலேசாகக கெடபபாாகள எ - று

இசசெயயுளால உட்பகையாளரை யொழியெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, உடபகை

"நிழனீரு மின்னுத வினனு தமாநீரு - மின்னுவா மினனு செயின
வாளபோல பகைவரை யஞ்சறக வஞசுக - கேளபோல பகைவா தொடாபு.
உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா - னேதம பலவுந தரும
உடமபாடி லாதவா வாழ்க்கை சூடங்கருட் - பாமபோ டெனனுறைந தறறு." — என பதனனும,

சீவகசிந்தாமணி.

"தொழுதகங கையி னுளளுந துறமுடி யகததுஞ சோர
வழுதகண ணீரி னுளளுஞ மணிகலத தகதது மாயாது
பழுதகண ணிரிந தொலலும படையுட னெஞகுகும பறறு
தொழிகயா கணணுந தேறறந தெளிகுறறா வினிஞற் றேர," —என்பதனு ணுமறிக. (கசுசு)

ஆறறன் மிகுநத வேநதரையு மரிய தவதது முனிவரையும
போறறி யொழுகி னெபபொருளும போறற லாகு மவமதிபபிற
றேறறற மிகுஞசா பினரேணுஞ சிதைவா தகிழ்முப புராசூரன
சாறறிந திரனமா லாதியருங தளாநதா ரெனிறசாற றுவதெனனே.

(இ - ள்) வெறறிமிகுநத அரசரையும் சிறநத தவததையுடைய முனிவரையும பூஜிதை செயதொழுகினுல, சகல பாகஙகியமும பெறறு வாழ்வாாகள (அவவாறினறி) அவமதிததால், வலிய சாபினே யுடையவாகளேயாளுலும அழிவாாகள. திரிபுராதிபா - சூரபனமன - சொலலுகினற இநதிரன - திருமால் முதலானவாகளும, (பெரியோாக்குத தீமைசெயது) ாடழிநதாாகளெனனுல எனன சொலவது ? எ - று.

இசசெயயுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக கூறியதாம.

இதணை, ஷை, பெரியாரைப்பிழையாமை.

"ஆறுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு ளெல்லாந் தலை.
யாணரிகொ ணியாணடு முளராகார் வெந்துபின் - வேகாது செறப்பட் டவர்
வ ரைமாண்ட வாழ்க்கையும வான்பொருளு மென்னுக-தகைமாண்ட தகைசா செறின்.
இறைதகைமைத சாரபுடைய ராயினு முயயார - சிறந்தமைத சீரா செறின்."—என

பதனானும்,

நூலடியார்

"பொறுப்பரென றெணணிப புரைதீரநதா மாடடும
வெறுப்பன செயயாமை வேணடுமெ—வெறுத்தபின
ஆககு மருவி யணிவரை நனனுட
போகுதல யாககு மரிது "—எனபதனானுமறிக

மூபபுரா—இவாகள மூவருமபெறற வரததின மகிமையால பொன வெள்ளி இருமபினாலாகிய மூமமதிலகளை யுடைய நகரததிலிருநது அநேக அசுராகளுடன மூப்புரதமேபோடுசென று நினைததவிடததிலிறஙகி அநேக நகரஙகளைப பாழ்படுததினா கா அதுகணடு வருநதிய தேவாமுதலியோ வேணடுகோளுகணஙகிய சிவபெரு மான் மூபபுரததையுமழிதது புராரியெனக காரணதத திருநாமமெயதினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதணை, இநதூல - திரிபுரதகனபபடலம.

"மாய ஞதியோ மனதகதையு மளவையுங கடநத
தூய ஞதிய கணேசமக திரதகினைச சொலலிக
காயு முததலைச சூலதகை விடுததமை காணா
மேய மூபபுரம பலியொடுமெ வெநதமை கணடா "—எனபதனானுறிக.

சூரபன்மன—இவனும் இவன தமபியராகிய சிஙகமுகன தாரகனனைபோ ரும சிவபெருமானநோகக அநேக ஆயிரவருஷஙகள தவஞசெயது கடவுள பிரசன னமாகாமையின தமதுடலைசசேதிதது ஓமஞசெயது பெரும்பிரயாசததுடன சிவபெரு மானுடைய தரிசனமும, நூறறெட்டு யுகஙகளவரையில ஆயிரததெட்டணடஙகளை யும அரசுசெயய வரமும, மனனுவேகததோ சூலமுதலியனவும பெறறு மூனறுநகரங களிலிருநது அரசுசெய்து வருகையில இறுமாபபுற்றது தேவாகளையும தேவமாதா களையுஞ் சிறைபபடுதித தேவாகளைப பணிசெயயக் கட்டளையிட, சிவபெருமான் மனநதாளாது குமாரகடவுளால சூரனையும அவன தம்பியரையுங குலமுதலறகளை தனரெனபது கநதபுராணவரலாறு. இநனைவிரிபபிற டெருகும

இந்திரன —இவன எணணிறநத அரமபாஸநிகளை யுடையவனயிருந்தும, கௌதம முனிவா மீனவியாகிய அகலிகையைக காமுற்று அவளை வஞசிதது மயக்கிப புணாநதனன அதனையறிநத முனிவா அகலிகையைக கலலாருக வென்றம,இநதிரனை நீயோ சூரியை விரும்பினமையின உன உடல முழுதுங குறிகளாருக வெனறுஞ சபிததனா எனபது இபபுராணவரலாறு

இதணை, இநதூல - இநதிரன்சாபமபெற்ற படலம.

"உருகிய மனமொடு மினைநலலா ஞரைசெயு மூனமுனி கதமூள
விருபுரு வமுநனி நுதலேற விணாபடு மெரியென விழிசேபக

கருவியு மூடலமு மெனவெனறங கலவிய நமதள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலினப மேவினை சிலையுரு வாகென்ரான் ''—

கினற வாசவன மூகதனினை நெடுநெதவ ளுகெகி
யினறு சாமபாசெய நிடுகுவ னினகிர ளுளு
யொனறு வேடமெவந தாயகளுடன முழுவதுமு யோனி
நனறு மேவுக வெனபபெருளு சாபநாட டினளுல ''— எனபதளுணணாக.

திருமால —இவா பூர்வம தேவாசுராகட்கு நிகழ்நத யுதசதநிற மோலவி யடைநத தேவாகட்குத துணேயாகத தமது பளுசாயுதகளுடன செருகசெயய, அசுரா களை போாபுரியமாட்டாது புறமுதுகுகாடடி யோடினா அபபொழுது நிருமாலுரு சகராயுதத்தை யெடுதது கொணடு அவாகளை பினதொடாநது கொலலவேணடு மெனனுங கருததால துரதத்தினா. அசுராகள பிருகுமுனிவா மனைவியாகிய கியாதி யெனபவளிடம அடைகலமபுக, கியாதி அவாகளைத தனதாசிரமதத்திற பாதுகாத தனள் கோபததோடு பினதொடாநதுவநத மாதவனும அவவாசிரமதத்தினுளளுநதனன். அபபொழுது அவராகளைக கணட மாமியாகிய கியாதி யெனபவளை போறறினாதட, விஷ்ணு வானவா் அவளுடைய சிரதததை தனனெனன வெடடினா் அவள பெருங்கூசசலட் டுகொணடு வீழ்நதிறநதனள. அகலுல யோகததிலிருநத பிருகுமுனிவா யோளுநீஙகி நிகழ்நதவற்றை யுணாநது தக்கமுங கோபமு மிகளுக் கலகள செபபவும இழ் துடிக்கவும நெருபபுபொறி பறகவும ஙணடவை நோகவி, நீ அடாதகாரியளு செய்த மையின தபோமுண சமபததமான பததபிறபினடைவெனைச சபிதது விடடாள, சுக கிரளுலுயிபெறற தமமனைவியுடன சிவதுயானததிலிருநதனா திருமால சிவாசா சனைசெயது அவறறை நீகுமபடி வரமேறபச சிவபிரான எமமடியாா கூறறபபிழ யாதாயினுமு, எமமை நீ வழிபாடுசெயதமையின ஜூலை அதுகரகமும ஜூலை தண டமும புரிவோம உன பிறவிகள பததம உலகோபகாரமாமெனறருளினா எனபது சரிதசுருகரகம.

இதஹா, காருடிபபுராணம - அரிராபபாருடீரகதபடலம.

சீற்ற மிகழெச சேநத கணணிளுன நிகிரி யோசசியங கெயது மாதவன
போறறி வாயதலின வைகு மாமியைப பொருகெ னைசிரந துணிதது வீழ்தலு
மேறறெ ழுநதகூ கூவொ லிததிர ளிருசெ விநதுளே யேறு மாமுணி
மாற்ற ருநதிறல யோகு நீங்கிமுன மனைவி பட்டது மறறு நோகின்ளுன

கணடு மாழ்கினன தயரின மூழ்கினன கணகள சோநதன னிகழ்து டிததனன
மணடு வெகுனறற பொறிதெ றிபபவம மாத வனறீன வெருண்டு நோகின்ரு
ளுண்ட ளிாகுகரத தரிவை தனனேமற றுனகரு மாமியைத தறுக ளுளளுய்
மிணடி ளுறகொலை செய்து வீட்டினுய வெயய பாவிநீ யுயயு மாறெவன

எடுத்தி யமபிய சைவ மேயெவற றுளளரு மூததம மெனனில யாஙகளுங
கடுதத தமபிய கணட ளுரடீக கமல மன்றிவே றறிகி லேமெனிற
ரொடுதது சாைசுமிச் சதநி யத்தினுற றுயரு ழுநதுநீ ரகக வலவினை
மடுத்த வெமபிறப பொருப தெய்துக வழுவு பாதகக குழிசி யாயினுய்.

கின்ற னகடடித தொண்டி பூணடவர் நெறிய லாபபுறத தாறறு நல்வழித்
துனறு தீக்கையுற றெனனு முப்புரளு சுட்ட வெமபிரான நிழுவ டிபபிழைத
தொன்று மூன்றுதண் டேநதி மீனரா யுலப்பி லாதவெங் கிளாய மேவுக
மனற வங்கவாக கணடி ளோகளு மறலி யூரினைக குதுகி மாயகவே.

வ்வ மேமிகுந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னேப்பவர்க் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யததொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மீனவி தனைஞெ கரி பாகனே வழுததி வைகினான.''—என்
பதனுணர்க (கசுஎ)

தன்னு லாளப் படுமனவி தன்னு லாளப் படுவானே
லன்னுற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொலலைப பொருளர்னு
மன்னு பயன்கள விணைமுடியா மறுமை யணுகா தெபபிழையு
முன்னும் பின்னும பெருநாணு மூவாப பழியு மறிமைநதா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இலவாழ்க்கைகருத் துணையாய்) தனனேவல் செய்யச் சம்பாதிகக்பட்ட மனவிகருத தானேவல செய்யத தலைப்படுவானுயின், அவனுககு அறமும பொருளும் உளவாகா முனனுளள பொருளாலும் பயனவராது. செயலகள மூற்றுரு. (இவ்வாறு இமமைபபயனெழிவுதனறி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக் குற்றங்களும முறபட்டவரும. பெரிய நாணமுங கெடாத பழியும பினனா வரும. (ஆதலின) மகனே! (தைபல் சொலலைக் கேளாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொளளாதே யெனக கூறியதாம்.

இதணை, ஷெ, பெண்வழிசசேறல்.

'மனவிழைவார் மாண்பய னெயதா வினவிழைவா-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணுது பெணவிழைவா ளுகுகம பெரியதோ-நாளுக நாணுத தரும்.
மனையாளே யுஞசு மறுமையி லாளன்-வினை யாணமை வேறெய்த வினறு.
இலலாளே யுஞசுவா னனுசுமற றெளுனறு-நலலாகாகு நலல செயல். [தது.
பெணணேஇல செய்தொழுகு மாணமையி னுணுண்டப-பெண்ணே பெருமை யுடை
அறவினேயு மானற பொருளும் பிறவினேயும-பெணணேவல செய்வாக ணில'—
எனபதனுணுக. (கசுஅ)

எழிலாற பாட லாடலினு லிசசை பெருககி யுளமொவ்வா
மொழியாற செயலால வயமாககி முறறும பொருளேப பறித்துவிடிம
பழிகா ணுத பரத்தையரைப பறறு ராயநத பணபுடையா
ரொழியா ரவரைப பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள) தங்கள் அழகாலும் நடனதாலும கீதத்தாலும் (பார்ப்போருகு) ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவவாத (இசசுக) மொழியாலும (வஞசுக) நடகுகையாலும் அவனை வசப்படுதது, பொருள் முழுவதையும் அபகரிததுவிடும் பழிக்கஞசாத விலே மாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோ ஒழிப்பாகள் (ஆனால) பேதைமைகுணத்தி னின்றும் விலகாதவர்கள அவர்களே நீஙகமாட்டார்கள. எ - று.

இசசெயயுளாற பரதனதையனை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதணை, ஷெ, வனைவினமகளிர.

"அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாயதொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும.
பயன்றாக்கிப் பண்புனாகரும பணபின மகளிர - நயன்றாக்கி நளளா விடல்.
பொருட்பெண்டிர பொயமமை மூயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பிணாதழீஇ யற்று
தந்நலம பாரிப்பா ரோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம பாரிப்பார் தோள.
ஆயு மறிவினை ரல்லாகக கணஙகெனை - மாய மகளிர் முயக்கு."—என்பதனுணும்,

காந்திபுராணம்.

"ஆசை யலகுல் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ சிறியாரைக
கூசு மொழியும புருவமுங குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலாகைகணணு மனமுங கரிய மடவாரைப
பூசல பெருக்க வலலாரைப பொருநதல வாழி மடநெஞ்சே"—எனபதனு
ணுமறிக. (கஙஙு)

அமிவை யழிகருஞ செயலழிகரு மழியா மானங தணியழிகருஞ
செமிய மமிஞர மதியாத செருகரை விளைகரு மீனமுஞ
மூமியும வெறுபபு மிகவிளைகரு முனிவு விளைகரும பகையஞசாக
குமிகள விளைகரு நகைவிளைகருங கொளலேல கலஞணு டலமைநதா.

(இ - ள) (கள்ளானது தனனைப்பழகினவனுடைய) பருதததிவைகெடுக்கும, நன்னடகைகய யொழிகரும, கெடாதமனததைககெடுக்கும, மதிவாணாகள் பொருளாககொளளாத காவதையுண்டுசெயயும, பெறறதாயும மனமுறியுமபடிவெ றுப்பினை மிகுதியாக விளையசசெயயும, பகைகா அசடடைசெய்யதகக குறிகளையுங கொடுக்கும, (கணடோாகுச) சிரிபபையுணடாகரும, ஆதலாற கடருடிதலே நீ கொளளாதே எ - று

இசசெயயுளால் மதுபானஞ் செயயற்கவெனக கூறியதாம்.

இதனை, ஙூ, கலஞணணுமை.

"உட்கப் படாஅ சொளியிழப்ப ரெஞஞானறுங - கடகாதல கொணடொழுகு வா
உண்ணாக கள்ளே யுணிலுண்க சானரோரா - ணெணணப படவேணடா தூா,
ஈனருண முகததேயு மினனுதா லெனமறறுர - சானரோரா முகததுக களி.
நாணெனனுநலவாள புறஙகொடுகருங களளெனனும-பேணுப்பெருஙகுறறதாகரு.
கையறி யாமை யுடைததே பொருளகொடிதது - மெயயறி யாமை கொளல"—என
பதனுனும,

அஙநெறிச்சாரம்

"ஒளியு மொளிசாந்த செய்கையுஞ சானரோரா
தெளிவுடைய னெனறுரைகருந தேசுங—களியெனறுங
கட்டுரையாாக் கோதப படுமே லிவையெலலாம
விட்டொழிகரும வேருய விராைது"—என்பதனுனு முணாக (கசo)

வென்றி வரிணு மதனுனமுன மேவு மொனறற் காயிர மபின்
மனற விழுகரு மதுவனறி வைதத பொருளும வருவாயு
மனறி யுணததும பகைகொளளு மமைசச ராதி யுறுபொழியு
மொனறு மொளிகல விகணமறுமை யுறுதி யிலெயாரு சூதாடேல.

(இ - ள) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்
னர் அதற்காயிரம்பங்கு தோல்வியைததரும பண்டுள்ள பொருளும இனிவரும்பொ
ருளுமல்லாமல எலலாவறறையும பகைவர்கள கொள்வாாகள மநதிரிமுதலிய இரா
சாங்கஙகெடும நல்வாகரு கலவியறிவு மறுமைபபயன விளைகருஞ செயல் இவைக
ளும இல்லாமற்செய்யும. எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, மூன்று.

"வேண்டற்கவென்றிடினுஞ்சிறினை வென்றதூஉங்-தாண்டிற்போனமீன்விழுங்கியற்று.
ஒனறெயதி நூறிழக்குளு சூதாகசு மூணடாஙகொ-ணனறெயதி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம-போஒய்ப் புறமே படிம
கவறுஙு கழகமுஙு கையுங திருகங்-கிவறியா நிலலாகி யாள
பொருள்கெடுதறப பொயமேற் கொளளி யருளகெடு-தலல ழுழபக்குளுசூது."—
என்பதனனும்,

நாவெண்பா.

"உருவழிக்கு மூண்மை யுயாவழிகரும வணைமத
திருவழிகசு மானளு சிதைகசு—மருவு
மொருவரோ டனபழிகசு மொனறலல சூது
பொருவரோ தக்ஃகா புரிந்து"—எனபதனனுமூணாக. (கசுஙு)

மனமெம்ப மொழிகள வருந்தாமல வருத்துறத தொழிலே மாறபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசிதத விடத்தி னுடறருப பொருந்தவுணின
முனிசெய் பிணிகட கிடனினறு முறைகள பிறழாது வந்துவிடறு
புனித முடைய வயிததியரால வழினை றவறறைப போகருகவே

(இ - ள்) மனமாவது தேகமாவது வாசாதையாவது வருத்தமுறுதபடி தொழில்களேசெயது, (உடறகூறறுகசு) மாறபடாத நலல வுணவை மிகபபசியுறறபொழுது சரீரததுகசுமையைப் புசிததால, தனபுசெயினைற பிணிகட் கிடமிலலையாகும. இமமுறை பிசகிப பிணிவநூவிடடால (அதுபசாலிகளான) நலல வைதியாகளால (வைதியனான) முறைப்படி நடநது அவறறைத தீரததுகொளள எ - று

இசசெயயுளால நோய்களிடஙகொடலெனக கூறியதாம்.

இதனை, மூன்று, மருந்து.

"பிகிலுஙு குறையினு நோயசெயயு தூலோ - வளிமுதலா வெணணிய மூன்று.
அறறு லனவறிங துண்க வஃதுடமபு - பெறறு ணெடிதுயசு மாறு
அறற தறிந்து கடைப்பிடிதது மாறலல - தயசுக தவரப பிதது
மாறபா டிலலாத வுணடி மறுதது ணணி - னூறபா டிலலே யுயிரகசு.
உறறு னளவும பிணியளவுங காலமுங - கறறுன கருதிச செயல
உற்றவன நீரபபான மருநதுழைச செலவானென - றபபாறற கூற்றே மருந்து"—
எனபதனனுமறிக. (கசுஉ)

ஒழிபியல

உன்னன மொழிதல் செயன்மூன்றுங கிதாமுகமவாபமை நாணிழுகுகார்
மனனு மனையிற பிறநதாகண மலலத லீகை யிசழாமை
நனனா மொழியு மவாகசெயா நனமை பயவா விணைவறுமை
யினன லீடதனும புரியாக ளேம கணடா வினியதிமோ

(இ - ள்) ஏமகணடா! குலாசாரமபேணுவோர்க்கு மனனினேவும் வாயசொலலும் காயச்செய்கையுமாகிய மூனறும ஒததொழுகலும நனனடை பிழையாமையும் சதகியந்தவறறமையும நாணங்கெடாமையாய்வாழ்தலும, மூகமலர்ச்சி உதாரதத்துவம் நனருமதித்தல இனியவசனம ஆகிய இவையாவும் உளவாகும் மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும பிறர்செருத தீமைவினைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறி வாயாக. எ - று

இதுமுதல் பதினமூனறு செயபுளைகளால் ஒழிபியலும, இச்செய்யுளால் ஞலாசாரமபேணுகவெனறுங கூறியதாம.

இதணை, ஷை, குடிமை.

"இற்பிறநதார் கண்ணலலே தில்லே யியல்பாகச - செபபமூ நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமூம வாயமையு நாணுமிம மூனறு - மிழுக்கார் குடிபபிறந தார.
நகைமீனக யினசொ லிகழாமை நானகும - வகையெனப வாயமைக குடிகசு.
வ்ழங்குவ தளவீழ்நதக கணணும பழங்குடி - பண்பிற றலைபபிரித லினறு
சலமபறறிச சாலபில செயயாமா சறற - குலமபற்றி வாழ்துமென பா"—
ஏன்பதனுலும,

ஏலாதி.

"சனற புகழ்செலவ மீகசூறறஞ சேவக
நினற நிறைகலவி ளைளனமை - யெனறு
மளிவநதா பூங்கோதா யாறு மறைவின
வழிவநதா கணணே வனபு"—எனபதனுலுமறிக. (கசஈ)

பெருகசுத் துயாவாம பணிவொழியல பேணுப பணிவு சுருகசுதிற்
செருகச லினறி யமையாத சிறபபிற றேறறு மூபயாமான
மூருகசும விணையசு செயநினைய மொயமபா மானஙு கெடவூழவ
துருகசு மெனறிசா மைமாணை யுனன லேம கண்டனே.

(இ - ள) ஏமகண்டனே! செலவமபெருகிய காலதது உயாவாகிய பணிவு காட்டுதலாலும, செலவஞ்சுருங்கிய காலதது பணிவுகாட்டாகமையாலும யாதேனு மொன்று இனறியமையாத விஷயமாயிருடபினும, மானமழிதற கேதுவாகிய காரியத தை நிறைவேறற மனத்தணியாதே விதிவலியால வலிதங்கிய மானஙுகெடுமபடி வரு மாயின (தனனுரோமத்தினைனறை யிழபபினும உயிரை யிழகசுங) கவரிமானைப் போலப பிராணனைவிடுவதாலுங கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இசசெயயுளால மானமழியாதேயெனகூறியதாம.

இதணை, ஷை, மானமை.

"இன்றி யமையாச சிறப்பின வாயினுங - குனற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டும பணித்தல சிறிய - சுருகசுத்து வேணடு மூபாவு.
மருநதோமற றூனறும வாழ்கசை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடதது.
மயிரீபபின வாழாக கவரிமா வன்னு - ருயிரீபபா மானம வரின."—என்பத னுலும,

நான்மணிக்கடிகை

"பற்றைபட வாழா வசுணமா வுளளங
குறைபட வாழா குறவோ - நிறைவனதது
நெற்பட்ட கணணே வெதிர்சாக கமகொவவாச
சொற்பட்டா சாவாதஞ சாலபு"— எனபதனுலுமுணாக. (கசச)

ஐது குடியிற் பிறநதாரூ லாயநது செலவத் துயாநததனு
லெய்த லரிது பெருமையஃ தெய்துங கொடைபோப புரவாஇ

செய்தற் கரிய செய்துபிறர் செயிராகூ ருமற் றருக்காம
லுய்த்தி நெறியிற் பிறழாம லொழுகு வாகருள் ளதுமைநகா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற்பிறந்து அரியநூலகளோயாராய்ச்சிசெய்து செல்வபபெருகுகடைந்திருந்தும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம் (ஆதலால்) அது ஈதை சமாதானமடைமுதலிய செயற்கரிய செயலகளைச்செய்து பிறர் குறைகளை யெடுத்தாராயாது இறுமாப்படையாது உசிதவிகிதத்தக வழியினின்றும் தவறாமல் நடப்பவராகட்கேயுள்ளது. எ - று.

இசசெயயுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெருமை.

"ஒளியொருவர்க் குளரை வெறுக்கை யிளியொருவக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்
பிறப்பொகு மெலலா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செயதொழில வேற்றுமை யான்.
மேலிருந்து மேலலலா மேலலலா கீழிருநதுங - கீழலலா கீழல லவா.
பெருமை யுடையவ ராறறுவா ராற்றி - னருமை யுடையசெயல்.
பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூாநது விடல."—எனபதனு ணும,

சீவகசிந்தாமணி

"கருங்கடற் பிறப்பி னலலால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருஙகுளத தெனறுங தோனறு பிறைதுதற் பிணையி னீரே
யருஙகொடை தான மாயநத வருநதவந தெரியின மண்மேன்
மருஙகுடை யவாகட் கலலான மறறையாக காவ தணடோ"—என்பதனுளு மூணாக. (சசடு)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யினபம பெருக்கு நற்குணஙக ளெலலா நிறைநத சானரோக
னின்புற் றவாக்கு மினியனெவ சூழ்வா துணையின விணமுடிபபா
வன்பிற ளராரா நடடாகுகு மடஙகித தோறற ணுணரே.

(இ - ள) (உயிர்களினபேரில்) இன்பு சமாதானம தாட்சணியம் உண்மை மானங்காததல முதலிய நீலஙகளோயும் பெருகசசெயயும நற்குணஙகளெலலாம நிறை ந்த சான்ரோகள (தமக்கு நனமை செய்தவாக்கேயனறி அயலாருகளும) நீமைசெயத வாக்கும் நன்மையே செயயக கருதுவார்கள துணைவாபாாததுச செயலமுடிபபார் கள். (தமக்கனபராளர்) வனபுகொண டெதிர்த்துவரினும தளரார்கள். குறறத் தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுகுகும் நாணமடையார்கள எ - று.

இச்செயயுளான் மாட்சிமைப்பபி எனகூறியதாம

இதனை ஷை சானருண்மை.

"கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சானருண்மை மேறகொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணெறப்புரவு கணணோட்டம வாயமையோ-டைநதுசால பூனறிய தூண.
ஆற்றுவா ராறறல் பணித லதுசானரோர் - மாற்றாரை மாற்றம் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேலவி - தூலேயல்லா கண்ணுங கொளல்.
இன்னுசெய் தாககு மினியவே செய்யாகா - லென்ன பயதகதோ சாலபு."—என்பதனுளும,

புறநானூறு.

"பொன்னுங் துகிரு முதது மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் செய்வ தாயினுங் தொடைபடு நாண்
தருவிலை நன்கல னணமைக்கு நரலே
யொருவழித் தோணறி யாஅங் கென்றுஞ்
சானலோர் சான்லோர் பலராற்
சாவா சாவா பலரா குபவே"—என்பதனானுமறிக (சுசசு)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறமீ திகளின வழுவாமை
சானற மகசுட பணபராகுக தனனே யுடையார நகையாணு
மானறு மிகழரா பகையிடிதது மதியர ரவரதத நறருணமே
யேனற வுலகம பரராடடு மெலலரபபயனு மவரமாட்டாம.

(இ - ள) மேமபபட்டகுலநலமும அன்பும எளிய சமயகசாட்சியும் நல்லதரும மும மீதிமுறைகளிற பிசகாமையும, சிறந்த (மாதுடருகசுப்) பண்புடைமை யாகும இநதக் குணங்களேயுடையவர நகைகசுங காலததாயினும, பகைக்குங காலததாயினும, எப்பொழுதும பிறரை யவமதிததுரையார அவரது நறருணங்களேயே பெரியவுல க மானது வியநதுகைக்கும. (அறமபொருளாதி) பயனகள்யாவும அவரிடததிலேயே குடிகொளளும எ - று

இச்செயயுளால் நன்னிலைதவறுதே யெனக்கூறியதாம

இதனை, ஷை, பணபுடைமை.

"எணபதததா லெய்த லெளிதெனப யார்மாடடும-பணபுடைமை யென்னும வழக்கு.
அனபுடைமை யானற குடிப்பிறநத லிவவிரண்டும-பணபுடைமை யெனனும வழகசு.
நயஞருடி நனறி புரிநத பயனுடையார்-பணபுபா ராடடு முலகு
நகையுள்ளு மினனு நிகழ்சசி பதையுளளும-பணபுள பாடபிவா மாட்டி.
பணபிலான பெறற பெருளுசெலவ நனபால-கலநதீமை யாறறிரிந சறறு."—என்பத னானும,

புறநானூறு.

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிநதிர
ரமூத மியைவ தாயினு மினிதெனத
தமிய ருணடலு மிலரே முனிவிலா
தஞசலு மிலாபிற ரஞசுவ தஞசிப்
புகழெனி னுயிருங கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன பெறினுங் கொளளல ரயாவி
யகநன மாட்சி யனைய ராகித
தமகெனை முயலா நோனரூட்
பிறாகென முயலுந ருண்மை யானே."—என்பதனானுமுணர்க. ()

வைத்துப பொருளீத தானுகரான் வழஙகா னிருநதுஞ செததாளே
செதத பின்ன ரெனசெய்வான் றீயா கொளவ ரீடடுதலான
மெததும் வருத்த மேயன்றி வேலெருன மிலலே யாதலினுற்
பொததும வெறுக்கை நனறியுறல புரிதது வழஙக லேயாகும.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அநுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அவனுயிரோடிருந்தும் செத்தவனேயாவான் இறந்தபின்னா (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனுவான். கள்வர் மூதலாலோ கொள்வார்கள் பொருள்தேதெலாலுண்டாய பிரயாசமேயனறி வேறோர் பலனுமிலலை ஆன படியால, மிகுதியாகிய செல்வத்தாற பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப (பிறாகுங்) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செலவப்பயனை நுகரெனகூறியதாம

இதணை, ஷை, நனயில செல்வம

"வைத்தான்வாய சான்ற பெருமபொரு ளஃதுண்ணை-செததான செயக்கிடநத நில.
பொருளாளு மெல்லாமென நீயா திவறு-மருளாளு மாணப பிறபபு.
ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா-தோற்ற நிலக்குப் பொறை.
எச்சமென றெனனெண்ணுங் கொலலோ வொருவரா-னசசப படாஅ தவன
ஏதம் பெருஞசெலவந் தானறவ்வான் ஈககார்க்கொன-றீத லியல்பிலா தான
அன்பொரீஇத் தறசெற றறநோககா நீட்டிய-வொணபொருள கொள்வர் பிறா"—
என்பதனுனும்,

பாரதவெண்பா.

"நீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தா தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருளபோய மாயகினற தெனறுபொருள வைததார்க
ளெப்பொழுது நீங்கா திடர்."—என்பதனுனுமறிக. (கசஅ)

இழிநத தொழிலி ஞணுவதே யெய்தற கரிய நரணைன்ப
ரொழிநத மனைவாக குடலொடுகக மொளிவா ணுதலா நாணையாங
கழிநது விடநாண மண்கோடல கருதார நலமெல லாமவளாப்பா
ரழிநது நாணமற நுயிரவாழா ராவி பழிநது நாணுளவா.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுகளு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாணமென்று பெரியோ சொல்லுவர் அவ்வாறனறி மனதினமைதலினுலாவது சொலலின ருழ்மையினுலாவது உடலினுகிகதனினுலாவது உண்டாகும நாணம பிரகாசிககின்ற ஒளலிய நெறறியையுடைய மாதாகளுகருகிய நாணமபோனறதாம அவா நாணமழியுமபடி பூமியைக்கொளளுதல கருதார நனமையானதைத்தையே செயவாகள். நாணத்தினபொருடடு உயிரைகாவாது விடுவா உயிரினபொருட்டு நாணதனைக் காவாது விடார். எ - று.

இசசெய்யுளால நாணமழியாதிருவெனக கூறியதாம்.

இதணை, ஷை, நாணுடைமை.

"கருமததா ணுணுத ணுணுத திருநுத - னலலவா நாணுப் பிற.
ஊணுடை யெசச மூயிராகெலலாம வேறலல - நாணுடைமை மாநதர் சிறப்பு.
பிறாபழியுந தமபழியு நாணுவார் நாணுக - குறைபதி யெனனு மூலகு.
நாணவேலி கொளளாது மனனே வியனஞாலம - பேணலர் மேலா யவா.
நாணு லுயிரைத துறப்ப ருயிரப்பொருட்டா - ணுண்டுறவா நாணுள் பவா.
குலஞ்சுடங் கொளகை பிழைபபி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக கடை." — என்பதனுனும்,

நாலடியார்.

"இழித்தக்க செய்தொருவ ஞரை வுணலிற
பழித்தக்க செய்யான பசித்த நவரே
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யனரே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும பிறப்பு"—எனபதனுமுணாக. (கசசு)

எடுத்த கருமம முற்றுமை யெய்தின் முடித்தே விடுவலெனத
தொடுத்த முயறசி யமிரணடிற ரேலா துயர்வார் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாகுகி மானங கருதுவா
கெடுத்தல் புரிநதா ராதலினை கிளாக குடியுன தலினமைநதா.

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட் கிடையூறு நேரிட்டாலும முயற்சிவலி விவேகம் ஆகிய இரணடிலுலும் இவற்றை முடிதேவேவேனென்று பினவாஙகாது மேமபடுவர். மானங்கருதுமோ தகாகாலத் தை யோசித்துச் சோமபி (கரியதறைக) கெடுதல செய்தவராவா. ஆதலால நீ குடிதறன்மை வளாக்கும விஷயதநில தளர்சசியுருதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற குடிநலமபெருக்கு எனகூறியதாம.

இதணை, கூ, குடிசெயல்வகை.

"கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னெனனும - பெருமையிற் பீடுடைய தில்.
ஆளவினையு மானற ஏறிவு மெனவிரணடி - னீளவினையா னீளுங குடி
குடிசெயவாக தில்லைப் பருவ மடிசெயது - மானங கருதக கெடும.
இடுமைபைக்கே கொன்கலங கொலலோ குடிமபதறைக - குறற மறைப்பா னுடம்பு."—
எனபதனுமு,

வெண்பாமாலை

'செயிாக ணிழாது செநகோ லுயரி
மயிாக்கண முரச முழங்க—வுயிாகெலலா
நாவ லகலிடதது ஞாயி றனையனுயக
காவலன் சேறல கடன"—எனபதனுமுணாக. (கடுஅ)

உழவித நிருவ ரிருவருமு விதது முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமகுரிய ருபகா ரியரென் பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாகுரியா தொழினமுற றுமுநது முழவினர்பான்
மூழுது மடிபப வேண்டுதலின முதன்மைத துழிவன றமிழைநதா.

(இ - ள்) புதநிரனே! உழவுதொழில் வேளாளாக்குப பெரும்பானமையும் வைசியாகுச சிறுபானமையும் உழுதும உழுவிசதும உண்பதறகுரியதாகும உழ வுதொழில் செய்து புசிப்வாகளே தஙகட்குரியவராவார்கள. அவாகளே யுபகாரிகு ளென்று சொலலப்படுவாகள். ஒருவனைப் பணிசெயது சீவனஞ்செய்பவர்களே பிற ருக்குரியவர்களாவாகள். ஒருகா மற்றைத தொழிலகளில் மூழுதும் டயின்ருலும் உழவுதொழிலுடைய வேளாளாகளிடதநில முழுதும் வநதடிக்கச்செய்தலின் உழு தொழில் முதனமைத் தன்மையுடையதெனறறிகாயாக. எ - று.

இசசெய்யுளால் வேளாணமை பேணு எனகூறியதாம்.

இதணை, ஷை, உழவு.

"சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனு - ழுழந்து முழவே தலே.
உழுவா ருலகத்தார்க காணியஃ தாற்று - தெழுவாரை யெலலாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வாரம் றெல்லாந - தொழுதுண்டி பின்செல் பவர்
பலருடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க காண்ப - ரலருடை நீழ லவர்.
இரவா நிரப்பார்க்கொன நீவா கரவாது - கைசெய்தூண மாலே யவர்.
உழவினர் கைமடங்கி னிலலே விழைவதூஉம - விட்டேமென பாக்கு நிலே."—
என்பதனனும்,

பெரும்பொருள.

"யானே நிளையுடைய தேரோ னினுஞ்சிறநதா
ரீனே நிளையுடைய வோவாழ்நா—யானேப
படையோரகும வெனறி பயகரும் பகடடே
ருடையோர்க கரசரோ வொபபு"—எனபதனனுமுணர்க. (கடிக)

வறுமை போல வின்னது வறுமை யனறி வேறிலலே
மறுவின மொழிகள சோர்வுபடிம வாய்தத குடிநற செயன்மொழிக
னிறுதி படிமற் நிரபபாதி யெலலாத் துயரு முடனுகும
பிறனி லேக்கு மீன்முளும பிளளா யதுவக திடினிறத்தல.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதாகளுத் தனபுதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று வறுமைவரின் குறறமில்லாத சொற்கள சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம நறசெயல மொழிகள இவை யாவுமழியும. இரததல மூதலிய எல்லாத்துன்பங்களும் பினறொடரும. பெறற தாயும் அன்னியனேபோலப் பாராகுமபடி செய்யும. (அது ஒருவேனே) வநதுவிடின் இறததல் நலம. எ - று.

இசசெய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக கூறியதாம.

இதணை, ஷை, நல்குரவு.

"இன்மையி னினனுத தியாதெனி னின்மையி-னினமையே யினனு தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுகருந் தொகையாக-நலகுர வெனனு நசை.
நற்பொரு ணனகுணாநது சொல்லினு நலகூர்தா-சொற்பொருள் சோவு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீனறதா யானும-பிறனபோல நோக்கப் படிம
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரபபினுள-யாதொனறுங் கண்பா டரிது" — என்பத
னனுமி,

வளோயாபதி.

"சொல்லவை சொல்லா சுருங்குபு குழ்நதுணா
நல்லவை யாரு நனிமதிப பாரலலா
கல்வியுங் கைபபொரு ளிலலார் பயிறறிய
புல்லெனறு போதலே மெயயெனற கொண்ணீ."—என்பதனனுமுணாக ()

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பா முன்னின் நிரந்துயிரைத்
துறப்ப தின்மிச் சிலவாழ்வர் தூய்மை யானங் கெடாமையினு
மிறப்ப வுயர்நத கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லாக்காற்
சிறப்பென் பெதுல ரவராளே சிறப்பர் கரவா தவர்மைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுனனமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பரிகத்தரும் மானமும் அழியாமையினல் யாசித்தது உயிரைப்போகாமற் சிலர் வாழ்வார்கள் மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளே) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்படைகா. (ஆதலின், நீ உதாத்தம யாசகனைக்கண்டு குறிப்புணராதுதவுக) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

"இரக்க விரத்தக்காரக் காணிற் கரபபி - னவாபழி தமபழி யன்று
இன்ப மொருவர்க கிரத்த லிரந்தவை - தனப முழுஅ வரின்.
கரப்பிலா கெஞ்சிற கடனறிவா முன்னின - றிரப்புமோ ரேள ருடைத்து
கரப்பிலார் வையகத் தணமையாற கண்ணின - றிரப்பவா மேற்கொள வது.
இரப்பாரை யிலலாயி னீங்கவுமா ஞால - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
ஈவாக ணெனனுண்டாக தோறற மிரநதுகோண - மேவா ரிலாஅக கடை."—
என்பதனுனும்,

புறநானூறு

"ஆடெரி படாஅத கோடிய ரபெபி
ணமபி பூபபத தேமபுபசி யுழலா
பாஅ வினமையாற மேலொடு திரஙகி
யிலலி னூாநத பொலலா வறுமூலை
சுவைததோ றழூஉநதன் மகததுமுக நோகஙி
நீரொடு நிறைநத வீரிதழ் மழைகணெண
மனனயோ னெவ்வநோய நீகஙி நீலஇ
நிறபடர்ந திகினே நற்போர்க குமுண
வெனனிலை யறிநதனை யாயி னினனிலை
கொடிததுங கொளளா தமையல னடிகஙிய
பண்ணமை நரமபிற் பச்சை நலயாழ்
மண்ணா முழவின வயிரிய
ரினமை நீாகுங குடிப்பிறந தோயே "—என்பதனுனுமுணர்க. ()

கண்ணிற் சிறநதார தமமிடத்துங காழுதத மானங கெடநாவாற் பண்ணற் குரிய வறஙகுமித்தும படாஅதொன மிரவார் பெருமையினு லெண்ணிற சிறநதார முயறசியினு லேலா வுபபில் வறுமபுறகை யுண்ணற கமைநத தமைத்தென வுவபப ரேம கண்டனே.

(இ - ள.) எமகணடா! பெருமை குனறிப்போகாவண்ணஞ சிறந்த கடையுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங் கெடும்படி சென்று, செய்யதக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவிலுல் ஒன்றையாகியார். தம்முயறசியினுலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் இடைப்பினும காம புசித்தற்கமைந்த இதுவென்று களிப்புறுவார்கள். ஈ - று.

இச்செய்யுளால ஏற்பதிகழ்சியெனக் கூறியதாம.

இதனை, ஷை, இரவசசம்.

"கரவா துவக்கீயுங் கண்ணன்னுர் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்,
இரத்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைததே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் [சார்பு.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - தண்ணலி னுங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென நிரப்பினு நாவிற் - கிரவி னிளிவந்த தில்.''—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

''கரவாத தெண்ணன்பிற் கண்ணனைநர் கணனு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுளள முருகுமா லெவைகொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வா குறிபபு ''—எனபதனானுமுணாக (கடுசை)

அழுக்குற் றெவாக்கும் வடுகைகாணபா ரசச மாசை யாலனறி
யொழுக்கம் புரியாரா மறைபிறாபா லுயதது மொழிவார தம்போல
விழுகருக கேதுங் கவலாமு னேறற மாகிச செமமாபபார
மழுகரு ளாககே பயன்படுவார வறிதும வறியாரக கிடார கயவா

(இ - ள்.) கீழ்மகைகள் எல்லோரிடதது மொருமையினுற் சுற்றங் காட்டு வார்கள. அச்சததாலும ஆசையாலுமனறி ஒழுகைகஞ்செயயமாட்டார்கள. இரகசியத் தைப் பிறரிடஞ சொனறு வெளியிடுவாகள் தமமைபபோல (பிறாக்கு) அவமானநேரி டின் (அவாகளாகச) சிறிது ங கவலைப்படார. அதற்காக முறபடப் பூரிததுக் களிப்பார் கள. தமமைத் தண்டிப்பவாக்கே கொடுப்பாகள எளியவாக்கொனறு கொகைமாட் டாகள எ - று.

இதனுற் கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஒ, கீழ்மை

''நன்றறி வாரிற் கபவர் திருவுடையா - நெஞ்சத தகல மிலர்
அகப்பட்டி யாவாைாக காணி னவரின - மிபபடசெ செமமாக்குங் கீழ்.
அசசமே கீழ்கள தாசார மெசச - மவாவுணடே லுண்டாரு சிறிது.
அறைபறை யனனவா கயவர்தாங கேடட - மறைபிறாக குய்ததுரைக்க லான்.
ஈாறுகை விதிரா கபவர் கொடிறுடைகுங - கூனகைய ரல்லா தவாக்கு
உடுப்பனூஉ முண்பதனூஉங் காணிற் பிறாமேல - வடுக்காண வற்ருகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியா கயவரொன றுற்றகால - விற்றற குரியா வினைாது.'—என்பத னானும்,

நாலடிமணிக்கடிகை

''மாசு படினு மணிதனசி ருனரூதாம
பூசிக கொளினு மிருமபினகண மாசொட்டிம
பாசத்து னிட்டு விளக்கினுங கீழ்த்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும் ''—என்பதனானுமறிக (கடுசி)

அறத்தீதா டரச நீதி புரிந தகிலம புரத்து பொருளீட்டித
திறத்தால வாழும் வகையெல்லாஞ் செலவக் குமரற் கிவ்வாறங்
குறத்தா னியமபித் திறற்சோம காந்த னுலக பாரமல [ர்காள்.
னெறுத்தீதாட் பெயராததுக் கொடுப்பான்பி னிதனைப் புரிந்தான் புலவீ

(இ - ள்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசதருமத்தை நடத்தி உல கத்தைக் காத்து (தருமவழியிற்) பொருள்தேடி வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகைமுழு

வணையும தன் செல்வப் புதல்வனுகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன தனனுலகடாரத்தை அனனுடைய வலிதகங்கிய சோளிற் பெயர்த்தகொடுகருமபடி இதனைச் செயவானுயினன். புலவர்களே! எ - று.

அரசியற்கைபபடலம முறறிறறு.

ஆகந்திருவிருத்தம் - ருஅ.

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அக்தனருே சோம காருத னகன்மனே நீங்கிப போருது
பைத்தவேத தலையின வைகிப பணிபொடுங கணிதாக கூவி
யொதததரா ளபிடே கததுக குரைக்கென வவருக தெளவி
யுத்தரா யணததி ஞதி யுறுமதிப பூச மெனருர.

(இ - ள்) அரசனுகிய சோமகாந்தன விசாலமான மாளிகையைவிட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருநது நனமையோடுரு சோதிடாகளே யழைதது (என் மகனுகிய சோமகாநதன) பட்டாபிடேகதநிற்குச சரியான தினஞ் சொலலீர்க ளாக வெனக்கட்டளேயிட, சோதிடாகள் ஆலோசிதது உததராயணதநின் முதலமாச மாகிய தைமாசதநில வரும பூசநகூதநிரம (பட்டாபிடேகதநிற்குத தகக்நாள்) எனறு சொன்னாகள. எ - று.

வேந்து + அவை = வேசசவை இது வலிததலவிகாரம்

உததராயணம்—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தகஷிணுயணம்—ஆடிமாச முதல ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன வடதிசையாகவும் தெனறிசையாகவுஞ் செல்வதோர் காலம. உததரம் - வடகரு தகஷிணம - தெற்கு மதி - மாசம்; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளாநத தேயுநகாலம. (க)

அமைசசரை முகததி னேக்கி யணிமுடி கவிபப வெலலா
மிமைகருமு னியறறு வீரென றேவிகன முடங்க னல்கிக்
குமைகருமவை வேற்கை மனனா கோதறு முனிவா சேய்மைத்
தமாக்குமற றெவாகருரு தூதர தங்களே விடுததிட டானே.

(இ - ள்) மநதிரிகளே முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபி டேகஞ்செய்ய (வேண்டுதலின, அதறகு வேணடுவன) வெல்லாவறறையும இமைப் பொழுதிற்கு முனனரே செயவீர்களாகவெனறு கட்டளேசெயது, (சததருக்களேக் கொன்று) குவியலாக்குரு கூர்மைவாய்நத வேற்படை தாஙகிய சோமகாந்தமனனன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குரு தூரதநிலுள்ள உறவினருகளும மற்றெல்லாருக்குந் திரு மூகமிகத தூதாகளேச் செலுத்தினன். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களே யமைப்போர். மூடங்கல் - ஓலை; இது மூடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து (உ)

கருணையங் குரவற் கூவிக் ைகதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
கிருநிலங் காவ னல்க வின்னுயிர்த்தெனை பிடே கததுக

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணாததுக வென்ன வண்ணன் பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளிக் திதுவுஞ் சொன்னன்.

(இ - ள்.) திருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனே விளித்தக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே!) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளேன். (அவனுகு) மகுடாபிடேகஞ் செயய வேண்டிய நீக்கப்படாக வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத) தெரிவிக்கவேண்டுமெ னனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டிய பொருள்களெயெல்லா மெழுதிகொதெது இதுவுஞ் சொல்வினன். எ - று.

இயைதனென் என்பதில என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதி. (கூ)

புண்ணிய பூமி முகுகட புண்ணியன் சநநி தானந
தண்ணிய நதியின நீரந ததைநதவுய் யானந தனனி
லெண்ணுமிவ விடதது ளொனறு மிடமிடத் தஞுமீ சான
மண்ணுறு கிழகது தீசி யாமபி டேகத் தானம.

(இ - ள) புணணியபூமியும், புண்ணியசூபியாகிய திரிநேத்திரஙகளையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும, தட்பமாகிய நதிநீரமும, நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணகளிட்ட இடஙகளிலொனறும், அவ்விடதிலும் தென்திழக்கு பொருந்திய திழக்கு வடகு (ஆகிய இவற்றி லோ) திகழும அபிடேகத தானமாம எ - று. (ச)

ஊமழுழ மாதி யைமபத் தைமமுழுத தளவின காறு
மைமமுகி நவழ வாகுகு மணடபத தகநதசி யாகுஞ
செமமணித தூண் ராறு சோபதி ஞறு ருறும
பொய்மமுதல் கடிநது காவல் புரிதரும புலவு வேலோய்

(இ - ள்.) பொயமுதலியவறறைத தண்டிதது அரசுசெலுததும புலான்மண மமைதத வேறபடை தரிததஅரசனே! மேகஙகள் தவழ்நதுசெலலுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம ஐநதுமுழமுதல் ஐமபததைநத முழதளவுவரையில உள்ள தாம். செவ்விய மாணிகக தூணகள பன்னிரண்டும, பொருநதியபதிஞறும, மூப்பத் தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம எ - று.

பொய் என்றது ரண்டுப் பொய் புகல்வோரை யுணாதலியது (நி)

அரசுவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொனறும
விரசுபன் மணியாற் பொனஞல் வெளளியாற றும்பி ரத்தாற
பரசுபத் திரபீ டநதாம பணணுவ தாமயா கதுக்
குரைசெயு மரமு மாகு முறறபான மரமு மாகும.

(இ - ள்.) அரசுவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன் றும், (ஆகவிரண்டு) பதகிர பீடஙகள, நெருஙகிய பலரதனினஙகளாலாவது பொன் ஞலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்பதக்கதாம். அல்லது யாகத் திற்குச சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம. அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலு மாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள - ஆல அத்தி அரசுமுதலியன.

பான்மரம - பாலுள்ள மரங்கள். (சு)

ஒருமுழ முயர்ந்து செவ்வே யொன்றரை யகன்று முன்பி
னிருபடி யிணங்கி நான்கு பததொறு மிருபசு சொன்ன
பொருள்களி னொன்றற செயது பொருந்திய நிலதிற மிக்கிற
குருமணி மண்ட பததைக குயிறறுமா மியறறு கெனறான.

(இ - ள்.) ஒருமுழமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றரைமுழமகன்று, முன்னும் பின்னும் இருபக்கலிலும படிகளபொருந்தி, நான்கு காலகளோடு மிருகுமபடி, மேற் கூறிய பொருளகளிலொனறற் (பீடங்கள) செய்து, (மேறசொனன) தகுதியான இடதனில (மூனறுதிகுகளில ஒர) திகதில நிறமமைந்த இரதினக மண்டபததைக செயயுமபடி கட்டளையிகெவெனறான (ஆசிரியன) எ - று (எ)

அமமொழி கேடடு மனன னழைததுவந திறைஞசி னினற
கமமியர் தமமை நோக்கிக கதிரபொழி மணியும பொனனு
மிமமெனு மூனனா நலகி யிரணடுபீ டஞசெய தீஙகுத
தமமினென மியலபுங கூறி மறறதுஞ சாறறு கினறான.

(இ - ள்) சோமகாநதன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்ததையைக்கேட்டு,தான அழைத்துவந்து சேவிததுநிறகினற தபதிகளபபாதது, ஒளிவிமெ இரதினஙகளும் பொன்னும் விளைவிற்கொடுதது, இரணடு பீடஙகளமைதது இஙகுகொணடுவொருஙக ளென்று, அவற்றின தனமையையும் (ஆசிரியனுரைததவகையே) கூறி, மேலுஞ சொல்லுகினறான. எ - று.

கமமியா - சிற்பர் (அ)

பணிமுழக் கருத வாய்ததற் பகடடெழின மகிற லததி
லணிதரு குணகருத திகதி லிமபதனதமை முழதது னெலலை
துணியற தூண்கண் மூபபத தாரெடு துலஙக விண்ணு
மிணிதரா மணட பநதா ஞெனறற விழைதக வெனறான.

(இ - ள) வாததியஙகளின ஓசையகலாத தலைவாயிலும பெருமைதங்கிய அழகிய மகிறலததோடணிநத கீழ்ததிசையில ஐம்பதனதாது முழஉளவில ஒபபற்ற மூப்பதனதாறு தூணகளும விளஙகுமபடி தேவலோகமும ஒபபாகாத மண்டபமொன்று பொருந்துமபடி செய்வீரகளாகவென்ற உதிரவு செயதனன. எ - று. (கூ)

நம்பனே புதநி யெனறு நலத்தகு சிறபா போநது
செம்பொனே யுருககி வாதனுத திவளொளி மணிககால யாத்துப்
பமபெழிற பீட மாககிப படிகளும பயிலச சோதது
வெமபுறு மடங்கற றிண்கால வெள்ளியா லியறறி யிடடார.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நனமைவாயநத சிற்பர்களபுகுந்து செம்பொன்னே யுருக்கிசசாய்ததது, பிரகாசிகினற காநதிபொருந்திய இரதினஙக ளோடப்பதிதது, அழகுபொருநதிய பீடமாகசெயது, படிகளும் பொருநதவமைத்து, கோபமுற்ற சிஙகதின வலிய காலகளே வெள்ளியினுற் செயதுவைததார்கள். எ-று.

கால்யாதது - இதில கால் உபசர்க்கம (கo)

வேறு.

இருநில மகழ்நது மணலசொரிந் திடியா வெழிலகொளநீலங்கீழ்பபடித்து
மருவுவிக் துர்ம மிடைபபடித் ததன்மேன மரகதம படித்தவன் குறட்டிற

குருமணிப் பதும ராகஞ்செய் தூண்கோ மேதஞசெய் போதிகைகூட்டிப் பருமணிப் புட்ப ராகவுத திரததில வசகிரப பலகையும பரப்பி.

(இ - ள்) பெரிய பூமியைத்தோணடி மணலைப்பெய்து (தரையை) இடித்து, அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவளத்தை இடைப்பதித்து, அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், நிறமபொருந்திய பதும ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும, கோமேதகரத்தினத்தாற் செய்த போதிகையுஞ் சோத்தி, பருத்த புட்பராகரத்தினதத்தாற் செயத வுதிரதத்தினபேரில், வசிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடலகள குளகம. (கக)

கொடுஙகைகள வயிடூ ரியதத்தினும யாளி வரிகுளிர மதிசசிலை யாணுங கொடுங்கையிற்றாகருஙகோவைரித்தினத்தது குலாவுபித்திகைபளிக்காணு நெடுஙகளி பயபப வமைத்துநாற புறநதுநிரை மணிவாயதலகள விடுத்துப் படுங்கதிரக கனகத் தகடகம படுத்துப பனமணி மணடபஞ செய்தார.

(இ - ள்) கொடுஙகைகள் வயிடூரியரதத்தினதத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த சந்திரகாந்தக் கலலாலும, கொடுஙகையினினறு தொஙகவிட்டகோவலகள முதலுக களாலும, பிரகாசிகினற சுவர்த்தலஙகள பளிங்குகற்களாலும (கணடமாதத்திரத்தி லேயே) பெருஞசுதோஷ்தத்தை யுணடுசெய்யும்படி யியற்றி, நானகுபகஙகளிலும வரிசையாக அழகிய வாயிலகளவிட்டு, ஒளிவிடுகினற பொறறகட்டையுளளே பரப் பிப் பல ரத்தினஙகளாலாகிய மணடபஞ்செயது மூடிதத்தாகள. எ - று (கஉ)

வே று

நீணட தூண்டொறு நீளகுலே வாழையு
மாணட பூகமும வாரகழை வேழமு
மீணட யாதது வீதானத திடையிடைத
தூண்டி ருத விளகருந தூறுதத்தனர

(இ - ள்) நீணட தூணகடோறும நெடிய குலகளையுடைய வாழைகளையும், மாட்சிமைதஙகிய கமுகுகளையும, நீணட கருபபஙகழிகளையும பொருந்தகட்டி, மேற் கட்டின இடையிடையில் தூஙகாவிளகுகளையுங் தஙகவைததாகள எ - று.

அருமப பேரொளி மாலையு மாடியுஞ
சுருமப ருமலா மாலையுந தூகுஞா
விருமப நாரந்த மென்கனி யாதிகாத்
தொருஙகு நாறமின ரோவியந தீடடினா.

(இ - ள்) அருமபுகினற மிக பிரகாசத்தையுடைய இரதத்தினமாலகளையும், வண்கொளருத மலர்மாலகளையுந கட்டினாகள். இசசிகைத்தக்க நாரத்தம்பழமுதலிய வற்றை யொருசேரக கடடித தொஙகவிட்டாகள. சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமா பன்மணித் தோரணங கட்டினர
வாம மண்டப மாடிருங் காவணஞ
சேரம மண்டிலந தூனன வெடுத்தனர
சேம மெனனச செழுஙகவின செய்தனர.

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாவுமபடி மேல்லேகளை வைத்தார்கள். சேம மூண்டாகுமபடி செழுமைமதங்கிய அழகினைச செய்தார்கள் எ - று

சாவண மெதிசை - மேல்லே வைத்தல சோமமண்டலந் தனைமெளவும அடைமாழி பால நாட்டியசோலே யெனக்கொளக. (கூரு)

அரன முனன ரடுகதிரு கடமப
ரரத னருகிழை யாதன முலனவைர
தரவப பூங்கழ லாயணி மணடப
மரணுக மேறுபரல் முக்கின மெனறன.

(இ - ள்) அரசன சமுகதைசயிருத்த சபதிகள இரத்தினந்தாற செயத பீடதைத முனனே யிருத்தி, ஒலியையுடைய அழகியவீரகழலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுகுத் தகுமபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கபபட்ட அழகிய மண்டபதைத் தனரு கச் செயதமுடிததோமெனறு சொனனார்கள எ - று (கசு)

அகிலங காலகு மரச னிருமபொனனு
ளுகிலும பூணுஞ செரிநதவரப பேரகினனை
முகிலு நிலைப மெயமமணி மணடபஞ
செகிலி லுலபுணர தேகிக ணணினனை

(இ - ள்) உலகதைக்காகாகும ஏமகணடராசன மிக பொனனையும வசு திரத்தையும ஆபரணதைதையும (மழைபோல மிருகியாசச) சொரிநது அரபதிகளேச செலல விடுததனன. இரதினஙகள நெருஙகியுள மேகமளாவிய மணடபதைதக் குறறமிலலாத தூலகளே யாராயசசிசெயத ஆசிரியனடைதனன எ - று (கஎ)

ஐமபத தைநது முழுததகத தெலலையி
நமபு நூலபதி னைகிடடு ரனபதம
பமபு தூறறு பததொனப தாகினனை
மொய்மபின வீதிபன மூனறுபல மூனறுற

(இ - ள்) (அமமணடபஙகொணட) ஐமபததைநது முழுதுதளவு தூரமும, விருமபததக பதினைநது நூலகள தடடி (நீஙகினறுங குழுகினறும) பதினமூனறு பதினமூனறு வீதிகள பொருநதுமபடி, நெருஙகிய நூறறுபததொனபது இடஙக ளாகப பிரிததனன. எ - று

இரணடு நூலகளிடடாலனறி ஒரெலலையுணடாசாமையின, பதினைநது நூலக ளிட்டுப் பதினமூனறு வரிசையாகினறெனனறும, பதினமூனறு பதினமூனறுகள நூற றறுபததொனபதெனறும, அவை சதுரவடிவாகச செயதனனெனறுங கண்டுகொளக.

நாபப ணிலைற பகுதிதாரு நனமுழுத
நாபபின ரெனறவ ளலபி யாகைஞ
மூபபபி லாத முலையுமை யாளுற
நீபபி லாமணி வேதிகி கழுதநினனை.

(இ - ள்) (அநத நூறறுபத தொனபதிடஙகளில) நடுவில நினற பதமதிற சிவபெருமானுடனை உமாதேவியார வீறறிருகுமபடி, அருமையாகிய அழகியவெதிகை யொனறு செயதனன எ - று

ஆப்பின் சென்றவலுமியான - பசுவினபின சென்றவனுகிய திருமாலாற் காணப்படாத சிவபெருமான. கிருமால கிருஷ்ணவதாரத்தில ஆயாகுலத்தில அவதரித்துப் பசுமந்தை மேய்த்ததனமையின், அவனா "ஆபபின சென்றவன" எனபபட்டனா

இது பதின்மூனறு வரிசைகளில எழாம வரிசையில எழாம வீடெனகொளக.

மூப்பிலாத மூலை - முதிராத இளநதனஙகள்.

அகனதைச சூழ விதிதகவினை தேரடடமும
விதிதி பேசுரா வேதிகை யிடடல
மிதனதைச சூழ்பத மீடெடுத நாவிலா
கொதனுக கெனறு குயிறறினன வேதிகை.

(இ - ள) அதனைச் சூழுமபடி யதிதனுளள எடடுபபதஙகளிலும விதிதியே சுரா எணமருகளும வேதிகைகள செயதனன விதிதியேசுர வேதிகைகளைச சூழ்நத பதஙகள பதினறிலும நாதுவின கூடடநதிற கெனறு வேதிகைகள செயதனன எ-று

இது பதினமூனறு வரிசைகளில ஆறு எழு எடடு ஆகிய மூனறு வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதகூடியவை, எனறுல நடுவேயுளள ஒனபது பதஙகளில சிவபிரானுகொனறவிதைச சூழ்நது நிறபவையாம

அதைசசூழ்ந்த பதினறு பதமெனறது - பதினமூனறு வரிசைகளில ஐநது ஆறு எழு எட்டு ஒனபது ஆகிய ஐநது வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதகூடிய வை, எனறல, சுறறிலும நானகு வரிசைகள வெறறிடமாகசெணட ஓர வரிசை யெனக. (உ0)

அறிநதனுச சூழநத பதாடரு நானகையும
விடுதலிர லாரும வழுங்குறு வீதியாக
தொடுதது நோபத மூனறுங வாயமாய
படுத்த னைநிலை நானகிறும பணபுற

(இ - ள) (சாதுவின கொதது வரிசையை) அதிததுச சூழநத இருபதது நானகு பதஙகளோயும யாவரும உபயோகிகும வீதியாகவிடுதது, நாறறிசைகளிலும மூமமூனறுபதவிகளாத துவாரமாக அழகுறத தொடுதது செயதனன எ-று

அறு நானகுபதமெனறது - மூனறு முநறபதது வரையிலுளளபதஙகள் நாற புறததும பொருநதவநதவை யெனக.

நோபத மூனறு எனபது எழாவது வரியில மூனறு. இதனை நாறபுறதததில கொள்க (உக)

ஒழிநத நூறறெடு பதஙகளு முருநதிராக
கிழிநதி டாமணி வேதியி யறறினை
மொழிநத வீதியுள் மூறறமுறறமையா
லழிநதி டாதவ குணடமு மாகுனை.

(இ - ள) (இவறறு கணகளிட்டவைபோக) ஒழிநத நூற்றெடுப் பதஙகளிலும நூறறெடு ருதராகட்கு, சிறப்புறற அழகிய வேதிகைகள செய்தனன. மூற்கூறிய (இருபதுநானகு பதஙகளோயுடைய) வீதியில, அழியாமையுடைய நவ குணடங்களோயு மெய்தனன எ-று

இது வீதிகளும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு. இவ்வகையாக நானகுமூலைகளிலுஞ் சேர்க்க நூற்றெட்டாதல காண்க. (உ2)

ஆங்கு நீங்கி யிருதனை மலைவனை
நீங்கி லாயமுனை நீடிய யாவையு
நீங்க ணுபதனை னெனறலு நிராகிலை
பாங்கு னாயகுப பணிபணிக கினறனை

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மனனனை யிதனனை குற்ற மிலலாத ஆசிரியரை முனனை தேவரி சொழுதிய வெலலாப் பொருள்களையும இவ்விடத்தி லமைந்தனை எனறு சொலலவும (அற்றைப) பாதனன். அருகிலுளள சிடா முகலான் வாளுகுப பணிவிடைகள் கடடளையிடுகினறனன. எ - று (உக)

வேறு.

முக்கணற குரிய முபப மூனறிழை நூலும் வெறபின
மைகணடை பிரமை சாதன நாலுமற றேனை யோரகுத
தொகுகுமப படகொவ வொன குகவே சூழக தொககு
மிகுபல சமிதை பாதி வேறுவே றுயக வெனறான.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுகுரிய மும்பதஞ்சிற்கு மூனறிழைகள வாயுத நூலும, பாவதாஜ புதநிரியாராகிய கரிய கணகளையுடைய உமாதேவியாருடைய மும்பதஞ்சிற்கு இரணடிழைகள் பொருநதிய நூலும, பிறதேவா கட்குரிய தொருதியாகிய மும்பஙகடகு ஒவவொனிழையுடைய நூலுமாகச சுறறுக. தொகுகும், மேமபடட பல்வகைச சமிதை முதலியனவும (அவரவாகடகேறப) வெவ் வேறுக ஆராயநதெகுகவெனறு சொலலினன எ - று.

தொகுகு - மாநதின படடைகள். சமிதை - ஒமவிறகு. ஆதியெனறதால் தளிர பழ முதலியனவுங்கொளக (உச)

தருபபைக ளாயத நெயபகு தகுகவ குரவன செய்தங
கிருபபவ ணுக முலனி றிறவணு லேவப படட
திருபபொலி யமைசா யாகருஞ செயபணி செபபி விட்டா
விருபபொடு பணிநதெதல லேருமு வேறுவே றியறறப புகுகா.

(இ - ள) தருபபைகளை யாராயசசி செயது, செயயதகுக செயலகளைச் செய்து ஆசிரியன அங்கே யிருகக, முனனா அரசனுற கட்டளையிடபபறற செலவ மிக்க மநதிரிகள அவரவாகடகு (தாநதாம) செயயதகுக காரியங்களைச சொலலிவிட் டாகள. யாவரும ஆசையுடன பணிநது வெவவேறுகத ததமகுரியதொழில்களைச செயயப புகுநதாகள எ - று (உடி)

தெளளிய வேவ ளாளா செபபலு மகிழ்நது போறறி
வளளுவ ணுண்டு பூசி வாலிய வணிநது வீர
வெள்ளிய வேறறுப போரவை விசிமுர செடுதது வல்லே
கள்ளிவர மாலை நெற்பிக களிறறினிட டேறறிச சொலவானை.

(இ - ள்.) தெளிவமைநத வேவலாட்கள (இவ்வகையாகக) கூறவும, வள்ளுவன் சநதோஷிதத்த நிநதது அண்மை புனிதது வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைமதங்கிய எருதின தோலாற் போர்வைசெய்து கட்டிய மூரசத்தை யெடுத்து, தேன சிந்தும மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையினபேரிலிட்டு விரைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாறறுகின்றான. எ - று. (உசு)

வாழியவஞ ஞானமு மெஞ்சும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மணுநெறியிச செங்கோல வாழி
வாழிய சோம காந்த மனைவன கிழக்க லோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம வாழியிர நகர மெனறான

(இ - ள) எவ்விடத்தும எக்காலத்தும விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழக்கடவன. வைதிகநெறிவாழ்கக்கடவது மறுமுறைபடி செலுத்துதலு செங்கோல வாழக்கடவது சோமகாந்தசாசன தன சுறறத்தாரோடு வாழக்கடவன உலகமுழுவதும வாழ்கக்கடவது இவ்வாறு தேவகரம வாழ்கக்கடவது எ - று (உஎ)

கலிமகள வீரச செவ்வி மூனனமே காணி கொணட
மலிங்கா சேகாளி ஞறகு மண்மக லோடு செலவத்
தலிமக ளிவ்வை நாளைத் தகைவர் புணாத்த நினறு
நிலிமுகப பூணி லெல்லா மிருநகா புணைக வென்றான.

(இ - ள்) சரசுவதியும, விஜயலட்சுமியும் மூனனமே யிருபபிடமாகக்கொண்ட மலிபோல்பூரித்த தோளையுடைய எமகண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த திருமகளும ஆகிய இவர்களே நாளைப்பொழுதில மணமபுணாத்தும்படி தகைவர்கள் சீமாளித்துளா (ஆதலின) தகடடுவடிவாகசெயத முகத்தையுடைய ஆபரணமணிந்த யானைகளையாவரும பெரிய இருநகரத்தை யலங்கரிபபீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று

கலவியும வெறறியும மூனனரேயுடையஞதலின் "கலிமகளவீரசெலவி மூனனரே காணிகொணட மலி நிகா சேளினனை" எனறும, பூபாரத்தையும இராச செலவத்தையுங கொடுக்கபடுதலின "மணமகளோடு செயவத்தலிமகள இவரைப புணாத்த"—எனறுங்கூறினார (உஅ)

பணடைய தினத்தின மெலும் பாரிக்க வறமபா ரிக்க
மணடிய பொருளைகை யிலலோர மனைவ னிதிபபண டாரம
விணடன வாயகல செனறு சேணெடுவ கொணடு செயக
வுணடெனில வெறபபுத தெயவத்த துளத்தஃ தொழிக வெனறான.

(இ - ள) மூனனைய நாளைக்காட்டிலும (எலலாபபராக்கிரமங்களும) வளருக தருமம் விருத்தியாருக மிக்கபொருள கையிலிலலாதவாகள அரசனுடைய செல்வமாகிய பொக்கிஷத்தின நிறைந்துளளவாயிலகளிறசென்று வேணடுமளவும் (கேடடுப்) பொருள்பெற்றுச்செயக தெயவத்தின மனத்தில வெறுபபிருக்குமாயின அதுவும விலக்கவெனக்கூறினன. எ - று (உக)

இனிபன நுகாந்து பூசி பெழிலகொள வணிந்து மெனறீங
கனியென மொழிந்து னினபங் கனிந்த வளவ ளாவிப
புனிறவிண் ணவாகளுப பூசை பேறறுக பேறறு கெனனு
நனிபல பொருளுஞ சொலலி நவிறபுர செருக்கி ஞனே.

(இ - ள) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி, (சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெலலிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

த்து, மனத்தில இனபமதிகரிகக (ஒருவரோடொருவர) அளவளாவி, பரிசுததமாகிய தேவாகட்குச்சிறப்புசெயக சிறபபுசெயகவெனற, பலபொருளகளையும் நலலுகக கூறிப் பெருமைபொருநதிய முரசததை யறைதனன. எ - று. (கூ0)

அறைபறை வருகதுச சரனை வரும்பொரு ளுணர்நதன போடு
நிறைதரு மறஙக ளாறமி நெடுநகர முழுஅஙு கோடிதத்
தூறையுகா கரிக ரெலலா முவநதனர ததக மைவநதாக
கிறைமைவந தடுததாங குளள மாநிக ளினிய ராலுர

(இ - ள) ஒலிகினைற பறையறைந்து (வளளுவன கூறியவற்றின்) அரிய பொருளகளை யறிந்த, அனபுடன நிறைவாகிய தருமஙகளைசசெயது, பெரிய நகரமுழுவனதையும அலஙகாரஞ்செயது, அநநகரவாசிகள யாவரும தீதக புதலவாகளுகுத தலைமைவநதாறபோல மனமுதலியன இனியவாகளாஞாகள எ - று. (கூக)

மீசனைகட கிறைவ னேவச சேவடி பணிநது போநது
யாசனைகட கரசை யாதிகா ரணருனை லரசன மணணிக
தேனிவா மதம ருநத திருமுக மெழுதி யோடை
பூநிற துதலின விகசிப பொறபுறப பணணி ஞனே

(இ - ள) சேனைகளுக்குத தலைவன கட்டளை செயய, யானைகட கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனுயுளளவன செவநத பாதஙகளைப பணிநது வநது, நீலகத வண்டுகள மொய்கக மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகததில (சிந தூரம) எழுதி, முகபடாதத்தினை அழகிய நிறமமைநத நெறறியிற கட்டி அழகுபெறச செயதனன. எ - று

ஆதோரணா - யானைப்பாகா குதத்தகோற்காரா

யானை கனனமதப பெருகுகுடைமையின "தேனிவா மதமருந திருமுகம" எனபபட்டது. (கூட)

வலவரு னிறைவன சென்று வாகொடி யுயாதநிக தூசுங்
கலனுநன கணிநது பூடடுபு கவனவா பரியும பணைகை
குலவிய கொறற வைவாள கொடுமரம பகழி யாதி
பலவுமுண ணிறைத்து வைத துப பாநிதிதோ பணணி ஞனே

(இ - ள) தேர்பபாகனுரட்டலைவன சென்று நெடிய துவசததைக கட்டி வஸநிரமும ஆபரணஙகளும நலலுகபபூட்டி, கடடதகக வேகதையுடைய தாவிச செல்லுய குதிரையையும அலஙகரிதது, நெருஙகிய வெறறிபொருநதிய கூரமை வாயந வாளும விலலும அமபும முதலிய பல பொருளகளையும உளளே நிறைதது வைததுப் பெருமைபொருநதிய இரதததை யலங்கரிததனன எ - று (கூக)

வாதுவாக நிறைவன சென்று வாசநீர முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றெழிநது நலல குணத்ததாய பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கலினப பாய்மாப பேரொலிக கலனகள் பூட்டிக
காதடி மயிாக ளாததுக் கவினமிகப் பணணி ஞனே.

(இ - ள) குதிரைசசேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினுல் முழுதுங் கழுவி, குறறமு நிறைதுமின்றி நறகுணமுடையதாய்ப் பகைவர் மனத்தைக

சூழம்பச்செய்யுங கடிவாளம்பூணட பாயநது செலலுங குதிரையை, மிகக வொளி வாய்நத ஆபரணஙகளைப் பூடடிக காதின அடியிலுளள மயிரகளைக கடடி மிகக அழ குடையதாகச செய்தனன எ - று

வாதுவா - குதிரைசசேவகா காதடி மயிரகளாததல - இது காதினடியில வளாந்த மயிரைப் பினனிவிடுதலாம. (சுச)

சாரண ரடிகதது நினறு தகுதியி னளிதத வோலை
பேரரண வியகை யேநதிப பொருடொரிங கரச ராதிச
சீரண வியவெல லாருஞ செமிததவங் கதத ராகிப்
பூரண வனபபின் வாயநத பூவைய ரேடுஞ சாரநதா

(இ - ள) மனனாமுதலிய சிறப்புறறயாவரும், (சோமகாநதனவிடுதத) தூது வா சமீபிதது நினறு, தகுதியோடு கொடுதத திருமுகததைக கையிலேறறு அதன பொருளேயுணாநது, நெருஙகிய (நாலவகை) அஙகஙகளேயுமுடையவாகளாகி, நிறைநத அழகுடனபொருநதிய தததம மனவிமாருடன (தேவகரததை)அடைநதாகள. எ-று.

வாரண மூழகக மோபால வாமபரி மூழகக மோபாற
றேரணி மூழகக மோபாற செமபடை மூழகக மோபா
லாரண மூழகக மோபா லாடலின மூழகக மோபாற
றேரண மாட வீதி தொறுநிறைந திடட வனறே.

(இ - ள) ஒருபககலில யானையினமூழககமும, ஒருபககலில தாவிசசெல்லுங் குதிரையின மூழககமும, ஒருபககலில அழகிய தேரின மூழககமும, ஒருபககலில் நெருஙகிய படையின மூழககமும, ஒருபககலில வேதததின மூழகமும, ஒருபககலில நடனதின மூழகமுமாகத தோரணஙகடடிய மாடவீதிகளிலெலலாம நிறைநதிருந தன எ - று (சுசு)

பூமபுன லாடி வாரும பொழிலவிளை யாடி வாருங
கோமபிழி மாநது வாருஞ செமிநதுவா தாடி வாருங
கூமபுரு மாட வீதிக ணோடமோ தாகது வாரு
மாமபல விணையில வெவவேறு நுயின றடுதது தாரை லெலலாம.

(இ - ள) அஙகுளதவாகள யாவரும அழகிய நீரில விளையாடுபவாகளும, சோலைகளில விளையாடுபவாகளும, மதுரமாகிய களளேயருகதுபவாகளும, நெருஙகிய சூதாடுபவாகளும, சனபபெருகதையை மாடவீதியின அலஙகாரஙகளேப பாரப்பவா களுமாகிய பலதிறபபடட செயலகளில வெவவேறுளாகள எ - று.

வாதாடுவாரும், எனபதறகுத தாமுணட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மெனப் பொருள கூறினுமமையும.

புனலாட்டு, பொழிலவிளையாடடு, கட்குடிததல, சூதாடல முதலியன பெருஙகாப்பியத துறுப்புகளிற சோநதவை. (சுஎ)

அனவரு மினைய ராக வமைதகுகா ளடுதத வோடுமை
புனைகழ லரச னேவப் புனையறு விதியி ணுசான்
வினைமுடி நாடரு முனனே மேவிய மூனறு காளின
வணிகலத துறுமணிடடு வணமோ வித்தி ணுனே.

(இ-ள்.) (அதன்பின்வருகரதரிசிருகுமம்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சகதோஷ முற்று) இருக்க, (படடாபிடேகஞ்செய்து குடியிருத்தினை ஏகுதுசேவகம், அலங்காரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த சேமமாகுதமன்ன ரதிரவுசெயய, குறைமறை ஆசாரியன பட்டாபிடேகஞ் செயவிக்கும் நினைந்து மூடபடப பொருந்திய மூனறுகினைத திலே, செயயபபட்ட பாலிலை யில மணணிடங், வணமைசங்கிய மூலைகளே விதைத்தனை எ - று

பாலிலையில மணணிற்சில மிருதசகரிகணமென்னும், மூலவிதைதசில அங்குராரப்பணமெனறுஞ சொலலபபடும (உஅ)

வழிவரு நாவிற நந்த மலாபொரி யிரிசி சாது
பொழிதயி ரளவு வாவிய பூசிதது பலிமு னிடுக
கழிபெரு மகிழவி னேடு கடவுள ராஞ மொலலா
மொழிவில ராக வீணடை யுறுமென விளிதது டாரீன

(இ - ள்) அதிகத தினதது சில வாசசங்கிய மலாகளும, பொரியும, அரிசியும, சநதனமும, பொழிகின்ற தயிருகலரது, பூசையாறறி, மூறபடப பலியிட்டு, மிக மேமபடட களிபபுடன தேவாகளாயுளளவாகள யாவரும ஒருவருநீஙகாமல இவ விடதது சில வருவீரகளாகவெனறு (மநதிரசசெயயலால) அழைததனை எ - று. (ஙக)

ஏநதிலே வேலான மைநத மினைகளை டறுகு நலல
சாநதினொ டபொருடபி படடங கமைதது கமான கலிபொறிறா
காநதெளிப படையு மலிறற கடனமுறை பூசை யாறறி
யீநதனன மறைமேலா நதகேகா ரிரவலா தமககு மனைம.

(இ - ள்) ஏநதிய அசசவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாநத மனனனமகனுகிய ஏமசணடனுககு நலல சாநதிசெயவதறகாகப பாகாகள சமைதத குறி னாயும யானையும அழகிய தேரும பிரகாசிகினற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வறறை அபபொழுதே விதிமுறைபபடி பூசைசெயது, வேதியருகும தகபாதநிரா களுகும யாசகாகளுகும அனனமளிததனன எ - று (ஙப)

அறறைநா ளிலையு முளமு னுடகப புரிசாண் டாஙகிக
கொறறவன மகறகு மைநதன கோபுரமுடி மீணகு நேரே
பொறறநங கணஙகை யாதது புதிதிய லகக மைநதும
பறறின ணணிநது பூசை பணணுநல வலிததா னனறே

(இ - ள்) அனறைய இராததிரியில ஆரியன முதலிற பொற்காப்புகட்டிக கொணடு, அரசன புததிரனுகிய ஏமகணடனுககும, அவனுடைய அழகிய வரிய லணிநத மனைவிககும, அழகுபெறப பொனனுலாகிய கங்கணஙகளைக கையிறகட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐநதங்கஙகளேயுங கரததிறபெறறுத தரிததுப் பூசைசெயவதில வலியமனமுடையவனுயினன எ - று

அங்கமைநது - குண்டலம மோதிரம உபவீதம வஸ்திரம மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடகூடலுமுணடு. (சக)

பலலிய மியமபா நிறபப பாவைய ராடா நிறப
வலலவா நியானது நிகாடு மகநிறங கணியா நிறபப

செலலிசை மறைக ணுனகுஞ சோதக ரோத்ர நிறப
நலலவா பலலோ கேடட நனபொரு ணிடடா நிறப.

(இ - ள்.) பலவாதத்தியங்கள் ஒலிக்கநிற்கவும், சிதத்ரபபதமைபோனற மங கைபாகள நடனஞசெயயாநிற்கவும, ஜபதத்தில வலலவாகள தியானஞசெயயவும மந திரஙகளா ஜபிகவும, சோதகாகள சொலலுகினற ஒசைனயயுடைய வேதஙகளுனகையும ஓதநிறகவும, நலலவாகள பலா (அவரவர்விருமபிக) கேட்ட நறபொருளகளைக (யையால) நீட்டாத்நகவும எ - று. (சஉ)

பிதத்தியிற் சிறபன முனனாப பேரெழில வாயபபச செய்க
சிதநித்த துருவின முகட செழுமைக களிறறை நாட்டிப
பத்தியிற பூசை யாறறிப பலவகை யுணவு ஊட்டி
வித்தக விடையூ ரினறி விணமுடி த திடுக வெனறான.

(இ - ள்) சுவாதத்தலத்தில, சிறபன முதலிற பேரழகுபொருந்தச செயது வைதத சிதத்ரவடிவதத்தில மூனறுவிழிகளோயும மதபபெருகையமுடைய யானமுக விநாயகக்கடவுளை யாவானனஞசெயது பதத்தியுடன பூசைசெயது பலவகைபபடட (மோதகமுதலிய) உணவுகளோயுணபிதது [நிவேதனஞசெயது] ஞானசரூபியே! யா தொரு தடையுமிலலாது இநதகாரியததை முடிவுபெறச செயயவேணடுமெனறு பிராதத்திததனன. எ - று (சக)

சூரிய ஞதி யாகத தூயசண டேச னீரு
சேருற தூவிற சொனன நிலநதொறுங கலியந தாவித
தாருநற பூசை யாறறி யவரவர் தமமை வெவ்வே
றேறருறு பூசைக கூறெய தாவகை காகக வெனறான.

(இ - ள்) சூரியன முதலாகப புனிதமாகிய சணடேசனிறுதியாக வரிசைப பட நூலில் வருதத நிலஙகடோறுங கலயங்களைத தாபனஞசெயது, பொருநதிய நலல பூசனையைசெயது அவ்வத தேவாகளை வெவவேறாக அழகுபொருநதிய பூசைகு இடையூறு நேரிடாவணணங காப்பாற்றுவெனறு பிராதத்திததனன. எ - று. (சச)

பரபபினன சாலி தூணிப பதககரி யதனிற பாதி
விரிபபுறு மரியிற பாதி வெறறவெள ளதிறகாற கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பானுங கலநததன மேமேல வைததான
சுரபபுறு மனபு பொங்கத துலஙகுபொற சிவகும பததை

(இ - ள்) தூணிப்பதககு நெலலும, அதிற பாதி அரிசியும, பரப்பிய அரிசியிற பாதி சுததமாகிய எளளும, எளளிற காறகூறு குறறமிலலாத நவதானியஙகளுங் கலநததும, (ஆக ஒனறனமேலொனறு வரிசையாக) பரபபி, ஊறறெடுகினற அனபானது அதிகரிகுமபடி சிவகுமபததை யதனபேரில எழுநதருளசெயதனன. எ - று

சாலி - ஓரவகை நெல (சஎ)

மஙகல வியஙகள விமம வாரந்தி முகநது செமபொற்
றுங்கவொண் குடதநின யானச சுவறறலே வரிசை யோடு
மஙகுவந தடுதத தூநீ ராடையில வடி.தது மெலலப
பஙகமுற றறநா லெடுப படியுறப பூரித தானே.

(இ - ள்) மங்கலவாதியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னுலாகிய புனிதமான பிரகாசமபொருந்தியகுடத்தில் யானையின மதகதகதின்பேரில் வரிசையாக அங்கே வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வதனிரதத்தால் மெல்ல வடிகட்டிச சேறில்லாமல அறபபோகவி, முபபதநிரணபபடி சலமபொருநதச சொரிநதனன். எ - று. (சசு)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற பூரமே யகரு வாசங்
தனனுசந தனமே வெட்டி வேரதொகு விரைகள பலபூ
மினனுபல பழஙகள பறபல வியனகொடி பஞச கவய
மின்னவுஞ சொரிநது கூசச மிலையிருங கனிமேல வைததான.

(இ - ள) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும அகரும் வாசம் பொருநதிய சநதனமும் வெட்டிவேரும கூட்டமாகிய வாசனைதிரவியஙகளும் பல மலாகளும், ஒளிவாயநத பல கனிகளும பல பல பெரிய கொடிகளும, பஞசகௌவிய மும இவைபோலவனவுஞ் சொரிநது, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பமுடி (இவறறை) மேலே வைததனன எ - று. (சஎ)

அடிப்பரப பிருநீர சொனன வளவினிற பாதி யீச
னிடபபுறக கரகத துகரு மிதறகுறு மளவிற பாதி
கடபபட விருதது மெலலாக கலியஙக டமகரு மாகஙிச
சுடாரபபசுஞ செழுமபொ ஞதி சொரிநதனைத துஙகும வைததான்.

(இ - ள.) (சிவகுமபதநிறகுச) சொலலிய நீரின அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவகும்பதநிற கிடபபுறதநிலுள உமாதேவி குமபதநிற்கும, இநிற சொரிநத அளவிற் பாதி முறைமைபபடி யிருதநிய எலலாக கலயஙகடகுமாக (நீரை) சசொரிநது, ஒளிவிடும் பசுமைதஙகிய செழுமபொன முதலியவறறை (அவரவராகேறப) ப்பெயது அவ்வக குமபஙகடகும (இலையுங கனியும) மேலே வைததனன. எ - று. (சஅ)

இருகலை வெவவே றெலலாக குமபதது மெய்தச செய்து
கருவிறும விதநி யேசா கலியமோ ரெடடி லுளளுமை
பெருகுபொன வெள்ளி செமபு பிதநினை யியங காரபபொன
மிருபுவெண கலமிவ வெடடு மொவவொனறுச சோதநி ஞனே.

(இ - ள்) எலலாக கும்பதநிலுமவெவவேறுக இரணடாடைகளைப் பொருத்தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிகும் அஷ்டவிதநியேசர ருடைய கலசஙகளெட்டிலும பெருகுகினற பொன வெளளி செமபு பிதநினை யமம இருமபு (தரா) வெணகலம ஆகிய இவவெடடையும ஒவ்வொனறுக இட்டனன.எ-று.

அஷ்டவிதநியேசர்-அநநத - சூகுமேசன-சிவோதநமன-ஏகநேதிரன - ஏகருதநிரன் - திரிமூர்தநி - சிகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவர். (சஙு)

வேறு.

அருருசூழ் கலிய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம வழுஙகிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சனஞ சாதி லிங்கமே சிருதுரந் துத்தி
மருளறு மிரண்டு விமலிகள் காநதம் வருத்தவீ ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்.) (விததியேசுவர கலசத்தினை) அதைதுச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங் களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லு வினை இருவகை அப்பிரகம தெளிவு கெட்டிணடாகின்ற கவுரி காளுசனம் சாதிலிங கம் சிங்குரம் தூத்தம மயசுமமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இடடனன. எ - று (இ0)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணப்பிரகமெனறு மிருவகையாம்.

சோதியின மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின மிரணமே பயையே
மேகசுமப பார சிதைவளர சீவை வினசசுரி சமங்கையே விசையை
பூதிசெய் சபையே புசுழ்ச்ச தேவை பூணை கேசையே யடடை
தீதினை யறுக்குஞ சதாவரி சிவபத திரையுமவ வீரொட்டி னிடடான்.

(இ - ள) சோதிமரம சோதிகொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின மேன் மைதசுகிய பாரசிதை வளர்கினற சீவை வினசசுரி சமங்கை விசையை பூதியைசசெய் கினற சபை கோதகிதங்கிய சகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக் குஞ் சதாவரி சிவபத்திரை ஆகிய இவறறையும் அஸ்ட பதினாறு கலசங்களில (முறை யே) இட்டனன. எ - று. (இக)

குணகருறு துவார மிருமருங கடுதத சுமபமீ ராறணுட் பலாசு
துணாக்கருக காலி யாமபிரங கலலால சுததவால கூவிளம வனனி
மணகருங்ல வாகை பிபபல மதுதி மல்குநர ரதனமா தனியென [டான்.
றுணகளலசெய யாத படடைபன னிரண்டி முறுமுறை யெடுதடெடுத திட்

(இ - ள) கிழகறிற பொருஸதிய துவாரதினை இருபகலலிலும் அடுதத பன் னிரணடி கலசங்களிலும பலாசு - பூங்கொத்துகளோடையுடைய கருங்காலி புளிமா கல வால நல்லால விலவம வனனி வாஸனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அததி நாரததை மா தளையெனறு சொலலபபடும உலாதாரத பட்டைகள பனனிரணடையும பொருஸதிய முறைபபடி யெடுதடெடுதது பெயதான. எ - று (இஉ)

அங்கியின மிசையி னென்பது சுமபத தாறறும ணினிலே யுறுமண்
பங்கமில புறறு மணணிபக கோடி படடமண பாயதினைக கடனமண்
பொங்குநீர மடிமண் புணணிய தலததுப் புனிதமண் விலங்கனமணை ரசிற
றங்கும னிநத வொன்பது மாய்நது தனிததனி யுறுமுறை யிடடான.

(இ - ள்.) அகனினிதிசையிறபொருஸதிய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடதது மண கெடுதலிலலாத புறறுமண யானைகோடுபட்ட மண பரஸத அலைகளோடையுடைய கடல மண மிகக நீரையுடைய மடிமண் புணணியதலததிலுள்ள பரி சுததமான மண மலைமண அரசடிமண ஆகிய இஸத ஒனபது மண்ணையும ஆராய்ந்து தனிததனியே பொருஸதிய முறைபபடி இட்டனன். எ - று. (இக)

தென்மிசைத துவாரத் திருமருங கடுப்ப சோஸதபன னிரண்டுகும பத்து மன்றலங் கழுநீர நீலமே வெண்டா மரைசெநதா மரைமகி ழுலரி [ணை
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுட்பம வணடு
சென்றுதேன மாநது நஸதியா வடடளு சென்பக மிராறுநே ரிடடான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபகலலிலும் கெருங்கப்பொருந்திய, பன்னிரு குமபங்களிலும் வாஸனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலா நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமரைமலா செந்தர்மரைமலா மிழமலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலர் சிறுசண்பகமலா அகத்திமலர் வண்டுகள் சென்று தேன்பருகும் ஙந்தி யாவர்த்தமலா செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களையும் இட்டனன். எ - று (ருச)

நிருதியின் திசையிற் கும்பமொன பதனு ணெகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மலருகத தூரித்த கோலந [வேரோ
திருகறு மகரு செழுமணச சாபத் திரியில வங்கமே மென்ன
வருவிசைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ சால வரிசையி னெடுத்துற விடடான்.

(இ - ள்) நிருதிதிசையிலுள்ள ஒனபது குமபங்களில் அரைத்த சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸதூரி வாலமிளகு குறறமறற அகரு செழித்த மணமுடைய சாதிபததிரி இலவங்கம எனறு சொலலபபடும் வாசஜைத்திரவி யங்கள ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுதது மிகுதியாகப் பொருநத இட்டனன. எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுபப மேவிய குமபமீ ராறுட்
கூற்றுறு மூஙகி லரிசியொ டுழுது குளநெற்கோ தூமையெ யளையே
தேறறுநா வரியி னரிசியெள் பயறு திணைசெழுங கடுகுமென் சாமை
தோறறிய வரகென றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சுத்திசெய தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ள்.) மேறறிசைததுவாரத்தில் இருபக்கலிலும நெருங்கச்சோநத பன் னிரண்டு குமபங்களில் சொல்லுகினற மூஙகிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை யவை தெளிநத நாவுரியரிசி எள் பயறு திணை செழுமைவாய்நத கடுகு மெலலிய சா மை வரகு என்று சொலலிய பனனிரண்டு தானியஙகளையுஞ சுததிசெயது எடுதது ப் பெயதனன. எ - று.

யவை-கோதுமையி லோரவகை (ருசு)

வளிவளா நிசையிற குமபமென பதனுண் மனனிலக் குமிசங்க பட்பி
யொளிவளர் விண்டு காநதியஞ் சனிதித னூற்றிய தூழாயசக தேவி
துளிமது வாரு மிநதிர லல்லி சூரியா வருதகமபன் மினியென
றளியின ருரைதத வருளுசி றூரேரு ரொனபது மாதரத திட்டான.

(இ - ள்) வாயுதிசையிற பொருந்திய கும்பஙக ளொனபதில, நிலபெற்ற இலக்குமி சஙகபுட்பி ஒளிவிளங்கும விஷ்ணுகாநதி அஞ்சனி தேனெநதக தளவு சக தேவி துளிக்கினற தேனைச்சொரியும் இநதிரவலலி சூரியாவாததம பனமினி யெனறு பெரியோ கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும ஆசையுடனிட்டனன் எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுபப வதிரகபன னிரண்டுகும பததுட்
டொடகெலா மறுகரும பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீர
விடறகருஞ சுவையின மாதவீ நரநதம விலவமாத தாடிமம பலாவின ·
றடகனி யிரதமாயபன் னிரணடுந தழைதததகா தலினமிகச சொரிநதான்.

(இ - ள) வடதிசையிற் பொருநதிய துவாரதினை யிருபக்கலிலு நெங்கிய பன்னிரண்டு குமபங்களில, பாலுகளே யெல்லாமெழுசும் பால் தயிர் நெய் புனித மான கோமூதநிரம் சாணம இளநீர் நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதவீ நாரத மதை வில்வம் மா தாதுமாதவீ பலாவெனனும பெரிய கனிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன மிகுதியாகபபெயதான். எ - று. (ருஅ)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள வேறு படுவன வில்லி யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தரீ ரேயா [ழிந்த மிடையிடை மும்மூன் றெண்டிசை யினுமீங கிரும்பொருளிடபபடா தொ தடமணிக் குமபந தமக்குமுனசொரிந்த தணபுனலாதியென மிழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், மூனனர்சொரிந்த வாசம்பொ ருந்திய நீரேயாகும். நடுவிலே மும்மூனமுக எட்டுதிக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள் களே யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகுமபங்களில முனபெயத தண்ணிய நீர்முதலி யனவே யென்றுவிதிதான். எ - று (இரு)

மேருமால் வரையே யிடையினீ யைநது வியன்பத மிளாவிர தநதான் சேரும்வான வீதி யிடையிடைப பொருள்கள் சேர்ததுருப பதவரி சைகளே வாருமால் வரைகளவறறிடைப பதங்கண மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொன் டாருநா வலநதண் டீவென வியமறறு மமபொனமண டபநதியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலை யாகவும், பொருநதிய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும, இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுததாத பதவரிசைகளே (அமமேருவரையைச சூழ்நத) நெடிய பெருமலைகளாகவும, அவற்றின இடையிலுளள பதங்கள் நிலைபெறற கண்டங்களா கவுங்கொணடு பொருநதிய தண்ணிய நாவலந்தீவைபபோலசசெயயப் பெற்ற அழகிய பொனனுலகிய மண்டபததை (மனதில்) தியானஞ்செயதனன். எ - று (சு0)

செமபொன்மால் வினைகு லெனனத்தியா னிதத செழிபதத் திடைபபத முசசி பம்புபா லிரண்டு வரிசெயற சூழ்நத பதங்கொடு முடிகளாப பாவித தெம்பிரான றேவி வீதிதியேசசுரா தா தெணமாசோ நூறறுவா தமையும வமபரு மலாக ளாதிகைக் கொணடு வரிசையாற பூசனை புரிநதான.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்ற தியானஞசெயத நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில, இடைபபதம் உசசியாகவும் நெருங்கிய இரணடுவரிசையும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெயது, எமது சிவபெருமானுடை உமாதேவியும், வித்தியேசுராகளும, சாதுகளும, நூற்றெட்டு ருதிரர்களும், ஆகியவாகளே வாசனைநீங்காத மலாகள முதலியவற்றைக கையிற் கொண்டு முறைபபடி பூசிதனன். எ - று. (சுக)

பதினெரு மனுவான் மூலமக திரததாற் பகர்மிருத் துஞசய மனுவர லிதமரு னிறைவர் தமையுநதத் தமது மனுவினு லேணியோ தமையும விதமுற வருசசித துணவுமிக் கூட்டி விளைபபுகை தீபமா திகளு மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முறறுவித் தனபின்.

(இ - ள) பதினெருமநதிரங்களாலும, மூலமநதிரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞய மந்திரதாலும் நமையை யனுகிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரரை யும், தங்கடங்களுகுரிய மந்திரங்களாற பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனை செய்து, மிருதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதித்து, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுங்காட்டி,தீதநிருததமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு.எ-று.

மதியுருக குண்ட மடுதகிருஞ சுததி வகைபுரிக தங்கிதா பிக்து [கிக்
மதுமலாப் பலாசஞ சமிதையு மற்றைப பொருளகளு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத தீனேக ரெண்மரை விளிததுக காதணி யாதிக ளுகவி
முதுமனு வகங்கி கொடுததிரு ஙானகு குண்டமு மூறறுக வெலருனர.

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுதத்தியை வகைப்படி செயது அக்கினிஸ்தாபனஞ்செயது தேன பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமி தையும் பிறபொருளகளும ஓமஞ்செயயததொடங்கி, தனகுசசமானமான எடடுப்பெ யர்களே விஙாதது விளிதது, (அவாகடகுக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமை யாகிய மந்திரபூர்வமாக (சநதிரகுண்டதனினறு) அகனினியைகொடுத்து, (மற்ற) எட்டுகுண்டஙகளேயும நிரப்புகவெனறு கூறினன எ - று (சுஙு)

குணகருமுன் ஞனகு திகருறை குண்டஙக ளடிஞே ரதத்தியா லரசு
துணாததகல் லாறு மெனறிசை முதலாச சூழ்ந்திடும விதுகருறு குண்டத்
திணக்கமுற் றவாகள வனனிய கதிர மியமபுமா யூரஙகு வினமும
பிணகறற தமுவிச சருவமுன மனுவாற பேணின ராருதி புரிநதார.

(இ - ள்.) கிழகரு முதலியநான்கு திசைகளிலும் பொருநதிய குண்டங்களேச் சோந்தவாகள அததி ஆல அரசு பூஙகொததையுடைய கலலால இவற்றின சமிதைக ளாலும, அகனினிதிசை முதலாகச் சூழ்நதுளள குண்டஙகளில சோநதவாகள் வனனி கருஙகாலி ஆயுரம வில்வம் இவறறின சமிதைகளாலும, சாவவெலபதை முதலாக வுடைய மநதிரததாற குரதமற ஆகுதிசெய்தாகள எ - று (சுச)

திவாகரன மழுங்க வலருசுழித தெழுந்த நீயிடை முதனமையா சிரியன
றவாதமூ லததி னூறுமபூ சணகருச சாறறிய மனுகரளாற பபபத [யா
தவாவினவெவ வேறு மாசசிய தியறறி யனேகதையு மெடுத்தெரி சொரி
வவாமதி முகத்தா ளோடுகூ டாமை யுறங்குமா பணிததனன மகனே.

(இ - ள்) சூரியன ஒளிகுனறுமபடி வலபபுறஞ சுழிதத்துக்கொண்டெழுந்த ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன, கெடாத மூலமநதிரததாலும, செய்யத்தக்க பூசைகருச சொல்லப்பட்ட மநதிரஙகள பப்பததாலும, வெவ்வேறுக நெய் சொரிநது ஓமஞ்செயது, எலலா ஓமபொருள்களேயுமெடுத்து அகனினியிறபெயது, ஏமகண்ட னேச சந்திரன்போன்ற முகததையுடைய அவன மனைவியுடன கலவாமல துயிலும்படி கட்டளையிட்டனன எ - று (சுஙி)

விடிநதபின ரூஞுஞ் சுரியினை மருவி மேவிய கனவினை விஞவி [ப்
முடிநதது ஙனமேற யாதலான மகிழ்நதுமுடிதிடுகேகையைக் குறித்தது
படிநதவா குதிக ணூறுநூ றியறறிப பரிவொடு பல்லியம வான
மிடிநதென வியமப மநதிர மிருவ ரிருஞசெவி யியம்பினன முறையால்.

(இ - ள்) விடிநதபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுதத்தியையுறறு, (ஏமகண்டனுககு) உண்டாகிய கனவை விசாரிதது, ஙனமையே முடிந்தது ஆனபடியாற சுபதோஷித்து, மூடிகின்ற தீகஷையைக்குறிதது வெவ்வேறுக நூறு நூறு பூர்ணகுதிகள் செய்து, ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள ஆகாயமிடிந்தென்று சொலலுமபடி முழங்குகையில், முறையே ஏமகண்டனும அவன் மனைவியுமாகிய இருவரா செவியிலும மநதிரோப தேசஞ் செய்தனன் எ - று. (சுசு)

லஞ்சியு மேம கண்டணும் பின்பு மலாகளா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞசெழிற் கும்பங் குண்டமென் மிவற்றின் மேவுற வருசசணை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்ததியங் கதுபுரிந ததன்பின்
செஞ்சவே யடுப்பக் கோடணை முனமே செய்தமண் டபத்தினை சசார்ந்தா.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பினனர் புஷ்பாஞ்சலி செய்து, அழகுமிகக குமபஙகளிலும் குண்டஙகளிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெயது, மனதிலுள்ள் அன்புடனபிரதகஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனுற்) கூறிய படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துளள மண்டபததை நேரேபொருந்த அடைந்தார் கள். எ - று. (சுஎ)

முன்னரோ யாறு முழமகன் மிரண்டு முழமுயர்ந திருந்தவே திகையிற்
செநநெலா திகனீப் பரப்பிவெள ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னமே தானுண்கும விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டததுளொன்றிருத்
யினனபீ டததிற் காஞ்சனக் கமல மிகைமேல வத்திரம விரித்தான.

(இ - ள்) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய்திருந்த பீடத்திற் செநெனமுதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிஙகம் வலிய புலி மான இவற்றினினறுரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரிதது, மெல்லிய இரத்தினங்களினழைந்த பீடத்திலொன்றமர்ந்தி, இவ்வகைய பீடதினமேற் பொற்கமலஞ் சோத்து, அதன்மேல வதிரததை விரிததனன் எ - று (சுஅ)

கொறறவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளசசெய்து தண்டிலமுதலாச, சொறறயா வையுமவெவ் வேறுற வாற்ற நெருகுமிருத தஞ சயத் தருசசித, துறறுநே தொதிரோ தண்டிலம வேநெரன் றுறுத்ததிற கனகமுள் ளிடட, பொறறசிதன குடமுஞ சகலதா னியமும பொருத்து பல் கலன்களு நிறைததான.

(இ - ள) வெறறிபொருதகியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற் கொள்ளச்செயது, பீடமுதலாகசசொலலிய எலலாறறையும வெவ்வேறுக வல்லபமிக்க மிருத்யுஞய மநதிரததாலருச்சிதது, நேரேபொருந்திய வேறோபீடததையிருததி, அதிற் பொன்னினை யுள்ளேயிட்ட பொனனுறசெயதசதனகுடமும எல்லாத தானியஙகளும பல ஆபரணஙகளும நிறையசசெயதனன. எ - று (சுக)

தணிவற விடையே யெழினிகால வாஙகிச சமைததவொள் ளணிவலப புறத்
தணிகதி றெறிகு மணிநூரு பீடக தனனியுஞ சுருதிசெய திடடு [திற்
மணிமுடி யாரம வதகரீம பிறவு மணிப்பட லிகையினவ தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தரும பத்துப் பிறங்குசீ ராறபுரோக கிததான.

(இ - ள்) குறைவினறி இடையே நிரைசசீலையைவிட்டு செய்துளள ஒள்ளியபீடததின் வலப்பகலில், தூணணிய கிரணததைசசிந்தும் வேறெருபீடததையுஞ் சுத்திசெய்தமர்ந்தி, இரத்தினகிரீடம ஆரம வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய மூததுப்பல்லககில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகுமபததில விளங்கிய சலத்தாற் புரோகஷணைசெய்தனன். எ - று.

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே றுருத்திர மாதியு மகற்றி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு சூபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூ மாண்டம பவுமுலை கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருதத்துறு மனுவாழ கடப்பட வாடடுத்த கெழுந்தான்.

(இ - ள) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர முதலிய மந்திரங்களையும விலகி, நனமையைத்தரும மகாரோகினியோடு சூபேச விருதையம இரணியவாணம பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம கூஷ்மாண்டம் முதலிய பலமந்திரங்களும முதலிற சபித்து, உயர்வாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம் பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிசரும மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும உறு திபட அபிடேகஞ்செயத்தற கெழுந்தனன. எ - று (ஈக)

அலலிவார கூந்த லொடுமிறை மைந்த ஞனைய நிழகருத் தவிசின
மெலலவே யிருப்ப விளமபியெண ணிறந்த வீணைவா முனிவர ரவர்த்
நலலமா தாகஞ மொருங்குதா மாடமு நலந்தின ராகவே பாவித
திலலியா யிரமிட டிழைத்தபொன வடடி லெடுத்தன னியமபின வியங்கள்.

(இ - ள) பூந்தாதுகள பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடும ஏமகண்டனுடைய முகங்கள் நிழகுநோகசப் பீடத்தின்மேல மெல்லவிருகுமபடி கூறி, கணகில்லாத தேவாகளும முனிவாகளும் அவாகள உத்தம மனைவிமார்களும ஒன்றுகூடி அபிடேகிக்கு தனமையராகபபாவனைசெயது ஆயிரத்துவாரங்கள பொருந்தசெயத பொறபாத்திரத்தையெடுத்தனன வாத்தியங்கள முழங்கின எ - று.

ஆயிரத்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகலசமெனப்படும (எஉ)

வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விம்மத
தூமணிக குமப மெலலாஞ் சொனமுறை யெடுத்தத் தாங்கச
சோமகாந தனுமாங கெயத்த துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெசச னனறபி டேகஞ் செயதான.

(இ - ள) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட வும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைபபடி யெடுத்துத்தாங் கவும், சோமகாந்தராசனும தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிபீக்கூரவும், அச்சத் தைத்தரும் வேறபடையேந்திய அரசாகள் மெசசிக்கொளளவும் நனருக அபிடேகஞ் செய்தனன். எ - று. (எக)

சகத்திர தாரை யாலே தாழ்குழன் மடநல் லூட்டும்
வருத்தவக தனிநீ ராடடி மகிழ்நரதன குரவா கோடா
னகதுறு மனபு பொங்க வணிவரு மாடடிற ருக
மிகதியா னித்துச செய்த மேதகு பணபினுலே.

(இ - ள) ஆசிரியத்தலைமகன் ஆயிரத்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத தினுலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாயநத அவனமனைவிக்கும் (ஏமகண்டனு டன) வகைப்படுதியஅநத ஒப்பில்லாதசலதத்தாலபிடேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசை யதிகரிக்க, யாவரும் அபிடேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேனமைதங்கிய செய்கையால். எ - று.

இதுமுதல் ஐநதுசெய்யுள்கள் ஒருதொடா (எச)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன பழைய சித்தா சாத்தியரே யச்சுவினி தேவர் சாலப், பமபுமருத துவாவசுக்கள் பரிதிச செல்லா பரவுமுருத திரா வைமா நசாகள் யாரு, நமபதுறு சுராகணமு மேணித தேவு நகமாது மலாமாது கலியின் மாது, செமபதுமக காததிதி சுவாகா தேவி சினி வாலி சித்தியிலக் குமிக ளெணமா.

(இ-ள்) சிவபெருமான் - திருமால - பிரமன - பழைமைவாய்ந்த சிததர் கள் - சாத்தியாகள் - அசுவினிதேவர்கள - மிகநெருஙகிய மருததுவாகள - வசுகக்கள் செல்வமிக்க சூரியாகள் - துதிசெயயும உருததிராகள - வைமாநசாகள முதலியயா வரும், நமபுகினற தேவகணங்களும, பிறதேவாகளும, மூலமகளும திருமகளும் கலை மகளும், செநதாமரைபோனற கையையுடைய அதிதியும், சுவாகாதேவியும, சினிவாலி யும், சிததியும, அஷடலக்ஷுமிகளும. எ - று (எடு)

குகுநாள்கண முதூாததங்கள கலேயே காட்டை குலவிலவங கணஞ சந்தி பகலி ராகள், பகுவார மதியாணமி முதலாந தேவப பாவையருந திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதாகள்கத துருமுன னுக வழஙகு மா மகளிருநதண் பொயகை வேலே, நதிநாகங கினலராகிம புருடா வை கா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும

(இ-ள்) குகு-நாளகள - முகூாததஙகள - கலேகள - காஷ்டைகள-பொருநதிய லவங்கள - க்ஷணஙகள - சநதிகள - பகலகள - இராகள - (பொழுதைப்) பிரிகினற வாரஙகள்-மாதஙகள - வருடங்கள முதலிய தேவமாதாகளும், திதி - சுரசை - வினதை-தேவவநி-தேவமாதாகள முதலானவாகளும, கதுருமுதலாகச சொலலபபடும சிறநத முனிமஙகையாகளும, குளிரநத தடாகஙகள - சமுதாதிரஙகள் - நதிகள முதலியனவும, மலேகளும, கினனரா கிமபுருடா வைகானசாகளும, எழு பிரமமுனிவாகளும, முனிவா களும. எ - று. (எசு)

துருவனுறு மணடிலத்துக் கண்ம ரீசி துருவாசன புலகன்புல தியன்சா பாலி, துருவினிதன காததியா யனன்மாக கண்டன் துவிதிய கன் சைடவிய னனல னேக, மிருகனஙகி ராதேவ ராதன முகன நீரக தவ னதகிரிகண் ணுவனவி ருகதன, கருணன்விஷ்ணு ரதனறுயைபா யனன் கை வலயன கவுதமனகா லவனபிருகு பரதது வாசன.

(இ-ள்) துருவனபொருநதிய மண்டலதிலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புல கன் - புலதியன - சாபாலி - துருவினிதன - காததியாயனன - மார்க்கண்டன் - துவி திய்கன் - சைடவியன - அநலன - அநேகன் - நிருகன - அங்கிரா - தேவராதன - தக் கன - தீர்க்கதவன் - அதநிரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணன - விஷ்ணுரதன - துயை பரயனன் - கைவல்லியன - கவுதமன - காலவன - பிருகு - பரததுவாசன எ - று.

சனகாசனு தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரா சதகிபரா சரனசவுனக கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்ததிமுன் முனிமடவார பலரு மெல்லாம, புனிதமுறு மிறைமகணித தாமேயாங்குப் போகதபிடே கம்புரிநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்ட ணெடி மடவரலு மெய்யீரம புலர்த்தி னுளால.

(இ - ள்) சனகர் - சனற்சனர் - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சதந்தி - பராசரன் - சுவனன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமிலலாத இமமுனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய பலமுனிமகடமையாகளும் மறறெலலோரும ஆகாயகங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்டனைதாமே யபிடேகஞ்செயதவாகளாகி மிகவும மனமகளிதாகள. அதனபின்னர் ஏமகண்டனுடன அவன்மனைவியும உடலீரதனை யுளாத்தினாள. எ - று (எஅ)

வேறு

பருந்தநி யிவவிரண டிடைகிழி யாதன பணிபப
விரிதது டுதினா விரிகதிர மணிமுடி கலனகண
மருந்த சருனனக் கலவைமா லிகளணி பலவுந
தரிதது வாஞனோ மடங்கலா தனதனுவீற மிருநதார.

(இ - ள) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாகக்கொடக்க (அவவிருவரும) அவறறைவிரிதது அணிநது, ஒளிவிடுகினற இரதினகிரீடமும் ஆபரணங்களும வாசமபொருந்திய சநதனகலவையும் மலாமாலைகளும பலவுமணிநது, ஒளளிய பிடாிமயினாயுடைய சிங்கஞ்சுமந்தாதனததில வீறறிருநதாாகள எ - று. (எக)

மாலை வெணகுடை நிழற்றவா கவரிக ளிரடட
சால வடடின றசைதரக கொடி புடை யடபபச
சீல மல்கிய விருதுகள சிலமொடுத திசைபபக
கோல மலகிய வெழினியைக கொமமென நீநதார.

(இ - ள) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நிழலசெய்யவும், கெடியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருநதசையவும, துவசங்கள பக்கலிலிருககவும, சிறப்புமிகுந்த விருதுகளோசிலரெடுததுகூறவும், அழகுமிகக நிசாசீலையை வினாவாக வீலகினாாகள எ - று. (அ0)

தணடி லதனறு பொருளெலாந தகவெதிர நோககி
யணட ரேயுரு வாமடசுக் கனெறடு மடிபபக
கணடி கணடுவெள் ளேறுகண டூரமுன பலவோா
கொணமி னினறதுங் கணடனன கொறறவா பெருமான.

(இ - ள) அரசா தலைவனுகிய ஏமகண்டராசன பீடதநிற்பொருநதிய எல்லாப்பொருளகளோடு தகுதியுடனெதிரேபாாதது, தேவர்களோடு யுருவமாகவுடைய பசுவினைக்கனறுடன் வரக்கண்டு, பாாதத்துக் கணணைச்சிலகழியுமபடி முனனரேபலர் கொணடுவந்தவறறையுங் கண்டனன எ - று. (அக)

தமாக ளாயினா தமனிய வாழிபூ ணுதி
விமல மலகிய கையுறை வியநதனா கொடித்தா
ரமரின் மேமபடு மரையாக ளனைவருந திறையிட
டிமிழு மனபொடு மெதிர்பணிந தெழுநதனர் நினறார

(இ - ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவறறைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்கவிதுக் கொடித்தார்கள. போர்த்தொழிலின் மேம்பட்ட அரசர்களெலலாருங கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன் எதிரேவணங்கியெழுநதுநின்ருர்கள. எ - று. (அஉ)

பணைநின் றமால் களிறமினைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
ருண்ணி யேமினு ஞயகி சிலிகையி னடந்தா
ளெண்ணில வாகொடி கவிகைபிச சங்களீண டினவான
மணணும விணணமு மதிதர வதிரநதவார் முரசம.

(இ - ஈ) அலஙகரிதிருக்கினற பெரிய யானையைப் பாகனுனவன் முனனே செறுத்த, ஏமகணடராசன அதனைப் பொருதியேறினன. அவன மீனவி பலலகில லிவர்நது சென்றனள். கணகளில்லாத நெடிய துவசஙகளும குடைகளும மயிற்குஞ் சஙகளும நெருஙகின. பூவுலகமுஙு தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிறகட்டிய பேரி கைகளொலிததன. எ - று. (அசு)

அரசா தததம வரிசையொ டொருபுடை யடிததா
பரசு தேதாபரி மாபல யானைதா ணிகளும
விரசி யோரபுடை பிடைநதவ விணணவ நிறைபோற
புரசை மாலகளி றாரநதுலாப பேரநதுமீண் டடுததன.

(இ - ஊ) மன்னவாகள தஙகடஙகள வரிசைகளுடன ஒருபகலில வநதார் களை அதிசெயயதறகு தேரகளும குதிரைகளும யானைகளும சேனைகளும கலநது ஒருபக்கலில நெருஙகின. (ஏமகண்டன) தேவர்கட்கரசனுன இநதிரனேபபோல, முக படாஙகட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிசெனறு திருமபிவநதனன எ-று. (அச)

கோயில வாய்தலி னிழிந்தனன கோடணி புரிந்த
பாய வெலலையிற படிதததபொற பலகைமே லிவாநது
மேய மாதிதாடி நினறனன மினனிடை மடவார
தூய பாலடி சொரிநதுநீ ராறகழுவி இத துடைததா.

(இ - ள்) அரணமனைவாயிலி லிழிநதனன அழகுசெயதள்ள கலல விடத திற்படிதத அழகிய பலகைமேலிறஙகிய பொருநதிய மனனியுடன (ஏமகணடன) நினற னன மினனலபோலும (நுணணிய) இடையையுடைய (மாஙகலயமணிநத) மாதர்கள புனிதமாகிய பாலினாக காலிற்பெயது நீராற்கழுவி (அதனைவெணபட்டால) துடைத தாகள். எ - று. (அடு)

அங்கு ரஙகிளா பாலிகை யவிரமணி விளக்குப
பொங்கு பூரண குமபமும பூஙகரத் தேநதித
தஙகு மாசையங கரகநீ ராதாரமிக கொழுககி
மஙக லதிதாடி முமமுறை வலஞசெய்து பெயாநதா

(இ - ள்) முளைகள் விளஙகும பாலிகைகளும, பிரகாசிகினற மாணிகக தீபஙகளும, நிறைநத பூரணகுமபஙகளும அழகிய கைகளிற்றாஙகி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகநீரைத தாஙகியாக மிகவுமொழுகி, மஙகலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வல மாகச சுறறிச சென்றாகள். எ - று. (அசு)

மணியி ழைததபா துகையெதிர் வைப்பமே லிவாநது
பிணியி ழைதுவைத தணியவேற பெருநதகைக் குரிசி
லணியி ழைதத்திரள் சுமந்தனன றணிவியுந தாணு
மணியி ழைநதவண் மனையடுக் காதனைத திருநதான்.

(இ - ள்) இரததினங்களிழைதத பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதனமீ தேறி [அணிந்து] தண்டததைச செயதவைத்தாறடோனற வேலாயுதமேநதிய பெருக தகைமையுடைய ஏமகணடமன்னன தானும மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளஙகிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடததிலிருநதனன எ - று (அஎ)

தேசி கபபிரான் செலவனை யுடனகொண்டி ரைனறு
பூசை மணடபம புகுநதுபின கிரியையும புரிநது
நேச மலகிய விண்ணவர் தமையெலா நினைநது
கூசி நினறல ருஞசலி கொணடெதிர் தொழி.

(இ-ள) செலவமிகக ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடனகொண்டுசெனறு பூசை மண்டபததை யடைநது, பிறகு (செயயவேணடிய) கிரியைகளையுஞ செயது, அனபுநிறைநத தேவர்களை யெலலாந தியானிதது, மயிலகுசசெறிநது, நினறு புஷ பாஞ்சலி சமாப்பிதது எ - று. (அஅ)

வேநதன மைநதனை விதியுளி மணுபபுன ரைட்டப
போநத யாவருந ததமத நிடமினி புகுநதிர
கேநத லின்னமும வேண்டுழி யெய்துக வெனனா
சானத மெனமொழி யாலவா தமைவிடத திருநதானை

(இ - ள்.) சோமகாநதராசன புதல்வனுகிய ஏமகணடனை மநதிரவிதிப்படி பட்டாபிடேகஞ் செயயவநதிருநத வெல்லோரும் இனித தஙகடஙக ளிடஙகட்குச சென்று, இன்னும் அரசன விரும்பியகாலததில வருவீர்களாகவெனறு, மெல்லிய இத வாததைகளால் அவர்களைச செலவளித தனுப்பியிருந்தனன எ - று. (அக)

சோம காநதனுந தூணைப்புயச சுமையொழிந தனமென
றோம மாநதன னேமகண் டனுமினி தெழுநதது
கோம மாதிசெய் குரவனை யுவநதுபூசி தகுக
காமம யாவையுங் கைகவி தரமிக கொடுததான்.

(இ - ள.) சோமகாநதராசனும் (நமது) இருதோளாலிலிருந்த சுமையை யொழிநதோமென்று சநதோஷமடைநதனன். ஏமகணடனும களிப்புட னெழுநது அவ்விடத்தில ஓமமுதலியவற்றைச செய்த ஆசிரியனை விருபபுறுதி பூசைசெயது, அவன விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாக கொடுததனன. எ - று. (கூ0)

பெரிய மாதவா பேணுநல் குரவினா மறையோர
குரிய யாவையுந தானமு முளமமை தரவுய்க
தரிய ஞாதியா குரவாவேற றரைபாக ளோடும
பரிவு தீரதரப் பலவகை யடிசிலகை தொடடான.

(இ - ள்) சிறநத பெருந்தவமுடையவாகள - காப்பாறறதறகு வறுமையாளர் கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெலலாவறறையுந தானஙகளோடும மனதிற் கு பொருந்தக் கொடுத்து, அனபுபாராட்டற்குரிய தாயமாகள் - ஆசிரியர்கள் - மறு தேசதது மன்னாகள் ஆகிய இவாகளுடன் தன்பமகலப பலவகைப்பட்ட உணவு களைப் புசித்தனன். எ - று. (கூக)

துகிலும் பூண்களுங துரகமும வேழமுங தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வமையர்க ளமைச்சு
புகலும பாவலர் நாவலா பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்) வததிரங்களும ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும தேர்களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவாகளாகிய அரசாகள-மநதிரிகள்-சொலலுகின்ற பாவல்லபமுடையவாகள - நாவலலபமுடையவாகள்-பகைஞாகள் முதலிய வெலலோருகளும் மேகமும் (எகையாலிவினை யொதநிலேமென)நாண மடையுமபடி (ஏராளமாகச்) சொரிநது உலகமுழுவதையும அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கலவிவலலோராயே யுணர்தலுமாயினும், பாவல்லவர் கவிகளை யியறறலில வலலோரென்றும், நாவல்லவா தூறபொருளகளை யெடுததுக் கூறலில் வல்லோரெனறுங் கொள்க. (கூஉ)

இன்ன வாறபி டேகமன னவரினி தெய்தி
னன்னா தாமற நீதிபே ராயுனை மனவி
துனனு காள்முளை துவன்றிருளு செல்வமவான் கதியு
மெனன காமமு மெண்ணியாங கெய்திவாழ் குவரால.

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசாகள் இனிதாகப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெறுவார்களானால், நனமையாகிய தருமம - நீதி - நீர்காயுள - உததமமனவி - மெய்ருந்திய புத்திராகள் - தோனறுகினற பெருஞசெல்வம் - சிறநத முதநி முதலியனவும் விரும்பிய வெல்லாவிருப்பஙகளும விருமபியவகையே யடைந்து வாழ்வாகள். எ-று.

இதுமுதலிரணடு செய்யுளகளால் முறைப்படி பட்டாபிடேகஞ செயயப் பெற்ற அரசன பெறும் போகததையும, அவன நாட்டிறகுண்டாகுஞ் செழிப்பையும முறையே கூறுகின்றார. (கூக)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபினி நலகுர விடாரிவை யினறி
மனைதொ றுமபசுப் பான்மிகுத திடமதி தோறுங
கனைம ழைபபெய றுறபபெரு வளததொடு கவினும.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசாகளால இராசரிகஞ் செயயப்படுகினற நாடும நெருகுகிய வலிய வியாதிகள தரிதநிரம் தனபம இவை முதலியனவிலலாமல வீடுகளிலெல்லாம் பசுக்கள பாலைப்பெருகுமபடி மாதநதோறும் ஒலிகினற மேகமானது மழை சொரிதலடையப் பெருவளஙகளுடன் அழகுறற விளஙகும. எ - று. (கூச)

மறுவி லநதணீ ரோமகண் டபபெயா மைந்தன
பொறுமை மணமட மாதினைப் புலலிய தூதைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரினு னுவனை
நிறுவி வலவனம் புருந்தவா வினிநிகழ்ந்த துதுமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! எமகண்டனென்னும் இராசகுமாரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிடேகஞ்செய்துகொண்ட] வகையை (இதுகாறும) உரைத்தோம். மனறெடுகொண்ட சோமகாநத

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றனை யை இனிக்கூறுவாம் என்று சூதமுனிவர் கூறலாயினர்.) எ - று.

மண் மடமாது இகில் மடமை - இளமை பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற நிரம்பல். மதியொளிப் பெயரினனென்றது—மதி - சந்திரன், சோமன். ஒளி - காந்தி. எனபதனால் சோமகாந்தனெனக. (கூடு)

படடாபிடேகபடலம முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருந்தம் - கூவன

சோமகாந்தன்வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப பெயரினன் வனதத்திற செலலுவான்
கதிதரு மைநதனைக கனிவி னேற்குபு
நிதியினு முனனாயா னிகழ்ந்தது நீதியைப
பொதிவதுன சுடனவனம புகுவ தெனகடல

(இ - ள்.) சோமகாந்தனெனனும அரசன் வனதத்திற்குச செல்லுமபடி நற் நீதியையுதவுமமகனுகிய ஏமகணடனை ஆசையோடபுணர்ந்தது, யானமுனனாக்கூறிய நீதி மார்கததை உன செலவததைககாடடிலும (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கட னெகும். வனதத்திறகுச்செலவது (இனி) எனகடனெகும். எ - று

புத்திரப்பேறில்லோ புதலென்னும் நரகையடைவராதலின அதனையொ ழிகெனும்படிபிறந்து, நல்வழியினிற்றலின ஏமகண்டனேக கதிதருமைந்தனெனனார். (க)

பதியுள படையுள பாங்கிற றோதரு
மதியுள வமைசசுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினககு ருநதுணை
விதியுள தெனக்கென விளைநதெ ழுநதனன்.

(இ - ள்) மகனே! உனகருநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுளளன சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மநதிரிகளுளர். மனுவாதசெயயப்பட்ட நூல்களுள பெரிய துணையாகச் செல்வநகளுள. பலவுமுள்ளன. எனக்குவியதியுள்ளது எனறுகூறிதுண் ணெனறெழுந்தனன். எ - று. (உ)

கதமுமிழ் வேலினை கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந துவனு சுற்றமு
மதநகர் மாகளுமை வநத மனனரு
மிதமுறு மைநதரு மெவரு மீண்டினர்.

(இ - ள்) கோபததைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதனமையெனபாரும், மந்திரிகளும், நெருங் கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்தகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகதிற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங் கினர்கள். எ - று. (கூ)

திரண்டவா புடைவரத் திகழ்ரு ரோசமீ
ரிரண்டுசென் ரிளமரக காவுஞ் சூழ்ந்திடை
கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
முரண்டபு ரிந்தையான் முனனி வைகினை.

(இ - ள்) மயகற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்கு குரோசதூரஞ்சென்று, இளமரசோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீககாக்கையுஞ சம்பங்கோழியும (பலபறவைகளும) வசிகின்ற தடாகத்தையடைந்து தங்கினனை எ - று. (சு)

அருந்தவத்த தோராகளை யந்த ணுளைந்த
திருந்துற வணங்குபு திரளை நோகங்கியே
யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மெனறனன்
வருந்திரின் றவரெலாம் வணங்கிச சொலலுவார.

(இ - ள.) அரிய தவசிகளையும வேதியர்களையுஞ செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவாகளாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்நிற்கவெனக் கூறினன அவாகளெலலாம் வருத்ததோடும் வணக்கதோடுஞ் சொலலதொடங் கினாகள எ - று.

அருந்தவததோாகளும் அந்தணுளரும வருந்திநின்றும், திரளாகிய எனை யோர் வணங்கினறுஞ சொல்லுவாரென முடித்துகொள்க. (சுக)

அங்கியின வெமமையு மறலின றண்மையுஞ
செங்கதி ரிடையொளிச செறிவு மாகலையிற
றங்கிய வாவியுந தகைய வெங்கள்பாற்
பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம.

(இ - ள்.) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிாசசியுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடததில் ஒளிமிகுதியும், சரீரததிற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்களிடதறிற கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருநது (நாங்கள் ஒரு போதும்) நீங்கமாட்டோம. எ - று. (சு)

நீஙகின மாயினு நிலவை நீத்திரு
ளோஙகிய விரவென வுனனை நீதறமுன்
ரூஙகிய வனப்பெலாந தளரு மாஙகா
யாஙகளெவ வாறுவாழ்ந திருத்து மேஙகதலே.

(இ - ள) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப் பிரிந்தோமானலும், சந்திரனை யொழிதது இருண்மிகுநத இரவைபபோல உன்னைப்பிரிந்து முன பொருநதிய அழ கெல்லாந்தளரும (ஆதலின) சிறநதஙகரததில் யாஙகளெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம.எ-று.

வே று.

முநதப புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
லெநதத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந தவததரோ வுடம்பிற்
பநதித் தாருயிர் பருகுநோய் பாறறுவா வனம்யாம
வநதப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மெனறா.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணிலவாத புண்ணியகருமங்களைச் செயதனையாத லால், உடலிற் கலந்து நின்ற வுயிரைபபருகுங கொடுநோயை எதசப் புணணியதீர்தத மாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாகள (ஆகலால) யாங்களும் (உன்னு டன்) வனததிறகு வநது, அப்பொழுது (நமது) சிறநத தேவகுருததிற்கு உனனுடன வருகிறேமென்று சொனனாகள். எ - று (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினை செப்புவ னகரீ
தங்கி யிலலறங காததபின றனிவனத தேகத்
துங்க நனமறை மொழிநதனைத துகளற முடிப்ப
விங்கு வனபிரி பெயதிய திரங்களோ டீயி

(இ - ள) சந்திரனே முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன [சோமகாந் தன்] சொலலுகின்றனை நகரவாசிகளே! நகரிற பொருந்தி இலலறததை யதுஷ்டிதத பின தனியாக வனததிற் செலலுமபடி புனிதமாகிய நலல வேதஙகள பிரதிபாதிதத தைக குறறமற நிறைவேறறுமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வநது சமபவித ததது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரஙகாதீரகள. எ - று (கூ)

பரஙத தொனமாம பாடுறும பதததுவீழ் போல
வரஙதை வருதுழி யருமகன முஙகுதற காணன ,
புரஙது றுஙகனீ யெமமினும புகழபெறும போமி
னிரஙது ளேனவரம யான்வனம போவதற கெனறான.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலதது (அதறகுதவி செயயும்) விழுதுபோலத தனபுற்றகாலததில் என னரிய புத்திரன (உலகினைத) தாஙகுவதற் காயினன (அவன) உஙகளுகுகாதது எமமைபபாகவிலும புகழ்பெறுவான. (திருமப்பிச் செலவீரகள யான வனததிறகுச செலவதறகு வரம் யாசிததேன (அதனைகொடுகக வேணடும) எனறு கூறினன எ - று

தொனமரம பாடறும் பததது வீழெனறதை,

நாலடியார்.

"சிதலே தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய மற்றதன வீழுணறி யாங்குக
குதலைமை தகதைகட் டோனறிறனன் பெறற
மதலை மறைப்பக கெடும "—எனபதனனுணர்க. (கo)

இறைவ னுணையை மறுப்பதற கருகின நிருநதா
ருறையு மாநகர மாநதாக ளொளிவிழி யுறைபப
கிறையு மார்வமோ யலைதலிடு கெனுசொடு நின்றன
மூறையி னும்புவி தாஙகிய முழுவுதலதோ ணமைநதன.

இ - ள். பெரிய அந்தரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினினறு நீர்த்துளி சிந்த விருநதார்கள். மூறைப்படி பூமியைததாங்கிய முழுவினை யொத்த தோளை யுடைய மகனுகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது தான்புறுத்து மனத்துடனினறான் எ - று. (கக)

கவலே மைதனைக் கலேமதிப் பெயரிஞ் ஜெக்கிச்
சவலே நெஞ்சினே தசரதன மொழிதவ முது
குவலே யமபுக ழிராமனுங் குறுகினை கான
மவல மெறமினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மகனேச சோமகாந்தன் பாதத்த, மெலிந்த மன மூடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லேத தலேமல் உலகமானது புகழத் தக்க இராமபிரானும் வனத்தைகுறுகினுன். கவலேயுறுதல் யாதுகரு? (விஷயவாதனே யுற்றேருக்கு) அதுவே வனம். (விஷபவாதனே யறறேருகரு) இது வனமல்ல. எ - று.

சுகம டுபடினுங துன்பமே விளேபபினுங குரவர்
புகலி ருஞ்சொலி னிற்பதே புகதிரா தருமம
மகலி ருமபதி யேகென வடியிணே பணிந்து
மகனம ருங்குறு மனணேயை வலவினாக தடுத்தான்.

(இ - ன்.) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துக்கத்தையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதேமைந்தாகளுக்குரியதர்மமாம. (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனுன ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தனன். (கசு)

ஒழுகு கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந கரபினன கனிவுள்த தன்னே
தழுவி மைநதனே யெடுத்துமை தயநகுகட் புனலான
மெழுகு சநதனப புயத்தினேக கழி இனள் விளமபும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால் (தன்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளேககழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன. (அவனதாய) மகனேயெடுத்துத் தழுவிமைதீட்டிய தன கண்ணீரால் மகனது சநதனம்பூசிய தோளகளேக கழுவிச் சொலலுவாள. எ - று. (கசு)

தொடுத்த வூழினேச சுரர்களு நீக்குவா ரிலலே
யடுத்த வூழினுக் கரறபினென ணுவது மைநதா
விடுத்தி யினனலே விக்கினந் தீர்த்துவேண் டுவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினேயை நீக்குபவாகள் தேவர்களிலுமிலர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினேக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறு தலேவிடுக. இடுக்கண்களேந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒடபில்லாதயானே முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். எ - று. (கடு)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனே புரியா
வேத நீஙகியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புருஙக ரிடையென்
ரோத வோமென்று விடைகொண்டா னுலகினேப் புரப்போன்.

(இ - ன்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளே யர்ராதனேசெய்து, வியோகித முடைய என்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (நகரிற்கு) வரவேண்டு

மென்று யாசித்து வரங்கொளக (இனிகணமேனும் சாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க வெனகூற, உலகைக்காப்போனுகிய எமகண்டன ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக கொண்டனன். எ - று

ஓமெனபதும ஆமெனபதுமொகரும (கசு)

மீணடெல. லோகளுமபுடைவா வியனக ரெயந்
யாணடு மாநிலங கணபதி பூசையு மாறுமி
வேணடி வாழுந்தனா விணணவாக கறபமே யெனன
மாணட தேஙவியி னேமகண டபபெயா மனனன.

(இ - ள) மாடசிமைப்பட்ட நூறகேளவியையுடைய எமகண்டராசன தேவர் களுக்கிறைவனன இந்திரனேபபோல, எலலோருந்தனனேபபுடைசூழ்ந்துவரத திரும்பி, பெரிய பூமியை யரசுசெயது விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவளைப பிரார்த்தித்துவாழ்ந திருந்தனன. எ - று (கள)

சோம காநதனுஞ சுதனமையும வனமபுகுத தூணேநதா
நாம வேறகரச சுலபனு ஞானகெம மியனுங
தாமு மாஙகுடன சாரநதனா நாலவருந தழுதத
காமா மால்வனங கலநதனா சிலபகல சபழிததா.

(இ - ள) சோமகாநதமனனனும (அவனமனேவியாகிய) சுதனமையும வனம் புகவினைநதாகள அசரசநரும வேலேலநதிய கையையுடைய சுலபனும ஞானகெம் மியனும (ஆகியமநநிரிகள்) அவகளோடுசெனறாகள ஆகநானகுபோகளும செழித்த துளள அழகிய பெரிய வனதனையடைநது சிலதினஙகள கழிததாகள. எ-று (கஅ)

சூழ்சசி முறறிய வமைசசாக னிருவருஞ சுவைததேதன
வீழசசி முறறிய கிழஙருகாய மெனகனி கொணரா
வாழ்சசி முறறிய மனனரே டுணவருங கைதொட
டாழ்சசி முறறிய வளநதிரி யாரதா நடநதா.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிகக மந்திரிகளிருவரும், சுவைபொருந்தியதேன-முதிர் ந்துபருத்தகிழங்குகள-காய்கள-மெலலிய பழங்கள (முதலியவறறைக) கொண்டுவநது, வாழ்வுமிகக மனமானது திரியாதவாகளாகி (அரசனையும் அவன மனேவியையுங தொட நது) வழிநடந்து சென்றார்கள் எ - று. (கக)

இன்ன வாறவ ரிடைவனத தியலகுழி வேந்தன
மூன்ன ரீடடிய தவப்பயன முழுவது மடிபபத
தனனே நேவருந தாபதப பிருகுநோற றிருககு
நனன ராசசிர மததினுக கடிபபநண் ணினரால.

(இ - ள்) அவர்கள் இவ்வகையாக நடிவனததிற் சஞ்சரிக்கையில், சோடிகாந் தன் பூவுதத்திறசெயத தவபபயன முழுவதஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செயதுகொண டிருக்கும நல்ல ஆசிரமதத்திற்குச் சமீபமாக அடைநதாகள். ஏ - று. (உ0)

பருதி நாயக னுருப்பவி வெப்பிணும் பரிவுங்
கருதி னுருளந் தனக்குநோய் காடடுமவன் பரல்கண்

மாருவி யேறறிழி வாகிய வழியிய வீளாபபு
மொருவு வாகுகொரு தடாகதகி னீளகரை யுற்றார்.

(இ - ள) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிகினற வெபபதகினுளாகிய தன்பமும, நினைததவாகளுடைய மனதிறகுத தனபுசெயயும வலிய பருகைகாகள பொருநதி யேறியிறஙகுவனவாகிய வழிநடாத விளாபபும நீஙகும்படி அவவிடத தளள ஒரு தடாகத்தின நெடிய கரையை யடைநதாாகள எ - று (உக)

வே று

வண்டுவரி பாடமது வினைடொழுகு மவர
புணடரிக மோடுபல பூதகிர ளணிநது
கணடவாக ணெருசுகட வாதிதாவ னபபுக
கொணடுருளி தூஙகுதடங கணடமகிழ கூறதார.

(இ - ள) வணடகள இசைப்பாடபபாடவும, தேனுனது பெருக்கெடுதது பரயும வாசனேதங்கிய தாமரையுடன பலமலாததொகுதிகளை பெறறதும, (தனனைக) கண்டவாகளுடைய மனமானது அபபுறஞ செலலவொட்டாதது மாகிய அழகுறறு குளிரசிபெறற ஓதடாகததைககணடு களிபபுமிகுநதாாகள. எ - று. (உஉ)

அனபுவிர வினசொலின ருமபயனவி ளைதது
தனபுடைய நிததவாத மைதகழுவி யனறெஞ
கெனபுமுரி யாரிலமண மீஙகுளிரி ளஙகா
னுனபமற வருதது வதேயநிறை கணடார.

(இ - ள) அனபானது கலநத இனசொறகளால் அரிய பலனை விளையச செய்து, தனனிடத்திறகு வநதவாகளைத தழுவி, அவாகடகுத (தம தெலலமபையுங் கொடுதத்தறகுரியவராபபோல,) மணமமமந்தமிகக குளிரசியுடைய இளஙகாறறுனது (அதிதேதா) தினபமகல வருது வீசபபெறற நீர நிறைவைகககணடாாகள எ-று. (உசு)

தெளிநதுருளி கூருதினிமை சோருதுறப யதிதேந
டளருதமிழியா றுகவரி னாகருமப காரம
வளாருதிதிமை னுமபனுவல பாயமையென மாவு
முளாருதுதிரி புளளுமற னுணடெழுவ கணடார

(இ - ள) தெளிவுறறு (முகக) குளிரசிமிகுநது இனிமையுறறுப் பொருநதிய பயனுடன (இவா இவவளவினரேயெனறு) அளவிட்டறியபபடாதவராபபோல [தெளிவாகி, குளிரசிமிகுது, சுவைபொருநதி நெருஙகிய நீருடன அளவிடபபடாதவர்போல ஆழ்ருது] எலலோருகரும உபகாரததைப பெருகுமெனனும நூலினுணமையைபபோல மிருகஙகளுங கிளரிகொணடு திரியும பறவைகளும நீராப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கணடாாகள எ - று (உச)

பழங்களுறு வன்பசிப பெபமுணி வோாகள்
கிழஙருகொடு நீததகிளா தாமரைக காகுகலா
வழஙருசுட சோனைகதிரின் வாடிநிலை நீத்தோா
சழங்குவாக ளெனனுகரி சாறறுவது கண்டார.

(இ - ள) தானபமபொருந்திய வலிய பசியைத தணிக்கும்பொருட்டு முனிவர்கள் கிழங்குகை யெடுததுகொணடு விலகிய விளகமமைந்த தாமமாக்கொடிகள் கையினிடததிலே சூரியன வீசுங கிரணங்களால் வாடி, நீலியினினறு நீங்கினவர்கள் தானபமடைவாகவினறு சாட்சி கூறுவதைப பாதசராகள எ - று (உடு)

திரணடுகைா சேரவரு சேலகவர வாடுங
குரணடமெதி ராழுகதுகயல கொணடுமிசை வருண்
கரணடமவறி யோராகருதவ ருதுகளிதத துணணு
மிரணடுமறி யாசெயலி யமபுவது கணடரா

(இ - ள) கூட்டங்கொணடு கையை யடையபமபடி வருவினற சேலமீனகளாக கொள்ளைகொளளுமபடி சுழன்று திரியுங கொகருகெதிரே, நீரில மூழ்கிக் கயலமீனகளை வாயிறகொணடு (கையின) மேலேவருது உணணுகினற நீசகாக்கையானது, வழைகளுகருகுகொடாமற சருதாவதிதத்துணணும குணமையையுங தீமையையு முணராதவாகளது செயலைக காடடாநிறப, எதிரே கணடாகள எ - று (உசு)

அனறிலும கனறிலும அரிய துணையாகிய ஒனறினின் றொனறு நீங்காமல, பொருநதிய கோகத சிறகுகளுடன ஆகாதததைதேடி வாசம் வீசும மரகொமபுகளில வாழநது, மிக காமம பழுததவாகளுடைய அனபினறன் மையைக காட்டாநிறப, எதிரே கணடாகள எ - று (உஎ)

திஙகளினி ழைருதுமலா தேதருமுதம வாடப
பஙகயம லாருகொளிப ரமபமிவாரு சிராயக
தஙகியவ னிசசமெவா தமமினுமவ ருருகாத
துஙகமுனி வோராநிலைமை தோறறமெதிர கணடாா

(இ - ள) சநதிரனை விருமபி மலாகினற தனை பொருநதிய குமுதமலாகள வாடாநிறபவும, தாமமாலாகள விகிதது ஒளிசெயயவும, ஒருதனமையாகவே பொருநதிய அனிசசமலாகள, எவரிடததிலேயும (உதவினா பகைவரெனறு களியாமல) வருநதாமலுளள புனிதமான முனிவோா நீலைமையைக காடடாநிறப, எதிரே கண்டாகள எ - று

குமுதம - சநதிரனைககணடு மலாவது. பஙகயம - சூரியனைககணடு மலாவது. அனிசசம எப்பொழுதும மலாநதுளளது (உஅ)

பிகைதிற ஞனமெலியா தமமினமிறை செயதஙு
கொகைகவழி யுஙகயவ ரொபபவறு நீனக
டகைசிறு மீனுடற ழைப்பவினி துணணு
வெகைரிவா டுகினாைக ளாவதெதிர கணடரா.

(இ - ள) மெலியவாகளிடததில, மிகைவலிமையால தானபமுணடுசெய்து அவர்களுடன சமானமாக அழிகினற கீழ்மகளைபபோல, பொருநதிய மீனகள தருதி

யாகிய சிறுமீன்களே உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இரைகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். எ - று. (உக)

அன்னமொடு நெமிருரு காரனுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாமைமலி போதா
வென்னவும திப்பவிரை யீநதுசிவ னேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கையி னணணுபொழில் கண்டார.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆரல்மீன்களைத்தின்னுந் தாரா பொருநதிய மீனருந்தி சம்பங்கோழி வளாகின்ற நாரை பெருநாமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமதிப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைகொடுத்தது (யாவனையுங்காக்குஞ) சிவபிரானேயொதது்ளள நல்லவாசநதருகிய நீரின்கையிற் பொருநதியசோலையைக்கண்டாகள் எ - று. (ஈ0)

வே று.

மயிலாலுவ குயில்கூவ வரிவணடிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாள்விழி மடவாரென வலாபூகொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞசிலை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடிகினறன குயில்கள கூவுகின்றன கீற்றப்பொருந்தியவண்டுகள இசைப்பாட்டுபாடிவன. பழகிய நாகணவாய்பபுட்கள கிளிகளுடன சொலலுகினற பலவாதுகளேசசெய்கினறன கூர்மைவாய்ந்த வாள்போனற விழியையுடைய மாதர்களேப்போல மலாந்தபூகுகொடிகள அசைவன வெயிலேச்சிந்துஞ சூரியன் புறஞ்செல்லுமபடி விரிநத பூஞகொதது்கள் நெருஙகியுள்ளன. எ - று. (ஈக)

குழைவாயமெஞமிர முகைவாயவிழ குளிரா தேதனுறை சிநத
மழைபாமென வளாசாதகம வாய்விண்டிடை பருக
வழையாரமல தொழிதேனக னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகர வனவேசையின மிருகுகாமுக ரணைய.

(இ - ள்) வளைவாகிய பரநத மொட்டுகள் வாயாறகிநதிய குளிாந்த தேன் றுளிகள்நிகதுதலால், வளாகினற சாககப்புடகள (அவறறை) மழைதகளிகளாமென்று வாயைததிறநது பருகவும, அருகிலிருக்கும மலரினிறபிரிநத வணடுகள் அசசாதகப் புள்ளினபொருநதிய வாயினது இருபறதகிலுமொழுகும விருமபததக்க தேனைப்புசிப்பனவும வேசையரிடததில மிகக காமுகரையொதது்திருநதன. எ - று. (ஈஉ)

வெளளததிர ளிதிவண்டலின விரிவெணமண லெகுகா
கொள்ளரசெழு மதுநுணைபிளி கொட்டி கருரு மலாமேற்
றள்ளிததகை மகரநதமுக குளிருநதுக விரவி
நளளிறபிரி யாநதன வனமெனன நகுகும.

(இ - ள்) வெளளததின் மிகுதியானது உணடாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிநத வெணமணல்களை மேடுகொளள, செழிய தணணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலாகளே மேலேதளளி, நெருஙகிய மகரநதப்பொடியையுந் தனிர்களையுந தகுதியாகக கலநது, குளிர்சசியினின்று நீங்காத நந்தனவனமபோலச் சிறந்திருக்கும். எ - று (ஈஈ)

வேறு

இணையபொழில கண்டவாக ளெயதினரி ருந்து
புணையுமனை யெழிலுமிது போலவுகல தெனறா
கணையவிழு மெமைமலைய டருதுவரு தெனறல
கணிவெயிறு ழுநதகுயா காறறிபதை யனறே

(இ - ள்) இததகைய சோலையைக்கணடி அவாகள (நாலவரும அஙகே) அடைநதிருந்து அழகுசெயத வீட்டின அலஙகாரமும இனனபபோலவதென்று எனக் கூறினாகள. தேனசொரியும மெலலிய மலாகளிற்படிநதுவசத தெனறற்காறறு னது, மிகவெயிலால வருநதிய தூனபததை யொழிததது எ - று (ஈச)

வேயனைய தோளிபுடை மேயினரி ருந்தாவ
காயிலைய வேலரசன கணபடைகொள கின்று
ளையிடைய மைசசாகள கல்றணவு நாடிப்
போயினாக ளாஙகொருசி றுனினிது பாகதான.

(இ - ள்) மூஙகிலையொத்த தோளையுடைய சுதனமையின்பவள அருகிற் பொருநதியிருநதாள கோபிகினற அசசவடிவாகிய வேறபடையநதிய சோமகாந்த மனனன தூலிசெபுகினறனன். அநசசமயதில மநிரிபள ஆநாநகொணடுவரு வதை நாடிவிலகிச்சனறாகள. அப்பொழுது ஒருசிறுவன இனிதாகவந்தன ன-று.

கணடனள்சு தன்மைவரு காமருசி றுனைக
கொணடனணம கிழ்ந்சிலை வேறகுமா னேபோன
மணடியத வரசிறுவ னைவநதிருந லததால
விண்டதுவ ருதகமென வேணடியிது விண்டாள

(இ - ள்) சுதனமையெனபாள (தனக்கருகே) வருகினற அழகிய சிறுவனைக் கண்டி, சிறநத வேலேநதிய தன மகனன எமகணடனேயே (கண்டாற) போலக் களிப் புற்று, மிகக தவதையுடைய அசசிறுவன (ஆகு) வநத நனமையால வருததமொ ழிநததெனறு விருமபி, இனனைச் சொலலலாயினள எ - று.

கண்டனள் கொணடனளென்னும வினைமுற்றுகள வினையெச்சபொருளன.

பணடரிக மெணகுபுழை வாகைமத வேழங
கணடிரவ முருகுதையுங கானமி தனக
ணண்டரின முருதனிய டுபபவரி தாகு
மிண்டிறல வெனன மேவினீ யரோ

(இ - ன.) புலி - கரடி - தூன பொருநதிய நெடிய கையையுடைய மத யானை - சிங்கம முதலிய மிருகங்களும நெருஙகிய இநத வனததில, தேவசாதியாரும் ஒனறியாக வருதறகரிதாகும (அவ்வாறிருப்ப) மிகக வனமையுடையாரைபோல வந் தனை. நீயா? எ - று (ஈள)

நினனுடைய நாமமெது நினனையினி நீனற
வனனியவள் யாவண்மகி ழையனவன யாவ
னினனவன மெயதியதெ தற்கிவைய னீனதது
முன்னியுரை யென்னமுமு னிசசிறுவ னேதுமம.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விருமபத்தக தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதகரு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென்ன வினவவும, முனி மைந்தன் (அவ்வினுக் கட்கு விடை) கூறத்தொடங்கினன எ - று. (கூஅ)

இருமையும ளந்துதவ மீடகுலத துளளே
ஞருமைவரும யானசிவன ஜுறறபெய ரமமை
பொருவரிய கறபபுபு லோமையெனீ யினருன
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுனற காகும.

(இ - ள) ஒனறியாகவந்த யான இமமை மறுமைப்பலனகளேயு மளவிடடுத் தவதைதமேதகினைற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனெனபது எனகுப் பொருந்தியபெயர சமானமிலலாத கறபையுடைய புலோமை யெனபவள தாய். என்னை பெற்ற தநதை பிருகுமுனிவன வந்தது விருமபத்தகக நீருகாகும எ - று

எனசரித மினைதல திலலியினி யனஞ
யுனசரித மோதுவன்த தூடபினி யாளன
றனபுடையி ருகவரு தன்மையெவன பொனனைப்
பினபுடையி ருந்துமெழிற பெணணாகிக கெனறனன.

(இ - ள) என சரிதம இதுவேயனறி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரி தத்தை யுரைக்க திருமகளேயும பினபுறத்திலிருந்ததகக அழகையுடைய பெணக ளுலகியாகிய உனகரு நோயாளி யருகிலிருகக வனதிலே வந்தகாரணம யாது? என்று வினவினன. எ - று (கூ0)

எனறலட னேகதனமை யெனபவட னுள்ளத்
தொனறுதுய ரதனீயு மொனறுமொழி யாமே
ஞனறுமொழி செயதுநய னமடபுனறு ளிபபத
துனறுமவ லபபுணரி தோயநதுருகி ஞளால.

(இ - ள.) எனறு வினவியவுடனே, சுதன்மை யெனபவள் தன மனதிற பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல நன்றுகசுறி, கண்ணினின றும நீர்தளி சிந்தபொருந்திய துக்கசாகரததில மூழ்கி மனமுருகினன. எ - று.

வநதிடமு னிசசிறுவன மலலலறி வாணு
மநதணரு லததிலவரு மானறசிறப பாறு
மூகதுமரு ளாலுளமு டைநதுருகி நீஙகிக
கநதமலி தண்புனலக வாநதுகடு கிட்டான

(இ - ள.) வந்த சிவனெனனும முனிச்சிறுவன விளககமாகிய (தன) அறி வினாலும, வேதியா குலததிற்ரோனறி மேமபட்ட கீரத்தியாலும, முறபட்ட கருணை யாலும் மனம நெகுகுவிடகை கலைந்து (அவவிடம விட்டு) நீங்கி, மணமிகக குளிந்த நீரைக் கைக்கொண்டு விரைந்து சென்றனன. எ - று. (கூஉ)

வாய்ந்தபுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர் சோம
காந்தன்வன மேயதுக நைந்தனம நிநதீர

வேகதனவ னறபிருகு மெயததவன மழைப்பப
போகதபடி கேணமினென வேபுகனுஞ சூதன.

(இ - ள) புகழமைந்த நைமிசாரணியதிலுளள (வேதியாகளாகிய) உற வினரே! சோமகாந்தராசன வனமபுருந்ததைக கூறிலேம, கேடலாகள அச்சோம காந்தமனனன நலல உணமைததவதை தயுடைய பிருகுமுனிவன விளிபபச சென்ற வகையைக கேளுங்களென்று சூதமுனிவன சொலலதொடங்கினன எ - று. (சுரு)

சோமகாந்தன வனமபுகுபடலம முறறிறறு

ஆயத் திருவிருத்தம் - எ2ம

சோமகாந்தன்

பிருகுமுனியையடித்தபடலம.

காத லருமபுந தனிமைந்தன காலங கழிததுக கடி கியதுஞ
சோதி வதனம பரதுகக துக்கவுள ததால வாடியதுங
கோதி றவதது பிருகுமுனி குறிதது நோகஇ யிவனெனனே
வேத முழுந்தான வினைய றிது மெனறு சினன மூகமபாரா.

(இ - ள) (காணுந்தோறும) ஆசையுங்கெரும ஒப்பற்ற புதலிரன் காலந்தாழ் ததுவந்ததும, ஒளிவீசுமந்த முகமானது பிறதுகக்ததால துகமுற்ற மனதைககாடடி வாடியுளளதும ஆகியவற்றைக குறறமிலலாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவா யோ சிததுப்பாராது, இவன் யாதோ தானபமடைந்துளான (அதனைக) கேடடறிவோ மெனறு சினனன முகதைதபபாராது எ - று (க)

பாணித தடிததா யதுவனறிப பருவந திருந்த தினமுகமு
நாணிச சிறிதுங கரவாம னடந்த செயதி மொழியெனறுன
கோணைத தவததான குறிபபறிந்து குளிர்பூங கமலத தாளிறைஞசி
மாணைச சிறந்த பணிமொழியான மைந்தன முழுதும் வகுததுரைபபான.

(இ - ள) நீகொணடி வந்தனை. அதுவேயலலாமல, உன்னுடைய முகக் தினபுறறிருக்கினறது. வெடகத்தினறை கொளகமும மறைக்காமல் நடந்த வரலாற் றைக் கூறுகவென வினவினா வலிய தவததையுடைய தன பிதாவின குறிப்பையுணர் ந்து, குளிர்சசிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலாபோனற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சி மைபபட வுயாந்த தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனெனனனுஞ சிறுவன பிரிததுக்கூறு கினறான. எ - று. (உ)

நறுமென புனலுக கிறைதேனை நாறுமபொழிலிற் றுனைவளைஞெ
முறுதல புரிந்தங் கிருகதொருதகி யுறுமென பெயரா கிளவினைவ
மறுவி லவடகு விடுத்தவடன் வரவு வினவி யறிந்தனனு
வீறைவ பொழுது நீடிக்க தெவியேன் றளாவு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெலலிய நீருகளுச்சென்ற வென்னை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருதனி தன கணவனுடனிருந்து பொருந்திப எனபெயர் மூதலியவற்றைக கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுகு (யான் அவறறை) கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டினர்தேன. தநதையே ! (அதனற) காலமிகுத யான வருநதியதையும இனிக கேட்பாயாக. எ - று. (சு)

சவுராட டிரதது தேவநகா தனிலவாழ் சோம காந்தனுயிர
கவாநோய் வருததப் பெருஞசெலவங கழிதது சுதனமை யெனுமனையு
மிவாருழ்ச யினன நிருவருமி னெயநு வநிதாரா நாலவருநதா
மவிரவா னுகாநது நருமுநதா ரணப ரதறகே முகமபலாநதேன.

(இ - ள) சவராட்டிரதேசததிலுளள தேவநகரதநில வாழுஞ சோமகாந்த ராசன் உயிரைக கவரதநதக நோயானது வருதலால, மிகக செலவததை விடிதது (தானும்) சுதன்மையெனனும் மனைவியும, மேறகொணட மநதிரிதனமையுடையா ரிருவரும பினவர, நாலவருமாக வனநதில வநதாகள அவாகள வாயுவைபபருகி நரகதையை யடைநது வருநதுகினறாகள அதறகாகவே முகம வாடினேன. எ-று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணாநதளிபபக காத லமைசசா புறமபோநதா
ரனிபூ வணியு மாற்றுதா னலியு மணனமேமற கணபபிததா
னினியா துணநோயக் கெனசசுதனமை யிகநத சுகமும பெறுநதுயரும்
புனிதா நிணநது நிணநதுருகிப பொருமி யெனைகணை நொதததழுதாள.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மநதிரிகள பழஙகள காய்கள கிழஙகுகள (மூதலிய வற்றைக) கொண்டுவநது கொடுபப வெளியே சென்றாகள் மிகக மலாச்சயனமுஞ சகிக்காசமனனன தனபுசெயயும மணலினபோிற றுயிலகினறனன. இனி இநநோய கநத (தீர்வுசெய்யுந) துணையாவர் ? என்று கூறி, சுதனமையெனபவள் வெறுதத சுகதையும அடைந்த துயரதையும நினைந்து நினைது மனமுருகி எனனைகணடு கூறி விம்மியழுதனள. புனிதமான தநதையே ! எ - று. (ஙி)

தீமபா லடிசி நருமபாகளு சிதையா தமைததுப பொறகலதது
லாமபான் மையினு லினிதூடட வதுவு மிசைவின றெனுநகோமா
னுமபா தெனற காயகனிநீ ருணணும பாவம பாவமிது
கூமபா திடுமபை யனேததுமெமைக கொள்வ தோவென நரற்றினுள.

(இ - ள.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத தகக பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாதத்திரதநில வைதது இனிமையாகபபொருநத வூட்டின அதுவும உண்ணற் கினியதனறெனனுமைகரும அரசன (உடலைப்) பாதுகாவாதெனற காயையுஞ கனியை யும நீரையும உண்பானே ? பாவம். இது பாவம். தனபமுழுதுஞ குறையாது எம் மைக் கைகொளகினறதோவெனறு அழுதனள எ - று. (சு)

மதிபோ லொளியும பெருவலியும வரையா வனப்பும வீரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலாமாலை பூஞசர தனமா திகளணிநது
திதிவா னிறையும பெறுதழுகைச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினேனுன்
முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின மூழ்கி னெனென றழுதினாள்.

(இ - ள்.) சந்திரன்போலப் பிரகாசிகரும் பெருவலியும் அளவிடப்படாத வல் பபமும் பொருந்திய உடலில, மிக மகரந்ததைச்சொரிந்த மலர்மாலை அழகிய சந் தன முதலியன வணிகது, துறிசெய்கின்ற விண்ணுலகதரசனை இந்திரனும் மனம் பொறுதவருந்த இன்பகடலில் மூழ்கிகிடநதவன், முதிர்ந்தநோயால வருத்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிகிடகினருனெனறு புலமபி வருநதினள். எ - று. (எ)

மைந்தர மகளிர பெருளுசறற மறறு மடிகதோ ரொடுகலநது
சிந்தை களிபப வைமபொறியுந தெவிடட வினிப வேறுகாடுத
மநத நகரம விடுதநிநத வருகா னடதது விலகதோடு
மெநத நிலதது மிருநதிநிய மானு மெனறு மெடுததுரைததாள.

(இ - ள) புத்திரர்கள் புதநிரிகளை பெரிய உறவினர்களை மறறுங கலந்தவர்கள் முதலானுரோடுகூடி மனங்களிசகுமபடி ஐமபொறிகளுந தெவிட்டுமபடி இனிய பொருள்களேயே புசிததோம. அநதத தேவகரதனை விலகி இந்த அரிய வனதனை யடைநது மிருகங்களோடும் எவவிடதநிலு மிருநது தனப மடைநதவாகளானே மென்று எடுததுகூறினள எ - று. (அ)

வேறு.

இஙனுநி கழ்நதனென யாவையும நிதநிட
டுஙனமி ருநதமுனி பொள்ளருள்சு ரநீத
பெஙனமி ருநதனரி யமபுசி றுவாநீ
யஙனுமம தித்தவனை யிஙனழை யென்றன.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடநதனெறு (சிவனன்) கூற, எல்லாவறறையும் போசிதது, அவ்விடதிலிருநத முனிவன ஒளளிய கிருபைமிருநது, மகனே[1] அவாக ளெஙகே யிருகினறாகள. சொலலுக. நீ யவவிடஞ சென்று நீ யவாகளே யிங்கே யழைததுவருகவென்றனன எ - று. (கூ)

தக்தையருள கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
யெநதையருள் கூநதனெ ழுநதுவரு வீரென
றுநதும்விழை வாறசி றுவ னேதிமுன டநதான
மந்திரிகண் முனபினவர மற்றவாந டநதார.

(இ - ள்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந் திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரிற) கிருபைகொண்டனா. எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுததுகின்ற ஆசையாற கூறி முனனே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும அவன் மனவியும நடநதாகள. எ - று.

இற்றைவரை யேபிணியி றநததென வெண்ணி
யுறறமகிழ் வானமுகமு ளதெதாடிம லாக்கு
சற்றுநெறி யேகிவளா கண்டகீவ னேந்த
பொற்றவெழி லாசசிரமம் புக்கனர்க ளஞ்சே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி, பொருந்திய களிப்புடன், முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, சிறிது வழிநடந்து வனர்கின்ற சோலை சூழ்ந்த மிக்க அழகுடைய (பிருகுமுனிவருடைய) ஆச்சிரமத்தில் புகுந்தார்கள். எ - று.

வேறு

புலிமுலை புலவா யுணைப புழைகையான மதமால வேழம்
வலிகொளகண மரவதின் வாசுவற கேச ரீவ
மெலிவுகண டிருஞருற பாமபு விழுங்கிரை மயிலக ணலக
நவிபகை வயிர மினறி நணினை வுயிர மெலலாம.

(இ - ள) புலியின் முலையை மானுனது பருகவும, வலிமைகாயநத சிங்கத தின நீணட பிடரிமயிரை, தவாதமபொருநதிய துதிகையினுல மதமபொருந்திய பெரிய யானையானது சடவவும, பெரிய சூரகொணட பாமபுகள் மெலிதலேபபார் த்து மயிலகள் விழுஙகததக்க இரையைககொடுகவும, தன்புசெயகினற பகைவயிர மிலலாமல உயிரகள யாவும பொருநதின எ - று (கஉ)

பருவமவந தடுத்த காலும பயோதரம பெயனமி காது
பருவமில லாத காலும பஃறுளி மழைதா ழாது
பருதியோ ரியலபி னெனறும பயிலவெயில பரபபுந தெனற
லொருவிவன காலும ஞ்சா வுருபணி மிகையும வீரு

(இ - ள) பருவமுறற காலததிலும மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது. பருவமிலலாதகாலததிலும பல தூளிகளேயுடைய மழை குறைவுறறு சூரியன் ஒரே தனமையுடன் எகாலததிலும வெயிலைப் பரவசசெயவான் வலியசாற்றம தெனறலே விலகி வீசமாட்டாது சொரிகினற பனியானது மிகுதியும அதிகரியா எ - று.

இசசெயயுளால எகாலததும மிதமழையும மிதவெயிலும இளகதெனற லும சிறு பனியும அஙகுணடெனறார். (கசு)

இருதுவேறு முமைக ளினறி யிருதுதலிற பலவே ரூன
தருவுமவா கொடியும புலலுஞ சகலமுந தளிரதது பூதது
மருவிராய வளஙகண முறறு மனனிவான புரையு மநதப
பிருகுவாச ரீரம நோககிப பெருகுவிம மிதத ராளுர்

(இ - ள) இருது வேறுபாடுகளிலலாமல (எனறும ஒரேசீராய்)இருத்தலால, பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரஙகளும, கொடிய படரகொடிகளும், புறகளும், சகல செடிகளுந தளிராவிடடு மலாகள்கொணடு வாசனையுடன கலந்து எலலா வளப்பஙகளு நிலேபெறறுத தேவலோகததை யொதிருகினற அநதப பிருகுமுனிவனுடைய ஆச ரமததைபபாரதது மிகுநத விமமிதமுடையவாகனாளுகள. எ - று.

இருதுக்கள ஆறு கா கூகிரா முன்பனி பினபனி இளவேனில் முதுவே னில் எனபனவாம இவை முறையே ஆவணிமுதல இரணடிரணடு மாதஙகளாம.(கச)

வனமபடி புண்ட ரீக மலாத்தவி சகறவி வேதன
வனமபடி புணட ரீக மணிதருவி சிருநதாற் போல
வினமபடி முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேஙகைத தோலிற
றனமபெரு தவமாக கொணட தாபத னிருபபக கணடாரா.

(இ - ள) பிரமதேவன் சலததிலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தையகற்றி, ஆரணியதிலுணடான புலிததோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருநதாறபோல, செல்வ மெனபதே பெரிய தவமெனறு அதனை மேற்கொணட பிருகுமுனிவன தனினைத

தவாகளாகிய முனிவர்கள புடைசூழ, தீயைச சொரியும விழியையுடைய புலித் தோலில வீற்றிருக்ககண்டாகள. எ - று. (கடு)

தம்பிரான் முகதது ளிள்ான்று சணமுக ராறை போல
வமபருக கமல வாழ்கதை வானவன முகதது வொனறிங்
குமபாசூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யயிபா ரெலலா
மெமபிரா னறுததா னெனப ரெலலியந தபெபச சாராதாா

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகபெருமானுக அவதரிததாறபோல, வாசஸ்ரயகலாத தாமரைமலரில வாழும பிரமதேவனுடைய முகங களிலொனறு, இவவிடததில தேவாகள சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனுகி வீறிருபபதை யுணராதவாகள யாவரும, (அமமுகததை) சிவபிரான அறுதது யிட்டன ரெனபாக ளெனறு சகதேவமூறறுச சமீபிததடைநதாகள எ - று. (கசு)

கண்டவா கணனை மீடடுங் காணவுங கூச நீரசார
புண்டரு குடட யாகைகப புரவலன முதனுல தேவாருங்
கொணடதம பெயாவெவ வேறு கூறியெட டுறுபபு மைநதூ
மண்டனிற படிய வீழநது மலாகைகரங கூப்பினாரா.

(இ - ள்) பார்ததவாகள தமது கண்களால் மறுபடியும பாரப்பதற்குங் கூசும படி நீரைசொரியும புணணமைந்த குட்டநோய் பொருநதிய உடலையுடைய சோம காநதன் முதலிய நான்குபோகளும, தாங்கொணட பெயாகளே வெவவேறுகசசொல்லி எட்டுறுப்புகளும் ஐநதுறுப்புகளும பூமியிற பொருநதுமபடி, பணிநது தாமரைமலா போலுங கைகளைக குவிததுனினாாகள. எ - று

எட்டுறுப்புக்கள பொருநதப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமெனறும், ஐந் துறுப்புக்கள் பொருநதப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸகாரமெனறுங கூறபபடம. இதனை,

சூதசங்கிதை

"வலஞ்செய்து தணடதனை மானவிதி வழிதழுவத
தலநதன்னிற பணிநதெழுக தலைசரமற றிருகனைந
துலவருமோ வாயபுயங்க ளெனுமெடடுத தோயமயி
றிலங்குசிரங கரமுழநதா ளெனுமைநது மிசைநதிடவே" — என்பதனு ணுணாக இதிற பஞ்சாங்க நமஸகாரம மாதாகடருரியதெனப. (கள)

அவரவாக காசிர வாத மருநதவப பிருகு கூறக
கவாகயிற கழலா னுளளக கரையறு ஙனபு பொஙக
வுவரியுண டெழுநத காரேபா லொளரிவீழி யுறைபப மெய்யி
னிவாமயிா பொடிபப வேரபப விழுநதென வுருகிச சொலலுவான.

(இ - ள்) அரிய தவததையுடைய பிருகுமுனிவா அவரவாகட்கு ஆசீர்வச னங்கள் சொலல, பிளவுபட்ட கடைபபுணாவுடைய வீரக்கழலணிநத சோமகாந்தன மனதில் எல்லையிலலாத அனபு அதிகரிக்கவும,கடலேபபருகியெழுநதமேகதைப்போல ஒளிபொருந்திய கணகள நீரததுளி சிநதவும, உடலிற்பொருநதிய மயிரகூச்செறிய வும், வேர்க்கவும, நெடியபோல வுருகிச் சொல்லுதெடுகினனன. எ - று. (கஅ)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனுகி யுடலிடமாக்
கொணடெழுநதெ னலமுழுதுங குமைததபெரு நோய்முகக்காற்
றெண்டுபுரி நலவினையூழ் சூழ்நதுபிடா பிடிததுநதப
புண்டரிக மலாபபாதம போறறலுமம பயனபெறறேன.

(இ - ள்.) முற்காலததிற் செய்த தீவினையின பிரயோசனமாகி, தேகததை யிடமாகக்கொணடோங்கி, என அழகு முழுவதையு மொடுகிய பெருவியாதியிஞல தேவரீருக்கு பணிவிடைசெயயதகக நலவினை யூழானது, எனனைப பிடாபிடிததுத தள்ள (தேவரீரது) தாமமாலாபோனற திருவடியைத துதிசெயயும பயனை யடைந் தேன. எ - று. (கக)

நெசன்றபல பிறவிகளுஞ சேருமெதிர பிறவிகளு
மொனறியவிப பிறவியொடு முறுவிருபபம படைததனவா
மின்னுனது மலாபபாத மிறைஞசலினென றவமாகி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நணணியவென பாலெநதாய

(இ - ள்) எநதையே! கிழ்பபோன பல சனனஙகளும், மேல்வருஞ் சனனங் களும, பொருநதிய இநதச சனனததுடன அமைநத சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோனற பாதததை வணஙகுதலின என தவமுத லியன நனமைசெய்த வினைபபயன்களும் எனனிடததுறறன எ - று (உo)

எளியேனகல வியுஙகுலமு மீணடமிவம பயனபடட
வளியேனை யுயிர்ததவரு மருமபெருமபே றுடையவரே
களியாரநத கறபகததைக கலநதவாகருக குறைவினமே ற
யொளியாரநத நினதடியை யுறறேறறுங குறையுண்டோ.

(இ - ள) ஏழையேனுடைய விதததையுங குடிப்பிறபபும் நெருஙகிய வீவே கமும பலனடைந்தன சாமானியனுன எனனைப் பெறறவாகளும் அரிய பெரிய பேற் றினை யுடையவாகளே. தேனபொருநதிய கறபகத்தருவைச சோநதவாகருக குறைவில் லையே (அதுபோல) ஒளிபொருநதிய தேவரீருடைய திருவடியை யடைநதேனுகுங குறையுளதோ (இலலை) எ - று (உக)

இமமையிலே பாவவினை யாதுமிழைதலை னலலே
னமமையிலே பெருமபாவ மாறறினை ஞகலினு
மிமமையிலே பெருஙகதிககா முறுதியுளங கேயுரைச
செமமையிலாக கொடுமபிணியென றேகமடர்க தருமூருகதுமே.

(இ - ள்) இந்தப்பிறவியில (அடியேன்) சிறிதும் பாவததொழில செய்தே னலலேன. முறபிறவியிற பெருமபாவஙகளேச செயதுளேன. ஆனபடியால மறபிற வியிற பெருஙகதியை யடைதறகாகிய உறுதிபபாடும் இப்போழுதே யழியும்படி செம மையிலலாத தொழுநோயானது எனனுடைய தேகததைத் துனபுறுதிதத தோனறி யுளளது எ - று. (உஉ)

அருநதவதாற முனதாக லவுடதமாக நிரஙகளினுல்
வருநதியவிப பிணிவருக வருநதியுநதான வருநதாம

விருந்தவையெ லாமெருமீ ரெனவளர்ந்து விளாநந்தினிப்
பெருந்தவநின னருளனறிப பெயாகருமொரு மருந்திலலை.

(இ - ள்) அரிய தவத்தினலுந தானத்தினலும அவுடதத்தினலும் மகிமைகளாலும வருந்திய விபபிணி வருந்த வருந்தியுந தான வருந்தாமற்படியிருந்தது, அவையாவும் எருவும நீருமபோலகொணடு வளாந்து பெருகியது பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவரே! இனித தேவரீரது திருவருளனறி (அதனை)யொழிக்குமொரு மருந்து (வேறை) கிடையாது. எ - று. (உக)

விலஙகுபற வைகலமற்றும விழுத்தவினை ஞசிரமத
திலஙகுபகை வயிரமுறு தினபமுறாக காடலினறை
லுலஙகவரும பிணிபபகையுந தொழுதகையென றனைவருந்தா
தலஙகியினி யழியுமெனக கையமிலை பையமிலை

(இ - ள) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகஙகளும பறவைகளும மற்றுளள மனிதரும தேவரீருடைய ஆசிரமத்தில விளஙகிய பகைத்தனமையைய பொருந்தாது களித்திருப்பக் காணப்படுதலால, தேவரீரைத தொழுகினற கையையுடைய எனனைத தானுபசெய்யும பிணிப்பகையும எனனை வருத்தாமல இனிச்சிறுகியழியும (எனபதில) எனகருச் சநதேகமில்லை, சநதேகமிலலை எ - று (உச)

எனவுரைபபப பிருகுவெனறு மிருநதவர்தோ னருளகூரநீ
தனதுளதுத தியானிதனுச சாரநதபினி முதலடி
நினதுவிழை விணைமலை னினமலரு ருவகூடடு
மனமுனோரு தவமுறு வருமிலாபபா றுதியெனறனை.

(இ - ள) எனறு சோமகாநதனகூற, பிருகுவெனறு சொலலும பெருந்தவமுடையவரு கருணைமிருநது தன மனதில தியானஞசெயது, (அவனுகருச) சமபவித்த தோயின காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உனவிருபபத்தை மலரத்தனகிய கடவுளுடைய திருவருள கைகூடசெயயும மனவருத்தமுறாத தளரவேணடாம வழிவநத இலாபபாறுகவெனறனா எ - று (உங)

உழையிருந்தோ பிருகுமுனி யுரைந்தகுமிப் பிணியுனைநாடு
விழைவினைபபூரு தயிலாதி மிகவாடடி யறுசுவையுங
தழைதருநால வகையுணவுந தகவூடடி யுபசரிபபக
கழைசுளியுங களியானைக காவலனு தியாமகிழாதா.

(இ - ள) அருகிலிருநதவாகள பிருகுமுனிவருைதத சுரபபையறிநது விருமபதகக வாசநதநகிய மலரெணணெய முதலியவறனை மிகுதியாகவிடடு மூழுகுவித்து, அறுசுவைகளும பொருநதிய நாலவகை யுணவுகளையுந தகபபடி யுணபித்து, உபசரணைசெய்ய, கடடுதறியைக கோபகினற களிபபையுடய யானைசசேனை பொருநதிய அரசன முதலானா அகஙகளிதாாகள எ - று

அறுசுவை: காபபு - துவாப்பு - கைபபு - புளிப்பு - இனிபபு - உவாப்பு எனப்படும நால்வகை யுணடி உணணல - தினனல - நகலல - பருகல எனப்படும் இவற்றுள் சோறு முதலியன வுணடல - கறி முதலியன தினனல் - தேன முதலியன நக்கல் - நீர முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன உரிருல ஒன்று கூட்டி ஐந்தெனபதுமுணடு. (உசு)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் கரத்தரச னடுத்ததுரைத் தவனவரருத
தனறுநீ வினைனமை சூழ்ந்துரைத்த வவனிணடு
மினறுகூ றுவனமுறையே யெனச்சூத முனியியமபுமம.

(இ - ள) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான சமிசாரணிய முனிவர்கள கேட்கும்படி, சிறநத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில வேற்படை தாங்கிய சோமகாநதமனனன் அடிதத வகையைகூறி, அபபிருகுமுனிவன் சோமகாந தனுகுப் பொருந்திய தீவிணை நலவிணைகளை யாலோசிததுக்கூறிய அவ்விரணடையும இப்பொழுது முறையே சொலலினறேனெனறு சூதமுனிவன சொலலலாயினன.எ-று.

சோமகாநதன பிருகுமுனியையடிதததபடலம் முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருந்தம் - எசஎ.

சோமகாந்தன்றீவிணைப்படலம்.

கருவிணை வேரொடுங் களைநத மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
மிருவிய லத்தினரு சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந தெழுமுனம் படிக்கை நீங்கினன்.

(இ - ள) பிறவியை வேரோடும பறித்தெறிந்த பெருநரவமுடைய பிருகு முனிவனுடைய பெருங்கருணையைபபெற்ற சோமகாநதராசன, செல்வமமைந்த அற்றையதினங்கழிந்த மறுதினததில, சூரியன (உதயகிரியில) வந்து புறப்படுவதன்முன்னமே துயிலெழுந்தனன எ - று

சோமகாந்தன தனறுயரகலததக பிருகுமுனிவா கருணையையடைந்த தின மாதலின அதனைத "திருவியலறறைநாள" எனறார. (க)

நாட்கடன முடிதததன ஞெ மைவகை
வேடகையும விடிதததருள விரவு மெயததவன
றூடகம லங்களைச சாரநது தாழ்ந்தவன
வாடகடைக கணடர மருங்கு வைகினன.

(இ - ள) நிதநிபகருமததை முடிதததனன பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு மொழிதததக இருபைபொருந்திய உணமைததவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திருவடிததாமரைகளை யடைநது பணிந்த அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்வை யுணடாகுமபடி அருகிலிருந்தனன எ - று (உ)

வேடடன வேடடவா வினைக்கு மைஙகரன
சேட்டொளிப பாதமலா சோநத மாதவன
வாடடுமிப பிணியினை வாட டலாமென
வீடடிய பழவினை யெடுத்துக கூறுவான.

(இ - ள்.) விருமபிய பொருளகளை விருமபியவகையே யுண்டுசெய்யும் ஐநது திருக்கரஙகளையுடைய விநாயககடவுளது பெருமையுறறுப் பிரகாசிககின்ற திருவடித தாமரைகளைச்சோநத பெருநதவத்தியாகிய பிருகுமுனிவா (சோமகாந்தனைத) தனபு றுதது,கினற இநதக கொடுநோயை யொழிகவாகுமெனறு, (அவன) தேடிய பழவினை யையெடுதது,ச சொலலலாயினர் எ - று (சு)

ஒனனலா மணிமுடி யரிஞசுந தாளினேய்
மனனிய விநதமால வாயினி னோடபுறங
கொனனெடு நகரஙகொல லாரு மெனறுளா
தருநகா நாயகனை லறிவின மிகருளா னை.

(இ - ள்) சததுருகளுடைய இரததினகிரீடஙகள உராயகின்ற பாதததை யுடைய சோமகாநதனே! நீலமெபறற பெரிய விநதகிரியின ஓர பககலில பெரிய கொல லாரமெனனும் நகரமொனறுளளது அநநகரதது வாதகன (ஒருவன) கலல அறிவின் மேமபட்டவன எ - று.

நாயகன - வணிகன (சு)

சிததுரு வபபெபா ளினி வாழ்நரு
மததகு வணிகனுக கானற கறபினுண்
மெதமிதழிற சுலோசனே மெயதத வதநிறை
புதநிர னெனவுனேப பொறப வீனறனள

(இ - ள்) சிததுருவெனனனும பெயரையுறறு வாழ்கினற அநதத தகுதியா கிய வணிகனுக்கு மேமபடட கறபையுடைய அழகுமிகக சுலோசனே யெனபவள மனைவி அவாகள உடலவருநதிச செய்த தவதநினாலே உனனைப புதலவனுக அழகு பெறப பெறறாகள எ - று. (கு)

காமநத னெனனுமபெயா கலநது பாலனு
யேழுறு தருணமவந தெயது செவ்வியிற
சேமமறு குடுமபினி யெனனுந தோகையைத
தீழுனா வனாநதுடன சோததி னனரோ.

(இ - ள்) காமந்தனெனனும பெயர்பெறறுப் பாலவயதுடையவனுகி கலல வயதுவந்த காலததில, (உன் தந்தை) குறறமறற குடுமபினியெனனும பெயரை யுடைய மயிலின சாயலையுடையவளை அகனி சாட்சியாக (உனககு) மணஞ்செய்து புணர்தது,னன. எ - று. (சூ)

இடுமபெயாக கேறபுற வெழுவா மைந்தரை
யடுமபடை வாட்கணி னீவா மாதரைக
குடுமபினி யீனறனள் குலவி வாழுநாள்
கடுமபழ நூநதைவான கதியிற சென்றனள.

(இ - ள்.) (குடுமபினியெனறு) இடப்பட்ட பெயருகுத்தகுபடி எழு புதலி நர்களையும், (பகைஞரை) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கணனையுடைய ஐநது புதலிரிகளையும அகுடுமபினியெனபவள் பெறறனள. (இவ்வாறு) கூடி வாழுநகாலத தில், வயோதிகனுன உன் பிதா கலலகதியிற போயினன [மரிததான்.] எ - று. (எ)

வருநதியன் னீயுமனு மரணஞ் செயதன
டிருந்திய காவலா நீரப் படடியாய
முருநதிள முலவலவே சையரினனனி நீ
யருநதன மனனதையு மழிவு செயதனீ.

(இ - ள) (அபபொழுது உன) தாயும மனம வருநதி அதுமரணஞ செய்து கொண்டனள். திருததமாகிய தாயதனதையர்களிறதாலால திருடனாய, முருநது போனற இளமைவாயநத பலவரிசையையுடைய வேசையாசுகதில விருபபுறறு, நீ அரிய செலவமுழுவதையும அழிதததனை எ - று

அதுமரணம - கணவனிறநதது பொருது தானுமிறததல. இம்துடன்கட்டையேறுதல முதலியன முருநது—மயிலிறகின அடி (அ)

தருமமன னுனகெனத தாரஞ சாறறவும
பொருளவரு வாயகலம புவியில லாதியை
யிருமனப பெணடிரி னிழநதில லாமையை
மருவிமிக கிரநதுசின னுளவ முங்கீனை

(இ - ள) இம்தனகு நீதியனறென்று, உன மனைவியானவள் சொலலவும், (கேளாவனுய) பொருளவரதததகவழிகள கபபலகள நிலஙகள வீடுகளமுதலியவற்றை, இருமனபபெணடிராற போகசடிதது, இலலாமையாகிய தரிதிரததை யடைந்து மிகவும பிசசையெதிதது சிலகாலஙகழிததனை எ - று.

தாரம-மனைவி. இது தனகணவனுல மஙகலதாரமணியபபெற்றவளெனபது.

இருமனபபெணடிா - வேசையா இவா அகதனிலொனறும புறதனிலொனறுமாக நடபபவராதலின இவவாறழைகபபடடனா (கூ)

வேறு

பொய்சசூ ளுரைத்தும பொயயுரைதது சூறனீ யுரைதது மபொருளீடடி
மைசசூழ படைககட பொதுமாதா மகிழச சிலகாள வழஙகினபின
கைசசூ டகமபா டகஙகுழைபூண கலமா திகளுங களவாண்டு
மெய்சசூழ் மகளிர கறபழிதது மவிடடிற சிறநதோ ஞுயினையால்.

(இ - ள) பொயசசதனஞ்செயதம, பொயசசாட்சி கூறியும, கோள் சொல்லியும (தீயவழியிற) பொருளசமபாதிதது, மையெழுதிய வேறபடைபோனற விழியையுடைய வேசையா களிபபெயத சிலகாலங கொதது வருதனை. அதனபினனா, கையிலணியததகக சூடகம - பாடகம - சூண்டலம - ஆபரணஙகள் - பாதிரஙகள முதலியவற்றைத திருடியும, சாதியகாபபுடைய கறபுடை மகளிரைக் கறபழிதததும விடடகளிற சிறநதவனுயினை எ - று

பொதுமாதா - யாவாகயும பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருளகொடபபோலுகுகுப் பெணடாயிருது உடனே விலக்குவோா.விடன்=வஞ்சகன. (கூ)

மைநதா மகளி றொடுமபகியால வருநதி நாளுஞ் சரணினமிச
சிகதை தளாந்து குடுமபினிபோய்ச சேர்ந்தாள பிறநத மனைபின்னு
மந்த ஙகரி விருநதுமது வாஙது களித்து முறைதிறமபிப
புந்தி விழைநத படி யெநதப் பொல்லா வினையும புரிநதனீயால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்களித்தனமையவாறிருந்ததமையின) குமிமினியென் பவள் தனபுதலவர்களும் புதலவிகளுமந தானும நாடோறுமபசியாலவருந்தி, காப்பாரில வாது மனம வாடி, சான் பிறந்த (தாய) வீடடிறகுப போயசசோநதாள. அதனபின னும நீ அந்தபபடடணததிலிருந்து கடகுடிதது களிதது முறறுகவறி மனம விரும் பியவகையே யெலலாத தீவினைகளேயுஞ செயதனை. எ - று. (கக),

வேநத னறிநது கடிதகறற வெயய வனைதது களவரோடு
போநது பதிக ருயிரகொலறு பொருளைகை கவாநது விலகுகாதி
யேநது படையா லழிதது மருநு திடடாறலிபபோ யையுகொனறு
மாயநத வவாதம பொருணமாதா மறறுங கவாநது நுகாநதனனால.

(இ - ள) (அதனை, அநகரதது) மனனவனுணாநது விநாநது உனனை (அந நகாவிட்டி) விலகக, கொடிய நாடடில திருடாகளுடன சோநது, பறிகருயிரைக கொனறு அவருடைய பொருளகளை யபகரிதது, மிருகமுதலியவறறை (கரதது)தாங கிய ஆயுததாற கொனறு, மருநதுவைதது, வழிபறிபபோனையும மாயதது, இறநத அவாகளுடைய பொருளகளேயும மனைபமாகளேயும பிறபொருளகளேயும அபகரிதது அனுபவிததனை எ - று

பதிகா - வழிசசெலவோர (கஉ)

காதல வேத முழுதுணாநத கணவாத தனனெலை நெருமறறேயான
போதத வாறறி னெதிரோயகிப பொருகுபெலவ றறிதது கரமபிடி தகாய்
மோது கால தூதனவே முனனி வெருவி நெடடியிாநதிட
டாத காதிநு கெனைகளோற லரிய பொருளகொணை டொழிகென்றனை

(இ - ள.) (அவ்வாறிருகையில) ஆசையுடன வேத முழுவதையுங கறற கணவாதிதனனெனறு சொலலும வேதியனெறருவன வர, (அவனை) வழியெதிரே பார தது விரைநது சமீபிதது (அவன) கையைபபிடி ததனை அவன மோதுகினற காலனுத னைபபோல நினைநதுப் பயநது பெருமூசசுவிடடி, ஐயோ எனனைகொலலாது தரும மனறு. என அருமபொருளகளேச சூறைகொணடி செலலுகவெனறனன எ - று.

முனனே யொருதநி தனைமணநதே தன முடிநதாவ பிநிரா கடனமுடிபப ப
பினனே யொருதநி தனைமணநதே தன பிளளை யுயிரராப பருவதநதா
ளனனு டனகோ சரணிலலை யதனு லவியே னுனகைபபயங
கொனனே கோறல புரியாது குலவும பொருளகொணை டொழிகெனறனன.

(இ - ள்) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞசெயதேன. (அவளோ) இறந்தனள பிறா கடனகளேச செயதமுடிபபதறகு, பினனா மறறொரு மனைவியை வதவைசெயதேன (அவளோ) பிளளைபெறுத (இளம) பருவமுடையவள அவளுக கோ ஆதரவுமில்லை. ஆனபடியால எழையாகிய நான உனகுச சரணம வீணுக கொல்லாமறபடி (என) பொருளகளைகொணடி (எனனை விடடுச) செலலுகவென றனன் எ - று (கசு)

களளே காமங் கொலைகளுட கலநத தொனறு பினுமிழுதை
கொள்ளா தாயாநதோரா கொளுத்தமிலைகூறு மவைநான கிணுமென்றும
விள்ளா வொருநீப னவன்மொழி வியன்பா றையிறகொட டியதமிபோறு
றள்ளா நினைத்த படிமுடிததாய் பிரம சாயை சாரநகலை.

(இ - ள்) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்தொன்றானும், (இவ்விடயத்தில்) உயாந்தோர் கூறும புதிதியைக் கீழ்மகன கொளளான. சொல்லிய அவை நானகினினறும எகாலமும பிரியாத நீ அவ்வேதியன மொழிபைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தளளி நீ நினைதபடி முடிதாய் [கொன்றாய்] பிரமகததி (அதளால உனனைத்) தொடாந்தது எ - று (கரி)

பன்னு ளுழாது பயன்சிறிது பயபப தேதறு நலவினையே
யின்னு மையையளு கூரா!ரிவ ருழுதை சிறிதும பெறப்பழியைச்
சின்னு ழிகையிற புரிந்தாழி சென்று நரகத்தி லுயருழபபா
மன்னு வினிபபுண் ணியங்கேணமோ வெனறு பிருகு வகுதத்துரைபபான.

(இ - ள) தீமைகளுப பயபபடுவோா பலநாள அலைந்து சிறிய பலனைக கொடுப்பதானாலும, நறசெருமததையே செயவாகள கீழ்மகன அற்பப பலனையும அடையுமபடி பழிசமபாதிகைச சிலநாழிகையிற செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திறசென்று துயரமடைவான சோமகாந்தனே! இனி நீ செயத புணணியததையுங கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவன எதிதகூறலாயினன. எ - று. (கசு)

சோமகாந்தனற்விணபபடலம முறறிறறு.

அகத் திருவிருத்தம் - எசுஙூ.

சோமகாந்தன் நல்விணப்படலம்.

சொனனவாறு நீ, துனனுகானிடை,
மனனிவாழுநா, லினனலெயதிஞய

(இ - ள.) மேறசொலலியவகையாக நீ நெருஙகிய வனததிற பொருநதி வாழுகையில துனபதததையடைந்தாய எ - று (க)

நடுகைகந்தநதிரி, யடுகுமவனகப,
மெடுகருஞசநதியுங, தொடுகருங்காசமும

(இ - ள) நடுக்கதைகொடுதது அசசங்கொடுகும வலிய கபமும, எடுக்கின்ற வாதியும, செலுததுகினற கோழையும எ - று (உ)

மூபபுமுறறுறக, காபபுங்கைவிட,
நீபபருந்துயாக, கோப்புகொளளளும.

(இ - ள) வயோதிகம முழுதும பொருந்தவும காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற்கரிய துயா மிகுதியும உண்டாகவும. எ - று (ஙூ)

வேறு

சாதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருபபென்
றேதத்ததகுமொணபொருளும்யானும

போதகமடியாதியெனவிலலின்
மாதுகைகொருதூதினைவிடத்தாய.

(இ - ள்.) மரணதக்கமுண்டாயிறது விளைவாகச சொல்லதக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும யாணும வர (செலவளிதது) விலகாதேயெனறு உன மனேயாட் டிக்கு ஒரு தூதனைச செலுததினைய. எ - று. (சு)

இல்வினமாது - மனைகிழதது, மனைவி.

இனையாதிருளெனிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறையருகேகாகங்க
கனைபூகமுறகாவலனெறுகரு
நினையாதகலெனறுமிகநீதகாா.

(இ - ள்) வருநதாமற்படி இரவிலேயே செனறு கூறிய தூதவனை உன் மனைவியுடன மறறுளளோரும பாரதது, ஒலிகின்ற அழகிய வீரகழலணிநத அரசன் (அறிநதால) தணடருசெய்வான (ஆதலின) எமமை நினையாது நீகருகவெனறு மிக வும விலகினாகள எ - று (ந)

இனியாதுசெயவாமெனவிருநது
தனியாமனமோடிகவெணணி
நனிபோனபிறபபினுறுநனமை
முனியாதுணமுறறவிதுசெயதாய.

(இ - ள) இனியாது செய்வோமென்ற வெனறியான மனததுடனிருந்து மிக வும யோசிதது, மிகுதியாகசசென்ற பிறவிகளிற பொருநதிய புணணியகருமஙகள முதிருமபடி கோபியாமல இதனைச செயதனை எ - று (சு)

உலகோரறியாதுணியிரநது
கலனுடைபொனனுதிகவாகமீதகும
விலகாவெனருவேதியனீகாகக்க
ருலவேதியராகொணாகவெனருய்.

(இ - ள்) உலகினருகுதத தெரியாமல உணணிடம யாசிதது, ஆபரணம் ஆடை பொன முதலியவற்றைக் கைகொணடு செலலும உனனைபபிரியாத பிராமண னைபபாரதது, சிறநத அநதணாகளை யழைதது வருகவெனறு கூறினை. எ - று

உலகினரறிநதால தான பதிதனிடததிற பொருளேறறதறகாகக் குலாசாரங் கெட்டவனெனறு விலகுவராதலின "உலகோரறியாது" எனறார். (எ)

அனனை பலவாசசிரமஙணணி
மனனுகரவான முனிவாலமமி
னனனுயகனயநதினிதளிகரும
பொனனுடைபொறபூணபெறுதறகெனருனை.

(இ - ள்.) அவவேதியன பல ஆச்சிரமஙகளை யடைநது, முனிவர்களே! கல்ல வணிகனொருவன் விரும்பி யினிதாகக்கொடுக்கும பொன ஆடை அழகிய ஆபரணமுத லியவறறைப பெற்றுக்கொளவதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் எனறு கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீ துணராதவரடுகதா
ரனருநரவாலடிவணகங்கி
னினருயகிணேகாகுகிமுனிவோாக
ணனறேயெனநகதுமொழிநதா.

(இ - ள்) அவ்வேதியாகள உன்தீமையை யறியாமல் (உன்பால் தானமபெற) வந்தாகள் அப்பொழுது நீ ஆசையுடன அவாகள பாதங்களைப் பணிநது நின்றனை. முனிவாகள் உன்னைப்பாாத்து ஆ! நனருயிருநததெனறு கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினாகள எ - று. (கூ)

வேறு

பாவியென் றறியா நிருகப் படாநகமன பாவி யுனனை
மேவினா கணமேடா கேடமேடா வினமபிறேனு நிரநதா ரெலலாக
தீவினைச சிபிழுபபிற படடுச செறிநர குழப்ப றறறற
ரூவினுன பொருளை யெலலாக தருமநீ விழுநதா யாயின

(இ - ள) ஐயா! நீ பாவியெனறறியாமல இவ்விடதநிறகுவநதோம பாவி! உன்னைச் சமீபிததவாகளும பாரத்ததவாகளும (உனபெயரைக) கேடடவாகளுஞ சொனனவர்களும (உனனிடம) யாசிததவாகளும ஆகிய எலலோரும் பாவவினையாற பந்திகக்பட்டு, நெருஙகிய நரகதநிற றுனபுறுவாகள ஆகலால எணணிலலாத உன பொருள் முழுவதையும நீ தருமஞசெயய விருபுவாயாயின எ - று (கo)

நெடிபடு வனத்தி லோாசார நின்மலக நேணரன கோயி
லடிமுதன் முடியின காறு மலாசெழுந தருவன மாகுதா
குடிகொளு மகமு நனகு குயிறலுதி யெனறு நீஙகிக
கடியறன மனுககண் மூழகிக கணிததளக தூய ரானா.

(இ - ள) சினவணிகள் பொருநிய இவ்வாரணியதநிலே ஒருபுறம், மல நகிநனிய விநாயகாகடவுளுடைய நிருநகோயிலை, அலநிபாரமுதற் சிகர வையிலும, அலாநத சொழமைசஙகிய மரஙகளேயும், நிராகாலதநில மாதடர் வசிக்கும வீடுகளேயும நாறுகச செயவிபபாயாகவெனறு கூறி (அவனை) விலகி, வாசமபொருநதியநீரில மநதிரபூாவமாக ஸநானஞசெய்து ஐபருசெயது மனம பரிசுததமடைநதவாக ஞானாகள எ - று. (கக)

கடிமபுகை விடட வாறுங கரிசிலா கரைநத வாறு
மிடிமைபெறு குழிநகரு மாறு மெணணியிய பொருளு மனறப
படிமபய பால வாகப் பண்ணுவ தைஙகைய றுநதி
ணைடிமபெருங் கோயி லனறி யிலலெனன நினைவுட் கொணடாய.

(இ - ள்) உறவினா கைவிடுதத வகையும, குறறமிலலாத முனிவாகள கூறிய வகையும, (வயோதிகததால) தானபமவநது வருததம வகையும யோசிதது, எலலாப் பொருளகளேயும பலனபெறுந்தனமையாக செய்யததக்கது ஐநது திருகரஙகளேயுடைய விநாயகாகடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருகோயிலனறி (வேறு) இல்லையென்று மனதிறகொண்டனை. எ - று.

சட்டிய பொருளி னேடு மிடமபடு கோயில சாாகது
கோடடமி லாத வனப குடி கொள வனறு யான
சேட்டொளிக கணைசா கோலத திருவர விரிபபக கணடி
வாடடமுற் றெழிலுகது காழாகது மருகு சூழும காடி பபடி.

(இ - ள்.) (அந்தவெழுதியிற)சொகிதத பொருளகளுடன,விசாலமான விநாயகப் பெருமான திருகோயிலை யடைகது, கோணுதலிலலாத பகதியானது (மனறிற) குடியிருகக, அநாதியான மிகக ஒளிவாயநத கணைசபபெருமானுடைய திருவுருவம வீற திருப்பப்பாதது, வாட்டமுழுவது மகனறு பணிகது பிரதகஷணஞசெயது ஆனநதக கூததாடிப் (பலவகையாகப) பாடி எ - று (கூ)

கமமிய ராதி பொரைக கருவியா டபபக கூவி
விமமொளிப பொனனுற கெறபக கிரகததை விளங்கச செய்து
செமமணி யாதி செமபொற றகடடி னடைச செறிகது முனனே
கொமமெனப படிதது நானகு கோபுரக திகழகொ ணடகி

(இ - ள) கமமியா முதலாமெரை ஆயுதஙகளோடி ருமபடி வீளிதது பூரிதத வொளியையுடைய பொனனுற கெறபகிரகததை விளகமுறசெயது, பதும ராகமுதலியவறறை யசமபொனனுற செயக கடடிற பதிதது முனனே விளைது நானகு கோபுரஙகளை (நானகு) திசைகளிலுமட செயவிதது எ - று

கெறபகிரகம - பெருமானிருககும உளளிடம இதனமுனனுளள அரையை அநதராளமெனறும, அதனமுனனுளள விடம அரதமணடபமெனறும, அதனமுனனுளளது மகாமணடபமெனறுஞ சொலலபபடும. (கச)

மணடப மாட மேடை மடைபபளளி யாக சாலை
விணடொடு புரிசை யாதி வெவவெியா திகளாற கலறற
கண்டவிட டிகையாற காழநதுக கடமிரு மரதகால வெவவே
றணடாகம மியறறு நாண வழகுறச சிறபத தாகி

(இ - ள) மணடபம மாடம மேடை மடைப்பளளி யாகசாலை ஆகாயமளாவிய மதில முதலியவறறை வெளளி முசலிய உலோகஙகளாலும, சலலாலும, இட்டிகையாலும, வயிரமுறறுக் கனமிங மரததாலும வெவவேறுகத தேவகமமியனன விசசுவகனமனு நாணுமபடி சிறபநூறபடி அழகாகச செயவிதது எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல. (கஞ)

வாயிலை ணைகின முனனு மணிபபனற் றடாகந தொடகி
கோயிறன் புறதது மூறறக குலவுமா ராம மாகக்க
தாயினு மினியாாக கான தமனியப பாதநதி ராஜி
யாயின பினன ராதி சைவரிற பூசை யாறறி.

(இ - ள.) நான்கு கோபுரவாயிலகளின் முறபடவும அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களைஉதததத திருகோயிலசூழ முழுவதும நெருஙகிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைகாட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாதஇர முதலியன செய்விததபிறகு, ஆதிசைவாகளால (ஆகமோகதமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடகக கணிகை மாதர் நலிய மியமபு வோராகண்
மாடக யாழின வலலோ வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற செய்த வணிகலம பிறவு மலகுச
சேடகம பொலிநதோ போறறத திருவிழாப பலவுஞ செய்தாய்.

(இ - ள்) நடனஞசெய்யுங கணிகைமாதாகளும, நலல வாதயிஙகளே முழக்குவோாகளும், முறுகநாணியமைநத வீணையில வலலவாகளும, வாகனம குடைமுதலியனவும், பொனனலும இரதத்தினதாலுஞசெயத ஆபரணஙகளும பிறவும பெருக. ஆசாயவாகிளும போற்றிசெயயுமபடி பல திருவிழாகளேயுஞ செய்தனே. எ - று.

இனனணஞ சிறபபபபூசை யியறறியே சிலநாட செலலத
தினனிய வாழ்நதை நாளுந துலாநதத கால தூதா
முனனினா பிடித்து வீசமி முறை பிரி நீதததுச சென்று
கனனில புயதத செங்கோற காவலன முனனா விடடார.

(இ - ள) இவ்வகையாகச சிறபபபொருநதிய பூசையைசசெய்து சிலகாலஙகழிய, பொருநதிய (உன) ஆயுடகாலமு மொழிநதது இயமதூதாகள நெருங்கி (உனனைப்) பிடிததகடடி முறைப்படி செயது இழுதப்போய, மலையையொதத தோளியுடைய இயமதருமராசனுக்கு முனனே விடத்தாகள. எ - று (கஅ)

சினமபொழி தரும வேநதன சிநதிர குதநற் கூவி
யினம்பிரிந தடுதத வினஞ னிருவினை யினறு காறுந
தினநதினஞ செயத வெலலாஞ செபபுநி யெனன வன்னன
கனமபொழிந தாங்ரு முறறுங கணாநதபின னிதுவுஞ சொனனன.

(இ - ள) (பாவிகளேக கணடமாதிரதிற்) கோபததைச சிநதும இயமதருமராசன சிதிரகுபதனெனனுங கணிகனேக கூபபிடடு, தனனினததாை விடடு வநத இவன இனறையவளையில தினநதினஞ செயத நலவினை தீவினைகளேயெலலாம (கிரமமாகச்) சொலலுவெனகேடக, அவன மேமமானது மழைசொரிநதாறபோல முழுவதையுஞ சொலலி, பினனா இதனேயுஞ சொலலுகினறான எ - று. (கக)

பிறநதநாட டொடஙகி யினனனை பேணிய தனைததும பாவ
மிறநதிடி நாளிறு பாவத தீடடிய பொருளக ளெலலாஞ
சிறந்தவைங் கரனுக காயகித திருபபணி செயதா னெனறான
மறநதழை தரும வேநதன மநிதத்து வருகக ஙறறான.

(இ - ள) பிறநதினமுதல இவன செயதவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனல் (இறக்குங்காலதத்தில) தான முனனாப பாவவழியிறறேடிய பொருளகள் முழுவதையுஞ சிறபபபொருநதிய கணேசமூாதநிகரு விநியோகபபடுதது (திருகோயில் முதலியனவாகத) திருபபணி செயதுளன எனறு கூறினன. (அதனேககேட்ட) கோப மிகுந்த இயமதருமன யோசிதது இவவாறு சொலகினறான. எ - று. (உ0)

பஞசியின மலேக ளெலலாம் படுதழற பொடிபட டெனன
விஞசிய பாவ மெலலாம விநாயகன பணியான மாய்நத
தெஞசிய தூளது தானு மிருநிலத தலதில் லென்று
நெஞசுற மதிதது கினனே ஞரேலென முகதது நேக்கி.

(இ - ள்) பஞ்சியின் மிகுதெலலாம பொருந்திய நெருப்புப்பொறிபட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செயத) மேமபடட பாவஙகள யாவும விநாயகக்கடவுள திருப பணியால ஒழிநதன மிகுநதுளளதும பெரிய பூமியில அனுபவிபபதலது இஙகு (அதுபவிபபது) இலலையெனறு, மனதில யோசிதது, உனனை விரைது முகதிறி பாதது. எ - று (உக)

அளவறு பாவஞ செயதஙு கறபமே னமை செயதா
யுளவிரு பயனு முனன ருருபபஞ நுகாநி கொலலீலா
வளமலி நனமை முனனா மருவுதி கொலலீலா வெனரு
னிளகிய நெஞசி னீயஙு கிவபமே முனன ரெனருய

(இ - ள்) கணகறற பாவததைசசெயது சிறிது நனமையே செயதீனை. உன் னனவாகிய அவவிருவகைபபயனிலும முதலிற பாவபலனை யனுபவிபபையோ வன மிகக நனமையின பலனை முதலிலனுபவிபபையோ (எதைவிரும்புகினறனை) என வினவினனை உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இனபமே முதலில (அதுப விக்கத்தககது) எனறு கூறினீ. எ - று (உஉ)

அபபடி யாக வெனறே யகறின னீயும வெநதா
யிபபடி மீது முளன செய்தரும பொக மூழகி
யுபபடி யினன நோயபின னுழகினெரு யிதுவுந தீரக
கைபபிடி கனிபோ லெஙகைக கடவுளப போறறு கெனருன.

(இ - ள) (இயமதருமன) அபபடியேயாருகவெனறு உனனை விலகினன். நீயும (அதனால) அரசனுய இவவுலகததில மூதலிலே அடைதறகரிய போகததில மூழ்கி, அவவகையாகவே பிறகாலததில இததனமைய நோயிற றுனபுறுகினருய இநநோயுந தீருமபடி கையிலுளள கனியைபபோல ஐநது சிருகரஙகளேயுடைய கணநிபதியைப போறறலசெயகவெனறு பிருகுமுனிவா கூறினா எ - று. (உசு)

காமநத னெணுமபொக கேறபக காமக ஞகி நாளுந
தோமநத மினறி யாறறித துரிசுறு பொருளகள கொண்டாய்
சாமநகப பொழுதிற செயத தருமததா லியம னீபபிற
சேமநதன பதநத ரானகொல சோநதவா தமகேக ரமபன

(இ - ள) காமநதனெணும பெயருகுப பொருநதக காமமுடையவனுகி, மூடிவிலலாது குறறஙகளேயே செயது, பாவமபொருநதிய பொருளகளேயே கைக்கொ ணடு இறகுந தருணதறிற செயத தருமத்தால இயமன விலொணடு, விநாயகக்கட வுள் தனனை யடைநதவாகளுக்குச சேமமாகிய திருவடி யடி தரமாட்டானோ? (அவனி யநதருவான) எ - று (உச)

இருவினை பிருரு வெனபோ னெடுகியம பியது சொறரு
மூருவவா சடையீர மனன னுருக கிளா குடட கோயை
யருளினுன் முனிவன சீறி யகறறிய தறிக வெனைத
தெருளுறு ரூத மேலோன கிதையின மகிழுது கூறும.

(இ - ள்) அழகிய நீணட சடையையுடைய மூநிவாகளே! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொனனேம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடலிற் பொருந்திய குட்டவியாதியைக் கோபித்து விலக்கிய வகையை யறியக் கட்வீரகளென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனுகிய சூதமுனிவா மனதிற் களிபபுற் றுச் சொலலுகினரூ எ - று. (உடு)

சோமகாந்தன கலவீனபபடல முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருந்தம் - எஅஅ

சோமகாந்தனுய்திர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுக கருணையா
லருளு முணமையை யமபுலிக தேசினன
றிறருளு முதயாத தானவன றேகநின
றுருவ வனபுனேர ராயிரக தோனபின

(இ - ள.) பெருகதவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிகசதகக இருபை யால் அருள்செய்த சதிதியசதைச சோமகாநதன தெளிவுமற சநதேகமுறறனன. (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரதநிலிருநது (மாமிசதனதை) உருவும்படி வலிய பற வைகள ஆயிரகணகாகப பிறநதன எ - று. (க)

வசசி ரதநின வடித்துவைத தனனதோ
நசசு துணடகதி னண்ணிய மனனவ
னசசை யிரகதெழுக தாகநது வருத்தலு
மசச முற்றவ லகொணடு கூறுவான.

(இ - ள்) வசசிரம்போலவும வடிததுவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற விஷததன்மையுடைய மூகனனுல, பொருந்திய அரசனுடைய சரீரததைக குதிக் கிளம்பி ஆரப்பரிதது வருதலும, மனனன பயமுறறுத தானபமடைநது சொலகின் ருன. எ - று. (உ)

ஓல வோல வுயாதவ வேதியா
வோல வோல வுணசசர ணைய்தினே
னேல வோல வுறுதுணை வேறிலே
யோல வோல வொழிகினு நீகருறென்

(இ - ள்) உயாநத தவதனையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம். தேவரீரைச் சரணமடைநதேன ஓலம ஓலம. பொருநதிய துணைவேறில்லே. ஓலம் ஓலம். எனனை யொழிததாலும ஒழியமாட்டேன ஓலம் ஓலம எ - று

ஓலம் - அபயம். (கூ)

மாத வபபெரு மாமலை யையவோ
சீத னகளரு ணைக்கடற் செமமலோ
கரத ரக்கருங் கானங் கடததிமெய்ப்
போத முய்த்தருள் புண்ணிய மூர்த்தியோ.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமையொருங்கிய பெரிய மலைபோல பகவே! ஐயரே! குளிர்ந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயமபொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடைக்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளுமாணிமூலாதிதேவே! எ - று

காதரம் - அச்சம் தீகாரங்கள் - புலம்பலிலைக்கு ஈட்டரருப்பு (ச)

நிவலை யுவனியா நிலையிட வைகிலு
மலைவர பலனு கலைபட கலனு
மெனதெ நினதெனு தீயிரு படகுழாரு
நிவன பிணைவுதிரை கிலாரன காவடியால

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்களை நெடுந்தூரத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயல்லும் அணுகுமாறுடனான (அருகுவாகிருக்க) வினை தேவரீருடைகிறிலேயே பெரிய பறவைக் கூட்டங்கள் கினைபிணைமாச செய கினறன காணபாயாக எ - று (ஆ)

வினை தாரிர மதது கிரந்தரிப
தினை னலைபி யிருநரிணை படகளு
மனை னமாயா வலைமெய்ப்ப நிலைபு
தூணி தினைந்த அபருந் வரிநிபோ

(இ - ள்) தேவரீருடைய ஆசிரமத்திலே யெங்காலத்திலும் தினைபயிலவா மல, பெரிய சிறகையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வளமுறறிருக்க, தேவரீருடையிருவடியை (சரணத்தை) அடைந்த அடியேன் (இப்படிதவைகளால்) தினப மனைதல தருமமோ எ - று (சு)

மேமரு கணைஞும விழுபாயில காகனகபு
மரபரும பிரமனிர மையினி மேவபு
சரபு மெவதய வரகுகனி யாவெனி
லேலரபு மினவரு ளுகபெல மேபாவெனைநன

(இ - ள்) (பொனமலையாகிய) மேருமலையையடைந்து சிறபபிலாத காகமும் (அதன சாபத்தால்) பொனனிறத்தைப பொருந்தும ஐயனே! தேவரீருடைய செவ விய திருவடியை யடைந்த எனை தினபத்தை பொழியாயாயினை, அஃதுணரத்தக்க தேவரீருடைய திருவருளுகுந் தருகியோர? (தருகியனறு) எனறனை எ - று (எ)

காலிப பிசைர குருகிகனத காவைபைக
தோலிபா பாரத்திபன மேறவிசை கூபாறு
வாலிபா பிளவி மேவியவ றாமைச்சு
மேலரிபா மேபமெனை டாவினிவ விழுநகனை

(இ - ள்) (அபயபொழுது) மாயகலயபிடைசை கொடுகலேவணடுமெனறு மூன் றுலகையும பற்றிக்கொணடு அரசன மனேவியாகிய சதனமை கைகூபபினை. அகனத இபபறவைகள் கொலலுமே யெனறு அனைசசாகரும ஓலமிட (அவனுன்) அம மூனிவருடைய ஒளிய பாதங்களிற வணிக்சாரன எ - று. (அ)

ஆவ லெனனேமெனை மேனாள் எடபாபாது
பாவ மிபபழி பாபாபரி தாமெனை

தாவி லாத முனிகடணத தாகளு
மோவி லாவரு வாற்றுய ருறறனர.

(இ - ள்) ஆ ஆ! எனன! எனன! இபபறவைகள தனபுசெயவது பாவம இப் பழிசசெயவேப பாரப்பதறிதெனறு, கெடதலிலலாத முனிவா கூட்டங்களும நீஙகாத கருணையால தனபமடைநதாகள. எ - று. (கூ)

வே று

இனன தனமையா யாரு மேஙகுறப
பினனல வாசடை ப பிருகு மாமுனி
மனன வெனமொழி வாயமை யெணணிலை
யனன தீதினிவ வலல லுறறனே

(இ - ள) (ஆகுளளா) யாவரும இனனதனமையராக எகமடைய, பினன லாகிய நீணட சடையையுடைய சிறநத பிருகுமுனிவா (சொலகினறா) அரசனே! என் சொலலேச சததியமாக நீ யெணணினையலலே அவவகைய தீமையால இநதத தனபததை யடைநதாய. எ - று (கப)

இனியென வாயமொழி யாது மையுறேல
புனித ஞருதி யெனறு பொள்ளெனக
கனிவி ஞெமுமூக காரஞ செயதனன
பனிவி சுமபிடைப பறவை மாயநதவே.

(இ - ள.) இனியென சொலலேச சிறிதுஞ சுதேகியாதே. பரிசுததஞருக வெனறு விரைவாக ஆசையோடும உயகாரஞசெயதனா. (அதஞல) குளிரநத ஆகாயத தில் (இருநது தனபுசெயத அநதப) பறவைகள இறநதன. எ - று (கக)

மிணடு புளளற வேநத ஞனவன
பணடை வலவினேப பலவு முளளவென
றுணட வணடென வோகை பொஙகினன
கண்மி ளாரெலாங கவலே நீஙகினர.

(இ - ள) நெருஙகிய பறவைகளிறபப, சோமகாநதமனனன, பழமையாகிய ஜீவினேகள பலவுமிருகினறனவெனறு, தேனபெருகிய வணடைபபோலச சுதேசவத மிகுநதனன (அதனேப) பாரததிருநதவாகள யாவருந தனபமகனருகள. எ - று

புவனம பொறகா கதறுப பூரியாக
கவலே மேரயெலாங கரறு மைஙகா
னிவரு நூறமினே மே லிலடு மநதிரந
தவறு நீரநகமா தவனி யமபியே

(இ - ள்.) சலதறைப பொறபாதநிரதறில நிரப்பி, தனபநோய்களேயெலலாம விலகும விநாயக மநதிரஙகள நூறறெடடனே, குறறமொழிநத பெருநதவமுடைய பிருகுமுனிவா சபிதது எ - று (கஞ)

செறிநத வபபுனல செங்கை கொண்டுமெய்
யெறிநது ரபபிஞ னிறைவ ஞரியான

முழிநது பாதக முறறு ருகொடு
டமிநது முனனுறப படியினைறதே

(இ - ள்.) பொருகதிய அநத நீரைத தமது செலந்த கையிறகொணடு (அர சன) தேகதினமேற் பெயது அதட்டினார். தீலவராகிய பிருகுமுனிவா ஆசீரவசனத தால, (அவனுடைய) பாவமெலலாம முறிநது உருவமெடுதது (அவனை) விலகி முறபட் பெ பூமியில நினறது. எ - று (கச)

வே று

சிவநது திரிநது சரணீண்டு செறிநது பரநத மயிரசடையு
நிவநது வளைநத வெள்ளெயிறு நெடிய வடியங குழிவிழியு
மவநதந திடுங்கா ரிருணிறமு மாழ்நத வயிறும பணியேழி
னுவநந வுயாவு மதறகேறற வுருவம பலவுந தோறறியதே.

(இ - ள) சிவநது திரிந்து காலகள் நெடுகி, நெருஙகிபபரநத மயிராயுடைய சடையும, உயாநது வளைறற வெளளிய பறகளும, நீணட அடியும, ஆழமாகிய கண களும, தீமையைக்கொடுகருங கரிய இருளின மேனியும, ஆழமாகிய வயிறும, ஏழு பணைமரஙகளின விரிமபதறக உயாசசியும, அவவுயாவுக்கேறற (காதரிமான) தேக மும, (வேறு) பலவிதமுமாகத தோறறமுற்றது (அப்பிரமகதி) எ - று. (கடு)

வே று

கமிகருமப றகளைக கடபுரு வஙகண்மே
னெமிகருங கணனி னெருபபுக நேராகருறு
மெமிகருங நீபபடை யேநதலைத தினனிய
சூமிகரு நகருக குனிகருஞ சுலாவுமே.

(இ - ள) பற்களைகறிக்கும் கணணையும புருவஙகளையும மேலெநிகரும். சுண்களில நெருபபுபபொறிசிநத (உற்று) பபார்கரும அகனினமாகிய ஆயுதஙகளே யெறிகரும அரசனைத தினனமோசிகரும சிரிதுதகருனிகரும. சூமும எ - று

தினனிய - செய்யியவெனனும வாயபாடு வீணையெச்சம். (கசு)

தோளபு டைக்கு மிடிகரூற றிறறுமுன
ஞளப டைததிறங் காடடியிங காளுநின
வாளப டைதகைக வனமைமுன காடடெனத
தாளபெ யாதது தருகிய நிததே.

(இ - ள) தோளகளைகொட்டிம. இடிபோன்ற குரலைக்காடடிம் முனகாலைய படைத்திறததைக காட்டி இகாலததிலும் வாடபடையேந்திய உன வலலமையை யெனமுனனே (இபபொழுது) காடடுகவெனறு காலகளைப பெயாதது இறுமாந்து நெருஙகியது. எ - று. (கள)

பூத மினனணம பூபதி யைதெதாடாந
தேத மெலலைவங காரமெ மூபபிமெயம
மாத வனகை மறிதனுநீ யாரெகிலா
மோது நனறெனப பூதழு ஙாக்குமால.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச சோமகாந்தனைத தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நினைக்க, உண்மைதவமுடைய பிருகுமுனிவா உங்காரஞசெயது கையால தடுத்து, நீயாரோ? நன்முகக் கூறுகவென்ப பூதஞ் சொலலுகின்றது. எ - று. (கஅ)

வேந்தன மெயயில விரவிய சாயையா
னேந்த னின்னை யெமிந்தனை வீரிறை
போந்து ளனைவெளி புலலிய வெம்பசி
காந்து கினறதுனை கணைரு ளுணடெனில

(இ - ள) யான இவ்வரசனுடலிற கலநத பிரமசாயை தலைவனே! உனனு டைய கையாலெறிந்த தணணீரிலை (இவ்வடிவாக) வெள்ளை வநதேன எனனைத தொடாந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகினறது உலகிடத்திற சருணையிருகக மாயின. எ - று (கக)

தேகாணை மாதிரங்க ளுறு டமைசமவா
யூணை யுணடொழி வேனெனை பிரதகுமம
யாணை படமுகத தேகதலதொந தாமையிலாத
தேணை யுணடுசெம மாதவனா வுவாவா.

(இ - ள) இவ்வரசனையும இவன்மனைவியையும, சொலலுகினற மநதிரிகளை யும் மாமிசம புசிதது நீஙகுவேனெனறு யானிகழவும், சிறநத யானைமுகதையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவநத பாததாமரைகளிலுடான பிரேமபகருகி யிறமாந திருககும பிருகுமுனிவா கூறுகினறார. எ - று. (உ0)

மைமரு மிக்கவனை பூதமளு றறகினை
சிநதைத யினபுறுஞ செயதிய செயதுமபா
பொநதி னுவபுரு வெனறெதிர மெறமாப
பொநதுக காடடினன புகுகதி பூதமே

(இ - ள்) வலிமிகக வணமைவாயநத பூதமே! பயபபடவேணடாம. உன மனஙகளிகசதகக தொழிலே செயவோம இப்பொழுதுட புருகவென்று கூறி, எதிரிலிருந்த மாமரப்பொநதைக காடட, அபபூதமானது (அநநிற) புருந்தது எ - று.

புகக பூதமும பொநதுறு ரூதமு
மெகக வெநதன பூதத்தி னுளளுரை
மிகக பேரெழில விணைவ ளுகிய
தகக மாதவன முளபணிந தேதுமால

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அபபொநதையுடைய மாமரமும ஒன்முக வெந்தன. பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிகக பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தருதியாகிய சிறநத தவததைச செயத பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணஙகி கூறுகினறது எ - று (உஉ)

வேறு

ஞானி யினனவன பழுவத தெனனுயிரை
யுனனி மயக்குதன னையிய நீயையா

லோவில வெநதுய ருறறு னேறுகுனை
சேசவை யானவஞ சோநத தெனறனன

(இ - ள.) பாவியாகிய இவ்வரசன எனனே முனஞளில காடடிலே உயிரொ ழிததனன ஐயனே! நிமையால ஒழிதலிலலாத கொடிய துனபதிதை யடைநதுள ளனுகருத தேவரீருடைய தரிசனதிதால ஙனகமையுணடாயதெனறு கூறினன எ - று

வே று

ஆய காலியி லேஙகர மேனவலாற
றாய மானக துவேநதுமுவ போகநதது
மேயி ஞனதில விணனு்த தேதிலனன
சாய நீமை தணநதுயா தேவனே.

(இ - ள) அநதசசமயததில, விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினல; புனிதமாகிய விமானமொனறு விணநது முனனேவநதது பிரமசாரியின தனமையை விலகி, உயரநத தேவனுனவன அவவிமானதிலேறி ஆகாயததைக கிழிநதக்கொண்டு சென றனன எ று. (உச)

கணட யாவருங கணகளி கூபிதுளங
கொணட வேமகையா கூநது நவிறறினா
மணமி தீவினை மாறறிய மாதவன
புணட நீகட்பொ ரு முனமலர பாதமினரா

(இ - ள) (அதனேப) பாதத வலலோருமம கணகள களிபபுமிகுநது மனநிற் கொணட ஆசசரியமுடையவாகளாகி (ஆனநத)க கூதாடிருநதகள நெருஙகிய பிரம கதிதியை யொழிதத பிருகுமுனிவருடைய தாமரைமலரபோனற பாதஙகளே (அரசன முதலிய நாலவருந) தொழிததாகள எ - று (உடு)

வாகி லாவிய மாதவ னேறுவா
னரச னேயுணை யணமிய டிநதிடிம
பிரம சாலை பெயாநதது கணடனை
யுரவு நோயு மொழிதிறங கீகணமதி

(இ - ள) திரேவ்டம பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவா மனனு! உனனை நெருஙகிபபொருந்திய பிரமஹததி யொழிந்தது பாதகனன்ர? வலிய தொழுநோயும் (இனி) ஒழியுமவகையை (என சொலலை இனியேனும) மதிதது கேடபாயாக எ-று.

வே று

முகஙண வேழமு கபபி ராணனே முறறு மாளுமடி பபிரான
பொகக முறறுமக கறற வலலபு ராண மனனவ கேடடிளை
னகக வேணசாபு ராண மேனனையி னலை கனறுனை வலலனின
தொகக நோயகுமருநது நீபபது சூழ்நது கேடபின லாதிலை.

(இ - ள) திரிநேதிரங்களையும் யானைமுகததையுமுடைய பெருமானும, என்னைமுழுதுங காகினற திருவடியையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, நிமைமுழுவதையுமொழிகவலலதாகிய புராணததை யான கேட்டிருகினறேன. அரசனே! அநதக்கணேசப்பெருமானுடைய புராணமேப்பாட்டினல உனனுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்களும் நீ அதனைச சிந்தித்துகேட்டார்
வல்லாமல வேறேமருந்து இலலை எ - று. (உஎ)

கோத னுங்கிய லைத னைங்கிரு டங்கை யேந்திய தமபிரான
பாத களுசமவ ணங்கி யனறுப ரித்த மேனமைய தாமது
மாத வங்கள்பு ரிந்து வேதமவ ரமபு கண்டடை யாதனும
போத மாநதவ னேந்த வோர்நதுப கனற தாருமெ னைக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால பிரமன அகனினியை யங்கையிலேநதிய சிவபெருமான (ஆகியஇவர்கள) திருவடிதாமரையைப பணிந்து முறைகாலத்திலபெற்ற மேன்மை யுடையதாரும அப்புராணமானது பெருந்சவங்களைசசெயது வேதத்தின கரையைக கண்ட வியாதமுனிவரும, தாமரைமலரிலுளள பிரமதேவன (தனகருக) சொலலத தெரிநது முன எனகருசசொனனதாரும எ - று (உஅ)

முந்து செய்திடு வேவ்வி வீரனமு டிபப மாழ்கிய தகைகனுஞ
சிநதை யைநதும டககி னினறதி ருநதி ருநதவ முகைல
வநத னைபுக லபப னிநதளி யாரநது கேடடடா தீதுநீரந
திநது சேகர னினை ருடருமி லகக மாயமகிழ கூறதனன.

(இ - ள) முதலிறசெயத யாகதைத வீரபததிரழிக மனஞ்சாமபிய தக்க னும், மனதையும ஐமபொறிகளையும அடக்கி, விளங்கியதிருததமாகிய பெரியதவதைத முகைலமுனிவரைக கூற, வணஙகி, அனபுபொருந்திக்கேட்டத தனனைநெருங்கிய தூனப மொழிநது, சநதிரனையணிநத சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலைகாகிக களிகூரந் தனன. எ - று. (உக)

பவங்க ளேழினு மீடடு பாவம பதிபப தூமபயில யாகையி
னவங்க ணேயமுத லான தீமைய றுத்து வேடடத னிபபது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசசக நாளு நாளுமு றுபபதூ
தவங்க ளாதிவ ளர்நத முத்நித ரிபப தூமமதன கேள்வியே.

(இ - ள்) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவதைதையொழிப்பதும, எநதநேத கத்தின கெடுதிகள நோயகள,முதலிய தீமைகளேயொழிநத விருமபியதைக கொடுப பதும், நூதனநூதனமாக மிகுபெருகிய சுகஙகளேதநினதோறும பொருந்தசெய் வதும, தவஙகள் முதலியவறறைப பெருகசெயது முதநியளிடபதும அபபுராண கேளவியேயாம எ - று

தவஙகளாதியெனறதில் ஆதியெனபதால தானமுதலியனவுங்கொளக. (கூ0)

வருண மாச்சிர மததொ முகினவ ழாத மாணபுடை யாரகளே
யருளவி நாயகா பதநி யோடவா காதை கேளவியி லாவமு
மருவு வாரகளொ முகி லாமரு வாரகள சாதிபி றபபினு
மொருவு சாங்கரா நனமை செயயினு முறற தீமைய ரெனபவே.

(இ - ள) வருணசிரம தர்மஙகளிற் நிவருத மாடசிமையுடையவர்களே திருபைவாயந்த விநாயகரிடதநிற் பகதியுடன அவாசரிதத்தைகேடபதில ஆசையும பொருநதுவாரகள நல்லொழுகமிலலாதவாரகள அதனையடையாரகள. சாதிபிறப்பு களாலும நீஙகிய சாஙகரா னன்மையைச் செயதாலும பொருநதிய தீமைசெயதவர் கூனெயெனப்படுவாரகள, எ - று. (கக)

ஆத லாலுயா மாத வமபல வாறமி யாசிர மததொடு
கோதி லாவரு ணாததி னினறுகு ழைநத வனபினவி நாயகர்
பாத தாமரை போறறு பணபின ராங்கி னலலது மாஅமிய
மோது நீரமைய தனறு பணபுனை யாத லாலுனக கோதுதுமம.

(இ - ள.) ஆனபடியால உயாநத பலபெருநதவஙகளசெயது குறறமில் லாதவருணசிரம தருமஙகளினினறுகுழைவாகியஅனபுடன, விநாயகநகடவுளுடைய பாததாமரைகளேநதுதிகுநதனமையுடையவாகள சமீபததிலலலது, அவவிநாயகபுரா ணம சொலலுநதனமையதனறு நறகுணமுடையையாதால உனகுச சொலலுவேம.

அருளெ னகருளிர நூங்கு நீரதத மாடி வமமென மனனவன
பிருகு நீாததம ணிநது தாழ்நதுபி றகங கிருமபுன ரேயநதெழுந
தருவின மலகிய வீர மொறறியு நிதது லாநதது பூகிமைய
மருவு கினறசங கறப மோதிவ குதக னனபிணி மாயநதீத.

(இ - ள) கிருபைபோலக குளிரசசிவாயநத நீரையுடைய தடாகத்திலமூழ்கி வருகவெனறு பிருகுமுனிவாகூற, சோமகாநதராசன பிருகுநீாதததை யடைநது (அதில) இறஙகி, விளஙகுகினற மிகக்நிலஸானஞசெயது எழுநது, உடலினமிகக ஈரதததை துடைநது உலாநத (வேறு) வஸதிரமுடுதது, திருநீறணிநது உணமை பொருநதிய சஙகறபஞ்செயதுகொணடு புராணசிரவணஞ்செயய ஆரமபிததனன. அவனுடையநோய (அபபொழுதே) ஒழிநதது எ - று (ஈக)

நோயி னீஙகிய யாககை பனமுறை நோககி நோகஙகியி ராவெலாந
கிய சொறபன மாநது கணகடி நநது ளாவெனை வுணமகிழந
தாயு நூலரு மாத வனபுடை யணமி யனபொடு தாழநதெழுந
தேயு நினனரு ளெயதி னேனமிக வெய்த ருமபய னெயதினேன.

(இ - ள்.) நோயினினறுழிநத தேகததைப பலமுறை பாராதுப் பாராது, இராமுழுதுந நீயசொபபனஙகணடு கணகளே விழிததுளளவனேப்போல மனஙகளி தது, நூலகளே யாராயநத அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவா அருளெனெறு, அனபு டன பணிநது எழுநது (கூறுவான) பொருநதிய தேவரீருடைய திருவருளே யடைந தேன. அடைநதகாரிய பெருமபலனைப பெறறேன எ - று. (ஈச)

காத லாரும புராண கேளவியிற கறப மாகநிர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி னிததொடா யாவு நீஙகின வெனசொலகே
ணத னெயுணெ ணணணி ஞாகருணை ணநத மேசரு னனபொருண
மாத ராதல நாகா பாதல மாகா வைபபினு மிலலேய.

(இ - ள) ஆசைபொருநதிய புராண கேளவியிற நிறிதே செயய, குறறமா கிய பெரிய பிணிசசமபநத்தமூழுவது மொழிநதன (இவவற்புதத்தை) எனனவென்று சொல்லுவேன. தேவனே! தேவரீரை யடுத்தவாகளுகுக இடைகாரிய நலலபொருள சிறந்த தராதலநதிலும நாகலோகத்திலும பாதலலோகநிலும, தேவருலகதநிலும (ஒனறும்) இலலே. எ - று. (ஈடி)

ஆரு மறறுறை யூரு மற்றெழி லாகக மறறரும் போகமற்
றேரு மறறியல் பாக வூங்கிரு தேணெ வமமென் வேயழைத்

தீதாரு மாலை முயங்கு ளாய்க்குத வெய்ய மிமபொரு ணுயிர்னின்
சாரு மாயிய லாதி லேயினிச சாறறல வேணமிம பிரானேம.

(இ - ள) யாவரும, வாசளுசெய்யும ஊரும, அழகும, செலவமும. அரிய போகங்களுமினறித தனியாக அங்கிருந்தவனே ருகவென விளித்துப பொருந்திய சிறந்த கணமைசெயத தேவரீருசகுக கொடுக்கபபடும (காணிக்கைப) பொருள காயி னேனுடைய பொருந்திய உயிரலலாமற பிறிதிலேம இனி (விநாயக) புராணத்தைச் கூறவேண்டும எ - று (கூ)

ஈனன மனனனி யபபி நிறாவி ரங கி பீபாகைம மொகுழுக
தனனே யனனவ வனவ மலனவ ளைகை யங்கையிற றைவராக
கூனன தாதன மொனறு நலகினன சாபாது வைகநு முனிஞளி
தனன முமபரை யாத பிறொளி தாஙகி ஞனரை யாவடவை

(இ - ள) எனறு கூறிச சோமகாந்தன (எதிரில) நிறக, தாயபோனற (கரு ணேவாயந்த) பிருகுமுனிவ சாமதோஷமிருகத (அருகில) அழைத்து, அவனுடலே அழ கிய கையினறறடவி, தனனுடைய ஆதனமொனறு கொதது, அதில பொருந்தவம, முன பிரகாசிதத பூமியையாணட மனனனுகிய சோமகாந்தன தன தேகதததையுமொவ வாத பேறொளியைப பெறறனன எ - று (கூ)

கணட யாருமவி யாது ளாபகவ லேபபெ ருங்கடனை மூழகிய
தெரணடை வாயச சுலமை யுமமிபாருவ சூழ மைசசுரும வானமிழ
துண்டி ளாரினு வருது காலைகியொ ருங்கு கேடடவி ருமபினா
மிண்டு நோயமுனி வேவந்த னிறபினி விந்த வணைமி தாகுமே

(இ - ள) (அதனைப) பாரத்த வெலலோருஞ சதேதாஷிதராகள பெரிய ஞனபசாகரததிலமிழந்த தொவவைகைகளினறோனற வரையுடைய சுனனம (யென னும அவன மனைவி) யும, உணமைபபொருளை யரிலாகிகரும மநதிரிகளும, தேவமிர தத்தைப புசிததவாகளோபபோல ஒனருகக களிதத விநாயகக்கடவுள சரிதையைக கேடக அவரினாகள (சோமகாநதனை) நெருஙகிய நோயினை முனிசிரேஷடரான பிருகுமுனிவ பிரியசெயதவகை இதுவேயாகும எ - று. (கூ)

எனறு சலமொ ழிநத சூதனவி யாத னெனறுமி ருடகவற
கனறு வேடஞ்சு லாதந வாறறி வாயெ னபபிரு குபபெய
ரொனறு மாமுனி சோம கரநதனு வபப வேதிய வணைமே
லனறு முமவர லாறறி வேறுதற ஞடி னனரு ளிடினனை

(இ - ள.) எனறு மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவா, பெருந்தவமுடைய வியாத முனிவருகருபு பூரவம பிரமதேவாகூறியவகையே அறியகடவாயெனறு, பிருகு முனிவா சோமகாநதராசன சதேதாஷிக்ககூறியவிதமாக நனமைபொருந்திய ஏன முறையாக விநாயக மானமியதனைச சொலலுவேனெனறு திருவருளமிகவராய ஆரமபிததனா. எ - று (கூ)

சோமகாந்தமோடசகாநதபடலம முறறிறறு.

ஆநத திருவிருத்தம் - அஉ

வியாசர்பிரமதேவணயடித்தபடலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன பராசரபெயர
நண்ணிய முனிவரனயநரு மைந்தனும்,
திணணிய விண்டுவே சிறபபத தோனறினை
விண்ணவர விபுதகுரு வியாத னெனவனவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞசெயதவனும பராசரனெனனும் பெயாபெற்றவனு மாகிய முனிவரனுகருப் புதலவனுக, வலிமைவாயந்த திருமாலே தோனறுகள விரும்பத் தக்க வியாதமுனிவனெனனும பெயருடன சிறபபுறறுப பிறந்தனன. எ - று.

பூவம மச்சகெநதியெனபவள் கஙகையில ஓடஙசெலுதறுகெகாண்டிருக கையில் அவ்வோடதறிலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவர அவளைக்காமுற்று அவளுக்குக கரப்பவாசத்தாலுணடாயிருந்த தன்மணததையிலகுகிய பரிமளகெந்தியெனப பெயர வழங்குமபடி நறுமணமருளி அவ்வோடதறிற புணாந்தனர அதனல் வியாதமுனிவ தோனறினரெனபது சரிதமாதலாலும, துவாபரயுகஙகளோடாறு திருமாலே வியாத ஞகதோனறி வேதஙகளைபபாகுபடுதறுவனெனபது தூலவழகதாலும"பராச ரப் பெயர முனிவன மைநதனுப விணடீவ வியாதனெனற தோனறினன "—எனனும.

சுருதியை வரமபாறற தொகுதது செயதபின
சுருதியின பொருளகளை மிருதி போலவே
பொருளபட விளககிய புராண முரைதறகுத
தருளொடு மொழிவதற கரம பிதனை

(இ - ள்) வேதநதை யளவுபடச சுருகசசெயதபிறகு, வேதநதினபொருள் களை மிருதிபோலவே பொருளபடவிளஙகசசெயத புராணஙகளையுங தொகை படுதறுக கிருபையுடனே சொலலுவதற்கு ஆரமபஞசெயதனன எ - று (உ)

மருந்தமழ நெனறைபபார மணிபபொற தேரமுரிந
திருநதகவிய யாருமன னிறைஞசி பேசுதல
முருகுகிள ளைஙகரத தெதாருவன சேவடி.
கருகுகிய சிகதையாற றுழநது போறறினன

(இ - ள்) மணமவீசுங கொனறைமலர மாலைபணிந்த சிவபெருமானுடைய சுவமணிமயமான அழகியதேரை (தனனேபபணியாமையால) முரியசசெயதிருநதமை, எல்லோரும் முறபட வணஙகித துதிசெயதுவநதமை, அழகுவினஙகும ஐநதுதிருக கரவ்தளைபுடைய விநாயகபெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, இமமாதத மனததாற் பணிந்து போறறினனலன எ - று. (ங),

வழிபடு கடவுளு மதிதமெத தெதிரிலு
செழிபொருட கேறபடைத தாய தெபவமு
மழிவிலுக் கழிவுசெய நருளு மாமகம
பொழிமுகத தவனெனப பிரிநதி தோநதிலன.

(இ - ள்.) வழிபடதகக்கதேவனும், மதிதமெதித்துக்கொண்ட சிறந்த பொரு ளுக்கு ஏற்படைக்கபடவனும், தன்னைப்பணிபாமைக்குத தீமைசெய்தருளும் மாமகத்

களேச சொரியும யானமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளெனறு (அவ்வியாதமுனி வன் தன) மனதிற றெளிந்தானிலன எ - று (சு)

ஆகையா லெருமருப் பைங்கை வாசெவி
யேகதா யகனரு ளெயது மாமில
னேகையா லெடுத்தவெவாலை பொருளிற கிருதனே
மூகையாயத தனாகதனன முடிவு தேரந்திலன.

(இ - ள) ஆனபடியால, ஒறறைகொமபையும ஐநது திருகரஙகளேயும நெடியதிருசெவியையுமுடைய ஏகதாயகருடைய விநாயகபபெருமானது திருவருளே யடையுமவகை பெறறவனுய, (தான) ஆசையோடெடுதத சிறநத பொருளிலே, ஊமைபோல முடிவையறியாது மனததளரசெயுறறனன எ - று (இ)

வேறு

சீர்தா நினற செமமணி நாகரு ளெனமேறற
நீரூதா நிலாறு மருதிரம வலமேல நிலெயதாக
மேகநதா நினற மேவாரூல வைகமேகா னினியாமே
காருதா நினற காரண முளளங கடிசெயய

(இ - ள) (யாவரும) விரமபுகினற மாணிககததை (உசசியில) உடைய சாப்பவேகமானது கீதிகெகாணடி எழுமபடி (மநதிரம வலலானெருவன) மநதிரத தை விளைவாக நீலேநிறறதியதுபோல, ஏநதுகினற ஒறறைகொமபினையுடைய விநா யகனகடவுள கோபிகினற காரணமானது, வியாதமுனிவருடைய மனததிறருத துனபு செயய. எ - று (சு)

மடியோ பிரதிதா வனறெனை தூளள மயலசெயக
படியா தெவரேற றையமுழுகதான பாருவருதல
பிடியா தெனறுங கணடிலன வலலீல பெயரவறறுக
சுடியார கருசப பூவணி யானபொற கழலசாரநதான

(இ - ள) மடியோ பிரதமோ அபபொழுது எனமனதை மயகியவகை ஏதுவெனறு சநதேதிதான, துனபமடைநதான, (ஏதனிடதநிலும) சிறிது நம பிக்கையுங்காணுஞ்சி விநாத அவவிடம விடடு நீஙகி வாசனபொருநிய தாமரை மலாபபீடததையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதஙகளேயடைநதனன. எ - று

அனபு தூளுமபக் தணிடென வீழ்நதா ணமியாநிக
தூனப நிறைநத வளளமு கதநிற கடாகிறப
முன்பற விடட வாதனம வைகி முனிவேநத
னெனபெற வெநதாய தொலலென வேதற கிதுசொன்னன.

(இ - ள) அனபானது தூளுமபடி தணடாகாமாக வீழ்ந்து வேதமொழி களாறறுநிநது வருத்தமிகருடைய மனமானது முகதநிலுல ணனகுவிளங்க, தனக்கு மூனனா இடைபபட்ட பீடதநிலிருநது, யாதுபெறகருநிவந்தனே ? அகணிசை சொல்க வெனன (ப்ரமன்கேடக) முனிவா தலேவனுன வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இத னைக் கூறினன். எ - று (அ)

நாத்திக ரேயாய் நானமறை நிநதை நவிலவாரா
யாததனு னைதத தததமொ ழுகா சாரநக
ணீததவ ரேயாய் நீடுல கத்தோர நிறையினறிப்
போததுநி றைநதா ரனனது தீாகுமம பொருணடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுலகதிலுளளவாகள நாததிகாகளாய, நானகுவேதங களேயும் நிநதிபபவாகளாய், கடவுளருளிய தங்கடங்களுகருிய ஒழுகசாரங்களே யொழிததவாகளாய்க குறறமிருநதாகள. அதனைதீாகும பொருளேதேடி எ - று

இதுமுதலிரணடொடலகள குளகம

நிறை - ஆணமைகுணம நான்கனுளொனறு அவை அறிவு நிறை ஓப்பு கடைபபிடி யெனபபமை (கூ)

செயவன செயயா தொழிவன வனறோ தெரிவையநி
யுயவன நாடி யோஙகு கதிகக ணுறுமாறு
பெரயவகை தீாநத புராண மனறு மம புரையிலலோய
கைவளா நெலலி போலெலி தாகுங கடனபூணடேன.

(இ - ள) குறறமிலலாத பிரமதேவரே! செயயதகுவனவும செயயதகாது விலகுவனவும (இவையென) அவாகள தெரிநது கொணடு உசிவிகும வழிகளேத தேடி உயாபபவியை யடையும்வகையே, பெரயமாாகமொழிநத புராணஙகளேயெல லாம, கையில உயாநத நெலலிகனிபோல எளிதாக (விளஙக) செயயுங கடமையை மேறகொணடேன எ - று

செயவனவெனறது விதிதனவெனறும, செயயாதொழிவனவெனறது விலகியன வெனவுங்கொளக (கo)

நிததிய மேனகை மிததியம யாக நிகழுமனற
மிததகு கனமம யாவுநி றைநத வெழிலேவேதக
கொததிணுண மேனமேற கைவளா புருதி குழைவுறுமா
பிததின ஞனே னெனனினி செயமேகல பிழைகாணன

(இ - ள) நிததியம - நைமிததிகம - யாகம - செயயதகுகதிருமணம இநதத தகுதியாகிய கருமவிதிகளெலலாம நிறைநதுள்ள அழகிய வேதததின கூட்டததில் மேன்மேலும மனஙகுழைநது வெறிபிடிததவனுனென இனி யாது செயகுவேன? தவறினைக காணகிலேன. எ - று

நிததியம - தினமுஞ செயயக கடமைபபடடுளள கருமஙகள. நைமிததியம - ஒவ்வொரு நிமிததம பறறிச செயயுங கருமஙகள (கக)

பூரண மான வெனனறி யாமை பொடிசெயயுங
காரண மோது வேதெவா வலலா கருதிகனறு
நாரண னுன வியாத னுரைப்ப நனறுளனி
யாரண ஞானென புனனகை கொணடு தறைகினறுளா

(இ - ள) நிறைவாகிய எனனுடைய அறியாமையை நீறுசெயயும் வகையை யோதுக. வேறே (அவ்வாறோத) வலலவர் யாவர்? (உளளதகிற) கருதுகவென்று, விண்டுவின் அபராவதாரமாகிய வியாதமுனிவன கூற, பிரமதேவனுனவன் கன்முக மோசிதது புன்சிரிப்புடன பகல்கினறனன். எ - று (கஉ)

வேறு

யுஞ்சிய யாலை பகி யழிவினு சழிவு செயயும
விநாயக னருளின முயின மெலலிய கரும மேணுக
கணது கை கூட லினயிக காரகுவன புகதி கூமை
மனுதிரின வலிமிச குளள வரமபெறு கலிவ னேணும

(இ - ள) அநாதியாகவே நினைலா சி, தமமைப பூசியாதவாகட்கு இகிகண் வீளைகரும விநாபகககடவுளுடைய திருவருளிலலையாயின, புததி தட்பமும மனவாக குகாயஙகளின வலிமையும மிகுளள மேனமைபெறற ஒருவனுயினுஞ சாமானிய காரியமாயினுந தனகருக கைகூடுகலியலலாது மனுசாமபுவான எ - று.

மனுநியெனசால வாகைகயுங காயசதையும உடனெணணபபடடன (கசு)

பறவைசட கரசன சேமனு பணிவிசும பமுதங கொணமா
செறலுமிகு வலிய லோகைச செமமலி வணஙகா தேகி
நறவுமிழ பூபாக தனைடார நாயசன மொழியால வெலல
வறகினை தூராகி யாணு வசகிறை தருகருச கொணடு

(இ - ள) பறவைகளுகெலலாம அரசனுகிப கருடன மறகாலதகிற குளிராசசி பொருநதிய ஆகாயகஙினிஎறு கேவாமிரதகதைக கொணடுவரும படி, பகைஞரை வெலலும பேராறறலால, ஐநது ருகுகரஙகளோடுடைய விநாயகககடவுளைப் பணி யாது சென று, தேனசொரியுந தணணிய தாளவமலைடையணிகச விஷ்ணுமூரதகி தன மொழிய லவெல, சரும்தைகருகி (அருகரு) வாகனமாயினன எ - று

பறவைகடகரசன தாளபதசணடா நாயகனவாகனமானுனெனறது—பூரவம காசிபமுனிவா மனைவியா பதினமூவரில கதருரு விநதைஎனனும இருவரும தமதழ காறறருகி அழகிலலாள சிலற யிருபபதென று நீரமானிதகுகொணடு காசிபரை வினவு, காசிட கதருரு்வ சிறநதவளெனறுளாப வினைக சிறைபடட்டு, தனனைச சிறைதவிரகுமபடி கதருருவைவேணடட, அவள வினனுலகிலுளள அமிரதகதை வருவிதகுகொடபின நீசிறைநீஙகுவையென, விநதை காசிபரருளாற கருடனைக ஞகபபெறறு அவனுகருமுறையிட, கருடன விணணிடையடைநது ஆஙகிருத காவ லைாவெனறு அமுதகுகொணடு திரும புகையில, திருமால அவ்னெயெரிதது இருபத தொருகினகள போபுரிநதும அவள தோலவியடையாமையினவஞசனையாலவெலல வேணடுமெனறுகொணடு, புளளரச! உனவலிசருவியகதென, நீவேணடுமவரதகைத கேடகுகொள என, கருடன விணடுவே! உனவலிமைககு மனஙகளிதகேன நீ விரும பியவரதகைப பெறுகவெனறனன திருமால இதுவேசமயமெனறுடகொணடு, நீ காசி பனமதலையாயச சொலபிசகாதவனுயின நீ யெனககு வாகனமாகுகவென், கருடன மூகூரதகாலம யோசித்து, வாதகைபிசகாமல அஙஙனமேயாகுகவெனறு விடை கொணடு விநதையையடைநது அமுதையளிதது அவளசிறையை யகறறி விண்டு வகருவாகனமாயினனெனபதாம [விநதைகருச சுபருணியெனறும பெயர] இதனை

காஞ்சிபபுராணம்

னைபுள வேகரான வீர மகிழாதன
னெனபு னடவரங கொளளென வீஙகிவ
னுனபெ ருநகிறற குணமகிழந தேனமறறென
றனபு டைவ ங கொளளெனச சாறறினரன

மாய மைமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற
றூய யோதிய சொறறவ ரூயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை பூதியா
யேயு மிவ்வர மாளெகொள நல்கெனரூன்

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிரது மொழிந்தமெய்
வாத்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ரூகெனச
சீததி யாளன விடைபெறறுச சென்றனன —என்பதனுணறிக (கச)

உருகதிரக் குரிசில பாங்க ருறறவீ யியகதிற தேரூனறிக
கருகதினுங கடகதன மூறறுக கருங்கடல கடகுகு மாறறல
செருத்தகு மனுமான மணிமேம சிலையிரா கவனேத தாங்கிப்
பொருதகவுட டருகுகி ஞலே பிழைதோய பலகா லுறரூன

(இ - ள்) உருகதிரபகவானிடதபுப பொருதிய வீரியததினுற்ரூனறி, மன தினுலுந தாணடதல முடியாத கரிய கடலினைக கடகரும வலலபமும போரவிலமையு மூடைய அதுமான விசேடிதத மனகாவததால (ஐங்கரகருரிலே யடிபரவாது) பூமி யினமேல், கோதணடமேநதிய இராமரூதநியச சுமநது பலமுறை தூபநோயை யடைநதான. எ - று (கடு)

திருமறு மாப ஞன திரணடவா கிலையி ராமன
பொருவலி வாலி முனனாப போதகதிறத தெளிய ஞன
னிருநில தனைக ரினனு மிலகிய வொறறைக கோடடுத
தருவினை யடதத லினறித தருகுகினுற றெருமரு தாரே.

(இ - ள்) திருமறுமாபனன நிரட்சிவாயந்த கோதணடமேநதிய இராம மூர்தநி (விராயகபூசை செயயாது) போபுரியும வலலபமுடைய வாலி (எனனும் வானரவீரன) முனனே போர்வலலபதறற ரூல்வியடைந்தனன பெரிய பூமியில் இன்னும எணணிறந்தவாகள ஒறறைக்கொமபினையுடைய கறபகதருவை யொத்த கணபதியை யாசிரியகாமல் இறுமாப்பால தூனபுற்ரூகள. எ - று (கசு)

திருமறுமாபன - திருமகளையும் சிவதசமெனனும மறுவையுமூடைய மார்பையுடையவன

பிரணவ முனனா வைகுமப பெருமறை தெரகுதத காலை
பிரணவ முன்னே தாமற பேசுத லினமை யாலை
பிரணவ மொழியாற றனனேப பேசினே யெனவுட கொண்டி
பிரணவப் பொருளா யுளளான பேரிடா காததா னனறே

(இ - ள) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களேத தொகை செய்தகாலத்தில், பிரணவததை முதலிற்சொலலாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால், பிரணவசபதததால தனனேததுதிசெயதனையெனறு திருவுளளஞசெயது, அப்பிரண வத்தின பொருளாகிய கணேசப்பெருமான பெரிய தூனபங்களே (வரவொட்டாமற்) காததனன. எ - று. (கஎ)

சுருதிக ளுலகுக கோதத் தூணிந்தரான் மமேயசன் முனுங்
கருதிதன மூறறு விக்குங் காரணங ருமிருதன றேகொற்

சுருதியின முனன ரநதத தொனமனு வைததான போனு
முருவமு மிடாதோப பானுக கோமெனு மொழியே யாமால.

(இ - ள்) வேதஙகளே உலகததாருகளுக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானுந் தானகருதியதை முடிவுபெறசெயயுங காரணத்தைக்குறிதததாலோ வேதாசமபதத்தில அநதபபழமையான பிரணவததை அமாதத்தினபோலும விக்கினங்களே விலக்கும விநாயகபபெருமானுக்குத திருவுருவமும் ஒமெனறு சொலலபபடுமெ அபபிரணவமேயாகும். எ - று (கஅ)

எதததகு தொழிறகு முனனா யாவரு மிறைஞச நிறகு
மத்தகு தேவ தேவராக காலிய மாகை யாலே
யுத்தம வோஙகா ரதததை யுரைகருமந திரஙக டோறும
வைததனா முனனாத தொனனான மரபபிந தோராக ளெலலாம.

(இ - ள) எவவகைய தகுதியுடைய கருமஙகளுஞ செயவதற்கு முறபட, எல லோரும பணிசெயய விளஙகும அநதத தகுதிபபாடடினையுடைய தேவதேவனுகிய விநாயகபபெருமானுககு வாசஸதானமாயுளளபடியால, பழமையாகிய நானமரபினை யுணர்ந பெரியோரகளயாவரும உததமமாகிய ஓஙகாரததை, சொலலுகினற மநதிரஙகளிலெல்லாம் முதலிற பொருததினாகள. எ - று (கக)

அவனவ ளதுவாய் நினறே யனைதததையு முடிககின் றனு
மவரவா நியானித தேதத வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனதில கெடடா வருமபொரு ளாயி னனு
மவிர மறை யினனு மன்மை மொழியினு ளலகினை முனும

(இ - ள) அவன அவள அது (எனனும மூ) வடிவாக விளஙகியே எலலாச் செயல்களையும முடிக்கின்றவனும, அவரவாகள நியானஞசெயது தநிதகலால அவரவாகளுகுக திருவருளசெயபவனும, அவரவாகளுடைய மனமுதலியவறறிறகேறத மான அரியபொருளாகவுளளவனும, விளஙகுகினற வேதங்கள் இன்னும அனமைச சொலலினுல அளவிடபபடபவனும எ - று

இதுமுதல மூனறுசெயயுளகள் குளகம

அவன அவள அது எனபவறறில முதலிறகூறியவிரணடால ஆணபெண் ணெனறும உயாதிணையெனறும,பினனாககூறியதனால அஃறிணையெனறுஞசுட்டினார

அனமைமொழியினு ளலகினைறனெனறதை, "திருவிளையாடறபுராணததில "அஞ்சல யலலயீ தெனமறை களுமனமைச சொலலி னறறுதித தினைக்குமிச சுந தரன"—எனவருவதனுனுமுணாக (உ0)

இநதிர னனன வூாதி யிலகருமி மாாபன கீறறுச
சநதிரன் முடியில வேயருத தழலுமிழ சூலத திணைகை
யநதண னேனைத தேவ ரணவரு மாணை நீவா
சுநதர மலாததாள் போறறித தொழுமுத லாயி னனும

(இ - ள) இநதிரனும, அனனவாகனனுகிய பிரமனும, திருமகளைத திரு மார்பினுடைய திருமாலும,சநதிரதுண்டததைத திருமுடியிலணிந தியச்சொரியுஞ சூலப்படையேநதிய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவாகளும் எல்லோ

ருங் கட்டோகடவாது அழகிய தாமரைமலாபோனற திருவடியைத துதித்துவணஙகும முதறகடவுளானவனும். எ - று.

அநதணன் - பிராமணன் - ாணடுபபிராமணனெனறது தேவர்கடகெலலாம அந்தணனை சிவபெருமானே இதனே,

காஞ்சிப்புராணம்.

"பிராமண னீயே கடவுளா தமமுட பிஞஞகா வேனையோ தமமுட்
பிராமணன யானே பிராமண நனகுப பிராமணன கதியுனே யிகழவோன்
பிராமண னலலன நனகுல தெயவம விணடுபின ெனறனெத தொழுமப
பிராமண ரிரணடும பயபபடா நிரயம புகுவனென றுயாமறை பேசும."—என பதினைநிக (உக)

ஒனறனைச செய்கின றுனு மொனறனை யொழிககின றுனு
மொனறனை விடுதது வேறே யொனறனை முடிககின றுனு
மனறினாக கிடாசெய வானு மைகதொழிற காஞர போலத்
துன்றினாக கிடாக டூபபத தோனறிய கணேச னெனப.

(இ - ள) (செயயகருதிய) ஒரு கருமததைச செய்கினறவனும, ஒரு கரு மத்தை நீகுகின்றவனும, ஒனறை விலகி மறறொனறை முடிககின்றவனும, தன்னைப் பணியாாகு இடா வினைபபவனும, (இருவடி முதலிய) பஞசகிருதஙியஙகளுகுகு சிவ பெருமானேபபோல, தமமை யடைநதவாகட்குத துனபஙகளே யொழிககத திருவவ தாஞ செயத கணேசமூாத்தியெனறு (அறிஞாகள) சொலவாகள. எ - று (உஉ)

அனனவன பாதப போதை யாகுகையே மொழியே நெஞசே
யினனவற றொனறி ஞனு மிதமுறப பணிநதா யலலே
தனனிக ரிலலா விகதைத்த தருககினற சுயமபர விதத
வுனனவ மதிபபி ஞலே யுறுதிய ருழுநதா யஙகே

(இ - ள) அவவகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடிததாமரையை காயமும மனமும மொழியுமாகிய இவறறுளொனறினுலேனும இதமுணடாகுமபடி பணிநதாயலலே தனகருததானே யொபபாகிய விதியாகாவதறற சுயமபாவிதத உனனுடைய அவமதிபபினுலே பொருகதிய துயரததை யடைநதாய. எ - று. (உங)

ஆயிரங கோடி கறப மாவமோ தகுகி ஞலுமம
பாயிரங தானு முறறப பணணுதல கூடா தாகு
மாயிரும புவனம போறறும வாரண முகபபி ராணப
போயிரங தருளுமே வணணம பூரண புரிகநி டாயேல.

(இ - ள.) பெரிய விசாலமான உலகினா துதிசெயயும யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைநது யாசிததுத திருவருளபுரியும வகையாகப பூசைசெயயாயாகில (விநாயகர் திருவருளினறி) ஆயிரஙகோடி கறபகாலஙகள ஆசையோடு முயனறாலும பாயிரமும முற்றசெயதல (உனனுற) கூடாததாகும. எ - று (உச)

வே று

சுமுகரே யேக தநதரே கபிலா சூழகெச கன்னரே நாக
மிமிழ்தரு மிலமபோ தரரெழில விகட ரீலகிய விகனே ராச

ரமைவாசூழ்ந தேதகதங் கணைதிபா தூம தேதுகன றருளகணைத் திபக்க
ருமிழொனிப பால சந்திர தான றூறமிருந தெழுங்கரா னனரே.

(இ - ள) சுமுகா - ஏகதந்தர் - கபிலர் - அடியவர்கள் சூழ்கின்ற கேசகன னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரா - ழழகிய விகடா - விளங்கிய விகடின ராசா - ஞானிகள சூழ்ந்து துதிசெயபுங கணநாதா - தூமகேது - நன்முகத திருவருள செயயுங் கணநாதியபா ஸுரிசிதும பாலசந்திரா - மந்தபபெருகலானது ஊறறெறிந தொழுங்க கசானனா ஏ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடலகள ஒருதொடா (உஇ)

வகரிர துணடா வையகிய சூர்பப கனனரே ரமபாவான வரங்க
டொகருள கந்த பூவர ரெனவே செலலிய பெயபதி ஞறு
மிகருைத திடினுங கேடபினும விதைநை விவாகம்மேவட டெழுமபிர வேச
நிக்கம மடிபோ யாகமா திகளு நிணைகுமுன முறறுமுன பிளளாய

(இ - ள) வகரிரதுண்டா-விளங்கிய சூரபபகனனா - ரமபா - சிறந்த வரங்க ளோத தொருதியாகவருளுங கந்தபூரசா எனறு சொலலபபட்ட பதினாறு திருநாமங களோயும விசேடமாகச் சொனனலும (பிறா சொலலல) கேடடாலும, விதைத விவாகம விருமபியுண்டாகின்ற முயறசி வியாபாரம மோதுகினறபோ யாகம முதலியனவும எணணுவதன முனனரே (கைகூடி) முடிவுபெறும, பிளளாய! வ - று

நிகமமெனறது நிகமமென விரிந்தது (உசு)

ஆதலா லவனிப பூசனை யாறறி யமிலிை யழிதகதி மையை
லேதநீத தெணண மினிறுற முடியா விருமபாக ழெயதுக வெனருளு
வேதனீ தோத வுளளோத பெனறு வியாதமா தவனுள மகிழ்நது
போதமே வடிவாய கேலாசரைப பூசை புரிவதெவ வாறென விரந்தான.

(இ - ள.) ஆனபடியால, அவனிநாயகபபெருமானைப பூசைசெயது மதிமைய கெலிகரும அறிவினமையாகிய தூபபந்தைதவிலகி, உனகருதைத இனிமையாகமுடிந துபபெரிய கீரத்தியைபபடையெனறு (பிரமதேவன) கூறினன பிரமதேவன இந்த னசசொலல, பெருநசவமுமைய வியாதமுனிவன உணமைதானெனறு மனமகிழ்நது, ஞானமே சுரூபமாகிய விநாயகனகடவுளை யெவவகைகடாகப பூசைபுரிவதெனறு யாசித்தனன ஏ - று

முடியா - முடிதது இது செயயாவெனறும வாயபாடிறநதால வினையெசசம (உஎ)

இதுமலாத தவிதின வீறறிரு நருளு பிறைவணி வியாதமா முனிமுன
கதுமென வடுத்த வாணிை சோம கரந்தென பயனமுனி தனகரு
வித்துவனி சடலத்தை கைகரப பெருமான வியாதத்து மந்திரஞ செவியின
வதிகரப பதனற மரபாகே லெனறு வழங்குவ திருகுமா தவனே.

(இ - ள) தாமரைமலாப பீடத்தினமேல் எழுந்தருளியிருக்குமபிரமதேவனை, பெருமைதங்கிய வியாதமுனிவன முறகாலததில் விரைதது அதிததவகை யிதுவாகும. சோமகாந்தராசனே! பிரமதேவன வியாதமுனிவனுகரு, சந்திரனையணிந்த சுடையை யுடைய ஐந்துகரெங்களைமைந்த விநாயகப்பெருமானுடைய திருகைகளத்தக்க மந்திரத்தைச்

செவியினிடத்திற பொருந்த உபதேசித்தவகையை இனிக கேடபாயாகவென்று பெருந்தவியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறலாயினன (உ - று) (உஅ)

வியாச பிரமதேவனியைதகதபடலம முற்றும்

ஆகத் திருவிருத்தம் - அடுத்

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

புயாசலந தரவ மாலை பூணடபுனை னியனபோ ரிறைற
கயாகர ஞவி யுனட கணணுற்ற பெருமா னீறை
தபாநிகு கணைச னெனனுஞ சாமிய கமதற்ற றாய
வியாதனே சதத கோடி விபனமனு விளமபப படட

(இ - ள) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! புயமாகிய மலையினமேற்ற சாபப மாலேபணிந்த புணணியசரூபியும, யுகதருமசெயயவந்த தயாசுரனுயிரைபபருகிய நெறறிநகணணையுடையருமாகிய சிவபெருமான தருகருளிய தனையிருந்த கணேசமூலாதி யெனனுங கடவுளரு ஆசனதில, ஏழுகோடி மகாமந்திரங்கள தொலலபடடமினனன எ - று

சிவபிரான் அரவமாலூண்டது

கருடனுடைய தொந்தரவைச்சகியாத சாபபங்கள சிவபெருமானை பூசை செயது அவர திருவருள பெறறு அவருகு பூசாணங்களபோல அவ்வவமபெருமானுடைய கட்டளையால அவருடைய திருமேனியில எசிக்கலாயின பினனொருகாலதில விணடுவோ டங்களைதத கருடனைகணடு சுமாவென அலுசாக விழுவினைபவனை பதாம இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

விதிமுறைசிவபூசனையாறறிமாலவிடைகொடிபபெருமானை
புதியபூங்கழலருசசனைபபெறறிஞறபுளளிறைமிடலெயதி
யதிவுறுததெனமயிலைததிடவெரீஇயினமடைகலமபுருதேயமாக
கதியெ மகருவேறிலலெனறிரதத லுங்கண ணுதலருள கூறுது

பன னகங்களே பணி யெனததாங்கின னபனனகாபரணனற
னினனருடபெறுமதனையானமறறவையெரசபாலனிபோடு
தன்னுவெமபகை முழுவுனகளுழுனேகளுகெனறொனறருளசாமே
பன்னுமேன்மையினவினயினவிமபொழிபாரொலாமெமதிதாதுய — எனபராணறிச.

அன்றியும, சிவபெருமான பிக்ஷாடனராகவும திருமால மோகினியாகவும தாருவனமுற்று அமுமுனி மயலையா கறபபயும அமமுனிவர கவுதமரது மழிதததையினை, அவர்கள் சினதது அவிசாரவேளவி செயது அதிறபோனறிய புலி மான முதலியவற்றை விடித்து, அவைகள எமபெருமானைத தானபுரியயாமையினை அதினினறு தோனறிய எண்ணிறந்த சாப்பங்களே இறைவாமேல் விடிபட, இறைவர அவற்றைப் பற்றிக் கருடனுகருஞ்சி நம்பாலிருகுகுங் கட்செவிகளோடிருகவென்று நுணிந்து கொண்டதும ஓர் காரணமாம் இதனை,

கந்தபுராணம்.

"எங்கிய பினை வேளவி யெரியத்த கிடையே யெண்ணில
பாரசளங கொழுத்து தீயோ பணியிலுறை சிறறங கொணடு
போரதன வவறறை மாயோன புளளிருக கருஙித தனபால
சோரததோ பணிக ளோடுஞ செவவிதிற புலைகதா னெஙகோன" — என்
பதனலுமுணாக

கயாசுரனுவியுண்டது

யானைவடிவுடைய கயாசுரனெனனும் தானவனொருவன் சஙகரனை வழி
படடு வலிமிகபெறுபத தேவரை முனிவரகளைத தனபுறுதத அவரகள சிவபெருமானை
யடைகலமபுகுது நிற்ப, கயாசுரன அவரகளிருந்த மணிகனனிகையெனனு மிடத
தையடைநது ஆபபரிதது அவரகளை விளிகக, இறைவர ஈ கதிரபபெருவடிவேற்று
அவ்யானையைத்தளரி அதன தோலேபுரிதது ஆடையாக வணிநதனரெனபது சரிதம
இதனை,

கந்தபுராணம்

"மதிதத வேழமாந தானவன் வருதத்மம வடனவ
யுதிதர வனனியு மசுர வெரிவிழிந தொருகன
கதிரக தாளகொடி தாளவே கயாசுரன கலிழநது
பதைதது வீழ்தலு மிதித்தனன சிரததையோ பதத்தால்.

ஒருப தத்தினைக கவாறறு சிருகரத துகிரால
வெரிகி டைபபினந தீரிரு தாளபுடை மேலக
குருதி ககடியே யோலிட வவுணர்ந குலத்ந
கரியு நிதனன கணடநன மயலையுங கலஙக

ஆஞ நாயக னஞ்சறிந தயிராதெதாகை யினைதது ம
வாளி லாதுகண ணையாவது மாறறதன மதிதது
நீளி ருஙகரி புரிதது மதலினை நிலவன
ரோளின மேறகொடு போதனன வருளபுரி தொடாபால" — என்பதனு
ணாக (க)

அவற்றுளுஞ சிறநத தாகு மாறெழுத தகனுண மேலாக
தவறறினை யறுகரு மேகார கரமிது நனனை நினலைக
கவறறிய மமமா தீரப கனைருகுமம மாதர நீங்கிலை
றுவறறறுபூத தடகத வாடிற தினைந திலைவ வருந்தி யெனறனை.

(இ - ள்) அவ்வேழுகோடி மகாமநதிரஙகளிலும (ஆறெழுதத்துக்களாகிய)
தடகூரமந்திரஞ சிறநத்தாரும அவவாறெழுதத்துகளிலுங குறறந்தினையொழிகுமக
ஙகாகூரமாகிய மேமபட்டதாம. இனனை உனனுமூடிய மயகமொழியச்சொலலு
வோம வாசம்பொருந்திய மதுரமாகிய தேனைசசிநதும் மலர்கள் பொருநதியதடாகத
தில மூழகி ஈணடி வீணாது வருகவெனப பிரமதேவனை கூறினை எ - று. (உ)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன காதிற
றுதிபபவாக கின்ப நலகுந தோடவிழ் மலரான கஙகை
நதிபபுனல் வேணி வைதத நானறவாய்க் களிறுமினை பாதம
பதிபபது முனாகுகாற நீகைக பணணிமன திரதனா தொனனை.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி கல்லதீரில் மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவனை செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் கலகலச்சப்தமில்லாதிய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியின் திருவடியிற பதிந்தமனதுடன தீக்கைசெய்தது (அவ ரது) மந்திரத்தை புபதேசித்தனன எ - று. (௫)

சகதிய வதிபகு மைந்த சாறறுமந் திரத்தை யெணணு
மதுதகு முறையுங் கேளைமோ வடிட நியாது மெயதர்
வுதமை கலத்தை கவனி யுறுமனுப பலவி தோகித்து
தொதநதிமை பூத சுதநி யாதிக ளுருழிற செயது.

(இ - ள்) சதநியவதிகளு மகனே! சொலலிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்த தகுதியாகிய முறைமையுங் கேடபாயாக நெருங்கிய தபமொனறு முண டாகாமல, உதமமான விடதத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரநிதத்தைப புரோ கூடிதகொணடு பூதசுதநி முதலியவறறைத தொணமை முறைபபடி செயது எ-று.

பிறநதிசெய் யுளதநினை கணணுமம் பிறநத்திறு நியாசம் பணணி
மைநதறு பிராணு யாமம வருசுதுமந் திரதைத யெண்ணி
மநதிரஞ சிதநி யெயத வவலலா ருருவ முறறுஞ
சிநதையிற பியானஞ செயது செயகவந தியா கதை.

(இ - ள்) அறிவைசசெய்யும மனதிலும புறத்திலும நியாசஞசெயது, வலி மைதங்கிய பிராணயாமத்தைச செயது மநதிரஞ சபிகவேணடும அந்த மநதிரசித நி யுணடாகுமபடி விநாயகக்கடவுளுடைய திருவுருவமுழுவதையும மனதிறநியானித்து அநதரியாகத்தைச செயயக்கடவாய் எ - று

அநதரியாகம - உட்பூசை பிராணயாமம - இது எண்வகையோகங்களி லொனறு இதனை, இரேசக பூரகங்களாற பிராணவாயுவைப புறஞசெலலாதடகி நாறபது உரு ஜபிகுமெலலையும நிறுததலெனபா (௬)

நிதநது மிவவா றுக வினனடை சதநிக கேறப
வுதமை மனுவை யெணணி லொருமுப பிரும தகுகெள
விதநக னெனறே கேபப வெயயவ ருகய மெனனப
பொதநிய வெளியிற பிரனமம பிணாவிழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவவிதமாகத் தினந்தோறும் உன சக்திக்குதக்கபடி இவ்வுத் தமமான மந்திரத்தைச சபித்தால, ஒறறைகொகாம்பையும (பரஞாணம அபரஞான மெனனும) இருமதங்களேயுங்கொண்ட ஞானசொரூபியாகிய கணேசமூரதியானவர் கோடிசூரியர்கள் உதயமானற்போல இருவிழிகளுங கூசும்படி பேரொளிபபிழம்பாக எதிரே பிரசனனமாவர். எ - று. (௭)

வநதனன சாமி யெனறே மதிதவள தறறி யோடி
வநதனை ரிநந சாயேன மதியிடை வநிக வெனனின
வநதிகர னெநதி யின்ற மகவினுக கிரங்கு மாபோல
வநதுவந துலகிற் கா தின வள்ளலிவ வாமு நலு.

(இ - ள்) கடவுள வநதனனெறு மதிகது, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செய்து, அடியேன அறிவினிடதில எழுநதருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசிதததால், மலடியாயிருநதவள தான வருந்திபபெறற குழநதைககாக மனமிரஙகுவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள அடிகடி பிரசனனராய எல்லா வரங்களையும (நீ விரும்பியவண்ணமே) கொடபபா எ - று

வஙிக எனனும வினைமுறறு எவலெணணுதத வியகோள (எ)

இவவணம மடஙக வொரு மேமபபன பூசை யாறறிற
செவ்வியர சிருநதி யெடுஞ செலவையி னெல்லி யாருங
கவலைதீரபா பலவு நீகுங கருதிய கருமமுறறு
மவனியி லநலனு நிலைத லறஙகொளு மதுவே யவற்

(இ - ள) இவவணணமாகச சிஙகவாகனமேறிச செலுததும வரமபமூலாதி யாகிய கணேசபபெருமானது பூசைமேலசெயதலால, செவவிய அடடமாசித்திகளுஞ செலவநத கையிலுளள நெலலிக்கனிபோலக் கைகூடுமெ ; தனபநோயகளெலலா மொழி யும, எணணியகாரியஙகள முடிவுபெறும, மனநிற பொருமை விலகி நிருமல குடி கொளளும, அவவளவோடலலாமல எ - று.

சிததியெடடு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராபதி - பிராகாமி யம - ஈசதது வம - வசிதது வம அறறறில ஆனமாபபோலாதல அணிமா, மகதது வமா தல மகிமா, தனனுடறகணமடிபபிறபபுக கணடிபபுளளவறறை யுருவகலலுதல கரிமா, இலலுதது வமாதல இலகிமா, வேணடிவனவடைதல பிராபதி, நிறையுளளுதல பிராகாமியம, ஆடசியுளளுறுதல ஈசதது வம, எலலாத தனவசமாகக வலலுதல வசித துவமெனபபடும (அ)

தகஙகிய மலயகால பிருது பராகருதீப ரருளி னனைதீர
முகஙகியல முகிழ நிலவ முருகபரம பெருமதீப நெயகிப
புகவவ ணைகக மேலரயப பெரமிவரகள பூசை செயபராக்
கெகருகு மிடரு கருப்பு மிலனிலை புரியா நிறகும

(இ - ள) தானடைநத மலயகாலோயொழிநது, பொருநதிய பெருமைவாய்நத திருவருளில அபபொழுதே மூழகிகலநது, சிவன முதலாகிய பெரிய பேறறினை யடைநது, தேவரகள பணியுமபடி மேனமையுறறு விளஙகுவாரகள (விநாயகக்கடவு ளுப) பூசைசெயயாதவாகளுகு எவவிடதிலுமுளள தனடஙகளுஞ சூழ்நதுகொ னடு நீஙகாமலே சமபவிககும எ - று

காலச்சுத னெனபதில, கால உபசாரசம (கூ)

கணபதி பூசை யாறறுங காதலர தமமைக கணடோரா
குணமெமிந துளாபபார பண்பிறு கூடுவோ ருருவபபோ லெலலா
மனைவறு முமையப்பீபறு மடைகுவ ரதுசெய மாத
பினமெதிர் கணடோரா நாமும பெறுகுவா நீமை யெலலாம.

(இ - ள.) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெயயுங காதலர்களோத தரிசிதத வாகளும, (அவரை ராது) நறகுணஙகளோ டெபிதது சொலபவர்களும, (அவாகளுடன) ஆசையாக கூடபவாகளும, (அவாகளோகணஙகள் கேட்டும்) களிப்பவாகளும ஆகிய டாரெமும பொருநதிய மூனறு பபஙகளோடிய பெறவாகள அவவிதமாகபூசை செய

டாத (நடைப) பிணங்களே யெதிரிறகண்டவர்களும எலலாததுனபங்களோயும அடை வார்கள எ - று.

மூமமை - இமமை மறுமை வீடு எனபன

பிணம நடவர்மையாதலிம, அது நடபகையில எதிர்காணுதலிலலாமையாலும நடைபபிணமெனறும,

(கம)

நாதநிகா ரொழுக்கம விடதோ டவைபிறாக குரைபபோ சேரா
தூகாதது மெஞ்சபிலலாத துடைடாக ளாதி யோாக
ளேதநினா சரணஞ சாராத விடதுமிம மனுவோ தாமை
நீதநிடல வேணடுஞ் சொலலி னெடுநர கணைதது நேராவார.

(இ - ள) நாதநிகாகள - ஆசாரஙகளவிடடவாகள - பிறாகருக குறறங்கூறு வோா - திருடாகள-புனிதமான மனமிலலாத துனமாாகாகள முதலானவாகள, துநி தத்தவாகளாகி (தமமை) சசரணமடைநத விடதநிலேயும, (அவாகளுககு) இலலிகாயக மாதிரததை யுபதேசியாமல நீகவிடலவேணடும (அவாறனறி) உபதேசிததால மிகநரகஙகளிலெலலாம மூழகுவாகள எ - று

நாதநிகா - தெயவமும, இமமைமறுமையும, சுவாக நரகஙகளுமிலலை யெனபோா. இவா ஆஸதிகரலலாதவா

(கக)

வணகமனா பருளா சார மறைநெறி யொழுக நலலோ
ரிணகமந திரதது ணாவ மிவைமுத லுடைமையாக காயிற
பிணகமற நீகாகை யாறுபிப பேசுக விருவா தாமுங
கணகளிலபே ரினப வீடுங கைகாகொளவா காணி யாக

(இ - ள) கீழபபடிதல - அன்பு - திருபை - ஆசாரம - வைதிகநெறியினடத தல - நலலோா சகவாசம - மாதிரததில இசசை, இவை முதலிய குணகங்களோயுடைய வாகளுகாயின, குறறமற்ற நீகைசெயது உபதேசிகாகடனவை (அவாருயின, உப தேசிபோனும அதனைபபெறுவோனுமாகிய குருசீடா) இருவரும எலலையிலலாத பேரினபவீடாகிய மோகஷதததை தமது வாசததானமாகக கைகாகொளவாாகள. எ-று.

சநதிரன முடியில வேயநத தபபிரான கருணை கூாந்து
மூநதெனக கருளிச செயக முறையுனக குரைதத னெனன
வெநதையா முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுடடி த தேதாரை
யெநதையீங கொழியா வணன மியமபுக வெனறு தாழநதான.

(இ - ள) சந்திரனை முடியிலணிந்த எமபெருமான திருபைமிகுநது முறகா லததில, எனக்குத திருவாயமலர்ந்தருளிய முறைபடியுனகுக் கூறினேனெனறு பிரமதேவன கூற, வியாதமுனிவா (தனகுமூறறுகொடிய துனபமுழுது மொழிநது, நெ தையாகிய பிரமதேவரே! இவவிரதததை யநடடிதத்தவாகளே இபபொழுது (சிறிதும) நீஙகாவகையாக கூறவேண்டுமெனறு பணிதனன. எ - று

தபபிரான - தனகுமேற றலைவனிலலாதவன எனறும தனகுததானே பிராணெனறும பொருளபடும.

(உக)

கொறறவெணை குடையி னீழற குவலய முழுதுங காதத
லெறறிவேவ மனன மீனுன வியாதனுக ருபதேசி தருள

திற்றெனை லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெறறெனத தெளிக வெனறு செபபுவன பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெணகொறறக்குடை நீழலில உலகமூழுவதையுங காதத வெறறி பொருதகிய வேறபடையேநதிய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன வியாதமுனிவனுககு உபதேசிததது இதுவேயாகும மூமமூதகிகள இனிதாக உபாசிததவகையைய யும நனருகத தெளியகக்கடவாயெனறு, மேலோஞகிய பிருகு முனிவன சொலலதைதா டஙகினன. எ - று (கூ)

வியாசருபதேசமபெறறபடலம முறறிறறு.

ஆகத திருவிருத்தம் - அசுகூ.

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விருபபிறத தாழாத வியாதனை நோககிப
யருமபுவிணடல ரமபுய பீசகையான
கருமபுர தேனுங கலநதெனக கலிலொடி
மிருமபு முணணெக கிளக வுரைபபனுலை

(இ - ன) அருமபுகள வாயவிணடலாநத தாமரைமலாப பீடதததையுடைய பிரமதேவன தனனை விருபபுறறுப பணிநத வியாதமுனிவனை நோககி, கருமபிரசத தையுங தேனையும (ஒனறுசேரக) கலந்தாறபோல, கல்லும இருமபும உள்ளமெகுவிட்டிளகும்படி சொல்லுகினறனன. எ - று

கருமபுர்தேனுமெனறதாழசுவைபடவெனக கொளக கலலும இரும்பும போனறவனனெஞசரும உளளமுருக வெனபா "கலலொடி மிருமபு முண்ணெக்கிளக" என்றார் (க)

தேவரு தானவரு சிததரு முனிவரு
நாகரு வரகரு மியககரு சாரண
மேவு சாரணரு விஞசையர கினனரரு
பாவு மாணிடரு பலவகை யோருமும

(இ - ள) தேவர்கள - தானவர்கள - சிததாகள - முனிவரர்கள - கெடதலில லாத நாகாகள - இயக்காகள - பொருநதிய சாரணர்கள - விததியாதரர்கள - கின்னராகள - பரவியமனிதாகள - (இனனும) பலவகைபபடடவாகளும (ஆகியவாகளின தொகுதியில) எ - று.

உரகம--பாம்பு உரம - மார்பு - கம - நடபபதில. இது மாபாணடப்ப தினனுஞதாதுப பொருளுடையதோர் சொல.

(உ)

வேறு

மேகரன தூணை யனபி னுறறுபு
பகதியில கதிகளிற படாதநி லாபல

ரங்கவா தம்மிலயா னைரிந்த வாறுமிரு
ளிங்குறச சிலா தமை யியமபக கேடடியால.

(இ - ள) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடனசெய்து, கெடுதலில்லாத உயாகதிகளிற சென்றிருபபோ ணெணிறைக் தோா அவ்வகைய சிறப்படைநதவரகளில, யான தெரிநதவகையாக இபபொழுது லிருருடைய சரிதஙகளைச சொலலக் கேடபாயாக எ - று. (ஈ)

பண்டெரரு பிரளயம படாநத செவவியி
னண்டரரு மமிவரு மமல நாயகன
கொண்டதத துவஙகளைக குமிதமிதா கெகிஞ்ஞன
மணடிய வுயிரிளைப பாறுப வணைமே.

(இ - ள) தேவாகளும அறிதறகரிய சிமலனுகிய கணேசபெருமான் மூனனெரு பிரளயஙகழிநத (பிற) காலததில, சொருகிய வுயிரகள இளைபாறுமவகையா கதத்ததுவஙகளே யெலலாநதனனிடத தொகுகிகெரணடனன எ - று

உயிரிளைபபாறுதல - பலவுடலகளிற புருடதுமபிரிதுமவருநதிய தயரொழிதலாம அதாவது மூநதியடைதல. (உ)

நீடிய பிரளய நீஙக முனபிபோற
கூடிய முதறதொழில குயிபபற வெணணறபி
நாடிய வவிவரு நயநதித தித்துநின
றீடிய முககுணத தெமமை நலகினை

(இ - ள) மிகபபிரளய மொழிய, பணபினளைபோலவே யியல முதறதொழில களை நடதறகருதி, (அனபாகள) நாடியறியதறக திருவருவததை விருமபி யெடுதத தோனறி, சமானமான இயலபினையுடைய மூகுணவிசிஷடாகளான எஙகளை படைததனர. எ - று

எஙகளே யெனறது பிரம விணடி உருததிராகளே மூகுணகளை—இர சோகுணம - தமோகுணம - சததுவகுணமெனபபடும (ஊ)

இகலறு மறைகளு மிருளி னீஙகிய
தகலுறு பெரியவ ராரு மெஙகளீத
தொகலுறுத தேறாறிய தூய மூரததியைத
துகளறு வகிர தூணட னெனபபோர

(இ - ள) பகைமையற்ற வேதஙகளும, (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினின ரெழிநத தகுதியுடைய பெரியோகளும,எஙகள மூவனாயுந தொகுதியாகபபடைதத புனிதராகிய விநாயகபெருமானெக குறறமறற வகிரதுணடமூரதியெனறு சொல் வாகள எ - று (ஊ)

அரனரி யயனென வான யாஙகளு ம
பிரமமினை னதுவெனைப பேணிக காணிய
விரவிய வெறுவெளி யிரிவு முறறுறப
பரவினரு தேடினம பயன்பெரும் தேறமலம

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் எனறுகிய நாங்களும் பரபிரமப் பொருள இனனதெனறு விருமபிக் காணுமபடி, பொருந்திய வெறுவெளியின் பரபபு முழுவதும பரவிஞ்ஞை சேடிஞ்ஞை ஆயிஞ்ஞை இவறறுலெலலாம) சிறிதும பயனடைந் துலோம எ - று

காணிய செயமியெனனும வாயபாடடு எநிரகாலவிஞ்ஞையெசசம (எ)

அருந்தவ நிதவிக ளாவடி ஞயிரம
புரிநதனம புரிதுயம பொறபத நீதானமிஞன
திருநதிய வடியவா தெனறு தோயமிதாறும
விருநதுறப பெருஞதகம விஞ்சுகு மெமபிரான

(இ - ள்) (நாங்களமூவரும) ஆயிரந தேவருடங்கள வரையில, அரிய தவத தைச்செய்தோம (அவவாறு தவஞ செயயவும, திருத்தமாகிய அடியாரகள தெனறு பணியுந்தோறும விருந்தாகக்கொளளுமபடி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும எமது கணேசபெருமான அழகுறப பிரசனனமாயினன எ - று (அ)

வேறு

கோடி சூரிய னெதையமுங குருட்டிரு ளெனன
நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரநதரித் தெதாளிர
சூடு மாமணி முடியுங்குவ டலமுங்தோள வலியும
பீடு சோகரு பேரணி கலமுந்தா புரமும

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங குருட்டுதனமை பொருந்தியுள்ள இரு ளெனறு சொலலுமபடி, மிக பேரொளியானது வெளிமுழுவதும நிறைந்து பிரகாசிக்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமும குண்டலமும வாகுவலயமும பெருமைபொரு நிய பெரிய ஆபரணங்களும பாதசரமும எ - று

இது முதல்மூனறு பாடலகள ஒருதொடர. (கூ)

பெருத்து வாரபுழைக காமுமேந தியிறை மருப்பும
விருத்த மாமுரவ மதமபொழி வேழமுதின முகமுஞ
செருத்து ழாவுவாள கேடக மயிலகிலை செறிந்த
கருத்து ழாவிய கரஙகளுந தாணமலாத துணியும.

(இ - ள்) பூரித்தநீண்ட துளைபொருந்திய கரமும, கரத்தில் தாங்கிய பிறைச சந்தானபோனற கொமபும, (அடியவருளளதநிறைகு) விருந்தாகாததோனறும பெரு மைபொருந்திய வலிமைவாயந்த மதஞ்சொரியும யானையின முகமும, போரில தழாவு கின்ற வாள பலகை வேல வில இவை பொருந்திய கற்பகத்தருவையொத்த கரங்க ளும உபய திருவடித்தாமமாயும எ - று

கேடகம - வட்டவடிவானதோா ஆயுதம. இது வாளால் வெட்டுக்கால் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருத்த - விருந்தென்பதின் வலித்தல. விருந்தென் பதை முகத்திறகு விசேடமாகக்கொள்க. (கo)

கிறறு வானமதிக் கண்ணியுங் கேழ்கிள ரகலத்
தூறறு தேமலாக கொன்றையு முலகெலா நொடியி

னீறணி தீவிழிப பாலமு நிறைநதமே ரழகுந
தேறறலி நேரெதிர நினறவசு ரூபனைக கணடாம.

(இ - ள்) நிறைநிய வெளளிய சநதிரனுகிய சிரோமாலையும, நிறமவிளங்கும மாபில ஒழுகுகினற தேனபொருநதிய மலராகிய கொனறைமாலையும, உலகமுழுவ துமு இமைபபொழுதில நீறுபடிதறதம அகினிகணபொருநதிய நெறறியும, நிறைந் துளள சிறநத அழகுநதோனறச் செயது, மேரே பிரசனனமாகினற ஆநத (பிரணவ) சூரூபனைத தரிசிததோம எ - று. (கக)

அரச மோடைழு மன்பினு லகநதமி மாற
வுசசி மேலிரு கரகருவித தெரியென வெழுநதிட
டிசசை யாறறினிற பனமுறை யிறைஞசினஞ சூழுமு
நசசி யாடினம பாடின நயநகுது துதிகள.

(இ - ள்) அசசதனுடன தோனறிய அனபிலை மனநதமொற, இருகைகளோ யுஞ சிரசினமேலே கூபபி, விணவாகவெழுநது, விருபபினபடி அநேகமுறை பணிந தோம, பிரதகஷணஞசெயது விருமபி ஆனநதகூததாடினோம, விருமபததக (பலவித மாகத) துதிகளபபாடினோம எ - று. (கஉ)

நிருவி கறபமாய் நிறைநதவர னாநதபூ ரணமாய
நிருவி காரமாய நிரகுண மாயநத துவமாய
நிருவி சேடமாய நிரஞசன மாகியொர ரூபு
நிருமி தபபடாக கணேசநின லீளகழுற றெழுதாம

(இ - ள்) நிராவிகறபமாகியும, நிறைநத இனபபூரணமாகியும, விகாரஹீனமா கியும, நிரகுண தததுவமாகியும, நிரவிசேடமாகியும, நிரஞசனமாகியும விளஙகி, ஒன றனறுமு அளவிடபபடாத கணேசமூரதியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப பணிந தோம எ - று

இதுமுதற பனனிரு செயயுளகளால மூவருமு கணேசனைத துதிசெய்தமை கூறுகின்றார

விகறபம - சாஞசலியம விகாரம-அவஸதை நிரகுணம-துரகுணரஹிதம, சேடம - மிகுநி நிருவிசேடமெனறது தனனையனறியோர பொருளிலலாதது. (கந)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாயப பெரிதரயத
தூரணி யாநிதத துவமெலாங கடநதநத துவமாய
வரமெ லாநகருமு வளளலா யேகமாய வநியும
பரம ஞகிய கணேசநின பதமலர தொழுதாம.

(இ - ள்) பிரமமாகியும, ஒளியாகியும, உருவிலியாகியும,பெரிதாகியும, பிரு திவி முதலிய தததுவஙகளெயெலலாங கடநத தததுவமாகியும, (அவரவாகள வேண டிய) வரஙகளே யெலலா மருளசெயயும வளளலாகியும, ஒனறியாகியும விளஙகும சிற நதவராகிய கணேசபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிதாமரையை (யாஙகள) பணிநதோம எ - று.

ஆகாரம - உருவம. வள்ளல் - வாயாரது கொடபோன. (கஅ)

கானறு நீங்குறுக திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொனதி னினறுணர்க திமமநி வானந்த வருவாயத்
தூனறும மோகினா தியாணிகப பதிஞ்சுக டூகிச
செனறு சோதரராக கணேசனி னிருவடி தொழுதாம.

(இ - ள்) ஏகதாலத்து மகலாத திருவுரு வுதையுடையதாகி, எலலாவிடத்துங் கலந்துநினறு அறியத்தக சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவானகள தியானிக கபபடினற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையகூடாத கணேசபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப பணிந்தோம எ - று (கடு)

உலக காரண காரண மாயுயிர கருபிரா
யிலகு ஞானியா தமையிழந தெயதுந பேறுய்ப
பலவு மாய்பாப பிரமமாயப பரசமாயப் பரமாயத்
திலக மாகிய கணேசனின நிருவடி தொழுதாம

(இ - ள) உலக காரணதிறகுக காரணமாகி, உயிரகளுகெலலாம உயிரபகி விளங்குகினற ஞானிகள தமமை யொழிந்து அடைகினற நலலபேறுகி, பலபொருள களுமாகி, பரபபிரமமாகி, சிறநத சசதனமையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளஙகிய கணேசபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப பணிந்தோம எ - று

தமையிழநது எனபதற்குத தற்போதமொழிநது எனபது பொருள் பரம - தனகருமேமல நாயகமிலலாதது. (கசு)

சகல லோகமும படைதகளித தழிகருநற பரமா
யகில லோகத்தும புகலிடந தனகிலா வமைவாயப
புகநத லோகஙக ளனைநதுகரும புகலிடங தானும
பகவ னுகிய கணேசனின பதமலா தெதாழுதாம

(இ - ள) எலலாவுலகஙகளையுஞ சிருடடிசெயது காதது தழைகினற தனகருததானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும பொருநதிய புகலிடநதனகிலாது சொலலுகின்ற உலகஙகளெலலாறறுகரும புகலிடநதாஙகி, பகவானுகி விளஙகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப பணிந்தோம எ - று

பகவன - அறருணஈசுவரன். அவை சாவருளுநதுவம சாவேசுவரதுவம சாவநியநதிருதலவம சாவஞதாயாமிதலுல மசாகைபபிததலுவம சாசசநிதலுவமெனப புமி அணறியும, தனவயதத்னதல முதலிலனறல உடமபிலனறல எலலாநலனுமூவ னுதல் எங்குமவியாபகனுதல எவறறிறகுங்காரணனுதல எனபது முணடு. (கஎ)

உகத்துக் காதியாய்த தேவருக காதியா யுலவர
சுகதத்துக் காதியாயந சுராகளுக கீராயப கடவு
மகத்துக ளீசராயக் கணஙகளுக கீசராய் மதிபோ
தகத்துக கூடிய கணேசநின னடியிணை தொழுதாம

(இ - ள) உகதத்துகு முதலாகி, தேவாகளுகு முதலாகி, உலகதத்துகு மூகறபொருளாகி, தேவாகட்குககடவுளாகி, பிரகாசிகினற யாகதத்திற்குக கடவுளாகி, கணஙகடலெலாம பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனதத்திற் பொருநதிய கணேசபெ ருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதமலரைப் பணிந்தோம. எ - று. (கஅ)

இராச தகதொழி லாகிய சிருட்டியை யியற்று
விராவி ராகத துருகுகொடு பிரமனை மேலாயப்
பராவு வித்தகை ளணைத்திறரும பயிலபிறப பிடமர
யொராது நினறருள கணேசனின னெளிராபதக தொழுதாம

(இ - ள) இராசதகாரியமாகிய படைததலேசசெயய, இராசதகுணதது உரு வதகைக்கொணடு பிரமனுகி, மேமபடடித தநதிசெயயும் விதகைகளெலலாவறறுக ளுஞ சொலலுகினற பிறபபிடமாகி, நீஙகாத(எஙகும்) வியாபிததிருகுகு கணேசபெ ருமானே! தேவீருடைய பிரகாசிகினற திருவடியைப பணிஙதோம எ - று (ஙக)

சோராவி லாதசாத துவிதகற றெழிலெனுங திதிகருச
சார்வ தானதா மதகுதனி னுருவுகொணா டியாயத்
தீராவி லாப்பகை யசுரரை செருதகிருந தேவாக
காவ மேயருள கணேசனின னருடபதக தொழுதாம

(இ - ள) குறைதலிலலாத நலல சாதகுவிதகாரிய மெனறு சொலலபபடும இரட்சிததலேசசெயதறகு, பொருநதியதாகிய தாமசருணதஙினி னுருவுகொணடு விவத ணுவாகி, நீஙகுதலிலலாத பகைமையுடைய அசுராகளாக கொணடு, பெருமைவாயக தேவாகளுகு ஆசையையே யருளசெயகினற கணேச பெருமானே! தேவீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப பணிஙதோம எ - று (உ0)

காம தகதொழி லானதக காரமாற றுகறருக
தோம கறறுசாத துவிதகுகிற மேறனறுருக திரணு
மேம மூறறிமை யோராமுனி வொருலை மிறறருப
சேம மைபபதாங கணேசனின சேவடி தொழுதாம

(இ - ள) காமதகதொழிலாகிய சங்காரகிருதியதகைச செய்வதறகு, குற றத்தை விலகுஞ் சாதுவகுணத்துடன பிறனறிய உருவகிரணஞி, இபபமடைது தேவாகளும முனிவாகளும யாவாகளும பணியச சேமநிதியாகிய கணேசபெருமா னே! தேவீருடைய செவவியதிருவடியைப் பணிஙதோம எ - று (உக)

கிரண பகுதியாற பயிரையுங கிளாகதைப பெருகுகாற
பரவு தேவாக டமமையு மகிழவித்துப பாரபபாக
கரச னுயுல குகுதலெப பறுத்திடுங திஙகட
சொருவ மாகிய கணேசனின றுணையடி தொழுதாம

(இ - ள) கிரணவிசையிறற பயிகளேயும, விளஙகுகினற அறபதபெருக கினறற துநதிசெய்கினற தேவாகளேயும விருபபுறசெயத, வெகியாகளுகுரு மனைவ ஞாகி, உலகத்திலுளள வெபபததை யெழிதிதிடுஞ சருதிரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவீருடைய உபயதிருவடியைப பணிஙதோம எ - று (உஉ)

ஒளிபபி ழமபதாய மேகவா யுவினுரு வாகி
விளிப்பில காலங்க டெரிபபதாய்க தொழிலெனாம வினைதுகு
களிப்ப தாயபல சகதிய தானசெய கருதாய்க
தெளிபப நினறருள கணேசனின சேவடி தொழுதாம.

(இ - ள்) பேரொளிபபிழமபாகி, மேகம் வாயு இவறறினுருவாகி, அழிவில் லாத காலஙகளேக் (கணககிட்டுக) கட்டுரைபபதாகி, (சிருஷ்டியாகி) கிருததியஙகளே யெலலாஞ்செயது சநதோஷிபபதாகி, பலசததிகளாகிய சூரியனுகி, உணமையாக விளஙகியருளுங கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய சிவநதிருவடியை யாஙகள பணிநதோம எ - று. (உசு)

நிரப்பி ரனமமாய்த் தூறகமாய நிரநததத் துமமாயஞ்
சரைசசொ ரூபமாயச சமுதததிர மாயகதிசைச சுரராயக
கரபபி லாவுல கனைதுபாயக கலநதினை ருளுமம
பரபபி ரமமாங கணேசநின பாதஙக டொழுதாம

(இ - ள்) 'சூறைவிலலாத சருமமாய, மோகஷமாய, நிறைநத தததுவஙகளாய், பிருதிவியின் சொரூபமாய, சமுதததிரமாய, திகபாலகாகளாய, கெடுதலிலாத வுல கததில் எலலாம (தானுக அவறறுட) கலநது விளஙகியருளும பரபபிரமமாகியகணே சபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளேபபணிநதோம. எ - று (உச)

சாமி நினனிரு நாணமலா சாரநதவ ரெல்லா
நாம மெமபிணி நலிவொரீ இ நறசுக மடைவ
ராமி நைததிகிக தியாஙகளு மூணேசர ணடைநதே
மேம மலகுறக காததியென றேதநின மிரநதோம.

(இ - ள) கடவுளே! தேவரீருடைய உபயபாதாமரைகளே யடைநதவாகள யாவரும, அசசநதருங கொடிய பிணிததுனப நீஙகி நலலசுகததையடைவாகள, ஆகிய இதனே யுணாநது அடியேஙகளுந தேவரீரை சரணமடைநதோம நமமை யதிகரிகுமபடி (அடியேஙகளேயுந தேவரீர்) காபபாறறுக வெனறு துதிததோம; யாசிததோம எ - று (உடி)

எனறு மூவரு மூபாசிதத வியலபிறு வாமென
றனறு நாணமுகன வியாதருக கருளிய தாக
நனறு தோநதனே யினியவா பெறறநல வரமு
நினறு கேளெனை நிகழதுவன பிருகுமா தவனே.

(இ - ள) எனறிவ்வகையாக மூவரும உபாசனைசெயத நமமை யிதுவாரு மெனறு, அககாலதிறற பிரமதேவன வியாதமுனிவனுகு அருளிசசெயததாகநமரு வணாநதனேயா? இனி அமமூவரகள பெறற நலவரஙகளும (ஓரெழுயில மனதை நிறுததி) நனறு கேடபாயாகவெனறு, பெருநதவசியாகிய பிருகுமுனிவன (சோம காநதமனனுகுசு) சொலலததொடஙகினன எ - று. (உக)

மூவருமுபாசி நகபடலம முற்றிறறு.

அகத்தி நாவிநாந்தம் - அகநடு

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும வழிபடு முறைமை யோகலு
மேவிய காதலின வியாத மாமுனி
தேவதுங களுங்கிறை செயக நனமியை
யோவற மொழிகென வரைகரும வேதனை

(இ - ள) திரிமூர்த்திகளும விநாயகோபாசனைசெயத முறைமையைக கூறவும, வியாசமுனிவன பிரமதேவரே ! உங்களுக்குத்தலைவராகிய கணேசபெருமானசெய்க நனமையைக குறைவினறிச சொலலவேணடுமெனப பொருந்திய விருப்புடனே கேட்க, பிரமதேவன சொலலலாயினன ' எ - று

செயத நனறியென்றது ணடி அருளியவரதத்தை (க)

தூதிகதிரங தெதிருறத தொழுது நிறறஞ்ங
கூதிதகவைங கரபபிரான கருணை கூரதுறுங
தூதிகதிரங கினபிது தூதிகின றருகரு
மதிதகன வழங்குநம வரமுங கொளகெனறான.

(இ - ள) (நாங்கள) தோத்திரஞசெயது யாசித்து எதிராகப பணிநது நிற்கவும, சிறநத ஐநது திருக்கரங்களையுடைய கணேசபெருமான திருபபமிருது, உங்கள தோதிரிங்கட்கு மனமுருகினேம. இததோதிரதால துதிசெயகினறவாகளுகு (அவாகள) மதிதபொருளகளைக கொடபபோம, வேணடிவரதத்தையும கீங்கள பெறுவீாகளாக வெனறனா எ - று (உ)

இரங்குபான ஞாபுரப பதத்தி னெமபிரா
ஞரங்கொளும பதத்திமை யுதவிக காபபதே
வரங்கடைக கணிதமிதாரு பணிவ முங்கினுருஞ
சிரங்கொடு செயருறு மெனறு செபபினேம

(இ - ள) ஒலிக்கினற பொனனூலாகிய பாசசரத்தை யணிந்த திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே ! (தேவரீரிடத்தில) உறுதியாகிய பத்திமையை யதவகிரகித்தருக காபபதே (விருமபிய) வரமாகும திருக்கடைக்கணேக்குசெயறா ஓ தொழிலைக் கட்டளையிடாஞம (அநேனத) நீலையாதசெயவோமெனறு கூறினேம எ - று

சிரங்கொடுசெயதல - தலைமையாகக்கொணடு செயதலெனபதாம. (க)

முகருணைக துதிதுளிர முடிவில் பத்தியும
விகினை பினைமய மிதபப நலகினுங
தகதகநம பணிகளுந தருறுங கேணமிகினை
றகணை முக்கணெம மடிகள சாறறுமே.

(இ - ள) மூனறுவிழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள முகருணவசத்தினாகப்பிறநதவாகளே ! அழிவிலலாத பத்தியும இடையூறிலலாமையும மிகுதியாக அநுக்கிரகிதிதோம. தருதியாகிய நமமுடைய தொழிலகளையும (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம கேடபீாகளாகவெனறு, அபபொழுது மேலுஞசொலலுகினறா எ - று. ()

ஏ வ று

இராஈ தக்குரு வாயயன் யாவையும படைகஈ
வொராது காகசாத துவிதமா யொளிமணி வணணன்
மராது டைக்கதா மதததுரு வாயுருத திரனென
றராவ ணீதகபூங குழையிஞ வறைஈதிவை யளிததான்.

(இ - ள்) பிரமன இராசதததுருவமாய எலலாவற்றையுஞ சிருட்டிப்பானுக. பிரகாரிகஇன்ற மணிவணணனுகிய திருமால சாததுவிகருபியாய (அவற்றையெல் லாம)நீங்காமற காகக்கடவன உருதிரன தாமதத்துருவாய் அழிகக்கடவன எனறு, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குணடலமணிஈத விநாயகக கடவுள வரமளிதது (பின வரும) இவறறை (எங்களுக்குக) கொடுததனா எ - று (இ)

வேத சாத்திர புராணஙகீண மிகுகலே சிருட்டிக்
கேத நீஙகிய வலியொடு மெனககினி தளிததுக
காதல யோகததின வேணடுருக கைககொளளுஞ சததி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயவுக ருதவி.

(இ - ள) வேதஙகள சாததிரஙகள புராணஙகள மிக்ககலேஞானஙகள்(ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேணடிய குறறமொழிந்த வலிமையுடன எனக்கு நனகு கக்கொடுதது, விரும்பததக்க யோகவல்லமையால வேணடியவடிவங்களேக கைக் கொளளுததக்க சததியும,சொலலுகினற காபபுத்தொழிலசெயயுமவல்லபமும விணடு மூர்தத்திகளுக கொடுதது. எ - று

மாயன - மாயசெயவோன (சு)

ஏக மாகிய வகார சடக்கர மனுவு
மேக ணுயுல கணேதையு மிறுததிமை வலியு
மேக நாயக ணுருத்திரற கருளின னெனறு
வேக மாகிய பூவினன வியாதருக கிறுததான்.

(இ - ள) ஏகாட்சரமந்திரமும், சடட்சரமந்திரமும, ஏகணுகி உலகுகளே யெல்லாம அழிக்குமவல்லபமும, ஏகநாயகணுகிய கணேசபெருமான உருதிரமூர்த் திக்குக்கொடுத்த தருளினரென்று, ஒபபிலலாததாகிய காமசைமலரிலெழுநதருளியுள்ள பிரமதேவன வியாதமுனிவனுக்குக கூறினன. எ - று (எ)

இன்ன வாவர மூவருமெ பெறறதிகன் றெறிவேன்
மனனா மன்னவன மகிழ்கிகாள வரைதருள் வரதன்
றனனு ளேயுல கணேதையுங காடடுதன மையையு
மூன்னி யோதுத லுருடங்கினை முதிராபுகழ்ப் பிருரு

(இ - ள) மிக்கஈராதியுடைய பிருருமுனிவன மூவருமவரமபெறறது இனன வகை யெனறு, எறிகினற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனுகிய சோமகாந்தன் களிபபெய்ததக்கூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகுகளே யெலலாங காட் டிய வகையையுஞ சிநதித்துச சொல்லுதொடங்கினன எ - று.

வரதன - சிரேஷடமானவன, வரங்களைத் தருவோன. (அ)

மூவருமவரமபெறுபடலம முற்றிற்று.

ஆநந் திருவிருத்தம் - கூ0ஙு.

விசுவரூபங்காட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப பாறுகடற கணபடை கொளளு
மறங்கொள சக்கர வாவவ ளுகிய வியாத
வுறுங்க லினதிரன றுணாடதி யெனமது வொழுகு
நிறங்கொ ளமபுயச சேகுகையா னிதுங்கழுத தினலை.

(இ - ள) சததிகளினற வெளளிய அலையையுடைய திருப்பாற கடலிலே துயிலபுரியும, கொலதொழிலக கொணட சகராயுதததை யேநதிய திருமாலின அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோவிலலாமல நனருகமிதது கேடபாயாக வெனறு, தேனிநதுளு செநநிறமபொருநதிய தாடிமாலாப பீடதையுடைய பிரம தேவன இதனைக கூறுவாலையினல எ - று

திருமாலின சகரம சுதரிசனமெனபபடும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந தேவதே வனபபின
மேவு மாவமோ டுதிதிடு வியாத நானிறைஞசி
மூவு ருதவ வுலகினப படையென மொழிநதட
யாவ தாகுமா றிதனைய மியமபென விரஙகினன

(இ - ள) தேவாகளுகளுக தேவாகளாயுளளவாகளும் அறிதறகரிய பெருந் தேவனுகிய கணேசமூரதிதியை அடையும ஆசையுடனே யாசிரயிதத வியாதமுனி வனே! நான (கணேசபபிரானேப) பணிநது, அழிவிலலாதவரே! தேவரீர உலகங்களேப படைககவெனக கடடளையிடார செயயதககது யாது? இதனையுங கூறுகவெனறு யாசிதமினன. எ - று.

மூவுருதவவுலகினே யெனறும பாடம. (உ)

கருணை நாயகன கடைகணிந தெனையெநறி நோக்கிப
பொருவி லாதவென வயிறவினட புகுநதல கணிதது
மொருவு முலகை மேராகவென றுயிரென வெனனை
யுருவ வாரகர்ப புழலுழி யுளளுற விடுததான.

(இ - ள) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள கடைகக்ணிகளு செயது என்னையெநிரேபாரத்து, சமானமிலலாத எவவயிறறினுளளே பிரவேசித்து உலகங் களெயெல்லாம (ஒனறும) நீஙகாவகையாக காணுகவெனறு, உயிரைப்போல எனனை அழகுபொருநதிய நெடிய துதிகையின துளைவழியே உடசெலலவிடடதனா எ - று.

நடஙகை யுளளுற யானபுகும பொழுதாள வணாகிக
கடஙக விழுகுமா னைபபிரான கணணருள வாஙகி
யுடஙகு கினறமற நிருவரு முளளுறப புகுநதா
ரடஙக நேராகவில மவலவயிற றகிலலோ கமுமே

(இ - ள) விசாலமான துதிகையுளளே யான பிரவேசிகும பொழுது, சமீபததிலிருநத (விஷ்ணுரூபதிராகளாகிய) எனையவிருநதும, மதசலததை பொழுக குடி (யானே)முகதையுடைய விநாயகக கடவுளுடைய திருவடியைபபணிநது அரு

டைய திருவிழியருளேயடைந்து, (துதிக்கையின்) உளளேயடையப புகுந்தாகள. (நாங்கள முவரும்) அவா வயிறறிலிருந்த லோகங்களே யெலலாம முழுவதும பாரத் தோம. எ - று. (ச)

வே று

அகடடிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறைகின்றன
பகடடெழிலசே ரவறபிறைனற னுடபகுந்து பாரபபளவிற
றகடடுவரா லுலகங்கடலசூழ தலைநாடுவி மதலைதிழமேன
முகடடளவும பலவுலகு முதிரவளதது னிரைகலவால

(இ - ள) (அவவிநாயகக கடளுடைய) வயிறறிலே எணணிறந்த அண்டங்களை பொருந்த விருந்தன. பெருமைபெறற அழகமைந்த அவவண்டங்களுளொனறிற பிரவேசித்தபபாகையில, அசசுவடிவாகிய வாலமீனகள புரளுகின்ற கடலசூழ்ந்த தலைநாடுவிலும அதனகீழும மேலேயுசசியளவும அநேக உலகங்களும வளமீருந்த வரிசையாயிருந்தன. எ - று. (டு)

நாதங்க ளொரிரணடாய நலமருளுஞ் சதாசிவமாயப
பாதங்க ளொருநானகும பதங்கானகும பயிலவித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகாதங் திருவருளாற
பூதங்க ளோரைநதும புரையினறி யெதிரகணடாம.

(இ - ள) நாதங்களோரிரணடாகி, நனமை செயகின்ற சதாசிவமாகி, நானகு பாதங்களும நானகுபதங்களும பயிலவித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிடடறியாத கணேசபெருமானுடைய திருவருளிலை ஐமபூதங்களேயுங குறறமினறி யெதிரே பாரதேதாம. எ - று.

நாதங்கள - இருவகை யிநதிரியங்களெனினுமொகுமு. (சு)

பணடையூ ழிகடோறும படைததவரும பரிததவரு
மணடமேப ருலகங்ணைததும வருததமறற துடைததவருங
கொணடமேப ரதிகாரங கொளளாது விடுததருளே
கணமேப ரானநதக கடனமுழுக வெதிரகணடாம.

(இ - ள) முனனேகழிந்த ஊழிகளிலெலலாரு சிருடடிசெயதவாகளும காத்தவாகளும நெருங்கிய பெரிய உலகங்களேயெலலாம வருததமினறிச சங்கரிததவாகளும (தாம அகாலததிற) கொணட பெரிய அதிகாரங்களைக கொளளாமல விடுதது, திருவருளேயே தரிசிதது, பேரானநதக கடலின மூழகியிருக்க (அவாகளேயும) எதிரிற பாரதேதாம எ - று (எ)

அதிகாரம புரிகின்ற வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெணடிசையினா
வதிவோரு மருகருகுந திராவசுகமண மருததுவருங
கதிசேரு நவகோளுங காதலிப்ப வெதிரகணடாம.

(இ - ள) அதிகாரதைச செயகின்ற பிரமதேவனும திருமாலும கங்காநதி பாயகின்ற சடைமுடியையுடைய உருதிரனும, எடடுதிசைகளில வசிக்கும திக்குப

பாலர்களும் சூரியாகளும், உருத்திராகளும், வசுக்களும், மருத்துகளும், உயாதி
யையடைந்த நவகோடிகணங்களும், ஆசையற்ற எப்பிரமணிடமும் எ - று

எண்டிசையின வதிபேகா - இந்திரன அக்கினி இயமன நிருதி வருணன
வாயு குபேரன ஈசானன அருகதன்னிலிருவா - சூரத்துரு சுக்கிரன புதன
திரன வருணன அஞ்சுமான இரணியன பகவான திவசுவான பூடன ரவிசூரு துவட
டன உருத்திரா பதிஞெருவா - மாதிதவன அரன உருத்திரன சங்கரன நீலலோகி
தன ஈசானன விசபன வீமதேவன பவோறபவன கபாலி சென்மியன வகுக்கள் எண்
மா - அனலன அணிலன் ஆபசசவன சோமன தரன துருவன பிரதியூசன பிரப
சன மருத்துகளள் ஏழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுமி
கவதோன்ற-சூரியன சந்திரன அங்காரகன புதன குரு சுக்கிரன சனி இராகு கேது (அ)

கினனராகள கந்தாரகள டாகளியாகள கிம்புருடா
கங்கிகாவிரு சையாசிதந்தர சாதகியாபன வாக்குரதா
துனனியமற றமரையுங் தெரற்குமசுர ரரகதனரபு
மனனியவன னவாகருரிப மாருதனரபு மெதிர்கண்டாமம

(இ - ள) கினனராகள கந்தாரகள கருடாகள இயக்காகள கிம்புருடாகள் சுமகருத்தாமே நிகராகிய விதுரியாதராகள சித்தாகள சாதகியாகள பனஞசாகள உர
காகள நெருங்கிய மறைறத தேவசாதியாயையும, தொழுகியாகிய அசுரனையும, அரக
னையும, பொருந்திய அவவவாகளுரிய மனோவிமானாயும எதிரோபாரத்தோம் எ - று.

ஓவிலிருட சனகாதி யோகியபாத ரத்தரா தி
தேகவாமுனி வரவரிடடா முகலாகப தெபபபுமும
பாவபுகழு பிரமமுனி வரபாயினமா னிடாகுமையுந
காவினமேல கடலாறு சூடபினவாபு மெதிர்கண்டாமம

(இ - ள) குறைவிலலாக அருளவாயந்த சனகாதியோகிகளும நாரதா முதலி
யவாகளும, தேவாகளும, முனிஸ்ரேஷடாகளும, ஒளிஷடா முதலாகசொலலுதறகு
ரியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும, மனிதாகளும ஆகியவாகளையும, ஒருதிசையில
வாத மேலை கடலை ஆறு தடாகம (முதலிய) இவறறையும எதிரோபாரத்தோம எ - று

சிங்கமுதலய மிருகஙக டிகழகுயிழுவ முதலபபறவை
கஙகியபபு பகமரதி நருகம வலலிமுதல
கொஙகினாபபூம பஙகொடியம டியமாதி பலமலருமு
பஙகமறு ரரசரமாம பரபபிணைத்து மெதிர்கண்டாமம.

(இ - ள) சிங்கமுதலிய மிருகஙகள, வினஙகுகின்ற கருடன முதலியபறவை
கள, பொருந்திய மறபருமுதலிய தருகள, காமவலலி முதலிபமகந்த மலாக
ளெதனினுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள, தாமரை முதலியபலபூடபஙகள, குறை
மறறசரம அசரமாகிய உலகமுழுவதையும எதிரோபாரத்தோம எ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறபபி னெழுவகைத்தோற றதிதினை பத்து நானகு மூழு
யிரமாம யோனி பேதத, மேறபுடைய பலபொருளு மண்டக தோறு மிவ
வகையே பெதிரோகமி டினைனில கால, நேறபவரு மெயதிய பரமா

னைத தொண்டருந்திப புறத்தேக தோககி னேமங், காற்றலில மாதலிஞ லெனன செயமேக மவனடியே பரசினமா லவலில வேதம.

(இ - ள்.) நாலவகைப்பிறபபிஞலேயான எழுவகைத் தோற்றததையுடைய எண்பதநூறானகிலட்சம யோனிபேதம பொருநதிய பல பொருளகளும, அண்டகளி லெல்லாம இவ்வகையாக நேரேபார்த்து, எண்ணிலலாத காலமவரையில, நோறபவா களும அடைதறகரிய பேராணைததை மொணடுபெருகிப்புறததேசெலலபபாதேம. அபபொழுது வலலபமடைநதிலேமானபடியால, யாதுசெய்வோம ஆளவிலலாத வேத மொழிகளால் அவவிகாயகருடைய திருவடியைத துதிதேம. எ - று. (கூ)

நாறபிறப்பு - அணடசம. சுவேதசம, உறபீசம, சராயுசம, அவறறுள மூட் டையினினறு தோனறுவன அணடசம, வியாவினினறு தோனறுவன சுவேதசம, கருபபையினினறு தோன்றுவன உறபீசம, பூமியினினறு தோனறுவன சராயுசமெ னப்படுமெ.

எழுவகைததோறறம, தேவா, மனிதா, விலஙகு, புள நீரவாழ்வன, ஊரவன தாவரம எனபனவாம

எணபதநூறானகு நூறுயிரம யோனிபேத மெனபதை,

"ஊரவதிலெனகு மொனபது மாணடம
நீரபபறவை நாற்காலோ பபபதது—சிரிய
பருதமாக தேவா பதினென கயனபடைதத
அருதமில சீததர வரநா லேது."—எனபதனுணரிக (கஙூ)

கறறுகுநிரை பெருஙகடலசூழ நெடிய வேலேக கதுவுமணை ளளவி டினு மளவு காணுதத, திறஙகுலவு மணடமெலா மகடடிற றோறறாக தே வாகடந தேதேவ கமேசநினபொற, பிறஙகுபத மடிததேதாகன மூத்தி யெய்திற் பேணுமடி யேஙகளுகுப பேறு காத, வறஙகுலவு பொருள காம முளதேவ ரென்னு மருந்துதிகேட டருளசூரநதஙக மல நாதன

(இ - ள) சுழலகினற அலையையுடைய பெரியகடலேக சூழ்நத நீணடகடற கரையைக கலஙகசெயகினற மணலகளேளவுகணடாலும, அளவுகாணமுடியாத வலி மிகுந்த அணடங்களே யெலலாம் வயிறறிலே வைததுததோனறச செயயுந தேவாக ளுகுகெலலாந தேதேவசதேனே! கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி யை யடிததவாகள் மோடசநதை யடைவாரளாயின விருமபுகினற அடியேஙகளுக குப பெறறதறகரிய அறமும பொருளும இனபமும உளவோ? எனறு, யாஙகள கூறிய அரிய தோததிரததைககேடடு, அமலராகிய கணேசபெருமான (வகளபேரில) திரு வருள மிகுந்து. எ - று (கச)

புகுநதவழி யேயெனனைப புறநதுப போகவிப பொலஙகுழைசே மிருகாதின வழிபேப பைநதலன, றெகிழுநதொழுகு மலாநதுளவ விநதழி மாலைத தேவனையும புறமவிடுநதா னெனறுவேத, னெகிழ்ந்தவுள வியா தனுகுப புகனரு னெனறு நெடியகவப பிருகுமுனி சோம காநத, னெக நதபூய வுளாகதையனு ருலக மீள வருந்தவஞசெய தாகியது மறையப புகழுமெ.

(இ - ள்) உளமேபிரவேசித்த வழியாகவே யெனைப்புறஞ்செல்லவிடாது அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின வழியாக, பகியதேஞனது துளிதொழுகுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவதையும கொன்றையையும (முறையே) மாலையாக வணிந்த லிஷ்ணு உருத்திரனெனுக் தேவர்களோப் புறத்தே செலவவிடுதனரென்று, பிரமதேவன உருவ மனதையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக கூறினனென்று, பெருந்தவதைசெய்த பிருகுமுனிவர சோமகாந்தனுடைய மனங்களிபவுணர்த்து, மீண்டும பிரமதேவன அரியதவதைசெய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையுங கூறத் தொடங்கினன். எ - று (கடி)

விசுவரூபங்காட்டிய படலம முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - ஈஈஉ

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுகுங் கவுணமா முகவ
னுதரத் திலெழிக தாளினீ புரியு
மதணீப புகலவர யெவைங் கைகுவிக
திதமிக கவியா தனிரத தனனே

(இ - ள்) மதமானது மிகுந்தொழுகுகின்ற காணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பினனா, நீ செய்த அவமுறைச சொலவாயாகவென அழகிய கையைக கூபபி நனமை மிகுந்த வியாத முனிவன (பிரமதேவனை) யாசித்தனன். எ - று. (க)

மூருகா லுமலாப் பிரமன் முரல்வ ணை
டருகா லுமதக கவுளா னீழுக
னிருகா லுமிறைஞ் சியிருப மிறவி
யொருகா லுமுமுக் கதைகேயா துவஞல்.

(இ - ள்) வாசமபொருந்திய தாமரை மலரிலுளள பிரமதேவன், ஒலிகின்ற வண்டுகள அருகே யாடாநினற மதபபெருக்கமைந்த கவுளையுடைய யானைமுக விநாயக்ககடவுள்து உபய திருவடியைப் பணிக்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலதிலும அடையாத சரிதத்தை உரைக்கத் தொடங்கினன. எ - று.

கடவுள-யானைமதஞ சொரியுமிடம இருமபிறவியென்றது நீங்காமைபறறி.

இருககா தியினு லமியா வினைவ
னுருகுகா தலினு னினையா துளமா
தருகுகா லுலகு தரவே முயல
வெருகுகா ணவெழுந தனுவிக கினபே.

(இ - ள்.) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணேசப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆனகயோடு நியானஞ் செய்யாது மனதிற் பொரு

கதிய இறுமாபபினால உலகத்தைப படைக்குமபடி எததனிக்க, இடையூருனது அச்ச முண்டாகுமபடி தோனறியது. எ - று (கூ)

முடி யொன மிருநீண் முகமூன றுவிழி
கடியொன மியகார சிகைகா துகளீக
கடியார றுகையெ மெழாடெமெ சழுற
நெடிதாக கையினின றனபாற பலவே

(இ - ள.) ஒரு சிரமும, இரணடி நீணட முகஙகளும, மூனறு கணகளும, மணமபொருதுகிய காதினு சடைகளும, ஐநது செவிகளும, ஆறு காலகளும, எழு கைகளுநதொணடி அசசமுணடாகப பெருவடிவதுடன பறபல உருவஙகள தோனறினை எ - று (கூ)

இவவா றிழிலின மிபுறுப பெலையு
மெவவெவ ரனவா யெதிருற றவைதாக
றவவா னமிழதக தொடாடீக வரினென
னீனவா யபிவிப கெடவாத தனதேவ.

(இ - ள) இவவகையாக அழகிலலாது அவயவஙகள யாவும (ஒனறறகொ ணறு) ஏததிராதனவாகி, அவை யெதிரபபடடு, உணணததக கிறநத அமிரததைப பினஙகொணடு சேவனைபபோல எனனுடைய ஐவகைததான அறிவுங கெடுமபடி ஊபபரிததான எ - று

துவவான னைபசில - துா - புணிதமெனினுமொகுமை (கூ)

எளளுரு நிலவெற றமிவெபூ வுரு நிலவாய
வினளுரு நிலவெய துறுபபா வைவிழிக
கொளளுரு நிலகு டியலுக துவிழுத
தளளுரு நிலதாக கினறிற நிலதே.

(இ - ள) (அவவிகார ரூபஙகளிற) சில இழிதததபேசும சில அழுக கவமும, சில வாயதிறநதுபேசும, சில கொடுமை பொருநதிய கடபாவையைச செய் யும ; சில ஒனறுகூடியாலத தவிழுமபடி தளளும சிறசில மோதின (இவவிதமாக வெணணிறநத தனபுகள செயதன) எ - று. (கூ)

இவவித கினமென கொலெழுக நுரையெ
கவவிக கடிகின றதெனக கவலுவு
ரெவவிக கமெழுக தெதாகிக வுதெயெனக
கவவிக கினரா சனருட டிறனல்

(இ - ள) இவவிடையூறு யாதோ ? (இவவாறு) எழுந்து நமமைக் கவவிகொ ணடி தனபுறுதது கின்றதெனறு, மனம வருநதுஞ சமயததிலே, அநத விகனராசப பெருமானுடைய விநாயகக கடவுளுடைய திருவருட டூணதினாலே எனகோர் எண்ணை முளிதது எ - று (கூ)

முகக கவிபா சீனமுகவ கருலெக
வைக்கரு கனிபெபா ரு,கர துசுப

மிக்குப் படைப்பு குவிழைக தமையாற
றொக்குத் துயாசெய் ததுகுழந் திடமீ

(இ - ள்) மூன்று கணங்களையும் மதகரிபையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைகைகயிலுள்ள கனியைப்போலத் தியானஞ்செயாது, ஈயேச் சை மிருந்து படைத்தற்றொழில் செயற்குக் விருமபினமையால், இங்ஙணஞ்முந்து கொருங்கித் தனபுலிகூத்தது வ - று (அ)

இனிமென புலரா டியெழு தூங்கப
புனிதங் கொடுபூழ்ப் கைமுகன மனுலை
நனியெண் ணிலைலா துநமைத் தொடருங்
துணிதீர் வரிதென றுதுணிந் திருநான

(இ - ள்) (இது கிரவேணதென்) இனி மெலிய புலனின் மூழ்கியெழு நது மிகவும் பரிசுத்தஞ்ஞை, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுக விநாயக பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கண்டதாலன்றி நமமைத் தொடர்ந்துள்ள தனப மொழித லருமையென்ற துணிவுற்ற யான எ - று (கூ)

வேறு

விரிபுயலினென புலராடி வெண்ணீறு மெய்பூணிரு
கரிபருளு மேமப்பன காமாதிரு விருவினைதது
மரிபிவுற்ற நியானிகது வளர் பிபக்த தினிதிருந்தெனை
பொரிதருமவ விம்பாக தபோ தனதெனை கொருகாடசி

(இ - ள்) விரிபபடை மெலிய நீரின மூழ்கி, உடலில திருவெண்ணீறணிவி னணிந்து, உயா பதவியை யுதகிரிகுமு ஏரம்ப மூாதியின அழகிய திருவுரு முழுவதையும புதியிற பொருந்த தியானஞ செயது, உயரினற யோகமாகத் தில இனிதாகபபொருந்தியிருந்தின பொறிநதுளள அதத யோகநிலே எனக்கொரு தோற்றம உண்டாயிற்று எ - று (கூ)

எழுகடலும வாமபுகடல் திகழுகுதிரி புனலிடையோர
பழுமரதது னிலேயொனறிப பாலனுரு வனறயிலக
கழுமலற வடுத்தவணக கையெபிரது துயிலெடுத்தித
னெழுகுமத முகதகொதின னுருவுதெரித தருளினனை

(இ - ள்) சுதசாகரங்களும ஏலவேதாண்டி யெஞ்சும் அதிகரித்துள்ள நீரி லே, ஓர் ஆலமரத்தின இலேயொனறிலே பாலனுருவ்கொண டொருவன (யோக நித் திரை செயய, (யான) தனபமகல அவனைச சமீபித்தற்க கையாற்றடடி நீருனை விழிக்கச செயதேன (அவன) மதமொழுகும யானை முகத்துடன (விநாயகக) கடவு ளுடைய திருவுருவத்தைத தரிவித்தருளினன எ - று

பழுமரம் - ஆலமரம்

யோகத்திற காடசியென்றது ஓர் சொறபனமெனக (கூ)

ஆங்கவணை யடிவணங்கி யடியேறகுக சிருடிமுனக
கோங்குகிவென றருளாடிந்தைய தம்மியனறு மதுகொணடி

பாங்குபெற முயலவுற்றேன பலவிடரு மலைப்பவது
நீங்கினே னினிபபடைக்கு நிலையருளென மேறனெனலும்.

(இ - ன) அபபொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளே திருவடியிற் பணிந்து கட வுளே! அடியேனுகருச் சிருட்டித தொழிலைச் செய்கவென்ற முனனமே திருவருள் செய்தீர், எளியேனும அக்கட்டளையை மோகொணடு தகுதியாக முயறசி செயதேன. பல தனபங்களு முணடாகி வருதத அசனையொழிநதேன இனிச சிருட்டி செய்யும நிலைமையைத திருவருள புரிகவெனறு கூறினேன (அபபடியான) சொலலவும எ-று.

எனனருளா லாவதென வெணணுது நினைவிலியா
வுனனியிட ருழுநதணமற றாமினறி முடிவெயதப
பனனுதிமோ ரகரதனைப பததிலக்கங கணிமுடிவீன்
முனனுதிமென றமமனுவை மொழிநதருளி ஞனிறவன.

(இ - ள.) எனனுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றகருதாமல், உனது வலலமையா லாவதெனறு கருதிதஞனபமடைநதனை. இனி, இடையூறிலலாமல நிறை வேற ஏகாட்சர மநதிரத்தை யுபதேசிபபோம. (நீயதனைப) பததிலட்சந்தரம சபிக்கக் கடவாய. இறதியில யாம பிரசனன மாவோமெனறு திருவாய மலாநதருளி, இறைவ ராகிய விநாயகக்கடவுள அமமநதிரத்தை யுபதேசிததருளினார் எ - று (கூ)

யோகததி னருளசெய்த வுறுதிபிடி தத தேவனை
வேகத்தி ஞமனுவை யிராறுவரு டததெலலேத
தாகதறற கமலத்தோ தாளுனறி நினறெண்ண
நாகததை வயிறறசைதத நமபெருமா னெனறிநினறான்.

(இ - ள) யோகிருகையில, திருவருள் புரிநத வுறதிமொழியைப் பற்றுகக் கொணடு, ஏகாடசரத்தாலான அமமநதிரதததை பனனிரு வருட காலம் வரை யில நீரிலுளள தாமரை மலரில ஓர காலினுறி நினறு சபிகக, சாபபததை (நீகச்சாக) வயிறறிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரசனன மாயினா எ - று. (கச)

ஒருகரததின மழுபபடையு மொருகரதறற கமணடலமு
மிருகரதறி னபயவர தமுநதாஙகி யெதிரினற
பொருவிலியை வேதஙகடக கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக கதியிலியைக கைதொழுது வணஙகினேன்.

(இ - ள்) ஓர் திருகரதறில் மழுவாயுதமும, ஓர் திருக்கரதறிற் கமண்டலமும, இரண்டு திருக்கரஙகளில (முறையே) அபயவரதமுங கொணடு எதிரே தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும, வேதஙகடகு அறிதறகிய பரிபூரணனும, பிறவி யிலலாதவனும, (தனககு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தேவனைக் கைகூபபி நம ஸ்கரித்தேன். எ - று. (கடு)

தோற்றுமே யுலகனைத்துந் தோறறியளி யாதனித்துப்
பாறறுமே பாறறியிடும பண்ணவகின பதமபோறறி
தேறறுமே யுயிரனைதறு தேறறிமல மாயைகனம
நீறறுமே நீறறியரு ணினமலரின பதமபோறறி.

(இ - ள்) உலகங்களை யெலலாம படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, அழியாமலே யழித்தவிடுகினற தேவனே! உனனுடைய திருவடிகளகாக. தேர்ரு மலே உயிர்களைத் தேறறி, மலமாயா கனமங்களை நீகியருளகினற மலரகிதனே! உனனுடைய திருவடிகள (அடியேனைக) காக்க எ - று

இசசெயயுளால சிருஷ்டியாதி காரியங்கள இறைவனுடைய இசசை மாதகி னையாய நிகழுமெனக கூறினதாயிறறு (கசு)

உளையாளு முணாவாளு முடலாளு மறிவரியாய்
வளைமாபுந நிணிசாளு மகிமுடியு மலாபபதமும
விளையாகுங குமகலலை மெயயணிநத கோலமுமாயக்
களையாகிஞ சமுங்களையக கணணெதிரினை நினேபோறறி

(இ - ள) வாகினாலும மனதகினாலும் தேகதகினாலும அறிதறகரியவனே! மலையையொதத மார்பும வலிதாகிய புயமும சநதிரனையணிநத திருமுடியும தாமன மலரபோனற திருவடியும வாசமபொருநதிய குங்குமசசாநதையணிந்த ரூபபொலிவு மாக, உருகாத மனமுருகுமபடி எனனகணணெதிரே தோனறியவனே! போறறி. எ-று.

இனனவா றமதெதிதேற கேரமப னருளகூரநதே
யுனனிநீ கொளவரங்க ளுரையெனண வெதிரவணங்கி
னினனதாண் மறவாத நிலையருளி விகசனங்க
ளினனுரு வகையுலகு தோறறவர மருளெனனேறன்.

(இ - ள.) இவ்வகையாகத் துதிசெயத வெனககு ஏரமபமூரத்தி திருவருள் மிகுநது, நீ விருமபிக கொளளுமபடி (கருதிய) வரங்களைக கூறுகவெனறு வினவ, (யான அப்பெருமானை) எதிரே பணிநது, தேவரிருடைய திருவடியை (எபபொழு தும) மறவாததனமை யருளசெயது, இடையூறுகன சமபவியாதவிதமாக உலகததைப படைதக வரமருளகவெனறு யாசிததேன. எ - று (கஎ)

வரமருளி யேரமபன மகிழகூரநது நகதமகருப
பரவலுறுஞ சகதிகளும பலவவறறுண ஞானமென
விரவலுறுங கிரியையென மிகருளசத திகடமமைக
கரவிலுளங கொண்டிலகங காணகவென மறைநதனனுல.

(இ - ள) விநாயகக்கடவுள (அவவாறே) வரமதுககிரிதது, களிப்புமிகுது நமகருத் தறககததக எண்ணிறநத சததிகளுமுள. அசசததிகளில ஞானமெனறும், பொருநதிய கிரியையெனறும மேமபடட இரணடு சததிகளே வளுசமிலலாத் (உன்) மனசிறகொணடு, உலகங்களைப படைபபராகவெனறு திருவாயமலாநதருளி அநதாத தானமாயினர. எ - று (கக)

கொடுததவரஞ சிரமீது கொண்டுளதநிற நியானிதனே
மடிததவிரு சததிகளு மறறுருவா நிகரினறித
தொடுதததபெரு வனபபினராயத தொலலுலக மகறறமா
வெடிததுறைகுமு பெயாசித்தி புதநியென வெதிரபோநதார.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள) பிரசாதிதத வரததை உசசிமேற்கொண்டு மன தில நியானஞ்செயதேன. நிறைவாகிய (அருளையுடைய) அவவிரு சததிகளும, பிற

ரொருவா (தமகசு) ஒபமிலலாமல மெருஙகிய பேரழகுடையவாகளாய, பழமையாகிய உலகினாகசு மநதிரமாய எதிதுசசொலலுகினற சிததிபுததிகளினைப பெயாகொணடு எதிரி தோனறினாகள எ - று (உ0)

எதிரபோநத மாதனைகா னினிதிறைஞசித தவமவாளா
துதிராமை யெனகைகாபப வுறறருளு மனனீர
முதிராகாத லொடுமெனகசு மூவாத மகளிரகளாயா
பிதிராத வரமருளிப பேணுகவெனா மிரநதிடடேவ

(இ - ள) எதிரே வநத இருமாதாகளேயும நான இனிமையாக வணகஙகி, எனது தவமானது வீணே கெடாமல அடியேனைக காபபாறறமபடி எழுநதருளிய தாயமாகளே! மிகக ஆசையுடன எனகசு நறபுதலிகளாய நீஙகாத வரதனையுதவிக காபபீராகவெனறு (அவாகளே) யாசிததேன. எ - று

மூவாத -கெடாத. (உக)

சதகியிரு வருமகறருக தாமிசைநது வரஙகொடுபப
முதலிபெரி தடுதகாரின முகமலராது விநாயகனைச
சிதகியொடும புதகியொடுஞ சோநதிருகுது காடகிதகப
பதகிமிகத் தியானிதது படைதகிமா டெநாடஙகினேனை.

(இ - ள) இரணடு சதகிகளும அவவேணடுகோளுகசு இணஙகி (அவவாறே யாகுகவெனறு) வரமுதவ, இலேசாக மோடசததை யடைநதவாகளைப்போல முகமலாச்சிகொணடு, விநாயகாகடவுளைச சிதகிபுதகியெனனுஞ சகதிகளுடன சோநது விளஙகும பாவனையாக மிகக பதகியுடன தியானஞசெயது, (உலக) சிருடடியைச செயயுமபடி ஆரமபிததேன எ - று (உஉ)

மே று

வழுவின மியெனு துமனத தொழிலா
லெழுமைம தரைமுந துறவி னவரை
பழுதின றுபடைத திடுவீ ரெனவுங
தொழுதநு கவரே னொருழு துறவில

(இ - ள) குறறமிலலாமல என மனஞசிருடடியால மூறபட எழு புதலவாகளைப படைதது (புதகிராகளே! அநகலகஷணக) குறைவினறிச சிருடடியைச செயயுகளெனறு அவரைநோகக்கி கூறவும, அவாகள பணிநது கடடுதுறவினாயச சென றாகள எ - று (உங)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுற
றசையா வருளா லருளவீ றறலு
நசையாற பிணபுரா னெழுமைம தாதமை
வசைதீ ரவுயிரத் துவகுத தனனே

(இ - ள.) அவாகள (என மொழிகசு) இணஙகாமற பெருநதவதனைச செயது நீஙகாத கிருவருளால இபபவீடடை யடையவும, நான (மீணடும சிருடடிதொழில பெருகுமபடி) பெருவிருபபினேயே பினனும எழு புதகிராகளைக குறறமறபபெறறு (அவவாறே) கூறினேன எ - று. (உச)

ஆனை மீது முரசு மீது சினக்கள மிடறும
பினைஞன சனக ரிபரி பருளிசர
நவலை ரதபரம பரபர னுதவி
யெனனுக கையினபர வையுரீன றனனே

(இ - ள்) அவர்களும் தம முன்னோரைப்போலவே (தறவிகளாய -) சென்று விடவும், நான அதனபினனா சகுனதியையும, மிக்க அருள்பொருந்திய நாரதரதி யையும நனறுகபபடடது, என சரீரதநினனும (மறறுளள) எலலாவறறையும படைததனன. எ - று.

சுகாதியா--சுகன - சுகதனன - சுனாதனன-சுநதரகுமார னெனபபடுவோர.

நாரதாதியா—நாதகவிருடிகள - காதகமா - நாரதா - தகஷா எனபபடுவோர.

ஏ வறு.

அருணா குலமு மஙகியு முருதநி லரசரை யுயரதிலவார துடையிற
சுருதர வணிகர குலததினைப பதகதிற சூதகிரா தமையுமுன படைதது
சரநிரன மனதிற றழுவகதிர விழியிற சாறறிய முகதநினிங ரிரீன
மருதண மாருஞ சிவியினிற பிரண மருகுக ளூருதியில வானம,

(இ - ள்) வேதியா குலதனையும அகனினியையும முகதநினனும, அரசா களைத தோளினினறும, அழகிய வைசியருலததை நெடிய துடைபினனும, சூதிரா களைப பாதநதினினறும முடபடச சிருடடிசெயது, சநிரனை மனதினினறும, சூரி யனை விழியினினறும, செலலுகினற இநதிரனை முகதநினனறும, பிராணுகி வாயுக களை மறறைவிடமாகிய செவியினினறும, ஆகாயததை உருதியினனறும. எ - று

இதுமுதலிரணடு பாடலகள ஒரு தொடர. (உசு)

முடியினிற றுறகக மாதியர மூமபா மொயகதுவாழ் பதஙகளமுன் மொ
வடியினிற றுடி யறைநதிடு காதி லரசரேயா ரெடையடி மாகவி [ழிநத
கெடியருண றுதி சமாசர மணடதது லிலேபிபற வளிதருன னெனன ப
படியறு கவிதது வியாகதுக குரைதருள பஙகய நாணமலாப பிரமன.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவாகள நெருஙகிவாழும பதவிகளை முடியினினறும, பூமியை மேறகூறிய பாதநதினினறும, திசைகளெலலையும (முன) சொலலிய காதினினறும படைதது, நெடிய மலைமுதலிய சராசரபபொருளகளையு நிலைபெறுமபடி சிருடடிசெயதனன எனறு, அனறலாதத தாமமாலாி லெழுநதருளி யுளள பிரமதேவன ஒபபறற தவதநதசசெயத வியாசமுனிவனுகருகு கூறினன எ-று

நாண்மலா னைபதறகு நாளதனதையுடைய மலரெனறு மொழகும.

நாள - அம —நாளம அம - சாரியை (உஎ)

உருதிரரா மரய னையனகன ஸ்ரமண ணுறறவா காமிசைப பாலா, திருதராறு மனுககண முனிகளெனை வசுகள தெமிநதிடு மியம காகள கணஙகள, கருநதுறு திசைக ணதிகட டிருகள கருலிய பறவ கள் பசுகள், பொருதுயிர் வருக மெனசிரு பதிதா சிருகமா ம பொலிநதநதிவ் வுலகம

(இ - ன) உருத்திரன - திருமால - பிரமன - அகினி - சலம - பூமி - பெருந்திய ஆகாயம - காறறு-திகபாலகாகள - திருதத மொருதிய மறறுகள-முனிவாகள - அடடவசுகாள - நெருங்கிய இயகாகள - (பதினெண) கணாகள - எண்ணதத திசைகள - நதிகள - கடலகள - விருடசாகள - நிறைநத பறவைகள-பசுகள [ஈறதாலிகள] பொருந்திய உயிராகமெனறு சொலலபபடும இருடதொரு பிரிவாக உலகமானது விளஙகியது எ - று. (உஅ)

எமிருதுகா தருநதி வணமிருழ கமலக் திருருகவன வையகம படைதத, கமிருதவா புனலரு மனமிரா நடுகக வழலுயிர மேறறாக தரச, தெமிருதபூருகூறற சிததிரத திகடந திருணரு செபபுதும விணகள, பறிருதுபா புரசத மிகணமருதி யெனறு பனனுவன பிருருமா தவனே

(இ - ன) பகைவாகள அருசும்படி நெருபபைக கரும வேலாயுத மேநதிய கையையுடைய சோமகாநத மனனவனே! வணமிகள அடிதது மகாநதப பொடியை யுணடு மொயகினற தாமரை மலரில வாழும பிரமதேவன உலகத்தைச சிருடடிசெயத வகையைத தெரிந்தவரையிற சொனனோம நெருஙகிய மலமாலையணிநத அனக பாரதத்தையுடைய சிதரிபுரதிகளது திருமணத்தை (இனி)க சொலலுவோம விணகள கெடடொழிய மதிதத கேடபாயாக வெனறு பெருந்தவரியாகிய பிருரு முனிவன சொலலலாயினன எ - று (உக)

பிரமசிரு'டி பபடலம முறறிறறு

அகத் திருவிருத்தம் - கூஉசு.

திருமணப்படலம்.

தொழுகறு மாகி முனனாத தோனறிய மகளிர பினனர
பழுகறு தேவ யாஙகுப படாதனர தெரிகக வெனன
விழுமிய வியாதன கேடப வேதணை மிகழுநன னோதஞ
செழுவிய திருதகல யாணத நிறைதநிஞை செபப லுறறான

(இ - ள) வணஙகதததக கிரேவடமாகிப் பூவறதிலே தோனறிய (திதி புதகிகளெனறும) மாதாகள அனன பினனா எருசு செனறாகள? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறறகவெனச சிறபபுடைய வியாத முனிவன கேடக, பிரமதேவன மனங்களிதது, அமமாஙகருடைய சிறபபமைநத திருமணச செயலசொலலத தொடஙகினான எ - று. (க)

உலகெலாம படைதத பினறை யுயிரினதொகை பலவு மோஙகி
நிலவிவாழ் கினற நாளி னினமலக கணிசன பாத
நலமிலா நிறைபருநினற நாரத முனிவன போறறக
சூலவமா கரனிரு செலவுனை கேளாது கயிலா யகதில

(இ - ள) உலக முழுவதையும சிருடடிதத பிறகு, பலவகைப பிராணகோடி களுய விருதிய டதது வளஙகி வாழுங்காலதில, மலரிததாகிய கணிசப்பெருமானை நனமை முழுவதும நிறைந்து விளஙகும நாரதமுனிவா தனிசெயயுமடடி விளங்கிய ஆசையுடன குறறமறற திருக கயிலாயகிரிகசு சென்றனர. எ - று. (உ)

அரியணை மீது வைகு மைஙகளை பாகம பிறைபிப
புரிகரம புளாகது வீணை பயிறகமு தினிது தீதகஙி
விரிபுகழ பாடிச சால மெயயருள பெறறுப பிலனை
தெரிவிதிதான றுணடு நாயென செபபுகேள கேடக வெனறான.

(இ - ள) ஙெகாதனதினை பேரில எழுநதருளியிருகக்ம ஐநது திருகைரங களையுடைய விநாயக மூகதியின திருவடியைத துதிதது, புரியினையுடைய நரமபுக ளாதனவகது, வீணையினிடதது்ணடாகிய புதிய அமுதத்தைப பெருகி, (அவருடைய) பரகதகீரதத்தினைத துதிசெயது, மிகுதியாக அவரது உணமை யருளையடைது, பிறகு நாயினை யொதத அடிமேன யோசிப தொனறுணடு, சொலலுகினறேன, கேட்பீரக ளாகவெனறு கூறலாயினன எ - று (ஈ)

மூளலைக கமலப பேரகதை முனனவன மியானிக நிடட
வுள்ளகத திருநது பேபகா மெனறிரு மாகருதி
வெளிழின மாதர மனற லாறறினின பாலராக
தெள்ளிய மனருந நிலைணஞ செயதன னணிய செல்வன

(இ - ள) மூடலை பொருநிய அரையையுடைய தாமரை மலரில வசிகக்ம மூனறேனுகிய பிரமதேவன தியானஞசெயத மனதிலிருநது ஒபபறற இரணடு கன னியாகள தோனறினாகள அளளிகொளளுதறகக அழகையுடைய அம மஙகையாகள மணவினையாறறுல தேவரீரை யடையதறகாக வெனறு அநத பிரமதேவன தெளிநத தன மனதில யோசிததிருகிறனன எ - று (உ)

இலகுகண மானற மைஙதாக கினிநற வமைகருவ காலே
மலகருமம பகறறு நினமெய வடிவினை யெனறும வேதன
விலகுகறு மடவாக காயின வீளமபுமம மடவார தஙகள
கலகுகமில வடிவ முறறுங கருதுவன வேமெனை சொலலேன.

(இ - ள) பிரமதேவனை சிறநத அணமைகடகு (உதிதம) இலகுகணஙகளை யுடைதாக வமைகருவ காலதகில, மலகருமமை யகறறுங தேவரீருடைய திருவுருவத தின சொரூபதததை நியானிபபான நீகுதலறற மாதாகடகு (இலகுகணஙகளையுமை பபது) ஆனல, (முனசொலலிய அமமஙகையாகளது) கலகமிலலாத உருவமுழுவதை யுங நியானஞ செயவான (அவாகள சிறபபைபபறறி) வேமேற யாது சொலலு கேன? எ-று (ஊ)

பெருகதிடல சுருகக வினமி பெயதமல லனிசம பூகீர
லிருததிறுங குழைநது வெமமை யெயதுவார கொடினை வீளய
முருததருகு கவிகை சஙக முறறுழவை பலவுந தாஙகித
திருததரு கமலம வெலலு மிவருதவுள வடிகளை மாதோ.

(இ - ள,) உருவமைநத குடை சஙகம இவைபோனற பலரெகைகள பொரு நதி, சிறபபுப் பொருநதிய தாமரைமலரைச சயிதது சிவபபுறற (அதாகள) உளளங காலகளை பூரிதலை மெலிதல (முதலிய தோடலகள) இலலாமல, இளைதத மெலலிய அனிசச மலரினமேபெரிற பொருதிறுலும வாடிகனறிடோகுய நெடிய மொடி மின னலே யொதிருகுமை எ - று (ஊ)

நவிர லளவு மிகநீர் கடகமிகாரு வவரமே லிகைகு
மிவிர லலரைமுன மினமே லேறுறு வறவு நிககா
மெருதுக லகறகி யினமிப பெருவிர மிரணமி நிறகு
மடுவிர னீளா நிறறு விரனில்க தமாகது வைகுமம.

(இ - ள்) ரவிரலி னெல்லையும நேராக ஒளிரோகை தோனறி மேலநோககி நிறகும பொருகதிய விரலகள ஒனறினமே லொனறு எருமலும, மிகவும லிலகாம லும, நீஞகலும பரவுதலு மிலலாமலும, பெருவிரல உருடசி பெறறுமிருகும நெடு விரல்கள நீடசி பெரு கடைவிரல பூமியிற பொருநதினிறகும எ - று (எ)

ஈ றுகடை விரலகள பாஙக ருறறமெல விரலக ளீளா
குறுகி·டா தேகாகது நிலலா கு்திய விரலக ணீகுமம
பெறுமிலக ணைநத வாகிப பிறஙகொளிப பவளத துணடஞ
சிறுமையுற றழியத தேசு நிகழுநத தேவ தேதேவ

(இ - ள்) தேவ தேவராகிய கணேசப்பெருமானே! பொருநதிய கடைவிரல களின பகலலிலுளள விரலள ளீளாமலுகு குறுகாமலும மெலிநதிலலாமலும, சொல லிய ஐநது விரலகளும (உகுகம) இலகணம பொருநதியனவாகி விளஙகுகினற ஒளி யையுடைய பவளத துணடமுங தோலவியுறறு ஈரணமடைய ஒளிவிளஙகின எ - று

மொஙகொளி யுமிழ்நது வாட்ட மாயபபுரை யினமி சறறிற
கஙகிய சிவபபிறை முரிக ளையருகா னகநதில கூட்டஞ்
செஙகழு நீரை முதலைநத கிபபரிர ரிலைது மிவைறு
பஙகமுறு மிடைய முகு பயமபகப பலுமிகு மனறே

(இ - ள்) அதிகமிகவினற ஒளியைக சிநதி வாட்டவடிவாகிய சமானமில்லாது சிறிது செநநிறம வாயநதநாய விளஙகுகு காலகுகளினை கூட்டமானது செஙகழு நீரையும முதலையும சுருதிரணியுகு கோபிதது வினறு, ஈரணமடைநது இடமவிட டொழியாமல அபயமடையக வாட்டமெயிமி எ - று (சு)

அளவினிறு பருநதது மெலலெனல நணிநரமபுறறமாக மிகாலமிபால
வளாகுனமிக முயலதல கோடல வழுவிலாப புறநகா ணிறகுகிக
களிவளர நமடம கணகீக குருநதிறகு கலவி சானமிறு
ரொளிவளர புதநத வகுக ளுறுகுவா தேசமந தனனில.

(இ - ள்) அளவினைக காடடிலும பூரிதது அலலது மெலிநது அழகிய நரம புமம உரோமமுங கொணடு கோலப்போல வளரதலும மிகவு முயாதலும கோடதலு மாகிய குரூமிலலாத புறநதானாபபாதது, சநதோஷித்தது வளாகினற ஆமையானது (நீரில மூழகி) தனனுருவை ஒளிகாகும நூறகலவியின மேமபடடவாகள ஓரதறிபெரு மை புதகஙகளைச தேமரதில வைபபாகள எ - று. (சo)

மிகபபாருத திமிகள மிகக வுபாரரியெனு மிவறறி னீங்கிக
கைபபாருத மிதபூநத மெனவைபை கஙகிய சூதியின வண்ணை
மிகபபாருந தவைகுமீரா றாறு காறகு மெயகு வாடி
யகபபாடுந நிமெடிபபா டாநதா மழிகளைகா பாகது மாகுமம.

(இ - ள) மிகப பூரித்திருத்தல மிக்க உயாவுறறிருத்தலென்று சொலலுங கூற்றங்களினீங்கி, சிருஙியாகிய அளவுடன பருசுதத நோனறி மெனமைத தனமை பொருநதிய குறிகளாவின அழகு அளவிலலாத சிவகதையுடை யவாகள ஆறுசாரதது லும அடைய வாடி அகப்பதெதுகின்ற அழகிய பசுஙிளைபோலும எமபெருமாஞகிய தேவரீருடைய கையிலுளள பஙகினையுமபோலும விளஙகும எ - று (ஈக)

நரமபெழு லியாத லின்றி நலநதகாத தசைசநது செமபொன
வரமபுசெய சிறுத ராசின வடடமாம பரடின வெணணை
நரமபொடு மயிர்தோறறு நகை நுபுரதுடை கணணுகா னேனோ
யரமபையும வருநதச செயக வாவுகா ழிகையுமே போலும

(இ - ள) பரடடின அழகானகை நரமபெழுசலும உயாதலுமில்லாத நுனமை பெறற தசைபபிடியுறறு, செமபொனனே யளவிடுகின்ற சிறு தராசின வடடவடிவாம, நரமபும மயிருந தோனறுறற நலல நுடை கணணுகாலகள நோாக அரமபையும வருந் தசசெயது அவாவுகின்ற நாழிகை வடடிலேயும போலும எ - று (ஊ)

வற்றுத லினறித தாள வடடமாயத் தசைசநது ஞெண்டை
மூறறவஙு கடியா நிறகு மொய்யெழின முழுநதாள் மூவ னாிச
சொறறமென குறஙகு சோநது தூணெரிக திடுகா வாிறவ
றுறமிடுமே விரலி னெலலே யுறுவது நிதமப மனறே

(இ - ள) றறறதலிலலாமல தாளவட்ட முற்றத தசைகொணடு நண்ணி முழுதும வெல்லும அழகு மிகக முழுங்காலானது மூர்கூறிய மெலலிய தடையுடன் சேர்ந்து தூணகொணடு நிறகும காண்கும ஆறுமெனறு பொருந்திய விரற்கடையி னளவு பொருந்தியது நிதமபமாகும எ - று (ஊ)

பெருகிய மதமால யானைப பிடரொடு சுமடம வெனறு
மருவிய நிதமபத் தலகுன மயிருறறு சுதர மாகா
வருவமிக குயரா னீளா தாழ்காா வயாநத போதித
தருவள ரிலகிற றுல வடடமுந தாழ்தது வைகுமே

(இ - ள.) பெருகிய மசமயகததையுடைய யானைப் பிடரையும் ஆமையை யும வெனற பொருந்திய நிதமபத தலகுலனானது மயிருறறது, சுதரமாகாதமை பெற்று, உயராதும, நீளாதும், ஆழாதும, உயாந்த அரசமரதநில வளாகினற இலையை யும், சிறிய ஆலவட்டததையும அயமாளை படிதத்திவைகுமே எ - று (ஙச)

வாாிச மராவிலை மானின குளமபடி மருடடிக தேசாயச
சீாிலி மயிரோ போலச செழிதகுமென மயிரு னோஙகி
பாரொழின் மணிகொளை டாகா மடி பபுமிக ளகறசி வாமத
தேருறு பளள மான சுழியிவை யிலது செவவாய

(இ - ள) (நிதம்பததின்) செவவியவாய தாமளா இதழையும, பாம்பின் பட தத்தையும, மான்குளப்படியையும மயஙகசெயது ஒளிமிருக்கு, சிறுத எலியின்மயிர் போல மெல்லிய மயிர்கள் நெருஙகி, உளளேயடஙாது, அழகுபொருநதிய மணியைக கொணடி, விலகுகதகை மடிபபும மிகவிரிவும இடமபுறறதுப பள்ளமும பொருந் திய சுழியும (ஆகிய) இவறறுகளிலலாதகாரும எ - று (ஙஎ)

பருத்துயாக் கறவு மென்மை பயினறன சகனங கொங்கை
வருதகிட வறுமை யெய்தி யிருநதது மருஙகு லுதகி
யிருநதக்க வகன்று தாழ்நது வலஞசுழிக தியரு ரோமஞ
செருத்தநு நரமபு நீங்கித திகழ்நதொளி பயிலா நிறகும

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்துயாநது மிகவுமெனமைதகன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தமபடி வறுமையடைந்து இடையானது தளாநதது கொபபூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுறறு லசசுழிபெறறு, உயாநத உரோமஙகளும் போசெய்யும நரம்புகளுமொழிநது பிரகாசித்து ஒளிவிளஙகாநிறகும எ - று

சகனம - துடையின உட்பிரதேசம.

கெருததரு நரமபெனறது பினனிகழகொண்டிருத்தலின (கசு)

பலவகைச சுழியு ரோமம் பருகதநீண மடிபபு மினறி
நலவரை மூனறு தாஙகி நறியவொ ளிலேபால வாயகது
செலவரை கடநத தேதரி றுலஙகிய வயிறறு நாபப
னைவரைந தொழுகிற றெனன வணிநதகா லுரோம வலலீ

(இ - ள்.) பலவிதமான சுழிகளும உரோமஙகளும பருத்து நீண்டமடிபபுக ளுமில்லாமல, நல்ல மூனறு வரைகளபொருநதி, நலல ஆவிலேபாலமைந்து, சொல வத்தக்க எலலையிலலாத அழகுடன விளஙகிய வயிறறினமததியில, இருளானது அள வுகொண்டொழுகிறறபோல உரோமவலலியை யணிநதுளளது எ - று.

உரோமவலலி என்றது உரோமராசை. வலலி - கொட (கஎ)

என்பொடு நரமபு ரோம மிவைகடோற் றுதுமெலலென
றினபுறத தசைநது சீரகொணு டிருநதன விலாபபு றஙக
ளனபுறு மிதைய மாழா தஙகுல மறுமுனை நுகி
மின்படைத தசைநது தோமம விரவுற றிருநத தனறே.

(இ - ள) விலாபபுறஙகள என்பம நரம்புமாகிய இவைகள தோனறுமல, மெனமையாய, இன்பமுறசசுசையைபொருநதிய சிறபபுறறிருநதன ஆசைபொருந்திய இசயமானது ஆழாமற பதினெடடஙகுலவளவாகி ஒளியுறறுத தசைபபிடிகொணடு உரோமஙகளினறி யிருநதது எ - று (கஅ)

படைபரந தெழுநது நீலம பணாதகிய தெனககன் வாயநது
மிடையற மிடைநத மாபின விசயனிட முறறு மாயநது
தடையறப பிணைதது விமமிந தமபுரிள யிரணமி மொதநிட
டிடையினீ வருதகி யண்ணற திருநதன மூலக ளமமா

(இ - ள) சுசஙகள பகதத்திற பரவித்தோனறி நீல ரதநினதைப் பதித தாறபோலச சுசுகமபெறறு, நெருக்கமற நெருஙகி, மாபின விசாலமான இடமு ழுவது மாராயரது தடையினறிப பூரித்து இறுமாந்து தமகளுளே தாமிரணடுரு சமானமாகி, இடையைத (தாஙகவொடடாது) துனபுறுத்தி அணணுந்திருநதன எ-று.

மூலகணகளேச சுசுகமெனறும சிலமுகமெனறுஞ சொலவா அண்ணு
தலை - மேலிருஙகி யிருத்தலை (கசு)

கணவினை பருக்க னீடல கவினுறு யாழுதல கொகுகை
திணனிய திரிசை யேபோற மிகுமுருகடி கனகது மேமேல
நணனுரு தேரக னீங்க னலமற லெல்லவா வாத
லெணனிய கடின நணன லீவையடுக்க தீதாகரு மெயகா

(இ - ள) மூலிகைகணை எரிணமெ சனகதல லீனுதல அழகிய முனையாழங் கிருகதல, கொங்கையானது வலிய திரிகையைப போலிருநது அடியிற கனகது மேம லே பொருநதிய உருவமிலேகுதல விலகியிருநதல அழகிலலாதிருநதல (ஒனறறகொ னறு) ஒதிராகிருநதல நீணைகசதகக காடினையுரைகை யடைதல (எனறு சொலலப் படும) இகருற்றஙகள அவரளே யடைதவாகளுகரும வரமாடடா எ - று

திரிகை - இடகைகமேளம் இயகுரிரம - குலால சகரிரம (20)

கழுதகடி யெழுத ருழ்தல கவினற வெனபு தீதாறறண
முழுதகவிக குறற மினமி மொயயழ கெதிருகு தீதாளகள
பழுதகபத திரணடு மேவெபோற பிணைததன பெருகத லெனபு
குழுதகக நரமபு தோமங கூடிஞெர தீதாடகு மெயகா.

(இ - ள) கழுதானது அடி கனதல தாழ்திருநதல அழகு கெடமபடி யெனபுகள தோனறுதல (ஆகிய) நிறைந்த இகருற்றஙகளிலலாமல நெருஙகிய அழ கைவீசும தோளகளானவை குறறமறற திரடசியுறறு மூஙகிலபோலக கிளைதிருக சன பெருததலும எலுமபுகளும கூடடமாகிய நரமபுகளும அவாகளே யடைநதவாக ளுடைட தோளகளுகரு முணடாகா. எ - று (24)

சருதுக டசைஞதி தேனறு வாயின தடவு முனைகை
மைஞறு மகரம பேரனறு வாநரம பிரோமங தேறறு
சொருளி ரஙகை காணிற செமிமுயல வயிறமின மெலலென்
றுருதெழிற கவிகை யரமை யூரவ்ன வரையின வாயகு

(இ - ள) சுருதுகள தசையுறறுத தோனறுதனவாயின தடவுகினற முனை கையானது வலிபொருநதிய மகரதைபபோல நெடிய நரமபுகளும உரோமஙகளும தோனறுவாயின. செவவிய தளிரபோனற உளளஙகையானது வனததில நெருஙகிய முயலின வயிறறைபபோல மெனமையாய அழகமைநத குடை ஆமைகாகினற சுகு இவறறைபபோனற இரேகைகள பொருநதின எ - று

தடவுதல - வீணைவாசிதத்ற ரெழிலினெனற (22)

செஙகயல கமலஞ் சோசொத நிகமவலம புரிது லாகதோ
றஙகிய தகமே வாயக சகடிழு வனைகைத் தாஙகித
துஙகநால வருணத் துளளுந துலிவிலிசெல வகத ராகிஞ
ரஙகவர தமைமுன பூசை யாறறிய தவதரிதாய பேரயும.

(இ - ள) செவவையாகிய கயலும, பதுமமும, பொருநதிய சொதிகமும, வலம்புரியும, துலாகமோலும, பொருநதிய முகமும, அழகு அமைநத சகடமும பேர னற இரேகைகளைக கையிறபெறறு, புனிதமான நாறகுலதிலும தழ்விலலாத செல வததை யுடையவாகளா யிருபபோ அமமாதாகளேப பூவதகிற பூசைசெயதலல தகமுடையவாகள பேரறும எ - று

சயல - மசசோகை கமலய - பதுமரோகை சோதநிகய - ஓரடையாளம
வலமபுரி - சங்கரோகை சகடி - சக்கிரரோகை மறறவைவெளி (உசு)

விடைகரி பரிமா தேரடி வீசரா மரையே நேமி
வடிவிலவச சிரமபோற கிறறு மருவிமன னவாபர லாமூ
ரதிகதை சூலம வேலவா ளவைபொரு வரைக டாஙகிக
கொடைநனி வழஙகு வோரக கோதையர கரஙகும பிடடோர.

(இ - ள) இடபம - யானை - குதிரை - அஙகுசம - வீசுகினற சாமரை - சக்கிரம-குறறமிலலாத வசசிரம் இவறறைபபோல இரேகைகள பொருநதி அரசாகளைக கூடி வாழ்வோகளும, போர செயயதறக சூலம வேல வாள முதலிய அவவாயுதங களோத தாஙகியகைகளோயுடையவாகளாயப பெருஙகொடை கொடுபபவாகளும அமமா தாகளுடைய கைகளைப பணிநதவாகளாவாகள. எ - று. (உச)

நிரநதுபல வரைக டமமு ணெருஙகுத லறவுநீஙகல
பரநதெழு நரமபு வீஙகல பலுமமீ ரஙகை மாடடு
மரநதைசெய நரமபு சோம மாருதல புறுஙகை மாடடிம
வரநதரு மனமோ செஙகை வணஙகுமோ தமகரு மெய்தா.

(இ - ள) (தமமைபபணிவோாகளுவேணடிய) வரஙகளைக கொடுகளும அவர்க ளுடைய சிவநத கையைபபணிநதவாகளுகரும, வரிசையுறறுப பலரேகைகள தமமில நெருஙகியிருநதல - இரேகையினறி யிருநதல - பரவபெழுந்த நரமபுகளதோனறல முதலியன தாமரைமலாபோனற உளளங்கையிலும, துனபுசெயகினற நரமபுகளும உரோமமும பொருநதல புறஙகையிலும, உணடாகமாடடா. எ - று, (உங)

ஓடடகத தவளை செநநா யுரகருதேள் கழுகு பூணை
கடடிய கழுதை யோரி கடுதிதிமி வரைகை யுறறு
முடடுற வருநது வோரு மொயவரை யீடடி போலஙு
குட்டமுற றவரு மநதக கோதையர கரநதா ழாதீதார.

(இ - ள) ஓடடகம தவளை செநநாய பாமபு தேள கழுகு பூணை கழுதை நரி இவறறைபபோனற இரேகைகளைக கையிறபெறறு (செயதொழிலகளில) இடையூறு (பொருநத வருதுகினறவாகளும, நெருஙகிய மூஙகில காடடி இவைபோல அஙகுடட முடையவாகளும அநதககணனியாகளது கரஙகளைப பணியாதவாகளாவாகள. எ - று.

கயிரவ மனைய செவவாயக கணணிய ரஙகை நெறறிப
பயிலபெரு வீரலகள வெனற பஙகய முகைபை நீலச
செயிரறு முகைபை வெனறு சிவநதுநல வமைகள வாயநத
வுயிரினு ளுயிராய நினறோ ரொழிநதபுல வீரனு மாதோ.

(இ - ள) உயிாகளுகுளளே யுயிராக நினறவிநாயகக கடவுளே! செவ்வாம் பன மலாபோலச் சிவநத வாயையுடைய அகனகணனியாகளது அழகிய கையிலுளள பெருவிரலகள தாமாமொட்டினவெனறனவாம (பெருவிரல) நீஙகிய பலவிரல களும நீலோறபலமொட்டினவெனறு செநநிறமுற்று நலலோகைகள பொருத்தியுள் ளனவாம எ - று (உஎ)

வினைநதழு கெறிகரு மஙகை விரலினரு ளிவதத வினறி
வனைநதிட விடையி னீஙகல பயிரக்ர பனிக மேனக
லலைநதிடு மெனமை யிலம யறவுமலல மெலலா லபூநத
தலைநதமைய வனபபி னுளைச சாரகளா தபமுய காணை.

(இ - ள) அழகுமிருநது விளகுகுய கைவிசலகள சிவதததலிலலாமல, வினை வறல நடிவேவிலகியிருததல மயிரும நரமபும பெறறிருநதல நினைதிருததல கலநத மெனமைத தனமையினறி மிகவுங கடினமாயிருந்தல முதலிய குறறஙகள,அநதத்தேக வழகுமிகளளமஙகையாகக்ர சாரநதளாகளுங காணமாடடாகள எ - று (உஅ)

வளளுகி கிளியின வாயபோல வாரநதுசேரந தொளிரநத சொனன
வெளளிமழை மகளிரக நனசேனு மெளளுகிர கணடி ளாரகளும
பளளமாய விடலவெள ளெனறல பணபறர சரச ரதகல
புளளியாய வெணமை சேரறறல பொறகெனல புணரக ரமவ.

(இ - ள) மேறகூறிய ஒளளிய ஆபரணமணிகக மாதாகளுகளு, கூரமையான நகஙகள கிளியினவாயைபபோல வனேநது சேரநிறமுறறப பிரகாசிதது அவாகளு டைய ஒளிவாயநத நஙகளேப பாரநதவாகளுகும (நகஙகள) பளளமாய விடிகல வெணமையாயிருததல அழகு நீஙகசரசரதல புளளியுடையராய வெணணிறங காணடால பொறகெனல முதலியகுறறஙகள உணடாகமாடடா. எ - று. (உக)

வெரிநதலிக கிடகக வெனபு மெனறளை மூடபபட டி
வரிநதிடற கரிய கலல வனபபுள மடகலலாகருத
தெரிநதிட னரமபு சோமருஞ சோநதுதாழுந தூயாநது கூவி
யிருநதிட லவறைக தாழுநத விடடிடை யவாகளு நணணு

(இ - ள) கலல அழகமைநத அலவிளமாதாகளுகு முதுகிலிருநத வெனபு மெலலியதசையான மறைகபபடடுச சிததிரிகதறகரியன (எனபு) தெரிதல நரமபும உரோமமுளு சோநது தாழநதாவது உயாநதாவது கூனலடநதாவதிருததல முதலிய குறறஙகள அமமஙகையாகளேப பணிநத அழகிய இடையையுடைய பெணகளுகு மூணடாகமாடடா. எ - று. (கூ0)

கோலுணுத னரமபு தோறறல குருடாயிர கிளைக ளீளல்
மாலறற வறற லினமி வணசலல வனபப வாயநத
பேணுமஙக குலஙக ளெனகிற பிறவுகுப் பிரணடி பூக
நாணுற வரைகளு மூவ நலலிய தெழிலசேர கூடைம.

(இ - ள) கோலுதலும் நரமபுகாணப படுதலும நிறமமைநத மயிர்கள கிளைதலும நீளுகலும மாடசிமையொழிய வாதிதலுமிலலாது வணமையொருநதிய முதகுகள அழகுறற அழகுபாயநத சுழறசாணகி விருபபதறகுக நானகு குலஙக ளில வினஙகிந திரட்டியாகிக கமுகமரமும நாணம பட புமபடி மூனறுசேரக்கை பொருநதின. எ - று

பிறவுகுப - செயபுளனணும வாயபாடடு நிறநதகால வினையெசச (கூக)

குறுகிய மிடறு நெடடைக கொழுஙகளம பெருதத கண்ட
முறுமயிர்க கழுதது நோநத வொலைகள மடி பபுக கணடம
பெறுமட வாரக லெலலைம பிரமனுர மகவி ரான
சிறுநுதன மாதர கணடக தியானஞு செய யாத தீயோர.

(இ - ள) குறுகியகழுதது - மதாதத நெடடைக்கழுதது - கனதத கழுதது - மயிரபொருநதிய கழுதது - இலாதத வொளளிய கழுதது - மடிபபுடைய கழுதது ஆகிய இவறறைப பெறறமாதாகள யாவரும, பிரமதேவனபெறற புதநிரிகளான சிறிய நெறறியையுடைய சிதநிபுதநிகளது கழுததுகளைதியானஞுசெயயாத தீயவாக ளாவாகள. எ - று (கூஉ)

இருபகூப பாதல பளள மியைநதிட வரமபு ரோம
மருவுதல குறுக னீளல வலைதலவற றுதனு மினறி
யிருவிர ளவினை வடட மாயததசைந தெழிலிகொண டினபந
தருவன பிரம னீனற தையலார சுபுக மாதோ.

(இ - ள) பிரமதேவனபெற்ற அமமஙகையாகளது மோவாயகள இருபிள வாதல - பளளமபொருநதல - நரமபும மயிரும பொருநதல - நீணடிருநதல - வலைந திருநதல - இலாதநிருநதலாகிய குறறஙகளினலலாமல, இருவிரலகளி னளவுடையன வாய வடடவடிவினவாயத்தசையுறறு அழகுபெறறுஇனபநதருவனவாயிருநதன எ-று.

செநதுகிர கடிகை போலத திரணடிரு புடையுங கூமபிச
கூநதர வரையொன றெயதிக ழிழிதழ தலைஙகா நிறப
வநதினமே லதரஞு சறறே யுயாநதழ கெயிகரு மெனப
பைநதொடி முனகைக செவவாயப பணிமொழிப பாவை மார்கே.

(இ - ள) பசிய வளையலெயணிநத முனகைகளையும செவவிய வாயையும பணிமொழியையுமுடைய அபபொறபதுமைபோனற மஙகையாகளுகரு, செவவிய பவளததுணடுபோலத திரடசியுறறு இருபுறஙகளுஞ சிறிதது அழகிய ஓரிறேகை யுறறுக ழிழதவிளஙக, மேலுதடுசிறிதுயாநது அழகுகவீசாந்தருமஎனறு (மேலோர்) சொலலுவா எ - று (கூச)

இதழிரண டெனன நாபப ணிரேகையாழுக திருநதல விஙகன
மதரறக கருகல வெணமை மருவனு னுநல்ழி வாயநந
வதரமே லிதழு ரோம மணிநதகன மிடனு மெயதா
பதமரு வணிய மாதர பவளவாய தெரிந்த தோகாகே.

(இ - ள) இதழகள இரணடெனறு (கணடோர) சொலலுமபடிநமேல இரே கைபதிநதிருநததல - பருநததல - மதாப்பொழியக கறுததல் - வெணணிறமெயதல - தொஙகுதல - ழிழேபொருநதிய அதரம மேலிதழ் (இவை) மயிாள வீரவபபெறறு அகலமாதலும, நறபதவியைக கொடுகரும அமமஙகையாகளது பவளமபோனற இதழ் களைத தரிசிததவாகளுகரு உணடாகமாடடா எ - று (கூடி)

முருநதுவிணை முரந்த முலலை முகையினெ ணுன்கு வெணபம்
பிருநதிரண டொழுஙகு மொதத சேயரிக கணணி ணுகருப

பரந்துயாக தகனறு நீணெடு பசுமையாய்ப பொன்மை யாகிக
கரிகதுதுன புறுதது மூரல கணடவா தமகரு மெயதா

(இ - ள) செவ்விய அரிபரத்த கணகளேயுடைய அமமஙகையர்களுக்கு மயி லிறகின அடியும் வெளளியமுத்தும முல்லேயரும்புமபோல வெணமைநிறம வாயநத மூப்பதிரணடு பறகளும,திருநததமாகிய இரணடுவரிசைகளு மொதநிருநதன விசால மாகி உயாநது விலஙி நெடுகிட பசுநிறமாகிப பொனனிறமாகிக கரிநத (இவவகைய சூற்றஙகளால) தன்புசெயயும பறகள (அமமங்கையா பற்களே) கரிசிதோராகரும உணடாகமாட்டா. எ - று (ஈசு)

திண்ணிய கறபுச சான்ற ரிதநிபுத் திகடருச செயய
வணணமாய மெனமை யாகி வயஙகின மணிநா வமைம
வெணணிறஙு கருமை நீணடு வீஙருக லகல லாநி
நணணுநா வனனேர செநநா நாடி னேர தமகரு மெய்தா.

(இ - ள) வவியமைநத கறபினறனமை மிகக அநதச சிதநி புதநிகளுகுச செந்நிறமாகியும மெனமைந தன்மையாகியும அழகியநாககள விளஙகின கடினத தனமை - வெணணிறம - கருநிறம் - நீண்டபெருநதல - அகன்றிருநதல முதலிய குற றஙகளேப பொருநதிய நாககள அமமஙகையர்களது செநநிறமமைநத நாககளே நீனேத தவர்களுகும உண்டாகமாட்டா. எ - று. (ஈவ)

இழுதிநன மெனமை யெய்தி யிங்குளி கத்திற சேரநத
செழுவிய வுணணு வநதந தேவியாக கமைநத வெணமை
யொழுநுதல கருமை வன்மை யோஙகுந லுறற லாநி
வழுவுறு முண்ணு வனனேர மருஙகுளா தமகரு மெயதா.

(இ - ள) நீழுதுபோல மெணமைதனமையுறற நிஙகுலிகதனைபபோலப் பொருநதிய செழுமைதஙகிய உணணுகள அமமஙகையர்களுகுப பொருநதின வெளளெனதிருநதல கருமை வனமைகள பெறுதல உயாநதலபொருநதல முதலிய குறறம பொருநதிய உணணுகள அமமஙகையர்களது சமிபதநி லிருபபவரகளுகும உணடாகமாட்டா எ - று

இழுது = நெய (ஈஅ)

கண்ணிணே யிடிகல் செலலா கவுடடுணே கரிநதல் செலலா
வண்ணவெண் பறக டேறாரு வநிதனநி நகைபி காது
புண்ணிய நிலநதி னைரு பொருளகளு மெழுநதது பூபப
நண்ணிய கொடியே போலு நஙகைமரா நகைகருக காலே.

(இ - ள) அமமாகாகள சிரிகருங்-கூயில் இருவிழிகளுரு சிறகாமலும, இருகனனஙகளுரு சுருஙகாமலும அழகிய வெளளியபற்கள் வெளியே தெரியாமலும் புன்சிரிபபுணடாவதனறிப பெருநகையணடாகாத புணணியகரமாகிய காலவகை நிலஙகளினினறும எலலாப்பொருளகளும் தோன்றி விளஙகப பொருந்திய கொடி யினனலேயொகும. எ - று (ஈக)

கூளிரிறுத் நிரண்டு பாலுக கொருபாடரு சாறமே யோகதி
வளகொடி காரி யெளளின் மகாபெரு மாகராகரு

வலீதலே கருமை செம்மை தனியினமற றிடையிற பளள
மளவினிற குறுக லாதி யடுத்துளோர மூகரு மெயகா.

(இ - ள்) அமமஙகையாகளகரு, தவாரஙகள் சிறஙி ருபுறஙகளிலும நெருங்கிய இடஙகள சிறிதுயாநது வளாகினற கொடிபோனற நாகியானகளள்ளின மலரை யொதிருகும வலீதலும, கருமை செமமை யெய்தலும, மூனையிலும நடுவிலும பளளமுறுதலும, (இயறகை) அளவிறருச் சிறுதலும், முதலியகுறறஙகளே (அவாகளோச) சமீபித்தோர மூகருகளும பெறமாடடா எ - று (சஅ)

மெலலென விருதான மூககால வியபபுறற துமம னெறிக
கல்லெனைய பலகாற றுமமல கணடி லேன கவுளின வணைம
வலலெனல பளள மாதன மாிருந வினறி யாடி
யலலது நிகரா வடட மாயகதசைக தமைநத மாதோர

(இ - ள) மெனமைதகனமையாக இருமுறையும மும்முறையுங் களிப்பெய்தகதுமமலனறி, கலலெனறு [உரதகிப] பலமுறை (அவாகள) துமமல கணடிலன் கனனதகின அழநான து உறுதியாயிருதல பளளமுறறிருதல மயிருற்றிருதல (முதலிய தோடஙகள) இலலாது, கணணழையெனறி (ப்பிறிதொனறையும) நிகரா காது வடடவடிவமாயத தசையுறறுப பொருநதின எ - று (சக)

தெளிமணி நீலம பாலகி றநநிடைக கறுதது விளைளென்
மிருளிகொடு கடையிற றோநத வோடாிந தடஙக ணெனப
விளைியிடை யுறுக லனறி மெனமையிா கறுபப வாயநத
வளியெலா முருகெநாளை டனன வணகநாக கிமைகண மாதோர

(இ - ள) (அமமஙகையாருடைய) நெடிய அரிபரநதவிசாலமான விழிகளின தெளிவுவாகிய கருமணிகள நீலரத னினமபோலத திறபபுறறம, சுடுவெகுரதும, விளைளெனறு ஒளிகொணடிம, மூனையிற செநிறமுறறம வினஙகினவெனபு கொலவாரகள கிருபைமுறுதும வடிவெடுதது வநதாறபோனற அமமாதாகட்கு இமைகள நடுவேசுதகுகளபொருநதுதலிலலாது மெலலிய உரோமஙகள கருமையுறப பொருநதியுளளன எ- று (சஉ

முதிராகவைத தினனி வண்ணி மொய்தகக ணைக ணெநதது
வதிகாரு கணைக ளுறறு வாமபிலா நிதிபிறற றேருமம
பொதிகாரு காய ர செவவிப பநதிய நாவெ னேருமட
விதிகாரு கனனி மாாகம விழியருள வழஙகப பெறறோர

(இ - ள) முதிராதத உருசியையுடைய சேனிறமுறற கணணும, பசுவின கணணும போனறு பொருநதிய கணகளபபெறற எலலையிலலாத செலவதத்தையடைநதவாகளாம, மிகுதியாகிய விரூபதத்தக அழகிய அறிவுடையராகளாம ஆகிய இவாகளும, பிரமனபெறற அதகனனிகைகளுடைய கணணருள கொடுகபபெறறவர்க ளாவாகள எ - று (சந)

கறையடி மேட மேறறிக கண்பொரு கண்கள வட்டம
பெறுவிழி யபாநத நாடாம பிறழ்நதிட நோகரு நோகரு

மறுவுற வலஞ்செல பாவை மாறுகண புரிவின வணண
முறுநய னஙக ளனசெ ரூரிஞற றவாகரு மிலலே,

(இ - ள்) யானே ஆடி எருமை இவறறினகணபோன்ற கணகளும, வட்டமா கிய கணகளும உயாநதுளள கணகளும (கடபாவை) பிறழுமபடிகாணுங கணகளும குறறமபொருநத வலபுறஞ செலலும பாவையுடைய கணகளும விகாரமாகிய கண களும புரிவின்வணணம பொருநதிய கணகளும ஆகிய இவை அமமஙகையா கிய கமாகசத்திலுளளவாக்கு மிலலேயாகும எ - று

கறை - உரல கறையடி - உரலபோனற அடியையுடைய யானே. (சச)

வாரிமை யிரணடு மாகக மயிரிரை நீஙகி நிறறல
சீரிய பொனமை யெயத ஙிணைநிறற பருதகல சால
கூரிய கரத லினன நிகழுதரா பிரம னீனற
வேரியஙு கூநதன மாதரா விழியிமை நோகக வொராக்கே

(இ - ள) பிரமதேவனபெறற வாசம பொருநதிய அழகியகூநதலையுடைய அவ்விருமஙகையா கணணிமை நொ கணடவாகளுகு, செடிய நிலைகளிரணடும பொருநதிய மயிரகள நடுவே விலகிநிறறலும சி கக பொனனிறமாநதலும வலியுறறுத திடிதததலும மிகவுமஇனெதிருநதலும இவவனையகுறறமுடையனவாகமாடடா எ-று.

ஒணமணிப புருவ மொனறே டொனறு திலிறு போன
தணமயிர ப பருதத னீட நமனிய நிறதத தாதல
வணமையின வனபு நீஙக விடையிடை யகறறி மலரு
பெண்மையிற சிறநத வநதட பெதுமபையாம பருவத தாகுகே.

(இ - ள) பெணடவாமையின மேமபடட அநாப பெதுமபைபபருவமாகிய மாதாகளுகு, ஒளிவாயநத அழகிய புருவஙகள ஒனறோடொனறு பொருநதாமல, போபுரியும விலலியொதது, குளிரசசிபொருநதிய மயிரகள பருதலும நீஙகலும பொனனிறமாசலும வணமையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிறறலும பொருநதமாடடா எ - று

பெதுமபை - பெணகட்குரியதொரு பருவம அது எழுவகை பேதை பெ துமபை மஙகை மடநதை அரிவை தெரிவை பேரிளமபெணணெனபபடுமெ. அவறறுள எடடுவயதுமுதல பதினொருவயதுவரையிற பெதுமபை (சஎ)

வளமோயின வாய்ம தநு காழுகநு மடறருழி நலகநு முனைாக
தளவிய மெமுக மலரா கடலுசெவி முரிபபி னீஙகி
யெளவிய நரமபு தோமை மெமூகு மெலல வவிகது யாகது
நளவிய காதி லேரக நயகையாப பணியா தோரே

(இ - ள) தேவமாதமபோனற அமமஙகையாகளது விசாலமான செவி களை வஞ்சகமொழிபோல நெடுகிதாழநது மடலுறறு னனமைபெறற முனனாத ள ளியன முரிதலிலலாது இறிசுதக கூறறுதக நரமபும மயிருநரீனறி மெலல வவி வுறறு உயாச்சிசெகணடி கடபுகொள்ளததக காதுகளையுடையவாகள அமமஙகையா களே வணஙகாதவர்கள எ - று (அ எ)

புரிவிர லகலம வாயநது முழுமுகநி னிடைப்போழ நெகாபா
மேவிய செவ்வ மாகி மிலிாநரம பிரைாம நிதக

தூவியன னததை யொததேதா சுடாநுதல சுவததி கம்போற்
பாவிய விரேகை நெறறிப பாவைய ரவரைத தாழ்நதேதார.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னதைதப்போன்ற அவாகளது பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுறறுப பூரணசநதிரனே நடுவிற் பிளநதாற போற பொருந்திய ஊருவமுடையதாகி, பிரகாசிகினற நரபபும உரோமமுமொழிதன. சுவதிகதைதபபோல இரேகைபொருநதிய நெறறியையுடைய மாதாகள அமமங்கையாகளோப் பணிநதவாகள எ - று

தூவி - மயிா இது அனனததூவி மயிறறூவி யெனபன வழகசு அணனதைதையொதேதாரென வுவமிதைதது அவா நடையைகருதிைத உளமமெனக (சஅ)

மதியென வொளிராநது சீத மருளிவான கஙகை பூதக
பொதியவிழ புதிய களுசம போனமென மலாநத மாதா
கதிரமிழ முகசுசி மநத விரேகைகள கவினறு வாாநது
துதிசெய வொளிராநத வெனப தொழுதவா தாமு முய்ய.

(இ - ள) அமமஙகையாகளது கிரணஙகளைசிநதுமமுகஙகள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசிதது, குளிாசசிபெறறு, சிறநத கஙகாசலநதிற புடபிதத முறுகவிழ்ந்த புதிய செநதாமரைபோலுமெனறு சொலலுமபடி மலாநதன வணஙகினவாகள கடைதநேறுமபடி சீமநதரேகைகள அழகுறறு நெடுகித துதிசெயயுமபடி பிரகாசித்தனவெனறு சொலலுவாாகள எ - று (சகூ)

கடடழ கெழுகசுகும வேதன கனனியா தமைசசாாக தேதாகசு
மொடடுநீ மநத ரேகை யொாருததனமத தகோ சொணனி
முடடற வுயாநது வடட மாயெழின மொய்கருங கேதசு
விடடற வீஙக னீளல விரிதலன வையெய தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன பெறற பேரழகு விளஙகுமம அகனனியாகளே யணுகினவாகளுகசும் சீமநதரேகையுறறு, யாமெயின மததகதைதயெய சிரமுமம தடையுற வுயாந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகுமம பிரகாசமினறி மிகபபூரிததல் உயாதல பரததல ஆகிய இகருறறஙகளையுடையா எ - று. (கூ0)

வணடினஙக ளெதாடாநதா லெண்ண மைகொடி நூற்ற லெனனக
கொணடலகனை படுததா லெனனக கூநதலங் கமுகாாக தெனனக்
கணடவா வியபப வாாநது கமழுநதுகெயக் திருணடு தாழ்வுற
றுண்டொரு கறுபபு மிகவென றுாைகொடா விணாமென கூநதல்.

(இ - ள) பூஙகொத்தை யணிநத (அவாகளுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுகூட்டங்கள கெருஙகிறற்போலவும. மையிலைலெழுகிறறபோலவும, மேகமானது துயிலசெயதாற்போலவும, அழகிய கூநதற கமுகுபொருநதிறற்போலவும், பாரத்தவாகள ஆசசாியமுறப பொருநதி நீண்டு மணமுறறு நெயபபசைகொணடு கருமையுறறத தொஙகி, தமகசு மேமபடடதாகிய கறுபபொனறுணடெனறு சொல்லப்படாதன (ஆயிருநதன) எ - று. (ஙச)

இடையிடை வெளிக டோறற விறப்பவுங் குறுக னீளல்
கடைபிளந திருதல் செமமை காளுசன திறநத வாந

திருமணப்படலம் ஈஉ-எ

லடைவற வுலறல வனமை யணுகுதல குழைத லினமை
சடைபட லினைய கூறுதல சாகுதவா தமகருஞ சாரா

(இ - ள) இடையிடையே சதகுகன காணுதல - மிருகியுங குறுகல - (அதிக மாக) கீளுதல - முனை பிளவுபடடிருத்தல - செமமை பொனனமயாகிய நிறங்களை யடைதல - பொருகதாதலறல - வலிமையாயிருத்தல - மெனமையாயிருத்தல - இக் குபபடிதல இவவகைய குறறமுடைய கூறுதலகள (அமமங்கையாகளே) அடைததவா கடகும உணடாகமாடடா எ - று (நஉ)

சுடாறுதற புருவ நாபபண மெனட.குதி லுதியிற சோர்த
விடலறு மீறுபபெற சிறுகும வீழுதற விடபபாற புளளி
வடிவீன தாகிச சேரத மறுவினா தாமுளு செமபொற
குடநிகர வலபபாற கொஙகை யமமறுக கூடி லிறுகும.

(இ - ள) பிரசாகிகினற நெறறியும, புருவமதலியும, மூகசு மூனையுமாகிய விடதறற பொருநதிய நீகருதலறற மறுபபெறறவாகளும, இடபபுறதகில மெனமை பொருநதப புளளிவடிவாகிச சிவநத மறுவினையுடையவாகளும, செமபொனனுலாகிய குடமபோனற வலபபுறகொஙகையில அழகிய மறுபபெறறவாகளும எ - று

இதுமுதல நானகு பாடலகள ஒருதொடா (நக)

கடிபபுறற தலாமென கையிற கழுததிலுஞ செவியிற காமா
கொடிறறினின மறுபபெற சிறுகுவுவா னுதலி னோது
வடிததமுக தலிய சூல வரையுப பெறசிறா தாமுக
தடகைகமா புருகி தனனிற சாவலுஞ சுழியி லிறுமு

(இ - ள) கடிதடதினை புறதிலும, மலாபோனற மெலலிய கையிலும, கழுததிலும, அழகிய செவியிலும விருமபதகக கனனதிலும மறுவையுடையவாக ளும, பெருமைபொருநதிய ஒளளிய முகததில அழகுற வடிதது முதலிகளையுடைய சூலமபோனற இரேகையை யடையபபெறறவாகளும, விசாலமான கையிலும மா பிலும உருதியிலும வலஞசுழி பொருநதபபெறறவாகளும எ - று (நச)

வலஞசுழி முதுகி னெனபு வலமபடக கிடகின சிறுமு
வலஞசுழி யிரணடி சொனன வெயிரதலீ வதிகின சிறுமு
வலஞசுழி யகனற வலது வடிபபுற மருவி லிலுரு
நலஞசெறி பாணடில மீபாலு நனசுழி யாயகுற சிறுமு

(இ - ள) முதுகில ஓ வலஞசுழியினை வெறறியுடைதாகுமபடி பெறறவா களும, மேறகூறிய முதுகில இரணடி வலஞசுழிகள இருகபபெறறனவாகளும, பரந த அலஞுவினடி பில வலஞசுழி யொனறு பெறறவாகளும, அ வலகுவில நனமைமிக சகதமபோலும நலல சுழியை யுடையவாகளும எ - று. (நடு)

ஒருசுழி மூகிற பெறற வொனனிடடி யோரு மேமினக
கருதுனன மறுவி சேகை காமரு சுழியுற சிறுரு
மருமலாப பொருடடி வாமுகரை வானவ வளாகக லுறற
விருவர்தம பாகப போலு மிறைஞசிமுன னருளபெற் சிறுசே.

(இ - ள்.) நாசியில ஓர சுழியைப்பெறற மகளையாகளும் எனைய நீளகத்தக நனமைபொருநதிய மறகளும அழகிய சுழிகளும அடையபபெறறவாகளும், வாழவபொருநதிய தாமமரைமலரகளகாடடையில வாழகளையையுடைய பிரமதேவன வளாதத அவவிருமங களபாகளது திருவடிததாமரைகளையும பணிநது பூவுததில (அவாகளது) திருவுளளப பெறறவாகளாவாகள எ - று (இசு)

கருநிற மறுவொ டமூகி னுதியிறக கலநது மேலாருங
கருபுமெ - கொகுமே போலுமெ வடிபபாறங காலெப பறமிப
பெருகிய வலகு லகதம பிறபகுதக நிகழகின மேறரு
மொருசுழி கடமிதாட டலகு லளவுமுற நிரளின மேறரும.

(இ - ள) கருநிறமபொருநதிய மறுவை மீணட மூகின மூனையிற பொருந்தபபெறறவாகளும, கருநதக எனனபபோலுங கொசுகபபோலும வலொனது புறங்கானமுதற பரநத அலகுலவளையிற பிரகாசிகபபெறறவாகளும, ஒரு சுழியானது கடிமுதல அலகுலவளையிற பொருநதி விளஙகபபெறறவாகளும எ - று

இதுமுதல நானகு செய்யுளகள ஒருதொடா
கொசுகு - மசகம (இஎ)

கடிமுதல வயிறறினை காறு மொருசுழி கதுவி மேலுருங
கடிமுதல வயிறறின காறு மிருசுழி கதுவி மேலுரும
வடிபொரு குவளைக கணனின மருவிய சுழியி மேலுரு
கெடியவொண ணுதலனிமற சால நிகழுவலஞ சுழியி மேலுரும.

(இ - ள) கடிமுதல வயிறறினெலலையும ஒரு சுழி யிருகபபெறறவாகளும, கடிமுதல வயிறறினெலலையும இருசுழிகளிருகபபெறறவாகளும, கூமைவாயது போபுரியுங குவளைமலாபோனற கணகளிற பொருநதிய சுழியினையுடையவாகளும, நீணட ஒளியு நெறறியினபேரில மிகுதியாய விளஙகும வலஞசுழிகளையுடையவாகளும எ - று (இஅ)

சுழிவல மிடமாயக கூநத றுவளபிடாக கதுவி மேலுரு
மழகிய வரையி னுபப ளவாளெழுற செவிகண மீதிற
குழலவளா சியினுர நிககட கூடிய சுழியி மேலுரும
விழிதுயி றுறற காலெ விளஙகுபற கபிகின மேறரும.

(இ - ள) அளகமானது துவளுகினற பிடரினபேரில வலமிடமாகச சுழிகள் பெறறவாகளும, அழகுவாயநத அரைநிவிலேயும அளளிகொளளததக அழகையுடையசெவிகளினமீபரிலேயும, கூநதல வளாகையையுடைய உசசியினிடதிலும பொருநதிய சுழியையுடையவாகளும, நிதிகாசெயகையிலே, பிரகாசிகினற பறக ளாக கறிகினறவாகளும எ - று (இகூ)

இலகுகண மெமியி னீஙகு மிவையன பிறவும பெறறுக
கலகுகரு நுருத லாதிக கரிகெனப பெறறே லெலலா
நலகுநாண மலரின மேலொ னறறவப பேரியத தேவனி
யலகுகணை யகதது ளீஙகு மகநலா வடிவு காணுர.

(இ - ள) (உதாரம) இலகுகணமாகுகதினினறு விலகிய இததனமையவான பிறவற்றையும பெறறு வருநதத்தக தானபமடைதல முதலியகுற்றங்களை யடைந

தவாகள் யாவரும் கண்மைபுரியும அனறலாைத தாமகாமலரினமேமற பொருநதிய பிரம தேவனுடைய நலல தவபபலனகததோனறி, உலகிறகுத தூணபதைத விலகும அவ விருமஙகையாகளது வடிவதைக காணறதவாகளாகள. எ - ள. (சுo)

மனமொழி வடிவக கெடடார வரமபிலின பதனைக கறறோர
மனமொழி வடிவர கெடடுஞ சுவையொடு மாணச சொறபோல
கனகனே நிகரின மாத ராரெழி லியறபிற றெனறே
நினறுமன னுரைதத லுளளா வாறெவர நிகழநத வலலார

(இ - ள) மனவாகுக காயஙகட்குத்தபபட்ட எலலையிலலாத சுகதைதகற் றவாகள் மனவாக்குக்காயஙகட கெடடுஞசுவையுடன மாடசியுறச சொனனாறபோல, ஒபபிலலாத அமமஙகையாழகு இதனைமைதசென்று தேவரீரமுனனே (ஒருவாறு) கூறினேன கடவுளே! (அதனை) உளளபடி யெவராவ மெடதறுசெலலவலலவர? (ஒருவருமிலர) எ - று (சுக)

வேறு

எனறு விணணக மேயநதிய நாரதனை
மனற லொடுதியா வணைமடு வாரதது
நனறு மிகடு மகிழ்நருகு ணலகிறைவ
கொனறைம லெவனிக குழகன குமாரனே.

(இ - ள.) எனறு (இவவகையாக) வீணையைகையிலேநதிய நாரதமுனிவன வாசம்பொருநதிய கூநதலிலுடைய சிததிபுததிரிகளது அழகை (வாணிகது) கசிசெலல வும, கொனறைமலர மாலியணிநத சடையையுடைய சிவபெருமானரது புததிர ரகிய விநாயகாகடவுள கனருக கேடடுகளிருநதது திருவருளசெயதனர எ - று

நாரதாவீணையை மததி யெனபபமம (சுஉ)

ஐயன மெபபபுன கொணடிடு நாழுதீயிய
தையில வீணை கதுவிய மாதவ
வேயபு நுணவினிடை நுங்கைய வினறற
வையமுயய மநதிரத்தீ தீநதினை

(இ - ள) கையிலே மததிவீணையைததாஙகிய பெருநதவமுடைய நாரதமுனி வன் விநாயகபெருமானுடைய அறியாத திருவருளபபெறறு, அவருடைய திருவடி யைபபணிசசு சென்று, இலைகளினற துப்பமாகிய இடையையுடைய சிததிபுததி தேவிகளகளிபபெயதுவம, உலகஙகள கடைததேறறுவம யோகித்து (அவாகளிடதது) இதனைககூறினன எ - று (சுக)

பிளனற யஙகிய பூணினங் கொஙகையி
ணினற யருவி னிரஙகன மெனபத
மெலலவு மனபி னுவநது பணிநதலென
னினனு நுங்கள வனபடி நிகழ்நதிவை.

(இ - ள) பொனனுற்செயது பிரகாசிகினற ஆபரணஙகளிநத மூனறாத தனங்களையுடைய மஙகையாகளே! விநாயகாகடவுளுடைய பிரகாசம பொருநதிய

மெல்லிய இருவடியைப்பொருந்திய அன்புடன் களித்து வணங்கி (அகமுண்) நினறு உங்கள சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன எ - று (சுசு)

விழுவ ணிந்த விநாயக னெமபிரான்
பழுமை நோமுகப பாலையிரு நுங்கமீ
வழுவை யாறற மதிதிருக கினறன
னிழுதி கழ்ந்த படியென மியமபினை

(இ - ள) செந்தாமரை மலர்போனற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானுடைய விநாயகக்கடவுள உங்களைத்திருமணஞ செயயுமபடி திருவுளங்கொளளச்செயதிருக்கின்றனா இது நடந்தசருகியெனறு (அவர்களுடன்) கூறினன எ - று

பாலை - பருமை இதி உவமவாகுபெயர (சுஎ)

வேறு

இனனணமு னிருதலைவ னேபபிறவி யபபக
கனனிபரு மனறலபரி காதலினி ருநதா
நனனரவமை வாலவரை நாயகனமே ருங்கு
மனனுவது செயநிடம திருதனென மூரதி தன

(இ - ள) முனிவாதலேலுனன நாரதமுனிவன இவ்வாறு பொருந்தக்கூற, (சிந்திபுந்திகளாகிய) கனனிகைகளும (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செயயும விருப போடிருந்தாளள (வியாசமுனிவனே!) யான அங்கள நலல மணவினையால ஐய கரக்கடவுளைப் பொருந்துதலேசெயய யோசிக்கிறேன எ - று (சுஅ)

மூகணமுக மைநதுடைய மூனனவனி மூவாக
தகனமக மீறறுரி சங்கரனே விளைஞா
டெரதகனரெதர மூஙகயிலே துனனினன வைகக்கட
டிகடிவ ணங்குரிபி கழுந்திணிது நினறீரன

(இ - ள) திரிசேந்திரங்களைப்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய மூசற கடவுளும, அழியாத தகனசெயத யக்ஞத்தை யழிவுபடுத்தியவருமாகிய சிவபெருமானே, சேவகங்கூடிய பணிகின்ற திருக்கைலையடைந்து சபையிலுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப பணிந்து தோத்திரஞ்செயது இனிதாகநினறேன எ-று

தொகுசொ தூனனினன எனற வினைமுறறாள வினையெசசபபொருளில மினறன. வணங்குபு - செயபு எனனும வாயபாடடிறநதகால வினையெசசம (சுஎ)

வருதவர விவனிகர விவ்வு மங்கையமை பாகமாக
பெருதகைமை நினைருளி னெனகலையு யிரதத்தர
கிருதிரையு நாணுமெழின மங்கையவை யீதற
கருதணினி சிருதையயி தறகெனவி சைதமீதன.

(இ - ள) நீ வருதவருடைய பாகத்தைவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு, பெருதையே! அருதணனே! தேவரீருடைய திருவருளால, எங்களைத் தங தருளிய கணேசபெருமானுகரு இருநிலையும நாணமடையுதறகக அழகமைநத சிததி

புகழ்தேவியாளை மணஞ்செயவிக்கத் தேவரீருடைய திருவுளத்தை புணர்தரவென்று கூறினேன் எ - று

இந்திரை - சீதேவி (கூ)

திங்கணமுடி வேயநதிவி ஞாகருணை கூரநு
ங்கைகமுக நோகசவுமை நயகையெனை நோடகி
யைங்கரன யகருமருணை மலைறவினை வோகரு
மங்கலம தாமதுவ யருகடி கெனறுள

(இ - ள) சந்திரனே முடிமேலணிந்த சிவபெருமானுடைய பொருந்திய திருபை மிகுந்த உமாதேவியின் திருமுகத்தைபபாரக்க, உமாசுவியார எனனேபபாதது, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசருக்கு விருபபுண்டாகுக திருமணம எலலோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டெசெயவதாம (அதலின அதனை) விரைவிறசெய வென்றனர எ-று

குரவரிசை பகருமுனை தொடருமுக சிலை
வரதரனை பகருகிதிய வணங்கியடி நோனைமுன
பரவவிரு நதிகளப னிகநமனையவ நிறையவ
ரிரவுமல நோதிபரை வேடடருளக வெனறனர.

(இ - ள) குரவர்களை சமமகிதகலால, திருபையைச சொலலியும யானைமுக விநாயகக்கடவுளைச சரீபிதது எழிபபணிகை, கூரமிகள முனனேயான தந்செய்ய இருசகதிகளை யுதவினீரனறோ? அமரலாகள பொருந்திய கூதலேயுடைய சிததி புதநிகளோத திருமணமபுரிநதருளவீராகவெனக கூறினேன எ - று

குரவர - தாயதநலைதாய ரைதன - வரஙகளோக கொடுப்போன அல்லது சிறநதவன. (எ0)

நினனருளில யாது நிகழ் கினறதது வையம்
மனனுறில வேறுநிக ழாமலரி ஞலக
கணனியரை நீவதுவை காணினல தினபக
துனனுதலு முதுலக மெனனிருவு செனனினன

(இ - ள) தேவரீருடைய திருவுருவில எது நிகழினறதோ அதுவேயலலது பிறிதொனறு நிலைபெறற வுலகதில நிகழாத மரபுவழியால, அசசிதிபுதநிகளைத தேவரீர திருமணம புரிநதாலனறி உலகதில இனபமெனபது பொருந்த மாட்டா தெனறு இதனையு முனைதீசன எ - று (எக)

நிடிலக மாலைகளொடு பெணைகளினை வொதது
கூடினது வெனகிழுனை கோதறவ னாதது
பீடுதர வாலவனைவ பேணுதல/ நிகது
நாடுமெனை யாணடருளக வெனனுகவி னுறறினன.

(இ - ள) தொனமையாகிய வுலகதில ஆணமக்களோடு பெணமக்கள் மனமிசைந்து சேரந்தால, அசசெயல் என படைபபதுசொழிலக குறறமறப் பெருகின கனமையைத தருவதால், திருமணஞசெய்விததல கருதிநத அடியனை யாணடருள வேணடுமெனறும் விணணபபஞசெயதன. எ - று. (எ2)

வேறு

அட்ட மூர்த்தி யதற்கிரை வற்றுநீ
பெட்ட மனறல பிறகுமு மறறிசெ
யிபிட்ட மாகிய யாவாக ளேபிரொஞ
சட்ட வெயதுமுக் காழுகஃலி யேயிகவுனன

(இ - ள) எணவகைமூர்தகஙகளாகவிளங்கும விநாயகக்கடவுள ஆகவேண்டி கோளுகு இணஙகினவராகி, நீ விருமபதசுக திருமணததை மூடிகும முயறசி யைச செய்வாயாக நாம இதைடமாகிய எலலாரோடுமு திருதமாக வருவோம் காலந தாழுகாது செலகவெனறனா எ - று

அட்டமூர்தி யெனறதை, திருவாசகம "நீலநீர நெருப்புமியா நீளவிசுமபு நிலாப்பகலோன, புலனுய மைஞ்சிலை டெணணெகையாப புணாகநு நினறுண, உலகே ழெனததிசை பதெனசசா ஞெருவனுமே, யலவாகி நினறவா தோறுகை மா டாமோ" எனபசனுலறிக (எசு)

கருணை நாயகன கணைபுரள கொணடு பிபாயத
திருவி ணுயகன சேவடி காழுதிரான
மருவின வாகுழ லாமண மோதிபபின
பொருவில சதிய லோகம புகுநதனன

(இ - ள) நான கிருபாமூர்தியாகிய கணேசப்பெருமான கடாட்சம பெற றுச சென்று, இலகுநாயகளுகிய திருமாலின செவவிய திருவடியைபபணிநது, வாசம பொருநதிய நீணட நலல கூநதலையுடைய சிததிபுததிகளின திருமணசதைக கூறிப பிறகு ஒபபில்லாத (எனனுடைய) சதியலோகததை யடைநதேன எ - று (எச)

வேறு

முனிவர தொழுவா முடி கொள வேநதரை ப
புனிதவி னைவாகீன ப ரலவா மனனீன
கனிமொழி யவரொடுங கடுக வமபிவினை
நினியமங கலமபொமித தெயத வப்தனனை

(இ - ள) சப்த விருடியாயும, கிரீடமணிக்க மனனாகளாயும, புனிதமான தேவாகளாயும, தேவராசஞகிய இநதிரனையும, சதகம மனனிமாகளோடும விளாது வாருஙகளென று இனிமைபொருநதிய திருமணததிருமுகம வநாக்கு (அவாகளபால) அடைய (தூதுவரை)ச செலுததினேன எ - று

முனிவர தொழுவா—அதநிரி ஆகிரசன கௌதமன சமதக்கினி பரததுவா சன் வசிட்டன விசுவாமிதிரன எனபபவரா அனறியும், அகதியன் ஆஙகிரசன கௌதமன காசிபன புலததியன மாகணடன வசிடனனைபதும வழககு. (எடு)

மாதவ வசிடனமுன மாக வதருளு
நிதரன முதலிய தேவர கூடட மும
பாதல தவருமபாத திவருமு யாவருங்
காதலி மாரொடுங கலிதது நணணினா.

(இ - ள்) (பிரமன் செலுத்திய) சித்திபுத்திகளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய சிட்டனை முதலாகிய சிறந்த தவசிகளும், திருமால் முதலாகிய தேவகூட்டத்தவாகளும், பாதலவாசிகளும், அரசாகளும், மற்றெலோரும் (தாதம்) மனமிகாகளோடும் விருப்புற்று வந்தாராள் எ - று

சிதரன - சிதேவியை மாராபிலணிந்தவன், திருமால் (எசு)

நித்திமணிச தருகளு நீடு மேகவுவங்
கத்திமணி யிழைகளுங கருத்தின் மேவட வை
முத்திரு வை யுணடியு முனனி லுமொடு
பத்தியினா கைகெகாளப பணிபபச செயதனனை

(இ - ள்) நிதிகளும மணிகளும தருகளும பெருமை மிக்க காமதேனுவும (ஆகியவிவை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும, மாநில விருமபியனவும, சுவை மூகிாந்த வுணவும, (ஆகியவிவற்றை) நெருங்கினவாகளுடன அநகரவாசிகள கைக்கொளளுமபடி கொடுக்கசசெயதான எ - று

நிதி—சங்கநிதி பதுமநிதியென்பிரணடு இவை மூறையே சங்கரூபமும பதமரூபமு முடையனவாயத தமமிடத்துளள பொருளை யெடுக்குமேறாறு குறையாதுகொடுக்கு மியலபின

மணி—நிந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன

தருகள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சுகந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென்பன இவை விருமபியவற்றைக் குறைவினறிக கொடுக்கும.

தேனு—பசு. (எஎ)

நசிய மயனறிரு நகரங் கோடலோ
யிரசையி னிய யமின னியாறு பனறுக
கசமிசழு மண்டப மகத்தி லுகிலுன
விசுவ கனமனெனை றுளாகு பெறுதேயான

(இ - ள்) (யாவரும) விருமபிய மயனென்பவன திருநகரத்தை தன விருப பின்படி அழகுசெயதனன செயபதற்கு திருமணக்கிறகாகிய அநகச செழிய மணட பததை விசுவகனமனெனறு சொலலபபடும அறிவினியுடையவன மனதால நிருபித்தனன எ - று

மயன - அசுரகடமியனெனறும, விசுவகனமன-தேவகமமியனெனறுஞ சொலலபபடுவர இவாகளே சிறபநூல வலலவாகளாம (எஅ)

வனபினை முழுவதுமை வடிதது நிலமுகன
மனபிபரு முபறியின வருதது மாகாக
கனபமிபரு மயனகடி மணைதுக கமகிய
வினபபடு மெழிலெலவ ரியமப வலலவா

(இ - ள்) தானது திருமுகங்களியுடைய பிரமதேவன அழகு முழுவதையும, வடிததெடுதது மனதினை பெருமுயறசியினுற றிருட்டிசெயத சிறநத அநகரதிற்கு, அபபடிபபட்ட பெருமைவாயந்த மயனுனவன திருமணத்திறகாகச செய்த மிகுதியாகிய அழகை எவா தானமெடுத்துசசொலல வலலவராவா? எ - று. (எக)

வேறு

முகதின மிரணப பகதியு முதிரகுலி வாழைக
கொகதும பூகமுங குளிரமணிப பகதருங கொடியும்
பிகதி யோனியப பிறகமும பிறஙகுவே திகையின
வைகத பூரண குமபமும வயினவயின விளஙகும்

(இ - ள்.) முததாலாகிய தேரணவரிசையும், முதிரந்த குலையையுடைய வர் ழைமரகூட்டஙகளும, கமுகமரஙகளும, குளிரசிவாயந்த முததுபபந்தாகளும, துவ சஙகளும, சுவாததல,தெழுதிய சித,நிரபபிரகாரமும, விளஙகுகினற திணணியினபேரி லமாதிய பூரணகுமபஙகளும இடஙகடோறும விளஙகின எ - று.

பூரணகுமபம - நிறைகுடம் (அ0)

வடாத மாலவரை மருடடிய மாறறாயா பொனனுற
றடாத பேரொளி மணிகளாற சமைதததா நகரின
விடாத பேரமுழி னேநகவிண காவல னளவிற
படாத வாளவிழி படைதததிலே னெனபபரி வுழநதான.

(இ - ள்) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயஙகசசெயத மாற்றாயர் ந்த பொனனுலும, தடைசெயயபபடாத பேரொளியாயந்த இரதினஙகளாலுளு செய் யபபட்ட அசசிறநத நகரதினை நீஙகாத பேரழகைப பாரகருமபடி எணணிக்கையி லடஙகாத (அநேக கோடி) ஒளிபொருநதிய விழிகளே படைகளதிலெனனறு, தேவநக ருகிறைவனை இநதிரன தூனபமிகுதான எ - று.

இநதிரன தன் ஆயிரங்கணகளாலுங் கணடுமுடியாமையின "அளவித் படாத வாள்விழி படைதததிலே னெனப்பரி வுறறான" எனறார

வடாதவரை - மேரு வடதிசையிற பல மலைகளிருபபினும அது பொன் மலையாதலாலும சிவபிரானுகு விலலானதாலும பூமததியிலிருநது அதனைசசுமததலா லுளு சிறப்புநோககி அதனையே கூறுதல் வழகரு. (அக)

இநதி ராதிபா வேவிறைரு ஹறநகமெய தினாதிபா
லநதி லேர்கையி லழுநதின ரநநக ரவரு
மெநனத யாகடி க கிபறறுபுத தெழிலவளா களிபபான
மூநது நோகருரு வியாகதி முறபயி ரணையா.

(இ - ள்) இநதிரன முதலிய இமையவாகள வேறைரு சுவாக்கலோகமடைந் தவாகளேபோல, அவ்விடதறிற சாதேதாட (சாகர) தநில மூழகினாகள அநகரவாசி களும் எனனையாகிய கணேசபபெருமானுடைய திருமணதறிறுச செயத புதிய அலஙகாரததினறு பெருகிய களிபபால, முறபட்டுக்காணந்த உயாநத பதவியை யடைந் தவாகளே யொதததாகள எ - று

அநதில - அவவிடம, அசை. "அநதிலாங கசைந்லை யிடப்பொரு ளாகும"- எனபது சூதிரம

புதெழில் - புதுமை - எழில (அ2.)

ஆயி ரடடிய கோடியென றா ழமம பெரியங
கூறு நிதிரண முழுவதுங கூடவந நகரம

வீறு பெற்றவர் காளிணும விளங்குகா டத்தால
வேறு படடில தவையெலா மொருஙகிய விலவால

(இ - ள) பணிரு கோடி சூரியாகளும, சந்திராகளும சொலலுகினற ஈஙஙத் திரதொருதி முழுவதும ஒனறு சோநத பெருமைபெறற அகாசதிலும, அநகர மானது விளஙகுகினற காலதிலலுணடாகும வேறுபாடடைநததிலலை (ஏனெனில) அவையாவுந தமிடதொருஙகுளள தனமையால எ - று (அஈ)

காம தேனுவி னுணடியுங கறபக தினழயும
வாம மேகலி மகளிரு மைநதருமு பெறலாற
ரூமெ லாமுரு வொரத்தலிற றமமூவ ரேவ லிலலை
நாம மாதநதிர மவேறுபா டெணணிற றுவன

(இ - ள) காமதேனுவினுற கொடுகபபடும உணவுகளும, கறபகதருவி னுற கொடுகபபடும ஆபரணஙகளுமாகிய இவறறை, அழகிய மேகலாபரணமணிநத மாதாகளும ஆடவாகளும பெறுவதால, தாஙகள யாவரும வடிவமைதிருநதலால தஙகடகுளளே வேறுபாடிலலாமல, பெயாகளமாதிரமே வேறுபாடுகளேச சொலலா னினறன எ - று (ஈச)

பாரி சாதமந தாரஙகற பகமபசுந தேவ
தாரு மேவுரு தானமென மிவையெலாங தனதந
வேரி தாழபொழில விமமிநம பறபல வீணபப
ஆரு நேரகின றவவயி வைவயி லகலார

(இ - ள) பாரிசாதம - மநதாரம - கறபகம - பலிய தேவதாரம-பொருநதிய சநதானமெனறு சொலலபபடும இபபஞசதருசுகளும நெருஙகிய சேனபாயு சோலை கள எணணிறநத விமமிதஙகளே யணடிசெயய, (ஆஙகடைநதுளள) எலலோரும அவ் விடஙகளே விடடு நீஙகாதவராகளாகிய பாரதருகடகொணடிருநதாரகள எ - று (ஈடி)

வேடட வேடடவர கறபக மாநிதள ஙீச
வேடடை நீரதர வேறறிள மகளிரு மிலகுஞ
சீசடடு மாமுடி மைநதருஙு நிழலவீளை யாடடுக
கோடடடி மெயினர குருூ மலைப பொதுமபரு ஙகுமு

(இ - ள) விருமபிய பொருளகளை விருமபியவகையே சறபசதருவு மூதலி யன வீசுதலால (தமது) ஆசையகலுமபடி (அவறறைப) பெறறு, இளமைபாவநத பெணகளும பிரகாசிகினற நெறநத பெருமைபொருநதிய முடியையணிநத புருடா களும, நிறமைமைநத மலாகளேயுடைய சோலைகளிலும நகரநதிலும, விளஙகுகினற வீணேயாடலகளேச செயயுங கூடடகுகளாயிருநதாள. எ - று

ஏடடை - ஆசை ஆறு - கடைகுறைநது ஆனை னினறது. (அசு)

வாச மெனபுன லாடியு மலாநநூம பொழிலி
னூச லமமணி கருதுக மாடியு முலகநு
நேர மலகிய வனபரி ஞடியு நெடுகுகட
காச லமபிய முலையினர நிலருளங கனிதநதா

(இ - ள) மணமெயதிய மெலலிய நீரவிளோயாடல செயதும, விகசிதத மலாச சோலையில, ஊசல் அமமனை கருதுகம இவையாடலகள செயதும, சநதோஷிதது,

அனுபமிகுந்த கணவரிடத்திலமனநாடியும், நெடியகணவரேயுங் காசானது அசைகின்ற மூலகளேயுமுடைய மாதாகளிற சிலா மனங்களிற்தாகள் எ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல அமமனே இஃதிக்கலத்து எழங்காயெனபபமிம கந்து கம - பந்து காசு - நவமணிகள அலலது ஓவகை மாதரணிவடம. (அஎ)

கிளளை மெனசொலாற பூவையின கிளவியைக கிழந்துங
கிளளை மெனசொலைப் பூவையின கிளவியாற கிழந்து
நளளு மெனபிடி யாடலே யனைந்தா னலிந்துங
களளுண கோதைபர நமமுளே சிலருளங களிந்தார

(இ - ள) கிளிகளின மெலலிய சொற்களால நாகணவாயப்பறவைகளின சொற்களைக கிழ்ப்படசசெயதும, கிளிகளின மெலலிய சொறகளை நாகணவாயப்பற வைகளின சொறகளாற கிழ்ப்படசசெயதும, விருமபதறகக மெலலிய பெண்யாளை யின கடையை அனனபபறவையால துனபுறுதறியும், தேனபொருநகிய அளகதறை யுடைய மங்கையாகளிலே சிலர் மனமுவநதாகள எ - று (அஉ)

களிகெச மிழுகதின வெவைமியுங் கவனவாம பரியின
ஸிளிவில வெனமியு மிமழகுஞ சிவலகவு தாரி
பொளிறு ருடுமிடை வாரணம பொரிடை யுறுகது
வெளிமில வெவமியும மேவருபோ சிலாகொடு வியதார.

(இ - ள) மசகளிபபைச செயயும யானையிலைாகிய வெறறியும, நடை யுடனே தாவிசெலலும குதிரையிலைாகிய அழியாதவெற்றியும, ஆடு - சிவல - சவ தாரி-பிறகாசிகளினற உசசிகொணடையையுடைய சேவற்சேவழி ஆகிய விவறறின சணடையால உணடாகும வெளிறற ததனமையறற வெறறியுகொணடு மனனவருட் சிலா மனங்களிதாகள எ - று

கவரமை - குதிரைநடை

சிவலளளிறகு கவுதாரியெனினுமொகும ளனறி அவ்விரணடனையுங் கூறியிருதலின அவறறின உடபேதங்களெனபதெளக (அக)

கருகி யாகிக மெளற வெணாகதுருஞ் விணையை
யொருவு மாதவ வெரிடரா நிபருபு வாக
டருமை வாநமு மருநதவா தமுநத தகாமப
பொருளின வாகமு முதநிவா தமுமபாகன பிருநதார

(இ - ள) வேதமுதலியவறறை (ஐயந திரிபு அறியாமையெனனுங்) குறறக்க ளொழியகறறு, தமமைசசூழந்த விணைசசொடகளை யொழிதத பெருநதவமுடைய வசிட்டாமுதலிய ஆகிருநத பெரியோாள தருமவாதமும அருததவாதமும சகுனி யாகிய காமபொருளினையுடைய வாதமும மோடசப பிரதிபாதகமான வாதமுரு செயதுகொணடிருநதாகள. எ - று

இசசெயயுளால ஆகிருநத வசிடடராதியோா சதாவித புருஷாாத்தங்க ளைப்பறறி ஒருவரோடொருவா வாதிதுகொணட டிருநதாரஎனறார. (கூ0)

சனக ராதியாம யோகியா ததுவன மொழிந
வனக மாகிப வாகமந் தளையைய லருளாம

புனித மாகிய பூரண பொருளிய லுயிராசசி
னனிவி ராவுபா சதநிய னவினறன நிருநதா.

(இ - ள.) சனகாமுதலாகிய யோகிகள ததுவசொரூபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத தனமையையுடைய சிவாகமவிதிபபடி திருவருள வசசதினறை பரிசுததமாகிய பரிபூரணபபொருளினியலபும, உயிாகளின சாதநியும, மிகுதியாகக கலநத பாசததினியலபும (இததனமையனவெனக) கூறிகொணடிருநதாாகள எ - று.

புனிதமாகிய பூரணபபொருள - பதி உயிர - பசு பாசததினியல - பாச வியறகை, எனவேதிரிபதராததங்களின விடயமாகச சமபாவநேசெயதகொணடிருந தாாகளெனபதாம. (கூக)

சிததி யெடையுங காடடுபு சிததாக டமமு
லொதது டாாகளீ வணகினை ருவநதன நிருநதா
சுநத வானவ ரினதவா தமமொடு தொகருத
தநத மாறறலித தேறறுபு தருகின நிருநதா

(இ - ள) சிததாகள எணவகைசசிதிகளையுங காடடிகொணடி, தங்களுள இணஙகாதவாகளே வணஙகசசெயது களிதிருநதாாகள. புனிதமாகிய தேவாகள தமமினதாருடனகூடித தங்கடங்கள பராகிரமங்களே (ஒருவாகொருவர) காடடிக கொணடிறுமாநதிருநதாாகள. எ - று

தம்மூளொதிடாரெனறது தங்கள பகுதவராகாது மாறுபடடவாகளே.

வணகினா - உவநதனர எனபன முறபிறசசஙகள. தருகினா எனபதும முறபிறசசம "வீனேமுற றேவீனே யெசச மாகலுங - குறிபபுமுற றீரெசச மாகலு முளவே" எனறது சூதிரம (கூஉ)

பதும மாநிதி தொகுகலும பலிலமா நிதியிற
புதுவ தாமணித தொடலையும பொறபமா கறப
மதுவ ருமலாத தொடையலு மரடையு மறறுங
கதுவு மாமண மணடபக கவி னுளாக கடகுகா.

(இ - ள) சிறநதபதுமநிதியாலாகியதொகுகலகளும, பெருமைவாயநதபணில நிதியாலாகிய புதியமாலைகளும, அழகினேயுடைய சிறநதகறபகததருவினதேன்சொரித லொழியாத மலாமாலைகளும, அடைகளும பிறபொருளகளும நெருஙகிய சிறநத திருமணமணடபதினுடைய அழகுகள சொலவதறகு அடஙகுமாடடா எ - று

பதுமநிதி - இருவகைநிதிகளுளொனறு அல்லது பதுமம - ரயம. நிதி - குப்பல, எனவே பதுமநிதியென்பது இரச சுணடிகளெனறு மொசகுெனபா ரொருசாரார. பணிலம - சஙகு ; ாணடுமுதுகுகள. தொடலை - மாலை பொறப எனற தில் அகரம் ஆறறுருபிடைசசொல கறபமெனனின்றது உரைக கடங்காவென்றதை, உரைககு அடஙகாவெனறும, உலகக் அடங்காவெனறும பதப பிரிவு கொள்ளகிடநதது ஆடையெனறது விதானமுதலியனவெனக. (கூஙு)

மணிப்பொற் றூணெடோறு நாடடிய மரகத வாழை
தணிப்பு றுதபூ குதருகு கனைஞரு நிலழபா

வணிபபொற பூண்டுக் லமுதுசிற றுண்டிக ளணைதலுங்
கணிபபி லாதீன வழஙகுவ கணடவா வியப்ப.

(இ - ள) நவமணிகளிழைதத பொனனுலாகிய தூணகளிலெலலாம நிறத் தியவாழைமரஙகளும, எணணிலலாத கமுகமரஙகளும, தகுதியாகிய கருபபஙகழிகளுந தழைதது, (தமமைப) பாரததவாகள ஆசசரியமடையுமபடி அழகிய பொனனுறசெயத ஆபரணஙகளேயும ஆடைகளேயும உணவுகளேயும பலகாரவகைகள முதலிய வெலலா வற்றையும எண்ணிறநதனவாக கொடாநினறன எ - று

கற்பகதருகளுடன கலநது வாழநத தனமையாலும, கணேசப்பெருமானு டைய திருமணதநிற குபயோகபபடின அவா கிருபா நாகமுறறமையாலும, அவற நிற கவவகைய ஆறறலவநதநெனக (கூஅ)

விணணின வேறுவே றுகிய வலகினிலிம மிதமும
மணணின வேறுவே றுகிய நிலனெவன பொருளுந
திணண மாகிய பிதருயிறு சிகதிர மாபபு
நணணு வாககெலாந தொழிலெகாடு நறபயன வீனகுமம

(இ - ள) ஆகாயதநிலுளள வெவவேறுகிய உலகஙகளின ஆறபுசஙகளும, பூலோகதநிலுளள வெவவேறுகிய நிலஙகளின சிறநத பொருளகளுமாக, உறுதியாகிய சுவாததலஙகளிலெழுநிய சிதபிரஙகள, தமமை யறிததவாகளுகெலலாம, தஙகடங கள மரபுகேறபத தொழிலசெயவனவாகிச சிறநத பலனகை கொடாநினறன எ - று

காம தேனுவா திகளெனக கபு செயகர் ணைதது
சேம மாமுரு வகளபல செரிபபாதே யவைமிக
காம தேனுவா திகளேயும பனமுறை கானறங
கேம மாகிய விமமித மெணணில புரிவ

(இ - ள) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெயகினற பநதாகளிலுளள சேமமாகிய வடிவஙகள பலபொருளகளேக தருவதேயலலாமல, காமதேனு முதலிய வறறையும அநேகமுறறகள அவமானபபடுததி, அவவிடதது இனபமாகிய எணணி றநத அறபுதங்களேக செயயாநினறன எ - று. (கூக)

அழலுசெய பலகதிர சூரிய ரணிசெரி மழுஙக
நிழலுசெய பலகதிர நிநிமணி யிழைதகமன டபதி
னுழலுசெய தேவக னிழலுசெயா தெபெரிகம துருவங்
கழலுசெ யாநிழல் காடடலி தெதனனெனக கதிதரா.

(இ - ள) தீயைசசொரியும பல கிரணஙகளேயுடைய சூரியாகளது பிரகாசி கினற ஒளியானதுகுனறுமபடி நிழலசெயகினற பல கிரணஙகளேயுடைய நவமணிக ளிழைதத (பொனனுலாகிய) மணடபதிலெ சூருசரிகினற தேவாகள, நிழலசெய் யாது பிரகாசிகும (இயறகையுடைய) தமதுருவஙகள (தமமை) விடடுப பிரியாத நிழலசெயய (கணவ) னிதெதனனெனறு மயகுறறாகள எ - று (கூஎ)

வணாவு வேடகையின மணடப மாதிமுற றியபின
விணைய நாரதன வெளளிமால வணாருந திறைவ

வரையா தேவாக ளனைவரு மடிதொழு தெழுகென்
றுரைசெய தானது கேடுமை பாகனு ருவந நு

(இ - ள்) திருமணமகிழ்சியால, மணடபமுதலியன (அலகரித்து) முடி
த்தபினனா, நாரதமுனினை விளாநத, பெரிய வெளளிமலையாகிய திருகயிலாயகிரி
யை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளை நாகநிதானமுறற) எமது தலைவே! அரசாகளும
தேவாகளும மறறமுளளவாகளும (திருமண முறைத தரிகக) வநதுளளாரகள எழுந
தருளகவெனறு கூறினன உமாதேவியாரை யோபாகமாகவுடைய சிவபெருமான
அதனைககேட்டுக களிதது எ - று (கூஅ)

அதறி வநதிரு நகமலசின யழைதது,கயன வளாநத
சிதறி புதறியைக திருமணஞ செயதிடல வேணடி
மொநத கோலநீ கொளவெனக கூறினா அனைகதனா கேடட
சுநத நநதுவன றாபநி தேராயநகணி யனிவான

(இ - ள) யானைமுகதையுடைய மலரகிரராகிய விநாயகக்கடவுளை விளி
தது, நீ பிரமதேவன வளாநத சிதறிபுதறினைத திருமணம புரியவேணடுமொதவின,
அதறகேறற திருகோலநகொளகவெனக கூறினா அதனைககேடட சுநதநநதுவ
சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள புனிதமான நீரின மூழகி, ஆபரணங்களை யணிவா
ராயினா எ - று (கூக)

வேறு

உமபாக ளிமையா நாடட மோவற விமைபபச செயயும
பமபிய வனபபின மேனிப படரொளி தணிதநா லெனன
செமபொனமை பரநதை வாஙகித திருவரை யிசையப ராநதி
வமபவிழ் கலவைர செரலை மருமநதே தாவ பூசி ணனே

(இ - ள) தேவாகளுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும ஒயாது இமை
கொட்டுமபடி செயகினற நெருஙகிய அழகையுடைய திருமேனியின பரவிய வொளி
யைக குறைதநாறபோல, செவவிய பொனனுடையைத திருகநாதராலெடிதது, திரு
வையிற பொருநகவணிநது வாசினீசுவ கலவைசெசநதையத திருமாபிலுக்
திருதோளகளிலும பூசிக்கொணடனா எ - று

இமைபாநாட்டம தேவாகட்குரியது இதுபறறியே யவாகள இமையவாக
ளெனபபட்டனா செநதை - செஞ்சநகணகுழமபு (ரஂ0)

திஙகள முடியில சேயநத செயதியை யபிநது கரமு
மஙகினி தேறற வெலலையி யருநதவ மாறற வாணிற
றகுகிய சோளு நாளு மொருஙகுறற நரிநத தேயபபப
பொஙகொளி மணிகால யாநத பொனமுடி சூடடினனே

(இ - ள) சஙகிரனைச சடைமுடியிலணிநத செயதியையுணர்ந்து, தாயகளும
அவவிடதது லேறகசருகி அருநதவஞ செயதலால, ஆகாயதறறி பொருநதிய (பிற)
திரஙகளேயும நகூநதிரஙகளேயும ஒனறு சோநதிருக்குமபடி (விநாயகக்கடவுள நமது
சடையில) அணிநததைபபோல, மிகக ஒளியைக்ககும இரதினஙகள பதிநத
பொனனுறசெயந கிரீடதை யணிநதனா எ - று

சூரியன முதலிய கிரகங்களும, அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களும ஒருங்கு சோதனபோல விளங்கு மிரத்தினங்களபதித்த பொன கிரீடமணிகதன ரெனபது கருத்து (கoக)

அருந்தவத்துரிய தெனறே யவிராசடை மறைத்து நினற
திருந்துபொன முடியின மீது திருமணக காடசி யினமேல
வருந்துமென றெணணி ஞனபோல வளராசடை மதிவெண டிங்கள
பொருந்துற வலிநது கொனறை மாலிகை பொறபச சூழ்நதான.

(இ - ள்) வளாநின்ற சடாடவியிற பொருந்திய இளமபிறைசநதிரன, திரு மணத்தைக காணபதில விருபபுறறு வருத்தமடையுமென்ற திருவுளளஞ செயதார் போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்ற கருதி, விளங்குகின்ற சடையைமூடி நின்ற திருத்தமாகிய பொனனுலாகிய கிரீடத்தினபேரிற பொருந்தவணிநது, கொன றைமாலையையும அழகுற வணிநதனன எ - று.

"வளாசடை மதிவெண்டிங்கள திருமணக்காட்சியினமேல (விருமபி) வரு நதுமென றெணணினனைபோல, அருந்தவத்துரியதெனறே யவிராசடைமறைத்து நினற திருந்துபொன முடியினமீது, பொருந்துற வணிநது" எனறநவயங்கொளக

நிங்கோ முடிமீதணிநது கொணறைமாலை புனைநதானெனபது கருத்து.

அணடமீகா டிகளீ யெல்லா மரைக்கணத தழறறி நீறறு
மணடுசீப ரழறகண மனறன மதத்தியில வரமப நீங்கி
யிணடலுங கூடி மெனறு வெயதுமுன காதந்தர லென்னக்
கணடலா லியபப நெறறிக கதிராமணி யோசை சோதநதான.

(இ - ள) (பலலாயிர) கோடியணடகங்களையும அரைவிநாடியில எரித்துச் சாமபராகும மிருதியுடைய தீக்கணணனது திருமண நிகழ்சசியினிடையில, தன எலலேடநது (மதத்தால) அடாததலுங கூடுமெனறுகருதி, நீமையைமுறபடுத் தடைசெயதாறபோல, தரிசித்தவாகள களிபபெயதுமபடி திருநெறறியில பிரகாசிக் கினற நவமணிகளபதித்த ஓடையணிநதனன எ - று.

ஓடை - நெறறிபபடடம இறைவருடைய சூரிய சோமாகினிகளாகிய விழிகளில, தீக்கண இயறகையாகச் சாவதையு மழ்பபதாதலின, திருமணதநிலும ஒருவேளை அங்ஙனம நிகழாவணணம் அதனைமறைத்து நெறறிபபட்டமணிநதன ரென் றுகறபிததனா. (கoங)

ஏறறிய மணிபபொன மேமலி யிடதநினி தனியப படட
கீறறிளந திங்கள கானற கேழ்கிளர நிலவோ வெனன
நீற்ரொளி பழுதந்த நெறறி நிகரரு வாசஞ சாலத
தீறறிய நறுஞ்சிங துரத திலகமும பொறித்தது வைததான.

(இ - ள) (திருமுடியில) அணிநத மணிகளிழைதத பொற்கிரீடத்தில இனி தாகத் தரிக்கபபட்ட இளமபிறைசநதிரன் சிதிய நிறமவினங்கும் நிலவோவெனறு (கணடோ) கொலலுமபடி, திருவெணணீற்றின பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந திருநெறறியில், ஒபபுகூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசங்களநத நலல சிநதூரமாகிய திலகதத்தையு மெழுதினா. எ - று.

கிரீடதிலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவெனறு சொலலுமபடி வெண்ணீற
ரொளிவிளங்கும நெறறியிற சிந்தூரதிலித மிடடனனொபது கருகது (பசை)

காமவே ளனிப வன்னை கைதலக கொடியின மீனுஞ
சேமவான கொடியின மீனுங திருமுகக கருணை வெளளத
தேமமாரு திருபப வெணணி மருங்குற வெயதி யாங்கு
வாமமார மணியிற செயத மகரகுனை டலங்கா திடடான.

(இ - ள) மனமதன வருந்துமபடி அழலுடைய கைத்தலதிறபிடித்த துவ சதிலுளள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுளள மகரமும, (விநாயகபபெருமா னுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற திருபாவெளளதில இனபமூறறிருகக கருணி, இருபுறஙகளிலும வந்திருந்தாறபோல, அழகுபொருந்திய இரதனஙகளா லாகிய மகரகுண்டலஙகளோத திருசசெவியி லணிந்தனர எ - று

வேளெனபது மனமதனுகும முருகனுகும பொதுவாக வழஙகலின காமவே ளெனறார காமனுகியவேளென விரியும இது இருபெயரொடடுப பணபுத்தொகை. மனமதனகொடிமகரம அமமகரமும அவனசேமக்கொடியிலுளளமகரமும வெளளத தில களிததுவாழுங தமது மரபுவழுகுகால, கணேசபபெருமானுடைய கருணைவெள ளதில தனபினறி யிருகவந்தனபோல மெனறார வான்கொடியினமீன எனற தறகு ஆகாயதிலுளள நெடிய மீனராகியெனறுவது, கொடிபோலும விளங்கும அருந்ததிமீன [மீன - நக்ஷத்திரம] எனறுவது பொருளகூறினும பொருந்தும

இசசெயயுளினகருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன னெனபதாம (கஅங)

மூகநிதிக கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச சங்கங
தகவுமிழ் மணிக ளெனனத தரளமா லிகைபொற பூணகை
ளுருகதிர க கடக மாழி யுதரபந தனகங்கே யூர
நகைமணிச சிலம்பு மறறு நலதக வணிந்தா னனமேற

(இ - ள) மூகமாகிய கமலநிதியும, கண்டமெனறு சொல்லதக்க வலிய சங்கநிதியும தருதியுறசிந்திய மணிகளெனறு சொலலுமபடி மூததமாலைகளும, பொறபணிகளும, சிந்துகின்ற கிரணஙகளையுடைய கடகஙகளும, மோதிரஙகளும, உதரபந்தனமும, கேயூரஙகளும, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினசிலம்புகளும, பிற ஆப ரணஙகளும நனமைபொருந்த அணிந்தனர எ - று

கமலம முகததிற்கும, சங்கம கண்டதிறகும உவமானபபொருளகளாத லின "மூகநிதிக்கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம" எனறார நிதிக்கமலம என பது நிதியாகிய கமலமென விரியும உதரபந்தனம் - வினைத்தொகை இரத்தினக கதிர உடு என மாறறுதலுமொகும உதரபந்தனம் - அரைபபட்டிகை கேயூரம - தோளணி

திருமணக கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும
பொருவிடை யிவர்ந்தான காரிபோற பொழிமதக களிநல யானை
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெமபிரா னேறி னனே.

(இ - ள) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான (அதனை) இனிமையாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத் தை (அவருக்கு வாகனமாக) க் கொடுதது, போசெயயும் இடபவாகனத்தில தாமும

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசபெருமானை, மேகமேபோல பொழிகின்ற மதத்தையுங் களிபபையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில ஆரோகணித்தனர எ - று.

அயிராவணம எனபது திருச்சயிலேயிற சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோர வெள்ளானை இது ஆயிரங கொமபுகளுடையதெனறும ராயிரங கொமபுக ளுடையதெனறும, இதுவே அயிராவதமெனறும இந்திரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானேயெனறும பலதிறபபடக்கூறுகிறபா அஃதெங்ஙனமாயினும இந்நூலாசிரியர் கருத்து இரண்டாயிரங்கோம்புகளை யுடைய யானேயெனபதேயாம இதனை இவ ரியறறியு,

பேருப்புராணம்.

"கங்கைகாரி சடைகரந்த கணவனு ருருக்கலந்த தனக்கே யுலலால
ளுங்கமணிக நோடிரண்டா யிரம்படைந்த கம்பெரகருவ ணுண்டன மூறறு
கங்கணெமிம புவனதென றமைந்தனளபோற பாசமொடங்கு சங்கை யேந்து
மங்கலமிக் கருளபேரூ மரதவல லியினிருதாள வனசம போறறி "-எனபதனுணறிக

அலேவளர புனரி சூழ்ந்த வுலணியைத தரிகருளு சேட
னுலேவுற மூகிற கொகுதி யெயபெனத தாகரு மருளை
கலேவளர மலய செலவன கரிசதிரத தூபதே சிதந்த
விலேவள ரயிலவேறு செங்கை யெமபிரா னேவிய சாரதரான

(இ - ள்) அலேகளவளரகின்ற கடலசூழ்ந்த பூமியைச சுமகக்ம ஆதிசேடன தனபமுறறபடி மூகங்ஙனரகொதது விரைவில (அநாயாசமாக) எடுகெததக மயில வாகனதநில, கலேகள வளருகின்ற பொதியாசலதநிலுள்ள அகததியமுனிவனுடைய மனமாரையறறி யுபதேசஙசெயத அசுரவடிவாகிய கூனமைவாயத வேறபடைதாங கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்டவுள ஆரோகணித்தனர எ - று.

அகததியமுனிவா தமிழ்கலேயை வளாதரவராகலாலும, அவா பொதியா சலதிருபபவராதலாலும "கலேவளாமலயசசெலவன" எனறும, முருகக்டவுள அவாக குபதேசிதத்மையின "கரிசுரித துபதேசிதத" எனறும கூறினா (கஅ)

ஈசுர தகதா வைதது மிருநகரு ளனாத ராதி
யேசறறும வித்தி யேர மிணைமரு மிமைபரு முனனாப
மீபசுறு முகனமைத தான பிரணவ மறறுவ தந்தந
தேசுறு மூறறபபி ஞ்ஞுக நிரைடனா மருஉ'ரு ழுந்தரா

(இ - ள) ஈசுவரதததுவதநிலுமிருநதருளும அநாதாமுதலிய சுதமமறற அட்டவித்தியேசராகளும, எலேலாரும முகுலிறகூறுகின்ற சிறநததாகிய பிரணவமந திரமும, தங்கட்கங்கள ஒளிபொருநகிய அவயவ [பரிசனவ] களோடும (கணேசபெருமான) பகலேற சூழந்தகொணட்டாகள எ - று

அநாதராகியெணமா அநாசன - சுகுருமேசன - சிவோததமன - ஏகநேத்திரன - ஏகருதத்திரன - திரிமூரத்தி - தீகணடன - தீகணமசன எனபபடுவா. (கஅ)

வேறு

சுதகவித தையிலவாழ நநதிமுன ஞன தெல்கண நாதரெண மாகளு
முததம மான விநதிர ஞதி யுலகபா லருமவா கரத்தில

வைததலச சிரமுன ஞனவெண படையு மநதிரஞ சதகதகோ டிசளும பதநதிரட டியினெட டடுதகவா கமமும பாஙகுற முறைமுறை சூழ்நதார.

(இ - ள) சதகவிதநியாதததுவநதிலவாழகினற நகதிமுசலிய பழமையாகிய எட்டுகணநாயகாகளும, உததமாகளாகிய இநதிரன முதலிய உலகபாலகாகள எண மாகளும, அவவிநதிராநியா கரஙகவிலமர்நதிய வசிரமுதலிய எடடு ஆயுதஙகளும, ஏழுகோடிமகாமநதிரஙகளும, இருபதநதெடடுச சிவாகமஙகளும, (தகதம சேவ வடி வடன) அழகுபொருநத வரிவசைவரிசையாகச சூழநதாரகள. எ - று (ஈஅ)

வீழாநதிடுங கலிமதத தகநதிலவா மிழுணடா மிருபிர கிருநிதஞ துவததில வாழ்நதிடு மெணமர பளுசபெள ளிதமாய வநபிர மாவடஙக ளிணதுஙக தாழநதிடா தனிகு நூறுவா குணநத துவததிலவாழ பெவடரவமீரா டேயதுவாழ வீர பததிர மெனனு முருததிர பெணவருஞ சூழநதார.

(இ - ள) கலிமததகததில வாழகினற எணமாகளும, மிகபபிரகிருதி ததது வதநில வாழகினற எணமாகளும, பரசபூதசமடநதமாகி விளஙகும பிரமாணடஙக ளெலலாவறறையுங குறைவினறிவகாகும நூறறுவருருததிராகளும, குணததுவத தில வாழகினற சிகணடா (ஆகியரும) அவருடன பொருநதிவாழகினற வீரபததிர ரெனனுமுருததிராகளும மறறியாவருஞ சூழநதுவநதாகள எ - று

பிரிதிவிததுவததில ஆயிரகோடி அணடஙகளுணடு நினைக்கடநத அப்பு தததுவம பஙினமடஙகு விரிவுமுயாசசியு மேறறநகொணடிருகும அபபுததுவத தைபபறற, தேயுமுதத பிரகிருதியிறகு அணடஙகள பஙினமடஙகுவிரி முயாசசியு மிருகதிருகும முனனிய பிரகிருதியபபறற, இராகம நூறுபாகம விரிவுமுயாசசியு மேறறநகொணடிருகும அவவிராகதைபபற, விதயாதததுவம நூறுடகருவிரி வுமுயாசசியுநகொணடிருகும அவவிதயைபபறற நியதிதததுவம நூறுமடஙகு விரிவுமுயாசசியு மெகொணடிருகும அநதியநியபபறற, காலதிதுவம நூறுமடஙகு விரிவுமுயாசசியுங கொணடிருகும முனகூறிய காலதைபபறறக கலாததுவம நூற றொரு பதினுயிரம விரிவுமுயாசசியுங கூடிம அதனமேல மாயை - சுததவிதயை - ராசதம-சாதாகயம முதலிய ததுவஙகள ஒனறறகொனறு முறையே கோடி - கோடி யே பதினுயிரம - இலகஷம - பிரணடமுலகூட - மூனறிலகஷமுதலிய பாகஙகள அடுகப படடு நிறகும

இபபணமிருகு மணடவினிலில, பிரிதிவிததுவமாகிய நிவிராநிகலேயின ஒரு தட்டில, தேஙகாய விளாகாய பரபபினதபோல ஆயிரகோடியணடமுணடு அலல பொனமயமாய அருகர பதிலுயிரா உதயமாலுறபோல, குருடாணடம போலிருக கிற அணடகடாகபபுறமபே நிகதிநிகுமுதலிய பததாதிகளினுமுளள நூறுபுவனக ளினும நூறுசருதிராரும, அவாகள புவனதிறகுமேல, காலாகளினி யுருதிராமுதலி யோர புவனமாறும, அவறறினமேம விரணடிமாக, அகலேயில நூறறெடடுப புவனகக ளுணடு குணததுவததிலுளள எணமர. சிகணடா ஏளமா கௌமாரர வைணவா பிராமா பைரவா கிருதா சுகிருதரெனபபடுவா

இநதிரதிகில கபாலீசன, அசன, புததன, வசிரகேதகன, பிரமததனன, விபூதி, அவவியன, சாததர, பிஞுவி, திரிசோதியன என்ற உருததிராகள கo அகினி திகில உருதரன,உதாசனன, பிங்கலன, காதகன,அயன,சுவலன,சகனன,விபபுரு,

பிரமாநதகன,கூயாந்தகன்,என்ற உருததிராகள கo எமதிக்திகில் யாமியன்,மிருதயு அரன, தாதா, விதாதா, கதிரு, காலன, தனமன, சுயோததா, வியோகிருதன எனற வுருததிராகள் கo. நிருதிதிகில நிருதி, மாரணன, அரகதா, குரூரதிருட்டி, பயாநதகன, ஊதாதுவகாயன, விரூபாக்ஷன, தூமிரு, லோகிதன, தெங்கிருட்டிருணன எனற வுருததிராகள கo வருண திகில பலன, அதிபலன, பாசததன, மகாபலன, சுவேதா, செயபததிரன, திாகவாரு, செலாநதகன, படவாமுகன, தீமான எனற வுருத திராகள கo. வாயுதிகில சீகிரன, லகு, வாயுவேகன, தீக்ஷணன, சூகருடன, சூயாந தகன, பஞசாநதகன, பஞசசிகன, கபாததி, மேகவாகனன, எனற வுருதிராகள கo. குபேரதிகில நிதீசன, ரூபவான, தனனியன, சௌமியன, சௌமியதேகன, பிரமதத னன், சுபபிரகடன, பிரகாசன, இலகுமிவரன, சோமேசன,எனற வுருததிராகள கo. ஈசானதிகில வியாததியாதிபன, ஞானபுகன, சருவன, வேதபாரகன, மாததிருவிருதி தன, பிங்கலாக்ஷன, பெலீபபிரீயன, சரு,சருவவித்தியாதிபன,தாதா எனற வுருததிரா கள கo அணடகடாக வோடடுகுகீழே விட்டுணுதிகில அனநதன, பாலகன, வீரன, பாதாளாதிபதி, வியு, இடபதுவசன, உகிரன, சுபபிரன, உலோகிதன, சரு வன எனறவுருததிராகள கo.' அணடகடாகததின மேலே பிரமதிகில சமபு, வியு, கணததியக்ஷன, திரியக்ஷன, திரீதேசகவாதகன, சனவாகன, விவாகன, நபன, லீபசு, விலக்ஷணன எனற வுருதிராகள கo ஆகிய விநத றாறறுவரும இநதிராதியரான வுலோக பாலா, பலததையுமடகி யவாகளவாகளாற பூசிகபபடடுகொணடிருபபார கள. இவாகள புவனம ா காலாகினி, கூடாமாணடா, ஆடகேசுரா, பிரமன, விட்டுணு, உருதிரன இவாகள புவனம சு. அணடகடாகததுகு மேலே சூகுமப் பிருதிவியில பதிரகாளி, வீரபதிரா இவாகள புவனம உ ஆக பிருதிவி ததுவததிற புவனம நூறறெடடெனக (ககக)

வே று

பூகரு மேனிப பூகத் தலிவரும ।।றகநிற சூழ
மாதவா மறைக ளோத மாகதா விருது கூறச
சீதவெண கவிகை மொயபபச சேணவெளி கொடிக ரோபப
மேதகு கவரி துள்ள வியனமுர சியமபச சென்ரா

(இ - ள) பூதாகளும, பிறபூதநாதாகளும (ஆகியயாவரும) புடைசூழ்நதவர வும, வேதியாகள வேதபாராயணஞசெயயவும, மாகதாகள விருதுகூறவும, குளிரத வெணகொறறகுடைகள நெருஙகவும, பெரிய ஆகாயததைத துவசஙகளமறைகவும, மேமபாடடைய சாமரைகள துளளவும, பெரியபேரிகைகளொலிபபவும (விணவழியா கச) சென்ராகள. எ - று

மாகதா - அரசமாதுகரும வையனுகரும பிறநது ஒருவா வீரமுதலியவற் றைப புகழ்வோா (ககஉ)

விணணெறி நீநதி பைஙகை விநாயக னெனடு மெணடோ
ளண்ணலா ரடிபப நேராகி யகதிதெழு முவகை பொஙகக
கணணனும் யானுந தேவ கணஙகளு மெதிரே போந்து
வணணமென மலாக டிவி மலரடி வணஙகி யேதநதி.

(இ - ள) ஐந்திருகரஙகளேயுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டித திருக்கரஙகளேயுடைய சிவபெருமான ஆகாயவழியாகக் கடநதி, தேவகணஙகளுடன எழுந்தருள, திருமாலும் யானுஙகணமி மனததிலுண்டாகிய களிப்பானது மீககூர

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலராளானருசிதது, தாமரைமலாபோன்ற (அவவிருவா) திருவடியையும பணிநது துதிநது எ - று (ஈகஈ)

மணிஈக ரரச வீதி வலமுறுக ஈகாணடு போகி
யணிவளா மண்ட பதனத யடிகதன மதிகத லோடிம
பிணிமலாக கூநதல வாணி பிறஙகுபொற கலீா வாாபபா
பணிவெறிஙக கணிணார பாத பஙகயம விளகஈ னினனுல

(இ - ள) அழகிய நகரதனின இராசவீதியைய பிரதகஈணமாகக கொணடு சென்று, அழகுகளமிகு விளஙகுக திருமணமணடபததை யடைநதோம (அவ வாறு) அடையவும, கடடவபபடட மலாபாலேய யணிநத அளகதனையுடைய சரசுவதி யானவள பிரகாசிகஈின்ற பொனனுற செயத பாதிதிரதனினறு நீரைசசொரிய, (யான) வணஈகதது நிறறும வீரியகுகடவுளுடைய திருவடியை (கையாற) சுதனி செயதேன எ - று (ஈகஈ)

அணடாகள பிரமபல மாதிரா டாதனத திருநத பினறை
மணடப நாபப லிடட மணிகதவி சிருநது மனுனரு
கொணடவ ளுநதி யோராகள குரமணிந தவிரின வைக
விணடருள கணிண பாட லடலின விழபுகநது நினறுன

(ஈ - ள) தேவதேவதாகிய ஏகபெருமானுா உமாதேவியாருடன் ஓாபீடதனதி விருநதபிறகு, அனபாகசருளும மூரதபிரகேயாா திருமணமணட பதனினவிலிட்ட இரதனபீடதனதி லெழுநதருளியிருநது, மயிலே வாகனமாககொணட ஈேயபிளகூ யாா முதலானவாகளுகது நிறமையநத அழகிய பீடஙகளிலிருப (அவரவாகஈேறப) கூறி, பாடல ஆடல முதலியவறறில பிருபபுறறு நினறனா எ - று (ஈகஉ)

கலனிவர கொணனற மாலேய கணணசனவிழ மிருநத விபபால
வெலனிநில பாகு வாணழ விரூபகனி நாவி தேரந
தெளதெளாரனி ந நலவடி மாதிர நிதநிப படபி மறறுங
கொளளுற வனைமுதத தொமபிபா றடலினை சூடஙகை யேநதி.

(இ - ள) தேன சொரிகிற கொனனைமாலையணிநத ஈணேசப்பெருமான் (இவவனனையாக) எழுநதருளியிருநதபினனா, தாமபூலம நிறைநத கலலிகளனிகள தேவ காயகள பெளவிய வொவவொனறையுடைய பூபபணஙகள மலாமாலேகள சிறபபான பட் டாடைகள முதலிய பிறவுறு ஏகளலுறபடி பொருநதிய செயபொனனுலாகிய படவி னகையை உளளஙகையிறறுகி எ - று

வெளளிலே பாரு - வெறறிலைப்பாகு படலினை - பூசுதல் (ஈகஊ)

பலலிய பிபபமபர சொதநதி வாசகம படாநது விமம
மெலலியவ மகளீர பலலிய வீரிருழ தோறறு நணவி
மலலலம தேனதி யடட மஙகலநத தேநதி முவனர
செலலிய பெருமா னெலலாக கொகாபபி னைநத பினனர.

(நு - ள) பலவாகசிபங்களெலலிபபவுப, சொகதிவாசகம அதிகரிதது முழுக வும், மெனமைநதனனையுடைய பலமாதாகள திருவிதியைய பிரதகஈணஞசெயது

வந்து, (விநாயகக்கடவுள) முனனா அமைதத மேடையினபேரில வளமபொருந்திய அழகிய அடடமங்கலங்களுடன (மேற) சொலலியபொருளகளே யெலலாம குமப லாக வைததபிறகு எ - று

அட்டமங்கலங்கள சாமரை - பூரணகுமபம - கணணழி-தோட்டி - முரசு- விளக்கு - கொடி - நீணகயல எனபபடும (ககஎ)

செமபொனு தனமுன னிடமெ சிதநிபுத திகளே யேறறி
யுமபரா வியபப வெனகை யுறபலம வழஙகி யெனபா
னமபுரி ரிசைவ பொறறு நலலிழை மடவார மூவர
பமபொளிக கலனும தூசும பாவையாக கணிதல செய்தார

(இ - ள) செமபொனனுலாகிய ஆதனதைத திருமுன்னேயிட்டு, சிததி புத்தி தேவிகளே யநிலிருதது, தேளாகள களிப்பெயதுமபடி எனகையிற பொருநதிய பலங்களேகொடுதது, எனனிட தநில அங்கிகாரமபெறறு, நலல ஆபரணங்களேயணிந்த (மூம) மூனறு மாதாகள ஒளிமிகுநத ஆபரணங்களும ஆடைகளும அகனனிகைகளுகது அணிநதாகள எ - று. (ககஎ)

முன்னுற விருநதங தூசு முதிரொளிக கலனு மறறுங்
கன்னியாக கினிது விசிக கனியுமபா கடையு மாஙகுத்
தன்னின செவக்குமு வேறு தொடிகக ணிதப்ப நல்கி
யனனமென னடையி னாரை யருமபுன லாடடப புகதார

(இ - ள) முனனதாக அமாதநிய ஆடைகளேயும ஒளிமிக ஆபரணங்களேயும பிறவற்றையும கனனிபபெணகளுகது இனிதாககொடுதது, பழஙகளும தாம்பூலமும அஙகுவநதலர்களெலலோருக்கும வளேயலணிநத கைநிமபககொடுதது, அனனமபோலும மெல்லியநடையையுடைய சிததிபுததிகளே அரியநீரிலுல மஙகலாபிடேகஞசெய யப புகுந்தாகள எ - று (ககக)

வேறு

புழுஞசடடங கோடடமா ரியகோடட நாகப பூமுத்தக காசுசயி லேகமஷிலா மிசசம, பழுஇலிரு வேரிமலி யிருவேரி மாஞசில பசகிலேகச சேலமதி மஞ்ஞாநக கோலம, வழைமலாநன ஞரிமிம பூவெண்ணெய கணடில வருளபபூத தாவரிசி யேலஞசா திககாய், தழைசரள மிலவஙக நாகணமஞ சடடி சணபகமொட டரதைதநறுமபிறினறகரங குகுல.

(இ - ள) புழுஞசட்டம - கோட்டம - ஆரியகோடடம-நாகபபூ-முதத்தக்காசு-சயிலேகம - விலாமிசசம - குறமிலலாத நீருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞசில - பசகிலே - கசசோலம - அநிமதுர்ய - தந்தீகாலம - சுரபுனனேமலா - வாசமபொருநதிய நனஞரிமலா - வெணணெய - இருபதநெடடித துலாங்கொணட மகிழமலா - தாவரிசி - ஏலம - சாதிக்காய - தழை சரளம் - இலவங்கம - நாகணம - மஞ்சடடி - சணபகமொகு - அரததை - சாமபிராணி - தகரம - கருங்குங்குலியம எ - று (கஉ0)

கூரியவேர மாலிகையெண ணுன்கொடுகத தூரி குங்குமங்கற பூர மகில சநதனமை விரையும, வீரியபான மரநானகு திரிபலைமா நாவன மிகக்குங் காலியெனுங் துவாபதது நலலோர, தேறுவெளளி லோததி

சப்பூம பொருகைதத சாதஞ சோததுறு மெய்பூசித் திமிரதருவி போல, ஜூயியமா மதகளிறுப பிடரினவரு கஙகை யுவதாடித் திரு மேனி யொறறுடை புரிநதார.

(இ - ள) வெடடிவேராகிய ஓமாலிகை மூப்பதிரண்டேனை கதனூரி-ரூங்ஞ மப்பூ-பசசைகைறபூரம-அஙிறகடடை - சநதனதனூள எனனும ஐவகை வாசனைகளும, மேமபாடுறற நானஞ பானமரஙகளும, (கடகைாய தானறிகாய நெலலிகாயாகிய) திரி பலைகளும, மா நாவல சிறநத கருஙகாலியும எனறு சொலலும பதாதாதுவாகளும, நல லவாகள தெளிநத வெளளிலோதரமும அழகிய அரைதத சநதனவணடலுஙகூடடி (நலஙிடடு) பரிமளமபொருநதிய எணணெயை (கூநதலில) இடடு, அருவியாறுபோல ஊறறெடுகெரும மதப்பெருகைகையுடைய யானையின மதகதநினபோிலவநத கஙகாசலத தாற களிபபுடன திருமஞசனஞசெயது இருவா திருமேனிகளிலும ஒறறுடையால ஈரம புலர்தலினாகள, எ - று.

மூபபதிருவகை யோமாலிகையை வேறுகவுங கூறுவா, அதனை,

கலிவெண்பா

"இலவஙகம பசிலைக கசோல மேலங்
குலவிய நாகணங கோடட - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தகோல நனளரி
வேகமில வெண்கோடட மேவுசீர் - போகாத
கதனூரி வேரி விலாமிசசை கணடிலவெணணெ
யொதத கடுநெலலி யுயாதானறி - கொததலரும
வணணகைக சோம ரேணுக மாஞசியுட
னெணணுஞ சயரோக மினபுழுகு - கனனியிளம
புனனே நறுநதாது புலியுகிர பூஞசரளம
பினனு தமாலம பெருவகுளம - பனனும
பதமமுக நுணனேலம பைஙகோடு வேரி
கதிரகையா யோமாலி கை."—எனபதனுளும்,

ஐவகை விரையெனறதை,

"கொட்டந தருகைந ரதா மிலாமா
மொடடிய வைநதும விரை '—எனபதனுளுமு.

பதாதாதுவெனறதை,

"* பூவை திரிபலை புணாவன கருங்காலி
நாவலொடு நானமரமாம "—எனபதனுளுமுணாக (கஉக)

வே று

பெண்ணெனப பிறகரும போதேத பேசடை யாள மாகி
நணணுறுப பினுகரு முனனா நயததரு ளிறபபுச செயதாங
கொணணிறப படடெச சாதநதி யுடனெசெயது தகக தெனறு
திண்ணிய மூலிகருஞ சாநதரு செயகையாற கொடடி னளே.

* பூவம - மா திரிபலை - கடுக்காய தான்றிக்காய நெலலிகாய் நானமரம் - ஆல் அரசு அதனி இதனி.

(இ - ள்) பிறகைகயிலேயே பெணணெனற சொலலதறகக அடையாளமா கிப்பொருநதிய அவயதறகுமுதலிலே விருமபதறகக சிறபபிசெயதாறபோல, ஞளனிய நிறநதங்கிய படடாடையுடுதி, (அகறபிணடாவதாக) உடனே (சிறபபு) செயயதறகதென றகருதி, வலியகமநத தனஙகளுஞச சநதனகுழமபத தமது செவநத கரஙகளால அபபிஞர்கள வ - று (கூஉ)

இபறகையாற றணைபை வெமமை யெயதிய முலைகருக தாமுரு
செபறகையாற றவைமை வெமமை பிரதிலாப சாருஙகி கொடடிப்
பபிறபடுசெயத மாதர பலவினா ரணைபப வகர
சயபபடி நூம மேருந தவமுகி லெனைபோக கனறே

(இ - ள்) இயறகையாகவே சுணிசுவியுஞ சுடுகையும பொருநதிய குயங்க ளுகு, செயறகையாக அகருவினாகி சுடுகைகளோச சிசாபபிபபவாளபோல, சநதனக் குழமபப்பிய பழகசெயத மாதாகள (அனனே யுலாத நமபடி) பல வாகனதறதிரவி யஙகளேப புகையிட அநதக கூடடமாகிய புகையானது, மேருபரவதததிலு தவழ் இனற மேகததை ஏபோல மூடிகொணடது வ - று

அமமாதாகள பூசிய சநதனகுழமபினை ஈரநதைப புலரதறமபடி பூடடிய அகில முதலியவறறின புகை அவாகள குயஙகளே மறைதததெனனா இதில அவர களு குயஙகள மேருகிரிகுமு, அபபுகை மேகததிறகும உவமிகபபடடன (கூஈ)

நெருஙகலா பூநத காவி நிகாபபவி நீளை வாணி
ணெருஙகுபெ ரநத கருவி லொபபவரு பிபபின வாரிக
கருஙகுழுப பரபபிறி பூநதார சதிபமணிந தாபொறு ரூரு
மிருஙகவி லெமபிபச சேரநதிகறு மிமிலெனைக கொணடை செயதார்

(இ - ள்) நெருஙகிய மலாகள பூநத காவனமபோலவும, நெடிய ஆகாயமுழு வதுமு கட்சநதிறஙகளா நிரமபாருநினற இருளேபபோலவும, சிபபிஞல வாரிக கரிய கூநதபரபபினிடததில, மலாமாலைகளும சாணணங்களேசசிநதிய இரதினமாலைகளும பொனமாலைகளும மிகக அழகுவீசுமபடி யணிநது ஒருவினை முசுபபைபோலக கொண டையிடடாாகள வ - று

கொணடை--பகுகலின முழுநதல நிலீதைமபாலிலினைறு அவை முடி கொணடை சுருள சுழல பனிசசையெனவும, அவறறள மயிரா யுரசியின முடிததல முடியெனறும, பகுதலின முழுநதல கொணடையெனறும, பினனே செருகல சுரு ளெனறும, சுருடடி முடிதநல சுழலெனறும, பினனிவிடுதல பனிசசையெனறு சொலலபபடும உசசிகொணடையையுங கொணடையெனபா (கூச)

மதமபொழி களிறல யாகீ மருபபிலை சூழுநதா லெனன
மதமபொழி முசசி முலகீ பாலிகை வகீயருஞ சூழுநதிட
டிதமபொழி கொணட லாலி யினஞுபிரிரி தாகுரு காமேற
கதமபொழி முசசி யுரதிக கதிமுகுகை நூகதி ஞுசீ

(இ - ள்) மதநதைசொரியுங களிபபினையுடை ய நலல யானையானது தின மருபபிற றுதிகளையச சுறறிகொணடதுபோல, கததாரி மணஞுசிநதும உசசியி னிடததில முலலைமாலையை வனையமாகசுற்றி, நனமைபுரியும மேகமானது மனழத

தளிகளைச் சிந்திறைபோல உசியினிடத்தில முத்துமாலையைத தொங்கவிட்டார்கள. எ - று (கஉடு)

அந்தராக கரனை நனைகை படுதிலை வைபப வுரதிக
கந்தரக தனினை நவனை வருங்குன பருங்கு சூழுந்த
கூந்தர நுந்தனிமே லந்தப நெரடுதித தாரபோ
லிந்திரை முதலிலா நாண விலபாகருடி ஞரே.

(இ - ள) தேவாகளுகரசனுடைய இந்திரன தனகையிலுளள போரசெயதற் குரிய விறபடையைவைக, (அதி) அவன வாகனமாகிய மேகதிறருமேலே தனியாக நினறறபோல, அரியகூரதலானது பகதகிற் சூழபபெறற அழகிய நெறறியினபேரில அந்தக நெரடுகபபடட (புருவமாகிய) வில்லிறறெரிதத கிணகிணிமாலைபோல, திருமகள முதலிய மாதாகள விடகமடையுமபடி நுந்தலணிமாலை யணிநதாரகள எ - று.

இந்திரனுரதி - மேகம மேகம குழுங்குகும, சில புருவதறகும தார - இலமபகததுகரும உவமிகபபடடன

தார - கிணகிணிமாலை இலமபகம - நுகலணிமாலை (கஉசு)

ஊறறிருந நெரடூருந தானந தொளிரமுகந திறைவன செனனி
யேறறிய பிறையுங கையி லேநதுவார கொடியின பருஞ்சந
தேகாறறமு மணிவி மாருஞ சுபபது மூறையா மெனமே
றிறமிளந திங்களை படருஞ்ச கிளாமணி முடியின வேய்ந்தார.

(இ - ள) ஊறறெறிந்தப பாயும மதநதடன விளஙகும யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள சிதமிசையணிநத இளஞசநதிரனையம, திருகரதது லேநதிய நெடிய துவசதிலுளள மயிலினெ தாறறதையும. அவா மனைவிமார்களு மணிவதை முறையாருமெனறு கருதியே, இளமபிறைச சாதிரனையும மயிலணியையும பிரகாசிகினற அழகிய முடியினமே லணிநதாளள எ - று (கஉவ)

கருமுகிற படலே யனறு காமரை வலமே கூந்த
திருமுகந திங்க ளனறு தேமலாய பதும மேமபென
றுருவளர நாகந நீர வொணமனி மகர பேழவாய
சுருமலி நுதலிற சூழநது கோமளங கொழிபப சோததார

(இ - ள) இககூநதல காிய மேகபடலமனறு, அழகிய சைவலமேயாகும. அழகியமுகம சநதிரனனறு, வாசநதங்கிய தாமரைமலரேயாமெனறு கருதி, உருவளர்கினற இராகுவானது விலகுமபடி மகரதனின பெருவாயையொதத நிறமிக ஒள்ளிய மணியாலாகிய பணியைத தொங்கிகொணடி அழகு மிகுமபடி நெறறியிலணிநதார்கள எ - று

இராகு - சநதிரனின விழுஙகுமோ கோள இவவாறே சூரியனே விழுங்குங கோள கேதுவெனபபடும நெறறியில விளஙகும அணியில மகரவாயைகணடு, கூநதலேச சைவலமெனறும, மூநதகதைக் கமலமெனறும மயஙகலாயிறறெனறா இவையாவும நீரவாழ பொருளகளாதலின சைவலம - கொடிபபாசி (கஉஅ)

அந்திரம படைகண மாயை யனைதினும வலமே லாணு
மெநதிறற தாணுந் தாழகப் படாதவே ரமபன றனமே

வைததவம பொடுநா ணினறி வணகுவா ணுதலவிற பாங்காப்
பொதறிய பிரதா பமபோற பொறிதறனா திலகஞ சேபப.

(இ - ள) அதறிர சதறிரஙகள் மாயைமுதலிய வெவறறிலும வல்லவர்களர் லும எவவகையினலும வெலலபபடாத ஏரமபமூரதறியை, பூடடிய அமபும நாணு மிலலாமல வணஙகசசெய்யும ஒளிபொறந்திய புருவமாகிய விலலின பக்கலிற பொதறி வைதத கீரதறியைப்போலச் செநறிறமாகத திலகமிடடாரகள எ - று. (கூஉ)

செவவரி பவள மாயன றிகழ்மணி மதாக்கண மமபாற
பல்வமந தரமென கொஙகை பணிபபதி யலரு லெனமே ற
யிவவண மமுதுண போாக ளேகஙறு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞசனங டிடி ஞரோ.

(இ - ள) அமுதபாணஞசெயயுங தேவர்கள, (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி யைப பவளமெனறும, பிரகாசிகஙகினற கருமணியைத திருமாலெனறும, மதர்தத கண் களே மதுரமாகிய பாறகடலெனறும, மெலலிய கொஙகையை மநதரகிரியெனறும, அல் குலைச சாபபராசனறிய ஆதிசேடனெனறும, இவ்வகையாகப பேராசை யகலாது காதது மயஙகுதற்கு அடையாளமாக (கணகளில) மைதீட்டினாரகள. எ - று. (கஙo)

சுரநதவா லாலத தோடு சுதையுமி ழுருகக ணனறு
பரநதபாற கடலே யாஙகுப பரவுமகு சனமுஙகா ரென
றரநதைதீர் சானறு கூற வகைகடற பணில மீனற
வரநதவா முதறம வாநத நாசியின வயகஙி ஞரோ.

(இ - ள) இவை கணகளல்ல ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர தறஞசுச்சிகிறிய பரநதுளள திருபபாறகடலேயாம். ஆகலெழுறிய அஞசனமும (அஞ ஞனமனறு அதில நீர பருகவநத) மேகமேயென்று, குறறமறற சாடசி சொலலுமபடி, அத்திருபபாறகடலினுளள வலமபுரிசஙகமானறு பெற்ற பெருமைஞன்றிற முதறதை நீணட நாசி (மூனே) யில அணிநதாகள எ - று.

முதறம - முதறாலாகிய தொஙகலேயுடைய மூக்கணி. இனைப புலாகெனை இகாலதது வழஙகுவா. (கஙக)

திஙகளென றமுத முண்ணச சோநதொளிர சகோர மொபபப்
பஙகய முகதது வைகும படைகணி லோறப லத்திந
தஙகிய வனபபை வவவச சாநதிடம பிடிதத தெனனப
பொஙகொளிச செவியி னீலப புத்தல ரேறறி ஞரோ

(இ - ள) சநதிரனென்ற கருதி அமுதததை பருகுமபடி சோந்து பிரகாசிக் கினற சகோரபட்சிகளேபபோல, செநதாமரைமலாபோனற முகதறில் விளஙகும வாட் படைபோனற கணகளாகிய நீலோறபலமலரிற பொருநதிய அழகைக கிரகிகபபொ ருநதி இடஙகொணடாறபோல, பிரகாசமிகக காதுகளில அனறலாநத நீலமலராகளே யணிநதாகள எ - று

கணகளாகிய சகோரஙகள் முகமாகிய சந்திரனிடத்த தமுதுண்ண விருநதன வென்றும, கணகளாகிய நீலோறபலதறினழகைக கிரகிக நீலோறபலமலராகள செவி யிற் குடிகொணடிருநதனவெனறுங கூறினா. (கஙஉ)

தந்தைதாய் வளர்த்த வெனைச சாரதுவாழு தூஷி யனை
மந்தணங் காதிற கூற மருங்கடித்த திருப்ப தேதிபோற
கொந்தளாவி மணிகரல யாத்துக குயிறுபிய வினைக கொப்புக
கந்தமென குழலி ஞாமேற காதுறத் தூக்கி ஞரே.

(இ - ள்) தந்தைதாயாபோலவும், (அமமங்கையர்) வளர்த்த நெருங்கிவாழும் தூவியையுடைய அனனபபறவைகள செவியினிடத்தில இரகசியமபேச திருபுறமுஞ் சமீபித்திருந்தனபோலவும, நெருங்கிய ஒளியைசசிந்தும இரத்தினங்களாற கட்டபபட்ட ளைள வனைக்கொப்புகளே மணமமைந்த மெலலிய கூந்தலையுடைய அமமங்கையர காதிற்பொருந்த அணிந்தாகள் எ - று

மந்தணம் - இரகசியம காலயாத்து - இதில கால உபசாகம (கஈக)

ஒளிவளர முகத்தை நோகாகி யொளளிய திங்க ளெனறு
களியொடு முரோணி யோபாற காதலி னடுத்த தேதிபோறு
குளிர மணி முத்திற செயத கோலமார மணியை யுந்த
வளரசெவி நாபபண வைகுமு வயிறுறத திருத்தி ஞரே.

(இ - ள) ஒளிவளராகினற (அமமங்கையர்) முகத்தைக்கணடு பிரகாசமபொருந்திய (பூரண) சந்திரனெனறு கருதிக களிட்புடன உரோகணி நக்ஷத்திரமானது ஒருபக்கலில ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிரசசியாயந்த முத்தியணியாற் செயத அழகமைந்த கனனபபூவை அந்த வளராகினற காதுகளின மத்தியில் அமாந்து மிடத்திற பொருந்த அணிந்தாகள எ - று

இசசெயயுளில் கனனபபூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கனனப்பூ - கர்ணப்பூவென்றும வழஙகும (கஈச)

மதுவுமிழ் கமல மெனன மலாந்தமிர தொழுகுஞ சீத
விதுவெனக் குளிரந்து நம்போல் வெயிலொளி பரபபா நினற
திதுமுக மெனறு வெயபோ னிறைஞசுக தடுத்த தேதிபோற
பதுமரா கத்தி செயத பைங்குழைத தோடு சோத்தார.

(இ - ள்) இமமங்கையர் மூஙகள தேனசசொரியுந தாமரைமலர்போல மலாந்து, அமுதகிரணஙகளோச சிந்துஞ சந்திரனபோலக குளிரசசியுறறு, நமமைப் போல வெயிலொளியை வீசாநினறது எனறு (மதித்து) வெபபமாகிய கிரணஙகளையுடைய சூரியன வணஙகுமபடி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய தோடுகளே யணிந்தாகள எ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்ளிவகள (கஈடு)

பூவிரி யாத பாளே பொதிந்தபைங் கமுகின் வணமை
மேவிய கணடஙு காணபோ விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காபபே யெனனப பலகதிர மணியிற செயத
மாவியல் வனப்பின கடடி வடததினை வணதல செயதார.

(இ - ள்) மலாகள விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கமுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தனனைப் பாரப்பவாகள கண்களால் தன்படையாமைக்

காகசெயத காபபினேபபோல, பல கிரணஙகளேயுடைய இரதத்தினதசாற் செய்த சிற
நத அழகினே யியலபாகவுடைய கடடவடததை (அகசுழுதில) அணிநதாகள எ - று

பூவிரியாத பாளேபொதிநத பைஙகமுகு - கன்னிகமுகு விழியூறு - கண
ணெசில , திருடடிதோடம காபபு - காவல (கசுஎ)

மனறலின மழிழ்வாற கொஙகை வாரநதீகாள வீஙகின வையத்
தொனறிட மினறு மெனமேற யுறுதடை யியறறு வாரிபோற
றுனருளி ழுலேகசு சாதது தோவிலிங கதஙகண முலைகக
கனறுவார விரலி ஞழி கவினசெயவ பலவுஞ சேரததா.

(இ - ள) திருமணகாளிபபால, கொஙகைகளும நீணடதோளகளும பூரிக
குமாயின பூமியிறபொருநதிய இடமிலலேயாமெனமேற பொருநதிய தடையைசசெய
பவாகளேபபோல, ஒளிபொருநதிய மூலேகளிற கசிஞேயிறுகங, தோளகளில வாகு
வலயஙகளேயும, முனகையிறபொருநதிய நீணடவிரலகளில மோதிரஙகளேயும, அழகு
செயவனவாகிய பலவறறையு மணிநதாகள எ - று (கசுஎ)

பெருங்களி தருங்கொங கைகசுப பெருஞசிறப பளிபபார போல
மருஙகெலாங கிரணம வீசு மாணிக்கம பவள முத்துத
தருஙகஞ்சு வயிரங கோமே தகமுதல தோதத தோவை
யொருஙகுபே ரணிபூ மாலே யொடுமழ கெழிபபப பூணடார.

(இ - ள) பெருஙகளிபபைக கொடுகருந தனஙகளுகுப பெருஞசிறபபைச்
செயபவாகளேபோல, பகலஙகளிலெலலாம ஒளிஞையசசிநதும மாணிக்கம பவளம
முத்து கிரணஙகளேயுடைய வசசிரம கோமேதகமுதலிய இரததினஙகளேக கோதத்துளள
கோவையாகிய பெரிய ஆபரணதத்தையும மலாமாலேகளேயும அழகுமிகுமபடி அணிந
தாகள எ - று. (கசுஅ)

நதமபெரு நதியிற கொஙகை நகைமணி வடஙக டாழு
நிதமபமா கடறருந் காகு நிருமிபபார போலப பறபல
விதமபடத தெரிநது சேரதத விரிசிகை கலாப மாதி
யிதமபட முறையிற சூழநதா ரினவணடிற புலபப மாதோ.

(இ - ள) கொஙகையாகிய குவடுகளினினறும நதமபோலவும நதிபோலவும்
பிரகாசிகினற நவரத்தினமாலேகள விழுகினற நிதமபமாகிய பெரியகடலுகுகு நாண
யம நிாமிபபவாகளேபபோல, பலபலவகைபபட யோசித்துக் கோவைசெயத விரிசிகை
கலாபமுதலியவறறை நனமையுணடாகக கூடடமாகிய வணடுகளபோலொலிகவணி
நதாகள எ - று

விரிசிகை - மூபபதிரணடு கோவையணி கலாபம பதினறு கோவையணி
கொஙகை - மலேகளும, மாலேகள நதிநதகளும, கடிதடம கடலுமாக வுவமிக்கப
பட்டன நதம - புருஞநிவபனபபிம இது மேறகிலும வடகிலும சஙகம முடை
யது (கசுஙக)

ஏடகம நாஙகா வேதை மெடுதது கரிய பாதம
பீடகஞ சிறபபத் தாஙகள பிடிதது்டட வடையா ளமபோற

பாடகஞ் சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத ரால
மாடகத் திழைத்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சோத்தார

(இ - ள்) எழுந்தருளியிருக்கின்ற வேதமானது எடுத்தெதிர்கொண்டாகிய பாதங்களே மனதிற் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தங்கள் எடுத்திட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடகமும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் பொன்னூற செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுகுழம்பும் பிறவும் அணிந்தாகள எ - று

ஏடகந் தாங்காவேதம் எடுத்தில எழுந்தியாத வேதமெனபது இது பரம பரையாக வுபதேசம் கிரமமாக ஓதுவிக்க வழங்கலினைக இத் பறறியே எழுதாக் கிளவி யெனபபடும (கசஅ)

மெலலியை யாடை யொனறு விரிதுகை தொடித்தாத தோணமேற
புலலுற விசைத்தார் நாடை புலவியும் பொலங்க லங்க
ளெலலொளி விரித்த வெமமை யேறறரு விவமோ ஞெரிற்
சொலலுருக கொளினுந் தாமா தெலலிய லெனப போனமேற.

(இ - ள்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள சூரியகாந்தியை விரிக்கும் படி, எமமையணிந்த இவாகள பிறரைப்போலச சொலவத்தக்க உருவங்கொணடிருந் தாலும, பழைமையாகிய இயறகையழகிறருனே குறையமாடடாகளெனறு சொலலு வோமேயல, மெலலிய இழைகளாலாகிய ஆடையொனறினை இடையிலிருந்து தோ ளினமேற பொருந்தக கடடினாகள எ - று

மெலலியைாடை எனறது மெலலிய இழைகளால நெசவுசெயத துண ணிய வஸதிரம (கசக)

திருமக ளதிதி போகந திகழயி ராணி மூவா
பொருவிலசித திகரும விணணோ புகழன சூயை கறபிற்
பெருமித சாலி கீரதிப பிறகிய விரதி மூவா
மருவுபுத திகரு மிகனன மனறலங கவினசெய தாரால.

(இ - ள) இவவகையாக, இலகுமி அதிதி போகங்களே நுகரும இநதிராணி யெனனு மஙகையா மூவாகளுஞ சமானமிலலாத சிததியமமையாருகரும, தேவாகள் புகழும அநசூயை கறபின பெருமிதமுடைய சாலி கீரதிவிளஙகிய இரதி எனனும மாதாகள மூவரும பொருநதிய புதிதியமமையாருகரும அழகிய திருமணக்கோலஞ செயதாகள எ - று

சாலி - அருநததி திருமகள - இலகுமி அதிதி - காசிபா மனைவியரு ளொருதத இநதிராணி - இநதிரன மனைவி அநசூயை - அதிரிமுனிவா பாரியை சாலி - வசிஷ்ட பதினி இரதி - மனமதன தேவி (கசஉ)

தலைணருட கூடகக வேணடிச ரதாசிவப பெருமா னோடி
நண்ணிய மரீசனம னிபபோ டஙகைகளா மேவப படடப
பணணுமுப வதத்தா னுகள பணிவிடை புரிந்தாம யாமென
றெணணிய கமல யாதி யுவரு மிறைஞசி ஞமீ.

(இ - ள.) குளிரந்த திருபபதங்கிய திருகடைகணணேகஞ்செய்து சதா சிவபபெருமானுடன பொருநதிய மநோனமணியெனனும பெயராயுடைய உமாதேவி

யாரால் நன்முகக கட்டளைசெய்யபபட்டு, யாஙகள செயத சனமாந்தரதவததிஙலல் உஙகளுடைய ஊழியகளதை செயதோமெனறு, எணணதததக திருமகள முதலிய ஆறு மாதாகளும (அசசிதததிபுததிகளோப) பணிநதாகள எ - று

மநோனமணியை மநோனமனியெனபதும மழககு இஃது உனமனெயென ணுஞ சததியாம. கமலை - கமலததில வசிபபோள. (கசசு)

ஆஙகவ ரோடு விணணி ணணஙஙினா பலரு நீஙகாப
பாஙகியா பலரு மேனைப பலபரி சனமுஞ சூழ
வோஙகவெணை கவிகை பிசச மொணகொடி யியமி யமப,த
தீஙகறு ஙகைக மாாக டிருமணக கோலஞ செனறோ

(இ - ள) அபபொழுது அமமஙகையருடன ஆகாயததில வசிககுந தேவமா தாகள அநேகரும, பிரியாத பாஙகிபபெணகள அநேகரும, பலவகைப்பட்ட பிற பரி சனஙகளும புடைசூழ்நது வருமபடி, வெணகொறறகுடைகளும, மயிறபுஞசஙகளும, ஒளிபொருநதிய கொடிகளும உயரவும, (பலவகை) வாதத்தியஙகள முழஙகவும, சூற்ற மறற சிதத்திபுதத தேவிகள திருமணக்கோலஞசெனறாகள எ - று (கசச)

புனிதமென மடவார் வீசிப போதது மாரா ஞகி
முனியிலங குரமுன ஞன முறையெலாங தொடுதனர செயத
சனகனமண் டபதது புகுந்த தருபபையெண பொரியு மறறை
யினியபல பொருளு மீடடி யேலவைபாத திருநதா னனறே

(இ - ள்.) பரிசுததமாகிய மெலலிய சிதத்திபுதத்திகள (திருமணககோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும, மூனே முசலிய பொருளகளேயெலலாம முறைபபடி சேக ரித்துவைதத ஆசிரியருகிய சனகமுனிவன் திருமணமணடபதத்திற பிரவேசித்து, தருபபையும, வெளளிய பொரியும, இனனமையாகிய மறறைப் பலபொருளகளுஞ சோத்து, திருமுகூர்த்தகாலதததைப் பாத்துகொணடிருநதானை எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெசசம புகு - பகுதி பகுதி யொறறிரடடி இறநதகாலவகாட்டியது புகுந்து எனபது பொருள ஏலவை - சமயம (கசரி)

ஒருவனை யொருவ ரொபப தனமிவ ருருவ ரொவவா
விருவருமு வீதி நுழபோக தெயதிமை டபதது ளாப்பட
குருமணித தவிலை வைகுங கோமளக கிணைசா பாஙகிற
றருவிரு புடைசோ காம வலலியிற றுயங ஞசோ

(இ - ள) (தமமுள) ஒருவரையொருவர் ஏதத்திருநதலறறி வேறொருவர் ஒப் பாகாத அவவிரு கனனியரும திருவீதியைப பிரதகணஞசெயது திருமணமணடபத தில வநது, அணணிடையே நிறமைமைநத இரதத்தினபீடதத்தில எழுநதருளியிருககும அழ கிய கிணைநூறாதியினருகில, கறபகததருவின இருபுறதத்திலுஞ சோநதுளள காம வலலியைப்போல பொருநதினாகள எ - று

காமவலலி - இஃதோர படாகொடி கறபகததருவினமேறபடாவது (கசசு)

மணணிடை வழுவகி வீழாத வானவா மீடடுங காமவாழ
ஙிணணிடை புகுநதா லெனன வியோசதததான மெலிநத நீலக

கண்ணியர கிணைசா பாங்கிற கலதகலும விளாதத பண்டை
வணணமும வேற தாகி வடிவெலா மலிநதா ரனமேற

(இ - ள்) பூமியின மேலே நமுவிவிழுந்த தேவாகள தாம வாழ்கினற தேவ லோகததிலே மீளவுஞ சென்றுறபோல, பிரிதலால மெலிவுறற நீலோறபலமலாபோன்ற திருவிழிகளையுடைய சிததிபுததிகள விநாயகககடவுள பகலிற (பணடோற) கலகதவும, வெளுதத பழய வடிவமும வேறுபடி உருவமுழுவதுஞ சிறதுவிளஙகினர்கள. எ - று (கசள)

துங்கவா கமதத ஞற்றிற றுததவச னகக ளெனபோன
சங்கறபம புரிநது புணணி யாகமுந தமையச செயதிட
டங்குறு பொருள்க டெயமை யாகஇயா ரணமு ழுங்க
மங்கல வருவி ஞறகு மதுபருக கததை நலகி.

(இ - ள) பரிகததமான ஆகமவழியாற புனிகமான தவதைதையுடைய சனக முனிவனெனபோன சங்கறபஞசெயது, புணணியாஹவாசனமும விசேடமாகச் செய்து, அவவிடததுளள பண்டங்களேப் புனிதமாகி, வேதமுழகதுடன மஙகல சொரூபியாகிய விநாயகபெருமானுககு மதுபாக்கதைதக கொடிதது எ - று

மதுபர்கமாவது - பழஙகளேது தேன முதலியவற்றுடன கலதுகொடுபபது.

பாத்திய மாதி மூனறும பனனுமங திரதமிதா டூநது
பூகமிதாரு குழலி ஞாக்ருப் பூரதது்கில கலனக னலஙிச
சாததின ரணியப் பெய்து தகவெணே நோககி நினறு
னேதகினா முனிவ ரெலலா வியஙகளு மியமபா நினற.

(இ - ள.) சொல்லுகின்ற மநதிரபூவமாக, பாததிய முதலிய மூன்றனையுக் தநது, மலர்கள மிக்கு விளஙகுகு கூநதலேயுடைய சிரதிபுததிகளுககு அழகிய (கூறையும்) ஆபரணஙகளுமளிதது (அவறறை) அணிவிதது கொணடிருமபடி கூறி அணிவிதது, தகுதியாக எணணெ நோககி நினறனன எலலா முனிவாகளுக துதிதாாகள. வாதது்தியஙகளு முழஙகாநினறன எ - று.

பாதது்திய முதலிய மூனறு—அாகியம - பாதது்தியம - ஆசமனீயம (எஅக)

அஞதிமே யடிமை யான வாவியு முடைமை யாலு
மனுதியும பொருளும பினனா வரதனபால ழுமகு மாபோ
லனுதிமே நிஙகய சதது்தி யாகிய கணனி மாரைப
பிஞதிபா வீரிற றெரணமை பேசுபு கொடுதது்திட டேனனை.

(இ - ள) அநாதியாகவே அடிமையாயுளள உயிருமு, உடைமையாகிய மன முதலியனவும [உடலும] பொருளும, பிறகாலதது்தில, சிரேட்டனுகிய விநாயகப்பெரு மானிடஙு கொடுககு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சதது்திகளாகிய சிதது புதது தேவிகளே மீணடும இறைவராகிய விநாயகககடவுளுககு நீரிலுல, பழமமையப் பேசிகொணடு கொடுதது்திட்டேன எ - று (கஅo)

மடுபபரும பொருளக ளெலலாம வயகருல விஙகட கேறபக்
கொடுபபவன முனு வேறகுங கோளினை வுயிக ளாக

வடிபபதிற பிறழுநது பெணக ளளிபபவ ஞகதி யெனனேத
தொடுபபுறு விழைவி னேற்ருந தொழினமையைத தானுற் ருஞல்.

(இ - ள) அதுபவிததறகரிய பொருளகளேயெலலாம, செயகினற நலவிணை கட்கேறறபடி கொடுபபவரா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள, தமபாலேறகும கீவாகளாக வடைவதிற பிறழ்வறறு, அடியேனேப பெணகள கொடுபபஞகசசெயது பொருநதிய ஆசையுடன பெறுகினற தொழிறறன்மையை யடைநதனர எ - று. (கடிக)

பாகடை சிறாகள கையிற் பரிபபிததுப வாயின வவ்வி
யோகைசெய் குரவா போல வொணடொடி மாரை யெனபா
லீகெவன் ேறறறுச சால விரஙகியன றெணியு மாணட
வேகன தருளே யாரே யிறறெனக களகரு ரீரா

(இ - ள) சாமபூலதைதச சிறுகள கையிற கொளளச்செயது வாயிறற நிரஙிதத் சநதோடிகரும பெறரோபோல, ஒளளிய வேயலெணிநத சிததி புததி தேவிகளே யெனவிடமிருநது கொடுகசவெனறு யாசிதது, மிருதியும மன மிரஙகி அகாலதநில எனனேயு மடிமைகொண்ட ஏகநாயஞகிய கணேசமூாதததியி ணுடைய திருவருளே யெவா தாம இததனமைததெனக கூறவலலவாகள? எ - று

உலகவர் பொருளக ளாதி யுதவலு மவறறை யேறறுப்
பலமிறை வழஙரு மாறறம பாரகினவ் வாறே யாரு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளேயா ணவதநதி னீங்கு
நலவாக ளறியி னலலா னவையின ரறிவா கொலலோ.

(இ - ள) உலகினா (தமது) பொருணு முதலியவறறை (இறைவனுக்கு) விநி யோகிததலும, இறைவன அவறறைப பெறறுககொணடு (அவாகடகு அவறறின) பலங களைக் கொடுககும வகையும பாரகுமிடதநில அவவகையேயாரும பரந்த ஞானி யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசபெருமானுடைய திருவருளே ஆணவமலதநி னினறகனற நலவாகள அறிநதாலலலாமல (மலசமபநதமாகிய) குறறமுடையவராகள் அறிவாகளோ? (அறியமாட்டாகள) எ - று (கடிக)

நிரொடுங கனனி மாரை நிருமல னேறற பினறை
நாரொடு நெகிழ்நத சிநதை நறறவ சனக னெனபோன
சீரொடு சூணட மாதி நிகழுகரு சுதநி செயதநு
கேரொடுங தெயவ சொநதீ பெழுதர வோமஞ் செய்தான.

(இ - ள) (சானையாயொழுகிய) நீருடன சிதநிபுசநிகளாகிய கனனிகை களே மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள பெறறுக்கொணடபிறகு, அனபுடன் கனிநத மனதையுடைய நலல தவஞசெயத சனகமுனிவன, சிறப்புடன ஒமகுணட முதலிய வறறை வினஙகசததக சநதிசெயது, அழகுடனே தெய்வததனமையுடைய செவவிய அகினியானது அநிநிதிசெழுமபடி ஓமஞசெயதனன எ - று (கடிசை)

விமமிமாளிக கலனக ளாபப விநாயக னெழுநது மாநது
தமமடி தூகநித தூகநித தலதநினிட தேடி யிறறி
னமமியி னிருநதி பிணடய காருதி வளாதது சென று
மூமமூறப் பொரிகள விணை முனியிட வடடி விததான.

(இ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மூலவிமாஞலுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்தசை சென்று, இறுதியில அம்மியினமேல வைத்த, பினனர் ஓமஞ் செய்து சென்று, வீணைமுனிவனுகிய நாரதமுனிவன மூனறுதரம் பொரிகளேயிட, தீயிற சொரிந்தனர். எ - று. (கடுடு)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத திருந்துபின னுங்குச செயதற
குரியன பலவு முறற வொயியன லெழுந்து தாதை
விரிமலாப பதத்திற ருழுந்து விமலையை வணங்கி னினறன
கரிவதாட டடங்கட செவ்வாய்க காதலி மாக ளோடுமை

(இ - ள) அகனினியைப பிரதக்கணஞ்செயது பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பினனா அச்சமயத்திற செயதற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளேயுஞ் செய்துமுடிக்க, விரைந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள) கருமைவாயந்த வாளபோனற பாயந்த கணகளேயும சிவநத வாயையுமுடைய மூனவிமாகளோடுமை, தநதையாகிய சிவபெருமாஞடைய மலாநத தாமரைமலாபோனற திருவடியிற பணிந்து, (தாயாகிய) பாவதிதேவியாரையும பணிந்து நினறனா எ - று

விமலை - மலசமபநதமிலலாதவள். (கடுக)

இருமுது குரவா பூரித தெழுபெருங கருணை நலகிக்
குருமணித தளிரின வைகக கூரிகர ணணே நோககத்
திருமறு மாபான ருழ்ந்து தேவாகோ னெடுத்து நீட்டப
பொருவிரும பூல மாதி முறையினற பொறப வீந்தான.

(இ - ள) தாய் தந்தையர்களாகிய பாவதி பரமேசாகள் மனம்பூரித்துத் தோணிய பேரருளேத்தாது, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செயது, திருமாலெக கண்களாற பாராதது கடடளேயிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவா (அவா கருணைக்குவியாது) பணிந்து, தேவதாசனுகிய இநதிரன எடுத்துக கைகளால நீட்ட, ஒப்பிலலாத சாமபூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனா எ - று

திருமறுமாபான - திருமகளேயும சிவதசமெனனும மறுவையும பொருந்திய மார்பையுடையவன, திருமால் (கடுஎ)

வஞ்சிரங் கலனகண மறறு மலகிய வனகந ராஜி
யுத்தமத் தலேவ ரான வுருத்திர கணம்மு ருகப
பதத்தியின விணடு நலகப பரமனு ரருளாற றேவக
கொதத்துறு முனிவா யாருகுங கொடுத்தனா கறப காஜி

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களேயும பிறவற்றையும, மிருந்த அகந்தாமூகல் உத்தமத்தலேவாகளாகிய உருத்திரகணமீருக வரிசையாய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானு தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களேத் தேவாகளுக்கும கூடடமாகிய முனிவாகளுக்கும மறறெலலோருக்குங கொடுத்தருளினா. எ - று.

அருந்தாஜி எனறது அடடவித்தியேசுராகளே. (கடுஅ)

குறைவறப் பொருள்க ளனைமிக குழிதகபல வரமும மயார்க்கு
நிறைதர வருளிச செய்து கெரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனுங ககன்று வேறோ ரிடதகினி திருநதர ஞக
வறைகழற பெருமான வீதி யடுதகிடும விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள) குறைவினறிப பொருளகளேயலலாமல விருமபிய பல வரங்களே யும் எலலோருக்கும (மனமானது) நிறையுமபடி யதுககிறகிதது, உமாதேவியாருடன எட்டுத திருக்கரஙகளேயுடைய சிவபெருமானர அவவிடதகினினறு நீஙகி வேறோ ரிடதகில எழுநதருளியிருககவும, ஒலிககின்ற வீரக்கழலணிந்த விநாயகககடவுள திரு வீதியிற செலலும திருபபவனி விழாவை மேறகொணடனர. எ - று. (கஙக)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருபபி னேறினர விநாயகப பணைவ னெழுநது
மருபபி ராயிர மேநதயி ராவணி மெனனும
பொருபபி னேறினை பொழிநதன ரமரா பூமாரி.

(இ - ள) கோஙகருமபுபோனற பெருமைவாயநத முலைகளேயுடைய சிதித் புதநி தேவிகள அழகிய இரதநினசிவிகையில அனபுடன் ஆரோகணிதநாகள. விநாயகககடவுள எழுநது இரணடாயிர கொமபுகளேயுடைய அயிராவணமெனனும வெளளானேயில ஆரோகணிதனர தேவாகள மலாமழை சொரிநதாகள எ - று.

அருமபு - அருபப; இது வலிதநல விகாரம. பொருப்பு - மலை, ஈண்டு மலைபோனற பேருருவுடையதெனனுங குறிபபால யானையையுணாதநியது. (கசுo)

அடைநெ டுங்கட லுடைகுடிகவ வாழ்நதபல லியமு
மடைய டைதிதன மஙகல வாழ்துதுட னெழுநத
குடைக ளிதநன மிடைநதன கொடிநிழை கவரி
புடையி ரடின வசைநதன பொருவிலசாந நாறுமி.

(இ - ள) அடைநதுள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாறபோலப் பல வாதியஙகளு முழஙகின (அகடலினே) மலையடைதசாறபோல மஙகலவாழ்த தொலிகள உடனே யெழுநதன குடைகள கவிததன துவசஙகளின வரிசைகள நெருஙகின. சாமரைகள இருபுறஙகளிலும இரடின. ஒபபிலலாத சாநதாறறிகள அசைநதன. எ - று

கவரி - கவரிமான மயிரினால் செய்தது சாந்தாறறி - சாநதுபூசியதை ஈர மூலரசசெய்வது, இனனே விசிறியெனறும, சிவிறியெனறுஞ சொலலுவா. (கசுக)

கினன ரதிதிசை யெழுபபினர கினனர ரெதிரே
யனன மெனனடை யரமபைய ராடினர பிரமபிற
றுனனி ருஞ்சனம விலகினன றுகளறு நநதி
யெனனே யாளுடை நாயக னெழுநதனன் வீதி.

(இ - ள) கின்னராகள் கினனரபபட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னர் கள. (விநாயகககடவுளுககு) எதிரிலே, அன்னம்போலும மெலலிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள நடிததாகள. குறறமறற திருநதிதேவா (பொற) பிரம்பிஞல் நெருங்

கிய பெரிய சனததொருதியை 'விலகுகிஞா (இவ்வகைய சிறபபுகளோடிம) எனனே யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள திருவீதியில திருவுலா வெழுநதருளினா. எ - று.

கினனரம - ஓரவகைபபறவை இது ஆணும பெணணும பிரிவினறி வாழு மியறகைபறறிக கினனர மிதுனமெனச சிறபபிததுச சொலலபபடிம இனிமையுடன பாடிம இயறகையது. (கசுஉ)

புரகரு நாயக ஞதியோ போறறிட மதகீர
பரகரு மானனத தெமபிரான பைபபய கடவுங
கரகருன சீறகிய வீதியிற கனனியர பலரு
மரகரு நீரகொடு முநதுறச சுழறறின ரகனறார

(இ - ள) திதிகக்கடவுளாகிய திருமால முதலாயினோ துதிசெய்ய, மதநீர் பரவசசெயயும (யானை) முகதததையுடைய எமது பெருமானுகிய விநாயகக்கடவுள மெலல மெலலச செலலததிம, கைமமலையாகிய அயிராவணமானது சனற திருவீதியி லுளள பல கனனியாகளும ஆவலோகக்கொணடு முறபடச சுழறறிச சென்றாகள எ-று

ஆனனம - முகம கரகருன்று - இது இரணடாமவேறறுமை யுருபும பயனு மூடன ரெருகவிதாகை, கைபையுடைய மலையென விரியும, யானையெனபது பொருள (கசுஙு)

கனன லினசெழுங கடிகையுங கதலிமூன ஞன
வனன மெனகனிக திளகளு மலாகளும பொரியு
மினனெ னிபபல மணிகளு மெலலியன மடவார
முன்னா வீசினா வணங்கினா மோகமுற றனரால

(இ - ள்) மென்மைதனமையுடைய மாதாகள் (விநாயகக்கடவுளுகு) முனனதாக, செழிய கருபபுததுணடுகளோயும வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல லிய பழகுகளுலோயும, மலாகளோயும, பொரியையும, மினனலபோலும ஒளியை யுடைய பல இரதனஙகளோயும வீசிபபணிது மோகங்கொணடாகள எ - று

வீசினா - வணங்கினா எனபன முறறெசசஙகள (கசுச)

இநதக காலைபை யொபபவ ரிலலியென றெருதது
மநதக காலினு லசையிர வலலியிற றுவணடானை
முநதக கேடடொரு மாதுநான முயங்குமா நினைநத
வநதக காலைக்கு ரகேநாக கிணகொலென றுழனறாள

(இ - ள) இநதக்காலையை யொபபானவாகளிலெனறு கூறி, ஒரு பெண் இளந்தெனறலாலசையம இளங்கொடிபோலத தரவணடனன அதைக முறபடடுக்கேடட (வேறு) ஒரு பெணணான கூறறபடி கருதிய அநதக்காலை, கரு ஊறுகப்பாதது னோ? எனறு கூறி, (அவளமீது) கோபங்கொணடனள எ - று

மநதம் கால - இளமையாகிய காறறு, வலலி - கொடி காலை - இளமபருவ முடையவன ஊறு - இடையூறு (கசுஙு)

ஐது நாயக னணிதலா லணிகளமே ரழகு
செயத வாலென வெவாருத்திமற றெருதது நோ சீறி

யுயதல வேணமீம லொருததணை நிணைபபொழி முன்னை
வெயது தூதுபோய நினறதென மனமென விதிதகள

(இ - ள) அழகிய இநநாயகன அணிதலால ஆபரணஙகள மிகக அழகினைச் செயதனவெனறு ஒருபெண மறறொருபெணணெதிரோ கோபிதது, நீபிழைகளவேணடுமாயின இவவொபபறறவனை யெணணுதலே யொழிக (ஏனெனில) எனமனமானது முனனரே விநாயகது (அவனிடதது) தூதுசெனறிருகக்கினறது எனறு கட்டளையிடடனள் எ - று (கசுசு)

சிததிபுததிதக திருமுக நோககிய மூலைக
ளெதத வகையா லணிகுமா றருளதவம புரிநதார
முதத மெனமூல காளவா முலையினென முகபபாரத
தொதது மெனபயன றவபபிலே மெனறன ளொருததி.

(இ - ள) சிததிபுததிதேவிகள தமமுடைய திருமுகததைப பாரதது ளள மூலைகளே இபபுனிதமானவன தனனுடைய அழகிய திருககரஙகளாற புலலுபவகையாக அரியதவததைசசெயதாகள முததுமாலையணிநத மெலலியமூலைகளே, அவவிருவா மூலைகளேபோல என முகததைபபாரதது ம (அதறை) ஒததிருநதும யாது பயன? நாம தவமுடையேமலலேமெனறு வேறொருததி கூறினள எ - று

திருமுக நோககிய மூலைகள - அணணநதுளள அலலது மேனைகிய கொஙகைகள முததமெனமூலைகள எனறதை முததமணிநத என மூலைகளேயெனறுவது முததமணிநத மெலலிய மூலைகளேயெனறுவது பதபபிரிவுசெயக மூலையிணைநதில இன ஐநதனுருபு ஒபபுபபொருளது தவமிலே மெனறது மூலையையுநதனனையும உளபபடுததுகிறிய தனமைபபனமை வினைமுறறு (கசுஎ)

அருவி பாயமதா விழிகளா லமாரு நோக கிடரீதா
துருவஙு தோறறலி னுயாமதக களிறறினமேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி ளைகலே சோவது மதிதநிலா ளொருதநி.

(இ - ள) அருவியாறு பெருகுகினற களிபபெயதிய கணகளாற பொருநதிப பாரககு மிடஙகடோறும, திருவுருவமானது காணபபடினால, உயாநத மதபபெருகையுடைய யானையினமேறி பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலராதாமோ? எனறு மறறொருவதறகு நீஙகாத சுநதோகதைதப பொருநதித தன ஆடையானது சோதலே மதிதகாளிலள. எ - று

காமமயகுறறவள தான கருதிநாயகனுடைய தோறறததை யெஙகெஙகுஙு காணடலின "அருவிபாய்மதா * * * * ஒருவரோ பலரோ வெண வொழிதராவைய மருவிளுா" எனறா (கசுஅ)

தொழுதுகினறவா கைகளே தொடியொடுஞ சிறநத
கொழுகொம பினமியே குழையினங கொடியென விறைஞசி
யெழுத லிலலவா நிதமபமே கலையொடு மிருநத
விழுமை மையலகொண டடுதநிடு மெலலியா குழாதுளள.

(இ - ள) மிகக காமமயகுறறது (எமபெருமானே) நெருஙகிய மாதா கூட்டதிலே (எமாிறைவனை) பணிநத, நினறவாகளுடைய கரஙகளே வளைகளோடுஞ

சிறந்து விளங்கின். கொழுகொம்பில்லாமல் தளர்கின்ற இளங்கொடியைப்போல நமஸ்கரித்து எழாதவர்களுடைய நிதம்பங்களே ஆடகளோமெமிருதனை. எ-று. (கசுக)

அண்ணன் மார்பக மணைகமாட டாதகைத தணியி
னண்ணி லேமெனை நகைவலா நழுவின சிலாகசு
வண்ண வாரகுழன மனைநெழ்ந தமைதிரிப பபுபோற
மிண்ணென் யாபபினிற றீாந்தற நெகிழுநதன சிலா நசு.

(இ-ள்) விநாயகக்கடவுளுடைய நிரமாபினைத சுழுவமாட்டாதகைகளிற் பொருநதியிரேமென்று சிலர்களுப பிரகாசிகினைற னகவனைகள நழுவின சிலாகசு அழகிய நெடிய கூந்தலகள, அவாகள மனமுருகினமையை விளகருவதுபோல வலிய கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ சோர்ந்தன. எ-று (கஎ0)

ஆடி னுசில ரவினயத தாலகந தெரிதறுப
பாடி னுர்சிலர் பரிவொடு சுழிஞசிபபண் ணமைநதது
நீடி னுசிலர் நிமலனைக கூபபா வலியி
னூடி னுர்சில ருணனிய பாவனைக கலபபின.

(இ-ள.) சிலமாதாகள (காமவெறியால தமமைமறநது) ஆடினுர்கள். அவி நயமுறையுடன தம்முடைய மனகருதறை வெளியிட்டு சில பெணகள பாடினுர்கள். அன்புடன் சுறிஞசிபபணபொருநதிய சிலநமகையாகள நீலேதறாகள. எண்ணத் தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியாற சில பெணகள (இறைவனைப்) புணாகினறபாவனையாக ஊடலகொண்டாரகள். எ-று.

காமமேலீட்டினுல அவாகள செயவனதெரியாது ஆடலபாடல் முதலியவற் றைச் செய்தாகளென்பது கருதது (கஎக)

இனைய வாறுபன மாதரு மேமதகினா மயஙக
வினைய லாருதா வித்தகன விைாமத சலததா
னனையு மாமுகத தொருதறகலீ நலதகாக வுருநதிப
புனையுமவீ திகள வலமவாது கோயிலுட புகுநதான்.

(இ-ள.) இவ்வகையாகப பலமங்கையாகளுக துதிசெயது (காம) மயக்குறும் படி, விணைசமபநத முழுவதையுமழிச்சும ஞானசொரூபியாகிய கணேசபெருமான் மணமமைநத மதபபெருகினுலே நனைகினற பெரிய முகதறையுடைய அயிராவண மென்னும் வெளளானனையை நனமைபெறச செலுதறி, அலஙகரிதறிருகுக திருவீதி களே வலமாக (ப்பவனி)வநது திருகோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனா எ-று. (கஎஉ)

தருவுந தேனுவுஞ சங்கமும் காமரை நிதியுக
திருவி னீடுசிந தாமணிய நிரளகளுமை வெவ்வே
றுருவு தாங்கிநின் றவ்வவ ருவகுமா விருநது
பருவ மாமழை போனமெனப் பணிபொடிம பகாந்த.

(இ-ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வ மிருக்த சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) நிரள்களும் பலபலவடிவங்களெடுத்துநின்று தாஙகித்தொரியும் பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவரவர்கள் களிப்பெய்தும் படி சிறந்த விருந்தினைத் தருநியுடன்செய்தன. எ-று (கஎக)

வளைந்த நாடொறு மன்றனமங கலவினை சாலப்
புரிந்துசூறுமுற் றியவெழி நாடெலாக தவிசிற
றெரிந்த பூணிழை மாதெகடுஞ சிவபிரா னிருப்ப
வரகுதை தாதர வணிவரு மடுததிறைஞ சினரால.

(இ - ள) அளவிடட தினங்கடோறும திருமணசநின மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செயது மகோற்சவமுடிகத மறறையதினததில, அழகிய பீடததிற் சிறநத ஆபரணங்களை யணிநத உமாதேவியாருடன சிவபெருமானார எழுநதருளியிருகக, தன்பமகலும்படி எலலோரும ஒருங்குசோரந்த வணங்கினாகள எ - று

சாறு - திருவிழா ணடதததிருமணம (கஎச)

மாயன மாதிரத தலிவாகள் பதினெரு மூவா
மேய சாரணா கினரா மேமதரு சிததர
ஞய மாதவா தொலபுனி யரசாக வெவரு
மேயு மாறருள கொண்டிதம முலகமெய நினாக.

(இ - ள) திருமால - ஆடடகிகருபபாலாகள - மூப்பதமூனறு தேவகை யினர - பொருநதிய சாரணாகள - கினனாகள - மேமபாடுடைய சித்தர்கள - புனித மாகிய பெருந்தவிகள - பழமையாகிய பூலோக மனனாகள - முதலிய வெல்லோரும (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருநதுமாறு கொண்டி தஙகடங்களுலகஙகளே யடைந்தார்கள எ - று

பதினெருமூவரினாறது மூப்பதமூவா அவாகள ஆதிதா பன்னிருவர; அச்சுவினிகள இருவா, உருதிரா பதினெருவா, வசுகள எணமரினாக. (கஎடி)

கநத ராகிமுன னுடனவருந காரண ரெவரு
மைநத ராகிய கணசரு மணமக னிகளுந
கொநறு லாமலர சூழனமினை மணியமெரு சூழ
வெநதை யாரெமூந தருளினு சிருங்கயிலாயம.

(இ - ள) (இளைய பிளளையாராகிய) முருககடவுள முதலாக முனனே உடனவநத முகியமானவாகள யாவரும, (மூதத) பிளளையாராகிய கணேசபெருமா னும, (சிததி புததிகளாகிய) திருமணபபெணகளும, மலாகொததமைநத கூநதலையு டைய உமாதேவியாரும உடனசூழநதுவர, எமது தநதையாராகிய சிவபெருமானர திருகயிலாயகிரிக கெழுநதருளினா எ - று. (கஎஙு)

அங்கு வீறமிரு நதைமமுக நைநதொழில புரிய
வெங்க ணுயக ணுகிய வீரமப னிருபாற
றங்கு மாதரா ரோடுதன னுலகினை யடுதது
பொங்கு கர்தலி னளவளாயப் போகமூற் றிருநதான.

(இ - ள.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானர அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருநத பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செயய, எஙகள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள இருபுறஙகளிற பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன தமதுலகினைச்சார் ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர. எ - று.

ஐமமுகன்—ஈசானம தற்புருடம அகோரம வாமதேவம சத்தியோசாதமென் னும ஐந்து திருமுகங்களையுடையவன ஐந்தொழில—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோ பவம அநுக்கிரகமெனபன. (கஎஎ)

அனறு மனறலி னுடனிருந துயாதன னெதனீ
யினறு சொலலியு முயாதன னெனவியா தனுகரு
மனறன மெலமலர் வாழ்கலகயான வருதன னெனனு
நனறு ளாதனன பிருகுமா தவனரா திபறகு.

(இ - ன்) அகாலதநில, திருமணதநினுடனிருந தசசிவிதநேன அதனீ யிப்பொழுது (உனகருச) சொலலியும உசசிவிதநேனெனறு, வியாசமுனிவனுகரு மணமபொருநதிய மெலலிய தாமமலரில வாழகையுடைய பிரமதேவன் கூறின னெனறு, சிறநத பிருகுமுனிவா சோமகாதமனனவனுகரு நனமுக(எதிதது)க கூறி யருளினா எ - று. (கஎஅ)

சிதநி புதநிக டிருமணஞ செபபினுய வியாத
பைதத பனைகப பணியாலய கலவரனப பரவி
மெதது வணடிறன மருகயி டவருயிய வீதத
வதநி றதநினக கெனென வறைகுவன மலரோன.

(இ - ள) வியாதமுனிவனே! சிதநி புதநி தேவிகளது திருமணவிபவதநை யெடுதநதச சொனனேம. (இனி) படதநையுடைய ஆதிசேடனேச சயனமாகவுடைய திருமால விகாயகக்கடவுளேத துதிசெயது, மிக வணமைதநகிய வலியமைந்த மது கயிடவர்களெனனு மசுராகளே யுயிரபோகிய அதநிறதநையுய கேடபாயகவெனறு பிரமதேவன கூறலாயினன. எ - று. (கஎக)

திருமணபபடலம முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ககஉடு

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந தனனிற பாறகட லடைப பனனி
விணடெண டியிலும போதவ விணடுவின காதி யினறு
மணடிய மதுகை சாலற மதுசூ டவுக ளெனவ
வண்டாக னிடகக ணுட வசுராக டோனறி ஞரோ

(இ - ள.) முன்னொருகாலதநிலே, திருப்பாறகடலிற சேவ சயனதநிலே திரு மால் (யோக) நிதநிரை புரிகையில, அதநிருமாலின காதுகுழுமியிலிருந்து தொருவ கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களெனனு, தேவர்களிடக்கணகளாகுமபடி இராக்கதா கள் பிறநதாகள. எ - று.

இடக்கண்ணுதித்தல் துர்சகுனமாதலின மதுகயிடவர்கள் தோனறியபோது அமராக்கு அஞ்சாடிற்றெனபா "அண்டாகளிடம்வுட" என்றா. (க)

வேறு

வெருக்குழியு மிடிகருவும் வெருகுகொ ளுருவமு பிறையெயிறுங்
திருக்கிவிடித்த முகமயிருஞ செங்குரு சியுருன துடையவராய்த்
தருக்கி யுறைகரு நெடுமாயன றூணியு நிகழ்த்த சருநதவதகி
விருகரு முனிவா பெரியவாக ளெலலாரா தமையு மவமதிதகதார்.

(இ - ள்) பூனையின் கணபோனற கணகளும, இடியொலிபோன்ற குரலும், (கண்டோர்) அசசமகொளளதகக சேகமும, பிறைசசநதிரனபோனற (வளைவாகிய) தகதகளும், மூருகிவிட்ட முகமயிரும, செநத தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) ஈன ரூக அமைத்தவராகளாய, (அவவகாரகன) நிருமாநத துயிலபுரியும நெடிய திருமா லையு நிநதித்தது, ஆரிய தவகசெயலிற பொருநதியிருகரும முனிவாகள பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதிததார்கள எ - று.

வெருகு - பூனை பிறைபோயிறு - வகிரைததசம குரலி - ஆணமகன் தலை மயிர் நெடுமாயன - திரிவிகிரமாவதாரங்கொணடு நெடுகிய விணடு. (உ)

வடிகரு மாையி னெனபியொழுக மாறறிப புவியி னுயிரலலாது
முடிகரு முடிவை்க துபாரலகின முடியா தமரு பிறைபாரா
யடிகக நினைநதன விருதிவொரு மலாபீ நிருகரு மெனைமுனைாப்
பிடிக்க வடுததா வாகளுரிப பேதுறற றூருவங கரநதேனுல.

(இ - ள) தெனனிய வைதிகமாாகளதில நடதலால மாறபடுதது, உலகி லுள்ள பிராணிகளைத் தனபுசெயது சிரஞ்சரகு முடிருடி, உயாவாகிய (தேவ) லோ கததில இறவாதிருகருக தேவாகளைத தனபுசெயயுகாருகி, அநத (மதுகயிடவா களை) இருவரும முதலிலே சாமமாலரினபேரில வசிகரும எனனைப பிடிகருமபடி கெருங்கினாகள (யான) அவாகளருகுபபயாது மநிமயகுமடைநது என வடிவை மறைததேன எ - று.

பேதுறல - புத்தி மயங்கல (ங)

உருமுக் குரலவேங கையினகமபோ லுருகொள் பகனறை மலாத்தொ
மருமக குரினை மதக்களிறறு வெனப் பெருமா டிருவருளாற [டையன்
கருமைக் கடலபோ னிறதவகைக கமலத் தடங்கட புயலவண்ண
னிருமைப் பயனுட கெடவழிகரு மென்று திருப்பாற கடலடுதேன.

(இ - ள) இடிபோனற குரலொலியையுடைய புலியினகமபோலுமுருகொ ண்டுள்ள கொனறைமலாமாலையையணிநத நிருமாபையுடைய தலைவராகிய மதமபொ ழியும் யானைமுகததையடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால, கருங்கடலபோலும நிறமமைநத மதுகயிடவாகளை, பரநத தாமரைமலாபோலுங கணகளையுடைய மேக வணணருகிய திருமால (அவாகளது) இருவமபபயனுங கெடுமபடி யழிப்பாரென்று இருபபாறகடலை யடைநதேன எ - று.

உருமுகுரல் வேங்கையினகமபோ லுருகொளபகன்றையென்றது புலி நகக்கொனறை இது புலிகொனறை யெனறும, இலுகிலுபபையென்றும வழங்கும். உருமுக்குரலெனறது வேங்கைக்கு விசேடனம. (ச)

உறைரு மவரை யிடையெழுபப வுயாமா மரையோ தாமையினை
மறங்கொப பளிகரு மரவஙணையின மலாகணை படுகரு நெடுமாயன

நிறைகொப் பளிக்கு நிதநிதையாக தேவி யவனே விட்டொழிய
வறைகொண் மனதது வியாதனெனு மநத ளுள வழுதநினைண்

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருநதிய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செயயும் அதநிருமாலைத துயிலுணாதத உயாவாகிய சிறபபமைந்த வேதமோதாமை யினால, வனமைமிகுந்த சேடரயனதநில தாமமாபோனற கணகள துயிலுந் திருமா லின நிறமிக்க நிதநிதையாகிய தேவியானவள அவனைவிடடு விலகுமபடி (ஆலேகான) தநிசெயதேன எ - று (இ)

சாவித நிரியாய்க சாநதியாய்த நந்த சுவாகா சுவதாவாயப
பாவித நிமுழுத தொழிலாகிப பண்ணு வோராய்ப் பாரபபதியாய்
மேவிற விடுநற கீலையாதி வெவவெ ருள காலமா
யாவிதநயரும பரிதாக மாகிப பரையா மாமாயி

(இ - ள்.) சாவிதநிரியாகியும, சாநதியாகியும, தநத சுவாகாவாகியும், சுவதாவா கியும், வழஙகுகினற முதலெழிலகளாகியும, (ஏற நிலைதத) செபபவாகளாகியும, பாரப பதியாகியும, பொருநதிய நலல கலைமுதலிய வெவவேறு வகைபபடட காலமாகியும, கொட்டாவிவிடடு இளைபபமடையத செயயும பரிதாகமாகியும, பரையாகியுமுளள மகா மாயியே! எ - று.

சாவிதநிரி முதலியன சதநிவிசேடஙகள சுவாகா சுவதாவெனபன மநதர விசேடஙகள் கலியாதி வெவவேறுனகாலமெனறது பரமாணுவிறணடுகொணடது அ ணு அது மூனறுகொணடது திரிசரேணு அதுமூனறுகொணட தடி அது மூனறு கொணடது வேதை. அது மூனறுகொணடது லவம அதுமூனறுகொணடது நிமிஷம. அதுமூனறுகொணடது கலை அது நநதுகொணடது காடடை அது பதினெநது கொணடது லகு. அது பதினெநதுகொணடது கனனை அலலதுகடிகை அதுஇரணடு கொணடது முகூரதம அதுப்பதினைநதுகொணடது பொழுது அது இரணடுகொண் டது நாள அது பதினெநதுகொணடது படசம அது இரணடுகொணடது திஙகள அது இரண்டுகொணடது இருது. அதுமூனறுகொணடது அயனம அது இரணடு கொணடது ஆணடு எனறுசொலலபபடும. ஆணடு அலலதுவருடம நூறுகொணடது மாநுட ஆயுளகாலம மேறகூறிய மாநுடநாள முபபதுகொணடது தெனபுலத தோாகு ஒருநாள அவவகைத திஙகள பனனிரணடுகொணடது தேவாகளுகு ஒரு நாள். அவ்வகைய நாளகளகூடிய ஆணடு பனனீராயிரம கழிநதால், தேவாகளுகேகோ ஊழியாம். நாலசையுழி யாயிரஞசெனறால, பிரமனுக கொருபகல். இவை முதலி யன காலவ்சேடஙகள. (சு)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருககா திகளா மையாதி
மருவுமலகி லுயிராகிடொ றும வளரத நிகளும பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பரமாய நினபோ பகாவாரியா
பொருவி லாதாய்க கினிதடியேன புகலப படிவ தொனறுளதால.

(இ - ள்.) இருளுமிருளுதகக இரவாயிருகின்றனே இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருகினறனே பொருநதிய எணணில்லாத உயிரகளிடதநிலெல்லாம வளர கின்ற பல சகதிகளாயிருகினறனே பருகுதகக அமுதமயமாயிருகினறனே. பொற் பணமைபோலபவனே! உனனுடைய நிறபலப பெயிதத்சொலலவாகல யாருளார?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொலலத்தக்கதொன்றுணடு (அஃதென னெனில்.) எ - று. (எ)

அரக்கீ ரவணர் முதலான வரடடா முடிசெங களதருட்டிப
புரக்கும பெருமா ளுலகளருந புலவா பெருமா ளனபாகலி
துரக்கும பெருமா ளுல்வயததாய்த துயிலகின ருனமற றவன்விழிப்ப
விரககம புரிநது புறததேதகா யெறறுந கெனினீங குரைபபகேளை.

((இ - ள்.) அரககா அவுணா முதலாகிய அரட்டாகளுடைய முடிகளேச செவ் விய போாகளததினே உருளசசெயது (அடிபியகளேக) காகருத தலவனும, (திரிவிக் கிரமாவதாரங்கொணடு மாவலிபால மூவடிமண யாசிதது) மூவுலகங்களேயும திருவடி யாலளநத தேவராசனும, பததாகளுடைய தனபகளே யொழிகருங கடவுளுமாகிய திருமால உன வயமாகித துயிலபுரிகினறனராதலின, அவவிறைவன கணவிழிகரும் படி தயைபுரிநது புறததே செலவாயாக அஃதியாதுகெனின இபபொழுது சொல் லகேட்பாயாக. எ - று

அரககா - இராடசகா. அவுணா - அசுரா அரடடா - குறுநிலமன்னாகள்; ஈண்டுக கொடியோரையுணாதகியது (அ)

தொகக தவததான முறபிறபபிற தேருலா வரமென பாறபெறறா
மிகக மதுகை யுடையவராய விடைபி செலலி லிபபிறபபின
மகக ணடுங்கச சுரரருங்க வநதா மாயை கரதனறித
தகக வுயிராசாம பாரொணணாத தாகக முயலரு நீங்கடுதீதனை.

(இ - ள்) மிகுநத தவததிலுல, செறை சனனததில தோலவியடையாத வரத தை யெணணிடதது பெறறவராகளாகிய மேமபடட வெறறியை யுடையவராகளாய், இநதசசனனததில, திருமாலின சாதுகளில மாதுடா நுங்குவும தேவாகணங்களும் பிறநதாகள. (அவாகள) விணடுமூாதகியின திருகரஙகளாலனறித தருதியாகிய உயிர கழியமாடடாகள [இறவாகள] எனனை யெதிராக முயறசிசெயதாகள (அவாகட் கஞசி) ஈணடுப போருதேன எ - று (க)

அதனரு திருமால கண்படைத்த வுவண மாவி தமைசசெருபபக
கதமாய திகிரிப படையாணைக கழலன்று நீங்க வேணடுமென
விதமாா மொழியாற றேறதிரிதத வெஙகன திருங்கி நிததிரையற
புதமாா தரவே விலகியது புருடோதத தமனு மெழுந திருநதனர.

(இ - ள.) அககாரணததிலுல விணடு பகவான துயிலொழிநது அவ்வவுணர்க ளுயிரைக கொலலுமபடி, கோபம பொருநதிய சுதரிசனமெனனுஞ் சககராயுதமேந திய திருமாலேபபிரிநது நீ செலலவேணடுமெனறு இதவாதைகளால தூதுசெய்த வெனக்கு அபபொழுது (மனம) இரஙகி நிததிரையான றுறபுதமாக விலகிற்று புரு டோததமனுகிய திருமாலும் (துயிலொழிநது) எழுநதிருநதனா எ - று.

புருஷ உததமன = புருஷோததமன. புருஷர்களிற சிறநதவனென்பது பொருள். (க0)

ஆய பதத்தி னவுணாகளா லலைபபுனை டமரு மருதாருங
ஞாய திருபபாற கடலடுத்தத தொழுத முறையிட டாரெடி யோன்
மேய வெனனை பபாரத திங்கடிபப வினைந்த கருமம யாதெனனப்
பாய பரவைத திருபபாயற பகவ கேளென மிதுசொனனேன.

(இ - ன) ஆகிய அநதசமயதநில (மேற்கூறிய) அசுராகளால தனபமடைந துள்ளதேவர்களும புனிதமாகிய திருப்பாறகடலையடைநத (திருமாலைப) பணிநது (தஙகள குறைகளைசசொலலி) ழறையிடடாகள திருமால (ஆகுப) பொருநதிய எணணப்பாரதது நீ யிஙகுவருறதருணடாய காரியம யாது? எனவினவ, பரவிய பாற கடலிற சிறநத சேடசயனத்துளளபகவானி கேடபாயாகவெனறிதனை (அவருகுச) சொனனேன. எ - று

பாயல - படகை. பகவன - அறறுணசெலலன (ஈக)

வே று

மாயை மிகவா மதுகயி டவரென விருவா
ணாயை நினரெவி யழுகுனிற மீருனமின ரவாகளுந
தாயை நநதையை யெனறினப பிறாகளசாற றுது
சேயை யெனனுமா றவாகளீர செருதிடா யெனறான.

(இ - ள) பரிசுதது னே மாயாசதி மிகவகளாகிய மது கயிடவரென றிரண்டசுரர்கள தேவரீருடைய காதுக்குழையிலிற பிறநதாகள அவாகளுகுத தாயுந தந்தையுமெனறு தேவரீரைப பிறாகூறவொட்டாமல, அனனியனெனறு சொலலும்வசையாக அவாகளேச சஙகரிபபீராகவெனறு (திருமாலைநோகஙகி) கூறி னேன. எ - று.

தாயை - நநதையை—எனபவற்றில ஐகாரஙகள சாரியைகள் "வணடமா கொனறை யான்முன் வருதலீ யாரையெனறனை" எனறாபோல சேயை - தூரதது ளளவன். (ஈ2)

கஞச மனனகா னவாதிற முழுவதி நாடி-
யஞச லீரென வமரருக குரைதநம ராக
ணெஞசு தண்ணெனு நெடுமபடை பலவுங்கொன் டெழுநது
கஞசம வெனறகை வலமபரி சோகதினை கனிவாய்.

(இ - ன) விடமபோனற அவவசுரா வலலபமுழுவது மறிநது, பயப்படாதீர்க ளெனறு தேவாகளுகுகூறி, பகைகாகள மனநதணணெனறதாக பெரியபலபடை களேயுங்கொணடு எழுநதிருநது, தாமரைமலைவெனற திருகசாதநிலேநதிய வலம புரிசசஙகததை (கொவவை) கனிகளுசு சமானமான திருவாயிலவைதது எ - று,

இசசெயயுளில் வலமபுரியெனறது பாஞ்சசனனியம (கசு)

ஊழி நாளையி லாழிபோ லுரபபிய சஙகம
வாழி வாரெவி நுழைதலு மதுகயி டவாக
டாழி லாதவிவ வினையெலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ ளெடுபொரல் பாழியெல் றெதிர்ததா.

(இ - ன்) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துளையில தழையவும், மதுகயிடவாகள் குறை தலிலலாத விசசகொலி யெழுப்பியவன சருதியான மேமபாடெடையன அவனுடன போர்செய்தல மேமபாடெனறு (திருமாலுடன பொரபுரிய) எதிதசாகள. எ - று.

ஒறறை மாமலி வரவெதி ரோஙகிரு மலிமேபா
யுற்ற தாமென வுவணவா கொடியணி யபிதுக
கொற்ற மேஙிய தானவா குவவுதோ டிகாட டினவு
மூற்றி னேமது தீருமா முன்னினே யெனறா.

(இ - ள) ஒனறியாகிய பெருமலிவருகையில, அதறகெதிரெனறு உயாந்த இரண்டுமலிகள எதிதாதறபோல, நெடிய கருடகொடியையுடைய திருமாலே நெருஙகி, வெறறியைபபொருதிய மதுகயிடவாகள (எஙகள) குவிவாகிய தோள களின தினவு தீருதோம அஃதகலுமாறு கருதினேயெனறு சொனனாகள, எ-று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங குவலய மூண்டோ
லெடிவ ணுமையே நுங்கடோட டினவொரு காறு
மடைவ தனறியே யடகுஞ மஞசலி னொனறுன
படைவ முஙகினா பாவமே யுருகொணட பதகா.

(இ - ள,) தீயோராகிய மதுகயிடவாகள இவவிதமாகச்சொல்லவும், உலக மூண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூாதியானவா, உஙகளுடைய தோட்டினவு அழிவதுணமையே அது (மீணடு) ஒருகாலதலிலும வருவதலலாம லடகுவோம. அஞசாதீர்களெனறனா பாவமேவடிவாகக்கொணட ழிழமகள ஆயுதஙகளேயுபயோ கிததாகள. எ - று (கசு)

கூளி வான்படைக் கொறறவை யெழுநதுகூத் தாட
வாளி தூபபாகண மாறறுவ வசசிர மெறிவா
ராளி யேயிறன வாரப்பாக ளியிலெறிநா விடபபா
தூளி போாததெழுச் சுறறுவா வாலமா தொடஙகி

(இ - ள) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய தூகாதேவி (களிதது) எழுநது நடிகருமபடி அதிதிரஙகளைச சொரிவாகள, (பாணயகளை) விலகருவாகள, வசசிரததை வீசுவாகள, ஆணயாளிமலயபபோல ஆரவாரிபபாகள, வேறபடைகளே யெதிரே செலுததுவாகள, வாட்போாசெயயத தொடஙகிந தூளிபோாததெழுமபடி (வலசாரியிடசாரியாகச) சுறறுவாகள எ - று.

கூளி - கழுகு, பூதம (கவ)

அணடமு வாயவிட வடிக்கலக ளகநெகிழாத துடையக
கொணட னீருகக குரைகடல வரம்பினைக கடபபத்
தணட மேருவின நெதிரெதிரா தாக்குபு பாசங்
கணடு நேருற விசுவா கடிவாகைப படையால.

(இ - ள) அண்டமானது வெடிபடவும, மலைகள் உளளுருகியுடைபடவும், மேகஙகள (சூலகொணட) நீரைசசிசுதவும, ஒலிகினைற கடலானது தன எல்லையைக

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவாகளாய எதிரெதிரே யடிசித்துக்கொண்டு பாசதைதை கொணடு நேர்நேராகக கடவவாகள கையிலுள ஆயுதஙகளால அறுப்பார்கள எ-று.

முடியை யன்னதான மொயமபமா தேரளினை யதனுரு
கடிகொண் மாபிணை யனனகார கவாணமற றுகணு
லடியை யனனதர லங்கையை யவகையாற முகபிப
படியி லாதமற போரையும பனமுறை புரிநதார.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும, வலியமைநத தோளதை தோளாலும, மண மலைநத (மலாமாலையணிநத) மாபை மாபாலும, தடையுள் தடையாலும, அடி யை யடியாலும, உளளஙகையை யுளளஙகையாலுமடிதது, எலலேயலலாத மறபோரை யும பலமுறை செயதாகள எ - று

கடிகொள மாபு - அழகிய மாபெனினுமாம அஙகை = அகமகை இது "அகமுனாசசெவிகை வரிஙிடையென கெமம' எனனுஞசூததிரதாலுமெது (கக)

இனன வாறமா பனனெடிய காலமேற றியறறிப
பொனனீ மாபகத திருநதிய பொனனுடைப பெருமா
னனன தானவாக காறறில னுடைநதுகத தருவ
னெனன வேகரக தெய்திளு னிருநதயி லாயம

(இ - ள) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெலலாததபோசெயத, திரு மகளே மாபிற் பொருநதிய பொனனுடையணிநத திருமால, அமமநதயிடவாகளுகரு ஆறறுதவராகி யுடைநதோடி கநதருவனெனறு சொலலுமபடி மகறநத, பெரிய கயி லாயகிரிககுச சென்றனர. எ - று

பொன உடை - பீதாமபரய கநதருவா மாயாவிதமையில் வலலவராதலின அவனையொபப மறைநதனரென வுமிதார் (உ0)

வெளளி யநகிரிச சாரலின விரிமலர பொதுமப
ருளளி ருநதிடந தமுவியா முறுநரம புளாநதான
றெளளு மினனிசைந்த திவவியாழுந் தலைவருக கிடமாய்
நளளி ருளுசெவி யேறறு நாதனு றமிநது

(இ - ள) அழகிய வெளளிமலைச சாரலில விகிதத மலாகள பொருந்திய சோலையிலிருநது, வீணையிறபொருநதிய நமபுகளே யிடம வகை முதலியன வுணர் நதுதைவநதனா தெளளிய இனிய இசையையுடைய சடவநதகக யாழவலலோருகரு இடமாகிகுளிர்ந்த பெரிய (குணடலமணிநத) செவிகளில தழையவும சிவபெருமா னுர அகனே யுணாநது எ - று

இதுமுதலிரணடு பாடலகள குளகம (உக).

பிருட்டி தருநதீ நிருமபனீ யழைதநிரும பிரச
மருட்டி மெல்லிசை யாழெழுஉம வானவ ரெளியர
வீருடட னுக்குசெங கவுதுவ மாபின னெனறு
தெருட்டி மறறவற கொணாகெனச செபபினா விடுத்தார.

(இ - ள) பிருட்டிதத்தனீயும் நிரும்பனீயும விளிதது, பெரிய தேனமணத் தை மயிகிய மெலலிய இசையையுடைய வீணை வசிகருக தேவன், பிதாசசதநிஞன்

இருவினையொழிந்தருளிய கவுதமமாபரணமணிகந மாரபையுடைய திருமாலென்றுணர்ந்தி, அந்திருமாலே யழைத்துவருகவென்று கூறியனுபபினர். எ - று

பிரசாபருடன் மெலிவினசயெனறது வீணைவாசிகருகிடந்தில எழுநரமபும் எழிசையுமபிய ரரி ச மப த நி எனபவை இவையே சுரலதந்தம கைகளிலுழை இளி விளரி தாமெனபபடிய இசறறுள மிடறறிரு சுரல நாவினுறறுந்தம அணணந் தாற கைகளினே சிரந்தாழை நெறறியா விளி கிரலரால விளரி மூகநாறறுரமெனப் பிறகரும இவறறிறுகோகை யுவமை முறையே மயில நடபம ஆடி கொகரு குயில குதிரை யானெடைறம, கவை யுவமை பாம தேன கிழான கெய எலம வாழை மாதுளங்களினெனறம, வாசனை யுவமை மெனலை முலலே நடமபு வஞசி கெயதல பொன்னிவிரை புனனை பெனவுங கூறியதுமுகஞ் பறறிமிசை சூலுட்சணங்கொளக

கிருநதி படதலே மீனாதது மீகடபட மீனதி
மருநதை யைகநதுபாய மாபபுப பூரிநாடி வளையி
னுருநத வெமபிரான விளிநதன மெனறுன ருவகபடு
கருநதினை முநினை னெடியவன காமரு கோயில

(இ - ள்) பூகணதலைவனாகன அதனைகேடடு உடனே சென்று, மணங் கொணட பகிய ரனவமாலையணிந்த திருமாபையுடைய விசதணுவுதரதியே! திரி புரங்களே ஓர நொடபபொழுதில சினகங்கொளித்த எமது சிவபெருமான (உனனே வரும படி) அழைதனரென்று ரன (அதைக்கேடட) திருமால களிபபுறறு மனதினும முறபடி அழகிய திருக்கோயிலை யடைநனன எ - று (உசு)

காவல கிலைபப கைகொளாறற கிறைபுரியட பிருந்து
சேவல கொடியானை மிருமுகனை மெயயறற வளைபபி
மேவாவில சாவணரு மெபபாவை மெயபபரிய கிருநத
தூவில சைநதலைத் திருநகயாழ நகனை நிதாடங கினனே

(இ - ள்) காவலாகவுளள திருநந்திதேவரைக கைகூபபிப பணிநது (திருக கோயிலின) உளளேபுகுந்து, தெவதேவனுகிய சிவபெருமான திருசசநநிதியிறசென்று திருவடிகளே பணிந, கெடிசலிலலாத திருபபோகமாக (அருளப) பெறறு, ஒருபக கவிலிருநது, சாலிலலாத சைதலவறிலை (ஏறறி) திருநத வீணையை (மீளவும) வாசிகக,நிதாடஙகினர எ - று. (உஏ)

வேறு.

பிளளே மறியணிநத பெபபமான மிருவடியை
யுளளு மவாகட டருந்தெபபரு ளுணடீட
மெளள நறுமெகம விழைபூசி விளகருநது
கணணா லெலியாது கடலுலகங காதலிதத

(இ - ள்) இளைசசநிறமான யணிநத தலைவா (ஆகிய தெவரீருடைய) திருவடி யைக் கருதபவரகளுக்குக கிடையாத பொருளுளளீதா ' நலல கெயயை (பருக) விருமபி மெலல விளகைகத தூணடிய களளர தனமையுடைய எலியும (மாபலிசசகர வாதனியாகி) கடலருழுநத உலகதைப் பரடசிதததே. எ - று.

களளவெலியாய கடலுலகங காதலிதாவது—திருமபொறபளளியைத் தேடிநி திரதிலே சிவரகிதியி லெலிகதுகொணடிருந்த நெயவிளகை இருணடிருசசமயத

தில் அதற்கழியிலிருந்த கெயலைகளுடிசருமபடி ஒரெவி சனவாலை யதிலவைக்க அதனிற் நூணடபபெறறு ஒளிவிருந்த அருளுற சிவபெருமான களிதது அதனே யாசனமாறருள, அது மாபலிசகரவாத்தி யாயதெனபராம (உடு)

ஆதத்தி யணிந்த வமலன மிருவடியை
மேதகுபவாகட கிசையாப பெரருணமே.
சாந்திய விலவக் கனகருக்கு தளாமுகவி
மூதத வமிவின முருகுந்த ஞபதே.

(இ - ள.) ஆதத்மலா மாலையணிந்த மலரதிதா (ஆதியதேவரிருடைய) திருவடி யைத் துதிசெயபவாகளுக்குக்கூடாத பொருளும உளனோ? (அதியாமற) சாந்திய விலவகனிகளருகாகத தளாகடையுடைய ஓர முகமும மேமபட்ட மதிநுடபமுடைய முசுருந்தனெனனுஞ சகரவாத்தியாயதே எ - று.

முசு - ஓவகைகசருகு

விலவந்தனசருமுசுருந்தலையது என்றது—ஓரால,நிறு கைலாயகிரி யில ஓசோலையிற சிவபெருமான பாவதிதேவியோடு மெழுந்தருளி யிருகையில்ஒரு ஆணமுசுவானது பரமசிவனை மேலும பாவதிதேவியா மேலுமவிலவபழந்திரதைப பறிதத்துப்போட, சிவபெருமான அது தனனைபபுகிந்தறகாகக களிதது ஓ சகர வாதியாருமபடி வரமளிகக, சோழவமிசதநில முசுருகுதுடன கருவுளா நிராச தானியாகக்கொணடு முசுருந்த சகரவாதியாயியது எனபராம (உசு)

மேயினதமீகா டாமிம பெருமான மிருவடி யைக
காயமுறற தாழவேவா கலா காணப பொருளுணமே
வாயினழையாறு மேகாயில வருகுத்த சிலமாபியுமீபரா
நாயகுலச சேராழனுக்கு நிகரல்லுலகங் காருகதே

(இ - ள.) பேயசுடலகளுட னேகழகும மிறைவன (ஆசியதேவரிருடைய) திருவடியை யுடல (பூமியில) பொருந்தப வணிபவாகள பாராத பொருளுமிருக்கினற தோ? (நனபாற) பொருந்திய நிலழயிலுலே டகாயில கடடிய சிலமாபியுமஞ ஓர புனிதமான குலதனிற றோனறிய சோழராசருயட பழமையாகிய பூமியை யிரட் சிதததே எ - று

இடையாற கோயிலருகு,நி லிடபி சோழனுய்த எனறது - திருவானைக காவிற சிவலிஙகபபெருமானெழுநதருளியிருகக் விடடநிலை, ஓர சிலமாபிபபுகழி சன நூலாற கோயிலிழைத்திருநதாகணடு சிவபெருமான திருபபாபுரிய அநு கோசசெங் கடசோழனநி அரசுபுரிகதெனபராம (உஎ)

வேறு

எனமேவு நறுமிமம பெருமா
னினகரா வகிழ்நு நிலை
வனமா லியலங ருளிராக
நனவுள ளுறைபபா லுலையல்

(இ - ள.) எனது (திருமால வீடடுக யொலியால) நறுசெயயவும, எமது தலை வராகிய சிவபெருமான, (விணடுவே!) உன விருபபல (நினனதென) உலாகதுவென வினவ,ந வனமாலியாகிய திருமால மனமகிழ்நது, நவை கருதாளுக கூறுவாரா யினா எ - று

வனமாலி - துளவமாலை யணிந்தோன
குளிரா - செயசயவெனனும வாயபாடடிறநதகால வினையெசசம. (உஅ)

ஒருவா வொருவென செவியி
லிருதா னவரெய நிமிக
பொருதா ரவரோ நிடைநான
வெருவா மையவிட டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும) ஒபபற்ற தலைவனே! ஒபபற்ற வென் காதகக குறும்பியில் (மதகயிடவரெனனும பெயரையுடைய) இரணடசுராகள (ஊதகாரணததாலோ) சோனறி, (பலரையும வதைதது நிறுதியில எனபால வரது) மிகுதியும போசெயதாகள் அவாகளோடு செயயும யுதததில, அடியேன (பிறரிடம பேசார் செய்கைபோல நிலலாது) அஞசாமையை விடவிடடேன [பயநதேன] எ - று

முததா முனனியா செருவி
லததா னவரா வியுண
வைததேன மனமான டலவி
யைநதா வெனவேத தினனே

(இ - ள்) முததனே! (சயம அபசயமெனனு மிரணடககும) துணிவு பொருநதிய போர்செய்கையிலே, (மதகயிடவரெனனும) அவவிரணடசுராகளுடைய உயிரைப் பருகுமபடி (எனனுளளதனிற) சருததுகொணடேன (அஃதங்ஙனமே நிறைவேறுவதாக) மனததால அளவிடபபடாத வலலபதைதநதருக எனறு (திருமால்) துதி செயதனா. எ - று (கூ0)

வேறு

கொனறையின மலரேயநத கொறறவ ரருளசெய்வார
மனறலக துளவேயநீ வனசமார குழலாலே
வெனறியசூ ரரமேநதும விநாயகன வழிபாடடி
னனறிமே யலியதலு லொனனலாக குடைகநீயால.

(இ - ள்.) கொனறைமலரை யணிந்த வெறறிபொருநதிய சிவபெருமான் அருளிசசெயயினரா மணமபொருநதிய அழகிய தனவமாலையணிந த திருமாலே! நீ வணமைதங்கிய போருகசுசெலலுகையில, வெறறிபொருநதிய அங்குசதைதத (திருககரதைதத) தாஙகிய விநாயகசகடவுளை வழிபாடுசெயயாதவனுயினை அகுகுற்றதனினற சததிருகளுகளுகுந் தோலவியடைநதனை எ - று (கூக)

பாசமங குசமேநதும பணைவன வழிபாடடி
னேசமுற வினியநத நேரலா நமைவினை
மாசறு மொளிபோயடு வாழ்குநி மனிவணணை
தேசவிா வழிபாடுஞ செபபுறு முறகதெனைய.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருகரதாதில) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழிபடுதலில் விருப்புவைதது, இனி அநத (மதகயிடவரெனனும) பகைஞரைசசயிசது, குறறமறற சோதியோடும வாழகசகடவாய மணிவணணனுகிய விணடுவே! ஒளிவிளங்கும (அவ்விநாயகசகடவுளுடைய) வழிபடுதலேயும (முறைப்படி) சொலலுவோம. பொருந்தக கேட்பாயாக எ - று. (கூஉ)

சிந்துர மொளிர்மேனிச சிந்துர முகரசெமமன்
மந்திரம பலவுளளு மாயவ நினகொருத
மந்திர மெழுத்தாறுய வருமவு வாமதனேச
சிந்தையின மகிழகொளளச செபபுது நினசெவியில.

(இ - ள) மாயனே! சிந்துரமபோற (சிவநது) பிராசிகருக திருமேனி யையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மநதிரயகளிலும உளளருத தகுதி யான மந்திரம் ஆறெழுததுகளாய வரும மநதிரமாகும அதனை நீ மனதிற களிகொள ளுமபடி உன செவியி லுபதேசிபபோம எ - று

எழுததாறுயவரு மறு - சடககரமநதிரம (ஈஈ)

வே று

கஙகையிற படிந்து மாயன கடகவம மெனறுகூறி
யஙகவன றேறுயருது நலண வாகம முறையாற பிகைக
மஙகலந தழையச செயது மகிர துணடற கோகை
தஙகுமா றெழுததை யோதி யனுடடிபபா ளுசாறறி னனே.

(இ - ள) மாயைகளையுடைய விணடுவே! சிவகஙகையில மூழ்கி விசாவில வருகவெனற திருவாய மலாநதருளி, திருமால அவவகையே ஸநானஞசெயதுவ, ஆகமவிதிப்படியே மஙகலமிகுமபடி தீகைகயியறறி, வகிர துணடராகிய கணேசப் பெருமானுகரு அனுபொருநதிய சடககரமனுவை யுபதேசித்தது அதனே யநதட்டிக்கும் வகையையுந திருவாயமலாநதருளினா எ - று

மாயன - அணமைவிளியாதலி னியலபாயிறது (ஈச)

அண்ணலா ரருளிசசெயத வருடலீக கொணடு தாழ்நது
மண்ணெலாமம வாரி யுணட மாகவன விடைபெற றேறி,ந
திணணமா ரனபி னேறி நிகநிசேத திரதனை வலமேல
நண்ணியாங கிருநது காலு நலமதனுக கனிநதருள செயதான்.

(இ - ள) உலகமுழுவதையும வாரிபபுசித்த திருமால சிவபெருமானா திரு வாய்மலாநதருளிய திருவருட்டிறதனைச சிரமிசைகொணடு பணிநது, (இறைவா பால) விடைபெறறுசசென்று, உறறியாகிய அனபுடன சிநதிசேதநிரமெனனு மிடத தை விரைவாக வடைநது அவவிடத்திற்பொருநதி, நலல சடககரமநதிரதனைக கணிப பாராயினா எ - று (ஈடி)

பூமபுனல் படிநது பூரி திருவுரு பொலிவப் பூரி
யோமபுமந திரதனைர ரொலலி யுறையிடஞ சுதநி யாகச
சேமமின லஙகை தனனுற பிரோகணஞ சிறபபாச செயது
சாப்பிய வேஙகைத தேனமேம றவளவத திரமு மிடடு.

(இ - ள) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறுமபடி திருவெணணீறறை யுததூளனஞசெயது, காகதாதக மநதிரதனைச சபிதது, விசகரு மிடஞ சுத்தியாகுமபடி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையிறை சிறபபாகப் புரோகணஞ் செய்து, ருவிநத புலிததோலினமேறில வெளளிய பூடையை விரிதது எ - று.

பிரோகணம - தெளிதறல (ஈசு)

வடகிழக மெனலுற நிகழு வதற்கிர ணுகவைகிக
கடகரிப பாகன போலக் கதழ்பொறி யைநு மோம்பி
யிடலிய புறமபு முளளு மிருபது முபபத தெனறு
மடைவுற நிகிதது பூத மாதியுஞ சுதநி செய்து.

(இ - ள) வடகிழகாகிய ராசானநிகநிலே மூகமவைததவராக விருநது, மதததையுடைய யானைபபாகன (அதையடகுவது) போல வேகமாகிய ஐமபொறி களேயும (புறஞசெலலாது) காதது அகனற புறமபும உளளும ஐமபததோரெழுதுக் களே நியாசஞசெயது, பூதமுதலியவறறைச சுதநிசெயது எ - று (கூஎ)

மூலமா மணுவை யுனனி முறறுறப பிராணு யாமஞ
சாலவே யியறறி யுளளக தழைநத நியானி,ந தினபச
சிலமா கணைசன றனனீத தேவரகட கிறையை யண்பாற
கோலிய வாக ஞநி பதநிறுங கொளபபூ நிதது.

(இ - ள) சிறநத மூலமநதிரததைத நியானிதது, முடிவாகப பிராணுயாமத தை மிருநியாகசசெயது மனமானது தழைநதுமபடி நியானஞசெயது, (தமமைப பணிவோரிடதது) இனபமுறு சிலமுமபொருநிய கணேசபபெருமாளிய தேவர களுகுத தலேவரை அழகியவாகனமுதலிய பதநிறுங கொளளுமபடி பூசிதது எ-று

மநதிர மான வாறு வனைமும வருட நூறு
பிகதுறக கணிதத லோடிம பிறைமருபு பொழுருநானச
கிதறுர முகவன றேலைபிக டெரிசனங கொடிததா ஞகச
சுநதர நெடுமா முழுநது ருழுநதுகை தொழுது நினறான.

(இ - ள) மநதிரமான சடகரவகோயும விநதுவுடனபொருந நூறுவருட காலஙகணிததவுடனே பிறைசநநிரனபோனறதநததையும ஒழுகுகினற மநதையு முடைய யானைமுகக்டவுள ஆங்கெழுநதருளிந தரிசனஙகொடிததனராக, அழகிய விணபெகவான (அவனைக கணடவுடனே) பணிநது பிரதகக்ணஞசெயது கைகூப்பி நினறனா எ - று. (கூக)

நினறவன் முகதநை நோகநி நிமல னருளு முனபே
யொனறநம பூசை யாறறி லெனனல பிதிபநு பாரின
வனறிற வுடைவ தினறே மறறது கிடகக மாய
னினறுனக கெயத வேணடிற றியபபநி நருது மெனறான.

(இ - ள) (அவ்வாறு) நினற திருமாலின் முக்கநைபபாரத்து 'அமலராகிய கணேசப பெருமான அருளிசெயகினறா பொருநத நமமுடைய பூசையை முன னரே செயதிருநதால் ரீ சநதுருகக்கோ யெரிநத யுததநில வலியவலலப கழிவ திலலேயே? அஞ்சிருக்க வேணடுவே! பிபபொழுது உனகது அடையவேணடியதைக கூறுக (அதனைக) கொபபெருமானெறு கூறினா எ - று (கூ)

சிறுமதி யொளிரநத வேணிச சிகரரக கடவுள் கூற
மறுவலுய வணஙகிக கணணன மலரகைவாய பிதைதது சொலவா
னறுவிரைக கறப கதனை நணணினல குரவ முணடோ
விறைவனீ யெநதிரே கணட வெனகெருரு றையு முணடோ.

(இ - ள) இளஞ்சந்திரன பிரகாசிக்குல சடையையுடைய யானைமுக விநா யகக்கடவுள (இவ்வாறு) அருளிச்செயய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும அனாபயணிக்கு சாமணமலாபோனற கையால வாயபபொரத்தி செலலுகிலரு கலமணமபொ ருநதிய கறபக தருவை (ஒருவர) அடைகதால அவரகருக தனிநிழமுமுளளதோ? (இலலே? அதுபோல) எமகு கடவுளாக கேமே தங்கிரந்த அடியேறறுக ருருரைபாயி மிருகங்கினறதோ? (இலலே) எ - று (கக)

ஆயினு மடிசேனை றுநத மளவிலென செவியிரா வுந்த
மாயிரும புவன மஞ்சு மதகயி டவைகை கொலல
மீயுயர மதுகை வேணடிம விளமபிய விவ்வே யனமித
தியாமற றெவ்வே யெனு மெலலைகபா ரிபந்த வேலைடிம

(இ - ள) ஆயினும,அடியேன நீ நிராசெயயுமபொழுதுளளசெவியினால பிறந்த, சிறநதபெரிய உலகமுழுவது மஞ்சுகதக மதகயிடவாகளைகொலல மிக சிறநத வலலமமவேணடிம (ணடிக) கூறிய இவ்வாகளெயலலாமல கொடியோர எவ களாலுலும (எணணெயெறிததால) எனைகையாலிதகவேலலடிம எ - று (சஉ)

கடையினேறு ருனபா லெனறுை கையக லாத பறறி
யடைவதும வேணடிங குறறு மாறறினும பொறுதல வேணடு
முடையவ லெனரூன கேட்ட வுடபனமா முகநது லெளள
ளெறடைசெயபல வரமூ நலகிய ரூபாதுமே லிதுவநு சொனனான.

(இ - ள) (எணணெயடிமையாக) உடையவரே! கிழ்மைபபட்ட வெனக்குத தேவரீரிடததில எபபொழுதும நிகராத பரியுணடாயிருதத லும வேணடிம (அறி யாமையாறற)குறறருசெயதாலும (தேவரீரிருவளளம)பொறுதது கொளவதுவேணடு மெனறு கேட்டனர (அதறகு) நிருசசெவியேறற நிருதத யானைமுக வளளலாகிய கணேசபபெருமான தொடாசசியாகவுளள பலரு நகமேய மருவி யேலே யோசிதது இதனையு சொலலினா எ - று (சஎ)

வலிபுகழ தேசு நெஞ்சின மதிதகவா முழு தருவ மறறு
நலிவற நினகருக தருதா நாமமீவ லெனை நீபபோ
தெலலிகெழு மாயை தனது ருருகருக நிருகின நாநகு
கலிகெழு மருதி ரதகதக கருதிரசெல லவனைக காணைப

(இ - ள.) வலிமையும புகழுகு தேசுமும மனறிற கருதியவர்களைகேறற லும, பிறவுமாகிய வரங்களைக கெடுதலற வுலகருகொடுத்தோம அரசரைதாரும வேறபடையேநதிய அசுராகள இபபொழுது ஒலியமைநத பாளையிலுல, சமயருை மறைநதிருகினறாகள நமமுடைய ஒலியிகை மநதிரதகதத நியாளிக்குகொணடு செல்க (அரளுல) அவைகளாறுவை எ - று

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையைய விசேடிதரோம (ரஅ)

எனமிவை பணிதலுங கூறி யெமபிரானை மனறய மாயோ
வெனறனம பகைபை யெனறு விசாயகன குறிநை போறறி
நன்றெனா பனிகா ணைரு வாயிலக ணுடைய கொயறி
லென்னுசெய நகிலே ரபய ணுருவங்களை டகியி லுகதி.

(இ - ன்.) என்றிவையாவு மருளிசசெயது, எமது கணேசப்பெருமான் அந் தர்த்தானமாக, திருமால (இனிப) பகைவனை வெனறேமெனறு விநாயகக்கடவுள் திருவடியைத துதிதது நனருகப பிரகாசிகினற பளிங்குகறகளால கானகு (திருக் கோபுர) வாயிலகளேயுடைய திருககோயிலெனறு அமைதது, அதில விநாயகக்கடவு ளருவைக் கண்டகியினற் செயது (பிரதிட்டைசெயது) எ - று

கண்டகி - ஓர் நதி. எணபெ அழலுள்ள கெநிறக்கறகள். (சகி)

திவிய பொருளகைக கொண்டு சிறபபாறப பூசை யாறறி
யெவவம விட டகலர சிததி பீநலா னமரூாத திகரு
வெவவினே ரிகருளு சிகரி விநாயக னெனபே ரிடடா
னவ்விதி யாளுஞ சிததி கேளுநி மாமத நானம.

(இ - ள) சிறநத உபகரணஙகளேக கையிறகொணடு சிறப்பாகப பூசைசெ ய்து, தனபமானது விடடொழிய (இஷட) சிதது யைக கொடுததலால அபபெருமா னுகருக் கொடிய வினையை யொழிக்குளு சிததிவிநாயகரெனறு திருநாமமுருடினா. அவ்விதியினலும அவவிடமானது சிததிகேதது ரமெனபதாம. எ - று (சசு)

நாயக னெனததான கொணட நாரணன் றனகு மேலா
கரயக ளுகி வேளட்ட கலவாய கொடுதத மாணபான
மேயவ ருசததி ளாகரு விநாயக னெனனு நாமம
தூயவிண ணவாக ளெலலாந தொடுதகெதிர துதிதது தாழ்நதார.

(இ - ள) தானே (திதி)நாயகனெனபபெயாகொணட திருமாலுகு மேலா கிய நாயகனுகி, அவா விருமபிய கலவ வரஙகளே யதுகஙிரிநத மேமபாட்டினல், பொருநதிய அங்குசததையுடைய கணேசபெருமாலுகு விநாயகனென்னுந திரு நாமததைப புனிதமான தேவாகள யாவருளு சோதது எதிரே தோததிரஞ்செயது பணிநதாகள எ - று

நாயகன - தலவன். விநாயகன - தனகுமேல தலவனிலலாதவன இதில, வி - எதிரமறைபபொருடருவதோ வடமொழி யுபசாகம. (சஎ)

கடஙகவிழ முகதகதி னனைக கருதகிணு விருதகிக கொண்டு
விடஙகனுழ திகிரிச செமமல வெளிகொடு செனறு ளுக
வடஙகலா ரான வநத வவுணாகண டடுபோ ரியறறி,
யுடகருவந தெதிரே னினறு நகைததிஸ் துரைக வுறறார

(இ - ன்) மதமபொழியுமயானை)முகதகையுடைய விநாயகக்கடவுளே மனதி லெழுந்தருளியிருகக செயதகொணடு, விடதகைசசொரியுளு சகரராயுதமேநதிய திருமால வெளிபபடடுச செனறனராக, சதருருகனான அநத மருகயிடவாகவெனன மும அசுராகள பாதது, மோதததக போரினே விருமபி, ஒனருகவருது கேரேரின்று கிரிநது இதனேச சொலவதாயினாகள எ - று. (சஅ)

சோநதுமுன பொருந போலு நிறுமுத்தி கொடுப்பக கொண்டு
தீநதணே நாணி லாமற் றிரும்பிவந தணிவர் தாய்க்கு
கோநதநிமி பெரிய முததி யுதவுதுங கொள்க வெனறா
பேர்நதெதிர் தகரென் றிறைஞ்சீர் பேதையீ ரென்ன மாயன்.

(இ - ள்) முனனாககூடிய போர், நிகதகாலதநில, சிறமுதது நியைக்கொகிகக் கொணடோடினே! மீணடுமொணமினறி(எதிரகவநதனேயே அவரை)வந்தவனைக்கு இப்பொழுது அறியதகக பெரிய முதநியைக்கொடுபோம! அதனைபுங கொளளக கடவை! எனறு கூறினர்கள ஓடியெதிரகினற ஆடகைகடாவெனக கருதாதீர்கள அறிவிலிகளே! எனறதிருமால கூறினர எ - று

முதநி - நிசை ணணடி ஒதநிலைகருதிசதத. (சுக)

அவ்வுரை கேடட லோடி மழலென வெகுணடு மாயோய
செவவிய நானகு தோளிறு சிறநதகணி யிருவே முகஙு
மிவவிரு தோளே யறுரு லிருவாமற மிருவ மேலுமி
தெவவின ரெனனல வேணடா செருசெயக வெனறு நோநதார.

(இ - ள்) அவ்வாகதைகளைக கேடடவுடனே அகனினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவவையாகிய நானகுதோளகளோடு விளஙுகினறனே எஙுளிருவருக ஙும இவவிருதோளகளேயானபடியால இருவர ஒருவனுடன பகையினர (போர்செய் தாகள) எனறு சொலலலலேணமெவதிலலே போரபுரிகவெனறிசைநதாகள. (மது கயிடவாகள) எ - று

இவ்விருதோள=நிணடி இரணடி தோள "ஒப தொழிறதவெண்ணெண் பது மிரடடின - முனனதின முனனல வோட வுயிரவரின-வவவு மெயவரின வநதது மிகனெறி"எனபது சூதநிரம, (கூ0)

எறறுவா கதையால வேலா லெறிவதோச சுவாவை வாளாற
பறறுவா பாசம விடடுப பாறறுவ ரதனே யெஙகாற
புறறர வணிய வாளி புகைபடட தெகாடபபா வீழபபா
முறறுவர மலலுப பேரின முழஙுவ வீர வாரதகை.

(இ - ள) (அவவிருவரும) கதையாலடிபபார்கள, வேலாலெறிவார்கள,கூரிய வாளால வெடடுவாகள, பாசததை வீசிகவடடுவாகள, அதனே எஙகாயுததாலறுப் பார்கள; புறறினினற புறபபடட சாபஙகளைபபோனற பாணஙகளை (உடல) மறை படுமபடி பிரயோகிபபாகள, வீழ்ததுவாகள, மறபோபோல முடிபபாகள, வீரச் சொறகளைப பேசுவாகள. எ - று (கூக)

இனனண நெடுமபோ ராறறு மேலையி லெழுநத செஙகேழ்ஙு
கனனிலத தணிதகா லெனனை கதெழுரி நேமி தூணடி
யனனதா னவாக ளாவி யராவணைப பெருமா னுணடான
மினனவிர விசுமபிற மேறவா விணைமலர மாரி தூாததார.

(இ - ள) இவ்வகையாகப பெருமபோர செய்கையில, எழுந்த செந்நிற மணைநத கருமபைத் தணடிதகாறபோல, சேடசயன்முடைய பெருமானுகிய திருமால் கோபததோடெரிகினற சுதரிசனததைச செலுததி அவவசுரகளுடைய உயிர்களைப பருகினர. மினனலே வீசுகினற ஆகாயதகினினறு தேவாகள வாசநதநகிய மலர்மாரி பொழிநதாகள. எ - று. (கூஉ)

பங்கயத் தவிசின் வாழகைப ணணைவ னெனப்பட் டேனு
மஙகவ னடியிற ழுழ்ஙுதே னவனெனக குணைக லுறறன

றுங்கவல லவுண ரோடு தொகைபோ நெடுநா ளாறமிப
பங்கமுற றகனு வெளளிய பறமபினைச சாரநது தாழநது.

(இ - ள) தாமனைமலாபபீடததில வீறறிருகும பிரமதேவனெனறு சொல்லப்பட்ட யானும அபபொழுது அவவிடதெணு மூதறதியின பாதஙகளிற பணிநதேன். அதறிருமால எனகருக கூறறுதொடஙகினா நலவவியமைநத மறுகயிடவாகளுடன நெடுகாள பெருமபோ செயது (ஆதில) அவமானமடநது (அவ்விடமவிடடு) நீஙகி வெளளிமலை (யாகிய திருகயிலை) யை யடைநது பணிநது எ - று (இரு)

மாடகத தெவு நலயாழ வாகரம பமிழுகு தேகபி
பாடகத தளிரமென பாகப பாவையை முகலா ளோக
ணூடகத தலிவ ளெடு நயகதுள மகிழநத பினனை
யேடகக கொனனை யானபெ ரேரமபன மனுவுட கொணடு.

(இ - ள) மூறுகமாணிகவேயுடைய தடவுதறகக நலல வீணையினுடைய நெடிய நரமபுகளாலாகிய அமிழதறதை மிகவுணடு, பாடகமணிநத மாநதளிரபோன்ற மெலலிய பாகறதையுடைய உமாதேவியார முதலானவாகள சிவபெருமானுடன விருமபி மனமகிழநதபிறகு, அகவிதழுகள பொருநதிய கொனறைமாலை யணிநத சிவபெருமான உபதேசிததருளிய விநாயகமநதிரதறதை மனதிறகொணடு எ - று. (இசை)

சிததிசேகத திரதறதி ணணணிந நீறறு மறுவை யெணணி
யதறிமா முகவன றேனனி யருளிய வரதகரன மீணடு
வைதறவா ளவுண ராவி மாயதறதென வுரகல லகற
வுதறமன றனனைப பூசை யுளுறறுறறி நீயு மெனனுன.

(இ - ள) சிதறி சேதறிரதறிற செனறு, குறறமறற அமமநதிரதறதை தியானஞசெயது, பிறகு யானைமுகறதையுடைய விநாயகக்கடவுள பிரசனனராகி யதுக திரிதத வரதறதினால, திருமபிக கூலமவாயநத வாளாயுதமேநதிய மதுகயிடவாக ளெனனும அசுராகளுயிரை யழிதறதின ஆனபடியால அநத உதறமராகிய கணேசப பெருமானே நீயும பூசைசெயகவெனறு கூறினா எ - று (இரு)

செஙகணமால கூற யானுஞ சிதறிசேக திரதறதை யெயறி
வெஙகணவா ளரவஙு கொணடு விடபிய வுதரத தானேப
பொஙருகா தலிறை பூசை புரிநதவெ னமரா தாரமு
மஙகணா கணேசா மாய னமபிகை யெனறுயநு தாழுநதா.

(இ - ள) செவவிய (தாமரைமலாபோலுவ) கணகளேயுடைய திருமாலுறைதலின், (பிரமனுடைய) யானும சிதறிசேகரதறதை மடநது, கொஙகணகளேயுடைய வெளளிய நாகறதாறசடடிய (அரைபபட்டிகை பொருநதிய) திருவயிறறையுடைய கணேசப்பெருமானே மிகக ஆசையுடன பூசனைசெயதேன. தேவாகளும சிவபெருமானும கணநதலேவாகளும திருமாலும உமாதேவியாரும மறறெலலோரும (அவவிநாயகக்கடவுளை) பணிந்தாகள. எ - று (இரு)

இக்கதை கேடடோாக கெழுத விடாகளு மகலு நனமை
தொகுருமு வியாத வெனறு தோடவிழ் மலரோன சொனனு
ணுகுர வேலோய காணென் றுணாதனன பிருகு வெனபோன
கைக்கொடை சிறநத சோம காநதனென் றரசற கம்மா.

(இ - ள) வியாதமுனிவனே! இசசரிதத்தைக கேட்டவாகளுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும நனமைகள கைகூடும எனறு, இழுகளிரித தாமமைமல ரில வசிகசும பிரமதேவா கூறினா உகதிரமான வேறபடையோடிய சோமகாகத மனனனே! அறியெனற பிருகுமுனிவா கையிறற கொடுதலில மேமபபட சோம காக்தினெனனும அரசனுகசுச சொலலினா. எ - று.

அமமா - அசை (நிஅ)

ஆறெழுக் காழி யேருதி யவடிக்க வாறு தேதாருே
னீறிலி காதை யினனு மியாருபென வியாதன வேண்ட
வீறுயா விசசு வாமித கிரணேலை வீமன சாருது
பேறுபெற றதணே முறறப பெசவவா வாசக கருசன.

(இ - ள) சகராயுதமோதியதிருமால சடகசர மனுவை யாறுவழிதறவகை யையுணாதேன நிதியனுன அவிகாயகபபெருமானது சரிதகங்களே யினனுங் கூறுகவெனற வியாதமுனிவன கேடக, மேனமைமிக்க விசுவாமிதிரமுனிவனே வேலைதாங்கிய வீமராசன சாருது (புதிரப) பேறறினை யடைதறவாலாறறைப பிரம தேவா மூழுவதுங கூறலாயினா எ - று (நிஅ)

வீமனடகசரமஙடிதறபடலம முறறிறறு.

ஆசுத் திருவிருத்தம் - நகஅரு

விசுவாமித்திரனை வீமனடித்தபடலம்.

கருசப பொருடடி னரிதிகமிக சமருருல வலீயரின் றெளிராமுதது
மருச முயிரதத தனரிணையு மயியா திரணடும விரிகிறையுட
டுருசப பொதிந்திட டடை திடகருக கறைருழு கறமபூரு நடமருதம்
விருச வளருதங துயாருடு விதாபப நாடென துளதாமால

(இ - ள) அனனங்கப சாமஞாமலாகளொடையில அருணமயாகவேறி, சூல் நிறைநத கருகுகள ரானறு பிரகாசிகினற முதுதகுகளையும, சாம பெறற முடடை களையும (வேறுபாடு) தெரியாமல, இரணடனிடமும விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப பொதிநதுகொணட அடைகாபபரும நீரதுறை சூழநதலல மலாததடாகஙகளையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிகக வளஙகொடதயாவறறாகி விதாபபாடெனறு (ஒன்ற) உணடு எ - று (க)

வள்ளிச செவியின மடமாதா வளைகை நுறங்கு மலாபபொழிறபைங
கிள்ளிப பறழை யெழுவாளே கெண்டைக குலகை யிழிலெடுபப
வள்ளிச சொரியு மணிதகாங வகழி புடைசூழ நகாபுரிசை
களளப பொலியாற பகைகடகருகு கவுடிவ னியமென றிருங்கியதால.

(இ - ள.) வளளிகொடிபோலுங செவியினையுடைய இளமாதாகள வள ளைக்கு உறஙகுகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பரிய கிளிக்குஞ்சுகளே, எழுகினறவாளே மீன்களுங கெணடைமீன்களுமாகிய கூடடங்கள துயிலெடுகும்படி (அவரைகை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள்பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தனனிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற சத்துருக்களே வெல்லத் தக்க கவுண்டினனிய மெனறு விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மறிறபொறி, சூதிரங்கள், எந்திரங்கள (உ)

அந்த நகரத திருந்தலக மாளு மரசன றவிலன
சுந்த மறையின முறைபிற ழான ருனஞ சொரியு மலாககரத்தான்
மைகரு மிருந்த திணிதோளான மாருத தரும சிந்தனையான
வெந்த மதவேவ ளெழுந்தனைய விளங்கு வனபபி னுருவத்தான.

(இ - ள) அந்தக்கவுண்டினனிய கரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மனன வன தவிலனும, ஒவியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும, தானதைசசொரியுங் கமலமலாபோனற கையையுடையவனும, வலிமிருந்த திணணிய தோளையுடையவ னும், நீங்காத தருமசிந்தனையுடையவனும, (சிவபெருமாலை) வெந்தொழிந்த மன மதன உயிரபெறறெழுந்தாறபோலப பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவினையுடைய வனும எ - று

இதுமுதலிரணடுசெய்யுள்களை ஒருதொடர். (ஊ)

ஓரா யிரமா மறையவரு மொருபான கோடிச சேனைகளுஞ்
தீரா துடனசூழ் நரவியகுஞ செலலுஞ சூரன ஞாதியரும
பாராள் வேறறு மனைவரும பணியும பதத்தான பணியாளை
வேரோ டறுகசூரு சிறறதத்தான வீம னெனனு மியறபெயரான.

(இ - ள) சிறந்த ஓராயிரம பிராமணாக்களும ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல (தனனை) புடைசூழ்ந்துவர எவலிடஞ்சரு செலலுரு சூரனும, ஞாதிக ளும புவியைநடத்தும பிறமன்னாக்களும வணங்குந பாதங்களே யுடையவனும, தனனை வணங்காதவர்களை மூதலாக்கோயுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராச னெனனும இயறபெயருடையவன எ - று

ஞாதியா - தாயபாகமுடையார (சு)

வேறு

ஸ்ரீமேவ மனனவன விழைபுயா கறபிலை
மூரமேறறு நூவகை முறுவல செயறலாற
சாருகா கினியெனச சாறறு நாமகூர
ளோருமா நலமெலாந திரண்ட வுளளதத்தாள்.

(இ - ள) வீரமபொருந்திய வேலேநதிய வீமராசன விரும்பத்தக்க கறபினை யுடையவள, தந்தபாதிகள தெரியாதவரையாக்க புனனகைசெயயுங காரணத்தால் சாருகாகினியெனறு சொலலுபெயரையுடையவள, அறியதக்க பிறந்த நனமைமுழு வதும ஒனறுசேர்ந்த வுளளதத்தையுடையவள. எ - று

சாருகாகினி - சாருஹாகிநியெனபதன திரிபு சுந்தரமான சிரிபபையுடை யவ ளெனபதுபொருள. (ரு)

மூதுகுறை வாளாகண மொழிக்கப் பாதமேகான
பொதுகுகடிந் திருநிலம புயத்தி னேநதுபு

விதுகருறை வாணுதல் விளங்கு வெணைகை
மதுகருழன மனேவியின வாழு நாயில.

(இ - ள்) வீமராசன பேரறிவுடையவராகள கொறறவருக பொதுதலன மையகறறிப பெரியபூமியைத தோளிறமங்கி, சதரதணடமபோனற ளெளிய கெறறியையும பிரகாசிகினற ளெளிய பலவரிசையுக டனிருகு கூக தலையுமுடைய மனேவியாகிய சாருகாசினியுடன வாழ்நதிருகுக காலதல எ - று

முதுகருறைவாளாகளெனறது மநதிரி புரோகிதா முதலாஜேனை பொதுக் கடிதலாவது தனககேயுரிமையாகுதல (ஈ)

புதநிர னினமையாற புலாருக மெருநினன
பதநியிற றேறவாகள பனிக ளாறறிரனன
மெதநிய தானகாகள விதியிற செயதன
னைதநிறத தருமமு மினிநி யறறிஞனன

(இ - ள) புதநிரபபேறறிலலாமையால வருநிய மனமுடையவருகிய பதநி யுடன தேவாகளுகு (செயயதகக) பணிவிடைகளைச செயதனன மிகுநத தானகா களை விதிப்படி (சுறபாதத்ராகளுரைகுக) கொடுதிதனன எவவகைப்பட்ட தருமங களேயும இனிதாகச செயதனன எ - று (உ)

செவவிய வேளவிகள சிறபபச செய்தன
னிவவகை நலலின்ப மெவையு மீடடியு
மெவவமில புதநிர னெயதப பெறறினன
கொவவைவாய மனவிதையு மைநதுநாக கூறுவாளன

(இ - ள) செமமையாகிய யாகஙகளைக சிறப படைதியறறினன இவவிதமாக எலலா நறகாரியஙகளையுஞ்செயது, நாடபமிலலாத புரரிஜன யடைய பலபறறு னிலன (ஆகலின மனமகிழ்நதது) கொவவைபோலுஞ்சிவநத வாயையுடைய பதனி யாகிய சாருகாசினியை யிவிதது (இபபடிகையாக) ச சொலலுவானன எ - று

புதநிரன - மகன தேவதைகாயகாப புதநிரனனு நாமதினாறு விதிவிப்பவ னெனபது தாநபபொருள புரரிஜனறது பிறனோடபேசுதலிலலாத பெருநதனமை பெயர

கொமமைமிவம முலியினைய கோநிலை புதநிர
தமமையிய தாதவா தரலி யாயினு
மிமமையு மறுமையு மெயநி டாவெனி
னமமுடை வாழ்நகையு நலைபப பாலதீ.

(இ - ள) குவிவாகிய வலியமூலமுமே புடையாகிய ருறுமிலலாத புநிதா கரியடையபெறறதனால உலகதது யாருமெயதாதபடி, (மமமபடலனையும மறு மைபடலனையும அடையமாடடாரகளெனறு (காரணரா ல) கூறுவரு, நமமுடைய உயிரவாழ்தலும நலைநிலையுமடைய தாருமோ? (ஆகாது) எ - று, (ஊ)

வேறு

அமராபிதிரு தேவரிவ ரவ்வியகவ் வியமேலாக
கமலமுகத தாயகமனு கூடட முகுத பெருநதிருவுமை

விமலமுறுங குடிபபிறபபும் வியனிலவாட சியமவலியுக
தமமறுறூற பயிறசிகளுஞ சகலமுமவீ ணுயினவே

(இ - ள்.) தாமரைபோலும முகமுடையவளே! தேவாகளும பிதிராத்தேவர்க ளுமாகிய இவாகள் அவ்வியகவவியஙகளினமேல விருப்புறநிறபவாகள நமதுபேரழ குமு, பெருளுசெலவமும, பரிசுததமாகிய (உயா) குடிப்பிறபபும, சிறந்த இலவாழ்க் கையும, வலலபமும, தாமதகுணமற்ற ஞாலராயசகிகளும யாவும வீணுயின எ - று.

தேவாகளுகுகொடுபபதை அவவியமெனறும, பிதிராகளுக கொடுபபதைக கவ்வியமெனறுங கூறுதலழகு (கo)

நெடிபடுகா னகததேகி னேரிழையா யொருவாற்றும்
சூடிவளாகான முனிவாகளு கூடலுமா மதனினறற
படியறுவான கதிசேரும பயபபாடடி லேயமிலே
முடிவினறே யாருமென மொழிநதமைசாக் கிதுசொனனான.

(இ - ன) சிலரணிகல பொருநதிய வனதனிற்குச் சென்றால, ஒருவகையாக மரபுவளாததக புதனிரபபேறுவதது கைகூடலுமாகும அஃதுமினறுயின், குறற மறற சிறநத கதியிறசேரும அச்சதறற சாதேகமிலலே. இதுவே தீமானமாமெனறு கூறி, மநதிரிகளுகு இனனேக கூறினன. எ - று (கக)

சூழ்ச்சிமிகு மநதிரிகா டொலபவதநில யானசெய்க
ஆழ்செயபய னெனமனனி யுளறறியாதி வினபபயனே
வாழ்சிநதனக கிதமபுரியு மகடபே றெமகனமை
காழ்சியித னைமனனி தனனெடுகான புகுகினறான.

(இ - ள) ஆலோசனைமிருநத மநதிரிகளே! இலவாழகைக்கு நனமையை யுண்டுசெயயும மகபபேறு எனசிலலாமை பழய சனனஙகளில யாளியறறிய ஊழ் வினைசெயயும பயனே? (அல்லது) எனமனனிசெயத தீவினையினபயனே? (அதிக லேன) தாழவாகிய விதனால யான சாருகாசினியுடன வனதனிற செலகினறேன எ-று

ணணடுபொருளு நிலமனைதது மிருவிரும பருதகாளக
மிணடுவரி லெனபாலே விடுதநடுக மீளெனற
சாணடருநாம வழிவழியுங கைகடகொளக வெனசெபபி
மூணடபெருங காதலினை மொயகுழலா ளொடுமெழுநதான.

(இ - ள) மிக பொருளும நிலமுமாகிய வெலலாவறறையும் நீஙகளிரு வரும பாகிதது கொணடு ஆளகவீாகள (கடவுளருளால மகபபேறறுடன) திருமபி வநதேனகில எனனிடதிலேயே சொதது வடுக திருமபிசெனனால, வரததக உமமுடைய பரமபரையின வழியே கைகொளளகடவீாகளெனறு சொலலி, வீம ராசன மிக பெருவிருபபுடன நெருஙகிய கூநதலையுடைய மனனவியோ டெழுந திருநதான எ - று (கசு)

சுமநதுவெறு மநதிரியுஞ சூழ்சிமனு ராஞ்சிகணு
மமைநதகுனத திருவொரு மமையாத துயாவிழிநீ
ருநிழ்ந்தனராய் மிகவாடி யுயிரனையா ணுணையினு
மிமிழநதிடபபட டிருநதனாக ளிறைவன்வனக தெகிஞன்.

(இ - ள) சுமந்ததுவெனறு சொல்லபபடும மநதினியும ஆலோசனையில வலல மனனரஞசிதமெணண்பவனுமாகிய ஒனறுபபட்டமனமுடைய விருவாசரும அடஙகாத துயரததுடன கணணீரசொரிநதவாகளாய மிகவும வாடடமடைநது உயிரபோனற அரசனுடைய ஆகினையாற கடடபபட்டி ஊரிலிருநதாகள. வீமராசன (மனைவி யுடனி) வனததுகசசெனறான எ று (கச)

தொககவனத தலமருகாற ரெலவீனை நலகபடட
மிகததவ விசுவா மிததிரவரா ழாசிரமம
புகனனமா ணைகருகருப் பொருவினமறைப பொருளவிரகுந
தகமுனி வரனபதமைச சாரநதுமனமா யொடுநதா ழுநதான

(இ - ள) சொருகிய வனதநிலே துனபுறறுழலகையில, நலலூழானது கைகூடட மிகக தவதையுடைய விசுவாமிததிரமுனிவா வாழகினற ஆசிரமதகிற புகுநது, சீடாகளுகரு ஒப்பிலலாத வேதநதின பொருளா விளகருகினற தகுதியாகிய அமமுனி சிரேடடருடைய பாதங்களையடைநது மனைவியுடன (வீமராசன) பணிநதனன. எ - று

தொககவெனறது மிருகங்களெருங்கிய அலலது மரங்களெருங்கியவெனக கொளக (கரு)

வணஙகுமனி வேற்கரதது மனனனுக்கு மாழனிவ
னிணஙகுறவா சிவதிபப னெசமுனைக காகவெனப்
பிணஙகுதலில லாவளகதிற பேசியெழும திருவெனன
வணஙகிலெழி மனங்குளிரப வரசனெழுந தெதிரினருனை.

(இ - ள) (அவவாறு) பணியும ஆழகிய வேறபடைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுகரு, நிறைநதவிசுவாமிததிரமுனிவன இணகமாக ஆசிவதிபபவராகி,சகததி பெருகுவராகவெனறு குறற மிலலாதமனதுடனகூறி யெழுநதிருகவென, வீமராசன மனைவியுடன மனகுளிரசியுறறு எழுநது அவா எதிரேனறனன எ - று.

ஆசிவதிபபான - ஆசிவதிபபானுகி யெனப்பொருள. (கசு)

வேநதாகளே றேநீயா விளங்கியவெம மாசிரமம
மீபாநதவருட் பயனினறி பேபானவாக டாமிலலே
யாயநதநின துளநதாவ மறைதருதீயற றருதுமென
வாயநததவ விசுவா மிததிரரும மகிழநதுரைததார.

(இ - ள) அரசாகள (ஆகிய யானைகடகுச) சிங்கமபோலபவனே! நீயாவன? விளகுமுறற வெம்முடைய ஆசிரமதகிறகு வநதவாகளிற பயனிலலாமல (வறிதே) சென்றவாகளிலா. எணணிய உன மனவிருபபதைதக கூறுவையாயின, (அதனைக) கொடுபபோ மெனறு, பொருநதிய தவதைச்செயத விசுவாமிததிர முனிவா களிததுக கூறினா. எ - று

அறைகுறி எனபதில கு சாரியை (கஎ)

விசுவா மிததிரனா விளமபியசொல லழுதருநதி
யெசசமீன றவனபோல விதயமெரி முகமலாருது
நசசுமா தரவாடி நராநிபபொல வாலடி யென
மெசசியசோக வவுணடினிய வியனகாவாழ தருடவீமன.

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொலலமுதத்தை (செவியால்) அருகதி, புதிதரிஜெப பெறறவனை (களிபபடைவது) போலமனமும முகமும் மலாசசியுறறது, விருமபதறகக ஆசையுடன வீமராசன சொலகினறுள (அடியேன) மெசசதறகு பிறபபுடைய பெரிய கவுணடினனிய நகரதறில வாழகினற வீமராசன எ - று.

இவளசாரு காகினியென பாளெனகரு மணிமாது
தவமாறி பலபுரிகுற தனியனுரு மைமினவருந்தி
யவமான வாழ்நகையினை யறகுறறுதர ணியதறக
கவலவேறருத தவமயாறி தாகைகூட வினைகணடேன.

(இ - ள) இனன அடியேனுகரு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயருடையாள தவமுதலியபலவறறைச செயதறம புதறிரஜுணடாகையிஞல வருதத மூறறுப பலனறற வாழகையை யறவெயொழிதது வளரதறில (வருது) கவலைபபடும எனகரு யாது நறதவமோ கைகூடிதலால தேவரீரை தரிசிதறேன எ - று

தவமாறி - எனறது தானயாகமுதலியன (கக)

கனகவரை யடறதேராகருங கறபகதறை யடறதேராகரு
மனவிணமுவு முறறருக மாடளதேர வையகதறி
லனகநினை யடறதேறவு மருமகவண டெனதநூனறிதேன
புனிதநின தருளுரையாறு பறதிரனின றேறபயறேன.

(இ - ள) புனிதமானவரே! இபபூமியிலே, பொனமலையாகிய மேருவை யடறதவாகளுகருங கறபகவிருட்சதறை யடறதவாளுகுமமனவ்ருபபமுடிவுபெறுத வழகுமுணடோ? தேவரீரை யடைநதவறறும அரிய புதறிரஜெயடைவேனெனறு மனதறணிவுறறேன பரிசுதறமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற புதறிரஜெயிபபொழுதே பெறறேன எ - று (உ0)

தகதவத காலவேத சாதறிரவி சாரதணியான
மிகுகதய வாறபொறுமை விரதறதால வேளவியிஞற
பொகுகமறறும விதறையிஞற புகழதான தருமதறார
லொகருநில லாயுளைத வுயாமொழிவி ஞகாதே.

(இ - ள) தகுதியாகிய தவதறிஞரும, வேதசாதறிரஙகளின விசாரணையிஞலும, மிகுந்த திருபையிஞலும, சாதறனதறிஞலும, விரதறதறிஞலும, யாகதறிஞலும, உணமையாகிய விதறையிஞலும, நீதறியிஞலும, தானதறருமஙகளாலும, சமானமானவா ஒருவருநிலலாத முனிவரே! தேவரீர கூறிய உயாவாகிய வாரதறதை (ஒருகாலதறதும) வீணகமாட்டாது. எ - று (உக)

எனவமுதறி யடியேனமு னியறறியதி னிணதெரிஙது
பனவுவளைத தருநீர,தறுப பரி நறநத ஞருமவகை
யினிபவுபா யமுமியமப வேணடுமென விரதறதலொடு
முனிவனமநிழல துளதறெணணி முடிவேநறற குறைசெய்வான.

(இ - ள) எனறு துதறித்து, முனிவரே! அடியேன சன்மாநதரதறிற் செய்த தீவிணையை யறிநது கூறி, அதணை விலகிப் பரிசுதறதறநத நகல வுபாயதறை யுஞ சொலலவேணடுமெனறு யாசிகவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களிதது மனதில யோசிதது முடியணிநத வீமராசனுகருக கூறுகினாரு. எ - று. (உட)

நினைகுலத்தீதார விநாயகனை யிதகனுமதூ ரனேபரிதது
நனைகுமிகப பெறுமுரக னைபதிபரீவ ரபபுக
மினகொடிபோ லிடைமனீவி னிழலிலைலது விடுதலிரு
லினகுகலே மழலைமொழி யெசசமிழ தாயமமா

(இ - ள) அரசனே! உனகுலதது பெரியோகள விநாயகனகட வுனேத தினகதோறும பூசைசெயது நனமைகளே மிகுதியாக அடைநதாகள நீயோ இநத மினறகொடிபோலும இடையையுடைய மனைவியிடமுடைய பிருபபதிலுலஅதனை விடடபடியால, இனியகுழலோயாகிய இளஞசொலலையுடைய குழலையைபபெறுது) இழநதிருகினறனே எ - று (உக)

விதாபபமெனு நாடாளும விமலினி விநாயகனை
மதாபபினவிழி மாதோடு மகிழவிமக வெணமனியைக
கதிரபபவுயிர பரயநுபமருக கமிணசாருல தெயவதமா
யதிரபபுளதது முயரகமபி யாணடதுபக ளெலைமொழிவான.

(இ - ள) விதாபபமெனறு சொலலும நாடடை யரசுசெயயும வீமராசனே! நீ இனி மதாதத கணகளையுடைய வுனமனைவியுடன விநாயகனகடவுகோ (பூசிதது) மகிழ்சசி செயவாயாக புதபிரரதத்தினது தை விளாவிறபெறவாய உனகடருக கமிணசப பெருமானே பயமமைகத மனறுநமை யொழிதததுக குலதெயவமாக, ஆடகொணட சரிதையையுங கேடபாயாகவெனறு விசுவாமிதத்திரமுனிவா கூறலாயினா எ - று

விசுவாமிதத்திரன் வீமனறிதத படலம முறறிறறு.

ஆகி கிருவிருத்தம் - கூஉஅ.

தகதன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழு வீமநாகு குலதது ளீராகணமுன
வழிவழி யரசுசெய மறுவி லாகமீகம
பெழுமிமழை மதிதிகாறும பூகருமாடசியாற
கழிமகிழ தருவகருநாட டீதயமீம

(இ - ள) தெளளிய கீரதிதியையுடைய வீமராசனே! உமமுடைய குலத தோகள பூதைதலில வழிவழியாக யரசுசெயநுவநத குறறமிலலாத இடமானது மாதகதோறும பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிசசும மாடசிமையால மிகக களிப பெபபதருவ கருநாடதேசமாகும எ - று

வழிவழியாக - பரமபரையாக (க)

கடவுளா புகழகரு நாட டீதயகதி
லடையலா திறையிட வொகள வாழ்பதி
படராபுகழ்ப பொருடருமப பணி மாகக
ளிடராகெட வொருசெய் திருநத காலதது.

*

(இ - ள்) தேவர்களும் புகழதிகக கருநடதேசதநிலே, சதுருக்கள கப் பங்கொடுக்க அவாகளவாழ்ந்த நகரமாகிய படாநத புகழையுஞ செல்வதனையுங் கொடுகக்தநிகக பாறுமாநகரத்தில, தனபமொழிய இராசரிகளு செயதுவந்த காலத திலே எ - று

நிறை - அரசனுகளுக கொடுகருவரி இதனே இறையெனறுஞ் சொலவது வழக்கு. கடவுளொனறுஞ் சொலலிநியில உயாவு சிறபபுமை தொகுத்து (உ)

வழுவிலை லவனெனு மனவி னிறைக
கெழுதலே முறையினவரு நிறைமை செயபுரூட
கழுமிய கறபினை கமலே யெனபவளை
பழுதறு மொருமகப பயநது சிகரகிளைள.

(இ - ள.) குறறமிலலாகி வலலகனெனனும அரசன உனகரு ஏழாநதலே முறையினளுகந்து அரசுசெலுதநுகாலதநில (அவனமனேவியாகிய) மிக்க கறபினே யுடைய கமலேயெனறு சொலபவள குறறம பெருநிய ஒரு பிளளேயைப் பெறறு (அதனேப)ப பாரத்தனள எ - று

கழுமுதல் = நிறைநதிருநதல (ஈ)

விழியிலை ரெவியிலன விளமபும வாகுகினன
கழியபெய விரவிய கறைசெய புணணினனள
பழிதருக குரளெனன பாலன பாலெனன
றழிதிய ருழுகன ளவல நீஙகினாள

(இ - ள) கண்ணிலலாதவனும, காதிலலாதவனும, பேசுமவாயிலலாதவனும, தேகததிறகலுந கறைசெயயத்தகக மிகக புணணுயினவனும, பழிகததகக குளள மானவனுமாயினன எனபதனிறன புதநிரனென்று, பெருநதியரடைநதனள் கிடலசம நீஙகினளினள. எ - று (ச)

மறுபுல மனைவா வரைகள கூறபு
முறுவலசெய் திடவரு முடைகொனை மைநதரீப
பெறுதலி னிலைமையே பெரிதின பாமென
வுறுவிழி நெடுமபுன லுகுதது மாழகினள

(இ - ள) மறுதேயததரசாகள நிநதைசொறகளேச சொலலி நகைசெய்தி கெம்படி தோனறிய மூடைகாறறதனையுடைய புதநிரனேப் பெறறதலேகாரட்டிலும, பெருநிருநததிலே மிகநலலதாமெனறு, பொருநதிய கணைகளினனும மிகக நீரைச சிநதித தனபுற்றுள எ - று

கூறபு - செயபு எனனும வாயபாடடி இறநதகால வினேயெசசம (ஞ)

பாவமிப பிளளேயின பரிவு பாரததிடப
பூவின னெனறலேப பொறிநத தென்தொலோ
மேவிய பிணியினை மெலியு மைநதனளு
சாவது வாழ்தலிற றகக தெனறனள.

(இ - ள்) (ஜயோ!) இப்பிள்ளேயின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமனாமல ரில்வாழும்பிரமதேவன எனறிரஙிலெழுதிய தென்னபாகுமோ? பொருந்திய நோயினல

வருந்துகிறபிளேயும உயிர் பிழைத்திருக்கதலிலுஞ இறந்ததிலே சருதியாயுள்ளது எனறு கூறினள எ - று. (சு)

விலலெதிர நுதலினை வெதுபடபி கைதலும
வலலவ னடுதறு மகணை நோககிஞ
னலலது நலலெதை னறற வபபயன
செலலுவ தனறெனத தாணஞ சேராகதனை

(இ - ள்) விலலேபபோனற புருவதையுடைய கமலேயெனபவள் வருநதித் தகஙகளவும, வலலவனேனறுமரண அவனோட சமீபிகக, பெறற பினனேயபபாத தான என் உததமமாகிய தவதினபலன நனறுகவிருநதது, அது செலலததகாகனறு எனறு தாணுருசோவனடாரனன எ - று (எ)

ஊழினுல வகதன் சூளோருதென் னைமெனன
ரூழிமா லணபவ னகதறி றேறினன
வீழிவாயக சமலேநீ யெதுமப லென றதன
வாழிமா ணனையயும வருடடிந தேறற வவான

(இ - ள) ஊழவினையால நேரிட்டகறுக தனபமடைநது அவதாதக்கு யாது? எனன, சகாமேநதிய திருமாலேயொதத வலலரசான மனறிற்றணிவுகொண டான வீழிகணிபோலும இதழையுடைய கமலேயே! நீ தனபுறுதே யெனறு, தன சிறபபுள்ள மனவியையும வருட்டிச தேற்றமபடி எ - று.

வருடடி - வறபுறுதது (அ)

தானபொரு காலதது தானநத ளாகளே
யினபொரு காலதநி னெனிநி னெயதவா
நனறெபாமி யிழநதனிந நவைகிள பினனேய
யனபுறு நலமகவாரு மாதராய்

(இ - ள) ஒருகாலதநிலே தனபதநினல் வருநதினைகளே (பின) ஒருகா லதநில இனபததை யெளிதாக அடைவாரகள (அதுபோல) பெணணே! நலலெபாறி களேயிழநத இகருறபொருநதிய குழலதையே (ஒருகாலதநில) அனபுபொருநதிய நலல குழலதையாகவாரு. எ - று (கூ)

மணிகணமக நிரமருந திவறபினை மாறறுவாக
தனிவிளை தாயிபபு வவகக டாலவக
ளணிவிர தங்களா நிகளி லீ டபபவாம
பிணிமலாக சூழலி நீ பேறறு கெனறனள.

(இ - ள) மணி மநதிர அவுடதங்களாகிய இவற்றினல் (ஒருகூறாகவே) ஒழிப் போம, தீராவிடில் தவங்கள தானங்கள ஜபஙகிய விரதங்கள முதலியவறறினல நீகரு வோம், கட்டப்பட்ட மலாமாலேயணிந்த கூநதலேயுடையவளே (வருந்தாது இகுழந் தையைக) காப்பாறறுகவெனறு கூறினன. எ - று (கூ)

அவலமென கடலிடை யழுநது மாதராள
கவலையிற சிநிதுகை யகனறு கணணினறுங

குவலய நீரொடு குளிராத நீரிறை
றவலரு மைநதனீச சால வாடடிஞள.

(இ - ள்.) தனபமென்னுங கடலிலமிழ்ந்த கமலியெனப்வள் கவலையினின் றுஞ் சிறிது விலகி, கணணெனறு சொலலுங குவளையினினறு வருகின்ற நீருடன குளிராத நீரிலலுங கெடுதலறற புதநிரனே மிகுதியாக மூழுகினுள். எ - று.

குவலயம - குவளைமலா இது கணணுகுவமிகபபட்டது கணணீராலுந் தண்ணீராலு முழுகுகாட்டினுளெனபது கருதது (கஙு)

மேபாதக மனியவன பொருவி னுலவுழிச
சாதக மாதிர டழையப செயதுபின
மேமகரு கணிதனை வினவிக தகதனென
றேறுதக வழைததன னெருமை கனறனே

(இ - ள்.) யானைகனறை யொதத வலலவராசன ஒபபிலலாத தூலகளிற் கூறியவகையே சாதகரும முதலியவறறை ஆனறுகசெயது, பிறகு மேமபபட்ட கணித நூற்புலவனைக்கேடடுத தகனெனறு சொலலுமபடி ஒபபறற புதநிரனைக கூபபிட்டனன. எ - று.

கணிதா - சோதிடா.

சாதகன்மமாவது அதநிரமநதிரததால நூறு ஓமஞசெய்து வாமமநதிரத தாற் புதநிரன முதததை யெழுநோகுப பழைபபிரம மநதிரஙகளை யுசசரித்து உச சியைமோநது புருடமநதிரத்தை வலகரதிறு செலுததல ஆதிகளெனறது உததாபன முதலியன உந்நபனமாவது அசுததமாகிய அறையினினறும சுததமாகிய உயாநத விடதறகுழுந்தையைச சோடபிகருங்கியை உததாபனதறின பின செயயவேண டியது நாமகரணமாதலின, தகனெனனுமழைதனனெனறா அது பெயரிதெலிற செய்யுங்கிரியை அதறபினனா நானகுமாதத்திறு சநதிமித்தலும, ஆறுமாதசதில அனனப்பிராசனமும, பதினமூனறு மாதத்திற சவுளமும, ஐநதாமவருடததில உப நயனமுமுதலியனவாய பிரயாசம - குழநதையைகொணடு கோயிலுகுச் செலலல உபநயனம - பரசிவதததை தரிசிபபிதறகுச சமீபமாகிய நயனதையுணடாகுங கிரியை. (கஉ)

வெளளணி யணிநதநாட டொடாஙகி வேநதாகோன
பிள்ளையை குமிதத மாதி பேணியும
விளளுதல கண்டிலன விழுமி வெமபிணி
தெளளிய வாண்டிபல னிணடு பெறறிவ.

(இ - ள்.) வெளளணியணிநத தினமுதறகொணடு ராசராசனுகிய வலலவன் தன் புதநிரனைக குறிதது நாமமுதலியவறறைச செய்தும, தூபததைச்செயயுங கொடியநோயகள நீஙகுவேப் பாததிலன (இவவகையாகத) தெளிநத பனனிரண்டு வருடஙகள சென்றன எ - று.

வெள்ளணியணிதல - மணவி மகவுயிாத்த காலாது வெளளணியணிவது. இது முனவிளக்கபட்டது (கசு)

வலலவன மனனியை யழைத்துக் கூறுவா
வெலலியில பொருளெலா மிழநது மெலலிடை

லலிலொயி பகலருந கவதகினை வாடியுருஞ
செலலலசெய மகனபிணி நீரக கணடிலேன.

(இ - ள) வலலரொசன தன மனவியை விளித துகசொல்கினறான கணக இல்லாத பொருணமுழுவதையும (தானசருமஙகளாற) போகடிதலும, இரவுமபக லும அரிய தவஙகளால எனனுடைய தேகமினறிதும, தனபுதெயகிறை மகனுடைய பிணிகள போகககாணகிலேன (இனியாதுசெயவது?) எ - று (கச)

மறறுள பொருளகளு மாயு மூனமக
னுறறிருந தனனெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறறினித தாழ்ந்கலே யெனன தையலாள
பெறறவத தினதகினும பெருதனன பெயதினள.

(இ - ள) மிகுயாகவுளள பொருளகளும ஒழியுமுனனர, மகன (உன்பால அன்பு) உறறிருதானுயின (அவனை யிங்கிருது) அகலககொண்டுபோவாயாக. சிறி தும இனிகாலந தாழ்ககவேணடாமெனறு வலலராசன கூற, கமலெயெனபவள (அப் புதலவனை) ானற அகாலததைககாட்டிலும நிகக வருததமடைதாள எ-று (கஞ)

வே று

அனனை வனனை மன்னவ னெனுசத கழலாகி
யென்னை வானை லெனனினிச செயமே னெனமொநது
கொனனைப் கொணட மைநதனை வலலெல கொணடாவா
பின்னை யனன றுணணிடை வாட வெளிகொணடாள.

(இ - ள) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனறி கோபாகினிகொணடு எனனை நோவாளுகில் இனி யாது செயருவென? எனறு வருநதி அசமபொருநிய நோ யைகொணட புதிதரனை யுடனே கொணடு, ஒளிகினறசாகிய மினனலேய நிசாதத துண்ணிய இடையானது ஒளியுமபடி (கமலெ யெனபவள அகதபுரதினினறு) வெ ளிகொண்டு சென்றாள. எ - று

ஆவுதல - வளைதல, ஒளிதலெனறும (கசு)

பறறார யாரே பணைமெரிய நலலூழி படாகாலே
யுறறார யாரே யெரிகிய நீயூழுறுகாலே
யெறறீரு வெனன விரஙகலி னெனனு மிடாரைகப
பெறறீரு னலலாற காபபிலே யெனறே பெயாகூறறாள

(இ - ள.) பூவுதறிறசெயத நலலூழினபயன வளருஙகாலதறிற சததுருக ளாயுள்ளோர் யாவர? மிகுதியாகிய தீயூழினபயன் வருஙகாலதறில நடபாயுளளோர் யாவர? எறறீருவெனறு கவலவதினால எனனவரும? வாமபாகதறில் உமாதேவியாளை யுடைய சிவபெருமானேயலலாமல ஆதரவின்றெனறு கருதிச சென்றனள. எ - று.

வெளளிடை நீருதிக் கலலத ரதக மிகுபேயதிகா
தளளரு மானின கனறென வேயுடச சுரநீநதக
கள்ளாகள சூழ்நது நிலலென வாதஆக கலனகொளளா
கொளளையுள வாடி மெனமெல வேரூர குறுகுறறாள.

(இ - ள்) வெளியைகடந்து கலவழியுங கானலும மிகுந்த அருநெறியில் தள்ளிச்செலலும் மான்ஙனறபோல ஓடிப்பாலே நிலதததைநீத்த, திருடர்கள் சுறறிக கொண்டு நிலலென்ஙறாபபரிசது, ஆபரணஙகளேக கொளளேகொளள, மனம்வருந்திப் பையப்பைய ஒஙஙையடைந்தனள். எ - று. (கஅ)

பொருளினே யேநற பொருளென வேட்டுப் புவிகாபபோபா
னருளினே யிலலா ஙய்மனே மைநத னவைதமமை
யொருவின னென்னி ஙெண்கலமை வவைவா தொழிவோரோ
கருவினே மாகக ளெனறஙு ருகசகோ கைகாணுள்.

(இ - ள) கெல்வக்கதையே உததமபொருளெனறு விருபபி உலகினே யரசு செய்யும் உரசன (சிறிதம) கிருபையையுடைததாயிலலாதவஞைய மனேவியும புதநிர ணுஙஙவ்னே நீகினனெனற சொனனலும், நீசசெயல்பரிபவாகன் [கள்ளாகள்] பிர காசிகினற ஆபரணஙகளேக களைடா தொழிவார்களோ? எனறு (தன்னுட்டீர்மா னிதனுத) தணபதநிறகோ எலலேகாணுதவளாகி எ - று (ஙக)

கரை - தீவு, பரிகாரம

வனபசி தாக மலகி வருநத மகதைடி
மூனபசி தாகஙு கணடறி யாதானை முகமவாடி த
தனபழ வாழவும வநதவெ றுபபுரு தகநரடி
யெனபுரி வாநா மெனபுரி வாமென றிதுதோநதாள்.

(இ - ள்) மூனனேபசியையுங தாகததையும பாரததறியாத சுமலியென்பவள் வலியபசியுக் தாகமும் மிகுஙருசுதச தனபுதல்வனுடன் முகவாட்டமுற்று, தனனு டைய பழைமையாகிய வாழகையையும (இபபொழுது) வநதவெறுகதசுக நீலைமையும் தருதியாகயோசிதது, நாம்யாதசெயவோம? நாம யாதசெயவோம? எனறு, இசனேத துணிந்தாள் எ - று (உo)

மைநதனே நாடி வாழ்ஙகையை விடடே வனமவநதாம்
வநதுழி யாவி மாயநதனை மாயின மகறுபத
லெநதவு பாயந தனனிறு மிலலே யிரநதேதனு
நைநதுயிர சேபாகா தேதாமபுது மெனறு ணைவையிலலாள.

(இ - ள) குறறமில்லாத கமலியெனபாள் புகல்வனேவிருபபி (இராச)சுகத தைக் கைவிட்டு வனசகிறகுவநதோம (அவ்வாறு) வநதவிடதநில் உயிர்விடுவோமா னால் (நமமுடைய) புகலவன பிழைபபதற கெவ்வுபாயததாலுமிலலே (பிறரிடம்) வருநதி யாசிததாலுலும் உயிரபோகாமல் (அவனேக) காடபோவெனறு சொனனுள் எ - று.

சூறுகிய சிறமா ரதனிடை சேயாபாற சூளிராகங்கை
நிறுவிய சேவணி நினமலா சேகாயி னிலேயெயதிச
சிறுவனே வைதுச சேரணி மைககட டிகழ்கினற
வுறுநக ரெயதிப் பலிகொடு மீணடே டினனுண்டாள

(இ-ள்.) தாமடைந்த சிறிய ஊரிலெருபக்கலில, சூளிர்நத கங்காசலத்தை நிறுத்திய சடையையுடைய அமலராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் நிலேத்துக் சிறுவனேயிருக்கச்செயது, பொருநதிய சமீபமாகவுள்ள நகரத்தையடைந்து பிச்சை கொண்டு திரும்பி (அவனே) உண்பிதது (த்)தானும் உணடனள். எ - று. (உஉ)

வேறு

அண்டாகள் பெருமான கோயி லமாந்தஷ்டக கடுப்ப வைருங
குண்டின புரத்தை காளுங குறுகிலை பலிதாக தூட டி
யுண்டனள வகிங்கு நாவி லொருநிலை மகமீஞ் டவைரப
பணடைகல் வினேவ கெய்பத பட்டாந்தலைள பலி கரி ற

(இ - ள்.) தேவகாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலபொருகிய அசசிறநூருக்கு அதிதுளள குணடினபுரத்தை நாடோறுமடைநது வணைபொருகிய பிச்சையெடுந்துவநது (அவனை) உணபித்த ந, (தானும) உணவொழுங்காலத்திலே, ஒருநாள தன மகளெனறி அவனுரிற பிகசையெடுக்கசசனறனள (அடபொழுது) அவனது பூவசனன புணணிய வசெயதலால எ - று

"பணடைகல வினேவதெய்த" எனறது மேலவருஞ செயயுளில "முறகல ரெதிரே போநதார" எனபதகொணடு முடிகினறது (உக)

வீதியிற செலலுங காலததில, பெரிய அநகரதிறகதித வனத திலே சாதிபபகைமையிலலாமற பல பிராணிகளும நெருங்கி வாழும மலகள் பொருநதிய சோலைசூழ்நத ஒபபிலலாத ஆசிரமதிலே வசிகக மழமைதனமையுடைய சிவதனையே விருமபும முறகலமுனிவ (அவளருக) எதிரே வநதனர. எ - று

சாதியின் வயிரமினமையென்றது பாமபுங கருடனும, எலியும பாமபும, எருமும பசுவுமாகிய இவைபோலவன பய மிலலாமலும பகைமையிலலாமலும ஒனறு கூடி வாழதல முதலியன இது அருளள தலவிசசேடம மூததிவிசேடம பெரியோர மகிமையெனனு மிவறறறிஞொருவனெயதபபெறும (உச)

முனிவகல கணேச பததி முககல முனிமெயக காறறு
நனியுடம பெயருந தேய நலிபிணி நீஙகது தகக
னினியன மொழிநதான தேடடான யாவையுங கணடா னீணடான
புனிதனை நடநதா னநதப பூசுர னியலபென சொலலவேனா

(இ - ள.) கணேசபபெருமானுடைய பகதியுடையவரும கோபமொழிந்தவருமாகிய முறகலமுனிவருடைய தேகதிற்படிநத காறறானது நனருக அவனுடமபுமுழுவதுமபடிய, துனபுசெயகினற நோயவிடகி, தகளெனனன இனிய வாதனைகளை (வாயால) உணததான, (பிறா செலவனதை செவியால) கேடடான, (எலலாறறையுங (கணணால) கண்டான, (உடல) ணீடடான, (ஒருகுறைபாடுமினறி) பரிசுததனுகடந்தான அநத முனிவரனுடைய இயறகையை யெனனெனறு சொலலுவேனா? எ - று.

பூசுரன - பூலோகதேவன; வேதியன; முற்கலன (உடு)

முருகனெ காம வேளோ முருநதனெ வெனனத தகன
பெருகொளி யழக ஞகி யுபபெலாம பிறநத குறறு
யிருவிழி களிபப நோக்கி யெடுததணைத் துரசி மோநது
ளுருகிய வாவக் கண்ணீ ரொழுக்மெய பூரித தாளே.

(இ - ள்) (ஈண்டோர் இவண அழகினால்) செவ்வேளோ? மதவேளோ? திருமாலோ? என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக தகுதனவன பிறவெனாயகன அழகுடையவனுகி அவயவங்களெல்லாம் வள்ளுறுற, நல்ல தாயாகிய கமலியினபவள இருகணங்களும் ஆனந்திக்குமபடி (அவனின பன முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலுமவாரி) எடுத்து (மாபுடன் அணைத்துகொண்டு) சிலராகி, மனமுருகிய ஆசையாலாசிய இனபக கண்ணீரொழுகுமபடி உலபூரிதனள் எனற

காமனென்றும் மேவிளனியென் மொழுகுமாகலின் அஃதிருபெயரொடுபபணபுகதொகை முருகன - சிறுமைபொரு, செவ்வேளெனபபடுவோன காமன - மானமகன, கருவேளெனபபடுவோன (உக)

நாயசன முனிவா னெறே நாயிர் குய பேரகப பெறறகு
தூயவ மெய நாளன மெபயிய பிறவினமிப கரறுவ பைதன
நீயாவன பிரியி னீரநி றிறா ரென வெனனு பாதது
மேயகல னிறைபால வாகத வெறுபபுவிட நிவா நிடா ரளே

(ஙஎ) எனகணருடைய கோபதாலலலவா நாமிஙகடையபெறறு புனிதமானவெனறுடைய கோதறிவணா ரனகாறிலல, மகனானை கொடிய வலிய பிணியினினறு விலகிச சிபபுறறானை எனறுசமகலியபவள பொருகிய கணவனிடகதில வைதத டெறுபபையொழி நுகவிருகனள் எறு (உவ)

அறிசிய னாரி றுளளா ரமலபாரு பபி நாளரு
நறபியின வபுநி னாரடை நாகமெ னபி நாரரு ரளரி
சரசர ரிறந தவெனறோடார சனறுக பூரு யாறறம
பொரசாதின முறைபோன பாதது மிருவரும பிரறபுமி னுரே

(இ - ள்) அகதாரியனகள் உரைபோகிகளை யவரருணாகது தினநதோறறம விருமபி இனிய அனனமும அடையுரவுகொடுகக (அனனறை) பெறறது (உணடுடுகதி) வாழநிருகதகாலகளி, நசாகாடனா பிளையணிசசடடுகக சிரடபாயகளெலலயுடைய தெனறிசகணணராகிய கெபெருமானைகுப பூச சசெயயும டெபாயபாயலலாத (ஆதிசைச) வேதியருடைய பாகங்களை இருவரும கணஙகினாகள் எ ட

கணனுகல - அனனம முழுகுக ககை காரணபெயர சிவபிரானுள ளுணாது திபது சிவபெருமா எபபுளி கும ரெ ரியனெனறுவே ஆனசைவெரியனெனறுப (உஎ)

சூரபன கரமனற ளாறறு சீரகநறு நீலசட டாறறி
நீரநலம ரசதினார ருலகமை நிரபுரா நிமிமட டெமபாகை பெயதி
மாதவரக களிரபரபபவ ருருதகுலவ வாரபோ
யிரதவரு மறறவ ரெயபாவ ரிபிரகதவ ரினி பெயகார

(இ - ள்) குரசிரடடன கிருபை மிகுகது குறறமறற சிரசீரகைசெயது, மாரகிசராகிய கணேசபெருமானுடைய உணமையைய கூறுப டெடுதுகாலா ஸ்ய மகிரசைக யுபதேசிகது, (அதனால) பொருகதமாறு கணிகருமவகைகளையுங கூறினர ரெ (ஒ ரா கூறியாகையே அவரிருகருமம அமமாகிரதகதைக் கணிகருப டெருகாத சிறா சசெயசாரகள எ - று (உக)

வாருகுழ் மயா ரவாரநிரபா ரு லா ரரர வாத ரெணணி
முருகுழ்பி முழவம மாது முனைபுறற முனனாரு நிதானமிக

திருந்திய வரங்க ணல்கிச் சிதையிற மிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னாப் பொறபுறத தோலை நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகினெற உண்மைததமுடைய அவாகடருக கணேசபெரு மான் வரமருளுமபடி திருவுளளங்கொணடு, முருகதையொதத பலவரிசையையுடைய கமலெனபவளுகு முனனே பொருநதுமபடி முதலிலே தரிசனமளிதது திருதத மாகிய வரங்களைக்கொடுதது, மனதில அகலாத பதினெய்ப் பொருநதிய தக்கனுகு முன்னே அழகுபெறப் (பினனர்ப) பிரசனனமாயினார். எ - று

முருகது - மயிலிறகினஅடி. (கூ0)

ஒருமுழாக தாளிற செங்கே பொருபதம வைதத கோலத
தொருமருப பிரண்டு காது முககணு நானகு தோளும
பொருவிலபொன னுடையு மேனைப பொலங்கலம பலவுங் தோனற
விருவருக் கரியா னிறப வினைவிழி மலரக கணடான.

(இ - ள்) ஒரு முழங்காலிலே, செநநிறமபொருநதிய ஒருபாததைப்பொ ருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒறறைக்கொமபும இரணடுசெவிகளும நானகு விழிகளும கானகுதோளகளும ஒபபிலலாத பொனனுடையும பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந் தோன்றும்படி, (பிரமன திருமாலெனனும) இருவருகரும அறியபபடாத கணேச பெருமான நிறக, (தக்கன்) இருவிழிகளும மலருமபடி தரிசிததனன எ - று.

பொன்னுடை - பீதாமபரம. (கூக)

அசசமும மனபுர தோனற வரபிணை பணிகது சூழபோர
துசசியிற கரஙக ளேற வொளிவிழி யருவி தாழ
விசசுவ ரூப ஞன விநாயக பெருமான நணணி
முச்சக முழுதும போற்று முதலவனைத துதிகின ரூலை

(இ - ள்) அசசமும அனபுர தோனறபடி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திரு வடிகளே வணங்கிப பிரதகக ணஞசெயது, கரஙகள் சிரமிசை யேறவும, பிரகாசிக்கினற கண்களிலிருந்து (ஆநநச) அருவி யொழுகவும, விசசுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமா னென்னும் மூவுலகததிலுளள வெல்லோரு தஇதிசெயயும முதறகடவுளே (பின் வரு மாறு) துதிசெய்யலாயினன எ - று

விசசுவரூபன - உலகரூபி முசசகம - சுவாகமமதிய பாதலமென்னும மூனறுலகஙகள. முதலவன - ஒவவொரு கருமதறகும முதலிற பணியததக்கவன

வே று.

வேதகார ணனறுநீ வேதமோ நானகுநீ
பாதமோ நானகுநீ பதஙகளோ நான்குநீ
போதலீல மலியமா புவனகா ரணனுநீ
நாதனின் பெருமையை நவிலவல லாரெவர.

(இ - ள்.) வேதகாரணரூப தேவரீரே! ஒப்பற்ற நானகு வேதஙகளரூப தேவ ரீரே! நான்குபாதஙகளரூப தேவரீரே! நானகு பதங்களரூப தேவரீரே! காலம் கடல் மலை பொருந்திய பூமியாகிய விவறறிற்குக் காரணரூப தேவரீரே! நாதனே! தேவரி ருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர எ - று.

பாதநான்கு - சரியை கிரியை யோகம் ஞானமெ மற்றவை வெளி. (கூச)

புராதனப பொருளுநீ புறமபினு முள்ளினும்
விராவுமெயக் கரியுநீ மிருமுப நிடதுநீ
சராசர வுருவுநீ ததுவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல லாரெவர்.

(இ - ன்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரீரே!, புறதத்திலும் அகத்திலுங்கலந்தி உண்மையாகிய சாட்சியுநதேவரீரே! மேமபட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங் களினுநவமுநதேவரீரே! ததுவங்களை யாவுதேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொலலவல்லவரயாவர்? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படிம் அவற்றுள ஈசாவாகியமுதல் மூகதிகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெடடெ னிருநதனவென முற்காலத்தது தொகுக்கப் பட்டுள்ளன அவறறையும மதக்கோடபாடுடையா தத்தமகேறறவாறு கையாண்டு வருகிறாகள (கூ)

மூவாகா ரணனுநீ மூனறுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனீ னினதரு டெளியவல லாரெவர

(இ - ள.) மூவர்க்குக் காரணருந் தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீ ரே! மூவகை யுலகங்களுநதேவரீரே! சொலலுகின்ற மூசசுடர்களுந்தேவரீரே! மூவ கை யுயிராகளுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவுநதேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத தெளியவலலவா யாவர்? எ - று

மூவா - பிரமன் விணடு உருத்திரன மூனறு காணஙகள - முதறகாரணம் துணைகாரணம நிமிததகாரணம மூனறலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம பாதலம். மூச் சுடா சூரியன் சோமன அகனி. மூவகையுயிா - விஞஞானகலா பிரளயாகலர் சகலா. இவருள, ஆணவமல மொனறையுடையவா விஞஞானகலரும், ஆணவகண்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவா பிரளயாகலரும், ஆணவகனமமாயை யெனனு மும மலங்களையுடையவா சகலருமாவா. மூவகையுரு - தூலவுரு சூகுமவுரு காரணவுரு.

இருதிரி யஙகளி னிசையதி தெய்வநீ
யிருதிரன முதலிய வெண்டிசைத தேவாநீ
யருதிரண் பகலுநீ யறுவகைப பருவநீ
யெருதைதின னுருவினீ யியமபவல லாரெவர.

(இ - ள்.) இருதிரியஙகளின் சொல்லததக அதிதெய்வஙகளுந் தேவரீரே! இருதிரன முதலிய எடடுத திகபாலகளுந தேவரீரே! அருதியுமநிடபகனுந் தேவ ரீரே! அறுவகைபபருவஙகளுந தேவரீரே! எருதையே! தேவரீருடைய செயலகளைச் சொலலவலலவா யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம - கா கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முது வேனிலென்பன (கூக)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகமீ யோகமீ புலவரெல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ தடவரைக குலமுநீ
மாகநின் னடிமலர மருவவல லரெவர.

(இ - ள.) ஏகமானவருந தேவரீரே! அநேகமானவருந தேவரீரே! இருளுந் தேவரீரே! வெளிசசமுந தேவரீரே! போகியுந தேவரீர! யோகியுந தேவரீரே! தேவாகள் யாவருந் தேவரீரே! சமுததிரஙசளேழுந தேவரீர! விசாலமான மலைத் தொகுதிகளுந தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடிததாமரையைப் பொருநத வல்லவர யாவர? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன சாகரமேழு இவை உவாமீர னன்னீர பால் தயிர நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் எனபவறறை யுடையவை (ஈஎ)

அறைபிர மேயநீ யபபிர மேயநீ
பறையுமபர வஸ்யுநீ பாவனு தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைநதுநீ
யிறைவநின் னருளினை யெய்தவல லாரெவர.

(இ - ள்) சொலலததக பிரமேயமுந தேவரீரே! அபரிமேயமுந தேவரீரே! சொலலததக பாவனேயுந தேவரீரே! பாவனுதீதமுந தேவரீரே! நிறைநத பரப்பிரம முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐமபூதஙகளுந தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளேயடைய வலலவர யாவர? எ - று.

நிலமுதலேன்று மண நீர தீ காற்று ஆகாயம பிரமேயம-அளவிடகூடியது

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல கலியுநீ
வருணமோ நானகுநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந துகளுநீ
யொருவநின நனனிய துணரவல லாரெவர

(இ - ள.) மிருதிகளுந தேவரீரே! புராணஙகளுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பட்ட பலகலேஙகளுந தேவரீரே! வருணஙகள நானகுந தேவரீரே! வனஙகளுமு உப வனஙகளுந்தேவரீரே! மரஙகளுங கொடிகளுந்தானீரே! சகலசெநதுகளுந தேவரீ ரே! ஒப்பறறவரே! தேவரீருடைய இயறகையை அறியவலலவர யாவர? எ - று.

மிருதி - தருமநூல பதினெட்டு அவையாகிலுஞ பெயரானவிளஙகும. அவை மநு அதரி ஔதிம விடடுணு யாஞஞவலகிய முதலிய புராணஙகள் - மகாபுராணஙகள பதினெட்டு; உபபுராணஙகள பதினெடடு கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம நானகு - பிராமமண அரசன வசியன சூதிரன (ஈஙூ)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமநித திரையுநீ கருவிநோ தஙகளீ
யேமமார பொறையுநீ யினபநீ துனபநீ
வாமனே நினகழல மநிககவல லாரெவர.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! தொடமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கததக அரபுதஙகளுந்தேவரீரே! இன்பம்பொருந்திய சாதமுமந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுந்தேவரீரே! வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர? எ - று

காமமாதிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம். வாமன் அழகுடையவனெனறும் குழகிய வடிவுடையவனெனறும் பொருள்படும். (சஅ)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவுநீ வருமைநீ
வெருளுநீ தெறறநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவுநின் குணஙகளைக் குறிககவல் லாரெவர்.

(இ - ள்) அறுகதிரகமுந தேவரீரே! கோபமுந தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந தேவரீரே! மயகமுந தேவரீரே! தெளிவுந தேவரீரே! வேறெவையுந தேவரீரே! ஒவ்வொனறுந் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணஙகளைக் குறிககதறகவா யாவர்? எ - று (சக)

புண்ணிய தலங்களீ பொருவிதீர்த் தங்களீ
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வரநதரும வளளலீ
பண்ணியம பலவுநீ பரமகா பொருளுநீ
யண்ணலீல நினசெய லறியவல லாரெவர.

(இ - ள்) புணணியஸதலஙகள் தேவரீரே! ஒப்பிலலாத தீர்ததஙகள் தேவரீரே! அழகிய மூரதிகளுந தேவரீரே! வரஙகளீ யுதவும வளளல தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மதத்தின பொருளுந தேவரீரே! தலீவரே! தேவரீருடைய செயலகளீ யறிய லெலவா யாவர்? எ - று (சஉ)

செயவினீ முகலுநீ செயபபடு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக குதவுவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதியல வினைகளவல லாரெவர.

(இ - ள்) செயகினற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகினற பொருளுந் தேவரீரே! செயகினற வினைதொழிலுந தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவராகு உயவகையாகக கொடுககவலலவருந தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உணமையியலபை விளக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று.

வினைமுதல செயபபடுபொருள வினைதொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய, செயப்படுபொருள, [வினைமுறறு] பயனிலையெனக் சொலலணி செய்யப்பட்டது. (சந)

குணமொடு குறறல கொள்கைகொள் ளாயெனி
னனிமலா மணபென வாகையி னுயிரெனப்
பணியுயி ரமிவெனை பயிறறுமத துவிதமாக
கனபதி நினதியல காணவல லாரெவர.

(இ - ள்.) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், பணிக்கினற உயிருமுணாவும் போலவும் விளஙகுகின்ற அத்துவிதமாகிய கணநாதப் பெருமானே! தேவரீர குணமுங் குறியும பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயலபைக்காண வல்லவர யாவர்? எ - று.

ஏன்றுதோத் திரம்பல வியமபிய தகதன்மு
னன்றுதன் னுருவமே நானமறை யாளனு
மன்றுசேர் காட்டுபு மதமழுக கயமுக
னென்றுநின னுதிகளுக குவநதன மென்றனன்.

(இ - ள்) எனறு பலதோததிரஙகளோகூறிய தக்கனெனபவனுக்குமுன்னே, மதநீரைச்சொரியுஙகுளிர்நத யானைமுகதையுடைய விநாயககடவுள நமைமபொருநதிய தமதுருவமே நான்குவேதஙகளிலும வலல முறசல முனிவராகப் பொருநதக் காட்டி, நீயுசாதத உனனுடைய தோததிரஙகளுக்கு மகிழ்ந்தோமெனறனர எ - று.

காட்டுபு - செய்பு என்னும வாயபாட் டிறநதகால வினையெச்சம. காட்டி யெனப்பொருள். (சஙி)

தமபிரா னருளதுக தகதன மீட் டுமபணிந
தெம்பிரா னடியமீன னிலலினென டிருவுமுற
றுமபரா புகழ்தர வோஙகிதான் வாழுமா
நமபிரான றருகென நாதனு ரோதுவா.

(இ - ள.) (இவவகையாக) விநாயகககடவுள் அருள்புரியவுக் தக்கன் மறபடியும் வணஙகி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகதத்தில் அடடலட்சுமிகளும் பொருநதித் தேவாகளும புகழுமபடி மேமபடடு யான வாழும வகையாக வரம்தருக நமபிரானே! எனவேண்ட விநாயகககடவுள திருவாய்மலாநதருளினரா எ - று.

வேறு

மூக்கல னெனுமபெயர மூனனெம மாறபெறுந
தககவ னவனுருசு ராநத முமமுடை
மிக்கவிவ் வுருவுதான் விளமபு மனைவன்
பொகமற் றெமதடி போற்றும பத்தியான.

(இ - ள) மூற்கலனெனனும பெயரைப் பூவததில எமமாற்பெற்ற தக்கவனுகிய அவனுடைய உருவததைச்சாநத நமமுடைய மேமபட்ட இவவடிவினைக் காணபாயாக சொலலிய அம்மூற்கலமுனிவன பொயமமையினறி எமமுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும பததியுடையவன. எ - று. (சஎ)

பொகம் - பொயமமை.

அவனுயிர நமகருரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேறறுவர
னவனுரு வாகியு மளிதனுங காடசியை
பவனுருக் காறமினின் னரிட்டக ரிததனென்.

(இ - ள.) அம்மூற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால், அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத தெளிவிக்கும்படி அவனவடிவமாகியுங் காட்சியைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினினறு தோனறிய காறறினால் உண்டுடைய துயரத்தை விலக்கினேம் எ - று. (சஅ)

அன்னவன் றணிச்சர ணடைதி தகதனே
கின்னுள விழைவெலா நிரப்பு வாயென

பொன்னக ரரசெனப் பொலிவை போகென
முனனவன் மறைநதனன முடிகொள வீமனே.

(இ - ள்.) தக்கனே! அமமுறகலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவனே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களையெல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அதனால) உயாநாகிய பொனனகரதநிற கரசனுகிய இநதிரனைப்போல விளங்குவை. செல்லுவெனறு திருவாயமலாநதருளி முறபட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அநதாத்தான மாயினா கிரீடமணிநத வீமராசனே! (எனறு விசுவாமித்திர முனிவா அவனுடன கூறினா) எ - று. (சக)

தகசகன்பிணிநீஙகுபடலம முற்றிறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கஉடுசூ

முக்கலாதக்கணுக் குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச சடிலத தேரமபன காடசி கொடுதது மறைதலொடுமெ
பெறறம பிரிநத கனறெனவுமெ பெறுநதாய் பிரிநத மகனெனவும்
பறறும பொருளகைப் பெறறிழநத படாகூ வறுமை யானெனவுஞ
சறறுந தரியா தளஙகையத தகக னிலமேல வீழ்நதெழுநதான.

(இ - ள) கறறையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தகக்ன பசுவைப்பிரிந்த கனறுபோலவும், பெறறதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும, தேடததக பொருளைக கையிறபெறறுப் போக்கடிதத துனபமிக்க வறுமையாளனபோலவும, சிறிதுபொழுதுந தாளாமல மனஙகளையப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரணடழுது) எழுநதான் எ - று (க)

சென்ற திசையை யெதிரோநாக்குந திசைக டோறுந துரீஇச செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிநத நிலததிற கிடநது புரணடலறு
மனறல் கமழ்நத முடி மிலிநத மாலை யெனவே மலாநததுணாக்
கொன்றை மரததை யெதிரவணஙகுங குறுகித் தழுவி நனிமோகுகும.

(இ - ள) (விநாயகக்கடவுள) சென்றதிசையை யெதிரோபாப்பான், திசைகளிலெல்லாந தேடிசசெலலுவான; கணேசப்பெருமான நினறு அநுக்கிரகஞ்செய்த வீடதநில் விழுந்து புரணடு அலறுவான் வாசனைவீசுந திருமுடியிற்கட்டிய திருமாலையைப்போல மலாநத மலாக்கொததுகளையுடைய கொனறைமரததை யெதிரே பணிவான், நெருஙகி (அதனை)த தழுவி மிகவும மோப்பான. எ - று.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுங கமலத தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்மில்களே மாட நிரையே கபோதகமே
பாளைக் கமுகே மட்றபனையே பயிறு மன்றிற குருகினமே
தாளைக கருதார்க கருளாத சாமி வரவுங் கண்டீரே.

(இ - ள) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தாமரைததடாகமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள பொருந்திய கயங்களே! பொருநதிய

ஆணற்றில்களே! வரிசையாகிய மாடங்களே! கபோதகங்களே! பாலிகைகளையுடைய கூடகமரங்களே! மடலையுடையபனைமரங்களே! சூழ்சரிகரும அனறிற பறவையினங்களே! (தம்மூடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செயயாதவாகளுக்கு அருளபுரியாத சாமியாகிய கணேசபபெருமான எழுந்தருளவந் தாகிதீர்களா? எ - று.

கபோதகம - கரூமபுரு அகனறில் - ஆணறில

'வாலேக்கயமே மகனறிலகளே'' எனபபாடஙகொணடு, ''வாலேமீனகள பொருந்திய கயதினமேவும அகனறிலகளே'' எனப பொருளுரைபபாரு முளா (ஈ)

ஐய மலர்ந்த கருணைமுக மணைய முகமபெற நீயொனறு
வெயய களிறுமி னடிதாழும விளகஙகு மூருவி னிறதகதெனைச
செயய தனிரைக கரஙகூபபுந தேவ னடிபோன மலாந்ததெனைப்
பெய்யு மதுபபங கயமலரைப பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிசசுமால

(இ - ள்) எமபெருமானுடைய மலாந்த திருபாமுகத்தையொத முகத்தைப் பெறறிருகினறீரகளெனறு, கொடியயானைகளின காலகளைப படணிவான, பிரகாசிகின்ற (இறைவா) திருவுருவைபபோல நிறமுற்றிருந்ததெனறு சிவநதளிரகளாக கைகூபபுவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலாந்துளளதெனறு தேன சொரிகினறதாமரைமலரை மிகவும வணஙகித துதிபரிவான எ - று (உ)

மெழுகா ரழலுற றெனவிளகி மெயவே ருகி யிவ்வா றே
யெழுபே ரரவ மநதரதகர லிலகு மருளா ழிபைகதலகஙகி
முழுதா னநதச சுவையமுத மெமண்டி பருகி மாணககா
குழுவா தரிகரு முகஙகளுா கோதி லிருதகை னெனறுதித்தான.

(இ - ள்) மெழுகானது பொருந்திய தீயிறபட்டாறபோல (மனம) இளகி, உடல் வேறுபடடு இவவகையாகவே, எழுகினற பேரொலியையுடைய மநதரதநிலை, பிரகாசிக்கினற கருபைகடலைக [கடைநது] கலகஙகி மிகக ஆனநதமெனனுஞ சுவையையுடைய அமுரததைமொணடு பானஞசெயது, மாணாகா கூட்டதைக் காகுமு முற்கலமுனிவனுருடைய குறறமிலலாத ஆசிரமதநிறபோயச சோந்தனன. (தகஷனெனபவன) எ - று (இ)

தாவில வேத முதலான சகல பொருளு மிகததெளிநது
தேவ தேவன திருவடியைச சிறபப வணாநத வருநதவத்தான
மேவி யோகப பெருவலியால வேணடு மூருவங கொளததகஷன்
பூவில வேறு கநிரவன்போற பொலிமுக கலணை யெயிரகண்டான்.

(இ - ள.) கெடிதலிலலாத வேதமுதலிய எல்லாபபொருளகளையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படகதெரிநத, அருநதவத்தினாலும், பொருநதிய யோகததின் மிக்கவலிமையாலும விரும்பிய வருவங்களைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுளள வேறுரூரியனைப்போல விளஙகும முறறகலமுனிவனை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று (ஈ)

மன்னுங் கருணை விழிமூன்று மலாக்கை நானகும பேரழகு
தனனு மேனை யவயவமுந தலைங்கச சிறபப தாழாமே
பொன்னின் மணியி னுருகுகொணடு பூசை புரியுங் கணபதியி
னன்னர் மலாச்சே வடித்துணையு கயபப கோக்கி யெதிரபணிர்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறுங் கிருபையையுடைய திருவிழிகள்மூன்றும், தாம்மை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிக்க அழகும், நெருங்கிய பிற அவயவங்களும் விளங்க, சிற்பவிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசபெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்களும் விருமபத தரிசித்தது எதிரே வணங்கினன. எ - று (எ)

தண்ட மெனவே விழுந்தபடி தரையி னெடிது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின விழிபொழிபக கோடை யெனநெட் டுயிர்ப்பெறி
தொண்டு புரிந்து பரவசனுயத தொழுது நிறப வவனியெதிர
கண்டு பெருகன பிணவியருது கருணை கூருது முனிசசெல்வன்.

(இ - ள்.) தண்டதைப்போல விழுந்தபடியே பூமியினமேலே நெடுநேரமிருந்து (பினனர்) எழுந்து, மேகமழையைசசொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும, கோடைபோலப பெருமூசசெறியவும பணிவிடைசெய்து, பரவசனுயிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிசசெலவராகிய முற்கலமுனிவா அவனே யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினேலியருது கிருபைமிருந்து. எ - று. (அ)

வே று.

பெயரினைக கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம யாது
நயமுறு மனததின வேட்ட நனபொரு ளெதுசொல் லென்றான்
றயவுறு முனிவன செனுசொற றணணமிழ் துணடி தகை
னையாவுதீர தங்கை கூபபி யனைத்தையுஞ செபப லுறறான்.

(இ - ள) பிள்ளாய! உனகருபபெயராது? விருமபிவசிக்கு நகரம்யாது? கண்மைபெற மனதிற்கருதிய நறபொருள யாது? அவற்றைச் சொலலவென்றனர். கிருபைபொருநதிய முறகலமுனிவரது செவ்விய சொறகளாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத்தைப்பருகி, தக்கன் சோர்வகனறு அழகியகைகளாகருவிதது (அவர்விஞவியவற்றிறகு விடையாக) எல்லாவறறையுஞ சொலலதொடஙகினன். எ - று. (கூ)

வே று.

தெனனருகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பாணபுரம வாழபதிப திகக்னர சாளும
வாணயாசி றபபுடைய வலலவனென றநதை
காணெழுகு கூதலுடை யாள்கமலை நறறுய்.

(இ - ள) தேனெழுகுஞ சோலைகள வளரபபெற்ற கருநாடதேயம் - அதில் யாள் ஊழுகரம் பாணபுரம - அப்பாதபுரததில அரசுபுரியும மிகக உயர்ந்த சிறப்புக்களையுடைய வலலவராசன எனபிதா - தேனசொரியும் அளகதையுடைய கமலை யெனபவள் எனனுடைய நறறுய. எ - று.

நற்றுய - ஈறறதாய (கஅ)

கரட்சியொடு கணணுமுரை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறள ஞெ
மூட்சிசெய்பெ ரும்பிணியின முழ்கிமுடை நாற
நாட்செய்பவ மாம்பொழுதே நாயடியே ணுமே ணுல.

(இ - ன) பாரசமையுட னகூடிய மிஞ்ஞியும், பிரமலத்தைக் பிகட்டலுடனகூடிய செலவியும், மாட்சிமையுடனிருக்கும் பொருளையும் பாரபாடியாகவு மிகமாயிய குபேரஞ்ஞிரி, ஆளுகசெலவிஞ்ஞாற மிகவிய வியாபிகியும் ஸ்ரிஸ்டிக்கும் பிரளயஞ்ஞிரி, பிசய பரிபாலகரென ஆதிபராசக்தியிடமிருந்து பலமடைந்து மகாகாரிய - ஸ

குருஞ்ஞிருசெலவிஞ்ஞாற முதல் தெய்வஞ்ஞளாகிய ஞான மூர்த்தி மூன்று மூர்த்தியாகிய ஒரேயொரு வஸ்துவிலிருந்தே வெளிப்பட்டனரென்பது (கக)

பரனினிற்றுபி ராயபடையால் பலனை வழங்கு மாகந்தி
மிரனெனிலையாயி னிவர்களிலையா மிவ்வகையுற்றுபி னாகாது
பிரமனரமுனி வாதியுமாகிப் பிரபஞ்சங்களை யாக்குந்தி
மிகவாகாரமு மிவ்வாறாகு மிவ்வாறாகு மிவ்வாறாகும்.

(இ - ன) பரனி னிற்கை யி லபரதந்திரமாயிருப்பதும், பலனை வழங்குகிறதும் (சக்தி தத்துவஞ்ஞளை) தொழிற்படுத்துகிறதுமாகிய மூர்த்தியாகிய மகேசுவரனிலையும், எனை முக்குணங்களுமில்லா லயமாகாதிருப்பதும் (முதல் இசையது), (அவை பயனைதராமல் மயிலை) பிரமனாகிய பிரமனாகிய ஸ்ரிஸ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமனாகிய மகாவிஷ்ணுவாகிய விஷ்ணுவாகிய ஸ்திதிகர்த்தாவாகிய விஷ்ணுவாகிய மகாகாரியங்களுமாகிய மூன்று மூர்த்திகளாகிய மும்மூர்த்திகளும் (சக்தி தத்துவஞ்ஞளை) வருமாறு ஏற்படுத்தினர்கள் - ஸ

பலவகைகளுநிற்குமெய்மைபொருந்து மணங்கு மகந்தி ஞானாகாரமும் (கஎ)

வீரிதிவியாகை நீயிராவாகை மெய்பாவிதெவ்வமுமே
லேலகுமாமு மாமாயனுமா னின்னிலையாகு மிவ்வகையாகு
மேசபரிதியிலே மேசனுமாகி மேவிய மூன்றாய் நின்றவனாகு
மேசபரிதியிலே மேசனுமாகி மேவிய மூன்றாய் நின்றவனாகும்.

(இ - ன.) வீரிதிவியிற்பொய பெருமையுள்ளவர், (பிரமதேவனாய்) பிரகிருதியென மிகுந்த காரணிஞ்ஞனை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால் (இரண்டாவது) மகாகாரியமாகிய மகத்தத்துவத்தை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (மூன்றாவது) மகாகாரியமாகிய அகங்காரத்தை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (நான்காவது) மகாகாரியமாகிய ஞானேந்திரியங்களை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (ஐந்தாவது) மகாகாரியமாகிய கன்மேந்திரியங்களை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (ஆறாவது) மகாகாரியமாகிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (ஏழாவது) மகாகாரியமாகிய பஞ்சபூதங்களை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (எட்டாவது) மகாகாரியமாகிய அண்டத்தை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (ஒன்பதாவது) மகாகாரியமாகிய பிண்டத்தை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், (பத்தாவது) மகாகாரியமாகிய பிரபஞ்சத்தை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால், இவ்வாறு பத்து மகாகாரியங்களை (அந்தப்பியமை) யுண்டாக்குவதால் ஏழு - ஸ

மறறு வரைதரு அகந்தி மகாதி
மறறுமகாமல மாமலமாயி னிவைபிரகிருதி யுமாகி
வரறுகமுயிரு மிருவினையாகி வரைதருபோகமு மாகி
முரறுகவாகி நினறவரிறைவன் முதலாயினவு நினறானே
மெறறுமுகாமல மாமலமாயி னிவைபிரகிருதி யுமாகி
மரறுகமுயிரு மிருவினையாகி வரைதருபோகமு மாகும்.

(இ - ன) மாயை பலவகையாயிருப்பதும் தானென்னும் பாசமும் மாயையும் மாயேயமும் (மும்மலங்களும்) பிரகிருதியாயிருப்பதும், குற்றமற்றதும் ஞானமுருவுடனே வருவதுமாகிய ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பிரகிருதியாயிருப்பதும், (இரண்டாவது) ஞானேந்திரியங்களும் (மூன்றாவது) கன்மேந்திரியங்களும் (நான்காவது) பிரகிருதியாயிருப்பதும், (ஐந்தாவது) பிரபஞ்சமாகிய பிண்டமாயிருப்பதும், (ஆறாவது) பிரபஞ்சமாகிய அண்டமாயிருப்பதும், (ஏழாவது) பஞ்சபூதங்களாயிருப்பதும், (எட்டாவது) பஞ்சதன்மாத்திரைகளாயிருப்பதும், (ஒன்பதாவது) அகங்காரமாயிருப்பதும், (பத்தாவது) மகத்தத்துவமாயிருப்பதும் ஏழு - ஸ

பததியும னித்தருளக வென்றுபணிக தானப்
புததிரணே நோககியயா பூசுரனவி ளமபும

(இ - ள்.) அத்தனமையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவருளால் உலக வாழ்கைகையயடைய விருமபினேன் திருவிழிகளாற் கிருபைநது பதநிமையையுங கொடுதருளவேண்டுமெனறு (தகன) வணஙகினன. அசசிறுவஞகியதகனசிறநத முககலமுனிவா பாததுகக றகினரு எ - று

விழிகருணே - கிருபாநோகக பூசுரன - பூலோகதேவன , ஆதணன. ()

வே று

நீயே பெருமபாக கியமுடையை நீயே யுடமபின பயனபெறறேப்
நீயே வேணடுங காரியததை முடிதது கொணட நிறைதவதநீதா
னீயே முககண் விநாயகனபா னிகரி லாத வனபுடையை
நீயே முறறத துறறேதாணு நீயே சிவன முதறணுமே.

(இ - ள.) நீயேமிகக செலவதனைப்பெறறவன. நீயே (மாதுட) தேகததாலாய பிரயோசனததை யடைநதவன, நீயே செயயவேணடிய காரியதனைசசெயது முடிதததுகொணட நிறைநத தவதனையுடையவன; நீயே திரிநேதநிரகளையுடைய விநாயகக கடவுளிடததில ஒபபிலலாத அனபுடையவன நீயே முறறுதது றநதவணுமநீயே சிவன முதறணுமாயினே எ - று. (கசு)

தேவ வருட மாயிரமபின செலல வரிய தவமுடி தது
பாவ மகலக் தியானிதது மபலவே ரூன பணிபுரி ரது
மேவ வெனசரு,த கெரிசனநதா னீநதா னிலலே யிமிசுருபபுப
பூவ ரிதழித தொடைவேயநத பொலமபூஞ சடிலத தேரமபன.

(இ - ள) ஆயிரந் தேவவருடஙகள கழிபதறகக அருநதவஞசெயது முடிததும், பாவமொழியுமபடி தியானஞசெயதமு, பலவேறு வகைபபட்ட பணிவிடைகளோச செய்தமு, ரீங்காரஞசெயயும வணடுகளபொருநதிய அழகிய கொனறைமலாமாலே யணிநத அழகிய பொனனிறமபொருநதிய சடையையுடைய விநாயகக கடவுள எனகருப் பொருநதத தரிசனஙகொடுதானிலன எ - று

மாதுடவருடம ஒனறுகொணட தபிதராகட்கோ தினமெனறும அவ்வகைய தினஙகளாலாய வருடமொனறு கழிவது தேவாகடகோ தினமெனறுஞ சொல்லப் படும. அவவகைய தினஙகளாலாய வருடததைத தேவவருடமெனபா (கஎ)

வே று

மூவாக ஞலகத தாகத முதறதாழில புரியு மாபோன
மூவாக டமகருத தாகன முதறதாழில புரியா நின்ற
மூவாகண முதலவனுன முதலிலா முதலவன பாத
மூவகைக கரணத தாணு மூயஙகிணே நினையா ரொப்பார.

(இ - ள) (பிரமஞனி) மூனறினகள மூவரும உலகததாருக்கு (சிருட்டிமுதலிய) மூதறதாழிலகளைசெயயும வகைபோல, (அப்பிரமஞனி) திரிமூர்தினிகளுக்கே (சிருட்டியானி) முதறதாழில்களைச செய்கினற திரிமூாதனிகளுயகனுகிய ஆதியில்லாத முதறகடவுளாகிய கணேசபெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு சாயமெனனும) திரி

கரணங்களாலும (முறையே) சிந்தித்தது தித்தது பணிந்தனே. உனக்குச சமான மாவார் யாவர் ? (ஒருவருமிலர) எ - று.

மூவாகள் - பிரமன விண்டுருத்திரன. முதற்றொழில-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல. மூவகைக்கரணம - மனம வாக்கு காயம் (கஅ)

அந்தணாக கழலின வண்ண மாகியோ குழாமோபாக கெலலா
மந்திர வண்ண மான வளவிலென கணணுற ருங்குனை
முந்துறற்த தேற்றமித்த தெலலா மொழிந்தணே யுதவுங கைமமா
றெந்தனைத் தமுமிக கொண்டங கிலருட னறைவங் திட்டானை

(இ - ள்) வேதியாகளுக்கு யாகாக்கினியின வடிவமாகி, யோகருசெயவார யாவாகும மந்திரவடிவமாகிய கணநாதபபிரான எனகணணெதிரே பொருந்தினது போல, உனமுனனே பிரசனனமானதை முழுவதுங்கூறினே. (உனக்குயான) செய யத்தக்க பிரதி யுபகாரமயாது ' எனறு, (முகலமுனிவாதிகளுடைய) விளங்குகினற உடலநதட்டவிஞர எ - று

வளளல - வரையாது கொடுபோன எந்து - எது எனறதன விகாரமென மூவது, தெதுவுங்குபாடை யிலிருந்துவந்த தினசசொலலெனமூவது கொளக (கக)

அளவளா யிருந்த பினறை யகரா மொனறே யாகி
வளமெலா மருளே ரமபன மந்திர நகளை காதிற
கொளவுப தேசித தெணணுங கொளகையு மருளிச செய்தா
னிளவலீக காணு ணடி யெய்தினள கமலே தானுமை.

(இ - ள) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிறகு, (முகலமுனிவா) எழுத தொனறேயாகி எலலா நலந்தையுங கொடுக்கத்தக்க விநாயபபெருமாளுடைய மந்தி ரத்தை, நகளனசெவியிறகொளளுமபடி உபதேசித்தது, அதனைக்கணிக்கும முறைமை யையும அருளிசசெயதனர. கமலியெனபவள தன புத்திரனைக காணுதவளாகித தேடிகொணடு (அங்கு) வந்தனள எ - று

அளவளாவல - கலந்துபேசல முதலியன. ''மந்திரம'' எனறதை ''அகர மொனறேயாகி'' எனறதால ஏகாட்சரமந்திரமெனக. (உ0)

வணங்கினளை முனிவன் பாதம வழுத்தின விருடி நோககி
யணங்களு யிவனு நீயு மருமறை யளந்து மெட்டாக
குணங்குறி கடந்த நாதனை கொழியருட கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல விணையும வெனறீர பெறுவதென னினிமே லெனறனன.

(இ - ள) முகலமுனிவருடைய திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்தனள். முகலமுனிவா (கமலியைய) பாராது, பெணணே ! இசசிறுவனும நீயும (ஆகிய விரு வரும) அரிய வேதங்களை தேடியுங கணடறியாத குணக்குறிகள கடந்த விநாயகக்கடவு ளுடைய மிகக திருவருளுக்கு இலக்காணீரகள, தனபுசெயயும பலவினைகளேயு மொழி தலீரகள ; இனிப்பெறவேணடியது யாதுளது ? எனறு கூறினர. எ - று.

வணங்கினளெனபது முற்றெசசம (உக)

மந்திர மான வேக வனனினை மகறருச சொலவனெஞ
சிருதையிற கனிந்து மூறறிற நிகிரியொன றுருடடி மண்மே

லிங்திரன முகலோ ரெணை விருங்கா சாஞும வாழ்ங்கை
தருதிமி றைவ னெனை று சாறமின னிதுவு மிமலோன.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரதை உனபுதல்வனுகுபதே சிதோம அவன மனதாறகணிதது முடிப்பானுயின, பூமியின மேலே ஒரே சகரத் தைசசெலுதது, இநதிரன்முதலிய தேவாகளும (அவன போகதை) எணணும்படி வீறறிருநதரசாளவான தலேவனுகிய கணநாதபெருமான நலவாழவுதருவான எனறு, மேலோனுகிய முகலமுனிவன இதனேயுங்கூறினன எ - று (உட)

எனறுரை யாடிம வேலே யிலங்குவேல வீமன ருழுந்து
கனறுநோய முனிவன மெயயிற காறறினை முழுதுங் நீர
வன்றுவல விரைங்கித ரமப வலெனறி தேரவற வனனை
றெனறுதிரய தவமபா தெனனச சொலலுவான காதி மைந்தன.

(இ - ள) எனறிவவாறு சொலலுங்காலததில, பிரகாசிக்கின்ற வேற்படை தாங்கிய வீமராசனபணிந்து, தனபுசெயகின்ற நோயானது முகலமுனிவனுடைய உடறகாறறினுல முழுதுமொழியவும,அககாலததில விநாயகருரில அவனுகெதிரே மிகவும விரைந்து பிரசனனமாகவும அநதந் தகனெனவான பூவரதிறசெயத புண் ணியம யாது ? என (விசுவாமிதிரமுனிவனா) கேகட்க, காதிராசன புதலவராகிய விசுவாமிதிரமுனிவா கூறகினரா. எ - று. (உங)

முகலம தகனுகுபதேசிதபடலம முறறிறறு

ஆகந் திருவிருத்தம் - கூஎகூ

வல்லாளன்வேதவிண நீங்குபடலம்.

மருதி யுகள மலாசசெழுங்கேன மழையிற பெயதழியும பொழிலுதத
சிருது தேயங தனிலவளதகாற சிறரத பலலி யெனுமபுரததில
வருத வரியன் கலியாண னெனனும பெயரான மனைகறபி
னிருது மதிமேயா டறமபலவு மியறறி யினிது வாழநாளில.

(இ - ள) மந்திகள பாயதலாற பூகளிலுளள செழியதேனுனது மழையைப் போலச் சொரிகினற சோலைசூழந்த சிருதுதேசததில, பலவளங்களாற சிறபபுறற பல்லிபுரததிலே பிரசித கலியாணனெனனும பெயரையுடைய ஏவரியன் தனமனை வி யாகியு கறபினேயுடைய இருதுமதியெனபாருடன பலதருமங்களேயுஞசெயது இனி சாகவாழுங்காலததில எ - று. (க)

இருது மதியென பாள்வயிறறி னீடுந் தொலலிரு தவகுறையான்
மைந்ரு னெருவன வருதிதரான வணிகன சால வினபலவுஞ
சிருதை மகிழ வினிதாறறிச செமபொ ரான முதலாம பலபொருளு
மருத ணுளாக குளததழைபப வளிதது நாளும விணேபுரிந்தான.

(இ - ள.) இந்த மதியென்பவள் வயிறறில, தான சேடிய பழையதவக்குறை வினேயுடைய புதல்வனெருவன வநதுதோன்றினன. (அதனுல்) கலியாணவரியன்

மிக்க பலசெயலகளையும மனஙகளிகுமபடி இனிதாகச்செயது, செமபொன்முதலா
கிய பலபொருளகளையும வேதியாகளுகு மனமடஙகுமபடி தானஞசெய்து தினந
தோறும நறசருமஙகளோச செயதனன. எ - று (உ)

நனறு மணியி னலஙகரிதது நாலைூன றுன நறமினதது
லொனறுங கணிதார வலலவனென றுரைபபக கேடடு வலலாள
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருநது தவழநது நடநதமிவ
துனற வெழில்சோ வலலாளன சுடாவெண மதிபோல வளாகாளில்.

(இ - ள) அவ்வசியன் மிகுதியும வீட்டில் அலங்காரததைச்செயது மூன் றுநதினமாகிய நாளில், பொருநதிய சோதிடாகள வலலவனெனறு சொலலகேடடு (அகுழநதைகு) வலலாளனென்று பெயரிடடான (முறையே) உட்காாநது தவழநது நடநது அறிவுடைய அழகு மிகக வலலாளன பிரகாசிகினற தாவளயமான சநதிரன போல வளருங்காலததில எ - று (ரு)

வேறு.

புரிவின மலகிய பொனனணி மாடஞ
சிறுருட னுடடயா செவவியி னீஙகிச
சுரிமலி பூநகடந துனன வெபூநத
விரைனமலி சோலையி லெய்தின னேனாளா.

(இ - ள) புரிவின தொகுதிமிகக பொனனுறசெயத அழகிய மாளிகையி னினறுஞ சிறுவாகளுடன நீங்கி ஒருநாள வீளையாடலசெயயுங்காலததில் மகரநீன கள மிகக மலாததடாகஙகள பொருநத வளாநத தேனகூடுகள மலிநத சோலையில் அடைநதனன. எ - று

செவவி - காலம சரு - ஓமீன இரை - தேனகூடு (சு)

நலங்கிளா முவவீன நண்ணலு மாஙகோ
ருலங்கொடி வைதெதாரு கொமபின னென்றே
யலஙகிய நீமபுன லாடடி நறுநதே
னிலங்கலா தூய்ப்பணிந தேதது யகனரான்.

(இ - ள) நனமை விளஙகும பூர்வ புண்ணியமடையவும், அவவிடததிருநத ஓர உருணடகல்லைக கொண்டுவநது வைத்து ஏகாநதனஞ்சிய விநாயகனகடவுளேயெனறு (அதனை) அசைகினற மதுரமாகிய நீராலபிடேகிதது, நலலதேனுடன பிரகாசிகும மலர்களாலருச்சிதது வணஙகித தநதது நீஙகினன எ - று

ஒருகொம்பினனெனறது விநாயகனகடவுள கயமுகனெறு பேர்பூரிகையில் அவன எவனகையாயுததாலு மிறவாது வரமபெறறிருபபது கருதித சமதுவலக் கொமபைமுரிதெதரிந்தனனெனபது சரிதமாதலின. (ரி)

மற்றைய நரளு மகாருட னேகிப
பறறின் மலாபபசுப பருகரு மிடடு
மூறறின மெனன முடிதத்தன ணணற
கூறறமி லாவிளை யாடடரும பூசை.

(இ - ள்) (அதனபின்னிட்ட) மறைதத்தினைத்துரு சிறுவர்களுடன் சென்று மனபபறறுடன பசியமலாகளாற் பருதருமிடடு முனனுளிறசெய்ததுபோலவே விளை யாடடாலாகிய அரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக குறறமிலலாது செய்துமுடித் தனன். எ - று. (சு)

வேறு.

இனன வாறுவல லாளன பூசையி யறறு நாளினி லோரதினரு
தனனே நேருமு காரின வாழவுத யங்கி நுமபகி னினறுபோ
யன்ன மாமிம லாதத டங்கள னிறது நீதள மாரதுகார
மினன ளாவிய சோலே யெயதியி குஞ்சி நூராகள் யேயினன.

(இ - ள்) இததவகையாக வலலாளன பூசைசெயது வருநாளில ஒருநாள தனகொபபான புதநிராகளுடன வளரதங்கிய பெரியகரதநினறும புறஞசென்று, அனனங்கள சூழ்கும பூரதடாகங்கள அழகுறறுக குளிரசிபெறறு மேகமும மினன ஓங்கவந்த சோலேயையடைநது, மிக்கசிறுவர்களை (தொழிலசெயய) ஏவினன எ - று.

பலாகள் காவணை நாடடி ஞாபலா பலலி யங்களி யமபிஞர
சிலாசெ முஙகனி யீடடி ஞாசிலா தேதம லாதநிதாடை யாகங்கிஞ
ரலாசெ முமபுன னலகி ஞாசில ராணி ணேநதுமுயத தாசில
ரிலகு சாநதமு ரிஞஞி ஞாசில ரினன ராயினா யாவரும

(இ - ள்) பலாபநதலிடடனர, பலாபலவகை வாததியங்களை முழகினர். சிலா செழுமைதங்கிய பழஙகளை சேகரித்தனர, சிலா தேன சொரியும மலாமாலைகள தொடுத்தனர; சிலா மலாகளும செழிய நீருங்கொணடுவநது கொடுத்தனர சிலா பருச கவியங்களைச சேகரித்தனர, சிலா விளகுகின்ற சநதனமரைத்தனர; எலலாரும இவ்வகையாக (வலலாளனுடைய கணேசபூஜைகு உபகரணங்களைச சித்தஞ) செய பவராஞரகள எ - று. (அ)

நிறைக யபபுன லாடி மெயயிலிவெண ணீறு பூசிவல லாளனு
நறைம லாதகழை யால யதத்தினி ணணினி நாதனி யன்பினை
முறையின மெலபுன லாடடி வணடிமு முங்கு மாலய ணிகதுபின
குறைவி னுணடிக னலகி யங்கைகு விதத்தி றைஞசியி ருநதனன.

(இ - ள்) வலலாளன நீறைநத ஆழமாகிய நீரினமூழ்கி, உடமபிறறிருவெண ணீறநினை (உததூளனமாக)பபூசி, தேனெழுகும மலாகளால மிகுவினங்கு திரு வாலயததை யடைநது விநாயகக்கடவுளை அனபுடனமுறைபபடி மெலலிய நீராலபி டேகித்த வணடுகளொலிகு மலாமாலையைச சாதத்திபினனா மிகுதியாகிய நிவேத னஞசெயது அழகிய கரஙகளைக்கூபபி வணஙகியிருநதனன். எ - று.

வலலாளன ஸ்நானஞசெயது திருவெணணீறு சண்ணித்துத் திருவாலய மடைநது அபிடேகித்து மலாமாலேகூடடி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருநதனனென்பது கருத்து (கூ)

காலே யுண்டி யொ டிசி யுணடிக டிநது வெங்கதிர் சாயநதிடம
வேலே யுஙகிர கதினை மைநதாகண் மேவு நுமையி லீனறவ
ரால மெனனவ முனறு போயகலி யாண ணுகறை வாரகணின
சீல மைநதினெம மைநத ரைகொடி சென்று மீணடில னினனமும்.

(இ - ள்) காலையுணவுடன உசிகைகாலவுணவுமொழிதது, வெவ்விய கிரணங்களோயுடைய சூரியன (மேறகடலிற) சாயங்கின்றமாலைக) சாலநதிலும பினனேகள் வீட்டிலவராமையால, பெறமோகள விஷநதைபபோலக கோபிதது,சென்று கலியாணனுடன சொலலுவாகள உனனுடைய கலவபுத்திரன எங்களுடைய பினனேகளே யழைதது கொணடுபோய இதுவரையில வநதானிலன. எ - று (கூ)

உனககு மைநதனே நீயொ றுதநியொ றுதநி டாயெனில யாங்களே
நினககு மினனலு றபபி டிதது,னெ மேலென,கேறறு வாமல
தனறுகொ மூமபடை மனன வறகவி வித்து நிலைநீய கனபதி
தனகக யறபுலத தேகாடு வாமிது சரத மெனறுக ளாயநதனர

(இ - ள) உன மகனுகிய வலலாளனே நீ கணடிபடாயாக (அவவாறு நீ) கணடிகாவிடின் நாஙகளே உனககுந தனபமுணடாகுபடி (அவரை) பிடிதது விலாகது தெறுவோம அலலது தீயைசசிநதும வெவலியபடையதாகிய அரசனுக்குணாதநி, உனனே இவவிசாலமான நகரதிறகுப் புறதநிலேயோடவிடுவோம. இது நிசயமெனறு வருதநினாகள. எ - று (கசு)

நகரு ளாரனே வொரு மினனண கையு மேவாதது மொயயென
வகனி லாவிப கோப மூளவெ பூனறு கணகளகி வபபொழ
பிகவு நீளொரு தணட மேநதபு வெக மோடுந டநதுபோயப
புகரி லானிறை பூசை யாறறுபு லதனை முடடினை னெடடி னெ

(இ - ள) நகரவாசிகளெலலோருமம இவவணகயாக வருநதபடடிசெலலவும விரோவில மனதிலுணடான கோபமானது பறறியெரியக கணகள செபபுணடாக, பிகவும நீணடதோர கோலதநதாஙகி விரைவாக நடநதுசென்று, குறறமிலலாத வலலாளன செயகினற (பதநிகிறநத விகாயக) பூசைசெயயும இடதனதபடைதது சோநதனன எ - று (கஉ)

வினறி தேனவழி மெனமை லாதகழை மேயநத பநதரை விடடி னெ
னனட ராலபி யாவி நாயக வலலை வரமா மூரதநிபை
பினறடி னெடடிமை டுகடித மிருவெ நுககொனை மைநதனே யலபறக
கனறடி னெறகறை சோர மொதநினை சணட மேலவரு காடகியான

(இ - ள) இயமனேயொதத கோறறதனையுடைய கலியாணனெனபோன வாயவிணடிதன சொலியும மெலலியமலாகளாலுந தழுகளாலும மேடடிடைற பநதலே வீழதநினை, தேவாகளாலறியப்படாத விநாயகபெருமான பொருநதியுள மூரதநியை மதநதாலெடுதபெதறிநது, பயநகொணட மகனுகிய வலலாளனே ஆசைக் யலதநதனடதநினுல உதரமொழுகுமபடி புடைசதான எ - று (கூ)

அடிதநும வெபபம நுமை யரகளி யானை னெநமலல லாளனை
பிடிதநி னுகிம் ரதநி லேறுபி னிதக னைபரிழை நீமகனை
விடுதநி டெடநதையெ னபப ணிகதனை வெபப பாவியி ரங்கினை
மடிதநு வாயிதழ் தினறு நினறு மலங்க வன்சொனி கழறநினனை.

(இ - ள) கவியாணன (அவவாறு) அடிதநது கோபமொழியாமையால, பயப்படுகினற வலலாளனைபபிடிதநு இறகி மரதநுடனகடடினன குறறமில்லாத வலலாளன என பிதாவே! ரனனேவிடடி விடுவாயாகவெனறு வணஙகினனை கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைகடித்து எதிர்நின்று வருந்தும்படி கொடுஞசொற்களைக்கூறினன. எ - று. (கச)

மூடடி லாமலி நாய கன்பணி முறறி ஞய்ககவ னேயினிசு
கடட விழ்த்திடுஞ சோறு நீருங் கர்த்தின வேடடவு நலகிடு
மெரட டியுன துயிரா காகரு மிலலி றுருதொ ழிநதிடி றுய்நதநீ
யெடடின மாண்டநீ யென்று கூறின னேதி லானின கனறனன்.

(இ - ள.) இடையூறிலலாமல விநாயகபூசைய முடிதத உனகரு அவ்விநா யகனே இனிககட்டவிழ்ப்பான, சோறம நீரும விரும்பியனவுக கையிற்கொடபான; தொடர்ந்து உனறுயிரைககாபபான வீடடிறகு வராதொழிநதாற பிழைததாய, (அவ வாறினறி) வநதால இறநதாய எனறு கூறி அயலானேபபோல நீஙகிசசெனறுன எ-று.

முககண யாணமு கதத வாகிணை முறறு நமபிய நாயினேன
றுகக மாநதிடின விககி னஙகடு ரகரு நாதனெ றுமபெயா
தகக தேசுடர கால மாறினுஞ சாநத வனபாத மகலெலாந
தொகக பேரருணை மாமி லாயெனச சொலலி மைநதனி தேதுவான.

(இ - ள) மூனறு திருவிழிகளேயுடைய யானைமுகமவாயந்த விநாயகக கடவு ளே! தேவரீரை மூழுவதும நமபிய அடியேன துகநமனுபவிததால் (தேவரீருகரு விகினஙகளே யொழிகரும விகினராசபபெருமானெனனும பெயா தருதியுடைய தேர? சுடாகாலமாறினுலும (தேவரீரைச) சாநத அடியவாகளுகெலலாம பேரருள் புரிதலில மாறுபடதலில்லாதவரே! எனறு கூறி, வலலாளன (மேலும) இதனைச சொல்கினறுன். எ - று

“சுடாகால மாறினும” எனறதறகு, இருசுடாகள காலமாறிதோனறி மறை யினும எனறுவது, சுடாகளுக காலமும நிலைமாறினுலும எனறுவது பொருளகொள ளலாம (கசு)

வே று.

யாவ னெருவ னுலயததை யிறுததகால கணேசா திருவுருவை
யாவ னெருவ னெடுதெதிரந தா னெளிபே றுடனெயத தோாபெருக
யாவ னெருவன பிணிநதிடடா னிறைவன றனகரு நிநதனைகள
யாவ னெருவ னெணணுமு லிசைதத னநதக கொமெபாவி

(இ - ள) எவனெருவன (யான கணேசபபெருமானுககியறறிய) ஆலயததை யழிததனனே, எவனெருவன கணநாதபபெருமானுடைய திருவுருவை யெடுதெதிந தனனே, எவனெருவன அடியேனுடலில உதிரமபெருகுமடடி சட்டிவிடடனனே, எவனெருவன யோசியாமறபடி எமபெருமானுகரு நிநதனைசொலலினனே அநதக் கொடிய பாவியானவன எ - று

இதுமுதலிரணடு பாடலகள குளகம.

இசசெயயுளினுளள கொமெபாவியெனறு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளி னுளள பீழையுறுகவென்பதைப பயனிலையாகக்கொணடது. (கஎ)

2

குருடாய் மூகை யாய்வெதிராய்க குறளா யுருவிற் கறைபீயும
பெருகா நிறுகும புணணுமாயப பீழை யுறுக பெருகுமதந

தொருமே வலுகரு நானடி மை யுணமை யாமே லெனசசபித்திட்
டிருகா நினற தன துளத்தி லுலவை வேரதை யுறப்பினித்தான்.

(இ - ள்.) மதமபெருகும விநாயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட தண்மையாகில், அவன் குருடனுபும மூகையாயும வெகிரியும குளனுளும் தேகத்தில் உதிரமுஞசீயும பெருகுகெருகும புணணுடையனுமாகிக ளனபடையகடவன் எனறு சாபமிட்டு, உருகுகினற தன மனதில உலவை [கிலுகிலுபை] மாலெயனிறத விநாயகப்பெருமானை பொருசபதிதனன எ - று (கஅ)

உலவை - புலிநகககொனனற அலலது விலஙகின கொமபெனனுமாம

உடலே கயிறாறற் கடடுணட துளதகிக கருவின றொபதறை
படாதீ ரமரா பெருமானை பறறிப பிணிபபா மெனவெபிண
மிடலாற பிணிதது ணரயினா விளிபப முயனற சிறுவனெனறா
கடமா முகவன றியாதி நா கமா மறைமீயா னெனபமீபாகுகான.

(இ - ன) தேகமே கயிறறினறு கடடுப்பட்டது மனதுகு அசதனையிலலை யே ஆகையால, குறறமறற தேவா கலைவரான கணேசபெருமானைபபிடிதது (மனதிற)கட்டுவாமெனறு, அனபி ன வலிமையாற பிணிகதது தன பிராணனைவிட முயறசி செய்த சிறுவனுகிய வலலாளனுகெகிரி, மகஞசொரியும யானமுக விநாயகக்கட வுள் மனந்தளாது அழகிய ஓ வேதியராக வழுந்தருவினன எ - று. (கக)

பருதி யெழுலும் வல்லிருளுமை பனியு முடைதகர லெனமுநதான்
மருமம புரள வருமனறையோன வடிவு கோகதி லலிலாள
னிருகை பினிபபு முடறபுணணு மிமைககு மலவின விடடகலப்
பொருவிலிமறையே யிவரெனனறு பொருகதெவ மிறைஞசி யிதுசொன்னான்.

(இ - ள) ரூரியன் உயருசெயயவும மிகு விருளும பனியுமொழிநதாற போல, உபவீதமான தை மாபிறபுரள மருகிலுறை வேலியனுடைய உருவதனைப்பாராதது, வலலாளன தன இருகரதகளாலக கடடியகட்டும தேகதகிலுளள புணணுட விநாடிப் பொழதில விடடொழிய, இவனதனனே சமானமிலலாத விநாயகக்கடவுளெனறு விளாநதுபணிநது இதனைச சொலலினன எ - று

வல - வலிமை ணணுமிமிருகியை யுணர்ரியது. (உ0)

ரை று.

தகனை நாய கறற முறறுக கமிய்தீனறு கடி களனறி
யிரதனை யகதநில மேலேற யிலிலெபலாம தினறு தணடேல
முதுல கணடநதுங தேதாநறி முடி தகருவி முதலவ மூவா
வரதண வெனறுனை மைநத னகணன றமுவிச சொலலுவானை.

(இ - ள) சாடியேனுகரு தீவவுலகததிலே பிரமாதரா உறவினா முதலிய யாவுந் தேவரீரேயலலாமல வேறற யொருவரும்மிலா எனபதை யிப்பொழுதணாக தேன முறபடட உலகஙகளே யெல்லாம படைததழிதத்தருளும முதலவனே! அழியாத அருளினே! எனறு வலலாளன கூறினன அதனால (உடனாக வந்த கணேசபெருமான) தமுவிச சொலலுகின்றா எ - று

தோறறி முடிததருள எனறதை "ஒருபொழி யொழிதல னினைகொனற ருளிதே" எனபதனால "காதது" எனறும பதமிரு முதலெனக (உக)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினா நமகருப பதுதா
தமக்கப ராதஞ செய்த நறுகண ரிவாக ளெலலாங
குமைகருமவெ நிரையுத துவபய கூவாகண மறுமையியமை
யிமைகருமுன முடிவு காணு விடுமபைதீரா யுழப்ப றமுல.

(இ - ள.) நமக்கு அபராதம விளைதத குறறமுடையவாகளும, நமககு அன பராயுளளவாகளுக்கு அபராதஞசெயத அஞ்சாலமக குணமுடையவாகளுமாகிய இவா கள் யாவரும குமிகினற கொடிய நரகவாதனையை மிகுகடைவாகள, மறுமையிலும இமமையிலும விரைவில ஒழிதலலலாத தாபத நோபால வருநதுவாரள எ - று

இருவாக ளிடைததுய குயற பிழை நநகல யாறறி னினே
வெருவர விடட சப மெயபபயன விளிநதத மைநகா
பொருமுத லொழிநது நியம மீபாகவு வருநத னி கேளாய
கருகுது மெனறுன கேடறி நத நழுநதுவல ளளன சொலவான.

(இ - ள) (யாவரும என அனபளுமாகிய) இருவாகளிடததுங குறறஞசெயத (உன தநதையாகிய) வலலாளனுக்கு நிபெரு நாழுக அசசமுணடாகுமபடி (நீ) கொடு தத சாபதனை உண்மைபபயனா உணடாகவிலலை மகனே ! நீயும நனபடைதத லொழிநது அறியாத வரநகளைக கேடபாயாக (அவறறால) கொடுபபோமனறு (விநயகாகடவுள) கூறினா. வலலாளன (அவவாரதையை) கேடடு மனங்களிக துச சொலகினறான எ - று (உக)

காமனை பழிநத நினபொரு முனிமீள நீங்கா வலபேப
யேமுறு மடியேற கிக வெமபிரா வெளங்க நாளுந
தோமற விங்கீக வைக தெரிமுபலா த கெலலாம மேவலைபிய
காமமு மனிகக வெனறுன கருணையினி மறறியான பெலவால

(இ - ள) செநதாமனா நலலாவினறன பேசவரதையை அழிய உபயபாகு களிற பிரியாத அனபினையே மயகுஞ்செறற அடியேறறுக்கருளுக எமபெருமாவினே! வந தகாலதது குறறமற இவவிடதிலிருநது நனக (பேசவரதை) வணகுபவாகடகெல லாம வேணடிய நிதிகட கிருதிகயாக பொறுதருளுகவென (வலலாளன) கூறினன. வேதியருக வநத பிரமகருதிலி சிருபபுடன தொழுனறார எ - று. (உச)

உனகருநம பாகுப பேபறி லெழுதிதரா வெலலாங கருநர
மெனறுநி னபெபாழுன னுகப பெபரிடரி லுலகம பிறறறிநத
தனகருது வரங்களை தெளளநத கருகியிங நிருநதுங கூடாய
மனசகளிப பொமெனன விளைஞமை வருவிபபை பூசை செய்க.

(இ - ள) உனகரு நமமுடைய திருவடிநதாமரையில (ஒருபொழுது) அக லாத அனபினை யளிததோம எமகரு உனனுடைய பெயரை முதலாக (வலலாள கணேசனெனறு) பெயரிடடு இவவுலகமானது தழிநதழித தினகருவேணடிய வரங கணேபபெற இருநத தங்கியிருப்போம மனகளிபபுடன பூலோகமுங தேவலோக மும எமமை வநது பூசைசெயக எ - று (உஞ)

இஙகுறு நமதது மூலகதி யாவரு தெரிசித காலு
மஙகவர தமகரு மீவடட வருமபொரு ளினிதுண் டாக

திங்கணில விழாவே யாடடை விழாதின விழாவு மீங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைந்தனை யமியென சிறுதி

(இ - ள) இங்கே பொருந்திய நமசுமூர்த்தியை எவர்தாக தரிசித்ததோதி லும, அவாகளுகு விருப்புறற அரிய பொருளகள சுலபமாக உண்டாகுக நலல மா சோதசவமும வருடோற்சவமும ந்தித்தியாற்சவமும இவ்விடத்தில மங்கலகரமாக உண்டாகும மகனே ! அறிகினென (விராயகக்கடவுள) உமாந்தருளி ன-று. (உசு)

வேதிய ஞகப தோபாக விராயகா மூர்த்தி யாகி
மூலுல கணைத்தும போற்ற முகிழ்பெருங கருணை யாடி
மேதக விருந்தா ரஞ்சு விளாம்பழித்த காதை கேட்டோ
கோதறப படித்தோ சொலலாக குறைவிலசெல வுதவ ராவார

(இ - ள) பிராமணவடிவாக எருந்தருளிய விராயகமூர்த்தியாகி, பழமையாகிய உலகமுழுதும தெரிசெயய அருமபுகினற பெருக கிருபையுடன அங்கு மேமபட வெழுந்தருளி யிருந்தனா கூறிய இசசரித்தத்தைக கேட்டவாகளும, குறற மறற படித்தவாகளுமாகிய யாவருகு குறைவிலலாத செலவுசசெய்புடையவாகளாவாக ள ன - று. (உன)

வெறறிவேல யீம முகவல மேவியுறை பிறவி சொறறு
முறறுவவ பிறபபின மைந்த னிருபபலல லாள னெனபோன
முறறிய கணேசா தமமான மூதறி சாக தருவுங கேளென
றறறபில விசய வாபித திருவற கறைய னுரைனை.

(இ - ள) வெனறி பொருந்திய வேறபடையேநதிய வீமராசனே ! தகுகனு டைய டெருந்திய பூவசனனதறசை சொனனமும பொருந்திய அபபிறவியில ஓஙோ யோஞசிய வலலாளனெனபவன (அபபு) முந்நாத கணேசமூர்த்தியால மூதியடைந தறையுங கேடகலென னு, மேசாவிலலாத (தவறறையுடைய) விசசுவாமித்திர முனிவா வீமராசனுகுரு சொலலலாயினா எ - று (உஅ)

வலலாளன வேதநீஙகுபடலம முறறிறறு.

ஆந்ந திருவிருத்தம் - நுஙூ

வல்லாளன முத்தியடைநதபடலம்.

சொலலா நியிறை றொடோ லுதா
னெனலீல பிபாருப்பா நுகெரடி ருபப
லலளா பனமகிழ்ம நுமுனை மேபோ
வலலா தறவாறு பணிக யநதான.

(இ - ள) வாகரு முதலியகறறிறை பற்றமுடியாத கணேசபெருமான் அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுநதருளி யிருபப, வலலாளன மனக்களிபபுற் றுப் பணடுபோலவே நலலாசையுடன பூசைசெயதலே யிருபபினனு எ - று.

சொல்லாதி எனறது வாகரு மனம காயமெனனுந் திரிகரணஙகளே. (க)

பூமபர காடிதுக் கியலன மூழ்கித
தீதமபைம புனரீங கனிந துங்கள
யாமபன மலரா திபல வீட்டி
யாமபன முகனாச சணெதர நிததான.

(இ - ள்) ஆழகிய பநதைாப புதிதாக்கி நீரில மூழ்கி, வாசநதங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும, நறிய காயகளும, அலலிமலரும முதலிய பலவுசுரண ஙகளைச சேகரிதது, யானைமுகததையுடைய விநாயகக்கடவுள பூசையைச செயத னன. எ - று

முனசெயத பநதைர அவன தனதையாகிய கலியாணன அழிதசமையின அதனை மீணடும சரியாகக்கினெனைபா "பூமபநதர புதுகி" எனறா (உ)

இவவா றவனபூ சைசெயதி ருபப
வவவா பிடாசெய தகலு காயகல
றுவவா தகலா தகடு சாபத
தெவவா றுறுமீநாய கொடுதி கைததான.

(இ - ன) இவவகையாக அவன (கணேசமூரததியைப) பூசைசெய்துகொண டிருக்க, அவ்வகையாக (வல்லாளனே முன்பு) தனபுசெயதனன கலியாண வைசியன, அதுபவியா தொழியாத சுசொபபபகையாற பொருநதிய சோயினைகொணடு (செய வதுணராது) நிகைபபுறறனன எ - று

சுசொபம - சுடுகின்ற சாபம, அதாவது கொடிய சாபமெனபது பொருள.

ஏ ழ

மைநதனுட னுழியம காரிரிய னுறறு
ரிநதுமதி மேவவணிக னெயதியீல செயது
பநதமுற வீசுமக ணேபபரிவி லாலய
வநதனென னெரிவலவைமா முகமனே யாணமுன

(இ - ள) கிருவஞ்சிய, வலலாளனுடன விரோயாடிய பிளளைக ஒடி, மனம வருநதும இநதுமதியின முனசெனறு, இநதுமதியே! கேடபாயாக (நினகணவனஞ கிய) கலியாணன உனமகனே யடைநது துனபுறுதறபப பநதபபமெபடி கடடி மன மிரஙகாதவஞய வநதனெனறு சொலல எ - று (ஏ)

கண்ணறிவு வாகதறிவு காதறிவு நீஙகிப
புணணுடவ ஞகிவவா றபதியமபுண ஞகி
நணணினன வைசகடன யருதவினழு நாயகன
பணணினெமா ழியிநதுபதி பாரதுமிக வாடி

(இ - ன) தனபமாகிய கடலில விருமப் விழுநத கலியாணனெனனும வைசி யன் கட்புலனுலாகிய அறிவும வாகினுலறியும அறிவும காதாலாகிய அறிவுமொழி நது, புணணுடைய வடிவினஞநி, வளாகினற மனமும புணபடபெ பொருநினன. பணணெனவிடபாலுஞ சொலலையுடைய நீநதமதி யெனபாள (அதனைப) பாரதது மிக வும வாட்டமடைநது எ - று.

"கண்ணறிவு வாகதறிவு காதறிவு நீஙகி" எனறது, குருமம மூகையுஞ் செவிமூகி யெனபதாம. (ஐ)

எனவேயிது வந்தபடி யெனினிறைவ னுகனென
றுனனியுள நைந்துருகி யுனகணறல சோர
வனனிமிசை வனனிவனே யபபடிகா வெகதோய
தனனுமிசை வேறுபிணி தனனுருவு மொழந்தாள.

(இ - ள) என கணவனுக்கு இத்தனபம நோந்த வகையாது காரணம்? என்று கருதி, மனம வருந்தியுருகி, மையுடடிய கணகளிலினறும நீர சொரிய, நெருப்பினமேலே நெருபபு வளையபபடடவாகளேயும, கொடிய நோயினமேற பொருநதிய வேறு நோய சோந்தவாகவேயு மொழநதனள எ - று.

வனனியாவது நோயாலது பெறறோர அதலால தனபடைவராகலின அவாகட்கு அதனமேல வேறோர வனனியுர, பிணியா நேரின அவாகள தியாசகிப பதருமையாதலபோல, மைநரன அடியுணடு கடடபபடடனனெனக கேளவியுறற தியரதுடன கணவன குருடு செவிடு ஊமை தொழுநோய முதலிய ஊனபஙகளையடைநசது கணடதுயரதநதால அவவிநதமதியை "வனனிமிசைவனனி வளையபபடநா, வெகதோய தனனுமிசை வேறு பிணிதனனுருமொழநதாள" எனறார. (சு)

செலவமொடு கலலினமை சேரநதபொழு தாணு
மிலவையிரு தகலுமி யாதவியல பாலோ
பலவகைய நலகுபரி வோடுபுரி வாலோப
புலவீனியி லாவிவினப புலுவது பீதா

(இ - ள) செலவமும கல்ல யவனமும கூடியகாலதிலும இலலாகடநது புறஞசெலவதறியாத இயலபுடையவனும, பலவகைபபடட தருமஙகளை அனபுடன செயபவனும, சேரதறக நீவினைகள (சிரிதும) இலலாதவனுமாகிய இவனே, இவ்வகைத தனபமோ அடைவது? எ - று. (ச)

பணடுபுரி தீவினைப டாநதிலம தெனமேகா
மிணடினமக ணேபபடியா வீழுமு நதிலம தெனமேகா
தணடமக ணேபபுரிந நகநதிரு மேயெனா
நெறனடொடிபு லமபிமக ணறறுபுழிக டபபா

(இ - ள) முறபிறபபில செயத தீவினையால வநதது இநதவெனச் சொலலவோ. கொடுமையால மைநரனைத தனபடுதல வீழ்ந்திய பலன இதுவெனச் சொல்லவோ. புதுநினைத (தவறி நடகுகையில) தணடனைசெயதல தகுகாரியமே யெனறு, ஒளிளியவனேயலே யணிநத இநதுமதி யெனபதை புலபபிகொணடு புதநிரினிருந்த விடதநிற்கு நடநதாள எ - று. (அ)

வேறு

இடவிய வபனமணி யேயழு மாதிலை
நுடனவர நகாபபுந்த நெரயபெல நேநியாங்
கடலிப முகப்பிரா னடிகளை பூசீல
நடவுதன மைநதனை நயபப நோகுகினைள

(இ - ள) இடகொணட அயலவிகளிலுளள லெமாதர்கள கூடேவர நகரின் புறத்திலே விணாத்தசெனறு, அங்கே வலிய யானைமுகதையுடைய விநாயகப

பெருமானுடைய திருவடிகளிற பூசைசடத்துங தன மகளுகிய வலலாளணை அனபுறப் பாத்தினள. எ - று (கூ)

கடடபபட டிருகையுங காதப படடிடல
சொடடபபுண மீமகன றுயருற றுனென
விடடபபட டிளஞசிறு றியமபிற றுணமையி
னெடடபபட டிலதென வுழையாக கோதிணை.

(இ - ள) இருகரஙகளுங கடடபபடடி, அடிகபபடடி, உடலினனறு உதிரஞ சொடடபபடடி மகன துனபடைதனனெனறு, இளமபினாகள இஷடதது டன சொலலியது உணமையிற சோகதனினறெனனு அருகிலிருந்த மஙகையாகளுகு (இதுமதி) கூறினள எ - று (கஎ)

உழைவரு மாதரு முவபப நோககியிம
மழைமுதக களிறமீன வணகரஞ செயதிவன
விழைவொடி பூசணை விளககும பேறமிலை
குழைவில னுடலமென றேறுக கூறினர

(இ - ள) பகலில வந்தி மஙகையாகளும களிபபுணடாக கணடி, இவன் இகளுளாகந்த மதகரீசை சொரியும யானைமுகமுடைய கணஙகாதேப பணிதலசெயது ஆசையுடன பூசைசெயயும பேறமிலல, உடலமமலிந்தாலின எனனு (அதறகுக) காரணஞ சொனனாகள எ - று. (கக)

கையணி முகவிகக குருமை யாளணை
செயயகண ராகணி திகழுந தேகுடை
மெயபமீன வழிபடு மிகக பாகதியி
னீயனுக கிலையிலை யகிலந தெனறனர

(இ - ள) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமவாயகதவனும், கிருபாமூரதியும, குளிராத செஞசாநதணிந்த ஒளிவாயந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாயகனடவுளை வழிபாடுசெயயும பிறந்த பதியிலை, அழகிய இவ்வலலாளனுகு இவ்வுலகதில நிகரானவரிலெனறுசொனனாகள. எ - று (கஉ)

வேறு

சநதிரனபெய ரிரணடென றரிதுவாழ நறறாய
மைநத னெனகரன பூசணை வருபபது நோககிச
சிநதை நினறழு மனபொடி நகிலிபெண முலையின
வநத தணபயம பாயதாத தழீஇகிகொடி வருபபாள

(இ - ள) சநதிரனுடைய பெயாகளிரணடை யொனறுககொணடி வாழும கல்ல தாயாகிய இநதுமதி, தனபுதலவன (வலலாளன) ஐநது திருகரஙகளேயுடைய கணேசபெருமானுடைய பூசையைச செயதலேபபாதது, மனதினினறுணடான அனபுடன, பசலேபூதத மெலலிய முலையினினறுணடான தணணிய பாலானது பாயும படி (மகனைத) தழுவிகிகொணடு சொலகினாள எ - று

இநதுவெனபதும், மதியெனபதும தனித்தனியே சநதிரன் பெயாகளாத லின் இநதுமதியைக "சநதிரன் பெயரிரணடென றரிதுவாழ்நற்முய" எனமுர்.(கூ)

பிள்ளை மைப்பரு வுகதுநீ பெருமதக கவிறு
வளள லேபபணி வாயமைகைக தோகாடலின மைநதர
துளள லேபபெருங் கடலபுடை புடுகதகிகால ஓலகி
னளளு டறபயன பெறறன நாறறுநர தையுமே

(இ - ள) மகனே! மிகக மகளுசொரியும யானேமுகவடிவினே கணகளும் விரதததை நீ குழநதைபபருவதது இல கைகளிகாணடபடியால, தளளுகின்ற அலைகளே யுடைய கடலபுடைசூழ்நதுள்ள பழமையாகிய உலகதில நனமைதரும உடலாலா கிய பயனே நானும உன தநதையுமே யாடைகபபோம எ - று

"மகனறநதைக காற்றுமுகவி யிவனறநதை - யெனறோறறுண சொலலினனுஞ் சொல" எனறது இருகுறளாதலின, சாபபுரிறலுனே டெனபபடபாற நாகுகள உடலின பயனே யடைகதோமெனபது கருதது (கச)

கால மொனறினடைக கணபதிக கருதரினே யாரும
ஞால மொபபாற வில்லினட கணணலா காதோர
சால வில்டெமைப புறநக தேயபபுதி நகுமே

(இ - ள) (குறிகதி ஒருகாலதில, கவேளசபெருமானுகருட பூசைசெயது, உலகினா ஒபபவீடடிறகு வரக்கூடாதோர் (அலலது) அழகிய மீடடிலே லம (அபபெரு மானுகரப) பூசைசெயயக கூடாதோர் எமமைம மிகவும பிரிது வனாகரப புறமபே பொருதல தகுமோ? எ - று (கந)

காறறணங கனறுங கண்டிலேம விபபதகரு நாதனை
யூறறு சேரருட பானைவ ணூலைபபயிற குரிடபயப
கூறறு வாதனைதே னபாலுதி ராயனை நுனைபபரநர
வீறறு காணினறு துபரிசேன வினபமபவம தருதீதனை

(இ - ள) களிகக கதகக உன பிதா உனபமைதத தொழிறசோளனுமு ஊனமையாயும குருடனுமு மெலலுகினைற சொலலுக சேளாத செவிடனுமு மனம வருநதினனை (இதறகுக) காரணமகளுகு காரணகிகிலாம முழுவு ணடைதகிய தினப மூடையவளாய (அவறறை உனபகுச) சொலல (நீங்கு) வாது சோதேன எ - று

காரணம எனகைநோகஙக காரணமென நினறது (கசு)

வேதசாதததிரம யாவையு நினறவா தெரிவணி
மோதநீ நீரியின மைநகை நிறவுநல மொழியு
மாதர லாலுண நுகதததண டிதகபபு மறறமே
யேதது தாகைசெய யினுமகன காபபது மியலபே

(இ - ள) வேதசாஸதிரஙகள யாவும, பெறறோ புதிரராகளே (அவரகள தவறி பவிடததில) சோபிதது அடிதது நிறுவுதலும (மூறை யெனறு) கூறுநிறகுமாதலின, உனனை உனபிதா தணடிதததும (பிதா) தாமமேயாம். தந்தை யெதனைசெயதாலும மகன (அவனை) இரடசிபபதும (புதிரதருமம) இயற கையே எ - று. (கள)

மைமத புதகிர நருமநீ மகிததுவிவப பகனறு
நுநகைத வெமபிணி நிருமா நுவலுமக நிரவகள
சுகத மாமணி மருகதிவை தமமுளையா நியைவ
தகத நலலுபா யதநிணை யாறறுதல வேண்டுமம

(இ - ள) மகனே! நீ புதநிர நருபதறறை யெணணிக கோபமொழிந்து, உன பிதாவின நீபபிணியகலும வகையாக, சொலலுதறகக மநதிரம - அழகுடைத காகிய மணி - மருநது ஆகிய விவறறில ஏது பொருநதுவதோ அந்த நலல உபா யதைத நீ செயதலவேணடும எ - று (கஅ)

மேகணமை மைமதாக டநமைதய வியாநதைகீ ழாத
வாகணமை மேயபற மெனபரா ரணறுதி லுணாகநேரய
காணமை யாதநிவென முநதிய கடபோ கேகிளென
றேணமை யாதநல வரியமபவல லானனபாரத திரைகுமம.

(இ - ள) ஆசைபபுதலவாகள தநதை தாய் இவாகள கூறுமம வாததையைத தாழவுபடாதத ஆடடியே உததம தருமெனறு வேதமுதலியவறறை யுணரநதவர் கூறுவா மைமதீடடிய வெனமூகதைப பார், என் உறுதிமொழியைக கேள எனறு, மெலிவையுடை ய நநதுமதி யெனபாள கூற, வல்லாளன (தன தாயைப) பாரதசி சொலலுகினறுனை எ - று (கக)

வேறு.

கருவாய வளாதரு காலு மகாடடிற கழனறுபுறத
தருவாய வளாநரு காலு முயிராகுயி ராயெவையுங
தருவா றுளாதகதை நாயரு மாமொரு தநதனைபோ
லிருமா நிலதநிணை வாரிபோ வெனக்கப்ப னெனனியுமே.

(இ - ள) (தாயமயிறறிற) கருவாகி வளராநகாலதநிலும, பயிறறினின்றும நீங்கிப் புறதநேச வுருவாகி வளராநகாலதநிலும, உயிராகுபிராகி பெலலாவறறையுந் தாபவனுமாய், தநதை தாயாராமகிய ஏகதாக விராயகாகடவுளலாமல், பெரிய பெருமைதகுகியவலாதநில வருநதுபகாகளோ எனசகுந் தநதையுகு நாயுமாவா? எ-று

இருமாநிலதநிணைவாரோ வெனனாதத இருமாநிலதது நிவைவாரோவெனறு வது, இருமாநிலதநில னைவாரோவெனறுமாது பிரிகக இணைதல னைதல் இவ்விரண டும் வருநதுதலெனனறுமம பொருளுடையன (உ0)

ஆமோ வெபருவ பெரருவா நிடைரா யகறறுவது
மாமோ வெபருவ பெரருவா நிடைநனமை யாகுவதுந
தாமோது செயதன ரலனா நுதாமோ புரிபபதனறி
போமோ கலியிற பொறிதநான பிறழநது நிறபினுமே.

(இ - ள) ஒருவருகுறற தனபததை விலகுவது ஒருவருகு (சாதகியம) ஆமோ? ஒருவருகு நனமையுணரு செயவதும் ஒருவருகு (சாதகியம்) ஆமோ? தாம எதைச செயதனரோ, அதைத தாமே புரிபபதலலது, கலியில எழுதிய பிரம தேவனே மீணடு கருதிறறுமம (அது அவரா) விட்டிடபோமோ? எ - று. (உக)

கொற்றவா காரியந தமமிசை வினமிக குமார செயதங்
குற்றன ரேனு மொறுகவல லாகொ லுயிர்ததவாகண்
மற்றவா தமமை யொறுததுயிர வாழினு மனனரபணிக
கற்றமெ லாமபுரிந தாலுயிர கூடுங்கொ லாரணங்கே

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியததைத தமமுடைய அறமதிலலாமல், புதலவர் செய்திருநதாராலுமு, பெறறோர்களை தணடிக்க வலலவாகளோ? அவாகளைத் தணடிதது உயிர வாழ்ந்தாலும அரசனுடைய பணிவிடைசெய்ப பலவிதஇடையூறுகள செயதால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! எ - று. (உஉ)

வெநதவெண் ணீறணி வானும விழிகடை நோககிநிறகு
மநத விநாயக ராலேயங தளரி யதுகண்டியானை
யெநதை பிரானுரு வதனதையுங கையா லெடுததெதிர்ந்தான
வநதது காணுத லுலவழு வாதநோ வனபிணியே.

(இ - ள்.) நீறறிய வெளளிய விபூதியை யணிநத சிவபெருமானும, சட்கடையிலுல தரிதிதுகொணடிருககும ஆநத விநாயகபபெருமானுடைய திருவாலயதைதத் தளளி, எனனேயடிதது, எனனுடைய நதையுங தலவனுமாகிய கணேசபபெருமானுடைய திருவுருவதையுங கையிலெடுததெதிரநதனன அதனால, கெடாதநோய வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வநது சமபவிததிது. எ - று. (உங)

இமமையின மாதநிர மேயனமி யிகநோ யுழபபன்கண்டாய்
செமமைசெய் கோலுடை வலலவன கறபிற நிருநதிழையா
யும்மையி னீயுங கமலியென நுருவை யுனவயிறறி
னமமகல யாணனென பானறகக னெனனவந தலலலுற்றே

(இ - ள) அவன இபபிறபபின மட்டுமனறி, (மறுமையிலும) இக்கோயாற் றுனபுறுவான செமமையாகச செலுததுங கோலினையுடைய வலலவராசன கறபிற் சுரியமனனவியாய நீயுங கமலியெனனும பெயருறறு வருவை உனவயிறறில இகலியாணன தகனெனனும பெயருடன பிறநது (இநோயால) துனபமடைகிறது. எ-று.

மன்னிரண் டாணடி னளவும பலபரி காரஞசெய்தும
தூனனிய நோயதொலி யாமையி னுறறுனி கூறதுயிர்த்த
மனனவ னினறெடு நீகடிட முககல மாதவனறா
பினனல மெய்துவீ செலலினி யென்று பெயாதநதனனே.

(இ - ள) பனனிருபிராயம வரையிலும பலவகைபபடட பரிகாரஙகளைச் செய்தும், பொருநதிய நோயொழியாமையினால, பெறற நதையாகிய லெலவராசன தூனபமிகுநது உனனுடன (அவனை)விலகக, சிறநத சவகியாகிய முககலமுனிவரால, பினனே நனமையடைவீரகள். இனிசெலலுகவெனறு (சாபவிமோசன மழியுளாநது) நீக்கினான எ - று. (உஇ)

நற்ற யகல வுரைத்தவன மீட்டுநற் பூசையிடை
வற்றுத வனபி னிருபப வுறறி மதிதகருளகூர
தறறாகட கற்ற வமல விநாயக னுங்கருள
வுறறார் கணததர விமானஙகைக் கொணடவு ணிற்புழியே.

(இ - ள்) பெற்ற தாயானவளைச செல்லுமபடி கூறி, அவ்வல்லாளன மீளவும் நலல கணேசபூசையிற் குறையாத அனபுடனிருக்க, அவனுடைய உறுதியை யோசித்தக கிருபைமிகுது, அற்ரூகளுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது திருவருள்புரிய, கணநாதனள விமானதைதக கையிறகொணடு அவவலலாளனிருந்த விடதைதையடைநதாகள. எ - று. (உசு)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமானம திதுதந
கணணெதிர நினறு கதிரகதலு மேகாகி
யண்ணல ருடகடி யேனபொரு ளோவெனா
றெணணி யிறைஞசி பெழுநதுகும பிடடான

(இ - ள்) ஆகாயததினின்று மிறங்குகினற விமானதைதை நெருஙகி அது கணணுகெதிரேநினறு பிரகாசிதகலுங்கணடு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸகரிதது எழுநதிருநது (இருகரங்களாலுங) கும்பிட்டனன. எ - று (உஎ)

இநது மிலிந்தவ ரேவிய மானந
தந்தன மன்பத பூரி இயிவா சென்று
வநதவர கூறவல லாளனி வாநதா
னநதர துநதுபி யாததன வெனறே

(இ - ள்.) சநதிரனே (சடைமிசை) யணிநத கணேசப்பெருமான கடடளை யிட்டருள விமானதைதக கொணடெநம்தாம அனபனே! அதனைத தருவி யேறுக வெனறு, (விமானதுடன) வநதவாகள சொலல, வலலாளன (அதனையவ விமானதில்) ஏறினன. (அப்பொழுது) தேவ துநதுபிகள முழஙகின எ - று. (உஅ)

திஙகளி ருகருடை செணனிநி றுறற
மஙகையர சமரை வரஙகியி ரடடப
பொஙகொளி யாலவட டமபுடை நணண
வெஙகணும வெளமீ யெழுநதுந பஙக.

(இ - ள) பெரிய சநதிரவட்டகுடையானது சிறமிசை நிழல செய்யவும, தெய்வமாதாகள சாமரைகளை வீசதது வீசவும, மிகக்வொளியையுடைய ஆலவட்டஙகள பகலிலவரவும, எவவிடதிலும வெணணிறமவாயநத வெறறிச்சஙகுகள் ஒஙகி யொலிகசவும எ - று. (உக)

வானவ ரூமழை வாரியி றைப்பத
தேனலா கோதையா சோரநதெதி ராட
வேனவீர வீராவி ராயபபுடை நிறபக
கானமெ ழுபபினா கநதிரு வதமீதா.

(இ - ள்) தேவாகள மலர் மழையையவாரிச சொரியவும, தேனசொரியும் (பூக்கள்பொருநதிய) கூநதலையுடைய மாதாகள கூடடமாகி எதிரே நிருததஞ்செய்யவும, வேலையும வாளையுமேநதிய வீராகள் தம்மிறதலகுது பகதலில நிறகவும, கந்திரு வாகள கானவோசையை நியழுபபினாகள. எ - று. (கூ)

வரிசைக ளினனணம வருதவா செய்யப
பரிசனா சூழருதிரு பாலுகெருங்க
விரசிய மெனனமணி மாலமொ டேகிப
புரிசெய்க வேசரப ரதலில மாருதான.

(இ - ள) வருதவாகள இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும, பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபகலிலு கெருங்கவும, மெனமைமிக விமானதடன சென்று, ஆசையுட செயகின்ற கணேசபெருமானுடைய நகரத்திற பொருந்தினன [வல லாளன] எ - று (ஙூக)

இருதிரன மணணவ ரினபமவெ றுதகாங்
கிருதிர னினபமெ னேகறுமவெ றுகசு
மருதமில மீபாகம முருகிவ ருருகா
தெருதையி ருங்கழ லெயதியென ருணன.

(இ - ள) இருதிரனனவன உலகினருடைய சுகததை வெறுதாறபோல இந்திரபோக முழுவதைபும (அறபமெனறு) வெறுகருதத்க எலலையிலலாத போகத்தை துகாந்து, துனபமடையாம்ல, எலலையாகிய கணேசபெருமானுடைய திருவடியில ஒனறு சேரந்தனன எ - று.

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக முறறவாருச செருகு முதலியவற்றால துனபுவிளையுமாகலின. (ஙூஉ)

வேறு

அதிரயம பலவு மேறாகி யருங்க ரதத்தா யாருமை
விதுவவி சடுல்த மெதனை விரயகா சமகருக கோயின
முதிரழ கெழிபப வாகி முறையுளி பூசை யாறறிக
கதிவளா விழாவு மறறுங கடைபபிடித் தியறறி ஞரே.

(இ - ள) அநகர வாசிகளெலலாரும பல அதிசயங்களோடும பாரதது, சகதி ரனேயணிநத சடையையுடைய எருதைபாகிய விகாயகருகுநிதிருகுக திருககோயிலை மிகக அழகு விளஙகசெயது (ஆகம) முறைபபடி பூசையைசெயது, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மறறுளளனவும உறுதியாகசகொணடு செயதாகள எ - று (ஙூக)

மேதகு வரஙகள சாலற விநாயக சதுராததி தேதாறு
மூதுல கணைதது மெயதி முறைமுறை பூசை யாறறிக
காதலிற பணியுஞ செயது கருதிய வரஙகண முறறிப
போதவரு கருளா நிலைருன புகாமுகக் கனிறறுப பெமமான.

(இ - ள) மேனமைதஙகிய வரஙகளமிகக விகாயக சதுராததிகளிலெலலாம, பழமையாகிய உலகினா யாவரும (அஙகு) அடைநது முறைமுறையாகப பூசைசெயது ஆசையுடன பணிவிடைகளோடுஞசெயது, புளளிகள வாயநத யானைமுகதையுடைய விகாயகக்கடவுள விருமபியவரஙகளே முடியப பெறறுவர, அவவிடதிலே திருவருள புரிகின்றனா எ - று. (ஙூச)

வேதனை முழுது நீக்கி விழுதவல வாளற கனமே
கோதறு முதநதி பீரத குஞசர முகவ னாகசு

மாதவா முதலோர் போற்றி வலைவாள் கணேச னென்ன
வோதினா னாமக் தனணே யுரைத்தவாக திமபை யினறே.

(இ - ள்) (தன்னே) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) கேடினை முழு வதையு மொழித்து அபபொழுதே குற்றமற்ற முதலியைகொடித்த யானைமுக விநா யகக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவகிகள முதலானவர்கள துதிசெயது வல்லாள கணேச ரென்று பெயரிட்டாகள அததிருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத துன்ப மெனபது (சிறிதும்) இல்லே எ - று (கடு)

பெருமபிணி கொணட நாய்கன் பெரிட ருழுகேத யகத
வருமபவ மறவல லாள னனறுரைத திடட வாறே
விரும்பிய மணேதா யாக வெறுதது மகனரு ளுக
வருமபவத தறறுத தக்க னெனுமபெயர வழங்கப் பட்டான்

(இ - ள) பெருகோயைக கொணட வணிகனுகிய கலியாணன் பெருந் தனப மனுபவித்தே அநத அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில வலலாளன சாப மிட்ட வகையே விருமபிய மணேவி தாயாகவும, தான வெறுகத்தக மகனுகவும, வரும பிறவியிற் பொருநதத தக்கனெனனும பெயர வழகபடடனன எ - று (கசு)

அருநதவந தான மாதி யபபவத தியறற லாலுந
திருநதுமெயஞ் ஞானம பிளளே கணேசனரு சோத லாலும
வருநதுநோய மறறேயான காறருன மாயநதது வளாப ரனபு
பொருநதபிற் கணேசா காடசி பொருகெனக கொடுத்திடடாரே.

(இ - ள.) அரிய தவநதான முதலியவறறை அபபிறவியிற செயதலாலும், திருநதமாகிய உணமை ஞானதகையும புநதிரபபேறறையுங கணகாதபபெருமானுல அடைதலாலும, வருநதிய பிணியாகா முககலமுனிவா (தேக) காறறினுலொழிந் தது. வளாகினேற மிகக ஊனபானது பொருநதுவிலுறற கணேசபெருமான விளா வாகத தரிசனத தாருளினா. எ - று (கஎ)

அவாபெருங கருணேப பேறறு லதநகு தகக னெனபாடி
றவகிறை முனிவன பாதஞ சாரநதுபல பவமுந தீரகஞ
சிவமலி மனுவுப பெறறுன றெவவடி வேலோ யனரு
னவனிகா வலலைய வாழ்நத வடைவுமீள ருளைதது மேகண்மோ

(இ - ள) அந கணேசபெருமானுடைய சிறநத திருபாலனுல, அநதித தருதியுடைய தகுனெனபவன, நிறைநத தவத்தையுடைய (முகல) முனிவா திருவடி யையடைநது பலபிறவியையு மொழிகும மங்கலம்க (ஏகாடசர) மநதிரதத்தையும பெறறனன பகைஞனாக கொலலும வேறபடை யேநதிய வீமராசனே ' அததக்க னெனபவன் பூமியைக காகரும அரசருடைய வரதவலகையையும இபபொழுது சொல்லு னெறென கேட்பாயாக (எனறு வி.சுவாமித்திரமுனிவா கூறுகினரூா) எ - று (கஅ)

வலலாளனமுருகியடைநதபடலமமுறறிறறு.

ஆசுத் திருவிருத்தம் - கூஈடு

தக்கனாசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிகருள் வழங்கு மந்திரங கொடுத்த மேதகு முகில முனியைப் பொக்கமி லனபாற பூசனை புரிந்து புறவிடை கொணடதா யோடு தக்கனங ககன்று தகவா வாழத்தத தருகவுண டினைய நகபாற றொக்கவப புறவத தெவ்வகை வளனுங துவங துமோ சூழலியடித்தன.

(இ - ள) பேரருள தருக திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய முக்கலமுனிவரைப பொயமையிலலாத அனபுடன பூசைசெய்து புறத்தேவிடை கொணடு, தன தாயாகிய கமலியுடன தக்கனனவன அவவிடமவிட்டுச செனறு, தருகதவர்கள வாழத்தக்க கவணடிய நகரத்தின பககலிறசோதத அப்புறவதில எவ் வகைபபடட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடித்தனன. எ - று.

புறவம - ஈணகெகுறிஞகி நிலம

தக்கன தன மனதகால முக்கலமுனிவரைப பிரியாதவனெனபார் "புற விடைகொண்டு" எனறார். (க)

அளிந்தநீங கனியின றேறலவாருந தொழுகி யசுமபுமச சூழலி னிடையே, தெளிந்தநீர்த தடத்துச செழுமணிக கரையிற றிபபியமாய்பபரா தனமாயக, ருளிராந்தவான றிங்கள மிலந்தருள கணேசா கோயிலொன றிருபபதோ கணடு, மூளிந்தநீ வினையான மகிழவொடு மந்தணமுறறியாங கிருந்தனன கணிதகால

(இ - ள) கனிந்தமதுரமான பழங்களின தேனுனது வழிந்தொழுகி (ககாலை) வழுகுகினற அவவிடத்தின மத்தியில, தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின செழுமை தங்கிய அழகிய கரையிலே, திவ்வியமாகவும பழமையாகவும குளிரசிபொருந்திய சிறந்த சந்திரனேச (சோமிசை) யணிந்தருளிய கணேசபபெருமானுடைய திருகோயிலொன்றிருக்க மேறகணடு, விலகிய தீவினையையுடைய தக்கன ஆசையுடன் அத திருகோயிலேச சரிவர மூடித்து அவவிடத்திருந்து (அமமந்திர) ஜபமரித்தனன. எ-று.

திபபியம - தெயவீகம (உ)

பனனிரண் டாணடு திருந்தவுட டானம பணணியே காகர மனுவைத தனனிக நிலலான முளிணை நினைந்து தவறாக கணிதனன பினபு மனனியங கிருந்த விநாயகா தமமை மகிழந்திரு பதத்தொரு நிவசந தனனுபல பொருளுஞ சேரபவறக கொணடு தூயபூசனைபுரிந திருந்தான.

(இ - ள) பனனிரண்டு வருடங்கள திருத்தமாகிய அநுட்டானத்தை முடித்து (முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை தனகொபபற்ற விநாயகக்கடவுளை தியானித்துத் தருதியுடன ஜபித்தனன அதனபின்னர் அங்குநிலைபெற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளை ஆசையுடன இருபதொரு தினங்கள்வரையில, நெருங்கிய பல பொருள்களையு மிகுதியாக கொணடுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொணடிருந்தனன. எ - று.

சோர்வற - குறைவற ; இதனை மிகுதியாக வெனறுமு. (கூ)

இருபதின மேலா மொருதினத தியாம மிறந்திடி வைகறைப்பொ
ழுகி, னெருகரத திருகோட டொழுருமும மதததி னெளிாகதகிக தூர
மத தகததின், வருமொரு வேழ மரதன மாலே வயகுதன கழுததிலிட
டெடுதது, பொருவரு பிடாமேற கொணடொரு நகரிற போதரக கனவு
கண டனனே.

(இ - ள்.) இருபதநோராக தினதினை யாமஙகழிந்த விடியறகாலதில, ஒரு கரதததையும, இருகொமபினேயும, ஒழுகுகினற மும்மதததினேயும, பிரகாசிகினற நிதுரமெழுகிய மதசகததினேயுங கொணடவரும ஓா யானேயானது இரததினமாலே பைப பிரகாசிகினற தன கழுததி லணிநத தனனெயெதது ஒபபற்ற பிடரியின மேற்கொணடு ஓா நகரதநிறகுச செலலச சொபபனஙகணடனன எ - று

யாமம வைகறையெனபன சிறுபொழுதாறனுளொவவொனறு அவை மாலே யாமம வைகறை விடியல நணபகல எறபாடு எனபபடும (சு)

விடிநதபின னெழுநது நாடகடன முடிதது விருபபிறை கமலேயை வணஙகி, முடிநதவென கனவைக கேளென மொழிநதான முகமலாக தனனேயுங கேளாக, கடிநதன நநதன கலியையின னேமன காவல னுகு வை யெனறு, நொடிநதன னிவவா றளவளா யிவாக வேறறனா முனபு போ லிருபப.

(இ - ள்) பொழுதுபுலாநத பினனா, நீதிமாநீகி நிதிய கருமமுடிதது அனபுடன கமலேயாகிய தாயைபபணிநது, நிகழநத என சொபபனததைக கேட்பா யாகவென்று (தகன) கூறினன. கமலேயும முகமலாசியுற்றுக கேடடு நமமுடைய தரிதரிரததை யொழிகதோம இப்பொழுதே அரசனுவாயெனறு நொடிநதனள. இவவகையாக (மகனுந தாயுமாகிய) தகனுங கமலேயும அளவளாவி முனபோலக கணேசமூாததி திருமநதிரதததை தியானிததுகொணடிருகக எ - று.

நொடிநதனள - கைகொடி கொட்டினளெனறேனும, கொஙகையிற பால் கரநதன னெனறேனும பொருளகொளக.

கேளா-செயயாவெனனும வாயபாட டிறநதகால வினையெசசம். ஆருவை இதில சு - சாரியை (ஙி)

வேறு

கறறாபுணை புகழ்மலகிய கவுணடினனிய நகரிற
செறறாகிறை யிடுசநதிர சேனனறனு நீஙகி
யுறறுனகதி யுறறொடு மூரிமைததிரு மகனேயாள
பொறறாரினள கலபைப்பெயா பூணடாளவ லிததாள்.

(இ - ள) கலவிவலவராகனால அலஙகரிகக்ப்பட்ட புகழ்மிருந்த கவுண டினனிய நகரதததிலே, சததுருகளுங கபபுசெலுததுஞ சநதிரசேனராசன் உடல் விடடு நற்கதியடைந்தனன அவன் சுற்றததாருடன உரிமையுடைய சிறந்த மனைவி யும பொனமாலே யணிநதவளுமாகிய சுலபையெனனும் பெயருடையவள (பின்வரு மாறு) தனபுறறனள எ - று.

செறறார் திறையிடுமெனறது அவனதாறறல் விளககியதாம. (சு)

ஞானருயி ரணைபாயொளி நிருகண்மணி யனையாய்
மனனுபுவி தாங்குமபொறை மாறுறிசகர ருலகம
பொனனுராஞிணி தோளவெல்கிய புகழாயெனை நீத்தா
யனனுலித்து தகுமோவித்து தகுதோவமிழ் தனையாய

(இ - ள்.) என அரிய உயிரோனறவனே ! பிரகாசிகினற இருகண்களி னுளள கருமணிபோனறவனே ! அரசனே ! உலகினைச சுமகருஞ சுமையை யகற்றித் தேவலோகததை அழகுபொருநதிய தோளிறசமக்கருகி (அகனறே) சென்றனையோ? வனனைப பிரிநதாய ! என தாய்போலபவனே ! தேவாமிரதம போனறவனே ! இது தகுமோ ? இததகுமோ ? எ - று

வெஃகியவென்பது செயியவெனனும வாயபாட்டி நதகால வினையெசச மாகலின விருமபியெனப் பொருளபடும (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோனமிகு குளிராநீரறு கயலபோ
லிழுதஙகறு சுடாம்பாலொளி யெலலேயறு நாள்போன
மூழுதுநதுயா பெருகுகடன முழுகுமபடி யெனைநீக
தொழுகுஙகுழ லரமாதரை யுறறுயிறு தகுமோ

(இ - ள்) கொழுகொமபறற கொடிபோலவும, மிக்க குளிராசரிவாய்நத தண ணீரற்ற சேறகெணடை போலவும, நெயயறற தீபமபோலவும, பிரகாசிகின்ற சூரிய னறற பகற்பொழுதுபோலவும, மூழுவதுந துனபம்பெருகுங கடலில அமிழுமபடி யெனனைவிலகினித தேனெழுகுங கூநதலையுடைய தேவமாதாகளை யடைநதனை. இது தகுமோ ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள படருதறகு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொமபு.

வேழ்வித்தகழ லெநிரோமபடை மெயயேயித காறும
வாழவித்தனை யிப்போதநல வழிபாடிஞள் யாது
தாழவித்தனென னடியேனது தகவுணடெனி லுரையாய
சூழவித்தக வெனபாலிடா சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ள) ஓமாகினியின முன்னே எனனை மணஞசெயதது முதல உண் மையாகவே யெனனை யிதுவரையில் (குறைவினறிக்காதது) வாழசெய்தனை இப பொழுது அடியேனசெயயும பணிவிடைகளில யாது குறைபாடுசெயதனை ? அப்படி யுளளதாயின (வாயவிணடி) கூறுவாய நிறைநதஞான சொரூபியே ! எனகருப் பல துனபஙகள சூழவிதிதனையே ! இது உனகருத தகுமோ ? எ - று.

தாழ்வித்தனென இதில என் விகுதி தனமையொருமையை யுணாதிதியது

அஞ்நாளுறு மனமேபோடலா மனதேவாகல வுறற
திருநாளது போலேயய லேகுறறிலை நினரு
யெனமீனதுபா வேவினைனுடலினபாதர வருடா
யொனனுரிடை யுறுபாவனை யுறறுயுரு காமே.

(இ - ள) அததிருமணஞசெய்த காலதததிற பொருந்திய அனபோடு கூடிய மனதோ விலகியது இதுவரையில அதபோலவே பிறவிடததிலே சென்ரு யில்லை யாக நினறனை. என்னைனறு துனபுறுவேன் ? என் தேகமானது இனப படையும்படி

(எனனைக கரததாற) பரிசியாய (என விடயத்தில மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றுய எ - று

வருடாய் என்றதில் வருடல தடவல். அருள்தாவெனப் பிரிக்கின ஒன்ஞ ரென உயிர்முதலாகக கொணடி வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வொன்ஞரெனப்படிகக.

ஆவாவினி யெனசெயதது மாதோவென வில்வா
ரேவாதுரை மொழிவாள்விழி யுறைசிநதிட வுருகித்
தீவாய்விழு தளிரேபோலொளி நீரதனு வேறுயக்
காவாதுள மானம்படு கணவனமிசை வீழுவாள.

(இ - ள.) ஆ ! ஆ ! இனியாது செய்வோம ? ஐயோ ! எனறிவ்வகையாக விடாமலழுது, கண்களினினறமை நீரதுளிசிநத மனமுருகி, தீயில்விழுநத தளிரேபோலப் பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக காகமுடியாமல் மனதில் மானமுணடாகிக் கணவன (இறநதவுடல) மேலவிழுவாள எ - று.

உறை-நீரதுளி. (கக)

முகமெறறுவ டலியெறறுவண முருகாகர மலராற
றகவெறறுவள கனிவாயிரு கனமுங்குழை வெய்த
மிகவெற்றுவள் வயிறெறறுவண் மின்னேப்பொதி முகிலி
னுருமைகுழல பொதியதளி ருருவநதுவ ளுறறாள.

(இ - ள) முகதினை மோதிகொளவாள; தலையிலடிததுக்கொளவாள, வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலாகளால் தகுதியாக அறைந்துகொள்வாள், (கொவவைக) கனிபோனறவாயும, இருதனஙகளுங குழமபுபடி மிகுதியும அடிததுககொள்வாள், வயிறறைப் பிசைநதுகொளவாள. ;மினனலைகொணட மேகதினைப் போலவிழுங் கரிய கூநதலானது பொதியுந் தளிரேபோனற உருவந துவணடனள எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன் மனியாளொடு மினைவோாகளு மினைய
வொவவாதவ ரலலாலவய மொபபாருல கிலலா
வவ்வாண்மையி னரசனபடி யகலுறறன னெனனுத்
தெவ்வேவலமைச சாகளுநதுயா தேகதிதெரு மநதா.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அவன மனிவியுடன (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைபவாகளுந துனபமடைய, சமானமலலாதவாகளல்லாமல் வெறறியிற சமான மானவாகள உலகதிலில்லாத அவவகைய ஆண்டன்மையுடைய சநதிரசேனராசன் உலகினை நீஙகினனென்று, பகைஞர்களைக கொலலும வேறபடையேந்திய மநதிரிகளுந் துனபமிக்கு வருந்தினாகள எ - று.

அவ்வரசனுககு ஒதத பலமுடையா ஒருவருமிலலை யாதலாலும, யாவரும் அவனுககுக குறைநத பலமுடையராதலாலும், ''ஒவ்வாதவ ரலலாலவய மொபபாருல கிலலா அவவாணமையி னரசன'' எனறா. (கரு)

வே று.

கலஙகவிழ்ந்த நாயகன்போற் கையறு மிகத்தளாநது
புலமபுகை யெதிரேநோகவிப புரோகிதனமற நிதுசொனனனை
புலமபுவதெல் லாதுமக்குப புணாசுகதைக குரிதனறே
யுலஙகவுனக குபதேசகதைத யுனனலீ புலமபொழியின.

(இ - ள்.) கபலிகைகளிழ்த்த வையியணபோலச் செயலறறு மிசவுந் தளர்ச் சியுற்றப் புலமபுகினறவாகளைப புரோகிதன நேரே பாரத்து இதனைச சொலலுகின் றன (நீஙகள) புலமபுவதிலலாம உஙகளுகுளதான சுகதைதகுறிததல்லவா? (அஃதிருககட்டும) இறநதவனுக்குப பொருநதிய சுகதைத (உணடுசெயய) நினைததீர் களலலீர. (இனிப) புலமபுதலே விடுவீாகளாக எ - று

புலமபுநர - இகில நகரம நிகழகால முணாததியது

புலமபு - முதனிலைத தொழிற்பெயர் (சச)

காவலனுக கினிசசெயயுங காரியதைதப் புரிமினகள
பூவுலகிழ பிறநதவருட பொனறுதா ருளரேயோ
வாவியிறந தவருடனே யாவியிறந தவாயாரே
மேவியவா ணாளுலபின விணணவரும வீடுநரே.

(இ - ள) அரசனுககு இனிசசெயயவேண்டிய (ராமன்) கடனைச்செயயுங கள் பூலோகதிலே பிறநதவாகளில் இறவாதவாகளிருககிறாகளோ? உயிரொழிந் தவருடனே உயிரொழிந்தவாகள யாவரோ? பொருநதிய ஆயுள்கால மொழியின் தேவாகளும இறபபவாகளேயாவா! எ - று. (கடி)

செயதகக காரியதைதச செயதிதனு விறநதவனை
யயதகக நறகதியி லுறுதலுநரே யவாகளுக்தா
பொயதகக பொருடகிறஙகிப புலமபுநாக ளெளுஞானறு
மெயதகக பொருளுரையா வீணெனை விளமபுதலும.

(இ - ள) செயயதகக கருமஙகளைச செயது, உடலொழிநதவனை யுச்சி விகசசெய்யதகக நலலபதவியிற செலுதது பவாகளே (இறநதவாகளுககு) ஆப்தர் கள. பொய்மையாகிய (உடலெனனும) பொருளுககிரங்கி அழுதுகொணடிருபபவர் கள் எநதகாலதிலும உண்மையாகிய பொருளே யறியாதவாகள; அவர்கள வீணாக ளெனறு சொலலவும எ - று (கசு)

சூழுமேனு ருஞ்சிதமேன சுமருதுவென வனறவன்பால்
வாழுமைசச நிருவருளு மனனவமேவா சுமருதுவெனனும
பாழியமைச சனனிறைகுப பாலனிப ணைகையினு
ளாழினுறு காரியஙக ளுளுறமினு ணுலகீகதத

(இ - ள) ஆலோசிகுமம மனைநலசிதனும சுமந்துவுமெனறு அப்பொழுதவ னிடத்திருநது வாழ்நத இருவா மநதிரிகளுள்ளும, அரசனேயொதத சுமநதுவெனனும பெருமைசஙகிய மநதிரியே, அரசனுகுப புதநிரனிலே யாகலின பழைமைப்படி செய்கருமஙகளே உலகினா தூதிகுமபடி செய்தமுடிததனன எ - று

மனனவனோ சுமநதுவெனறதால் அச்சுமந்து வெனபான் அரசகுலத்தவ னென்றும, கோதிதியில மனனனே நிகாதவனென்றுங கொள்க (கள)

சுலபைதீர படிநதாடித தூணாவேமபி னிலிதினு
குலவுமனை யுடபுகுநதாள கோதிறருப பணைமாமபிப்
பலருமவ ரிடமபுகுநதார பதினமூனு நாளளவு
மிலதுகிரி பைகளபலவு மியறறிமுடிந தனபின்பு.

(இ - ள) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையெனபவன நீரினுழ்கி ஸ்நானஞ் செயது, பூங்கொதிணையுடைய வேபபிலையைக தினறு (வள) கொருஙகிய மணிக் குளளே சென்றனள் குறறமில்லாக தருபபணணுசெயது பலரும அவரவருடைய இடஙகளே யடைநதாகள. பதினமூனறு தினஙகளவரையில விளஙகுகினற பலகிரி யைகளுஞ செயதுமுடிநதன எ - று

வேமபினிலே,தினனல-சுகதைவெறுதச ஸ்கைமபெணணின தூசகக்குறிகளு ளொனறு (கஅ)

அமைசசுபுரோ கிதரகணி தரநதனைக ணுகரிகா
தமைசசெபவிந துயாசுலபை சாறறுவா ரினிரிவிர
சுமைசசபிலப புனிதாஙகு மேகாளனைகதிதாக திடுமினைக
ணமைசசெனுகா நலியாத வாறெனனு நவிறறினளால

(இ - ள) மந்திரிகள புரோஹிதாகள சோதிடாகள வேரியாகள நாகரீகர் கள் முதலியவாகளேகூ டடி, உயாவாகிய நடைனையுடைய சுலபை யெனபவன சொலலுவாள இனி நமமைச சததுருகள கூனபுசெயயா வகையாக, சுமையாகிய மலையையுடைய பூமியைச சுமகுகு சோளையுடைய அரசனைத தோநதெடுகளள எனக கூறினள எ - று (ஙக)

தெரகவாக எனமேவாருஞ சூழநதிருகு மமையக்தின்
மூகலாவநதுனை செயவா முழுங்குமத மாலகளிறறை
யிகணமே யலஙகரித திட டிலகுமர தவதிழைதத
செகமல மலாமாலி திணகாதிற கொளகெனறு.

(இ - ள) அஙகள பாவருநெருங்கிய சூழநதிருகுஞ சமயததிலே, முகால முனிவா அங்கெழுநதருளிச சொலலுகினறனா முழுகுகினற மதத்தையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இநத விநாடியிலேயே அழகுசெயத, பிரகாசிகினற இரதினததாலிழைதத செவவிய தாடமா மலாமாலையை வலிய கரதிறகொளளும படி கொடுதது எ - று. (உ0)

தளளிடுதது விடுமினைகள சாரநதெவணி யதுவெடுகதிந
திளைமகிழ்னின வருமநதச செமமலேயே மாபிதெனறு
வளைகடனமன றுலகளிகரு மனனவனுக குகவென று
களைகணமொழிந தனாபோநதா ரெலலோருங களிததனராள.

(இ - ள) தளையவிழ்தது விடடவிடுஙகள; அது எவனை யடிதெடுதது மிக்க மகிழ்வுடன வருமோ அநதப பெருமையுடையவனேயே, வளைநத கடல் சூழ்ந த பூலோகததைக காகரும அரசனுக முறைபபடி கொளகவெனறு ஆசாவாகக் கூறினா. ஆனகு வநதவாகள யாரும (அதனைகேட்டு) மகிழநதாகள எ - று

தளை - கட்டுதல். (உக)

சுகனமெனும பெயருடைய தளிறறரசை யலஙகரிபபித
திகலயிலரிவை றனகணவ னினிதமரு மதத்தணிநத
புகரிலர சிறுக்குரிய பொனமலாதகா மாைதகாடையன்
மனிழவுகன கைகொடிதது மன்னனைகெ ளென ரலளாள.

(இ - ள்) சுலபையெனனும படடமகிஷி, கனமெனனும பெயரையுடைய அரச யானையை அலங்காரஞசெயவித்து அரசனைகொணடு ஒருகவெனறு, கூறமை வாயநத வேலாயுத மேநதிய தன கணவனனை கநதிரசேனராசன இனிதாக மார்பகத துப பூண்ட குற்றமிலலாக அரசாட்சிகுரிய பொனனுலாகிய தாமரைமலா மாலை யைக களிபபுறுமபடி அதனை யிறகொடுதத னள எ - று

அரசயானையெனறது னிலகக ணசுதைக,

"காலோ நாசருந கனிகைகயுங கோசமும
வாலரு பபோ டேழு மாநிலக தேரயப
பாலுஞ சுவருங சாலமபோ லுகிரது
காலினு ஞானற வொருதனிக கையிறமும
வாலினும வாயினு மருபபினுங சோறல
வலலது மநினமூனறு முழசசுற றுடைகசாய
ஏழு முழமுமாக தொனபதுமுழ நீடைது
நீயமிழ நிறுகண ணுஞ செபுகரு மூடைசதாய
மூனபுபாத பிணபணிகத தையின
அவவியல யானையை யரசுவா வென்ப"—என்பதனுனிக (உஉ)

இநதநக ரினிதாளு மியல்புடைய மைமா னுஞ
சிந்தைதனக் கிசைநதவொரு செமமலிகொண் டுறுகவெனத்
தநதமொழி யுட்கொணடு தறுகணமக மாலவிழுஞ
சுநதரவெற பொனதெழுநது துனைவதுபோ னடநதனறே.

(இ - ள்) இநத நகரதனை யினிதாக அரசுபுரியும இயலபுடையவனும், மன நிறநிசைநதவனுமாகிய ஒரு அரசனைக கொணடுவருவாயாகவென்று கூறிய சொலலே மனநிறைவுகொண்டு, அழகாமையையுடைய மகமபொருநதிய பெரிய யானையானது, அழகிய மலியொனறு எழுநது வினைநது நடநதாறபோல நடநதது. எ - று

தனைதல - விரைதல நடநதது அனறு - நடநததன்று. இது "நிதாட்ட னேதது, கறறனேதது" எனபனபோலத தொருத்தல. (உசு)

அனறுமல ரோனவிடதக வாழியினபின முனிவரராக
ளொனறுதவம பரிதான முரிமைகொளார சென்றதுபோ
னென்றமைசரா முதலரதினோ நடநதுமத வெழுமபினை
றுனறினாசென றனராகமருக் கேதன றலைகொள வாசலிழைநதே

(இ - ள்) அதகாலதநிற பிரமதேவன் செலலுதறகிய (தருபபசை) சகரதத்தின் பினனே முனிகிரேடடகள பொருநதிய சுவருசெயயதக்க இடததை உரிமையா ககொள்ளுமபடி சென்றதைபபோல, சுலல மநரிகள முதலியினோ நடநது செல லும மநயாகையினபினனே தமகரு அரசனைகொளளுமபடி விருபபுறுசை செனறார் கள எ - று

"அனறு மலரோன விடதக * * * செனறார" எனறது—பூரவம முனி வர பலரு மொனறுசோநது பிரமதேவனை யடைதது, சுவாமீ! அடியேஙகள தவமபுரி நிறருத தருகியான விடமெதுவென வினவ, காலமேயானி சருவனைகூறாது ஓர திருப பபையைச் சகரதாதாமாக வினைதது அதனை யுருடடி நீஙகள இதனபின சென்று இது

பொருந்துமிடமே உத்தமமானவிடமென றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப அவர்களும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்த அது தங்கியவிடத்தில தவஞசெய்து பலன்களை யடைந்தார்கள. இதில நேமி விழுந்தவிடம நைமிசவனமெனறுயது எனபது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த வாழி ககனமெனனுங் களிறெனறும, அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள யாவினபின சென்ற மந்திரி முதலானுரெனறும், தவம் புரி தானம் பெறுகருத்து அரசனைப் பெறுகருத்தெனறய உவமிகைப்பட்டன

கொள்வான—வான் எதிர்காலவினையெச விருதி (உசு)

கற்புடைய மடமாதர கணவனையே யலலாது
பொற்புடையர நிருகதினும புலைத வாறேபோற
பறபலருந தொழினீஙகிப பரிவினெறு மெதிரேபோதச
சற்பமெனச சிறியவர தமைவிலகினித துயரீவழம

(இ - ள்) கறபினையுடைய இளமபெணகள தமமுடைய நாயகரையலலாமல, அழகுடையவரகள யாதித வேணடினுஙம அவரனைத தழுவாதவைகேபோல, பல பேருந தததஙகாரியஙகளே விடுத்த ஆசையோடி (காம மனனவருகருகு) எதிர செலலும, உயர்வாகிய குணமுடைய ககனமெனனும யானையானது பாமபுபோலச சிறி அவாகளே விலகுகிறது. எ - று

மடமாதர - அறியாமைக்குணமுடைய பெணகளினுமமையும மட மை - மகளிருகுண நானகனுளொனறு அவை அசசம மடம நாணம பயிரபு எனப பகும. சாபபம - எதுகைநோகுகிச சற்பமென றினறது

''கற்புடைய * * * புலலாதவாறு' எனறதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

''கற்புறு நிருதை மாதர கணவனையனறி வேறோர
இற்புறுத தவரை நாடார * * * '' எனபதனுணுணாக (உடு)

வேறு.

வரைசெய் மணிதேரண மனனவனை வலேலை நருவிப புனாகருமிப
புரைசெய வயவெங களிறெனறு பொஙகு மகிழ்சசி தலைகிறபத
திரைசெய கடலேபோற திரணடெவருந தேதமிய புனலாற றுகளறிகது
விரைசெய மலாததேர ணமாதி வீதி தோறு மலஙகரித்தார.

(இ - ள) மேனமையைச செய்யும் இககனமெனனும யானையானது மலை போனற அழகிய தோளையுடைய அரசனை விரைவில தேடிப் பிடிக்குமெனறு பெரு மகிழ்சசி யகிகக, அலையொலிசெயயுங கடலபோல யாவருநதிரணடு, மதுரமாகிய நீர பெயதலாற் புழுதியை யடகி, வாசஞசெயயும மலாததேர ணமுதலியவறறால தெருகளிலெலலாம அலஙகாரஞ செயதார்கள. எ - று

தோரணமாதி எனறதில, ஆதியெனறதால பூபபநதா முதலியனவுங் கொளக

உருவிற சிறநத பொலஙகோயி லோஙகு மணிவாய் தலினீஙகித
தெருவில ணடநது நகாகடநது சென்ற வேழம வனமபுகுந்து
பொருவி றவத்து முகலலனா பொருநதாச சிரமங கணிதாக
மருவி யிருந்த தகனுகு மணிமா லிகையைத தரிதத்தே.

(இ - ள) அழகின மேமபாடுற்ற பொறகோயிலின [அரசமாளிகையின்] உயர்நத அழகிய வாயிலினிறநும புறப்பட்டு வீதிவழியே நடநது சென்ற அரச யானே யானது காட்டிற பிரவேசிதது, ஒபபிலலாத தவதசையுடைய முகலமுனிவர எழுந் தருளிய ஆசிரமததிறகுச் சமீபமாக அமாநதிருநத தகசனெனபவனுகசுப பொற் மூமைமாலேயைச சூடடியது. எ - று

கோயில் - இராசகிருகம ஆசிரமகசு - மாடகசுவனறுறபோல அதனுச சாரிலையினறி யுருபேறறது இது ஆசிரமததிறகு னெபது (உஎ)

மூவா பெருமா னெணணியாணட முககட பெருமா னரியாகி
தேவா பெருமா னிருருகோடடுச செலவப பெருமர னடியாராகட
கியாவை யரிய விருநதாங்கே யிருகது தகக னரகரிமை
மேவு மெனினவேல கரததிகநதும வீம மெமலும விளமபுதுங்கேள.

(இ - ள) தகசனெனபவன இருநதவிடததிலேயே யிருநத அரசரிமையை யடைநதானெனறால, திரிமூததிநாயகனும, எனனே யாளாகசொணட திரிநேத திரஙகளேயுடைய தலவனும, திருமாலமுதலிய தேவாகளுகறகிறைவனும, ஒறறைக கொமபினேயுடைய செலவ நாயகனுமாகிய விநாயகசகடவுளுடைய அடியவாகளுகசு எவை கிடைததறகரியவை? (ஒனறுமிலலே!) வேலாயுததைதக கையிறபருகிய வீம ராசனே! இனனுஞ சொலலுவேன கேடபாயாக. எ - று (உஅ)

வேறு.

பஞச தருதபி முழங்கின பணைவா பசுநதேன
விஞசு பொனமலா பொழிநதனா வேழமபின னெடதேர்
கெஞசின மலகிய பரிவெலா நீங்கியோ கையராய
மஞச னுககணி யாதிகள வழஙகினா மரபால

(இ - ள) பஞசதருநதபிகள முழஙகின. தேவாகள் பசிய தேனசிநதும பொனமலாமாரி சொரிநதாரகள (தகசனெனனும அரச) யானேயின பினனே சென்ற வாகள மனதில்நிறைநத தகசமெலலாமொழிது சநதோஷ சிததமுடையவாகளாய, (சிறுவனுகிய) தகசராசனுகசு ஆபரண முதலியவறறை (அபசுரிமைகேறற) முறைப படி கொடிததாகள எ - று

தருதபி - ஓரவகை வாதியம. இது தும் என்றும துப் எனறும ஒலிபப தாதலினிப்பெயராதெனபா (உக)

வாச மெனமலா வத்திர மணியணி தனபி
ஞசி யருணை ரறைநதன ரொருபுடை யமாநதார
கூச மைசசாக ளாதியோ குகைமுழல வணஙகித
தேசின மனனவ னேவலாற மிருகதக விருநதார.

(இ - ள) வாசனேபொருந்திய மிருதுவாகிய மலாமாலைகளும, ஆடைகளும, ஆபரணங்களுமணிநது, வேதியாகள் ஆசையோடு ஆசிவசனஙகளகூறி ஒருபகலிற் பொருநதினாகள மனம பயப்படும மாநதிகள முதலானவாகள ஒலிகினற வீரக கழலணிந்த அவன பாதததைபபணிநது சுற்றமிலலாத அரசன கட்டளைப்படி திருதத மாக விருநதாகள. எ - று. (கூ0)

தகக னககணங தருகிமா முகனடி தாழுது
தொகக வருதனைக காடக மாகிக டீலி
மிகக வனனியை வியதகரு சிவிகையி லேறவிக்
கைகக ளிற்பினமே லிவாருநனன காலிவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள) தகக்கன அருகுகணத்திலேயே சிறுந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியைபபணிந்து, கூடடமாகிய தேரியருகுப பொனமுத லியவறறை (பபூரியாக) கொகொடுத்து, (அனபு) மிருந்த தாயாகிய கமலையைச சிறந்த பலலகக்கிலேறசசெயது, காலைப்பொழுதிலுதிகரும பாலருரியனபோலத தகிகையை யுடைய அவயானையினபேரி லேறினன எ - று

ஆடகம - நாலவகைபபொனனிலொனறு அவை —ஆடகம கிளிசசிறை சாதரூபம சாமபூநத மெனபபமிம (சுக)

கவன வாமபரி யமைசரா கவிவாருதனா கடவுக
குவலீ வாளலிழி மாதரா குழுவெதிர் நடிபப
வுவவு வாரிதி முழுகுகென வெலிமுர சாரபப
வவனி காவல ஞனவ னெதிரெரி றுகைதுதான.

(இ - ள) மாருதிகள தாவிசசெலலும நடையையுடைய குதிரைகளிலேறிச் செலலுதலும, நீலோறபலமலாபோலும ஒளிவாயநத விழுகளையுடைய நடனமாதரான கூட்டமானது எதிரே நடனஞசெயயவும, உவாககால சமுததிரகோஷமபோலச சதத்திக்கினற பேரிகைகளொலிகவும, பூலோகராசனுகிய தகனனெனபவன (பகைஞரைக) கொலலும யானையிலிவாநதனன எ - று.

உவாவெனனுஞசொல "குறியதன மீழாக குறுகலு மதனே - கெர மேறறலு மியலபுமாக ஆகின" எனனுஞ சூததிரததால உவா எனறுயது உவா பூரணை அமாவாசியை யெனனு மிரணடுமாமாயினும கடன முழகரு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழகரு (சுஉ)

மலையின மேமலிழு மதியென வாரமத யானைத
தலையின மேமலிழு வெணகுடை நீழலிற றஙகு
முலகினி லாவத நெதிருவ நூர ! முருகுலாப பீபாநது
கலவ லரிமெரு கதிரமணிய மேகாயினுட புகுதான

(இ - ள) மலையினமேலுதிதத பூரணசநதிரனபோல, ஒழுகுகினற மதத தையுடைய யானையின சிரமிசை யெழுநத வெணகொறறக குடைநீழலிற பொருந்திய கெடதலிலலாத வரததையுடைய ஒபபறறவனுகிய தகனனென்பவன (கவணடினனிய) நகரினுட பிரவேசிதது, (திருவீதி) உலாவநது நூலவலல பணடிதாகளுடன அழகிய மாளிகையினுட பிரவேசிததனன எ - று

உலாவெனறனிலக்கணததை,

இலக்கணவிளக்கபபாடடியல

குழமக னேகலி வெணபாக கொணடி
மிழைதொல குழிமுதல விளகக வுரைதாங
கிழைபுனை நலலா ருவாமணி மறுகின
மறறவன பவனி வரவெழ் பருவ

முற்றமா ஞாகொழப போநத துலாவாம
ஐநது முதிலே ழாணமெ பேதை
எட்டி முதனுன கரணமெ பெதுமடை
ஆறிரண டொனறே யாரு மஙகை
பதினுன காதிபத தெனபானை காறு
மெதிராரு மடநதைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலே யிடட விருபதினை மேலோ
ராறுக தெரிவையெண ணெநருபே ரிவிமபெணென
றேரும டருவத தோகருைத தனரே (கூ)

பேரத தாணியிற பிறமெழுயிற றரியணெ பொலிய
வாரத தாழவட மகனுரக துயலவர வமாகநு
வாரத தாறுறு மநதிரத தூலைமா நேராகி
யீரத தீருசொலி னிரைததன னிருமபுகழத தகனன.

(இ - ள) பெரும புகழையுடைய தகன பெரிய அததாணிமணடபததில, விளஙகுக தநதஙகளையுடைய சிஙகாசனமானது விளஙக, முததாலாகிய தாழ்வட மானது இடமபரநத மாரபிலதையவீறறிருநது, உரிமையால வநத மநதிரததலைவாக ளோபபாதது, குளிரசசிவாயாத மதுரமாகிய சொலலிறற சொலலலாயினன எ - று.

அததாணி - கொலுவிருககை மணடபம

வாரதாழ்வடமெனறதை வார அ தாழவடமெனறுவது, வ - உடமபடு மெயயென நீகி, ஆரம தாழவடமெனறுவது சொலவகைசெயக. ஆரம+தாழ்வடம-தழாததொடராகிய மூனறுமவேறறுமைபபுணாசசி (கூ)

எனனே யாளுடை முககல முனிவனுங கிருநதர
னனன மாதவன றனபபல வரிசையி னெழுநதிதல
முனன ரேவிடு மினகளென றுரைததன முடிசாயத
தனனு சூழரசிய ரனனீத யிருநதமினா கடிதின.

(இ - ள) எனனே யாளாகவுடைய முககலமுனிவா அஙகேயிருககின்றனர், அந்தப பெருநதவமுடையவரைப பலவகை மரியாதைகளுட னழைதது வநது எனமுன னே விடுகவெனனறு தகன கூறினன சிரமசைதது யோசிகருக தனமையுடைய மநதிரிகள அவவகையே விளைது செயதாரகள எ - று (கூ)

மணணி ருநதவம வடி வெடுதத தணியமா தவனும
விணணு நிருசிய கூவிரத தோமிசை மேவிப
பணண மைததெழு பாடலோ டாடலகள பயில
நணணி னனபெருக கோயிலி லெகாகளி சிறப்ப

(இ - ள) உலகினாசெயத பெருநதவமே உருவமெடுதததை யொதத பெருக தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும, ஆகாயமளாவிய பொகுட்டினேயுடைய இரதமிசையா ரோகணிதது, பணணிசைபொருநத வெழுகினற கீதமும நிருததமும நிகழுமபடி அரசனுடைய மாளிகையில, அநநகரவாசிகள களிபபெயதுமபடி யடைநதனர. எ-று.

கூவிரம - தோகொடிஞசி. இஃதோருறுபபு

மண் - நகா—இடவாகுபெயாகள (கூ)

விலகி விலவுமிழ் பூணினன் விசாகதெழுக தெதிர்போக
தலகி னனபொடு மறவணி யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள கொணடுபூ சனையுறப பயிறறி
யிலகு பூணகில கனியெதி ரிடடடி பணிந்தான.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண னெனறு (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிரானது, குறறமிலலாத அனபுடனே அமமுகலமுனிவனை ஆசனத்திலிருக்கசெயது, பலபெரிய பொருளகளோகொணடு பொருந்தப பூசைசெயது, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணஙகளும ஆடைகளும பழஙகளும எதிரே வைததுத திருவடியிற பணிந்தனன எ - று.

அறவண - தருமசொரூபி (கூவ)

முடிகொண மனனவா புடையெலா மொயபபமுன் வைகி
யடிக ளெனின தருளினு லரசினைப பெறறேன
கடவு ளாதொழுங கணபதி யெனகருீ யலலாற
படியின வேறறில பாணியென சிரதது வை யெனறான.

(இ - ள) கிரீடமணிந்த அரசாகள பகஙகளிலெலலா நெருங்க, அவாகட்கு முனனிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால இராசசிய பாரததை யடைந்தேன. தேவாகளும பணியுங கணேசப்பெருமான அடியேனுகந்த தேவரீரே யலலாமல உலகததில வேறிலலை (ஆதலின) தேவரீருடைய கரததை யென சிர மிசை யமாததகவெனறனன எ - று.

பாணியை சிரமிசை வைததல ஆசீவாதஹகையி லொனறு. (கூஅ)

கனிஷி னினனணங கூறிய காவலன சிரததின
முனிவ னஙகையை வைதகருண முகிழ்ததுமூ தறிவோய
துனிவு றுமபகை யுனககில்லை பொருளெலாக துவனறு
மினிதின வாழ்திறியென றிசைததறற தியலபையு மிசைததான.

(இ - ள) மனகனிவுடன இவவகையாக கூறிய அரசனுகிய தகன சிர மேல, முகலமுனிவா தம துள்ளஙகையை வைதது கிருபையருமபி, பேரறிவா னனே! துனபுசெயயும பகைவா உனகிலர் எலலாப் பாகியமுமுணடாகும இனப மாக உயிவாழ்கடவையெனறு தருமநீதியையு மெடிதது கூறினா எ - று

அங்கை - உள்ளங்கை அகம கையெனனும் இருசொறகளுங்கூடிய வழி "அகமுனாச செவிகை வரினிடை யனகெடிம" எனனுஞ சூதிரவழி புணாந்தது.

கனன லஞசெழுங காடறுத தணணடை யாதி
முனனா முகல முனிவனுக் களிததுமூ தறிவின்
மனனு மருகணா பெரியவா மறறையா தமகருகு
தானனி ருமபொரு ணிலமிவை சொரிநதனன் மழைபோல்.

(இ - ள) அழகிய கருப்பங்காடி அகலாத மருதநிலந்தா முதலியவற்றை முதலிலே முக்கலமுனிவருகுக் கொடுத்து, பேரறிவுடன நிரமபிய வேதியா பெரி யோர் வேறுளாோ முதலானவாகளுக்கும நெருங்கிய பெருமபொருள் நிலம இவை போல்வனவறறை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தனன. எ - று.

பொருள நிலமிசை சொரிகதாணைறது சொரணதான பூதானங்கள செய தனினனபதாம. தணணைட - மருதகிலதூர (சம)

வேத னிரதிர வினாடிவே முதலிய வினாணோ.
மாதா மெனகள மங்கிலி யதடிதாடி வயங்கச
சாத னஞசொடி தபங்கிய கணடனா கோயி
லாதி சைவாகரு மளிததனை பூசையா திகளை

(இ - ள) பிரமன இநதிரன திருமாலமுதலிய தேவமாதாகருடைய மெலவிய கழுததுகள திருமங்கிலியங்களுடன விளங்க, கொலவத்தக விநதத்துடன விளங்கிய ஸ்ரீகணடத்தலைகயுடைய சிவபெருமானுரது திருக்கோயிலிலாசிரியரும ஆதிசைவ வேதியருகரும பூசை முதலியவறறைச செயதனன எ - று

திருமாலமுதலியோர ஒருங்குகூடிய பாறகடலை மதிதநதகாலததில அதிற றோனறிய கொடுவிடமை யாவரையுங கொலை யுதகனிதபொழுது, தேவா வேணடி கோளினபடி சிவபெருமான அநனை பானஞசெயது அவரகள மீணடும இறுமாப படையாவணணம அமது கணடததில அடிகுறியாக எஞஞானறும பொருநத அமாத தினரெனபது சரிதம.

"வேதனிநதிரன வினாடிவேமுதலிய வினாணோ மாதாமெனகள மங்கிலி யதடிதாடி வயங்கச சாதனஞசொடிதபங்கிய கணடனா" —எனறதை, கந்தபுராணம் "செறறுலு முயிரனேதது மூணடிடவே நிமிரநதெழுஞு சிநதை மேறறகொள - பறறு லவ கநதுகாநத காணமுகனே முதலோாதம பாவை மாகள - பொறறுலிதனே யளித தோன' —எனகுருவதூஉ ளுணாக (சக)

சேனை காவலா திருநதிய வமைசசாக ளிவாகரு
யானை வாமபரி யிருநில மாதிக ளிைசதுத
தேனை மாரியி லிதழியான நிருபபணி பலவு
மூனை யோருதிய வேலினு ளுறறமிடப பணிததான.

(இ - ள) சேனைதலைவாகள திருதரமுறற மநதிரிகள முதலிய இவாகளுகரு யானைகள தாவிசசெலலுங குதிரைகள பெரிய பூமிகள முதலியவறறைக கொடுதது, தேனை மழைபோலச சொரியுங கொனறைமாலையணிநத சிவபெருமானுடைய பல வகைத திருபபணிகளையும, ஊனை யுதாகிய வேலையுடைய தககராசன செயயுமபடி கடடளையிடடனன எ - று

ஊனையேருதிய வேல எனறது சதருருகளை யெகாலமுளு சஙகரிபபவ னெனனுங குறிபபுமையாற கூறியது (சஉ)

பொனிருநது கிணசில பொறபுறு கோயிலொனை நாகங்கி
யனிருந வனபிறை கணிணகை யாஙகுற விருதது
தெளிருத மூகலன செபபிய விதிபபடி தீமை
விளிருது வெகுகிட நிருநுமை பூசனை விளைததான

(இ - ள) கருஙகறகளைப பொளிருது அழகிய கோயிலொனறு கட்டுவிதது, மிக்க ஆசையாற கணணபபெருமானை அதில எழுநதருளப பிரதிடைசெயது, தெளிவமைநத மூகலலுமனிவா உடபடி, ந விதிமுறையே (தன) பாவஙகள குறை ருது நீஙக நாடோறுமு பூசைசெயது வநதானை எ - று. (சக)

பெறுது பெறற்கரி யாகிய சுலபைதன பதமு
மறுத காதலெ பெய கமலிதன பதமுபவை கலுநதாழ்ந
தருளி லாவகை யொருருடை நீழலி லுலக
மறுத நீதியி னளிதது மைமராகர வளனேபால

(இ - ள்) பெறுமறபெறற தாயாகிய சுலபை யெனபாளுடைய பாதங்களேயும், நீஙகாத ஆசையைச் செயயும (பெறற தாயாகிய) கமலியெனபாளுடைய பாதஙகளே யும காடோறும நடஸகரிதது, சுருதருகளிலலாத வகையாக ஒருருடையினை நீழலிலே உலகமானது நீஙகாத நீதியுடன தேவாசலுகிய இநதிரனேபோல (உலகினை) அரசு செயது வநதனன எ - று

சுலபையெனபாள காலஞசென்ற அரசன மனைவி. (சச)

தேகாய நீடிய வானிகள சூழகநு நாட
தேய மாணடுவாழ வலலவன கிழவோனிய நீதது
மேய சாதது நியின விநாயபாக டாளைது வினவிப
பாய சாபபரி சனதகிதமி படாநதுவந தநிததான

(இ - ள்) நீரானது மிகருளள தடாகஙகள புடைசூழநத கருநட தேசத்தை யரசுசெயது வாழ்கினற வலலவரான சன மகளுகிய சுகுன நோயொழிநது பொருந் திய சிறபபுடன விநாபபரநாடடை யரசாளவதைக கேளவியுறறு, பரநத சிறப்பை யுடைய பரிசனஙகளோடமி விளாதது சோநதனன எ - று. (சடு)

வார மாயனே வோராகளு மவளளாய வாழுநாள
வீர சேனனெல மியறபெயர மேவுமன னவரகுப
பேர வாவிய புகாமுக களிறெனறுமப பெருமான
கார வாவிய விரவுறு கனவிலீ துரைகுமம

(இ - ள) நீதியோடி அவாகள யாவரும ஒனறுகூடி வாழுநாளில, வீரசேன னென்று இயறபெயர பொருநதிய அரசனுகுப பெருமையை விருமபிய புளளினாய நத யானைமுகமுடைய விநாயகருகிலே, கருமைபொருநதிய இரவினுடான சொபபனதநில இதனைக சொலலுவார எ - று. (சசு)

பெண்மை முறறிய நினமகள பெருகிய தவதகால
வணமை முறறிய நகுகுனை மணநதிட பபிவ
டிணமை முறறிய டனைவ ரெளிகெனை செபப
வுணமை முறறிய வவனுபவ வாறுகு வினலை.

(இ - ள) பெணணைலகுனிநத உன புருநிரியானவள் தான் செயத பெருந் தவதநிலை வளமிருநத நகுகினனனு மரசனை மணஞசெயயபபடிவாள வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே ! ளெளிவாயாகவெனறு நிருவாயமலாதருள, சதிய மிருநத அவரைசனும அவவகையே (தன சுமாரதநியைத நகுனுகு) மணஞசெயது கொநதனன. எ - று. (சள)

வேறு

பேம வடிவேறு நகுகு அருளப் பிறநத பாலு வனைறனகுருத்
தோமில கடல "னைறநது சுபால னைறநது கெநதாகரினை

யாமவ விளைநகரு வடிதகிரகத வளமுகா னுவரித நிரசேசனை
வீம வவறரு நீபிரகாப விளாருவ கணேசர் திருவருள்பெல.

(இ - ள) விளங்குகின்ற கணேசருடைய திருவருளினாலே, அசுரமுடைய வேற படையேந்திய தகசனுகரு (புரவான) பிரகபாளனெவ வபவ வுடபிரகற்பாளனுவுக் குக குறறமிலலாத கடபாதன அகடகடாரனுக்குரு சுடாலன அசுபாலருக்குக கெ தாரகன அகதெதாரகராசனுகு வபுதிரர்களன அவவபுரிதிரதருப புதிரன சிதிரசேனனுனன. வீமராசனே! அசிசந்திரசேனனுக்கு நீ (மகமுகப) பிறந காய. எ - று (சஅ)

வடிவேற நகசன முதலாக மவனு நுகனை யிருகக
கடியா தனபி வணேவோருங கணேசா மலாதாள பூதிதா
தொடியா விழைவி னினி நீயு முருந்தா பூசை யுனகருகது
முடியா நிறுகு மெலவிளமபி முனிவ னிதுவும பரிநதிடடான

(இ - ள) அரசனே! வடிதத வேறபடையேநதிய நகசன முதலாக உன தந தையாகிய சிததிரசேனனிருக யாவரும நீஙகாத அனபுடன கணேசபபெருமானு டைய திருவடித்தாமரையைப பூசிததாகள. இனி நீயும நீஙகாத அனபுடன (கணேச மூதத்தியைப) பூசைசெயக. உன கருதது நிறைவேறுமெனறு விசுவாமித்திர முனி வா கூறி இனனையுரு செயயலாயினர எ - று (சக)

தகசனரசபடலபபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கருகை

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசுவா மிதத்திர வீமணி சேரதகிரி
நிசசையா னுரைசெயவா லெவிரநிலல கெஙகினுய
மசசமா னுலெஞி மலரயன காணகிலா
வசசனுண மலரடிக கனபுசெய மரபீகள

(இ - ள) விசுவாமித்திர முனிவா வீரராசனைப பாரத்து வெணணெ யிருப் பத்துடன சொலலுகினறா காஙகிவிடபிய பிரதிகரும வேலலுகியவனே, மசசா வதாரஞசெயத திருமாலுடன காமனாமலரில வசிக்கும பிரமனே வன காணமுடியாத தநதையாகிய கணேசபெருமானுடைய மலரடிபபரற றிருவடிகருப பதபிசெயயு முறைமையைக கேட பாயாக எ - று

அசசன - தநதை இது திசைசொல எனறன ''செநதமிழ் நிலருசேர் பணனிரு நிலததிறு - மெனறபதிற றிரணடினிற றாமிழாழி நிலததிறு - தஙகருத தினவே திசைசொல் லெனப'' எனறது ருததிரம (க)

எமபிரான கருணைகூ ரேதகவக கரமறப
பமபபா வஙகளைப பாறறுவ தெனனயிப
திமபமீர நலருவ நீ தருது மெனறிரை
யமபுரீ நாயி வருகவெனற மெலலாவல

(இ - ன்) எமது கணேசபெருமானது திருபெமிகும எகாடசர மநதிரமா னதுமிக்க பாவஙகளே யோட்டவலலது, நினைதத பலனை இவவுலகிலேயே கொடுகக வலலது அதனை யுனகளுக கொடுபோம எறிகினற அலெயையுடைய வாசநதநகிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவெனறு கூறினா எ - று

ஆடிபு - ஆடி இதுசெயபு எனனும வாயபாடடிறநத காலவினை யெசசம

நாமவேன மனனவ ஞனருசிய தணமிஞன
காமவே ளெரியெழக கணடவன சேவடிக
கேமமா ரன்புசெய யிருடியே காகர
மோமமா திகளபுரிந தொண்செவி யோதினன

(இ - ள) அசசநதரும வேலேநதிய வீமராசன (அவவாறே) நீனைமூழகி வநதனன மனமகிழசசாமபராக விழிதத சிவபெருமானுடைய செவவிய திருவடி களருகுமிகக அனபினைசசெயயும விசசுவாமிதிரமுனிவா ஓமமுதலியவறறைசசெயது ஏகாகூர மநதிரததை (வீமராசனுடைய) ஒளளிய செவியிலுபதேசிததனா எ - று

நானம் - ஸநானமெனனும ஆரியசதிரிபு. காமவேள - இருபெயரொட்டுப பணபுததொகை. வேவெனறது முருகனுகரும மதனனுகருரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனுகிய வேவெனை முனனேயது சிறபபும் பினனேயது பொதுவுமாக வநதது.

எணணிடு முறைமையு மியமபிறரும பகிரபுருங
தணணலந தகாகனமுன ஞகிய வாலேய
நணணிவை குபுினை நனமனுக கணிபெனை
வுண்ணெகிழ் கருணையி ஞெதினை முனிவனே

(இ - ள) (அதனைக) கணிகருமுறைமையையுங கூறி, உம்முடைய நகரத தையடைநது, பெருமைவாயநத அழகிய தகாராசன முறசாலசதிற செயத கோயிலே யடைந்து வசிகது, நாடோறமும (இநத) நலலமநதிரததைக கணிகாகாகடவாயெனறு மனமுருகிய திருபெயுடன விசசுவாமிதிரமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகி—செயபு எனனும வாய்பாடடிறநத காலவினையெசசம (ச)

வீமனும விசசுவா மிதிரன விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக காதலி யுடனவன
வாமநி மானபயில வனஙகடந தெயநினை
ருமனை யோடைசூழ தனபதி யெலலையின.

(இ - ள.) வீமராசனும விசசுவாமிதிரமுனிவாபால விடை பெறறுகொ ணடு, அழகிய ஆபரணமணிநத மனைவியோடு, தாவிசெலலும மறி மான முதலியவை சஞசரிகரும வனதனதை தாணடிகொணடு, தாமரைத தடாகஙகள புடைசூழ்நத தன நகரததி னெலலையி லடைநதான எ - று.

காமரு - காமம மருவெனபதனறிரிபு மறையென்றது மானில ஓவகை.
மநதிரத தலிவாகள வரவுகேட டெநதிரகொடி
தநதிமால வேழமுந தமனியச சிவிகையு
முநதுற வுயதகவ முடிபடி நீடிஞா
நதயதகாய காமனிளங கோயமீ பாயினா.

(இ - ள்) மகிரதத்லேவாகள (அரசனும மனேவியும) வருகையைக கேட்டு (களிதது) எதிரசெனறு பெரிய யானேயையும பொனனுலாகிய சிவிகையையு முற படச செலுததி (தமமுடைய) முடியை அகளடியிற சூட்டிபபணிநதாகள. தகதை தாயைக்கணட இளஞசிறுவாகளேபபோல களிகொணடவாகளானாகள. எ-று (சு)

இருவரு மூதியூக தியமுகல வரிசையோ
டிருகெழு நகரினு ளோகுதக கோயிலி
மருவிவண் பொருளபல மறையவாக குதவினு
ரருளினுற பலரொடு மளவளாய் வைகினா.

(இ - ள) (வீமராசனுமவன மனேவியுமாகிய) இருவரும யானேயும பல லகுமிவாந்து, வாததியமுதலிய சிறப்புகளுடனே அழகுமிக நகரதகிலே உயாநத தமது மாளிகையை யடைநது வளமமைநத பலபொருளகளே வேதியருக்குக கொடு தது, அனபுடன பலரோடும அளவளாவி வாழ்நதிருநதாகள எ - று (எ)

பணிடுபோ லமைசசாப பாடபரி யபபணித
தொணடிறற றகனமு னுஞறமிய வாலியம
விணடவாக கேறனுன மேவியே காகரக
தணடவெண கோடடனேச சூழநதுளத தெணணினான.

(இ - ள) முனபோலவே மநதிரிகளே இராசசியபாரஞசெயயக கட்டளை யிட்டு, ஒளளிய வலிவாயநத தகன முறகாலதகிறசெய்த திருகோயிலில, சிறநத தவசிகளுகு ஆணிஙகமபோனற வீமராசன பொருடடி, எகாட்சர மநதிரதனதத தணடமாகிய வெளளிய கொமபினேயுடைய விநாயகக்கடவுளேத தியானிதது மன திற கணிததனன. எ - று. (அ)

வே று

விநாயகர் தமையும பூசை விதியுளி யியறறி யெலலாம
விநாயக ருருவ மெனறே மெயயுறக கணடோ வமல
விநாயகா மனுவை யெண்ணி வீமனேற சிருகு நாளில
விநாயகா கருணை கூரநது விழியெதிர் தோனறி நினறா.

(இ - ள) விநாயகக்கடவுளேயும விதிப்படி பூசைசெயது, யாவும் விநாயகர் வடிவமேயெனற உணமைபொருநதக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமநதிரததை நீஙகாமற கணிதது வீமன் சோறறுக்கொணடிருகுகு காலததில, விநாயகருகில கிருபைபுகு அவன கணணுக்கெதிரே பிரசனனமாயினா எ - று (கூ)

வணஙகலாக கணஙரு செயயுமெயபபடை வீமன ரூழ்நது
கணஙகளுக கதிப ரனை கணேசனின பாதத தாரவ
மிணஙகுதல வேணடி நலல வெசசமொன றெறப்தல வேணடு
முணஙகுத லிலலா முதறி யுதவுதல வேணடு மெனறான.

(ஓ - ள.) சததருக்களுகுகுத தீமையைசசெய்யும றைறிதகிய ஆயுதமேந் நிய வீமராசன (விநாயக்கக்கடவுளேப) பணிக்கதி, கணஙகளுக கரசனனை கணேசபெரு மானே! தேவரீருடைய பாதததில ஆசைபொருநதல்வேணடுமை நலல புதறிறப் பேறு ஒன்று உணடாதலவேணடும கெடுதலில்லாத முதறியை யதக்கிரகிததல் வேணடுமெனறு விணணப்பிததான எ - று

கணம+ஈசன - கணேசன. இது வடமொழிக் குணசநதி. (கூ)

பூரண ரவனே நோககிப பொருவினம பாதத தனா!
மேரணி கனக மேனி யெசசமு நினகருத தநதாஞ
சீரணி மூததி பினனாச சோததுது மிலலிற செலகென
ரூரண முனாதத வாயா லறைநதனா மறைநது போநதார.

(இ - ள) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள அவவீமராசனைப் பாரத்து, ஒப்பில்லாத நமமுடைய திருவடியில அனபும, அழகுமிகக பொனமேனியுடைய புதிதிர பாகியமும உனகருத திருவருள செய்தோம (உனனைச) சிறபபுடைய முதறியிற சோபபோம. வீட்டிறகுச செலலவெனறு வேதங்களால யருளிசசெயத திருவாயால பினனே உரைத்தருளி அநதாதானமாயினர. எ - று

அறைநதனா - முறறெசசம. (கக)

விறறமும பிலஙகு மகனகை வீமனில லகதறிற செனறு
செறறலா புரமூன றடட தேவலீங்க கணேச பேரடி
மறறமில பூசை யாறமி யநதணாக காடை யாதி
முறறுறக கொடிதது வநதான முகிறருமாம விளாப்ப ராணி

(இ - ள) விறறமும்பானது விளஙகுகினற வீமராசன தன மாளிகையிற் போய, பகைஞராகளது திரிபுரஙகளை யெரிதத சிவபெருமானைக கணேசப்பெருமானுடன குற்றமில்லாத பூசைசெயது, வேதியருககு ஆடைமுதலியவறறை மேகசாலமும ராணமுற்று (உடல) விளாகருமபடி ஆசையடையக கொடுத்து வந்தனன. எ - று

விளாதறல - வெணணிறமாதல பசையறுத லெனறபடி (கஉ)

வே று.

யாரு நேரவி யானரு ளெய்தலாற்
சாரு காசினி தனவயி னேமமே
யோரு மோரூருக கொணைடுதித நாலெனப
பாரு மேதத வேரா பாலன்வந தானரோ.

(இ - ள) (தனகரு) யாவருஞ சமானமகூற அரியவருகிய வீமராசன (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால, சாருகாசினியெனனும அவன மனைவியிடதறில, பொருகிய பொனனே யோருருவுகொண டிதிதாறபோல உலக முழுதுங துதிசெயயுமபடி ஓர பாலகன பிறநதனன எ - று. (கரு)

திருகதி லாதவன செயலன செய்துபின
றருகதி லாரணா நமனைவி னையபய
ருருகரு மாங்கத தொளிரகரு மைநதனுக
குருகரு மாங்கத னெனனுமாத தானரோ.

(இ - ள) வஞசகமிலலாத வீமராசன செயயுதறக்க கருமஙகளைசசெயது, பினனாக குறறமிலலாத வேதியாகளாவினவி, பொனபோலும பிரகாசிகினற தேகதறையுடைய மகனுக்கு உருகுகுமாங்கதனெனறு பெயரிட்டனன. எ - று.

உருகுகுமம - பொன. உருகுகுமம+அங்கதன=உருகுகுமாங்கதன். (கச)

பிளவை பருவமெய்யா காலையிற்
கள்ள வைமபொறி காறுங கரிலாபாற
றெளளு மைநதனச சேர விடுதனன
னெள்ளி லெப்படை யங்கையின வீமனே

(இ - ள) கூறமைவாயநத சகடவெடிவான வேறபடையை அழகிய கையிற் ரூங்கிய வீமராசன களளதனமையுடைய ஐமபொறிகளையுங கோபிகருங் கபில முனிவரிடததில, தனதெளிநத (அறிவையுடைய உருகருமாகக னெனனும) மக னைப பிளவைமபருவ மகலுங்காலததிலே ஓசருமபடி விதிதனன எ - று. (கடு)

புகலு மாநதவன பொனவடிப பநதியாற
சகல விதனதையுந தாஙகியப புநதிர
னுகலி லாத வுவபபரு டநதைபர
லகலி ருமபுவி யாடரியுங காஙகினை.

(இ - ள) மேறசொல்லிய பெருந கவமுடைய அகபிலமுனிவனது பொற் பாதததில வைதத பநதியிலுமேல, எலலா விதனதைகளையு முணாநது, அபபுதலவன கெடிதலிலலாத களிபபைதாருந தநதையினிடதிருநது பரநதபெரிய உலக பாரத தையும பரிததனன எ - று (கசு)

வீமன பினபு விநாயகன மநதிர
மேம மலக வியமபின னெவவுறப
காம னனனவக காணபி தாவினுரு
சேம வனபு செலுதநினன மேறவனபால.

(இ - ள) வீமராசன பிறகு விநாயக மநதிரதனதை (தன புதலவனுகிய உருக்கு மாங்கதனுககு) நனமை மிகுமபடி உபதேசிததனன மனமதனையொதத இளம பருவமுடைய அவவுருகருமாகக்ன தன நாதனதையக காட்டிலும விநாயகக்கடவு ளிடதனிற சேமநதரும அனைப (மிருதியாக)ச செலுதநினன எ - று. (கஎ)

இனன வாறிவ னேரமப னனபுசெய
தெனன லாரை யுருடடிந திசைதெறு
தனன தாணைச சகட முருடடினை
பொனனுமை வாரியும பூவுங களிககவே.

(இ - ன) இவவுருகருமாகக்ன இநதவகையாக விநாயகக்கடவுள பகதி யைச்செயது, சதருருகளைத துவமசஞ்செயத, திருமகளும கலைமகளும பூமிதேவி யுங களிபபெடதமபடி திசைகளிலெலலாம [எஙகும] தன ஆகிஞ சகரதனதைச செலுதநினன எ - று (கஅ)

வீமனுபதேசமபெறறபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருந்தம் - கஅஉ

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன வேறுமண னிருகெனன வவிரொளி யாதனத தினிலமி
யுருகரு மாங்கத னுலகுயிராக குளகதிரு ஞருவகை முறைசெயதங
கிருகரு காணியின மிருகங்களை வனதிடை யீண்டிவண பயிராகி
முருகரு கினறன வெனசகில ரதிதெதினா முடிபணிக துணைசெயதார.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்திலிருகருஞ சூரியனனறி) வேறே சூரியன் பூமியி லிருந்தாறபோல, உருகுமாங்கத ராசன ஒளிவிளங்குஞ சிங்காசனத்திலேறி உலகி லுள்ள உயிகளருகு மனதில அஞ்ஞான விருளுண்டாகாவகையாக அரசுசெலுத்தி வாழுங்காலத்தில, மிருகங்கள வனத்தில நெருங்கி வளமமைநத பயிர முதலியவறறை யழிகினறனவென்று, சிலா வநது அரசனுக்கெதிரே சிரமவணக்கிச செபபினா ெ-று.

ஏடடை தாமரை தாருகருமாங கதனவ ரியமபிய மொழிகேளா
வேடடை யாடிது மெனவெழுந திருநதனன வெயயபோராப படைநதாணை
கேட்டு மேவின வலிஞராக ளீண்டினா ளிளாபரி சனததோடுங
காடடை மேயினன கரியரி குயவரி கரடியா திகளகொனறுனன.

(இ - ள) தளர்வொழிந்த மனதையுடைய உருக்குமாங்கத ராசன அவர்கள் சொல்லிய வாததையைகேடடு, (அபபடியாயின) வேட்டையாடுவோ மெனறெழுந் திருநதான கொமபோர புரியும ஆயுதமேநதிய சேனைகள (அதனைக)கேட்டு வந தன. வலிஞர்களள நெருங்கினார்கள். விளங்குகினற பரிசனங்களுடன (அரசன) காட் டையடைநதான யானை சிங்கம புலி கரடி முதலியவறறைக கொனறனன. எ - று.

ஆதிதம - உளப்பாட்டித தனமைப பனமை வினைமுற்று (உ)

கைவ ளாநதிடிம வேடடையிற கதிதகெழுங் கருதகெதாடுங கலிசெநகா
யெயவ ளாநதிடி மிடமபல தூரீ இததூரீ இ யெதிரபடி மானகொனறு
மொயவ ளாநதிடி முழையருந தணபபுற முனறுவான ளளாவெயதி
மெய்வ ளாநதிடி கவியெனறு மாதவன மேவுகா னகஞசேர்நதாலை.

(இ - ள) அதிகரிக்கினற வேட்டையாடுதலில உண்டாகிய எணணததுடன கலிமானகளேயுஞ செநகாயகளேயும அவை பொருநதிவாழும பலவிடஙகளில தேடித தேடி எதிரே வரும மானகளேக கொனறு, வலிமைமிக்க அருகுளளோரும சோரவ டைய உருகுமாங்கதனகளேபபுறறு, உணமைமிக்க கவியெனறும பெருநதவமுடைய முனிவன வாசஞசெயயும வனததை யடைநதனன. எ - று. (ரு)

விழியெ நிராபபடி மாசிர மநதனை மிகுநதெழு நீராவேடகை
யழிவு செயதலி னடுததருந தவனபுன லாடுலான செலவாஙகே
கழிம கிழசசியிற றனியிருந திடடவக கவிமுனி மணியாலப
பழிபை யஞசுவா னண்ணினா ருகெனப பணிவொடு மிருநதாரலை.

(இ - ள.) மிகுதியாகததோனறிய தாகவிடாய தனபுசெய்தலின, (உருக்கு மாங்கதன தன) கணணெதிரதோனறிய ஆசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருநதவமுடைய அம்முனிவன் நீராடச செலலுதலால, அவவிடதத்திற் பெருங்காரிபபுடன் ஒனறியாக

விருத்த அந்தம் கவிமுனி மனைவியை, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கத ராசன், தாயே! நீர் தருகவென்று அடக்கத்துடன யாசித்தான. எ - று (சு)

புருஙந்த மனனவன மிருவரு வெழிலினோ பொள்ளென வெதிரோக்கி
முருந்தை பென்பவண முரிசிலக் காமவேலை மெரய்கூண நிறைபோழ
மிருந்த நீரநசை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே
நெருஙந்த னுளளமுங காதலுங தோனறமு னினமித மொழிருமறுள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) வந்த உருகுமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முருந்தை யெனபவள உடனே நேரிறகண்டு, வளர்ந்த (கருபபு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணஙகள் (தன்) கறபினையுடைகை, அதிகரித்த தாகவிடாயால வருந்திய கீளையுடை அறியாமல், இனிய தன மனமும் ஆசையும வெளிபபட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுககு) மூனனேநினறு இவ்வாதஙகளை சொலலுகினருள எ - று. (இ)

வே று

காவல நினனேப போனுங காமரு வடிவி ஞனைத்
தேவாகள குழாதத்தி னுளளுஞ சிறியனேன் கணடை தினமே
மேவின விலகக ணஙகண் முழுனுகினை மெயயி லெனறூற்
பாவையா யாவ ரேநின படிவஙகண் டினனு சோராரா.

(இ - ள) அரசனே! உனனைபபோலவம அழகுவாயந்த தேகமுடையவனைத் தேவா தொகுதியிலேயும அடியாள கணடது கிடையாது. பொருநிய (சாமுதிரிக) விலக்கணஙகள யாவும உன தேகத்தில (உள்ளன) எனறல், உன் வடிவதைப பார்த்து எந்த மாதாகள்தாம மனமயஙகாதவாகள? (யாவரு மயஙகுவர) எ - று (சு)

போரிலை முழகை றந்த பெருஙகடை வாய்தன மனனு
சாரிகை மொழியி னல்லா ரஙகளுக் கிளமை மைநத
காரிகை கண்டா லனேனோ கலஙியிற மினைபபி னலலால
வேரிகை செயதா லனன மிருமயக கொழிவ தினறே.

(இ - ள்) முரசவாதநியதனின ஒசை யகலாத பெரிய கேலகாயலையுடைய அரசனே! நாகணவாயப் புளளினமொழியைப்போனற மொழியையுடைய மாதாகளுகு, இளம புருடாகளுடைய அழகைப் பாரததால அவாகளுடனன புணரச்சியிற கூடினலனறி, கட்குடிததாறபோனற மிகக மயகமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - நாகணவாயப்புள. (எ)

வதையவல விடமுன கானற வாருதி மீட்டு முய்ய
சுதையமிழ் துமிழ்நத சீதபோற மிறனறனின் வனப்பிற் றோன்றிக்
துதைதரு காமத தியன றோளிலென முலைகள் பாய்ந்து
புதைதரு கல்படபி னலலாற போக்கிலை யெனறு கூறி.

(இ - ள்) இறக்கும்படி கொடிய ஆலததை முதலிறகொடுதத சமுத்திரமானது மறபடியும் (அவர்கள) உச்சீவிகை, வெள்ளிய அமிரததைச் சிந்தியதுபோல், அரசனே! உன்னுடைய அழகினின்று தோன்றி யென்னெருருக்கிய காமதீயானது உன் புயத்தில் என் முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (காமிருவருக்). கலந்தாலல்லாமல் போவதில்லையென்று சொலலி. எ - று. (ஈ)

கலேகல கெளிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல குலேகது சாய
முலேவளர் முத்க நீற முன்கையிற் றெடிமண் வீழ
வலேவிழி பருகு மாபோ லவனிரு வனப்பின மூழக
விலேயினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுந்தை நினறுள.

(இ - ன்.) ஆடையானது தனனலதினின்று அவிழ்ந்துசோரவும,கரிய அளக பாரமானது சிர்குலேந்து சாயவும், முலேகளிலணிந்த ஒளிவளரும முதுகள் பொடிபட வும, முன்கையிலணிந்த வளேயல்கள பூமிமேல விழவும், அலேகினற கண் உண்ணுவது போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழகவும, இனி பிழைகும வழியிலலே யென னும் இயல்புடன் முகுந்தையெனபவள நினறனள எ - று.

ஆடைசோரதலும, கூநதலவிழ்தலும், வலேகழறலு முதலியன காமகுறி. முலேவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற சுடப்பட்டெ சாமபராயினவெனக (கூ)

திருமகள் பெண்மை நோக்கித தெருமர வனபபிற சானற
வருவினள் காமச செவ்வி யூறறெழ வலிநது தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவ கலஙகா ஞகி
முருகுகொப் பளிகருங் கோதை முகுந்தையை நோகஙெ சொலலாள.

(இ - ள) திருமகளே (அவளது) பெணடன்மையைகணடு மயகுமபடி அழகின்மேம்பட்ட முகுந்தையென்பவள காமவிருபபமேலிட்டெழுதலால, தானே (உருகுமாகதனேக) கலகயததனிததொழுது, அவன (சிறிதும மனகு) கலகக முறறவளுகி, தேனெழுகும மலா மாலேயணிந்த முகுநதை யெனபவளைப் பாரதது சொல்லலாமினன எ - று. (கூ)

அந்தணர் குலதது மேறறகு மருநதவன பாலே நியும
வெநதிறல வேநதன மனயான மேதினி முறறயிற காப்பேன
சுநதரி யதுவே யனறிச சுமுகாதர விளைறருந மனபன
கிநதைகேவற றணங்க ளாபாற றெருமநதுஞ செலலவ தனமீற

(இ - ள) நீ வேதியாகுலததிலே, (யாவரும) நோற்றறகரிய தவகதையு டைய முனிவன வசததுளளவள யானேவெவவிய வலிமையாயநத அரசன யான நிலேபெறற பூமியை முறைபபடி காபபனை சுநதரமுடையவளே! அமமட்டே யல்லாது, அழகியமுகதையுடைய கணேசப்பெருமாளுடது திருவடியை வணஙகும அன்புடையவன, (ஆகையால) என மனமானது பிரமஙகையரிடததில மயகுறறறஞ செல்லமாட்டாது எ - று

நீ வேதியாகுலததிலுதிதவளாதலாலும, யான அரசகுலததிலுதிதவளு தலாலும், உனகும எனகுமுளள உயாவுதாழ்வுகளிது வெனகாட்டி, அரசரிலும யான்முறைபபடி அரசுசெலுததுவோனுதலாலும விநாயகனகடவுளுகனபளுதலாலும என் மனமானது பிறமாதமா விருமபாதெனறா (கூ)

அாைகணைத தளைவ யின்பா மவரவா துணையிற கூடின
வினாக்குழன் முகுநதாய வேவு துணையொடு மேலவ பெறறுற
றணாகணைபற றதுவு மினறு மசசமே சாரு நீரா
லுரைகடங காத வளள லுறுதுய ரொழிவின முமே.

(இ - ள்) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முருந்தை யென்பாளே! அவரவர் தமது துணைவருடன் களந்தால (இககாமசுகமானது) அனாவிநாடிக காலம்விளங்கும் (அறப)சுகமாகும வேறு துணைவருடன பொருந்தபபுணரின இப்பூமியில் அவ் (அசாகசுகண) வினபமுமிலலையாய (அதஞல) அச்சமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக கடவுகாத தலைவன் பெறுந்துபைமொழிவிலலாததாகும் எ - று.

வேறு துணையொடு மேவபபெறஙு லசசமே சாருமெனறதை,

திருக்குறள்

"பகைபாவ மசசம பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண"—எனறும,

நாலடியார்.

"அறமபுகழ கேணமை பெருமையிற நானகும
பிறனஙுர நசசுவாச சேரா—பிறனஙுர
நசசுவாச சேரும பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள"—எனறும வருவனவறஙுணர்க (கஉ)

வேறு.

ஆனறு காணஙுது நரகெனி லனணகேள பிழைதத
வினறு நீமெய்பழி யெஙகணு நிமிருமே திலாமு
னனறு சேரபெரு மிதமுமுன ஞயன றனகரும
பொனறு மாதலிற பேறறுநின மனததினி லெனஙுன்.

(இ - ள்) தாயே! கேட்பாயாக நரகத்தை அக்காலதஙிற காணபோமென்று சொனஞல, நாம பிழைபடுதலாகிய நீமொழி இப்பொழுதே யெலலாவிடதஙிலும படரும பகைஞாமுனனே நனமைபொருநதிய பெருமிதமும உன் கணவருக்கும அநியும ஆனபடியால உன்மனதைப போறறகடவாயெனறு (உருகுமாங்கதன) கூறினன் எ - று (கங)

கறபுனை திலைதோண மனனன கலஙகுதல் சிறிது மினறிக
கறபுரை யுளதத ஞகிக கடிநதுரைத தடிதத லோடுங
கறபினை நீங்கி நினற கவிமனி யிதுகே ளெனறு
கறபக மனையான முனகைக கதுமெனப் பறறிச சொல்வாள.

(இ - ள்) மலிபோலும அழகியவலியதோளையுடைய உருகுமாங்கதராசன சிறிதும மனங்கலஙகுதலிலலாதவஞய,(மூருந்தையெனபவளுக்கு) கறபினறன்மையை யெடுததுக்கூறுஞ நிநதையுடையவஞய, (அவள கருததைதை) தடுத்துசசொல்லவும, கறபுதனமை யொழிநதுநின்ற கவிமுனிவன மனைவியாகிய முருகுதை கறபகத தருவைபோனற உருக்குமாங்கதனுடைய முனகையை விரைவாகப பிடிதத்துக்கொணடு இதனைக கேட்கவெனறு சொலவாளாயினள எ - று (கச)

மூளளமைக கமலத தணணை மூதலுக மிரணடன மாடடுந
தூளஞரீனை விழியி ஞாகுசு சுதநதிரம வைததா னறறல
வள்ளமேல பிறனிற புடட மாதரே யாணுந தாமே
கள்ளுற நினைநது கூடி னவையுமின றழிவு மினமீற.

(இ - ள்) முடபொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம தேவன முதல யுகங்களிரண்டிலும, குறிக்கின்ற சேற்கண்ணடைபோலும விழிக்கள யுடைய மங்கையாகளுக்குச சுதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனைதலின, வளளறனமை யுடைய அரசனே! யானும பிறனிறபட்டமாதாகும தாம் சிநேகமுண்டாகக கருதி என்னைகலநகாற குற்றமுமிலலே கெடுதியுமிலலே எ - று

தனகொளகையை யவனபாறபெற விருமபினவளாதலின வளளிலென விளிக்கதனெனக எனனே? "வயாது கொடபோன வளள லெனப" னெறது சூதிரமாதலின (சுடு)

மைநகாகள வலிகிற பறலின மறுமையு மினறு மாறு
வெநதுயர நரகு முறைடு வேநகயால விழைநசீத னறறற
சிநதைகயிற கவலே வேணடா சேநகிய ற றவகளை கவலி
யுநதிரும புகழக வாகி யொழியுமென றெணணிற கேளாய

(இ - ள்) ஆடவாகள வலிமையாகப பிடிததுகொணடால மறுமைபபயனு முணடாகாது ஒழியாத வெவவிய துயாவிலேயும, நரகமுமுணடாகும அரசனே! யானவிருமபினேனதலால மனதிற கவலிகொளள வேணடாம (எனனைக) கலந தால, தவங்களுங கலவியும பெரிய கீரத்தியும முதலியன வொழியுமெனறு நினைப பாயாயின, இனனுங்கேடபாயாக எ - று (சுசு)

சோதரா தொழிநத போதுந தெவலடி மனனு நினனைப
பாதனி னீறு செய்வே னனறெனறி படிவம வேறு
யாதருஞ் சேய நீஙகி யரியகா னடுதலுங கொடப
ஓதருளு சாபஞ செயசீவ னுணடமதி யெனறு பினனா

(இ - ள) பகைஞராகக்கொலலுமப பாதத்திலேனே' (எனனைக) கலவாதொழிந த காலதறிலும உனனேப பூமியிலே சாமபராகவேன அலலாவிடின உருவம வேறு பிபொருநதிய தேயத்தையொழிநது அரியவனதறிலலியுமபடி தனபநதருளு சாபங கொடபேன அறிவாயாகவெனறு பினனும எ - று.

ஊதருஞ் - நிரியததகக. மதி - அசை. (சஎ)

வெளளமு மணியி னிறகும வெகுகழ லரவ மாதி
பொளளெனத தடையி னிறகும புலனிலாக கெழுநத காமம
பளளமென மடையில வெளளம பாயவசீத போலு மநதக
கள்ளிய காசே மாபங கதுமெனத தழுவி ஞளே.

(இ - ள) (பெருகிகெடுதது வநத) வெளளமும அணைகளு அடஙகிநிற்கும வெவ்விய அகஙினியும பாமபுமுதலியன தடையால விநாது (கட்டுபபட்டு) நிறகும் (ஆனல) அறிவிலலாதவாகளுகு உணடான காமமானது பளளமெனறு சொலலும மடையிலே வெளளமானது பாயநதுசெலவதே போலும (ஆதலின) அந்த வஞசகி யாகிய முருகதையெனபவள அக காளைபபருவமுடைய உருகுமாங்கதமனன மார பைவிளைநது ஆலிஙகன செயதனள எ - று (கஅ)

கெலலிய வெருமீபய லநது கொமபெனத தழுவ லோடு
மெலலியல மெனஞ மீபால மீவந்தனங கரர மெயதி

நலலிழை மாது செயதி கவறுஙன றெவன நகுகுற
றெலலெனை தணிஙத தோளா லுலகுதுமண் னிலைததில விழ்ததான.

(இ - ள) ஒரு பேயானது கொலலுமபடி வநது விளாத தழுவவும, (அச சபபமும) மயகையா மனமடோல உருகுமாஙகதன (மனதில) அசசமடைநது, நலல பணிகளை யணிஙத இமமஙகையின செயல நனருயிருநதது னனருயிருநதஞெனற நகைசெயது, விளைவாகத தனது வலிய தோளாலுகைதது மடடரையினமேல, (அவர) விழசசெயதனன எ - று

கொலலிய - செயயியலெனனும வாயபாடடிறநதகால விணையெசசம (கக)

காலபொரு கொழுகொம பறற காமரு கொடிபோல வீழுநத
வேலபொரு விழியி னுடகு வெறறிவேற சூரனை கூறுஞ
சாலபொரு வியகின செயதி சறறுமுன னமிருநத ஞாயிற
பாலபொரு மொழியா யீஙகுப டடாதபோன படாத பேரேன.

(இ - ள) காலகளொதத கொழுகொமபறற அழகிய பூஙகொடி போல வீறு நத வேறபடைபோலுங கணகளையுடைய முருகதைககு வெறறிபொருநதிய வேலைத் நிய ூருகுமாஙகதன சொலகினறனன மேமபாடறற உன செயலெ சிறிது முன னரே தெரிநதிருபபேனுகில, பாலபோலும மதுரமான சொலலையுடையாளே ! இகு வரமாடடேன, வரமாடடேன எ - று (உ0)

மாதவ முனிவ னிலலின மாதரா ளெனறு நினபாற
சீதள நறுநீர வேணடிச சோநதிடு மெனகஙஞ ஞான
பாதக நிகாயத தாழும பரிசின விளாதகாய வாளான
மோதுவ லஞசி னேனென முனிவனை யெனறு மீணடான.

(இ - ள) பெருநதவமுடைய முனிவனுசிரமதகிலிருகுகும முனி பதினி யெனறு உணனிடதகிலே குளிநத நலல சலததை விருமபி (தாகவிடாயால) இகு குறற வெனகரு, இபபொழுது பாவமிகத தாழவான தனமையைததநதனே. (உனனை யென) வாளால வெடடுவேன ஆயினும, முனிவனுகுப பயநதேனெனறு (அவ விடம விடுதி) திருமபினன எ - று (உக)

மீணடவன றனனை நோகஙி வெயதின முருகதை சீறித
நீணடதற கரிய நாமென நிருதகரு கறபுஞ சிநத
வினறிமீப ரழகிற பேரநதா யிலபமுங கொடிதகா யில்லை
மாணடகிலா னுடலிற குடட மருவுக வலலை யெனறாள.

(இ - ள) முருகனை, (அவவாறு) சினற உருகுமாஙகதனை விளாவாகக கோபிதது, தொடிதறகரியதாகிய என சிறநத கறபுநிலையுங கெடுமபடி செருஙகிய பேரழருடன வநதனை எனகருச சுகுமுங கொடிதாயிலலை. (ஆதலினை) மாடசிமைப படட உனறுடலிற குடடநோய விளாவிறுணடாருகவெனறு சபிததனள எ - று.

வேடடது பெறறு சால வெதுமபின ளாத லாலே
கேடடமின முகிதத நிவு கூறுதல செயயா வனறி
யோடடைகெஞ சுகடைய மாதி னுணைமுகம பாரே னென்று
நீடடிய பதபுரம வாயி னினறுமன சிருமபிப பாரான.

(இ - ள்.) இசசிதததை யடையாமல் மிகத் துனபுறறனனள்ளானபடியால், தளா சகியில்லாமல, சாபததிர்வு சொலலமாட்டாள். அலலாமலும மனவுறறதியிலலாத அம முகுந்தையின பிரகாசிகினற முகததைப பாரகமாட்டேனெனறு, மிகக புகழை யுடைய உருக்குமாங்கதன திரும்பிபபாராமல வாளா செனறனன எ - று

வாளா - சுமமா. (உசு)

பெண்ணிருங் கொலியே போலப பெணணிடுஞ சாபந தானு
மணணிடைக் கொடிது போலு மாதவ னிடுசா பததால
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில விரவிய தூச னேகஙக
கணணிய கருதது மாழ்கிக கணேசனை நினைதது சொலவான.

(இ - ள) பூமியிலே பெரிய பெண கொலையையேபோலப பெணபாலார கொடுதத சாபமுங கொடிதுபோலும் பெருநதவமுடைய அமமுகுநதை யிட்ட சாபக தாலே அவன தேகததில வெண்குட்ட வியாதி பொருநதியது அதனை உருக்குமாங கதன கணடு எணணங்கொணடு மனதில வருநதிக கணேசப்பெருமானைத தியானித துச சொலகினறான. எ - று (உச)

அமிசதுனின நிழுமபிற சறறு மடியனென பிழைபதத திலலே
சிறநதவன புடையார மாடடுன நிருவரு ளாவ திலலே
சிறநதகுன னருளுண டாயிற நீதிதனை யடாவ திலலே
யமிசதிடாப பிழையுண் டாயி னதுபொறுத தருளல வேணடும.

(இ - ள) தேவரீருடைய பணிவிடையில அடியேன் சிறிதும அறிகிது தவ றினதில்லை மேமபபட்ட அனபுடைய பததர்களிடததிலே தேவரீருடைய திருவருள நிங்குவதுமிலலை. சிறபபமைந்த தேவரீருடைய திருவருள விலாசம உணடாயிருகுமா யின தீமையெனபது அடியேனிடத துனபுசெயவதிலலே அறியாமறசெயத குறற முண்டாயிருப்பின அதனை மனமபொறுத்தருளலவேணடும, எ - று. (உரு)

சிடடனைக் காபபா யென்றுந தடடனைத தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெலலா மொழிவது மெயசே யாறறை
பெட்டவம முகுநதை மாமுக பிரிநததுந தரும மாக
விடடவன சாபத் தாலே யெனகருதோ யடிப தாமே.

(இ - ள) சிஷ்டனைக் காபபவனெனறும, துஷடரை யழிபபவனெனறும, இடையூறிலலாத வேதஙகளெலலா முறையிடுவது உணமையேயாயின், அமமுகுநதை யென்பவள துனபுறும்படி (யான) பிரிநது சென்றதுந தருமமாயிருக்க, (அவள) சொ தித சாபத்தினால எனகுந தோயுணடாவது தருமமா ? எ - று (உசு)

தாயவிஞ் சையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனபு நிங்கித
தாயரு மிகபழுக் குடடஞ் சாரத்தினென னுடலே யிருநத
காயமுற கட தத்தின மாய்ப்ப தலலது கைத்தொண் டிரிற
போயர சாடசி செயமேன புனிதனே யெனறு வநதான.

(இ - ள) பரிசுததமான விநாயகக்கடவுளே ! புனிதமான விதநியாதரா களுக்ம நாணததைக குரியகாதிபோனற (என) அழகொழிநது, (பெறற) தாயமாரும இகழும்படி சுடடதோய பொருநதிய என தேகததை இநதக மெதிசிஙனற தீமையான

வனத்திலேயே யொழிபவதலைத, உடன்கொணடு வளரிச்சென்று அரசசெயயாமட்
டேன என்று வருந்தினை எ - று (உவ)

காவல னிவ்வா றிணைனிக் காடடிடைத் தெவ்வை னைகேகய
பாணிய வாலிக கண்டு பாடற்கு னிழலவை குறுகலு
மேனிய வேடடைக கானினி லேகுகண்ட தேடிக காலுறு
தேனிய நிருதை யோடு மூடனவகுதா நகாகுச் சென்றரோ

(இ - ள) உருக்குமாங்கதராசன இவ்வகையாக கருதி, வனத்கினவழியே செலபவனுகி, அங்கே யோபடாநத ஆலமரதனைக்கணடு பரவியுளள அசன நிழலிலே தங்கினன பொருநதிய வேட்டைக்கானிலே உடனவநத (பருத்தி முதலான) வாகன அசனமுதிய உருக்குமாங்கதனைத தேடிக்காணடில, வருநதிய மனத்துடன தமதுநகரத நிறைச சென்றாகள எ - று

படாநத + அசன = படாநதசன. அகரம தொகுததல் (உஅ)

உருக்குமாங்கதன சாபமபெறறது முறறிற று

ஆகத் திருவிருத்தம் - கூசுபு

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

குடட வேகதனை கோகதிய கோதினலை
வடட வாளில வழுவகி விழுகதென
வடடி பேரொளி யாதவ னீடுதை
யிடட தன்று பனிகுட வேலியின.

(இ - ள) குடடநோயபொருநதிய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கணட குறறதி திலலை, (எலலாவற்றையுளு) சுடுகினற பேரொளியுடைய சூரியன தேரானது, வடட மாகிய ஆகாயத்தினினறு வழுக்கிவிழுநதாறபோல, குளிர்ந்த மேறகடலிலே விழுந தது [சூரியன அத்தமயினன] எ - று (க)

நாடடி னுளளவா நாறறுபி னுறறனன்
மாடடு வேறபடை மனைவ ணைகெடுகு
கோடடி மாமுகன கூடடிய பாலைபபி
னீடட மெலலை விருளபா நதிடட்தே

(இ - ள.) நாடடி னுளளவாகள (ஆனை தேக்கபோலிவிழுநது முடனோயுற றனதைக) கணடால, (சதது முருக்கினா) அழிகசும் வேலாயுதமேநதிய உருக்குமாங்கதன நாணமடைவானெனறு, ஏறறைறகொணாபையுடைய விகாயகக்கடவுள உணடுசெயத மாயையின மருடடியபோல இருளபரவியது. எ - று. (உ)

இவ ளான நிடதநதி னிராவணைக
கரவி செய்யுமிக் காலையி லிராமபி

விரவு மொழுன விழ்ப்பி காகமும
பரவு சோகமும பறறவி ருநதனன.

(இ - ள) யாசகாகளிடததில (தமமை) இராதவிதமாக வஞசிக்கும இக்கா லபபருவமுடைய உருகுமாஙகதனை இபபொழுது நாம சேருவோமெனறு, மிகக பசியுந தாகமுஞ சோகமும பற்ற (வருநதி) இருநதனன எ - று.

இரவலாகரு விசேடமாகத தானங்கொடுத்தவஞதலின அவ்வுருச்சுமாங கதனைப பகைத்துளள பசி தாக சோகஙகள இதுவே சமயமெனறு பரிணிவைரா

ஊனடி யினமி யுறஙருக லினமிமுன
கொவை டிடாதகுயா கொவடி மனைவன்
மனவி மினலை மாறறவர் தானெனத
தெவடி வாகுகடற செஙகதிர பூதகமிக.

(இ - ள) ஆகாரமிலலாமல நிதகினையுறறு, முன (ருருகாலத்தில) பெரூத துனபதனைக கொணடிருகும உருகுமாஙகதனுடைய நெருஙகிய துனபதனையொ ழிகக வநதவனெனறு சொலலுமபடி, தெளளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ விய கிரணஙகளையுடைய சூரியனுதிகணன எ - று

கதிர னெனறதறகேறப பூததினென அஃதினை யொருமைமுடிபு கொடுத்தக கூறினரெனக. (சு)

காலை முறுறுங கடனமுடி தது ளளமென
ஞலை யதகி னெருடகுண நாதனை
மாலை யனபின மதிகது வழிபடிம
வேலை விணணிடை நாதன மேயினன

(இ - ள) (உருகுமாஙகதமனனன) காலைபபொழுதிற செயயும நிதிய கடனை முடிதது, மனமாகிய திருகோயிலில, கிருபாமூதியாகிய கணேசப்பெரு மானை அனபாகிய மாலையாறபிணிதது வழிபாடு செயயுங்காலதில, ஆகாயவீதியில நாதமுனிவா பொருநதினா எ - று (இ)

அருகுகன வேறறன வானியங குறறெனப
பொருகெ னசசெலலா தேனிர முனிவினை
யுருகு மாஙகத மெனப்யென மேநாகஞ
னுருக மேடுமஙு கோலிடி வானரோ.

(இ - ள) வேரூர் சூரியன பரநத ஆகாயதிற சஞசரிபபதுபோல விரைது செல்கினற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரா உருகுமாஙகதராசன விரைது தரி சிதது மனவுருகுகதுடன ஒலமிடுவாஞயினன எ - று

நோக்கினென - முறறெசசம. (சு)

வே று

அடிகளே யாலை மோல மமரர்கண முனிவா வோலம
வடியிசை யமுதரு தேகரு மகதியாழ்த தவிவ வோல
கெடியவன் முதலோரா னுனப நீகருவா யோல மோலம
படிமிசை யடியேன னுனபம பாறறுவா யோலமோலம.

நாரத உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்திர்வகூறியபடலம்.சசகூ

(இ - ன்.) சுவாமிகளே ! ஓலம ஓலம தேவாகருமுனிவரே ! ஓலம. வடிதத இசையாகிய அமுதத்தைத்த பீகங்கெடுக்கும மகதிவீணையை யேநதிய தலைவரே ! ஓலம. நிருமால முதலியோருடைய துனபங்களை யொழிபபவரே ! ஓலம. ஓலம. பூமியிலே அடியேநுடைய துனபதையும ஒழிடபாய ஓலம ஓலம. எ - று.

நாரதமுனிவா கரதநிலுளள வீணையை மகதிவீணையென்பது வழகது (எ)

அருடபெருங கடலேலு யினற னடைக்கல நாயென கணடாய
மருட்கடல கடகதோய் வீமன மகனடி யேயினன ணம
முருகுமாங கதனீர கெப்தி யுனனருள வழஙகு கெனனு
வெருக்கொளு மமமா நீஙகி விளிதெதிர தொழுது நின்றான.

(இ - ள) பெரிய கருணைக்கடலே ! அடியேன தேவரீருடைய அடைக்கலம மயகமாகிய கடலைக்கடநதவரே ! அடியேன வீமசாசன மகன என் பெயர் உருகுமாங்கதன தேவரீரிங்கடைநது உமது திருவருள புரியவேணடுமெனறு, பயம கொளளுமமயகமொழிந்து கூப்பிடடு எதிரேபணிநது நினறனன எ - று (அ)

கணகதனை கனறை நோகதிக கனருலுசெல புனிற்றப போல
வினைத்தையு முணரநத மேலோ னனனிலி கேளாய முனன
நினைகதுறு விலையி னீஙகி ளெநேரிலென வெதிரே போநதானை
றனைச சரண வணஙகிப போறறித தராபதி சாறற லுறறானை.

(இ - ள) கனைதத தனனுடைய கன்றைநோகி மனஙகளைநது செல்கினற தலையிறறப பகலைப்பிடாால, எல்லாவறறையுமறிநத மேலோனுகிய நாரதபகவான் அவனை கூபபிடவெநதைக கேடகருமுனனரே, தாம நினைததுகொண்டிருநத செயலி னினறும விலகி விலகாது எதிரேசென றனனா உருகுமாங்கத ராசன அவா திருவடி யபபணிந்து துதிசெயது உளைகலுறறனன எ - று. (கூ)

வேறு

வேடடையின விருபபால் (வனதிறகு) வநத அடியேன பிருக தாகநோய தனபுசெயதலின வனதநில வனதைத்தேடி, கோணுதலிலலாத மனத தூடன வருநதி, மூளசசெயத லிவ்வினைபபயனுலு முருடனையெனபான வாமு (கவிமுனி வன) ஞசீரமதமித யடைநதேனை எ - று.

வனமிாணடாளள முனனையது காமம, பினனையது நிருமாம (கூ)

உலவுழி தருக்நோயக குருகுக மீவையு ணினை
கடலனிழி யுயிரழி காம தாகநோய
படரு வினைனிடைப பறறி னிலைகணை
டடருயிர் நீஙகாயசபித தடைவித தாவினீரா

(இ - ள) தேனகதனை வருதது நாகநோயகாக நீஙகாகேடடேனை கடல போலும நிலையுடைய ஆமருருளை உயிரால்ருதது காபதி கடி

னது தனனைத துன்புசெயய, (என்னை வேணடினனள) எனனிடததில (அவ்வகையர) பறறிலலாமையைப் பாரதது, கொல்லததக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச சபிததது அடையச்செய்தனள. எ - று (கக)

பயிலபதி யினிசசெலப பறறு வைத்திலே
னுயிரினை விடுபபதே யுளருது ணிருதனை
செயிறறு தவமபல காலரு செய்தெனை
யயாவறத் தருதவாக காகத தாகிசினை.

(இ - ள) யான்வஜிக்கும் பதிகரு இனிப்போகப பறறுவைததேனலலேன உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிநதிருகினறேன. (ஆனல்) குறறமறற தவததை அநேககாலஞ்செயத வெறபற எனனைப்பெறற தாய்தநதையாகளுக்காக (இனனும உடலைத) தாஙகி யிருகினறேன. எ - று (சுஉ)

வழிமது வெனவிசை வடிகரும வீணையாய
செழிமலர சேவடி சோததி நாளுநான
வழிபடு கணபதி யருளின வண்மையால
விழியெதிர் காணுமா விசுமபிற ரூறறுமினை

(இ - ன்) வழிகினற தேனைபோல இசையைவடிகரும மகதிவீணையை யேநதிய நாரதமுனிவரே! செழிததமலாகளைச செவவியதிருவடியிற சோதததி நினை தோறும நான்வழிபடுகினற கணேசபெருமானுடைய திருவருள வளததினுல என கணணெதிரே காணுமபடி ஆகாயததிலே தேவரீர காணப்படடீர எ - று (கூ)

நாரத முனிவரினை னளினர சேவடி
சாரநான பெறுதலிற ளருருகு குடடமோய
தீரவே பெறறுளேன செமமல வீமனிவ
வாரமே மலடடினை மாறறும வாரமே.

(இ - ள) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமமைமலாபோன்ற செவ்விய பாதஙகளை அடியேன் சாரப்பெறுதலால, துனபுசெய்யுக குடடநோயைத தீரவே பெறறேன செமமலே! (எனபிதாவாகிய) வீமராசன தன மலடடிததனமையை மாற றிய வாரமும இவவாரமேயாம. எ - று (கச)

இனையன பலவுமங கியமபி யெமபிரான
வினையிது தீருமா விளமபு கெனறனன
முனைவளா வேளனுண முகமலர்த நோக்குப
தனினிகா நாரதனி சாறறனன மேயினனன

(இ - ள) இவ்வகைய வாரதலதகள பலவறறையும் அபபொழுது கூறி, எமபெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வினை தீரும வழியைக்கூறியருளுகவென்றனன தனனைததானேநிகராகிய நாரதமுனிவா போனவளராகினற முருகக்கட வளளலும அழகுவாயந்த உருகுமாஙகதனை நோகசிச சொலலத்தொடஙகினா. எ - று

தீருமா இதில ஆனைபது ஆறு எனபதன தொகுததல.

மேவிளைநுதை முனைவளரெனனும அடைமொழியால முருகெனனறும.

நாதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தினீங்கியபடலம். சருக்க

வேறு

குசமபையான் றெருதகிற றுயலவருங காதிற கொறறவ னினகுடைநிழலி
னிதமபெறு விதறப தேபமென் றோதகுபிருகதாட டினறுநான வருங்காற
கதமபமா நகரி னதிசய மொனறு கணடன னஃதியா தெனனின
மதமபொழி களிறல யாணமா முகவன மருதிர முளளதக் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதமபையானது தொங்கிப பிடரியினமேலே அசை
கின்ற உருக்குமாங்கதனே! உனகுடை நிழலிலே நனமைபெறறுவிளங்கும விதறப
தேயமென்று உயாந்த இநதிராட்டிலே இனறு நான வருமபொழுது, சிறந்த கதமப
நகரதனிலே ஒரதிசயததைப் பாாதேன. அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற நலலமதச
செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விநாயகக்கடவுள திருக்கோயில்ஒனறு அநகரதகி
லுளளது. எ - று. (கசு)

மருதிர மதனு ளமாநதருள் சிநதா மணியெனும பெயாவிநா யகனை
முருதுற வணஙகி யவரவா வேட்ட முனிவிலா வரமபெறு கினறா [கத
கொருதொளிக கோயின முனபுறக கணிசை குணடமென றெருபெருக தீய
மருதரத தவரும வியதகக பெருமை யணிநதிருங கினறதாங கதனில.

(இ - ள்) அகதமபகரதனிலே, திருக்கோயிலினுளளே யெழுந்தருளி
யுளள சிநதாமணியெனனும பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளே முறபடபணிநது,
அவரவாவிரும்பிய அழிவிலலாத வரங்களைப பெறுகினறாகள சொருதியாகிய ஒளி
யையுடைய அதனிருக்கோயிலின முனனே பொருந்தக கணிசைகுணடமெனனும
பெயர்கொணடு ஒருபெரிய தீாத்தமானது தேவாகளும அதிசயிக்கத்தக்க மேமபாடை
நிருக்கின்றது எ - று

கொதது - கொநது, இதுமெலித்தல (கஎ)

அடஙகருங குடட நோயினை முதிய னலலலசோ சுத்திர னெருவ
னிடஙகாக ளுலவுந தீமபுனற நீாதத யாததிரைக கேகுவா னெனதது
மடஙகரு மகிழவி ஞடின னெழுநதான வலலிணை யொடுமெபிணி தீர
விடஙகமெய் யினஞப் விநாயக னுருவு மேவினன விண்ணுமேக கறவே.

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருதத
னும, தனபமைநத சூதிரனுமாகிய வொருவன், முதலேகளுலவுகின்ற மதரமாகிய
நீரையுடைய தீாதத யாத்திரைக்குச செலவசசென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன
(அகமேசகுணடலதகில்) மூழகியெழுதனன. கொடியவினையோடுங் குட்டநோ
யொழிய விடஙகதேகமுடையவனஞ், தேவர்களும அங்கலாய்க்குமபடி விநாயகர் திரு
வுருவை யடைநதனன. எ - று

இடஙகா - முதலே ஏகுவான் - வினையெசசம்; இதில் வான வினையெச
விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமெனக. (கஅ)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ்க் கணங்கண்மூன் றுறுதி
விமானமேம் கொண்டு விநாயக ருலக மேவின னனையவ னதனை
லிமாசல மனைய தேரினுயு நீயு மெய்திநீ ராடியே மமபர்
கமாதருஞ் சைகளுந் தருமமா நிகளுஞ் சமைமதிதனகுமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான ரணற மூசதபிள்ளையாரா கிய விநாயகக்கடவுள் கிருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீதத்தியையுடைய சிவகணங்கள முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவாந்து விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான அசு சூதிரஞ்தலின, இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருகுமாங்கதராசனே! நீயும அங்கடைந்து அதில் மூழ்கி ஏரமபமூர்த்தியின் பூஜ்சயுர் தருமமுதலியனவுஞ் செய்க இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால) விலகும.

மதி - முனனிலே யசையிடைச்சொல (கஉ)

முரிதிரை சுருட்டும்விரிடற் பரப்பின் மொயத்தறு மருந்திலாஞ் செயிலு
கரிபரி யிரத மாதிக டானங் காதலித தியல்புளி செயினுங [ங
தரியலாக் கிடி யே றணையிலை றகரதாய தாங்குனை சரபமோய் ககபப
புரிவளா சிகர மணிவிரா யகரா லலலது பொனறுற் றெனமுனை

(இ - ள) பகைஞராகு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக கையிலேந்திய உருகுமாங்கதராசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும பரந்த கடல்சூழ்ந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்த்தங்களெயலலாம் புசித்தாலும, யானை குதிரை சேர்முதலிய தானவங்கள ஆசையோடு விடிபபடிசெயதாலும, ஏறறுளள உனசாபநோயாணதுசதமப நகரதிலெழுநதருளியுளள சிகதாமணி விநாயகராலலலாமல ஒழியாது எனறு (காசிய முனிவர்) கூறினர (உ0)

நாரதர உருகுமாங்கதனுக்குச சாபதிறவுகூறியபடலம முற்றிறறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கசஉக

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு லுகையிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாறறு முறைமை
காடியுறை செய்குலும கிழருதுகழன மனனவவ யகது பணியாக
கூடியகல் லனபினிது கூறுவன ருகுவக தமப நகரிற
பீடுறவி ருநதபெரு மாணையவர பூரணிகவ பேணி வாகதேள

(இ - ள) தருகிரிகள முறுகி இசைபபாடபெரும் நாரதமுனிவன, சூட்ட வியாதியை யொழிக்கச்சக்க முறைமையை யோகிதத்த கூறவுட, வீரக்கழலணிந்த உருகுமாங்கத மனனன சுவிபபறற அனபுடன பணிந்து, ஆசைபியாடினிதாக சொலகினறனன அருந்தவமுடைய முனிவரே! சுதமப நகரதிலில பெருமை பொருந்த எழுநதருளியிருக்கும விநாயகக்கடவுளை (இதன முனனே) எவாதாம பூசனைசெயதனர? எ - று

மாடகம - தருதிரி . முறுகுகாணி (உ)

வீறுமழை வெயயகுடா வீசுவளி யெவ்வியலைக மகுது தவுகைம
மாறுமுவ தேரபுயினை மனனுயிர்க ளுயயவரு மாத வினைக
கேறிடுகைம் மாறுமடி யேயபுரிவ தெனனுளளதி ரங்கி யருளக
சீறியரு னேலெனவி ரந்திடம கிழ்நதமுனி செபப லுறுவான.

(இ - ள) பெய்கினற (மிகக) மழையும, காயகினற சுடரும, வீசுகினற காறறுமென்னுமொல்லப்பிரி நுங்கை எட்டுஞ செய்யுகைமையாறு ஏனனளாதோ?

(இலலை. அதுபோல) உலகிலுளள நலலபெறற வயிாகள உதவிக்குபபடி வநத நாரத முனிவரே ' தேவரீருககு எதிராக அடியேன செயயததகக பிரதியுபகாரம யாதிருக கினறது? மனமிரஙகி யாருளளேணமெ கோபஞ்செயதருளவேணடாமெனறு யாசிகக, நாரதமுனிவா மகிழ்நதுசொலலலாயினா ச - று (உ)

முநதகையொரு காலமுடி வானவரி றைஞசமுகி னாதி கருணைமர
லநதமணி யாதனமி ருநதரச செயதிதாளித ழைககு மளவி
சநதிஇறு மெனணியெதிர வநதடிப வினிதுதொழு தாத னடமிந
தெநதவுல குநதிரிய மெநதையுள தேவதிச யபபு கவென

(இ - ள) முன்னொருகாலததில, மேகவாகனனுகிய இநதிரன சுதனமை மணடபததிலே, அழகிய இரதினஙகளாதனததிலிருநது தேவாகள வணகக அரசு செயத காரதது நிறைநதிருககையில, அவ்விடதறகிலுறற எணணே எநிகைகு அமயிற பணிநது நமஸகரிதது ஆதனமொனறு கொததது (அதிலிருநதசெயது) எலலாவுல கங்களிலுஞ சஞசரிககும எநதையே ! அதிசயமுளதாயிரு கூறுவெனவினா ச-று

சுதனமை - இநதிரன கொலுவிருகை மணடபதறகின பெயா (கு)

இநதிரணே நோகுகியிது கூறுதலி னாநதணனி லங்கு ளுளிர
விவருகிறவி ளையவளரு மேதினிய பெதனமை மிநதி னியிடை
யநதணராக ளேறறரிய மாதவமி யறமியருள சோக வுகபன
மநதிரவ முறைகடவுண முலவதுவை செயதமட மாத கலிகை

(இ - ள.) இநதிரணேநோகுகி இதனைசசொலல விசைநதேன பிரகாசிகினற வசிராயுதததாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே ! வானகினற பூலோகததையடை நதேன. அப்பூலோகததிலே வேதியாகள செயசற்கரிய பெருநதவஞசெயது திருவரு ளடைநத கவுதமமுனிவன மநதிராகினி முனனதாகத திருமணஞ்செயத இளமங்கை யாகிய அகலிகையெனபவள (ஒருததியுளள) எ - று. (சு)

அனனவட னகழகி ஞலுகி னெபபவாகள யாவ ருமிலை
பொனனுடையி ஞனமருமு மாதுகலி மாதரசி பொறபி னிதி
நனனரநு ருயைதிதி நாடியநி லோததமைம லங்கொ ளதிதி
யினனவருமு வெநநிடித லனபியவ முனனரெதிர வாக விலிரே

(இ - ள) அவளுககு அழகிற சமானமானவர்கள உலகததிலே யொருவரு மிலா பீதாமபரமணிநத திருமாலின மாபகதத்துளள திருமகள-சரசுவதி-இநதிராண-அழகிறசிறாத ரிதி - நலல (அத்திரிபாரியையாகிய) ஆருயை-நிதி-திலோததமை-நனமைகொணட அநதி இபபடிபபட்டவர்களும முதருகூடிதெலனறி (அழகில) அவளுககுமுனனே எநிாப்போரிலா ச - று

நிதி - காசிபன மனைவியா பதினமூவரிலொருவரி இவள மகளே தைத தியா. திலோததமை - தேவதாசிகளிலொருவரதி அதநதி-காசிபமனைவியரில தேவ னைபபெறறவள

பொனனுடை - பொன வஸதிரம இதுபீதாமபரமெனப வெங - முதகு

இருமபிரச தங்களக மெனனுமதின மூனறுமெரி மூள முறுவ
லருமபியபி ராணசரா மலலலும திததலறி யாவென மனமும

விருமபியது கண்டவுட னெனனிலவ டன்னோவிர வாத நகரம
பெருமபுலவ ராறபுகழவ தனறெனமொ ழிநதுபெயா குறறெரு ருவீனை.

(இ - ள்) இருமபு வெள்ளி பொனனென்னு மூமமதில்களும் பறறியெரி யுமபடி புன்னகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடியையனறி, (பொருளாக) மதிபப தறியாத என்னுடைய மனமும (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென றால, அவளையுடைதாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகளாற புகழசதகதனறு எனகூறி, அவவிடம விட்டுச சென்றேன எ - று.

இருமபிரசதங்களாக என்பதை இரும்பு இரஜதம காகமெனறு பதயபிரித துக்கொளக (சு)

வே று

சுகநதர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விநதிர னினாவிடு மெரிபடு மெழுகின
சிநதைய ளுருகின னெனறிய ரகலக
கநதிதன மருவின னகவுதம னுருவம.

(இ - ள) அழகினையுடைய அகலிகையின மிகுநத சிறப்பைசசொலல, இந திரனவன கொழுநதுவிடடெரியுமஅகனியிறபடடமெழுகுபோலதனமனமுருகி, மிகதனபமானது விலகுமபடி விரைநத கவுதமமுனிவா வடிவேறறனன. எ - று.

கநதி - வேகம (எ)

பொயகழி கவுசுமா பூமபுன லாட
னையகறை நீஙகினா மறறது போழ்ந்தின
மெயகழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெயகனி கூநதனமு னினறிது மொழிவான

(இ ள) பொய்மமொழியகனற [சதநதிய சிலராகிய] கவுதமமுனிவா அழ கிய நீரிலமூழக, விடியறகாலதது (ஆரோமதநினைறு) சென்றனா அந்தக்காலததில மெய்யமையொழிநத மனதுடனபொருநதிய இந்திரன நெய்பசைமிகக அளகததை யுடைய அகலிகைமுனனே நின்று இதனைச சொலவான எ - று

மகவான - இநதிரன இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனெனனும் பொரு ளில வநதது மகமஃயாகம (அ)

சுடாவிடு மிளகைநத துவரிதழ்க கனிவாயக
சூடாநிகர வவமுலக கொடிபுரை யிடையின
மடவரல கலவியின மருவுதற் கமவி
யிடுகடி தெனவவ ளெதிரிது மொழிவாள.

(இ - ள.) ஒளிவீசும சிறிய நநத பநதியும, பவளம்போனற உதடும, ஆ தொணடைக்களனிபோனறவாயும, குடமபோனற (பூரிதத) அழகியமுலையும, (பூங) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெணணே ' உனனபொருதுதறகு விரைவிற பகிக கையிடுக வெனக்கூற, (அகலிகை தன கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதறகுப் பதிலாக இதனைச் சொலகின்றனள. எ - று.

மடவரல - மடமைகுணம் வருதலையுடையாள. (கூ)

வேறு

ஒருகாளு மொழுகாத வொழிக்கமருக தவிவனனே யொழுகப் புக்காய்
முருகாரு மலாப்பொய்கைப புனலாடிச சகஜிசெப முறையி ஞற்றிப்
பெருகாவத தொடுகடவுட பூசைபுரி காலதது பிழையே சாலத்
தருகாமப பொருளவிழைதற் கேதுதுமக கெனனெனனச சாறறி ஞளால்.

(இ - ள) அரியதவதையுடைய முனிவரே! ஒருகாலததும் நடவாத நடக்கையை நடகைப்புருஹீர். அது யாது காரணம்? வாசமபொருநதிய மலரையுடைய தடாகதிலே நீராடிச சகதியாவர்தன முதலியவறறை வழகைப்படி செயது, மிகை ஆசையோடுஞ சிவபூசையைச செயயுங்காலதிலே மிகைகுறறதததையே கொடுகைத்தக காமபொருளே விரும்புதற்கு உமகருக் காரணமயாது? எனறு கூறினள. (க - று.)

படடிமையிற கவுதமனூ வடிவெடுதது படாகதபெரும பாவி செயகை
கடடழுகி யறியாது தனகணவ னெனனிதனைக களைநத வெலலைச
சட்டமக வானமொழிவான றையலாய நீராடச சாகதே ஞகு
வடடமூலி யொருமாது துகிலினறி நீராடிம வனபபுக கணடேன.

(இ - ள) வஞசகமாகக கவுதமமுனிவா வடிவைறறுவநதமகாபாவியாகிய இநதிரன செயலைப பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாய்ந்த தன கணவரெனறு இவவாறு சொலலியகாலததில, விகாநது இநதிரன சொலலுவான பெணணே! நீராடசெனற நான அவ்கே வடடமாகிய மூலைகளையுடைய ஓமஙகை சேலையினறி நீரினமூழ்கும அழகைகணடேன. எ - று (கக)

உள்ளமழிந தெழுநதபெருங காமததா லுஞறறலுறுங கருமந தனனி
லெள்ளளவு மனஞசெலல வில்லையினி யுயிரவாழவு மெயதா தாகுங
களளொழுகு மலாகோதாய கலவிதரல வேண்டுமது கடிநதா யாகிற
பொள்ளெனநின னுயிரமாழுகச சபிபபனென றுன்கேட்ட பூவை யனனாள்.

(இ - ள) மனமழிநது தோன்றிய பெருங்காமததினால, செயதகை கருமத்தில, சிறிதும மனஞசெலலவில்லை. இனி உயிரபிழைததலும அடையாததாகும. தேனசிந்தும மலாகளாலணிநத கூநதலையுடையாளே! புணர்சசிகொடுகை வேணடும. அதனை விலகுவாயாகில விரைவாக உனனுயிரிறகைச சபிபபேனென்ருன அதனைகே்கட திருமகளபோனற அகலிகை எ - று (கஉ)

கைபபிடிதது்க கனலவனைநத காதலமிகுங கணவாமனங களிகுமாகைக
மெபபடியோ வபபடியே யிணைநதிடித லேலழையர்கா மியலபையெணணி
யபபடியே யாகெனை விசைநதமளி தீயடுதது ளமரா கோமான [ஞன.
மைபபடி நினவிழிகை யாலுயரமீ தெனனுடனுவகது மருகுகு சாரநதார

(இ - ள) கையைபபறறி அகனினவலஞசெய்த ஆசைமிகை காதலருடைய மனமானது களிபபடையும வகை யெபபடியோ அபபடியே யிணைகியிருததல மாதாகளுக கியலபாதலைகருதி, அவவாறே யாகுகெனறு இணஙகி, சயனத்தைதச சமீபித்தனள தேவராசனுகிய இநதிரன மைபபடிநதுள்ள உண கடகடையிஞலே உயிர பிழைதீதெனனறு ஈசுவேதாவிதது உடனே அவளபக்கலிற சோநதனன எ - று.

வேறு

செம்பொன மணிகட டிலினிருந்து சிறுபுன முறுவன முகத்தருமபப
பமபு மணிமே கலைகதிபபப் பவளக கனிவா யிதழ்துடிபப
வமபு கிழிய தந்தலைமுலை வளாந்து விமம விடைநடங்க
கொமபின மருவுகு நினறுலைக குடங்கை பறறி யிருதினனை.

(இ - ள.) செம்பொனனாலாகிய கட்டிலில (இநதிரன) இனிதாகவிருநது, சிறிய புனனகையானது முகதிலருமப, பூரிதத இரதநஙகளாலாகிய மேகலா பரணமானது ஒலிகளவும, செமபவளமபோனற வாயிதழ்கள துடிக்கவும, கசகுழிபடவும, தேமல்படநந்த முலைகள பூரிதது இறுமாபபடையவும, இடைதுவளவும, பூங்கொமபுபோலப் பககலினறை அகலிகையை உளளஙகையைப்பற்றி (சயனதில) இருகசசெய்தனன. எ - று

மேகலை - இஃதோரணி, முனவிளகபபடடது வமபு - முலைகசசு ஒல நிகழகாலதது இரவிகளகையென வழஙகும நிதமல - தேமல. டவளகளனிவாயிச் செனறதை பவளவாயெனறு கனியிதழெனறஙகூடடிப பொருளகொளளினுமையும சனிவாய பவளவிதழெனினும, பவளகளனிபோனற வாயினிதழெனினுமொககும (கசு)

அஙகைத தகலத்தான முலைவருடி யாடை மெகிழ்ததுப புறமபோகிப
பொஙகு நிதமபத தடமவருடிப புகலுங கரலீ லையுயபுரிநது
தெஙக லெமெவா குழலசோரச சுடாவா ணுதலு நனிநீவிச்
நிஙகண முகதினை முததாடிக நிகழதா டனமும பலசெயதானை

(இ - ள) அழகிய கைதலதனிலை முலையைப்பிடிதது, அவள கலையையவிழ்ததுப புறததேவீழ்ததி, பொஙகிய கடிதடதைதருடி, (காமநூலில) கூறிய கரிகர லீலையுஞசெய, மலாமாலையுடன கெடிய குளகபாரஞ சோரும்படி, ஒளிவிளஙகும ஒளளிய நெறறியையும கனறுகதடவி, (பூணண) சநதிரனபோனற முகதிலை முதத மிட்டு விளஙகுகினற பலதாடனஙகளையுஞ செயதனன எ - று.

நிதமபம - பெணகுறி கரலீலை-கையாற செயவதோரலீலை இது கரிகர மெனப்படும யானைதனகைபோலும விரலை மடகிச்செயதலின தாடனமபல எனறதால, சநதோசம-பகததம-பிரசாரிதகம - மூஷடி - கிலம - கதநிரகை - சநதங் கிசம - விதனதையெனனு மெடடையுங்கொளக (கஙி)

கோலத துடையாற றுடைநெரிகிக கூனகை யெருகத முறசாயத்துச்
சாலக னிவா யிதழபருகித தந்தக குமியு மாங்குதிநி
நீலத் தடஙகண் முதலமுத நிலவுமிடங்கள பலசுவைதது்ச்
சீலக குமிமு டிகமாதி பலவுந நிகழச செயிதிடடானை.

(இ - ள) அழகிய துடையினலை துடையை நெருகி, வளைந்தகையைப பிடரியிற பொருந்தச்சாயத்து, கொவ்வைகனிபோனற வாயிதழை மிகுதியாகச சுவைதது, அதிலை தந்தகருறியையும அமாதது, நீல நிறமபொருநதிய விசாலமான கணமுதலிய அமுதம நிறகுநதானஙகள் பலவறறையுஞ சுவைதது, நலலமுடிக முதலிய பலகுறிகளையும நிறைததுவிடடனன எ - று

தந்தகருறி - பல்லாறசெயவதோறகுறி முஷடிகமாதி யெனறதால மூவடிகம - அதரசுரகம - பிரவாளமணி - பிநது - மணிபிநதுமாலை - கேலரால்யிதமெனறு மா

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம். சருகை

நகுகொளக அவை முறையே உதட்டிற சிவப்புறப்பதித்தல - கபோலத்தும அதரத்தும வடுவினறிபபதித்தல - கபோலத்திற பலலு மிதமும படாத பதித்தல் - அதரத்திற பலதைகளப பதித்தல - கைமலமும நெறறி மாபு துடைகளி லழுத்ப்பதித்தல - தனங்களி லொழுங்காகபபதித்தல் எனபர் காமநூலுடையா அமுதகிலவு மிடங்கள் - பெருவிரல் புறதாள பரடி முழநதாள குயம்நாபி முதலியனவாம. அவ்வவ் விடஙகடகுரிய அகதொழில புறதொழின முதலியவறறை இனபநூலுட் கணடு தெளிக (சசு)

கொங்கை வெழுஙக விருகரதகாற குவவு மணிகமேகா ளுறவிறகுகிர சஙக மெரியச சிலமபொலிபபத கூடஙகண சிவபப விதழளாபபத திஙக ணுதலின வியாவருபபத திகழபுட குரலகண மிடறறொலிப்ப மஙகை யவளுங கறபகஞசூழ வலலிக கொடிபோன முயங்கினள.

(இ - ள) மூலைகளமுநதுமபடி இருகரஙகளாற குவிவாகிய அழகிய தோளகள பொருநதவிறுகிகிகொணகி, வளையலகள நெரியவும, பாதசிலமபுகளினாலிகவும, பரநதவிழிகள சிவகவும, அதரம வெளுக்கவும, சநதிரனபோனற நெறறியில (குறு)வியா வருமபவும, விளஙகுகினற (எணவகைப்) புட்குரலகள் கணடதிலொலி செயயவும, அவவகலிகையுங கறபகதருவைசூழநத காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலநதனள எ - று

தடஙகண் சிவபபவிதழ் விளாபபவெனறது, ஐயங்கொண்டான் பாணி "வாயிற் சிவபபை விழிவாஙக மலர்க்கண வெளுப்பை வாய்வாங்கத - தேயுங குமிழி விடியளவுங தொகுகுங கபாடந திறமிலே" எனறபடி, மஙகையாகுக காமவினபம வினையுஙகால கண்சிவததலும வாயவெளுததலுஙகுரியாமெனக.

புடகுரல எணவகை---அவை மயில் - புரு - அனனம - காடை - வண்டி - குயில - கோழி - செமபோதது எனபன இவவொலி புணாசசியில இனபம வினவுழி அமமஙகையின கணடததிகிகுமெனபர.

கறபகளுசூழ் வலலிகொடியென்றது, கற்பகவிருக்ஷத்திற படாவது ஓர்கொடி காமவலலியெனறிருதலினை, அகலிகை கொடியாகவும இந்திரன கற்பகமாகவும உவமிததனர இதனை, "கறபக மருஙகிற பூதத காமருவலலி" யென்னும பரஞ்சோதி முனிவர் வாககானுணாக (கஎ)

கருது நிலையே பனனகமே காத லருமபுங குகுகுடமே
பிருதும வெருகே யிவையா தி பிறககு கரண முறவியறறே
சிருகை கனைய வடலகளையச் செவியு முயிரகள கலகிதாளுய
முருகை யயிலாப பெருமபோக முழுகிக குருகது முறறினனை.

(இ - ள) (ஐவகைக் கரணஙகளுடன) கருதுநிலையும, சர்ப்பமும, ஆசை மிகுது கோழியும, பிறபடுகினற பூனையும இவைமுதலியவற்றின் வினகுகுகின்ற கரணஙகளும பொருந்தசசெயது, மனமுருகுவும உடலுருகுவும நெருஙகிய இரணடுயிராகளு மொனறுய்ககலாது முனனே கணடறியாத பெருஞசுகதிலே யமிழ்நது மனக் கருததை முடிததனன (இநதிரன) எ - று

சரணங்கள் ஐவகையின . அவை உததானிதம திரியக்கு ஸ்ரிதம ஆதிதகம ஆனமிதம எனப்படும் அவற்றுள, உத்தானிதம - மலலாதல, திரியக்கு - குறுககு அலலது ஒருகணிததல, ஸதிதம - உடகாததல, ஆதிதகம-நிறறல, ஆனமிதம-ளுனித

லென்பா. அனறியும, குதிரை பாமபு கோழி பூனை முதலியவறறின பகபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணாச்சிகாலததிற பினனேநிற்கும ஆண பூனை யென்ரூவது, பெண்பூனையின் குறியிலோ மறறிருந்து அதனைப் புணாசசிகாலதது வருந்தசசெய்தலின புணர்சசிகரு அததுயராதறறுது தாமதிகரும பூனையெனரூவது கொளக. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசஙகிசமாதலின குறிப்பாணுணர்த்தினம். இவற்றின விரிவெலலாம் காமநூற்கடலுட் காணக (கஅ)

கடலிற் பிறவாச சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக கொழும்பாகே
மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுஞ செழுஞதேனே
யுடல மிரண்டே யலதெனக்கு முனககு முயிரொன றேயனறே [தான்.
யடாமெய்த் தவததா லுனைபபெறறேற் காவ தினியென னெனப்புகழ்ந

(இ - ள்) பாறகடலிற பிறவாத சுவையையுடைய அமிரதமே! கருபபிர சதிற் பிறவாத செழியகறகண்டே! இதழ்களையுடைய மெலலியமலரிற பிறவாத மணம்வீசுஞ செழியதேனே! எனகரும உனகரும உடலிரணடேயலலாமல் உயி ரொனறேயல்லவா? நெருங்கிய உணமைததவதனிலுலே உனனையடைந்த வெனகரு இனியாகவேணடுவது யாதிருகின்றது? (ஒன்றுமினறு) எனறு புகழநதனன (இந திரன.) எ - று (கக)

நனனர் முறுவல் வறிதருமப நயனஞ் சிறிதே முகிழிபப
மன்னு மமளி மிசையினப வசமாய்க கிடநத மடமாது
மின்னி னுடஙகி யிடைதளர மெல்ல வெழுநது துகிலுடுதது
உன்ன மலாநீத தெனகசுடடி லகன்றது நிதனைத துணிருதாைதாள்.

(இ - ள) நலல புனனகையானது மிகசுரும்பவும, விழிகள சிறிது கூமப வும், பொருநதிய பஞகசையினமேலே இன்பமயமாஙகிகிடகத இளமபருவமுடைய அதலிகை, மினனலபோலும இடையானது ஒஙிநதுதளர மிருதுவாகவெழுநது சேலை யையணிநதுகொண்டு அனனமானது தாமமாைதவிசினினறு நீஙகியதபோலகசுட்டிலி னினறு மிறஙகி இதனைத தீரத்தோடு சொலலினள எ - று

புனனகையரும்பலும், கண்கள சிறுததலும, தனனேமறததலும் புணாசசி நிகழ்வழியுளகுறிகளாமாதலின "நனனாமுறுவல வறிதருமப நயனஞசிறிதே முகி ழிபப, மனனுமமளி மிசையினப வசமாய்ககிடநதமடமாது" எனரூா (உ0)

வடிவே முனிவன போனறதுலன வடிவிற கமழு மியலமணமுங
கடியா வினபக கலதெதாழிலுங கருதினி வேறே யிவனகலவ
முடிவா சவனே யெனததுணிந்து முனிபோ லிநத்தாய நீயா ரே
கொடிவாய் நிறவா விடிறசபபே னெனரூள் புருவ நுதலேற.

(இ - ன) உருவமோ கவுதம முனிவனைபபோனறுளளது. இவனதேகத திலு லீசும இயறகைமணமும், நீகசுபபடாத காமநூறமெழில்களும் எண்ணுகையில இவன் வேறேயாவன. (ஆதலின்) வஞசகமுடைய முடியணிந்த இநதிரனேயெனறு தீர்மானிதது, (எனகணவராகிய) கவுதமமுனிவரைப்போல வாதவனே! நீ யாவலலே? ஒருலிநாடியில் வாய்திறநது (உண்மை) உரையாவிடடாற சபிப்பேனெனறு, புருவங் களை நெறறியிலேறறமபடி (வெகுண்டு)கூறினள எ - று.

இன்பகலேத தொழிலனைறது புறததொழில பறகுறி நகக்குறி சும்பளம் தாடனமுதலியனவற்றை. (உக)

மாது வினவிக கேடடலினை மறறும பெறலா மினபமெனத
தீது விளைவ தறியாதே திகழுதன னுருவ மெனறோறறமிப
போது செருகு நறுஙகூநதற புணாபூண முலியா யானமுறகக
மீது பொலமபூந தவிசிருககும வேநத னெனவின னதுமபுகலவான.

(இ - ள) அகலிகையானவள (இவ்வாறு) வினவிகேட்டபடியால, இனனும (இவளிடததிற்) காமசுகததையடையலாமென்று கருதி, (தனகக)த தானபம வருதலே யுணராமல விளகுந தன வடிவததை யெதிரேகாட்டி, மலாகளேயணிநத நலல கூநதலேயும, ஆபரணமணிநத முலேயையுமுடைய அகலிகையே! நான தேவலோகததிலே அழகிய (கற்பக) மலர்பபீடததிலிருககும இநதிரனெனறு (இன்னும) இவற்றையுஞ சொலகினறான எ - று (உஉ)

அனனப பெடையே நினதெழிலிகேட டயிரா ணியைநற பொனனுலகுந
தனனுங கலைமா திணைசசெலவச சுடாபபூண மாதை யிருமலரு
மனனும வெறுதது நினைததாஙக மதியாநினற மறமியானு
நனனா மனததா மையிருதது நயநதாட செயய நினையுததேன.

(இ - ள) அனனபபேடபோலபவளே! (நாளும பிரம விஷ்ணுகளும) உன னழகைக கேளவிபபடடு இநதிராணியையும, நலல பொன்னுலகததையும, அழகு மிகக கலைமகளேயும ஒளிதஙகிய ஆபரணமணிநத திருமகளேயும, (அவாகள பொருந் திய) இருமலாகளேயும மிகவுமவெறுதது, உனனைப பெறக கருதியிருநதோம. யானும் நலல இதயதாமையி விருககசசெய்து விருமபி யாட்செய்யுமபடி உனனை யுதித தேன. எ - று. (உக)

இனறு பொருந்த மதவீர னினனும பகழி விடுநதாறும
பொனறுஞ் சிபதண களபமுலேப பூவாய நினது வீழிகருணை
மனற வழுஙகி யெணைததாஙகு மனமு முயிரு மொனறுன
பினறை வேறு நினைவதிலாம பிழையே யனமே லெவனவிரநதான.

(இ - ள) இபபொழுது போசெயத வீரஞகிய மன்மதன இனனுந தன (மலாப்)பாணங்களைச செலுத்துந்தோறும், பொனனுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாநது பூசிய அகலிகையே! உனனுடைய திருபாநோககததை மிகுதியாகக கொடிதது என்னைகாகாகு மனமும உயிரும ஒனறுனபிறகு வேறுவகையாகக கருதுவனவெல லாங குறறமேயலலவோவெனறு யாசிததான எ - று. (உசு)

பதியி னடுத்த கொடுமபாவி பகரக கேடட மாதழுனறு
மதியிற களஙக மெனவென்று மாறுக களஙக மெனகுலதது
பொதிவித தெனது கறபினையும பொதிராதாய முனிவனா யிருவுளளங
கொதிவித தெனையுங கெடுததாயீ கோவே யெனனு மமையுநதில.

(இ - ள) தன கணவராபபோலவநத கொடுமபாவியாகிய இநதிரன (இவ் வாறு) சொலலகேடட அகலிகை கோபிதது, சநதிரனிடததிலுளள களங்கததைப போல எகாலதது மகலாத களங்கததை எனகுலதிறகுச சேரசசெயது, எனசறபு

நீலமேயுங கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுளத்தைக் கோபமூட்டி எனையுங கெடுத்தாய். நீ தேவராசனு? என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே எ - று

நீகோவே எனறதில் ஏகாரம் வீஞப்பொருள். இவ்விழுக்கினையுடையோன அரசுகருத்தக்கவனல்லனென்னுங குறிப்பாலுண்டாய விஞ (உடு)

வே று.

புலரியின மணியகல் கவுதமனும பொழிமுத மலாகறும் புனலாடிக
குலவிய செபமுக லியவாற்றிக் கோதகறு விடியலின மீண்டெயதி
நிலவிய வாய்தலி னீடைநினறு நேரிழை யவளபுனல கொணாகெனறு
னிலவித முகலிகை புனலேநகி யிருகளள பணடிறு மியல்பினறி.

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில ஆசிரமதினினறகனற கவுதமுனிவருப, தேனசொரியும மலாகளபொருந்திய நல்லதீாதததில மூழ்கி, மிகஜபமுதலியவற றைசெயது, குறறமறற விடியற்காலதில மீணடுமவருது, விளங்குகினற கடை வாயிலில நினறு, பெணணே! (கால்கழுவ) நீாகொணடுவருக வெனறனா இலவங கனியொதத அதரதையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயறகையினறி நீரைக கொணடுவநது கொடுததனள எ - று.

புலரியென்றது விடியறகாலதிற்கோ பரியாயநாமம பணடுறுமியலபாவது நீராடி ஆசிரமததைச சுதநிசெயது முனிவர் வருகையை யெதிாநோகக்ப பீடமிடு தல முதலியன. (உசு)

கணடது முனிவரன மடமாதே கலிநிறை முழுமதி முகமிவேறு
கொணடதெ ஞதன மிடலிலலே கொமமென வறலகொடு வரவிலலே
மணடிகை வசனமுந தரவில்லே மறறுநின னுடலமுஞ சுசியிலலே
பண்டைய ளலியுள துரையெனறுன பனிமொழி மடவர லிதுசெய்தாள

(இ - ள) முனிவா தலைவராகிய கவுதமமுனிவா அதனைப்பாரததது, இள மான் சாயலையுடையாளே! பதினறு கலைகளுடன நிறைந்தபூரண சநதிரனபோனற முகம வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடமபோடவில்லே விசாரது (காலகழுவுதறகு) சலங்கொண்டு வரவில்லே. மிகக இசையையுடைய வாய்மொழியுங கொடுகவில்லே. அனறியும உனதேகமுஞ சுசியாகவில்லே நீமுன (இருநதவகை) இருநதவளலே. உளளதைச் சொலகவெனறனர் குளிாநத சொலலையுடைய அகலிகை இதனைச செயதனள. எ - று.

காலகழுவு நீராப பாதபபிரகூாளன ஜலமெனபா. (உவ)

உள்ளமொ டிடலமு நடுநடுங்க வுயிா,நதுணை நாயகன் கழறறும்நது
வெளளூறு நாணினண் முகங்கோடடி மென்மொழி குழறிட நிலங்கீியா
வளளனின் வடிவுகொண டிமையவாகோன வநதென தணிநல மருவுவனட
னெள்ளிய வடியன்முனனகிலலெனவு முசெயனமுழுதுணைசெய்தாள.

(இ - ள) மனமுந தேகமும நடுநடுங்கவும், உயிர்ததுணைவராகிய கவுதம முனிவா பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளூறு நாணமுடையவளாய் முகததைவேறதாக கொணடு மெல்லியசொறகள குளறுமபடி பூமிமகளிதேதகுகொணடு, வளளலே! தேவராசனுடைய இநதிரன் (தேவரிருடைய) உருவததுடன வநது என் அழகிய சுகத

தைபபொருநதினுன் (இதனை) அடியேன எள்ளளவும் அறியேனென்று பொருந திய செய்கைகளையெல்லாம (மறையாது) கூறினன எ - று

வெளளுறு நாணம—இழிவாலடைநத நாணம் நிலஙகினைத்தல் - மாதா ராணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற பூமியைத தோணடுதல கிளேயா - செய்யா வெனனும வாயபாட்டிறநதகாலப் பெயரெசசம (உஅ)

உருகிய மனமொடு மனைநகலலா ளுரைசெயு முனமுனி கதமூள விருபுரு வமுகனி றுதலேற விளாபடு மெரியென விழிசேப்பக கருவியு முடலமு மெனவெனறுங கலவிய நமதுள மதியாயா வெருவுத லறமெவாரு வனிலினப மேவினை கிலேயுரு வாகெனறுன.

(இ - ள) மனைவியாகிய அகலிகை கணக்தமனத்துடன (இவ்வாறு) சொல வதறகு முனனரே, கவுசமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவஙகளும நெறறியின மேலேறவும, கொழுநதுவிடும் அக்கினிபோலக கண்கள செவகவும், கரணஙகளுக் தேகமுமபோலக கலந்த எமமுளளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்திலேயா ? அச சபபடுதலினறி யொருவனிடதது இனபமநுபவிததனை. (ஆதலின்) கலலுருவாகுக வெனறு சபிததனர. எ - று

கதம - கோபம. புருவம நெறறியிலேறுதலும, கணகள சிவததலுங கோபக் குறி. கருவி - அநதக்கரண புறகரணஙகள (உக)

வனமவளா தழிலென வனிசாபம வருதலு மகலிகை விழிமலரு [றே புனலொடு கனவினை யெதிரேநாகஙிப புனாபிழை யொருவுதல செயவன பினமொரு வருமுனை செயுமுனனம பெருமகின செவியுற வறிவிதமே[ன். ஜனதிருள் கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுனையெனமுனிசொலவா

(இ - ள) காடடில வளாகினற அகனினியபபோல, முனிவரிட்ட சாப மானது வருதலும, அகலிகையானவன கணகளில்மிக நீருடன தன கணவராகிய அமமுனிவனா நேரே பாரதது, எமபெருமானே ! செயத குற்றத்தை மன்னிதததற் பொருடடனறே வேறொருவரும (இதைச) சொலவதன் முனனரே தேவரீர செவி யிற்பொருநத வுனைத்தேன ? தேவரீர திருவருளால எனகுறறமுஞ் சாபமுமொழியும வகையுஞ சொலலியருளவேணடுமெனறிரபப, கவுதமமுனிவர சொலினரா எ-று.

வே று

இகலு வாகுவின குலததிடை யிராமனென றணஙகே யகல ராசலங காதகவ னவதரித தடிமத தகல காலனன் றுளபடும பொழுதுவெஞ் சாபத தகல நீஙகிமுன் போலெனைத் தேதாயவையென் றெழுதிதான

(இ - ள்) பெணணே ! இகூ-வாகு வமிசததில இராமனெனனும பெய ருறறது, அவவிஷ்ணுமூரதி யவதரிபபான அநதத தகுதியுடைய அரசன பாதம படுகையில, வெவவிய சாபதனுபமொழிநது முனபோல வெனனைக்கலபபையெனறு கூறிவிடடதனை கவுதமமுனிவர எ - று

கராசலம=கரம+அசலம - கையையுடைய மலை, யானை.

கராசலங்காததது—பூரவ திரிகூடபாவதசசாரலில ஓர யானைவேடது அநே கம பிடியானைகளுடன ஓர மலாபபொயகையில கரிவிளையாடல செயகையில ஓர

முதலேயதன்காலேப்பற்றியீர்க்க, யானே தன்னற்கூடியவளவு முயற்சிசெயதும தபபித தக்கொளள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனததியானிக க, அவர் கருடவாகன மிவர்ந்துசென்று சக்கரததால் முதலேயைச சங்கரிதது யானேயை உயிராதததனரென்பது சரிதம். [இவ்யானேயு முதலேயுஞ் சாபவருவங்கள] இதனே,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அததியாயம.

"வேதனூ லொருங்கு ணார்ந்து விரியுமெய் யறிஞ ருளளப
போதுசோ சோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெஙகும்
நீதரு தருளின் யாகுகும் தெரிவுரு துறைது நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிகவென் றழைதததனறே.

கூபபிடி குரல்கேட் டோடிக கொழுமணிச் சுடிகை நெறறிப
பாப்பணே யகற்றி வெயய படாசிறைக் கலுழ னூர்ந்து
நீபபொழிந திலஙகு கூரவாய்த திகிரிகைத தாஙகி யாவுங
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டுக களிற்றுமுன னெயதுற ருளல"-னெவும,

"எறிசுடா விரிக்குநேமி யெறிந்தன னெறிதலோடும்
பிறைபுரை யெயிற்றுப பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடஙகா துஞசி
அறைதரு சாபந தன்னு லடைந்தவவ் வருவு நீதது
விறலுடை யூகு வெனனும் விருசைய ஞயிற் றனறே "—எனவும,

"விழுமிய விசைநூ றேர்ந்த விஞ்சைய ஞய வனஞென
பழமறை முதலி பாதம பதிசினென் பதியிற போயான
அழிவறு தவதின் மிகக வகதகியன் சாபநீஙகு
மழைமதக் களிறு மாயன வரம்பிலவீ ரெறற தமமா "—எனவும வருனவறறு
றுணர்க (கூக)

அங்கு வன்சிலே யாயின ளகலிகை யஙத
ஙஙகை தனசெயல் கேடடன நிருஙதரா னிலததி
லஙகி முன்கரம பற்றுமா டவாதமைப பிழைகசு
மஙகை யர்கருஙன் றுரைததுமென ஞகுமவனை பயனே

---

* சிலா ஆதிமூலமே யென்ற யானேயை அநுககிரகித்தவன சிவஞ ? விஷ்ணுவா ? விஷ்ணுவேயாதலின அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசஙகைசெயது வைணவததிற் திதிலேறறங் கற்பிகஙின்றனர் உள்ளபடியே இகஜேஙதிரன விஷ்ணுபக்தன் இவன் பூர்வ ஜன்மததில் இந்திரதது யமமனென்னும் பாண்டியன். இவன் பொதியமலைச் சாரலில் ஒர்கால் விஷ்ணுவைத தியானஞ்செய்து கொணடிருகுகையில் அகஸதியபகவான் ஆகஙெழுநதருள, இந்திரதது மமன அம்முனிபுங்கவராக கண டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகதியமுனிவர் சினஙதுசபிக்க யானேவடி வேற்று அவ்யானேயா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமெனறு விளிததாஞகலின் அவன வழிபடு கடவுளான மாயோஞற் காகபபட்டனனெனபது சமாதானமெனறுணாக. இதனேயும் ஷை புராணம் - ஷை அத்தியாயம்.

"இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா னெழுநதில னிருந்தா னெனனுத
தமிழ்வீளை தண்ணஞ் சாரற றடவலா முனிச பிபபக
கமழ்கடாக் கலுழி தூங்குங கருக்கவுள வேழ மாகி
உமிழ்கனற நிகிரி மாய னுலவிலவீ ரெறறு னனறே."—எனபதனுணாக.

(இ - ள்) அபபொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினள். அந்த அகலிகையின் விரதாசாரத்தைக் கேடிருந்தும, பூமியினுளளே அகனினி சாட்சியாக கையைபபிடித்த கணவாகிய பிழைசெயயும மாதாகளுகது நமைகளே யெதிதுக கூறியும வணமைதங்கிய அதன்பயன யாதாகும? எ - று.

நான் நிலம—குறிஞ்சி - முலலை - மருதம - நெயதலெனபன (கூஉ)

அடமபு வேயாதவாக கனபஞ மருதவனை மணையை
யிடிமபை மூழ்குமா சபிததமை யிலலிருந தறிந த
கடமபெய வாரணன செய்வினை கருதிணை யாபபக
குடமபை யாபபுறு முலணடெனப புகலிடங காணுன.

(இ - ள) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுகது அனபராகிய அருந் தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவா தம மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக) தன பதனில மூழ்குமபடி சபிதததை வீடடினுளளேயிருநது தெரிந்த மதிநைச சொரியும (ஐராவதமெனனும வெளளை) யானையையுடைய இநதிரன தானசெயதகுறறம மனதைப்பறறிக்க, கூட்டைகளகட்டிம உலணடபோலப புகலிடம (எஙகுங்) காணுதவ ஞய எ - று

உலணடி - கோறபுழு அலலது சிலநதியெனக (கூசு)

கடலின மூழகினுங குனதிடை யொளிபபினுங காம
முடலவி ராயுயிர சுடுவதே போலுமவன சினமு
மடலை யாகுமே யெனவழி கினறவ ஞகு
மூடலை யாகதையின பூஞைபாய வெளிகிகொள முயனறன.

(இ - ள்) சமுதகிரதகிலே முழுகினுலும, மலியிலொளிததுகொண்டாலுங காமமானது உடலிற்கலந்த உயிரைச சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாமபா செயயுமேயெனறு நெஞசழிகினறவனுகி, அபபொழுது மூருட்டுத தேகததையுடைய பூனையாகி வெளியேசெலல யாதனிதானை எ - று

பூஞை - பூனை.

கடலின மூழ்கினுங குனதிடை யொளியினுங காமஞசுடுமென்றதை,

நாலடியார் - பிறர்மனை நயவாமை

‘ஊரு ளொழுந்த வருகெழு செநதீசகு
நீருட குளிந்து முயலாகு—நீருட
குளிபபினுங காமஞ சுடுமேகுன றேறி
யொளிபபினுங காமஞ சுடும’—எனபதனுணாக. (கூச)

ஆறறன மாதவ னலமரும விலாளதைப பாதகித
தேறற மானவ னிநதிர னெனதனுணிக தியாரீ
சாறறு போகலே யென்றனுக தனனுருக காடடி
யேறற மாகிய வுரமெலா மிழநதுனின றனனுல.

(இ - ள.) வலிதங்கிய பெருநதவமுடைய கவுதமமுனிவா வருநதுகின்ற பூனையைப்பாததது, இவவடிவாக வருபவன இந்திரனெனறு தீமானிதது, நீ யாவன? சொல! போகாதே! எனகூறவும, (இநதிரன்) தன வடிவதைதைக் காணபிதது, உயாவாகிய வலிமைமுறறும போகி [வெளியஞ்ய அடஙகி] நின்றன எ - று (சுடு)

நின்ற வாசவன முகதகினை நெடுநகவ னேககி
யினறு சாமபாசெய திடுகுவ னிநதிர னனை
யொனறு வேட்டுவக காய்க்குடவ முழுவதும யோனி
நனறு மேவுக வெனபபெருஞ சாபநாட டினனை.

(இ - ள) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நினற இநதிரன் மூகதகதைபபார்தது, இபபொழுதே புணணிய சாமபராகவேன் இநதிரனுயிருககின ரூய (தேவலோகமபாழாகுமேயெனறு விடுதேன) பெண்குறியொனறை விருமபி வநத உனககுத தேகமுழுவதும (பெணகுறிகள்) நனருகப்பொருந்துகவெனறு பெருஞசாபமிட்டனர். எ - று (கூசு)

அளிநத தீங்கனி வளிபொர வவனிவீழ நாகுத
தெளிநத மாதவன செபபிய சாபமே வுதலும
விளிநத வாவியன விணவிண நிணதொறு நெஞச
நெளிநது தாங்குறுக துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள) பழுத்தமதுரமான பழமானது காறறுவீசுதலால நிலமிசை விழுந் தாறபோல, தெளிவமைநத கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவாது பொருநதவும, உயிரொழிநதவனபோனற ங்கழுநதை நினைகருதோறும மனநடுஙகித தாஙகமுடியாத துனபததுடன அவவிடமவிட்டுப் பிரிநத இநதிரன எ - று

இதுமுதலிரணடு செயயுளகளொரு தொடர்.

இநதிரண வலாரி யெனறது,

பூவம வலலெனனுமசுரன பெருநதவஞசெயது ஒருவராலு மிறவாமையும ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின, தனதேகம நவரதனினகளாதலேயும வேணடி வரமபெற்றுத தேவர்களைத துன்புறுதநி வருகையில, இநதிரன அவனுடன போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றலில்லாது, இவனை வஞசகமாயச செயிக்கவேணடுமெனறு கருதி, வலாசுரனே! உன வல்லமையை மெசசினேன நீ வேணடியவரததைக கேள. கொடுப்பேனெனை, வலன இநதிரா! ாச்னளிதத வரமெனக கிருகினறது. உனனிடததிலொனறும வரமபெற வேணடிலேன நீ கொடுககும வரமும நீ பெறற வெற்றிபோலவே யிருககும. வேணடாம நீ யெனனிடம பெறறதகக வரஙக ளிருப பின கேட்க தடையினறிக கொடுபபேன் கொடேனுயின, யுதசயமியற ரூற ரூடிய பழியை யுடையவேனென, இநதிரன இதுவே நலலசமயமெனறுடகொணடு, நீ சுததவீரனுயச சொலலிய சொலலைத் தவருதவனுயின்,யான மேலுயங்கிரிசாரலில யாகஞ்செயயப் போகினறேன அபபொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன தான் புகழுடமபுடன நவரதனின உடமபும் பெறுதலகருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்திரன கொனறனனெனபது சரிதமாகலின, இதனை,

திருவிளையாடறபுராணம் - மாணிகமவிறறபடலம.

''ாறிலா னளிதத நல்ல வரமெனக கிருகக நினபால
வேறியான பெறுவ துணடோ வேணடுவ நினககியா தெனபாற
கூறுதி விழைவி னின்னே கொடுககல ஞகி னினபோற
பாறுவீழ் களதகிற பட்ட பழிப்புகழ் பெறுவ னெனனுன்''—எனவும,

''மாதணட வவுணன மாறற மகபதி கேட்டு வநது
கோதணட மேருக கோட்டிக் கொடுமபுரம் பொடிததான வெளளி

வேதணட மெயதி யாகுகீகா வெளளியான புரிவ ளீய
போதணடாக கூடட வாவாய்ப போதுவா யெனன நோந்தானி" —எனவும்,

'யாததனா தருபபெதி தாமபர வூரனியால யாதத ஙிகப
போதநிதென நினறான வாலயப புலதததியாப படடங வீடடி
மாயதததனா மாயகதி வளளல லலணுமந தாம மாரி
தூதத்திட வீமான மேறித தெலலிநி புலகரு சாநதால "—எனவும்,

"அதிதகை யாவிள சேரி மாணிகக மாமபன முதத்ப
பிதததமை யிய மெனபு கசிநிம பிதத்ம பசலை
கெயதத்வெனன ணினைகோ மேதத தசைதலுவா நெடுக ணில
மெய்த்தலை புரட டாக மிலைநல மணியின மேறறம "—எனவும் வருவன
வறருணுணாக (கூஎ)

கறற கலவிப மலைவா்கள கருங்கலி யா நடடிப
பிறறற பெலவமுமு மிலலண ' சாடச்சி பிரவு
முறற காமதது தினறுநிறபா பிரமியிறறா வளிநதாங
கறற மீவாவினன வழிந்தலைன கலைகதலி னலுகானா.

(இ - ள) யானகறற கலவிகளும, அகராகளுடைய வலிய சிறகுகள (கொ யது) உருட டியடைந்த பாகயிமும, தேவலோக ராசாங்கமும, பிறசெலவஙகளும (அறியாமற) பொருநதிய காமதது நினறாலே, ஒரு நெருபபபொறியால ஊரழிந்தாற போல நீஙகினவோவெனறு இடிகது (மனஙக)களாகது புலமபினான எ - று

அழிந்தனன களைநதனன - முறறெறசஙகள
தழறபொறியைப படிங்குமெனைபா (கூஅ)

ஏறறற மோனியி ருடிகதுமலேற றூடலி ருழையே
நிறறு ஞணுவ ரதிபல வாகிநி கறமே
முறறு மரகதையை முழுவதுங் காபபதே முறையென
றுறறு மாமதித தாமரை காலதது லெளாநிததாவ

(இ - ள) ஒரே யோனியையுடைய மாதாகள (உடலிற் சேரல) உயிதிருப பினும, வேறறுபபுருடருகளிடையே நிறபதறகும வெடகமடவாாகள அவ்வகை யோனி யெணணிறநதனவாகி நீககமினறி, நிரமமியுளள தேகததை, முழுவதுங காபபதே நிரமமெனறு (மனஙறிற்கொணடு, (மகமேருவிலுளள) மகாமதிலிலே ஒர தாமரா நாளதது லெளிதது கொணடிருந்தான எ - று (கூஆ)

அளவில பாகஙக ளாலொரு பெணணுரு வாகிம
லெளவில பெணணுரு வாவதற காகுபா தகமே
யளவில காதலிற பிறனமனை யணிகல நுகாதா
லெளவில் யோனிமெய் யமராகோ ணைததலி னைமரா

(இ - ள) எலலையிலலாத பாதஙகளால ஒருபெண்ணுருவளதாகும. எண் ணில்லாத யோனிகளேயுடைய தேகத்தைத தேவராசனுடைய இந்திரன் பெறுதலின, ஐயோ ! அளவிலலாத ஆசையோடு அனனியமாதின அழகிய கலதைத நுகாகலவலலே யிலலாத பெணணுருவஙகளாவதற்கு (ஏதுவாகச) செயத பாதகமேயாம் எ - று

இதுமுதல மூனறு செயயுளகள் கயிககூறறு (கூஏ)

பொற்ற நலிலெழிற் புலோமசை யாதியோ ரிருபக
கற்ற மெனுழுலொருகியாற காவலன் கயத்தன
பெற்ற தைசிறி தாகிய பெருகதி லிசை
முற்று மிக்குமா ணவலெலி யாவதோ மொழிவா

(இ - ள்) நலல அழகைத் தாகிய இந்திராணி முதலிய மங்கையா (வணணி றநதோர புணாசகியினபகதர) இருகவும, கறறையாகிய மெலலிய கூநதலையுடை ய ஒரு பெணணல இநதிரன (சாபமேறறு உடல நணி) ஒளிநதனன பெறற பொரு ளைச சிறிதாகமதிதது பெரிய பொருளில விருபபமுடி கும ஆணவவலமையை எவாதாம நிங்கவலலவா ? ம - று.

புலோமசையாநதியோ ணறறில ஆநதியோ ணறறது அமபை முதலிய ணணணிறநத தேவதாசிகளே

பெறறதைச சிறிதாகிய பெருகதிலி ணசை முறறுவிதகலைறறுக,

நீதிநெறி விளக்கம்

"பெறற சிறுசப பெரிதுளஞ்சு
சிறறுயிர்க காகக மரிதமமா"—ளைபதநதுணாக (நா)

இனைப யாதாரா பேசுகமென றியமபுவ றறியா
துனைப மாகுமோ வினைபமுஞ சுபபிரா மஞருமா
கனபி ளலெழி யாதிய ருழநதலின கணிசன
றனைப நாமபுய லெதுமிவ ணினைபெனுக குமோ.

(இ - ள.) சுகமெனபது மாதர சமபோகமெனறு (உணமை) செரியாதவர களை சொலலாகள (அப்படியாயின) இனபமுஞ துனபதைத யுணடுசெயயுமோ? (செய யபபடாதாகலின அஃதினபமனறு அதறகுச சாடசியாக) தேவாகடகஞ்ஞனை இநதிரன ஒரு பெண விருபபதாலு அழியாதநனபதைத யடைநதான (ஆனல உண மையாக) கணேசப்பெருமானுடைய நீருடிநதமனையலலாமலு மேலுலகை இனப மெனறு சொலலதகுமோ ? (சொலலதகாது) ம - று (நை)

இநதிரன சாபமிபபறபடலம முறறிறறு

கடவுளா குருவுகுக

கவுதமருபதேசித்தபடலம்.

இநதிர னெயதிய செயலி னு
வநத தர ணைவடி வெழிபட
மூகை கயி னரசனை முறறினு
கநதமீள கரியணேக கணடி லார.

(இ - ள) இநதிரனன (கவுதம சாபததாற பெணகுறிகள) அடைந்த செயல் இதுவாகும. (அதனையுணராநி) மீதவாகள இநதிரனுடைய பாதங்களைப பணியுமபடி

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுசமருபதேசித்தபடலம் சகுனம்

மூனைப்பல அரசசபையை யடைந்தாகள கடமதத்திறியையுடைய இராவதத்தை யாகனமாகவிகாணட இந்திரனைக கணடாரிலா எ - று

அந்தரம் - ஆகாயம் அந்தரர் - ஆகாயவாசிகள (க)

தகவளிவளை ணைகழுக்கு முசியாகி
முவளக முனைநடவ ணுமெமனத
திவளவவ கெடிதகம மேதவர
பவளவா னிலவியவ வருகியவ

(இ - ள்) காவளயாரான விவளிய புனனைக யருடபும இநதிராணபடை .அநதபபுரத்தில இருகக்கினறனனுமெனறு, சிகரமு கிய சபையிர பெரருகிய தேவரகள் ணைய, அவ்வநதிரனி அவனை யிலகியெழு கூர்ப படதாகள எ - று

உலகாபற - அகதபபரம (உ)

படிநில முழுவதும பாலவாய்க
கடலைய கிளைகளுஞ் சுகிழுக
கினறிய வா னுலகமு மீகடு மூர
கடலைய நிலைபயக்கு கவையடை வா

(இ - ள்) உலகமுழுவதம, சுழுநிறமுமு, விசாலமான மேலவானிலைகளும், பிரமன விஷ்ணு இவரகளெலகங்களும (ஆகிய) விடங்களினில, தேவராசனுடைய இநதிர ஜாலத்திடிக கணடாரிலா எ - று

சேருவனா - மூறாமிரசகம (ஙு)

இவனனை மகாரக னிறனைவிழி
பிரமனனுல கெகருகினை பிகனமை
பிரமனெயங் நமதடி பிரமமிஞ
மகவனவ மறபுவி மூயினை

(இ - ள்) இவ்வகையாகத தேவாகள தனபமமடைநதிருகருங்காலதகில(நாம) சுவாகலோகதகை யெரருநாளடைநதோம தேவாகள (நமது குருவாகிய) பிரகறபதி பகவானுடனு நமமுடைய பாதஙகளிபடணிந்து சிமகாசன மரபபகேகடடாகள எ-று

நாரசா திரிலோகசஞசாரியாகலின இநதிரனமாபை யவரறிவுசெனகருஜித காம சென்றபொழுது விஞ்சினசென்றார (சு)

மீ வ று.

வினவிய வமாரக டிரினை மெடிபிடி குரவிடி யுயரிய
சினமுமிழு குலிசியி னுடுதியா செபபினை மகளரு மீமாநதன
நிணியிய ரசுரா கனை முதுகுகண டெடிறினைபிது சசியயி சேரமபுவா
ரணவரும வழிபடி டிருநிறு கதுசுகு மேமாவென மாழுகினார.

(இ - ள்) (நமமை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுமபடி, (அண்டமுகடும) வெடிபடத்தக்க குரலேயுடையு இடியை (கொடியாக) உயாதிய, கோபாகனினியைசசிதமும வசிரா யுதமேநதிய இநதிரனுகு கோநத னபதைச சொனனோம. (அவாகள) யாவரும உணாநதாகள இனியாவா அசுராளின(வெனறு

முதுகுகண்டி, அழகுமிகுந்த இந்திராணியின் உயிரைப்காப்பவர்? எலிலோரும் ஒழி பாடுசெயயும இந்திரனுக்கு அசசெயல தருந்தீதோ? எனற மயஙகினரகள. ஏ - று

குலிசி - இந்திரன குலிசம் - வசிரம. (நு)

இந்திர னெய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவரெவா முயலினுங
தந்தையர் கருணையி லலலது தாழ்ந்திட லரிதுதம மணையையங
கந்துறு கலலென வாகஙகினா காறறுத லிசைகல ராயினும
வந்தனீ முனசெய் திரதலுகாம் வமமென வெணியும மைததனா

(இ - ள்) இந்திரனடைந்த சாபநோயைஎவ்வகையிலாவது எவெவா(நீகக) முயறசிசெயதாலும, அதனைககொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலலலாமத தருதத்தலரிதாகும. தமமனைவியாகிய அகலிகையையும வலியகலலாகசசபித்தனர. அவா இதனை யெழுதிதறகு நிணைகாராகினும, நாம யாவரும வருதனைசெயது வேணடிக கொளவோம வாருமெனற எமமையு மழைததாகள ஏ - று (கூ)

நானுமங் கவரொடு நணணினே னவையு மதிகிகு குரவனு
தேனிவா கறபக மாலிகைத தேவராக ளினிவருங கவுதமா
காளிவா மலரடி முறைமுறை கடிமலா தூவிவ ணஙகினி
தானெடு மனமு நெகிழ்ந்துக வொலிகெழு துதிபல வுரைசெயலா

(இ - ள) அப்பொழுது, நானும அவாகளுடன சொன்னேன. குறறமறற அறிவுமிகுந்த பிரகறபதி முனிவனும,வெணடுகள பொருநதிய கறபகமலா மாலையணிந தேவாகள் யாவருக கவுதமமுனிவருடைய மணநதகுகிய மலாபோனற பாதஙகளை முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலாகளானசசிதது பணிநது (எனி) நினற, எனுமபும மனமும நெகிழ்ந்தருமபடி ஒசைமிகக பல தோதிரஙகளைப (பின் வரு மாறு) சொலவாகள ஏ - று (எ)

வேறு

செமபொன மாலவரை யிமயமெண ணிலம புடைக கலமு
மமபு ராசியி னடைகரை மணலுமவா னுமவும
பமபு வான மழைத தாரையும பாததள விடினும
வமமி லாபருளப் பெருமையா ரளவிட வலலா

(இ - ள) பெரிய செம்பொன மலை (ஆகிய மேருமலை) யும, இமயமலையும, அண்டகூபரபரவதஙகளும(ஆகிய)இவற்றின கனதையும,சமுததிரதின அடைகாயி லுளள மணலையும, ஆகாயதிலுளள நகஷதிரஙகளையும, நெருஙகிய பெரிய மழைத தாரைகளையும (ஒருவா) பாரத்து அளவிட்டாலும், அசபயியலலாத தேவரீருடைய கருணைதின் பெருமையை அளவிடலலவா யாவருளர்? (ஒருவருமிலா) ஏ - று

எஙகும வறகட மெயதிய பொழுதினை காலை
தஙக விதறிய தூசிமுன விணடதெவா தமகரும
பொஙகி ருஞசுவ யடிசிலக ணிதறதமும பொழிநத
செஙகை யாளினி பெருமையார் தெரிக்கவல லுகரே.

(இ - ள.) எலலிடதிலும கூமமெயதிய நாட்களில், சிறுகாலபொழுதிற் பொருந்த விதறதறதை உச்சிகாலதிறகுமுனனே விளைவிதது(ஆகுகுற்ற) முனிவா

கடவுளர் குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம். சுசுகு

ளெலலாருக்கும அதிகரித்த பெருஞசுவையுடைய உணவுகளோ நாடோறும (மேகம போலச) சொரிந்த செவவிய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தீதவரிருடைய பெருமையை யாவாதிருஞ சொலலவலலவாகன? எ - று (க)

மேவலே யுலாடனை குறுமுனி யுலகமும் மேவிமீ
காரல விசசுவா மிதரிரவ சமைததனை சினை
தேகால விருநீ ரேஞசிய கொலோ ழுஞ தொழு தூஞ
சீல வசசிர்க் தேகரிகைத தமபனருஞ செயதார.

(இ - ள) அததகியமுனிவா சமுதரிரததை ஆசமனருசெயதனை வசரை மிதரிரமுனிவா வேறே யுலகத்தையும மிகுதியாகபபடைதத்தனா சிவனமுனிவா அழகிய இந்திரன தனமேலோசசிய கொலேதஞதொழின மிகரு விளாருஞ சிறநத வசசிராயுதத்துடனை யைகையுந தமபனருஞசெயதனா எ - று

இநதிரனுகருதேதாறற விருதநிதாசுரனை கடலிலொளிகக, அவனைக கிகாலல வேணடிய இநதிரன வேணடிகோளுகதிகயிய அகததிய முனிவா கடலேபபருகி அவனை வெளிபபடுதத டினாரகளின ''மேரு புணடனை ரு முனி'' எனறா பிறிணை,

கீரஞ்சாயாபபுராணம்

'கைகதவன கரநது வைகுகு கடலேவெற் படகருகு கையிர
மெயதுழுக பதலேதத் தாகபிப பருகினை பிறநதேசா மகளை
மையன தருளேப பெறறாக கநிசய மிலதனகொன மூனற
லையமுத தொழிலுரு செயய வலலவ ரிவரே யனறே'' —எனபதனுணாக

"உலகமும் மேறே சால விசசுவா மிதரிரனை சமைததனன" எனறது—வசிட டரிடம மாறுபடட காதிபுதத்திரரான விசசுவாமிதரிரமுனிவா தமமைச சரணடைநத கிரிசகரு எனனும மனனருகருத கமதி தவவலியால நூதன சுவாகாகம படைதத பொழுது, அதைசசூழ மறறும பல உலகஙகளையும படைததனரெனபது இதி பல நூலகளிலும பிரசிதகம

சையாதி யரசன மகள மலர்கையது விளையாடி வனதகிறசென றுலாவுகை யில, ஆஙகுப புற்றினை மறைநது தவமியறறி நினற சிவனமுனிவரை யறியாது தனபுவினாகக, அசனை யறிநத சையாதி அமமுனிவரைப பிராரதத்திதது தன மகளை செயத குறறததை மனனிகசசெய்து, தன குமாரதத்தியை அமமுனிவர்கு மணம புணாதத்தினன சிவனமுனிவா அமமகளையுடன வாழகையில, அவளைக காமுற்று வநத அசுவினி தேவகளால இளமைபபருவமுறறு, தன மனைவியின கற்பு விசேடத தையு மறிநது, அதறகுப பிரதியுதவியாக அவ்வசுவினிதேவர்கு யாகததில அவிப பாகமளிகக, அதனைப்பொறாத இநதிரன போர்க்கோலமகொணடேவிய வசிராயுதத் தைத் தயிகசசெயதனா எனபது சரிதமாதலின "கோல விநதிர னேநசிய கொலை பழுத தொழுகுஞ - சீல வசிரத தோமைதத தபனரு செயதார்" எனறா இதனால இநதாலாசிரியரியறறிய

பூவாளூர்ப்புராணம்

"பாழி நற்றவ வலல வனபகா பாக மனறநி றுதத லு
மூழி யஙகியெ னகதி ளாதவரு மேறு யர்ததவன வேளவிடையப
பூழி செயதிவ ளுவி யுணடுபின போவ தனறிவி டேனெனச
சூழி வெணகளி றுநதி வசிரஞ சுறறி யோச்சின ஞாததரோ

கணம்மரு மருவி யாசிக மாகத மொசிவ னறைகலன
மணம்மி லீவளவியினை முனனி ருருகியே மாறற லாகுரு மேறஞண்
மிணடி மேலவிழுமு வசசி ரதத்தினை வெயது நோகின னபபடை
அணட ரின்றது கறபி ஞாவிழுக கஞசு காழுகா கெஞசென ''—னைவருரு
செயயுடகளாறுணாக (கம)

வால கிலலியா வலரிறைய மேவறற வகுதகதா
ரீர வு முதகம வாகையா ரிருகதவ மிருதக
சீல மலகுநர மெரிரனம பரிசனம வரன
ஞால வைபபிடை பாவங ணலீலன வனரீற

(இ - ள) பொருநகிய உதமரே! வாலகிலலிய முனிவாகள இநதிரனை வேறுக ரிருடடிசெய்தாகள ஆகையால, பெருநதவஙகளை மிகுதியாகவுடைய நவலொழுகமிக்க தேவரீருடைய தெரிசனமும பரிசனமும சனமு முதலியவறறு ம உலகதநிலே பாவஙகள அழிவனவலலவா? எ - று

வாலகிலலியாகள ஒருகாலதநில இநதிரனை வேறுக செயதாகளனபது புராண சரிதநிதாம. தரிசனம பரிசனம வசனமெனபவறற நள தரிசனம - பாரததல, பரிசனம - மதறபிதல, வசனம - சொலலல. ''ஆமை றின பறவைபோல'' எனறு பிறரும மீன முடடையைபபாரததும, பறவை முடடையை அடைகாகதும, ஆமை வசனிதது காகுமெனபது இவறறைபோல ஞானி கணணுற பாரததும கையாற பரிசிததும வாயால ஆசீவகிதது தனனை யடைநதவனைக கிருதாதகனகுவ னெனபது (க)

பரர்த மகுப காரரீம செயவது பயினரீர
சரண மடைநதவ ரகமமிகத தாங்குவீ ரெனறு
புரவ லனபொருட டுமைசர ணடைநதன மபபகை சீவ
ரிறருவ ரிலரினை வுவபபுறு மிவபெரு மரநதா

(இ - ள) நலலவாகுதவிசெயவதையே பழகினவரே! அடைநகலம புகுநவாகளை மிகவும ஆதரிபபவரே! எமமரசனுகிய இநதிரனுகாகத தேவரீரைச சரண மடைநதோம அடைகலம புகுதறகு வேறொருவருமிலரெனறு, (கவுதமமுனிவர) களிப்புறதறக இனிய சொறகளால யாசிததார்கள எ - று (கூ)

இரநத வானவர முகதறிணை கோககினை மிருடி
பரநத ஞானநேந திரகளாற பாரதறிடப படிவீர
சுரநத வாடடமோ டெதிரூறப போநதுனிர கரகாள
கரநதி டாதமக காவன கணமினை ளெனறான

(இ - ள) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசிதத தேவர்கள முகதறைப பாரத தகொணடு, விசாலித்த ஞானவிழிகளாற் பாரகபபடிவீரகள! தேவாகளே! மிகக மனவருததறுடன எனனெதிரிற பொருநத வநதீகள ஒளிகாமல உஙகளுகு (எனனல) ஆகவேணடுவனவறறைச் சொலலுஙகளெனறார எ - று (கூ)

உறுவ ரண்மிரு வாரத்தைகேட டிமபரார பலரு
முறுகு விவருயா முழுவது முருகுஞ மெனனை

பாவலி சிருஷ்டிகளை மதிபெரிய கடலிலன மகிழ்ந்து
சிறுமை யுலகுகொல சோகதவாக கென்னுசெப பிவரால

(இ - ள்) சிறேடடம பொருந்திய கவுதமமுனிவா கூறிய திருவாதத்தை யையேகடடி, தேவாகளெலலோரும் நிமைசெயயுங நுண்டபமுலலையு மொழிதசேர மெனறு, குறறமிலலாத தமது சிஷ்டைகள (பூரண) சந்திரனேக்கண்ட கடலேபோலப (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவாகளுகுச் தாழவிருக்கவாசோ ச (இலலை) வனறு சொலவதாகள எ - று (கஉ)

நீறறு மேனியா மாரண நீறமிறை மேபால
வாறறன மாதவ வெருமபிழை புரிந்தவா சலனேக
கூறறம வாயமிந்த கணைகொழுஞ் சாபமபாக காது
மீபாறறி வைத்ததிம புண்ணியா வெமமிபாருட டவமேற.

(இ - ள்) வலிதாங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே! திருநீறறையணிந்த திரு மேனியையுடைய சிவபெருமான மனமகிழசி சாபம செயதாரபோல, செய்தகரிய குறறதைசசெயத இநதிரனே, முயபன காயமபடி நிணணுறுபடி மிகக சாபமபராக செயயாமல உயிர்காத்தவிசசெதும மங்களங்களை நிமித்தமாகவுலகா ரணணிய கௌதமமுனிவரே! எ - று (உடு)

அடிகள சிறந்தயி னிஃகுகவா நீறுபெயமப வாக
முடிகொள வாசவ னுதிரமுழுவு பொனவன நிருந்து
வடிகொள வாளவு ணகுமும பறறுக்கா கியறறப
படியி லாதசா பதநிஃப பாறறுக வெனறார

(இ - ள்) தேவரீர திருவுளதத்திற கருதியவகையே யெங்களுகுகாக, நிரீடமணிந்த இநதிரன மிகக அழகுபொருந்த (அமராவதியெனனும) பொனனகரத்திலிருந்து, கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணாகளாகிய குறறமபுகுவோ யாதறறி அரசுபடடதுமபடி, (தேவரீருடைய) எலலையில்லாத சாபததை விலகுவியருள புரியவேணடுமெனறாகள எ - று (கக)

அறிவின் லாதவ னெஞ்சுகொ னுயிரபிறை வயிரகருதி
குறியி லாதவ னெனைபடைகொ னுயிரபிறை வயிரகருதி
செயியு மாகர வீரக நிலை லாதவ னெசபபாக
கறுக ஞானணை சாறறரு நிஃகுக தருமாகா.

(இ - ள்) புதநியிலலாதவனும, நெஞ்சுகனும, துயபடாதும, கல்லொழுகுகத, தின அமை யாளமிலலாதவனும, கொணட தனனுடைய உயிருகும பிறருடைய உயிருகும மிருநத ஆசையும இரகமுமிலலாதவனும, சொலலுகினற அஞ்சாமைமுகுண முடையவனுமாகிய அவுணை (வாயாற) சொலலுதலும (மனதால்) நிஃகுததலுங கூடாது எ - று (கஎ)

தீப நுலைவ மிறைஞ்சுவனீமற பலாருள செயுஞ்சிறு
நாய நுரைகு னீர்மிகள தெபகருள செயவரி
பாய பாதகக் குளிசியும பறறிலவ ரினித
மாய தலைவ கருளுதி மெனபுனி யமையம

(இ - ள்) கொடியவனை ஒருவன்பேரிற் பலர் இருளப வைபபார்களாயின அவன புனிதனுவான. (அதுபோல) நீங்கள கூடிக கருணைசெயவதால, பரவிய பாதகத்தையுடைய வசசிராயுதமேந்திய இந்திரனும புனிதமாயினன். ஆனபடியால் அவனுக்கருள செய்வோமென்று கவுதமமுனிவர கூறுகினறார் எ - று (கஅ)

தமணி யபபெயராக குரவினைத தனிததுற வைபபு பா
மைல முதலிகாழி னடவுற மூவர பயமாநத
விமல மலகிய விநாயகன சடகர கினைகருச
சமல வலவினை விடைகொளச சாறறுதுந தனிதது

(இ - ள்) பொனனெனனும பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத தனிதது வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முததொழில்கள நடைபெறும்படி (பிரமன் முதலிய) திரிமூரத்திகளாகப பொருநதிய புனிததனமை மிகத விநாயகக்கடவுளுடைய சடகர மநதிரததை, உனகு மலசமூகமாகிய வலிய வினையானது விடைபெறறுகொளளுமபடி தனிதருச சொலலுவோம எ - று (கக)

கடிதகி ருமபய னிராதியான நலகிருந் தீகைக
முடிதது ளாகியிம முதிராமலு முறறிய சாப
மிடிதது நீயானிய லாமவிழி யெனசசெயும பவமும
பொடிதது டிமபதத குருவெனன வருளொடிம புகலுவ.

(இ - ள்) மின்னலையுடைய பெரிய மேகததை வாகனமாகக்கொணட இநதிரனுகருப் பெரிய தீகைமுடிதது,இப்பழமையாகிய மநதிரத்தை உபதேசஞசெயக அது மிகச சாபததை யொழிதது (அவனுடலிற பொருநதிய) பெண்குறிகளேயெலலாம் விழிகளாக மாறசசெயயும பிறவியையு மொழிகும. திருவடிமைக கொடுகுமென்று, இருபபையுடன (அதனை) உபதேசிதது எ - று. (உ0)

சிவமெ லாநதிருஞ சட கரகர தீகைகை யோ டுதவி
யவமெ லாமதி,நது மணுட டிகளு முறைமையு மறைநதர்ள
பவமெ லாநதெறக கேட டவன பண்ணவ ரோடுந
கவமெ லாநிறை முனிவனைத தாழ்நதனன போநதா னல

(இ - ள்) மங்கலங்களே யெலலாங கொடுகுஞ் சடகர மநதிரதததை தீகைகை விதியுடன உபதேசிதது, தானபங்களெல்லாவற்றையு மொழிகததறக அடட டான முறையையுங சுறினா பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன தேவாகளோடுமெ, எலலாதசவங்களு நிறைநத கவுதமமுனியைவாத்தரழ்ந்து (விடைகொணடு) செறறனன எ - று (உக)

மேவடு ளாகமெலலாம வமருள வினணவா கேமா
னீடடு தியினை யிமையவ ரெனவரு முயன று
வாடடு வாரெனின மணமிசை வைகலுமப பல
மீடடு வாகக்கு மீகுமோ வெழுமையு நிருபா.

(இ - ள்.) உருகுமாஙகதராசனே! விருமபியவாகளுமெலலாம (அவாகளவிருமபிய) வரஙகளைகொடுகருந தேவேநதிரன் தேடிக்கொண்ட பாவதததை, தேவாக

ளைலிலோரும முயற்சிசெயது அழிபபாகளைருை, நாயிலை நாடோறுமப பாலரு சமபாதிபபவாகளுகது வழு பிறவிகளிலும அபபாவமகலபபா ! (அகவலது) எ - று.

கடவுளா குருவுருதுக கவுதமருபதேதிதகபட லம முறறிறறு.

ஆநதிருவிருநதம் - நறுசு

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னருளபெறுங கடவு ளாரகளுஞ
சவலையின மதிமிகு தமனி யபபெய
ரவணுமென மெழுபபடி யடிகளு மேருவைக
தவழ்நிரை மாமடிச சாரநது கூவுவார

(இ - ள) கவுதமமுனிவா கிருபையை யடைநத தேவாகளும, மயகமிலை லாத அறிவுமிகை பொனனின பெயரவாயநத பிரகற்பதிமுனிவனும எனகொறபடி மேருமலையை யடைநது, தவழகினற அலைகளையுடைய மகாமடுவைசசாரநது (பினவரு மாறு) கூபபிடுவாகளா எ - று (க)

ஓஒச தகதிருது வேயுமபா வேநதனே
மோழு வயிராணி யினனுயிரகருத தோழனே
மோஒ தயிதகியர் குலமொறுகுமு வீரனே
மோஒ மகவான வெளியு துதல வேணடுமே

(இ - ள) ஓஒசதகதிருதுவே ! தேவாகளுகரசனே ! ஓஒ இநதிராணியின இனிய உயிரதோழனே ! ஓஒ தயிததியாகுலததைச சங்காரிககுமவீரதனமையுடை யவனே ! ஓஒமகவானே ! (நீ) வெளியேவருதல (எங்களுகது) வேணடியது எ-று

சதகதிருது - நூறு அசுவமேதஞசெயதவன, சதம - நூறு, ருது - யாகம மகவான எனபதில மகம - யாகம (உ)

வெசசெனச சபிததுனை விடுதத மாதவன
பொசசமில கழனமலா போறறி நினனுளத
தசசம தறுபவ னருளொ டெயதின
நசசிய நாதா தாழு நணணினா

(இ - ள) கோபித்து உனனைசசாபமிட்டனுபபிய பெருநதவசியாகிய கவு தமமுனிவருடைய பொறமையிலலாத திருவடிததாமரையைத துதித்து, உனமனதி லுளள பயமொழியுமபடி அவரருளபெறறடைநதோம. (யாவருமு) விருமபிய நாதத முனிவரும வநதிருகினறனா எ - று (ங)

அவரவா புரிபிழை யகறதி நாவகைக
தவவெளி யுறைதகிறு றமக மேலைதெயா
கவலையு முடனறக கழுவு வாரஃ
தவவுவ துணைதகிடா தெனனிபபின மனனீ ன.

(இ - ள்) அவரவர்செய்த குற்றங்களை மனத்தில்விரகுவகையாக ஆராய்படம வெளியிடசொன்னலை, தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தைச்சொல்லுவதனி அதலைலான) தானபத்தையும் உடனே விலகும்படி யோழிப்பார்கள அதசனை ' அத ஊசை சொல்லாது மறைத்துவைத்தால அதிகமாகும் எ - று (க)

பரிசுரம புளாகதிரை பொழியும வீணையல
விரிபுகழ நாரத முனிவர சிலபுறம
பெரியவ நிவாமுலம சேரி நினைபிழை
பிரிவது செயலினி சிவணத கருதீத

(இ - ள) முறுக்கமைத்த கரபபுகளைத் தாண்டி இசை (மழை)யைபபெயயும வீணை(யாகிய மேகத்தின) உடைய பரநக்கீரதேவரையத் நாரதமுனிவர லெருக்வரும பெரியவர (ஆதலின) இவருடனே உனதுடைய குற்றத்தைச சொலலி அதினை யொழிதலசெயவது நினிசசெயயத்தகாத எ - று (ரு)

உருத்திரன மனறவி னுமைகன சீரழி
யிருத்தகு பெருவிர னுவந்து நாவழுக
னுருகெழு பாவமு நாணு மோமபிறு
னுருத்திரன சிருவரு ளுதவ படடசோ

(இ - ள) சிவபிரானுடைய திருமண மகோறசவத்தில, உமாதேவியின சோ பொருந்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாயந்த பெருவிரலே நானகு முகங்களையுடைய பிரமதேவனவிருமபிசசிவகடாசமருளபபெறு,சின,தெழுந்த பாவத்தையும நாணத தையுங காதனன. எ - று (கூ)

ஆகவ னீயுமின றகுதி னீங்கிடப
போதலுவ யிங்கெவப பலவா கூறலுஞ
சீதசோத காமலைச செறிமுட டாளினின
றேதமோ டிருதிர னிமபென றெயதினன

(இ - ள) ஆனபடியால், நீயும இபபொழுது பாவத்தினினறும விலகுமபடி இங்கேவருவாயாகவென்ற தேவர்கள சொலலவும, குவிசசிபொருந்திய நீரிலுள தாமரையின முடகளைநெருங்கிய தாளினினறு தன குற்றத்துடனே இநதிரன விரை நதுவந்தனன எ - று (எ)

விணகுடி வாழநகையா மேலுகன முருகறப
பெண்குயி சேரகுதல பிழையென றேறகிலா
கண்களைப் புதைத்தகனா கவிழ்நகிட டாசில
ரொண்கர நாடியி னுறவித தாசிலா.

(இ - ள) விணணுலகிற குடியிருக்குந தேவர்கள தமதரசனுகிய இநதிரன (தமகரு) நேரிலவர (க்கணடி, அவனுடலிலுள) பெணகுறிகளைகாண்பது குறற மெனறு சிலர கணகளைமூடிகொணடனர் சிலர தலைகுனிதுகொணடனர சிலர ஒளியகையை மூக்கினமேலே வைத்துகொணடனர எ - று

இநதிரன் தனனுடலிற் பெணகுறிகளைடைநதுளளமை சணட தேவர்கள செயலை இசசெயயுளாற கூறினர. (அ)

வலரி பருசெயரிழை வைகுக மகிரத
தலைவுபெலீ கலிவிசை வுலாகுக மகிரு
கலரிகி கலை பிகார கயிர வெழிபோக
குலரிய விதியுளி திகாணெடு வாக தலா

(இ - ள்) இங்கிரனுக சானசெயக குறுகுகை (பிரகாரமாக) சுகுறி, மங் திரசாலவுலாவுகினற எலீகாயுகாபோனற அறிஞனுகிய பிரகாபதிமுனி சென வெலிய மகிரகுகை, சசுதிரமீகை கண்டபிகார ஆபதமலாபோல (ஆவிந்து) சென வெலிய விதிமுறையாகப பெறுகுளிசுகண்ண எ - று

கலாகி - கலிலருகுகிருபபிடம. சசுதிரன (கூ)

திருகக மகிரு மகிரு செவியி லேறுபுய
வருகதி ரபபரும மருளி ஞிலினை
பிரருகுகிப பயனகாப்ப புலையி னிலைசிருநீ
அருகுக குமி யோனிக ளொளிர குலை ஞுயிலனை.

(இ - ள்) கிருசுகமாகிய சடகுரமாகிரமானகு தகுமிசெயியிற் புருகவும் தனனுக குநதபுசெயகபாவமானகு முனனே (கவுதமகூரிய உடனே) வருகு போல, கூடடிய பிரபோகனமுடையதாகி விமானவில் குற்றதகினறு விலகி, உருவமைகத பெணகுறிகளெலலாம பிரசாகிகினற கணகளாக மாறபபெறறனன எ - று

கவுகமரிடட சாபமுடனே சொடாகதாற்போல, பிரகாபதியினிடன சடக கரோபதேசம பெறறவுடனே அகுருகிகளெலலாம கணகளாயினவெனபது கருதது

அருகுகவ மெனறெடி மயிலகொள வெலலீன
கிருகுகிப வரிகள தெரபப விணனைய
சொரிருகுனை மலாகடுகி துயிறபு முகுகின
சரமையபப நிலைநிலை யாகி பாடி ரை.

(பி - ள்) கூரமையொருகுகிய வேற்படைதாகிய ருகுகுமாகுகதராகனே! எனனுடன அரியதவருசெபக முனிவாகள (பலர) திருகுதமாகிய அகிமாதிகளை கூற, தேவாகள மலாமாரி பெயதனர தேவதுநதுமி முழுகுகின தேவதாகிகள வரிசை வரிசையாகி நடனஞசெயதாகள எ - று (கக)

கிணனரர பாடினர கிளாகுத மாகுக
நிணனிசை புகழுருகுன நிறைருகி யேகினேயோர
நிணகினையில லாதயர நிலவி லாவி
வணகினையி லாமக வாயி னெருமெனறார

(இ - ள்) கிணனராகள பாடினாகள சொலலிய மாகுதாகள இனிய நீரதி யைப புகழ்ந்தாகள பிறர இங்கிரனபணிந்தது, ஐயனே! உனனையிலலாமல, சகுதிர வொளியிலலாத இரவுமஃதாயிலலாத முழுகுசையுமாகிலு மென்று சொலலினான எ - று

மாகுதர - அரசனுகுகு மனைசியமாதருகுகும பிறகுது பிர வீரகுதபபடுவோர.

அவனிப மகனறருளு சமிவா குகுகளே
யெவவிவரு முனிவரேறு யுலபபி னுபபரா
லெவவகைய பெருமையு மிலையகது வீனைத
தெவ்வழி வசிரவ செபபித் தாழ்குனனை.

(இ - ள்.) பொறுமையொழிந்த மனத்தையுடைய முனிவர்களே! நோக்கி, ஏவ கொருமுனிவரும், கெடுதலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும்பொருந்தி யுளளீர்களென்ற, பகைவரைக்கொலலும் வசிராயுதமேந்திய இந்திரன்(உடசாரமாத தை) கூறிப்பணிந்தனன். எ - று (சுரு)

தேவரை நோக்கிச்செப்ப லுற்றனன
ரூவறு கவுதமன சாபந் தீர்வகை
யாவது புரிந்தனீ ரஃ்தி றந்திலேன
மேவுகை மாறுமக் கில்லை வினவினும

(இ - ள்.) தேவர்களே! நோக்கிச்சொல்லினரூன கெடுதலற்ற கவுதமமுனிவ னிட்ட சாப மொழியுமவ்வகையாக யாது செய்தீர்கள்? அதனை யறிகிலேன உங்களுக்கு (இவ்விடத்திலேயேயனறி) தம்தேவருலகத்திலும் பொருந்திய பிரதியுத்தி (செயவதற கொனறு) இடையாது எ - று (சச)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருடபட
மூண்டக ராளத்தின முழுகி னேறகொளி
மண்டிய வாயிர மலர்க்க ணலகின்னீர
கொண்டன னலமெலாங குளிர்நத வாணுளீர.

(இ - ள) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகள மிகவும் இருளபட, தாம ரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட னெகருப பிரகாசமபொருந்திய (தாமரை) மலர் போனற ஆயிரங்கண்களாக கொணிதீர்கள குளிர்ச்சிபொருந்திய வாளுலகிலுளவா களே! (உங்களால) நண்மை முழுவதையுங்கைக்கொண்டேன எ - று (சரு)

இனனுமீ ரமபினை னெருளபெற மினபுற
நனனரமா தவங்கண்ற றலத்திற்றுறமிய
பினனாவா னுலகிற்பப மீபணு மேனலான
முனனாநான மீபணுதன முனனி லேனமீரா

(இ - ள) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைபெறாது இன்பமடையும்படி நலல நிறைந்ததவங்களைப புணணிய தலத்திலே செயதபிறகு,தேவ லோகத்தை யரசுசெய்வேனலலாமல, (அதற்கு) முனனே நான அரசுசெயவதைக கருதினேனலலேன எ - று (சஅ)

நீயிரக ளனைவரு நெடிய வானிடை
மேயினர வதிபிறை விளைத்த கறபக
மாயிரும பொருளசிலா வடிநு நல்குகென
நாயிறம விழியினு னவளைப மீபாகணினன

(இ - ள) நீங்களெலலோரும பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ செயயுங்கள (உங்களிற) சிலர் மணமைநத கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்ந்த பொருளகளைக கொணடிவரது கொடுங்களெனறு, ஆயிரங்கணகளையுடைய இநதிரனகூறி, அவர்களைச்செலலவிடுதனன. எ - று. (கள)

இநதிரன்பபதசமபெற்றபடலம முற்றிற்று.

ஆநந் திருவிருந்தம் - நநிநக.

இந்திரன்பூசித்தபடலம்.

இதமபுரியுற தேவரகளு மிருடியரு நீங்கியபின
கதமபவனத நிடையிகக காவலபுரி வினவவாகே
னதமபலவுற தீபலவு மொனருறை தோனவவின
சிதமபுதெறு மொருதிதகத திகழ்தரகணட தையமிகதா.

(இ - ள) (அமரருலகைக)காவலபுரியுற தேவராசனுகிய இநதிரன, நனமை யைசெயுற தேவாகளும இருடியர்களும(தனனைவிட்டு)நீஙகிசசெனறபிறகு, கசமப வனதிறி செனறு, நதிகளபலவுற தீகள பலவும ஒனறுசேரந்தாற்போல, குறக கினரருகுநியை யொழிகரும ஒருதீர்த்தம் விளஙகுவதைப் பாரதது, அதனைச மீபித தனன எ - று

சிதமபுதல - குணமினமை (க)

அத்தடகதி லமராதருமாகாய கஙகையுஞசாத
துதகமனத் தடகளையி னெனிரபவிகக லெயிருமித்
ததகணையெய் கைக்களிறறை யாகமதின வழிநிறுவி
யெதகதைய பொருளகளினு மினிதுறபபூ சைகளாறறி

(இ - ள) புனிதனன இநதிரன அந்தத தடாகதிலே, தேவாகள் கொணடு வந்த ஆகாயகஙகையையுஙகூடடி, அத்தீரதக களையிலே பிரகாசிகினற பளிஙகுக கலலால திருவாலயநியமிதது, (யாவாகரும்) தனதையும ஐநதுகரங்களையுடைய யானை முகககடவுளுமாகிய விகாயகபெருமானை ஆகமமுறையாகப பிரதிடடைசெய், வவ் வகைப்பட்ட பொருள்களாலும இனிதாகப பூசைகளசெயது. எ - று.

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள சூளகம் (உ)

வாயிலினிர தியமவழங்கா வகையடகுகி நாசிநுனி
காயொளிகபட கடைநிறுவிக கவினறுமா தனபவைகி
யாயிரமாண் டாறெழுதத யனுடடிபபி னெறுஙகுணிதகான
மாயிருமா மறையயிபா மதகைமுக னடிநினைகே

(இ - ள) சிறந்தபெரிய மகாவேதஙகளநியாத மதஞ்சொரியும யானைமுக முடைய விநாயகக்கடவுள திருவடியைச் சிநதிதது, வாயிலின வழியே இநதியஙகளப புறஞசெல்லா தடகி, நாசிமுனையிலே பிரகாசிகினற ஒளியையுடைய கட்கடையை நிறுதது, அழகுசெயயும ஆதனதிற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ சடசகரமநதிரதி தை அநுட்டிபபுக கிரமமாகக கணிததனன எ - று. (ஊ)

நிததலும்பூ சணியிபறமி நிராகாரத தொடுவைகிப
பததியிறை யினானித்துப பயனறுமாக நிரஙகணிதது
கததவுளத தினஞகிச சுரராசன் றவமபுரிய
வததிமுகன பேரருளகூர தவனெதிரதான மினன்மாதோ.

(இ - ள) தேவராசனுகிய இநதிரன நாடோறும (இவ்வகையாகப்) பூசை செயது, ஆகாரமிலலாமலிருநது பததியுடன நியானஞசெயது, பயன்தரததக்க மநதி

ரதத்தைக்களித்து, புனிதமான மனமுடையவளுக்கித தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள பேரருள மிகுந்து அவவிந்திரனுக கெதிரே தரிசனஞசுக் தருளினர் எ - று. (ஈ)

தவளமதி புனைநிறமுஞ் தரதிசைபோத தொளிரீதெசுங
கவளமக சுரிமுகமுங் கதிர்மணிமா லிகைவளைகதுக
தாவளுமொரு புழைகரமுங் தோணன்கு மணிகதண்டைத
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற சேவடியு மரைஞாணும.

(இ - ள்) வெள்ளியசக்திரணையொத்த நிறமும், பத்தத திசைகளையு மூடிப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவளங்கொளளும் மசயானையின் முகமும, பிரகாசிகினற முத்தமாலையை வளைத்துத் தவள்கின்ற ஒபபாறதுதிகைகயும, நானகுதோளகளும், இரத்தினதண்டையும் பிரகாசிகினற சதங்கைமாலையும பாதசரமுமணிந்த அழகிய திருவடியும, (பொன) அரைஞாணும எ - று

கவளம - யானைகொளளுமுணவு அல்லது வாய்கொணடவுணவு

இதுமுத விரணடு பாடலகள ஒருதொடர் (ஙி)

அங்கதமும் வைரமாயி னனிகருமுப புரிநூலும
பொங்குகொளிகித திலவிடமும பொலிந்தவர கனதிதாடையு ஞ
சொங்குகிரி னிருளரிகருங குண்டலமுங திகழ்முடியுங
தவருருவி னெதிரினின ற தவேவேவா சவன்கணடானன

(இ - ள்) அங்கதமும, மலைபோன்ற மாபிலணிந்த உபவீதமும, ஒளிமிகு முத்தமாலையும, அழகிய இரத்தினமாலையும செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப போல இருளையகறறுங குணடலங்களும, பிரகாசிகினற கிரீடமும (கொணடு) தமது சூருவாகிய பிரசாபதிமுனிவரைப போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இந்திரன தரிசித்தனன. எ - று

அங்கதம - தோளணி (சு)

பிங்கபிரங்கருகனபும வெளவுகலு மூடனறினறக
கொங்குகிருகை கிரமேறக் கணணெனவா தனக்கிதழுகு
தங்குமுறை யாலவணகித் தணடமுமிட டெதிரடித்துப
பொங்குமற வலமவருது புகழெழுகதப் பாடினனை

(இ - ள்.) மேம்பட்ட பொருகருத்தும ஆசையும் அச்சமும உடனே உணடாக, இருசாதகங்களுஞ் சேர்ந்து, கிரமிகையேறத்துணுக்குற்று ஆசனதினினறெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்த (சாஷடாங்க) தணடனசெய்து, எதிரே (ஆனகதமேலிட் டால) நடனஞ்செய்து, குற்றமகல பிரதக்கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த் தியை யெடுத்துப் (பினவருமாறு) பாடினனை எ - று. (எ)

வேறு

அவிவாய் விளங்கு மொளிபாகி யெங்கு மசைவற்று நினற நிறைவாயக
ருவிபாகி யின்ப முதலீ யிலாத குறைவறற வினப மயமாயச
செவிவான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோனை யானும வணிவேனை
வெவுஞான மான திருமேனி கொண்டென வீழிகாண முனனா வரலால்.

(இ - ள) அறிவாகி விளைதரு கெஜோரூபியாய, எல்லிடத்திலுரு சலன நினநிகனற பூரணமாய, குறி முதலிய இனபமுதன முடிவிலாத குறைவற்ற இனப மயமாகி, நெருங்கிப சிரிலமுலடபால னேற வலலடகுடைய தேவரீரா, சுத்தஞான மான திருமேனி யேகி எனகணகள காணுமபடி முனைன மெயபூரித்தருளியதனால, அடியேனும பிரதகடணஞ செய்வன எ - று (ஆ)

இருணமூழகு கணினின மலமேகவ லகதி னிதமிலாமி னினறு வயிரகட
குருவாதி மூனறு முனமுயகக வறறி னுளகாம வீகார லெகையா
லிருதேவு கனம மிசசனித தருகது மிறைசியாபை யா னு மெபரிசி லாலை
வெருணமாபை நீகக திருமேனி கொணடென விழிகாணமுலை லாலால

(இ - ள) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளினமூழ்கிய கணகளின மலமேகலாகி னிதமில்லாமல நீனற உயிரகளுகக ஈருவமுசலிய மூனறையுமுனனளிதது அவரு ளுளதாகிய விசாரவகையால, வேறறிய இருவலகக கனமகக்கூடியமிசைவிதது நீக ரச செயகினற தலைவராகிய கணேசபபெருமை நீ மயகக மபாரு நீய மாயையை யொழிதத திருமேனியோகி எனக கணகள காணுமபடி முனனே மெயபூரித்தருளியதனால, அடியேனும (இவவகையினரெனறு அகைக) கூறுவென எ - று (கூ)

வாதங கடநது பலமாயை கலம வகைபுங கடநத வைதிரபு
மேதகு கடநது பொருளினால நு மினறி யெழுநல பாமய நுயிரினா
போதங கடநது துரியங கடநத பொருளாலையா லறு முணரவெனை
வேதங கடநத திருமேனி கொணடென விழிகாண முனைவா லாலா

(இ - ள) வாதஞசெயதலேக கடநது, பலவகைபபட்ட மாயாகனமவகைகளினை யுங்கடநது, அவைவெசயகினற தனபங்களேயுங கடநது, ஒருபொருளுமலாமல தேதனறுகினற மயக்கமபொருநதிய உயிரினை சற்றபோதமுங்கடநது, துரியததீதவமுங் கடநத பொருளாயுளள தேவரீரை, மேலுங்கடகூறபபட்ட திருமேனியைகொணடு எனகணகள காணுமபடி எனமுனனே மெயபூரித்தருளியதனால, அடியேனும (இவ வகையினரெனறு) அறிவேன எ - று (கூ)

வெஙசட களிறுமின மகவான முதிகலு விழிநீ ருகுகது ஞரச
ஙிகளு செலுகதி யெதிரவாது நினற திகழமுகனை வேழ முகவ
னிகுறறு நீரப செபமாதி யான மிகயங களிதத னமிலாபி
பொஙகுறற காதல வமவேடட நினறு புகலினனை வேதது மவனே.

(இ - ள) கோபகனனேயுடைய (ஐராவதமெனனும) யானையை வாகன மாகக்கொணட இநதிரன (இவவாறு) தோததிரஞசெயத, கணணீர்சிநதி மனமுருக, ஙிகலுகானமூறாது அவனெதிரேயெழுநதருளியிருநத விளகக பொருநதிய நிரி தேததிராகனேயுடைய விகாயகக்கடவுள நீ யிகழ்கூகைது செயத செபததிறகுரு நிறைத தியானததிறமும மனஙகளிததோம இனி அதிகரிதத காதலேயுடைய நீ விருமபிய வ்ரததை யிபபொழுது கூறுகவென, அவவிதமிரன கூறுவான எ - று (கக)

போகததி ஞலு முணரப படாமை யுயாஞான யோக நிலேயோர
பாகததி னினைறு படுகின்ற பாத பதமங கெடாது புரியும
யாகததி ஞன பயஞ் துறகக மெளியேற களிதத யதுவும
போகததின மலக விடாினறி னினறு புகழ்நீ மாஞ்ம வகையில.

(இ - ள்) யோகத்திலும் அறியப்படாமல் உயர்ந்தஞானயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகதநிலையே ஒன்றைப்பெறுகின்ற பாததாமரை, நீங்காதசெய்யும் யாகத்திலுள்ள பயனுகிய சுவர்காகலோகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தில் மிகும்படி தன்பமில்லாமலிருந்து, ஈதத்தியுடன் அரசுசெயயும் வகையோடு (அதுக்கிரகிக்கவேண்டும்.) எ - று. (கூ)

மூன்சீன பெனகத மறைபோனு மிரத மொழியா றெழுத்து மனுவைத்
தன்னு தரத்தி னுரைசெய்து நீயித தணிமக திரததை யொழியின்
மன்னனு விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறுத்து மதனைப்
பின்னே மறந்து பிழையிற் படர்ந்து பெரிதான துன்ப மடைந்தேன.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடக்கரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தனஞ்சையாலுபதேசித்தது, நீ இந்த ஒபபற்ற மந்திரத்தை விடித்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனகுப்பொருந்தாதெனறு வறபுறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்செனறு பெரிதான துன்பமடைந்தேன எ - று.

பெரின்னே னுரைபப விடாமுற றகன்று புகழாயி ரஙக ணுடையே
னின்னு றெழுகதை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாறறி வரத பரிசா
லின்னு தாகி யுரையாத தாகி யுறலிற படாத பொருணீ
யென்னு நினற வருளா லெனகு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ - ள்.) (எனகுருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக, துன்பமுழுவதுமகன்று, புகழதாக ஆயிரங்கண்களையுடைநத அடியேன தேவரீருடைய சடககர மந்திரத்தைக ணணிதாதப் பூசைபை மிகுதியாகசெயதுவந்த தனமையால், நினைக்கப்படாதாகியும் சொல்லபபடாததாகியுமு பரிசிகபபடாததாகியுமுள பொருளாகிய தேவரீர் என்முனனுகி யெழுநதருளிய திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கின்றது ' எ - று (கசு)

கேடா மெவைக்கு மூலுகா ரணஙகள கிழவோய பதத்தி னிறையன
பாடாமை யாகு மதனு லெனகது னடிவாரி சதத்தி லுழுவல
யீடாமை வேண்டு மதுவனறி யுளள விழைவுபகரு மிவருன வடிவுக
கோடாத சிநதா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு மூகாகு மூறுக.

(இ - ள.) தனமாகிய வெல்லாவற்றிறகும் பொருநதிய காரணங்கள், யாவுமுடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைநத அனபைச செலுததாமையாகும் அனதால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையிற பகதி அழியாமல (கொடுத்தருள) வேணமென அதுவல்லாமல, மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுகரும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திறகுச சிநதாமணிவிநாயகரென்னுந திருநாமமுண்டாக வேண்டும். அபபெயரே [சிந்தாமணிநகரமென்று] இநநகரதிற்கு மூணடாகுக. எ-று.

நீரத்த தனக்கு மிடமேர் சிறக்க திகழூர்க் கதனமி யெவரு
மோரக்குங் கதமப நகரென்ற பேரு முறுகிறக ஞரில் வதிவோ
ராக்குந தடத்தி னணலாடி வோருன னடியிண கிறைஞ நுறுவோர்
பாக்கட் பிரசு பயனுன்கு மாக பகவானெனப்ப காதலும.

(இ - ள்.) இக்கீர்த்தத்திற்கும் (சிந்தாமணி கீர்த்தமென்று) இட்டபெயர்விளங்குக. அதுவல்லாமல் நகரத்திற்கு வேண்டும் விரும்பத்தக்க கதம் -

மென்றியபயரும் பொருந்தசெய்க. இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிகினைற இதிகாத்
தத்தின் நீரில மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாசுவகோப பணிவோரும (ஆகியவிவர்
கள) உலகிறசிறந்த புருஷார்தகுணகளையும் பொருந்துக. பகவனே! என இந்
திரன்கூறவும எ - று. (கக)

இறைவன புகனற வரமுங் குறக்க மிடரின்மி யாளுமவமு
நிறையக கொடுதது மறையக கதிகருகு நெடுவச கிரகை மகவான
குறையற்று மீடடு முயபூசை யாறறி குலவிப புரிந்து கிடைபெ
றுறையுற துறகக நகரெயதி யனபொ டரசாடகி செய்த ருளினன.

(இ - ள்) கணேசபெருமான (இநதிரன)கேட்டவரஙகளேயும,சுவாகாகேளா
கத்தை யிடையூறினறி அரசுசெயுமவரதத்தையும பூரணமாக கொடுதது அருளா
ஞானமாக, ஒளிவிடிம மெடியசசிதாயுதத்தை கையிலெநதிய இநதிரன (யாதொரு)
குறையுமினறி மீணடும சிறநத பூசைமுதலியவறறை ஆனபுறறுசெயது விடைகொ
ணடு, (புகழ்நதி) சொலலுஞ சுவாகக நகரமடையடைநது ஆசையோடி அரசாட்சி
செயதிருநதனன எ - று (கஎ)

அவவாறு பூசை பெயதீராடி கொணட வமலன பாதஙகள சரணு
வெவ்வாறு மெயதி வழிபாடு பெயயி னிடராள நீர வாழுரு
செவவாயமை யோடி பெறுகிபமி யெலலாறு நிலையற வீணை முனிவவ
றெவ்வாடு மேலுலக யரசற்கு நலகு பெரிவிதத கனற னனறார.

(இ - ள) அவவனகையாகப பூசைசெய்து திருகாமசதுடனகொணட மலரகித
ராகிய நிநதாமணி விநாயகா நிருவடியைச சரணுக எவவகையுஞசென்று வழிபாடி
செயதால துனபஙகளமும, செலவிய சதுரியத்துடன பெருமையெனறு, தடவு
கின்ற வீணையேநதிய நாதமுனிவர, பகைஞராகணடுஞ்ச வேறபடைதாஙகியகை
னீயுடைய உருகுமாஙகத மனனனுக்கு நனருகவுணாதி (அவவிடதத்தினின்று) நீங
கிசசென்றனர. எ - று

பெறுகிறறி எனறதில, இல - ஆறறலுணாதமும விகுதி. (கஅ)

இநதிரன பூசிதபடலம முறறிறறு

ஆநந் திருவிநாயகம் - நடுநிலை

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்

திருகதி லாமுனி செலலுமுலை
றருக்கி வாழகம ராயினை
துருகக மாதிது நீதிதுநீ இ
யுருக்கு மாஙகனீ யுறறனர

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் ஏகுமுனனரே,களித்துவாழுமியற்
கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினாரயுளளார துருக்முதவியவிடங்களி
லெலகும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதனபால்வந்து சேர்நதனர. எ - று.

தூபி - தூவி. தேடி[illegible]இத் தூபி - மிகுதிபற்றிவந்த அடிச்சு. (க)

கவடடுக சானிற கதழ்நதமான
சுவடடுத தாரிது ரீஇயது
சவடடி ஞயகித சாரநதென
குவடடுத தோளவ கூறெனரூ

(இ ள) கொமபுகளையுடைய வனதநில விளாநதோடிய மானின சுவட்டு வழியே (தொடாநது) தேடி, அதனை வேடையாடிய வுனகரு இதநதிமைவினைகது யாதகாரணம ? மலையையொச்ச தோளையுடைய உருகுமாஙகத ராசுனே ! கூறுக வெனரூகள எ - று

கவடி மரகொமபு சவடி - காலடி குவடி - மலை (உ)

வெறறி வீமன விறலமக
னுறற துறறவாச சோதினை
னெறற மிலபொரு ளாஙகுறப
பறறி யேஇனை பானமையால

(இ - ள) வெறறிவாபதத வீமராசனுடைய வலிதஙகியமகளுகிய உருகுமாஙகதராசன் மடதத வீரதநாததனைத தனனிடம வநதவாகளுகுகூறினன குறற நிலலாத உணமைபபொருள ஆஙகடைதலால, அதனைத தருதியோடி கடைபபிடித துச செனறனன எ - று (ங)

பொறமபு குழறதுபு கைகெதிரி
லெறமபு வெஙகடம வீணடிதேன
றறுமபு பூமபொழில சாரநதவக
கறமப மாகரி கணடனன.

(இ - ள.) பொறம்புகுழறது புகைநது தீயானது சுடுகினற கொடிய காட்டைக்கடநது தேனறளிகும் மலாசோலை சேரநத அநதச சிறநத கதபபகரதனைத தரிசிதனன (உருகுமாஙகதன) எ - று

பொறமபு - மரபொறு (ஈ)

சீரகரா போறபுரிந தாமணித
சீரகத வீரகதெரி சிதநதுசோய
தீரதகல செயபுரிந தாமணி
சீரதத நீரபடிந தாடினன

(இ - ள) புனிதமானவாகள தநதிசெயயுஞ சிநதாமணிவிநாயகனைத தரிசித்து, (எலலா) நோயையுமொழிதத்ருளசெயயுஞ சிநதாமணி தீரதநீரிலே மூழ்கி ஸ்நானஞசெயதனன (உருகுமாஙகதராசன) எ - று (ஙி)

கருக்கி வெணணிறங் காடடி மெய்ய
முருக்கு நோய்கெட முன்பெய
நிருக்க நலலெழி லெயதினு
ளுருசகு மாஙகத வுதிதானை.

(இ - ள்) கருகசசெயது வெண்ணிறததைக காட்டி உடலேத்தனபு செய்யுக் தொழுநோய் செடவும், உருகுமாஙகதனெனனும பழையபெயர் (நீலேபெற்று) இருக்கவும், உருகுமாஙகதனுகிய உதுமன நலல அழகை யடைநதனன எ - று. (சு)

செயிர றுகருஞகிங தாமணிப
பெயரவி நாயகர பெயருப
கயாணி லாதமெய யனபலுய
மயிரி பூசைவ யகஙினை.

(இ - ள்) குறறகதை பொதிக்குஞ சிந்தாமணியெனனும பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய வீரக்கழலணிநத பாதங்களில், மயகமிலலாத பூசனையச் செயதனன சோபிலலாத ஞானமயனபிளையுடைய வீமராசனே! எ - று (எ)

அநத லுளாகக ருமபொருள
கிநதி லுலது ரெவவியின
வநது ளாகளவி மாலமே
டுநதெ ழிபகணத மேபாகிலா

(இ - ள்) வேதியாகளுகரு அருமபொருளபோ (தசானமாரியாக)ச் சொரிந்தனன ஆசசுகாலதசில மிகக அழகினையுடைய கணனாதாகள சிலர விமானததிடன (ஆவிடம) வநதாகள எ - று (அ)

வேறு

அநதலே நினற வேநதற கருகணந நலேவா சொலவா
நிநதலேக கணேச குணடத திருமபுனை பேரய்நது முகணா
விநதகக களிறறினை பூசை விளககினை யாத லாலே
வநதமை வுனது மேனமை யொருவாகரு முகாகதொ ணேத.

(இ - ள்) அரிய கணனாதாகள் அவவிடத்திலிருநத உருகுமாங்கதராசனுக்குச சொலலினாராகள உதுமனே! இவவிடததில, கணேசரோதநதிலே மிக்க நீரினமூழ்கி, கிரிநேதநிரங்களேயுடைய ஞானசொரூபியாகிய சிநதாமணிவிநாயகக கடவுளுடைய பூசையைசசெயதனேயாதலின, உனனுடைய சிறபபை எடுதது சொலல ஒருவருகரு முடியாது எ - று (கூ)

கொஙகவிர மாலேத தெயவக கோலமார விமானமேறி
யைஙகர னுலக மெமமோ டடைமதி யென்றாகெடபெ
சிஙகவல லேறறி னுனனரு செருஙகள முழுகருநதிணமே டா.
பைஙகழ லரறு நோன்றாட பாதநிபன பணிநது சொலவான.

(இ - ள்) மகரநததோடு விகசிதத (கற்பக) மாலையணிநத அழகுபொருந்திய விமானததி லாரோகணஞசெய்து எங்களுடனே நீநது நிருகோஙகளேயுடைய கணேசப்பெருமானுலகததை யடைகவெனறனர. வலிய ஆண்சிஙகதைப் போலப் பகைஞர்களது போகக்களததைக கலகருகினற வலியதோளேயும பசியநீரக்கழலொலிகரும பெருமைதஙகிய தாளேயுமுடைய உருக்குமாஙகதமனனன அநனகடெடி (அருகணநாதாகளோப) பணிநது இதசால்கினருன். எ - று.

மதி - அசைச்சொல "மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியமானவீ யாழமூனனீலையசை" என்றது சூத்திரம் (கம)

•வேறு

நினமயசிற குணவகண்டா காரசசசி தானகுதன சேர்ந்தோர தமமைத் தனமையமாக கிழமுதலவன காரணந தீதனவன றலைமை சாலற நனமைதரு மருளெனகே நாமெனகே நானபுரிந்த தவங்க ளெனகே யெனமன மெய கேயெனது பிறப்பெனகே யெனனுடைய பதநியெனகே.

(இ - ள) சினமயனும, சிரகுணனும, அகண்டாகாரனும, உண்மையறிவா னந்தருபியும, தனனையடைந்தவரகளைத் தனமயமாகச செயயும் மூதறகடவுளும், கார ணஜீதனுமாகிய அககணேசபெருமானுடைய மூதனமை மிகக நனமைபொருந்திய திருவருளெனகே அடியேனெனகே அடியேனசெயத தவங்களெனகே அடியேன் மனமெனகே அடியென பிறவியெனகே அடியேன பதநியெனகே எ - று.

சின்மயம சிறகுணமென்பவறறில, சித=ஞானம அகண்டம=கண்டமில் லாதது ஆகாரம - தேகம சசிதானநாம - சத+சிதது+ஆனாதம கணேசபெரு மானுடைய உயாவைகுறிகக "அவன தலைமைசாலற நலமைதருமருளெனகே" என றும், தானும தனதவம மனம பிறபபு பநிமுதலியவறறின தாழவுகுறிகக 'நாமெனக கே * * எனனுடைய பதநியெனகே" எனறுங கூறினார (கக)

பணடுபுரி தவங்காறு மிகதடகநி னீராமிம பலதங்கி ணைறு மண்டாகிதாழும பெருங்கனைதிரு நுங்கடொரி எனமடி யேறுகாயிறமெலவீன மண்டுபெரு கவமாறறிச சாருகா சினியோடு மருவி யீம [னெனறான. ஞாடையி னுயிர்தனவே யிலையவரை யொழிந்தெவவா றுறுவே

(இ - ள) பூவாநதிறசெயத தவதினாலும, இகணேச கீரதனதில சூழகிய பலதினாலும உஙகளுடைய சரிசனமெனகருக கிடைதது. சூவாகளும வணங கததகக பெருந்தவமுடையவராகளே! (எனறாயாகிய) சாருகாசினியுடன வீமராசன் பொருந்தி யிருங்கிய பெருந்தவருசெயத எணணேபபூமியில (மானுகப) பெறறனா. (அவாகட்குருதுவேன) வேறொருவருமிலா அவாகளே யெவவாறு விலகிவிடுவரோவே னெனறு (உருகுமாறகன) கூறினன. எ - று (கஉ)

அறங்களாரும பெருங்கணக்கோ ரதுகேட்டுத திருவுளதது தலாசசிகாடடிக கறறகுநிரை பெருங்கடலசூழ கணணனருளமபுரகருங்காவலோயகே ணிறறுங்களாபன மலரனிரந்த வித்தி தததத தவாதமமை நினோதுதோயாது பிறகுதருப் பணமபுரியி னவருமுடன வருவரெனப பேசி ஞரால.

(இ - ள) தருமம வினைகரும பெருமைவாயநத கணதலவாகள அதனைச செவியேற்றுத தமது நனமனததுளள மகிழ்வினை வெளிபபடுதது,மறறினற அலகளே யுடைய பெரியகடல்சூழ்ந்த இடமகளற உலகத்தைக்காகரும உருகுமாறகத் மனன னே! கேடபாயாக நம்மை வினைகரும பலமலாகளையுடைய இந்ததிரதத்திலே அவா களைகருதிஸ்நானஞசெயது, வினங்குகினற தருபபணஞசெயதால அவர்களும் உன் னுடனே வருவாகளென்று சொன்னார்கள. எ - று.

கணங்குதல - சுழலல. (கங)

கணங்களுரைத் தமைகேட்டுக காவலனு முடிநதபசுந தருப்வை னைகதிட்
டிணநகுகருப் பையுமானுய தருபபைமக ஞயுமிருந கினறய வேத
னணஙகளுபபப் படைதநிடபபட டாயாரைக குமிதனுன்னி யாடடி ஞனும
பிணங்கறுநன் பபனவாகருக கொடுகினறு யெலப்பேபிப பிருநீ ராடடி.

(இ - ள) கணததலேவாகள் கூறியதைககேட்டு, உருகுமாகதனும், மூடி யிட்ட பசியதருபபையை வைதது, பொருந்திய தருபபையுமாயிரு, சருபைமகளுயு மிருக்கினறனை, பிரமதேவனுல் தன்பமொழியபபடைதநிடப்பட்டனை எனனா நினை தது உனனை நீராடடினுலும அவாகட்குக் குற்றமறற கலலபலனைக கொடுகினறனை யெனறுகூறி, மிகக நேரலபிடேகிதது எ - று.

"தருபபையு மானுய தருபப மகளுயு மிருகினறாய" — எனறது நீயே மூதநியும மூதநிமானுமாயுளனை யெனறறபோலும் (கச)

தநதைதாய் முதலோரைக குமிதநதறும புனறறீர்த்தந தானு மாடிச
நிநதையறற மகிழ்வோடுக கரைபேயமி யருளசெய்த நிவவு கலயா
ழுநதணு ளணிவியகது நீரதநதசை மிகப்பேரற்மி யமல முறறுனை
வநதளாா தாமுமநி னுடனுடிந தெயவவுரு மருவி ஞரால.

(இ - ள) உருக்குமாகதனும தாதைதாய முதலானவாகளைக் கருதி நல்ல கணேசதீரதநிலே மூழகி மனதநினைறெழியாத கவிப டன கரையிலேமி, தனகது அநுகநிரகிதத தடவுகினற கலல மகநிவீணையேயகிய நாரதமுனிவனைத தியா னிதது, கணேசதீரதததைத தநதிசெய்து புனிதமாயினன உடன வநதுளள தேவ காவலா முதலியவாகளும அநதீரதததில (அவவுருகுமாகதை) உடனமூழகித தெயவவடிவதைத யடைநதாகள எ - று. (கர)

மறுவுமுமங கினிதிருநத கணேசாதிரு வடிபபுரை வையகித தேசு
முறுதுவிமா னதநதிநத தேசீனையோடி மொருங்தேசி மூடிகொண பனன
னுறுதியோடி கவுணடினிய நகாசாரதது தானபல னுயிரதிதா ராதி[தா.
பெறுமுறையிற கொளகதொடுதநான தேனகளு மவரவரு குப பேனிபீர

(இ - ள) கிரீடமணிநத உருகுமாகதை மன்னன மீணடும அவ்விடதநில் இனிதாக விருநத சிதநிவிநாயகபபெருமானுடைய திருவடியிற பூசையைசெயது, தனனேயதித தசேனையுடனே, ஒளிவீசும தெயவவிமானதநில ஒனறுகறி, உறுதி யோடி கவுணடினனிய நகாததையடைநது, பெறறோா முதலானவாகளுகுநத சான பலனைபபெறுமுறையோடு பெறமடடி கொடுதானன தேனை காவலாகளும (தமகடங கடகுரிய) அவரவாகளுகு விருமபிகதோடுதாகள எ - று. (கக)

ஈபபெருமான திருவருளால வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வநதப
பமபுரக ரரசாளும வீமனமுத லோரெலலாரும பணிநதங கெய்தி
யுமபாகொழு வுருகுமாங கதனோடுங கணேசாதிரு வுலகளுசோநதா
நமபியசீா வியாதமுனி யுமிவாயென் றலரிருநதே னவிற்மி ஞரால.

(இ - ள) எமது பெருமானுகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ் வேறுகிய விமானஙகளை வநதடைய, அநத வளநெருங்கிய கவுணடினனியநகரததை யரசுசெயயும வீமராசன முதலானவர்களெலல்லோரும வணங்கி அங்கடைந்து, தேவா

களை பணிபுமபடி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தாகள். மிகக சோத்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினன. எ - று. (கஎ)

அருந்தவத்து விசசுவா மித்திரனீ வீமனுற லாதி யாகத்
திருந்துமக னெடுமுத்தி சோந்திடித லீருகத திகழா நினற
பொருந்துபல சரிதமுங்கேட்டனீசோம காந்தவினிப புகலக் கேளாய் [ன்.
பெருந்தவத்துக கிருச்சமதனுபாசனீயென றுரைசெயவான்பிருகுமேலோ

(இ - ள) அரியதவத்தையுடைய விசசுவாமித்திர முனிவனே வீமராசன் அடுத்ததுமுதலாகத திருந்திய தன மகனுகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன (அவன) முத்தி யடைந்ததீருக விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரித்தங்களையுங கேட்டனை,சோமகாந்த ராசனே' இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ சொல்லக் கேட்பாயாக வெனறு, மேலோனுகிய பிருகுமுனிவன சொலவானுயினன எ - று.

சோமகாந்தன பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல யாவும பிருகுமுனிவரா லேயே சொலலபபட்டனவென்றும, பிறசரித்தங்கள இடையிடையே அவவவராலே சொலலபபட்டனவெனறுங்கொளக. (கஅ)

உருக்குமாங்கதன முத்திபடைந்தபடலம முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - நூளள

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருகுகொண் மாமலரி னுனைமுக நோகுகி மடமை
முருகுகி மேதகுவி யாதமுனி முனள வனமுன
முருகுகு மாகதனெ ழிந்தபினமு குருதை யுறுநோய்ப
பெருகுக மெனவனமொ ழிந்ததது பேசு கவென.

(இ - ள்) வாசமபொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைபபாராத்து, அறியாமையை யொழிந்த மேமபட்ட வியாதமுனிவனுகிய பெரியோன,முனனே உருக்குமாங்கதன (இணங்காது)சென்ற பிறகு, முருகுதையென பவள் பொருந்திய காமநோயபபெருகக மெவவாறகளறது? சொலவாயாகவெனக கேட்க எ - று

முருகுதையுறுநோயப பெருகுகமெனறது உருக்குமாங்கதன சாபம்பெறற படலத்திற் கூறபபட்டளது. ஆங்குக கண்டுகொளக. (க)

முள்ள ரைக்கமல நாணமலரி னுனைமொ ழிகுவான
றள்ளு மெலலிடைமு குருதையவள சாப மரசன
கொளள வுய்த்தபினு மமமாகுடி கொணடெ முமெழு
கொள்ளெ ரிகளுவி யாங்குளதெ னிழ்ந்து ருகினுள.

(இ - ள.) மூட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன கூறுகினறுன் தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முருகுதை

யானவன் உருகுமாங்கதமனனவன சாபத்தைகொள்ளுமபடி கொடுதபினனரும, மயகமானது குடிகொணடு விளஙக, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அகனியிறபட்டாறபோல மனஙகசிநது வருநதினள. எ - று.

அரை - அடி நாணமலா - அனறலாகத மலா , புதியமலரெனக. தள்ளு மெல்லிடை யெனறது—''உபயதனமசையிலொடியுமிடை'' எனறும, ''ராகசாற்றுக் காற்றுவிடை'' என்றும, 'மருஙகோரிலகணம [நனறுல]' எனறும கூறியுளளன போலச சுமையிறுகாது துவளுமிடையெனபதாம (உ)

வணடி காகுமலா நநதவன னதது லவுவா
டணடி காகுளிர தடாகமுறு வாளபி ணபுறங
கொணடி காகுவிரை மாலைகலைகள் கணடு குழுவாள்
பணடி காகுமலி வேயஙகுழலப ரபப வழிவாள.

(இ - ள) வணடுகெளவிகுமம மலாகன பொருநதிய நநதனவன்தநிலுலாவு வாள தடபமாகிய அலைகளேயுடைய குளிரநத தடாகதைத யணடவாள. தமது பிணையையுடனகொணடு இனைகாக விளாநதுசெலலும் மானகலைகளைக கணடு உருகுவாள. பணடிலி யெழுபபும அழகிய வேயஙகுழலொலியெழுபப மனமழிவாள எ - று

வேய - மூஙகில வேயஙகுழல - புளளாகுழல (ஊ)

மநத மாருதம ருஙகசைய வனனி விரவி
வநத தெனகொலவளி யேயெனம ருணடு முனிவா
ளநதி லானமணிந ழுஙகவடி கால ணெலலியோ
சிநது கினறதுயி ரெனறுதெரு மநது கவலவாள.

(இ - ள) இளகதெனறற்காறருனது பகததிலுலாவ, காறறே ! அக்கினியோடி கலநதுவநத தெனனசாரணமெனறு மயஙகிக்கோபிபபாள அவ்விடதில, பசுவின (கழுததிலுளள) மணியொலிகக, கொலலுகினற இயமனுசையோ உயிரழிகினறதென்று சுழனறு துனபுறுவாள எ - று

அநதில் எனறதை ''அநதிலாஙகசைநிலை இடபபொருளாகும'' எனறதால அசைநிலையெனக கொளளினுமாம. அவவிடததிலெனறும. (ஙு)

சிறுமை யாளாகள் பிறாகருவினா நீஙகு பெருமை
யுறுநா செயகலரொ லிகசுடனம னிகது முலென
மூறுரு வெருதுயர மூடடுவது னகது முறைதீயா
குறுமு னிகருசில குனறுளதென னகது முறுவாள்.

(இ - ள்) கீழ்மகளள பிறாகருணடாகருந தீமையைய பெருமையாளாகள செய்யமாட்டாகள ஒலிகினற கடலும அழகிய குழலுமபோலக கமையாகிய வெவவிய தனபததை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ ? குறமுனிவராகிய அகதியப்பெருமான் பொதியமலையிலிருகினறனரெனறு வாயகுழறிக கூறுவாள. எ - று (ஙி)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ரிருதுறுக ரதத்தி னணியு
மொடடி ளஙகதிரமு லேதுதணமு யஙகும் வதனந
தொட்டு முததமிடு மாலெயென வேது வளுமம.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சி மைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையிஞல தழுவுவாள். கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும இரண்டு இளமுலைகளாலு முயங்குவாள். மூகதைததொட்டுமுதற்மிடுவாள. மலாமாலையைப்போலத துலவுவாள. எ - று. (சு)

நெடடு யிாபபெறியு நோதளிர்து வண்டு கருகப்
படட படடவிட மெங்குமுயா கொாபபுள பரவக்
கடடு கீண்பபுனலக விழ்க்குமுரு வெமமை வெருவி
விடட கனறதென மேகலையொ துங்க விழுமால.

(இ - ள.) பெருமூசசுவிடுவாள சளிாகள துவண்டு கருகுமபடி அவைபடட விடங்களிலெலலாம பெரிய கொப்புளங்கள பரவவும, இருகணகளினினறும நீராச சொரிவாள. உருவததின் வெபபத திறகுப பயநது விடிதலுச சென்றதுபோல மேகலா பரணமானது ஒதுங்குமபடி விழுவாள எ - று.

நோதளிரெனபதறகு அழகிய தளிரெலலருவது, அவள மேனியையொத்த தளிரென்றுவது பொருளகூறுக (எ)

உறறு முருதவவ டனனிறுமு ணைக வரிகாய
முறறும வெருதுயரின மூழ்கிநில மீது முடிசாபத
தறற முறறவச மாயினள னேதநு மயியாப
பொறற விருதிரவயி ழைருமயல பூணடு வருவான.

(இ - ள) (ஆடவனுடன) பொருந்திவருகியவளாகக்கடடிஜும் சொலலமுடி யாத துயராய முழுதும பெருகுனபதநில மூழகி, பூமியினமேல சிரசைச சாயததுப பரவசமானுள அறைறையெலலா முணாகது மனமழிந்த சிறுமிபோனற இருதிரண (அவளை) விருமபிக காமமயக்கமுறறு (உருவமாறி) வருவானுயினன எ - று (அ)

வேறு

கழலபடுத திறுகிய கமல பாதமுங
கழலொலி செயுங்கணைக காலு நெருஞசெலாங
கழலவேள் சரங்களிற கதுவி மாதராள
கழலினங காயபொரக கவினசெய கசசுமே.

(இ - ள்) வீரக்கழலைததுக்கடடிய தாமரைபோனறபாதமும, வீரச்ண் டாமணியானது ஓசையிடுகினற கணைக்காலும, மனமுழுதும கழலுமபடி மனமத பாணங்களாற சுடபபடடுளள முருகையின காலிலணிந்த இளங்காயபோல அழகு செயயுங கச்சுமு. எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இருதிரண முருகைபால் - வந்தவகையை வருணிக்கின்றனா. (கக)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னாறறெறுழ் நாணடு கிலையு மார்பத
மிரைததுமென் மலர்த்தொடை யிசைந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும.

(இ - ள) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிக்கின்ற வலிமையுடைய காணபூட்டிய விலலும், வணகெனொலித்து மெல்லிய மலா மாலே பொருதிய மாபும், வரிசையாகிய பரந்த அமபுகள் புதைந்து விளஙகும் தோள் களும் எ - று. (கம்)

பொற்புரி யாறபுறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும
பொறபலே யுருகுமாக குதன்மெய்ப்ப புலலிய
பொறபெலாக குழிஇகொடி பலமபிச சோர்ந்தவப
பொறபினன் மருங்குறப பொருகனென றெய்தினன.

(இ - ள) பொறபுரியிஞலே புறதநிரகடடிய குடுமியும் அழகு செயயும்படி உருமாஙகதராசன சோகதிறபொருதிய அழகு முழுவதையுஙகதழுவிகொண்டு புலம் பிச சோநதுளள அவ்வழகியாகிய முருகரையின சமீபதிறபொருதவினாலது சோநதனன எ - று.

குஞசி - ஆணமகன தலேமயிர பெண தலேமயிரைக் குழலெனறும் அளக மெனறுஞ சொலலுவர (கக)

மருகுருமாக காகாவ மறுகுப போநதவவ
வருகுருமாக குஞ்சிர றறு னாவெனப
பொருகுகென வெழுநதனெ புகக வருதலுங
குருக்கு நபமொழி குழுவிக கூறினன.

(இ - ள) மணநதஙகிய கூநகலேயுடைய முருகரையெனபவன (தன்கருக் தைச) தடுதது செனற அவவருகுமாஙகத மனனரையும நிருமபி (தனபாலவிருப புகொணடு) வந்தடைநதனனெனறு, வினாநது எழுநதனள (உருகுமாஙகதனபோல வேடநகொணடு)வநத வருசகஞகிய இநதிரனும அகங்காரமறறநயவாதனகளோடு குழுவிசசொலலினனென. எ - று. (கஉ)

ஏநதிள வனமுலே யிரணடும பாயபுதுணை
சாநதநக கிழிநரந குழுனிக கைகளான
மோநதனன புடகுரை முழுக்கங கேடடனன
மாநதின னிகமுநறு மருவிப புலலினன.

(இ - ள) அணணநத இளமைவாயநத அழகிய முலேகளிரணடும பாயந்து குளிர்ந்த சாநதபபூசசானது கிழிடமெபடி தழுவிகொண்டு கைகளாலே மோநதனன், (எணவகைப) புட்குரலகளின (ஒலியைகணட திலே) முழுஙகக்கேடடனன் இத முறலாகிய தேனேடபருகினன , அவனைத தழுவிகூடினன எ - று.

புடகுரலெடமெ முன விளகபபட்டனன (கரு)

வாட்டடங் கணணியு மழிநதன் ஞனுரங
கோடடிவாக ருவிமுலே கோடடி மண்கொள
மூடடிய காதலின முயஙகிச செய்யவா
யோட்டமும் பருகிலு ளுவப்புற ருளரோ.

(இ - ள.) வாட்படைபோலும் பரநத கணகளேயுடைய முருங்கையும் மீண்டும் அவனமார்பிலே வட்டமாகிய இளமைதஙகிய குவிநதமுலேயானது கோட்டிமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குற்று, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினள். சந்தோஷமுற்றனள். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலதலைக் கொமபாற்குதறி மணணைக் கொன்வதுபோல, மூலையாகிய யானையும அவன மாபிற் குதறிக் கோடுமண கொள வென்றார் (சச)

தூடகுகின னிருதிர னெனறு சூர்தகவேண
மூடகுகிய தடகைகையின் முணிகொ ளமபிலா
யிடக்கின னிபிரததகை வரிவிற் முழ்நதின
னடகுகினன முருகுதையோ டமாகுத போரிணே.

(இ - ள்) இநதிரன முயங்கினனென்று, அரசகுகொடுதத மனமசன் மூடக் கிய பரத்த கையிலுளள கூர்மைவாயுதத அமபுகளோயெலலா மடகுகினன. தூகுகிய கையிற்றுகிப வரிககட்டமைநத வில்லைத தாழ்தகினன முருகுதையோடு செய்த காமப்போரை யடகுகினன் எ - று

இச்செயயுளால முருகுதை காமமயகொழிநதாளெனறபடி. (சடு)

சுருகுதனிக கலவியாற றளைதத நெருசெரு
மூருகுதைதன் முனிபபணி முடிபபச சென றனள
புருகுதகை தவவுருப போகுகிப போகுதகர
வருகுதழல வயிரவே ஞதன வீணைமே.

(இ - ன்.) தருதியாகிய ஒபபற்ற புணர்சசிமயக்கததால நிராபிய மனததுடன் முருக்தையானவள தன கணவன பணிவிடையைச செய்யசசென்றனள. பிரகாசிக் கின்ற தியைச்சொரியும வசிரவேலேநதாகுகிய ஆருகுறற தேவராசனுகிய இநதிரன் தான்வந்த வஞசகவடிவததைச்யொழிதது தேவலோகததை யடைநதனன.எ-று (சசு)

மறற்மிழை முருகுதைகன மோடடி னிருதிரற
கூறறைகாட கருக்தரித தையிர ணடெனச
சொறறரு மதியிடைத தோனற லீனறனள
பாறபிய கருஙகடல பரிதி தானறென.

(இ - ள்) மூறறிய ஆபரணமணிநத முருகுதையெனபவள தனவயிறறில இந் திரனுக்கு அதிதினதிலே கருப்பமடைநது, பததாவது வன்று சொலலதகக மாதத் தில், கருணைபொருநதிய சமுததிரமானது சூரியனைப்பெறறாறபோல ஓர்புதலவனைப் பெறறனள எ - று

ஐயிரணடெனச்சொறறருமதி - பததாமாதம் (கஎ)

அணடமூ நகெருற வாதது வருவீழ்ந
தெணடனா கிடநதெளிர கிறை மைநதனக
கொணடஓரா தவனுகுகங் குரிதத தோதாகலா
மணடிய பெருநதவன மகிழ்நதித தெததனன.

(இ ன்.) அண்டமும் நடுங்குப்படி ஆர்ப்பரிதது வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிகினற புதநிரனை, மேகவாகனனுகிய இநதிரனுக்கு உதித்த தை யுணராத மிகக பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புறறெடுதத்னன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக கருணே மாதவன்
சவிமணி மைகதறருச சாத காதிக
ளவிசொரிக் தமரருக் கன்பு செய்திரும
புவியவர் புகழ்தசப போற்றிச செய்தனன.

(இ - ள்) கவிமுனிவனென் நறு சொலலபபட்ட அக்கிருபைவாய்ந்த பெருக் தவமுடையவன் நிறமமைந்த மாணிக்கம போனற புதலவனுக்கு, தேவாகளுக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெயது, பெரிய பூலோகதோர புகழுமபடி சாதகாதி கருமங்கள் மேமபடசசெயதனன எ - று.

அவி - தேவருணவு (கக)

வே று.

குருசசக திரீன வெனறமுகக் கோல முருகதை தனிமைந்த
ஐருசசக தவரி ரவிழுமம பிறவுக திமிரகதொண் புனலாடித்
தருசசக தெதிகா ரகிலபுகைதது தனபபா லிடடப பனிருகரள்
கிருச்ச மதனென நிருருகாமஙு களகதான மகறுக களாதவகதோன.

(இ - ள) நிரந்தங்கிய (பூரண) சநதிரனே வெறறிகொணடமுகதையுடைய அழகிய முருகனெனபவன் ஒபபறற புதிரனுடனே சநதனமும அரிசனமும் வீழுதகளும பொடிதது கலகத ஒளிய நீரால முழுகாடி, தேவதரு சநதனக கட்டை காரகிற்கட்டை முதலியவறறின பொடியாறபுகையிட்டு, மூலேபபாலூட்டி வளாக்க, விளஙகுகின்ற தனதையுடைய கவிமுனிவன பனனிரண்டாந் தினதில் கிருசசமதனெனறும ஒருபெயராக கூறி நாமகரணஞ்செயதனன. எ - று. (உ0)

கருபப நிலைகள முமாணடிற கரிசின முறையா லுபநயனம
விருபபி னியறமி டறையாதி விளஙகுத தெரிதநான கவிபெயரான்
கிருசச மதனு மொருமுறையிற கேட்டு முழுதுந தெரிநதுணாதது
வெருசசெய் பவதத்தின வேதமுகமும வெறறிபபடைபோ லாயினன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவன கிருசசமதன ஜனிதத்ததாகு ஆறாம வருடத்தில், குற் நமற்ற முறைபபடி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவறறை விளங் குமபடி புணாதத்தினென கிருசசமதனும ஒரேதரணகேட்டு (ஐயந் திரிபு அறியாமையொ ழிய) முறறும ஆராயந்நிநது அசசதனத் செயயும பிறவியின வேளையறுகும்படியப் படைபோலாயினன. எ - று. (உக)

ஒழுக்க முதலா கியநெறியி னறாழா தொழுகம் கவிமகிழ்ந்து
வழுகி லாத கணணுந்து வாவென மனுவை யுபதேசித்த
தழுகி லாதா யிமமனுவை யணுடடிப போதிங் கணிவிழைவு
முழுதக வருள்வர் கணேசரென மொழிந்தா னவனு மதுவேற்றான.

(இ - ள்) ஒழுகமுதலாசிய வழியிற் பிறழாது நடகக, கவிமுனிவன் களிப் புற்று, குற்றமிலலாத "கணணுந்துவா" என்னும மந்திரததை யுபதேசித்து, களங்க மில்லாதவனே! இமமநதிரததை அனுட்டிப்புக் கிரமதுடன் கணிகக்கடவை. (அதனால்) கணேசபபெருமான் உன்விரும்பம முற்றுபபெற அதுக்கிரகிப்பாரென்று கூறினன். கிருசசமதனும் அம்மநதிரததைப்பெற்றனன் எ - று. (உஉ)

நாளு நியதிக் கடன்முடித்து நாம வினைக ரேத்தென்னே
யாளு மைம்மைக் கணைசர்திரு வடித்தா மரைக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவர்மனுவை முறைபி னனுட்டிப் பொடுங்கணிதத்த
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங ளேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) காடோறும நிதநியகருமத்தை முடிதது, அசசத்தைததரும வீரர களெழுபத்து எனனு மனுகரிகக்கும ஐநது திருமகரங களையுடைய கணேசபெரு மான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருதது செயது அநுகரிதத ஆசையுடன அவரு டைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அநுட்டிபபுடன கணிதது, உறவினரும பின் னென்று சொல்ல உலகமுவதும நடபுகொளளுமபடி விளஙகுங் காலததில. க - று.

தள்ளிக் கயல்வா னிடைதத்தாவத் துமிமென மிறங்கி யிளநாகு
வள்ளி குதடுகி தடமுடித்த மகத நாட்டிற தோனெவாகளுர
கள்ளி யனையான பெருங்கொடையா ளுளை சூர னெனுமபெயரான
றெள்ளி யகனற வுள்ளதது தொடித்த தருமச திருதனியான.

(இ - ள) சேறகெணடைகள துள்ளி ஆகாயதிலே தாவவும, இளங்கன்று கள் விளாதிறஙகி வளரகொடியைக குதடுகினற தடஙசூழ்நத மகதநாட ரசன ஏலலோருகளுக தாயைப்போனறவன, மிகக ஈகைத்தனமையுடையவன, தானசூரனென னும பெயருடையவன, தனபமகனற மனதிலே பொருநதிய தருமசிநதனையை யுடையவன். எ - று. (உஎ)

அன்ன மருட்டி நடைகறபி ஞன்ற மனைவி யமபிகையும
பொன்னை வெள்ளி கணிமருடடிம புரதியமைநத வமைசாகளுக
தன்ன தடறு முயிருமெனத தகைக பரபால வழிபொழுக
வின்ன லறசசெங கோலோசரி யிருப்பு மகிமுக காலததில.

(இ - ள்) அனனதனை மயங்கசசெய்யும நடையையும கற்பின் மேமபாட் டையுடைய மனைவியாகிய அமபிகையெனபவளும, பொனனையும வெளளியையு மகஙகிய மனமமைநத மநதிரிகளும, சனனுடைய உடலும உயிருமெனறு சொலலத தக்க முறைப்படி நீதிவழியேயொழுகவும தனபமகலவும செங்கோல செலுததிக கொணடு களிபபுறறிருக்குங்காலததில. எ - று. (உஙி)

பெறற சூரவன றனைகளுஞ் சூப பிதிராக சூடடி நாளையத
மூறற வுணரநத வதிடனையு முழுகநத தவமுத திரிதனையு
மறறு முயரநத முனிவரையும வருவித தானமற றவரோடுங
கறறு மிகுநத கிருசசமதனை கலநது கலிபபோ ராறறினனர.

(இ - ள்) பெற்றதநமத நீமிதத்தமாகப பிதிராகரு உணபிசகுநினம [சிராத தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணாநத வதிடடமுனிவனையும முழுமையாகிய தவததை யுடைய அதநிரிமுனிவனையும, அவரல்லாத உயாநத பிறமுனிவாகளையும் வருவித தனன். அவாகளுடன (மூலகோசு) கறறுமேமபாறிறற கிருச்சமதமுனிவன அளவளா விச் சாததிரப்போர் செப்தனன எ - று. (உசு)

வாதி னேற்ற வதநிரி பவ ரதின வெல்ல மாட்டாது
சாத லஞ்ய கொடுங்கோபக் தழலகொப புளிகக வெதிர கோக்கிப்

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யணைத்துஞ் சுடருடனீ
யோது முனிவன் மகனலலே யுருகு மாங்கன மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாததாலெதிர்த்த அதிதிமுனிவர அவரதிலேலெல்ல வல்லபமிலலாமல, பிறப்பினாநீகாத கொடிய கோபாகினியானது கொடபுனிக்க எதிரேபாரத்து, அறிவிலலாதவனே! உன பிறவியையும உன பிரபாவங்ஙோடுஞ் சுடருட, நீ சொலலிய பவிமுனிவர புதலவனலல. உருகுமாகதனென்னும் மன்னவன மகனென்றுகூறினர எ - று. (உஎ)

இரதர சபையி னுடங்கிருதத சிலலர தெங்க ளோடொபபச
சிருதைக ளினிய பூசனையுஞ செயயக கூடர தெமுருதெகாலலே
யருதப புடையே குதியனறே யழனறத நிரிகை மறிதபுரைபபச
சருதப பொடியி னெளிரிமேனித தவஞசால கிருச மதனனெகுணமி.

(இ - ள) நீ இதுதச சபைபினடியிலிருததல கூடாது, எங்களோடு சமான மாக மனதநிற்கினிய பூசைபையுஞ செயயகூடாது வினாவில அநதப்பகத்திற் செலலதகடவையென்று கோபிதது, அருதிமுனிவன மகளை மறிதபுசொலல, சத தனபொடியாற பிரகாசிகினற திருமேனியையுடைய தவமிருதத கிருசமதமுனி வன கோபிதது எ - று. (உஅ)

விழிகள சிவபப விதழதுடிபப விளங்கு புருவ நறதலைம
வழிவு மருவிழ பிறைபோலெய கஞசி யகல மூனபுலருமம
பொழிகட டழலா லவிபபபாலபோற பெரகி யெழுந்து சரைதன்னிற
குழிய வரிடன முதலான குழுவி லேறா முனிதொனனான.

(இ - ள்) கணகள சிவகவும், உதடு (படபடெனத) துடிதகவும். பிரகாசிக் கினற புருவமானது நெறறியிலேறவும, அறிவுதாலஞ சம்பவிதது,தெனனு அங்குள்ள சிலா பயகதோடவும, திரிலோகங்களேயும சிதுகினற கணணினெருப்பால அழிக் கினற ஊழதிரமூாதது்போலக கோபிததெழுது சபையிறகுடியுளள வரிடராமுதத லிய முனிவாகூடடதகின முனனினறு இகனைச சொலகினறான எ - று (உக)

அரசன மகனயா னலலனீயி ரவமா னைதா லவமதிதனீர
பாவு தவததுக் கவியென்பான பால னுனென யானகுகால
விரவி யிருநத நுமமைபெலாம விழிதது பாரக்கு முனபவிததுச்
சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடிவே னெனறு தனனுகென றேறகினான.

(இ - ள) யான (உருகுமாகுகத) அரசன புத்திரனல்லேன, நீங்கள் அவ மானததால (எனனை) அவமதிததுரைதீர்கள துதிக்கதக்க தவதையுடைய கவி முனிவனெனபவனுகுகுப புதிரனுயப் பிறநதேன யான பிறசாவதிதில, கூடியிருந்த உங்களேயெல்லாங கணடிறநது பாகுகுமுனனரே யழிதது்த தேவாகளுக்குக தோதி னியை நிலைநிறுததுவேனெனறு விரைது சொனறனன எ - று. (ஙஐ)

மிகுந்த கோபங் தணியாமை வேகத தெரடுமபோ யின்றனை
முகுந்தாய மிகுந்த தூாததாயென முனனே வாவென பிதாயாரே
நிகழ்ந்த துளள படியிங்கே நிகழ்ந்தது வாயென முனமுருநதை
நெகிழ்ந்து நெஞ்ச நடுநடுங்கி நிகழ்ந்த படியே யுரைசெய்தாள்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கோபமடங்காமல் விரைவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (கோக்கி) முருகதாய் ! மிகக்காமமூடையவளே ! எனமுனனே வருக எனக் குத் தந்தையாவன் ? நடந்ததை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றனன். முருக்தை (அதனைக்கேட்டு) மனக்தளர்ந்து நடுநடுங்கி நடந்த விருதாகாதத்தையே (உண்மை யாகச்) சொல்லினள். எ - று.

தூதாதை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவள். (சுக)

வே று.

மிருக வேடடையின மேவிய வருகுமாங் கதனீர
பருக வருகனன் படியிலா வழருகண வடனுக்
குருகி யுனறணீ யுயிர்தகதனே னுனகணணாக கார்வம
பெருகி னிரசையா றெழுகதால் பேசிய முறையால்.

(இ - ள) மிருகவேட்டைகாகவந்த உருகுமாங்ககாசன (இவ்வாசிரமத் திற்கு) நீர் பருகுமபடி வருகனன (ஆவனுடைய) ஒபபிலாத தேகப்பொலிவைப்பார் த்து மனமுருகி, மையூட்டிய கணணெனுடைய மாதாகளுகு ஆசையதிகரித்ததால் மனஞசெனறவழி நடகக நீதிதூறகளிற சொலலியமுறைபடி, (அவனைகூடி) உன னைப பெறறேன எ - று. (சுஉ)

விருபபின மைநதனே யுள்ளவா மிதுவென விளமப
ருநபபின மேலெரு நெருப்பிணீ நெடி துபைய தாங்குப்
பொருப்பு நேரதவன பகைகநதாள விளைநக ராத
வருபப மாவனை நிலைதையா குகவெனச சபிததான.

(இ - ள) ஆசையையுடைய மகனே ! உளளவகை யிதுவெனற (முருக்தை) கூறவும, நெருப்பினமேமேல மேலெரு நெருபபை மிகுதிபாகப பெப்தாறபோல, மலைபோனற (பெருக) தவஞசையுடைய விருசமமுனிவன கோபித்து, பறவைக கூட்டங்களுணணுத தினபமைநத வனதில இலகதையாகுகவெனறு சாபமிட் டனன. எ - று. (சுசு)

ஒடுங்கி னினறதா யெருமக னுரைத்தமை கேடடு
நெடுஙகு ணைததவ தாயென நினைநதில யெனனோ
நடுங்கச செயதனீ யாதலி னீயுமுண் ணடுங்கக
கொடுபபு ணைசிறுன கூடுக வினகெனச சபிததாள்.

(இ - ள) அடங்கினின்ற முருக்தையெனனுக சாயானவள ஒப்பற்ற தன் மைந்தன்கூறிய சாபமொழியைகேடடு, மிகக நற்குணமூடையவனே ! என்னைத் தாயெனறு கருதினுயிலலே நடுகமடையச செயதனே யானபடியால், நீயும உள்ள நடுங்குபபடி, உனகுக் கொடுமைபாகிய குணதையுடைய சிறுமைதன்மை வருக வெனறு பிரதிசாபங் கந்தனள எ - று. (சுச)

கலநதை வங்கொளிர முலையவள் கடுகுசா பத்தா
லிலநதை வருதிழு வனதிடை யிலநதையா யிருநதாள்
வலநதை வநதேதாண் மனனவன் மகன்மையைக குறித்து
நலநதை வருமா தவனுள நாணிபங் கிருநதான்.

(இ - ன்.) ஆபரணமணியப்பெறறுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்களையுடைய முருக்தை யெனபவள் தன்னையணுகிய சாபதசால, இலகதைகள மூனேத்தவனத்திலே இலக்தைமரமாயிருந்தனள வெறறிபொருந்திய சோளகள் பொருந்திய உருகுமாங் கதனுடைய புதல்வனுனமையைக கருதி, நனமைபொருந்திய பெருந்தவதைதச்செய்த திருசசமதமுனிவன மனநில வெட்கங்கொணடு அவவிட தநிலிருதனன. எ - று (கூடு)

அழிந்த மானதநின வாழ்தலி னுகதகையை யொறுத்துக
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடி மாளில
வழிந்த மாமத முகந்தவ னருளினவா வவாகருப்
பொழிந்த தேதினைப புரந்தரன மகனெனக கேட்டான்.

(இ - ள) அழிந்த மானத்துடன வாழ்வதகாட்டிலும் உடலெலறுத்து இறந்துபோவதே உதமமென நினைகருங்காலேயில, மதமொழுகும யானைமுகததை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால, தேவராஜருக சொனித தேனமாரி போல, இநதிரன மகனெனறு சொலலகேட்டனன எ - று. (கூசு)

சிறிது சிநதையுந தெறிவின வெயபி தெயுந
துறுவ ராதியா நினைவரு முறறடி வினைகு
மறுவி னலவாம பெறறுரு பெனமநித தகுதக
ருறுவ னகநினை விடுதலிதரு கொடிவன்மி தகதான

(இ - ள) மனதைச சிறிதுசிநதசெயது அமைநிதத முனிவர் முதலான வாகளெலலாரும பொருநதிப பாதங்களைப பணியுமபடி, ருறறுமிலலாத நலலவரததை யடைவேமனறு யோசிதது, அநதர சிறவனதனைவிடம வேறொரு பெரிய வனதை யடைநதனன (திருச்சமதமுனிவன) எ - று

கொடிவனமெனறதால புலி சிங்க முதலிய துஷடமிருகங்கள சஞசரிக்கும் பெருவனமெனறுகொளக.

தேறறினன - மூறறெசசம (கூஎ)

இதுமு குருநதையின சரிதமென் மீநப்முருக் கவிழ்நத
பதும மெனமலாச சேகதையான பகாநதனன செயய
மதும லாதநிரு மாபினின றநறமிமன போறது
முதுத வமபுரி வியாதனு முனிவான் மகிழ

(இ - ள்) இதுவே முருநதையெனபாலுடைய சரிதநிரமென்று, செவ்விய தேனைமுருந தாமரைமலரில எகெருத திருமகளே மாபிணினறு விலகிப பூமியில வநது முதிநத தவததைசசெயத வியாதனெனனும பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழமபடி, இதழ்கள கட்டவிழநத மெலலிய தாமரைமலாச சேகதையுடைய பிரமதேவன கூறினன எ - று. (கூஅ)

எந்தை யெங்கரற கினியமக நிரவுப தேசந்
தநதை தநதிட முருநதைதன மகனபெற்ற துனைத்தா
மந்த மெய்ததவன் வரம்பெற றறிகெனப பிருகு
சுநத ரமபெறு சோமகாந தனுகருனை தொகுப்பான.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முருந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவனதந்தையாகிய கவிமுனிவனுற் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினேனும் அந்த உண்மைத்தவத்தையுடைய கிருசமதமுனிவன் வரமபெற்றதையும் அறிவாயாகவென்று பிருகு முனிவர் அழகுபெறறு விளங்குஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உணர்செயவா எ-று.

கிருசமதருபதேசமபெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆந்திரவிருத்தம் - ஆகஉ

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்களனைத்தும் கொடிய குழுன முண்டாக கியவிமை பெருமானிறைநான், பலவுந் தெளிவின தகிருசமதன படருற றவனுற றவரத்தினையு, மிலகும படிசொல லுகவென வுதவ மெழிலா ருமவியா தனவினவலுமம, மலாமெல லிணையான மகிழ்கூர் தவனமுன வரமபெறறதுமே தவல்க னனே

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாமற்றையும் கொடிதருமுனைய படைதந எம பெருமானுலருளிய தலைமைய ன பலநூல்களினுங் தெளிவுற கிருசமதமுனிவன (தவனஞ)சென்று, அவனபெறற வரதனையடயினுகுமபடி சொலலவேண்டுமென்று, சுவசதின அழகுவினருகும வியாசமுனிவா விளுவவு ந, அமலெலிய தாமரைமலரினையையடைய சதுமுகனகளினிருந்து, அவன வரமபெறறதையுஞ் சொலலதொடங்கினன எ - று (க)

பழிமல கியகா னமொழிங் தபலே பிகா னமதித தகிருச மதன, வழிகண் மறுமல லிகருல லியிள மெயிலக கொடிமா தனிபந தரிமம, பொழிலும புதுமா மலரோ டைகளுங பொருபும பனலவா வியுமவின விமறை, மொழியும படிசெய யுமுனிக கனமு முடிவா னவாவாழ்க கையு நேர்க கினனே.

(இ - ள) பழிமிருந்த வனதனை லிதாத, சமீபதலிலொருஞய (பெரு) வனதனை யடித்த கிருசமதமுனிவ ன, குளிர்சந தேனசொரியும மலலிகையும முலலையும் இளமைதகுய இருவாட்சிகொடியும, குருகுதிப பதரிட்டபொழிலும, அனறலாதந பெரிய மலரோடைகளும, பொங்குகின்ற தீனையுடைய தடாகங்களும, யாகங்களே வேதஞகூறிய வகையாகசெயயும முனிவாகூட்டங்களும, கிரீடமணிந்த தேவாகளுடைய இருகைகையுங கண்டனன. எ - று. (உ)

அங்குற் றமர்மா தவாதமமையடித்தவாகா டொழவாங் கவர்ந்தல் வாவேற, றிஙகுற றிருவென் னமகிழ்ந தனின மெழிலார புவியின் வலமா னபதங், தங்கும் பெருமெல் விரலான மியாரு தகதப் பெருமா னுருவங கருதி, முங்கும் பொறியைய தமடக கிடனு மொழிகின றனன்முற றுத வத் திறைமிம்.

(இ - ன்) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்ந்த பெருந்தவசிகளே யுடித்து அவர்கள் பாதங்களிற் பணிய, அப்பொழுது அவர்கள் நல்வரவாகக்கொண்டு இவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கவென்று கூறுகளித்து, நாடோறும் வலப்பாதத்திற்பொருந்தியமெல்லிய பெருவிரலேப்பூம்பியினாறி, ஏகதந்தராகிய கணேசபெருமானுடைய திருவுருவத்தை மனதில் தியானித்து, தானுசெய்யும ஜமபிறரிகளேயுமடகி முதிர்ந்த தவத்துடன மகிரத்தைக கணிக்கினறனன எ - று. (கூ)

ஓரர யிரதே வாகளாண டுதமக கொருகால விழிவிட டவனிங்ஙன மை, யிரர யிரமோ டுமையர யிரமாண டெயகுந தவவல கியெழுந துகட்க், தாரார முலேவா னரமங் கையருந தனிவா னவருக குவேர ரெவரு, நீரார சுனிரகங கைநெடுமொ பொழிலு நிலவக தலமாற மியிருந தளவில.

(இ - ள) ஆயிரதேவவருடங்களுக் கொருமுறை கணணிமைத்து, ஏகதந்தச் சமதமுனிவன் இவ்வகையாக பதினேயாயிர வருடங்கள எவவிடதிலுந தவாகனினி யானது எழுந்து, மாலேபொருந்திய சுசங்களேயுடைய தேவலோகத்துளள அரமபாவ்திரீகளும ஒப்பற்ற தேவாகளும அசுராகளும யாவரும் வீரபொருந்திய குளிரசிவாய்ந்த கங்கையும, பெரிய (கற்பகச) சோலேயும விளங்கிச் சுமபடி, சுவஞ்செயது கொண்மருக்கையில. எ - று

விழிவிடதெலைபடு கணணெவிடடி இமை விலகல (ச)

மனவாக குறுகா யமுமெடட டிய வளாபே ரொளியாயப பரிபூரணமா, யினமா மலாதூ வியிறைஞ தியென தியானென னுமகந தையறிரித தெனறு, தனதே யெனுமெய யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தவிகாயகனர், நனவே யவனுக குவரம புரிய நகுபே ரருளா லெதியகணினே ர.

(இ - ள) மனமும வாகுகும பொருந்தியகாலும மெட்டிதற்கரிய வளாகினற பேரொளிப பிழமபாய, எகுகும நிறைவாய, கூடடமாகிய நிறைந்த மலாகளா னருசசின் தூப பணிந்து, எனது யாவெனனும அகநதையையொழித்து, (பரிபூரணவியாபகதசால) எனனுடையதுந தனனுடையதே யெனறும உணமையடியவாகளே தாமாகி விளங்கும விநாயகபெருமான, அகிருசமதமுனிவனுக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள, களிக்கநதக பேரருளாலெதிரே பொருந்தினா எ - று (ஞ)

காலேக கதிரோ டியுநித கணைய கதிரசெய் திருமே னியுமவா ரிசமென், மாலேக குவளைப பாமரா புமனிரா மலிகுங குமமா திமட்டித் துமிகு, சீலப பனிநீ ரினறாத தகறுந தேயவப பியதே ரொளருபத் துமிரு, பாலுற மெருளிரசித தியுமபுத தியுமவெண பாலொத திடுசிங கரல வா கலமும.

(இ - ள.) காலேயிலுதயஞ்செயுஞ சூரியாகள ஒருகோடிய ருதயமாறற் போல ஒளிவீசுங திருமேனியும, தாமரையாகிய மெலலிய மலாமாலேக்கு அழகுபொருந்திய திருமாபும், வாசமிக்க குவளபபூமுதலியன சோதனுமிகபுனிதமாகிய பனிநீரிலனாத்த வாசந்தங்கிய தேயவினேபபூசிய ஒருபத திருதேனாகளும, இருபக்கங்களிலும் பொருந்திய பிரகாசிகின்ற சித்திதேவியாரும புத்திதேவியாரும, வெள்ளிங்கமாலினே நிகர்த்தநலல சிங்காசனமும எ - று. (ஞ)

அலைகா துமதம் பொழியா னைமு மணியா ரொருகோ டெப்விளங் கியிட
நிலமா திரமெங் குநிமிர்ந் தெகாளிர நிகழுந திருமே னியொளிக் கணுடி
மலையா மதியின் ஞெளிரு நியனின மாயநதா லெனைவை குகிருச சமத
ஜலேயா கதனல் லொளிமா யவெதி ருற்ரு ணீவிழித் தறதிநாக கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருசசெவியும், (பரஞானம அபரஞானமென்னும) இரு மதத்தைச்சொரியுந திருமுகமும, அழகுபொருதிய திருவேகதந்தமும விளகும்படி பூமியுந் திசையுமெலகு நிமிரகது பிரகாசிதது விளகுந திருமேனியின காந்தியில,நட் சத்திரம சகதிரன் டிவறமின பிரகாசமாகதது சுரிய கொளியால நகிதாறபோல,வின னுங் கிருசசமதபு ளினண அழியாத தனறுடைய நலல காநதியானது நகிகுமபடி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசபெருமானக கணவ விழ தது பொருதபபாதத னன். எ - று. (எ)

ஒளிபா னிறைவன மிருமே னியெழில யாதன தெகியா விழிகூ சவளந, தெளியா திதுவென னெனமம மாகொடு நியானிந தவுளத துவி நா யகனை, யளிபோ டெநிசேநா கியொளிக கினமிக கணுபுற றுதுநீ த் தறுசெய தவமு, மெளியேன வயினமுற றுளிருங கருணை யிசைவித் தருளெம பெருமா னெனனுமம.

(இ - ள்.) பிரகாசகதினுல், இறைவராகிய கணேசபெருமானுடையதிருமே னியின அழகுமுழுதுந தெளியாமல கணகள கூசவும, மனந்தெளியாமல, இஃதென் னெனறு மனமபகக்கலகொணடு, நியானஞ்செயத பலனதாலே விநாயகரகடவுளே அனபுடனெதிரே ரொளிரபதது, நீகிடபாயு ஈபபொழுது சமபவிதத அதனே யொ ழிதது, அடியேனவியத் தவமும் எனனிடம முறறுமபயனபோல பெருங்கருணை யைக கிருபைசெயதருள வேபெருமானே! எனது திருசமபன யாகிகவுள ளது.

வெளிநகலா விலைபெ நகுவழுந கபபாலா மிருபே ரருளகூந துமெ யெய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிகெகத தனைவற றுரிர ராகனை நீபா மிமெழுந துப ணிந துமறைப, தெளிளிருருந திருப்ப னிபெயரகளை மெனறி நீ யொளிவித தனனென னுளதெந ருருகித, துளிக்கு மவிழிநீ ரளபரந துலகத துகளை மாற மிடனின மிழமி ல்ல வவரலை

(இ - ள்) பகிரமுகரிலே நீயிர சமபநத மகலவெமுகரளிய கணேசப பெருமான மிரபெருங்கருணை மிகுந, உணமையாகிய ஞானநேரநிரனகொடுத்த ருள, மனதளாகியடைநத நிருசசமசமுவினன ஆசையும, னெயுமுதுவணஙகி, தேனகளுகருகு காணமுடியாத திருமேனியை எனகணணுகெதிரே விளாகசசெய் தனரெனறு, மனந நிநதுருகி, கவிகிடநற கணணீரததுளிகள் பரவிபபூபியிலுளள தூசினே யகறற, (எனறி) நீ யு இகரஎசலகினறனன. எ - று

ஊனகணணுகு, றநிலக மூடியாநு ளொருநிய கிருசசமதன கணேசப்பெரு மானந் தொடெசபட டட ஞானகணணாலை அவர திருமேனியத தனிதித நமனங்கொ நது துதிப்பாளுமிறைவனெனபது தருபரி. (கூ)

வேறு

நித்தியமாய் நினமலமாய் நிராக்குணமாய் நீடொளியாய்த்
தத்துவமாய்த் தத்துவதது நபபாலா யப்பாலு

மத்துவித மான வரும்பொருளே நீயடியேன்
சித்த முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும, நினமலமாகியும, நிர்க்குணமாகியும், மிக்கவொளி யாகியும, சதசுவமாகியும, சதது வதகபபாலாகியும, அறகப்பாலும அத்தவிதா கியபொருளே! தேவரீர அடியேனுடை ய மனகளிக்குமபடி திருகாட்சி கொடித் தருளினீரே! எ - று.

நத்தியம - எகாலமுமுண்மை. நினமலம் - மலரறறிமை நிர்க்குணம - குண ரகிதம் (கo)

கூவளைநா மதிபக நகபருரு சடாடவி
யுவளைநு ரமுதீத யிலவாப சுகநகாடலே
விளை நிறை ரமியாத விசுதகா டியடி யேயை
கணணுரக காடடுமா கடாசி தொடுதத நீ

(இ - ள்) குளிரசசிபொருநதிய சுதநிரை பிரசி குருசு சடையைத் தரிததவ னே! நணணுரதகக அருமையாகிய கமுகு மே! ஈடுபாடுள்ள [நிறைவு] சுகாரகமே! தேரைநருங கணடறியா, ரானசொரூபியே! தேவரீர அடியேன தரிசிகுமபு வகை யாகக காடசிகொடுதரளீரே! எ - று.

ஊடாநாவி வளாநா வடமொழி பிரியோகம
காணுமாறு எனாநா காணுமா வெனாதிராகத (கச)

ஆகாமேம யாகி யளியா தளிதிதவையும
போகாமேம போகாமெனாம பொனாயுளிதது மெமாறுளு
தாகாகாது நினாற நணிகுநதில நீயடியேனா
வாகாராக கூறுமா வகதிதிரே நினாறனீமே.

(இ - ள) படையாமலே படைதது, காமாமலேகாது, எவற்றையும அழி யாமலே யழிது, மலசமபநதத்தைப போகாதபடி, ஒனறுவா தொடப்படாமல் [அறிதபபடு] ளனற ஒபபாறறமுமலவனே! தேவரீர அடியேன மாயாராகூறுமவகை யாகவெழுநதருளி எதிரே நினறருளினீரே எ - று.

"ஆகாமேயாகி யளியாதளிதிதவையும போகாமே போகாவி" என்றது,சித் தனை மாதநிமையாரனே சிருஷடி திதி சஙகாரஙகளாரு செயபவனெனக கூறியதாம.()

எனனு கிருசசமத னெனதிதபபத தேதினைகு நய
கெனனை யலஙகர சூழகன முரி நுளகி
யெனனு நவநாதக குவபபோ தினிவரகக
ணனனு கிளதது ணனிதருது மெமனாலை.

(இ - ள) என்றிவவகையாக கிருசசமதமுனிவன தோதநிரஞசெய்ய,தேன் சொரியுங கொனறைமலர மாலைபணிநத விநாயகக கடவுள நிரமகைகது, பொருந்திய உன தவத தின்கு மனகவளிதேதாம இனி (வேணடிய) வரங்களாரு சொலலுக. மிகுதி யாகக் கொபபோமென்றனர. எ - று (கூ)

நிலக முழுகிற நிறைத மகனிரவி
மலக லொழிந்த வமல னருள் பிகளாப்

பொங்கு முழுவற புணரிப் பூணியானை
செங்கை குவித்துத் திருந்தவிது கூறுவான.

(இ - ள்) சிங்கததிலை மூதகிலே மேம்பட்ட (சிததிபுத்திகளென்னுந்) தேவி மாருடன் அவ்விடததிலெழுநதருளிய மலரிதிராகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவரு ளின் நிறதததைக்கேட்டு, அதிகரிக்கினற விடாதுதொடாநத அனுபகடலுக்குத தெபப மான கிருசசமதன் செவவியகையைக்கூபபித திருநதமாக இதனைச சொலவானபி னான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடாதல் உழுவலனபு எனபன வாதியிற்காண்க.

கேளா - செயயாவெனனும வாயபாடடிறநதகால விளையெசசம் (கச)

காணடல கருத வாயாவிவறுற காணையக
காணடல கருக வாயாலுங கண்டேறகு
வேணடிம பொருளினனு முனைடே னிமலா நீ
வேணடுகே னுமமருளீத தனளாது வேவைடுகேன.

(ஙு - ன) தரிசிததல சிநதிததல கூறுகெனனு மிவறுற தரிசிகபபடியாத தேவரீரைத் தரிசிததலாலும சிநதிததலாலும தரிதலாலுக தரிசிதத அடியேனுகு விருமபும பொருள பினனுமொனறளிதோ? நிமல சொரூபியே! தேவரீரவேண டுகென தேவரீர திருவருளைத் தனளாமல வேணடுகேன எ - று

வேணடுகேன் இதில கு சாரியை வேண்டுகெனனபது பொருள (கரு)

எண்பதது நாலகரு நூரு யிரமா யியலபிறபபிற
பணபுறற மானிட மாம பவமரிது மானிடதது
மெண்பெற்ற நாலவருணைத தியகதில தரிதவற்று
ணனபுறற வருகணாய நணணுவது மரிதாமால

(இ - ள்) எணபதது நானகு லடசமாக விடலகினற பிறவியில அழகுபொருந் திய மானுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மானுடபபிறவியிலும, எணணுதல பெறற பிராமணரில உததம) நாறகுலதகிற பொருநதத லரிது. அவற்றுளளும யாவ ரும நணபுகொணட வேதியராகப பிறபபதும அரிதாமும எ - று

எண்பதது நாலகரு நூரு யிரம பிறபபி லெலலாமுக,

"ஊனவு பதினெனன்ரு மொனபது மானுடம
நீளபறவை நாறகாலோ டபபதது—சினிய
பநதமாந தேவ பதினெண கயணபடைதத
அநதமிலகோத தாவரநா லேநது"—எனபதனாலும.

என்பெறற நாலகருணமென்றது, அதுலோம பிரதிலோம அநதராள விராத் தியரெனறு மிதனிறதுசோனி யிலகதி யுயாருடியாகிய பிராமண க்ஷததிரிய வைசிய சூததிர வருணஙகளே யுணாதறபாலதெனக. (கசு)

அருகணரு ளிலலிவுடைய ராதலரி தலிவருளுரு
சிருதைமகி ழுணடடானஞ செய்குநரா குவதரிது
சிருதைமகி ழுணடடானஞ செயபவருட டிரிவிதமாம
பருகமறச சிவஞானப் பாலுடையா ரரியாகளே.

(இ - ள்) வேதியர்களிலும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர்களிலும் மனமகிழ்தக்க அதுடனானரு செயபவராதலருமை மனமகிழ்த்தக்க அதுட்டானருசெயபவருளளரும மூவகைத்தாகிய பருங்களாலுபபடி சிவஞானப பற்றுடைய வாகள் ஆரியரகள எ - று (கல)

அருகனைய சிவஞான மடிகடரு வடியரும
பருதியிரு வினைகடிப பரிவிலவெளி கவக்கானை
மெருதிறகது முயபரியிலு மியலுதில ராமையிரணல
விருதகரின மலாபபகதகதில மீடாத வலபருமக.

(இ - ள்) அவவகையபபட்ட சிவஞானதகாத தேவரீர திருவடியிற பொருந்தும பதகியினு வடை தெலலாமல, செடகினைறு யாம-மவம - தானய எவகைபபுயரசி முதலியவற்றாலும அடையதிலலாதவரனல, ஞானசொரூபமேய ! பிரணவரூபய நமம சாமலாபோனற திருவடியில அழியாத அனபினை அடியேறுகரு கருளபுரியவேணடுமெ. எ - று.

திருவடிப்பகரியினுலேயே சிவஞானம கருமனறி யாகமுதலிய பலமுயறசியானும அவ்வெதயதாகெனபதா "சிவஞானம ஈ ஈ வரறிறதாயறகியினு மெயதுவதிலலாமையிலல" எனறார. (கஅ)

எமபெருமா னிருகலகரி லெழுதருளி யெருளாலு
முமபாமுதலவரகு முபபவமு வழுவகெடுக
நமபியபுட பகவனமும புடபமா ருகருமெனை
விமபரினிவு வலலுதனகரு மிருகாகருமெ பெயருறுக.

(இ - ள) எமபெருமானே ! தேவரீர எகாலமும இவவிடதகிலெழுதருளி யிருந்து தேவாமுதலிய வெலலோருகருகு களிபபெயத (பிணைடிய) வரங்களோ (வேணடியவகையே) கொடுதாருள புரிக மேனைாருகிய புட்பகவனமும சிறந்த புடபகாகருமெனறு இவவுலகதகில இவனைாகிறரும இருகரதகிறரும (இதுமுதல) பெயருணடாகுக எ - று (கக)

தேவாமுனி வரசுரா சிதகாகள சாத தியாமுதலா
யாவாகளு மெவவழியி னெனைதாணை கடவாமை
மேவுவதும மேவணடுமென விணரதிபபப பொலலாழம
பூவலங்கன மணிமாபிற ணணணியனமப மிறபுகளுய.

(இ - ள) தேவாகள முனிவாகள அசுராகள சிதகாகள சாதகியாகளமுதலிய வெவாகளும, எனவழியில எனகடடளையக கடவாமற்பொருடடாதம வேணடுமெ னறு விருமபியாசிகை, பொறகொணறைமலலாமாலெயாகவணிை அழகிய மாாபையுடைய புணணிய சொரூபியாகிய கணேசபபெருமான இவவிதமுசொலகினறனர எ-று.

ஞாழல - குருமுமலாகுகு கொனறை மலாகரும பெயராயிருபபினும பொன்ஞாழலெனறதனல, பொறகொணறை யெனறும இது சரககொன்றை (உ0)

இககிரை தாயுகதகி னிருகரம புடபகமா
மிககிரை தாயுகதகில விளஙருமணி பூகமாக
தெகக துவா பரயுகதகிற றுரிசகற றும பானகமாம
பகக வெழிற கலியுகதகிற பத்திரக மாருமால.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இரத்தகரமானது புட்பகரகரமாம். மேம் பட்டதிரேதாயுகத்தில் வினங்குகினற மணிபூரகரகரமாம். பெருங்கியதுவாபரயுகத்தில் சூற்றமொழிக்கும் பானகரகரமாம. குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பதரிரகரகர மாம். எ - று. (உக)

நற்றவநீ விழைந்தவெலா நல்கினைமுன் பாறறிறுவ
னறறமிலா மிகுவலியா டரனெருவா னியினைமி
மறறையரா லழியாத வரத்தினைய நமதடியன
புற்றவனு யொருவனுறு மிமாங்குமம தினைருளால.

(இ - ள்) நலலதவத்தையுடைய திருநரமசரமுனிவனே! நீ விரும்பியதறறை யெல்லாங கொடுத்தோம. உனனிடத்திலேருருறுவன அறறமிலாதபெருவலியுடன, சிவபெருமானுடைய ஏருபாணத்தாலலலாமற பிறரால முறவாத வரமுடையவனும, நமமுடைய திருவடிப பகதியுடையவனும், நபது மிகக இனிய திருவுளளால ஒபபற்ற வனுபபிறபபான எ - று

அறறம - தனபம - அறறமிலாவலி யெனபதறகு மிகக வலியெனக. (உஉ)

வேறு

பெருந்திறன மகனு மரந்தப பெலியிறு நினகுக கிரந்தி
திருந்தழே வுலகந்த நுனடாக திருந்தக்கு முனிவ நமமைப
பொருந்துகா ரியங்க டமமின முருந்து நினைகது பூரி
வருந்தாத வின்பமி வேடட வரமெலாம பெறுவை மாதோ.

(இ - ள) மிகக வலியமைந்த அநதபபெலியெனறும உனமகனைக் காட்டிலும உனக்குச் சேரந்தியான நிருதசமுதந்த நிரிலோகங்களி லு முளளாரும. சிறபபமைந்த திருநரசமதமுனிவனே! பொருந்திய காரியங்களிலெலலாம நமமை முனலிலே நியா னித்துப பூசைபுரிக. வருந்தாமலாமல விருபபியவரங்களேயெலலாமபெறுவாய எ-று.

காரியாரமபத்திலேயே கணபதி பூசைசெயவோ நிரவிகினமாக அதனை முடிநதுப் பலனுறுவாராதலின "நமமைப பொருநது காரியகடமமின முகுற நினை க்துபூசி - வருநதாதலினறி கேட்டவரமெலாம பெறுவை" என்றார (உங)

நினைதிநதமைப் பூசை யாவா நிரழ்நதநிறு மவாகருப பொலலா
வினைதெரடா பணைநது நீஙகி விழுதநப நினைந்த நவமை
யணைதலையு மெனறினை வவலே யடைவு பெறமை,நிகாழ்தீர
லெனைதனுள விடரும பொலலா வினைகளு மெய்து வாரே.

(இ - ள) சிறந்த தவத்தையுடையவனே! எமமை எவர்கள் கருதிப் பூசை செய்தாலும, அவாகள் தங்கடகருமம பொலலாவினை, தொடாகருமமுழுவதையுமொழி, நது நினைந்த நனமைமுழுவதையும இலேசாகவே விளைவிலடைவாாகள. எமமைப் பணியாாகளாகில, உளளனலாகிய வெலலாத தூனபஙகளேயும பொலலாத வினைகளே யும அடைவாாகள. எ - று

வலலே - விரைவுகுறிகும இடைசசொல (உச)

அருமறை யாளருங் காலை மெலலுரா வரங்க ணல்கி
யிருவினை மலமகண் மூனறு மிரிததவ ருளளக கோயின்

மருவுவான மணிகத தேபாகதா வரபபெறு முனிவ னுங்கோ
குருமணிக் கோயி லொன பு குயிறபியக கோயி லுள்ளால்.

(இ - ள்) அரியவேதகளை அளவிட்டுங் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான (இவவகையாக) வரகளகொடுத்த, இருவினையையு மும்மலங்களையு மொழிதத பரம பததாகளுடைய இசசாலையாகதை யலடையுமபடி வாகதாகானமாயினா. வரகளோ பலபெறற கிருசசமதமுனிவன அஙகே ஒப்பறற நிரமைதத பணிகளாற் செயத திருககோயிலொனறு செயவிதது, அதிருககோயிலினை யோ எ - று (உ)

வே று

சரதபலி பததியினை சாரநதவருள் ளகவரஙகிற
பரதமிகப புரிவாயிப் பரானநத பூரணனே
வரதகண பதிதியன்று வைதிகாருரிதத தமுநதெரிடு
விரதமிமாட பனலாடடி டபதகபபூ ரிததிருகானை.

(இ - ன) உணமைமிக பததியுடைய பொருகுரியவாகளுடைய மனமாகிய சபையிலே, கடவதாகை பிருரியாகச செயபவரையும பரானநத பூரணமுமாகியகணேசப் பெருமானே வரதகணபதி யெனறு சிருகாமமிட டெபபிதிட டைசெயது, (அதகே) ஒரு தினதரமுமெடுதது விரதாநுடான வாரதா லபபிடடுவரு பேமபாடுபட பூசைசெயதகாலனன எ - று (உக)

வே று

கணேசா மேனியி லாடபிட டைக காமரு நிதாதாய
கணேச நிதாதமெலை பெறறுபெயர கலநதாக நகருங
கணேசா பேரருளாறகலங் கிருகதா ரணாதாற
கணேச மாகக பெறறபபெயர காணிய தபபா.

(இ - ள) கணேசபபெருமானுடைய திருமேனியிலாடடிய அநத அழகிய நிாதாதமானது கணேச நிாதாதமெனறு ருபெயரபபெறறது அநத நகரமும கணேசபபெருமானுடைய பேரருளோடு கூடியிருநத காரணதாலுஞ், சிறநத கணேசநகர மெனனும பெயரை யடைநதது எ - று

அமமா - வியபபிடைசசொல.

(உஎ)

சிததி யாவையும யாவரகருகு தெரிதிடுங சிறநததாற்
சிததி மாநத தெனைவருஞ சிறநதநத நகருஞ
சிததா மாநவா சிதவாகண முதல தேவா தமமுட
சிததி மேவின ரனிலா சிறநதவந நகரில.

(இ - ன) எலலாச சிததிகளோயும எலலோருகுமு மிருதியாக கொடுகும் ஆற்றலால, அநநகரமானது சிறநத சிததிநகரமெனனுஞ சிறபபுறறது சிததாகளபெருந் தவசிகள் தேவாகள் முதலானவாகளில அநநகரததிலே (தமது இசடை) சிததிகளை யடைந்தவாகள எணணிறநதவாகள எ - று (உஅ)

கவிய யிாதகருள் காமரு கிருசசம தன்முனை
புவிவி யத்தகப பாகமுக களிறமிறை யருளா

லகிர்வ ரம்பெற லிதுபட ராணவ வலியிற்
றகிர்வி யாதவென் றுரைத்தனன் சதமுகப் பிரமன்.

(இ - ள.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதமுனிவன முன்னே உலகமானது களிபபெய்ததற்க, புளளிகள வாயநத யானைமுகததையுடைய விநாய ககக்கடவுள் திருவருளால, பிரகாசிககின்ற வரபபெறற வகையிதுவாகும படர்நத ஆணவமலவலிமையினை நீகிய வியாதமுனிவனே ! எனறு ஈனருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன கூறினன். எ - று. (உக)

சோம காந்தனே னூதத கவிமகன் பெறற
சேம வானவர மிரநதீன யினிபவன சிறுவன
வாம மாரொரு மருபபினை மநதிர மணிநத
தோம மாதர வறிதியென வியமபுவன பிறகு.

(இ - ள்) சோமகாந்த ராசனே ! தகக புனிதமான கவிமுனிவ மகனென கிருச்சமதமுனிவன பெறற சேமமாகிய சிறநத வரததை யுணாநதனே இனி அவன மகனைய பெலி அழகுபொருநிய ஏகதநதராகிய கமிசபபெருமானுடைய திருமக திரதனதை கணிததவகையை அழகுபொருந்த உணரககட லவையெனது பிரகு முனிவ சொல்லதொட ஙகினர். எ - று. (கo)

கிருச்சமதர வரமபெறுபடலம முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசுஅ

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணிறைநிரையாய கவிமுகத நெடிய தடஞசிலமபி
னருவி யெனமும மதமபொழியு மானே றுகவ னருளவரததாற
பெருவி லமரா முனிவரெலாம பேரநது வணஙகிப பணிபுரிய
மருவு மவிரவள ஙகிறையாய் வநிதா னனைய கிருச்சமதன.

(இ - ள) (உலகருகு) காரணபூதமான மேகஙகள வரிசைவரிசையாக(நீரை)க் கவிழ்நத நீளட விசாலமான மலையில, அருவியாறபோல மும்மதஙகளோட சிநதும யானைமுகததையுடைய விநாயகக்கடவுள அருளபுரிநத வரததினால, அதிதகைய கிருச சமதமுனிவன ஒபபிலாத தேவாகளுமுனிவாகளும யாவரும எதது பணிகது ஏவல செய்ய, அவிபொருநதிய யாகத்திறகுத தலைவனுய கசிததனன எ - று. (க)

மடஙக லுகைக்குஙக ளிறறுமுக வரதன பாத மலாதணியின
முடஙகு மறுகாற சுருபபினகணை மூரலும பனிமென மலராதி
சூடஙகை கொடபூ சிததவனமெய்க கோல மனுவுக கணிததுள்ள
மடஙகத் தவஞசிய பவடெனருகா ளமாதா னரிய யோகதநில

(இ - ள்.) சிஙகதசை வாகனமாகசசெலலுதறும யானைமுகததையுடையபிரேட் டமான விநாயகக்கடவுளுடைய உபயபாதாமமாைகளில, மூடஙகிய ஆறுகாலியுடைய வண்டு கூட்டஙகள ஒலிசகுஙகுளிநத மெலலிய மலாகள முதலியவற்றைக் குடம்

போனறு ஈகையிரதிகாணதி பூகசேசயது, அம்வவ பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மகதிரதலைபுக கணிகது, மனமடங்குகதி தவபபேரயினைற கிருசசமதமுனிவனை, ஒருகாள அரிய யோகத்திலமாகதனை எ - று (உ)

கெடி நு யோக முழுகதனபி னிகரி றவகதுக கிருசசமகன
கெடி நு விழிதுபப பாரதகாளக கெடி டு பாரவை தனினினறும
படியும விசுமபாம பாதலமும பறமபு நடுங்குக குடைகராவி
னிடியும வணடுக மிகவாகதிட டெழுகதாலி வலியி னெருமைகனை

(இ - ள) ஒபபிலலாத நிலதையுடைய கிருசசமமுனிவன கெடி டியாக கிருகது, கொடுமையாகி கணவிழிதது ப பாரதனை அகதக்கெடியதவும, பூமியும ஆகாயமும பாதலமும மலையும நடுகடியதவும, மபழுகாலகதினை இடியும கீழபபடவும, மிகவும ஆபபரிதது வலிமையாகி ஒரு புதிதனெழுக் தனன எ - று

யோகமுழுதது ல - யோகிருதல (ஊ)

திரயய நிறமும பேரழகு கிளரு மூடியுங ரடலமும
பிரயுக கினறி கா ளங்கதமும பிறஙகு மகாரனை முதறபலவும
வெயய கதிரி னெளியு முகங விளஙகு மொளியு முடையபாண ப
பொயயி றவகதுக கிருசசமதன பெறறப பேராகதி நடுங்கினான.

(இ - ள) செவவிய நிறமும, மிகக அழகும, துவளுகினற மூடியும, குண டலமும, வலிய சிளகளினற பூடடிய அங்கமும, விளஙகுகினற அனைாரண முதலிய பலவும, சூரியனைாலியு மழுங்கும்படி விளஙகும பேரொளியுமுடைய அவனை உண மைபாகிய தவதனதையுடைய கிருசசமதன அழகுறபடாதது அசசமெயதினன எ-று.

அங்கம - தேளணி வெயயகதிர - சடகினற கிரணஙகளேயுடையவன ; சூரியன் பொயஇல - பொயயமையிலலாத, உணமெயாகிய வெலம (ச)

யாவ னினைனை றலைவ ரிகயிறறவ னைருவ ரல வருமைநஞ
ஞவ னெனபபின றெனறி நுமுணி யாரி யெனனை பலிகொலவென
மேவு தவகதி னா யபியாமை னி படபிறற றிகினை னிழி பாரநத
வோவில பாவை யிடையு நிகக்கி நுனைகு மகனு னெனபபர.

(இ - ள) கிருசசமமுனிவன இவன யாவனென றறி படாதது, பினனா இறைவராகிய விநாயகபபெருமான சிருஷ்டிருளாலவதரிதருகினற புதலவனுவானென றெளிவுறறது, நீ யாவன ! எனவினவ, பலிகொலனெறான. பொருநதிய தவதனை யுடைய எனதையே ! எனனையறியாமை ஆசசரியமுடையதே. உனகணணுறபாரத்த கெடுதலிலலாத பாவையினிடதிறற பிறநதீரன உனகு மகனுனென எ - று (ஙு)

அணணை நீயெ பிதாநீ பெ யனைகது நீ பெ யெனனை சிலகாண
மனன வராபபன யானமுமமை வைய மொருங்கு தாடபபெ பலா
பினன றழி நி யெனவெளியை யெனறு பேசா பெருமுனிவன
றனனு ணடுஙகி யதுமறறதது தனனற கிணை சாறறுவான.

(இ - ள) தாயு நீயெ, தகதையுநீயெ, யாவுநீயெ, எனனைச சிலகினங்கள பொருந்தவராததால யான மூவகை யுலகதனையும் ஒருசேர எனகாறகே முடக்குவேன.

என்வலிமையைப் பிணறியகுடவாய எனகூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன தன் மன நடுங்கியதை மறைத்து மகஞகிய பலிககு இதனைச சொலலுவான. எ - று.

உள் - மமை இம்திடவாகுபெயா (சு)

ஆதி யநத நடிவினறி யகணடா கார மாயொன்றஞ்
சோதி யான விநாயகாதந தொனமை மனுநா னெஞ்ஞானறு
நீதி யாகக கணிததுவரு நிகரி லதனை யுரைசெயதேன
நீதி லாது கணியுனகுரை சிதது யனைதது வருமெனறு.

(இ - ன) முதலும இடையும கடையுமிலலாமல, அகணடாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொரூபரான விநாயகபபெருமானுடைய பழைமையான மநதிரமாகன எக காலமும நீதியோடு கணிததுவருகின்ற ஒபபிலலாதது அதனை உனகசும் கூறுவேன குற்றமிலலாமற சணிபபாயாக உனகசு எலலாசசித்திகளும வருமெனறு எ - று.

தருதை தாதனை மகஞகிச சாரு மெனனு முறையானு
மெருதை பெருபா வெருளசெய்த வியலபி ஞனுங கிருசசமதன்
மைநதன றனகதுக கணணுநதுவா வெனனு மனுவை யுபதேசித்த
தருதண மறை நரல விதியாதே யனுடடிப பணிந்ததும புகனறெழுதிதானா.

(இ - ள்) தருதையே மைநதனெனகிவருவானெனனும முறைமையாலும, எக்தையாகிய கணேசபபெருமான அனுகிரகித்த வியலபினாலும, கிருசசமத முனிவன் தன மகஞகிய பலியெனபவனுகசு "கணணுநதுவா" எனனுமநதிரததை யுபதேசஞ செயத அழகிய வேதநால விதிபபடி (அதனுடைய) அனுடடிபபமுதலிய வெவற றையுங கூறி விடிநதனன எ - று

கணணுநதுவா வெனனுமாநதிரா ஆதியிற கவிமுனிவரால தனகசு உபதேசிகபபடடிருநதும அதனையே கிருசசமதமுனிவனமைநதனுகசுரைதாதனன (அ)

நீறறு மேனிக கிருசசமத னெடிய மலைததாள் பணிநதேதநதி
யாறறல சானறு பலியெனபா னுநதோகா பாநகா தருதையபோற
போறறி யொருதா னிலகதானறிப பொறிக ளடகி யுணவாநி
பாறறிக தவஞசெய தனனைவருடம பநதி யிரததோ டநதபாதி

(இ - ள) வலிமைமிகுந்த பலியெனபவன, அவவிடததோ பகலில, திரு வெணணீறறையணிந்த உடலியுடைய கிருசசமதமுனிவனுடைய நெடியமலாபோனற திருவடியைபபணிந்த துரிசெயற தனபினைபபோல, அநதிதது ஒருபாதகதனை நிலதகிலுனறி ஐமபொறிகளோடகி ஆகாரமுதலியவறறை விலகிய பதினாயிர வருடகாலந தவஞசெயதனன எ - று

நீற்றுமேனி யெனபதறகுத திருநீறுசணிந்த திருமேனியெனினுமாம். ()

கொடிய தவதநி னெழுதுகனற கொழுநது பரநது மிகசுடவு
நெடிய விசுபபி னமரெலா நெடிது ணைடுங்கி முறையிடடார
படியில கருணை விகாயகனு பரிநது பலனுக கருளகொடுப
விடியற கநிரா யிரகோடி விரவி யெனமுன தோனறினாா. .

(இ - ள்) தீகொழுநதானது (அவனசெயயுங) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எஙகும) பரவி மிகவுஞ சுடுதலும, பெரிய ஆகாயத்திலுளள தேவாகள் யாவரும

மிகவும் மனஒடுங்கி முறையிட்டார்களை. எல்லையிலவாத கிருபாசமுத்திரமாகிய விநாயகக் கடவுள மனமிரங்கித தபைபலனுக்க கருளபுரியுமபடி, விடியறகடலத தூதுக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொனறுகூடி வநதாறபோல (பலியினமுனனே) காட்சிதநதருளினர். எ - று (கo)

அழலகொப புளிகருங கதிரபரிதி யமரன விழிபு மொளிமழுங்க
கழலகொப புளிகரும பிரமவக கமல மலரதபல விகாயமுற
றிழலகொப புளிகருங திருமேனி நிகழநது பரநத வொளிர நகுசரண
றழலகொப புளிகருங கொடுநகவதுதந தனைகால பலிகண மகிழநதினன்.

(இ - ள) தீயைச்சொரிபுங கிரணங களேயுடைய சூரியபகவன கணகளும ஒளிமழுங்குமபடி, வீரகழலானது சிகபபிலாபே பொலிசசையுடைய முழுமை தாமரை மலரபோனற பாகங களேயுடைய விநாயகருரூபசில, பிழலேவீசுக திருமேனியினின்று விளங்கிபபரவிய ஒளிபபிழமபுகளு அஞசாமல, தீயைச சிதறுகின்றது தவதனைச செயத கருசசனற கிருசசமமுனிவன கணமூலத பிறகுபபாரதவன எ - று

பரிதியமரன - இருபெயரொடுபொ பணபுகொணடை
அஞசான - எதிரமறைக குறிபபுவினை யெசசம (கஅ)

திணிசசித திரதகேர ளொருங மருவு மிருகர மலரையுங கழுமுளளுங
கணிசசிப படையு மிமாகமுங கரிமை ருருவ முழுவதுமொளிர
தணிசசித திரமபோ னினறபலி யரற பமபோ லெதிரிவிழுது
பணிசசிக திரநா கதகிதாடையுற பரமா ருவிலன துமைசெயவான.

(இ - ள) வலிமைவாயநத அழகிய ஒபபறற கானகு திருததோளகளும, சென தாமரைமலரும, கழுமுளளும, மழுபபடையும, மோதகமும, கணிசபபெரும தொ டைய கிருவுருவமுழுவதுங தானிரநது, அழகிய சிகரிபபதமைபோல (அசைவறறு) நினற பலியினபவன, அடியறற மரமபோலத திருமுனனேபணிந்து மாலாபரணமாக அழகிய நாகததை யணிந்த பரமனே ! அருளபுரிகினறனை எ - று

கழுமுள - சூலாயுதம மோதகம - உருணடை பரமன - சிவபிரான (கக)

இமைகரு மளவிற பேரணட மெஙகுமு ளுருவ நிறுநிரமபிபாற
குமைகரும பெருமா னடியேனபாற கோப மிலைபிப மிருவுகருணை
யமைகக வேணடு மதுவனறி யடியேன பிழைபுதவிக ளுயிரனுமீ
கமைகக வேணடு மெனவிரநதாசை கரிமா கருணை கூருதருளவார.

(இ - ள) கணணிமைகருமுனனே பெரிய அணடஙகளெலலாம புருவத தினசிறிய நெறிபபிளவு அழிகினறன ஐயரகருணிலல ! அடியேனிடதறிற கோப மிலலாமல மிகக கிருபைசெயதருளலவேணடும அதுவுமலலாமல, அடியேன தவமுற றேறனனுங தேவரீர பொறுததருளல வேணடுமெனறு யாசிததான கணேச பெருமான கிருபைமிகுநது திருவாயமலநதருளுவா எ - று

கமைதறல - கூடமிதறலெனனும வடமொழிச சொலவு (கக)

தணடா மரைகக ணமரிருவா தமமாற றழுதக ளுருநதிரணற
பணடா ரணநதா ளைகதலிய படாத வொருநா மேபரனபு

கொண்டீர்த் திடமீ புரிந்தகவக கோணைக கயிறுறு லிறுகுறக்கட்
டுண்டீங் கடித்தாம வரகமேளென் றுரைப்பப பலியும வரங்கொளவான்.

(இ - ள்) தணணிய தாமமைலாபோனற கணகளும், சண்ணியதாமமா மலரிருக்கையும் பொருந்திய (கிருமால பிரமனெனனும) இருவராலும், நீ விழியை யுடைய உருததிரனலும், பழமையாகிய வேதததினலும அளவிடறெரபபடாத வொப்பற்ற நாம, பெரிய அனபைகொணடீராக, நீ செயத தவமாகிய வலியகயிறரு ல் இறுகுறகட்டுண்டு நங்குவகதனம வரகேடகவெனகூற, பலியும வரங்கொள வானுயினன் எ - று

தணடாமைக்கணமரிருவரெனறதை, "தண தாமமையாகிய கண அமர விண்டு" என்றும், "தண தாமைகண அமரும பிரமன" எனறும சொலவகை செய்க. இரண்டாவதில, கண - ழழுறுரு. (கச)

மருள்கால விணகள் காலசீதது வளாமெயஎ ஞானப பேரொளியே
யருளகா ணினது திருமேனி யலஙகு மொளியி னிரேணுவினு
ளிருளகால சீதது வையகதகி லிலகா நினறா மழுபாதிப
பொருளகால பரிநி மதியங்கி டெனபபோ பூணட புலவாகளே.

(இ - ள) மயககதைச செயயும வினைகளே யடியோடகளேந்து வளாகினற உணமைஞான மயமாகிய பேரொளி யே! தேவரீருடைய திருமேனி தூளவடிவே யாம. விசையருகினற அவவொளியின அணுவொனறுல, மழைமுதலிய பொருள களும வாயுவும சூரியனும சநதிரனும அகனியுமெனப போலகாணட தேவகள இருளேயடியோ டொழிநதுப பூமியில விளஙகுகினகிறாகள எ - று.

மழையாதிப் பொருளகால எனறதறகு மழைமுதலிய பொருளகளைசசரும் எனப் பொருளுளாபபினுமமையும (கஞ)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ வையை முழுது மறறனது
விரையாக கலியா னடகுகினற தனறே வைக சாதநிரமு
மூரையா நினற வுலகணிகதது முனனு சொருப மெனவருகு
வரையா நினது திரிசனமே யணிதது வரமு மடியேறகே.

(இ - ள.) அளவிடபபடாத பெருமையுங கீரதியுமுடைய கடவுளே! இவ் வுலகமுழுவதுந தேவரீரது கட்டளையால நடகுகின்றதலலவா? வேதசாரதிறகளும சொலலுகினற வெலலாவுலகஙகளும தேவரீரது சொரூபமென வநத எலலையாம. தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியேனுகு எலலாவரஙகளுமாம எ - று (கசு)

மூவா முதல்வன மிருகாட டி முகிழுதத கருணை யாலயமேன
காவாப் பெருமபே புடைபெயிலென நகைதத யலலும பேறுடையா
னேவரத் தவமும பயனபடட தெனனு மமியாச சிமியேனிங
காவா நினசீ யாதமிதத டறைகே னறைய மாடடேனே.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருகாட்சியாகிய அருமபிய கிருபையால அடியேனே கெடாத பெருமபாகியமுண்டயலலுயினேன. என் பிதாவாகிய கிருசமதமுனிவனும பாகியமுடையவலலுயினுன, (எனனுடைய) கெடாத தவமும பிரயோசனபபடடது. யாதமுணராத சிறியேன இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யார்துணர்ந்து கூறவேன ஆ' ஆ' (ஒன்றுவ்) கூறமாட்டேன. எ - று.

ஒனறு எனபது சிறுமையைக குறிக்கவநதது (கஎ)

மெய்ப்பா பெனகக்¦வரநதருதன் மெயயே யாஞனை மூனறுலகுமம
பொயயா தெனகக வசமாகப புவாக வலாரி முதறறேவா
கையாப புடைய மரபினராயக கடைகாத தடியே விடுமீமவ
ணேபா தாறறிப¦சிவகிகளுகக நவைதீர கொறற மெண்ணியுறுக.

(இ - ள) உணமையானவனே! அடியேனுக்கு எதனைத தருதலுண்மையேயாயின மூவுலகங்களும உணமையாக எனக்கு வசமாகப டொருநதக் வலாரியாகிய இநதிரனமுதலிய தேவாகள கையைவிடடிக கொளளுதலையுடைய மரபிலவழி வருபவாகளாய, கடைவாயிலிற காதிருநது, அடியேன கொடுகக்குகட்ட னையைக கெடாபற செயது, காதறகுக குறறமொழிநதவெறறி எனனேயடைக எ - று (கஅ)

எநதப பொருளே யெவவிககாலகளிலு வேணடுவை யெனிரியை விறபநதாலு
மநதப பொருளை யநதநத வமயநத தனிரியற கெனிதறுக
கநதப பறறம மலரபுரைனை முனனி லலபபிவறுக
பநதப பவடமிட டநதநதிரு பாதர ணுறுக விவனமிகாலா

(இ - ள) எநதபபொருளை யெவவிகாலகளிலு அடியேனை விரும்பினாலு, அநதபபொருளே அவவநதசமயங்களில அடியேனுககு நிசசய பொருநதுக அழிய தாமரைமலரனையொத கேவரீருடைய திருவடியி லிருநதியும அனடணடாகக இறநதியில, பநதமாகிய பிறவியையொழிநது அடியேன பரதநிரனையடைக வெனறு யாசிததனன எ - று. (கக)

ஆரா வமுகா யடிநினையு மடியா ருளளக கலனறு மம
பேரா னநதப பெருகுகா னிபரிய பெரும்பா னைருளரியவா
வாரார் சிறுவா நீவிழுகக வரஙகள கொடிதகா நினறீதவ
தீரா தியறறி முறவுகளுஞ சேவை புரியு மெனறுரை யுமம

(இ - ள்) ஆரவமுதமாய, சிறுமையுக தியான ஞரியமும அழியா மனதில் ஊறறெடுகினற பேரானநத வெளளமும பெரிய பெருமானுமாகிய கணேச பெருமான அருளபுரிவா சிறுவா' வருவாயாக நீ வரமபெய வரஙகளைக கொடுதத தோம மூவுலகினரும உனகடஙகளை நீஙகாமறசெயது எககாலமும உனனைச சேவை செயவா எ - று.

ஆராவமுது - தெவிடாவமுதம

மூவுலகும எனறதறகேறப சேவைபுரியுமென அறிணை முடிபுகநதனர.

இரும்பு வெளளி யிரணியததா லியனற மூனறு புரமூனககு
விரமபிக கொடுததா மவறறிலுககு விளமபு நாமக திரிபுரமே
யருமபு புகழாயக குலகணேதது மறறபு நாமக திரிபுரனே
கருமப னெரிய விழிதததவனோ கணேயா லனறி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பினாலும் வெளளியினாலும பொனனினாலும அமைதத மூன்றுபுரஙகளை உனகக விருபபுறறுக கொடுததோம, அப்புரஙகடகுச சொலலுகினற

பெயருங் கிரிபுரமென்பதேயாம அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழுவதுஞ் சொலலும பெயருங திரிபுரனெனபதேயாம மனமதனே யெரியுமபடி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பறற கணேயாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும எவ்வகையிலும) அழியமாட்டா எ - று

திரிபுரன - மூனறு நகரங்களேயுடையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவிலலே யேநதியவன், மனமதன. (உக)

நிணைதத விடதகிற பிரிபுரமு நிணைக்கு மூனனஞ செலலுமவணை
கணைதது மதுவுண டெதிரெடுகதுக கடிகைகச சடையா ளொருகணேயா
லணைதது மழிக்கு மஞஞானதேற யழியா முத்தி யுறுவையென
வெணைத்து மருளி யேரமப னிமமென முருகு மறைநதனனுல

(இ - ள்) கருதமுண்னரே நீ கருதியவிடதகிறகுத திரிபுரஙகளுஞ செல்லும். வணடுகளொலிதது தேனபபருகிகருமடடுகினற கொனறமாலையணிநத சிவபெருமான ஒரேகணையால அவையெலலாவறறையுமழிசகும அபபொழுதே அதியாத மோட்சதைத யடைவையெனறு எலலாவறறையும அருளிசசெயது விராபகக்கடவுள விநாகது அநதாதானமாயினா. எ - று

தேவாகளணிநத மலாமாலைகள வாடாமையும, அவற்றில வணடுகள மொயயாமையுமாகிய இயறகையுடையனவாகவும, "வணடுகணேதது மதுவுணடெதி ரெடுகுநகிகை" எனறது உலகிலுள்ள கொனறைமலாகடகுரிய இயறகையையுணாதறிய விசேஷணமெனக (உஉ)

பமர மிருகுங கரடமதப பணிகைகம முகவ னருளவரங்கேட
டமரா நடுங்கிப பெருங்கவலே யாழி படிநதா திரிபுரனும
விமல தவதது கிருசசமதமுனி வினைதகர னிறைருரிப பேறறுவித்துச
சமரிற கிளருங கருதகிலைடு தங்கி னனபுட படவனதநில.

(இ - ள.) வணடுகள மொயயாகுங கனனமதகதையும பனையபபோனற துதிகைகையுமுடைய யானமுகக்கடவுள அருளபுரிநத வரததைத தேவாகள கேட்டபெயரது பெரிய தானபகடலில மூழகினாகள. திரிபுரனும புனிதமான தவததையுடைய கிருசசமதமுனிவனுடைய வாகதங்கிய (தாமரைபோனற) நிருவடியைப் பணிநது (தானபெறற) பேறறைகூறி, போரில விளங்கும எணணத்துடன புட்பகவனதநிலே பொருநதினன. எ - று

ஆழி - ஆழமுடையது, வடடமாயுளளது, கடல (உக)

புள்ளு றியா விதழ்பரநது பொருட்டு வரையத தெயவமணைக
கள்ளு றியகா மரைகடவுள கணேசா நமலத தாண்மலாதேத
னள்ளு ளுளத்து வியாகனை மறவேய பலியே திரிபுரஞ்
தெள்ளு றியமெய் வரமபெறற செய்தி யிதுவா மெனபா்கன்ருன.

(இ - ள) பறவைகளின தானபமறியாத இதழ்களபாரது, பொருட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருநதிய தேனசிநதிய தாமரைமலரிலெழுநதருளிய பிரமதேவன, கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின தேனனது ஊறறெடுக்கும உள்ளதையுடைய வியாதமுனிவனே! பலியெனபவனே திரிபுரஞ்சுத தெளிவுமைநத உண்மையாகிய வரத்தைபெற்ற செய்தி இஃதாகுமெனகூறினன் எ - று. (உச)

அன்று பலிமா தவமாறறி யமல னருள்சோ புட்பகதத்தை
யினறு புவியோ வஙகாள மெனப ரவனகொள் வரமுரைபப
கன்று தெரிநதா யினிசசோம காநத வவனரீகா ணடதறியது
மனற வபீவா யெனககிளப்பான மறுவில பிருது மாதவனே.

(இ - ள) சோமகாநதராசனே! அகாலதறிலே, பலியெனபவன் பெருக் தவருசெயது கணேசப்பெருமாறடைய திருவருளேயடைநத புடபகனநதையே, இகாலதறில உலகினா வஙகாளமெனக கூறறிறடா. அவனபெறற வரதறத (யான்) சொலல நனருணாநதனே. இனி அதறதிரிபுரன அரசுபுரிநதறதையும பொருநத வுணா வாயெனறு பெருநதவசியாகிய பிருருமுனிவா சொலவாசாயினா எ - று (உடு)

திரிபுரன வரமபெறுபடலம முறறறறு.

ஆகஙதிருவிந்தம் - கசுஎ

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுகைத தருளு நாலவா யைஙகையா றனைய தானக
கரிமுகன் கருணை பெறறுக களிதததி றறறல சானற
திரிபுரன யாது செயதான செபமென வியாதன கேடபப
பெரியருண டிகைசே ருஙகைப பிரமனமே லுரைகக புகான

(இ - ள) வல்லமைமிகக திரிபுரன, சிஙகமாகனதறைச செலுததியருளும் தொஙகிய வாயையும ஐநதுகரஙகளையும ஆறுபோனற மதபபெருகையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவள திருவையபபெறறு மகிழநதபிறகு யாதுபுரிநதனன? சொலலவேணடுமென வியாதமுனிவன வினவ, பெரிய கமணடலமபொருநதிய அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன சொலலதொடஙகினன எ - று (க)

கணடவா வியகரு மருதக கணேசமா புரதறதி லனறன்
கணடகச சிலையாற கோயில கணடலங கரிதறுக கணறற்
கணடதிவ வணண மருந வனணமே மகணேச மூரதறதி
கணடகச சிலையாற செயது சுாதலாற பதிடடை செயதான.

(இ - ள.) கணடவாகள களிகூரதறக அநதச் சிறநத கணேசபுரதறதிலே, அந்தப பெலியெனபவன, வயிரககறலால திருகோயிலமைதது அழகுசெயது, தான கணறறறிரிநதித செவவணணமோ அவணணமே கணேசபெருமானே வயிரக கலலாறசெயது ஆகையோடு அவ்வாலயதறிற பிரதிட்டைசெயதனன எ - று

கண்டகம - வயிரம. (உ)

நிதறதலும பூசை யாற்றிச சிலபக னீஙகிப பினனாப்
பைதறவா ருதிரஞ் மணணிற பாதறதிபா தமமோ டேறறுப்
பதறியி னிறைஞசி ஞர்கருப பணிகொடுத திறைஞசா தரைச்
செறறுவேற றுருவி னேடும விணகொளச செலுதறதி னனே.

(இ - ள்.) நாடோறும் பூசைசெய் ஏ சிலதினங்கள கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிரதது பக்தியோடு பணிந்தவர்களுக்குப பணி கொடுதது, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவடிவுடன ஆசாயததை (இடமாகக்) கொள்ளுமபடி அனுபபினான எ - று. (கூ)

இடங்கொள்பா தலதது னேகி யெரிமணிர சூடடிய பேழ்வாய
விடங்கொள்வா லெயிறமி னோகள் விடங்களி லவாக ளாகி
மடங்கவன் போரில வெனறு மணிமுதி லான செலவ
மடங்கலுங் கவாநது கைகளொண டவணியின மீணடு போநதான்.

(இ - ள்) இடங்கொணட பாதலதிறசெனறு, பிரகாசிகின்ற மாணிக்கம் பொருந்திய உசசிக்கொணடையையும, பிளவுபட்ட வாயையும, விஷததையும, வெள்ளிய பல்லையுமுடையவர்கள, விஷமிலலாதவாகளாகி மடங்கும்படி வலிய போரிலேவெனறு, இரதினமுதலிய செலவங்கண முழுவதையுங கிரஹிதது உடனே கொண்டு பூமியில திருமபவும வநதனன எ - று (ச)

திகஜிமப பாத லததுஞ சிறநதவா னிலததுஞ் சாலத
தொகதா னவாக ளெலலாந துணினா வணங்கிப போற்ற
மிகவருட பாவை நலகி வெண்டிய சிறபபுச செயது
தகுதன பதாதி யாகஜிக கொணடனன றமுலை வீன

(இ - ள) திசைகளிலும, பாதலதிலும, சிறநத ஆசாயதிலும மிகுதியாகக் கூடிய அசுராகள யாவரும ஒனறுகூடி வணங்கித துதிசெயய, மிக கிருபாநோகஞ செய்து, வேணடிய சிறபபுகளைத்தது, சகுதியாகிய தன பேரனையாகசெயது கொணடனன் அஞசாமைத தனமையுடைய அதிதிபுதன எ - று

பதாதி - காலாட்சேனை தறகுண - அஞசாமை. (ஙி)

விசிமுர சியமப வேலுடை விசிகமு மமுவுங தனைடி
மசியுமற றெலையு மேநதி யவுணாக டிங்க ளிலலா
நிதியென மருங்கு மொயபப வெஞசேரலெலைப புவிநின றிறகிப
பசியபொன லகிற கறபப பனிமலாச சோலி புகுதான.

(இ - ள) இழுதுகட்டிய பேரிகை யொலிசெய்யவும, வேலாயுதமும, அமபும, மமுவும, தணடமும, வாளும, மறறெலலா ஆயுதங்களுந தாங்கி, அசுராகள அபரபகத திரவுபோலப பகலில நெருங்கிவரவும, வினாவாகப பூமியினினறு சென்று, பசிய பொனனகரததிலே குளிர்ந்த கறபகமலாசசோலியிற புகுந்தனன. எ - று

திங்களிலலா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இஃதிருளே விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக ளெரல - விளாவுகுறிபபதோ ரிடைசசொல.
பொன்னகர் - தேவநகரம (சு)

மைந்துறு வீர ராங்ரு வைகிய சிலத ரோடு
நந்தன வனததைச சாட நலையறு தேவ தூத
ரிந்திரற் கோடிச சொன்ரு ரெயதிய வவுணர் கோறு
மூநதினன் ஞாத தமமை யவருமபோ யுரைக ளுழுரூர.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரர்கள் அங்கேயிருந்த சிலதாரோடு நந்தன வனத்தை யலேப்ப, குற்றமற்ற தேவதாதாகள் இந்திரனுக்கு விளாந்துசென்று (விடயதனைக்) கூறினர்கள். ஆங்கடைந்த அவுணர் தலேவனுன திரிபுரனும் தூதுவர்களேச் செலுதினன். அத்தூதுவருஞசென்ற (இந்திரனுகருக்) சொலலலானுகள். எ - று.

மைநது - வலிமை சிலதா - ஏவலாளா. (எ)

எரியுமிழ் குலிச வேறதகை யிநதிர வெங்கள கோமான
திரிபுர னீஙகுப போரதான றெரிசனஞ செய்ய வமீமா
புரிவொடுமை வாரா யாகிற பொனனுல காடசி நீககிப
பரிவுறத தரும லோகமை புகுதுவான படாநது நினறுன.

(இ - ள்) நீயைச் சொரியும வசிரவேலேயேநதிய இநதிரனே! எங்கள தலேவனுன திரிபுரன இங்கேவநதுளன. அவனேத தெரிசனஞ்செயய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்ஙனம்) வாராதிருபபையாயின, (உனனுடைய) பொனனுலக ராசாரி கததை யொழிதது, தனபமடையுமபடி இயமதருமலோகதநிற புகுதிதும்படி வந திருகின்றுன. எ - று (அ)

அலலதூஉ மடிபோ ராறறு மாறறலுண் டாயின் வலலே
வலலபல படையி ணெமமை வருகவென றுரைததான யாது
சொலலுவ தெனறு கேடபிந தெரிடிகளாக தூணறி றுககி
நலலதென மிலஙக நகது நாமீவற குலிச வேநதன.

(இ - ள) அனறியும, (எமமிறைவனேடு) கொல்லுகினற போபுரியும வல் லபமுண்டாயிருகுமாயின, விளாவில வலியமைநத பலபடைகளோடும (போர்க் கோலமாய) வருகவெனகூறினன (ஆதலின) நீ சொல்லுவதியாதெனக கேட்டனர். அசசதனைசசெயயுங குலிசவேலேநதிய இநதிரனகேடடு, தொடியணிநத கையைத தூணிலடிதது நலலது! எனறுவிளாகக சிரிதது எ - று. (கூ)

கடிமலாக கமலம பூகத காடெனக கணகள சேப்ப
மூடிவது தேரா ஞகி முறறுபோாக கடகதே னெனனு
விடியிடித தெனவன சொலலா வியமபிமற றவரைப் போககிக
கொடிநகா முரசிற ராறறிக கொமுமபடை யெழுக வெனறுன.

(இ - ள) வாசநதங்கிய தாமரைமலாவிகளிததகாடுபோலக கணகள சிவக்க, மூடிவது (இனனதெனறு) உணராதவனுகி, முடிவாகிய போருகுவந்தேனென்று, இடியிடிததாறபோலக கொடுஞசொலாறகூறி, அதனுதுவரை யனுபபிவிடடு, தீவ சனகட்டிய நகரத்தில முரசறைவிதது, செழியபடையெழுக வெனகூறினன் எ - று.

போாகபபேபெனனக கூறவேணடியிருபப, அதெதேனெனறது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி (கo)

விடித்திடிக் தூதா மீண்டி விண்ணவா கோமான போாககிங்
கடிதததேல கருதி நின்று ணியவென றிறைஞசிச சொன்னுா
தொடித்தபூங் கழற்கால வீரன் றுணாபடு மெரியி னெயயை
மடித்தென வெதுளி பொஙக வரவீனே கோக்கி நின்றுன்.

(இ - ள்.) லிடித்த ஆதுவர்கள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் தலைவனை இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலே நீனைதிருக்கின்றனென்று பணிந்துசொன்னர்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனுகிய திரிபுரன் கிளைக்கின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமதிகரிக்க. (இந்திரனேபோருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். எ - று

தணர்-பூஞகொத்து, தூணாபடுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பென்க.

படையொடு படைக ணைகும் பாஞகுற மணிபபொற கோயிற
கடைகழன் றமரா கோமான கனிறறர சிவாநது கொறறக
குடைகொடி மிடைய வாநத குருமயிற கவரி துளள
வுடைகட லோதை யெனன லொலிமுர சியமபச செணரூன.

(இ - ள.) நாலவகைச சேனையும ஆயுதஙகளோடும பகைததிப்பொருந்த,அழகிய பொனனுலாகிய அரணமனேகையிலின கடையைவிடடு, யானேரிவநதாகிய ஐராவதத்திலாரோகணிதத, வெறறிகருடைகள கொடிகள நெருஙகவும, பொருநதிய நிற மமைந்த மயிறபீலியுரு சாமரையுதுளளவும, உடைபடட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழஙகவும, தேவராசனுகிய இநதிரன (போருகுகோலமாகிச) சென றனன. எ - று (கஉ)

கரணங்க ளுபிரகரு வாயநத காடசியிற றனகரு வாய்நத
வரணஙகள விசிதத வாகைய மாரகள மருவநு சூழ
விரணஙகொள வயிர வொளவே லிநதிர னெயத லோடு
திரணநகளை டணைய ஞகித திரிபுர னமரி னேறருன்.

(இ - ள) உயிர்களுக் கரணஙகள தணையாகப் பொருநதியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருநதிய காவலுளகொடடிய உடலையுடைய சேனைகள பகலிற்சூழ, இரணதசைகொளகின்ற ஒள்ளியவயிர வேலையேநதிய இநதிரன(போருக்கு) வரவும, திரிபுரன திரணததைக கணடாறபோனறவணுகிப போசெய்யுங் கருததிலெதிர்த்தனன எ - று

"கரனஙக * * * இநதிரன எய்தலோமெ" எனறது உயிராகு அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள தணையானவாறு, இநதிரன தன பரிவாரங்களாகிய தேவர்களை புடைசூழ்நது துணைவருமெனபதாம (கங)

புணணிய மோடு பாவம பொருதென வவுணர் சேணை
விணணவ ரொடு பொ ராறறி மிடலசி னி கொழிய நேரக்கிப்
புணணிடை வேலிட டெனைப பொருமெழு மனத் தணுகித
திணணிய வாமர ஒருநது திரிபுர ணுழில செய்தான.

(இ - ள) புணணியத்துடன் பாவமானது போர்செயதாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவகளோடு,(எதிரிதது) போர்செயத, சிறிது வலிமை யொழியத் திரிபுரன பாரத்து, புண்ணில் வேற்படையைச செருகினுறபோல, பொருதெழுந்த மனமுடையவனுகி, வலியதாகிய குதிரையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனைய) கொல்வானுயினன. எ - று

தூழில் என்பதற்கு தூழிலாட்டெனக்கொண்டு, தனமெயபுதைந்த படையைப்பறிதது மாறமுகா யிரிததலெனக் கூறினுமாம. (கச)

அற்றன படையோ டங்கை யழுகன தாரோ டாக
மிற்றன கழலோ டொண்டா ளிழுகன முடியோ டசி
செறமின சூடோ டுரல சிகதின வலியோ டுக
முறமிய வமரா சேனை முரிகன வவுண்ண முகக.

(இ - ன்) அவுணனுகிய திரிபுரன தாகருதலால், ஆயுதகதோடு அழிய கைகளற்றன. மாலையோடு மாபுகள அறந்தன. வீரகண்டாபணியோடு ஒள்ளிய காலகள இறுபட்டன கிரீடதுடன சிரங்கள் அழிந்தன சூடலுடன சரல்கள் வீழுந்தன வலலமையுடன விடாமுயறசிகள சிதின. தேவாசேனைள (இவ்வகையாக) முடிவுறறன. (தபபினவை) மூரிகதோடின எ - று. (கடி)

மந்தரங் கலகுப படட வாருதி யணைய தேனை
யிநதிர னெகுகி நோனு லெரியெழ விழிந்துச சிமிக
கநதடு களிகல யானை காலெனக் கடுக வுநதி
வெகுறற லவுண னேடு வெயயபோ ரினைதது காணமேற.

(இ ள) மநதரகிரியாற கலகுகபபட்ட பாறகடலேபபோன்ற (தேவர்) சேனை யை இநதிரன்கணடு மனமபொறாதவனுகி, (கணகளில்) நீசொரியக் கோபிதது, கட்டுசறறியை கோபிகினற நலலமதச செருகருடைய ஐராவதமெனறும படடதது யானையைக காற்றப்போல விரைதுசெலுதது, வெலலிய வலியுடைய திரிபுரனுடன கொடும்போர் புரிந்தனன எ - று. (கசு)

தெரடுதபல வாளி விட்ட தேரமரங குந்த சேமி
விடுததிடுமி பாச மோரசுமு வெய்பவாண முரலங தண்டு
தடுதது றுமதது ரங்க டமையுமோ ரிடுதது களவி
யுடுதது ரள சிநத வாரதது டு நினன பாரியை தீயான

(இ ள) பலபாணஙகளைத தொடுததனன இருப்புலகைக ளாடடி சக்கரம் இவற்றைவிட்டனன பாசததை வீசினன கொடியயாள முசலம தணடம இவற்றைச செலுததுவான கொடி போறபிர திரிபுரன நட்சதரரததொகுதி சிநதமபடி ஆர்ப்பரித்து, இநதிரனேவிய அஸ்திரஙகளைததிது அஸதிரஙகளேயு நேரேவிடித்துச சாய்தது, குதிரையைத தாணடினன எ - று (கஎ)

பாய்பரி தனது மூனகால பணகைமால யாண நெறமித
தோய்தர நாட்ட லோடிரு தணனென வவுணா சோமான
காய்கதிர் வாளா லோசனிக் கடவுளா சோமான செஙகை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலதநில வீழ்தது னான.

(இ - ன்) பாய்நதுசெலலுங குதிரையானது தனனுடைய மூகாலே, பனை போனற துதிகையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின நெறறியிரபபிடித்து வைதது வடனே, அவுணர்தலேவனுன திரிபுரன காயகினற கிரணதனதையுடைய வாடபடையால் வெடடி, தேவராசனுகிய இநதிரனுடைய செவநதகையிலுளள வசிரவேலையும மானத்தையும் நிலதநில வீழ்தது னான. எ - று (கஅ)

கநதுகங் கடுக மீட்டக் கநதுக நெளிகது தாழு
வுந்திமீ னிலத்தில் வீழ்ந்த வருப்பனி சூலிசங் கைகளிகாண்

டங்கின்மேல் வந்த வேழ மத்தகத் தடித்து வீரஞ்
சிங்கினன் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள.) கொடியோனுகிய திரிபுரன் குதிரையை விரைந்து திருப்பி அக் குதிரையை நெளித்து தாழ்செலுததி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்கு கின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடததில் மேலுறறுவந்த ஐராவதமென னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரததை யழிததனன. உடனே தேவாகள் தலைவனுன இந்திரன பூமியிற் குதிததனன எ - று.

குலிசம் - வச்சிராயுதம் (கக)

உழுந்துகண் ணடியின மேலா லுருளுழு னெழுநது தாவிக்
கொழுந்துகொள வீரக் தோடிங குதிரைமே லிருநதான றனனைச
செழுநதனிக் கடகக் கையாற செனனியிற புடைததான மேறவா
விழுநதுவந தனனெய நோனமுள வேநதனமூர்ச சிததான றீயோன.

(இ - ள்) சேவற்கள்பணிந்து வணக்களுசெய்யுஞ சிறநத பாதங்களோயுடைய தேவேந்திரன, உழுநதானது கணணடியினபேரிலே உருளுசிற்கும முறட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிகுநதவெறறியோடிம புரவியினபேரிலிருநத திரிபுரனை, செழியவொப்பறற கடகமணிநத கையிஞலே தலையிலடிததனன கொடியோனுகிய திரிபுரன் மூர்சசிததனன எ - று

புடைததல் - மோதுதல.

உழுநதுகணணடியின மேலாலுருளுமுன னென்றது கிசுழ்சசியின விரை வினை விளகககூறியதாம். (உ0)

மூர்ச்சைவிட டொழிநத பின்னா முடி கெழு பமா வேநதன்
மூர்ச்சிறை மாபத தோடிந தாகின வைனு மூசசித்
தீதாசையுற றுனியென வோடு மொனபடை யொழிதது மல்லுப
போசசெயல விலைகக வெனறுன பொருகனென வவுணன சொலவான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன) மூசசைதெளிஞசெழுநதபிறகு, விளகுகினற கிரீட மணிந்த தேவேநதிரனுடைய மாலையணிநத மாபிறபாயுது மோதினுன அவவிக திரனு மூர்ச்சையடைந்து அநதெளிநது யோசிதது நீ யெனலுமெ ஆயுதபபோரை யொழிதது மற்போர்புரிக வெனறனன அவுணஞகிய திரிபுரன (அசற்குவிடை யாக) விளைந்து கூறுகின்றுன. எ - று. (உக)

பதங்கமோ வடவைத தீயைப் படாசிறைக காலிற கிதுங
கதங்கடாஅ மெனககு மீண் கருகதினு ளழிநதா யருசே
லிதங்கெடா திருகக வேண்டி னிருநிலத திருககை யீருதேன்
மதங்கொளா தாகுச செனறு வாழ்கநின் கிளோயா டெனருன்.

(இ - ள்) வடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிற கினகாறறினுலழிகும். கோபததைச சிததமும எனககு மீ மிகவும மனதில் வருந்தி னுய அஞ்சவேணடாம. நன்மையழியாதிருகக வேணடுமாயின், பெரியபூமியில் (உன க்கு) வாழ்க்கையைக கொதிதேன். கெர்வபடாமல் அங்கேபோய் உன் உறவின ரோடு வாழக்கடவையெனறு கூறினன். எ - று.

பதங்கம - விட்டில ; விளக்கவிக்கும ஓர சிறுபூச்சி

வடவைதீ - பெண்குதிரை முகமபோல வடிவுள்ள பெருநெருப்பு. இது கடலானது எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால ஆங்கு நியமிக்கபபட்டது. (உட)

கூறுதா னவணீ வாணிற கொறறவ ரேறுஞ் யுள்ளீ
வேறுபோர நுழைதல பறறி மெலிகுபுளி ருக்கொண்டிவ்
வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன வடிவெலா மீருஞ சுறபுமம
பாறுண வளிப்பே னெனறு பகரதுதேரை படைதகாரத திடடான.

(இ - ள) அவ்வாறு சொலலிய திரிபுரனேத தேவேந்திரன பாரத்து, உனனை வேறுவைபபட்டபோருகு அழைதீதபபறறி (எனனை)க தளரதலஞகொணடு இவ்வணணமாகச சொலலினை. உனதேக முழுவலையுமறிது, சுறறியும பருநதுக ளுண்ணுமபடி (இரையாக) கொடுப்பேனெனறு கூறி, புயதைதத்தடி ஆரவாரித தனன எ - று. (உக)

செருவினிற கிளருங திணடோட டிரிபுரன மலபு தோகாத
குருகிகொப புளிபபத தாலுவ தோவமா தோகாலைத நாகி
பொருநுழித தாளப பறறிப பொருதபெனக கருதாற றாகி
யிருவிசும பிடைவட டிதது விடடன னிமைபகு முனனம.

(இ-ள) போரிற பொருகும வலியதோளுடைய திரிபுரனற்போர செய்ய வினைஙகித தானும உதிரங்கொபபுளிகுமபடி தேவேந்திரனையடிதது போரசெய் கையில, அவனகாலைப்பிடிதது இமைபபொழுதினை முனனரே விளைதுகையினு லெதித்து, பெரிய ஆகாயதறிற சுழறறிவிடதனன எ - று

கோவமாகோவெனறது தேவலோகத தலைவன , இநதிரன
செருவினிறகிளருங திணடோள - போரெனறுறற பூரிகுருதோள. (உச)

அநதர நிவநத சோலை யலர்பகு கோடடி ரூலகண
மநதிக ளுகளுந தோறுக கிழிந்துவார மதுநீர பாயகது
செநதினை வீழகுஞ சாரற சிலமபரு ழிமையப பாடக
நிநதிரன வீழ்நது மூரசிந தி்நதவன போறகி டநதான.

(இ - ள) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய சொமபுகளிலுள்ள தேனகூடுகளை குரஙகுகள புரளுநதோறுங கிழிபடவி, ஒழுகுகினற தேனெழுகுகா னது பாயநது செவவிய தினைபபயிரை வீழகுகும சாலேபுடைய மலைகள்சூழ்நத இமயமலையின டகைகலில, இநதிரனவிழுநது மூசசையுறறுச செததவண்போலக் கிடந்தனன எ - று

இரூல - தேனகூடு (உடி)

தெம்மூணை சாய்ககுரு தன்தோள மிரிபுர ருடைதல் கேடபடப
பெரம்மனமென குழலகள சோரப புலோமசை நிலநதில வீழா
வமமவோ வமம வோவென றழுதுயா ழாநது தேவா
தமமொடி மிரியல போனு டமனிய வுலக நீதது.

(இ - ள) பகைவராப் போரில் வெல்லுந் தன்கணவனுகிய இந்திரன் திரி புரனுக்குத தோல்வியுற்றதைக கேளவிப்பட்டு, பூரிதமெலலிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மவோ! அம்மவோ! என்று புலம்பித் தன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுதது (அவன்வீழ்ந்த விடத்துக்கு) ஓடிப்போயினள். எ - று (உசு)

நிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச சிதன் னோடு
மிலைப்புடன் கூடதுப் போகி யிநதிரன் கிடப்பக் கண்டு
தலைப்படு மெழுக்தோ வெனறு தளர்வுறீர்த தவனே டுந்த
மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகினா ரருது மாதோ.

(இ - ள்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இநதிராணி தேவியோடுஞ்சென்று, இந்திரன் இலைப்புடன் கூடதுக்கிடக்கக கண்டு, தலையிலெழுதிய வெழுத்தோவெனறு, அவன மனததளர்ச்சியை யொழிதது, அவவிர்திரனுடன அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம ஒளிது வாழ்ந்தாகள. எ - று. ()

செங்கள நீங்கி யருதத் திரிபுர ஞன்கு கோட்டு
வெங்கயத் திவாருது வெற்றி முரசொடு * வானகள் விம்மப்
பொங்கெழின மாட மேடைப பொனனகர புகுருது வேந்தன்
தங்கிய கோயில சாருது தவிசினையிற மிருந்த னனறே.

(இ - ள) அருதத திரிபுரன போக்களதையொழிது, வெவ்விய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதத்தினமேலேறிகொண்டு வெறறிமுரசும (வெற்றிச) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக அழகையுடைய மாடங்களும மேடைகளும பொருநதிய பொனனகரத்திற பிரவேசிதது, இநதிரனவசிகளுங் கோயிலையடைது, சிங்காசனதில் வீற்றிருந்தனன். எ - று. (உஅ)

நிரம்பிய களிய ருகி நீடுவான குடிக ளெல்லாம
பரம்புதன ஞாலக குளளே பயிலுமா முரசிற சாறறி
யரம்பையா டனனஞ் செயய வமைதது நகின னராகள் வீணை
நரமபுளர்ந் திசைக டேக்க நலகதக வரசு செயதான.

(இ - ள்) நிரமிய களிபபுடையவருகி, தொன்மைவாயநத சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தனகட்டளைகளுடபட்டு வாழுமபடி பெரிகையறைதது, அரம்பா ஸ்திரீகள் நடனஞசெயயவும, கினனராகள வீணையின நரமபுகளோத தடவி இசைப் பாட்டுகளே யெழுப்பவுங கட்டளையிட்டு, நனமையாக அரசுபுரிநதனன. எ - று.

களியன் - களிப்புடையவன. (உக)

சிலபகல கழிநத பினனாத் திசைமுக னுலகளு சாநதர
னலரவன் வருவ தெணணி யாழியா னுலகம புகுகான
மலரவன் றனனைக் கொண்டு மாயுமவை குநத நீகுகிப
புலவாகள் கருது லைகும் பொன்னிம யததைச சாநதான்.

(இ - ள.) சிலதினஙகள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சதகிய லோகததை யடைந்தனன். பிரமதேவன (அவன்) வருவதை யோசிதது, சக்கராயுத

* மூரசொடுவகைகள விமமவெனறும் பாடம் வரைகள் - மலைகள் தம்மைச் சிரகரித்த இநதிரனினமையின் தாம சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென் பதாம்.

மேந்திய விண்டுமூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனே யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவாகள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைதனன். எ - று. (கo)

சாந்தவன் பிரம னிலலாச சதகிப வுலகை நோக்கி
யார்ந்ததன் ஞணை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி
யூர்ந்திடு மணையி னறு மொழிர்தமை யணாகதிட் டாங்குங
கூர்ந்ததன் ஞணை வைதகுக குவலயத தி்றஙகினனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனிலலாத சத்தியலோ கத்தைப் பாதது, பொருந்திய சன் ஆகினையை அங்கே (நடகுமபடி) நிறத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொணடு, அவ்விடத்துங் கூரமையான தன் ஆகினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிகருவந்தனன். எ - று.

ஊர்ந்திமணையினை - நகாகதுசெலலும் பாமபைச சயனமாகவுடையனன்; திருமால் (நக)

வரமபல கொடுத்த வைங்கை வள்ளலைப் பூசை யாறறி
பரமபர வரமுன் றருத டாழியம புரிசை மூன்று
மூரமபெற வினறு ரதேயற குதவுக வெனறு நினறனை
புரமபல வளதறி னெடுமை பூகுதன விகமபி னமமா

(இ - ள.) பலவரங்களே யருளிய ஐகு திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானைப பூசைசெயது, பரதருகுமபரமானவனே! மூனனே (எனககு) வர மாகவொருதெத பெரிய அழகிய மூமமதிலகளையும் வலிமையோடு இபபொழுது அடி யேனுக்கு அருளுபுரிகவென்று கின்றனன (திரிபுரன) அப்பொழுது ஆகாயதிற் பலவளஙகளோடும் மூப்புரஙகள சோனறின எ - று. (நஉ)

வேறு

கறபகப பொதுமபருகு காம தேனுவும்
பொறபமா நிதிகளும பொருவி லாதபல
லறபுதப பொருளகளு மளவில செலவமும
மூறபவித தனவறு புரஙகண மூனறுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும, அழகுபொருந்திய (சங்கநிதி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒபபில்லாத பல அறபுதபபொருளகளும, எல்லையில்லாத செல்வமும, பொருநதிய மூப்புரஙகளிலும உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறும குறைபடாதது (நந)

இநதிர னுலகமு மெணணத்து மாகிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேநதிய
சுந்தர னுலகமுங தணணெயு ருவெனின்
பிநதொரு புராகிகா பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும் பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேநதிய அழகுவாய்நத திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (மூப்புரங்கட்குச) சமானமாகவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்பாகச் சொல்லுந் தனமையையுடையதோ? எ - று.

அநதனன - பிரமன அழகிய தனமையையுடையோன். (சுச)

தடையற வெங்கணுஞ சார வலலவர
யுடையவன மூதநிதிய யுறுமப போதலா
லிடையழி வினமையி னெயிலகண மூனறுமுன
னடைதரு சூகுமு வாகாகை போனறதே வ.

(இ - ள்) எலலாவிடங்களிலுங தடையினறிச செல்லவலலமையுடையனஞ சிய திரிபுரன மூதநியையடையும அகாலதநிலலாமல, நிடையிலே அழிவிலவா மையால, மும்மதிலகளும மூனனேயடைநத சூகும தேகதநதை யொதநன எ - று.

வாய - வழி வலலவாயெனறதால வலலவமையெனறும (சுடு)

கருமபொனனி வெணபொனறி காமா செமபொனறி
றருமபெரு முபபுர முயிரத மகெலலாம
விருமபிய போகஙகள விளைதது கலலித
மருமபுதல செய்யுமூன சூகைக யுமபொருமம

(இ - ள) கருமபொனனிலுமு, வெணபொனனிலுமு, அழகிய செம பொனனிலுஞ செயதளள பெரிய திரிபுரஙகளும, உயிரகடகெலலாம இசசிதத போகஙகளை யுணடுசெய ர, நலல இதநதையும உணடாகுகின்ற மூவகைத தேகத தையும ஒதநிருகும எ - று

கருமபொன வெணபொன செபொன எனட னமுறையே இருமபு வெளளி பொன எனபனவாம. மூனறுகோடகள - தூலதேகம சூகுமதேகம காரணதேக மென்பன. (சுசு)

திணடிற லுடையனை மிரிபுரபபெயர
கொணடவன மிரிபுர சூலவி னிறமை
கணடனன கரையறு களிபபி லிடிஞ
ணணடாகள் பிரானமிரு வருளவ மூகதினை

(இ - ள) மிகுகவலலபமுடையவனுகிய திரிபுரனெனனும பெயருடையவன் திரிபுரஙகள சமமநது நினறையைக கணடனன, எலலையறற ஆசையிகிகத னன. தேவாகளுகுக தலைவராகிய கணேசபெருமானுடைய திருவருளே பணிந தனன. எ - று (சுஎ)

கணியாகண் மூவைநத தனம னதிறை
னிணையுமூன றோறமின னைவாகு நீடிய
வணியமுப புரமுமூன ருக வைகிய
வணைபுக மூலகமும வழஙகி ஞனைபோ.

(இ - ள.) மூனறு புகிரர்களோத தன மனததிறலே நினைக்குமுனனே படைததனன. அவாகளுகுப பெரிய ஆநதத திரிபுரங்களையும மூனறுகவிருந்த புகழ்பெற்றருநதிய உலகததையுங கொடுததனன. எ - று

மூனறுக வைகிய வுலகமெனறது சுவாக்க மதிய பாதலமென்னுங் திரிலோ கங்களை. (சுஅ)

வச்சிர மிடிமரு வலாகமை
வெகுசெனக் காகிமி வீம காயனை
கரசமில் பெருவலிக் காள கூடனை
நரசிறு மைநகருக் கறைவா ரநமமே

(இ - ள்) வஜ்சிரகமிடிமரன் - சதநுருக்களுக்கு மொரிமையாய் மோதுமை வீம காயன - எல்லையில்லாத மிகவாலியையுடைய காளகூடனென் னும், அசுர சிறுவர் களாகிய புதல்வர்களுக்கு (பெரியோர்) பெயர்களை கூறுவர். எ - று (ருக)

மானிக குடைய தனை மைநகர் மூவாகமும்
வானவர் முகலிய மறறை பாவாகருக்
காலெரு முதலவனுயர காரி மாமுகற
சானபூச பெளரிர காமாத வாழுகனனை

(இ - ள்) மிகமானமுடைய தன புத்திரர் மூவருக்கும் தேவாகளமுதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரனகாரினை யொருகாலெலுகி, சிறநத யானைமுகமுடைய கணேசபெருமானுக்கு (ஆகமோகதமாக) உரிதான பூசையை செயது கொணடு பொருநதி வாழுதனன எ - று (ரூ)

எகிலமே சபிலமே சவிரகுகி யேயெனப
பகாவாகனை முறையினப பாழி நேரசினையர
சகிலமண சுபிலமர தருஞசு விரகுதிர
மிகுதுறக கநதினு மேவி வைகின

(இ - ள்) சுகிலமும சுபிலமும சவிரகியுமென்று அபபெயரிய படைகளை முறையே சொலவாகன (அமமரிலகன மூனறாவன)சுகில புரியிலும, சபில மதாதரத திலும, சுவிரதத நாதத்திலுமிருந்த சுவாகசுகிலுமாகப பொருநியிருநதன எ - று (சக)

வேறு

காடுமரு வாகரருவச சிரதமிடி ரணவீம காயன காள
கூடனிவா முறைபாலே எகிலமுகன முப புரகா யர ரடி வாழுது
நீடுமர சாடரி திரு வனாக டிரிபுரனெரென மெறிபா லெனனும
பாடியனமுப புமொருசா ரபிரமாணி னுரசொருசா ரபணிறக கூடுப

(இ - ள்) சதநுருக்களுக்கு இகலாடைக மொரிசமிடிமான வீமகாயன காளகூடனுகிய இவர்களை முறைபபடி சுகில முதலாகிய மூபபுரங்களிலுங் கூடிவாழ்தது, நெடிய அசுரர்மைமையைச செயதுகொணடிருநதாகள திரிபுரன சொல லியதலுயால எபபொழுதும பெருமையோடி பனற திரிபுரங்கள அபிரவருடங்கட கொருமுறை ஓரிடதநில அழகு பொருநதுசேரும எ - று (சஉ)

மூபபுரமுங தனிதனியே நாமியா சணியுயர மொழினி ரால
மப்படியே யமைநதுதனபா லமாகரசு புரிவோராக எதநின வேணடு
மெப்பொருளும வழஙகியவ ரேகநினைந தழிதியக யிருநது மாறுக
ளுப்பினர்கள குலதிதாடு மழியவழிக திருநதனவான சுபாக ளஞச.

(இ - ள்) புரஙகண்மூன்றும் தனிதனியே நூறுயோசனை யுயரமும்சொல் லுகின்ற நூறுயோசனை விசாலமுமமைநது, தன்னிடதகிற பொருநதியிருந்து அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருளகளையும் (விரும்பியவகையே) கொடுத்து, அவர்கள செல்லவிரும்பிய விடதத்திறகுச சென்று (இவ்வகையாக) இருந்து, நீஙகாத பகைஞர்களை குலதோடிம அழியுமபடி யழிதது, ஆகாயதிலிருக்குந் தேவர்களஞ்சுமபடி யிருந்தன. எ - று (சுசு)

மீடடுமிரு வரைசசண்டன பிரசண்ட னெனமமதகினை வேறுணை டாகவிக
கோட்டமிலசண் டணபபிரம வுலகதது மாதவலவை சூருதத தவனி
லீட்டுபுகழ்ப் பிரசணடனை றனியுமவர போலிருப வேவிப பினனர
மோடடிளமென் மூலைமணமா துடனகூடி யொருமகனை முகிழ்தது ணடறே.

(இ - ள்) சண்டன பிரசணடனெனறு மீடடும வேறிருவரை மனதாறபடைத்து, கோணுதலிலலாத (வலியுடைய) சணடனென பிரமலோகதிலும, தேடிய பிரதாபத்தையுடைய பிரசணடனை விஷ்ணுலோகதி லிரகும வைகுநதலோகதிலும, அவாளப்போனதிருகக கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரிதத இளமைதங்கிய மெலலிய மூலேயையுடைய மனைவியுடன சோநது ஓபுதலவனென பெறறனன. எ - று.

பிரசணடனறனைய மெனபதிலுளள உமமையைபபிரிதது வைகுநதனென்னிலெனபதறகேறபி கூடடிககொளக. (சுசு)

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதுந காட் படுதது மிகு செலவ மலக
வரிமதாககண் மடமாதர பெருமை போகக கடலமூழகி யறங்கள பேணி
விரிபுகழெண் டிசைபோாப்ப விராபகாபு சணியோடு விமலர பாக
ருரிமைகொளளு சிவலிஙக பூசனையும புரிநதுலபில காலமவரழ்நதார்.

(இ - ள) திரிபுரன இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந தன்னடிப்படுதது, மிக்க செல்வமதிகரிகக, அரிபரநது மதாதத கணகளையுடைய இளமை வாய்நத மங்கையர்களது மிகக போகசாகரதினை மூழகி, தருமஙகள (எலலாவற்றையுங) காதது, பரநத கீரதியானது எட்டதிசைகளையு மறைகுபடிவிராயகக்கடவுளபூசையுடனை, விமலியாகிய உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக கொள்ளதகக சிவலிஙகபூசையையுஞ செய்துகொணடு,எலலையிலலாத (நெடுங்)கால மவாழ்நதிருநதனனர. எ - று. (சுசி)

தேக்குபுகழ்ந்த திரிபுரனமுன னரசாடசி புரிநதிது தெளிக நீயென் [ம
ாக்கமிரு வியாதமுனிக குரைகனனுவமுகனதினை யுனகு தூசொன்னே
லீகுகியபூய கழறசோம காருகினி வினவிறைகள விமலற போறறிப்
பாகுபெருசீசா வரமபெறற தறிகிவனை பிருகுமுனி பகர வுற்றான.

(இ - ள) தேகுகிய கீரதினியையுடைய திரிபுரன முறகாலதில் அரசாடசி செய்தவகை இதுவாகும் நீ யறிகவென்ற மனஞசோராமை மிகுந்த வியாதமுனிவருகு, நான்கு திருமுகமனியையுடைய பிரமதேவன கூறினன அதனை யுனகுக் கூறினேம (காலிற) கட்டிய அழகிய வீரகழலையுடைய சோமகாந்த ராசனே! இனி, தேவாகள கணேசப்பெருமானைத தறிசெய்து பாகியமபொருந்திய வரததையடைந்த வகையையும அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவா சொல்லதொடஙகினர் எ - று

திரிபுரனராசாடசிப்படலம் முறறிற்று.

ஆநந் திருவிருந்தும் - நானை

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மாலவரைக் கருகுக செயதிய
வமரர் யாதுசெய் தாரரு வாயெனக
திமில மாமறை செய்கவி. யாகவுக
கிமிழு மாவத தியமபுவ னுலகுரான.

(பி - ள்) பெரிய இமயமலை குகையில் வடக்கு தேவாகள யாது செயதனர? அருளவாயாகவெனறு வினவு ற, நிமிலமாகிய வேதரதை யருளிச்செயத வியாதமுனி வருகரு, பிரமதேவன அருபய ஆகயோடி சொலவாரயினான. எ - று

நிமிலம - பேரொலி. (க)

புகலி டமபிலி தின்மிப பொருபபிறு
ளகனு டைநகழி வெய்து மமராமுன
மகநி யாழ்முரன மாதவ னண்ணினான்
முகம லாகதவா தாழுகு மொழிகுவா.

(இ - ள) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனகசிகரு தனபுறும் ானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணைய வாசிகரும பெருகதவரியாகிய நாரதமுனி வா வநதனர. (அவரைகணட) அததேவாகள் முகமலாசசிகொணடு பணிநத சொல பவாகளானாரகள். எ - று

புகல - அடைகலம அகன் - அகம் எனபதன் போலி (உ)

வெயய முபபுரன வெறறியி குநதனை
வைய மூனறு நனை ஞானவி யகஞ்ஞ
னைய னெனவ ளலை புணடி யா
கையு நெஞசொடு நாளுபி னைகதினம.

(இ - ள) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன வெறறியில மிருநதிருக்கினறனன. மூவுலகங்களிலும் கனனஞ்சினையை செலுததிநன யாங்கள அதிரிபுரதில அலை புணடி வருந்திய மனதுடன நாடோறுநதனபுறுகினறோம எ - று. (ங)

யாவ னலவர மெய்தின னனனவன
யாவ னலிறும யாங்களி னிசசெயல
யாவ தீகாதுக வெனறனா நாரதன
யாவ துகதெரிந தீதையினி தீகாதுவான.

(இ - ள) அந்ததத்திரிபுரன யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான? யாங்கள இனிசசெய்யத்தக்கது யாது? (அவறறை யெலலாம தெளிவாக வெங்கட்குக்) கூறுகவெனறு கேட்டனர. நாரதமுனிவா எலலாவற்றையும் (ஞானதிருகாகால்) அறிநது இனிதாகச் சொலகினறனா எ - று. (ச)

மோக்குங் கையுடை முனைவன பூரையா
லாகுகி கொணடன னுறறிலா டியாவையு

மூக்க மிக்கவன ஞேயோ ரமபிஞற
ருகை வல்லவன சஙகர னேயரோ.

(இ - ள) (தேவர்களே! அத்திரிபுரன) தொஙகுகின்ற கையையுடைய மூன் ஞேஞகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அரசனேபபலஞல வலலமையுடன் எலலாவற்றை யுக் தேடிககொண்டனன செய்தொழிலில மனச்சோவின்மையை மிகுந்தியாகவுடைய அத்திரிபுரனே ஒரேகணையால அழிக்கவல்லவர சஙகரபகவானேயாரா எ - து.

மோக்கும் - மூகஙதுகொளளும. இருணேதிதொஙகுமென்றும (இ)

அநத வீர னவஞெடி முப்புரஞ
சிரது றகுர திருகர மைகுடை
மைநதன ரூ-சியும வேண்டிம ருகவிற
றிறநதை பரசர னையதுக நீயிரே.

(இ - ள) அநதச சிவபெருமான திரிபுரனுடன முப்புரஙகளே யழிதத்தும ஐது திருகரஙகளேயுடைய மூரதபினேயாருடைய யோசனேயும வேணடிம (அன படியால) நீஙகளும மநோபொழியும யானேமுகக்கடவுனே (அதுகருதி) சரணமடையுங கள எ - று. (கூ)

சேடடைத தேவாதத தேவாபி ராலகழ
லோடடை நெருநடை யோமுறல யாதெனா
வேடடை யெயதியி ரஙகலி பருதிரங
கேடடு நலகுகி ளாததனுட டிகதவ

(இ - ள) சேட்டை தஙகிய தேவாகட்கெலலாந தேவராயகனுகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல யாதனுன மெனறு சுளாசசியுறறு வருநதாதிரள (கணேசபபெருமானே மகிழ்விககும) மந்திரத தைக கேட்டிணாநது நலருக உசசரிதது அநுபடிதகக்கடவீரகள எ - று

சேடடை - குணசகேடி டடை நெருந - நிலையிலலாதமனம ஏட்டை - சளாசசி (எ)

வாச நீர படிந தாடி வருகெனப்
பேசி ஞரபெருக தேவாகள் யாவரும்
யீச னெணடிரை மெனபுன லாடினா
பூரி லெணபொடி போநதுவ ணஙகினர்.

(இ - ள) மணமமைநத நீரில மூழ்கிவாகடவீர்களெனறு கூறினர். (அத ஹாக்கேட்ட) பெருமைபொருநதிய தேவாகளெலலோரும, எறிகின்ற தெளரிய அலேயையுடைய மெல்லிய நீரில மூழ்கினவாகளாய, வெளளிய திருநீறறைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்பால) வநது பணிநதாாகள எ - று. (அ)

வணஙகு தேவாககு மாதவ னுரத
னிணஙக வேரெழுத் தாலியை மநதிர
மணஙகு தீரதர வருசெவி யோதினன்
குணஙகொண் டனனவ ரூறவிட டேகினனை.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப பொருத்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் எகாட்சரதத்தாலாகிய மந்திரத்தை, தூபமொழிய அவர்கள் செவியிற் பொருத்தக்கூறினன் (அதன அநுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன அவர்கள அதைச சபிக்கச் செய்து (இசசையினபடி) சென்றனன. எ - று. (கூ)

ஒற்றைத தாளினின றுமபாக ளனபிறல்
வெற்றி யாணை முகத்து விநாயகன
பொறற சேவடி புந்திவைக் கும்தவ
முற்று மாமனு வோதினா பல்பகல.

(இ - ள) தேவர்கள ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நினறு, வெற்றிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவாத திருவடியில மனதைச்செலுத்திப் பலகாலஙகளசெயது பிறகத மநதிரத்தைக் கணிதாரகள. எ - று

ஒன்று+தாள=ஒற்றைத்தாள. (கூ)

அன்பி னாருகவா தமமிறு மனபின
னெனப னிக்கு மிரங்கும பராபரன
வனபு நெருகுசடை யாகுகொரு வைகலு
முனபு றுதவன முனபுறின றுனேர.

(இ - ள்) அனபுடையவாகளுருகுத் தமமைசகாடடிறும அனபுடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும (திருவுளளம) இரங்கும பராபரனும, கடின சிதத முடையவாகளருகு ஒருநாளுஙக காடசியளிககாதவருமாகிய கணேசபெருமான (அத்தேவாகளுகக) காடசிதநதருளினா எ - று

என்பணிகளுமெனறு பத்திமுறுதியிலலாத னெனுடையவென்று குறித்தலுடன், பணிகளும எனறதிலுளள உமமை இழிவு சிறப்புருறிப்பதாம (கூ)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும
பனமணிசெய குணடலமும பிணைததோளி னகதமும
மிலமலியு நிருமேனி விளகுகொளியு மதாகாணும
வனமருபபி னிடைசகுறும வாகனுதிரள புழைக்கரமும.

(இ - ள்) பொனனுலாகிய கிரீடமும, அககிரீடதருகே கிரணஙகளைச் சிந்தும பாலசநதிரனும, பலரதினஙகளா விழைதத குணடலமும, பூரிதத்தோள்களில் வாகுவலயமும, மினனுலேத தோறகசெயயுந திருமேனியின விளஙகுகினற பிரகாசமும, அனாணும, வலிய தநதத்தினிடையே சுற்றிலும மடிந்து திரணட துதிக்கையும. எ - று.

துதிக்கை இருதநதங்கட்கிடையிலுளள முப்பாகலானும,அஃதிரணடிருப்பதொன்றுகலானும, 'வனமருபபினிடை * * * திரளபுழைக கரமும" எனறா.

பாசத்தை மிகப்பயிகதும் பாசமுருதூ னியுமழுவும
வாசத்தி னைறுங்கமல மலருமணி நாறகரமுங்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகுந திகழ்ந்தெவ்வத
நேசத்தி னெதிரின்ற நிமலனியா வருங்கணடார.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், தூணியும், மழுப் படையும், வாசத்துடன கூடிய நல்ல தாமரைமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உல கத்திலிலாத பெரிய பொலிவுடம விளங்கும்படி அனபோடு எதிரேவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோரும தரிசித்தாகள எ - று. (கூ)

பருதியெதிர வரமலாநத பங்கயமபோன முகமலர்நது
வெருவுதலோ டன்புளதநதில விரவுவம ராகள்வலமேல
திருவடியி னெதிர்விழ்நது சென்னியிருகரமேற
வருவிழித் துணைகாடட வள்ளுறப பழிசுவார.

(இ - ள) சூரியன எதிரே தோனறலால் விகசிதத தாமரைமலர்போல முக மலர்ச்சிகொணடு, அசசத்துடனே ஆசையும மனதகிலுணடாகத தேவாகள் விரைநது, (கணேசபெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிநது, பெரிசை யிருகரங களும் ஏறவும, இருகணகளில (ஆனந்த) அருவிதோனறவும, பகதியதிகரிகவும(பின வருமாறு) துதிக்கலாணாகள எ - று. (கச)

வேறு.

தகதுவா நீத போறறி தகதுவப் பொருளே போறறி
தத்துவ மூதலே போறறி தத்துவ சொரூப போறறி
தகதுவத் தியனற காதது விதங்களு மாளுய் போறறி
தத்துவ வறிவுக கெட்டாத தயங்குப ரமிவே போறறி

(இ - ள) தகதுவாதிதனே! போற்றி தத்துவபொருளாயுளளவனே! போ ற்றி தததுவஙகட்கு ஆதியே! போறறி தததுவஙகளின சொரூபியெ! போற்றி. தத்துவதையனற அதறுளிதங்களும ஆனவனே! போறறி சததுவவுணாசிகரு எட் டாத விளஙகும பேரறிவானவனே! போறறி எ - று

திருமூலா திருமநதிரம.

"அறிவு சிவமிரண டெனப நிலிலாா
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலாா
அறிவு சிவமா வதாரு மறிநதபின
அறிவே சிவமா வமைந்திருப பானே"—எனறபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருததல் கருதி "பேரறிவே" என விளிக்கலாயிற்றெனக. (கடு)

உடலினுக் குயிரே போல வுயிரக்குயி ரானுய் போற்றி
யுடலுயிரக கறிவு நலகி யுடலினக கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனபபி னீங்கா வொறறுமைப் பொருளே போற்றி
யுடனுறை யுயிரகரு மெட்டா வொளிரபெருஞ சோதி போற்றி.

(இ - ள்) சேகத்திற்குச் சேனையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போ ற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைககொடுதது சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பிணாநீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளா யுள்ளவனே! போறறி உடனுறைகின்ற உயிாகட்கும் அறிதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொரூபனே! போற்றி. எ - று. (கசு)

விரவுதத் துலகதி னீங்கி மேமிலை னின்ற வாலி
வயமுற வுருவு கொணடு வருதருள சூரபா தோதமி
பயமைம கொழிலே நிகர யுயிரிலை பணிபயாய தோதமி
தூரியததி னுயிரை வாங்குரு சுடாபபெருங கடலே தோதமி

(இ - ன) கலகத தசுரவகளினினறும மேமபடடிருதது வாத்தருளி, விருப்புறறு வரங்களோப பெறுமபடி திருவுருவங்கொணடு வந்தருளிய ஆசாரியனே! போறறி தூதிசெயயதறகாக (சிருடடி முதலிய) பூதொழிலகளையு மகறறி உயிரைக கடடளையிடபவனே! போறறி. தூரியததினுயிரை வாங்குஞ சுடாபயமான பெருங கடலே! போறறி. எ - று. (கஎ)

பததர்கள வழஙகா தினற பலவுயகைக கொளவாய தோதமி
புததிகள் தோகாகுப புணரதருள தோதி தோறறமி
மூதறியை யோகதத தாகாகு முடிதறருள தோயக தோறறமி
யெதறதொழி லவாகுரு மருதப பயனரு ளிறைவ தோறறமி

(இ - ள) அடியவாகள கொடுக்கும பலபொருளகளை யுகைகைகொள்பவனே! போறறி. போகதறை விருமபினவாகளுககுப புதுபபோகமகூடி யருளும போதியே! போறறி. யோகிகளுககு முதறியைககொடுதறருளும யோகருருவே! போறறி. எதறதொழிலுடையவாகளுககும (அதறதொழிறகுரிய) அபபடபடை யளிதறருளுமவனே! போறறி. எ - று (கஅ)

வேணடிய வடி யாக நிகலலாம லிடகினைய தெடுபபாய் போறறி
வேணடிவர தருளெய யாககு விடகினைய கொடுபபாய தோறறமி
வேணடுவா வேணடி நு நிலலாம லிடனைதருள விமல போறறி
.மாணடதுட டாகவிடை கொளளு மறமிரு மளள போறறி.

(இ - ள) (திருவடியைப) பணியுமஅடியவாகளுககெலலாம இடையூறுகளைத தவிரப்பவனே! போறறி விருமபி வருதறகேயெயாதவாகளுககு இடையூறுகளைக் கொடுபபவனே! போறறி அடியவாகள வேணடிய பொருளகளெலலாம உணடு செயதருளும மலரகிதனே! போறறி மாடசிமைபபட்ட கொடியோராகளைக கொல லும பாவததொழின மிகக மனளனே! போற்றி. எ - று. (கக)

எழுதிய திதிகள கேடமி வளளலார சுரனை நோகக்கி
விழுதறகு வரங்கள யாவை விளமபுக தருது மெனறான
பழுதறறவன புடைய ராய பணணவர பணிந்து சொலவார
தொழுதறறையங துயர மெலலாங தேனறலகா லறுக கவலறே.

(இ - ள) (அவ்வாறு) தோதிதிரளுசெயத தூதிகளே வளளலாராகிய கணேசப் பெருமானா கேட்டித தேவாகளோ நோகதி, (நீஙகள விருமபிய) மேன்மையாகிய வரங்கள் யாவை? சொலலக்கடவீரகள (அவறறைக்) கொடுபபோமெனக கூறினார் பழுதற அனபுடையவர்களாகிய தேவாகள (விகாயகபெருமானே) வணஙகிச சொலகினாகள: அடியேங்கள தனபமுழுவதுந் தேவரீரதியாதறல்லவே? எ - று. (உ0)

செமமனின வரதறான மாறறக தீஙகெமக கிழைத்து வையமும்மையுங தன்னைக கொணடு முடிவிலா வாறறல ஏனற

கொம்மைமுப் புரத்தி னூணைக் கொமமெனக் கொன்று பின்னர்
விம்மமீ னெமக்குத் தீகை வேணடுமென மிரந்து நினறார்.

(இ - ள்) சுவாமீ! தேவரீரருளிய வரதத்னால் ஒழியாத தனபதத்தை யெங்கட்கு விளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன சுவாதீனஞ்செயது கொணடு, எல்லையிலாத வல்லபமிகுந்த வலிய திரிபுரஙி விளாவிற்கொனறு, (அதன) பிறகு அடியேங்கட்குற்ற தனபதோயைப்போகியருள வேணடுமெனறு (தேவர்கள்) பிராரத்தித்து நினறார்கள் எ - று. (உக)

அஞரிய தேவரு நுங்க ளலலலீலா டழிவி லாறறல
விஞ்சமுப புரத்தி னூணை விளிதத்திஞ் சூழ்ச்சி செயது
மடநதையரி பிடறறி னூன்ம லைவிைாக் தடைமி னெனறு
மொஞ்சலி லியமபி யையங்கைர மெமமலா ரிதுவுஞ் சொலவரா.

(இ - ள்) அச்சமடைநத தேவர்களே! உங்கள தனபத்துடன, அழிவிலாத வலலபமிக் நிரிபுரஙியும அறிவுசெயயும ஆலோசனையுஞ செயது, அழிய நீலகணடத்தையுடைய சிவபெருமானீர அடிகளினாவிற் சேருங்களெனறு,நநது திருக்கரங்களையுடைய கமிணசபெருமான செவவிய சொறகளாறகூறி (மேலே) இதனை யுஞ்சொலலுவார எ - று. (உஉ)

அருகாத் தமரா நீயி ரறைநதநி தாத நிருதனை முமமைம
சூருதியி னியமபி வாகருர சகலவிக் கினமுந நீருஞ
சிநதையின விழைநத வெலலாஞ் சேரருமென றருளி வல்லே
லெவருநிற லவணா தோமரன மேவுபவங் காளஞ் சாவவா.

(இ - ள்) ஆசாயத்தில வசிக்குந தேவர்களாகிய நீங்கள கூறிய தோதநிரதத்தை மூனறு சாரியாகவங்களிலுஞ் சொலபவாகளுக்குலலா இடைபூறுகளுமகலும. மனதில விருபபிய யாவுஙகைகூடுமெனறருளிச்செயத வெவவிய வலியமைநதி அவுணா தலைவனுகிய திரிபுரன வாசஞ்செயயும வங்களாகரத்தை விரைவாகச் சாரநதனர எ - று. (உங)

இருபிறப் பாளர தமமு ளிலதொரு திலக மெனனந
திருவிரு வுடைய ராகித தீதலியு மருங்கு நணண
வருமறை முனிவா சூழ வடிநதுவங் காள மெனனுந
திருநகா யிநி பூடு சென றவன சீகாயில புகுகார.

(ரு - ள) வேதியாகளுகருளே விளஙகுகினற ஒரு திலகமபோல, சிறநத திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும பகலல வரவும, அரியவேதமுணாநத மூனிவாகள் புடைசூழவும் வநது வஙகாளமெனறு சொலலுஞ சிறநத நகரதினுடவே சென று, அதறகிரிபுரன மாளிகையை யடைநதனர. எ - று (உச)

அரிபலன பொலிய வைகி யரசுவீற் றிருகுகு மாண்மைந
திரிபுர னெனுமெ யனபு தினைநதெழ வெதிரே சென று
கரியலா பலனைத் தேயதத்துக் தழுமபிய தாளி னுரை
யரிமையின வணஙகிப போதக தொளிர்தவி சிருதலச சொல்வான்.

(இ - ள) சிங்காசனதில் அழகுறவிருநது கொலுக்கொணடுள்ள ஆண் தன்மையுடைய திரிபுரன்கணடு, அனபானது அதிகரித்தெழுதலால் எதிரகொண்டுசென்

று, சகஸ்ரநாமங்கள் எண்ணிறந்தவாகவுள்ள தேயத்தை நமஸ்கரிக்கிறேன்.
(விநாயகக்கடவுளாகிய) அந்தணனை உளமையினால் பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற
படத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து கொலுவிருந்தான். ௮ - று (உ௫)

ஐயரே நீயிர் யாவ ரும்தகுதிக ளாயமம் வேண்டிர
செயலாய மலாதலை வேண்டுமெ திரிபுரன் உயமெய தாத
லையகாய பொருளொன் மிலையே யிமை யாகு நிற்பு முயமை
வையமு மெனது மெங்கோவை மருவிய வகை யெலாமு மெலாமு மே

(இ - ள்) ஐயரே! தேவதீயாவர் எவ்வகைக்கிய நன்மை விரும்பி வேண்டுங்
காலு? சமமையாகிய திருவாயைலாகிய கூறுவேண்டுமெ திரிபுரமெரித்த எனக்கு இல்
லாத வெவ்விதத்திய பொருளொன்னும் மிலை; நிரிலோகங்களிலும் எனது கொங்கோல
பொருதிய அதனால் நிருமபியதைக் கொண்டிப்பெருமை நு கூறினான். ௮ - று ()

திரிபுர னுரையுடன் கேட்டுத் தெளிவிய மலயத்வஜ னொலவா
கரிதரு மெமமை யாரு கலாகா தெலாமு மெலாமு
நிலவள முலக மாள் பிணைதருவி னெழுந்து நின்
வரிசையிற் பிரிய நிருவு மாகை முனிவ னீதியாம.

(இ ள) திரிபுரன (அவனாகிய) தாரகாக்ஷனை, கமலாக்ஷனை, வித்யுன்மாலியை (வழி
வாகவந்த கணிணபெருமான) சொல்லிய முறை குறையாத வெவ்வேலாரும் எமமைக
கலாதரென்று சொல்லாக்கள, ஈரேழ் நிருபால் வகிப்பினதை வையகமு மேலாகமு, மிய
லலாவுலகங்களின அழகையும் கண்டு நிலைபெயராத சகஸ்ரிகரும் பெருந்தவமுடைய
முனிவர்கள ௮ - று (உ௭)

கொடையினு நகழாறு நிரமு கோமள வனபரல் வீரப
படையினு வலியாறு நோறாறு பலவகை பிபாருளா லேவகை
யுடையவன பாகப பூசை யிருபதுக நிலையி னுறு
மடையலா பணிகிருபு நீலகண்ட னமிய வரிந்தா மீதரு.

(இ - ள) ஈரைந்நுணமையாகவும, ஈரைந்தாகவும, நிறபயாலும, நினைவையாய்
நத அழகாலும, வெறறியாகய ஆயுதங்களாலும, வலல மாயாலும, பிரசாதமு, பல
வகைப பொருள்களாலும, ஸ்ரீநந்தி மஹாகணபதி முதலிய கணபெருமானுடைய
திருவடியிற பூசையைச்செய்யும பரிஜனங்களும, பலவகைப்பட்ட வலகொளளும உன
வகாணணுமபடி நிகழ்கின்ற தாம ௮ - று (உ஬)

மூவாத லுலகம வேண்டினு முறைதிரியா வரமும் வேண்டினு
காவல விரநத நீயுங கடபாயி நினை யருளை டாமேறு
பூவையை மருங்கு வைத்த பிணையினிய கயிலை யையனைத
தேவன துருவுஞ் சிந்தா மணியென நிதி பூபு வைகுமம.

(இ - ள) அரசனே! திரிலோகத்திலுள்ள உலகங்களையுமிருபபிலேன் முறை
படி செய்யும உன அரசுரிமையையும வேண்டிலேன யாசிதத்தைக்கொடுக்குங் கட
மைப்பாடி உனகருணடாயிருக்குமாயின, உமாதேவியாரைப் பாகமாக வைத்திய புண
ணியசொருபியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைலாயமிரிலை, ஈரைந்து திருக்கரங
களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவுஞ் சிந்தாமணி யென்னும பெயராற
பிரகாசிக்கு விளங்கும ௮ - று (உ஭)

முத்தலேச ருலத்தணைன் முறையுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நினமலக கணேசர் வைகு
மத்தக மூர்த்தி தனணை யளித்திடல் வேண்டு மெனறங்
குத்தம மறையோன சொலல வுவந்தவ னுரைக ளுரைபுரான.

(இ - ள) முத்தலேவாயநத ருலபபடை தாஙகிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும பூசையைகொணடு நிாமலராகிய கணேசபெருமானே எழுத்தருளியுளள அநதத தகுதியாகிய மூாத்தியைக கொடுகக வேணடுமெ னறு உத தமவேதியா கூற, அரதிரிபுரன களிதருர சொலலினாரன. எ - று. (கூ0)

அஙகநான மறைதக டேறுக வகதலை வகத மூர்த்தி
சஙகரன் பால தெலை றுள ளாகி யருணை யாகத
சஙகரன் விணடு வாதி ாலவிணை னவாக வேனடு
மிஙகுனை முனன ருயபபே னெனவலி யுரைக வெனனா.

(இ - ள) ஆறு ஆஙகங்களாரும, நானகுவேதஙகளுக தோகதவேதியரே! (நீர சொலலுய சிந்தாமணியெனனுமெ) அநதமூாத்தி சிவபெருமானிடத துளளதெனறு மனகளாரக. அமமூர்த்தியை அநதக சிவபிரான திருமாலமுதலிய எலலாதேவாக ளோடுமெ இவ்விடத்தில உனமுனனே வருவிடுபேன எனற வலலமையை யறியாகவட வாயெனறு எ - று

வேஙகங்கம்—மகதிரம - யியாகதரணம - நிகணடு - சாகதோபநிதம - நிருத கம - வேதாஙகமெனபபடுவ (கூக)

கணணடை பதுக நாகம் தமனியக குவையு மெலலா
மணணுதல புரியாத் தேசு வளாமணி பலவு நலலா
யணணலே லெலாட குளனீர யமுறபிறநது தருத்ர மிகுகே
கணணிவாழ தெருகக வெலலா நயகுமக குவித்து நினாரன.

(இ - ள) பதுமநத தணணடைகளும, அடையும, பொறகுவியனும,எகாலத தும் கெடாத ஒளிவளரும பலரதநிலைகளுகொடுதது, பெருமையுடையவரே!(அத னால) சிலதினஙகளிலே வருவிதது கொடுபபோம. இவவிடதறிற பொருநதி வித திருக்கவேணடுமெனறு கூறிய ஸகலகூட்பிரினரரை எ - று.

தணணடை - வயல (கூஉ)

மூபபுரன மொழியக கேட்டு முகமலர்ந தருத மூர்
னிபபுரந தன்கருப பாஙக நிலகிய வனதனு வாழ்து
டெரபபிலா மூர்த்தி தனனை யாயவனத தருக வென்று
ரெபபிஞ ஞிரா வாதரு செயதன னெனாரு போதரான.

(இ - ள) திரிபுரன (அசுரனை) சொலலக்கேட்டு, வேதியா முகமலர்ச்சி யுற்று, இருகரதநின பாலமிற பிரகாசிகினற வனதநிலிருகக்வேணடுமெ. சமானமில் லாத அருள மிதநாயகமூர்த்தியை நினைவிதறபோற்பாயாக வென்று சொலலி, ஆசா ரியருகேயாரு ளுபதேயிபபா எ - று (கூக)

இறைதிகழ் தூதை தலைமைத திரிபுர னைஞ்ஞ கியி
றறைதிகழ்கயிலா யகதை யடுதருன பாதந தழுஉ
சிறைதிருக கினற சிதரா மணியெனுங தீதனை யெதனை
மறைந்திகழ் மனன னுமபரா வரங்கிவர் நிறிக வெனறான்.

(இ - ள்) வலிமை மிகுந்த தூதனே! திரிபுரம் எரித்த, நீலமான நிறமும் விளங்குந திருமிடறையுடையனாகிய, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் பணிந்து, சிறபபுற்றவிளங்குஞ சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய மூதறிவை எங்கள் வயிறகே அரசனுடைய திரிபுரன மேலிருந்து வரங்கிடைக்குமென்று கூறினான். (எ - று). (கூ)

பலிசெயணும பெபரா னனறிற பனைபொறி முகவர யாயின
வலிசெயினி றொளைவன றினைவ ரமிழ்தப நுழநறி யெனறு
நலிவற வுரைகழ வாங்கி நனறுநிர வலறி யெனறுன
மெலிவறு தூத னனறு மினவலினா மேவினா னரோ.

(இ - ள்) பலியென்னும பெபரையுடைபவனலவா? நலலவராக (புத்தனே) தருமநெறியிலாயினும, பலரும்தாழுதெய நொளைபோவான (புருஷனே) பிறகு பெருதயரமடைவையெனறு கெடுதலுரைகூறி, விளைவில (புதிய)வாங்கிவரு வீர்களாகவென்று கூறினான வலிதுகெய தூதர்களும ஆனகடலோலையை மேற கொண்டு சென்றார்கள. எ - று (கூ)

கடலுளா கரிணரா பாருல கருகருற விருநிதி போறலி
யிடரகறு வரைகளி லெபபற நிறுவின வியாதன மேடபக
கடலலிலோ யமிழ்த மெனைக கடகைதா நிடான் றொய
மடலலிழ் கமலச சேரகை மருவிய வெனைக ணுரோ.

(இ - ள்) சோமகனை யுணைபபெருமானுடைய திருவடியையனறிலிருநதிரு நிதிசெய்ந தினபமற்ற வரங்களபெறற நிதுவாருமெனற, வியாதமுனிவர மேடகம படி, தெயவததனமை வாயதத இழாள மலாநத காமனைக கவிறபொருநிய கட கெகணகரையுடைய பிரமதேவன, பாறகடலிற பேருனறிய அமிரதமபோல உறுதியா கக கூறினன. எ - று. (கூ)

கருஙகரமுல புணைநத சோரப காநதின வரங்கள் விணமே
லொருங்குகுட கரினாரப பாங்க ருறறமை யுணாருநா யனேனை
மருஙகுரென மிரபபர சூல வளைதலும வரங்கள பெறற
பெருங்கதை யினிக்கே னெனறு பேரவை பிருநு வெனபான்.

(இ - ள்) வலிய வீரக்கழலணிநத சோமகாநதமனனனே! தேவரகள யாவ்ரும் விரயகக கடவுள் பககலில வரங்கள பெறறமையை யறிநதனே. அவரகள சமீபித்தது சென்று யாசிக்க, சூலபபடை யேநதிய சிவபெருமானும (விரயகக கடவுளிடத்தில) வரங்களபெறற பெருஞ சரிதத்தை இனிகேடபாயாகவென்று பிருருமுனிவா சொல்லதொடஙினர் எ - று (கூ)

தேவரகள் வரமபெறுபடலம முறறும.

ஆரணி திருவிருந்தம் - ரரடு

விமலன்விநாயகர்அருள்பெறுபடலம்.

வரங்கள் பெறற்பிற வாவவ ரெனசெயுகா
ரிரங்கு கெனவுவி யாதனி ரதுகதுங்
கரங்க னிறகிரக தணடிகை பாரகநி
தரங்க ளேருகிய வாரண னேதுவான.

(இ - ள்) (அவ்வகையே) வரங்களைப் பெறற்பிறரு தேவாகள யாது செயதாகள் ? கொலலுதலெனறு வியாதமுகிவன வேணடியும், கரங்களில் ஒளிவீசுங் கமணடலமும பாசமும் நி மையக்கும்படி நாங்கிய பிரமதேவன கூறுவான எ - று.

ஆரணன - வேதங்களுக்கு தொனனனை. ஈரணன - வேதம (க)

வனமுறுத நெருநலை யுமபாகள யாவருமை
பேரழுந்த வெவனமதிய பொறதடை யாரருவ
ரீரமுநி ரங்கிட வேவுதுய யாமெனவ
நூழுரது வாதுநத லுலகினிது செயதனமா.

(இ - ள்) வனமுழுவதையும தனபமடைநத மனமுடைய தேவாகளெலலாரும், பிளவுபடட வெளளிய கர் மலையினிட் ழுழ்ந்திய தோடையையு டய சிவபெருமாரும திருவருள செயதருளிய படியே பெயரவொணணாது முலலாகிறது மனதிற்றுணிவுறறது, இதனால செயதனமாக எ - று (உ)

பருதி வெயயமதி பல நிரு வாகவு
மிருநத வுமபி னிடகதி ராகவு
மருவி னிறை மநுகுல ஞாவாகவு
மருளு மாகென வுமைய பூட டாகவுமை.

(இ - ள.) சூரியனும வெளளியசநதிரனும பூசாகருமாளாகவும, இருது ஆக்கள அசசகுமாரகளின தோணகளாகவும, பொருநதிய மதகுகள உடபாகமாகவும, மயங்குகினற மகாதுவகமனறு சொலலுமமையை பூட டாகவும எ - று.

* இதுமுதல எடடிச செயயுட்களால திரிபுரசுகாரதிறகாக சேகரிதத தேரின வணமை கூறுகினறார இருதுகள - கார கூதிர முனபனி பினபனி இளவேனில் முதுவேனி லெனபர.ஆ (கூ)

காடடை முகுநதமுலை காலமை சாகவுமை
வாடட மிலலவி வைபூகட டாகவுமை
சேகாட டிகுளிய வானறவி சாகவு
மீடடி யிலகலே யியாமுலி யாகவுமை.

(இ - ள) காடடாட முகுநதத்தமுதலிய காலஙகள் மச்சாகவும கெடுதலில லாத பூமியே வசிகினற தோதகடடாகவும, கோதெலிலலாத குளிராகத ஆகாய மானது பீட மாகவும, தேடதறக பலகலைகளும அழிய மூலகாரணமாகவும. எ-று.(ச)

மநுத ரமமிசை வட்டம தாகவு
மநுத ருமதிரா மாணமை யிடதிரி

கொக்தொ ளிபபொற் கொடிஞிகை ளாகவு
மூகஞ கூம்புத யாசல மாகவும.

(இ - ள) மாதரசிமேலை வடடமாகவும், ஆகாயமனாவிய ஜணலமயுடைய இமயகிரி மிகக ஒளிபொருநதிய அழகிய கொடி ஞிகைளாகவும, உடமபரி செலலுதது கினற கூமபாகவும. எ - று .

கொடிஞிகை - தேரமொடபு (ம)

வழுவி லேணிய மாலவரை யாணவபபு
கழுவு தூணினை பாகவுக தருபுவய
குழிசி யாகவுங கொணரட ருபுரமெலாங
கெழுமு கினற கிடுகுக ளாகவும

(இ - ள) தவறுதலிலலாத மறறையபபிரிய மலைகளெலலாம பொருநதிய தூண்வரிசையாகவும, தந்துவங்கள குடமாகவும, பேரகூடடங்களெலலாம விளங குகினற இடுகுகளாகவும. எ - று

இடுகு - சுறறுமரம (ந)

காம மாதியுங கனறாக நிறபதூ
மோக மாரதனுர மேவுநிய மெனனவிருத
தேச வாபப ணைதது ளாகவும
வாக வணைபகை யாலே ளாகவும

(இ - ள) காமமுகலியனவும கனறாகவுநியஙகளும மோகமாகவுநிய ரூபேதஙகளுமெனறு சொலலபபடுவனவும தேசமாகிய ஆபரணஙகளாகவும, சுழலுகிய அணடஙகள மாலைகளாகவும. எ - று (எ)

புராண மகுகம புனைமணி யாகவும
விராவு மிகைகவி தானஙக ளாகவு
முராவு மேமபாட டெலலைவடி வாகவும
பராம ருதமுவா தாமபடி யாகவும

(இ - ள.) (பதினெண) புராணஙகளுஞ, (ஆறு) அஙகஙகளும கூடிய மணிகளாகவும, கலஙகளான கட்சதரிரஙகள விதானஙகளாகவும, மோதகினறகருத சுழுத கிரஙகள் ஒளிவிய திலைசதீலேசளாகவும, குறிகடதகக (நூடட)மருதுகள படிக கூடகளாகவும எ - று (அ)

கஙகை யாதிக ளாடவு ணகிமாலம
பொஙகு சாமரை வீசிபபு யவைய
ரஙக ணைகவு மறறைய வாகிலாம
பஙக மிலலாப பதாரதக ளாகவும.

(இ - ள.) கங்கைமுதலிய தேவநதிகள யாவரு அவ்விடதநில உயாகினற சாமரையைப் பணிமாறறும பெணகளாகவும, பிறநதிகள யாவரு கெடடிரலிலலாத கொடிகளாவும. எ - று. (கூ)

திகிபுமை வாரமுரு சேரநதபல ளாகவு
கதுவு வேலக ளடபபென வாகவு

மதிமு டிச்சடை வள்ளலுக் கேற்புற
வெதிரி லாத வினாயக னென்னுநர்.

(இ - ள்.) (பதினேழு) திதிகளும், (ஏழு) வாரங்களும் சோதள்ள பல நாளகளும செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடிபுகளாகவுமாக, சகுரிரேயணி நத முடிருடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுகுத தருதியாக, சமானமிலலாத ஓரிதத்தை நிருமிதத்தாகள எ - று (கo)

படரும் வேதம பரியெனப் பணனிவ
சுடரவ சுகையி றுக்க கொடுகனா
மடனி லாரண மாகமபி ரணடீம
தடவு வாறுக மாகத கூர்தனா.

(இ - ள்) வேகங்கள் நானகும படாநதுசெலலும நானரு குதிகளாகவுஞ செய்தாகள். பிரகாசிக்கின்ற வசுவைகையிருகத தொடுதத்தாகள அறியாமையில லாத வைதிகமாக்க மிரண்டையுமே ஒளளியகெடிய நுகமாகக கட்டினாகள எ - று.

ஆணமாகக மிரணடெனபன பிரவருகுதி நிவருதிகளாம. (கக)

விடலி லாத விழுப்பரி கடறப
நிடதந காதினை யாகநிதி னைகுவா
குடிலி மகதிகை யாமவகை கொணடுகாவ
கடவு பாகனெ னைகலித தேனதீரா.

(இ - ள) விடுதலிலலாத நிலைத தேசபரிசனகு (ரூபாடீட்டு) ஈ பரிஷ தவரவ மாலேவரிதையாகவு ரிசைபபடுதிகுளாகள பிரணவம மதிகையாகவகொணடு காளை அவவிரதத்தை கெறுதலும தொபபாகனுக ஆயினை எ - று.

மந நிதை-புரவிரூண நிஷகால, சரட்டை நான-சொலலவொணிய பிரமன

மேரு வில்லிறல வாகுகி காலைகவை
சாருமே வியிடு வலகு சமணிற
கூரு மொளவலி யோஙகுமு வடவைதீய
பாரு மாயின கொறறஞ சிறபபதிவ.

(இ - ள்) மேருமலை வில்லும வெறறிபொருதிய வாசுகிநாணும, பொருக் கியதிருமால பாணமும, இயமன் எலகும, ஊழகதுசெலலுங்காறறு இறகும், உயாகத வடாகனினி அதனைகூருமாக வெற்றிமிகுமபடியாயின எ - று.

வாகி - நிலைபடறவுபபிலை னறு (கூ)

வேறு

செய்த தேரொடும படையொடு தேவர்கள் பலரும
வெய்து வானகமெடுங கயிலைமால் வரைதனை மேவிக
கொய்த் மாமலர சூடுகையிற கொண்டுதா யிறைஞசி
யைது போற்றினி றமலனுக கனபொடு மொழிவா.

(இ - ள்) (இவ்வகையாகச்) செயசதேரோடும படையோடு தேவர்கள் யாவரும விரைதுசெனறு ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய கிரியையடைந்த, கொய்த

பிறைதமலாலே அகங்கையிலேகொண்டு ஆசரித்துபபணிகது அழகுறத் திகழு நீனறு மலீரஞ்சிதராகிய சிவபெருமாறுக்கு அனபுடன (பினவருமாறு) சொலலினர்ராகள் எ - று. (கச)

ஊரு மூர்தியு மூகளே யாகிய வொருதநத்
காரு மாழகிலே மடிகளா லவலியி டராபபர
சேரும வையமே வையமாக நினறிலே கிலையார
சாரு மாறுசெய நாமவை தழுவுக வெலலாம.

(இ - ள) எறிநடகதும வாகனகுருமம ஊரபலியாகவுளள ஒபபறற திரி புராறுக்கு எலலோருக தூனபமடைகதோம சுவாமிகள அனன பிராணனைக கொல் லபபடி வறதறக்க இரதம பூமியாகவும, வலியவில (பிரபு) யேயாகவும பொருகதும வலகையாகச செபதோம அவைகளே மொனனருளலலவாயினன எ - று (கரி)

உரைதத தேவராக னொளளிய வடிவ மபோலும
விரைதத பூமகுழன மாதொடமே விப மருவி யிருகக
நிரைதத மாமணி நீடுமேரு புரநதலே நிலகக
குரைதத நாமனித தேவிழி குளிரபப நினறா னலல.

(இ - ள) (அவவாறு) சொலலிய தேவராஜரு ஒனியவாகசமுறைதக கேடடு, மணக்கவிய மலாமாலையணிநத கூநதலையுடைய உமாதேவியாருடன சிவபிரானு தொழுது, வரிசைபடறதொகுதித பெரியமணிகளேயுலவுடைய உயரந கோபுரதாலேவா யிலே நீஙகி, ஒலிகினைற புனிதமான மணிகளைடடிய தேரனைக கணகுரிருமபடி கணடனர. எ - று. (கசு)

உவகை பூதநத னுமபரா முநதநீனே பேராகிக
கவலை நீஙகநினை கனிபபெரு மிருபபீரே வுகக
கவல மாகருமப பூதநதையு மகாகணந தவிரகக
சிவமெ லாநதரு வாமெனக கோயிலுட செலலுர.

(இ - ள) திருவுளளகனிதருத தேவாகள முநதுறைபபாரூ, நினை மனக கவலையொழிதநக கனிபபுடனிருபபீராகாக உகநடகருக் தவபுலீகருக திரிபுரங களையும அவிஞாடியில அழிதது, எலலா மஙகலஙகளோடு கொடபோமெனறு, ஸ்ருககோபியுடனென்றனர எ - று (கஎ)

ஆய காலையிற மிரிபுரன மிடுதவத நூறா
பேயி னுயிவன விளமபிய வுரையெலாம விரிபபர
பியி நாதவ னமாகருத ரெரபபுகென றவளா
பேயி னுபுர மிரிபபநது குபாயமெணணினாள.

(இ - ள) ஆகிய (அநதச) சமயததில, திரிபுரன (நிகதாமணிமூரதிநிகராக) அனுபபிய அதனுதவாகள (கைலைகரு) வநதாகள (சிவபெருமானேத தரிசிதது) அததிரிபுரனகு றிய சொறகளேயெலலாஞ சொலல, கெடமிலலாத அததிரிபுரனை போருகரு வரசொலலுகவெனறு அவரையிடடு, முபபுரஙகளோ யழிப்பதறகு உபா யஞ்செயவாராயினா. எ - று. (கஅ)

தனித்தி ருந்தலா வீழிமூஞ் சங்கணமுன் றிருடித்துக்
குனித்த விலலியையுங் குழுதகண பொறுதியா னிதது
மனித்தர் தேவாகர ஞானமலு வானவே மொழுத்தை
யினித்த காதலா னெனைனிமா தவஞ்செய்தீ தறைவாா.

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்தது, பரந்த இருவிழிகளும், (மாயப்)பாணங்களோ மூன னே பிரயோகிருதுவிடுத்த கருமபுயலிலையுடைய மனமதனை பொடிபடுத்திய தீவிழி யம முகிழுமபடி நியானஞ்செயது மனிதாகளும தேவாகளும காணுதவஞ்சிய கணேசபெருமானுடைய ஏகாடசர மநதிரத்தைபிக ஆசையோடு நியானித்துப பெருந்தவஞ்செயது இதஉல சொலகினறா எ - று (கக)

பயப மேவாதீன சகலமு மறியுநகுரு வுவதீன
யயா யீ லாபமடைவா பனிபபழிப பருளுங்கா ரணதீனா
மயரி லாதவ வானவ ரண்வா நருபிறைவ
னிபருங் காதலீ யாதலா னுனபீலையா னிரகதீனன.

(இ - ள்) காலரதீன ! ஐய ! எலலாவறறையுமுணருந ஞதபுவ சுருபீயே ! பேராவிலலாத நிருடி நிசசுகாரகனே ! மகிழ்வுகூடிய காரணமானவனே ! மயக மிலலாதவனே ! தீதவாபீலலோருருரு தலவனே ! உயாவாகிய தலவன நீயே யாதலின உனபீன யான் யாசிகினறேன எ - று (உ0)

எமபெரு மானுன நியாநகையா கியமெழி லுருவ
நமபெரு மீனமெநறி காடடுக காரணன முதலா
யமப யாவு நிரபுவ துனகு குடைக பூசீபாய நகநது
மெமபெரு மீனருளீ பு மிகுநமகரா பிணைகரா னகாமம.

(இ - ள்) எமபெருமானே ! தேவரீருடைய ரூபகையாகிய அழகிய திரு வுருவநனறு, நமபினவெலலரு எநதீர காட்டியருளுக திருமாலமூதலாகிய தேவா களு நிரபுதலுகுரு தீதாறறுதலென்னு, செபபொனமலியாகிய யேருபாவநதில ஏனறுக்கொணடு மினறுவரையில வருகினறாகள எ - று. (உக)

நெகளிகக நகவாய கருவிரையு மீதவதின னெருவா
லெளிகக நகவ ரவிடை நகனு மீபாயந நகநத
களிகக நகவாரு பாதவிகள னகநகொளப புரநதை
யீனிக்க நகு நமகருபா யிபபெமைக கருளுதல வேலலும்மம.

(இ - ள்.) அரு டண பணியநதகவாகளுக்குத திருவருள் புரியுந தேவனே ! தேவரீருடைய திருவருளால அருளபுரியுநதகவாகள துனபமகனறுசெனறு நகர டங்களி களிபபுறறதக வாழவிட மாகிய பதவிகளைக கைகொளளும்படி நிரிபுரநத னோ யழிகதீதக சூழ்நியையும எனசசு அநுகிரகரு செயயவேணடும. எ - று ()

ஐநது பூகமு மடிகளா லீயினனை னினற
விநத னையக பிலருகின றறுதின நிடநதிற

சிறைதை யாதிவி னகிரு ளிரவியே ரெதிரிலை
யைமருது சேமஞ்சு — ரரடி யாரை வலஞ்சுவி றீர்வபாய்.

(இ - ள்) பறவைகளுக்கு உணவாகிய நெல்லை உடைய வயல்களில் நீர் வலஞ்சுழித்து ஓடுதலால் பிரிவதற்கு விரும்பாத சங்கினங்கள் மருதமலையில் வாழ்கின்ற விருத்தகாளீசுவரரை (பிரிவதற்கு) விரும்பாத அடியார்களை வலஞ்சுழித்து ஓடுகின்ற நீர் நீங்காது. (உரு)

மலைம யங்கிய பாலினிற் புலவு மணிந்த நீரவை
நிலவு கொழுமுத் தரும் வயல் சூழ்தரு மிருத்தகிரியை
நினைவி லுருகி யடியவர்க ளிருத்தி யிதயத் தாமரை
யிலகு தருண நகை முகத்தெழில் காண்ப ரிமையோரே.

(இ - ள்) மலையைப் பாலோடு சேர்ந்த மயக்கமுடைய, ஒளியுடைய முழு சரத்மேனையும் கொருங்கிய வளர்நிலவு, பொருந்தியவளர்மலையாக, தேவர்கள் நினைவில் அன்பு கொண்டு உள்ளம் உருகி, விருத்தகிரீசுவரரை வழிபடுகின்ற அடியவர்களின் இளமை நகை முகத்தை இமையோர் காண்பர். (உக)

உ ரிய மரகத வரி சிலை யொடு மு ரண்டவ ரு ருவுகொலோ
வரிய மலர் வி ரி பொழி லி ளமரு தாடவி வீழ்தரு
மெரிபி ரு ருவினி பாக மெனுமுரு மாயவ ரெழிலுரு
யரிய வரனெதி பாக மீள வியலு மாக நிருத்தமே.

(இ - ள்) ஊழி நாளில் பெருந்தன்மை செய்த பேரருளில் லமாவலகருணைக்கு மனதகினை ணேணேய்ந்த கூத்தனைருந் சிறந்த வெள்ளிருப்பே ! வளரும் புறமுமாகிய விளாறைற யெய்புகுணரு ளாளனவாளாடரு வெலிட்டதிருவுமாக நெருங்கிய பெதொடாபிபிழைபே ! தருலைமகாவிய சிறந்த பொருளே ! வளரு துதிசெய்து மன சாலயாசிதீரனா (உஇ)

இரக மாயிரா வண முருகு கிளரி னிலையிரா வினை சீரழிய
பரத ரே ருமை யாதவ முரிமை யாடிய கூர்முரு
கரசு சீ ரெடு மலர் முருகுபர ரேமுறு வாடவர்
மருவு கை பிரியாது மருவு மிருத்த னாடக மேவினார்.

(இ - ள்) (இவ்வாறெல்லாம்) யாரிடத்தும் நிலைபெறுமன்ன முருகுநிலனெறும் வளங் கணேசுபெருமான அவதரித்த ஊர், பறவிய சேசுகரு, முருகுநிறுமுகங்களுரு, இருபது கிருகரமுமாரு, வுறதெறிந்து நிலைத்த வொளியை யுடைய முதற் பொருளாயிய, பிரகாரித்தினை ஆபரணமும், துளபத்தை யொழிந்தருளு நிருவருருவுமொருவனாய அடியாரிலை வெறிபோ சேரனினை (உசு)

அரவ நினைறுமன கணேசரை யடலையை நிருத்த நி
பிரமநி ருத்தகிரு தருளினர் வினைகளீர் நமகருத
கிரவு கினறுநறு மெயிரவன சர முக மினைபுர
பொரங்கு கினறுபுன கருங்கயிலை யிருபயகள புகலவா.

(இ - ள்) அங்கிடத்தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப பெருமானைச் சிவபெருமான கணங்கள், தலைவனோ! தேவரீர் வெகுண்டதினறும் எமபாசதரினறும் தேவரீரருளி

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது ? கூறியருள்கவென்றனர் . அதுகேட்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய திருவையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் எ - று (உவ)

கமலமை நாடி நீ யிருந்தவம் பலபக லிழைத்த
சமலைபோலுன தானைத்த திருமலர் நினறு
முமலமை வையகத் துயிரெலாங் காப்பமுனை வாதா
மமலநமதிபயர் கீனைரென றறிந்தரு ளியினிரென்ற.

(இ - ள்) விடபாணருசெயத சிவபிரானே ! வடமை விருமபி நீ பலகாலம பெருந்தருஞ செயத தனமையாலே உனறனடைய முகமாகிய திருநத தாமமா மலரினை னறு, திரிலோகங்களிறனள ஆணமாகனேயெலலாங காகுமபடி (உனகக) மூவகை தோனறினம. நமமுடைய திருநாமங்களிணைவனனறிவாயாக எ - று (உஅ)

மூகநு ணைந்நிரா பகனமூழு வெதுவலிவீன யாடு
பாகநு ணைந்தின மருநதவத தாலடித்த தமையான
மிகநு ளைந்தறு விழைமிவலாம விளாநதமீவனை டிங்க
விகக ணைக்கருள வாமெனவீரஞ ருரைபபபார.

(இ - ள) மூகதுணங்களனால இரவும பகலும எபபொழுதுந திருவினையா டலபுரியும அருணமுடைபேம (உமமுடைய) அரிய தவத்தாற பிரமனனமாயினமையி னல, மனறிபபொருதகிய மிகக விருபபங்களேயெலலாம விளாவிறக்கடகிகொளள இநதகணதறலேயே யருள புரிவாமெனறகூற, சிவபெருமான கூறினார எ-று.

அலல லுறறிடு மரதாக்கனை மகிழமுப புரிநத
கொலலுரு சதநதியை தொடகெகரான மறைதருமுன லுக
மெலலமுமை பிரதநதி னீனடைக ருளெபய ராகர
சொலலு மூலமெபபா மகநிரக தொடிநதரு ளபுரிக.

(இ - ள) தலைபுறற தேவரான கபிலபெயரதத நிரிபுரனும கொலலுகினற வல்லமைபையக கொணிதருளக நானகு வேதங்களுமம முறபடட தாகப பொருநதிய பீஜாடசரததனை நம பெயராகச சொலலுகினற மநதிரதனைத வனகரு உபதேசிதத ருளக. எ - று (கம)

அநத மநதிர வலியினு லாறறல முப புரமுப
வெநதி டபபரி தெனனை விநாயக ரருவாக
கருதப பிரதர வதகினு வையகினில நாம
மைநது கொளவடநில மவகருள தாவது மறியாய .

(இ - ள) அநத மநதிரதனின வலலமையால வலியமைநத முபபுரதனையும வெந்துவிமபடி செயவெனனற (சிவபெருமான) கூற, விநாயகக்கடவுள கூறுகினறார கமமுடைய பீஜாடசரதானதிலுல குறறமிலலாத ஐநதுகோணட திருநாமம உனகருணடாகுக எ - று

உளதாவது - துவவீறறு வியங்கோள (கச)

அகனில வீறறுமோ பிரதக்கந கூடடியம மனுவை
யிகதெபோ நிருதவ தினனுயிர வினுகணபடு தெவலைவாக

கதிசெய பிரகட படகருமுன கதுமிய பிச
மதுவி குருமுடாய வாசீக வலிவைபுய குவலித.

(இ - ள்) அவனுடன வெலிருர பீசசகபீரக்க அமமகதிரதனை இதத துடன கொளவாயாகவெனறு, மேலுல இதனோடு சேலலினதாக கறகதிமைய யுண டெசையும பீசகளுகக முனனென கொலலபபடிம பீரமா ரு, தேனமிருந்த துளவ மாலையணிந்த திருமாலைக கூருகிறகும எ - று. (கூ)

நீதி லாயமி கெனக தியம பரவுமவ வாதி ற
தீவி லாவனக கெனா பலருநீக ணெலாதனை கமினர
ராதி பீசகளைக கரினரபக நிரகதிகரி மருவி
யோதத காபபரு மதவனைக முமைபாவ ரானா.

(இ - ள்) குறறமிலலாத நி பிரமதீ ர ! அறியாத கடவுளியலைகளு ரு, சிகபப ரருகிய சிப பிராணரும பலவகைகளிய குறறமிலலாக வலலபரக கொளவெனைறு கூறினா கபிணைபபெருமான ஆதிபீசகளைத த னரமா மதருடனை பேசாதது (சிவ பிராணுகது) அநுசிதமே ரு, பிசாலவதினால பெயரும [கபிணைபனெனறு] சிவபெரு மானுகது பிசாலவார யினா எ - று. (கூ)

பீர மராமனு பீ வாயகர ரா விபருவலி யினாயாயக
பீக லாவிய பீ கவரகள தெமிகவாக சளுகரு
பர னைகபாற கபிணை யினைன மிருவிபெயா நினகரு
மரி லாயமிக வழகிடப படடெரு மா பீகர.

(இ - ள) கொலலுகினற மகாமகநிரதனைய பெறறலால, பெரிய வலிமை யுடையவராய, நிரதகிபாவிய பீதேவாகளுரகரும பெருமகியகணங்களுரகரும இறைவரா கையால உமகருகு கபிணையெனறு பெரிய ரு ரமம வழகிடபபடடது குறறமில லாதவரே ! எ - று. (கூ)

பரகு மாளிட கணைபபய கதகண முகலர
சகல மாகணங களுகதும சதநிய முவபடி
மிருக லாவுயர பிரமாவாவ கியபிகா வரிபப
வகில வீசர வவாகதிர வடமவழங குவபால.

(இ - ள) கொலலுகினற மறறுகணம சாபகணம முதலாகச சிறந்த சகல கணங்களருகரும சகதிதல முனகருமிகவிருநதவளனும (கபிணைசனெனனும) ஆபெயா வினஙகியதெனறு கூற, (சிவபெருமான) சாவிகரருகிய கபிணைபபெருமானுககு எதிரதருளிசெகினறனரா எ - று. (கூ)

வேத மூவை று புராணஙகளை மிருதிபா - பகக
ளோது சோபாதமுன பாவரு முரிணபப சரிகக
நீதி லாதவை நிருநதிகழ வரவியலை யிவறபுள
யாது யாதிசெய யிறுமமகு மிறைஞசிட படபகக.

(இ - ள) (காளகு) வேதஙகள-பதினெணபுராணஙகளா - (பதினெணண) மிரு திகள - (இருபதிதொடி) ஆகமஙகளா (முசசியவற றா) ருருகைகயிய, எலலோரும உம மை வழிபடுக கெனறிதலிலலா ரை நிருமாணம மசசமாகமெனறு சொலலபபடி மிவறறில ரதேருதுசெய தாரு ரா ரிடரு தூ துதிசெபபபபடுகிற எ - று. (கூ)

வெய்ய மா தியா வுலகுகா யிய கணமதற் கிறைவனு
மருவி லாவலை யியலுயி ரும்மணல முதலாக
கரிய மானிட மருதமா கவிழ்த்தகை வினருந்
தெரிவி லாத சிணையியற் றிகிரி யினை முறைமாறா

(இ - ள்.) வலிய முகாசுரனாகிய மதயானையும் உலகாளியாக வருகை செய்கின்ற வலையாகிய மரமும், திருமாலாகிய (புகை) தூபமுறைப்படி அபிஷேகிலாதே (மகரு) பூசையையு நினவாகவிடாமலே யாருமே, (புகை) தூபமுறைப்படி அபிஷேகிலாதே (மகரு) பூசையையு செய்யாதபடிக்கு, எ - று (கச)

யாவ ரானு நீ நினையி லைவ ரானு நினைதொ றாடுவ
யாவ ரானு நின பாதமே யு நா வாலு மலரினா
லீவ ரானு மாவ ரானு மாக நீயு மாவ ரானுமா
மாவ ராகி வெற்பு நின்னை யாளு மாறு மாளுமே

(இ - ள்.) எவரானாலும் உமையம்மையாரு செயலினாலே காமியம் யாசகமு மல்லாமலும்பிறு பிறரை யாசனையினாலே ஆசை வைக்காமலும் வேறுதெய்வமு வேண்டாமலும் நாவாலும் பாடலாலுங்கைகளாலு (ஆகிய) பூசனைகளா பொருந்தி நினவாகவுந் தியானமாகவும் நாவாலும் பாடலாலுங்கைகளாலும் எ - று.

வரைக ளினைவான மாடியா ரா வாழ்வு மகிழ்கூர
கரங்க ளோரு நுடைக ளேவ ரா மடமி னைபயிற் யாரமு
நிரங்கள் பிரானலருமா நிகனமு னெதிர்கொடுக் தாக
வரக வன கொலாடுவ ருருவ நடராச நிருமன.

(இ - ள்) சிவபெருமானை இடபவாகனராகவும் கொடியாகவும், மாதிருவுருவ கரங்களையுடைய கணேசபெருமான பதிழமுறை உமையாக மொழிகின்றனர். கொடியவராகக் கையுடைய நிருபதங்களையுழக்க காக கூடிய மாதிரமாதைக் கணையினி டகிலும் கரங்களையுழி மருரு ருவத்திலிட தீதிலும் அபிநயங்களிலடைவ. எ - று ()

விடி கருங்க ணாலியி ட மருமுறை விளையாடி ர னை
பரிகரு நரசிங் னை முகுந்தி நிருவிகா
வெறுவி கருங் மிணைரு வாலியமா டிகலுயர் ச கரனை
தெரிவி கருங் மனைநின்னு வலெனி னைவ ரகுகையாக கூவி.

(இ - ள) தெலுகரு கராகவிய நாரமுகாசுர ருருவியாக பிணையும் திருமா பப் பெருமையில அமருறையே [நாறஉரு] மகரிசிகளெனறு, விகக இனியகிருபை யுடன கூறவும், சிவபெருமான அடிகளிக்கின்ற அனபுடன கலலதினறும் தேவர்களை விளிதது எ - று (சம)

பாவ மோரு மிடர் பாயி பூரண வொருது
பாவ மோரு வெளி காயாயின யிதே காவிரு வினரர்
பூவ லாகி காடை பாரியாற பூசனை புரிகறு
மேவு மருதிர மாயிரம விரிதலை மிகிமினை.

(இ - ள) பாவனை செயதறகு மெடடாத பரிபூரணராகிய விநாயகருடைய எம்முடையா பாவனைகரு வெளிதாக இதோ விளஙகி யிருகினறார மலாசன விகசிதத மாலை முதலியவறறா பூசைசெயது பொருநதிய மருதிரதைத ஆயிரமுறை சபித்து அரசிலபகடையிலை எ - று (சக)

நாமது பிழைக ளெனுந்திரளு மாயுமெனை நாடுக
சுமல தேகதிரி வுடுகிடை யாக வுலகினிலே
றமல ணிய கரீ வரதே யாகச விதியாக
நமமிம லாமறப பூரிதர கிவைசகத நிழலே.

(இ - ள்) உமருடைய தாடைகளே கொழுவிபொருந்தின முளையை யுடைய (விலபெருமான) அருளினாகையால, தெளிதாமரைக் கண்ணனுடைய திருமால் முத லிய தேவர்களை நிதந்தரிக்கணேயுடைய பெரியோனான சிருவருவாபபெரும மலைதிரு தாங்கிய கணேசபெருமானே ஆகமமுறைபபடி (தவ) தாமசருணமுறைவை மறியும படி பூசிதாலு, துயிரதாகிய ஐபருளு கிடைபதால (வ - ம) (சுஉ)

முகந கொளகர புலவரை வவர கரு பெரிய பரிவாகிய
தகப மாயிகின வலவரம பெறறபி டிதலா
லுக மெயகுகை விபாதவை முலை கோடலி ரபாதனை
நெறைக ரவிகிபு க காமனைக வெ தாவபோ தகவதே.

(இ - ள்) முதனறு விரிவோடிபும புருவ ரபவுபவுபுபுப

(இ - ள்) அடியவராக ஞானாக்கினியே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாபபாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான் பினாகபாணியாதுசெயசனார்? முறைப்படி கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன் இன்புமுறக் கூறதொடங்கினன் எ - று (க)

எமபிரானை முறைபபடீனை தேடருகு தூதர்க
டமபிரா னுகிய தான வறபணிக
கமலாசனற் முராகரிபை யுதவி வரனான
றிமபுவிபோல வெருவுடனை மிருமபி னேனிமனறார.

(இ - ள்) எமபெருமானுடைய சிவபெருமான் தபெப, திரும்பிச செல்லுங் தூதர்கள், தமது கலைஞனுடைய திரிபுரனேவணங்கி, சிவபிரான தேவர்களை இயானிகளும் (சிந்தாமணி) மூகதிலையை கொடுததிலா சாபபபுடபோலக கோபிதசனா நாங்கள திருமபி வருதலிடோமெனறனர எ - று (உ)

கேடட்டனன வெளளொளி கிளரு நகனை
லீடடிய கவபபய னிறுதி யண்மலிற
ருடடனிக் கிகபெ நுலக கவைணவபா ற
கோடடமுற நபரிராயக குயிதிட டானனன.

(இ - ள்) திரிபுரன (அசுரன்) கேடடு, வெளளிய ஒளி விளங்குமபடி திரி தது, தேடிய தவகினபலன முடிவுசோதலால, உசிகிகொணடையுறற வினங்கிய சூலபபடையெங்கிய சிவபெருமானிடதகிற கோபங்கொணடு போபுரிய ஆலோசித தனன எ - று (கூ)

பெருவலிர சண்டரீன பிரசண டனமுதலி
லிருவருரு தானவ வீரா பாவருமை
பெருமலறு வாக்குமுப பபாரு மிவையினை
மருவுக வெனவவ வருறு கிதாகனார

(இ - ள.) மிகக வலியையுடைய சண்டனுடைய பிரசண்டனுமுதலிய அருசச செயயுக தானவவீரர்களெலலோரும சமானமற்ற வரகதினபுடைய மூபபுரங்களும, இவ்விடதநில வநது சேருகவென, அவர்களும வநது சோநதார்கள எ - று (ச)

பேரருள தாயது புயகண டிதனைய
தீருமி னினிலியனை செபபி விரதகுர
சிருபு பலவகைர சிறபபுஞ செயதனன
கருடை க கொடைபபெருகு கரதனுக் தானனன.

(இ - ள) போருண்டாயிறறு இனித தோட்டினவைத தீருங்களென்றுகூறி, போரீர்களுக்குச் சிறந்தகிய பலவகைச சிறபபுகளுஞ் செயதனன. மேலும் பினனிடதக்க கொடையிற பெருமை வாயந்த கையையுடைய திரிபுரன. எ - று (ஏ)

ஊருறு நாளினு முவகை யெனமடங
நாருறப பூகபு லாதத விரதன

போருறு காளிகை புகழுகநி னிறவை
சேருறு திரிபுர மெழுக லாகிறவை.

(இ - ள்) ஈகரதங்கள் பொருதுங்க காலத்தைக்காட்டிலும் எண்மடங்கு களிப புப்பொருந்த வீரக்கழலைக்கட்டிய போர்வீரர்களை பொரு ருந்தினைத்தை புகழ்ந்துகொ ணடிருந்தாகள அழகு பொருந்திய திரிபுரன படை யெழுவதற்கு முன்னா னன எ - று (ங)

திரிபுரன படையெழுஉரு செயதி யுணர்பவ
வரியய னமிபயாலு வடிவகாய்க
ளுரியகர திபையனைழுக ளுலபபி லாதகம
மெரிசின படைபெயலா பெபழுக வெனறனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன (போரபுரியஈகரரு) படைபெழுகின்ற செய்திகளைஅரி தது, பிரமனுக திருமாலும் அரியாத வடிவுகொண்டாகிய சிவபெருமான பொருசெய் திரு ஈகரதி தேவனா விளிதது, கெடுதலிலலாத நமமுடைய மூலபொருளை சாரபுகளையுடைய சேனைமுழுதும் போருகெழுக வெனறனா. எ - று (ல)

கூறபுரி ரூடி தகரங குழுகள பிரரீர
பேறறன ருகைலா பேயி கரபபாட
பாறறலசரல பெருப படை யரன்தகுரு தேரதிரனா
சாறபினை முரபினிற றுகங ருகதிபெய.

(இ - ள்) இயமறுயிரைப்பருகிய கூதது சிவபெருமான போரசெயய வேற றுகொணடனரானபடியால, இபபொழுது நமமுடைய கலைபாதிக பெரிய சேனை முழுதுஞ சேருகவெனறு திருஈகரதிதேவா பெரிசகயால முழகுவித்தனா எ - று.(அ)

முரதிராலி கேடடலு மெராயபரின வீராகள
பரணி கரதநினா காபமபோறு தேரயினமுன
விரதினா தேதபாகள வியூகக தவமிறறு
மரதலு மவவழுபி பகதது நிலறனவ

(இ - ள்) போரபபரிகையி லெழுவிபபகேடட வுடனே, வலியமைந வீர ராகள், மழுப்படையேந்திய கையையுடைய சிவபெருமானைது டயிய பெண்ணுலாகிய திருகதேகாயிலினமுனனே தேவாகள வியூகங்கொணடு சேருந நிலைகள அரசஞ்சிய திரிபுரனும அபபொழுது பொருகு சேருகநின்றானன எ - று (கூ)

வே று

ஈகரதி ராயக வனைணிய படையினை சேரா தகி
யகரதி வனைாகக திருமுனை ரதிதகடி வணஙகி
யெகரக தாணயர தகிலவரு மெறறழு படைப பலவிம
வகதுவா னெழுஙக தேவரிலவாய தலினமரு வினரால.

(இ - ள்) திருஈகரதிதேவா ஆஙகடைந்த சேனையைக் கணணுற்று, அந்திவண ணராகிய சிவபெருமானு திருமுனனேயதிநது, திருவடியைப பணிந்து, எழுநதே ?

அழகிய சேணைதலைவரும், மிக்கவலியையுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆசாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற பொருகுறினர்கள எ - று (கo)

பூணை வாமபரிந்த தேரிலை பூவலை கிழவன்
தூணடி யுயகதன னெனறுஞ ஞாயிட மமிபப
மூண்ட காதலின மூனனவ முருகளிள மூவர
வீண்ட வாருபு அமைபையாயி லெஞ்சிலென வெழுந்தான்.

(இ - ள) தாயிரசெல்லுங குதிரைகள பூணை தேரை, தாமனாமலர்பபீட தத்திலுளள பிரமதேவன செலுதறினெனறு சொலலவும, முதறகடவுளாகிய சிவபெருமான, மயிலிறகின அடியையொதத பிளைவையுடைய நந்தபதறியையும மிகுத மீணட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும தேவாகளுடைய தலைபதறைகெடுக்க அதிகரிதத ஆசையுட னெ விரைவாக வெழுநதனர. எ - று (கக)

அணிபபொறற பாதுகை யடிபல ரிணைடிணை நெகாடகபப
பணி பபொறற பூணரக தோளவரப பலகடை கடநது
மணிபபொறற தேராப வாயதவழுவ வநதுவர வளகசு
மணிபபொறற தேறரிணை யிவரகுனை வரவுமன சகம.

(இ - ள) அழகிய பொனனூலாகிய பாதுகையைப பாததாமரைகளிரண்டிலுங தொடதது, சாபபமகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமாபலசையப பலகடைமேல நடநது, நவமணிகளிழைதத பொனனூலாகிய திருவுகோபுரவாயிலின முனனேவநது, ஆகாயமளாவிய அழகியபொறறேரை யாரோகணிதரனா சனகாகள முழுகினை எ-று

வெறுமி வானவா முழுவ நமை வினங குதி நருவா
யபபரு மாடசிமைக கொபபாறற வெவாளிர கலை முழுது
முறபுர நாசமறி முதிதவ ரிபபரவெனை முடி மேமற
கறபறை யிரணகாகா காலறது களிதது நிவெனற கூவிகை.

(இ - ள) வெணமி பொருதறிய தேவாகளாயாரும பிரகாசி னைதேரினவடிவமாகப் பொருதறிய மாடசிமைகளப்புபபடி, ஒளிசெயகினற கலைகள முழுவதும [பதிதறறும] முதிநதவளள உவாதறிகளினமே முடிதததுபோலுமெனறு சொலலுமபடி, முடியிலபோரிலை வெணணியருடையானது கவிதது கொணடு ஒளிநத சதறையாகிய திரணகாகளைக கவியுற எ - று

கலிமுழுதும முறறும நாண மதி - எலலாகலைகளோடுமே நிறைநதுளள பூரணசநதிரன (கஉ)

மான மானினபின னெகிடந தலைநதர மினறு
மான வாளெநி மருவுதல பெறறன மெமெனன
முன வேவாகையா லெழுநதிதமுர தாடிவ போனற
கான வாருமுன மாதரா நிடமிவனை கவரி.

(இ - ள) வாசநதஙகிய நெடிய கூநதலையுடைய மாதாகள இடமடிகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள மானததையுடைய மானை பினனே யிருநது அலைத்த நாம இப்போது ஆகாயதறை நோககி எநிரேபொருதுதல பெறறிமமென உண்டாகிய களிபபினல எழுநதெழுநது கூதாடினபோனறன. எ - று. (கச)

அழுந்து பட்டவே ழாழியி னகன்றதன கருணை
கொழுந்து பட்டிக லவுணன்பாற கூடலு மாமென
றெழுந்து பட்டபுன சினவெரி யீடுவார போலச
செழுந்து பட்டசாக தாறுமிகள் சிலரெடுத தசைததார. (இ - ள.) ஆழநதநகிய சததசமுததிரஙகளைக காட்டிலும் அதிகரித்த தமது கிருபையானது மிகுநது, வலிதஙகிய திரிபுரனிடத்திற கூடுமுணடாருமெனறு, சிறிது சிறிதாக எழுததகக கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுபபுபவரகள போல, செழுமைபொருநதிய வசிறிகளைச சிலரெடுதது அசைததாரகள எ - று

முனைததித மூருததித போன்றிருளரி மொய்மணித தேரின
வலைதத வாநிரை யாகிப வாருதி நினறுக
திலைததித மூருதது திரைகளே யாமெனச சிலரால
விலைத்த வெளளொளி வெள்ளைகள வீசிடப் படுவ. (இ - ள்) முனைததுத தேரானறியதையே யொதது பிரகாசிக்கினற, நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிறபட்டிய நெடிய திராசலியாகிய கடலினின றும மேறபட்டெழுநத அலைகளேயா மெனறு சொலலுமபடி, வெளளொளிதஙகிய வெணபாவாடைகள சிலகணஙகளால வீசிடப்படடன எ - று.

வெணபடாம் வீசுதல ஓர உபசாரமாம். (நசு)

மிண்டு முப்புர நீறுமிட வீமலனமே வுதலாற்
பண்டை நமபத நாமினிப படருகுது மெனவுட்
கொணட வேராகைபின வாளராக் குலப்பகளா டுவேபோ
லண்டர் போறறுகின றவசைவன வாலவட டஙகள். (இ - ள) மதிதகாற பிழைபபட்ட முபபுரஙகளே நீறுபபித்த சிவபெருமான எழுந்தருளுவதால, பழைமையாகிய நமமுடைய பதவியை [நாகலோகசதை] யடை வோமெனறு மனதிற்கொணட ஆசையுடன, ளெளியநாகஙகூடடஙகள கூதாடுவென போல, தேவாகள துதிசெயயுமபடி ஆலவடடஙகள அசைதன எ - று

மிணடு - மதிதகாற பிழைபபதெல (சஎ)

உடைய நாயக னெருகணி யாலழித திடுமு
னண்டைய ராயெயி லகதகெழி னேகதது மெனனுத
தொணடைவி ராதனிக கொடிமிசைச சாகொடி போறற
விடைவி ராவினி றசைதது வீணனிடை விளஙக. (இ - ள) (நமமை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான ஒரே கணையினால அழிதததுவிடுமெனனசே, பகைஞரது மூமமதிலகளுளளுளள அழகினைக காணபோ மென்று, மலாமாலைகடடிய ஒபபற்ற கொடிகளின மேலே, தேவாகளுடைய துவ சங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயததில விளஙக அசைதது. எ - று.

படக மாருளி சல்லரி பணிஞிணை கலல
வடமூ ழாக்குடப் பறைகர டிகைமணி மூரச

துடிதடாரிதண் ணுமைகுளிரி தூதுமி தகதை
கடிசெய்மொராதைதொண் டகமிடக் கைதகு ணிசரம்.

(இ-ள்.) படகம் - ஆகுளி - சல்லரி - பீணை - கிணை - கலலவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - தடி - தடாரி - தண்ணுமை - குளிராதை ஓசையையுடைய தூதுமி - சகதை - காவலைச்செய்யும மொராதை - தொண்டகம் - இடைக்கை - தகுணிச்சம. எ-று. (கசு)

பமபை தூரியம் பாணடிலகை படலிகை பணிலந
துமபு தீராரம புடைபயாழ் தூரியபடி கருளி
கமபி யாதெழு வங்கியங காகளம பீலி
யிம்ப ராரபல வியங்களு மியமபின கணஙகள்.

(இ-ள) பமபை - தூரியம - பாணடில - சிறு படலிகை - பணிலம - முடியற்ற ராரமபுடைய வீணை - தூலைக்கருளிகள - அடஙகாதெழும ஒலியையுடைய வஙகியம - காகளம - பீலி - இனனும இவவுலகிற பொருராதியபலவாதியஙகளோடு சிவ கணஙகள் முழக்கின. எ-று (உ0)

கழுகக டைபபடை மூகணடி ரக ராமபிண்டி பால
மெழுநகு யஙகதை முரலவகப பணமிலை ஞாகா
மழுகள் வசிரங கேட கம வாள்வில மபு
கொழுக லபபைவே தினஙகவண் குளிரி ரீள் சலாகை.

(இ-ள) கழுகடை - முகணடி - சகராம - பிணடி - பாலம-எழுக்குயம் - கதை - முசலம - கபபணம - அசசவடிவான வேல - மழுகள - வசிரம - கேட கம - வாள் - வில - அமபு - கொழு - கலபபை - வேதினம - கவண-குளிரி - நெடிய சலாகை. எ-று. (உக)

பாச மங்குச முசலஞ்சூ லமபல சூரதம
பூரன மலிய சரிகையா யுதமபுளை மீடடி
வீச தணடமென துரைதகிகி வெயபபல படையும
பேச ருநகிறற பூதாகள பிடிதுதன ராதததரா.

(இ-ள) பாசம - அஙகுசம - முசலம - சூலம-பலமுடைய சூரதம-போரத் தொழின்மிக்க சுரிகையாயுதம - புளளம - மடடி - வீசதகக தணடாயுதம என்று சொலலபபட்ட கொடிய பலாயுதஙகளோயும சொலலுதறகரிய வலலபமுடைய பூத கணதலைவாகள பிடிதது ஆரவாரிததாகள எ-று

பிடித்தனர - முற்றெசம. (உஉ)

வே று.

இலகிய வெழுபதெணணுயிரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதா சூழ வாசிலீ யிலகக னெனனு
மொலிகெழு வீர னெயகை யொருவனு மருளபெற் றுங்குப்
பலபடை தமகரு முனனே படாநதனை கொடிஞசித் தேர்மேல.

(இ-ள) விளஙகிய எழுபதெணணுயிரமகோடி வெளளமென்னுந் தொகையையுடைய வலிமைமிகக பூதகணஙகள புடைசூழ்நதுவர, நெடியவில்லேநதியிலகக னென்னுங் கீரத்திமிகுநத வீரனொருவன, ஐநது திருக்கரங்களேயுடைய ஒப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருளபுரியபபட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சி யுடைய தேரிலேறிகொணடு சென்றனன் எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுபகுகளிலொன்று.

இலக்கன - கணபதியின மூததமகள். இனையவன் இலாபனெனப்படுவன். ()

ஏகமி லாத வெணணூ யிரமெனுங கோடி வெளளைப
பூகாகண மருவுகு ருழுப பொறிதருபு மமா நிறருகு
கோதைவண சிலைகைக வீர பததிரன கோப மூள
மாதிர நடுங்க வாமான மணிபபொலன றேரிற செணறான.

(இ - ள்) குறறமிலலாத எண்ணுயிராகுே ரடி வெளளைகொகையாகிய பூதா களை பக்கலிற் சூழுபபடி அகினிப பொறிகளை கசகும் மாலைசூடிய வளமைமைத விலவேநிய கைனையுடைய வீரபததிரகருரிசில, சோபமுரிகிரகவும, திசைகள நடுஙகவும, காட்டுப்பசுவைப் பூடடிய அழகிய மணிகள்பதிதத (வேரோ) தேரி லேறிச் சென்றனர எ - று (உச)

கூரமயி லேநதி நாலா யிரமெனுங கோடி வெள்ளச
சாரதர் மருஙகு சூழுப சணமுகப பெருமா னீலப்
பாரத லதகின ரீது பருதிவந தெதிழுகா லெனனப
போரணி சிறகாப பேழ்வாயப பொறிமயி லிராகது சென்றான.

(இ - ள) கூரமைபொருநிய வேலாயுதமேநதி, நாலாயிரகோடி வெள் ளதகதாகையாகிய பூதகள புடைசூழ, சுபபிரமணியக கடவுள, நீலமாகிய பசபைய புடைய மலையின மேலே சூரியன வநது தோனறினறைபோல, போதகதெழிலே யுடைய அழகிய சிறகையும, பிளவுபடடவாயையும, புளளிகளையுமுடைய மயில் வாகனமூராது சென்றனர எ - று

சணமுகன - அறுமுகக்கடவுள, முருகன (உஇ)

வே று

சிறநத தேசிஞ்மப் பதாதிமுக கோடி தீவர்களும்
வீரநத வேணவா னவாகளிஞ் சையாமுகற பலருமம
பிறநதெர டாநதெழுப பூரண னருளகொடிந திரணு
மறநத ழைதநாற கோடடுவா ரணங்கடாய நடநதான.

(இ - ள) மேமபட்ட கோதியையுடைய மூபபதமூனறுகோடி தேவாக ளும. வலியமைநத பிறதேவாகள விதரியாதரா முதலாஜோர பருமம பகலிறஜெ டாநது வருமபடி,விஙகயகபபெருமானுடைய திருவருளபெறறு இருநிரணடு கொலைத தொழிலமிகக நாறகொமபினையுடைய (ஸாதகமெனனும வெளளை) யானையின மேலேறிச சென்றனன. எ - று (உசு)

கண்ட னநதிமா காளனருண மோடாதரன கொறறங்
கொண்ட முணடிகோ கனனமேன கரகனனன முதலா
மண்டி வீராகண் மலிபெருமு பூதாக ளோடு
மண்டா நாயக ணணிமணிந தேதாபபுறஞ சூழ்நதகார.

(இ - ள்.) கணடன - நநதி - மகாகாளன - குணடோதரன-வெற்றிபொருந் திய முண்டி-கோகனனன் - கசகன்னன் முதலாகிய நெருஙகிய (பூத)வீரர்கள் (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசைனியத்துடன், சேவநாயகனுகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய ஈ சத்தினமயமான இரதத்தினபக்கலில (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். எ - று. (உஎ)

உமைம ணுளரொள் ளருளிஞ லுறறுநான கடவ
ரிமைய வோங்கல்பல வனையொடு மெழுந்துசெல வதுபோற
சுமைவி ராவுபலீ றேறிடைத துணைநதுசெல் றனரு
லமையு மாமறைப் புரவிபூட டியவவிர மணித்தேர்

(இ - ள்) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான செலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும எழுந்துசெலவது போல நிறுத்த வேதப் புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதோகளின நடுவே விளங்கிசென்றது எ - று.

நான னறைது கூறும்பிரம னனேன. (உஅ)

புண்ணி யன்பெரிய தேமாமணிக காலொடு புனித
நணணி ருங்குறட பூதாக ணைதகு காலு
மண்ணு புணரியத காலணு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொகுத்தது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்.) விளங்கெழுகின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொரூபியாகிய சிவ பெருமானுடைய பொறறேரின அழகிய காலும, புனிதமபொருந்திய பெரிய பூதகண ங்களுடைய நலந்தங்கிய காலுமபொருந்திய புண்ணியவசத்தால,பூமியானது அணு வடிவமாகி ஆகாயத்திறகு ஏறிசெலவதையொத்திருந்தது. எ - று. (உக)

தேவர் யாவரும திரணடொரு தேதொன நமபான
மேவி ஞரவ மீடகணு மேவலு மாமென
றேவி லாவிழை வாலவிரை தெழுந்தது மொகுமு
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள) தேவர்களெல்லாருஞ சோந்து ஒரு தேவடிவாக நமமிடதிறகு வநதாகள். (ஆதலின) அவாகள வசிகரும இடஙகளே நாம அடைதலுமாகுமெனறு, பரந்தபூமியானது செறிதலிலலாத விருபபதுடன பரவியெழுந்த புழுதியமாகி விளைந்து மேலே கிளமபியதையு மொதிருகும எ - று (ஈ0)

குடையும பிசசமும பிணமபா சடையெனக குலவ
மிடையும வாள்கதி வேலிவை மீனஙக ளாக
வடையுங கேடக மாமைக ளாகவாத தியவாப்
புடைப தேனிக ளொலிகட லேழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும மயிறபீலிகளும், துணையையும் பாசடையையுமபோ னறு விளஙக, நெருங்கியவாளும ஒளிரிய கிரணதையுடைய வேலுமாகிய இவை மீனஙகளாகவும, பொருநதிய கேடகஙகள ஆமைகளாகவுங்கொணடு, வாச்சியமுழக்க முடைய சேனைகள ஒலிகினற கடல்களேழையு மொதிருந்தன. எ - று. (ஈக)

சேனை யம்பெருங கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்
மான மலகிய பதாகைகள் வயினவயி னணைசந்த

மேனி வக்தெழு தூளிநீ ராமுகக்தெழு மேக
மான விண்ணவா சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்.) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினுமேல் மறிதஎழுகின்ற அலைகள்போல, மாடசிமைமிக்க துவசங்கள இடங்களோறு மசைந்தன. மேலே யுயாதஎழுகின்ற தூளியாகிய நீராமொண்டுகொணடெழுகின்ற மேகங்களைப்போல, தேவாகள சொரிகின்ற மலாகள் மழைபோன்றன. எ - று. (கூ2)

மேகசு யாதிய வீழுகொடி கூபபதனபீ பூ
தாகசு வலலிடை சாரசுமீ காமஞப புறறதி
னூக்க மிகவெழு தேசுகளநா தெதாளளமா திசுமா
மாக்க லமபொர வளளறே ரோடிய தமமா.

(இ - ள்) மேலேயுயாகூய பெரிய கொடிகூம்பினமேலே தங்கிய வலி யமைக்த இடபமானது பொருகுகிய மாலுயிமாகவும, பகைகளினி, மனஞசோராமை யோடி மேமபட்டெழுகின்ற தேசுகள நகாகின்ற தெபப மூலியைவைகளாகவும வினங்க, சிவபெருமான ஆரோகணிதத தேரானது பெரிய மரகல,ரைப்போல (சேனையாகிய கடலினிடையே) ஓடியது. எ - று. (கூசு)

மனமும பினனிட வெயப்பரி வீராகண மனிதசித
கினமும் பினனிட வெமபிரா னிரதஞசென றடுபபக்
கனமும பிலலினிய கனேசுரற மிரிபுர னறிகது
சனமும பினனிடத தனிகெடுத தேதாமிசை யிவாகதான.

(இ - ள.) மனவேகமும் பிறபடிமபடி, வெறறிபொருந்திய சுதிரசாசேவகாகளுடைய அழகிய தேரிதஎதாகுதிகளுக பினனிமெபடி, எமது சிவபெருமாறுடைய தேரானது (விசாகது)சென்றுசேர, மேகமும பினனிடத்தகக வெடிபபடி சுரலியுடைய திரிபுரன் தெரிகதுகொண்டு, தன சைனியமும பினனிமெபடி ஒனறியாகப பெரிய தேரினமேலேறினான எ - று (கூச)

வேறு வேறுசென றமரினை விளாமினக ளெனறு
வீறு சோதரு மைநதாகசும விளாகுமுப புராகசுக
கூறி யேறுதன கொடிஞரியக தேரினாக குழுக
னேறு தேரினுக கெதிருற விடிததன னினைபபபில.

(இ - ள்) வலிதஙகிய புதலவாக்கும விளாகுகினற திரிபுவாசிகளுகசும வெவ்வேறசென்று போபுரியுங்களென்று கூறிவிடுதது, (திரிபுரன) தனனுடைய கொடிஞரியுடைய தேரை (இமைபொழுதில) சிவபெருமான எறிய தேருகெதிரே பொருதச் செலுததினன. எ - று. (கூடி)

அண்டம யாவையு மரைகணத் தவிததிடி மாணமை
கொணட தானவக குழாமபடை குடாகைகொண டாபபக
கண்டை யாதிகண் முழுங்கவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மணடிஞன் வரவினை வள்ளலா பாததா

(இ - ள) அண்டங்களேயெல்லாம் அளவிதாடியில் அழிக்கும் ஆண்மை யமைக்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடமபோன்ற கையிற்கொண்டு ஆப

பரிகை, வீரகழல் முதலியன வொலிசெயயவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரன) வருவதைச சிவபெருமான் கணடனா. எ - று. (கூசு)

நிணைதின மூழ்குவே லேநதுகம வீரர்க ணெடுநதோண்
மணைதல செயதகண டிதியை மாறுதற பொருட்டோர்
கணைதி னீறறுய படைதத நிருநதுகண் ணுதலார
குணைதின மேமபடுந திரிபுர மேறுமபோ குமிதகார.

(இ - ள) (எதிரதத பகைவரகளுடைய நிணைதிலே குளிக்கும வேறபடை யெநதிய தமது வீரகருடைய நெடிய தோளிறபொருநதிய தினவைமாறறுதல காரணமாக, ஒர மிநாடியில சாமபராகததகக ஆயுதம தமது திருகரததிலிருநதும, நெற்றிகணணையுடைய சிவபெருமான, போரபுரியும குணநதினமேமபடட திரிபுர ஙடன போரசெயயக கருதினா எ - று. (கூவ)

வார மாகிய கரணசை மதிதகம ரேசா
பார மேருவில பஙகயர செஙகையிற பிடிததா
நீர குனமுப புரனுமத தேவரைக தொழுது
கோர மாகிய கொடுமைய குடஙகையி லெடுதநதான.

(இ - ள) சேவதேவராகிய வெபிராஜர தமகுரிமையாகிய கணேசப்பெரு மானைத தியானஞசெயது, பாரமூளள மேருமலையாகிய வில்லைத தாமரைமலா போலுஞ சிவநத திருகரததிறருஙகினா தீரவானுன திரிபுரமும அகஙகணேச பெருமானேப பணிநது, பயஙகரமாகிய தனவிலலை அஙகையிலெடுதனன. எ - று

விரைது கைநதவென் மெலைரு டினிரு வேரருங
குரைது கைநதவர சிலைபடி காலெஞலி கொளளுதத
வரைது ளைநின மூளுமபின வாருதி யேழுந
தரைதி ழிநதன கிரிதராயி நதவனட முகடு.

(இ - ள) வாசகெருஙகிய வெளளிய தூமபைமாலையை இருவருஞ சூடிக கொணடு, ஒலிபொருநதிய நெடிய விலலினிடததிற பொருந்த நாணெலியெழுப்ப [சூணதவினிசெயய] மலைகளருஙகின கடலகளேழுங கலஙகின பூமிபிளவுறறது அணடததுசசி பொடிபடடுச சாயநதன எ - று (கூக)

தருகள வீழநதன வீழநதன தடஞரி றைபபறவை
கருகக ரைநதன வுநிநதன கனவர மெடுகக
விருகத மெணடிரை யிருவகை நாகமு மிணநத
மூருகு வணசிலை மூடுநர முழஙகிய வொலியால.

(இ - ள) வணமைதஙகிய விலலுகளே வளையுமபடி பூட்டிய நாணனது முழஙகிய ஓசையால, மரஙகள விழுநதன. பரநத சிறகையுடைய பறவைகள விழுந தன காப்பஙகள கரைபடடன ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நடசதத்திரஙகள (அதிரநது) நிலமிசை உதிரநதன. எடடுத திசைகளிலிருகுமு இருவகை நாகங்களுந தின புறறன எ - று.

இருவகைநாகம—பாமபு - யானை. அஷ்டகஜஙகள - ஐராவதம - புண்ட ரீகம - வாமனம - சுபரதம - அஞ்சனம -.புடபதநதம-சாரவபூமம-சுப்பிரதீபம் என்

பன. இவை மிழகருமுதல் வடமிழகிருக முறையே நிறகும அஷ்டநாகஙகள - வாசுகி - அநந்தனன - தகன - சஙபாலன் - குளிக - பதுமன்-மகாபதுமன-காரக கோடகன் எனபன இவையும் முறையே கிழ்ருமுதலாக எனடிசைகளிற் பூமி யைதாஙகாநிறகுமெனபர. (சப)

பின்கொ டுதகவா ணுனியிரு பெயதால கூனையு
முனகொ டுதகிட முடஙகிய தொருகைமரு மிருகை
முனகொ டுதவில பினகொடுத கிடமுனே நிமிர்க
வெனகொ டுகுமாற் றியபே ரிருவரு மியைகதர.

(இ - ள) பினபகலிலுளள கொடிய அமபுதனனியிற பெயதாலன பல அதிநிரகளையும முனனே கொடுகருமபடி முடஙகியதாகிய ஒருகையும, முனபகலி லுளள விலலப பினனே கொடுகருமபடி முனனே நிமிர்தியதாகிய மறறொருகையு மாக, எதனலும நீகக அரியபோரா இருவருஞ செயதாரகள எ - று (சக)

முருக னேறியவ தெதிர்தகனன முதிரபிர சணடன
பொருவி னருதிரே டமரதகனன பிறபுறற ணடனை
செருவ லாரியோ டேறறனன மிரிபுர வையைதான
வருரயகதீ னிரு நிருதகனன மதிலை னுமைகன.

(இ - ள) வலிமிகக பிரசணடன முருகுகடவுளுடன வநதெதிர்தகனன போரசெயயதகக வலலபமுடைய சணடன ஒபபிலலாதகதியோடுபோரசெயதனன திரிபுரமுடைய மதிரி போரசெயயதகக வலாரியாகிய இநதிரனுடனேறபோரசெயதனன மதினனனும பெயரையுடைய (அததிரிபுரன) மகன சயநதனனை எ - று

சயநதன - இநதிரன மகன்

மதன - திரிபுரன மகன (சஎ)

ஆல மேயென வழுன றுபொன னிஞசிபை பூரகறு
கால கூடனபுட படகதணை கலகதமா புரிநதான
சில விரபுக திரணடு மிருபபெயில தொலதிக
கோல வரசிர தமிடடிரனை குபிறமின லெடிமேபர.

(இ - ள) காலகூடனெனபவன ஆலாலமபோலவே கொதிதழ பொன மதிலைச செலுதது, புடபதகதனை யெரிதகுப போரசெயதனன அழகிய கசிர தமிட்டிரனெனபவன இருபபுமதிலைசசெலுதது,திலநருகிய வீரபதிரரோடு பெரும போ செயதனன. எ - று

புஷபதகதா - இவா விநோதமாகச சிலமுனிவருடன நாதகிமபேசின பாவத்தைப பரிகரிகுமபடி தமது பற்றுகோ கலோது மலராகப பாவிதது சிவாச னசெயய, அவா பதகிகிரஙகிய பரமபதி அவாகருக காடசிதது புஷபதகதரென நாமமும, இழநத பறகளை மீணடும பெறுகையும அருகிரகிதனரெனபது புராண சரிதம். (சக)

மள்ளர் போறமிட வீமகா யபபெயா மனனன்
வெளளி மாமதி னாகதுபோய் விநாயகா மைநதன

றள்ளு முளிறு லிலகணேச சாகதனனவன்பா
லுள்ள வீரருட புருசுண்டி யுருதத்தேம லடாகதான.

(இ - ள.) போர்வீராகள தநிசெய்யுமபடி வீமகாயனஙகிய பெயரையுடை யவன பெரிய வெளளிமஙகிலேச செலலுதறகுகொணடு செனறு விநாயகாகடவுள குமார ரஙகிய நீகபபடாத வலலபமுடைய இலகனே யடைநதனன. அவனிடதது்ள ள வீரகளிலே புருசுணடி யெனபவன கோபிதது்ப போருகு மேறகொணடான. எ-று.

கணட ஞதிபாக கணணுத லாரபடைத தலிவர
பிலைடி தானவ னிறறபடைத தலிவரீர டெதிர்கதார
மணடு பூதகண மறறன வயவரக ளோடு
தணட மாநிருத தணடமா நிகளொடி சமாதகார.

(இ-ள.) கணடனமுதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைதது்லவரகள, மதத் தாற் பிழைபடு நிரபுரணுடைய வலிய சேனைதது்லவரோ டெதிர்தது்தாகள நெருங கிய பூதவரகள அவனுடைய போரவீராகளோடு தணடமுதலியவறறைத தாஙகினவாகளுஞ தணடமுதலியவறறைத தாஙகினவாகளாக [சமானஸதாகளாக]ப போர் செய்தாகள. எ - று. (சசு)

வேறு.

வாளோசசுவா கணியுருதுவா வடிவேலபல வெயிவா
ராளோடற வேழுகதிர ளிவாபரி தெறுவா
தாளோடற விரதகதாகை தடிவாரெதிர தாணை
கேளோடற வெயிவாவினை யிளா பூதாக டலைவா

(இ - ள) வலிமை விளஙகும பூதகூலவரகள வாளால் வெட்டிவாகள. அத் திரஙகளேச செலலுதலுமாகள கூமையாகிய பலவிலாயுதஙகளேச செலுதது்வா கள. யானைத தொகுதிகளே ஆரடன அறமபடி கொலவாகள குதிரைகளேக கால்களறமபடி யழிபபாகள நிரதகூடடஙகளே வெடடிவாகள. சதுரு சேனை கூட்டததோடழிய வீசுவாகள எ - று (சசு)

பாபபாவிழி வெருவிதகுழல படிவாரிமை தீயத
தீபபாபல ருயிரபபல தேரபபாகளை யடிவா
ராரபபாதொடி முடிவாரிலே யறவாளிக டிணடித
தூரப்பாடிருடி மொழிவெஞ்சின சொலவாரதயித திபரே

(இ - ள) அசுரகள (தேவகணஙகள் செயயுமபோரைப) பாரப்பாகள; கணணிமை தீயமபடி கோபாகினியைக சுகிப பலருயிரை யழிப்பாகள; பலதேர பாகளைக கொலவாகள, ஆரவாரிபபாகள, கொடியும கிரீடமும நெடியவிலலு மறும்படி அடபதனேச செலுதது்கினறகும நிறைபபாகள, வெஞசினமாகிய நெடிய மொழிகளேச சொலவாகள. எ - று

வெஞசினம - கோபாவேசதது்ற கூறுதல் (சஎ)

கரளறறன ரளையறறனர சடரங்குடா சொரிய
நாளற்றன குரமறறனர நகையறறனர மதுகைக

தேவரையுறனை முடியமறவரை சிரலையுறனை விர
சேகரையுறனை படையிறமபி சொலிவெகுவினை நினைபார்.

(இ - ள்) ஆயுதங்களை ஏழுகை கொண்டுள்ள திரிபுரவீரர்களுடைய வெலவீய யானை போன்ற வீரர்களை காலருரர்கள் (நிலம்) இடையொழிவுசாதனங்களை வயிறறிஞனை சூடாக்கள் சிதறுவிளைவிழுகூரர்கள், மாறபுவிளைவுரர்கள், பலறைரர்கள், வலிதங்கிய சேனைபடடாரனை, மூடியறரூர்கள், ஒசலவிரூர்கள், வீரங்கொளைகை யொழிகாகள் எ - று (சக)

நினைமுக்கணை குடிபுகளை நிகழுரியாக ளுக்க
வனைதியை பரிவன மாயிருகளை மலியமனிர ஞுக்க
வனைஞ்சுகளை திலியங்களை மழைஞ்சுயனிபுரி யுக்க
நினைமுகத்தை கலறையுக்களை யெளிரிபுரஞ்சு முக்க.

(இ - ள்) (இனையை கிறரில பொராவீரர்களது) கொமுபபுகளை கிருகினை; வனை கிருகின, மினைகுகை முகூரியைபபாடுகளை கிருகின, வலிதங்கிய மெலவீய சமுதகூக வினாடிகளை, கூலைமயிர கிருகின, மிக்க விரலுகள கிருகின, மிழ்வாயுகளை கிருகின, காதுகளை முகதனை, நினையகெகாரியுங கணைகள விழுகுனை, நினைகள கிருகின, உதிரமாழுகின, மிகுதியாகிய ரலைகளுஞ் கிருகின எ - று (சகூ)

அறிறரவை யூபமபல வாயிறரனை சியபகள
கூறிறரனை சிலங்கெகாடு கூறிறரனை நரிகர
சேபாறிறரனை காருகிபபினை வாக கொடிகளை வினரனைய
பிறிறரறரனை வாறிறரனை ரு நினைசிரஞ் சிறமன மகரிள

(இ - ள்) பல சுவகதங்களாடின டேபகளை கூதகாடின, பருருதசலருரு கபகங்களை கூடடாங்கொணடன சுனிவளுரு நாயகளுரு கூடின உதிரவெளளமுரு நினைதலிடாறும ஓடின பாயலடகாமி பெருமையுறறனள. பூமிதேவி பினைகளைச சுமகருரு வருருனின ர எ - று

யூபம - சுவகதம, நிலையறறவடல (ரூ0)

நிலவொறமபி புரிசாலியி லெலிதிபபூசாகள பாடையாற
றிறவொடிய வெலனையபாடை முழுஞ்சுவிளைகை வறற
வெலவொழிரு னகரியவடிமுதல வொரி பாரபபி யமனின
சிலவொயசமையபு நினைவனபபி டிகரஞ்சுவறற நினைகரிகள.

(இ - ள்) இவவிதமாகப பொராடுசெயதகாலை, எனிறுத பூசபரினையாற பகை வஞ்சுகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதுகு சிகதைசன அவவகையாகப பணணி ரணடு கிருகதரஞகளினையுடைய சுபபிரமணியகடவுள முரதலானவாள செயகினற யுததநதினன இறதததையும, சிவபெருமான திரிபுரதகதை யழிததவகையையும இனிக கேடபாயாக எ - று. (இக)

வே று

காரு காசுரன சிகமா முகனறனிர சூரன
வீரர மூவருரும வெறறீமா வடிவுகெயண டீனையான
சிகார ஞெகிய பிரமனடன் சூபபிவள பாகர
வார மாகிய பனடபெலா முலிஞ்சுர மஞ்சுகனை

(இ - ள்) தாரகாசுரனை - சிறந்தசிங்கமுகனை - ஒப்பற்ற சூரபன்மனுடைய வீரர் கண் மூவரும் மற்றுமோர் வடிவங்கொண்டோறும்போறவஞ்சிய பயங்கரமான சோர்ற முடைய பிரசண்டனென்பவனை குமாரகடவுள் பகலில், உரிமையாகிய படைமுழு வதும் மழியும்படி போரிசெய்தான் எ - று. (நூ)

கணம்பெ ருந்தம்பிள ளுறுமெனக லலைபட் மயில்வே
மண்ட லங்கிளர்தந் கடல்வாய் சிலைக்கணைகடைசாட்
கொண்டலை போறவிரிந்த தானைக்கண தகளையிற்றொடியோன
மண்டி சேரினைய யழிந்தவன வதனசே ருந்தானை

(இ - ள்) முருகபெருமான கணம் தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாக னத்தை மணடலவடிவாக வளைத்தசெலுத்தி நேமயலிலில அபயஸ் ஹழிகால மேகம்போலப பெயது அலைவிாடகாலசதிற கொடியோனுடைய பிரசண்ட னுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றனர் எ - று. (நூ)

சேரந்தி மிமபிர சண்டனவர லிகணிலக் தாகவி
வாரந்த வில்லீன்த தேரினீ வழுங்குபல படைபை
யீர்ந்து வானவ ரபடைகளு மிறுத்தவன செயபுங
கூர்ந்த மாயைசெயா டவனையு கனையினற கொன்றனன.

(இ - ள்) போபுரியும பிரசண்டனுடையஅமபுகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருந்திய விலியும, தேரையு ம, செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும டெடித், சேனைத திரங்களையு மழித்து, அவன புரிவினற மிகக மாயையுடன அவனையும அமபினுலே கொன்றனர் எ - று. (நூ)

சமர்ட மாருக மெனறிபொருஞ சண்டனசே னைகளைக
களைட தண்டங்க ளாகவியோ கழுகையி னருந்தி
செவ்வைட மொண்டலால தோன்றையுங குமரகுருமுக கனையா
லவ்வட ராரகுடா ரண்டனை ருயிரையு மழிதகான.

(இ - ள்) பெருங்காற்றுபோலப போரிசெய்யுஞ் சண்டனுடைய சேனைகளை, நக்கியானவர் ஓர் விநாடியில, எண் - திண்டங்களாகசெய்து, அவனசெய்த பலவகைப் போகளையு மழித்து, மூன்று பாணங்களால அமரர்கள் ஆபத்தினைக்க சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தனர் எ - று

சண்டமம்==வேகம (நூ)

புட்ப றங்கிகனை பாறகுமபொன மதிலினார திமையைக
கட்பா சுருக்தாடை ந கல்லு டனபாடை விகைகி
லிட்பு லைகாடை நிகாகிரி தரவிடுக தமாகதிப
புடப கருத்தினை கணையினை லவனுடல பொடிதகான.

(இ - ள்) பறகவ பறதாறபோலப பறதுசெலலும பொனமதிலேறிய அழகிய தபையாகிய தேனசெரியும பசிய மலாமாலையைணிந்த காலகூடனுடைய தேனைகளையறறி, ஆகாயசதிலே தனனுடையு விசாலமான தேனைத திரியசெலுத தித் போரிசெய்து அவனுடலை புடபதாதன ஐநது அதிதிரங்களாற பொடிசெய்து கொன்றனன எ - று (நூ)

வெளளி யிஞ்சி மேரா டெகிரத திமிம விமகா பணீமோக
டெதளள லிலபல போரெலா மியறறமிமைய யிரகதக
தூளளி வீழநதுவா நகபபருகு சுண்டிநரு றகணியா
ளளளரி யுணடன னைதகது மவுணரு ருயிரை

(இ - ள) வெளளிமதிலோடெதிரத வீமகாயணே யடிதது, இசழவிலலாத பலவகைப போரசெயது, உடலினினறுதிரமானது குதிகடோடி யொழுகுமபடி, புருசுணடியெனபவன நானகு கணேகளால அநத தருமியாகிய அசரனுடைய ஆர்ய வுயிரையளளிப பருகினன எ - று (ருவ)

இருபபு தொசசியர டெதிரநதவச சிதமிட டிரணோ
பொருபபு மிகரபெலக மேதெரியு பொருதுகரு றகணியரு
செருபபி மிலடிதன வவுணரக டெடருமபச செகுததான
விருபபினி மேவளவியி லமமரா ருயிருணட விரன.

(இ - ள) (தகனுடைய) யாகததில ஆசையோடு தேவாகளுயிரைகொனற வீரபததிரகடவுள, இருபபுமதிலா டெதிரத்த வசிரதமிடிர னெனபோ்ணுய லையெயாத தேருடன போர்செயது, நானகு பாணஙகளாறு பினனே போ்தெனறு சொலலுமபடி, அவுணா அசசமடையக கொனறனன. எ - று (ருரு)

வசசி ரதததில லிருதிர னவுணனமக திரியைக
கைசசி ரதகைதீயா டளவிலசீபோர கணடிபள ளெருவை
நசசிர கதநீ ரொழுகி நகைமணி முடிசிச
ரசசி ரகதினே யிரிதன னனறிதனள வொதை.

(இ - ள) இநதிரனுனைவன திரிபுரனுடையமநதிரியைவசிராயுததைதகொ ணடு,கைசிரதனையுடன அளவிலலாத போரசெயது, பறவைகளுகு கழுகுகளுமவிரு மபததைக உதிரம்ொழுகுமபடி, பிரகாசிகினற மணிகள பதிதத கிரீடமறிநத அவ னுடைய சிரசையுமிதனன, வெறறிமாலையணிநதனன. எ - று (ருக)

சயகதன மூபபுரன றணேயதீனு டெதிரநதவன சமரதது
வயரது பங்கிடக கைபபடை போகக்கிமைய விடிவேல
புயரது மேலவரும பொருநரகள சிரகளும புரடி
வியரது விணவைவா மிடரபமிட வவனுயிரா விளிதததான.

(இ - ள) சயகதன திரிபுரனமகனேனு டெதிரதது அவனது போரவலலபம விளஙகுமபடி கையிலுளள ஆயுதஙகளேசெலுததி, அவரகளுடலெயும, கூடமையாகிய வேலெயும, கோபிதது மேலெவருகினற போரதெழிலாளரள சிரஙகளேயும புரடடி, தேவாகள களிதது த துதிசெயயுமபடி அவனுயிரா யழிதததான. எ - று (கூ0)

சிலெவ லேதகமா புரிதருரா திரிபுர மேனறு
மலெவ லேதகவா வணசம ராடி மறறவனகை
கொலெவ லேதகவன கொடுமரங துமிதுடன குழுமு
மலெவ லேதகவா ருதிபொருஉனு சேனையு மழிதததாய.

(இ - ள) விலலெவலேதகதுப போரசெயயுக திரிபுரனுடன, மேருமலையை வில்லாக வளைதத சிவபிரானுர் வணமைதஙகிய போரசெயது, அவன கையிலுளள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவிலேத துண்டிதது, அவனுடன கூடியிருக்கும் அலைகளபொருந்திய சமுததிரத்தையொதத சேனையையு மழிதததனா எ - று.

வாருதி - நீர் உதிதததற்கிடம். (சுக)

வேறு காமுகம வாங்கினன் வெடிபட வாரதது
நூறு வானிக ணூறுபூ ராயிர கெடி பபி
னேறு மேறுமா லாக்கிய விறைவனூ கடவுங்
கூறு தோமிசைத தூணடினன கெடியபா தகனே.

(இ - ன) கொடியபாதகனுகிய நிரிபுரன வேறு விலலேயெனதது வெடி படம்படி யாரவாரிதது, பொடிபடுதததக்க நூறாயிரங சகேனகளே விநாடியிலே, ஏறத்தக இடபமுந திருமாலேயாகக்கொணட சிவபெருமானூ செலுதததம (மேறற) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரினமேலே செலுததினன எ - று (சுஉ)

விடிகத பகதிர மிமைகருமுன விலகவிவெங கேணக
டொடிதது நனமுடி கவயநூ னிகடொடா மாவ மேற
ரடிதத சேமததே ரினைததையு மறுததன னமலன
படிதத வேணிலி ஞெநியென நினறனன பதகலை.

(இ - ள.) நிரிபுரன செலுதிய அஸதிரஙகளே, புனிதராகிய சிவபெருமானூ இமைகொடடு முனனரே விலகி, கொடிய பாணஙகளேப பிரயோகிதது, நலல நிரீடம - கவசம - அமபரு தூணிகள - தொடாகதசெலலுங குதிரைபூடடிய தேர கள - அதிததநினற சேமததேரகள முதலிய வெலலாறறையுங துணடிததனா (அதனாலே அவன) மிகவேனிற்காலதது ஒதியமரமபோல நினறனன. எ - று.

சேமததேர - உதவிதேர.

வேனிலிஞெநியெனறது வேனிறகாலதது ஒதியமரம இலைமுதலியன உதிர ந்து மரமாக நிற்றலின (சுஙு)

முனனா நாணிய முபபுரன முகததினை நோகஙகி
யெனனே யாளுடை யானிது மெசசமா வலலே
யனனதாறறுதி யகனறுவா வென்றருள புரிய
முனனா மைநதாக வணிவரு முடிநதவா மேகடடான.

(இ - ள்) எனனே யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான, தமமுனனே நாண மூற்றுநினற நிரிபுரன முகததைப்பாரதது, இனனுஞசெயயதகக வெவவகைபபோரில நீவலலவன ? அதனே அபபாறசெனறு யோசிதது விரைவிலவருது செயயககடவை யெனறு திருவாயமலர்ந்தருளுமுனனா, தன புதலவாகள யாவரும இறநதமையைக கேள்வியுற்றனன (நிரிபுரன) எ - று. (சுச)

வாரத தாலெழு மலைததை மாறறினை மாறு
வீரத தாலெழு முளைததிஞல விழுமதின முறனறு
சாரத தானினை தானவை சாறதன வவறறிற
கோரத தாலொரு மூவராயக ருதகிரின றெறிதாகதான.

(இ - ள) (புதலவரிடததுண்டாகிய) அனபிலலெழுநதி துனபததை யொழிதத தனன. நீங்காத வீரததனமையோடெழுகின்ற மனததினல, சிறநத மும்மதிலகளே

யும் வரகருதினன். அவை (அங்ஙனமே) வருதன அமைதில்சுளிர படைத்தராகிய வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனன் எ - று (கூ)

திணைநிரை செருபபுரிந தெயிலகப்பொ செலுததி
விணைநிற பாயகுவன வேகியிற பாயகுவன மினரயல
மணைநிற பாயகுவன பாதலம பாயகுவன மாறறார
கண்ணிற பாயகுவன கருதகிலுட் பாயகநிர நிறு நிலைவ

(இ - ள) எலலோரா மனஙகளினுமபாயந கொடிய வலிய மாலுகினிய திரிபுரன வலிதாகிய போனாசெயது மூமமதிலகளோச செலலுதறகு உரிபாதறற பாயவான; கடலிற்பாயவான, திசைகளினும பூமியினும பாயவான, பாதலஙகளிற பாயவான, சதுரஙகளபேறற பாயவான எ - று (கூ)

உலக நானகினைத தலைப்பெயும பததுளனது ஞாடை நந
வலகி லணடமு நடுஙகின நடுஙகின ரமர
வலன விநதன மாதிரத திரணடிநர கமுமவானை
சூலவு மிஞசியோ டவுணனவன பேரா தமிதத தளவில.

(இ - ள) நெருஙகிய மூமமதிலகளுடன திரிபுரன வலியபோனாத தொடஙகியபொழுது, பதினஞகுலகஙகளும உளளுடைநதென கணஙகிலாத அணடஙகளும நடுஙகின. தேவாகள நடுஙகினா திசைகளினுளள (அஷடதிகஜஙகள அஷடநாகஙகளெனனும) இருவகை நாகஙகளும வருநதின எ - று

நானகினைத தலைப்பெயும பததுளனறது பதினஞகெனக கொளக (கூ)

எமபி ராணமவண டோவல மிடமுற வியகி
யுமபா மாதிர முதலவ ணுறமுழி யுறறுக
கமப மாகுவன ஞனபுரி மாயையுங கடநது
பமபு போரிஞுற பனெனிய காலமபா னிததான.

(இ - ள) எமது சிவபெருமாணும வணமைதஙகிய தேரை வலசாரி இடசாரியாகச செலுதறறி, ஆகாய திசைமுதலிய அனைசென்ற விடஙகளிறசென்று, கமப மாகுமபடி அததிரிபுரனசெயத மாயையையுங கடநது, பல நெடுஙகாலம மிகக போசெயதனா எ - று

பாணிதறறல - பொழுதுநீடிசசெல போரிஞுறகாலம பாணிதான எனறது போதறதொழிலாற காலமபோகஞுரெனபதாம. (கூ)

இருகணு தாழுநகவாக கிமைகதமுன றபமையு மீடபுங
கரதறை சூடிய கடவுளா ரமலபணிக தவுனை
வருநத ராயென வாகதுஞு செய்புமென றஞசி
யரதறை வானவ ரமலாகாள் பணிநதிதமூந தறைவார.

(இ - ள) யாசிதறப் பணிதறவாகட்கு இமைபபொழுதின முனனரே, நமமையுங் கொடுகக்கறறக கரதறைமாலே சூடிய சிவபெருமானா திருவடிகளைப் பணிநது திரிபுரன் வரதறதை (எனக்குக) கொடுபபாயென்று வாஞசிதறலுமாகுமென்று, தன புற்ற தேவர்கள பயநது, மலரஙகிதராகிய பரமேசுவரரது மலாபோனற பாதஙகளைப் பணிந்து நினறு சொலவாராள எ - று. (கூ)

கொடிக்கு முன்னுல கணைதையு நுணைபொடி யாக
முடிக்கு நீயிரமுப புரஞெடு மூணுடுபல் காலம
வடிக்குமு வானபடை யாறசமா புரிமன வெழுசசி
பிடிக்கு மோவாவீனை யாடடலாற சேபினவே யினறே.

(இ - ள்) கொடிப்பொழுதிறகு முனனே எலலா வுலகஙகளோயும நுணணிய பொடியாகச செயயுக தேவரீர திரிபுரனுடன எதிரதது, கூரமையாகிய சிறநதஆயுதஙகளாற பலகாலம போராபுரிகினற திருவுளளமானது, கருததறகுக தேதா நிருவினேயாட்டலலாமல, சொலலுமபடதறில வேறிலலே எ - று (எ0)

எமபிரா ணவிடீனை யாடடினே யாவரே யதிவார
வமபிலா கரேபா ரவுணரீன மாகவ முடையா
னுமபா தாதையின சிறமத மைனிவ ருலைய
வெமபு நிலைவெதிர நிலைபுபல பேராபவிரிதத தலினலை.

(இ - ள) எமபெருமானுடைய திருவிளையாடலை வெனறாமறியகூடலாரு தேரைகட்டிய பிதாவான பிரமனசிரமும மனைதனும இயமனும அழியுமபடி கோபிதத தேவரீருகெதிரே நினறு பலவிதமாகப போராபுரிநத தனமையால அனபிலலாத போர செயபுதிரிபுரனே பெருநதவமுடையவனுயினை. எ - று (எக)

யாஙக ணீபுரி பேரரிணை நேராகவு மாறறேறு
தேஙகொள கொனறையாய் சிறுவரை யஞணீச செருகது
வீஙகு வாகையை மிலதருள ளாயென விரநதார
பாஙகு நினறவ டாலுமப படிசெயக வெனறுளா.

(இ - ள) தேவரீர செய்யுமபோரை அடியேஙகள பாகவருசகியோம. தேனெழுகுக கொன்றைமாலையணிநதவரே! திரிபுரனையும அவனபுதலவனையுகொனறு பூரிதத வெறறிமாலையையணிநதருளவேணடுமெனறு (தேவாகள) யாசிததாகள. பகலில நினற உமாதேவியாரும அஙஙனமே செயகவெனக கூறினார எ - று.

வாதி லைலொரு காளி சேபார பேராரினல வலிய
கோதை வாகிலே முபபுரன கொறறறீ காணப
போத வாரமா புரிநதன மினிபபுரம பொடி பபா
மாது காணடிபென றுரைதது'வா ருதிவிட மயினரோனை.

(இ - ள) பாககடலிற றோனறிய விடமருநதியசிவபிரான(நிருதத) வாதிலே ஒப்பற்ற காளியைபபோல, போரிலுலே வலலவனுகிய மாலகூட்டியநெடிய வில்லேந்திய திரிபுரன வலலமையை,நீ காணுமபடி பொருநதிய பெருமபோரைச செயதோம இனித திரிபுரதைதச சாயபா செயவோம. டெணணே! பாபபாயாகவெனறு (உமாதேவியாரைப பாரததுக்)கூறி எ - று. (எக)

மாய ஞகிபோர மனததையு மளவையுங் கடநத
தூப ரஞிய கணேசமந திரதநினச சொலலிக
காய முதகலைச் சூலத்தை விடுதகமை காணரா
மேய முப்புரம பலியெரிம வெருதமை கணடார.

(இ - ள்) திருமால முதலானவாகள மனததையும அளவையுங கடநத புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மநதிரத்தைச சபிதது, எரிகினற முதகலை

வேலாகிய சூலாயுதத்தைச் செலுத்தினமையைக் காரணகாரணமாகி, பொருந்திய திரிபுரமானது பலியுடன் வெந்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியெனறது திரிபுரனுக்குரிய மூதற்பெயர். (எச)

ஆறறல சானறவ ராயினுந தமதினமே லான
வாறற லாளரே டெதிரதது மூப வாரிகொலா வமரா
ரீதாறற வரணமையன புரதெதி சூலியன சினததா
னீறறப படடன வெனமிடி னிலவுவை யகதமித.

(இ - ள.) தேவாகள சொல்லியவைகத ஆணமைதனனையுடையவனுகியதிரிபுரன தன மூப்புரங்களோடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபதாலநீறுசெயயபபடடனனெனனுலை, வினவுகினற இவவுலகதிலி, வலலபமிகவராகளாயினும, தமமைக காடடிலும மேலானவலலபமுடையவராகளோடி பகைததும பிழைபபாகளோ? (பிழையாகள.) எ - று (எஞ)

கணஙக ளாரதன கலிதத தது விண ணிகொடி தேவாமன
மணஙெள கறபக மலாமழை சொரிநதன வாரிஞா
தணஙக யாடின தேபயினங கெராகுகளம பாடி
யணஙகு தீரநதன ரிமுக லானவ ரெவருமம.

(இ - ள.) கணஙகள ஆரபபரிததன. இடபகெகாடி கலிதத தது தேவாகள (சிவபெருமா னெறிய) தேரினமேலே மணமபொருநதிய கறபகமாமழையைச சொரிநதாகள. பேய்கதொருகிகள தணங்கையாடின திருமால முதலியவராகள யாவருமநெருஙகிய போராகளதனதை பாடித துனபொழிநதாகள எ - று

தணஙகை - இருகையு மூடகஙகிப் பழுப்புடை யொததியாமிம ஓர கூதது இசனை, "பழுபபடை யிருகை மூடகஙி யடிகதத - துடகிய நடையது தணஙகை யாகும" எனனுஞ் சூதத்திரததாலறிக

களமபாதிதல பரணியெனபமம. (எசு)

எரிதத சூலமீண டெயதுமுன முபபுரனிறைவன
விரிதத பூஙகழற பதகதிடை வநதிதாமிங கினஞல
விரிதத திகருடை விமலஞாக கலமுதெரட டெவருந
தரிதது ளாதிரி புராரியென றுயாதவக தனிபபோ.

(இ - ள.) (திரிபுரனுடன முபபுரததைச) சுடடெரிதத சூலமானது திரும்பிச (சிவபிரானிடம) சேருமுனனே, இறைவருடைய அழகிய வீரகழல கூடிய திருவடியிலே திரிபுரன வநதொகெகமாயினன. விரிநத திகாடையுடைய சிவபெருமானுகு அனறுமுதல எலலாரு திரிபுராரியெனறு உயாவாகிய சிறநத ஒபபறற திருநாமததைத தரிதிதாகள எ - று (எஎ)

யோகி யாயிருந தியோகமுத தியையினி ததரிப
போகி யாயபல போகமும புரிநதருள புனிதத
வேகன போராபுரிந தபிலியா லெனனிலவா போரினை
யூக மாதிகெ ளபிரதுபோ ருஞறறுவா ரமுறையின.

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுதலியை இனிதாகக் கொடித்து, போகி யாயிருந்து பலபோகங்களையுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செயது அறிவியாமற்போனால், போரிலே யுகமுதலியவற்றை எவராலாமறிந்து முறைப் படி போர்புரிவார்கள்? எ - று (எஅ)

வீழாது சோராகவன் பூகமேல் விழிங்கடை எழுங்கி
யெழாது வருகவா வணங்கிட வெமபிரான மீணடு
கொழுந்து செரணடெழு வெணகதிர கயிலையைக் குறுகித்
தொழுகிரு நங்கட வுளாகருள சுருகதுவீற றிருகார.

(இ - ள்) (போரில்) விழாது சோர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக கண்ணுக்களுசெய்து, அவர்கள யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெரு மான நிருமபி, கொழுந்துவிட்டெழுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய கயிலை யங்கிரியை யடைந்து, தமமைப பணியுந்தாநற தேவாகளுகரு அதுகிரகஞ்செயது கொணடெழுந்தருளி யிருகதனா எ - று (எக)

வரியி டதனின ருடைய பெமபிரான் றனகுகத
திரிபு ரததவ ணைிகதவர நாடடிரு விழாவமம
பரிவ ரப்புரிந தரிமுதற பணணவா பலரு
முரிய தகதம திருகதி யுறறுவாழ்ந தனரால

(இ - ள்) தீயினிடதது நினறு ஆணநத நிருநடனஞ செயதருளும எம் பெருமானுக்கு, திரிபுரனழிந்த அத்தினதில்நிருவிழாவும அனபுடன்செய்து,விண டு முதலிய தேவாகள் பலருமபொருநதிய தங்கடங்கள பெரியபதவிகளையடைநது வாழ்நதிருநதாகள எ - று (அ0)

கணனி மாமதிப பூரணக காமரமுப் புரதது தானை
மலனு மாருயிர மாயநதுவா னவாமிகு பயணத
தானை லாலதைப பாகுளி யென்று சொல கினறு
ரன்ன நாளையில விழாசசெய்வா ரருமபயன பெறுவார:

(இ - ள்) புரட்டாசிமாசதது பூரணைதினம அழகிய திரிபுரமுடைய அரிய வுயிரொழிநது தேவர்கள் பெருமபயனே யடைதலால, அதினதனைப் பகுளி யெனறு சொலகின்றாகள் அநதத்தினதில்ல (சிவபிரானுகருத) திருவிழா செயபவா கள அரிய பயனையடைவாகள். எ - று (அக)

அதத நாளையிற் றததம தாறறலுக் கேற்ப
வெநதை யாதமக கருசரணே யாதிக ளியறறமிக்
கநத மாநதநிந தயிலமொன றறநதிர வினகணிட்
டிந்து மன்பிறற் போறறுவாக் குறுதுதி னினையே.

(இ - ள்) அந்தநாளில் தங்கடங்கள சகதிக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச சனை முதலியவற்றைசசெய்து, வாசம்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபமவைதது, தமமைசசெலுத்தும அன்பினல் துதிசெய்பவர்களுக் குத தீயினையானது சமபநதபபடாது எ - று. (அஉ)

அனைய கன்னிமா மதிவரு பூரணை யதனிற்
கனையுமை வாகடம் கருமிட மயின்றவை பூசை

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசகுலசேகர புலவ ரிகாரத்தினம்

ஆ கி ய

அதிவீராமபாண்டியர்

அருளிச்செ

கூர்மபுராண மூலமும்

பூருவகாண்டம்.	முதலாஞ்சங்கிதை.	விளம்பிஇ ரு. புரட்டாதிமீ.

சைவப்பிரகாரணரும், தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆ கி ய,

யாழ்ப்பாணம

நா-கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய வுரையும்.

இவை

சென்னை

பிரமபூர்க் குயாபேட்டை

வித்தியா ரதநாகரம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898.

Registered Copy Right

உரைப்பிரகடனம்.

அகண்டாகார நித்தியபரசச்சிதானந்தவஸ்துவாய், சர்வசக்தித்துவ சர்வாதாரரூபத்தியாய் விளங்காநின்றவெம்மானே அதிபரமாநந்தபதி யென்று ஆன மாக்களுடைய ஆன்மலாபம் அறிந்து வழிபடுதற்பொருட்டு மெய்ஞ்ஞான சாதன திவ்வியமாய்த் தக்கோர்பாற் பெறுதற்கருஞ் சத்துவகுண சிவபுராணம் பத்தினுள்ளும் அதிகிறப் புடைத்தாய்,பாற்கடல் அமுதத்தை யளித்திலே, கமடவரு வெடுத்து அமுதமளித்த பதுமரபுக்[illegible]னால் அமரர் மூனிவர்களுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டதாய், இருகண்டங்களையும், கள-அ[illegible]களை யும், சுமார் 6000 கிரந்தசங்கியைக் கொண்டி சகல வேதாகம சாரங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய தாய் விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தது ஸ்ரீ கூர்ம மகாபுராணமேயாம். இதனை ஆரியதிராவிட பாஷாவிற்பல புலவ சிகாரத்தினம் அறிஞர்திவீராமபாண்டிய அரசரேறு சொன்னையம் பொருணையங்களோ டேகாங்களுக் தலங்கச் செந்தமிழிற் செய்புள் ரூபமாகப் பெயர்த் தளித்தனர் அதன் பூர்வகாண்டத்திலே, புராணலக்கணம், பரசிவதத்துவம், வருணச்சிரம தருமம், பிரகிருதி யுற்பவம், பிரமகாலவளவை,சுவேதவராகசுற்பம், தமோகுணசிருட்டி, பாவதிதேவி திருவவதாரம், திருமணம், அரசபாரம்பரியம், அந்தகாசுர வாணசுர சாரூபப்பேறு, சிவலிங்கப் பிரதிட்டை, புலத்தியன்மரபு, இராமகிருஷ்ணலீலாவிபூதி, இராவணவம்சம், சத்திகாம சகத்திர மந்திரம், யுகதர்மம், காசிமான்மியம், மனுமரபு, சுவர்க்கரக மண்டலவளவு, அட்டமூர்த்தியியல்பு, உலகநிலமை, வானவர்வாழ்க்கை யாதியவும்; உத்தரகாண்டத்திலே, மாகேசுரபிரபாவம், திரியை, பாசுபதசரியை - அட்டாங்கயோகங்கள், சிவஞானமகிமை, சிவசத்தியின்செயல், ஆசமவிதி,சிராத்தியமம், சித்தியகர்மவிதி, பொதுவிதி, யாகம், தலாபுருடாதி தானபலம், பாரமேஸ்வரரூபம், விருத்திமகிமை, தத்துவநிரசனம், ஆசௌசநிர்ணயம், ஆச்சிரமலக்கணம், மகாபாதக பிராயச்சித்தம், சிவபூசாபலம், சலத்தானதம், திரிபுரதகனம், உபமன்னியர்பேறு, தீர்த்தமகிமை, பிராளயப்பவம் ஆதியவுமாகிய உலகர்க்கு இன்றியமையா விசேட ஞானங்களையெல்லாம் தெளிவாக எடுத்தக்கூறும் இப்புராணப் பெருஞ்சொத்தமிழ்ப்பயின்ற புலவர் தெரிந்து பயனுறுநலம்போல, ஏனைய அன்பர்களும் இலக்ஷணவிற் றெரிந்து பயனடைவாரென்றெண்ணி, அதன ஒவ்வோர் செய்யுட்களின் பதங்கட்கும் பிரதிபதங்கள் தோன்ற உரையும், வேண்டும் இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளும், ஆசிரிய வசனங்களும், லிசேடங்களும் பொருந்த இயற்றிய பதவுரையை, வாங்குவோர்க்கும் எமக்கும் சலபநிமித்தம் ருயல ஆதபாரங்கொண்ட சங்கியையாக உயர்ந்த கடதாசில் பதிப்பித்து, காளதழீ முதலாகப பிரதிமாதந்தோறும முதலாந்தேதியில் வெளிபடுத்தச் சித்தமாயிருகின்றேம்.

இந்தூல் சுமார் உரு - சங்கியையிற் பூர்த்தியாகுமென் றுத்தேசிக்கின்றேம். சங்கியையொன்றன விலே அணு கு-ஆகவும், மூறபணஞ் செலுத்துவோர்க்கு வருமொனறுக்கு ரூபா. உ—அ—0 ஆகவும சந்தா ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளியூரார் நியமிகபபட்ட சந்தாவோடு தபாறசெலவு அணு அறும மூற்பணமாக அனுபபுவாராயின், பாறு ஷீட்டோடு சங்கியைகளுந் கிரமமாக அனுப்பப்படும் ஒரேமுறையிற் பத்துப்பிரதி எடுபபவர்க்கு ஒரு சங்கியை அதிகமாகக் கொடுகபபடும். சங்கியை பெறவிரும்பும் அன்பாகள் இடையில் விடுவோல தமக்கும எமக்கும் கஷ்டமாம். எண்டதை ஆரம்பத்திலேயே யோசித்துக் கையொப்பக்காரராகும்படி வேண்டுகின்றேம். வேண்டுவோர எமக்குக் கெரிவித்துப் பெற்றுக்கொள்க. இஃது இடையூறின்றி மினிதுமுற்றச் சிவபெருமான திருவருளை வேண்டுவோமாக

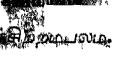
இங்ஙனம்,

1898ஐப அக்டோபர்மூ 1உ

நா - கதிரைவேற்பிள்ளை.
21-படைவெட்டம்மன்கோவிலடி
சூளைப பட்டாளம்போஸ்ட், சென்னை.

பிழை திருத்தம.

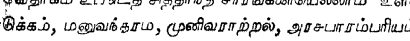
வரி.	பிழை.	திருத்தம்
உ.	கூ.	பிரயோகவிவாக.	பிரயோகவிவேக.
எ.	ஒ கு.	களித்.	கலித்த.
,,	ஈ0.	கலங்.	கலத்தி
ஒஉ.	உகூ.	அரிசந்தாணம்.	அரிசந்தனம்.

திருக்கைலாயம்.

கூர்மபுராணம்

மூலமும் உரையும்.

வேதாகம உபநிடத சித்தாந்த சாரங்களையெல்லாம உள்ளடக்கி, உலகத்தின் மூல தமொடிக்கம், மனுவக்தரம, முனிவராற்றல், அரசுபரம்பரியம், அவாகள்சரிதம் என்னும் புராணவிலகண மைந்தும் வாய்ந்து, வடமொழிக் கடறகண் விளங்கும் கூமபுராணப் பொருளைத் தணடமிழ்த் தெனமொழியார்க்கு ஈனகறிவுறுக்கப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளெனனும் பெருங்காபபியத்திற பெயர்த்து யாப்பானபுக்க ஆசிரியன், எடுத்துகொணட வ்ஃது ஆதிதைவிகம, ஆதியாதமிகம், ஆதிபௌதிகம எனனுமிவையிற் றுனவரு மிடையூறியாவகதிறகது இஃறு மூடிதறபொருடடும், மூடிந்து நினறு நிலவு தறபொருடடும் எனஞுணமமைகத விறைவற காத்தலே வேணடியதாம்.

காப்பு.

வெணணிலாக கற்றை காலைறு விளங்குமோ ! பிறைகுகோ டின்றி
யெணணிலோ ! டாகங கூடுத,ற பிடியெனன விருந்த வாறறூற
பெணணெறு டாகம லவத்த பிருஞுக ணுருவு காட டு
மணணலய களிதல யானே யடிமலர செனனி வைப்பாம.

(இ-ள) எண்இல ஓர்டாகம-ஒன்றுனும் அளவுபடத்தறகரிய திருமேனியி னெருபகுதி, வெண்ணிலா கற்றை காலறு விளங்கும் வெளிய சுதநிரிகைத் தொகுதியைப் பொழிந்து பிரகாசிகின்ற, பிறைஞாகோடுஇனறி-பிறைசசுகநிரனேபோன்ற ஒபபற்ற கொம்பொன் றினேயிலாமல, கூந்தல பிடிஎன இருந்த ஆறல-பிடாகக ணுரோமஙகள் செறிதலேயுடைய பிடியானேபோல விளஙகிய தனமையாணும், ஓர்பாகம-மறறை யொருபகுதி, கோடு இருந்தஅறல-களிற்றி யானேபோலக கொமபொனறினே யுடைத்தாந் தன்மையாணும், பெண் ஒருபாகம் வைத்த பிருஞுகன உருவு காட்டும்-உமாதேவியாரைத திருவருவி னேர்கூறுகக் கொண்ட சிவபிரானது திருவடிவத்தை யிநதன்மைத்தெனறு காடடியருளாநிறகும், அண்ணல அம் களி நலயானே-பெருமைத்தனமையும் அழகும மதகளிபபமுளள கல்லயானே யாகிய விகாயகக்கடவுளது, அடிமலர செனனி வைபபாம - திருவடிகளாகிய செந்தாமமலர்களேச் சிரமீது யாம சூடுவாம் என்க

கருமகதொடங்குவோர் யாவராயினும முதலில் விகனெகாதது வாகிய விஃனையே காபபாக வைகவேண்டு மெனறும, வைகின அஃது முடடினறி அனறேலாகாதெனறும் வரம்பெறற தலைமைபபாகலின இவணுப் விநாயகடினுன் எனக, உதாகரணமடி வருமாறு:—

பார்க்கவபுராணம்-திருவவதாரப்படலம்

முராரி யாதிய தேவர்கண் முதலுறு முழுதுல கினிலுள்ளோர்
விராவி யாதொரு காரிய மாயினும் விளங்குதற் செபவெனமே
பராவி யுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறு பானமைதரு ளுனன
பிராது செய்பவா காரிய மூறுசெய் திடுதியென் றிவைசொல்வான

சத்தி யொருகூறுகவும், சிவம ஒருகூறுகவு மமைத்துள்ள அர்த்தநாரீசுரவடிவ ம் போல, ஒருபாகங் கொமபின்றிப் பிடியுருவாகவும, மறறோபாகங கொமபிருது களிற் றுருவாகவுங காட்டும் வடிவமைதரு யாணையாயிய விநாயகக் கடவுளது திருவடிபபோது களே யாம சிரமேற றரிபபாம் எனபது கருத்து

வெண்ணிலா-என்பது இனமினமையின விசேடிகக படாதாயினு ம செய்யுடகு அணி பாய் நிறறலால் வழீஇ யமைதலின் மரபாம எனனே? "இனச்சுடலலாப பணபுகொள் பெயர்க்கொடை-வழகுகாறல்ல செயயுளுள்ளே" எனறா தொல்காப்பியனாகலின். இது போல்வருவனவறறை யினமினறிச செயயுளில வருஉங கருமதாரயன எனபா பிரயோக விவாகநூலாரும், பிறறஎன்பது கலெநிரம்பா மதியாகவும,கற்றை காள்ற எனறது வளாந் துறுத்துணிபினுனெனக இன்றி-உகர மிகரமாந திரிந்த விநீயெசச குறிப்பு எண்ணின எனபபாடங்கொணடு, நீயெயுங்கால என விநீயெசச பொருட்டாகவும,வலம் இடமாகிய எண்ணத்தில என றுதலுறுபேறற பெயாபபொருட்டாகவு ம உளாபபாரு மூளா இறை வன்றிருவுரு பசுபாசனானகளா னறிவரும் தகைத்தாகலானும, ஓபாகம எனவே "எடு த்தமொழியினஞ் செபபலுமுரிதகே,, எனனும தொல்காப்பியவிதிபபடி இனமாகிய மற றையபாகமுக் குறிபபா லுணரபபடு மூரித்தாலு மவைகிறப்பனறும "பிடியென பெண் பெயர் யாணைமேறறே" எனபது விதியாகலிற பிடி-எனபதறகு யாணையென்றும எ எனனு மூவம உருபிடைச்சொல ணணபபுணரத்தும பொருட்டாய, இருந்த வெள பதன் முதனிலை விணைகொண்டது.

"பெண்பாலெல்லாம் பெண்ணெனறருரிய,, எனறபடி பெண் என்னுஞ்சொல இரு இணைப் பெண்மைக்கும பொதுவாயினும, அடைகொடுத்துரைக்கி னஃறிணைப பொருளா மென்றும், வாளாசுறின உயாதிணைப பொருளாரு மெனறும் டீச்சினாகினிய ருரைத்தமை யானும், "பெண்ணுப்பிணவும் மகடகுரிய" எனறு தொல்காப்பியனும் பினவிதத்தோ ரும வாகலானும், அஃதுயாதிணைப் பெண்மை மேறறுய்க கடபுளையதோர் அமைதித தன்மைப் பொருட்டாகமே டெனபாலாய தனமைப பொருட்டாயப பராசத்தியாகிய உமையம்மையாரை யுணாதநிறினாது பிருருகன-தலகோலத்தை யுடையவன யாணை-ஆருபெயா. யாம எனனும எழுவாய வருவிகைபபட்டது

முக்குணத்தாலாய மூவாகளுள் முதலிருவர்க்குரு சத்துவராசதங்களே ஓரோவழியுப சரித்து, இறுதியினிறகும எமபிராறைய உருத்திராகளுக தாமதகுணத்தைச் சாறறினும அவாசெயலியாவும் கருவிகொண்டாறுதறகுக் காயபபுண்ணுறவுக தருமவைத்தியன றன மைபோலவும், புதல்வா தருசொலலைப போறறவிடதது வளாரிலடித்தறுகிப பத்தரு மிடுக் தந்தையார் தண்டமபோலவும், அழுகெகடுக்கும் வணணனவெள் ளாவியிலேவைத் துக் கல்லின் மழுக்கும் வண்மைபோலவும் புறத்துக் காணபபடினும,அகத்தவையெல்லாம் வுலாக்கருக் கன்மத்தையூடடி மலமுங்கழீஇ யந்தமிலினபத் தழிவில்வீட்டை யளிப் பான்செய்யும் பெருங்கருணைத் திறனுப்ப் பிறங்கலான், வெணணிற விளககம் வாய்ந்த சத் துவகுண ரூபசுதந்தான் சங்கரனேயென்றும், அவனியல்பினையும், அடையு மூபாயகளை யும் உண்மையிற்சூறஞ் சிவபுராணங்களே சத்துவகுண புராணமாம் என்றும், இபபுரா ணமும அவற்றென்றுயச சத்துவகுணத்த தாடென்று மூணாத்துவான "வெண்மை"

எனஉவன்ன பண்புமொழியை முதலிலவரிடத்தும், அப்புராண மென்பெயர்த்தோ வென் பாகசு, வெணணிறமுள்ள திருப்பாறகடலி லமுதங கடைந்தகாலத்துக கூர்மரூபமாகிய விடடுணுவினுல தாமைமலரிலவாழ மிலகுமி கற்பலிருந்தாருதவகளே யெடுத்துரைக்கப் பட்டமையாற கூர்மபுராணம் எனனும பெயரதனைக குறிப்புரைபபான, பால, தவள முதலிய வெணமைப பண்புகுரியவாய பரியாயசொறகளே யெடுகாதுரீருகுரிய எழுத் தாகிய வகரத்தை மூலவகளுள்ள மொழியையே வைதுதுங கூறினுன எனக எனனே? வகரவெழுத்தால நீரும, அதனுல அதனதுரிறபபாகிய வெணமையும, குறியாகிய தாமரை யும், அதிதேவதையாகிய விட்டுணுவும,தோறறமும உள்ளமெயினக்குத்தாற் பெறபடுவ வாகலின

இறைவன பொகுகியெழுந்து முரணைமுடிகிய கங்கைபைக குறைத்துடக்கிய திரு முடியிறைவனே, மகுடியிழிந்து சரணெனச் சாகாத சாதிரனே நிறைதருடகுரு தனமை போல, அவனது மெயமமைப புகழமிகக விப்புராணப பொருளே மேற்கொண் டடை வார் மேலாவினவருவார் எனறும, "அலர்மதியு மெனகவியுங களகருறையுக் கலிகுறை யு மானக காலும்-புலவலெலா மிகமகிழுதேத யமுதெனவே பயறுகாகது புகழா நிறபா-கில வுமிழு மதிகரவு புரிபவாகளு மிரகியாகு நெருப்பாதத தோனறு-மூலகினிலென கவியழக் காறுடையவாக்கும பேதையர்கு முவபபெய நாதே" எனறும, "மாயதலும்பிறத்தலும் வளாகது வீகலுங-தேயதலுமுடைமைபைத நிகள செபபுமால" எனறு சிந்தாமணியிற் கூறியாகளு, இபபுராணமும உலகத் தோறற மொடுகுதலிய பருசலகணங்களையும் உணாத்து மெனறுங குறிபபா லுணரத்துவான "நிலாக கறை காணறு விளங்கும்பிறை', எனவும், பிறைச்சுடிரென வெளளியநாய வனைந்து, இருளைபபோழகது, அமுதவொளியை யளித்து, உடுக்கணத்தலைமையுணமி, அசுவினிமுதலிய நடசத்திரங்களுள் ரிரமகத்பாமே கலகது அவைகளையளிகக சுமலறு, அருவு முருவு மருவுருவுமுடைத்தாய், இரவினும், பகலினும,இராபபகலினு நிலவி,உலகத்தாறறும, பதினெண கணஙகளாறறும பரவப்படுதன மைத்தாய, வாலியபருவ நவகிரகங்களுள ஏனைய கிரகங்களபோலக காணப்படாத (இராகுகேதுகளாகிய) பொருளகளோ நனகடகாடடி, முகதிறறின்கு விளங்கி யொளி ரும் பெருமைத்தாகலின அவவொபபுமை கொணட கோடெனபான "பிறைகோடி" என வுங கூறினான

இங்ஙனம அடைமொழி புணர்த்திச் சுதிரனை முதலில்விசேடித்தமை ஆசிரியன்தன் சூலமுறை போறறியநனறி, சுதிரன சுதியமச மாகலானும, சுத்தியே நொடப்படும் பொ ருளாகவும, ஒலியாகவும, கேட்கபடுவனவாகவு ம, அவறறினசுவையாகவும, வித்தையாக வும, அவற்றிற கிறைவியாகவும கின்றமை கோகியாம

இலிங்கபுராணம்-அட்டமூர்த்த முதைத்த வத்தியாயம்.

மாயிரு ஞால மீனறருள் வலலி கூறதாம் வயஙகு வெணமதிய
மேய தணகலியால வினணவா தமமை விழைகுறை தென்புலத் தோனை
யேயவுற நிறைய வுட்டி னனகாய விருதவப பயிராகண் மறறெவையு
தேய்வுறு வாகி காடொறு மிருகது நீதற வளாகதிடச் செயயும.

செ. சிவன்விபூதியுந் தேவிவிபூதியு முரைத்த வத்தியாயம்.

ஒலியெ லாமொளி ரொண்ணுத விறைவியவ் வொலியை
மலிவின் முகவே கேட்பவன மதிமுஞி முணிருதோன்
சொலவு றைநதிடு சுவையெலாம் தேவியச் சுவையை
யுலிவின் முகவே யறிபவ ளெளிர்மமுப் படையோன்.

சைவபுராணம்-சிவசக்தி யுகவிபூதி யுற்பத்த வத்தியாயம்

ஆணெலா மிறைவன் பெணணெலாக தேவி யாகுமா லறிந்துகா மூகைகிற்
பேணுறு விடய முமையவ ளவதறை நுகாபவன் பிஞ்ஞக னுமாற
பாணியா தியாவுக கேடபவன சிவனுக தேவியே கேடடிடட பதிவ
வேணுறத் தொடுவான சிவன்றொடட பதிவ யாவையு மிறைவியா மியம்பின்

ஓர் கூறு கொம்புண்மையால் ஆண்போலவும, மறறோர்கூறு கொமபின்மையால பெண்போலவும், இரண்டுங கூடி யமையால அலிபோலவும விளஙகலின அவன, அவள, அதுவெனறும ஆண்பெண ணலியாகிச, சராசரஙகளாகி, சதசதாய, சதசத்தாய, எலலாமா யலலவுமாய, யார்களுக கிளைத்தகரிதாய விளஙகும் தபரசிவத்தி னீலகணத தையும்,அதுகொணட கேவலவடிவஙகளு ளொனறுய அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தத்தின றனமை யையும் தனவடிவாறகாடடிம யானேயெனபான ''கோடினறி யெணணிலோபாகங கூர்த்த பிடியென விருதவாறறுற-பெணணெருபாகம வைதத பிஞ்ஞகனுருவுகாடடிம யானே''என றுன.அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தமாவது-முனனோகாலைதுப பிருங்கிமுனிவர சிவபிரானேமாத திரம் வணங்கிவர, இடபபாகத்திருதருளு மிறைவியாறருளாய வேறுயிருததையா லன றே விதுநோந்ததெனறு தவங்கிடகது, ஓர்கூறுப இறைவன திருமேனியின அமரபெறற வடிவாம். அதனே ''உமையுங தானுமப வேறனமை யுருவினிடத்துத தெளிபபானபோ-லிமைய மயிலே யொருபாதி வடிவி னிறுவி நாறகரத்து-மமைய வஙசக நிரிசூல மபய வரத மினவ தாஙகி-நமையு முயயக கொண்டருளு நாரி பாகன திருவுருவம்'' எனனுங காஞ்சிப் புராணச் செய்யுளானறிக. களி-எலதது மூமமதத்தா லுலோகிய களிபபு மூமமதமாவனரு— கன்னமதம்,கரமதம,பீசமதம எனபனவா ம யானேயுப புக கமுததினமேலனறி யினமை யான மூமமதத்தனுதல யாஙகனமெனபாகது, மூமமதம யானேகது அடையெனபாரும, ஒருகோடடன முதலியனபோல விகாயகபபிராலுகது அடையாய நிறறலின யானேககன றென மறறத்து, இசசாஞானகிரியைகளே மூமமதமென றுருவகிகக பட்டனவெனபர ரும், அஙனஞயிற குமரவேளாதியோையு மகரருத்துரோகி மூமமதத்தினாலன மொழி யபபடமையான அஃது மனறென மறுபபாரும, பருசாககரபேதமாகிய எடடெழுதது, ஆறெழுத்து, கூலெழுதது முதலியனவையு, டலுசாககரமென வழஙகபடமோறுபோல மூம மதத்தினவகையான ஒருமத மிருமதமும மூமமதமென வழஙகபடமெ னபாரும் உளராக லின, இவ்வாகிரிய னலையிறறை யெலலாமறுத்துக களிமறுருக கொணடமையான மும மதத்தன எனபான ''களிகல யானேமுகன'' எனறு, ''களிகலயானே'' எனறுன் இக கருத்தைப் பறறியன்றே தணிகைப்புராணத்தாரும், ''மூமம தத்தனென றொருபெயர் தனகது மொய்கூகதற - கொமமை வெமமூலக கொறறொடிக கொடிச்சிபை யிலிவேற-கைமம லாத்தனி யிளவறகுங் கஃறொனுக கானத - தமம மூதுபுக குமுதத்தவ னடிமலர பணிவாம்,, எனறு பகாகதாரெனக கலலுயிராகளேயும பேணினுரையும கலிகது, தாமும கலிய ப்படடுகிறகும இருகோடடி மண்ணிடத்து யானேகளேயும், காற்கோடடி விண்ணி டத்து வேழத்தையும் போலாது, ஒருகோடி மறுகோடி மூடைத்தாய, எண்ணிடத்துளள விகசரியோ ''சொல்லாரும், பாதாள மூறுருவிப பாரேழும விண்ணேமு - மாதார மாகி யகணடகிறைந்-தோத, வரிதா யெளிதா யருமறையா றகஙகந்-துருவா யுயிரா யுணாவாய்ப-பெரிதாய, வெய்யதுயாப் பாசமற வீசியே வெமபிறவித் - துயய கடலைத் துகளெழுப்பி-யையமுறறும், காமக் குரோதமத மாசசரியய காயகதபாத்துச - சாமத் தொழிலின றலை மிதித்துக் - காமத்தாற், கத்துஞ் சமயக் கணகளின்விறற் கட்டழித்துத்-தத்தம பயங்கொ லைக ளாங்கழித்தே - தத்திவரும், பாசச் சூழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்தம்-மாசைக் கருத்தை யறவீசி நேசத்தா, லானவே கண்கொண்டருண் மூம்மதத்தினு-ளானேயார் தத்து வங்க ளுள்புகுந்து - தேனைப் பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான் மருவித்

திகழ்ந்ன வாகியாய'' அனபரக ஃறிபி கடி படு, ஏதெபாருக கவளரணி, புல பகைகடிகது, அருணமதமபொழிகு ஒருபெருகபொருளனி ருக உவகெனபான்''கலயா னை'' எனறும ''டினதியலபெ பொருகருகூறினர - மகலமாகவு கரணமுறைமையுக. காலத்தின் மலர்தலும் வணடிகு ஞெகிழ்தலுக-கனனேோ ருவகதலும விறைபப பதிக லுப்'' எனறபடி அவயாகியாகிய இறைவனதியும புலிஙகுண கதை பொருத்திவிளக்க லுண்மையாளும், ''அடிச்சகத மாலகளை டிலரதனை காடடிவர காவை நிகொணடென்-முதுச் சுகத மாமல ராகருமுனனேனை''எனத திருக்கோவையார் பிரிருவாபமலைருபிபாகளு, சென்னிக்கண் யாவராலுரு டூறருப்பகுதியானது [illegible]வாலாலும, அவரனை மலை எனறும கூறினுன் எனக அனறிய டவனதிருவாடி கிரியாசத்தி, ருனசகதியாக விரிரலின மலர் எனப்பபி மெனபாருமூளா

வைடபாம்-எனறது, ஆசிரியனனேோ டியா தனனைக வுபசாரமவது மனனறிலெ லா மண்ணை வேடதன தனனுயி சொலலும, ருகிய தாகலாலு, ஆசிரியரு மனபதை புரக கு மாணபின ராகலாலும, இவலும தலனெறி மறனையுகளும பயனைவான சேரு துனைத்த பனமைபைக குறிகருக தனமை சொலலாம அதனை, ''அவைதாம, அ பமா மெம்மே மெனனுக இளவியு - மு மொழி வருஉக கடகற வெளவு - மகறற இளவியோ டாயென இளவியும-பனமை யுறைகருக தனமைச சொலலே'' எனனும தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக வைடபாம எனற காயதனொனடாலேன மறறைய வாகினரெணறி மனத்தினறெணறிம பெறபடடிம

யானேயாகிய விநாயகக கடவுளது திருவுருவம, பி ருகளது திருவுருவதைத நினபடிகு மெனறலால, இச்செயடுள மிருதிமதாலங்காரம் எனனும நினபடனியாம இதுபறப பொருளிற கைகளினபடபுனறய பாடாலளிற னிம பருதியிம கடவுளவாழ்தது எனறெம்துறை

கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது, தூலசெயலேவான இப்மைபயனேயாதல மறமைபயனேயாதல, இரணட டினையுமாதல பெறுவான தனபொருட்டானு ர, பிறாபொருட்டானும, இருவாபொருட்டா லும வேண்டித தானவழிபடுகடவுளினேயாதல, எடுத்துகொணடபொருட்கு ஏறபுடைகக்கட வுளேயாதல வாழ்தது தலாம பரவலும புகழசசியும தலிலவன கணனவாயபரிசில பெறுதல பாடுவோன கண்ணு மாகலின, இஃது ஒருதலைகாமமாகிய கைகிளைகளுப புறனுபிறறு ஆகவே மிவவாழதது இகபரமிரணடிம வேணடி யிருவர் பொருட்டானும வாழ்தி்ய இரு வாழத்துமாம எனனே காபபியதது தலைவனும, வழிபடுகடவளும சிவனேயாகலான ர ணடு க கடவுளவாழத் தெனறான அடியவனையுரு சோந்ததெனனெனில ''பாலெகெயதல் பாடி யதும பரம்பொழியப பாடியதுக காலனையன றேவிக காரங்கொணட - பாலன, மரணம் தவிரத்தனவு மறறவர்கு ஙகதங-காரணமபோ லலலாமை காண'' எனற திருக்களிற்றுப் படியாரிற் திருவாய் மலாந்தருளியதனனும ''அறிவாற சிவனெனபது தினணமெனறு'' ஆணியிட் டினைத்தமைபாலும கடவுள எனறெனக மறறைய குருவணகக்மும, ஆசிரியன றன்னருவாகலாலும'' பணிசெயதிடு குருவேசிவன சிவனே குருபபழிதீர - துணிவாகிய விஞ்சைச்சிவன பூசை தொடர்நாறறின ''எனக சைவபுராணமு கூறுமாறுமு ஒககு டெனக.

சிவபெருமான்

சீர்பூத்த குழவிமதி யமுதிறைப்பக கஙகைசெழுந் திவலை தூற்ற
வார்பூத்த பொம்மனமுலைக் கௌரியிரு கணகளிபப வானோ போற்ற
வேர்பூத்த மணிமனறத் தானந்த நடமபுரியு மெண்டோணு முககட்
காபூத்த கறைமிடற்றோன கமலமலர்ச சேவடியெங் கருத்துள் வைப்பாம.

(இ-ள்) பூத்த குழலி மதி அரு இறைப்ப-சிறப்புமலிந்த இளஞ்சந்திரன் கிரணங்களாகிய அமிழ்தத்தைப் பொழியவும், கங்கை செழுஞ்சுவீலை தூற்ற – கங்கையானது வளப்பமுள்ள நீர்த்துளிகளைத் தூவிக்கவும், வார் பூத்த பொம்மல் முலை கௌரி - கச்சினுள்விரிந்த பொலிவாகிய தனங்களையுடைய சுவகாமியம்மையார், இருகண்களிடப-இருநிருக்கண்களாலும் தரிசித்த துவகைகொள்ளவும், வானோர் போற்ற-தேவர்கள் துதித்து நிற்கவும், ஏர்பூத்த மணி மனறத்து அழருறைறைந்த கனகசபையினகண், ஆனந்த நடம புரியும்-ஆனந்த திருத்தாண்டவத்தைச் செயதருளுகின்ற, என தோள முகங்கண - எடடுப புயங்களையும மூனறு கண்களையு முடைய, கார் பூத்த கறைமிடறறினை - மேகத்தைப்போல அருணிறைந்த நீல கனடத்தை யுடைய நடேசபெருமானது, கமலம மலர சேவடி-தாமரை மலர்போன்ற செவவிய திருவடிகளை, எம் கருத்துள வைபபாம-எமமனத்துள வைத்துத் தியானிப்பாம.

"சோபூத்த"எனமுறறெடஙகியது பாடடுடைத்தலேவனது இயறபெயர்க்கேற்ப மங்கல மொழிமுதல வரு நதெடுத்த மாணபாம எனனின்? "தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல லெழுத்தும் தானம-வகுக்நபா லுணடிவருணம-பகுத்தாட்டபபாக கதிகணமென்றீனாக் கின றனை மயினைச் - செபபுவதா முனமொழியின சீர்" என வெண்பாப் பாட்டியல் விதித்தலின அமமொழிகணை முறையே சீர்எனனு மங்கலமும,மூவசைசசீர்ச சொல்லும், பஞ்சாகரமும், பால்த்தானமும,பெணபாலும,அமிர்தவுணவும், அரதனவருணமும,இரேவதிகாளும், நேவகதியும், அறகக்கணமும அமைநிருத்தல காணக "அபபிறை பதினெனகணனு மேற்றவமடமே" எனப புறப்பாட்டினும், "குறைபல மாமதி கொளினு மனனதா-லுறபய னெங்கியே யுலகம போறறலபோல" எனக கந்தபுராணத்தும், "குழவித் திங்க ளிளமையவீறைத-வழகெடுமுத்த வருமைத்து" எனச சிலப்பதிகாரத்தும், "அகக்கண் விசமபி னிருளபோழ்த தகலவா னெழுந-திகக்க மறுவுரு ளிலாகைதொழச் செலலு மனறே" எனச சூளாமணியினும், "ஒனகதிர வானமதியஞ் சோதலா லோங்கிய-வகக்க விசு பின முயலுக தொழபபடீரே" என நாலடியாரினும் விதந்தவாறே பதினெண்கணகளானனறிப புவுலகிலுளள டெளத்த சமண சமயிகளானும் பரவபபடலானும,பிரதமைமுதற சதுரத்தசியீறுவுளள பதினெனகுகலைகளி னமிர்தத்தை அகனினமுதலிய தேவாகளும, அமாவாசி தினத்துள்ள ஓகலியி னமுதத்தினே மூவகைப பிதிராகளும உணடாளிக்கு மேனமைதத்தாய விளங்கலானும, மதியை "சீர்பூத்த" என்று விசேடித்தான. குழவி இளமையுடையது, "மழவுக குழவு மிளமைப் பொருள" எனறலின் மதி - மதுவையுடையது, யாவராலும் மதிக்கபபடுவது எனறுமாம "குழவிகோட டிளம்பிறையுங் சூளிர்மதியுக சூடினபோல"எனச் சிந்தாமணியார் செபபலான,ராண்டுக் குழவி மதி எனறது குழவிபபருவத்து ஒருகலையை யுடைத்தாய்ப பினபு இளமைபபருவதேதை நினறபிறை எனப பொருள்கொளக சுடிதான தகனதுசாபத்தாற் கலைகள் குன்றபபெற்று இறைவற சரணடைநதாலுக, அவனறன முடியேறறி வளர்தது தேயதுமை வரக்கடவ தென்றனனறி, தானகுடுங்காலினறை வோகலை யெனறு தேயாதிருக வரமுமீதந்தான் எனறது புராணம குடினபிறை யிருகலை யுடைத்து எனறார் அடியார்க்குநல்லார். ஆகலின், குழவி எனறது சுடுங்காலினற கலைப்பிறையும், மதி என்றது குழவிப்பருவமொழிந்தான் மேறறுமாதலின இறைபட-எனறு பாடகொணடி பொழிநத எனப் பொருளுரைத்தாம்

இன்னுஞ் சந்திரனை ஆதிதைவிகசந்திரன், ஆதியாத்மிகசந்திரன், ஆதிபௌதிக சந்திரன எனமூவகைப்படித்து, மகதிரூபமாகிய ஆதிதைவிகமதியே மேலாவைக்கப்பட்டதென்றும்,அத்தமதியை மேற்கொண்டமை "தூமதி சடைமிசைச் சூடுது நாதெறி யாமதியானென வமைத்த வாறே" என்ற திருவெண்காட்டடிகளருள்வாக்கானே சன்மார்க்கத்தின் வழித்தாயுள்ள சிவஞானமயமாய நிம்பவா { தூமேனன்பதை ஆன்மாக்கள் கண்டுய்

ானை கொண்டருளிபுமெனலை சாலுமெ ரவா ாம ''பிள்ளாகுழவி கன்றே போந்
தெனக-கொள்ளவ மையு மோரதி வுயிர்க்கே'' எனாினை உமையை எச்சயபித்துக
குழலிமதி எனறதை யமைக ''குழவிவெண் டிங்கடகொட்டிர, குழவி வெண்மதிக
கோடிழ'' எனப பிறருங்கூறுப அமுது - அமிர்தமஎனாும டெசொலலினறிபு மர
ணத்தை பொழிபபது எனறு பொருள் அமுதுறைபப-எனப பாடபேருமுண்டி மதிஎன
விதத்தலானும்,உறைத்தலும, ஈறறலும ஒருபொருளவாயக காணபப டலாறும ஆதறிபப
பன்று. ''செழுமை வளறுத கொழுபபு மாருப'' எனாிதிபபடி செழுகதிவலை-எனபதற
ருக் கொழுபபாகிய துளி எனக்கோடல இழுகாமெனக எனனோ? எளமெனபது ஆகம
எனறும், கொழுபபென்பது ஊனறொடக்கதானவெனறும நசிரிரிக்கினிய ருரைபபர
ாகலின.

மதிஅமுதிறைபப - கஙகைசிரமுகதிவலிலபி றற எனபனை இலலிமழுகிறது, சோ
மட்டது எனறுபோல விணமுதற றொழிலுறவனவற்றை விஷமுதலபோல அதனமேற
படகூகிய கர்த்திருவற பாவமெனனுங கருமகருத்தா கணகளிபப எனறது, வாளளறி
யும் எனறுபோலக கருவியைத் தானெசெயவுாகக கூறிய கருவிக கருத்தாவாம இவ
வழுவமைதி''செயபடபொருளைச செயதுபோலத-தொழிலடகளைத்தலும வழக்கினை
மாபே'' எனற தொல்காப்பிய விதியினடங்கும மாடகுசசிதிரமும, மாகுகாகுக
கோபுரமும, அளபபரிப ஆகாயத்திறகு விளகமாய திஙகளஞாயிறும போல இனறி
யமையாச சிறபபினவாய, நனவா விரிபய பொருபபென வெழுதது, வலலின பொறபெ
னத் தொணடி, தெஙகிளநீரென வழுதுட்கொண்டி, மருபபெனக கூறது, மாரகிரீட வனப
புறறு, பிதிரணிக தினைாது பரந்தனவாய, ஆதி காயகனை கருணையாயமல போதரீ
தாய, உலகெலா மீனறளிபபினும உணணபபடாதனவாய, சாயாதெனறு மொருபடுத்
தாய் விளஙகுற தனகுகளியுடைய கலலியாகலின ''வாபுத்தபெமான முலிகெளரி''
எனறுள். அதனை ''சிவஞசுத்தி தனனியீனறுஞ சுத்தநான சிவததை யீனறு - மூவகதிரு
வரும்புணாதலிஙு சூலகுயி செலலாமீனறும-பவனபிரம சாரியாகுப பானமொழி கனவி
யாகுங-தவநதருரு ஞானந் தோனறகித்த தனமைநான றெரியுமனறே''எனனுஞ சிவஞானசித்
தியார்த் திருவிருத்தத்தாறறெளிக கௌரி-கிரியிற்பிறநதவள் எனபபொருள படலாலஉ
மைபபொரு ளெனனும விகிடடதுதிரவிய நதினமே னிறகுங தற்சிதபபிரத்தியபம இதனை
யறியார் டத்தாடடைபபெண் எனபா அது ''பொமமன முலிகெளரி'' எனவும, அடுத்த
செப்யுளில''புலலியிலுடைநத. கௌரி''எனவுங கூறலாற பொருந்தாதெனக கௌரிகளித்
லாவது-தனது கெற்றிபபகையாகிய பிறைமதியுமஉ,வாழகைபபகையாகிய கஙகையும் கலவ்
முறையே அமுதிறைக்கவும, இவலைதாறறவும, தனகுங மகிழசி பெருகவும இறைவன
வினையாகி கடனுவேசத்தால எனக இதனை ''அலகுற பகையு நெறறிப பகையுமாஞ் - சீத
மதியு மரவுமலிழுஞ் செயறகு முவகை செயாமலலீல-மாதுபணியு மதறகுமன மகிழு முமை
யை வணஙகுவாம'' எனப பிரபுலிங்கலீலையினும், ''உணமையறி வானநத வுருவாகி
யெவவுயிராகுங முயிராய நீரின-றனமையனல வெம்மையெனந தனியகலா திருநதுசரா
சரங்களீனற - பெண்மையுரு வாகியதன் ஞனகநத கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யாகுங-மன
மையதா மம்பலத்து ளாடியருள பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம,, எனத திருவிளை
யாடற்புராணத்தும் கூறுமாறுணறிக

அருட்காமக கொடிப்பாகன் றன்னுணை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி - யொருக்
காலு மிருக்காலு முக்காலு மூண்மையீ தணமையீது'' என்றபடி தரிசித்தமாத்திரத்து
முத்திதரு்து, விசாட்புடனுக் கிருதயகமலம்போல விளங்கி, கோயில் என்ற குறிமகி
மையையுங் கொண்டி நிலவும் சிதம்பரத்தினகணுள்ள கனகசபையே மற்றைய சபை
களினின்றும உயாவுடைத்தாய், தகாலித்தையிலே சிதாகாசம் என்று விதகபப்பட்ட

சிற்சபையாய்த் திகழலான "ஏழுந்த மணிமனறத்து" எனறும், "புரமெரித்தல் சூர்மார் துளைபடுத்தல் கரஞ்ச - னுரனெரித்தல வாணனேவ ளுபத்தல–பெரிய, வரனமுதலாகவே லம்முதன் மாயோ னமர்முத லாடிய வாறு" எனறும, கடையமயி ராணிமரக் கால-விந்தை கந்தன்-குடைதுடிமா லையியமற குபரஞ்-சுடாவிழியார், பட்டமதன் டேடிதிருப பாவையரன் பாணடரங்கம - கொடடியிவை காண்பதினோ சூத்து " எனவும் நாடக நூலார் கூறிய பதினேர் கூத்துபோலாது, நூலருகும பருசாகரமே திருமேனி யாகக்கொண்டு, மூனறு திருக்கரங்களாலும் இருதிருவடிகளாலும பஞ்சகிருத்தியங்களீ யிபற்றி ஆன்மாகடகெல்லாம் பேரின்பவீடளிப்பான் அனவரதமும் தாணடவஞ் செய தருளலின "ஆனந்தநடமபுரியும்" எனறும, அதுசெயயும பதியாவான் எணருணமக ளெனனும் எடடுப்புயங்களீயும,சோமசூரியாகங்கினிஎனனு திரிநேத்திரங்களீயும கொண்டி னினறன எனபான "எணடோளமுகனை" என்றும, மேலக தனபயனேகளது உவரி குபத்து,அறுபதறறி யுளைகளீலிபெறச்செயதனமான,அவனுக் கடலாலகுழத்து அருள் சுரம் தமரைகாகக நீலகணடங்கொணடவன்மை பறியிலகணத்தை விளகுமென பான "கார்புத்த கறைமிடறறனே" எனறுங கழறினர் எனக. கா ஆருபெயா கறை-கஞ்சு கறைமிடற்றின பெருமையை "கறைமிடறணியலு மணிநதனறக்கறை-மறைகவிலங் தணர் நுவலவும்படுமே" எனப பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனரும், "மாயிருஞாலத்து மனனுயிகள கலைகளிப்ப மனனுளாம்-காயகன் கண்டய கறுத்தன்றே பொனனுலகை கல கிற் றமம-காயகன் கணடனகளுதே லகாடடமரா - சேயிழை மாரகுசு செனகைகளுங கொகைகளுஞ் சிவகருபோலுய" எனக தமரதருப சுவாமிகளுங் கூறுமாறு ளுணாக இறைவறகெனனோள் காடகமாதிறகண வேனடபடுமெ எனனே? உடுகீகையும் அகிலியுரு ஞலுமும நாகக மூனறு திருக்கரமும, அபயவரதாந்துக கிரணடும் ஆகிப வைதனனே அகக்கூநிறருரிய எழிறகை, தொழிறகை, பொருடகையென்னு மூனறு திருக்கரமுஞ் சோகக எட்டாதலகாணக முககணகொண்டமை "முககணனெனபது மூந திவேளவியிற-றெகக ணெனவிடை பெனபதோர சருகே" என்று பதினோர்த்திநமை யிற் கூறப்பட்டதனு ளுயதுணரபடிம மிடறறனே எனறகாரமாயத் திரிநதது. "ஓவோ வாரும் பெயருமாருளவே-யாயிடனறிதல செயயுளுளே" எனற விதியினெனக

சேவடி எனறது செமமையாகிய அடிஎனவிரித்துத் தேவாதி கணமகளின் வணககத திலமுடிகள் உரிஞசுதலாற சிவந்தபாதம எனனும, செவவிய அடிஎனவிரித்துப் பகரு வானமாகக்குந திருவடித நீகைபுரிகது பவநதொலைத்தற செவவிபையுடைய பாதம் என வும் பொருள் கொளளபடிம கருதது - மறற்தை நினைந்தல, ஆருபெயராய மனத்தை யுணாத்திறறு சிமதானந்த மடராசப்பெருமானது திருவடியே பேரினபவீடாகலின, அத னியாந் திரிகரணங்களாலும வணகலுவாம எனபது கருத்து (க)

சிவசத்தி

புலவியி னுலாடந சங்கம புரிசடைத திங்கட கீறறினை
மலைவற விணகரு மேல்லை மழுவலான குறிதது நோகக
முலைமுகங கோட்டி நோககி நாணெடி முறுவல பூததுக
கலைநிறை மதியிற செயயுங கௌரிதாள சென்னி சேரபபாம.

(இ-ள்) புலவியில் உடைந்த சஙகு - பிணக்கின் மூதிர்ச்சியில் உடைபட்ட சஙகுவினாயம் துண்டத்தை, அம புரி சடை திங்களீற்றின-அழகிய மூறுருகுலைகொண்ட சடைமூடிகக ணுள்ள சந்திரனுகிய பிறைத்துண்டத்தோடு, மலைவு அறஇணக்கும் ஏல்வை மழுவலலான குறித்து நோகக-மயகக நீஙகப் பொருத்துந் சமயத்தில மழுவாயுதத்தைத் தரித்தநாயகன

சூறிபடாகப் பாரக்க, முகம முமீ கோட்டி நோகி - தன்முகத்தினைக் கொங்கை வரைக் குங் குலித்துச் சிறப்புநோகசுச் செய்து, காஞ்சி முறுவல பூத்து-காணத்தோடி ஈகைக் சூறிபபினையுஈ காட்டி, கலை நிறை மதியின செயயும கௌரி நாள - கலைகள் நிறைத்த சந் திரன் போல இணைந்துசெய்த உமாதேவியாரது திருவடிகளே, சென்னி சேர்பபாம்- யாம் தலைவினமீது வைபபாம்.

புலவி - சொழிறபெயர் சஙகு-அணுலாய வளையலை யுணர்த்தலான் ஆகுபெயர் புரி சடை வினைத்தொகை நிகள்-நிதநிபபாகிய மதுவை யுடையது மழுவில வலலவன என் னலுமாம் வலலான எனபது தொகுக்கல விகாரமாய நினறது ஈறுவெது-செயய ஈ தகா தனவற்றினை ணுள்ள மொநிஈகுலை முறுவல-மெலல நகுதல வெளிபபடாமற சிரிததல என்பர் பரிமேலழகர் கச்சினாகினியரும முறுவலிதது நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச சிரிததலும என மூவகைபபடுத்துவர மெய்ப்பாட்டியலில்

தன்னுபகலேநி ஊடிய காலத்து உடைபபட சஙகுவினையும் பாதிபையப் பிறையோ டிணைகத தொடஙக, அநனையவனை நுறித்துப பாத்தமையால காணமுற்றுத் தலை குனிகது புன்னகை கொணடாளாயப் பினனர இணைதுப் புரணமதி போலச் செய்த இறைவியின பாதஙகளைத் தலையில் சேர்பபாம எனக

"கலவி யாகிய காமநின பயன-புலவியாதலாற பொனனகு கொம்பனா" எனச் சிந்தாமணியில் கூறியாங்கு, உணணவேணடியனவறறை யினசுவை யாககறகு உபபு வேண்டுமளவிறறல போலக கலவியினப நுகவுகறகும் அளவிறறக வேண்டபபடுவது புலவியாம அஃதாவது, இருவா நெருஙகம புணராசசி வித்தும்பாது புலககக் கருவெவழி யொருவரோ டொருவா புல நதலாம அது பெரும்பானமை கறபொழுகினுஞ சிறுபான மை களவொழுகினும வருமெனப எனவே, "ஒழுகுகம விழுபபநதரும" எனபதை யுயிரகுணர்த்தது மென்ணனை தேவியானவள தலைவனேடு பூவமளிகக ணிருஙகுழி யவன மாடடிப புலநதறகாரண மிலலைபாகவும், காதல கைமமிகுதலானும, குறிபபறிதற காரண மாகவும், தனனெறறிக கெதிராய வெணணை சூழவிப பிறையை முடியிலேறறி வளாத்து நிறுத்தலே யோ காரணமாகக கொணடி, அபபகையை யவனமே லேறறி நிழறகண வைதத நீரபோலத் தனனனபுடையான மாடடி தூணுகசாய பிணகினைவைத்நாள் என பான "புலவி" எனறும, வைத்துழி "நலநதகை நலலவாக் கேளா புலநதகை - பூவனன கணணு ரகத்து" எனறருளியவாறே தவறிலலாத நறருணறற் தலைவா கருக் தம்பூவனன கணணு ரெஞ்சினக ணிகழும புலவிமிகுதியே நலத்ததாகலான், இறைவனும அதனை நீக் காமே நீளப புலநதான புலககவே "துனியும புலவியு மிலலாயிற காமக-கனியுக கருக் காயு மற்று" எனறு தேவர் தெளித்தாகுமுதிர காலாய ஊடல தோனறிறறு. தோன றவே, தலைவி வளமுகலிய அணிகளை உடைதது கழறறியும வீசியும கினருள் எனபான "உடைதத சஙகு" எனறும, அகஙனம் இலைலியுறதுனினற விறைவி புருமுகம் புரிதல், நகுகயமறைத்த லாதிய பொதுமெயபபாடற நூளாய, கூழை விரிததல, காதொனறு கீள தல,உடைபெயர்த் துடுத்த லிவைசெயது, ஊழுணி தைவருகின நூளாய,தனபகைப பிறைத் தணைடத்தை மாறறுவான அஃதொத்த சஙகுவளையற றுணைடத்தை யெடுதது, பிறைகொல லோ வளைத் தண்டி கொலோ வெனறு கணைடா மருளாவணணம இஙகைவஙதாள் எனபான "புரிசடைத் திஙகட் றிறறின-மலைவற விஙகுகு மேலவை" எனறும், தலைவியி னுள்ளச் சிதைவறிந்த வழியனறித் தலைவன அவனைக கையுகாலு மெயயுறத் தீண்டிக் கண் ணுறு ஞலின, இறைவனுக நூறிபபுநோகக கொணடா னெனபான "குறித்து நோக" எனறும, "யாஞைகருக் காலை நிலஞைகு நோகாக்காற-நூஞைகி மெலல நகும்" என்ற படி இறைவஞைகுங் காப நூனைநீரநோக்காது தாழுது நிலத்தை நோகினுள் என

பான் "முலைமுகங் கோட்டி" என்றும், கோக்காக்கால் தானிறைவனே போகித் தன்னுள் ளே சிரித்து மிழ்ச்சியாற பொருந்தற் குறிப்பை யினிது விளக்கினுள் என்பான "கோகி நாணெமி முறவல பூத்து" என்றும, விளக்கிய குறிப்பறிந்த தலைவன் "அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிகருப் போல-மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. மாதர முகப்போ லொளியிட வலலே யேற் - காதலே வாழி மதி" என்று மதியை யிழித்து இறைவியி னலம்புனை துனைத்த லறிந்து, அவள் துன்டத்தை முன்போ லிணைத்துக் கலிறை மதியம்போ லாகுித் தானும் அகமுக மிகமலர்ந்து, "ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்-கூடியா பெற்ற பயன். " ஆகலின் றலைவற் சேர்ந்தாள் என்பான "கலிறை மதியிற செய்யுங் கௌரி" எனறும், அவள் திருவடியைத் தியானிக்கின றன்ப மொருவப பேரினப மருவும் எனபான "தாள சென்னி சேர்ப்பாய்" என்றும கழறினுள என்க இவையிற்றைப பின்வருஞ் செய்யுட் களா னுய்த்துணர்க.

தைவபுராணம்–கடவுள்வாழ்த்து

ஓடகப் பசும்பொ னணிபெற வணிகித வலாமலர்ப பூவணை யதனி
லூடிய வுமையா னூடநீரத் தருளவா னெளிதிகழ் பூஞ்சிலம் போதி
பாடக மணிந்த சீறடிப பஞ்சி யொளியினுற பனிமதி சிவபபத்
தோடவிழ்கொன்றைமவுலிதாழ்த்திறைஞசுகுடாமழுவணணலீத்தொழுவாம்

கட்டழ குடைய முகத்தினுக் குடைந்த கதிரமடி கண்டுறச் சாபபு
மட்டவிழ கமல நினமுகத் தெழிலே வாயக்கவும் பெறுங்கொலோ வெனறு
விட்டலர் கடுக்கை நறுமலர்த் தொடையல பூணைந்தவன வியருெடுத் தணைபப
வட்டவான் முகஞ்சாயத் நிளகை புரியு மலைமக டாள்வணங கிடுவாம

இன்னும் "கலிறை மதியிற செய்யுங் கௌரி" எனபதற்கு மூன ஊடலாற புலர் நிருத்தமுகம் அதுங்கியவிடத்துப் பூாணசந்திரனைப்போல மலர்ச்சி காட்டிய கௌரி என னலு மொன்று இவ்வொழுக்கம் "படைப்பாதி தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனைபு ணலு - மிடப்பாக மாதராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று - மடைபபானும்" எனற சித்தியார் மூறைப்படி,கடவுளாவான் படைபபுக்கு வாதுளாகமத்தி னுேதியவாறே உலகத நினைத் தன்நிருமேனியில் ஒவ்வோ ருறுப்புக்களி னினறுக தோனறுமாறு செயதலும், சங்காரத்திற்குத் தோற்றுவித்த முறையே யொடுக்குதலும், மறைப்புக்கு ஊனகடன மியற்றுதலும, அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருத்து காட்டுதலும் உரிமையா மாறுபோலத் நிதிதொழிற்கு மாதராளோடு இயையவேண்டுதலா லிவவாறு கைகோளாக் கூறபபட டது அன்றியும, இதனுல உலகோபத்தி நிமித்தமாகச் சிவத்தின் திருகோக்குறுகாலே மாயையானது தன்னிலே கலங்கித் தொழிற் படுதலே பொருவாறு குறிபபிபத தென்க (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

மற்றைய கடவுட் போற்றி வரமபெற விடையூ நெய்தா
தொற்றைவெண கோட்டு வேழ முவபபமுன வழுத்து கினேறோ
மூற்றுமக களிற்றை யேத்தி முனைனிய யாவும வாளா
பெற்றிடா தயலாப போற்றும பேதைமை யெனகொன் மாதோ.

(இ-ள்) மற்றைய கடவுள் போற்றி - பிறகடவுளைத் துதித்து, வரம பெற இடை யூறு எயதாது-அவராலளிக்கப்படும் வரத்தைப் பெறுவதறகு விகினேங்களே யுணடாகா மலு, முன்-தொடககத்திற்றனே, வெள ஒற்றை கோட்டு வேழம் உவபப வழுத்துகினு நேறா வெலைபிப முறைக் கொடபினே யுடைய யானைபாகிய விநாயகக்கடவுளை மிழ்விக

ரூடபடி துதிக்கினறோ, மூவறும் அ களிறறை ஏத்தி முடிவுவரைக்கும் அவ்வேழக் கட வுளேயே துதிசெயது, முனனிய யாவும் வாளா பெறறிடாது - தாம் நினைத்தவை யெவற றையும் வருததமினறிட பெறறுக கொளளாமல, அயலார போறறும பேதைமை என் கொல-அவவயற றேவாகனைத் துதிக்கும அறியாமை யாதென்றிருந்தது?

மாது-ஓ-அசைநிலைகள் விகாயகக்கடவுளை வாழத்திய வாழத்திரனடனுள், மூன்னே யது காப்பும, இரணடு தந்தை, தாய, மைநதா எனனு முறைமை பற்றியது மாம். மறறைய எனனும் பெயரின முதனிலே யிடைசசொல வேழக்கடவுள் ஒழிநத கடவுளாைக குறித்து நினறது அதனை "மறறைய தெனனுக இளவி தானே-சுடடி நிலையொழிப வினகுகுறித் தனறே" எனற தொல்காப்பிய விதியானறிக கடவுள் எனபதனைச செயயுள் - பாயத் துள் எனப போலக கட-உள் எனப பிரித்துத தொழிலாரு பெயராகிக் கடததலியுடைய பொருள என்ப கருத்தாப் பொருள் விருதியாக கொண்டும், கடந்த உள்ளத்தை யுடை யவர் என வினைத்தொகைப புறததுப பிறநத அனமொழித் தொகையாக் கொண்டும் பொரு ளுரைப்பாரு முளர கடந்த லாவது-பசபாச ரூநானக்களா னறிவருந் தனமை. அநாதி மல முதத பதியாகிய வேழகக்டவுளே கடவுளெனற சுரியாவென்றும், பிறந்திறந் தழலும் மற்றையோரைக் கடவுளெனக கனைதல, அயன, அமரர், வெள்ளரி எனறிவை போல உபசாரமாமெனறும் கொள்க கடவுள-சாதியொருமை, அது உயர்திணை யாகப் பொருள் படுதலே "கால மூலக முயிரே யுடம்பே-பாலவரை தெய்வம் . ஆவயின் வருஉம் இளவி யெலலாம-பாலபிரிக் கிசையா வியாதிணை மேன" எனத நீணவழக்காத்தஞ்சிரத்தாற் றெளிக எயதாது என்றதிற பிறவினை விருதி தொகுகு நினறது ஒறறை எனறது மென றொடர் வன்றொடராகிய ஐயீற் றுடைக குறறுகரம் .வேழம-மூங்கில அது தானவிளையும் மலைக்குந் தானியாகு பெயராய, மலை தனனிடத்து வசிகசும் யானையை யுணர்த்தலின இருமடி யாகுபெயர

நாற்கோட் டிருகோடடி யானைகள போலாது தேவ யானையாய், தன்னொரு கோட் டானே கயமுகற காய்நது விணணுலகைப புரதமும, பாரதம், சௌந்தரியலகரி என்னு நூலகளே மாமேருகடட் பொறித்து மனனுலகைப புரதமும் வருமாட்சி யுடைத்தாகலின "ஒறறை வெணகோட்டு வேழம்" என்று விசேடிகக பட்டது.

கந்தபுராணம்.

தடகையி லேநது கோட்டைத் தக்கியா மவுணன் மீது
விடுத்தலு மீனைய மாரபை வெயதெனக ளோடு போகி
யுடறபடி மிசையே வீழ்த்தி யொலலையி லோடிந் தெணணோக
கடறபடிம் தமலன மைந்தன கரத்திலவர திருநத தனறே.

இலிங்கபுராணம்

பிறைதவழு மெழிறேன்றிப் பிறகுகதிர வெணகோட்டாற்
செறிகதிரசெய தடகுடுமிச செம்பொனமால வரைவாய்பப
மறைபுகழுந் சௌநதரிய லகரியீனை வருபு தெழுதும்
விறலகெழுமு வேழமுகன விரைமலாததா ளிணைதொழுவாம்.

மகாபாரதம்.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாயமை முனிராசன மாபார தஞ்சொன்னரா
ளோடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூ ரொழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும் பிராஜ்ப் பணிதநன்பு கூர்வாமரோ.

வேழம் என்றதனுனே நதீசரம், வனசரம், கிரிசரம் எனனும் யானைவகையுள் வன சரமும், கிரிசரமும் பெறபடிடும பெறவே விநாயகப் பெருமான லீலாமாதந்திரை யாகக கொண்டருளிய மூரத்தங்களாகிய ''வகுகிர துண்டா வயங்கிய சிந்தா மணிவிளா சுசானன ரருள்செய்-விகுகின ராசர் விறனமழு ரேசா விளங்கிய பாலசு திராசீ-நொகதன மிரகே துபபெய ரிறைவர் தலைகிய கணேசரென வினைதீர - மெயககண பதியே மகோற்கடா துண்டி விநாயகர் வலலபை கணேசர்'' எனனும பனனிரு திருமூரத்தங் களிலுஞ் சிறப புடைத்தாய, சூணவராய குமரவேடரு வள்ளியம்மையாைக கூட்டி அவர கருந்தை மூற்றுவித்து, அவா காரணமாகக களவு, கறபெனனு மிருகைகோளு மியலச் செய்வான கொண்டருளிய தூரசரமூர்த்தமே விசேடத்ததெனபான ''வேழம்'' எனறும் ''களிறு'' எனறுங் கூறினுன் களிற்றை எனபதனகண் பிரிகிலேப பொருளில வந்த ஏகாரம தொக் கது. மூற்றும்-மூழுவதும் என எஞ்சாப பொருட்டு களிறு - மதக்களிபபினே யுடையது, ''வேழக ரூரிதே விந்தகளி றெனறல'' எனபது மரபியற்நந்திரம் வாளா எனபது சும்மா எனப பொருள் படுநலின வருததமினறி யெனறும அயறறேவாகலீந்த இதிப பதாற் பிரயோசன மிலலே யெனக் கொணடு, வாளா போறறும பேதைமை எனறியைக் கினுமாம் ரணடு அயலா என்றது மணி யொளி போன்று அபேதமாய் விளஙகுந் தந்தை, தாய், தூணவரொழிந்த மற்றைய தேவர்களேயாம பெறறிடாது - இதி - பகுதிபபொருள் விருதி. என்-எனனெனனும் வினுபபெயரின மரூஉ கொல எனனு மிடைசசொல தனரி வின்கண் ஐயருரிறிது நினறதற பொருளில வந்தது ''அயலாப போறறும பேதைமை யென் கொல'' என உலகா மாடடுவைதத அனடானே யிரஙகிக கூறலான, இதனகண ஆர்வம் எனனும் அலஙகார மிருததல காணக (க)

தமாரக்கடவுள்

கள்வாய் மடித்துப் புரையேறிக கனைத்துக் குமடடி யெதிரெடுகரும்
புளவார் கடப்ப நமுகுதெரிபல புரளுங் கடடுதோள வரையனைதுமப
வெள்வே னெடுங்கா - ருமைதிருலே யேழ முழுகுகக களிகூரும
தளளா மதுகை முருகனிரு சரண மெமது தலேககொளவாம.

(இ-ள்) கள் வாய் மடித்து புரை ஏறி கனைதது குமடடி எதிர் எடுகரும-தேனையுணடு புனைகடேறிக கனைத்தல செயது புரட்டிந்த தேகமெடுகினறன, புள் வார கடபபம நமு தெரி யல் புரளும - பறவைகளாய வனடுகள் மொயகினறன நோமையை யுடைய கடபபமலரா லாகிய கறிய மாலேயானது புரளுகினறன, தடம தோள் வரை அனைதும் – பெரிய புயஙக ளாகிய மலைகளிலாவும், வெள வேல மெடு கண குறதது முலே வேழம வழுகக களிகூரும- வெள்ளிய வேறபடை போனற நீண்டகலைகளே யுடைய வள்ளியம்மையாரது தனகளால இய யானைகள் ஏறி யுழகுகுதோறுக களி சிறகக பெறுகினற, தள்ளாத மதுகை முருகன இருசரணம-ஒழியாத வெறறிப பாடடினே யுடைய குமாரகடவுளது இருதிருவடிகளேயும், எமது தலே கொள்வாம-எமது சிரமேற கொளவாம.

புனையேறல - மடித்தன தவாரவழியி னுட்புருதல கனைத்தல-செருமுதல் (வண்டு களுக்கு ஒலித்தல) குமட்டல - உள்ளிருந்து வெளிவரத் தேகுகல எதிரெடுத்தல-வாகதி பணணுதல வார்-மூதனிலேத் தொழிறபெயா ''வார்தல போக லொழுகன் மூன்று-நோபு கெடுமையுஞ் செயயும பொருள'' எனனுங் தொல்காப்பிய விதிப்படி நோமை எனறு பொருள். புள்வார் என்பதற்கு வண்டுகளாகிய புபலகள் எனினும் பொருந்தும. அங்ஙனம கொள்ளுமிடத்து, கள என்பதனைத் தொழிலாகுபெயராய்க கொணடு, கள்வாய் மடித்து-கூலிலினாவாயான்மடித்து, புனையேறி-கருமைநிறமங்கொணடு, கனைத்து-முழங்கி, குமட்டி-

தமித்து, எதிர்கொள்ளும் - எதிராகமழையைப பொழிகின்ற எனது மேகத்தின் ஒப்புமை காண்க கடபபம்-வலித்தல விகாரததோடு ஆமுச சாரியை பெறறுவந்தது "இருள்படப பொதுளிய பராரை மராஅத - துருவுபூ ணுைடைாம புரளு மாபபினை" என்னும் பந்துப் பாட்டினும் அளகைகளாகா வளவும பொருளை-துளகைகளாகா நீலியும் தோறறமும் வறப பினும வளக்தரும் வணமையுை கொணடி வளங்கலினஎதோளினவரை எனறான தோளுக்கு வளகதரும வண்மையாவது - "வளர்புகழ நிறைந்து வசிந்துவாகுகு சிமிரிதோள - வினை செலன மரபி னீயாக் கேதுகிய தொருகை யுககளு போறறிய தொருகை-கலமபெறு கலிங் கத்துக் குறஙகினமிசை-யசைஇய தொருகையாயகுசை கடாவ வொருகை யிருகை-யையிரு வட்டமோ டெஃகுவலஅ திரிபப வொருகை - மாறபொடி விளகரு வினாகை - நாறபொடி பொலிய வொருகை-மீழவீழ் தொடியொடி மீயிசைக கொட்பு வொருகை, பாடிழை படிமனி யிரட்ட வொருகை-மீனிற விசுமபின மலியுளி பொழியுமவொருகை - வானவா மகளினு வதுவைருட்ட வாகைப-பனனிரு கையும் பாறபட வியறறினும்" வளமெனக

வரை எனனுை கணுவின் பெயர மீனியாகு பெயராய் மூஙகிலை யுணாத்த, அது வினாதம் கிடமாய மலையையுணர்தது நிறறலின இருந்துடியாகுபெயர தோளினை வளையென றதறு கேறப முலையை வேழம் எனறுைன, குறிப்பிக்க கருப்பொருளாட நிகழதாய உரத் தொடி மதாத்துக கூறறலின. அணைதது எனறாது பலவினிறலணடி எனனும எனனினை நெகையெற நினறது உழகைகலாவது தோளை நெருமுகைப புலவுகலை கூர எனனும உரிச் சொல முனகிறவா துளளதெனனு சிதறறுதலகிய குறிபபுப பொருளடி தளளா எனனும றாகுறைநத எதிர்மறைப பெயரசசம, மதுகை எனனும பெயர கொணடது "குனறு கொனற குனறுக கொநதது - வினைபொரு நெடுவகைக குறிஞ்சிக கிழவ" எனனுர் நக்கீரரும், முருகன - முருகையுடையவின முருகு - தெயவதநதனமையு ம, இளமையும, அழகுமாம மேலாய வீடடினபததினை நனமையைக காரணவகையா லுணாத்துதல களவு கறபெனனுை கைகோளிரணடனையும உலகினமிகநத மியறறுக காடடுவான கொணட எகைடவுளாய சுமரவேள, களவொழுகைகதை வளளிய மையாராலும, கறபொழுகைத் தைத் தெய்வயானையமையாராலும் காட்டுதலாலும, களவு மூனனதாயக கறபு பினன தாய நிகழலாலும, தனனிணைகளரிய மகள வளளியமையாராகலாலும, இசசா ஞானக் கிரியா சததிகளுள முறபடட இசசாசததியும் அவளேயாகலாலும, அவறறிசசை வள்ளிநாய கியே யெனபதை வளைகல காரணமாகவே நூலார் பெருமபாலும குறமகளா விசேடிதது லெனக அறிக "கள்ளுறைந் தீடுபூர தன்டார்க கடமபமர் காளை பலஞட-பிளைமைத் தொழினமேற கொணடி பெட்புட னெழுதும வணணம் வள்ளியை நலபால வைத்து" எனக கந்தபுராணத்தும், "செமமான மகளைத் திருமி திருடனை" எனக கந்தரனுபூதி யினும, "நீலச சிகணடியி லேறுமபிரா னெகத நேரதனிலுை கோலக் குறமதி யுடனவரு வான" என அலங்காரத்தும் "மறுவில கறபின வாணுதல கணவன" எனறு திருமுருகாற் றுப்படையினும உரைததமைகொை மெயதறுணாக இரு சரணம எனறதில முறறுமமை விகாரத்தாற ரைக்கது (சு)

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர்

வெளளாஙகுருகி னிளமபிளளை வினையாட டயர முகையவிழுங
கள்ளாய கமலத தடமபுடைசூழ் காழி நகரி னிடைததோனறி
நள்ளா சமயக குமபெறிந்து நங்கை பாகன பதமபோற்றித
தெள்ளா ரமிழதக கவிதைபொழி சிறுவன பாதந தலைக்கொளவாம.

(இ-ள்.) வெள் ஆம் குருகின் இளம்பிள்ளை வினையாட்டு அயர-வெண்மையாகிய அன்னப் பறவைகளினது இளமபருவப் பாரப்பினகள் விளையாட்டைச் செய்தலால், முகை அவிழும் கள் ஊர் கமலம் தடம் புடை சூழ் நீ கடவழிழப் பெறினறை தேளினறைந்த தாமரைத்

தடாகங்கள் பக்கத்திற சூழப்பட்ட, காழி நகரின் இடைதோனறி-சீகாழிப் பதியினிடத்தே திருவவதாரஞ் செயது,சமயகள்ளார குறும்பு எறிநது-சமயிகளாகிய பகைவர்களது பொல லாங்கை யழித்து, நகரை பாகன பதம போற்றி உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளேயே மெயப்பொருளாப புகழ்ந்து, தெள் ஆர் அமிதம் கவிதை பொழி - தெளி வும் அருமையு மமைநத அழுநதபோன்ற தேவாரத் திருப பதிகங்களை பொழிந்த, சிறு வன பாதம் தலை கொள்வாம இளமைப பருவத்தினராகிய திருஞானசமபநத மூர்த்தி நாய னரது திருவடிகளைச் சிரமீது சூடிப்பாய.

சூருகு எனறது பாலவை பொதுப்பெயராயினும வெள்ளாம் என்றடைகொடுத் தமைத்தமைப்பதனால, "ஊடையிடை யனமெனகு நிறையப பரந்து கமலத்து வைகும்"என நாயனாரே திருவாய்மலாந தருளியபடி கமலத் தடதஇல விளையாடற்குச் சிறநதன அன் னபபறவை யாதலாலும் அனனங்கள என்றும "மாற்றருஞ் சிறபபின" என்னும் மர பியற்சூத்திரப்படி பிளவை என்னும இளமைபபெயர் அடைமொழி புணர்த்தமையாலும், "அவற்றுள்,பார்பபும் பிளவையும் பறப்பவற றினமை" எனறதனனுய அனனப் பார்ப்பின பாற படும் காரணனறு முண்மையின வெளளாகுருரு என்றது இனஞ்சுட்டின பண்பு அதனை "தேரோடார் கமலபபள்ளி - மேயவகையிற றஞ்சும வெளளையன்னக் காண்மின" எனக் குணமாலையாரிலம்பகத்தில் கூறியவாறு னறிக

இளமபிளளை விளையாட் டாதலின் "அயர" எனறுனை அயர என்னுஞ் செயவெனெச் சக காரணபபொருளில வநதது கமலத் தடம எனச்சிறபபித்தமை மருதநிலை கொண்டு, ஞானப்பா ஓட்டிய நறறுனம வாபத நகனெறகாம் அதனை "பூவான மலிமணிநீர்ப பொய்கைக் கையினிய-பாவான மலிஞானப பாலுண்டி-நாவான், மறித்தஞ் செலியமுதா வாரத்தபிரான றண்டை-வெறித்தண் கமலமே வீடி" எனறதனு னறிக

காழி என்பது சோழநாடு, பவழம,நவழம என்றற போலக காளி எனற சொல்லின் காகரம், தமிழிற சிறநத முகரமாயத் திரிநது நினறது. அது அகரகின துவாதசகாமக் கார னைக குறியினெனறு காரணமாவதுஃ— காளிதேவி சிவபிரானேடு எதிர்த்து கடனமா டித் தோறறமையால, தேவர்களு முனிவாகளுஞ் சினநது "நுணணியறகை யாயநூலகள் நூறுகோடி பழகினும-பெணணியறகை போவதனறு பேதைநீ யகத்தையா - லண்ணலை பிழைத்தபாவ மகலுமாறு மறறவனை-கணணருட் கிடைகினுன களகமவிட டிடகுமால" என்றகூற, அவளிக் நகர்ககண் வநது தோணியபபரை பூசித்துத் தனபாவ நீக்கப பெற றதனனும், முனனோர் காலதது வைனதேயன் பாம்பினகளேக கொனறு தினறு வரு தலைக கனட காளியன எனனும பாமபானது, அக்கருனேடு போபுரிந்து ஆற்றமல, முறசாபநிமித்தம அது அணுகடபெறற யமுனைபாற்றின மடுவிறகு னொளித்திருந்து வரு முயிர்களே யெலலாந தினறுந்தது அவவாறிருககையில் ஆயனுப நினற மாயவன் அம மிவைகளனடு, கருநீர பொருதுனை காரண மெனனே யெனறு காண்பான புக்கபோது காளிய நாகநகண்டு வினைதது கண்ணமூாத்தி யுடனே அணிமாவடிவுகொண்டு படக களிற்பாபாது உதைத்துப பெளிக கூததாடச ஈபபம தளாது நலலறி வறறுக் காகவு மாறு ஓலமிட்டது கண்ணனை கருணை கூாது தோணிபுரம தொழுகிவெனன, வங்கிளே வந்து பூசித்துக கருட்னுக குடையாத வலிமையையும், தனனிளைகள மழிக்குஞ் சீரினையும பெறறமையாலும அதற் குக காளிநகனெறு போகண்டது.

சீகாழிப்புராணம்.

இறைதவழ் கொட்மை வனமுலைக காளி யிறைஞ்சலாற் காளியம் புரியென
றழகிய வொருபேரிற்குக் குற்ற தனறியுங் காளித னெனுமோர்
புழையெயிற றுரக வேநதனும் காளி புரமெனும பேருமன துளதெ
னுழையதட் போலவை முனிவாகேட டிடபப வுறுதவச் சுநதனை கோப்பான்.

சுள்ளார் என்றது சௌத்திராந்திகன, வோகாசாரன், மாத்தியமிகன, வைபாடிகன எனனு கால்வகைப் பௌத்தாகளையும், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன எனனும் இருவகைச் சமணனையும் என்க ஐசாத்மவாதம, அகதநிருவாத்மம, ஆகாச, காலம், திகு, காரணத் பாவமு மிலலேயெனனும், குணியும் அவயவியும இலலேயென்னு கொள்ளலாகிய தெறியல லா தெறிகொண்டு, இடைத்தோனறி யுயிராகட திதமினமை செயதலின் குறுமபென்ன

தனனே நுகர்ந்தானை நரைதிரை பிணிசூடபுச் சாககாடனறிப புனனியு முள்ளளவும் போகமூடடிய பிறிதுநுகராமற றடுகரும தனமையுடைத்தாய,மறுமைபிற செனறுபெறும் அமுதத்தினும், நாயனா திருவாயமலாகதருளிய திருககவிதைகள பதினறுயிரமும பேய் யன்புடன பாராயணஞ செய்வாகை சூறறாகி, அழிதலா மாயேயவாய இகமுதநிரார்தத பலபோக விராகமுணடாகி, பெனறுமொருபடிதநாய நிறகுய பேரினபதத்தை யளிக்கும பெருமையாற சிறநதநதாதலின ''தெளளாரமுதக கவிஞர்'' எனற படடனர

தோனறி, எறிதது, போறறி எனனும விசேடசெசுகள பொழி எனனு முதனிலைபும், அது வினைத் தொகையாயச சிறுவன எனனும பெயராயுங கொளவு முடிநதது (நு)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

புலல ராய சமணபுலியா பொருநத வீகிக கு படறகுதது
கலலே புணையாக கலையேறிக கவாவாய புவலினர வாயகிழிநத
கொலலே றுகைகருங காமாரி குளிரபொறற கமலத தாளபபிசசுரு
சொலலே புணையாப பவககடலுங•கடநதோனை பாடக அதிதிதிபபாம

(இ ள்) புல்லா ஆய சமண் புலியா-அறிவீனராகிய சமண நீசர்கள், பொருநத வீகி கடல் புகுத்தும-பொருநதுமாறு கடடிச சமுத்திரத்தி லாழும்படிவிடட, கலலே புணை பா கையாகி - கல்லினையே தெபபமாகக கொண்டு அசசமுதநிரத்தை நீநதிக கை சேர்ந த தனறி, பவம் கடலும-பிறவியாகிய சமுத்திரத்தையும, கவாவு ஆய புளளின வாய கிழிதத-தனனைக் கவாகது கொளவதை யாராயாதவந்த குகூடதினது வாயைக கிழிதது கொன்ற, கொல ஏறு உகைகரும காமாரி கோபக் குறிபபினையுடைய நிருமாலாகிய இட பத்தை (வாகனமாககொண்டு) செலுத்துகினற சிவபெருமானது, குளிர பொன கமலம நாள் பழிச்சும் - குளிர்மையாகிய பொனபோனற தாமமைமலரையொதத திருவடிகளைத் துதிகரும், சோலலே புலியா கடநதோன - தேவாரததிருமெழிகளிலே தோணிபாகக கொண்டு நீநதி முத்திககரைசோநத திருநாவுகரசுநாயனாது, பாதம துதித்திடுவாம-திருவடிகளை (யாம்) வாழ்த்துவாம்

கல்லே தோணியாகக கருது கடலேயும, காமாரி தாளதுதிகளு சொலலே கலமாகப பிறவிப பெருங்கடலையும் நீநதி முத்திகரையேறிய நாளினமுதலவாது திருவடிகளை யாம துதிப்பாம் எனபது கருதது

பாயுடைசூழநத அமையினராய, மயிரபறிபபுண்ட தலியினராய, அத்தி நாத்தி யென்னு மந்திரோச்சாரண வாயினராய, சைவசித்தாநத உணமைகளையும், அதனைக கொண்டொழு கும மெய்யடியாரையும் கண்டகாலுங கேட்டக்காலும் கண்டுமூடடி, கேடடுமூட்டென றுழல் வாராய், பொயயொழுக்க மேலீட்டால உண்மையறிதறகு கொலையுஞ்சாறறும் குணத் தைக்கொண்டாராகலின ''புலலராய சமண்புலியர்'' எனறார. கடல - எனபதனை கள - தல எனப பிரித்துத் தோண்டபபட்டது எனறு பொருள கொள்ப கலலே, சொல்லே எனப பகுதிகளணுள்ள ஏகாரஙகள் பிரிநிலைப்பொருளில வநதன. ஆய புள - வினைத்தொகை.

கவர்வு-கைகைகொள்ளல "கொள்ளோமாக்க ரின்னது கவரும் என்றுமபோல. அதனை"கூறிய இளவி" எனபதனுற் கொள்க.

புள்ளின வாய் கிழித்ததாலதுமு—கண்ணன் ஆயர் பாடிச் சிறுவரோடும் ஆன்கன்று மேயத்துத் தாமனைத் தடாக மொன்றில் வருகிருப்ப, வடமதுரை யரசனை கஞ்சனேவ லால ஓசரன் குகருடமெனனும புளனுருக் கொணடு சென்ற வாயாற கௌவி விழுங் கினன விழுங்குவதறிந்த வாசுதேவன அப்புள்ளின வாயைக கிழித்துத் தலையிற் புடைத் துக கொன்றனனர். அதனை இந்நூலிம கண்ணனவதரித்த அத்தியாயத்தில-அ0-அக, செய் யுடகளானும், பாகவதபுராணம் தந்தடாசுரன் வதைப்படலம் "அகிரம மேவுமது சைக்கரச னேவக்-குருடமெய யாகியசு ரன்குறுக மாயோன-சகர மெடுத்ததகையி னுற றலை புடைப்ப-வககண மரணறியுயி மாண்டவுணன வீழ்ந்தான்" எனனுஞ் செயயுளானும அறிக கிழித்த கொல் எனபது சேசுகரிபாக கொணடு, கிழித்துகொனற எனினுமாம. கொல்-காரணத்தைக காரியமாக உபசரித்தது

திருமால நகுயலாமல், தருமகர்தி, அதிகாரகர்தியென வேறும் ஏறுண்மையால் "கிழித்த கொல் ஏறு" எனறுன அதனை உகைத்தமையாவதுமு—திரிபுரசுகாரகாலததில் எம்மைக கருவியாக கொணடனறே விறைவன புரமவை யழிகக்க போந்தா னென்று அகங்கரிதத தேவாகளி னரர்நானதை நீகருவான னுனறியமாத்திரையே அசசொடிக்கு விழத் திருமால இடபவருவேறாறு எம்பிரானைத் தாகி யவனு மறறுக, அதனையறிந்து எம் பிரானோதிருவினோயாட டெண்ணலிற றுங்கலாறறது சினிது தளாகது வீழ்ந்த திருமாலும மறறைய தேவாகளுங குறையிரகது நுங்கக,அதற் கருள கூடாது வாகனமாகும் வனமை கொடுத்து னுடியாக உகைத்தா னென்றது உபதேசகாண்டம் இனனும அதனை "கட கரியும் பரிமாவுந் தேருமுவம் தேறுதேசியிடபமுவந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்போ-நடமதிலக ளைலோனறுய ழுழலெரிந்த வகளாளி - யிடபமதாய்த் தாகினுன் திருமால் கான சாழலோ" எனனும திருவாசகத் திருவாகனாரும் தெளிக. காமாரி - வடதூன் முடிபு. மன்மதனை யழித்தவன எனபதுபொருள கமலம - அருபெயர பழிச்சல்-வழுத் துஞ லெனனுஞ் சொலலினது குறிபபுப பொருளில் வந்தது "பரவும பழிச்சும் வழுத் தின பொருள"என்றா தொல்காப்பியனுரும் பலக்கடலும எனறதன் உமமை இறைந்தது தழீஇய எச்சவுமமை "புண்ணியா வுனனடிகளே போறுனெறோன" எனறருளிய வாற் றுனே இறைவன திருவடியெயதி பெறறானாகலின "பவக்கடலுங் கடநதோன" என் றுன பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா-நிறைவனடி சேரா தார" எனறு திருக்குறளுஞ் செப்புமாறறிக. துதிசதிமிவாம - இமி, பருதிபபொருள்விகுதி. காவுக்கையினே காவாற் றுதித்தலே அவனருளே யடைதற்குச சிறநத்தாய உபாய மெனபதுதோனற "பாதந்துதித் திடுவாம்" எனறு கூறபபடடது

இச்செய்யுளின் கருத்தமைதறே "அறப்பெருஞ் செல்வி பாகந் தண்ணலுஞ்செழுத்தா லுஞ்சா-மறப்பெருஞ் செய்கை மாறு வுஞ்சக நிடலீல - நிறப்பெருங கடலும் யார்கு நீந்துதற் கரிய வேழு - பிறப்பெனுங கடலு நீந்த பிரானடி வணகக்கு செயவாம" என்று பரஞ்சோதி முனிவரும் பகாதல காண்க. (கூ)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

உரவுநீரத் திரைகடலின் மலரயனே நிலகனைத்து மூன்றி பூத்த
கரியமால வெணகேழ லுருவாயித் தனிமுதேடி யினனுங காண
முருகுலாம் தாமனைந்தாள சிவபபூரப புரமெரித்த மூறுவ லாணைப்
பரவைபாற் றூதேகப பணிந்தநா வலனமலா டூதாள டணிதல செயவாமடிரன்.

(இ-ள்.) புரம் எரித்த மூவிலைவேலை-மூப்புரங்களையும் எரித்த இளநகைப்பிறையுடைய சிவபெருமானே, உரவு நீர் திரை கடலின் மலர் அயனுடு உலகு அனைத்தும்-வலியநீரொடு அலைகள் செறிந்துள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தே தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனையும் உலக மூழுவதையும், உந்தி பூத்த கரிய மால்-திருநாபியினின்றும் தோற்றுவித்த கருநிறமுடைய திருமால், வெண் கேழல் உரு ஆகி தனி தேடி-வெள்ளை நிறமுடைய வராகவடிவெடுத்துத் தனித்துப் பாதலங் கீண்டி தேடியும், இனனும் காணா முருகு உலாவும் தாமரை தாள் சிவப்பு ஊர - இதுகாறும் அறியப்படாத வாசனை பரந்த தாமரைமலர் போன்ற மென்மையாகிய திருவடிகள் கன்றிச் சிவப்பு நிறங் கொள்ள, பரவை பால் தூது ஏக பணித்த காவலன் மலர் தாள் - பரவையாரிடத்துத் தூதாகப் போய்வரத் தேவாரத் திருப்பதிகந் தானே விதித்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாது பூவினையொத்த பாதங்களை,பணிதல் செயவாம்-(யாம்) வணங்குவாம்

அயன-பிறத்தலில்லாதவன், அஃதுடசாரமாம் கடல் என்பது கைம்மிதிகப் பிரளய சலத்தினை. அதில் அயனோடு உலகினைதையுந் தோற்றுவித்தமையை இதனாலில் பிரம விட்டுணுகளுக்குச் சிவனருளானறி வரங்கொடுத்த அதிசயாயத்தினை காண்க. "கரியமால் வெண்கேழல உருவாகி" இதனுள் கருமை எனறும், வெண்மை என்றும் வந்தமையால் முரணலங்காரம். எனனை? "பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின்-முரணக் கூறுதன் முரணென மொழிப" எனறா வீரசோழியத் தாகலின பெருமை, மயக்கம், விருப்பம் எனப பொருள படும மால எனறுஞ்சொல் ஆகுபெயராய், அவற்றை யுடையவனமேனினறது காண எனனும எதிர்மறைப பெயரெசசம தாள் என்னும் பெயர் கொண்டது உலாம எனபது "செய்யுமெ னெச்சவீற றுயிரெமெய் தோறலும்" என்ற நன் னூல் விதிபடி உயிரமெய கெட்டு நினறது தாமரை-ஆகுபெயா பணிதலசெய்வாம்-இதனுன் செய் எனபது துணிவினை

பன்றி,தானறேழ யடைதற குரிய சடைக்காட்டினை காடானது, அன்னம் தேடுதற்குரிய பாதகமலத்தைத் தேடியமையாற காணுதாயிறறு மலர்போனற மெனமையாகிய தாள் வன்மைபபூணிற பட்டமையினறு சிவப பூரத தெனக முறுவல - வீரத்தெழுகத வெகுளி நகை. இதனை எள்ளனகையி னடக்குவா பாரத்துவாசியாசிரியர் காவலன-திருநாவலூரி லவதரித்தவன், காவிலவல்லவன் இறைவனைத் தூதாகச சிவபபூரப பணித்த காவின வன்மையன் என்றதனு குறிப்பு தூதாவது ஒருவருழை பொருவாது மாறறுகொண்டு தக வுனாக்குந தனமை அது தலை, இடை, கடையென மூனறு மெனப வடனூலார் "அவற றுள், ஒதலுன் தூது மூயற்கதோ மேன " என்ற அகத்தினையியல் விதிபடி தூதுசெல் லோன் உயர்வுடைத் தோழனுகலின,காவலனும் பரவைதன புலவி தீர்ப்பான் கழுதகண் படுக்கும் பானனிரவினிற றனிபபோக விறைவனைப் பணித்தமையால் தமபிரான றேழன ஆனனெனக. அதனை யிவவடிகளருளுமாறறு னறிக.

திருவாரூர் தேவாரம் (ஏழாந்திருமுறை)

ஏழிசையா யிசைப்பயனு யினனமுதா பெனனுடைய
தோழனுமா யானசெயயுந் தூரிசுகளுக் குடனுகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தக் தாணடானே மதியிலலா
வேழையேன் பிரிகதிருகதே னென்னுரு நிறைவணியே (எ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

உளைத்தற் கரிய முதுக்குறைவி னூமை பேச வுளைபுகன்று
நிளைத்தேம் றெதிர்ந்த சாகுகியாபுன சமயக குழுமபி னிலெறிது

வளைத்தோள் வழுதி தனைவிடுப்ப வையை யழைத்து மணிமன்றிற்
பரத்தா டமாநத வாத்வூர பரமன பாதம வணங்குவாம்.

(இ ள்) வளை தோள் வழுதி தனை விடுப்ப வையை அழைத்து-மலையையொத்த புயங் களையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியன தம்மை மந்திரித்தொழிலினின்றும் விடுக்கும்படி வையை யாற்றை யழைப்பித்தலும், ஈசமை முதுகுருவினை உணர்த்தற்கு அரிய பேச-ஈசமைப் பெண்ணனது பேரறிவோடுஞ் சொலலுதற கரியனவாய பொருள்களைச் சொல லும்படி, உரை புகன்று-விளவுரைகளை மொழிந்தும, நிரைத்து ஏறறு எதிர்நத சாகையர்-கூடடங்கொண் டெதிர்த்து வாதித்த புத்தரது, புனசமயம் குறுமபின் நிலை எறிந்து-இழிந்த மதமாகிய பகைநிலையை அறுதலும, மணி மனறில பரத்தூடு அமர்ந்த வாதவூர பர மன்-அழகிய கனகசபையினகண பரவெளியிம கலநத திருவாதவூரடிகளது,பாதம் பழிச்சு வாம்-திருவடிகளை (யாம) துதிபபாம.

அமைச்சியலினின்று நீக்குக காரணமாக வையையாற்றை யழைபபித்தது, ஈசமைப பெண் பேரறிவோடு பேச விளவுரை பகர்ந்தும, புத்தரை வாதில வெனறும, கனகசபை யிற் சென்று சுத்தசிவத்தோ டிரணடறக் கலநத மாணிககவாசக சுவாமிகளது திருவடி களை யாம் துதிபபாம் எனபது கருத்து.

ஈசமை - அதனையுடைய பெணமேல நின்றது அவள சோழராசன மகளாம அரிய-வினையாலணியும பெயர் புதத கேடட விளகக் கெலலாம அவளுமைப பெணணையே உத்தரங் கூற விதித்தார் எனபான "ஈசமை பேச வுரைபுகன்று" எனறான. அதனை" "பற்றி நன்குண ராத பூந்தா பகிநத தர்க மதநகெலாந-கற்ற நிந்தவா போல மன்னிய கன்னி ழாளுணை கூறினுண-மறறு மங்கையா சாழ லாமவினை யாட லாக மழிசையா-லுறற துன்பொரு டன்னை வசக மாக வுண்மைய ரோதினார" எனனும் திருவாதவூரடிகள்புரா ணச் செய்யுளாலு மறிக சாக்கியா-நாலவகைப பௌத்தா அவர்கள சமயகுருமுமி னிலை களையும், அவை யெறியப் படுதலையும ஷே புராணத்துப் புத்தரைவாதில வென்ற சருகதத துமம், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துங் காணக சிவபதத்தர்களாய திரிபுரத தசராகளை மறுமதத்தவர்களாகவி யழிபபிக்க நினைநத லிடமெனுமூர்தநி யானவா குருவேடமை கொண்டு நாரதரைச் சீடராகவி, பொயம்மைகள் பொதிந்த பிடகாகமததை வருசமாக உபதேசித்துப் பரவச் செய்த சமயம ஆகலின, "புனசமயம" எனனு புகலபபட்டது. பிரமாணம வரு மாறு:—

ஞானவரண விளக்கம்

இப்படி யிறைவா தம்பா லெயதிய வரகை களாலே
மூப்புரத் துள்ளோ ரெலலா மூவல கழிகரு மாறறுய
நடபதல குறித்துங கண்ணன சாகதுகா ரதநதம மோடுஞ்
செபபிய மதநக ணுனகூ நீகதிட வுரைதத வாறே

தனை விடுபப-எனறதற்குத் தண்டத தொழிலி னின்றும் விடுவிக்க என்பது மொனறு திருவாத வூரடிகள் தம்மை விடுவிகருங காரணத்தா னனறி, தாம் புத்தரது சமயகருமும்பி னிலை யெறிந்து, சைவசமய உண்மையைத் தாபித்தது போலப் பிற்காலத்துந் திருவேடடுச சமணமதக் குறும்பெறிந்து, தாபித்தற கேதுவாய் நிற்கும் காரணத்தாலும அழைப் பித்தமை தோனற "வையை அழைத்து" எனறான். விடுப்ப, அழைத்து எனபவற்றில் பிற வினைவிருதிகள் தொக்கு நின்றன வையை யாற்றின் பெருமையை "கார்க்கடலொலியில... உலகுபுரக நூட்டி மூயர்பே சொழுக்கத்துப்-புலவர்காலிற் பொருத்திய பூங்கொடி-வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" எனப் புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதையிற் புகலப்படுதல காண்க. பரத்தூடி அமர்தலாவது-சுத்தசிவத்தோடி இரண்டறக் கலத்தல.புகன்று, எறிநது,

அழைத்து என்னும் வினையெச்சமும், அடைந்த எனப்தன முதலில் வினை கொள்ள, அது பரமன் என்னும் பெயர் கொண்டது (அ)

ஆசிரியர்.

பாழியங் குடிமிப பொலங்கிரி குழைத்துப படிந்தபினை பாயிருள் பெரிந்து
காழபழுத தொழுகு மெமமனக கருங்கல குழைத்தும்ம கருணீர ஆட்டி
யாழ்கடம் பிறவித தனைபபூற் றழுதா தடிமலைப பூனையளித்த ஞானட
சூழ்சுடா ஞானத திருவுரு வமைந்த சுவாமிதே வனபதம பணிவாம.

(இ-ள்.) பாழி அம் குடிமி பொலம கிரி குழைத்து படிந்தபின-வலிய அழகாகிய சிகரங்களை புடைய மேருமல்லை வேரத்துப பழகிய பினபு, பாய இருள் செறிந்து காழ பழுத்து ஒழுகும - பரந்த மலவிருள ஆடாதலால வைரமுறிந்தது விளஙகும, எம் மனக கருங்கல குழைத்து-எமது மனமெனனும் பெரிய கலலை யிளகச செயது, அருள் கருணை நீர ஆட்டி-தமமால அளிக்கபடுகினற அருளவெள்ளதுள் மூழகுவித்து, துன்பம் பிறவி அம் கடல உறறு அழுந்தாது-துனபஙகள மிகக பிறபபெனனும ஆழ்ந்த சமுத்திரத்திற படிந்து மூழகாவணணம, மலா அடி பூணை அளித்து ஆண்ட - பூவினை யொதத திருவடி யாகிய தெபபதனதை யீதது காததருளிய, சுடா சூழ ஞானம திரு உரு அமைந்த சுவாமி தேவன - ஒளிகலிந்த சிவஞானமே ஓர திருவடிவாகக கொண டெழுநதருளிய சுவாமி தேவன என்னும் இயறபெயர வாயந்த அசாரியரது, பதம பணிவாம் பாதஙகளை (யாம) வணஙகுவாம்

மேருமலையானது, உலகம நிலை பெற வனமையாக அதனடியில் நாட்டப் பட்டதாத லின் பாழி எனறதறகு வலிமை எனப் பொருளகொளளப படடது சிந்தாமணியில் "பாழி கமபடை" எனறதறகு நசசினாககினியரும இஙஙனமாத்தல காண்க "உச்சிவாயத் திடி மேகலே யினிதபல ஏகர மலஞ்ச" எனற புராணபபடி மலசிகரஙகொளளலினபருத்த எனினுமாம பொன எனனும் பெயர ஈறறு னகரம கெடடு, ஙகர மகாரக் தோனறப் பெறறு வருமொழிக கினமாயந திரிந்து, பொலம - என நினறது, "பொனனென கிளவி யீறுகெட முறையின-முனனாத் தோனறுமை லகார மகாரஞ்-செயயுண மருஙகிற ரெடரிய லான" எனற தொல்காப்பிய விதியா னெனக வனமையான ஒனமைச செயது முடிக்க பழகமக வேணடுமாகலின, பொலம கிரியைக குழைத்தது பழுத்து, அதனினும் வலிய கருஙகன் மனததைக கனைதநான் எனறபடி அதனை "தெவவரை மெயயெரி காய்நிலை யாண டெனனே யாணடுகொணட-செவவரை மேனியன" எனத திருக்கோவையாரினும், "மேருவுக தனுவாக வளிய வில்லேபோ பாழான வெண்மனங குலியவொரு தஙகிரம் பண்ணுவ தனகருமையோ" எனத தாயுமானசுவாமிகள் பாடலினும், "நெஞசக கனகல்லு நெகிழகதருக" எனக கந்தரனுபூதி யினுக கூறினமை காணக தனகுலத்தாரையுஞ் சேர்த்து "ஏம" எனப பனமையாகக கூறினுன பின-காலடபொருளில வகத விடைச்சொல பிறவித் துன்பமாவது-தனனைப பறறி வருவனவும, பிறவுயிராகிய பறறி வருவனவும,தெய்வததைப பற்றி வருவனவும ஆகிய மூவகைத் துன்பஙகளுமாம.இதனால "மானைக் காட்டி மானபிடிப்பவரபோன-மானுடவடிவாய் வநதனக தெண்ணீர்-மீனது போல விழியுறநோக்கி - யானதோ கமடம் போலகத் துன்னிப்-பறவைபோலப் பரிசஞ்செய்து-நிற மிகு மூன்றுற றெளிவுரை பகாகது-பக்குவத தடைவே பாலித்தருணீ-புகுகிட வேண்டிப் போந்ததென நிசைத்தான" எனத் திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் கூறியபோல, ஆசாரியன் சட்சுதீகையினால மனத்தை வளைதது மாசுபோக்கித் திருவடித்தீக்கையினால அருளபபெரிம் தமை பெறப்பட்டது. (கூ)

சிறப்புப் பாயிரம்

கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக கடவுணமோட் டாமையெம் பெருமான், வடமொழி தொகுத்த தெயவமாக கதையை வடித்தசெந் தமிழினும் செய்தான, பமிமதஞ் செருககிப பாகுடல பிளந்து படாசிறை மழலை வண் டோசசு, மடிசினக் களிற்று மானவேல் வழுதி யடலதி வீரபூ பதியே.

(இ-ள்) பமிமதம் செருககி பாகு டல பிளந்து - சுரக்கின்ற மதத்தினுலே தருக் குற்றுத் தன்னைக் கடாவும் பாகனது உடலையுங கிழித்து,படர் சிறை மழலை வண்டு ஒச்சும் அடி சினம் களிறு-பரந்த சிறகையுடைய மழலைச் சொறகள் போல ஒலிகினிற வண்டு களோ யோட்டிய கொலைச் சினமுடைய யானைச் சேனையையும், மான வேல அடல பூபதி அதிவீரவழுதி-பெருமைமதங்கிய வேறபடையினையும வெறறிப பாட்டினையு முடைய பூமிக கதிபனுகிய அதிவீர ராமபாணடியன எனபவன், கடல அகம் முழுதும பொதிந்த பேழ் வயிறு எம கடவுள மோடு ஆமைப் பெருமான-சமுத்திரத்தி னிடம முழுவதையும் அடக் கிய பெரியவயிறறினையுடைய எகுகடவுளாய உயாவுடைய கூர்மப பிரான, வடமொழி தொகுத்த தெய்வம மா கதையை வடமொழியிற றெருந்துரைத்த தெயவத்தனமையுள்ள சிறந்த சரிதகுகளவாய்ந்த இபபுராணத்தை, வடித்த செந்தமிழினுல செயதான-தெள்ளிய செந்தமிழ்ப் பாகளால செய்தான.

அதிவீரராம பாண்டிய மகாராசன், வடமொழியில் விட்டினுவகிய கூமத்தினுற் சொல்லபபட்ட கூமபுராணத்தைச் செந்தமிழ் யாபபிற றெளிவுறச் செய்தான எனபது கருத்து.

"மூனேபுகு சேவகன் மூனிந்தாப் பதுபோற்-கசடறக் கற்ற கல்வி யாற்றலாற், றன னோப் புகழதலுக நகும்மபுல வோகளே" எனறபடி, இது ஆசிரியன றன்னைப் பிறனபோ லும் ஈாத்தி கூறியதாம. இங்ஙனமே வைடத முதலிய நூலகளினுங கூறினமை காணக. இீது வடமொழியார் வழகனறி, தெனமொழியினுக் தேவாசம், திருவாசகம, சிவஞான போதம், திருவுந்தியார, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம, பதினெண்கீழ்க கணக்கு, பிரயோக விவேகம், இவாகரம முதலிய நூலாரும ஆண்ட வழகளாலானும், ஆசிரியனும் இறை மாட்சி யுடையனுப், கலவி கேளவி யறிவுறீஇக குற்றம கடிகது, பெரியோரைத் துணைக் கொண்டு, வெருவரா வினைசெயயுஞ் செமகோன மனன ஞலானுந் தானறற் புகுத்தல் தருதியாய் மிடைபடாதெனக மறறைய யாமைவடிவங்கள் போலாது, பாற்கடலின் ஆழம் அகலங்களுக்குந் தகக வயிறு வாயதத வடிவமுள்ள கூமம் என்பான "கடலக முழுதும் பொதிந்த பேழ்வயிறறுக் கடவுண் மோட்டாமை" எனறும், தன்குலத்திற் கண்ணனு யவ தரித்த சிறப்பின காரணததானே "எமபெருமான" எனறுங கூறினுன முழுதும் - என் பது எஞ்சாப்பொருடடி "முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருடே" எனறும் தொல் காப்பியனர் ஆகலின. "கதையெனக கருதல் செயயான மெய்யெனத் தானுங கொண் டான" எனறமையானும, வழகினுளளுளும "இது ஒரு கதை" யென்ப ஆகலானும், கதை எனவே பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக கூறுவது எனப்படலான, அதனை மறுப்பான "தெய்வமாக்கதை"எனறு விசேடித்தான. "யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே" என்று இனியவைநாற்பதிற் கூறியபடி, ஈாற் சேனைகளுள் மதத்தாற் கதஞ் சிறந்து தானும் போர்செய்யும் வனமையானும், விலஙகினுள் கைம்மா வாகலானும், களிறு சிறந்த தாகலின்"பமிமதஞ் செருககிப் பாகுடல் பிளந்து படர்சிறை மழலைவண் டோச்சு-மடிசினக் களிறு"என்றும், "வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற"என்று உழிஞையினும், "மாஞர்ச் சுட்டிய வான்மஞ் கலமும்" எனறு பாடாண்டிணையினுங் கூறிய வாளினை வாகைத் திணை யிற் கூறுது, "பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னுஞ்" என்று வேலிற்கே வாகை கூறியதை

காவற் றெழில் பூண்ட மாயோ னேமபடையும போலாது அழித்தற்கு றெழிலோர்க்கே யுரித்தாய மூக்கட் கடவுளும் முருக காதலுங கூறறத்தேவனும் ஏகதி வெறறி பெறுதறகுச் சிறந்த தென்பது பறறி யெனப புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், எணமும் வேலினே வியக்து "மானலேல் வழுதி" என்றுங கூறினுன "நீரோகதி கெயமிதாது நிணம் வாய்ப்பில் ஈயழல்விம்மிப்-போரோகதிப பூவணிந்து புலவு நாறும புகழ்வேலோன" என முத்தியிலம்பகத்துங் கூறினமை காண்க. செந்தமிழ செவலியதமிழ வடித்த செநதமிழினுற செய்தான் எனவே, இது மொழிபெயாத்த வகைததாய வழிதாலெனப படும எனனே? "தொகுத்தல விரித்த றெகைவிரி மொழிபெயாத் ததாபபட யாததலோ டனேமர பினவே" என்றார் தொல்காப்பியனார் ஆகலின்.

கடவுள் வாழ்த்து-முறறிறறு.

பதிகம்.

பிரதிக மென்பது பதிகம என நினறது பதிகம் எனினும, பாயிரம எனினும் ஒக்கும் "பாயிர நாகதி பதிக மெனப" எனனார் பிரயோக விவேகத்நாரும் அஃதாவது நூலின் வரலாறுரைத்தல எகதூலுரைபபினும் அகதூறகுப் பாயிர மூரைத்துரைக்க என பது இலகக்ணம் நூல கேடகினறுன வரலாறு கேடகிற் கொழுச்சென்றவழித் துனனுசியினிது செலலுமாறு போல ஆநூல இனிது விளகுமாகலான எனக எனனே? "பருப் பொருட் டாகிய பாயிரங் கேடடாககு-நுண்பொருட் டாகிய நூலினிது விளகும்" எனறலின் கேளாகக்கால் குனறின மூடடிய குரீஇப் போலவும, குறிச்சிபுக்க மான்போலவுங் கேடபான இடர்ப்படுமாகலின, தலையமைந்த யானைகு வினையமைந்த பாகனபோலவும, அளபடரிய ஆகாயததிறகு விளகமமைந்த சுடர்கள்போலவும் இனறியமையாச் சிறபபிற றெனறு நச்சினாக்கினிய ருரைத்தலின, ாண்டி இவணுக கூறினுன எனக.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

சீர்கெழு மாய னேதுரு சிறப்புடைக் காதை கேளா
வோருலாய்க கிடநத திணடோ ளிருதிரத் துயரம்ம னெனனுமம
பாரபுகழ்ந் தினிதி னேதத்தும பஞ்சவா குலத்திற் றோனறுமம
வேரியந தொடையன மாரபன வீடடினப மடைந்த வாறுமம.

(இ-ள்.) பார் புகழ்ந்து இனிதின் ஏத்தும் பஞ்சவர் குலத்தில தோன்றும் - உலகத் தாரால் புகழ் சொல்லி ாைனகு அதிககப்படுகினைற பாண்டியா மரபிற பிறநத, ஏர் ஞாலம் கிடந்த திண் தோள இருதிரத்துயரம்மன் என்னும-அழகு குடியிருகக பெற்ற வலிய புயங் களையுடைய இருதிரத்துயரம்மன எனனும பெயராக கொண்ட, வேரி அம் தொடையல் மார்பன்-வாசனையாற சிறநத வேப்பமாலையைத் தரித்த மார்பினருகிய அரசருனவன, சீர் கெழு மாயன ஓதும் சிறப்பு உடை காதை கேளா-திருவை மருவிய(கூர்மமாகிய)விட்டுணு வினுற் சொல்லபபட்ட இப்புராணத்தைக் கேட்டறிநது, வீடு இன்பம் அடைந்த ஆறும்-முத்தியின்பத்தைப் பெறறபடியும் என்க.

இப்பதிகத்தின் முதல் தொடங்கி யீறுவரையு முள்ள கவிகள் குளக மெனப்படும். என்னை? "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும். " எனறு தண்டி யலங்காரத்திற் கூறலான். ஸ்ரீ என்னும் வடமொழி, தமிழில சீ எனவும், சீர் எனவும் வருதலிற் சீர் என பதற்குத் திரு என்றும். கெழு என்பது "லனெவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமு - னும்முன

கெழுவு முளப்படப் பிறவு-மன்ன மரபின் வழியிடைத் தோன்றிச்-செய்யுட் டொடர்வயின் மெய பெற நிலையும்-வேற்றுமை குறித்த பொருளவயி னுன. '' எனலுக் தொல்காப்பிய விதிபபடி, கான்கெழுநாடு - என்ருற் போல புள்ளியீறுவழிவந்த சாரியைச் சொல்லாம். சாரியையாவது சொல தொடர்ந்து செலலு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக் கோடாகச் சிறிது பொருள் பயக்தும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள், இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நினறது பொருந்துதல என்று பொருள்படும் ''மூடி கெழு வேந்தர்'' என்ரு இளங் கோவடிகளரும் சிறபபுடைமையாவது செய்யுளுறுப்பு மூபபத்துகாளகும் வாய்க்து, முத னூலொடு மாறுகோடாமே மெல்லென்ற சொலலான அறம், பொருள், இன்பம், வீடென் னும் விழுமியபொருள் பயத்தலுடைமையாம் காதை - கதையையுடையது, காப்பியம. இதனை அடியார்க்நல்லார் உரைபபாயிரத்துள அறிக. களோ உடன்பாடு வினையெச் சம். அது அடைந்த எனபதன முதனிலேவினை கொணடது இநதிரந்துயம்மன பூமாதும், கலேமாதும், சயமாதுமு, புகழ்மாதுமு குடிகொண டிருகபப பெறற சூரிசில என்பன தோளினேயும், மார்பத்தையும வியஙதான எனக பாடபாகபபடுவது, பருமையையுடை யது, பூமி அது இடவாகு பெயராய மகளேயுணாத்திறறு ஆதும எனபதற்குச் சீவக சிந்தாமணிப பதிகத்தில், படியும எனறுரைத்தார நச்சினர்க்கினியர். (க)

வளிதட வரினும பாடி மகதியாழ முனிவ னேடுங்
தளிமதுப பிலிமறு மெனபூ தருகிழ லரசன கேடப
வளியுடன கூட முனன மைறநதிடும வருண நானகின
தெளிவுறு மொழுகக ஞானகாச சிரமமுங தெரிதத வாறுமு.

(இ ள்) வளி தடவரினும பாடிம மகதியாழ முனிவனேடும-காறறினியக்கம்படினும் பாடுகினற மகதிஎன்னும பெயரவாயந்த வீணைகிறைவனுகிய நாரதமுனியோடும்,மது தளி பிலிறறும மெல பூ தரு நிழல அரசன கேடப தேனுளிகளேச சிந்துகினற மெலலிய மலர் களேயுடைய பஞ்சரூவினீழலில வீறறிருகபு தேவராசனுகிய இநதிரனுக கேட்க, கூர் மம அளியுடன முன அறைநதிடும-சுபாமஎாகிய விட்டுணுவினுல் அளபுடனே முறகாலத் துச சொலலப படட, நானகு வருணம ஆசிரமத்தின தெளிவு உறும ஒழுக்கும - நால் வகைபபட்ட வருணசிரமஙகளின தெளிவு பொருநிய ஒழுகைகத்தினேயும, நானகு ஆச சிரமமும தெரிதத ஆதும-காலவகை யாசசிரம முறையினேயும அறிவிததபடியும.

தடவரினும்-இதில, வா-தணவினே ''காரதன் வீணையி னயந்தெரி பாடலும்'' என ரூ சிலப்பதிகாரத்தும் பஞ்சதருக்களாவன-சுகதானம், அரிசுகதானம, மந்தாரம், பாரி சாதம்,கறபகம என்பன ஓடி-எணணுப பொருளது முனனம-இதில,அம சாரியை. காலப் பொருட்டு நாலவகை வருணமாவது-பிரம, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரசாதிகளாம் ஆச் சிரமம-நிலே அவையாவன?—பிரமசரியம், இருகத்தம, வானபபிரத்தம், சநயாசம் என பனவாம. கூமம-சு-பூமியில, ஊம - வேகமாயச்சரிபபது, ஆமை இது விடடுணுவின தசாவதாரத்துள இரணடாம அவதாரம். (உ)

எள்ளருஞ சிறபபு வாயந்த வியல்பிர கிருதித தோற்றம்
தெளளிதி னுரைதத வாறுங தேனறுளி மாரி சிநதும
வள்ளவாய்க கமலப புதநேட் டினிதினின் வகுத்த காலம்
பளளநீ ருலகம யாவு மறிநதிடப பகாநத வாறுமு.

(இ-ன்) எள் அரு சிறப்பு வாய்ந்த இயல் பிரகிருதி தோற்றம்-இகழ்தலில்லாத சிறப் புப் பொருந்திய தன்மையையுடைய பிரகிருதியினது தோறறத்தை,தெள்ளிதின் உரைத்த ஆறும்-தெளிவாகச் சொல்லியபடியும், நேம் துளி மாரி சிந்தும் வள்ளம் வாய் கமலப் புத்

தேள் கு இனிதின் வகுத்த காலம-தேனமுளி மழையைப் பொழிகின்ற கிணைணம்போனற வாயினையுடைய தாமரைமலராசனருடைய பிரமமருகு நயமாக விதித்த ஆயு-கால ளவையை, பள்ளம நீர் உலகம யாவும் அறிந்திட பகாந்த ஆறுமம-ஆழமாகிய மீனகிகொண்ட சமூத்திரத்தாற சூழபட்ட உலகத்தவாகள எலலாம் அறியமாறு சொறபமடியு.

பிரிருதி என்பது தமிழிற பருதி எனறு கூறும, பிரிருதி மாயை எனறு பொருள் இனிதினின-இன் - சாரியை உலகம் எனறதது பலபொருளு ஒருசொல லாகலின, ரண்டு உயர்ந்தோனை யுணாதிறறு, உலகம அவனையே கண்ணுக வுடைமையின எனனே? "வழுக கெனப் படிவ துயாருநோர் மேறறே-நிகழ்சசி யாகை டாகலான " எனறு நோல்காப் பியம் விதித்தலின இடி பருதிபபொருள விருதி (கூ)

தூறுமயிர்க் குறுந்தா_செங்கட மிணிகதி நிலவு காலுமம
பிறைநிக ரெயிற்றுப பேழவாய்ப பிறங்கொளி வரைக கடபம
பறைவுற வறைந்த வாறும பலவகை த தோறறுத் தோடிருந
செறிதமோ குணசசி ருடடி றிபபா_ வுனை,ந்த வாறுமம.

(இ-ள்) தூறு மயிர் குறு தாள்-நெருங்கிய உரோமகளையுடைய நுறுகிய காலகளை யும், செகுகண-சிவந்த கணகளையும, தூணி கதி நிலவு காலும பிறை யெயிறு - கூறுபடட கிரணஙகளாகிய சுருநிகையை யீசுகினற பிறையைபொநத பறகளையு,பேழ வாய-பெரிய வாயினையு மூடை நதாய, பிறகு ஒலி வரைக கபம பறைவு உற அறைநத ஆறும விளங் கிய சுவேதவராக கறபநதின மனமையைத நெரிநு பொருந்த சொறறபடியும, பலவகை தோறறம ஒடும-பலகைத நோறறமும, செறி தமோகுண சிருடடி சிறபபுடன உளைந்த ஆறும-பொருந்திய தமோகுண சிருடடியுஞ் சிறபபோடு செபபிய படியும

அத்து - சாரியை குறுந்தாள் - வலித்தல விகாரம பிறகுகல - விளகுதல் ஒளி வெண்மை பறைதல சொலலுதல, தெரிதல நமோகுணம - தாமதகுணம நிலை என பது "சூறிய னிறுசெ ரினகெட வுகர-மறிய வருதல செயபு ருளளே " எனற உரிச் மயங்கியற் சூநதிரடடடி நிலவு என நினறது. (ஙு)

நண்ணறுங துளவி னேறறுங நாமரை பொருட்டின மேய
விண்ணவனு முலகம போறற விழைவொடு வாதமை முனனங்
கணணுந லீநத வாறறு காலனைக காலாற செற்ற
வண்ணலன பொழுக வடட மூரதியா யமாநத வாறுமம.

(இ-ள்) முன-முறறகாலதது, தண நறு துளவினேறறும் நாமரை பொருட்டில மேய விண்ணவனும விழைவு ஒடு போறற-ருளினாத நறிய துழாய்மாலையை யணிந்த விட்டுணு வும நாமரைமலரி னடிவிலிருகரும பிரமனும் அனபோடு துதிகக, கண் நதல் வரதனை ாந்த ஆறும-நெற்றிககண்ணியுடைய சிவபெருமான அவாகரு வரஙகளைக கொடி நருளிப படியும, காலனை காலின செறற அணணல - யடனைத திருவடியா லுதைந் தொறுத்த பெருமான, அனபு ஒழுக அட்டமூரத்தி ஆய அமாநத ஆறும-அனபு பெருக அட்டமூரத்தி யாகி யிருந்த படியும்.

அம்-தான - சாரியைகள் துளவினன் எனறது ஓகாரமாய்த் திரிநதது, "ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே-யாயிட னறிதல் செய்பு ளுள்ளே " என்ற தோல்காப்பிய விதியா னெனக. காலனை-காலத்தை முடிவுசெய்பவன அணணல்-பெருமை, அதையுடை யவனுக்கு ஆகுபெயர் அட்டமூரத்தத்தை "எடடி மூரதியாய நினறிய லுகதொழி-லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனி-யெட்டி மூரதியு மெம்மிறை யெம்மூளே-யெட்டுமூர்த்

தியு மெம்மு ளொடுங்குமே." *எனற* **தேவாரத் திருப்பதிகத்தானும்,** "*நிலநீர் நெருப் புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்-புலனுய மைந்தனே டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின லுன்*" *என்றருளிய* **திருவாசகத்** *திருவாகசனுமறிக.* (டு)

பொற்பிதி ரணிந்து வீங்கும புணர்முலே யமுதத் தீஞ்சொற்
கற்பகக் கொமபர் போலுங கௌரியைத் தவங்க ளாற்றி
யற்பொடு மிமய வேந்த னரிதினிற் பயந்த வாறும
வெற்பிளங் கொடியை யீசன விழைவுட னவேட்ட வாறும்.

(இ-ள்) இமய வேந்தன் அன்பு ஒடும் தவங்கள் ஆற்றி-இமயமலையரசன் அன்புடனே தவங்களைச் செயது, பொன் பிதிர அணிந்து வீகுகும் புணர் மூலை-பொன்போன்ற தேம லைக்கொண்டு பூரித்த நெருங்கிய தனகுகளையும்,அமுதம் நீம் சொல்-அமிர்தத்தினே யொத்த தித்திப்பாகிய மொழிகளையுமுடைய, கற்பகம் கொமபர் போலும் கௌரியை அரிதின் பயந்த ஆறும்-கற்பகதருவின இளங்கொம்பு போலும் வடிவமைந்த உமாதேவியாளைப் புதல்வியாக அருமையுறப பெற்ற படியும், ஈசன வெறபு இளங் கொடியை விழைவு உடன் வேட்ட ஆறுமை சிவபிரான் மலையினகணுள்ள இளமைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பார்வதி தேவியாளை அனபுடன் திருமணஞ் செய்தருளியபடியும்.

இன-சாரியை அன்பு-வலித்தல் விகாரம் "போகமும் பொருஞ மீன்ற புணர் முலேத் தடங்கள்" என்றார பிறரும். உலகிலிலலாத மிகக சுவையும் உறுதியுங் கொடுத்தலின் "அமுத தத் தீஞ்சொல" என்றும, பூவுறுப்புற்று வாடாது எனறு மொருபடித்தாயபு போகமூட்டும் பொற்பினளாகலின "கறபகக் கொம்பர் போலுங கௌரி" என்றும், உயாந்தெழுந்த தோட் குனறிய படாகது சூழைக்குந் தனமையால "இளங்கொடி" எனறுங் கூறினுன். கொம்பா-போலி. இமயம்-இம-பனி, ஐம்-தோறறுதல், பனியுடைமைபற்குக் காரணமாகிய மலே. மலேத்தெய்வமாகலின் "வேந்தன" எனறுன உலகமெலாம் பெற்ற கன்னியைப் பெற்றவற் றெருவன மகளாப் பெறுதல் அருமை என்பது தோனற "அரிதினின்" என்று கூறப்பட்டது. (சு)

பிருகுவை முதலா வுள்ள முனிவரா பிறந்த வாறு
மருவுமீ ராகது மனனாக் கொருதகியவ வயிறறிற மேனற
வரிதுணா தககன றனனே யரனமுனிந் துரைத்த வாறும
வெருவுற வனனெனை வேள்வி வீரனமுன னழிந்த வாறுமை.

(இ-ள்) பிருகுவை முதல் ஆக உள்ள முனிவரர் பிறந்த ஆறும்-பிருகுமுனிவனை முதலாகவுள்ள முனிசிரேட்டர்கள் தோன்றிய படியும்,ஈராகது மனனாகு மருவும அ ஒருத்தி வயிற்றில்-பிரசேதக்ச முதலாய அரசாபதினமையுஞ் சோந்த அந்த மாரிடை யென்னும் பெண்ணெருத்தியின வயிற்றில, அரிது உணர் தககனே தோனற அரன் முனிகது உரைத்த ஆறும்-பொயப பொருளே யறிகத தகனேப பிறக்குமாறு சாபஞ சொல்லியருளியபடியும், வீரன் அன்னேன் வெருவு உற வேள்வி அழிதத ஆறுமை-வீரபத்திரககடவுள் அத்தகனனும் பயபபட அவனது யாகத்தை யழித்த படியும்.

இச்சரித விரிவுகளே யெல்லாம் அவ்வவ் வத்தியாயங்களிற் காண்க. முனிவரர் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முனிவர்-தருமங்களே யறிந்தவர்,இறைவனே மனனஞ் செய்பவர். வரர்-சிரேட்டர் எனகது-இரண்டாறபெருகிய ஐந்து என மத்தியபத லோபனுகவும், பத்து என வெருவிரீஇப் பொருளாகவும் விரிக்க. மனனர்கு-உருபுமயகம். "மனக்கவலே மாறற லரிது. உறற் பால நீண்டா விடுத லரிது" என்பனபோல ராண்டு அரிது என றது இன்மைப பொருள்குறித்தது எனனே? தககன் விலகியகொணடு சபிககப்பட்டான

ஆகலின் தன-சாரியை அரன் எலத்தை யழிப்பவன் "உயிர்க்குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்கு-ளுயிர்க்கு மரனெனும்பே ருண்டு " என்று சைவசமயநெறியிற் சாத்தப் பட்டது அனலுனை எனறதன்கவ எதிரதுழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, அவனேச்சார்ந்த விண்டு முதலிய தேவர்களும் வெருவி நின்றமையின். (எ)

இரணிய னிரணி யாக்க னிறந்தபின் னமரி னேற்று
மருமலி துளவத் தண்டார் மாயவன் முதலி னேரைப்
பொருவருஞ் சமத்தில் வென்று காரிரு ளத்திற் பொன்றி
யரணுடை யுருவ மந்த காசுரன் பெற்ற வாறும.

(இ-ன்) அந்தக அசுரன்-அந்தகாசுரன் என்பவன், இரணியன் இரணிய அக்கன் இறந்த பின்-இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் அசுரர்கள் மடிந்தபின்பு, மரு மலி தண் துளவம் தார் மாயவன் முதலினோரை அமரின ஏற்று-வாசனை மிகுந்த குளிர்ந்த அழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமுதலிய தேவர்களே யுத்தத்தில் எதிர்த்து, பொரு அரு சமத் தில் வென்று - ஒப்பில்லாத அவயுத்தத்தில அவர்களே யெல்லாம் வெறறிகொண்டு, காரி ருளத்தின் பொனறி - (பினனர்) வைரவக் கடவுளினது சூலாயுதத்தான் மடிந்து, அரன் உடைய உருவம் பெற்ற ஆறும்-சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைந்த படியும்.

இரணியன், இரணியாக்கன என்பவர்கள் காசிபமுனிக்கு அதிதியிற்றிற் பிறக்தோர். இரணியன் - பொன்னிறமுடையவன் இரணிய அக்கன் - பொனபோன்ற கண்ணையுடை யவன். மாயவன்-கருநிறம், வஞ்சம, மாயை, நிலையிறறை யுடையவன். காரி - கருநிற முடையவன் அந்தகாசுரன் ஏற்று, வென்று, பொனறி, பெற்ற வாறும் என்றியையும். "இரணியன் பட்ட தெம்மிறை யெய்தினன். " என்று கனகமாலையாரிலம்பகத்துங் கூறப் பட்டது தம்மை யிடிக்குந்துணையார் சொறகொள்ளாதே வேரொரு தத்துவ மின் றென் றதனும் கேடுவினைந்து உதவியின்றி யழிந்தனர் என்றார் "பச்சைமாலனைய நச்சிரும்பு கினியரும். உடைய-விகாரப்பட்டு நினறது (அ)

மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்தி
பாவடிப படுத்தி மூனனம பணபொடி கவர்ந்த வாறுங்
தேவரும் புகழும வாணன சிவனுருப பெறற வாறு
மோவில சீர்ப் புலத்தி யன்றன் மரபுநன் குரைத்த வாறும்.

(இ-ன்) முன்-முற்காலத்தில், மாயன் மாவலி ஞாலம் அளிப்ப பா அடி. முழுவதும் படுத்தி பண்பொடு கவர்ந்த ஆறும் வாமனனுகிய நிருமால் மாவலிச்சகிரவர்த்தி மூன்றடி மண் கொடுக்கத் தனது பரந்தஅடியினால உலகமுழுவதையும் அளந்தடகி னனகாகக் கவர்ந்துகொண்ட படியும், தேவரும் புகழும் வாணன சிவன் உரு பெற்ற ஆறும்-தேவர்க ளாலும் புகழப்படுகின்ற வாணன் எனனும அசுரன் சிவசாரூப முத்தியை யடைந்த படி யும, ஓ இல சீர் புலத்தியன் மரபு நன்கு உரைத்த ஆறும்-ஒழிதலிலலாத சிறப்பினையுடைய புலத்திய முனிவரது வம்சவரலாற்றைச் செவவையாகச் செப்பியபடியும்.

மாவலி - பெரியபலத்தை யுடையவன். படுத்தி - அகப்படுத்தி தேவரும் என்றதின் உம்மை உயர்வு சிறப்புபொருள் சிவன்-மங்கை முடையவன். அவனுருவம் பெறுதலாவது- மான், மழு,சதுர்ப்புய முதலியகொண்டி அவன்போல இன்பத்தை யனுபவித்தல். இதனைச் சிவசாரூப முத்தி யென்ப. இப்பேறு சகமார்க்கமென்னும் யோகமார்க்கத்தி னின்றவரே பெறுவர். "சகமார்க்கம் புலனெறிகெனித் தடிந்துவளி யிரண்டுஞ் சலிப்பற்று முச்சதுர

முதலா காரங்க-ளகமார்க்க மறிவுதெவ்றி னரும்பொருள்க ளுணாகதங் களேத்து போய் மேலேறி யலர்மதி மண்டிலத்தின் முகமார்க்க வழுதுடல முட்டத் தேகின முழுச்சோதி சினேந்திருத்தன் முதலாக வினேக-ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று முழுத்தலுழந் தவர் வினைற னிருவத்தைப் பெறுவா'' என்றருளப்பட்ட சிவஞானசித்தியார்ந் திருவிருத்தத் தாற றெளிக ஓ-ஏதல், ஒழிதல் எனப பொருள் படுதலின முதனிலைத் தொழிறபெயர் "ஓவறவிமைக்குரு சேண்விளங் கவிரொளி. " என்றார் பதினேராந்திருமுறையினும் ()

இருட-குறுமை பெறியுமை வெயயோன மரபினி திசைத்த வாறும்
திருந்துகு குலத்தி ராமன சிறபபுட னுதித்த வாறு
மருந்தியி வனலேலை கான மடைத்லு மணங்கை வெளவ
வெருகொளவா ளரகர கோனே வேரொடு மறுத்த வாறும

(இ-ள்) இருள் குறுட்பு எறியும வெயயோன மரபு இனிது இசைத்த ஆறும் - இருளாகிய பகையை யோடுகினற சூரியனது வமச வுபக்தியை கனருகச் சொல்லியபடியும், திருந்கு குலத்து இராமன் சிறபபுடன உதித்த ஆறும - செலவத்தான மேம்பட்ட அசசூரியகுலத்தில இராமபிரான மகிமையோ டவதரித்த படியும், அவனேன் அருந்தியின காமம அடைதலும் அவன விருப்பதோடங காடடினேச சோக்திருந்த படியும், அணஙகை வெளவு-தெய்வமகளாகிய சீதேவியைக கவாகது சென்ற, வெரு கொள் வாள் அவ அரக்கர் கோனே-கண்டாகரு அச்சத்னைவினேசரும வாளாயுகத்தை யுடைய அந்த இராக்கதாகளுக் தலேவனுகிய இராவணனே, வேரொடும் அறுத்த ஆறும் - (இராமபிரான்) மூலலத்தோடி மழித்தபடியும்

வெட்யோன்-வெய்மையை உடை வ,உழ்ணகிரணமா இனிதின் இசைத்தலாவது- பொய், குறனே, கடுஞ்சொல், பயனிலசொலலென வாகினக னிகழும் பாவச்சொனனருகு மினமி, அறம்பொரு வினபதனைப டயகருஞ் சொறகளோடி வழுவினமை, சுறும்குதல, விளக்ருதல், கல்லவாதல, விழுபபயனாறுதல முதலியகுணனய தோ மைத்தலாம இராமன-விருமினா மனததை ரமிகசசெயடவனை, சரகுணகுகளால சிறைந்தவன அத்துடிடபொருளபட வந்த சாரியை யிடைசொல அணஙகு - ஏழகுடையவள் தீனடவருந் தகு வெயவம என்பர் தொல்லாசிரியா (கo)

சேதுவி னிராம னெயதிச சிவலிஙக மமைத்துப் நூய
நாதுவிழ மலாக வேபிம தாழ்ந்தருச சித்த வாறு
மேதமி லயோ,த்தி யெபதி பெரிமணி மெளலி சூடி
மாதவ ரோடிம தியோ ! வரனமுறை கேட்ட வாறும

(இ-ள்) இராமன சேதுவின் எய்தி சிவலிஙகம அமைத்து - இராமபிரான சேது தீர்த்தக கரைசெனறடைகது சிவலிங்கஞ் செயது,நாது அவிழ நூயமலர்களா தூவி தாழ்ந்து அருச்சித்த ஆறும-மகாகநம் பரகுளள சுத்தமாகிய புடபஙகளேச் சொரிகது வணஙகி யருச்சனே செய்த படியும, ஏதம இல் அயோத்தி எயதி எரி மணி மெளலி சூடி-குறறமில வாத அயோத்திகாதரதை யடைகது பிரகாசிகினற இரத்தினஙகளா லிழைத்துச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தைப் பூணடது (அரசாண்ட படியும்) , மாதவா ஒடிம தியோர் வரனமுறை கேட்ட ஆறும் அகதிய முனிவர்பால் இராவணஜி யரக்கரின் பிறப்பு முறையைக் கேட்டறிந்த படியும்.

சிவலிங்கம - சிவமாகிய லிஙகம். இதனே உவமோத்தர பத கருமதாரயன் என்ப. இலிஙகம் - படைத்தல காத்தல் முதலியவறறுல் உலகத்தைச் சித்திரித்தல். பிரகாசம் என்னும் பொருள இவற்றை "ஒலிமுதற் புலனக ளின்றி யுயையிறந் துணர்வுக் கெட்டா-தலில்லே பொளியா பொன்று யருவமா யமல மாகி - மலிவறு குணஙக ளோடி வண்ண

மற மழிவி லாது, நீலெபெது கெமென ரேத கிறபதே யிலிங்க மாமால்'' எனறு **இலிங்க புராணத்தும்,** ''பூதமிக் கியங்க ளுரைத்தவ வியதும் தனனிடைப் பொருத்தியே யொடுங்கு - மாதலாற் சிவனே யிலிங்கத்தை யுடையோ னுங்கவ ளுணர்வி-யோது மவ வியத்தஞ் சகத்தினைப் படைக்க வலலதன றுதிதநிதி சகதானன்-றீதிலவ வியத்தத் தொடங்கலா லதனை யிலிங்கமென றேதெரிந்த தனாபபார்'' எனறு **வாயுசங்கிதையினும்,** ''பொலிதரு மிலிங்க மெனுமொழிக குளைகளும் பொருளபிர காசக மெனபா - மலிதரு மறிஞ ராதலாற சிவமே மனனிய லிலிங்கமாம'' எனறு **ரூநசங்கிதையினுங்** கூறு மாறு னறிக

குற்றமானது மிகபபெயல,பெயலின்மை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசண்மை எனனும் ஆறுவகைக் கேடுகளான வினியாமையும,அதிபசியும மிகாகோயும்,தீக்காற்று மிகக ளுளிவெப்ப மூடைமையும், சகுகேதநதான மாறுபாடுக ளுடுகூடாமற் ற, உடமபகை ஆறலை பா கள்வர் குறளைகூறுவா ராதிய மக்களுக, பனறி புலி கரடி யாதிய மாகளுக கொணடிருத்தல இவையினறி, குனருத வினியளிசை செயயும வேளாண பிறப்பினரும, அற வோர அறநதோர் அநதணர முதலிய தகாரும, ''நீரின வநத நிமிர்பரி புரவியுக-கலினெ வநத கருவகறி மூடையும-வடமலைப பிறந்த மணியும் பொனனும் சுடமலைப் பிறநத வாரமு மனனும - தெனகடன முத்தும குணகடற முறிநது - கங்கை வாரியுக காவிரிப பயனு-மீழநத தினவுக காழகத் தாகக்ம-அரியவு பெரியவும''என்ற **பட்டினப் பாலை யுள்** பகாந்தாகரு, கலத்தானுக காலனும ராட்டுதலானே பெறுதறகரிய பெரும்பொரு ளைத் தரும புதுமையை யுடைய தினமுதலிய தேயங்க ளொருங்கு தொகாற போனற வளந்தாரணினை செலவருரு சேரபபெறினு, இருபுனல வருபுனல மலி யரணமெனறிவை வாயகது, ஏமமுதலிய வைகதருமுடைய முதறகுகொனபான ''ஏமிலியோகதி'' என்று கூறினுன் மாதவன எனபது உயாவுநோகக்கிப பனமைபபால பெறறகினறது (கக)

வணடுபா யலஙகற் ரேளாலை வைகுநத மனைப்பு வாறு
மணடா பாற கடலே முனனாக கடைந்லு மமுகந்த தோகிற்
தெணடிரை முகடடிம ரேனறுக நிஙகனன மரபினுற்ற
வொணடிறல வேநதா தூய மரபினே யுளைந்த வாறும.

(இ-ள்) வண துமாய் அலஙகல தோளான வைகுநதம் அடைநத ஆறும் - அழகிய துழாய் மாலையை யணிநத புயங்களே யுடைய இராமூமாநதி வைகுநதருளு சோநதபடியும், மூன அண்டா பாறகடல கடைதலும - மூனனாக்காலநதில தேவாகள் திருப்பாறகடலே மத்திதலும், அமுதம் ஒடி தெள திரை முகடி இலதோனறும - அமிர்தத்துடன தெளிவாகிய அலகளையுடைய அக்கடலினமீது வெளிபபட்ட, கல நிகுகள் மரபின் உறற ஒள திறல் வேநதர்-நகளாகிய சுந்திரகுலதிறற ரேனறிய வெறறியும வலியும அமைநத அரசாகளது, தூய மரபை உரைத்த ஆறும-சுத்தமாகிய பிறப்பு முறைமையைக கூறியபடியும்.

அத்து, அம், இன் சாரியைகள் ஓடி என்னு மூன்றனுருபு உடனிகழசிப் பொருள். திரை-ஆகுபெயர் ஒள-வெறறி ''உணணு ஞெளிகிறான'' என நாலடியாரினுங் காண்க. ''களைகொன நிராகு ளிகாகடலவான் குழிசி யாகக கறையனலவா-ளரவகு கயிறு மதி தறியா வமர ரமுதக கடைந்தெடுப்ப'' எனறிவன் மூன்னார்க கூறியதனால, தறியா யிருந்தது சுடிர னெனபது பெறப்படவும், ணண்டு திரை முகட்டிற் ரேனறிய தெனறது மூராணன்ரே வெனின்? ''விழியி னெஞ்சின்வா னெருபபினீ தெதியின் விதிபடைப் பிறிற ரேன்றிப்-பொழியும் வெண்கதி ரைவகை மதியமப பொழுதுதித் தென்ன''என்ற **வில்லி புத்தூரார் பாரதத்துப்** கூறபபடலான மதிய மைவகைத்தாய வெறியாகலினை மூராணனை றென்க. (கூ)

வெண்மதி மரபிற் கண்ணன மேதக வுதித்து வெமபோர்
நணணிய கஞ்சன் றனனே நாமறக் கொன்று வீட்டிப்
பண்ணமை யமுதத் திருந்சொற் பாவைநப் பினனே யாதி
யெண்ணறு மடவா ரினப மினிதினிற் றுய்த்த வாறும.

(இ-ள்.) வெள் மதி மரபின் கண்ணன் மேதக உதித்து - வெண்மையாகிய சந்திர குலத்தில் விட்டுணுமூர்த்தி கண்ணனாக மேன்மைபொருந்த அவதரித்து, வெம்போர் நண்ணிய கஞ்சனே நாம் அற கொன்று வீட்டி-கொடிய யுத்தஞ் செயதற்காக வந்த கஞ்சன் என் பவனைப் பயம் நீங்கக் கொன்று, பண் அமை அமுதம் நீம சொல் பாவை நப்பின்னை ஆதி-பண்பொருந்தி யமுதினை யொத்த இனிய சொல்லையும் பாவைபோன்ற தன்மையையு முடைய நப்பின்னைமுதலாய, எண் அறு மடவார் போகம் - ஆளவில்லாத பெண்களது போகத்தை, இனிதின் துய்த்த ஆறும-மகிழவோடி அநுபவித்த படியும.

கண்ணன் உதித்து, வீட்டி, துயத்தவாறும் எனக்கூட்டிக. கண்ணன் - கரியவன, இருவ்ணன் என்னும் வடமொழித்திரிபு தன, இனை சாரியைகள். நாம எனபது அச்ச பொருள் பயத்தலே "போ முருமென வருஉங் கிளவி-யாமுறை மூனறு மச்சப் பொருள " என்றதனனறிக. கொன்றுவீட்டி எனபன, நிவந்தோங்கு பெருமலை என்றற்போல ஒரு பொருட் இருபெயர் நின்றவென்க அநனே "ஒருபொரு ளிருசொற பிரிவில வரையா" என்ற சூத்திரத்தை உயத்துக்கொண்டனாத லெனனும் தநதித வந்தியாற பொருள் கொண்டு அமைக்க. செஞ்சு முதலிய பெருநதானமெட்டினும், எடித்தல முதலிய கிரியைக ளெட்டானும் பண்ணிய படித்துதலாற பண்ணென்று பெயராயிற்று மூலாதாரம் தொடங்கி யெழுத்தினுதம் ஆளத்தியாய பினனிசை யென்றும பனணைனறும பெயராம். என்னை? "பாவோ டன்ன லிசையெனரா பணணென்ரா - மேவார் பெருநதான மெட்டானும்-பாவா-யெடித்தன் முதலா விருநானகும பணணிப்-படித்தமையா,ற பண்ணென்று பார் ", என்ரர் இசைநூலார் ஆகலின நபபினனையை-நமபினனை, பினனை, பிஞ்ஞை, சத்திய வதி, நீளாதேவி எனவும் கூறுப எண்ணறு மடவா னொறறது உருகுமணி,இலக்குமண்ணை, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, காளிநதி, மித்திரவிந்தை, பத்திரை என்பவர்களையும், பதினரு யிரம் இடைசசியா கோபுமாம்.

இனப மினிதினிற் துய்த்தமையாவது "இன்பமும் பொருளு மறனு மென்ரு-கன பொடு புணாந்த வைந்திணை மருங்கிற-காமக கூட்டக காணும் காலை-மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட-டுறையமை நல்யாழ்த் திணையோ ரியலபே. " என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி, இன்பத்தின் பருதியாகிய ஐவகை யொழுகத்துள்ளும் காமககூட்டத்தானே எட்டு மணத்தினுள்ளும் "அதிபபிலபைம பூணரு மாடவருக தமமு-ளெதிர்ப்பட்டுக் கண்டியைத லெனப-கதிர்ப்பொன்யாழ், முகதிருவர் கண்ட முனிவனு தண்காட்சிக-கந்தருவர் கண்ட கலபபு" எனரும்கு கந்தருவகுமாரரும் கனனியரும் தம்மூள் எதிர்ப்படடுப் புண ரும் காநதருவமண வாயிலானும், ஏறுதழுவுதன முதலிய அதனபகுதியானும் தமோறிக் கணணெதிர் நோக்கொந்த காரிகையைக் கைகலந துணனெகிழச் சேர்ந்து துய்த்தமை யாம். (கஉ)

கண்ணனவெண் பூதி பூசிக் கண்டிகை மாலை சூடிப்
புணணியத் திங்கள வேணி யானிரு பாதம் போற்றித்
தணணறும் தாமத் திண்டோட் சாமபனைப் பயநத வாறு
நணணரு மிலேக பூசை நயப்புடன புரிந்த வாறும.

(இ-ள) கண்ணன வெண் பூதி பூசி-கண்ணமூர்த்தி வெள்ளிய விபூதியை யணிந்து, கண்டிகை மாலைசூடி, உருத்திராக்க மாலையுதரித்து, புண்ணியம் திகழ் வேணியான

இரு பாதம் போற்றி - நகுகிருத்தியகலையுடைய சகதிரசேகரனது இருதிருவடிகளேயுங் தரித்து, தன் நறு தாமம நிறை தோள் சாடையீன பயந்த ஆறும் - குளிர்ந்த நறிய மாலை யைத் தரித்த வலிய புயங்களையுடைய சாம்பன எனனும் புத்திரனைப் பெறாமடியும, கண் அரு இலிங்க பூசை கயப்புடன புரிந்த ஆறும - (பினபு) செய்தருளிய சிவலிங்க பூசையை அனபொடுஞ் செயதபடியும்.

பூதி-அழிவில்லாத செல்வத்தைக் கொடுபபது "நீடலறக் தீவினை யனைது நீற்றி விடலா னீனைனும்-வீடில வெறகைக தருதலினல விபூதி யெனறு முயிரோனுை - கூடி மல மாயிைக கழுவுஞ் குணத்தாற சாரமென்றுமட - மோடவளா சோனியைந் தாலாற பிந்த மென்று மூளைபபார ,, எனறது பெரியபுராணம்.

வேதமந்திர விதிவழுவாமல் விபூதியை முக்குறி பொருத்தித் தரிபபதனால சிவபெரு மான, விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர் எனனுய மூவரதநிகளுக்கும் நிருநியுனடாம என "சிவஸ்ய விஷ்ணோர் தேவாளும் பரமமனஸ்ருதிகாரணம் பரமகா வேதமகத் ரேண தரிபுண்டரலயது தாரணந் ,, எனனுரு சுலோகங்களானே பராசரஸ்மிருதி பகர் வதனனும், ஸ்ரீ காளிகேந்திரத்தி னிடத்தே மனவுறுதி யுடையாரால ஆகோராத்திரம் பூசிகைப்படுகினறேன அன்றியும பயங்கரமலினகளும முகங்களேயு மபலவகைப்பட்ட ஆபர ணங்கள், ஆயுதங்கள், வடிவங்கள், அடையாளங்களேயுங் கொண்டனவாய பலகணங்களும் விபூதி ருத்திராக்க தாரணஞ்செயது கூபபியகையுடன அனவரதமும் தியானித்திருகினி றன எனனும் கருத்தடகி, "காசயாம்பரயதரஹமனவஹகம் பூயஸந்த்ரகணரௌத் திரானஞ காணுக்ர காணுசஸ்திரதாரிணே காணுருபதரா காணுகிருதாயதேஸார்வே பர மதிகதாங்கருத்திராக்ஷாபரணஃ கிருதாஞ்ஜலயோந்ய மபித்யாயர்தி,, எனனுஞ் சுலோ கஙகளானும், அங்ஙனமே விடடுணு மூாதியும் விபூதி ருத்திராக தாரண அஞ்சலி யத்தாய்ந் தெனறிசையின்கணிருது உபாகினறார எனபதுதோனற "தக்ஷிணபாக் திரி விக்ஷணு,, என்னுஞ் சுலோகத்தானும் பரமசாபல உபநிடதமும், பிரமனுடி மும மூர்த்திகட்கும, அவா தேவியர்களும, தேவா முனிவாகளுக்குஞ் சிவசின்னமாகிய சைவ தரும முண்டென "சிவேசவிஷ்ணுசாஸ்சவ ப்ரமமனுவஷ்ணிஞ்தா - தேவதாபிரத்ருதம் பரம நரிபுண்டரோத்தாளனுதமகா-உமாதேவ்யாசவாணயா சதருதம் சாசயபி ராதராத- ஸர்வஸ்திரிபித்ருதம் பஸ்மதரிபுண்டரோத் தூளனுதமனு" எனனுஞ் சுலோகங்களானே சூதசங்கிதையும், இஙனனம் விடடுணுமூர்த்திகு விபூதிதாரணுயிலறறை விதித்த வாறே ஸ்ரீ இராமமூர்த்திகளும், "கரன என்னும் இராகதனுன், மீருகோபத்துடன் காலாக கினிபோற் ஜொலித்தமம, பொனனிறமான மானறோல போர்த்தும, உடலமுழுவதும் விபூ நியை உத்தூளனமாகத் தரித்தும விளஙகாகினற இராமனை நீனைத்துப பாகுகொன் டான் என "த்யாத்வா ரகுபதிம்கருத்தம காலானலமிவாபரம-பீதகிருஷ்ணஜினதரம பஸ மோத்தூளன விக்ரஹம்.,, எனனுஞ் சுலோகதாதானே வான்மீகி இராமாயணமும், சூர்பபநகையானவள் பொனனிறமாய சடாபாரஙகொண்டு, மேனிபெஙகும திருநீறணிந்த இராமசந்திரனைப் பாரத்தகாலத்துச் சாடசாத்காரமாய விளஙகும பரமசிவனைபோல நினைது மதனதாபமூற்றள் என, "தத்தாதருஷடிவா ராமகாதம்,, எனறு தொடஙகி, "ஸவர்ணவர்ண ஜடாபாரம் ஸாக்ஷாத் ருத்ரமிவாபரம் - பஸமோத்தூளித ஸர்வாங்கம் த்ருஷடிவா காமவசங்கதர" எனறுமுடியுஞ் சுலோகங்களானே அத்தியாத்ம ராமாயண மும், வெள்ளிடை மலைபோற் றெளிவின் விளக்கலாலும், இராமகிருஷ்ணர்க்குச் சிவ சின்னதாரணமும், சிவபூசையாதியும் பெறப்பட்டதல் காணக. கண்டிகை, இருபாதம் இவற்றின்முறையே எச்சவும்மையும், முறறும்மையுமதொக்கு நின்றன. (கச)

உலகெலாம விழுங்கு சோதி யுமிழுந்தமும் பிழமபாய் நினற
கலைமதிக கணணிப் புததேள கமலிணை செனனி தேடி
யலா செழுங் கமலத தோனறு மாயனு மறிந்தி டாத
மலையறு காதை கணணன மாககணடாக குளாத்த வாறுமம.

(இ ள) உலகு எலலாம் விழுங்கு சோதி - உமிழ்ந்து - உலக மெலலாவறறையுந் தன் ஈகபடுதது ய ஒளியைககானறு, அழல பிழம்பு ஆய நின்ற கலை மதி கண்ணிபுத்தேள் - அகினித் திரளாயநின்றருளிய கலையையுடைய பிறையாகிய கொழுதைச்சூடிய சிவபெரு மானது, இணை கமல செனனி - இருதிருவடிகளையும் முடியினையும், செழு கமலம் அல லோனும மாயனும் தேடி அறிந்திடாத - வளப்பம் பொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமனும் விடடுணுவும் தேடிகாணாத, மலைவு அறுகாதை - மயகமிலலாத சரிதத்தினை, கணணன் மாகாகண்டாகரு உரைத்த ஆறும் - கணணபூர்த்தி மாகாகண்டேயமுனிவாக் குச் சொல்லியபடியும

எலலாம் - தொனுத்தல விழுஙகுசோதி - வினைத்தொகை மறிக்கண்ணி - இருபெய சொட்டுப் பண்புததொகை கழல-காலணி, "ஆடவா கொடையீ ரத்தா லணிவது கழலென் றுமே. ,, எனறது நிகண்டு அது ஆருபெயராயப பாதத்தை யுணாத்திற்று. இணைகழலே மாயனும், சென்னியைக் கமலஅலரோனும் தேடினர் என எதிர் நிரனிறையாக கொள்க. சூடியபிறை ஒருகலையுடைத்தாகலின "கண்ணி,, எனறுன. (கடு)

ஈனுல கத்தி னுளள விடாதணிந்த தாணட வாறுமம
காணமா துளவ மாயன வைகுநது கலநத வாறு
மூனறில ரியாத னெயதி யுகதநியல புனைந்த வாறுமம
வேனிலலோட் செறறேறன காசி விழுசிறப பிசைத்த வாறுமம.

(இ-ள்) கான அமா துளவம் மாயன-வாசனை பொருநதிய துழாயமாலையை யுடைய கண்ணமூரதி, ஈனம உலகதத்தின உளள இடா தணிதத ஆனட ஆறும-சிறுமை யுறற பூமிகளு கோநத துன்பமாகிய பாரததை நீகிக காநத படியும், வைகுநதம் கலநத ஆறும்-அவன வைகுநத பதவியைச் சோநத படியும, ஊனம இல வியாதன எய்தி-குறறமிலலாத வியாசமுனி தோனறி, யுகத்து இயலபு உனைத்த ஆறும யுகத்தினகணிகளுந தருமஙகளைத் தெரிந்த படியும, வேனில வேள செற்றேறன் விழு காசி சிறபபு உனைத்த ஆறும்-வசநத காலத்துக் கதிபனுகிய மனமதனை யழிந்த விசுவநாதப் பெருமான எழுந்தருளி யிருகினற சிறநத காசித்தலதினது மகிமையைக் கூறிய படியும

ஈன்-ஈனம எனபதன விகாரம் விழு-அம் கெட்டு நினறது "விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடமபையும ,, எனபது உரிச்சொல்லியற் சூத்திரம் வியாதன - வேதத கலைப் பிரித்தவன். வியாசம்-பிரித்தல் அதனை "கனையறு வேதமாங் கடலை நான்கவாயப பிரிதலை யாகிலே நிறவு பெறறியாற-புனைதவிர் முனிவரன புகழவி யாதனென-றொருபெயர பெற றன னுலகம் போறறவே ,, எனனுங கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற தெளிக யுகத்து-இதின் அத்த ஏழனுருபின பொருள்பட வந்தசாரியை. வேனில - வெய்யற காலம், இள வேனில் முதுவேனில் எனற விரணடுமாம் குனற மெறிந்த காலாதிதக் குமரவேளு முன் மையால் "வேனில் வேள" எனறு அடைகொடுத்துப் பிரித்தோதினுன்.

"மாசுறற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்-பேசுறற வின்சொற் பிறிதென்க-வீசுகுலலோ னெறிசிலேயோ ரன்னுநலா யொண்கருப்பு-வில்லோன் மலரோ விருப்பு. " படி கலலா னெறிநத சாகிய நாயனுரை மகிழ்நது ம, மலரா னெறிந்த காமனைக காய்நதும

பத்திவலியிற படிக் தன்மையை யுணர்த்தினுன எனபான "வேனில வேள்செற்றேன்,,எனு முக் கூறினுன இதனை "அரனடிக கனபா செய்யும பாவமும மறம தாகும்-பரனடிக கனபி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும் ,, என்ற சிவஞானசித்தியார்சுவபக்கச் செயுளா னறிக. (கசு)

மனுமர புரைத்த வாறு மலடலப் புலைய யாவு
மீனிதினி னிலைசுத்த வாறும பனிகுறும பெறியும வெயியோ
புனிதமா மியற்கை யாவும புகரற்ப் புகுறற வாறும
கனையிருட் பிழமடு நீகுங் கதிர்சிறப புரைத்த வாறும

(இ-ள்) மனு மரபு உரைத்த ஆறும்-சுவாயம்பு மனுவினது வம்ச முறையை உரைத்த லிய படியும், மண்டலத்து அளவை யாவும் - சூரியன முதலிய கிரகங்களினது மண்டல வளவெல்லாம், இனிதின இசைத்த ஆறும - கணமையோடிசைத்த படியும், பனி சூறுமபு எறியும் வெய்யோர்-பனியினமாகிய பகையை யழிகினற ஆதித்தாகளது, புனிதம் அருந் இயற்கை யாவும் புகர் அற புகனற ஆறும் சுத்தமாகிய குணங்களே யெலலாம குறற நீங்க வுரைத்தபடியும், கனை இருள் பிழமடு நீகும் கதிர் சிறபபு உரைத்த ஆறும - கெருங்கிய இருட் டொகுதியைத் தேய்கினற (சூரியாகளது) கிரணகளின் சிற படைச் செப்பிய படியும்.

இன்-சாரியை வெயயோ எனறது "காலமுகம்,, எனறுஞ் சொல்லதிகாரச் சூத்திரத்துள் ஞாயிறு நிகள் என்பன உயர்திணை மேலனவாய்ப பால் பிரிகதிசையா வெனவும்,"கினருக கிசைத்தலிவணியல் பினறே ,,எனவே,கினற முறைமையானே ாறு பெறுறு கின்று உயாதிணையா யிசைத்தல இவணியல பினறெனவுங கூறிய ஆசிரியா "இசைசு தலு முரிய வேறிடத்தான " எனக காலமுதலாகிய சொறகள உயாதிணையா யிசைத்தலு முரிய எனருராகலின, உயாதிணையா யீறு பெறறிசைத்து கினறது பனிக குறுமபு - இரு பெயரொடுபப பண்புத தொகை "அறுகாற குறுமப பெறிது, புனகணமாலிக குறுமப பெறிது,, எனனா பிறரும ஆதித்தா பனனிருவராகலின வெயயோ எனனுள. (கள)

உரைத்திடி மூலகி ரோழின செய்தியோராக துரைத்த வாறும
வரைத்தகா வலநதி வுற்ற வண்மைக டெரித்த வாறுமு
பரித்திடு மேரு வெறபின சிறப்பினேப பகாந்த வாறு
நிரைத்திடு நவகண டத்தோ ரியற்கைக ணிகழ்ந்தது மாறுமு.

(இ-ள்) ாரேழின் உரைத்திடும் உலகு செய்தி ஓாைது இசைத்த ஆறும - பதினான கெனறு சொலலப்பட்ட உலகஙகளி னியறகைகளோ ஆராய்ந்து கூறிய படியும், வரைத்த அம ாவல் நீவு உறற வனமைகள தெரித்த ஆறும் - எலலைப்படுதிய அழகிய சமபுநதிவி னிடத்துப் பொருநிய வளபபங்களே யறிய வுரைத்த படியும், பரிநதிடிம மேரு வெறபு சிறபபை பகர்ந்த ஆறும-உலகத்தைக் காகினற மேருமலையின சிறபபினேச சொலலிய படி யும், நிரைத்திடி நவகணடத்தோ இயற்கைகள் நிகழ்ந்தும் ஆறும-வரிசையா யுளள ஒன பது கண்டங்களினும் வசிகினறவாகளது நிலேமையைக கூறியபடியும்.

இடி என்பன தமகெனை வேறு பொருளினமையாற் பகுதிப்பொருள் விகுதி பதி னான்குலகம் ஆவன-மேலுலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழுமாம். ாவகண்டம் "இடையுரி வட சொலின்" எனற நன்னூற் சூத்திரபபடி யியல்பாயிற்று தன்னே யுண்டாரைப் பதின் மூவாயிரம் ஆண்டு வாழவிக்கும் ாவற்கனியினது இரசம் சாமபூநதம் என்னும் பெய ரோடி மேருவை வலமாகவாது அநத ாவன்மூலத்தை யடைய ஓடிச் செல்லுமிடமாயிருந்த

லால் சய்புதீவு எனவும், காவலஃதீவு எனவும் பெயர்பெறுது "தோற்றிய காவற் கனி யுணிற் பதினாரூ வாயிர மாணடுதன் னுவர்க-ளுற்றுமக் கனிரீர் மேருவைச் சூழு மோங்கு சாம் பூநதப் பெயரின் , பொற்ற வந்காவற சிறப்பிரு வுவர்நீர் போர்த்தமண் ணுவலக் நிவென்-றுற்றது ,, என்றது தணிகைப்புராணம் "ஓர்தனாத்த,,என்றன்,நிறனறிந்து சொல்லுக சொலலே யறனும் - பொருளு மதனினூங் கில் " எனவும், "ஆக்கமுங் கேடு மதனுல் வருதலாற்-காத்தோம்பல சொலலின்கட் சோர்வு ,, எனவும் மாதானுபங்கி ஒத லான என்க. (கஅ)

மாலேவெள் ளருவிக் குனறின வானவர் வதிந்த வாறுஞ்
சால்புறு மேனைச் தீவி னியற்கைகள் சாற்று மாறும
பால்பட வெய்து மனவந் நரவிதி பகாந்த வாறுஞ்
சீலநூல் வியாதனை மூன்று முகநதொறுஞ் சேரு மாறும்.

(இ-ள்) வானவர்-தேவர்கள், மாலே வெள் அருவி குன்றின் வதிந்த ஆறும்-ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய அருவியையுடைய மலேகளில இருந்த படியும், சால்பு உறும ஏனைய தீவின் இயற்கைகள் சாற்றும் ஆறும்-தருநிகொண்ட மற்றைய தீவுகளின் சிறப்புகளேச் சொல்லியபடியும், பால் பட எய்தும் மன்வந்தர விதி பகர்ந்த ஆறும் - பலபிரிவாய் வரு கினற மனுவந்தரங்களின் நீலேமை கூறியபடியும், சீலம் நூல வியாதன மூன்றும் உகந் தொறும் சேரும் ஆறும்-ஒழுக்கமும் விந்தைகளு மூடைய வியாசமுனிவர் மூன்றவது யுக மாகிய துவாபரயுகங்கடோறும் உற்பவிக்கும் படியும்.

"மாலேவெள் ளருவி சூடி மற்றிநா நோன்று கின்ற-சோலேசூழ் வனாயினைற்றிச் சூழ் கிலே சுமக்க லாரு-மாலேபக நினேகள் ,, எனப் பதுமையாரிலம்பகத்தும் கூறப்பட் டது ஏனேத்தீவு என்றது காவலஃதீ வொழித்து நினறவற்றை தொறு என்பது, "ருன்று தொறுடலு நின்றதன் பணபே" எனத் தான்சார்ந்த மொழிகருப் பன்மையு மிடமூ மூணர்த்து மிடைச்சொல்லென் றுரையாசிரியர் கூறுப வாகலின், ரண்மேப் பன்மைப் பொருள்பட வந்தது நூல் போறலின் நூலென்றது உவமவாகுபெயர் வியாதன் மூன் றுவ துகந்தோறு நோன்றுவதனே "மூறையின் வருதெபது மூன்று முகந்தொறு முடிவி லாத-மறுவறு தவத்து வேத வியாதனவன் துதிப்பன். " என்னும் இலிங்கபுராணச் செய் யுளா னறிக. ஏனேய-ஆ, தொகுத்தல் இனிவருவன உத்தரகாண்டத்தன வாகும். (கசு)

வதரிகாச சிரமந் தன்னின் மகேச்சுரன மேய வாறுங்
கதைதமலாத துளவோன கேடபச் சாஙகிய மறைந்த வாறுஞ்
சிதைவிலசம் பிரதா யதைதைத் தெளிவுறப பகர்ந்த வாறுமம
பதமலா பணிரிந்து போற்றப பத்திமை யுளாத்த வாறுமம.

(இ-ள்) மகேச்சுரன் வதரிகாச்சிரமத்தின் மேய ஆறும்-மகேசுரமூர்த்தி வதரிகாச் சிரமத்தில் முனிவர் பொருட்டு எழுந்தருளிய படியும்,கதை துளவ மலரோன் கேட்ப சாங் கியம் அறைந்த ஆறும்-அவர் நெருங்கிய துழாய்மலர்மாலேயை யணிந்த திருமால் கேட்கச் சாங்கிய யோகத்தை உபதேசித் தருளிய படியும், சிதைவு இல் சம்பிரதாயத்தை தெளிவு உற பகர்ந்த ஆறும்-(அவர்) அழிதலில்லாத சம்பிரதாயத்தைத் தெளிவுபொருத்தச் சொற்ற படியும், மலர் பதம் பணிந்து போற்ற பத்திமை உளாத்த ஆறும்-தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளே (முனிவர்) வணங்கித் துதிக்க அவர்க்குப் பத்திமையைப் புகனறருளிய படியும்.

மகேச்சுரன்—மக ஈச்சுரன் = மகத்தாகிய ஐசுவரியமுடையவன். வதரிகா ஆச்சிரமம் = இலந்தைகளையுடைய நிலைபம் சம்பிரதாயம-பாரம்பரியம. மலர் எனபது பூவின் பொதுப் பெயராகவும், எண்டித் தாமரைமலரைனத தகுதலாந்தது "பூவெனப படியது பொறிவாழ் பூவே. ,, எனவும், "பூவிரைருக் தாமரையே,, எனவும், ஆளரேர் விதாந்த வழியென்க. மகேச்சுரன என்னுஞ் சொல்லைத தீவகமாககொள்க ஆனைனமை, பெண்டன்மை என் பன ஆண்மை பெணமை என நினரு போலப பதியின எனமை பதிமை எனநினறது. பத்தி, அனபு, சிரததை எனடன ஒருபொருட சொறகள தொடாபுபறறுரு நிகழ்வதாய அருள் தொடாபுபறறிச செலலு மனபு முதிரட்துழி உளதாவ தாகலின வேணடிறறென்க. "அருளெனனு மனபீன சூழவி,, எனறது மிககரு தேநயாம் "பகுதிமையு மமமையையுங கைவிடுவான பாவியேன ,, என சமாந்திநுமுறையில் அருளபபட்டமையு மறிக. (உ0)

மிசுவ ரூபய சாடடி விமலனமூன னினற வாறு
மிசையிற் சத்தி பண்ணு மியலினே யிசைத்த வாறு
நசர வணிந்த புந்தேள் விபூதியை நவினற வாறு
மெசகரோப பிரபஞ் சத்தின மிருதியை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) மூன விமலன விசுவ ரூபய காட்டி நினற ஆறும-மூற்காலத்தில் மலரிதத ராகிய மகேசுரமூர்த்தி தமது பாரமேசுரரூபத்தைத தரிசிகருமாறு காடடியருளிய படியும, இச்சையின சத்தி பணணும இயலபின இசைதத ஆறு-பரசிவத்தி னிசசையினுல சிவசத்தி செயயுந தொழிலமுறைமையைக கூறியபடியும, நஞ்சு அரவு அணிந்த புத்தேள் விபூதியை நவினற ஆறும-விடதலினையுடைய சாப்பதனை யாபரணமாகக கொண்ட சிவ பிரான தமது ஐசுவரியருணதனதை யுரைத்தபடியும், மெசு சீர் பிரபஞ்சத்தின மிருதியை உரைதத ஆறும - யாவரானும கொணடாடப படுகின்ற சிறபபினையுடைய பிரபஞ்சத்தின ரூறறத்தைக கூறியபடியும

விசுவம்-உலகம் விசுவம் என்றது விரித்தல விகாரம "ரூபபேதம் பொருதலொடு,, என்ற தொல்லாசிரியர்போல இவணும உருவம எனறு கூறறு, வடமொழியில பிறந்தவரு ணமே ரூபம எனறு தூறசமமாகக கூறினுன காடடியது - காரணமூர்த்திகருக் தேவர் மூனிவர்களுகருமாம விமலன—வி-இனமை, மலம-பாசம், பாசமிலலாதவன சிவசத்தி யொன்றே கியாசத்தியாய்ப் படைத்தும, ஞானசததியாயக் காத்தும், இச்சாசததியாய்ச் சஙகரிதது, ஆதிசததியாயத திரோபவித்தும, பராசத்தியாய அநுகரகிரகித்தும் நிறரு மாகலின "இசையிற சத்திபணணு மியலபு,, எனறன அதனை "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரி னெததொழிலும வலலதா-மிவள்பி ரிகடிது னியகரு தறருமரி தரி தெனறுமறை யினைகுமால் ,, எனனுரு சௌந்தரியலகரிச் செய்யுளாலு மூனர்க. நஞ்சு-நஞ்சு எனவலித்தல விகாரம் "மென்றொடா மொழியுட சிலவேற் றுமையிற் - றம்மின வனறொட ராகா மனனே ,, எனற விதியினடங்கும அரா என்னுஞ் சொல், "குறியத னிறுதிச் சினகெட வுகர-மதிய வருதல செய்யு ளுளளே. ,,எனறு தொல்காப்பியத் திற் கூறியபடி அரவு என நினறது. (உக)

மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வருத்தெடுத் துரைத்த வாறு
மாயதத் துவத்தி னுறற நரிசன மறைந்த வாறும
பாயநல யோகம யாவும பாற்பட விசைத்த வாறு
மேயநற் கருமம் தனனை யினிதினிற புகனற வாறும.

(இ-ள்) மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வருத்து எடுத்துரைத்த ஆறும் - (மகேசுர மூர்த்தி) மாயாசத்தியின செயல்களை (விகாரங்களை) தெளிவாகப் பிரித்துக் கூறியருளிய படியும், ஆய தத்துவத்தின் உற்ற தரிசனம் அறைந்த ஆறும-மேலாய தத்துவபொருளிற் காணப்படுகின்ற காட்சியைச் சொற்றபடியும், பாய நல யோகம் யாவும் பால்பட இசைத்த ஆறும் - நிறைந்த நன்மையைக் கொடுக்கின்ற யோகங்க ளெலலாவற்றையும் பிரிவுபடச் சொல்லியபடியும், ஏய நல கருமத்தை இனிதின புகனற ஆறும்-உலகாகு இயைந்த சற கருமங்களைச் செவவையாகத் தெரித்தபடியும.

மாயை-மயக்குந் தன்மையையுடையது அதாவது போகவேதன விடய சுகதுக்கக் களில மோகிகைச் செய்தல் இதனை மாயேய மலமெனப மாயையாவது கெல்லிற்கு முளி தலிடி உமிபோல ஆனமாவோடு அநாதியே பகதித்து அந்ஞானமை வடிவினை மறைத்துப் பொயம்மை செய்து, போகம் பகதம போதநிருத்துவம என்பவறறை முறையே செயயும் மும்மலங்களுள ஒனறும அதனை மாயாகாரிய விசேடமே யெனறு பாசுபதனும,பிரகிருதி காரிய விசேடமென்று சாஙகியனும, அஞ்ஞானமாம் எனறு ஏகான்ம வாதியுங கூறுகிற பா. இயமம், நியமம, ஆசனம, பிராணு யாமம், பிரதியாகாரம, தாரணை, தியான ம், சமாதி என்னும அட்டாங்கயோகம, மகதிரயோகம், பரிசயோகம, பாவயோகம், மாயோ கம், பாசுபதயோகம,கருமயோகம,ஞானயோகம என,யோகம பலவகைப படலால"பாய நல யோகம் யாவும்,, எனறான். (೨೦)

ஆசம னத்தின செய்தி யரிலகெட வுரைத்த வாறுக்
தேசுடைப பிரம சாரி யிய,ல்கையைத் தெரிந்த வாறு
மாசிலில் லறத்தின செயதி மாணபு— னுரைத்த வாறும்
பூசுரா மகிழ்ச்சி பூபபப பொதுவிதி யுரைத்த வாறும

(இ-ள்) பூசுரர் மகிழ்ச்சி பூபப-வதரிகாசிரமத்துள்ள முனிவாகளுக்குச சுதோஷம் அதிகரிகக, ஆசமனத்தின செயதி அரில கெட உரைத்த ஆறும - ஆசமனதினது விதி யைக குற்றநீககச் சொலலியருளிய படியும, தேசு உடைய பிரமசாரி இயறகையை தெரித்த ஆறும்-அழகினையுடைய பிரமசாரியி னிலக்கணஙகளை யறிவித்த படியும, மாசு இல் இல்லறததோர செயதி மாணபு உடன உரைத்த ஆறும - குறறமறற இருகத்தாசிர மத்தாரது விதிகளை மாடசிமைபொருதச சொலலியபடியும, பொதுவிதி உரைத்த ஆறும்- யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ள நியதிகளை யெடுதது சொலலியபடியும.

இல்லறத்தோர்-மனையாளோடு கூடி யறததைச செயபவர் அறமாவது அவர்க்குரிய ஒழுக்கம் அதனை யவ்வத்தியாயத்திற காணக இல-ஆருபெயர் துறவறத்தோர் போல மனத்தையும் பொறிகளையு மொறுத் தடகிக கடுதவருசெய்து பேறடைதல போலினறி, அவறறை யொறுகவேணடாதே தவருசெயவாரையு தத்தகெறியின்க ணெழுகப பண்ணி, ஐம்புல வின்பங்க ளாரத்தியகரும மெனமையுடைய இவவாழ்க்கையோடுகூடிப்பழியஞ்சி, ஆற்றி னிழுக்காது அறனெழுகலால கோறபாரி னனமையுடையராய்ப பேறறினை பில குனடையும் பெருமையராகலின "மாசிலிலலறத்தோ,, எனறியர்த்தி யுரைக்கப் பட் டார் பூசுரர்-பூ-பூமியில, சுரா தேவர், பூமியில தேவராக விளங்குவோர். "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன வாளுறையுங தெய்வத்துள் வைகப் படும ,,என்று உத்தரவேதம் உரைத்தமை காணக. பூசுராக்கு மகிழ்ச்சி பூப்ப வுரைத்தலாவது - பிறிதொரு வெல்லுஞ் சொல் இலலாமை யறிந்து தாரு சொல்லுஞ் சொலலானது மழைதத்துளிபோல் வந்தீண்டி யெலலா அறிவுகளையு மூளவாக்கவும், கேட்போரது திறனறிந்து,அவர் பினனுங் கேட்டலே விரும்பு மாறு வேறுபட்டாமற் பிணிக்குங் குணக்கனி யவாவி, சுவையமிகுதியும் பிற்பயத்தலு மூளவாகவும் ஏறகும்வகை யியமபுதலாம். அதனை "விளைந்து தொழிலகேட்கு ஞால நிரந்

இனிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்,, என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாருந் தெளித்தமை காண்க. (உஃ)

அல்லவை மொழிந்த வாறு நித்திய கருமம் மாய்ந்து
சொலலிய வாறுந் தெனனம புலத்தினோ தெவிடடங் துயப்டி
நல்லன வூடடி மாறு நவையறு சிராத்தந் துணணப்
புலலியோ தமமை நீககி நல்லவாப் புகவாற வாறுமம.

(இ ள்) அல்லவை மொழிந்த ஆறும - செயபத்தகாத கருமங்க ளிவையெனறு சொல்லிய படியும், நிதிய கருமம ஆயது சொலலிய ஆறும் - நித்தியகரும விதிபை ஆராய்ந்துணர்ந்த படியும், தென அம புலதினோ தெவிடட - தெனறிசைகளன அழகிய இடத்திலிருக்கும பிதிரா தேவதைகள் திருப்தியடையுமாறு, நலலன வூயப்ப வூட்டும் ஆறும்-இனிமையாய உணவுகளே உணணுமபடி யவையுணவபிகக செயயுஞ் சிராத்த விதி யைச் சொலலிய படியும, நவை அறு சிராத்தந்தது உணன - குறறமிலலாத சிராத்தநினத் துக் கூடவிருந்து உண்ணுநற்கு, புலலியோனை நீகி அருகலலாதாரை இவ்விலொறு நீகி, நல்லவா புகனற ஆறுய-அருகராவா ரிவ்விலொறு கூறியபடியும்.

அலலவை-அல எனனும் பண்படியாகத் தோனறிய குறிபபு வினையாலணையும் பெயர் நித்தியகருமம்-நாடோறுஞ் செயயுங்கிரிபை ஆயநல - பொருளெபாராயதல அஃதாவது பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோ எனனும பலதலியாயவுணாவிற படாது திண, டால, செயபுள், நிலம், காலம,வழகரு,வழு, இடம எனனும எணவகையாலும ஆராயந்து தெளிதலாம் தெறஞ்சு திசைகளன டெடுகோடி யோசனை தூரத்துளள சனலோகத்து வசிகினற (அயனுற படைகபபட்ட) ஓசாதியார எனபான ''தென அமபுலததோ,, எனறன. கறறேணி யேறியோன அநனுடன ஆழ்நலபோலவும, நறறேணி சென்றே னதனுட னயகனை சோதலபோலவு ம, சிவஞானவாஞதி செவவியாசகளிகின் நறபல ணனடாய் முத்தியும்,காமமுதலிய குறறமூளாாக்குக கொடித்துண்ணின தியவினைத்து அவ ரொடி நரகடைதலு முண்மையால''சிரார்த்தத்துணணப-புல்லியோர்தமை நீகி நலலவாப புகனறவாறும்,, எனறுன அதனே ''நிலமத தனேயே சிவஞானிக ளேநாற்-பலமுற்றி சித்தி பரபோக முநதரும் - நிலமத் தனேபொனனே நிர்மூடாக ஐந்நாற பலமமற் றேபர போக மும் குனறுமே ,, எனவு ம, ''கோல வரடடைக குனிடது குளகிடப - பாலெக கறவது பருகுவதே யொககுஞ்-சிலமு நோன்பு மிலாதவாக ஏநதது-காலஞ் கழிநத பயிரதுவாமே ,, எனவும், ''மண்மலி யத்தனே மாநன மீயினு-மண்ண லிவனென் றஞ்சலி யத்தனு-யெண் ணி யிறைஞ்சா தாகவேந்த விருவரு கண்ணுவ ரேழா நரகக் சூழியிலே ,, எனவும் நிநுமல நாயனார் திருமநீநிரஞ் செபமுமாறறிக (உச)

தெனபுலத் தோாகட் கூட்டு முறைநனி தெரிநத வாறு
மனபெருஞ் சூத கததோ டியலுமா சௌச வுணமை
நனகினி னுரைத்த வாறு நவையிறீக் கருமம யாவு
மனபினில லறதநோ தங்கள பருதியு மறைந்த வாறுமம.

(இ-ள்) தெனபுலத்தோாகள் கு ஊட்டிம முறை நனி தெரிநத ஆறும்-பிதிராகளுக, குப் பலிசெலுத்துகு கிரமத்தை மிகவும் தெளிவாக அறிவித்தபடியு ம, மன பெரு சூதகம் ஓடி இயலும் - நிலையாய் நிற்கும் பெரிய சூதகத்துடனே கூடிய, ஆசௌசம் உணமை நன்கின உரைத்த ஆறும-ஆசௌசவுண்மைகளையுஞ் செவவனே சொலலிய படியும், நவை இல் தீ கருமம் யாவும் (அறைந்த ஆறும்) - குறறமிலலாத அக்கினிகாரிய விதியெல்லாவற றையுஞ் சொல்லிய படியும், அன்பின இல்லறத்தோர்கள் பருதியும் அறைந்த ஆறுய-அன்பினுறி கூடிவாழுகின்ற இருகந்தாச்சிரமிகளுடைய பிரிவுகளைச் சொலலியபடியும்.

தென்புலம்-தெற்காகிய புலம் எனப் பண்புத்தொகை. புலன் என்பது விடயமென்றும்,புலம் எனபது இடம் எனவுங் கூறபவாகலின,ஈண்டுப் புலமென்றதற்கு இடமெனப் பொருள் கொள்க. புலத்தார் எனறது ஆகார ஓகாரமாயத் திரிந்து விகுதிமேல் விகுதி பெற்று நின்றது இல்லறத்தார் என்பது மஃதே "அவைதாம், உறுதவ னனியென வருஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருளு வென்ப ,, எனனுங் தொல்காப்பிய விதி யால, னனி எனபதறகு மிகுதி என்றுரைத்தாம் எனறும பிறபவுங் கேடும் பிறங்கி வருத லுலகத் தியறகையாகலின "மனபெருஞ் சூதகம்,, எனறான். சூதகம் எனபது மாதர்கள் பிறத்தல இறத்தலால வருவனவும், சூது மைதுனம் மகபபெறுதல முதலியவற்றால்வரு வனவுமாகிய அசுத்தம் எனவும, ஆசௌசம ஆடவா பிறத்தல, இறத்தலால வருவனவும, ஞாதியர்களால் வரும் அசுத்த மெனவுங கோடல பெருவழகிற றெனனான "சூதகத் தோடியலு மாசௌசம்,, எனறு கூறபபட்டது சிலா, பிறபபால வருவது சூதகம் என வும், இறபபினால் வருவது ஆசௌசமெனவுங கொளப

ஆசௌசம்-சுத்தியிலலாமை இன் றம்-சாரிரியகள் அறைந்தவாறும் எனபது அத்தி யாய முறைமையாற் பினனருங கூடடபபட்டது நீகுமும் - அக்கினிகொணடு செய்யுங் கருமம் என, மூனறும் வேறறுமை உருபும் பயனு முடனறொகை தொகை யாவும்-மூற் றுமை. அனபாவது—துறநதாப பேணலும, விருநதாகாதலும, வறியாமாட டருளுடை மையும், வாழ்கைகளகு வேண்டிய பொருள் அறிநது கடைபபிடித்ததலும, சமையறறொழில வன்மையும்,ஒபபுரவுசெயதலுமாய நறகுண நறசெய்கைகள் வாயாது,மூதலியறிறது அநற இயைய வழிகளும மனிவிமேல நாயகனும அவனமீது அவளும ஒத்த அனபுடையராய் வாழுதல் "அனபு மறனு மூடைநதாயி னிலவாழ்கை-பனைபும பயனு மது,, எனச் சேந் றாப்போதார் திருவாய மலாநதருளியாங்கு இலலாடஞ கனவறகு மன மொன்றகா வழி இல்லறம கடவாஞாகலின அனபின பண்பு வேணடபபடி மெனபான "அனபினில லறத்தோ,, எனவிதறகான அது நட வாமையை "மருவிய காதன மனியாளுங தானும்-இருவரும் புனலாபபி னலலா - ஞெருவரா, லிலவாழகை யெனனு மியலபுடைய வான சகடஞ் - செலலாது தெறறிறு றினறு,, என அறநெறிச் சாரநதிற் கூறுமாறறினு மறிக (உரு)

எண்ணிரண் டாய தான மூலவா வியமட லினற
புண்ணிய தானம யாவும புகரமப புகனற வாறு
நண்ணுமவா னபபிர தநதா செய்தியை நவினற வாறு
மெணணரு ஞானம வலல வெறியொழுக கிசைதத வாறும.

(இ-ள்) எண் இரணடு ஆய தானம முதல ஆக-பதினறுதானம் முதலாக, இயற்படு கின்ற புனணிய தானம் யாவும புகா அற புகனறஆறும-சொல்லப்படுகினற நலவினையாகிய தானங்க ளெலலாவறறையுங குறறநீகுகச சொலலியபடியும், நண்ணும வானபபிரதந் செய்தியை நவினற ஆறும - (ஞானபபேறறை) யடையும வானபபிரதத ஆசிரமத்தாரது இலகணங்களைக் கூறியபடியும, எண அரு ஞானம வலல எதி ஒழுககு இசைதத ஆறும்-நீணைதத்தகரிய ஞானதையுடைய சநநியாச ஆசிரமதனின ஒழுககததைப புனறபடியும்

தானம் பதினறுவன - துலாபுருட தானம், இரணிய கருப்ப தானம், பிரமாண்ட தானம், இரணியகபகதானம், அட்டோ நாசகந்திரகோதானம், இரணியவிடபதானம், இரணியவசுவதானம், இரணியகன்னிகாதானம்,திககுப்பாலகதானம்,சொர்னரததானம், பஞ்சலாங்கலதானம்,சுவர்ண பூமிதானம், கற்பக லதாதானம், இரணியசத்தசாகரதானம், இரத்தினத்தேனுதானம், பொற்கும்பதானம் என்பனவாம். இவையன்றி,சொர்னகபபி தானம், விட்டுணு விம்பதானம், திலபதுமதானம், திலபருவததானம், திலதேனுதானம், இலக்குமிதானம, அனனதானம், சொர்ணதானம, விர்த்தியாதானம், திலதானம், சிவிகை

மஞ்சம்,குடை, பாதரட்சை, முதலிய தானங்களும் உளவாகலான்"எண்ணிரண்டாயதான முதலவா வியம்புகின்ற-புண்ணிய தானம் யாவும், எனக் கூறப்பட்டது "புண்ணியங்கள் மேனோக்கும்,, எனறபடி இத்தானங்கள் புண்ணியத்தின பாறபட்டஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்க அது "காசறு கருமத் தாலுயர் முத்தி யெய்திட லரிதியல கரும - மேசலில் ஞானத் தோடமன் றியறறி னெயதலா முந்திகம் மிறைபைப் புகனே புரிது வணங்கியாங் கவன்றன் பொருவிலா வின்னரு டானனன-மாசிலா வீரொன் டானதன் களிகின மருவிடி மழிவிலா ஞானம ,,எனனும் இலிங்கபுராணச் செயயுளா றுணாக. இவை நித்தியம், நைமித்திகம, காமிகம், கிரமலம் என நாலவகைபடிமம விரிவுகளே யெலலா மிதலில தான முனாத்தஅத்தியாயத்திற் காணக ஞானம—நாலவகை மாக்கத்து ளொனறிய சன மார்க்கம அஃதாவது பதி பசு பாசம எனறுங திரிபதாந்ததங்களே உள்ளவாறு அறிதலாம இக கருத்தானே, "அறைபதி பசுபா சதத்தை யறிதலே ஞான மாரும் - முறையிலா றந்து வாவை முனனுபு சுருதி செயதன - மறுவறு கிரியை பா நால வருணவாப சிரம தனமத-துறைதலே சரிபை கமை புனனலே யோக மாமால "எனறுன வாயு சங்கிதையினும்,, யகதிரம் எனனுரு சொலலின யகரம் "மகதிர ஜாதி யியறறுமி னொனறுன ,, என எகர மாய்த் திரிந்தாற போல, யதி எனபதும் எதி எனத்திரிந்தது யகரங கெடடி அகரம எகர மாயிம் றெனபாருமுளா (உசு)

துறந்தவர் தணடச செயதி தொருந்தினி நுணைந்த வாறு
மறையகெழுமை பிரம கருதி யுரைட,லை வருத்த வாறு
நிறையிலா கமலப புதலே வெனறிருநலே யுரிமை கொயது
பிறகுரீய காரி யைபமை பெடபொடி மேறறை வாறுமை

(இ-ள்) துறநதவர் தண்டம் செயதி தொருந்து இனிது உரைதத ஆறுமை - சுருதியாசத்திற பிரவேசித்திருடபாரது பாவஙகளுகுப பிராயசித்த விதியை நோகைபடுத்தி ஙனகாகச் சொலலிய படியும,மறம கெழு பிரமகருதி தனடதனை வருத்த ஆறுக்-கொலைப பாவதறிற சோதத பிரமகருதி நோடதறகுப பிராயசித்தத்தனை வகையெது உரைதத படியும், பிறகு சீய காரி-வினகுகளினை நிறபபினையுடைய வைரவகடவுள, நிறம கிளர கமலம புதநேள வெடி தலே உகினை கொயது—நிறம விளஙகுஞ தாமரைமலர ஆசனஙகிய பிரமனது ணீடை நிரமொனறனைத நமது விரதகதாறை கிளளி (அதனால) , ஐயம பெடபு ஒடிம் ஏறற ஆறும்-உதிர பலியை மிழுவோடிம இரததபடியு

துறந்தவர்-ஒழுக்கத்து நீந்தாராய ஞானகாம ஆசிரமந்தா தமக்குரிய வொழுகதில் வழுவா தொழுகி, அறம வளாதலாற பாவ நேயபபெறறு, அருஞஞானம நீஙக நித தியானித்திய வஸ்து விவேக மூண்டாய, இகமுறத்திராத்த பலபோக விராகம பிறநது மூமூட்சுதவும பெற்றதனால,வீடடிகருக காரணமாகிய யோகமுபனறு மெயயுணர்வுறி இ, யான எனதெனனும அகபபறறப புறபபறறுகளேத துறறதனலியுடையார ஆகலின கார ணகருறியாம துறற்தல-நீக்குதல சுருதியாசிகளுக பாரமேடடி., யோகசுருதியி, வேத சுருதியாசி, கருமசுருதியாசி, ஞானசுருதியாசி, மூறறத்துறறத முனிவா என வகையுடையர ராகலின தனடங் கூறபபட்டது அவருளளும மூறறத துறவாதா அவிசை வயத்தானே மறறது பொய்கூறல், அறியாதொன்றின ஆலியைக் கொலலுதல் முதலிய காம வெகுளி மயகஙகளின வாய்ப்டுதி லொருதலே யாகலான அது வேணடிறறெனக. பிரமகத்தியின் றண்டம் யாவர்க்கும் பொதுவாகச் சொலலப்பட்டது அறம்—ஒழுகம், வழக்கு, தண்டம் எனமூவகைப்படிம் இவற்றை முறையே ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் என பர் வடநூலார் ஒழுக்கத்தைக் கூறியவழி யதினினறு வழுவினுர்கும், நில்லாமே வழுவினுர்க்கும், அதுபவித்தற்குரிய தண்டவகைசாற்றி யுணர வைத்தன் முறைமை யாகலின

தண்டமுங் கூறியதாம். தொகுத்துரைத்தல்—முதனூல் விரித்தவற்றைச் சுருக்கிச் சொல் லுதல. உரைத்தலாவது—அது தொகுத்துரைத்தவற்றை விரித்துக் கூறுதல. மெய்ந்தலே என்றது, பிரமனது ஐந்தலைகளுளொன்றைய உச்சித்தலையைக் குறிப்பிக்க நின்றது. தரும வொழுக்கத்தை யாம்புரிந்து காட்டினுலன்றி யுலகர் புரியாராகலின்,பிரமன தலையைக் கின் னிய சோடம் பிடித்தது போலப பனனிருவருடம் உபிரபலி யேற்கவென்று தந்தையாகிய கருமிடற்றண்ணல் கழறினுங்,காரிகைகடவுளும அதுகொண்டு காட்டினுன் என்க அதனைப் பினவரும் வைரவன்பலியிரந்த அத்தியாயத்தில் ''தரும வொழுக்கம் யாம்புரிந்த வாறே யன்றித் தருமுறையின்-விரியும் புவனத் தளளோர்கள் புரியார தனால் விரிதலியோட்-டரி நிற் பரவ மீராறு மைய மேற்றுய பிரம கதத்தி - விரவி ஞெழிததினை டடைதி யெனத் தரும மோர்ந்து விளம்பினுன ''எனறு கூறபபட டதனைநிக,பிரமகத்தியாற் பிடிக்கப்பட் டோர் தமது நேசசு முதலிய நீலொலாகு குறைப பெருகுதனப முறுவாராக, வைரவக கடவுளோ அவையொனறுமின்றி நாடகமாததினையானே காடமாறு தனநீர் குனறப பெறுது மணிழவோடேறுனை எனறு, (பிரமகதத்தியால வருந்தமுறையாசித்து அலைந்தான என்று கையாகள சிலர் கனாயும் புனமொழியை மறுத்துமுத்துவான) ''பிறகுசிர்க் காரி னையம பெடபொடி மேறறவாறும ,, எனறு கூறினுன (உஎ)

புகலுமா பாத கத்தினை றனடங்கள் புகனற வாறு
நிகழுறு பாத கத்தின் றனடத்தை நிறுத்த வாறு
மிகலுறு புரங்கண மூன்று மெய்தருக கெரித்த வாறு
மகிழ்சிவ பூசை செய்யு மானமிய முரைத்த வாறுமம.

(இ-ள்)புகலும் மாபாதகத்தின் தண்டங்கள் புகனற ஆறும்—நூல்களாற சொல்லப் பட்ட மாபாதக பிராயச் சித்தகளனைச சொலலியபடியும, நிகழ் உறு பாதகத்தின் தனை டத்தை நிறுத்த ஆறும் எவரிடத்தும நிகழதலியுடைய(மறறைய)பாதகங்களினது பிராயச் சித்தத்தை யளவுசெய தூரைத்தபடியு ,, எதை மூனறு புரங்களும் ருக்கு எரித்த ஆறும்- எமதுதகுதையாராகிய சிவபிரான திரிபுரங்களையும் திருப்புன்முறுவல கொண்டு எரித்தழித் தருளியபடியு ,மகிழ செயயும சிவபூசை மானமிய முரைத்த ஆறும்-உவகையைக கொடுக கினற சிவபூசையின் மகிமையைச் சொலலிய படியும்

ஆன்மாக்களாற் செய்யப்படும் பாதகங்கள் எலலாம் நூலம், ருக்குமம்,அதிருக்குமம் என மூவகைப்படும அவற்றுள் நூலபாதகம மானசிகம், வாசிகம்,காயிகம் என மூவகைப் பட்டு, அவையொவ்வொனறும் நகரான்காம. பிறனமனையாளை யிச்சித்தல, பிறரபொருட் குக் கேடெண்ணுதல, பொருளையிசசித்தல, உயிரகருத நீங்குகினைதல என்ற நானகும மானசிகமாம். பிறரகருமபடி யழுதல, கோள்சொலலல, பொயசூறல, புறஞ்சொல்லல் இவைநானகும் வாசிகஙகளாம. பரதாரபோகம, உயிரைகொலலுதல, புலாலுண்ணல, அழுக்காறுகொளளுதல இவைநானகுங் காயிகஙகளாம். இவைகளும் ஒவ்வொனறு பலபல வகையாக விரியுமாயினும் அவையெலலாம் அதிபாதகம், மாபாதகம, உபபாதகம் எனனு மூத்திறத்துள்ளும் அடககும ஆகவே, ''மாபாதகத்தினறன்டம்,, என்று மாபாதகத்தின பிராயச் சித்தமும், ''நிகழுறுபாதகதினறனடம,, எனறு அதிபாதக உபபாதகங்களின றண்டங்களுக கூறபபடடன. மாபாதகம இவையெனபதனை ''ஐந்தெனப படமா பாதக மவைதா மருமறை யாய்நதவங் தணணேச்—சிறுற வடாத்த றேறல்வாய் மமித்தல் செம் பொனைக் கரந்தனர் வெளவல-கொதெழிற் குரவா மனைவியைக் கலத்தல கோடுமிவ் வினை ஞாைக் கூட - லிந்தவல் வினையின் மருகியல வினையு மிவற்றினு ளடகுவ மாதோ ,, என்று தண்டகைப்புராணம் அகத்தியனருள்பெறுபடலத்திற் கூறுதல்காண்க.மற்றைய அதிபாதகம், உபபாதகம் இவற்றின விரிவுகளை யெலலாம் மேடி படலத்தும், சிவதருமோத்

ஸ்ரத்தும் காண்க எந்தை - எந்தை எனபரூவிறு "ஸீள பிய பகுதிவே ரூதலும் விதியே,, என்றவிதிப்படி ஈருளன்னும் பகுதி யிரட்டி ஈக்கு என சின்று வினையெச்சப் பொருள்பயந்தது. திரிபுரக்கள் இனனெனபதும், அவ்வரை யெரித்தன உண்மை யிது வென்பதும் தெய்வப் பலமைத் திருமுலநாயனர் திருவாய மலர்ந்தருளிய "தூபபணி செஞ் சடை யாதி புராதனன - மூபபுர மெயரன னொனபர்க ளஞ் சாகலை - மூபபுர மாவது மும்மதில் காரிய - மபபுர மெபதமை யாரறி வாரே., என்ன திருமந்திரச் செய்யுளானறிக (உ-ஏ)

கறைமிடற் றெந்தை நாமம கருதலஞ் சிவாயவே
வறைதரு புளிஞரன பெறற பேறறிவ னயரபபதாம
மிறைவனே பால னுணணப பாறகட லீந்த வாறு
முறுசலந் தரணே வெயய நேமியா லொறுத்த வாறுமம.

(இ-ள்) கறை மிடறு எந்தை நாமம கருதலன் ஆகி - கருசாரந்த திருகுகண்டத்தை யுடைய சிவபிரானது திருநாமம எனறு அறியாதவனுகி, வாளா அறைதரு புளிஞன் அன பின்றிச் சொனன ஓவேடன, பெறற பேறினே அறைந்த ஆறும அடைந்த செலவதைச் சொறபடியும், ஓர பாலன உண்ண-ஒருருழனதையானது உனனுமபடி, இறைவன பாற கடல ஈந்த ஆறும-தலைவராகிய சிவபெருமான திருபபாறகடலே அழைதுக கொடுத்தரு ளியபடியும, உறு சலந்தரனே வெயய நேமியால ஒறுத்த ஆறும - (தமமுடன போரசெய தறகு) வநத சலந்தராசுரனே வெபபமுளள சகரராயுதத்தால கொனறருளிய படியும்.

அறைதரு-இதில் தா தனனவினை ரகர உகரம் விரிந்தல புளிஞன எனபதில்,ஞ்-பெய ரிடைநிலை இவ்விடத்துக கூறப்பட்ட கோதாவரிககரையிற பிறநத வேடனே சிவகாமோச சாரணபலத்தினுற் பாண்டியகுலத்தில இகதிரநதுய மான புதலவனுகபபிறகதும, சுத்துயம மன என்னும பெயரோடு உலகத்தைப் பொதுவறப புரகநான எனக நாமத்தை அறைக்க தாவது - தன்றேழாகளோ டொருதினநது "அரகரப பிறகர,, வெனறு கோபித்துச சொனன மொழியாம் ஓர்பாலன எனறது, வியாகரிபாத முனிவரது குமாரராகிய உப மனனியு முனிவரை. "பாலுகருப் பாலகன வேணடி யழுகிடப பாறகட லீநத பிரான,, என்றார் திருப்பல்லாண்டினும் சலந்தரன-சலம-கோபம், தரன - தரித்தவன, எனவே உருத்திரமூர்த்தியின கோபத்தாற பிறநதவன் சலதறிற பிறந்தவன எனறபொருள இதனைக் கந்தபுராணம் தக்ஷியுத்நரப்படலத்திற் காண்க வெய்ய நேமி யெனறது, சிவபிரான் றமது திருவடிவிரலா னெழுதிய சக்கரத்தினையாம. (உசு)

கணமலர் பறித்தருச சாத்திக கமழ்நறுங துளவப புகழேகா
பெணணெரு பாகம் போற்றித திகிரிமூன பெறற வாறுமம
வண்ணவிற் சுவேத னீசன மலரடிக கனபு பூணடு
நண்ணிய மறலி சீர்த்தி நாமற வெனற வாறும்

(இ ள்) மூன்-மூற்காலத்து, கமழ் நறு துளவம் புத்தேள்-மணங்கின்ற நறியவாசினை யைக் கொண்ட அழாய் மாலியை யுடைய விடடுணுமூர்த்தி, கண் மலர் பறித்து சாத்தி-தமது கண்ணென்னே மலராகப் பிடுங்கி யணிந்து, பெண ஒரு பாகன் போறறி - உமா தேவியாரை யொருபாகமாக வுடைய பெருமானைத் துதித்துப பூசித்து, திகிரி பெற்ற ஆறும்-சுதரிசனம எனனுஞ் சகரராயுதத்தைப் பெற்ற படியும், வணணம வில சுவேதன-அழகிய வில்லினையுடைய சுவேதன் எனனும அரசன, ஈசன் மலர அடிக்கு அன்பு பூணடு-சிவபெருமானது தாமரை மலர்போனற திருப்பாதங்களில அனபுவைத்து,நண்ணிய மறலி

சீர்த்தி காம அற வென்ற ஆறும - (உயிர்கொள்ளுதற்காக) வந்த யமனை அவனதுபுகழும் பயமும் இல்லாமற் போக வெற்றி கொண்ட படியும்.

கண்மலர்-கண்ணிய மலர் எனவுமாம சலந்தரற் றடிந்த சக்காயுதத்தையே கண் மலர் சாத்திப் பெற்றனை என்க அந்தணருட் சிலாதமுனி புத்திரராய திருநந்தி தேவரும் மிருகண்டே விருடிகுமாரராய மார்கண்டேய முனிவரும் அரசருள், சுவேதராசனும் கூறறிஞனென்றனர் எனக மலை அடி என்பதறருப் பாகத அடி என வினைத்தொகையாக் கிப பொருளுரைகினுமாம புகழ—யமனது புகழ் பயம-அவனுலகரும் அச்சம். மறலி-கொலைதொழிலுடையவன் காமம அற எனக கொணடி சீதநியின் பெயருமிலலாமற போக எனறுரைத்தலு மொனறு (கூ0)

உலகினிற் கடவுட் டூர்ந்தம யாவையு முரைத்த வாறு
மிலவிதழ மாயை பொமம விளமுலை வனபபு நோககி
நிலவுறற் றனன பித்தை நெடிதவா மருள வையன
பலியிரு தனனோ மாதர நாணபலி கொணட வாறும.

(இ-ள்) உலகின் கடவுள் தீரத்தம் யாவையும் உணாத்த ஆறும் - பூமிக்கண் உள்ள தெய்வதனமை வாயந்த தீரதங்களெவற்றையுஞ் சொலலியபடியும, நிலவு நூறற அனன பித்தை நெடு தவர்-சநதிரிகைத தொருதியை நூல்போல நூறறும் போனற மயினையுடைய மிகக தவந்தினராகிய (தாருகவனத்து) இருடிகள, இலவு இதழ மாயை - இலவமலலு யொத்த அதரத்தினையுடைய திருமாலாகிய மோகினியினது, பொம்மல இளமுலை வனப்பு நோககி மருள-பொலிவாகிய இளமை பொருநிய கொஙகைகளையும மேனியின அழகினை யுங் குறிப்பாகப் பார்த்து மயகமடையவும,ஐயன பலி இராவது-சிவபிரானும் ஐய மேறறு, அன்னோர் மாதர் நாண் பலி கொண்ட ஆறும்-அவ முனிவர்களின் தேவிமாரகளது நாணத் தையே பிசசையாகக் கொணட படியும.

நூற்ற அனன-அகரந் தொருந்தல் பித்தை-அண்மையிர். வெண்ணிறமுள்ள வரோ மங்களுஞ் சடையும் நீண்டிலங்கப பெறறமையால "நிலவுநூற றனன பிததை,, என் ரன. நூறறல் நெரிந்துருட்டல் "இழைநெகி நூனெருடு மேழை யறிவேனோ-குழைநெக் கும் பிஞஞ்கன்றன கூத்து,, எனப தேவர் ஆகலின் வெணமையாகிய இலவம்பூ இத மூகரு வாசனையால ஒத்த தெனக இஙனமே அம்பன மலனையுங கூறுப. சிலப்பதி காரம் "ஆம்பனறும் தேம்பொதி கதுவினைத்-தாமரைச் செவவாய்,, எனறதனனறிக மூலி னைப்பு என்பவறறை ஏழாவத னுருபும பயனு முடனறொக்க தொகையாக்கொண்டி, மூலி யினகணுள்ள வனப்பு எனினுமாம. வனபபாவது-வீறறுத் தெய்வ குடிகொளப் பெறுதல் என்பா நச்சினர்க்கினியர். "ஆமணஙகு குடியிருந் தருசுணஙகு பரநதனவே. ,, எனச் சிந்தாமணியிற் கூறப்பட்டது மிஃதே மாதா-காதல்-அது ஆருபெயராய் அதனையுடைய மகளினை யுணர்த்திற்று "மாதா காதல,, என்னுஞ் சூதநிரத்தானறிக. மகளிரக்கு எல்லா வற்றினுஞ்சிறந்த உயிரினுஞ் சிறந்தது நாணமாம் அதனினுஞ் சிறந்தது கற்புடைமையாமாக இவையிரண்டனையும் பதிவிரதத்திற கியாமே யென்றவிம மகளிருமழியப் பெற்றர் என்ற பிடி. நாணுக் கற்புஞ் சிறந்த வென்பது "உயிரினு நாணுடைமை சிறந்தன்று நாணினுங்-கற புச் சிறந்தன்று. ,, எனப் பழமொழியினும், "உயிரினுஞ் சிறந்தனறு நாணே நாணினுஞ்" செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்றெனத் - தொல்லோர் இளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,, என்னத் தொல்காப்பியத்து மூறைத்தமை காண்க. இறைவன் பிச்சாடன மூர்த்தியாய் இரந்ததன உண்மையை, "பரந்துல கேழும் படைத்த பிராணை - யிரந்துணி யென்பர்க ளொற்றுக் கிரக்கு-நிரந்தர மாக நினையு மடியா-ரிரந்துண்டி தன்னழ லெட்டச் செய்தானே,, என்று தி நுமூலதேவர் கூறியருளினர். (கூக)

பதிகம்.

முனிவ்ராகையன வேத மொழிநதிட வுமையாங் கெய்தி
யினிதருள் புரிந்த வாறு மெழினரு மதையின சோத்தி
வினைகெட வுரைத்த வாறு மெய்யுணா நருதிக வீசன
றனதுபே ருருவும யாககும் தலைமையு மளித்த வாறுமம.

(இ-ள்.) ஐயன் முனிவரர்க்கு வேதம் மொழிநதிட-சிவபிரான் தாருகவனத்தின்க ணுள்ள முனிசிரேட்டர்களுக்கு வேதபபொருளை யுபதேசித்தருள, உமை ஆகு எயதி இனிது அருள் புரிந்த ஆறும் - உமையமமையாரும் அவவிடத்திற கெழுந்தருளி (அவாக ளும், பத்தினிமார்க்கும்) நன்காகத் திருவருளைச் செய்தபடியும், வினைகெட எழில் கருமதை யின் சீர்த்தி உரைத்த அறும் - கேட்கின்றாகளு இருவினைகளும் நீங்கும்படி அழகிய கரு மதை யாற்றினை சிறப்பினே யுரைத்த படியும், ஈசன மெய் உணர் நத்திக்கு-சிவபிரான உண மைப் பொருளை யறிந்த திருநதி தேவருக்கு, தனது பெரு உருவும் - தமது பெருமை பொருந்திய வடிவத்தையும், யார்க்கும் தலமையும் அளிந்த ஆறும்-எவர்களுக்கும் மூதன மையர யிருகளும் தன்மையினையுங கொடுத்தவறறைச் சொற்ற படியும்.

"முனிவரர் தெருள வையன முதுமறை யுரைத்த வாறும் - பலிவரை யணங்காங் கெய்தி யவாக்களுள் பயநத வாறும - வினையறு சிலாதன மைதன மெயத்தவ நோகினி யெந்தை-தனதுபே ருருவும் யாககும தலமைது மளிந்த வாறும் ,, எனவும் பாடபேத மூண்டு. அது ஆசிரியனுற செய்யபபட்டதனறெனக எனனே? கருமதையின சிறப்புனைதத அத்தியாயத்தைப பற்றிச் சொலலாமையானுமு, ஒரே அத்தியாயத்தை இரு அத்தியாய மாகிப் பிரித்தமையானும் அனறெனக முனிவர் - அகப்பற்று, புறப்பற்றுகளை வெறுத்து விடடவர், இறைவனே மனனஞ் செயபவர் வரா-மேலானவர் ஆரியன எனனும் வடமொழி ஆயன எனகினறு, பினனர் ஐயன என மருஉவிய தெனப ஐயன - வணஙகப்படத் தக கவன, பூசிகபபடத் தகவன, எல்லா அழகுகளையும் உடையவன வேதம்-அறிவை விளக்கு வது, அறிதறகுக் கருவியாயுள்ளது எனறு பொருள்.

கடவுளிலலையெனறுங் கனமமே முதலெனறுங் கொண்ட மீமாஙகியராய அம்முனி வர்க்குப பலபொருளபட நிறகும வேதத்தை யுபதேசிப்பினும் அவைபினனரும் மயகித் தெளிவு வாராமற செய்யு மாகலான, சித்தாதமும் வேண்டிற் றென்க சிவபிரான தக் கிணு மூதாதையாகி "கலலாலின புடையிருந்து கான்மறையா றுங்கமுதற கறறகேள்வி-வலலார்க ளுலவருகும் வாகிறகத பூரணமாய மறைகைப் பாலா யெல்லாமா யலலவுமா யிருந்ததனை யிருதபடி யிருந்து காட்டிச - சொல்லாமற சொனன,, வேதப்பொருளை நேராயுணாந்த சனகாதி முனிவர்களும அதனுல் தெளிவு வாராது சித்தாந்தப பொருளைத் தெளிந்ததனுல் ஞான கைவலலிய முற்றனர் எனறு கந்தபுராணங் கழறுதல் காண்க. உமை-உமா என்பது "ஆவினையும்,, எனறதனுல திரிந்து நினறது. உ=வேணடாம், அமா= அம்மா, "அமையே! தவஞ்செயய வேண்டாம்,, எனறு மலையரையன் றடுத்தமையால வந்தபெயர. அதனை "அனனகே ளெம்மி னீங்கி யருந்தவ மாற்றற கொந்த - தின்னதோர் பருவமனறு லியாண்டுமோ னாந்தே சென்ற-தினனுடல் பொறுதா லீண்டிம் நிலைமையைத் தவிர்தி யெனனக்-கன்னிகை நகைத்துக் கேனைமோ விஃதெனக் கழற லுறறள். ,, என பதனு னறிக. சிவபிரானுல் "ஒல்லை யித்தவம் விடுவதே கடனினி யுமைககென்றன்,,என்று தடுக்கப்பட்டமையால் வந்த தென்பாரு, உ-ம்-அ—எனக்கொண்டு அகர உகர மகா சம் என்னும் வியட்டிப் பிரணவமாயும், சமட்டிப் பிரணவமாயு மூள்ளவள் ஆகலின் வந்த தெனபாருமுளர் அங்கு என்னுமிடப்பொருள் உணர்த்து மிடைச்சொல் அங்கு என நீண்டி னின்றது. அது "இளந்தவலல,, எண்ணும் இடைச்சொற் புறனடைச் சூத்திரத்தானமையும். இருவினையுங் கெட என்றது, பகத முறுத்துதற்கன் இருப்பு விலங்கும் பொன் விலங்கும்

போல இருவினைப் நிற்றலின் என்க எண்டி லலினை சரியையாதி நீர்க்கமன்று, வேள்வி முதலியனவாம் மெய்யுணர்வாவது-பிறபப வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விப ரீத வையங்களா னனறி உண்மையா ணுணர்தல எனபர் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும் தனது பேருரை மாவது சிவசாரூப்பியத்தை நலிலைம-கணங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் முதன்மையாக் தன்மை அன்றி வேதாகம முதலிய வித்தைகளை உடதேகிக்குங் குரவத் தலிலைமையுமாம். ()

நால்வகை யொடுகைகத் நுளள பருதிகள் ணவினற வாறும்
பாலபுரை நீற்றே மேனிப் படர்சடைப் பவளக் குனறை
மாலயன முதலோ ரேத்துங் கருணைவா ரிதியைப போற்றுஞ்
சீலமு முலகில் யாருந் தெருளுந வுரைகை லுற்றாம்.

(இ ள்) நால்வகை ஒடுகைகத்து உளள பருதிகள் கலினற ஆறும்-நான்குவகைப்பட உலகவொடுகினைக ணுள்ள பிரிவுகளையெலலாரு சொல்லிய படியும், பால புரை நீறு மேனி-பால போன்ற வெளளிய விபூதியை யணிந்த திருமேனியையும், படர் சடை பவளம் குன்று-ஆம்-படர்ந்த சடாமுடியையுமுடைய பவளமலையாகிய, மால் அயன முதலோ ஏத்தும் கருணை வாரிதியை-திருமால் பிரமனுதிய தேவர்களால் துதிகைப் படுகினற அருட் கடல ஆகிய சிவபெருமானையே, போற்றும் சீலமும்-பரமபொருளெனறு கொணடு பேணுமு றைமைகளையும், உலகில் யாரும தெளிவுற உரைகை லுற்றாம் – உலகினகணுளளார வெலலாரு தெளிவாயறிந்து கொள்ளச் சொல்வான றொடஙகுவாம்-எனக

நால்வகை யொடுகைகமாவன:—நித்தியபரிளயம், நைமித்திகப்பிரளயம், பிராகிரு தபபிரளய ம, ஆதியந்தப்பிரளயம் எனபனவாம் "நீறணி பவளக் குன்றமே,, எனறும் அரு பா பெருமானுர் விபூதியைத் தந்திருமேனியிற் றரித்தமை யழிதலிலலாத கடவுள் தனமே என்பதையும், தமமைபபோல ஆனமாக்கள் யாவரும தரித்து முந்திபபேறுகை யடையவேண்டுமி எனபதையும விளகுவா கெனக விபூதிதரிகின் மோகைப பேறுமற் எனபதைப பின்வருமாறறுணரிக பாரதம் சாந்திபருவம் "அயுஷ காமோதவராஜன் பூதிகாமோதவாகரி , நிதயாவைதாரியோ பலம மோகஷ காமீசவைதவிஜி அயுள் விருததி, ஐசுவரிய ம, மோகஷ ம எனறு மூனறனையும இசசிகினறவன காடோறும் விபூ திமை அணிய வேணடும ,, எனவு ம, சங்கரசங்கிதை "டிரிபோ வெளஷதம் பும்லாம் முக்திலிஙகீ வசய காமலி புருடாகளுக்கு முதியெனனும பெணணே வசிய மபடித்தற்கு விபூதி யொன்றே பரம ஔடதம எனவும, மனஸ்மிருதி "தரிபுணட ரா ரணஸ்க்குவா ஸந்தியாவந்தன மாசரேத-தரிபுணடரம பரமம புண்ணியம் பரமம விஷ்ணு சிவாத்மகம். விபூதியை முகுறி வடிவாகச் தரித்துகொண்டே சுத்தியா வந்தனஞ்செயக மூனறுருதி யாகத தரித்த விபூதி, பிரம விஷணு ருத்திரா எனனும மும்மூர்த்தி நபமாகலின அத னுற பரமபுண்ணியஞ் சித்திகுமு, எனவும கூறபபடடுள்ளன சிகை ஞானமென்னும் அதிகுமிக குரிசதென்ற பத்தாந்திருமுறை பகாவதால, இறைவன சிகை கொண்டமை ஞானயயாமையிருபபவன தானேயெனபதை அறிவிசுக குறி யென்க குன்று, வாரிதி என பன ஆருபெயாகள சீலமும எனறதன உமமை எசசப பொருடடு வாரிதியை என்றதன் கண் தேற்றப் பொருளிலவாத ஏகாரத் தொக்கது உரைகலுறறும-உளப்பாடுத் தன் மை வீனமுமுறு தெருளுற வெலபதாருக கடவுளு ம, மறபிறப்பும், புண்ணிய பாவ மும், இனப தனபமும உளவோ இலவோ வெனத துணிவு பிறவாது நிற்றன் முதலிய சுதேக விபரீத யயக்கஙகளை நீகி, கலலறிவினுல மூறகூறியவறறோடி அறிவு வீடி என் பவறறையும், அவறறின காரணங்களையும், காட்சியுள கருத்துங் காட்டித் துணிவு பெற்றுத் தெளிவு கொண் டொழுகச செய்தல் எனவுங கொளளபபடும (நூ)

பதிகம-மூற்றிற.

காப்பு முதற் பதிகமீருகவுள்ள திருவிருத்தம்-சுச.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூருவகாண்டம்.

முதலாவது

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

அஃதாவது இந்திரத்துய்ம்மன் எனனும் அரசன் (இப்புராணத்தை யளிப்பவன்கே டமையால்) சிவசாயுச்சிய மெனனும் வீடுபேறடை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறுமடமாகவும் ஒருநூல சொலல முனனர அதனுல வரும்படியான முறைபடக கிளந்ததன முறையா மாகலின, இது முற கூறபபட்டது அதனமிலினபம் தழிவில வீடடை யடைந்தலை கூறவே, அதன காரணவகையவாய அறம, பொருள, இனபங்களும பெறப்படும் எனனுங் காரணமின நிக காரியம் அமையாதென்ப வாகலின ஆகவே ''அறமபொரு ளினபம வீடடைந் தனர பயனே,, எனறபடி நூறபயன விளகுமாறறிக முதலி எனனும் வடபொல முதலி எனற திரிநத லினறது அத்தியாய-நூறகூறுபாடு பொருளத முதந்தனே கூடட மெனற

திருவள்ளுவர் காணடம் எனபது, நூலின பெரும்பாகதையும, முதலியாயம் எனபது அப் பெரும்பாகத்துடனே பிறிய பாகதையும் உளளதது மெனக

அறுசீர் நிழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருவீற திருகுகு மணிமா டங் திணைபோ ணுலகு முலகாயிரு ந்து
மருவீற திருகுகும் குழாயமுழு யுற வயங்குகு கதிகா லிலாலை யு
மருளுற திருகுகும் தங்கமலக கனனலு மாகி மோடடளைம
யுருவேற திருமேதா பேற்றினவ ணுளைதத கதை யுளைசெயலாம.

(இ-ள) திரு வீறறிருகும் மணி மாடடிலும-நீதேவி வாழுமிருகினற கௌத்துவ ரத்தினமை விளகுகும மாபினையும, நிலை நாளைகு தோளும்-வலிய நாளைகு புயஙகளையுமுடைக அவிழ்ந்து மருள்ன்ற இருகும் குழாய முழுயு - அருபபின கடடவிழ்பபறற வாசகூனபை வெளிபபடுத்தாகிறகும் குழாய மலராலாகிய மாலைபையணி ந்த மருடதையும், வயஙகும கதிர கால ஐம படையும விளஙகுகினற ஒளியைக ககுகினற ஏடது ஆயுதஙகளையும், அருள ஊறறு இருகும் சுடம் கடலம கனணு .ஆகி-அருளாகிய தேனசுரபபுளள பெருமைவாயந்த நா மாலைாகிய கன்னகனையுங் கொணடு, போடி ஆமை உரு ஏறறு இரும் தோனன போறறி - உயாவாகிய கூாமவடிவெடுத்த திருந்த திருமாலைத் துதிந்து, அவன உணாத்த காதை உரைசெயலாம அம் மூாதத்தியாற சொலலபபடட இபபுராணதைத (யாம) சொலலுவாம எனக

பொன, பெருமை, உயாசசி, அழகு, செலவம் எனனும் பலபொருளைகு குறிககும் திரு எனனு மொருசொல ''அவறஅள், வினைவேது டமேம் பலபொரு ளொரு சொல - வேறு படி வினையினு மினதஞ்ஞு சார்பினு-தேறறத தோனறும பொருடெரி நிலேய ,, என்ற தொல்காப்பிய விதிபடி, வீறறிருகும் எனற வினையானே தேவிலை உணாத்திறறு திரு - எனபதறகுக கண்டோரால்ஞிரும்படபடிந தனமை எனபது பாரத்துவாசி யாசிரியரும் திரு-எனனுஞசொல் ஸ்ரீஎனனும வடசொலலின மரூஉவெனபதனிலே ஒரு தமிழப பெயருமாம. வீற்திருத்தல=டெருமையோடங குடிகொண டிருத்தல. ''வேறுபடி திருவின

வீறுபெறக்காண,, என்றதனைநிக. "திருவுடை மன்னனைக் காணிற திருமாலைக் கண் டேனே யென்றும்,, எனத் திருநாற்றந்தாதியினும், "திருத் துயில் பெற்ற மாபன திருந் துநாருழக்க,, எனக் கேமசரியா ரிலம்பகத்தினும் கூறுமாறறுனும்,மனைவர் மார்பினு மாதா மூலைமாரினும் திருவிருப்பள என்று சாமுத்திரிகாலகணமுஞ் சாறற லானும், அவர் மாபகத்து மருவினும் பிரிதலுண்மை யானும், பொலிதலின்மையானும, மாலின மாபி லென்றும் பிரியாது வீறுபெருத்தல்தோனற "திரு வீறறிருகும்,, எனறு கூறினன

அன்றியும் புண்ணிய மேலீட்டானே வைகுனஞ் சார்ந்து அவனுருவுமற்றும் நித்திய சூரியராய் வாழ்வாரும் மாலெனக காணலால, அவாகளும் இவாகளும உள்ள வேறுபாடு திருமார்ப மின்மையும் உண்மையுமாம எனக்காடவான விதந்தறூஉ மெனக "திரு மறு மார்பன்,, என்று கூறலால, திருவாசமுணிவா கோபித்துந் தகுகாலா லுதைத்ததனால உண்டாகிய வீவுசம் எனனும் திருமறு விளங்கும மாபன எனப பொருள் கொளள லீனடுச் சிறப்பனறு மணி காரணப்பெயா. மனை-பகுதி, இ வினைமுதற பொருணமை விகுதி அலகாரமுடையது எனறு பொருள அது பலபொருள ஒருசொலலாயினும் மாபு எனனும் சாபானே அரதனம எனறுபொருள எனறு எனபது, "மெனரெடா மொழியுட சில வேறறுமையிற் றம்மின வனரெடாரா மனனே,, எனற விதிபடடி றறறு எனகினா றது முடி-முடிக்கப படுவது எனக காரணப்பெயா ஐயபடையாவன - சகரம், சகரு, தனடி, வில, வான் எனபனவாம இவறறை முறையே சூரிசன ம, பாரஜசனனியம, கௌமோதகி, சாரஙகம், நாதகம எனப படை-படுத்துறறுக கருவியாவது படுத்தல-- அழிதறல, ஐ கருவிப்பொருள்விகுதி பூடம எனனும் ரிசசெயல பொருளை பெரிள் பயந்தலே "சுடவுடை கவவு களிபும பெறுமை,, எனனுறனைக கடலம பெ ரிளாரு பெ முகலுகருப கிலகரும் பொதுவெனபாரு முளா கலனிலக கல மெனறுகற் கோ அருளோ டேனெனனுமையின இது சதகேக வுருபவணி போடு எனபதுரை புடை பாட வயிறு எனறார் சிந்தாமணி யுரையாசிரியர்.

பாற்கடலைக் கடைகது ஆயிர கதைத தேவாக்களுகது, அசுராக காயகதும, திருவை யும மணியையும தரிபபிகது விளகக முறறுரியதனறி, கூடாதவறறையுக கூடும வலி யமைகத புயகுகள எனபான "திணதோளன,, எனறும, திருமால அரவமச முடையராக லின,அவலிலகுகணததிற் சூரிய தாமுழிகொணடானன எனபான "துழாயமுழி,, என்றும், மண்டலாக கடகது வெறறி பெறறு விளஙகும ஓ படையன கலின "கதிர்கால ஐ படை,, எனறும, தாமரை மலர்களுற் தேனை பொழிதல இயறகை போல அவாகணகளும அருள பொழிய மியல்பினவாகலின "அருளுறறிருகுகு தடஙகமலக கண்ணும,, எனறுக கூறி னன. கமலக்கன் என்றதைச் சிறபபுப பெயராக் கொணடு சிவபதறதி முதிராசியால வரம பெறறு உலகு புரகும் வணணமான எனனுமாம் ஆகலின இதனில மாயவனேமி பெற்ற அத்தியாயத்தில் "னையம பொறிகத செகதனிவாய மாயோ னனபுகுண் மஞ்சுவற்-றையன கையாற் புறமீவி யடியிற புனைக மலாகண்ணு-மெய்ததலங்கிச் சுதரிசன மெனனுஞ் சுடரா ழியுமீகது-செபபாகலக கனனெனனும பெயருஞ் சிறப்பி னெமிளித் தான். ,, எனவும, நீருவாசகத்தில் "சலமுடைய சலதரனற னுடமடிந்த கல்லாழி-கல முடைய காரணறகன றருளியவா றெனனேடு - கலமுடைய காரணனற னபனமிடம் தர னடிக்கி-முலராக விடவாழி யருளினனகாண் சாமுலோ,, எனவும் விளக்கியமை காணக. புராணஞ செயய வந்த ஆசிரியன, குரவருட் சிறந்தவரும் இப்புராணத்தை மூற்காலத் திற கூர்ம ரூபமெடுத்து உபதேசித்தவரு மாகிய திருமாலைத் துதித்தான் எனக, "மடன் தாழு கெஞ்சத்துக் கஞ்சனூ வஞ்சன் - கடந்தனே தூற்றவர்பா ஞற்றிசையும போறறத்-தொடந்தா ரணமுழுக்கப பஞ்சவர்க்குத் தூது-நடந்தானே யேத்தாத காவெனன காவே-காத யாலு மெனனு காவெனா காவே,, எனனுரை பிறறும. (க)

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சடு

நீறுறங் காம மயக்கமற வெறிந்து ஞானப பொருளோர்ந்து
மாறுற வரிய புலனொந்து மடக்கு மறைமுதோ முனிவர்களா
போறலும் பருவ மீராறு புரியு முயர்சத நிரயங்க
ளாற்று மெமிலி சாரணியத் தருளுகூ ரூருக மூலியமடந்தானா

(இ-ள்) காமம நீறறம எயகக அற எறிநது—விழைவு வெறுப்பு அவை எனை யிரண்டும் இகழுற்றவகள மூனறனையும நீஙகுமபடி யொறுத்து, ஞானய பொருள நிசசயந்து-(உண்மையறிவானே வீடடிறகு நிமிர்ந்த காரணமாய) நி. துவய பொருளா யறிந்து, பாறற அரிய ஐந்து புலனும அடககும்-நீககுதறகரியனவாய ஐமபுலனகளையும அடககி நிறகு, மறை தேர் மூனிவரர்கள-வேதபபொருளா யறிந்த இருடி களால,பேசற்படி தாறு பருவ புரியும் உயர சத்திர யாகம-புகழப்படுகினற பனனிரணடுமளவும ஒழியாமற செயய படிஞ் சத்திர யாகத்தை, ஆற்றும மெமிலி சூரணியத்து-செயயபரினறன மெமிலியனகளல, அருள கூர சூருகமுனி அடைநதான-கிருபை சிறகக்குள்ள சூருகமுனிவா சேரநதாள

நீறறம காமம எனக கொளளாது காமம நீஙகும எனக கொணடுரைதாலமை-தொடரசசொற புணரத்தாலெனனு மூறறி அவறறின ''காம மவெருளி மயகக மினவரூமன்ற-னூ மவகெடகெகி னோய,,எனற தெயவப்புலவருஞ் செபபுநலகாண்க அஃதாயாயுள்ள அவிழ்தையும,அவவவிழ்தை யயததானே யாஎனன மதிகரு ம அகஙகாரமும, அதனுனே எனக்கு இபபொருள வேணடிம எனறும அவாவும, அதனால அபபொருடகட செலலும ஆசையும், அது பெறறவழி அதன மறறதலலக னுனடாருஞ் நீறறமும எனறு ரு மம ஐ ரு ம இவறறை வடநூலா பரசகிலிலைசெபபல இவறறுள அகஙகார ம அவிழ்தையிது ம, ஏவா காமதறகினும அடகிக் குறற மூனறுக கிகழலின ''நீறறல காம மயகக ம,, எனனுன அவிதறகு யெனடபடும மயகக மே ஏறறயறறாறகு காரணமாக னுடனையின அதனி னிறுதியிறறும, காமங்கழறதவழிப நீறறம நிகழலாற பினனறும வை நூனெனனறு கொளப இவை பிறவிற் ஆனபதறிறுக காரணமாகலானும, ணனமையை யறியவொடாது தடை யாய நிறியவாகலாலும, அவைகள கெட ஞானபபொருளே யறிதலே மாண்பாகலின ''அற வெறிக்து ஞானபபொருடோது,, எனனுன நிறதியமாய, மகநநாய, கன்னெயொனறுக கலநத வினமையாற பரிசுத்தமுய வியாபிதது நிறகின்ற மூதறபொருள் விகாரமினறி யெனறு மொருபடி நதாய விளகுகினற ''ஞானப பொருள்,, எனபபட டது ஐம்புல னுவனறு—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாறறம், எனபனவாம வடநூலார சுததம, பரிசம, ரூபம, இரசம, கநதம எனபா அவறறை யடககுதலாவது, சுததம புலனவழிப போகாமே நடுநிறதல மறை=மறைநத பொருளுடையது எனனும நச்சினாரகினியா. மறை-பகுதி, இ-வினைமுறற பொருளவிகுதி புணரநது கெடட தொலகாபபியம-பகுதி,ஐ-செயபபடுபொருள விகுதியாக்கொணடு, சூத்திரரும நானகுவருணதறகுப பெண்களும், ஓதல கேட்டல கூடா தெனறு மறுககபபடடது எனனும் பொருள் செய்வர் மறை எனறமையானே நைந்திரி யம், தலவகாரம, பௌடிகம் சாமம் எனனு நானகு வேதஙகளும், அவற்றின அஙகஙக ளாய உபநிடதஙகளும, அவறறினா தெளிவாகிய சித்தாநதஙகளுங கொள்ளபபடுமெ னனனோ? ''வேதாந்தந் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாநதத் திறனை,, எனச சிவப்பிரகாசத்தும், ''ஓரும வேதாந்தமென் றுச்சியிற பழுந்த-வாரா வினபந் தருங்கனி பிழிந்து-சாரங கொணட சைவ சித்தாந்தத்-தேனமு தருநினா சிலரே,,எனப பண்டாரமும்மணிக்கோவையினும் கூறி யதனுலு என்க சத்திர யாகமாவது - இம்மைப பயனெயாதல் மறுமைப பயனெயாதல வேண்டிப் பன்னிரு வருடங்காறும் இனஙதோறும ஒழிவினறிச் செயயபபடும் யாகம். மைமிசம்=மேமிசமபதம். பிரமதேவரால் விடபபடட சகரம் ஒய்ந்த காடாதலின் அதறகு மைமிசாரணியம எனக காரணசகுறி. மைமிசாரணியத்திற சூதமுனிவா சென்றா எனக.

(உ)

வடிவுறுமனிலவன றனைப்போற்றி வயங்கு மணியா சனமளித்துப்
புடவி மகிழ்ந்தாய கருக்கியமே முதல பூசை புரிந்ததற்பி
னடல்லில்லா வியாதமுனி புராண நினக்கு நவிலபோதிற்
சிற்சை மகிழ்ந்து மயிர பொடிப்ப வதன்போ நினகுசே தினனும்.

(இ ள்) ஆங்கு வந்த முனிவனை போற்றி-அவ்விடத்து வந்த சூதமுனிவனை யங்குள்ள விருடிகள் யாவரும் துதித்து, மணி வயங்கும ஆசனம் அளித்து - அழகு விளங்கினற வோபீடமிட டிருத்தி, புதி மகிழ்மது அருகியம் ஏ முதல பூசை புரிந்து-மனக்களிப புற்று அருகிய முதலாய உபசாரங்களோடு பூசையினையும செய்து,அதனபின்-பூசைசெய் ததன் பினனர, கற்றல் இலலாத வியாத முனி - (அடிகளே) கெடுதலிலலாத வியாசமுனி வர்,நினக்கு புராணம் கலில போழுதில-தேவரீருகுப புராணங்களின் உண்மைபபொருள •களே யுபதேதிகளுங காலத்தில, சிறதை மகிழ்ந்து மயிர பொடிபப - (அவறறைக் கேடடு) மனமகிழ்ச்சியுறறு உரோமஙகள சிலிர்த்தமையால, அதனபோ நினக்கு சோதிஞன-அதனபொருளகொண்ட நாமததைச சிறபபுப் பெயராகத தேவரீருகுச சூடடினர்.

ஆல-தன் சாரியைகள் ஆங்கு எனனும் இடப்பொருளுணர நின்ற விடைச்சொல .ஆங்கு என நினைடது அருகியமே-இதனகண ஏகாரம பிரிநிலை பொருடடு பின என் னும் இடைச்சொல காலபொருளோ டுணரத்தினறது இலலாத என்பது ஈறுகெட்டு நினற பெயரெச்சம் அது வியாதன எனனும பெயாகொண்டு முழுதுந்து போழதது - பொழுது என்பதன மரூஉ, போது எனவும் வரும் புராணம-சாதியொருமை, பதினெனபுராணங கனையுங குறிகக்படுதலின வியாசமுனிவா வேதஙகளோப பயிலர,வைசம்பாயனர,சுயிமினி, சுமமது என்னும முனிவா ஈலவாகளும, பதினெனபுராணஙகளைச சூதமுனிவாகளும் உட தேஞிர் எனக அதனை "மயலறு பயிலபோ வைசம் பாயனர-சயிமினி சுமந்துவாக தவத் நா லாலவாகளுட-வியலிருக காதியாம வேத நானகையு மூபாவது ஈவதுநினை முறையி னோதினனன். அனனதோர முனிவர னதறகுப பினனரோ - பன்னருவ தொகையினற பதி னெனை பானமையாய-முனனறறு புராணனன முழுது முற்றிய - வினனரு ணிலமையா லெலலகளு கலஙினன் ,, எனனுமை கந்தபுராணத் திருவிருத்தஙகளாற் தெளிக அருகியமே முதல பூசை எனறதனால் எதிரகொணடு செலலுகல தென்டனசெயதல பாதசுத்தி செய் தல ஈவிசளித்தல நீராடடல ஆடைசாத்தல மலாதரிபபித்தல நேயவைசாத்துதல அமு தருந்துதல தூபங்கொடுத்தல தீபஙகாட்டல மந்திரமலரா னருசு சித்தனமுதலியன கொன ளல் டும்

கனையினறி விளகிய மறையெனனும் நரங்கக கடலை, அறிஞர அதன்கணுள்ள பொருளகளோப பெறறுயபடியுமாறு காறறுறை செயதும, அவைகளிலும் அளவுபடாதென்று பலவகைச சூதிரஙகளாகியும, புராணஙகளோப புகனறும, வேதஙகளை யெலலாம் சிவ பெருமானது திருவருளினால ஓதாதுணாந்துப விளகிய அறிவினை யுடையராய்ப் புக முடபடி நீறறியபெரியராகலின் "கந்த லிலலா வியாதமுனி,, எனருன சூதமுனிவர் புரா ணஙகளைக கேடடபொழுது மகிழ்வினால மயிகிலிர்த் திருநதமை கூடவியாதா ஆக காரணத்தினால உரோமகடணா எனறு பெயரூடினர் எனக.

கைமிகாரணியமுனிவர்கள் அங்குவந்த சூதமுனிவனை யிருத்தி, பூசைசெய்து அதன பின் அவனைநோக்கி அடிகளே! தேவரீர புராணஙகேட்ட பொழுதில் உரோமம் சிலிர்கக அதனைக்கண்ட வியாசமுனிவர் உரோமகர்டணர் (ரோமஹர்ஷனர)எனக காரணபெயர சூடடினர எனது புகழதாரா. இதுகருதது. (ட)

கமலப் பொகுட்டி வட்டவணைக் கடவுள் வேள்வி யியற்றுதலுக்
கமரத் தினைப்பாற் கடறுறையிலு முருகுதன முனே நின்னுருவா
யமர்கும் முனைவற் புராணமுற்று மறைய வேணடி யாணவரா
திமிரக் கடற்குப புணைனினது மொழிபெயர் செவ்வருஞ் செபபுவா.

(இ-ள்) கமலப் பொகுட்டி வடட ஆனை கடவுள - காமரை மலரிலுள் கரணி - மாகிய வட்டமுள்ள தவிசினமேலிருக்கும பிரமதேவனைக குறித்து,வேளவி இயறறுகலு ம-(வென என்னும அரசனுவன்) யாகமொனறைச செயதருதலும, கல பராணமு முறறும அறைய வேண்டி-என்பவைப் தருளினறு புராணங்களை பதினெட்டினை நு உபதேசிக்க விரு மபி, நமரம் தினை பால்கடல துயிலும முகுந்தன ஏ ஒலிகினறை ஆலிகினபுடைய திருபபாற சமுத்திரத்தினிடத்து போக நிதினை செயகினற நிருமாலே, சின ரு ஆய ஆய ரனன் - நமவடிவினைக கொண்டி சொனறி உபதேசித்தலா லுகலின, எவரு ம தினது மொழி-உண்மையறிந்தர் யாவரும நமது வாயசை செ யலே, ஆலவய ஆம திமிர கடல கு புணை எனறு செபபுவா ஆலமமாகிய இருள் செறிந த சமுதாதிரத்தை நீந்துதறகுத் தெபபமாகும் எனறு சொலகினறார்கள்

வென் என்பவனது யாகசாலையில புராணங்களை யெலலா ம உபதேசிகக மாறறி திரு மாலுக தேவரீரது வடிவினையே கொண்டி தோனறி யுபதேகித்தனா ரலலின, நம பெருமை யளவின்பாலதோ? ஆகலின் உலகர் யாவரு ம, ஆனவரிரு க லிக கடபபிரத்து முத்திக கனிசோபபிககுக தெடபமாயுள்ளது துந்சொலலே என்பர்

வினமுதல வருவிக்கபபட்டது பொகுட்டி - தாமரைப பூகொ டை பிரமன விட டினுவின உதிகமலப் பொகுட்டி னுறைதல நோககி ''கமலப பொகுட்டி வட்டவிணக கடவுள்,,எனறான இயறறதலும்—இதனகணபிறவினைலிருதி நொகரு கின்றதுஎதகருத தாப் பொருட்பயத்தலின ''ஏனைக காலமு மயங்குதல வனாபா,, என விளைபபியநோடு ானறகாலமும மயங்குதலே நீககாது கொள்க வென்று ஒலகாப் பெருப்புழத் நோல் காப்பியனர் விதிதலின, மூனறுவகைபபட்ட நிலைமையினையுடைய காலத்து உளதாம் இயலபையுடைய ''செபபுகின்றா,, எனபது செபபுவா என பதிகாலதநோடி மபகக கூறினன வேள்விசெய்தது—அகனை என்னும அரசருமாரனுகிய வென எனபவன புத திரப்பேறறி னிமிதநஞ் செயதான் எனக அவ யாகசாலையில திருமாலானவர் சூகுமனிவ ரது வடிவுற்று வந்து புராண ம போதித்தனர் அதனை, இகநூலில தந்தனைச் சபித்த அத்தியாயத்தில், ''அனனென வேளவிச் சாலை தன்னிற காதை நவிலவா னழனேமி-முனனென சூத முனிவாகப போந்தா னெனபர் மூதகருமைதோ,,எனறதறறு நெறிக யாகமுடிவிற் பிருது எனனும புதநிரன அவனகையிலினறு தோனறினன அவனே பூமிபைப் பசுவாகவி, இநதிரன சதநிரனுயிகைக் கனருகவி யநன்பால கொணடி வளக கனெலலாம் விருத்திபண்ணி, தனபெயராலே பூமியைய பிருதிவியெனறு வழகுமபடி யுஞ் செய்தான் என்க. ''அதனை மெ அத்தியாயத்தில் ''அரசு விழுங்கி வாய்காய்கத வயில்வே லுழவன வெனனெனபோன்-கனைகொன நிரங்கு கடலவலய முழுது மகவான கன்ருக-வுரியபொருள்க ளெஞ்சுறினையும பாலாய்க கறநதின வுபிபுரநத-பிருது வெனனு மணிமௌலிப பெரியோன றன்னோப் பெற்றனலை ,, எனறதனு லறிக. அதன் விரிவு கனெல்லாம் விண்டுபுராணம் முதலாம் அம்சதநிற பதினமூனறாம அத்தியாயத்திற் காண்க சூதர் என்னும்பெயர் இம்முனிவருக்கனறித் துதிசொலவோ ாகரும்,தேர்பபாகர்க் கும் வழங்கப்படும் அவருள், வேள்வியிற செய்யப்படுஞ் சுதநியை எனனுஞ் சடங்கின காலத்திற் பிறந்து, அரசர் முன்னிலையி லின்று, அவரா லளிக்கப்படுகி கவசமுதலியன பெற்று, அவர்க்கு வீரமும் வெற்றியும் விருத்தியாக முதுமொழி கொண்டி புகழ்வோரே துதிசொல்லோர் எனக ூதர் மாகதர் எனறுங கூறுப.

புராணம்=பழமை. பழைய வரலாற்றின் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயரும், அவ்வரலாறு தலைவே யதிலித்தற்குக் காரணமாய நூல்மேனிற்றலாற் காரியவாகு பெயருமாகலின இருமடியாகுபெயர். முருந்தன்=பத்தரை மோகிப்பவன. அன்றி, இகபர வின்பங்களைத் தருபவன் என்றுங் கொள்வாரு மூளர் அமர்கு-இதிற் கு-சாரியை ஆணவம் என்பதற்கு, ஆனமாவினை யணுரூப முடைந்தென்று கொள்ளும் பாஞ்சராத்திரர் அணுசம்பத்த மூள்ளது எனப் பொருளுளைபவர் ஆணவமலம் எனினும், மூலமலம் எனினும் ஒக்கும். அது ஏகமாய், சேதனமாய், அநந்த சாமாதிய முடைத்தாய, செம்பினிற் களிம்பு போல ஆன்மாவோடு அநாதியே உடனகலந்து நிற்பதாய், அதோநயாமிகா சத்தியினும் போத் திருத்துவம் (அநபவத்துவம்) என்னும் போகியாசதத்தியைப பனணி, ஆவாரகசத் தியினலே அதனறிவுத் தொழிலுமாகிய சிவத்துவத்தை மறைத்து, அருஞான விருளாய் நின்று பிறவியினுமைச் செய்தலின் "ஆணவமா நிமிரகடல,, என்று கூறியதாம அதனே "ஒன்றதா யபோகசத்தி யுடையதாய புருஷாதி யனறதா யானமா வினறனறிவொடு தொழிலே யார்த்து - நினறுபோற் திருத்துவதனை நிகழ்த்திச செடபினிற் களி பேயாக தென்றுமருள் ஞானங் காடடி மானவ மிசைசுது நினறே" எனச் சிவஞானசித்தியாரினும், "கண்ணிய பாசத்தி ஞனென ணானவம்-பணணிய மாயையி லூட்டற் பரிகதனன்" எனத் திருமந்திரத்தும் அருளபபட்டமையா னறிக அககடலே நீகதுதறகு மெயமமைச சொலலாகிய பூணை வேண்டி மெனபான் "பூணினெது மொழியெனபா" எனறுரைத்தான் சூத முனிவா சிவஞான சாதனமாய புராணஙகளி னுயமைபபொருளே யறிதுரைகுக தனமையராகலின் அவர்மொழி பூணியெனபபட்டது புராணபபொருள் ஞானசாதன மெனபதனே "அஞ்செழுதநே யாகமமு மண்ண லருமறையு - மருஞெழுத்தே யாதி புராண மனைத்தும் "என உண்மைவிளக்கத்தினும், "சமமார்க்கஞ் சகலகலே புராணவேத சாத்திரஙகள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்நது" எனவு ம, "ஞானத்தால் வீடெனறே ஞானமறைகள் புராண நல்ல வாகமஞ் சொலல வலலவா மென்னு - மூனறநா ரெனகடவா" எனவும, "சிறபபுடைய புராணஙக ளுணாக்கு மவைச் சிறபபொருளே மிகதெளிநது செனறுற சைவத் திறத்தடைவர் " எனச சிவப்பிரகாசத்தும், " இனனமோ மறையுள நிதுவுங கேண்மதி எனபெய ரசற்கெனி லினிது நோகுளோர்-துனபம தகறிடுந் தொபுராணமாம், எனக் கந்தபுராணத்தும் பிறவறிஞரு கூறபபட டவறறுனறிக ம)

கேட்டோ மமமர்க் கிழஙகழுங் கூம புராணங் கிளதுகென
மோடடா மையினல் லுருவெடுத்த முதலவ னுலக முழுதளநத
நாடடா மரைததா ளினிதேத்தி வியாதன பாதந் தலைகொணடு
வேட்டோ ருள்ளங் கனிபநுருக வதனே விரிதது விளமபுவான.

(இ-ன்) கேட்டார் மம்மா ழிஙகு அகமும்-(அகலால் முனிவரரே!) கேட்டவர்களது மயக்கமாகிய வேரினை யறுகக வல்ல, கூமபுராணம் கிளத்துக என-கூமபுராணப் பொருளைச் சிறியேகைளுக்கு உபதேசித்தருள்க வென்று பிராரத்திகக, நல மோடி ஆமையின உரு எடுத்த முதல்வன - (சூதமுனிவர்) நனமையாகிய புடைபட்ட வயிற்றினையுடைய கூர்மரூபத்தைக் கொண்ட திருமாலினது, உலகம் முழுதும் அளந்த தாள் தாமரை தாள் இனிது ஏத்தி - உலகமுழுவதையும் அளந்தடக்கிய நாளத்தையுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அன்போடும் துதித்து, வியாதன் பாதம தலை கொணடு—(தமது ஆசிரியராகிய) வாதராயண முனிவரது பாதகமலஙகளையுஞ் சிரமேல் வைத்துத் தியானித்து, வேட்டார் உள்ளம் கனிந்து உருக கேட்டலே விரும்பிய கைபிசாரணிய முனிவாகளது மனமினகி யுருகும்வண்ணம், அதனைவிரித்து விளம்புவான்—அப்புராணத்தை விரிவுபடுத்தி மொழிவாராயினர்.

கேட்டார், வேட்டார் என்பன தெரிநிலை வினைபாலணையும் பெயர் அவை "ஆவோ வாகும் பெயரும்மா ருளவே,, என்ற விதிப்படி கேட்டோர் வேட்டோர் எனத் திரிக்துரின் றன. மமமர் என்றது அவாவிற்குக காரணமா யுள்ள அவிச்சையினைபாம் அது பிறவிக்கு வித்தாய் நிற்றலின் கிழங்கெனப் பட்டது சிவபுராணப் பொருளாக கேட்கும் மெய்யன்ப ரது செவிப்புலத்துள் சிவபெரு மான திருவருளிரகங் யடர்வராகலின், இசசிவபுராண மாகிய கூர்மபுராணத்தினை பொருளையும் பெயரனபுடன கேட்டொழுகுவோர் மயகஙகீங் கிச் சிவஞானமுற்று முத்தியடைவார் என்றார் ம ஆகலின "ஓது காவினும் கேட்பவர் செவிப்புலத துள்ளும்-தீதில சிக்தையோ கிறைதிலும் திருவரு ளிரகங் - மாது டாகனும் றைகருவன் மாதவத் துறையீ-ராத லாறகதி யடைதன கேட்டவை யினதது,, என உபதேசகாண்டத்தும், "சீர்கெழு கூர்ம புராணமுற றுணாகதோர் சிவனடி நீழலி னுறைவா - ரோர்பதங் கற்றோர் விண்டுவி னுலகி னுறைகுவ ரோரெழுத் துணாகதோர்-பார்முழு தாண்டு கனமக வுயிர்த்துப் பரிவொடு மினனுவீற திருநதாக-கோ்கெழு கமலப் பொகுட்டுவீற் றிருக்கு மிறையொடு முதநிலீட் டடைவார் ,, என இருநூற்கனனும் கூறிய வாற்று னறிக. இளைத்துக எனனும் வியங்கோள் வினைமுற்று ராண்டு வேனடிக கோடற் றொருண்மைக்கண் வந்தது, அகரம தொருதநல என எனனும் இடைச்சொல் வினை யெச்சப் பொருட்டி ஒன்றினைச் சொலலுங்கால அதனைக கேட்டவர் ஆமெனறு ஒப்புமை கொண்டுரைச் சொல்லுதலே குறறமிலலா்கரு இலகக்கணமா கலின சூதமுனிவரும் "வேட் பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறாசொற் பயனகோடன-மாட்சியி ன மாசறறா கோள ,, என்ற படி முனிவருள்ளம் இனகி யுருகி வேட்குமாறு சொல்வான றொடஙகினா ரெனக. "எத லியல்பே யியமபுக காலக - காலமு மிடனும வாலிதி னுகெகிச் - சிறகுழி யிருந்ததன் றெய்வம வாழ்ந்தி,, எனறபடி நூல சொலவோன றெயவம வாழ்ந்தல முறையா கலின உரோமகரதனரும் இப்புராணத்தை முனனாகக றிய திருமாலினையும, பினனாப் புகன்ற வியாசமுனிவனையும துதித்தா ரெனக கொளக (இ)

மறுமை யிலதென் றுரைத்திடுவோர்க குரைப்போர் தவம்வா ணெடியகணணு
ரிறுமென மருங்குல் போற்றேயு மிகழா வுணமை யறிவினா கட்
கறிய வுரைப்பி னவா செய்யுந் தவங்கண மேனமே லளவினறிப்
பிறைவெண் முத்தங் கிடகதொளிரு முலேபோ னுளரும் பெருகுமால்.

(இ-ள்) மறுமை இலது என்று உரைத்திடுவோர்க்கு = முனிவர்களே! மறுமைப் பொருள் இலலையெனறு சொல்லுகின்ற கீழோரகளு, உரைபபோர தவம் = (புராணப் பொருளை) உபதேசிக கின்றவரது தவககள், வாள் கெடி கண்ணர் இறு மெல் மருங்குல் போல் தேயும்=வாளாயுதத்தைப் போனற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களது ஒடிகின்ற இடையினப்போலத் தேய்கதழியும், இகழாத உண்மை அறிவினர்க்கு = (மறுமைப் பொருளை) நிந்திக்காத உண்மையறிவினை யுடையவர்களுக்கு, அறிய உரைப்பின்=தெரியும் படி உபதேசிக்கின், அவர் செய்யும் தவங்கள்=உடதேசிககின்றவா செய்யுந் தவங்கள் எல் லாம, பிறை வெள் முத்தம் கிடத்து ஒளிரும் முலை போல = பிறைச்சந்திரனையொத்த வெள்ளிய முத்துமாலை தங்கி விளகுந் தனங்களைப போல, காளும்=காடோறும், மேல் மேல் அளவு இன்றி பெருக்கும் = பின்னும் பின்னும அளவிலலாமல் வளரா நிறகும்.

ஆல் - அசைநிலை அறிவினர்கள்-இதில் கள், விகுதிமேல் விகுதி வாள் உயிரை வாட்டலானும், கீண்டவடிவானும் கண்ணினை யொத்தது. மேல்மேல என்ற அடுக்குக் காலமிகுதியை யுணர்த்திற்று. மறுமைப் பொருள் என்றது - கடவுளும், ஆன்மாவும்,

புண்ணிய டாவங்களும், சுவர்க்க நரக முத்திகளும் மறுபிறப்புமாம். இவை யில்லை யென் போர் நாத்திகர் எனப்படுவர். உளாட்டோர் எனப் பன்மையாற் கூறினமையால் கள்ளுண்டு களிப்பவன், சோம்பேறி, அகங்காரமுடையவன், காமி, திருடன், மாறுபாடுடை யவன், கோபி, மிகத்தூங்குவோன், புத்திதடை மில்லாதவன், தமோகுணத்தான், தறு கணன், பொய்யன் முதலிய தீயொழுகுமுடையாருஞ் சேர்த்தெண்ணப்படுவர். இக் கீழோர்களு எவ்வித வுண்மைப் பொருளே விளங்க வுரைப்பினும் கோழிபோலத் தம்மனம் போனவாறு புரிந்து, குரங்கு போலக் கொள்ளுதலிலாக் குணமுடையராய்ச் சொல்வார்க் ளும் கேடுபுரிவர் ராகலின, புராணப பொருளே யுரைக்கிற றவறு கெடும் என்றதாம அதனே "கடபடி கடவதாக் காலேதந்ன வாயபபெயிறுவ - சுப்பை னினேபோலக் கோழி போன் - மிக்க, கனமபொதிந்த நூலவிரித்துக் காட்டினு மேழ்தன-மன ப்புரிந்த வாறே மிகும். சகரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோ - செகரா லும் சொலலார் மிகுநிச்சொ-லெக்காலு, மூடிரிரோற காணி மிகுவதேற மேழ்தனேன - மிந்திரரு வெண்ணி விடம ,, எனறு பதினெண்கீழ்க்கணக்கிற் பகர்ந்தனுல அறிக மறுமைப பொருளே யுண்டென போர் ஆத்திகர் எனப்படுவர் நவத் தேயவிரரும் டெருகிறரும இடைபையும் மூலே பையும் எடுத்துக காட்டினமையின இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி (சு)

தோற்ற மூலக மீணடொடுங்க லுகலா மருவு நரமுனிவ
ராறமற லரசர மரபவா நஞ்சரித மெனனு மோராநதுரு
சாற்று புராண விலகணமென றறிரு ருரைப்பா நவறினைப்
போறறு புராணம பதினெடடினை பெயரு முறையும புகலுதுமால.

(இள்) அறிரு=கலவி கேள்விகளா லறிவுடையோர, உலகம தோறறம் = உலக வுறபதறி, ஈணடு ஒடுஙகல்=ஆவுலகம நானறேலாதியவாறே பினனா ஒடுகுபெறுதல, துகள் நீர மருவுதரயஈ=சூறாறிங்கிய மநுகுகளின காலவளவு, ஆறறல முனிவர அரசர் மரபு=வலிமைபை யுடைய இருடிகளும அரசாகளும வமிசமுறை, அவாதம் சரிதம= அயிரிவுகையாரது சரிததிரகள, எனனும ஓர ஐநதும=எனகினற ஐநதுபொருள்களே யுமே, சாறறு புராணம இலகணம எனறு உரைபபர = சொலலபபடுகினற புராணத் தின இலகணம எனறு சொல்வாகள, (ஆதலால) நவறு இனறி டோறறு புராணம பதினெட்டு=அவிலகணஙகளிற சிறிதும வழுவுதல இலலாமல யாவராலும கொண டாடப படுகின்ற புராணங்கள பதினெடடுளளன, பெயரும முறையும புகலுதும=அவற றின பெயர்களையும் முறையினையுரு சொலலுவேம.

புராணததைப் போல இதிகாசமும பழைபவரலாறறை யுணாதது மாகலின், இவை யிரண்டற்கும வேறுபாடெனனே யெனிலஃ புராணம் உலகதோறறம, ஒடுக்கம், மனவந தரம், மூனிவர அரசர மரபு, அவாகள சரிததிரம எனனும ஐநதனையும் கூற மிலகணை முடையது இதிகாசம அறறனறு உலகம எனறது, சிவதத்துவ முதற் சுத்தவித்தியா தத் துவ மீறுகிய சுத்தாத்துவப பொருளகளும, காலதத்துவ முதற் பிரகிருதி தத்துவமீறுகிய சுத்தாசுத்தாத்துவப பொருளகளும, குணதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவ மீறுகிய அசுத் தாத்துவப பொருளகளு மாகிய தூருவன் ஒருத்தி பொன்றனைது சுட்டி யுணரப்படுரு சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சஙகளாயாம். மன்-அந்தரம் எனபது "வினவத்துக் கொட கும்,, என்றற் போலபட புள்ளியீற்றில் வகர வுடமபடு மெயபெற்று மன்வந்தரம் என முடிநதது. அதனே "எலலா மொழிகு முயிரவரு வழியே - யுடமடடு மெய்யி னுருவு கொளல் வனையார். ,, என்ற தொல்காப்பிய விதியா னமைக்க. ஆற்றல் என்றதைத் தீவகமாகக கொண்டு முனிவர்க்குத் தவவலியும, வேநதர்கு ஆணம வலியும் என்க.

தவறில்லாமை யாவது - வேதாகமப் பொருட்கு மாறுபடாமையும், இலக்கணங்களிற் குறைவு படாமையுமாம். சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், மந்வந்தரம், வம்சம், வம்சாநுசரிதம் என்னும் ஐந்தும் புராணத்தி னிலக்கணமெனவுங் கூறப்படும் **மற்சபுராணம் நைமிசாரணியச் சிறப்பு.** "நிலவிய சர்க்கம் பிரதிசர்க்க முஞ்சீர் நீடுமந்வ மன்றி-யலகிலா மக்வந் தரம்வங்கி சானு சரிதமிவ வைந்துமே புராணந்-திலகிலக் கணமாம் என்று கூறியதனுனதிக இவையன்றி சாகசம், விசர்க்கம், விருத்தி, ரட்சை, மநுவந்தரம், வம்சம், வம்சாநுசரிதம், சங்கிதை, ஏது, நியாயம் எனவும் பத்து இலக்கணங்களினையுடையது மகாபுராணமென்றும், ஐந்தும், அதிற் குறைந்தவாள இலக்கணமுடையது உப புராணமென்னுஞ் சிவ கூறும் இன-சாரினைய முறையாவது-புராணங்களுள இது முறன னும இதுபினனுமாகக கொளளவேணடுமெ னனுமுறை. இது தொருதுக சுடடல என்னும உத்தி (எ)

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிரமநம் பதுமம வைணவருஞ் சைவம் பேருல கேதுபுரா கவருந
மருடரு நார தீயமாக கண்டமாகனே யமடவி டியமே
கருகரும் பொருளசே பிரமகை வாந்த மிலிஙகமவ ராகமெயக் காமந்த
மருவுவா மனஞ்சொற் கூர்மனை மற்சய காருடஞ் சிறந்தவா யவியம.

(இ-ள்) நல பிரமம் பதுமம வைணவம=கனமையாகிய பிரமபுராணமும் பதும புராணமும வைணவபுராணமும, சோ உலகு ஏத்து சைவ பாகவதம=பெரிய உலகத் தவாகளாற றுதிகக படுகினற சைவபுராணமும பாகவத புராணமும, அருள் தரும நார தீயம மாகக்கனடம ஆகினேயம பவிடியம=கருணையை யளிக்கும நாரதீயபுராணமும மாகக்கண்டேய புராணமும ஆகினேய புராணமும் பவிடியபுராணமும, கருத அரும பொருள் சோ பிரமகைவர்த்தம=நினைத்தற்கரிய பொருளகளைக கொண்டுளள பிரம கைவர்த்த புராணமும, இலிங்கம வராகம=இலிஙகபுராணமும் வராகபுராணமும்,மெய காந்தம=உண்மையறிவினைக (கொடுகரு) காந்தபுராணமும, மருவு வாமனம்= (பெரு மை) பொருந்திய வாமனபுராணமும, சொல கூர்மம=சொலலபபடுகினற கூமபுராண மும, நீள மற்சம காருடம=மேனமபட்ட மறசபுராணமும காருடபுராணமும, சிறந்த வாயவியம=சிறபபுடைத்தாய வாயவிய புராணமும.

ஏ - எண்ணுப்பொருளிலவந்தது இது பின்வருஞ் செயயுடகளுள்ள "என வீரொன் பான் புராணமுள,, எனபவறறைக கொணடு முடிதலின குளக மெனபடடிய இச்செயயுட கண் புராணஙகளின பெயரும முறையும வந்தமை காணக பாகவதமானது - இதிகாச பாகவதம், புராண பாகவதம, சங்கிதா பாகவதம, உபசங்கிதா பாகவதம், விடடுணு ரகசிய பாகவதம, விட்டுணுயாமள பாகவதம், கௌதம சங்கிதா பாகவதம், தேவிபாகவதம என எண்பருபபினதா யிருததலாலுய, அவறறுள புராணமாகவதமே (சுகபாகவதம) கொண்டாடபபடுஞ் சிறபபிற றுகலாலும் அதனே வேறுபிரித்துக காட்டுவான் "பேருல கேத்து பாகவதம்,, எனறு கூறபபட்டது சைவம, மார்க்கண்டேயம், பவிடியம், இலிங்கம், வராகம, காந்தம், வாமனம், கூர்மம, மறசம, வாயவியம் இப்பத்துஞ் சத்துவ குண சிவபுராணங்களாம். வைணவம், பாகவதம, நாரதீயம, காருடம் இந்கானகுஞ் தாமதகுண விட்டுணுபுராணங்களாம். பிரமம், பதுமம இரண்டிம இராசதகுண பிரம புராணங்களாம். ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம் இரண்டிம் மூறையே இரிகுணயுத்த மூள்ள அக்கினிபுராணமுஞ் சூரியபுராணமுமாம். இவற்றினமுறையும, பெயரும், சிரந்த அளவும், கூறப்படும் பொருளும் வருமாறு:—

முதலாவது பிரமபுராணம். பிராமியம் என்று சொல்லவும் படும். பதினாயிரம் கிரந்தங்களை யுடையது. பிரமதேவரால் மரீசி முனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. உலக சிருட்டி, மதுவந்தரம, சிருட்டிஸ்மூர்த்தி வகைக்கு மிருந்த ஞாயு சந்திரகுல வரசர் மரபு, சூரியாலயம், சிவாலயம், சகநாதர் ஆலயம், திருநந்தனவனம், சகநாதம் என்னும் தலமான்மியம் முதலிய பிராமியகற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறுகிற்கும. **மற்சபுராணம்** "அருந்தவத்தின் மரீசிதனக் கயனுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறிற் - கிரந்தமயு தத் தளவை,, என்றதனனு மறிக.

இரண்டாவது பதுமபுராணம். பாத்மம் எனவும் பெயர் ஐம்பத் தையாயிரம் கிரந்த முடையது சிருட்டி காண்ட பூமி காண்டம், சுவர்க்க காண்டம், பாதல காண்டம், உத்தர காண்டம எனனும ஐந்து காண்டங்களாற் பிணைபபடபட்டுளது பிரம தேவர் சிருட்டி நிமித்தம் ஓர் பதுமத்திலே தோறறிய சரிதநிரல்கள, தீர்த்த ஆலயங்களின் விசேடங்கள், அண்டவளவு, இலகுமி நாராயண பாதிரகள், திலீப ராசனுகும வசிட்ட முனிவருக்கும நடந்த சமவாதங்கள் முதலிய பதுமகறட விருத்தாந்தங்களைப் பகருவதாம் "கேரிரண்டா யுறுபாத்ம மைப பதுதை யாயிரமாம பாத்ம கறபத் துதாச்சி கூறுமம ,, என றதனனும் அறிக.

மூன்றுவது வைணவபுராணம். விஷ்ணு புராணம், விண்டு புராணம் எனவும் பெயர். ஆறுயிரம் கிரந்தங்களை யுடையது ஆறு அமசங்களாற் பிணைபபட்டுளது, அண்டநிலைமை, வேத சாகைகளின பிரிவு, தருமாதருமம, ஆச்சிரம முதலியவற்றை விஷ்ணுமூர்த்தியின் பிரபாவங்கள் மூலாய சுவேதவராகறட விருத்தாந்தங்களைக் கூறு வதாம் இது நாராயண முனிவராற பிரமதேவருகும், அவரால தகசா முதலிய முனி வர்களுக்கும், அவர்களால புருகுச்ச ராசனுகும, அவனுல சாரசுவதமுனிவாகும, அவரால் பராசர விருடிகும், அவரால மைத்தேரேய முனிவாகும உபதேசிகபபட்டது "மூன் றெனவே வைணவபபோ சார்பு ராண - மேலிவரும வராகறப விருத்தாந்தம பராசரர் முன விளக்கக கூறு-மூனமிலெண் ணுயிரமாம கிரந்தம,, என **மற்ச புராணத்தில்** எண் ணுயிரம் கிரந்த முடையதெனறு கூறபபட்டது

நான்காவது சைவபுராணம். வாயுபுராணம் எனவும் பெயர்பெறும். இருபத்துகாலாயிரங கிரந்தமுடையது விந்தியேசர சங்கிதை, உருதிர சங்கிதை, விகா யக சங்கிதை, உமாசங்கிதை, மாதிரு சங்கிதை, ஏகாதசருத்திர சங்கிதை, கைலாய சங்கிதை, சதருத்திர சங்கிதை, கோடிருத்திர சங்கிதை, சகத்திர கோடிருத்திர சங்கிதை, வாயுசங் கிதை, தரும சங்கிதை எனப பனனிரணடு சங்கிதைகளை யுடைத்து. இலகுகம் கிரந்த முடைய தெனவுங கூறுப மற்ச புராணத்திற பன்னீராயிரங கிரந்தமுடையது எனறு பகரப்பட்டது. இது பிரமன், வாயுதேவன, உபமனனியு முனிவா எனபவர்களால நார தாதிய முனிவர்களுக்கும், சிருட்டிண மூர்த்திகளும் உபதேசிகபபட்டது சிவலிங்கத்தி னின்று யாவும் உற்பத்தியாதல, சிவலிகை வழிபாடு, புண்ணிய காலம, புணணிய ஷேத்தி திர தீர்த்தங்கள், சரியை முதலிய பாதைகள், உருதிராகளின இலகுகணங்கள், விகாயகா, உமை, கந்தக்கடவுள் இவர்களின மாகாத்மியம, விதிவிலக்கு முதலிய சுவேத கற்ப விருத் தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஐந்தாவது பாகவதபுராணம். சுகர் பாகவதம் எனவும் பெயர்பெறும் சிலர் தேவிபாகவதமே புராண பாகவதம் எனறு கூறுவர். பதினெண்ணுயிரம் கிரந்த முடையது. பன்னிரு கந்தங்களாலும், இருநூறு அத்தியாயங்களாலும், சுருதிதை மூந

லிய பன்னிரு நாளைகளாலும் பூர்த்தியாக்கப்பட்டனது எழு தினங்களுக்குட் சர்ப்பத் தீண்டப் பெற்று இறக்குமாறு சாபம் பெற்ற விஷ்ரோதன எனனும் பாரிடஜித்து அரசன், அவ வாதனையை பொழிகுமாறு கங்காநதீரத்திருந்த சுகமுனிவனை யடித்து வேண்ட, அவரால் உபதேசிக்கபபட்ட்தாம. விட்டுணுவின் நாளைந அவதாரகளையும, நாளைந பத்தர்களின் சரிதங்களையும் விரிவாகவும், காயத்திரிமகிமை, தியானம், முனிவர்சரித்த முதலியன வற்றைத் தொகைபாகவும உணர்த்துஞ் சாரச்சுவத கறப விருத்தாந்தகளைக கொண்டுள்ளது.

ஆருவது நாரதியபுராணம். இருபத்தையாயிரஞ் சுரந்த முடையது. நாரத முனிவரால் உபதேசிகபபடட்து விடடுணு நோத்திரங்களை, அவரைப பூசித்த சூரிய காலவீதிகள், திருவுரு பிரகலாத சரிதம், உருகுமாகதன புதலவியாகிய மோகினி யின் வரலாறு, ஞானுவித தருமஙகள் முதலிய பிரகற்பதிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஏழாவது மார்க்கண்டேயபுராணம். மூப்பத்தொராயிரஞ் சுரந்தமுடையது மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு உனைக்கப்பட்டது தினனா விபாசமுனிவரின சீடரா கிய சைமினி முனிவை, பிராமணகுலத்திற பிறகது பறவையாகுமபடி சாபம பெற்ற சகுனியெனனு மிருபறவைகளும அதித்து,முனிவ பெருமானே ! விடடுணுமூர்த்தி மானுட சரீரம எடுத்தறகும, பாண்டவா ஐவருக்கும திரௌபதி பொருட்டியே மகேனவியா மனை தற்குமபலராமா மதுவுண்டதறகும,அதனமயகினும் கொலலசெயது பிராமகதி பிடித்து வருதுகியதற்கும், அதறகுப் பிராயசசித்தஞ சொலலுமபடி செய்தறகும், சிருட்டிஞர்ச்சுனா இருவருக கும அகால மரணம எய்தறகுங காரணம் யாது எனனு வினுவிய விளுக்களுக்கெலலாம உத்தரமாக வுரைத்த விரணஙகளை முதலிய சகுனிகறப விருத்தாந்தஙகளை யுணர்த்துவதாம் "ஏழெனனு மாகாண்ட புராணத்தை யோதின சகுனியெனனும பகஙகளே யதிகரித்துஞ் தனமுடை னதன்மை தனனே - வெகுவிதமா விரித்துரைகளு மொனபதினா யிரஙகிரந் தம் "என்ற **மற்சபுராணச்** செயயுளினபடி ஒனபதினாயிரங ரோக முடைத்தாதலுங் காண்க.

எட்டாவது ஆக்கினேயபுராணம். எண்ணூபிரங சுரந்த முடையது. அக்கினி பகவான வசிட்ட முனிவருக்கு உபதேசித்தது யாகம, அக்கினியின பெருமை, விஷ்ணு அவதாரஙகள்,சிவபெருமானே தோகிசசெயயும பூஜனமுறை,பிரபஞ்சலகணம் அரசரிறை முதலாய ஈசானகற்ப விருத்தாந்தஙகளை யுணர்த்துவாம.

ஒன்பதாவது பவிடியபுராணம். பவிடியம் என்றும் பெயர் மூப்பத் தோராயிரஞ சுரந்த முடையது பிரம தேவ மனுவரசருகு உபதேசித்ததாம. சர்வபூத லக்கணம், உலகரீதி, ஆதித்திய மானமியம், அகோர கறப்பில உலகமுளதா முறை, சிருட்டிபேதம் முதலிய ஆதித்தகறப விருத்தாந்தஙகளை யுணர்த்துவதாம.

பத்தாவது பிரமகைவர்த்தபுராணம். பன்னீராயிரஞ சுரந்தமுடையது. சாவாணி மனுவெனபவா நாரதமுனிவருகு உபதேசித்த இருபடிண சரிதம், பிரம வராகமான்மியம், ஆதித்தர்களின் வரலாறு, இதாசரித்திரங்கள் முதலிய பாரதாந்தரகற்ப விருத்தாந்தங்களை யறிலிப்பதாம். **மற்சபுராணம் ஐம்பத்துநாலாவது அத்தியாயம்.** "பத்தெனும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பன்பி னேஞகு-மொத்தபரா தந்தரகற் பத்தியல்போ டிதாரதை யொளிரும் தன்னனா-வித்தகமாஞ சரித்தி ரஞ்சீர்ப் பிரமவரா

கக்கதையும் விளக்க முன்னுட் - புத்திபெறு காரதர்க்குப் பொருவருஞ்சா வர்ணிமனுப் புகன்ற தாமால். புகலும்வட மொழிபதினெண் ணுயிரமரம் ,, என்று கூறியதனுல் பதி னெணணுயிரக் கிரந்த மூடைத்தாதலுங் காண்க.

பதிஞென்ருவது இலிங்கபுராணம். பதினேராயிரக் கிரந்தமுடையது. சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினினறும தோனறி யானமாக்களையும அறம் பொருள் இன் பம் வீடெனனும புருடார்த்தங்களை யுணர்த்தருளியதையும், சிவலிங்கமகிமை, திருவன் ஆதித்தர் முதலியவாகளின நிலை, அரச பாரமபரியம, விரத நியான நித்தியகர்ம சிராத்த விதிகள், திரிபதார்த்த உண்மை, தானகளினிலகண மாதிய அகினிகற்ப விருத்தாந் தங்களை அறிவிப்பதாம்

பன்னிரண்டாவது வராகபுராணம். இருபத்து காலாயிரக் கிரந்த மூடையது வராக வருவெடுத்த திருமாலினற பூமிதேவிகரு உபதேசிக்கப்பட்டது. மான வகற்பத்தின றனமை நீதிகளும், திருமாலின வாயிற காவலாளராகிய சய விசய ளனனு மிருவருஞ் சாபமேற்று, இரணியகசிபு இரணியாக்களுபத் திதி வயிறறில் றேன்றியதும், இரணியாக்கன வராக மூர்த்தியால வதைக்கபபட்டதும, திதிகரும விடமுணுவுக்கு ம கிகழந்த யுத்தமும, விடமுணு வராக ரூபத்தைப படிப்படியே நீகக்கொண்ட தன்மை யும ஆகிய இவை முதலாய சுவேதவராகமபுராணத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம்.

பதின்மூன்ருவது கந்தபுராணம். ஒரிலக்கக் கிரந்த மூடையது ஐ ம் பது கல்பங்களாலும, சனற்குமார சங்கிதை, சூத சங்கிதை,பிரம சங்கிதைவிடமுணு சங் கிதை, சுகர சங்கிதை ருத்ரசங்கிதை எனனும ஆறு சங்கிதைகளானும புனையப்பட்டுளளது. "புது மலி ஞானமன புராணந் துறறிடாக கதையிலை யனனது கணித மினறோ ,, என ருளிபதனுலும், எகருலிலுங காணப்படாத டொருள்களையெலலாம கந்தபுராணத்திற் காணலாம எனறுங கருத்துபபட, இகதபொருள் கந்தத்திலு மிலலை, என உலகா வழங கும் பழமொழியானும இதன பெருமை விளங்கும. இது நறபுருடகறப விருத்தாகதங களையெலலாம உணாத்தும. "எனனுபதின மூனறான புராணமதா மெழிறகாகத மறைக ளேத்திநலனணியதற புருடகறப வளமைசிவ தரும்பொன னூட்டை காட்டும- புனணியசண் முகக்கடவுள புகறறவே யறகஇரகம புரிந்த தாரும - பண்ணமரும வட மொழியோ ரிலகுகம ,, எனறதனுல எகதையாகிய சுமாரககடவுளாற் றிருவாயமலர்ந்தரு ளப பட்டதெனத் தெரியகிடத்த நெளிக.

பதினன்காவது வாமனபுராணம். பதினலாயிரக் கிரந்தமுடையது. வாமனனுகிய திருமாலினு லுபதேசிகப்பட்டு, பின்னர்ப பிரம தேவராற் சொல்லபபட் டது. தக்கன் யாகம், திருமாலின வாமனவதாரம், திரிவிகிரமாவதாரம், திரிமூர்த்திக ளின் மகிமை, அவாகளருளுமபலன, கேதாரேசுவர புரதலுள்ள சிவலிங்கப் பெருமானின துமவதாரசரிரமத்தினதும பெருமைகளை விளக்கவந்த காம தகனம, சுரோ மாகாத்மி யம, உமாமகேசுர திருமணம, தாணு கோதவரி தீரத்தங்களின் சிறப்பு, முருகக்கடவுள் திருவவதாரம், சுவாரோசிஷமனுவந்தரதாதிருந்த மாவலிச் சக்கிரவாத்தியின அரசியல, அவன டேறு முதலிய சைவகற்ப விருத்தாகதங்களை யுணர்த்துவதாம.

பதினைந்தாவது கூர்மபுராணம். கௌர்மம் எனவும் பெயர். ஆரு யிரக்கிரந்தங்களை யுடையது. பூருவ காண்டம், உத்தர காண்டம் என்னும் இருகாண்டங்க ளாலும் கூன-அத்தியாயங்களாலும் புனையப்பட்டுளது. வேதாந்த சித்தாந்த சாரங்களை

யெல்லாம உள்ளடக்கியது. திருமால் பாற்கடல் கடைந்த காலத்துக் கூர்மரூபமெடுத்து, மலைதாங்கி யமுத மளித்து அங்கிருந்த காரதமுனிவாக்கும், இந்திரனுக்கும், அவருதிதேசத் தரசனுகிய இந்திரத்துயமனனுக்கு முனனா உபதேசித்தபடியே யிலகுமி கம்பிருத்தாள் தங்களேயெலலாம உபதேசித்ததாம இவறறிற கூறபபடிய பெருளகளே யெலலாம் **பதி கத்தீர்ந் கண்டுகொள்க மற்சபுராணம்** " கோதில்பதி னேந்சாருகு கூர்மபுரா ணத்திரு மால கூம மாகி-மேதினிவெல் புறத்தேநடி யிலகுமி கறபதினிவிருத் தாந்தம யாவு-மோது மறம் பொருளினபம் வீடிவைநல கையுநதெரிய வுபபா கோனமு - னேதமிலா விந்திரத்துய்ம மனேவியா சீகரித்தவ இருடிமாகளே ,, எனறதனுலுைச அறிக

பதினருவது மற்சபுராணம். மற்ஸயம எனவுமட இ நிலாயிரக இரத முேயது மச்சாவதாரமெடுத்த திருமாலினுல வைவச்சுவத மநுவுககு உபதேசிக கப்பட்டது மசசாவதாரம, திருமால மனுவரசனேயும, பிறவுயிரகளேயுந் சலபபிரளயத் தில் அழியாவண்ண ஓபேழையினுள வைத்திரடசித்தலை, திரிபுர சங்காரம, சதுரவேத தாபரியங்கள, காரசிங்காவதாரம, பாரவதிதேவியார திருமணம, தாரகாசுரனுகுஞ் தேவர்களுக்கு மகடத யுத்தம முதலிய ஏழுவகைகளகறப விருத்தாந்தங்களேயு முணரத் தும் எனக.

பதினேழாவது காருடபுராணம். ஆயிரங் கிரந்தமுடையது. விட ணுவினுற கருடனுககு உபதேசிக்கப பட்டது உலக சிருட்டி, விரத விவரணம, சோதி டம, புண்ணிய சேத்திரம, அக்கியேட்டி, பிதிர பூசை, சாமுதரிகா லகணம, ஒளட தம, இரத்தின விலகக்கணமுதலிய விசுவனட்வன ஆனட காலமாகிய கருடகறப விருத தாந்தங்களே யறிவிபபதாம

பதினெட்டாவது வாயவியபுராணம். பிராமம், பிரமாண்ட புரா ணம எனறுமபெயர பனனிரணியிரய கிரந்தமுடைதது பிரமதேவராற சொலலப பட்டது. பிரம அனடகங்களின மகிமை, மேலவருக கறடகங்களோடு மமிகமுரு சரிதகங்கள், வராக வதம, சிவபிரானது பருசகிருதிய முறைமை, சரப வடிவெடுத்தது காரசிங்கதினின் வலி யடக்கினமை, பிரம காலவளவை, அவாகளின தனமை, பூகோள ககோளவிபபு முதலிய பிரமாண்ட கற்ப விருத்தாந்தங்களே விளகுவதாம். "பதினெட்டாம பிரமாண்ட முது புராண - மக்கமலத் தயனபிரமாண் டத்திறுறு, கதையொடெடி ரடிகருகு கறப - மிகக வட மொழிபனனீ ராயி ரதநோ டிருநூற்றின் விளகுகச் சொனனுன். ,, எனறு மற்சபுரா ணத்திற கூறியபடி பன்னீராயிரதது இருநூறுதலுைய காணக

இவைகள் வேதாகமக்களின சாரங்கள் இன்னவென்று நியாயப் பிரமாணங்களால தேற்றி விளகுதலால உபாகமம் எனவும், உபபிருங்கணம் எனவும், யாவரானுங்கொள் ளப்படுவதோடு முதல்வனுல் அருளபபட்டமை பற்றிச் சுத்தவித்தை எனவும, பழையவர லாறுகளே யுணர்த்தலாற புராணம எனவும் பெயர்பெறும் புராணம் பதினெட்டிற்கும் கிரந்தத்தொகை காலிலக்கத் தெண்ணுயிரமாம். அறறெனின், " இலகுமிப் புராண கிரந் தத்தின் றொகைகா லிலக்கமாம் ,, எனச் சூத சங்கிதையினும், "அதனே நான்குபா றுயிர மாக முன்வருத்த ,, என இலிங்கபுராணத்தும் காலிலக்கமெனக் கூறியது என்னே யெனிற் பெருந்தொகைபற்றி யென்க. இவையெல்லாம ஆதியிற் சிவபெருமானுல் திரு கட்திதேவருக்கும், அவரால் சனற்குமார முனிவருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டு இம்முறையே வழங்கப்பட்டு வருவனவென்க. (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எளவீ ரொளபான் புராணமூள பிரமாண் டப்பே ரியைந்தோங்கும்
பனிதோய் விசும்பு தனிபுரக்கும புற்தேண் முதலோர் பயினறுதும்
தனியோர் புராண மூளதிவற்றின சாரபின முனிவா வகுத்தினிதிற்
புனையும் புராண மிரொளபா னுளவா மவற்றின பெயாபுகலவாம.

(இ ள்.) என புராணம ரார் ஒன்பான் உள=என்று பெயர் முறைகளே யுடைத்தாய் புராணஙகள் பதினெட்டின்ளன, பனி தோய் விசும்பு தனிபுரககும்=குளிர்ச்சிபொருந்திய விண்ணுலகத்தைப் பொது வில்லாமல் காகினற, புற்தேள முதலோ பயின்று ஒதும்= இந்திரன் முதலிய தேவாகளாலும ஆராய்ந்து படிக்கப் படுகின்ற, பிரமாண்டம் டேர் இயைந்து ஓங்கும ஓர் தனி புராணம் உளது=பிரமாண்ட புராணம என்னும் பெயனாக் கொண்டு உயர்வாய் விளகுகிய ஒரு தனிமையாகிய புராணமும உணடு, இவறறின் சார் பில்= இவ்விரு புராணங்களின் வழித்தாக, முனிவர் இனிதின வகுத்த புனையும புராணம ரார் ஒன்பான் உள = எனற குமாரர் முதலிய இருடிகள் நனமையாக வகைப்படுத்திச் செய்த புராணங்களும உள்ளன, ஆம அவறறின டெயர் புகலவாம=சிறபபாகிய அவை களின பெயர்களேயுஞ் சொலலுவாம.

புற்தேள்=புதுமையை யுடையவன், அதாவது அமிர்த முண்டமையால் நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, பசி, துயில முதலியன வினறி, இளமை அழகு முதலியன வாய்க்கப் பெற்றுப் புதுமையாக விளங்குபவன் அறிவுடையவன் எனலுமாம. பிரமம் முதலிய பதி னெண் புராணங்களுள் ஒனறாய வாயவியம எனப பேர்பெறற பிரமாண்ட புராணம் என்பதன்றி வேறொரு பிரமாண்ட புராணமு முளது. அது இநதிரன முதலிய தேவாக ளாலும படனம் டண்ணப்டுவது அமமுதற புராணதையும, பதினெண் புராணங்களே யும ஆதரவாகக் கொண்டு முனிவாகள் தத்தம பெயராலே யொவவோ ருபபுராணங் களைச் செய்தார்கள எனபதாம.

நூறுகோடி நிரந்த மூடைத்தாய் பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரோடு அதி பரமாப்த பதியாகிய சதாசிவ ராயனுரை திருவாய மலாந்தருளப்பட்ட ஓர் புராணமே முனனுரைது. அதனே யுகா னனகுணர்தல் அரிதென்று கருதிக திருத யுகதிலே பிரம தேவர் நூற்றுப் பதினெரு சங்கிதைகள் கொணட பதினென கணடகை ளாகவும, ஒரு கோடி நிரந்த முடைய தாகவுஞ் சுருகிச் செயதனர அதுவும் அறிதல் மிக அருமையா மென்று துவாபர யுகத்திலே வியாச முனிவா காலிலகைத தெனனுயிரங் நிரநதகை ளுள் ளனவாகச் சுருகி, ஆகியானங்களும, உபாகியானங்களும, சுவேத வராக கறபம், இலக்குமி கற்பம, பிரமாணட கறப முதலிய கறப நிணைய சரிதைகளும், சிருடடி முத லிய பஞ்ச லகைகணங்களும, சரியையாதி நாற்பாதங்களும, தருமாதருமங்களும் விளங்கப பதினெண் புராணமாகப பகுத்துத் தம மாணாக்கரான உரோமகருடை முனிவருக்கு உடதேசித்தனர். அவர் தமது மாணாக்காளாகிய சுமதி, அக்கினிவருச்சன், மித்திராயு, சாம்சபாயனன், அகிருத விரணை, சாவாணி என்னும் அறவருக்கும, மற்றை முனிவர் களுக்கும உபதேசித்தனர.ஆவாகளுள் வசிட்டர், சாம்சபாயனர முதலிய முனிவர்கள் அவ ற்றின சாரங்களைத் திரட்டி, யொவவோ ருபபுராணங்களைச் செயதனர். இவ்வாறு வைணவம், இலிங்கம், சைவம், பராசர முதலிய புராணங்களிற் கூறப்படுதல் காண்க. ()

நவையில்சனம் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம் புகழ்நந்தி துருவா சஞ்சொம்
சிவ தரும மியனர தியன்ரா பிலநூதிகழ்மா னவஞ்சோ வாய்ந்த

வவுசனம்வா சிட்டலிங்கம் வாருணங்கா ளிகமுலகிம கருள்சாம் பேசஞ்
சவுமியநூ சவுரமுயர் பராசரமா ரீசமபா ரக்கவமாஞ் சாற்றின்.

(இ-ள்.) சாற்றின் = (யாக்கோசு) சொல்லுமிடத்து, கவை இல் சனற்குமாரம்= சூற்றமமற்ற சனற்குமார புராணமும், வளர் காரசிங்க = பெருக்கமுடைய காரசிங்க புராணமும், புகழ் கந்தி தருவாச ம= துதிகள் நிகின்ற கந்தி பராணமும், தருவாச புராணமும், சொல் சிவதருமம்=சொலலுதற்குரிய சிவ தரு புராணமும், இயல காரதீபம காபிலம்=சிறப்பினையுடைய காரதீய புராணமும், கபில புராணமும், திகழ் மானவம்=விளங் காநின்ற மானவ புராணமும், சீர் வாயுக ஆதுனை = சீர்த்தி பொருந்திய அவுசன புராணமும், வாசிட்டலிங்க வாருண காளிகம்=வாசிட்டலிங்க புராணமும் வாருண புராணமும், காளிக புராணமும், உலகிறகு அருள் சாம்பேசம் சவுமியம் = உலகத்தாரிக்கு அருளைகொடுக்கின்ற சாம்பே புராணமும் சௌமிய புராணமும், கல சவுர = கன்மை யாகிய சவுர புராணமும், உயர் பராசர ம மாரீசம மார்கவம் ஆ ம=உயர் வாகிய பராசர புராணமும் மாரீச புராணமும் மாகவ புராணமும் அரும்.

உப புராணங்களுள்ளு ம திருகந்தி தேவரிடம் உபதேசம் பெறற சனறகுமார விருடியாம செயயபபட்ட சனறகுமார புராணஞ் பிறகத தாகலின அதனை "கவையில் சனற் குமாரம்,, என விதகது முன வைத்தார எனக இவை பொவவொனறும் அகத்தி யம, தொல்காப்பிய ம, எனறுற் போலக் கருத்தாவின் பெயரினையே வகிக்கப்பட்டுள்ளன. இவறறுள் கநதிபுராணம் கந்திகேச்சுரம் கந்தம எனவும், சாம்பேச புராணம் சாம்பம் எனவும, சௌமிய புராண ம சோமம எனவும், சவுர புராணம் ஆதித்தியம் எனவும், பராசர புராணம பராசரீயம் எனவும், பாககவ புராணம விநாயக மாண்மியம் எனவும் பெயர்பெறும் எனக. காரசிங்கம் பதுமமகா புராணத்திற்கும், கநதி காந்த மகா புரா ணத்திற்கும், சாம்பேசம் பவிடிய மகாபுராணத்திறகும மிகக சார்பு உள்ளவைகளாம். இவ்வுப புராணங்கள பதினெட்டிற்குங் கிரந்தத் தொகை ஓரிலக்கம் அதனை "இத்தகு புராண கிரந்தத்தின றொகையோ ரிலக்கமாம் ,, என்னுஞ் சூதகங்கிதைச் செய்யுளா னறிக. (கo)

செஞ்சே றூட்டுஞ் சிற்றறுவை முனிவீர் கூமம் தெளிர்தோகை
ளெஞ்சா துரைகளின் மூவைந்தாம புராண மெனபர மறறீது
நஞ்சார் மிடறறுப் புத்தேளின் சீர்த்தி புகல்வ திருனேகவினை
றுஞ்சார் பலராகு கிதனளவை யாரு யிரமென மொழைப்பாரால்.

(இ ன்.) செம் சேறு ஊட்டும் சிறு அறுவை முனிவீர்=செங்நிறக் குழம்பு தோய்க்கப் பட்ட சிறிய உடையினையுடைய முனிவாகளே! , எஞ்சாது உரைகளின = (புராணமுறை யை) குறைவின்றிச் சொலலுங்கால், தெளிந்தோர்கள் கூர்மம மூவைந்தாம் புராணம் என்பர்=தெளிந்த ஞானத்தை யுடையவர்கள் கூர்மபுராணத்தைப் பதினேந்தாவது புரா ணம் என்று சொல்வார்கள், ஈது=இக்கூமபுராணம், நஞ்சு ஆர் மிடறு புத்தேளின் சீர்த்தி கவில்வது=நஞ்சு பொருந்திய திருக்கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானது (மெய்ப் பொருள் சேர்த்தி) புகழை விளங்கக் கூறுவதாகும், இதன் அளவை ஆறுயிரம் என்று உரைப்பர்=இப்புராண கிரந்தத்தின் தொகை ஆறுயிரம் என்று கூறுவார்கள்.

மற்று ஆங்கு ஆல் என்பன அசைகள். முனிவீர் - அண்மைவிளி. செஞநிறக் குழம்பு ஊட்டபட்ட உடையாவது - காவிவஸ்திரம். சிற்றறுவை யெனவே சிவயோகியர்க்குரிய

விபூதி, உருத்திராக்கம், கடாலம், பிரம்பு, சங்கு, கப்டனை, மாதுகை முதலிய மற்றை யொன்பது வேடங்களும் பெறபடும். மற்றீது - இதில் இது என்பது, ஈது எனநீண் டது உஞ்சார் போலி. இறைவனது மெய்மைசேர்ந்த புகழைவிரித்துக் கூறுங் கூர்ம புராணத்தை யோதியுங் கேட்டும் உய்ந்தார் பலர் என்றார், அவரிடத்துப் பிறவிக்குக் காரண மாகிய இருவினையுஞ் சேரா வாகலின். அதனை "இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறை வன் - பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ,, எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாய னார் திருவாய்மலர்ந்தருளியதனுனும் அறிக ஒருதிரு நாமமாவது வடமொழியின் மெயியெழுத் துக்களே விடுத்து எண்ணடபடுகின்ற உயிருட உயிரெய்யுமாகிய மூப்பத்திரண் டெழுத் துக்களைக் கொண்ட ஓர்தொடராம் இதுமூலபுராணவரலா வரைத்தல். (கக)

கனைகொன றிரங்கு திரைகடல்வான குழிசி யாகக் கறையணல்வி
யரவ கயிறு மதிநறியா வமர ரமுதங் கடைந்தெடுப்ப
வனைமுன வெரிலும் தாழாது மாயோன வளர்கூன புறத்தாமை
யுருவிற் றுங்கிக கடனமிதது வானோக கமுத முதவினனை.

(இள்) முன்=முற்காலத்திலே, அமரா உமுதம் கடைந்து எடுப்ப = தேவர்களும் அமிதத்தைக் கடைந்தெடுக்கும பொருட்டு, கனை கொனறு இரகு திரை கடல வான் குழிசி ஆக=கனையை யழித்து முழகுகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற் கடலைப் பாற குடமாகவும், அனல் கறை வாய் அரவ கயிறு ஆக = (வடவைத்) தீயைப்போனற கஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய வாசுகியெனனுஞ் சாபபத்தினைக் கயிறாகவும், மதி தறி ஆக= சந்திரனைக் கடைதறியாகவும் கொண்டு, வரை இடனும=மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டி தனும், மாயோன=திருமாலானவர், தாழாது வளர் கூன் புறத்து ஆமை உருவின் தாங்கி = அம்மலையைக் கீழே யாதமும் பேராகா வண்ணம் உயர்ந்து வளர்ந்த முதுகினை யுடைய ஆமை வடிவுகொண்டு தாங்கி, கடல் மறித்து வானோகரு அமுதம உதவினனர்= சமுத்திரத்தைக கடைநது தேவாகளுககே தோனறிய அமிர்தத்தை யளித்தனர்.

கனையைக் கொனறு அதனுல இரகுகினற எனனு குறிபபுபடபொருள் பயத்தலுங் காண்க. சாவாது அமிர்த முனனுதலே வேண்டிக் கடைந்தார்களுக் சாகும்படி கஞ்சைக் கொடுத்தலின "கறை யணல வாயரவம்,, என்றதாம அரவம-இதில அ சாரியை வாசுகி என்றது அட்டநாகங்களு ளொனறுமாக கீழ்நிதிசைக்கணுளள கடவுட்பாமபாம் அமரா = மரித்த விலலாதவர் அதனகண் எசசவுடமை விகாரத்தாற றொகுத்தது. என்னை? அசுரர் களுங்கூடிக் கடைந்ததனுலெனக.

திருமால கடலகடைந்து அமிர்தமளித்த சரிதமாவது—துருவாச முனிவர் சிவலிங்கப் பெருமானது திருமுடியினின்றும விழு பெறற பரிமளததாமரை மலரொன்றை யிநதிரன் பவனி வரும்போது அவனுக்குக் கொடுக்க, அவன அதனை யகுசத்தால் வாங்கி யானை யின் மத்தகத்தில வைததனன் யானை அமமலரினைக ளீழேவிழுத்திக காலாற் றேய்த்தது. முனிவர் சினந்து சுவாக்க லோகத்தினகணுள்ள தருக்கள், நிதிகள், தேனு முதலிய திரு வெல்லாம் நீகுமாறு சபிக்க, அவையெல்லாம் பாறகடறக ணெளித்தன. ஒளிக்கவே சுவர்க்க லோகமானது நீறிலலா தெறறிபோலவும், சிவாலயக்களிலலாத திருவிழாரப்போல வும், உயிரிலாத வுடலபோலவும் வறிதாக இந்திராதி தேவர்கள் யாவரும் பெருந்துன் புற்று வாடினாராயினர். அதுகண்டு அசுரர்கள் எதிர்க்க இருபாலாாக்கும் யுத்தந் தோனறி யது. தேவர்களும் இந்திரனும் வலியிழநது எதிர நிறகமாட்டாது ஓடிப் பிரமனுடனே திருமால் இடரு சொனறு முறையிட்டார்கள் அவர் பாற்கடற்க ணுள்ள அமிர்தத்தைக்

கடைக் தெடுத் துண்டால் சாவமாட்டீர் என்றுரைத்து அசுரையுஞ் சாமோபாயத்தால் அழைப்பித்துச் சென்று, சக்திரனே அடைதலுங்கி, ோருமலேக்குக் கீழ்த்திசைக்க ணுள்ள வெண்ணிற மந்தர மலேயை மத்தாகக் கட்டு, காசிட முலிக்குக் கத்துரு வயிற்றிற் பிறக்த வாசுகிப் பாம்பினைக் கயிறுகச் சுற்றி, தேவர்களோ யதன வாலிலும் அசுரர்களேத் தலே யிலும் பிடிப்பித்துக் கடைவித்தனர். மக்தரமலே தாங்குவோ ரினமையால சரிக்து ஆழ, காரணக்கடவுள் பாற்கடலின அலைத்திற்கும் ஆழத்திறகு மமந்தரமலேயின் ஏகலம் ரீளப் டாரங்களுக்குக் தக்கபடியே ஓர் கூர்ம (ஆமை) ரூபமெடுத்து அது ஆழக்து போகாமல் தம்முதுகில் வைத்தும, மேறடோகாமலும் பக்கதிற சரிபாமலும் ரூயிரவ் கைகள் கொண்டி உச்சியிலுறுத்தியும, பக்கத்திற் பற்றியும, வாசுகியின உடல அறுவண்ணரு ளத் தியைக் கொடுத்தும, அதன பெருமூச்சினலுஞ் சுவாசத்தினலும இழுத்தபோது அசுர தேவர்கட்கு அவைகளோ மாற்றியுங் கடைவித்தனர் பினனருஞ் சோகமூறத் தாமவேறு உருவெடுத்துக் கடைந்தனர் அங்ஙனமாக முதலில. முகடி (மூதேவி) தோனறினள். அவளே வேதசிவாகம வொழுக்கமிலலாத பாஷண்டாகளிடத்தும பாதகரிடத்தும் மற்றை யசுத்தமுள்ள விடங்களினும அமாவாபென அவள் கமுதையிலேறி, காகக்கொடியிடித் துத் துடைப்பமாகியபடைதாகங்கி,துடபிரபன் எனனுங கலிபுருடனேக கணவனுக கொண்டி சொலலியவா றுற்றனள். உச்சைச்சிரவம எனனுங குதிரையும், சகுதானம அரிசந்தனம மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் எனனும் டஞ்சதருக்களுந, காமதேனு, சிந்தாமணி, சங்கநிதி, பதுமநிதிகளுந தோனறின அவைகளேச் சுவாகதந்தில வைக்குமாறு இந்திரற குதவினர். பின்னாக் கௌத்துவ ரத்தினம் தோனறிறகு அதனேத் தம்மாபிற் பூண டனர். அதன்பின்னர் அறபதுகோடி யரப்பையர் பிறக்கச் சுவாகதந்தில் வசிக்குமாறு விடுத்தனர். வாருணி யெனனுஞ் சுராதோன்ற அதனே வருணற் குதவினர் அதன் பின னர்ச் சந்திரனரேன்ற அண்டத்தி லழகுற விருந்தினா அதன்பினனர்க் கண்டவர் யாவ ராலும் விருமபபடமிக் தன்மையுடையளாய், அதிரூபசுகநரியாய்த் தாமமாப் புட்பங்களேக் கையிற் ருங்கிக்கொண்டி செந்தாமரை யாசனியாய்த் திருவெனகின்ற ரீதேவி வெளிபபட டாள் அவ்வம்மையாரைத் தமமாபினிடத்து இருத்தி பொலிவுற வைத்தனர் அதன் பின்னாப் பலசஞ்சீவினிகளுஞ், கொடிகளுக தோனற, கானகு புயங்கீளுடைய சீவதாகினி யாகிய தன்வகதிரிமுனிவர் கையினகன அமிர்தக தாங்கி வெளிபபடடார் அவவமிர்தத்தை வாங்கித் திருமால் மோகினி ரூபங்கொண்டி அசுரரை யிறகுமபடி செயது தேவர்களுக் கீந்தனர் என்பதாம. (கஉ)

அனனேன் மாயைப் படாம்புனைப்ப வண்ண லயிரா வதப்பாகன்
றனனே டமரா நாரதனே முதல முனிவ ராமரைக்கண
முனனேன மருங்கி னினிதிருக்கு முளரித் திருவை யுணராம
லினனேள் யாவ ளெனவுலக மயின்றே னிதனே யியம்புவான.

(இ-ள்.) அண்ணல அயிராவதம பாகன் ஓமி அமரர்=பெருமையிற் சிறக்த ஐராவத மென்னும் யானையி லேறுகின்ற இந்திரனும் தேவர்களும், நாரதனே முதல முனிவர்= நாரதரை முதலாகவுள்ள இருடிகளும், அன்னேன் மாயை படாம புனைபப=அத் திருமா லின் மாயா சத்தியாகிய திரையானது மறைகக அதனல், தாமரை கண் முன்னேன் மருங்கின்=தாமரை மலராகிய விழியினையுடைய விட்டுணுவின் மார்பிலே, இனிது இருக் கும் முளரி திருவை உணராமல்=சிறப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற செந்தாமரை யாசனியாகிய திருமகள் இவள் என்று அறியாதவர்களாய், இன்னேள் யாவள் என=ஐயனே ! இத் தேவி யாவள் என்று கேட்குதலும், உலகம் அயின்றேன் இதனே இயம்புவான் = உல கத்தை யுண்ட திருமால் பின்வருமாறு சொல்வா ராயினர்.

தன்–சாரியை விட்டுணுமூர்த்தி மாயையினைப் புரியும் காரணத்தால் மாயன் எனப் பெயர் கொண்டமை காண்க. ஆன்மாவாகிய தன்னையும், பதியையும் அறிவிலொட்டாது தடுத்து மறைத்தற்கண் நிரைச்சீலை போலுதலின் மாயையினைப் படரை என்றனர். அதனை "தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்–மாயப் படலங் கீறித் தூய-ஞான கடனம் பெற்றனன்,, எனப் பதினோராந்திருமுறையினும், "குன்றாத மூவுருவா யருவாய் ஞானக் கொழுந்தாகி யபசமயக் கூத்தமாடி – நின்றாயே மாயையெனுந் திரையை நீக்கி நின்னே யாரறியவல்லார்,, எனத் தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினும் கூறப்பட்டமை யாற் காண்க. நாரதன் – பிரம புத்திரர். பஞ்சபாரதீபம் என்னும் இசைத்தமிழ் நூலியற்றினவர் இவரே நாரம்=தத்துவ ஞானத்தை, தன்=உபதேசிப்பவன் எனப்பொருள் காண்க. ஏகாரம் பிரிநிலை இந்திரன் தேவர்களுக்குத் தலைவனு மிருத்தலானும், முனிவர்களுள் நாரதர் தாம் அறிந்த ஒவ்வோர் விசேடங் கூறியும் உலகர்களுக்கு அங்காங்குச் சென்று அறிவித்தற் கண் வல்லவர் ஆதலானும், அளவிலாத தேவ முனிவ கூட்டங்களுள் இந்திரனையும் நாரதனையும் எடுத்து விதந்ததெனக வரும அத்தியாயங்க டோறும் கூறப்பட வற்றிறகும இதுவே கருத்தாம். (கூ)

சங்கொடி கேமி னின்னை நாதவிழ் கமலத் தண்போ
தங்கையோ நானி னேந்தி யாயிரம பகடபொற் றோடுப்
பங்கய மலரினை வைகும் பைந்தொடி யிவளே பார்கி
னங்கணமா ஞால மாதி யுலகெலா மடைவி னின்றாள.

(இ-ள்) இவள்–இப்பெரிய னைவள், ஓர் காலத்து அங்கையின்=கான்காகிய கைகளின் கண்ணும், சங்கொடு கேமி னினை நாது அவிழ் தண கமலமடோது ஏகதி=சகரு சக்கரம் இனி மகரக்தம் பரவப்பெற்று விரிந்துள்ள குளிர்மையாகிய தாமரை பூ என்னு கான கினையுக தாங்கி, பசு பொன் ஆயிரம தோடி பகைபம மலரினவைகும = பசிய பொன் போன்ற ஆயிர மிதழ்களையுடைய செந்தாமரை மலர் அசனத்து இருக்கின்ற, பை தொடி= கிய வளையி யணிந்த இலகுமி தேவியேயாம, பார்கினை=இனனும் ஆராயு மிடத்து, அ கன் மா நூலம ஏதி உலகு எல்லாம= இடமகனற பெரியபூமி முதலிய உலகுக ளெல்லாவற்றையும், அடைவின ானருள் இவளே=முறைமுறையாகத் தோற்றுவித்த சிவசத்தியின் கூறும் நிற்பவளும் இவளேயாம்

தேவர்களே! முனிவர்களே! இவள் காலகு கைகளினுஞ் சகரு முதலிய கான்கையுக தாங்கி, சகத்திர விதழ்க் கமலாசனத்திலமீதிருக்கின்ற இலகுமி தேவியேயாகும் இன்னும் ஆராய்ந் தாங்கின் உலக மாதாவாகிய சிவசத்தியின கூறும் நிறபவளுமாம்.

இலக்குமிதேவி சிவசத்தியின் கூறளென தென்பதனை **இப்புராணம் பார்வதி தோற்ற முறைத்த வத்தியாயத்திலி** "பெண்ணெரு பாதியாய பிரிந்த கூற்றினை–பெண்ணது சத்தியா வியறறி ஞனவர்–கண்டமுக குறவெழிற கமலபாதியா–மொண்ணுதலை மகளிரென் றுனாகக லாயினா,, என்று கூறப்பட்டதனால பெணபாதியை அநேக சத்திகளாகச் செய்தனர எனவும, அவற்றுள் இலக்குமி தேவியும ஒருசத்தி யென்றமையானும், பராசத்தி யொனமே சுத்தசிவசோதி மத்திய நிஷ்கள நிருத்தசிவம் அநிக்கராந்த விந்துக அநநிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாய் நினற காலத்து, அநிகிராந்த அநநிக்கிராந்த விந்துக பராசத்திக ளாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோனமணியாகியும், மகேசுரர்க்கு மகேசுவரியாகியும், உருத்திரரய காலத்து உமையாகவும, திருமாலாய் நின்ற காலத்து மகாலக்குமியாகியும் நிற்குமென "சத்தியாய் விந்துச் சத்தியாய் மனோனமணி தானுகி - யொத்துறு டிகேசையாகி யுமைதிரு வாணி பாகி னைந்துருஞ் சிவாதிக் கிக்கண ருருசத்தி பொருத்தி

யாரு மெத்திற நின்ற னீச னத்திற மவளு நிற்பள். ,, என்ற சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளானுக் காண்க ஈண்டுக் கூறிய இலக்குமி சத்தி சிவசத்தியின் காற்பனீக பேத தேவியாய சத்தியெனக் கூறுவாரு மூளர். இவரூலக மீன்றதை சுவபேத முறைமையாற் காண்க. (கச)

பொறிவரிச் சுரும்புண் டாடுங் தாமரைப் பொகுட்டின் மேய
விறைவனே முதலை தேவ ரீமகிவள் புணர்க்கு மாயைய
சிறையிடைப் படுந ரல்லாற் றீருக ரில்லை யெனன
வுறிதட வர்த்து வெணணெ யுண்டசெங் கமலம் வீண்டாளை.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் மாயை சிறை இடை=இவ்விடத்துள்ள இத்தேவி யாற் செய்யபடுகின்ற மாயையாகிய பந்தத்தினிடத்து,பொறி வரி சுரும்பு உண்டு ஆடும்= புள்ளிகளையுடைய இசைபாடும் வண்டுகள தேனைப் பருகுக களிபா ரலாகினை, தாமரைப பொகுட்டில் மேய இறைவன் ஏ முதல தேவ=தாமரைக கொட்டையாகிய வீட்டினக ணிருக்கும் பிரமனே முதலாகவுள்ள தேவாகளூம், பிறா அலலால = அகபபட்டு முழுவுவா ரல்லாமல், தீருகர் இலலே எனன=அதினினறும விடுபடவாகள இலலேயென்று, உறி தடவர்த்து வெண்ணெய் உண்ட=இடைசசியாகளின உறியை யெட்டிப பிடித்து சுவரீத்தை யள்ளியுண்ட, செ ய கமல பினைடனன=செவ்வாத தா மரை பலாபோலும் திருவாய் மலர்ந் தூளைத்தார்

தேவரும் எனபதனகண் உயாவு பிறபபுண்மை தொகுது சுரும்பு = பொறிவண்டு வண்டுகள், தேன் சுருபபு வனடு ரூபிறு என காலரு வகைபடடும் அவற்றுள், முனை னிரு சாதி கறுகநதத்தினுமை, பினனிரு சாதி நறுகநதம் தூகுகந்தய எனனு மிரண்டி னும மொய்கரும் என்பா கசசினூர்க ளினிபா வண்டு காலவகைப படுதலை, நைடதம் - நாட்டுப்படலத்தில் "தூஙகிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு ரூபிறும் பாடத்- தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ ,, என்ற இச்சூலாசிரியன் கூறினமையானும, அவற்றன் சுருமபு சிறநதது என்பதனை, சீவகசிந்தாமணி காந் தருவதத்தையா ரிலம்பகத்தில் "மங்கை கலைவர் கண்ணு மனமும்போன் - றெங்கு சாடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள் - வண்டு காண்மினும் தேனினங் காண்மது – வண்டு தேக் கிடு மொண்ரூபி நீட்டகாள் ,, எனனு திருததக்கதேவர் கூலாலுக காண்க. செங்கம லம் எனபது பொருளாகுபெயராய் மலரை புணர்த்த, அது வாயிலை யுணர்த்தி நிற்றலின் இருமடி யாகுபெயர் படுகா தீர்ருகர் இவற்றின்கண், ந்-பெயரிடைநிலை நீர்ருகர் என்பது தீர் எனனுக் தன்வினை பிறவினைகடருபு பொலுவாய் வந்த உரிச்சொல் லடியாகவு பிறந்த பெயர் தீர்தல்=விட்டுநீங்குதல, விடுவித்தலுமாம் "தீருகலுக் தீர்தருனும விடறபொருட் டாகும். ,, என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியருனும். (கரி)

ஈங்கிவள் புணர்க்கு மாயைக் கடல்கடந் தேறி னோகள்
யாங்குள ரிசைத்தி யென்ன வினனநற் காதை முனனங்
நீங்கற வென்பாற் கேட்டோர் மறையவா நிலகன யாகுகு
மீயகரு மாயை நீங்கிச் சிவனடி நீழல் சேருதான்.

(இ-ள்.) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் = (சூர்ம ரூபமாகிய அண்ணலே!) இவ்விடத்து விளங்கும் இத்தேவியாற் செய்யப் படுகின்ற, மாயை கடல் கடந்து ஏறினோர்கள் யாங்கு உளர்=மாயையாகிய சமுத்திரத்தை நீக்கிக் கதியாகிய கரையேறினோர் எவ்விடத் தாயினு

மிருந்தின்னரோ, இசைத்தி என்ன=அவரைக் கூறுவீராக என்று (இந்திரன் முதலி னோ) பிரார்த்திக்க, ஓர் மறையவர் நிலகன்=ஒரு வேதியர் குலதிலக ஞானவன், மூன் னா இன்ன நல் கதை=முன்னாக்காலத்திலே இந்த நன்மையைக் கொடுக்கும் புராண காதையை, நீக்குஅற எனபால் கேட்டு=சூற்ற மில்லாமல் என்னிடத்தி னினறுங் கேட் டறிந்து, சிவன் அடி நீழல சோந்தான = சிவபெருமானது திருவடி நீழலாகிய முத்திக் கனையை யடைந்தான்

இத்தேவியின் மாயைக் கடலைக் கடந்து முத்திக்கனை சேர்ந்தா ருளரோ? கூற வேண்டு மென்று இந்திராதி தேவரும் முனிவர்களும் பிரார்த்திக்க, கூர்மமாய் நின்றருளிய திருமா லானவர் முற்காலத்தில் ஓர் பிராமணன் என்னிடத்து இக்கூர்ம புராணத்தைக் கேட்டு இவளது மாயைக் கடலைக் கடந்து சிவனடியாகிய முத்திக் கனைசேர்ந்தான் என்றார் என் பதாம். மாயை ஆயிரஞ் சத்திகளை யுடைத்தாதலால கடல எனப்பட்டது.

முன்னைக் காலம் என்றது ஏழாவது மநுவாகிய வைவச்சுதமநுவின் அரசாட்சிக் காலத்தின் மத்தியில எனக புராணத்தினைத் தீக்கறக் கேட்டலாவது சந்தேக விபரீத மயக்க மினறி யன்புடன கேட்டல ஆதனை உபதேச காண்டம் பிரமோத்தர காண்டம் களிற காண்க. (கசு)

ஆயநான மறையோன முனனைப் பவத்தினி லாறி சூழ்ந்த
மாயிரு ஞாலங் காகுமை வழுதியா குலத்திற் ரோனறல்
பாயொளிப் பரிதி வைவே லிந்திரத் துய்மமன பைந்தாச்
சேயஞ னெனது தொணடிற சிறிற்படறு மனந்த ஞனன்.

(இ-ன்.) ஆய நால் மறையோன=அவ்வாராய நான்கு வேதக்களேயும் உணர்ந்த அந் தணன் (பாவனெனில்), முன்னை பவத்தினில=முற்பிறபபில, ஆழி சூழ்ந்த மா இருஞாலம் காக்கும = கடலாற சூழபபட்டுளள நிறபபாகிய டெரிய நிலவுலகத்தை பரிபாலனஞ் செய்த, வழுதியர் குலத்தின தோனறல=பாணடியா குலத் தோனறலுமை தார் சேய் அன்னன்=பசிய கடபப மலர்மாலையை யணிந்த குமாரகடவுளை யொத்தவனும் ஆகிய, பாய் ஒளி பரிதிவை வேல் இந்திரத் துய்மமன்=பரந்த கிரணங்களே யுடைய சூரியனைப் போன்ற கூர்மை கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரத் துய்ம்மன் எனனும் ஆ சனேயாம், எனது தொணடில சிமிழப்பு உறும் மனத்தன ஆனன்=(அவ்வரசன்) எனது பணிகளினுந் கடபபட்ட மனத்தை யுடையவனுமினன

முன்னை ஐ, சாரியை. ஆழி=ஆழத்தை யுடையது மாயிரு எனபது "வந்திருந்த வண் ணமே யண்ணல் கோயில வண்ணமே,, எனறதில, கோயில போல நின்றது. அங்ஙனம் ஆகா ரணமாக உடம்படுமெய் பெறுதலே "ளெந்த வலல செயபபுரட் டிரிதவும்-வழங்கி யன் மருங்கின் மருவொடு திரிதவும் - விளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின– வழங்கியன் மருங்கி னுணர்ந்தன சொழுக்க-னன்மதி காட்டத் தென்மனுர் புலவர். ,,என்ற தொல்காப்பியப் புறனடைவிதியாற் கொள்க. இந்திரத் துய்ம்மன் எனனும் பாண்டிய அரசன் பதுமகற்பத்து முதலாவது மநுவாகிய சுவாயம்புவின் எட்டாவது வழித்தோன்ற லென்றறிக. தோன்றல் = மனிதர்கள் யாவரினும் பெருமையாகத் தோன்றுதலே யுடை யவன். சேய்=செல்கிற முடையவன். அன்னன்–தொருத்தல் விகாரம். கட்டுப்பட்ட மன மாவது விடயங்களி லுழலாது கன்னெறி யுற்ற வள்ளம். இவ்வரசனை இந்திரத்துய்மன் என்றுங் கூறுவர். (கஎ)

அத்தகை வழுதி யெனபா லடைவினிய புராணங் கேட்டு
முத்தக முரிஞ்சு கொமமை முகிழ்முலைக் கிடைபபா னல்குஉ
தத்துவங் கடந்த ஞானத தனிப்பொருள் பதந்திற் சேவான்
சித்தமா லுற்ற தெவனத் தெருளுற வணஙகிச சொனனனை.

(இ-ள்) அ தகை வழுதி=அதத் தகுதியையுடைய இகதிரத்துய்ம் ம பா ண்டியனனை வன், இ புராணம் என் பால அடைவின கேட்டு=இககூாம புரா னததை யெனனிடத்தில முறையாகக கேட்டறிந்தமையால, தெருள் உற = ஞானத் தெளிவெ ாருந்த, முத்தி உரிஞ்சு அகம் முழுஙகொம்மை மூலைகு = முத்து மாலையை பூணுவதால் உரோஞ்சப் பெற்ற உள்ளிடத்தைக கொண்ட அரும்பு போனற இளமையினிய தனங்களையுடைய உமா தேவிக்கு, இடம் பால கல்குஉ = இடப் பாகத்தைக கொடுத்தருளிப, தத்துவம் கடந்த ஞானம் தனி பொருள் பதத்தில்=தத் துவஙகளை யெலலாங் கடநத ஞான மய மாகிய ஒப் பற்ற சிவ பெருமானது திருவடிகளை, சோவான சிநத மால் உறறது எனன=உடை தற் ஞரிய னுகும்படி எனமனம் மோஙகினாதது என்று, வணஙகி சொன்னான=பணிநது சொன்னன்.

ஆடைவாவது – சிரவணம், மனனம், நிதித்தியா சனமாம். சிரவணமாவது கேட் டல் மனனமாவது கேட்டவற்றைச் சிநதித்தல நிதித்தியாசனமாவது சிந்தித்தவற்றைத் தெளிதலாம் முஙகு முலை-உமமத தொகை. புறத்துப பிறநத அன மொழித தொகை. மலமுதற் சிவநீரு வுள்ள தத்துவக் குழாஙக ளெலலாம் ஜேபப பொருளா யடங்க லாலும, ஜேபஞ் சடமா கலாலும அவை யலலவாகிக கடந்த பொருள் எனபான "தத்து வங் கடந்த,, எனறும், ஆனமாவுஞ் சித்து ரூபியாயினுங் தன்னைத் தானறியாக கடபுலன போலத் தன்னைத் தானறியாமையாலும, அறிவிக்க அறியுஞ் சித்தாகலாலும், அபபரம் பொருளே முறறுணர் வுடையது எனபான "ஞானம்,, என்றும, அதுவே யொபபுபர் வினறி விளஙகுவது எனபான "தனிபபொருள,, என்றும கூறினான (கஅ)

வருபிறப் பதனி லிம்மைப் பெயரொடு மம்மா நீயுகி ழ
தெருளினமுற் பவங்க ளங்கை மெலலியிற் றெனிடது தோனற
விருபிறப் பாளனகி யெனனுழைப் போந்தி யாக்குய
கருதரு ஞானம யாவுங் துகளற கற்ற பினனர்.

(இ-ள்) இம்மை பெயரொடு மம்மா நீங்கி=அரசனே இபபிறபபி லடைந்த நாம ரூபத்துடனே அஞஞானமும் அகலப் பெற்று, வரு பிறபபு அதனில=அடுத்த பிறபபிலே, இருபிறபபாளன ஆகி=பிராமணனுப்ப் பிறநது, தெருளில=ஞானத் தெளிவினுல, முன பவஙகள் அஙகை மெல்லியின தெளிது தோன்ற=பூரவ சனனஙகளின் றன்மைகள உள் ளஙகையி னெல்லிக் கனிபோலத் தெளிவாக விளஙக, என் உழை போந்து=எனனிடத் தில் வந்து, யார்க்கும கருத அரு ஞானம்=எவாகளுக்கும் நினைத்தற்கும அரிய ஞானப பொரு ணுல்களை யெலலாம், துகள் அற கறற பினனர்=குறற நீகக கறறபினபு.

இதுமுதல் இரு செய்யுள் குளகம். உம்மை என்பது கழிநத பிறபபிற்கும், அம்மை என்பது வருபிறபபிற்கும் பெயராகலால, இம்மை எனபதறகு இடபிறப்பு எனறு பொருள். பிராமணாக்கு இருபிறப்பாவது உபநயனத்தினமுன ஒருபிறப்பும் பின் ஒரு பிறப்புமாம். அகங்கை என்பது அங்கையென விகாரப்பட்டி னிறறது. (கசு)

கலிவிருத்தம்.

வையசுத மவ்வுதர மகலவும்முழி மனனு
வெவ்வகக டிகிடாணவ மகலத்துவ நிலவய்
கொய்யலைக்கனி கிகர்வாயுமை பங்கிற்றிகழ சூழகன
றெய்வக்கம லச்சேவடி சென்றெய்துவை யன்றே.

(இ-ள்.) மன்னு=அரசனே, வைச்சுதமாக் அந்தரப் அகல் உற்றுழி=வைவச்சுதமநு வரசனின் ஆயுட்காலம் நீங்கும அப்பொழுதே, எவ்வம் கடல் இடம் ஆணவம் அகல=பிற வித் தன்பமாகிய சமுத்திரத்தில விழுந்துகின்ற மூலமலத்தின வலியானது நின்னை விட்டுகெடை, துவர் இலவம் கொவ்வை கனி நிகர் வாய=பவளத் தண்டிகினையும இலவ மலரையும் கோவை பழுத்தையும் போன்ற வாயினையுடைய, உமை பங்கின திகழ் குழ கன்=உமாதேவியை யொரு பாகமாகவுடைய சிவபெருமானது, தெய்வக கமலம் சே வடி சென்று எய்துவை=தெய்வத் தன்மையுள்ள தாமரைமலர் போனற செவ்விய திரு வடியிய பொருந்தக் கடவாய.

அரசனே! வைவச்சுத பறவந்தரம் முடிந்த பின்னர் நினனை அகாதியே பற்றித்த ஆணவ மலத்தின வலிமை கெட, சிவபெருமானது திருவடியின் கீழ் இனிது அர்த் மாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவாய் எனபதாம.

அன்று ஏ-அசை நிலைகள் வைவச்சுதமநு என்பவன் கன்னிமாத ரவியெனப படும் விவச்சுவான என்னுஞ் சூரியனது குமாரனும் சிராத்த தேவன் எனவும் பெயர் பெறு வன். பதினொன்று பாதக்களுள் இவன் முதலாவது. ஒரு மனுவாசனின அந்தரமாவது எழுபத்தொரு மகாயுகம் கொண்ட காலம். ஆஃதாவது தேவவருடம் எட்டிலக்கத் தைம்பத்தீராயிரமும், மானுட வருடம் முப்பது கோடியே பதுபத்தெழிலக்கத் திருபத் னாயிரமுமாம். ஆணவ மலமெனபது ஒன்றே யாகலின் அதுவே மறைத்து நீங்கு மென் னின், ஒருவன முத்தனாவ காலத்து எல்லோரும் முத்தராக வேணடி மாதலால் அவ ரவரை மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்கும்வர நீங்கிக் கெடுவது அம்மலத்தின் சத்தி களே யெனறுணர்க முத்தியினும் மும்மூதலு முண்டெனறு கூறலான் ஆணவமலம் அக்காலத்து வநுத்த வித்தும் போலுளதாம் என்பது சித்தாந்தம். குழகன=இளமை யுடையவன், அழகுடையவன் பவளம செங்நிறத்நிறகும், கோவைக் கனி அதனேடு மென்மைக்நும், இலவம்பூ வாயினோடு வரும் வாசனைக்கும் ஒத்த வெனக. (20)

அங்நாள்வரு காறுஞ்சுட ரவிர்வெளமதி மரபிற்
றென்னுமணி முடிமன்னவ நிறைதற்கடி பரவப்
பைங்நாக மிசைத்தங்கிய பாரேழு மளிபபர
யென்னுவரை செயத்தொழு தெழினமாகவு புக்கான்.

(இ-ள்) சூடர் அவிர் வெள் மதி மரபின் தென்னு=ஒளி விளங்கா நின்ற வெள்ளிய சந்திர குலத்துதித்த இக்ஷ்வாகுவ்ம்ம பாண்டியனே, அ காள் வருகாறும்=மேற் கூறிய காள்முதலு வரும் வகையும், மணி முடி மன்னவர்=இரத்தினக்கள் அழுத்திச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்கள், நிறை தகு அடி பரவ=இறை கொடுத்து நின்பாதக் கினை வணங்கித்துதிக்க, பை நாகம் மிசை தங்கிய பார் ஏழும் = பணமுடியை யுடைய ஆதிசேடனிற் பொறுத்த பூமியேழினையும், அளிப்பாய் என்னு உரைசெயய=உயயும்

டி காக்கக்கடவாய் என்று யான் கூற, தொழுது எழில் ப ாகர் புக்கான் = (அவன னனே) வணங்கி அழகிய டெரிய தனனகரத்தை யடைதலான்.

பார்=பார்க்கப்படுவது, பருளைப் யுடையது டரேரும் எலாறது, சப்புத்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத் தீவு, கோமேதகத் தீவு, புடகரத் தீவு, சான்மலித் தீவு என்பனவாம். மேலேமூலகம் மீழேமூலக டெனின இவவரசரும், ட ான் என்ற பதம பிரயோகத்திற்கும் பொருத்தமை யறிக "மனனவ நிறை ாது அடி பரவ,, னைறதனுல், டகைஞர் டொருளுக திறை பொருளுக குறறமு செயதோனை டெறுக்கும் பொருளும் ஆகிய மறறிலர் பொருளிபலும, இநதகினமாய அறகிலப்பொருளி யலும், நினமீட்டல் டகைவெலல லாகிய மறறிலை யறத்தினியலும், "அனிர்ப்பாய்,, என்றதனுல், நால்வகை வருணத்தாரும் ஆச்சிரமத்தாரும் ஸ்ருதம ஒழுகுகலகளி னினை றும் தவறாது நிலிலெறப பாதுகாத்தலாய அறகிலை யறத்தி னியலுமாகிய நால வகை யாசியலும் கொள்க (ர க)

உலகம்பொது வறநூன்முறை யோராயிரி செலுத்தி
பலகில்லன பரிமாமக மறையின்வழி யாற்றி
நிலவும்புக ழுலகேழினெ டேமுஞ்செல நிறுவிக
கலியின்கடல் கரைகணடவன வாழ்நாள்களை கணடானம.

(இ-ள்) கலியின் கடல கரை கண்டவன=விந்தைகளாகிய சமுத்திரத்தினகரையைக் கண்டவனுகிய இந்திரத்துய்ம்மன எனபவன், உலகம பொது அற=உலகத்தைப் பொது வில்லாமல், தால் முறை ஓர் ஆழி செலுத்தி=ஸ்ருதஸ்மிரின்படி ஏக சகரராதிபதித்துவந் செய்து, அலரு இலலன பரிமா மகம = அளவிலலாதன வாகிய அசுவமேத யாகத்தை, மறையின வழி ஆறறி=வேதவிதிப்படி செய்து முடித்து, நிலவும புகழ் ஏழினெறி ஏழு உலகும் டெல நிறுவி=அழியாது விளஙகும் கீரத்தியைப் பதிணஞ்சுலகமும் பரவும்படி நிறுத்தி, வாழ்நாள் கரை கண்டான்=தன ஆயுளாகிய கரையையும கண்டான

இநதிரத்துய்ம்மன் உலகத்தைத் தனியாக ஆண்டி, யாகங்களையுஞ் செய்து, புகழ் நிறுவிய பூதவுடம்பை விட்டனன எனபதாம. அலகிலலன–வினைமுறறு வினையெச்சமாய் கின்றது. பதிணஞ்சுலக மாவது கீழ் ஏழுலகமும மேல் ஏழுலகமுமாம. (உ உ)

தோலாவிறன் முடியோனுயிர தொலைவுற்றபி னெறிநீர்ப்
பாலாழி யுதிதோங்கிய படாதீவினி லெயதி
மாலோனென வைகுணட ரகாப்போக மகிழ்ந்தே
மேலாமரு மறையோருல மேமபாடிற வுதித்தான.

(இ-ள்.) தோலாத விறல் முடியோன் = தோல்வி யடையாத வீரத்தை யுடைய கிரீ டாதிபதி யாகிய இந்திரத்துய்ம்மன் எனபவன், உயிர் தொலைவு உற்றபின்=உயிர் நீங்கிய பின்பு, எறி நீர் பால் ஆழி உதித்து ஓங்கிய = திரைகளை வீசுகினற நீர்மிகக பாற்கடலாற் சூழபபட்டியாந்தபடாதீவினில் எய்தி=பரமத சுவேதத் தீவினிடத்துச சென்று,மாலோன என=திருமாலைப் போல, வைகுணடம் ரகர் போகம் மகிழ்ந்து=வைகுண்ட ரகரின்கண் அதுபவிக்கும் போகங்கள் போல எல்லாவற்றையும் அதுபவித்து, (அதன் பின்னர்) மேல் ஆம் அரு மறையோர் குலப் மேம்பாடி உற உதித்தான்=மேன்மை யாகிய அரிய வேதாகமஙகளில் வல்ல பிராமணகுலமானது பெருமையுறுமபடி பிறக்தான்.

இந்திரத்துயம்னன இவன்தபின், சுவேதத் நீவினைகண் சென்று திருமால் ஊருவம் பெறறு அங்குள்ள போகங்களோ யெலலாம் அதுபவித்து முடிந்தவுடன், மீட்டுப் உலகத்தில் வந்து பிராமணனுப்ப பிறந்தான் என்பதாம்

சுவேதத் நீவானது அசுவமேதம் இராசசூயம் விச்சுவசித்து பிரமமேதம் பிர மேதம் பவுத்திர மேதம் பசுபந்த முதலிய யாகங்களும், திருமால் வழிபாடு, சிவ சமபந்தத்தை யடைய வேண்டு மெனனும் இச்சை முதலியவும ஆகிய புண்ணியங்களோ யுள் ளவர்கள் இன்பத்தை யநுபவித்தறகு இடமாயுள்ளது அது சுமேரன லோனற வெண் ணிற மயமாய், ஆதிரிவர்ஷம மூலிய போகபூமி யாறறினும சுவர்ககலோகம் மனே வதி முதலிய பதவிகளிலுஞ் சிறநதுளளது போகங்கள் அளவின்றி கிடைப்ப பெறறது, கூரியஞெளி மயமான பலதானமகளோடு மூடையது இதனகண இருபபா யாருஞ் சுமேரன லோனற வெனைப பிறநதாய, கோய், துனபம, மூபபு, துயில், நரை, திரைமுதலிய வினறி, குறறு நீங்கிய மனதுதாய், வேறுகை உபாதைகளோ யாராய்ந்து நிலமே பொய்பொருள எனகொணடு அவறை பகோராதநிரத தியானிபபவாகள். அன் றியும சீதரமூரத்தி போல பரசாயுதங்களோடு நானகு, கௌதுவ ரதநினம பூண்டு,சிவச் சம் எனனும மறுபொருதிய மாபபோடு அவர உருவம பெறறுப போகங்களோ நுகாவார் ஆகலின் இவனும அவவாறு நுகாகதான எனக. வைகுணட நகரப போகம மிழந்து= சுவேதத் நீவினைகளுள்ள நாராயணபுரம எனனும நகரினுள்ள போகங்களோ யெல்லாம் நுகாநது, என்ற பொருள கொளளினுமாம இவறறின விரிவுகோ இதனில், **பிலக்கழுத லிய நீவுகளினியற்கை யுரைத்த அத்தியாயத்தின்** காண்க நத்துஷ்ஞானஞ் சாரும் ஓர்பிளோ பிறகருமாயின் அக்குலத்துதிகரும இருடதொரு தலைமுறைச் சுகதியாரு முத்தி யடை வார் எனபது உணரறோ வாகக கலின, ரணபெ இதனிரத் துய்மனனும சிவ ஞானமடை நது சிவசாயுஜய நிறபதியை யடை நதருஞெய சாதியாகிய பிராமண குலத்திற பிறந்தானுகலின அகுலத்தாகரும பெருமை வநததென்பான் ''மேலாகரு மறையோரகுல மேப்பவும வநதான,, எனறு கூறினான அதனை ''மூவேழ் சுறறமு முரணுறு கதிடை-பாழா போயரு ளாசே போறறி ,, எனறு நீருவாசகநதிற் திருவாய் மலாநதருளி யதனு னறிக (உக)

அருமாமக முறுநற்பலன விழையாதினி தாற்றி
வருநாளினென னுருவாமொரு கலிவநதெதிர மனன
விருதாளமலர பணியாமகிழ வெயதா வடையாளந
திருமாலது நீயாரைகொ லெனமாதுரை செயவாள்.

(இ-ள்) அரு மா மகம = (ஆசுவமேம் உற்விழ்ந்த பிராமணன்) அருமையாகிய பெரிய யாகததை, உறு கல பலன் விழைபாது = அதனுல வருகின்ற கனமையாகிய பல னைப பெற விரும்பாது, இனிது ஆறறி வரும நாளில=இனிமையாகச் செயது வருகின்ற காலத்தில் ஒருநாள், என உரு மூம ஒரு கலி=எனது வடி வாகிய சத்திகளுள் ஒரு சத்தி யானது, எதிர்வந்து மனன=அவனுக்கு எதிரே போய்ப பிரசன்னமாக, மிழ்வு எய்தா= அவன களிப் படைந்து, மலர் இருதாள பணிய=செந்தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, அடையாளம திருமாலது = (அனனியே நினது அடையாளங்கள் யாவம்) விட் டிணு பகவானது அடையாளங்களபோ லிருகினறன, நீ யார் கொல் என=நீ யாவளோ எனக்கு உணாத்தருள்வாய் நின்று கூற, மாது உரைசெய்வாள்-அச் சத்தியானவள் சொல் வாளாயினள்.

கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது யாரை-இதில், ஐ சாரியை எய்தா என்பது ஆகார வீற்று உடன்பாடடு னிலையெச்சம். அந்தனாக்கு யாகஞ் சிறந்ததாகலின ஒழுகுகை தவ

ருது செய்தான் என்றும், அவ் யாகத்தை யியற்றிய விடத்தும் அதற்குரிய பலனை விரும்பாது நிட்காமியமாக இயற்றினனை என்றுங் கொள்க. "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யற்றது - வேண்டலை வேண்ட வரும் ,, எனறு காயனார் அருளியதும் இக கருத்தேயாம் (உச)

மனறற்றுள வத்தாபுனை மாயனமனி மோயை
யெனறற்புத மொடுநீயெனை நினைவாயிறை யடியிற்
செனறுறறவர மருளுமபடி செய்யே னுயனாஞனத
தொனறிற்சிவ னருளாலவ னடிநீழலி லுறையவம.

(இ-ள்) நீ என்னே = அத்தனனே நீ என்னே, மன்றல் நளவம நாபுனை மாயனை வாசனை பொருந்திய துழாய் மாலையை பனிந்த திருமாலினது, நூலி மாயை என்று=ஒப பற்ற மாயா சக்தி யென்று, அறபுதம் ஒடு நினைவாய=ஆச்சரியந் தோய்ந எண்ணக கடவாய, இறை அடியில் சென்று உறறவர்=சிவபெருமானது திருவடிநிழற்கீழ்ச் சொருக்கி நிலைத்துள்ளாரை, மருளுமபடி செயயேன=மயங்குபடி செய்பவனாட்டேன, (ஆகலால்) சிவன அருளால=சிவபெருமானது திருவருளினாலே, உயர ஞானத்து ஒன்றின = மேலாகிய அச்சிவஞானத்தில நீயும் பொருநதி நிலைத்தால, அவன் அடி நீழலில உறைவாய்=சிவபெருமானது திருவடி நிழலில உறைவாய்.

திருவடி ஞானம எனிலும், சிவஞான ம, அருண்ஞானம், பரஞானம, அத்துவித ஞானம, சனமார்கக, பெயருருஞானம எனினும ஒகரூ ப பசுபாச ஞானங்களால் இறைவனை யறிதல கூடாமையானும, மெயஞ் ஞானத்துள்ளும அபர ஞானங்களாலும் சாயுசியஞ் சார்தல கூடாமையானும, உயரந்த ஞானமாகிய திருவடி ஞானத்தினால் முத்தியடைவாயாக என்றதாம அகங்கினித்தமடரு செய்ய வல்லானுக்கு அகங்கினி சுடாமையும், ஒளடத மந்திர மூள்ளார்க்கு விடமேறாமையும் உண்மையாமாறு போலஞ், திருவடி ஞானம் அடைந்தார்க்கு சஞ்சித ஆகாமிய வினைகளோடு, சுபாந்தம் மந்தப தீவிரம எனறும் மூவகைத்தாய பிராரத்தவினையும வாதிகை மாடடாவாக, மாயையும் வாதியாக எனறுணாக (உடு)

எனலுமபுவி புனறிவளி வெளியாயிவை யெய்தாத
தனியோரொரு டனையானறி வகைசாறறுறுதி யெனைன
நினையுமபடி யுலகுணடரு ணெமிமால்சொலு மெனைன
வனையோனுட மடவந்தலை மயிலனபி னகனஞுள்.

(இ-ள்.) எனலும்=என்று மாயாசத்தி கூறுதலும், புவி புனல் தீ வளி வெளி ஆய=பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம என்னும் பஞ்சபூதங்களாகியும,இவை யெதாத=இவையாகவும் பிறாத, தனி ஒர் பொருள் தனை=ஒப்பற்ற ஏகமாயுள்ள பதிபொருளை, யான அறிவகை சாற்றுதி என்ன=சிறியேனுகிய யான தெரிந் தடையும் உபாயத்தை யுணர்தருள வேண்டும் என்ற அந்தனன கேட்ப,அலர் மயில=தாமரை மலரில் வாழும மயிலபோலுஞ் சாயலையுடைய மாயாசத்தி யானவள், நினையும் படி = (நீ யடபொருளை யறிக்து) தியானிக்கின்ற வழியை, உலகு உண்டி அருள் கெடு மால்=உலகத்தினை விழுங்கி மீளவும வெளிபடுத்தி யருளும் தொடிய திருமால, சொல்லும் என்ன=உபதேசிக்கும என்று கூறி, அனபின் அனையோன் உடல தடவந்தலை=அன்பினுலே யம்மறையவனது சிரசத்தினைத் தழுவி, அகனஞுள்=மறைந்து சென்றாள.

பிருதிவி முதலாய பூதங்களாகியும், அவை யல்லவாகியும் இருக்கும் ஓர் தனிப்பொருள் என்றதனை "உலகெலா மாகி வேறு புடனுமா யொளியா யோங்கி,, என்ற சிவஞான சித்தி யாரிச் செய்யுளால் அறிக சாயலால் மயில் உவமான மாயிற்று. சாயல்=மென்மை. ()

புருவத்தினிடை யிருகண்கள் புகுந்திப்புல னேந்தும்
வெருவுற்றிடு விடயங்களி னெய்தாது விலக்கி
யருவத்துறு மான்மாவினை யான்மாவி னெடுக்கி
மருவுற்றிடு துளவோனடி மனனித்திடு போழ்தின.

(இ-ள்.) இருகண்கள் புருவத்து இடை புகுந்தி=(இத்திரத்துப்ப ரவிய வேதியன்) தன் இருகண்களையும் புருவங்களின் நடுவே செலுத்தி, ஐந்து புலனும் = பஞ்ச புலன்களையும, வெருவு உற்றிடு விடயங்களின் எய்தாது விலக்கி = பயபபடத் தக்க விடயங்களிலே போகாமற் றடுத்து,ஆனாவினை—சீவான்மாவை,அருவத்து உறும ஆன்மாவின் ஓடுக்கி= அத்தியாமியாய் நிலவும் பரமானமாவோடும இரண்டற வொடுக்கி, மரு உற்றிடு துள வோன் அடி=வாசனைபொருந்திய துழாய மாலையையுடைய காரணக கடவுளின திருவ்டி களை, மனனித்திடு போழ்தின்=தியானிதத அகாலத்தே.

இதுமுதல் இருசெய்யுட்கள் ஒருதொகை. ஐமபுலன்களாவன—சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம எனபன இவறறின விடயங்களாவன்-சத்தம், பரிசம, ரூபம், இரசம், கந்தம் என்பனவாம. ஒற்றுமை நயத்தாற பதிப்பொருளுக்கு ஆன்ம சத் தத்தினை வேதாகமாதிகளிற் சிலவிடத்துக் கூறப்படுதலால, ஈண்டும பதியை ஆன்மா எனறதாம். ஏகனமனாதிகள ஆகிய மாயாவாதிகள் ஆன்மசத்தம பிரமம் ஒன்றற்கே யுரிய தென்று கூறலின், அதனை மறுத்துச சைவசித்தாந்தபபடி பசுவர்க்கத்திறகும் உரிய தென்று காட்டியதாம எனக (உஎ)

செந்தாமரை மலாமாதிரு முலையானை நிலைக்கு
மந்தாரக லத்தோனுயா மறையோனெதி ரணுகக
கொந்தாரமலா தாவாமொழி குறமாவிழி களியா
வெந்தாயென விருதாணமலா தெழுவணண ளிசைப்பான.

(இ-ள்) செம் தாமரை மலர் மது=செந்தாமரைப பூவினகணிருக்கும் திருமகளி னது, இரு முலை யானை நிலைக்கும=இரணடு கொங்கைகளாகிய யானைகளும உழககப் பெறுகின்ற, அ ந்தார் அகலதோனை=அழகிய மாலையினைத் தார்பினையுடைய திரு மால, உயர் மறையோன் எதிர அணுக=வேனபையை யுடைய வேதியனுக்கு முன்னேதோனறி நிறக, எந்தாய என—எமது நகதையை யொத்த கடவுளே எழுந்தருளினீயோ என்று, மொழி குழறு=உளைகள் தமமாறறத் (அதிதத) விழி களியா=கண்களாற் கண்டி களிப புற்று, மலர் இரு நாள் = தாமரை மலரபோன்ற இரு திருவடிகளிலும, கொத்து ஆர் மலர் தூவா தொழ = கொத்துகளாக நிறைந்துள்ள புட்டகங்களைச் சொரிந்து வணங்கிநிற்க, அண்ணல் இசைப்பான்=திருமால உபதேசிபபா ராயினர்.

இச்சரித்திரந்தை இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், காசதர் முதலிய முனிவர்களுங் கேட்பச் சொல்லுகின்ற திருமாலே, தம்மைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாக வைத்துக் கூறியது என்னெனின் மூர்த்தி பேதத்தா லென்க. தூவா குழறு களியா என்பன தூவி, குழறி, களித்து எனப பொருள்படுதலால் செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு இறந்தகால வினை பெச்சங்களாம். கொத்து-மெலித்தல் விகாரம். (உஅ)

கருதரு தத்துவம் விபூதி காரிய
மருவுகா ரணமபிர வித்தி மற்றவை
தெருளினேர்ந் துயாதெறி செல்ல வேண்டுநர்
ரசனடிப் பூசனே யாற்றல் வேண்டுமால்.

(இ-ள்) யார் தெறி செல்ல வேண்டுகர் = (அத்தணனே !) உயர்வாகிய முத்தி தெறிமையடைய விரும்புவோர், கருத அரு தத்துவம்=நினைத்தற்கரிய பதிபொருளின் இலக்கணங்களேயும், விபூதி=அதனது ஐசுவரியத்தையும், காரியம்=அநாதி காரியப்படுகின்ற உலகத்தையும், மருவு காரணம்=அககாரியத்திறகு வேண்டிய காரணங்களேயும், பிரவிர்த்தி=அககாரணங்களால் தொழிற்படடு வரும் வித்தங்களேயும், மற்றவை = அறிய வேண்டிய மற்றவைகளேயும், தெருளின ஓர்ந்து = குருமுகத்திற் தெளிவாக அறிந்து, (அதனபினனரே) அரன் அடி பூசனே ஆறறல வேண்டும—சிவபெருமானது திருவடிப பூசையைச் செயதல வேண்டும.

அத்தணனே ! மூமுட்சுத்துவ முள்ளோர் தத்துவம், விபூதி, காரியம், காரணம், பிரவிர்த்தி யென்னுய ஐந்தனையும் முகியமாக அறிநது சிவபெருமானது திருவடிப பூசையைச செய்தல வேண்டுய எனபதாம.

கருத-அகரமுநாகுத்தல். தத்துவம=உண்மைப பொருள் பதிபபொருளின் இலக்கணங்கள் ஆவன-சொருபலகக்ணம தடத்தலகக்ண ம எனபனவாம மறறவைகளாவன—வருணபேதம, ஆசிரம முறை, சமய நிலனையம, காலபரிமாணம, விதிலிலகக, பிரளயக் கூறபாடு, நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேக, சமாதி சட்க சாதனாதி முதலியனவாம (உரை)

ஓதிய வருணநல் லொழுகுகம பூணடு றை
காதலில வருசிமிழப பனினத்துங கையொரீ இ
மாதாகூ சகத்தினே மாயை யெனறுயி
ராதியம் பரஞ்சுட ராகப் பாவிப்பாய.

(இ-ள்) ஓதிய வருணம் நல ஒழுக்கம் பூணடு = சொல்லப் படுகின்ற வருணத்திற் குரிய நலலொழுகுகங்களேகை கைக்கொண்டு, உறு காதலின வரு சிமிழபபு அனைத்தும=அவிச்சை வயத்தாற்பொருந்திய அவாவினுலே யுணடாகினற பந்தபாகள் எல்லாவற்றையும், கை ஒருவி=கைவிடடு, மாதர் கூ சகத்தினே மாயை எனறு = ஆசையை விளைவிக கினற சுகத்தினே மாயாசமபந்தமுள்ளது எனறும, உயிர ஆதி = ஆன்மாவுக்கு முதன்மையாயுள்ளது, அம் பரஞ்சுடர் ஆக பாவிபபாய் = அழகிய பரஞ்சோதி வடிவாகிய பதிப் பொருளே என்றும் அறிந்து பாவனே செயயக கடவாய

ஒழுக்கம் விழுபபந்தரு மாநலின் முற்கூறப்பட்டது அவ்வொழுக்க மாவது "அறுவகைப்பட்ட பாரபபனப் பக்கமும்,, என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி ஓதல் ஓதுவித்தல் முதலாய அறுவகைத் தொழில்களேயாம். அவற்றை வரும் அத்தியாயத்திற காண்க. அவாவினுல் உண்டாகின்ற பந்தமாவது, மண் பெண் பொன் எனனு மூவாசை. மாயை என்றதற்கு மித்தை என்றும், உயிர் ஆதியம் பரஞ்சுடர் ஆகப்பாவிப்பாய் என்றதற்கு உன்னைப பரபபிரமமாகக பாவனே செய்வாய் என்றும் பொருளுரைப்பா ஓர் சாரார் ()

பாவனே தானுமூப் பருதி யென்னுரு
வோரை வுணர்வதொன வுவ்வி யத்தமேம்
ருவற வுணர்வதொரு ரெனறு தற்பர
மேவரும் பாவனே யென்பா மேலேயோர.

(இ-ள்) பாவனே தானும் மூ பருதி=தியானமும் மூன்று வகைப்படும், ஒ அற என் உரு உணர்வது ஒனறு=நீங்குத லிலலாமல் எனது சொரூபத்தை யுள்ளவாறு அறிந்து தியானிப்பது ஒனருரும, மேல அவஸ்யத்தம தா அற உணர்வது ஒன்று = என்னே யேலான அருவமாகக ருறறிமினறி யறிகது தியானிப்பது ஒன்றும, மேவு அரு தற்பரப் பாவனே ஒன்று=இவை மிரன்டனையும பொருந்துதல இலலாத தற்பரமாகக் கண்டு தியானிப்பது ஒனருரும் எனறு, மேலேயோர் எனபா=பெரியோ கூறுவர்.

தான தாரணை-உபமை-ஏக வுபமை ஓ-முதனிலைத் தொழிற்பெயர் உருவ தியா னத்தை.ஆகாரபாவனே யெனவும, அருவ தியானத்தை மகைஸ்வரிய பாவனே யெனவும், தற்பர தியானத்தைப் பிராமி பாவனேயெனவும் கூறுவா உருவமாவது—அர்த்த காரீ சுரர், சோமாஸ்கந்தர், சடாபதி, பிஷாடனா மூதலிய இருபத்தைநது கேவல வடிவங்க ளும, விகாயகர், உமை, சுபபிரமணிபா முதலிய யோகபோக மூர்த்தங்களுமாம. அவ் வியத்தம=வெளிப்படாதது, ருகரும உரு அது சிவ ந சக்தி காதம விந்து எனனு மான்கு மாம தற்பரமாவது இத் தத்துவஙகளே யெலலாம் கடந்து ஒரு குணமிருறி செயன் முத லிய கறபனைகளினறி விளஙகரும் பொருள் அதனை "பலகலே பாகம வேதம,, என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தாணமும அறிக (ஙக)

முடி விலின மொழிந்திரு பிரம மாலயற்
கடிமுடி தேடித்தற கரிய தாருமச்
சுடரினே நறுமலர தூவிக் கைதொழி
னெடிவறு முத்திவீ டதனி லொனறுவாய்.

(இ-ள்.) முடிவினில் மொழிந்திடி பிரமம்=இறுதியிற கூறபபட்ட தற்பரமாகிய பிரமப் பொருளானது, மால் அயன் கு அடி முடி தேடுதறகு அரியது ஆகும=திருமால் பிரமன் எனபவர்களுக்கும் அடியையும முடியினையுந்தேடி யறிதறகரும் அருமையா யுள் ளது,அ சுடரினே=அந்த ஒளிவடிவாயுள்ள பரமசிவத்தை,நறு மலர் தூவி கை தொழின்= நல்ல புட்பங்களால் அருச்சித்துக் கைகூபபி வணஙகுவையாயின, ஒடிவு அறு முத்திவீடு அதனில ஒனறுவாய்=நீங்குதலிலலாத சிவசாயுச்சிய முத்தியிற் சேர்வாய்.

இதனும் சிவோகம் பாவனே செய்யின முத்தியுண்டாம் என்றதாம் ஆன்மாவானது வேத சாத்திரமுதல் காத தத்துவ மீறுவுள்ள பாசஞானங்களாற் சிவனைத் தேடிக ழோக காடலால் அதனைத் திருமால எனவும், பசுஞானத்தால் நானே பிரம மென்று மேற் கொண்டதனை பிரமன எனவும உருவகித்ததாகவும் உய்த்துணரப்படிம ஆகவே பசு பாச ஞானங்களான் அறிவருத்தகையது சிவமென்க. (ஙஉ)

எனத்தொழு திந்திரத் துய்ம்ம னேத்துருக்
கனிப்பர தத்துவம் விபூதி காரிய
நினைப்பில்கா ரணம்பிர விருத்தி நீயெவன
மனைகருறு வுரையென மகிழ்ந்து கூறுவான்.

(இ-ள்.) என=எனநின்வாறு திருமால் கூற, இந்திரத்துய்மன் ஏத்து உறு=அந்ணனுயிருந்த இந்திரத்துய்மன் என்பவன் துதித்து, ஈசி பரதத்துவ ஏவன் = ஓப் பற்ற பரதத்துவ மாவது யாது, விபூதி காரிய ஏவன=விபூதியென துங காரிய மென் தும் யாது, நீனைப்பு இல காரண ஏவன=நீனைத்தறுகிய காரண மனைதுயாது, பிர விருத்தி எவன் = பிரவிருத்தி யெனபது யாது, நீ எவன= நீ எ தன்னையன் (என்று பிவற்றை) மனகு உற உனா என=எனமனத்திருட்டியுமடி ஊ தேளிக்தருளவேண் டும் என்றுகேட்க, மஙிழ்ந்து கூறுவான்-திருமால மஙிழ்ச்சி கூராது சொலவா ராயினர்.

"எகனென் வினவினைக் குறிப்பிழி யிருபால், எனா வித்தி பரை, எ ர மன்று வினவினைக் குறிப்பு முற்று இருதினைகளும் பொதுவாய் வந்து அனை நிலை ககை கொள்க. மன உகு மனக்கு எனப புணர்த்தது. ஆசாரியை (நக)

நித்தியா னந்தமாய் நிமல மாயருந்
சித்தநா யேகமாம பிரமந் தோபா
கந்துவ மகனயிச சுரியன் ராவிலிரி
வித்தக முலனிவர விபூதி யாகுமால

(இ-ள்) வித்தகம் முனிவர = சுதுர பாட்டினையுடை வேதியர் தேர்ட்டனே! கோ ரதத்துவம்-நீ ஆராயந்த பரசக்துவ மாவது, நித்திய ஆனந்த ஆய் -- என றும் அனந்த மய ராகியும், நிமலமாய்=மலமில்லா தகாய், அரு சித்தது ஆய் = அறிநற்கரிய ஞானமய் மாகியும், ஏக ஆம் பிரமம=ஒனறுகியும் விளங்கினென சிவமாகிய பிர பை பொருளே யாகும, தா இல ஓர் விபூதி=குற்றமறற சிவ பினையுடைய விபூதியாவது, அதன அபிசுரிய ம= அத் தறபரசிவதனிது ஐசுவரியமகளேயாம

ஆல-அசை, வித்தகம் எனடதனை வித்=அறிவு, அக = மனம் எனக் கொள்ளினு மா ம பரதத்துவ மாவது பிரமம, அதாவது சிவம் அதனை " ஆதியு நடுவு மற்றை யந்தமு மினறி யொனறுயச் - சோதியாம பிரமந் தானே தூமதிக கணணி யெந்தை – வேதமூ மவனே யின்னும் விளங்குற வறிபா தென்றற்-பேதைமை மறுட சேயோ வவனிலே பே வலலாள. ,, எனறு இந்நூலில முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கூறபபட்ட செய யுளானுணாக. விபூதி யிவையெனபதனை இதனில, விபூதி யுறைத்த அத்தியாயத்தில் காணக நித்தியானந்த - வடதான முழடபு ஐஸவரிய ம எனபது அபிசேரிய ம எனறது விபூதி=அழிவறற செலவம. (நக)

காரியஞ் சகமறன காரணந்தனித்
தேருமவ வியத்தமவ் விறைவன் செய்தொழி
னோபெறப் படைத்தவை யளித்து நீகரும
லோரில் யானதற் குயிராகு மொணசுடர்.

(இ-ள்) ஓரில்=ஆராயுமிடத்து, காரியம் சகம்=காரியமாவது பிரபஞ்சமாம், காரணம் தேரும தனி அவ்வியத்தம=அதன் காரணமாவது ஆராயப்படுகின்ற ஒபபறற அவ வியத்தமாகும், அ இறைவன் செய் தொழில்=அப பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானுல் இயற்றப்படுகின்ற பிரவிர்த்தியாவது, கோ பெற படைத்து=முறைமை பொருநதக் சிருட் டித்து, அவை அளித்து நீக்குதல்=அவ்வாறு படைத்தவைகளே யெலலாங் காத்தும் அழித் தும வருதலாம், யான அதறகு உயிர் ஒண் சுடர் ஆகும்=நான் அப்பிரபஞ்சங்களுக்கு பிராணமயமா யிருக்கினற அழகிய சோதிபொருளாம.

அவ்விபதமாவது பசுபதிமாயையி னின்றுந் தோன்றிய மூலப்பிர கிருதியாய் மகேசுர மூர்த்தியின் சத்தியாம். அது சாத்துவிகப் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக் குண சமத்துவமாக நின்ற விடத்துப் பிரதானம் எனவும், பிரகிருதி எனவும் பெயர் பெறும். இப்பிரகிருதி மாயையும் புருட தத்துவமுஞ் சேர்ந்த விடத்துச் சகமுற்பத்தி யாகின்றது. ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு மூற்காரணம் மாயை, துணைக்காரணம் சிவசத்தி, நிமித்தகாரணம் சிவமாம சிலர் முதற்காரண மென்னுது, அவாந்தர காரணமாயுள்ளது இம்மூலப் பிரகிருதி யென்றும் கொள்வர். பிரவிர்த்தி=முபற்சி. பிரகிருதியி னின்றுந் தோன்றிய மூக்குண தத்துவமுதற பிருதிவி யீறாயுள்ள பிரபஞ்சங்கள் தோறும் விட்டிணு வின் சத்தி யுயிர்போல வியாபித்து நிற்றலின "யானதற சுபிராகு மொனைசுடர்,, என்று கூறியதாம். (சுரு)

ஏன்பவை யிறைப வினிதி னேர்ந்துயர்
வன்புல னடகிய யோக மாட்சியாற்
றென்புலக் கூற்றுயிர் குடித்த சேவடிக்
கன்புபூண் டிடுதியென றறையக் கூறுவான.

(இ-ள்) வன்பவை அரில் தப இனிதின் ஓர்ந்து=என்று சொல்லப்பட்டவைகளைக் சூற்றமறச் செவ்வனே ஆராய்ந்தறிந்து, வன் புலன் அடக்கிய=வலிய ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கிச் செய்கின்ற, உயர் யோகம மாட்சியால்=மேலான யோகசாதன மாண்பினுல், தென் புலம கூற்று உயிர் குடித்த=தெனதிசைக்கணுள்ள யமனது உயிரையுண்ட, சே அடிக்கு=சிவபெருமானது செவ்வையாகிய திருபபாதகமலங்களின் மீது, அன்பு பூண்டிடுதி என்று அறைய = இடையறுத அன்பினை வைகக்கடவாய என்று திருமால் சொல்ல, கூறுவான்=(பிராமணனுகிய இருதிரத் துபமமன) சொல்லுவான

என்பவை இதில படிலிருந்து தொக்கது "அறம்களை காவி னன்மறை முற்றிய–வதங் கோடடாசாற் கிறபத் தெரிந்து,, எனப் பனம்பாரனர் பகர்ந்தாங்கு அரிறப என்றன. திருவடியில இடையறு தனபு பூனைடொழுகிய மார்கண்டேய முனிவருக்கு வந்த மர ணத்தை நீக்கி அழியாப்டதவியில வைத்தகடவுள் நின்னேயும வைபபான் ஆகலின், அன்பு பூணுதி யென்றதாம். அனவின விசேடத்தை "அனபுஞ் சிவமுமிரண் டென்ப ரறிவிலா–ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகிலா–ரனபே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி–னன்பே சிவமா யமாந் திரு பாரே.,, எனற நிருமந்திரத்தானும் அறிக சேவடிக்கு–உருபு மயக்கம். (சுசு)

உத்தம வருணநல் லொழுக்கஞ் சார்ந்துமெம்
பைத்தலே யரவணி பவள வாசடை
யத்தனைப் போறுகென முருளிற்கூறினே
யுத்தம வருணமயா தொழுகம யாதரோ.

(இ-ள்.) உத்தம = புருடோத்தமனுகிய திருமாலே! , வருணம் நல் ஒழுக்கம் சார்ந்து=வருணங்களுகுரிய நல்லொழுக்கத்தில் நின்று,மெம் பை தலே அரவு அணி= வெவ்விய படத்தைக் கொண்ட தலையை யுடைய சாப்பங்களை யாபரணமாகத் தரித்த, பவ ளம் வார் சடை அத்தனை=பவளத்தைப்போன்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெரு மானை, போற்றுக என்று அருளில் கூறினை=துதித்துப் பூசிக்கக் கடவாய் என்று நெறை யோடும் உபதேசித்தருளினை, உத்தம வருணம் யாது = மூதன்மை யாகிய குலம் யாது, ஒழுக்கம் யாது=அதறகுரிய நலலொழுக்கம யாது.

அசோ - அசைநிலை. புருடாகளுக்குட் சிறந்தவனுகலின் திருமாலுக்குப் புருடோத் தமன் என்று டெயர் டவளம் கிறத்தினும் சடையின் பொத்தது சடையின் பெயர் கூடாத்தமாம். திருமால் கூறினதாவது "ஒதிய வருணகல லொழுககம் பூண்டு,, என்ன மூன்னாக் கூறியதாம். மத்திம அதம வருணகளும இருத்தலின, உத்தம வருணம் யாது என்றதாம். "தத்தம வருணகல லொழுககஞ சார்ந்துவெ,, எனவும் பாடம். (கூஎ)

மூன்றுபா வனையுடைத் தெனமொ ழிந்தநீ ர
ானறமெயஞ ஞானமே தளபப ருஞ்சகம
தோன்றிய வாறெது தோற்ற மெந்துணை
யேன்றகல மரபின தியலபி யாவையால்

(இ-ள்) மூன்று பாவனை உடைத்து என=மூவகைப பாவனை யுள்ளதென்று, மொழிந் நது ஓ ஆனற மெய் ஞானம் ஏறு = சொலலிய ஒப்படற்ற சிறநத மெய்ஞ்ஞான மென பது யாது, அளபப அருசகம் தோனறிய ஆறு எது=அளவை செய்ய இயலாத உலகங் களை உளடாய விதம் எபபடி, தோறறம எ துணை=சிருட்டிபபின வகை பெத்தனை, ஏன்ற கல மரபினது இபல்பு யாவை=கொருந்த முளள கலல வமிசஙகளது பரமபரை யெவை.

மொழிநதது - மூறறெச்சமாய நினறது சகம் நோன்றியவாறு என்றது பிரபஞ்சத் தோற்றத்தை நோற்றம என்றதனால பிரமிருதிக் தோறறம், பலவகைத தோறறம், தமோ குண சிருட்டி, பாவநி நேலியார் தோறறஙகளும கொள்ளபபடும நனமரபு எனறதனால பிருகு முதலிய முனிவாகளதும, சுவாயம்பு முதலிய மநுவரசாகளதும, சூரிய சநதிர குல மனனாகளதும வமிச முறையினையும கொள்க. ஆல-அசை. (கூஅ)

அறையுமங் வந்தரத் தளவை யாதுகொல்
பொலருமவிரதமா சாரம யாவையின
னிறைபுனற் தீரத்,நமெத துணைய நீள்சுட
ரெறிகதிர முதலகோ ணிலைக ளெனகொலாம.

(இ ள) அறையும் மன்வந்தரத்து அளவை யாது = சொலலபபட்ட மநுவரசரகள ஆயுளின வரையறையாது, பெறல அரும் விரதம் ஆசாரம் யாவை = அடைதற கருமை யாகிய விரதஙகளும ஆசாரங்களும எவை, பின நிறை புனல தீர்த்தம எ துணைய = நிலை னும நிறைநத சலத்தினையுடைய தீர்த்தஙகள எவவளவு, நீள சுடர எறி கதிர முதல கோள் நிலைகள என்=மிகுந்த ஒளியைப பரபபுகினற சூரியன முதலாகிய கிரகஙகளின மண் டலஙகள் எத்தன்மைய.

கொல் இரண்டும் ஆம் ஒன்றும அசைகள் விரதம் என்றதனால் விவாகை, கிரிசரம், சாந்திராயணம,அக்கினிகாரியம், சிராத்தம், யோகம, தானம் முதலியன கொளளபபடும் ஆசாரம் எனறதனால நித்தியகர்மம், பொதுவிதி, கல்லொழுக்கம், அலலவை யொழித்தல், சூதகாசௌசம், பிராயச்சித்தம், பிரமசரிய முதலிய ஆச்சிரமங்களும் பெறபபடும் தீர்த் தம் என்றதனால் பிரமம், சூருக்கள், கோகன்னம், சித்தவாசம், கன்னி, கங்கை, சோமம, விசுவம், காலிரி, விரசை, கருமதை, மகாகளம், வைபை, வைதரணி தித்திரம், சுவாமி, சுழுமுனை, சுபோதுங்கம,பஞ்சநதம், மானசம, பாவநாசம, தேசாச்சுவமேதம், மாதுங்க பத்தினை, கேதாரம,கிடடிணவேணி, யமுனை,சாளக்கிராமம முதலிய தீர்த்தங்கள் பெறப் படும. கோள்=கொளளுதல், காலங்களை யளந்து கொளவது எனக் கிரகஙகளுக்குக் கார

ணப்பெயர். அதனே முதனிலே திரிந்த தொழிலாகு பெயராக வாவது, வினைமுதற்பொருள் புணர்ந்து கெட்டு முதனீண்ட பெயரொன்றுவது கொள்க. (கூக)

நீணிலப் பரப்பத னீள மெத்தனே
காண்வரு தீபமால் வரைத டங்கடல்
யாணர்வெண் டிரைநதி நதங்க ளெத்தனே
மாணுற வினிதினின் வழங்கென் றோதினன்.

(இ-ள்) நீள் நிலம் பரப்பு = நிலத்தலையுடைய பூமண்டலத்தின் அகலமும், நீளம் எ தணே=நீளமும் எவ்வளவு, காண்வரு தீபம் மால் வரை = காணப்படுகினற தீவுகளும் பெரிய மலேகளும், தடம் கடல = விசாலமான சமுத்திரங்களும், யாணர் வெள் திரை நதி நதங்கள் எ தணே = புதுமையாகிய வெள்ளிய அலேகளேயுடைய நதிகளும் நதங்களும எவ்வளவு உள்ளன, மாண் உற இனிதின் வழங்கு என்று = மாட்சிமை பொருந்த நன் மையோடும உபதேசித்தருள்வாயாக எனறு, ஓதினன=சொன்னன்.

பூமண்டலம் தீவு மலே கடல நதி நதம் இவை யெவ்வளவு உள்ளனவென்றும், அவை களின் அகலநீளங்கள் இவ்வள வென்றும உணர்ந்தி யருள்வீராக என்று இந்திரத்துய்ம்ம னுய பிராமணன் கேட்டான் எனபதாம. நதியாவது மேறறிசையினினறு கீழ்த்திசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப்படும் ஆறு. நதமாவது கீழ்த்திசையி லின்றும் மேற் றிசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப டும் ஆறுகும. இனிவருவன தொகுத்தும் வகுத்தும முனனர்க் காட்டியவறறையெலலாம் விரித்துக் கூறுவனவாம். (ச0)

கோட்டமில் குணத்தினுன் குடந்தம பட்டவன
கேட்டவை முழுவதுங் கிளத்தி யனபினுல்
வேட்டிடு வரமபல விந்து விணணவா
தாடணே பரவவை குந்தஞ் சார்ந்தனன்.

(இ ள்) கோட்டம் இல குணத்தினுன = கோணுதல் இலலாத குணத்தை யுடைய திருமாலானவர், குடநதம படடவன கேட்டவை முழுவதும்=மிக்க வணக்கமுடையனுய் னின்ற இநதிரத்துய்மமனுய பிராமணன் கேடடபொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அன்பி னுல கிளத்தி = அனபுடனே இவை யிவையெனத் தெரித்து, வேட்டிடி பல வரம ஈந்து= அவன் விருமபிய பலவரங்களேயுங கொடுத்து, விண்ணவர் தணே தாள் பரவ=தேவர்கள் இருபாதங்களேயும் வணங்கித் துதியாநிறக, வைகுநதம் சாரநதனன் = வைகுநத பதவியை யடைந்தனர.

திருமாலானவர், இந்திரத்துய்ம்மனுய வேதியன கேட்டவைகளே யெல்லாந் தெரி யக் கூறி வரங்களுங் கொடுத்துத் தேவர்கள் துதிக்க வைகுண்டஞ் சென்றார் என்பதாம்.

கோட்டம் = கோணல் அதனே "பொல்லா மரத்தின், கனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லஃதேபோன் மாந்தர் – மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு,, என்றதனனும் அறிக. குடந்த மாவது இரண்டிகையும் தவசம்போல மார்பினெனறும்படி கூப்பி, களிப்பினுல் மெய்யிற்கொட்டி வணங்கி நிற்கும் ஓர்வகைக் கூத்து. அதனே "குடந்த மெய்கொட்டிக் கைகுவித்த லென்ப. ,, என்ற பிங்கலத்தைச் சூத்திரத்தால் அறிக. "குடநதம் படடிக் கொழுமலர் சிதறி,, என்றார் திருமுருகாற்றுப் படையினும். (சக)

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எடு

எழசீர்க் கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆங்கவன ருளுங் துயிலுண வருந்த லருமபெறற் குமரர்மே லாசை
கோங்கெழில் கவற்றிச சுணங்குபூத் தலர்ந்த குவிமுலை மகளிரின புறுத
லீங்கிவை முதல யாவையு நீத்திட் டியானென தெனபவை நீக்கி
யோங்குசீ வான்மா வினைபபர மான்மாத் தலனேடும் பிறிதற வொடுகெ.

(இ-ள்) ஆங்கு அவனும் = அபபொழுது இந்திரத்துய்ம்மனுகிய பிராமணனும், துயில் உணவு அருந்தல்=நித்திரை செய்தல் ஆகாரங கொள்ளுதல், பெறல் அரு குமரர மேல் ஆசை = பெறுதறகரிய புதிதிரர் மீது வைக்கும ஆசை, கோங்கு எழில் கவற்றி சுணங்கு பூத்து ஒளிருய=கோஙகம் அரும்பினது அழகினையும் வருத்திந் தேமல்படர்ந்து விளங்காகின்ற, குவி முலை மகளிர் இனபு உறுதல்=திரண்ட தனஙகளை யுடைய பெண்க ளோடு போகஞ் செய்தல, இவை முதல யாவையும் நீத்திட்டு=இவைகள் முதலாய விடய நுகர்ச்சிகளை யெல்லாம் வெறுத்து, யான் எனது என்பவை நீகி = யான எனது என்று சொல்லபபடுகின்ற அகங்கார மமகாரங்களையும் தவிர்த்து, ஓங்கு சீவான்மாவினை=உயாநத சீவான்மாவை, பரம அனமா ஒடிய பிறிது அற ஒடுகி = பரமான்மாவோடிய பேதமில லாமல் ஒடுஙகச்செய்து.

தான் - ஈண்டு தன் என்பன சாரியை. இதுமுதன மூன்றுங் குளகம் அந்தணன் நன வீடணை, தாரவீடணை, புத்திரவீடணை யென்னும் ஈஷணைத் திரயஙகளையும் நீக்கித் தத்துவ சுத்திசெய்தான் என்பது போதரும்.

நன்மக்களைப பெறுதல் அருமை யாகலால் "பெறலருங் குமரர,, என்றான். அதனை "விரிகட லமிழதமும் வேலை ஞாலமுஞ் – செருமுகத் தழலுமிழ சிறுகண்யானையு மெரி மணிக் குப்பையு மெளிதி னெய்தலா-மருமகப பெறுதனமற் றரிய தென்பவே ,, என்று இந்நூலாசிரியன் கூறியதனு ணுணர்க. (சஉ)

தனனுள மதனிற் சகமெலா நோக்கித் தானதிற் புகுந்திடா தொழுகி
முன்னதினை முன்னு யுளையுணர் விறநத முழுமுத லாகியொன றுகிப்
பின்னமற் றினறிக குணங்குறி கடந்த பிரமபா வனையினி லடையா
வுன்னரு மியோகத துறங்கிநற் சீவன் முத்தனு யொழுகிடு நாளில.

(இ-ள்) தன் உள்ளம் அதனின் சகம் எல்லாம் நோக்கி=தன்மனத்தின் இடத்தே உலகமெல்லாவற்றையும பார்த்தும, தான் அதில் புகுந்திடாது ஒழுகி = அறிவுருவாகிய தான் சடப்பொருளாகிய அச்சகத்திற் கலக்காது சாட்சிமாத்திரமாக நின்றும்,முன்னதின் முனனுய்=முன்னைப் பழமபொருட்கும் முனனைப் பழமபொருளாகியும, உளை உணர்வு இறநத முழுமுதல் ஆகி=வாக்கு மனக்களுக கெட்டாது நின்ற முழுமுதற் கடவுளாகியும, ஒன்று ஆகி=ஏகமாகியும், பினனம் அற்று=பேதமில்லாமல், குணம குறி இன்றி கடநத பிரம பாவனையில்=குணமும் காமாதி முதலிய குறிகளுமில்லாத அகோசரப்பட்டு விளங் கும் பிரமநியானத்தில்,அடையா=சேர்ந்து,உனன அரும் யோகத்து உறகி=நினைத்தற்கு அரிய பாவயோகத்தில் நிலைத்து, நல் சீவன் முத்தனுய் ஒழுகிடும நாளில் = நலல சீவன் முத்தனுகி இருக்கின்ற காலத்தில்.

இந்திரத்துய்ம்மனுகிய பிராமணன் தன்னுள்ளே உலகங்களைக்கண்டு அதனோடு கலக் காது சொல்லுதற்கரிய பிரமநியானத்தைக் கைக்கொண்டு பாவயோகத்தில் நிலைத்திருக் குங் காலத்தில் என்பதாம்.

குருவி னுபதேசமின்றித் தியானமும், தியானமின்றி ஞானமும், ஞானம் இன்றி மூத்தியும் கைகூடாதாகலின் இவனுங் குருமொழிப்படி பிரமதியானஞ் செய்தான் எனக பிரம தியான மாவது தியானிக்கப்படுகின்ற சிவமும், தியானிக்கின்ற தானும், தியான மும் வேறல்ல வாகக்கண்டு தெளிதலாம். "வீதுசே ரிறையுந் தானுந் தியானமும் வேறென் ஞது-தேதுத லழிவிலாத பிரமற நியான மாகும்,, என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யு ளால் அறிக. பாவயோக மாவது உலக மெலலாவறையும் புறத்தக கண்டவாறே தன் னகத்துக் கண்டு அதனின் வேறுய் நிற்குநிலை (சஉ)

பரிதியஞ் செல்வ னுன்முகக கடவுள் பதியினி லேகெனப் பணிப்ப
மருவிய யோக மாட்சியிற பனிதோய வானிடைப் படர்ந்துசெல் போதின்
விரிகதிர் விமான மெய்தலு மதன்மே லிவர்ந்துயா விண்ணவர் முதலோ
ரிருபுடை நடப்ப மானசோத் தரமால் வரைமிசை யினிதுசென றிறுத்தான்.

(இ-ள்) பரிதி அம் செலவன் = சுதரிசன சக்கரத்தையுடைய அழகிய விட்டுணு மூர்த்தி (பிரசன்னமாகி) நானமுகம கடவுள் பதியிலில ஏகு என டணிப்ப=நான்முகக் கனையுடைய சூரிய மன்டலத்திறகுச் செல்லகக டவாய் எனக கடடளையிட,மருவிய யோகம் மாட்சியின = தானகொண்ட யோகதனின பெருமையால், பனி தோய் வான இடை படர்ந்து=குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாய வழியாக விரைந்து, செல போதின = போகும போது, விரி கதிர் விமானம எய்தலும்=பரநத ஒளியையுடைய தேவ விமானமொனறு வந்து எதிர்படுதலும், அதன் மேல இவர்ந்து=அவ்விமானத்தினகண் ஏறி, உயர் வின ணவர் முதலோர் இரு புடை நடபப= மேலாகிய தேவாகள் முதலிய கணஙகளா யுள்ளார் இருபக்கத்தும (உபசாரஞ்செயது) போகாநிற்க, இனிது சென்று= சிறப்புடன சென்று, மால் மானசோததரம வரை மிசை இறுததான=பெரிய மானசோத்தர மலையின் கண் வந்து தங்கினான

நான்கு முகங்களையுடைய சூரியன் சிவசூரியன் ஆனைப பினனர்க் காண்க சிவயோகி யர் தாமீண் டனனிரண்டனையும, நிபானம் பன்னிரண்டனையுஞ் செயது முடிப்பாராயின், அவாகளு ஐபூத சித்திகளு முண்டாகும அவற்றுள இருதிரிபுகளாற பிறா காணம விருத்தல, நிழலினறி நிறறல, அருவாகி நிறறல, வெளியிடத்துச செலலல, அருதரத்தைக கடத்தல் என்பன ஆகாயசித்திகளாகலின இவனும வெளியிடத்துச் சென்றனன் எனக மானசோத்தர மாவது புட்கரத் தீவினக ணுளளதாய், தேர் உருளைபோல வட்ட வடி வுடைத்தாய் ஐமபதினுயிரம போசனை குளவுடைத்தாய நிறரும ஓர மலையாம சூரியதேவ னை அமமலைகளும, அதனைக் கொணட தீவிறருகு கடவுளா யிருத்தலால் அங்குச் சென்று தங்கினான எனக (சக)

ஆயிர கோடி வெங்கதிர செலவ ரள்ளிருட் பிழமபெடுத் தருநதும்
பாயொளி மழுங்கப் புதுவெயி லெறிக்கும பனிவரை முகடடினுட் புகுந்து
தாயென வுலக முழுவதும் பூதத தனிசசுட ரதனைமுன னுதலு
மேயபே ரொளியா யருவுரு வாகு மெய்ப்பொரு ளுருவினைப் தியதே.

(இ-ள்) அள் இருள் பிழம்பு எடுத்து அருந்தும் = நெருங்கிய இருட்டொகுதியை யள்ளி விழுங்கானின்ற, வெம.கதிர் ஆயிரகோடி செல்வர்=வெப்பமாகிய கிரணஙகளை யுடைய ஆயிரகோடி சூரியர்களது, பாய் ஒளி மழுங்க புது வெயில் எறிக்கும்=பரத்த ஒளி கள் எல்லாம் குன்றுமாறு புதுமையாகிய கிரணங்களை வீசுகினற, பனிவரை முகட்டின்

உள் புகுத்த=பனி பொருந்திய மலையின் உச்சியினுள்ளே பிரவேசித்து, உலகம் முழுவதும தாய் என நூத்த = உலகமெல்லாவற்றையுந தாயினைப்போலப் பெற்ற, தனிசடர் அதனை முன்னுதலும் = ஒப்பற்ற சிவபரஞ் சுடரைத் தியானித்தலும், மேய போ்ஒளி ஆய்= பொருந்திய பெரியசோதி வடிவமாய, அரு உருவுரும் பெய பொருள் – அருவுருவுடைத் தாய் விளங்கும் உண்மைப் பொருளாகிய நுட்ப ரச்சுவை, உருவின எய்தியது = சகளரூபத் துடன் பிரசனன மாயிற்று.

இந்திரத்துய்ம்மனுடைய மறைபவன் மானசோத்தர மலையினுட புகுந்து பரம சிவனைத் தியானித்தலும், அவா சோதிவடிவாயத் தோன்றினாள் எனை தாம் மெய்ப் பொருள் எனனுஞ் சொல சிவன என்னும் உயர்நிலை பொருளா யுணர்ந்திருந்தேனும் அது அஃதிலையாசக மாதலின, அதறகேற எயதியது என அஃதினைறடிபு பெற்று நின்றது இதனைத் தோல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் "காலமுலகம,, என்னுஞ் சூத் திரத்தால் அமைக்க (சுரு)

எயதிய்வொளியிற் றோனறிய வுருவை யிருகனலுய் களிபபுற கோகதிக் கையினை முகிழ்ப்ப வுளமகனிக் துருகக் களிப்பொடு பெயமமயிய பொழிபா வையன தடியிற பணிதலு மெழுதென முனபினிற் றழுவமா மறைபோன மெய்யினன மகத கோடிசூ ரியரின விரிகதிப பிழமபெழும் ததுவே

(இ-ள்) எய்திய ஒளியில் தோனறிய உருவை=அங்ஙனங் தோனறிய சோதிவடி வாகிய பரசிவத்தை, இரு கனலும் களி பு உற கோகதி=இரணடி கனலகளாலும் ஆனத் தம் பொகதத் தூண்டி, இனை கை முகிழ்ப்ப உள்ளம் கனிகது உருக= இரணடு கைகளும அஞ்சலிப்பவும் மனம இனிதுருகாநிற்கவும, களிப்பு ஒடு மெய் பெயிர பொழிபா=உவகை மிகுதலால உடலினகணணுளள வுரோமகூகள் சிலிர்ப்பவும், ஐயன அது அடியில பணித லும்=அட்டரசிவத்தினது திருப்பாதகமலங்களில (வீழ்ந்து) வணங்குதலும, எழுக என்று அன் பின் தழுவ=(அனபனே) எழுநதிருபபாயாக என்று அனபின மிகுதியினால அவனுடலத தைத் தழுவுதலும், மறையோன பெயரில நினறும=பிராமணனது சரீரத்தினின்றும, அகத கோடி சூரியரின=ஆளவிலலாத கோடிசூரியாகள் ஒருகசூ சோந்தாறபோல, விரி கதிர் பிழமபு எழுகதது=பரநத தோனறுஞ் சோதிப பிழமபானது தோனறிற்று

கண்ணுய-உள்ள ந-எழுக என்பன விகாரபபடடு நின்றன கை முகிழ்ந்தலாவது கையினை பொன்றே டொனறு பங்காகைபோல விரல் நீணடிருக்க மார்பினிடத்துப் பொருந்த வைதது இதனை அஞ்சலிக கை எனட "அஞ்சலி யெனப நறிவுறக இளபபி- னெஞ்ச லினறி யிருகையு மபதாகையாய - வநதகம டெருஞ் மாடடித் தென்றன - ரந்த மில காடசி யறிகதிசி னேனே ,, எனனுர் நாடகநூலாருந். (சசு)

எழுந்தருந் சோதி யிரணிய கருபப னுறையுளா யாவருமு யாவும் தொழுந்தகு முத்தா புருமவழி யாருஞ் சுடரவன மணடலஞ தடைந்து செழுஙகனம் பிழமபா முகஙணைம பெருமான் றிருவருள பெற்றுவே றின்றி யழுங்கலில் சிவமாந தன்னுருத் தாணு யமாந்துய ரினபமுற் றதுவே.

(இ-ள்) எழுந்த கல் சோதி=அவ்வாறு தோன்றிய ஒளிப் பிழமபானது, இரணிய கருப்பன் உறையுள் ஆய்=இரணிய கருபபன் என்னுஞ் சிவசூரியன் எழுந்தருளி யிருக்குஞ் தானமாகி,யாவரும் யாவும் தொழும் தகு முத்தர் புகும் வழி ஆகும்=யாவராலும் எனைவ ராலும் வணங்கத்தகுந்த சிவன் முத்தர்கள் போகின்ற வழியாகியும் இருக்கின்ற, சுட

ரவன் மண்டலத்தை அடைந்து = சூரியமண்டலத்திற் பிரவேசித்து, செழு கனல் பிழம்பு ஆம் முக்கண் எம்பெரு மான் திரு அருள் பெற்று=கொழுமையாகிய அக்கினிப் பிழமடா யுள்ள திரிநேத்திரக்கினை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளே உரு வாகி, வேறு இன்றி = இரண்டற்று, அழுக்கல் இல் சிவ ஆம் தன் உரு = கெடுதலில் லாத அகாதி சிவரூபமாகிய தன்வடிவே, தான் ஆய் அமர்ந்து=தன்வடிவாகச் சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் விளங்கி, உயர் இனபம் உறறது=மேலாய அந்தமிலின்பத்தையடைந்தது.

இந்திரத்துய்ம்மனுகிய சேவன் முத்தனது மெய்யில் நின்றும் எழுந்த சோதிப் பிழப் பானது சூரியமண்டலத்தில் புகுந்து, சிவனது திருவரு ளுருவாய் விளங்கி, அதனுடனும் அத்துவிதப்பட்டு இன்பமுறறது என்பதாம்.

இரணிய கருப்பன் எனறது ராண்டுச் சிவசூரியனை யெனக டர்க்கன் என்று காயத் திரியிற் காணப்படும் இரணிய கருப்பன = இச்சாஞானக் கிரியைகளை யுடையவன். சிவ பெருமானுக்கு இத்திருநாம முண்மை "உறை விராட் டிரணிய கருப்ப னுறறுற ..குறை விலா விச்சுவ னென்றுங் கூறுவார். ,, எனற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளால் அறிக.அண்ட ஆத்மன், பிண்ட ஆத்மன, மன ஆத்மன், ஞான ஆத்மன், சிவ ஆத்மன் என ஆத்மனை ஐவகைபடுத்தித் தெய்வபபுலமைத் **திருமூல நாயனார்** திருவாய் மலர்ந்தரு ளியபடி., இவன உடலினின்று மெழுகுத சோதியை ஞானஆத்மன் எனவும், சுடரவன மண்டலத்தை அண்ட ஆத்மன் எனவும், அங்குத் தோன்றி யுள்ளதைச் சிவ ஆத்மன் எனவும் கொள்ளினு மமையும். சிவசூரிய பகவானுனவர் மேற்குநோகி வெண்ணிறமாய் விளங்குஞ் சத்தியோ சாதமுகமும், வடக்கு நோகிய செம்நிற வாமதேவ முகமும், கிழக் கிற பொன்போனற தறபுருடமுகமும், தெறகில கருநிற அகோரமுகமும ஆகிய நான்கு முகங்களும்,எட்டிய புயங்களும், பனனிருகண்ணுமை, சடாமுடியும், சிவபப வஸ்திராதாரண மும உடையராய், நநானகு முகஙகளை யுடைய பாற்கரனும பானுவும ஆதித்தனும் மூறையே வலபபகமம் பிறபகமம இடபபக்கஙகளிலும, வித்தாரை, சுதாரை, போகினி, ஜபபி யாயினி, தித்தை, ஞகுமை, சேஷை, விபூதி, விமலை, அமோகை, வித்துதை, சரூவ தோமுகி, பத்திரை என்னுஞ் சத்திகள் நாற்பாலினும விளஙக, தைவிகமதியாகிய தேவி யுடனே வீறறிருபபர் எனக.

சிவசூரிய மூர்த்தியின பக்கத்திற் பிரமதேவர் இருத்தலானும், சிவசாலோகாதி மூத்தியடையோர அவாவழியே போகவேண்டி மாகலானும் இரணிய கருப்பன் என றதறகுப பிரமதேவர் எனப டொருள் கொள்ளது மொன்று அது சிறபபன் றென்க. யோகிகள் சகல இலேசங்களும் விடபட்டுப போகுக காலத்தில தேவயானமாய் இருப்பவன் சூரியன் ஆகலானும்,அவாகள் போகுமவழி, முறையே அகினி, பகல, பூர்வபக்ஷம, உத்த ராயனம் வருடம, காற்று, சூரியன், சநதிரன, மினனல, வருணன, இநதிரன், பிரமன் என்பவர்களின எல்லி யாகலானும், இவ்விந்திரத் தும்மனனுஞ் சோதிப்பிழம்பாய் எழுந்து சூரியமண்டலம் புகுந்து அருள்பெறறி முத்தியுற்றான் என்க. ஆனமா அகாதி சிவரூபம என்பதனை "அனுதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்-தனுதி மலத்தாற் றடைப்படடு நினறது–தனுதி மலமூக் தடையற்ற போதே-யனுதி சிவரூப மாகியவாறே,, எனனும் **திரு மந்திரத்** திருச்செய்யுளாற் காண்க. (சஎ)

இன்னணங் குழந்தை மதிதவழ் குடுமி யிறைவனை யேத்துக ரல்லான்
மன்னுதற் கரிதா முத்திவீ டதனின் மருவுதற் கரிதென வழுங்க
வன்னவற் குரைத்த காதையை யெமக்கு விரித்துரை யெனவரு மறையோன்
மொன்னகாகிறைவனகேட்டலுமுலகம் பொதிந்தசேவடியிறைஞ்சுகல்வான்.

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எசு

(இ-ன்.) இன்னணம்= இங்ஙனம் கூறப்பட்ட விதமே, குழதை மதி தவழ் குடுமி இறைகே= இளம்பிறைச் சந்திரன் பயிலுகின்ற சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானே, ஏத்துகர் அல்லால் = துதித்து வழிபடுகின்றவர்களே யலலாமல்,மன்னுதற்கு உரித்து ஆம் முத்திவீடு அதனில் = நிலையெறுதறகு உரித்தாயுள்ள சிவசாயுச்சிய முத்தியின்கண், மரு வுதற்கு அரிது=(மற்றையோர்) அடைந்திருத்தல் இல்லையே யாகும்,என வழுவக=என்றிவ் வாறு (கூர்மமாய்கின்ற) திருமால கூற, அரு மறையோன = அரிய வேதங்களே யறிந்த நாரதமுனிவரும்,டொன நகர்கரு இறைவன்=சுவர்கக லோகஅதிப ஞிய இநதிரனும்,அன் னவன் ரு உரைத்த காதையை=அவவிநதிரத்துய ம்மனுபிருந்த அத்தனனுகருச் சொல்லி யருளிய புராணசரிதத்தை, எமக்கு விரித்து உரை என கேட்டலும் = எங்களுக்கும் விரிவு படுத்திக் கூறியருள்வீராக என்று பிரார்த்திதலும், உலகம பொதிந த சே அடியி னேன் புகல்வான் = மூவுலகங்களையும் அடகிய செவ்விய பாதங்களையுடைய திருமால் சொல்வாராயினர்.

இங்ஙனமே இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டுணாநது சிவபிரானது திருவடிப பூசனை யைச் செய்து முத்தியடைந்த இநதிரத துய் ம்மனிப போல்வாராகு அலலாமல, மற்றை யோர்க்கு முத்தி டைததல அருமையாம் எனறு கூற, நாரதரும் இந்திரனும் மறறை யோர்களும அடபுராண சரித்திரத்தை விரிவாகக் கூறும்படி கேட்டலும, கூமம நாய் னிறற திருமால் உரைககத் தொடஙகினார எனபதாம இனன வகனை ம எனபது இனன ணம என மரு உ மொழியாயிறறு எமகரு உ-என்றனகண இறற்கது நழி இய எசச வும்மை விகாரத்தாற றொகைகது முத்திவீடு- இருபெயரொடடிய டணபுத்தொகை. விடுதல என்றபொருள். வீடு–முதனிலைதொழிறபெயர். (சுஅ)

எனமரும் நவத்துச் சூதமா முனிகன் முனிவராக கினிதினி னிசைத்தான
மன்றவிக காதை கேட்டுளோ பயினறோ மம்மதி னுெழுந் துணாந்தோ
ரொன்றிய செலவத் தமர்ந்துகிண கிணிக்காற் சிறுவரை யினிதினி னுயிடத்துக்
கொன்றைதேன ருளிகக மன்றுளின ருடிய கூத்தன தடிநிழ லுறைவார்.

(இ ள்.) என்ற=என்றிவ்வாறு, மா சூதமுனி=பெருமையையுடைய சூதமுனிவர், நல் முனிவராகு இனிதின் இசைத்தான=நலமையாகிய கைமிசாரணியத்த திருநத முனி சிரேட்டர்களுக்கும் தெளிவாகச் சொன்னார, மனற இ காதை கேட்டு உள்ளோர்=உறுதி யாக இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டவாகளும், டயின்றோர = டாராயணரு செயபவர் களும், இதின ஓர் எழுத்து உணாநதோர் = இதன் கணணுள்ள ஓர் எழுத்தின் பொருளை அறிந்தவர்களும், ஒன்றிய செல்வத்து அமர்நது=(இமமையில) தருநியாகிய செல்வமுடை யராய் இருந்து, நயம் பட கிண்கிணி கால சிறுவரை யுயிரத்து = நன்மை யுண்டாகுமபடி கிண்கிணி பென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த காலகளையுடைய சற்புரத்திரர்களைப் பெற்று (வாழ்ந்து மறுமையில்) கொன்றை தேன தளிட=கொன்றைப் பூமாலையினைனும் தேன ருளி சிந்தாநிற்க, மனற உள் நினறு ஆடும் கூத்தன அது=சபைகளின் இடங்களோறும் நின்று திருநடனஞ் செயதருளுகினற, சிவபெருமானது, அடிநிழல் உறைவார் = திருவடி நீழலின்கண் கூடியிருபபார எனக

கூர்மரூபமாய் நினற திருமால் இநதிரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், நாரதர் முத லிய முனிவர்களுக்கும இவ்வாறு கூறினர் எனறு சூதமுனிவர் சொல்லினர். அவ்வாறே இப்புராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பாராயணம் பண்ணுவோரும் இதனில் ஓர் அரூப ரத்தை யறிநதவர்களும் அடிய இவர்கள், இம்மையில் செலவத்தோடு குறைவின்றி

வாழ்ந்து சிறந்தபேறுமை புத்திரபேற்றையும் அடைந்து மாறுமையிற் சிவகதிசேர்வர் எனபதாம்.

மன்ற என்னுஞ் சொல் நிச்சயப் பொருளை யுணர்த்துவதாம். அதனை "மன்ற வென் றிளவி தேற்றஞ் செய்யும், என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தால் அறிக எழுத்தணர்வார் முத்தியடைவார் எனபதனை "எழுத்தறியத் தீரு மீழிதகைமை தீர்த்தான்–மொழித்திறத்தின் மூடமறப்பா னஞ்–மொழித்திறத்தினை, மூட்டறுத்த கல்லோன் மூத னூற் பொருளுணர்ந்து–கட்டறுத்து வீடு பெறும்,, என்றதனுல்விளங்கும். புத்திரப்பேறு இம்மையிற் சிறந்தது என்பது "பெறுவற்றுள் யாமறிவ தில்லே யறிவறிந்த–மகட்பேறல்ல பிற,, எனவும், "உத்தம நீக்கட லுற்றதடா முழுவது மொருக்கே-வந்து தாமொழு மரசியல் வளனெலாம் பெறினு–மிகுதி ராதியர் பெரு பாதத் திருகை பெற்றிடினு–மைந்த ரின் றியே வாழ்வது வாழ்வுற் றனறே,, எனவும் பெரியோர் கூறினர். செலவம் எனவே அது கொண்டு கடமை படுதல் அறமும், அதன பண்பாயுள்ள அன்பு பொறுமைகளும், அதனுல் அநுபவிக்கபடுமே இன்பமும், அவறறினை டையளுள்ள புகழ, மதிபப என்னும் எழுவகைப பெறறியுங்கொளக சிவபெருமான திருநடனஞ் செயயுஞ் சபைகளாவன - திருவாலவாயிடதல இரதினசபையும், சிதம்பரத்திற் கனகசபையும், மதுரையில வெள்ளிச்சபையும், திருநெல்வேலியில் தாமிரசபையும், திருக்குற்றாலத்திற சித்திரசபையும் ஆகிய ஞர்தலமாம். (சக)

இரத்தியமன முத்தியடைதற் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம்–கக.

இரண்டாவது
வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உயிர்கட்கு இனறியமையா உறுதிபொருள், நான்களுள் மேலாய வீட்டினபத்திற்குக் காரணமாய அறத்தை நிறுத்த முறையானே கூறுவான்றொடங்கி, அவ வறம் பலவகைப்பட்டு நிறறலின இல்லறம் துறவறம் என இருவகைப்படுத்தி, அவற்றுள் கலவகைப்பட்ட வருணதருமனதும ஆசிரமதருமனதும் தருமங்களைக் கூறும் பாகமாம். தருமதை–தனமதை, தருமம்–தனமய எனறறதோல, தருமம என்றது தன்மம் எனப் பட்டது அத்தருமம் ஒழுகுக வழகளு நனடமென மூவகைப்படுதலின், ாண்டுக் கூறப படுவது ஒழுக்கமும, அதினினறும தவறினாக்குரிய தண்டமும் என்க. அத்தியாயம் எனினும், படலம-சருக்கம்-இலம்பக டரிசேதம எனினும ஒகுமு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பொனனகர கிறைவ னுதி யமரரும் புலனக ளோந்தும்
தன்னுழை யடகளும் வீணை முனிவனும் தாழ்ந்து கேட்ப
மினனகு நேமி சங்கம வெங்கதை சிலேவா னேந்தி
மனனிய கூம ரூப மானமுக மலர்ந்து சொலவான.

(இ-ன்) பொன் னகர்க்கு இறைவன் ஆதி அமரரும் = பொன்மயமாகிய சுவர்க்க லோகத்திற்கு அரசனான இந்திரன் முதலாக தேவர்களும், ஐந்து புலன்களும் தன் உழை அடக்கும் வீண முவினவும = பஞ்சேந்திரியங்களையும் தன்வசப் படுத்துகின்ற யாழினை யுடைய காரதமுனிவருட, தாழ்ந்து கேட்ப=வணங்கி நின்று கேட்க, மின் னகு கேமி சங் கம்=ஒளியைக் காலுகின்ற சகரம் சங்கு,வெ ர கடைகிலே வாள் ஏந்தி=கொடிய தொழிலை யுடைய தண்டம் வில் வாள் எனவும் பஞ்சாயுதங்களையும் தாங்கி,மனனிய கூர்ம மால்= வீற்றிருந்த கூர்ம ரூபமாகிய திருமாலானவர், முகம் மலர்ந்து சொல்வான=முகமலர்ச்சி யுடன் சொல்லத் தொடங்கினர்

காரதரது மகதியென்னும் வீணையானது, தன்னிசையைக் கேட்டார உணவு பரிசம் கந்தமுதலிய மற்றொன்றையும் நாடாதும,அதனிலே யன்றி வேறொன்றையுங் கேட்காதும் தன்வசமுற இனிமை கொடுத்து நிற்றலானும், விசுவாவசு வென்னுங் கந்தருவனது பிருகதியென்னும வீணையினும், துபுருவினது களாவதியென்னும் வீணையினும், சரசு வதியினது கச்சபி யெனனும வீணையினுஞ் சிறந்து விளங்கலானும "புலணைந்துக் தன் னுழை யடக்கும்வீண,, என்று சிறபபித்ததாம. (க)

நித்திய மாகி யொன்றாய் நிமலமா யெங்கு மாகித
தத்துவங் கடந்து நின்ற மகேச்சுரன தனனு ணீங்காச்
சித்துரு வாகி யானமுற் றோனறினோன் சிறந்த வென்பே
ருய்த்தினி துணரி ஞரா யணனென வுரைப்பர் மேலோர்.

(இ-ள்) இனிது உய்த்து உணரின்=(அனபர்களே) கன்றாக யோசித் தறியுமிடத்து, யான் முனன=நான் முனனர்க்காலத்தே, நித்தியம் ஆகி=அழிவில்லாத தாகியும், ஒன்று ஆய்=ஏகமாகியும, நிமலம் ஆய்=இயல்பாகவே பாசங்களி னின்றும் நீங்கியதாயும், எங் கும் ஆகி=எவ்விடத்தும வியாபிபாகியும,தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சுர மூர்த்தியினிடத் திருந்து, நீங்காத சித்து உரு ஆகி தோற்றினேன = பிரிதலில்லாத அறிவுருவமாக உற்பவித்தேன, சிறந்த என் பேர்=சிறப்பினையுடைய எனக்கு நாமம் யாதெனில, மேலோர காராயணன் என உரைப்பர்=பெரியோர்கள் காராயணன் எனறு சொல்வார்கள்.

சதாசிவ தத்துவத்திற் கிரியை யேறி ஞானக் குறைந்து இச்சாசத்தி ரூபியாயிருக்கின் அதனை மாகேசுர தத்துவம என்ப. அது ஈசுரதத்துவம், அதிகாரதத்துவம், சுளுதத்து வம, பிரவிர்த்தி தத்துவம் எனவும் பெயர்பெறும். இம்மகேசுர மூர்த்தியின் இடப்பக் கத்தில் நின்று விட்டுணுமூர்த்தி தோன்றினர் எனப் பின்னாக் கூறப்பட்டுள்ளது. காரா யணன்=கார=நீர், அயன=இடம் எனவே, சலத்தினை யிடமாகக் கொண்டவன் எனப் பொருள். "காரத்தி லமர்ந்த வாறறு ஞரணன,, எனப் பின்னர்க் கூறுமாற் றுணும் விளக்கும் தன – சாரியை. (உ)

பாய்திரை சுருட்டுங் தெணணீர்ப் பனிக்கடன முகட்டிற் செங்க
ணுயிரஞ் சூட்ட ராவி னறிதுயி லமாந்து பின்னாக்
காய்கதிர் தோன்று மேல்வைக கண்மதர் நீங்தி யாங்கு
மீயுய ருலக மூனறும் படைத்திட விழைவுற் றேனுல்.

(இ-ள்.) பாய் நினை சுருட்டிப் தென் நீர் = பரந்த அலைகளை மடக்குகின்ற தெளிந்த நீரினை யுடைய, பனி கடல் முகட்டின்=குளிர்ந்த பாற் கடலின் மீது, செம் கண் ஆயிரம் சூட்டி அரவின் = சிவந்த கண்களையும் ஆயிரம் தலையையு முடைய ஆதிசேட னுடைய சயனத்தின்மேல், அறி துயில் அமர்ந்த=யோகநித்திரை செய்து, பின்னர்=பின்பு, காய் கதிர் தோன்றும் ஏல்வை=எறிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உதிக்கின்ற அவ்வள வினைக்கொண்ட காலத்திலே, கண் மதர் நீங்கி = கண்மயக்கம் தெளிந்து, ஆங்கு = அப் பொழுது, மீ உயர் மூன்று உலகமும் படைத்திட விழைவு உற்றேன்=மேலாக உயர்ந்த திரி லோகங்களையுஞ் சிருட்டிக்குமாறு விருப்பங் கொண்டேன்

அறிதுயிலாவது தம்மையும் மற்றைய பொருள்களையும் அறிந்துகொண்டு தூங்குவ தாம். அதனைத் தூங்காமற் தூங்குவது எனபர் ஆன்றோர்கள். "தூங்காமற் தூங்கிச் சுகம் பெறுவ தெக்காலம். ,, என்றார் தாயுமான சுவாமிகளும். நாராயணமூர்த்தி அறிதுயில் செய்யுங் காலமாவது-மானுட வருடம் மூப்பது சென்றால் தேவர்களுக்கு ஒரு மாதமாகும். இப்படித் தேவவருடம பத்துச் சென்றால் சத்தவிருடிகளுக்கு ஒருவருட மாகும். அங்ஙனம் மூனிவர் வருடம் பத்துக் கொண்டது துருவனுக்கு ஒருவருடம ஆகும இங்ஙனம பன்னீ ராயிரக் தேவவருடங் கொண்டது ஓர் சதுர யுகமாம். இச்சதுர யுகம் எழுபத் தொன்று மூடிந்தால் ஒருமனு வந்தரமாம். இம்மனுவந்தரம் பதினொன்று கழிந்தாற் பிரமதேவருக்கு ஒருபகலாகும். இங்ஙனம் நூறுவருடங்கழிந்தாற் பிரமாவுக்கு ஆயுள்முடியும். பிரமதேவ ரது பகலொன்றிலே சுவாயம்புமுதல் பௌதியன் ஈறுகவுள்ள பதினொரு மநுக்களும், அரி முதற் சுசி யீறுவுள்ள பதினொரு இந்திரர்களும் அரசாண்டு இறப்பார்கள். ஒரு மாதத்துள் காணற்றிறபடி இருநிரா மரிப்பா ஒருவருடத்துள் ஐயாயிரத்து நாற்பது இந்திரர் இறப்பாகள். ஒரு பிரமதேவரது ஆயுளுள் ஐநூலக்கத்து நாற்பதினுயிரம் இந் திரர் இறப்பர். இங்ஙனமுள்ள பிரமதேவாகரு ஆயுள் முடிகது இறப்பாராயின நாராயண மூர்த்திக்கு ஒரு பகல் கழியும். இவ்வாறுள்ள பகல கழிந்தவுடன் விஷ்ணு ஆயிரங்கைகள், ஆயிரக் கால்கள், ஆயிரமுடியோடு அறிதுயில செய்தருளுவா எனபதாம். சூரியன் உதிக் குங்கால மானது விடியமூன் ஐந்து நாழிகை யளவினதாய காலம். இதனைப பிராமீ முகூர்த்தம் என்றுங் கூறுப. (கூ)

ஆயிடை யெனது நெஞ்சத் தருளொடு மலிழ்ச்சி பூப்ப
மாயிரு ஞாலம போர்த்து மல்கிருட் பிழம்பு சீக்கும
பாயொளிப் பரிதி கோடி யெழுகதெனப் பசுந்தேன் பில்குஞ
சேயிதழ்க்க கமலப போதிற் செலவனமுன னேனறக கண்டேன்

(இ-ள்.) ஆ இடை=அவ்வெல்லையிலே, எனது நெஞ்சத்து அருள் ஒடு மிலிழ்ச்சி பூப்ப = என்னுள்ளத்திற் கருணையும் சந்தோஷமும விளையுமபடி, மா இரு ஞாலம் போர்த்து மல்கு=சிறந்த பெரிய உலகத்தை மூடி நிறைக்த,இருள் பிழம்பு சீக்கும்=இருட் கூட்டத்தை நீக்குகின்ற, பாய ஒளி கோடி பரிதி=பரந்த ஒளியை யுடைய கோடி சூரியர் கள், எழுந்தது என = உதயஞ் செய்தாறபோல, பசு தேன் பில்கும் சே இதழ் கமலம் போதில்=பசுமையாகிய தேனை பொழிகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய (எமது உந்தி யாகிய) தாமரைப் பூவில், மூன் செல்வன் தோன்ற கண்டேன்=முதலில் பிரமன் உதிக் கக் கண்டேன்.

ஆயிடை என்றது "வடவேங்கடந் தென்குமரி-யாயிடைத்தமிழ்,, என்று தொல்காப் பியப்பாயிரஞ் சொற்றும் போல நின்றது. அ என்னும் முதல் நீண்டு எழுத்ததிகாரப்

புறனடையால் யகர வுடம்படுமெய் பெற்று முடிந்தது. சிருட்டிக்க கின்றத் அளவிலே எனக்கு அருளும் உலகையும் உண்டாகும்படி, என் காமிகமலத்துக் கோடிஞரியர் உத யஞ்செய்தாற் டோலப் பிரமன முதலில் உதித்தான் எனபதாம். (சு)

அவ்வழி குழவிக் திங்க ளடிசிலே வடிவேம் செங்கேழ்க்
கொவ்வையங் கனிவெண் முத்தம் குலவுமோ மா கமலம் பூத்துக்
தெய்வமென் கொம்பி ரணடு செவ்விள நீரும் தாங்கிப்
பௌவவா ரிதியிற் பொனனம பங்கயத் துதிதத தன்மே.

(இ-ள்) அ வழி=அதன் பின்பு, பௌவ ம் வாரிதியில் = குமிழிகளையுடைய அந்தக் கடலில், பொன அம பங்கயத்து=பொன்போன்ற அழகிய (எனதுகாமிக) கமலத்தினின றும்,மென தெய்வக கொம்பு=பிருதுவாகிய தெய்வத் தன்மையினையுடைய ஒரு பூங்கொம் பானது, குழவி திங்கள் = பிறைச் சந்திரனும், அடி சிலே = கொலுத் தொழிலைச் செய் கினற விறகளும்,வடி வேல=கூரமையாகிய வேற்படைகளும், செம் கேழ் அம் கொவ்வை கனி=சிவநத நிறமுள்ள அழகாகிய கோவைப பழமும, வெள் முத்த ம்=வெள்ளிய முத்துக் களும் (ஆகிய இவைகள்) குலவு ம ஓர் கமல ம பூத்து = விளங்குகின்ற ஓர் தாமரைபபூ மலரைப்பெற்று, இரணடு செம இளநீரு ம தாங்கி= இரணடு செவ்விளநீர்க் குரு பபைகளை யுஞ் சுமநதுகொணடு, உதித்தது=தோனறியது.

அன்று ஏ அசைகள். டாற்கடலி னிடத்துள்ள எனது காமிக் கமலத்தினின்றும் ஒரு பூங் கொம்பானது பிறைச்சநதிரன், வில், வேலாயுதங்கள், கோவைப்பழம், முத்துக்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டுளள ஓர் தாமரைபபூ மலரப் பெற்று, செவ்விளநீர்க் குரு பப கள் இரண்டினையுஞ் சுமந்து தோன்றிற்று எனபதாம இவை உருவகமாகும். ஒரு பூங் கொம்பு என்றது இலகுமி தேவி யெனவும், பிறைச்சந்திரன் எனறது நெற்றி எனவும், வில் என்றது இருபுருவ எனவும்,வேலாயுதங்கள் எ-து,இருகண்கள் எனவும், கோவைப் பழம் என்பது, உதடி எனவும, முத்துகள் என்றது பற்கள் எனவும், கமலம் என்றது, முகம் எனவுங் கொள்க. முக ம இவ்வுறுப்புக்களைக் கொண டிருத்தலால "குலவுமோர் கமலம பூத்து,, எனறதாம். செவ்விளநீர் என்றது தனங்களைபாம். அதுபோலச் செக் நிற முடைத்தாய்த் திரண்டி அமுதத்தை உள்ளிற் கொண்டிருந்தலால் என்க. இது இலக் குமி தேவியின் அங்கம் பலவற்றையும் உருவகப் படுத்தினமையால் அநேகாங்கவரு வக வலங்காரமும்,அவளை மறைத்துக் கூறின்மையால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியு மாம். (சூ)

மய்கலி யாஇ யாவு மபக்குறு பொருளா யெனறும்
தய்குமா மாயை யாகித் தனிப்பிர கிருதி யாகுஞ்
செங்கய னெடுங்கட் செவ்வாய்த் திருவினைக் கணடு வேதன்
பொங்கிய வுவகை யோடு மெமக்கிவை புகல லுற்றான.

(இ ள்.) மங்கலி ஆஇ=மங்கல ரூபமுடையவளாய், யாவும் மயக்கு உறு பொருள் ஆய்=எல்லாவற்றையுந் தன்னிடத்து மயக்கஞ்செய்யும் பொருளாகியும், என்றும் தங்கும் மா மாயை ஆஇ=எவ்விடத்தும் இருக்கின்ற பெரிய மாயாசத்தி யாகிஇம், தனி பிரகிருதி ஆகும்=ஒப்பற்ற பிரகிருதி மாயையும் ஆகிய, செம் கயல் கெகிகண் செம் வாய்=செவ்விய கயல் மீன்போன்ற கண்களையுஞ் சிவந்த வாயினையுமுடைய, திருவினை வேதன் கண்டு= இலக்குமி தேவியைட பிரமன் பார்த்து, பொங்கிய உவகை ஓடும்=நிறைந்த சந்தோஷத்

அடனே, எமக்கு இவை புகலல் உற்றனன் = எமக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானுயினன். மங்கலே=சுகரூப முடையவள். பிரசுரந்=பருதி.

பிரமன் இலக்குமி தேவியைக் கண்டு, எம்முடன் சில வார்த்தைனேச் சொல்லத் தொடங்கினன் என்றதாம். எமக்கு என்றது தனித் தனமைப்பன்மை. (சு)

யான்படைப் பவைக ளெல்லா மலிதல்கா ரணமா வென்றும்
வான்படு பூதம யாவு மருளுறு பந்த மெய்த்தற்
றேன்றெளித் தமிர்தினேடுங் குலவிய கனிவாய்த் திருசொற்
கான்படு நறுமென கூறுதற் கமலையைப் பணித்தி யெனறான்.

(இ-ன்.) யான் படைப்பவைகள் எல்லாம்=(எனது தந்தையே) என்னுற் படைக்கப் படுகின்ற சராசர தோற்றங்கள் யாவும், மலிதல் காரணம ஆ=பெருகுதல் காரணமாகவும், என்றும் வான் படு பூதம் யாவும் = எக்காலத்தும் ஆகாயமும அதனிற் பொருந்திய நாற் பூதங்களும், மருள் உறு பந்த எய்த = ஒன்றே டொனறு கலக்கப பெறுதல் காரண மாகவும்(மாயையினேச் செய்யுமாறு) தேன் தெளித்து அமிர்தின ஒடும் குலவிய=தேனேத் தளித்து அமுதத்தோடும் விளங்குகின்ற, கனி வாய நீம சொல்=கோவைப் பழத்தினே நிகர்த்த வாயினேயுந் தித்திப்பாகிய சொற்களேயும், கான படு நறு மென் கூறுதல்=வாசனே பொருந்திய கலல மிருதுவாகிய அளகத்தினேயும் உடைய, கமலேயை பணித்தி என்றான்= இவ்விலக்குமி தேவிகருக் கட்டளேயிடவேணடும் என்று பிராததித்தான.

வான் படு பூதம் என்றதற்கு ஆகாயமும, அதினின்றுந் தோறறுகின்ற ஒவ்வோர் பூதங்களும் என்ற கொள்வாா சிலர். அவா ஆகாயத்தினினறு வாயுவும், வாயுவினின்று தேயுவும், தேயுவினின்று அப்புவும், அப்புவினின்று பிருதிவியுந தோன்று மென்னும மதமுடையராம். கமலே = தாமரையில் வசிப்பவள், நாமரையிற பிறந்தவள். கமலே ஐ-உருபு மயக்கம். (எ)

என்றலும் கமல வீட்டி லிளங்கொடி வதன நோகதி
ன்றுபல் லுயிராகள் யாவுஞ சகத்தினி னீங்கா வாகி
ரன்றிறற் குயவ னுநும வனேகலத் திகிரி போலச்
சென்றியல் கருமஞ் தாமபிற் றிரிதரப் புரிதி யனறே.

(இ-ன்.) என்றலும்=என்று பிரமன் வேண்டுதலும், கமலம் வீட்டில் இளம் கொடி வதனம் நோக்கி=(யான) தாமரை மலராகிய வீட்டினகணுள்ள இளமை வாய்ந்த பூங் கொடி போன்ற இலக்குமி தேவியின் முகத்தைப் பார்த்து, நின்ற பல் உயிர்கள் யாவும= தோன்றி நிற்கின்ற பலவகைப் பட்ட ஆன்மாக்க ளெலலாம், சகத்தினில நீங்கா ஆகி=உலகத்தினின்றும் பிரிந்து ஒழியா தனவாய், வன் திறல் குயவன்=மிகுந்த வலிமையை யுடைய குயவனுனவன், நாளும கலம் வனே திகிரி போல=நாடோறும் பாத்திரங்களே வனேதற்குக் கருவியாய தண்டசக்கரமபோல, சென்று இயல் கருமம் தாம்பின் = கழிந்து கழிந்து உண்டாகின்ற கன்மம் எனகின்ற கயிற்றும் (கட்டி) திரிதர புரிதி=திரிந்து உழலுமபடி செய்யக்கடவாய். அன்று ஏ – அசைகள்.

பல் உயிர்களாவன=கால்வகைத் தோற்றமும், எழுவகைப் பிறப்பும் எண்பத்து நான்கி லக்கம் யோனிபேதங்களேயு முடைய உயிர்களாம் சகத்தினில் நீங்காமை யாவது மீட்டும் மீட்டும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அவை திகிரிபோற் சுழலுதலாவது

நரகம் சுவர்க்கம் பூதலம் என்னும் மூன்றிடத்துஞ் சென்று சென்றுமுதல். இவற்றிற்குக் கன்மமே காரண மாகலின அதனைத் தாய்பு எனறதாம். (அ)

தத்தம வருணத் தோது மொழுகினிற் சார்ந்து நாளுஞ்
சித்தமா செறிந்து பொயயிற் றீர்ந்துஞான மறையுஞ் தேர்ந்து
மைத்திரு மிடற்றுப புத்தேண மலரடி போறறி னோபா
லுய்ந்திடே னமாயை யெனன வம்நெறி யொழுகல செயதாள்.

(இ-ள்.) தம் தம வருணத்து=தங்கள தங்களது வருணக்களிலும, ஒதும் ஒழுக் கினில்=சொல்லப்பட்ட ஒழுககங்களிலும், நாளும சார்ந்து=தினநதோறும் நினறெழுனி, சித்தம் மாசு எறிநது=மனத்தினக ணிகழுங்க குறறஙகளே யெலலாங் கடிந்து, பொய்யில தோந்து=பொய்மைப பயன்தரு டவைகளே யெலலாம் விடுத்து, நால் மறையும் தோந்து= நான்கு வேதங்களேயுங கசடறற தெளிந்து, மை திரு மிடறு புத்தேள் = மேகம் போனற அழகிய காளகண்டனதை யுடைய சிவபெருமானது,மலர் அடி போற்றினோ பால்=தாமரை மலர்போலுக் திருபபாதஙகளைத் துதித்து வழிபடுவோ ரிடத்து மாத்திரம, மாயைஉய்த்தி டேல் என்ன=நினது மாயாபாசத்தைச செலுததா திருப்பாயாக எனனு கூற, அ நெறி ஒழுகல செய்தாள=(அவளும்) அபமொழிப்படியே செய்து வநதாள்.

தத்தம–தம் தம என்பன "மவ்வீ றெற்றழிந் துயிரீ றெடவும்–வனமைக னினமாந் திரிபவு மாகு ம,, எனறதனால, வல்லெழுத்துக்கு இனமாகத் திரிந்து, வலித்தல் விகாரம் பெற்று முடிந்தன. அ–ஆறும் வேற்றுமையுருபு. ஒளி சிறிதுமீனகிய விடத்தும் இருள் வந்து மூடுதல போல ஒழுக்கஞ் சிலகணம இலலாவிடினும மாபை வாதிக்கும் ஆகலின் நாடோறும் ஒழுக்கத்தில நிறகவேண்டும் எனபது பெற "ஒழுகினிற சார்ந்து நாளும்,, என்றதாம் சாரநது, எறிது, நீர்ந்து, தோநது எனனும வினையெச்சஙகள போறறினேர் என்னும வினையாலணையும் பெயரின் முதனிலை கொண்டுமுடிநதன. (ஈ)

ஆங்கதன் பினம ரீசி யங்கிராப் பிருகு தக்க
னேங்குமத் திரிவு சிட்டன் புலத்தியன புலக னுற்ற
தீங்கெறி கிருது வெனனு மொனபது திறதநி னேனைப்
பாய்ஙினில் வேதன் யோக மாயையிற் படைத்தல செய்தான்.

(இ ள்) அதன் பின=அதன் பின்னர், வேதன்=பிரமனனவன், மரீசி அங்கிரா = மரீசி அங்கிரா, பிருகு தக்கன்=பிருகு தகஙன, ஒங்கும் அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புல கன்=உயர்வுள்ள அத்திரி வசிட்டன புலத்தியன புலகன, உறற திங்கு எறி கிருது என னும்=பொருநதிய திகைகளே யொழிந்த கிருது என்றுஞ் சொலல நிலின்ற, ஒனபது திறத்தினேனை = ஒன்பது வகைப்பட்ட முனிவராகிய, பாய்ஙினில யோகம் மாயையில் டைத்தல செய்தான்=தருதியாகத் தனது யோகமாயையினால கிருட்டித்தான.

இவவொன்பது முனிவர்களையுந் பிரமன் யோகவலியினல தன் மனத்தினின்றுஞ் சிருட்டித்தனன. அதனல் இவர மானச புத்திரா என்று சொலலப்படுவர. இவர்கள் பிரம னைப்போலப் படைக்குந் தொழிலுள்ளவராதலின் நவபிரம ரென்றும கூறபடுவர். தக்க னுக்குச் சிறவிநி எனறும் பெயர். ஆங்கு–உரையசை யிடைச்சொல். (கo)

வேதியர் முகத்தில் வேந்தர் விறல்கெழு தோளைத்தோள் வெற்பிற்
றீதறு வணிகர் செம்பொற் குரங்கினிற் சதுர்த்தரை செய்ய

பாதபங் கயத்தி னினறுன பதுமன்முன படைத்த மூவ
ரோதிய மகங்கள யாவு மாற்றுதற் குரிய ராவார்.

(இ-ள்) பதுமன்=தாமரை மலர் ஆசனமுகிய பிரமன், முகத்தில் வேதியர்=தனது முகத்திலிருந்து பிராமணர்களையும், வெற்பு விறல் கெழு தோள்=மலையைப் போன்ற வலிமை பொருந்திய இரு புயங்களினின்றும், வேத்தர்=அரசர்களையும், செம் பொன சூரன்=சிவந்த பொன்போன்ற தனது தொடைகளினின்றும், நீதி அறு வணிகர்=ஞற்றமற்ற வைசியரையும், செயய பங்கய பாதத்தில் = சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களினின்றும், சதுர்=கான்காம் வருணத்தராகிய சூத்திரரையும், ஈன்றன்=சிருட்டித்தனன் (அவருள்) முன் படைத்த மூவர்=முதலிற் சிருட்டித்த மூவர்களும், ஓதிய மகங்கள் யாவும் ஆற்றுதற்கு உரியர் ஆவார்=சொல்லப்பட்ட யாகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் செய்தற்கு அருகரானவர்.

பிரமதேவர் தமது முகத்தினினறும் பிராமணரையும், தோளினின்றும் க்ஷத்திரியரையும், தொடையினின்றும் வைசியரையும், பாதங்களினின்றும் சூத்திரரையுஞ் சிருட்டித்தனர். அவருள் முன் மூவரே யாகங்களைச் செயதற்குரியராவர் இவர் முறையே ஞானகு வருணத்தார் எனப்படுவர். "ஓதியமகஙகள்,, என்றதனால சோதிடோமம்-அங்கிட்டோமம்-உத்தியம்-சோடசீ-வாசபேயம் - அத்திராத்திரம - சோமயாகம - சாதுர்மாசியம் - பௌத்திர மேதம-சௌத்திராமணி-புனடரீகம் - அங்கிசயன் - இராசசூயம் - அச்சுவமேதம் - விச்சுவசித்து-பிரயமேதம்-பிரணவமேதம்-டசபதநம எனனும பதினெண்பாகங்களும், தேவ யாகம்-பிரமயாகம - பூதயாகம் - மானுடயாகம் - பிதிர்யாகம் எனனும் ஐவகை யாகங்களும், ருதுசங்கமனம-கருபாதானம – புஞ்சவனம் – மேந்தம – விட்டிணு பலி - சாதகர்மம்-உத்தாபனம-சமாகரண - அனனப்பிராசனம-உபநயனம் உபக்கிரமணம - காண்ட மோசனம்-சமாவர்த்தனம்-விவாகம முதலிய கிரியைகளுந தருமியாகக் கொள்ளப்படும். இவருள் பிராமணன் சர்மா எனவு, க்ஷத்திரியன் வாமா எனவும், வைசியன் குப்தன் எனவும், சூத்திரன் தாசன எனவும் அழைகப்படுவர். பலராபால் விருதி புணர்த்தி யுரைத்தமையால் அவ்வவ் வருணத்து ஆடவாகளோடும அவர் மணஞ்செய்தற் குரிய மகளிரும் தோன்றினர் எனக கொள்க அதனா "மது மடை யுடைகளுஞ் செந்தா மரைமலர்ப் பீட மேலோன-லிதுமுகத் தினினமுன் றோறற விளங்கு வாகினியான் முன்னோர் - கது மென மடவாரோடி முதித்தனர் கவின்செய் தோளின்-வதுவைசெய மடவாரோடி மன் னுவ ருதித்தா ரனறே யுரைவி னுயகா மாத ருடனுதித தனராற் பின்னோர்-சாருமா மடவா ரோடுந தாளிடை யுதித்தார் ,, எனனுஞ சூதசங்கிதைச் செய்யுடகளா னுணர்க. (கக)

வேதமே னோர் நானகு மாதி யந்தமவே றிலவாய் முன்ன
ரோதிய வாக்கி னூகு முணைத்தவிம மறையிற் சாரந்த
வேதமி னூல்கள் யாவுஞ் விழுமிய விவற்றிற் நீரந்த
நீதுதா லவற்றி னினறோர் செஞ்விய ரல்ல ரனறே.

(இ-ள்) ஓர் நானகு வேதமும்=ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும், ஆதி அந்தம் வேறு இல்ல ஆய்=ஓர்காலத்துத் தோனறுதலும் அழிதலும் ஆகிய வேறுபாடுகள் இல்லாதன வாய், முன்னர் ஓதிய வாக்கின ஆகும்=அதாவியே வெபசம்பொருளாற் றிருவாய் மலர்ந் தருளப்பட்ட பிரபல வாக்கியங்களே யாகும், உணர்த்த இ மறையின் சார்ந்த = சொல்லப் பட்ட இவ்வேதங்களைச் சார்ந்தவைகளா யுள்ள, ஏதம் இல் நூல்கள் யாவும் = குற்ற மில்லாத நூல்கள் எல்லாம், விழுமிய=சிறந்தனவே யாகும், இவற்றின் நீர்ந்த நூல் நீது=

இவைகளி னின்றும் வேறுபட்ட நூல்கள் தியனவே யாகும், அவற்றில் நின்றோர் = அவ் வேறுபட்ட நூலின்வழியே பொழுகுவோர், செல்வியா அல்லர்=கன்மையினை யுடையர் அல்லர். அன்று—ஏ அசைகள்

வேதங்கள் அகாதியே சிவபெருமானால் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டன அவை களினைச் சார்ந்த நூல்களெல்லாஞ் சிறந்தன வாகும். சாரா த நூலினவழி நிற்பவா தியராவர் என்பதாம். சிலவிடத்து விசேட சருதி ஆகமம் எனமுகூறப் பட்டது.

வேதங்கள் அகாதியே யுள்ளன என்பது தோன்றப் பிரகதாரணி யோபநிடதம் "இருக்காதி வேதங்கள் பிரமத்தினது சுவாசமாம், ,, என்று கூறிற்று. ஆயினும் அவை டஞ்சப் பிரம மந்திர சரீரிபாய் உள்ள சதாசிவகாயனராற் பிரதம மகாசிருட்டியாதமபத் திலே தற்புருடம் முதலிய நான்கு முகவகளினினறும் தோற்றுவிக்கப் படும். உண்மை பொருளைக் கேட்டதற்குக் கருவியாதலாற் சுருதி யெனவும், ஆதிருருவினின்றும் தொடங் கிப் பரம்பரையாகப் பயிலப் படுதலினாலும் ஆகமம் எனவும், முதலும் முடிவு மில்லாமையாற் சுயம்பு, ஆதிநூல, எழுதாக் கேள்வி எனவும் பெயர் பெறும். பிரளயங்க டோறுஞ் சிருட்டித் தொழிற் குரியராய் வரும் ஒவ்வோர் பிரமர்க ளாலும் உதாத்தம் அநுதாத்தம், சுவரிதம் என்னுஞ் சுரங்கள் பொருந்த அத்தியயனஞ் செய்து வெளிப்படுத்தப் படுதலின் பிரமருலும அருளர் பட்டனவெனச் சிவபுராணங்கள் பேசுகிறகும் வேதங்கள் அகாதியில நான்கு பாதங்களோடும் கூடியகூே வேதமாயிருந்து பின்னாத் துவாபரயுகத்திற் றோனறிய வியாச முனிவரால இருக்கு யசுர சாமம அதர் வணம என நான்காகப் பகுகபபடடு, முதலாம் வேதத்தைப் பைலமுனிவர்க குபதேசிக்க, அவர்வழியால இந்திர பிரமிதி,பாஷ்களா, போத்தியா, அக்கினிமாடகர் முதலினோர்க்கு உபதேசிக்கப பட்டமையால் இருபத்தொரு சாகைகளாகவும, இரண்டாம வேதத்தை வைசம்பாயன முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர்வழியாக யாகஞவபற்கியர், வாசனேயர் முத லாயினோர்க்கு உபதேசிகபபட்ட முறைமையினுல நூற்றொன்பது சாகைகளாகவும்,மூன றாம வேதத்தைச் சைமினி முனிவராகு உபதேசிகக, அவர் வழியாகச் சுமந்து, சுத்துவா, சுகர்மா, இரணியநாபர்,பவுஷ்பிஞ்சி, லோகாக்ஷி, கௌமுதி, லாங்கலி முனிவர் முதலாயி னோர்குப பலவகைப்பட மொழியபபட்டமையால ஆயிரஞ் சாகைகளாகவும், நான்காம் வேதத்தினைச் சுமந்து முனிவர்கு உபதேசிகக, அவர் வழியாகக் கடந்தர், தேவதரிசர், பத்தியர், மேதன், பிரமபலி, சவுல்காயனி, பிபலாதன், சாபாலி, குமுதாதி, சௌனகர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிகபட்டமையால ஐமடது சாகைகளாலும பிரிக படடுப் பற்பல வாயின

வேதங்களைச் சார்ந்த நூல்களாவன—இருகரு வேதத்திற்கு உரிய ஐதரேயம் முதற் சௌபாகியம ஈரறுகவுள்ள பத்து உபநிடதங்களும, யசுர வேதத்திறகு உரிய கடவல்லி முதல் முத்திகம ஈரறுக வுள்ள ஐமபத்தோ ருபநிடதங்களும், சாம வேதத்திற்கு உரிய கேனம் முதற் சாபாலம ஈரறுகவுள்ள பதினறு உபநிடதங்களும, அதர்வண வேதத்திறகு உரிய பிரச்சினம் முதல காருடம ஈரறுகவுள்ள மபபதோ ருபநிடதங்களும் ஆகிய நூறு றெட்டு உபநிடதங்களும், சிக்ஷை, வியாகரணம், நிருத்தம, சோதிடம், கற்பம், சந்தோ விசிதி எனனும் ஆறு வேதாங்கங்களும், ,ஆயுவேதம, தனுவேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தவேதம் என்னும் நானகு உபவேதங்களும், காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரு ணம், அதிதம, தீபதம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அருசுமான, சுட்பிரபேதம், விசயம், நிச்சு வாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம்,ரௌரவம், மகுடம், விமலம,சந்திரஞானம், முகவிம்பம, புரோற்கீதம், லலிதம், சித்தம, சந்தானம, சர்வோகதம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாளளம் என்னும் இருபத் தெட்டுச் சிவாகமங்களும், விசுவான்மக முதல

சாரசிக்கம் இறுதியாகவுள்ள இருநூற்று சாற்பத்தேழு உபாகமங்களும், மதுஸ்மிருதி முதல் ஹாரீதஸ் மிருதி யீறாக வள்ள பதினெண் மிருதிகளும், சொல்லப்பட்ட பிரமபுராணம முதற் பிரமாண்டம் ஈறுவுள்ள பதினெண் மகாபுராணங்களும், சனற்குமாரம் முதலீ பார்க்கலம் இறுதியாக வுள்ள பதினெட்டு உபபுராணங்களும், பிரமமீமாஞ்சை, நியாயம் என்பவைகளுமாம். சாராத நூல்களாவன—சௌத்திராந்தகன், போகாசாரன், மாந்தியமிகன், வைபாடிகன், ஆவேகன், நிகண்டவாதி, தார்க்கிகன் முதலிய சமயிகளது பிடகம், மதனசாத்திரம் முதலிய நூல்களேயாம். (கஉ)

தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவு மறிவினறித் தோற்றுங் தத்த
மாற்றுநல் லொழுக்கந் தன்னு லறிவுறு மவைக்கு நாளு
மேற்றமே கார மனனில் விருப்பொடு வெறுப்பாங் கெய்திப்
போற்றுறு தரும நீகழ்த் தீவினை புருது மனமே.

(இ ன்) உயிர்கள் யாவு ந் தோற்றுழி=ஆன்மாக்கள் எல்லாந் தோன்றுங் காலத்தில், அறிவு இன்றி தோற்றும் = கல்லறிவு இல்லாமல் தோன்றுவனவாகும், ஆற்றும் தம் தம் கல் ஒழுக்கத்தால்=செய்யபபடுகினற தமது தமது தருமச் செய்கைகளினுலே, அவைக்கு நாளும் அறிவு உறும்=அவ்வுயிர்களுகரு நாடோறும் கல்லறிவு வளராகிற்கும், ஏற்றது ஓர் காலத்தில்=இயைந்த தாகிய ஒருகாலத்தில, விருபபு ஒடு வெறுப்பு எய்தி=அவாவினையும் வெறுப்பையும் அனடைது, போற்றறு உறு தருமம் நீக்கி = (எவர்களாலும்) கொண்டாடப் படுகின்ற கல்லொழுகத்தை விடுதது, தீ வினை புருதும் = பாவச் செய்கை களிற் பிரவேசிகரும். தன் இரண்டும், அனறு ஏ எனபவும் அசைகள்.

உயிர்கள் பிறவி யெடுக்குங்கால் சந்திரனை விட்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து,வாயுவோடும் பரந்து, புகை நிறத்தனவாய் மேக ரூபத்தோடி கலந்து, மழைத் தண்ணீராகக் கீழே விழுந்து,லித்து வேர் கொடிகளிற் பொருந்தியாவது,சலத்திற் சேர்ந்தாவது,தக்தையாய் விதிக்கப்பட்டு இருப்பவனது உடற்குள்ளே ஆகார வழியாய்ச் சென்று,இரத்தமாய் விந்துவின கண் இருமாதந் தங்கிப போக காலத்தில மாதா வுதரததின் கருவிற் சென்று தங்கி,கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதல், சலயபூரித்தல, உதராகினி சுடுதல், பிராணவாயு மூரித்துத் தள்ளுதல், யோனித் துவாரத்தால நெருக்குண்ணுதல் ஆகிய பலவகைப் பெருகதுன்பங்களால மொத்துண்டு வாடி, அதனுல் அறிவுகெட்டுப பிறத்தலின ''தோறறுழி யுயிரகள் யாவுமறிவின்றித் தோற்றுவ,, எனறதாம் பிறக்து தத்தமக்குரிய வருணச்சிரம தருமங்களே வழுவறாடத்தலால் ஏனை யுயிர்களின கண்ணும இறைவ னிடத்தும அன்பு தோன்றும்; அது தோனறவே அருளும்,அவ்வருள் வக்தவழித் தவமாடசியும்,அஃதுற்ற விடத்துச் சிவஞான மும் எய்தப்பெற்றுச் சிவகதி சேரும் ஆகலின ''தத்த மாற்று கல்லொழுகக் தன்னுலறிவுறும்,,என்றும், இருவினைகளும் அவறறிறகியைய முக்குணங்களும் மாறி மாறித் தோன்றலின் தீவினையிலு ம் புகும் என்பான் ''அவைக்குநாளுமஃ...தீவினை புருது மன்றே,, எனவுக் கூறியதாம். அது ''தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு – மருளைஞுக் குழவியு மணையு மாங்கவை – வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்து மேற்–றெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனேச் சேருமால்,, எனக் கந்தபுராணத்தும், கல்வினை திறம்பித் தீயவாய்த் தீய கல்லவாய் வருபவ முளவே-வல்வினை மெலிய வினைகளாய் மெலிய வலியவாய் வருபவ முளவே-கல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போலத் தீயவ ணனுகவு முளவே ; புல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போல கல்லவும் புணர்தலு முளவே. ,, எனத் தணிகைப் புராணத்தும் கூறியருளிய வாற்றுன் அறியப்படும். (கந)

உரைத்திடு மணிமா வாதி சித்திக ளுறுக வாம்பு
னிரைத்தகந் பொருள்கள் வாளா புகுந்திடா நெறியிற் றீர்த்து
வருத்துதா மத்தி னய சித்திவந் தெயது மீதும்
பொருத்துகா லங்க டமமிற் பொலநிதி மெனப மாதோ.

(இ-ள்) உரைத்திடும் அணிமா ஆதி சித்திகள்= (அங்ஙனம் நினையிற் புகுந்தமக்கள் யாவரும்) நூல்களிற் கூறப்படுகின்ற அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகளும், உறுத ஆற்றல=பொருந்திய டெறுந்த தனமையினும், நிரைத்த கல பொருள்களை = வரிசையாகிய கல்ல பொருள்கள் யாவும், வாளா புகுந்திடி நெறியின் றீர்த்து = வருந்தமில்லாது வரப் டெறுகின்ற யோக மாகாகத்தினின்று ம விலகி (வேறு மார்க்கத்தி னிறலால்) வருத்து தாமதத்தின் ஆய சித்தி வந்து எயதும்=துரருறுக்குளைற நாமது குணத்தனவாய பிற சித்திகள் வந்து கைகூடப டெறுவர், ாது ம= இந்தாமத குண சித்திகளால வரும் பொருள் யாவும், பொருத்து காலங்கள தமமில பொன்றிடும் எனப=வருகின்ற காலக்களிலே அழிந்துவிடும் எனறு சொல்வார் பெரியோர புகுந்திடா-ஆ, சரியை

அணிமா ஆதி சித்திகளாவன-அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம, ாசத்துவ ம, வசித்துவ ம எனனும எட்டுமாம இவற்றுள் ஆணுக்கள் தோறும் மிகவும் நுணணிய அணுரு மாகச் சென்றிருத்தல அணிமா பிருதிவி தத்துவ முதற் சிவ தத்துவ மீறாக வுளள தத்துவகடோறும உளளு ம புறமும் அகலாது வியாபித்திருத்தல் மகிமா. மேரு பாரம்போல இருகரும் யோகியை எடுத்தால, பாரமாணுபோல எடுத்தற்கு மிகவும் இலகுவா யிருத்தல இலகிமா பரம அணுபோல இருகரும் யோகியைக் கையாற் றாகின மகாமேரு மலையைபோல எடுத்தறருக கனமா யிருத்தல கரிமா. பாதலத்தில இருந்தோன பிரம லோகத்திறகுச் செலலுதலும, அங்கிருந்தோன பாதலத்திறகுப் போத லும பிராத்தியாம. பரகாயத்திற பிரவேசித்தலும, வினணுலகிற் சஞ்சரித்தலும், விரும் பிய போக்கியப் பொருள்களை எய்தப பெறுதலும,சூரியன போலத் தன்சீர ளிலக்கத்தாற் கண்களுககு எப்பொருளகளையுங் காணச செய்தலும் பிராகாமியமாம. உருத்திரமூர்த்தி யைபபோல முத்தொழிலையுஞ் செயது சூரியன முதலிய திரகங்களும் மற்றவைகளுக் தன் பணிதேடடி கடக்க விளகுதல ாசத்துவம் அவனா, பறவை, மிருகம், பூதம், மனிதர், திகருட்பாலகர் முதலாயினோரைத் தன்வசமாக கொண்டி ளுளுகை வசித்துவமாம் இவை யட்டாங்க யோகத்தை யியறறினோர்க்கே சித்திகரும அவர்கள் இவைகளை விரும்பாராயி னும் அவரது நேகச் சாயல்போல இவைகள அடைந்து அவரது பெருமைகளை விளக்குடி எனக. சத்துவகுண சித்தி இராசதகுண சிதிகளும உளவாம அவற்றை வைணவ புராணத்திற் காணக

தாமதகுண சிதிகளாவன—ஆகருடணம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், வசியம், இரச வாதம், வயததம்பம, தம்பனம, மோகனம என்னும் எட்டுமாம் தாரத்திலிருக்கும் பொருளைச் சமீபதில வருலிப்பது ஆகருடணம். காணபடடும் பொருள்களைக் காணுமற் செய்விப்பது அதிரிசியம் காணபடடாமல இருக்கும் பொருள்களை நேரே காணும்படி காட்டுவிப்பது அஞ்சனம் பகைவரையும் உறவாகிக் கொள்வது வசியம். செம்பு, பித் தளை முதலிய தாழ்ந்த லோகங்களை மாறறுயர்ந்த லோகமாகச் செய்வது இரசவாதம். பாலியரை விருத்தராகள் ஆகவும, விருத்தாகளைப் பாலியராகள் ஆகவுஞ் செய்வது வயத்தம் பம். கட்டுப் படாதவற்றையுங் கட்டுக்குள் அகப்படுத்துவது தம்பனமாம் தன்னை யாவ ரும் மோகிக்கச் செய்வது மோகனமாம். இவற்றை "அகர மாதிமூன் றுயிர வாகரு டணமே-புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்-வகர மாதிமூன் றுயிர வசியமே வாதஞ் மிகலி லா வயத் தம்படமென் றினனவை செய்தும், ,, எனவருஞ் செய்யுட்களான் அறிக. ()

உடிப்புமுகத்த கூர்ங்கொழுவி னுழுதம் செயலா ணுணு
மடித்து முயன்ற வாணிகத்தா லடைவர் பயன்மற் றவர்புரிவான்
றொடுத்த கருமத் தொடர்பினைத்துந் தொகுத்தான் வேதன் சுவாயம்பு
விடித்தற் கரிய கருமங்க ளனைத்து முறையின் விளம்பினனே.

(இ-ள்.) உடிப்பு முகத்த கூர் கொழுவின்=உடம்பினைப் போன்ற முகத்தினை யுடைய கூர்மையாகிய கொழுவேற்றிய கலப்பை கொண்டு, உழும் நல் செயலால் = நிலத்தைக் கிளைக்கின்ற உத்தம மான உழவுத தொழிலினுலும, நாள் நாளும் அடித்து முயன்ற வாணிகத்தால் = நாடோறும் இடைவிடாது செய்கின்ற வியாபாரத் தொழிலினுலும், பயன் அடைவர்=சிலர் பிரயோசனத்தை யடைவார்கள், மற்றவர் புரிவான் தொடுத்த கருமம் தொடர்பு அனைத்தும்=அங்ஙனமா வுளள அவா செய்யத்தொடங்குங் கரும சம்பக்தங்கள் எல்லாவற்றையும், வேதன தொகுத்தான்=பிரமதேவர் தொகைபடக் கூறினர், விடுத்தற்கு அரிய கருமங்கள் அனைத்தும் = நீக்குதற்கு முடியாத கிரியைகள் முழுவதனையும், சுவாயம்பு முறையின் விரித்து விளமபினுன்=சுவாயமபு என்னும் மநுவரசன கிரமமாக விரிவுபடுத்தி யுரைத்தான்.

உடம்பு உடிப்பு என வலித்தல விகாரம். கொழுவேற்றுதறகு இடனுயுள்ள கலப்பை யினைக் கொழு என்றது ஆகுபெயர். உழவுத்தொழிலே யுத்தமமான தொழில என்பது "சுழன்றுமேர்ப் பினன தலக மதனு-ளுழனது முழவே தலை ,, எனத் திருக்குறளினும், அலகிலா மறைவிளங்கு மகதணரா குதிவிளகும - பலகலேபாக தொகைவிளங்கும் பாவலர்தம் பாவிளங்கு-மலாகுலாக திருவிளங்கு மழைவிளங்கு மனுவிளங்கு-மூலகொளாமொளி விளங்கு முழவருழ முழவாலே,, என ஏழுபதிலும் உரைத்தமையாற் பெறப்படும். பிரமதேவர் தொகுத்துரைத்த நூலிற்குக் கருமபாகை யெனறு பெயர் சுவாயமபு மநு விரித்து உரைத்ததற்கு மநுஸ்ருமதூல் என்று பெயர் நாள் நாளும எனற அடுக்குப் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. மற்று-பிறிது பொருள்பட நினறது. (கடி)

மனுவாண் மொைத்த கருமத்தின் வழியே பிருகு முதலான
முனிவோர் யாரும் தெளிவுறமுன் மொழிந்த ரன்னோ மொழிந்தநெறி
யினிதி னேைத லோதுவித்த லியல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல்
புனிதர்க் கீத ருமேற்றன் மறையோர் புரியும் தொழிலன்றே.

(இ-ள்.) ஆண்டு மநு உரைத்த கருமநூதின் வழியே=அக்காலத்திற் சுவாயம்பு மநு சொல்லிய தருமசாத்திரத்திறகு வழிநூலாக, பிருகு முதல் ஆன முனிவோர் யாரும்= பிருகு முதலாகிய முனிவர்கள் பலரும, முன் = மும்காலத்தில், தெருள் உறமொழித்தார்=தெளிவு பொருந்த நூலகளைச் சொன்னர்கள், அன்னோர் மொழிந்தபடி=அம்முனிவர் செய்த சாத்திரகளிற சொலலிய விதிபபடி, மறையோர் புரியும தொழில=பிராமண வருணத்தவர் செய்யும் தொழில்களாவன, இனிதின் ஓதல் ஓதுவித்தல் = தவறில்லாமல் வேதங்களை ஓதலும ஓதுவித்தலும், இயலபின வேட்டல் வேட்பித்தல் = மூறைப்படியாகஞ் செய்தலும் யாகஞ் செய்வித்தலும,புனிதர்க்கு ஈதல்=சற்பாத்திரர்களுக்குத்தானஞ் கொடுத்தலும், தாம் ஏற்றல்=நற்பொருள்களைத் தானமாகத் தாம் வாங்குதலுமஆகும்.

அன்று-ஏ அசைகள். மநுதரும நூற்படி பிருகு முதலிய முனிவராம் செய்யப்பட்ட நூல்கள் ஸ்மிருதிகளாம். அவைகளிற் கூறியபடி பிராமண வருணத்தார்கு ஓதல் முதலாய அறுவகைத் தொழிலு மூரிய. இவை யொவ்வொனறும் மும்மூன்றுப்ப் பகினெட்டாகும். இருக்கு யசுர் சாமம் என்னு மூன்றும், திரவிடத்து இறையனாரும் அகத்திய

னூரும் மார்க்கண்டேயனூரும் வான்மீகனூரும் கௌதமனூரும் தொல்காப்பியனூரும் போல் வார் செய்தவுமாகியதனீயாய நூல்களூம்,அதர்வணமும் ஆறங்கமும் தருமநூலும் இடைச் சங்கத்தார் செய்தவுமாகிய இடையாய நூலகளூம்,புராண இதிகாசங்களும் கடைச்சங்கத் தார் செய்தவுமான கடையாய நூல்களும் ஆகிய முட்பகுதியினூல, ஒதலும் ஓதுவித்தலும் அறவகைப்பட்டன யாகஞ் செய்தலாவது ஐந்தீயாயினும் முத்தீயாயினும் உலகியற் றீயாயி னும் ஒன்று கொண்டி அவி முதலியவறறை மகநிர விதியாற கொடுத்துச் செய்யுங் கிரியை. வேட்பித்தலாவது மானுக்கறகு அவன் செய்த யாகங்களாற் பெறும்பயனைத் தர வல்லமை யுடைமை. இவை ஆறு உகுதிய வாதல் போதாயனீயம் முதலியவரிறு ணுணர்க. ஈத லாவது வேள்வி யாசாணும்,அதறகுத் துணையாயினுரு ம,ஆண்டு வகுநோரும இன்புறுமாறு கொடுத்தலின் மூவகைத்தாம் ஏறறலாவது கௌளத்தகும் பொருளோயறிந்து கொள்ளுதல். உலகினை யளிப்பினும் உணவினை யளிப்பினும ஒப்ப நிகழும் உள்ளம பறறியும், தாஞ்செய் வித்த யாகம் பற்றியும், கொடுகின்றுளை உவகை பற்றியும், கொள்பொருளின ஏற்றிழிவு பற்றியும் மூவகைத்தாதல் காண்க அத்தியாயனஞ் செயதல் செய்வித்தல வேட்டல் வேட் பித்தலான வரும் பொருள்களே யனறி, தாயமினறி இறந்தவரது பொருளைக் கொள்ளுத லும்,அரசு கொள்ளுதலும், துரோணசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலம் காட்டிக் கொள் ளுசலும் உரிய வென்ப இவற்றை"அறவகைப் பட்ட பாபாபனப் பக்கமும்,, என்ற புறத் தினையியற் சூத்திரத்தின் காண்க "அவறறுள், ஒதலும் ஓதுவு முபாகதோர் மேன.,, என்ற அகத் தினையியற் சூத்திரப்படி, ஓதுவு முரிய தெனக அகதனன ஓதுசென்றமை "விருந்தின்மனனர்,, என்ற அக நானூற்றுச் செய்யுளாற் பெறபடும். (கசு)

ஓதல் புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்ற லமருடற்ற
லீத லரசா தொழிலியல்பிற் கொடும்த லோதன மகபியற்றல்
நீதி லுழவு வாணிகமா னளித்தல் வணிகா செயலிடுதல
கோதி லேவல செயல்பாக வெச்சம பினனோர்க கெனக்குறித்தார்.

(இ ள்) அரசர் தொழில = சத்திரியரது தொழில்களாவன, ஓதல் = வேதமுதலிய நூல்களை யோதுதலும், புரவி மகம முதல வேள்வி ஆறறல = அசுவமேத யாக முதலிய வேள்விகளைச் செய்தலும், அமர் உடறறல=எதிரந்தவருடன யுத்தஞ் செய்தலும், ஈதல்= கொடுத்தலுமாம், வணிகர் செயல = வைசியரது தொழில்களாவன, இயல்பின் கொடுத் தல்=விதிப்படி தானஞ் செய்தலும், ஓதல = (வேதாதி நூல்களை) ஓதுதலும், மகம் இயற்றல்=யாகஞ் செய்தலும், நீதி இல உழவு=கொடுமை யிலலாத உழவு செய்தலும், வாணிகம் ஆன் அளித்தல்=வியாபாரஞ் செயதலும் பசுக காத்தலுமாம், பினனோர்க்கு= சூத்திரர்களுக்கு (உரிய தொழிலகளாவன) இதேல = தானஞ் செயதலும, கோது இல் ஏவல் செயல்=குற்ற மிலலாத ஏவலைச் செய்தலும,எச்சம் பாகம என குறித்தார=யாகாதி களுக்குத் தாஞ்செய்தறகுரிய பாகங்களைச் செயது கொடுத்தலும எனறு (முனிவர்) விதித் தனர்.

அந்தணர்க் குரியவாக விதிக்கட்டட்ட வேள்விகளைச் செய்யாது தாங்கவேள்வி இராசசூயம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தலே விதியாம் எனபான "புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்றல்,, என்று கூறினுன் "ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்,, என்று ஆசிரி யர் தொல்காப்பியனூர் கூறியாங்கு ஓதல, வேட்டல், ஈதல், காத்தல்,தண்டஞ் செய்தல் என்னும் ஐவகைத் தொழில்களுங் கொள்ளபடும். அரசர் தானங் கொடுத்த லாவது மூற் கூறிய பதினெண்வகைத் தானம் பண்ணுதலே யன்றி, கலிங்கத்தைக் கழுத்து யாத்துக் குளம்பினுங் கொம்பினும் பொன் அணிந்து விளங்கும் பசுக்களும், கழுகு முதலியசோலை சூழ்ந்த மனையும், கனனியரும் பிறவுங் கொடுத்தலும், பரசுராமன் ஒப்பப் பூமி கொடுத்

தலும் போல்வனவாம். காக்கப் படும் உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யும் மக்களே யாயினும், விலங்குகளே யாயினும், பகைத் திறத்தை யாயினும், அறஞ் செய்யா அரசரை யாயினும் ஒறுத்து விதிவழி செய்ய வேண்டு மென்பான்"அமருடற்றல்,, எனப் பொது வாகக் கூறினான். களவு செய்தோர் இருக்கையிற் பொருள் கொள்ளுதலும், இறைப் பொருள் கொள்ளலும், அரசரிடத்துத் திறைப்பொருள் ஏற்றலும், தருமம் பொருளாகப் பகைவர் காடு கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரும் அந்தணரும் இல்லாவழிப் பிறன்முயங் கொள்ளலும் ஆகிய இவை போன்றனவு மூளவாகலின கோடற் றொழிலு மூரிய வென்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியரும். "இரு மூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்,, என்று விதந்த வாற்றானே வைசியர்க்கு ஓதல், வேட்டல், ஈதல், உழவு, நிரையோம்பல் வாணிகம் ஆகிய அறு வகைத் தொழில்களும்,சூத்திரர்க்கு வேதம ஒழிந்த மற்றநூல்களே ஓதலும, ஈதலும்,உழ வும், பசுக்காத்தலும், வாணிகமும், வழிபாடும் ஆகிய அறுவகைத் தொழில்களும் உரிய வென்க. இனி வேளாளாக்கு ஏவலைக் கூறுது பெண் கொள்ளுதல் பற்றி வேட்டல உள தென்று வேட்டலாக கூட்டி ஆறெனபாரு மூளர் ஏவல் உரியதாயினும் அதுவும் அரச ராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்களே யுரித்தெனக ஏவல்–ஆருபெயா (கஎ)

இனைய வாறு தொழிலமைத்தாங் கியலாச் சிரம நிறுவினு
ரனைய யாவை யெனிற்பிரம சரிய மமைந்த விலவாழ்கைக
ளுனைபொற் சடைவள் ளுகிராகுறையா வானப் பிரத்தம் புலன்வாட்டி
மனமும் றடகி யெவமறினோ மறுகருஞ் சங்கி யாசமனறே.

(இ ள்) இனைய ஆறு தொழில அமைத்தாங்கு=இத்த விதமாக நால்வகை வருணத் தாருக்கும் தொழிலை விதித்தாறபோல, இயல் ஆச்சிரமம் நிறுவினர் = ஒழுகவேண்டிய ஆச்சிரம ஒழுகைகளையும நிலைபெறச் செயதனர, அனைய யாவை எனில்=அவை யெவை யென்னில், பிரமசரியம்=பிரமசரியமும், அமைந்த இல வாழ்கைகை=பொருந்திய இருகத் தமும், உனை பொன சடை வள் உகிர குறையா = தரிதத பொனடோன்ற சடையினையுங் கூர்மை யாகிய நகத்தையும் பினனப் படுத்தாது (வைத்திருகதும) வானப பிரத்தம் = வானப் பிரத்தமும், புலன வாட்டி மனம முறறு அடக்கி=பருசேநதிரியங்களையும் ஒடுக்கி மனச்செயல்கள் முழுவதனையும ஒருமைப்படுதறி, எவறறினையும அறுக்கும சங்கியாசம்= எப்பொருட் பற்றுகளையும் ஒழிதலுவிதினைற சநனியாச ஆச்சிரமமும ஆம்

நால்வகை வருணகளையும் அவற்றிற் சூரிய தொழிலகளையும் நிலைநிறுத்தினுமை போல நால்வகை யாச்சிரமகளையும விதித்தனர. அவை பிரமசரியம் இருகத்தம வானபபிரத்தம சந்நியாசம் என்பனவாம இயல ஆச்சிரமம - வினைத்தொகை. இருகத்தம் இலலறம் என வும், சந்நியாசம் துறவறம் எனவும படும்.ஆங்கு எனபது"கயநா டியானேயின முகனமர்ந் தாங்கு,, என்றாற் போல வநத வினையுவம உருபிடைச்சொல், அது "அனன வாங்க மான விறப்ப–வெனன வறமுந் தகைய கோக்கொடு–கணணிய வெட்டம வினைபபா லுவமம். ,, என்ற தொல்காப்பிய உவமவியற்சூத்திரத்தாற பெறபடும. (கஅ)

இல்வாழ் வுற்றோர் தருமமமுற் கரும மதிதி பூசையெச்சங்
கொல்லேற் றணை லடிபணிதல கொடுத்தல் வானப் பிரத்தர்செய
றொல்லா ரணங்கள் பயிறலமும் கரும மூல மடகுதுய்த்த
னல்லோ ரெதிரிற் பகுத்தருந்த னையே யுயாதலோ னடிபோற்றல்.

(இள்.) இல் வாழ்வு உற்றோர் தருமம்=இருகத் தாச்சிரமத்தவரது ஒழுக்கமாவது, அழல் கருமம்=அகினி காரியஞ் செய்தலும்,அதிதி பூசை=விருந்தினரை உபசரித்தலும்

எச்சம்=யாகஞ் செய்தலும், கொல் ஏறு அண்ணல் அடி பணிதல்=கொல்லுந் தொழிலைக் கொண்ட இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானது திருவடிப் பூசனை செய்தலும், கொடித்தல் = தானஞ் செய்தலுமாம், வானப்பிரத்தாசெயல=வானபபிரத்தாரது ஒழுக்க மாவது, தொல் ஆணங்கள் பயிறல் = பழமையு மிடர் வேதமகனை யத்தியயனஞ் செய் தலும், அழல் கருமம்=அகினிகாரியரு செயதலும், மூலம அடகு துய்த்தல் = கிழங்கு இலைக்கறி முதலியன புசித்தலும், கல்லோர் எதிரின பருந்து அருந்தல=சற்பாத்திரர்கள் வந்தால் அவர்களுகுப் பங்கு செய்து கொடுத்துந் தாமும் உணணுதலும், கனை ஏறு உயர்த்தோன் அடி போறறல் = வெள்ளிய இடபத்தைக் கொடியாகத் ழாகவிய சிவபெரு மானது திருவடிகளைத் தாழித்து வழிபடுதலுமாம்

இல்வாழ்வார்க் குரிய அழறகருமம ஆவது, சூரியன் உச்சியில் வருக்காலத்துச் செப் யப்படுங் கிரியை. புதிய கெருகெலவரின் பூரணகடோறுஞ் செய்தல வேணடிய. அன்றியுஞ் மார்கழி தை மாசி மாதங்களிலே அபரபக்கத்தில அடடகசிராத்தஞ் செயதலுமாம் இவ் வக்கினிகாரியம் சவதம எனறும, சமாத்தம் என்றும இருவகைப் படும். வானபபிரத் தர்க்கு அகினி காரியமாவது பஞ்ச மகாயருஞ்களைச் செயதலாம. அதிதி=திதியில்லா தவன, எனவே நிலத்தலிலாதவன் அவன ஓரிடத்தில ஒருநாள் இருநாறறுனை அதிதி யெனப் படுவான எனக இவவாசிரமத்தாகுரிய விசேடதருமஙகளோப பினவரும் இல் லறம், இல்லற பேதம உளைத்த ஆத்தியாயஙகளிலுய, வானபபிரத்த முளைத்த அத்தி யாயத்தின் கண்ணுக காண்க கொல ஏறு எனறது திருமால் ஙதியாகவும, கனை ஏறு என்றது தரும ஙதியாகவுங கொள்க (கசு)

மூற்றத் துறக்கு முதுகருறைஙதோர தரும மைய மேற்றுண்டல
பற்றற நிருந்து தவமாற்றன மௌனம பரபா வனேபுரிதன
மற்றைப் பிரம சரியததோர் தருமம வளர்தீத் தொழிலசுந்தி
யற்ற நோகஙிச் செயல்பலியேற்ம் றுணடல் குரவ னடிபணிதல்.

(இ-ள்) மூற்ற துறக்கும் முதுக்கு உறைஙதோர் தருமம=பற்றுகள் எல்லாவற்றை யும் விடுக்கின்ற பேறறிவுடையராகிய சுஙகியாச ஆச்சிரமத்தாரது அறமாவது,ஐபம ஏற்று உண்டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணுதலும, பற்று அற்று இருது தவம ஆற்றல = இரு வகைப் படறுக்களும இலலாமலிருந்து தவத்தைச செயதலும, மௌனம் = மோனநிலை யெய்தலும, பரபாவனை புரிதல்=பிரமநிடடை கூடுதலும ஆகும, மற்றை பிரமசரியத் தோர் தருமம் = எஞ்சினைற பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தாரின தருமமாவது, வளர் தீ தொழில்=பெருக்கதைத் தருகிறை அகினி காரியஞ் செயதலும், அற்றம் நோக்கி சந்தி செயல=விதித்த காலத்தனை யாராய்ந்து சஙகியாவந்தனஞ் செயதலும, பலி ஏற்று உண் டல்=பிச்சை பெடுத்து உண்ணுதலுய, குரவன அடி பணிதல்=ஆசாரியனது பாதங்களை வணஙகி வழிபடுதலுமாம.

மூதுக்கு=பேரறிவு, உறைஙதோர=இருக்கப் பெற்றவர் அதனை"மூதுணர் வுடைமை தன்னுள் முதுக்குறை வினன,, எனப் பின்னர்க கூறு மாறறு னறிக. பேரறிவாவது மெய்ஞ்ஞானம். சுஙகியாச ஆச்சிரமத்தார் ஏழுவீட்டிற் சென்று பசுக்கறக்கு கேரளின் றேற்று, எட்டுக் கவளமுள்ள அன்னம் புசித்தல வேண்டும். இவர்களுள் அந்தணர் பிச்சை யேற்குங்கால் பிச்சாந் தேஙி யென்றும்,அரசராயின் பிச்சாம்டவதி தேஙி யென்றும், வணி கர் வேளாளர்களாயின் பிச்சாந் தேஙி பவதி யென்றம் கூறி யேற்றல் வேண்டும். அது "அந்தணர் பவதி பிச்சாந் தேஙியென் றறைத்து மன்றற் – பைந்தொடை யரசர் பிச்சாம் பவதிகற் றேஙி யென்று–மெந்திர வணிகர் பிச்சாந் தேஙிகற் பவதி யென்று • ஙத்துலி கூடி

மேறற ஞன்மை வழக்க மாமால் ,, எனக் கருமமுறைத்த வத்தியாயத்திற் கூறப் பட்டது சம்=செல்வே, தியா=தியானிக்கின்ற, வத்தனம்=வழிபாடு. இருவகைப் பற்று-அகவகார மமகாரங்கள். இவ்விருவகை யாச்சிரமத்தவரின் விசேடதருமங்களைப் பின் வரும சங்கியாசமுறைத்த வத்தியாயத்திலும், பிரமசரிய முறைத்த வத்தியாயத்திலும் கண்டு கொள்க. (உ0)

நீத்த பருவ மோரைந்து நீகழித் தனது மனைகிழத்தி
பூத்து நீரா டியநாட்டொட் டொகைத்த நாளிற் புணர்கிற்போன்
வாய்த்த வில்வாழ் பவனெனினும் வானப் பிரத்த னறத்துறைதோ
னேத்தும் பிரம சாரியினும பிரம சாரி யெனபரால்.

(இ-ள்.) நீத்த ஓர் ஐந்து பருவமும நீகி = (புணர்ச்சிக்கு) விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவ காலங்களையும் ஒழித்து, தனது மனைகிழத்தி = தனது மனைவியானவள், பூத்து நீர்ஆடிய நாள் தொடங்=மாதமுது வந்து முழுகிய தினந் தொடங்கி,உரைத்த காலில் புணர் கிற்போன்=விதிகபப்பட்ட தினங்களிற் கூடுவோன, வாய்த்த இல்வாழ்பவன் எனினும்= பொருந்திய இருகத்த னென்றலும் (அவன்) வானப்பிரத்தன் அற துறைதோன்=வானப் பிரத்தனினுஞ் சங்கியாசியினும், ஏத்தும் பிரம சாரியினும = புகழப்படுகின்ற பிரமசாரி யினும் பிரமசாரி என்பர் = (மேலான) பிரமசாரி யெனறு கூறுவார்கள்.

புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தினங்களிலே தன்மனையாளோடு கூடுவோன் இல்வாழ்வா னெனினும், வானப்பிரத்தன் சகங்கியாசி பிரமசாரி பெனனு மூவர்களினின்றும் மேலாய பிரமசாரி யெனபபடுவான். புணரசிகருகு விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவமாவது-கட்சத்திரங்க ளுள் மூலம்,மகம், திருவாதிரை,திருவோணம, சென்மத்திரயம் என்னும் ஐந்தும், திதிக ளுள் அட்டமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பௌர்ணிமை என்னும் ஐந்துமாம இவை யன்றி சஷ்டி, திரபோதசி, விதியாத யோகம், மாசப்பிறப்பு, விரததினம்,சிராத்ததினம், சங்கியா காலங்கள், அர்த்த ராத்திரி, பகற் காலம், என்பவைகளும், வீடடுக்கு விலக்கான வள் முதலாநாட் சண்டாளிக்கு ம, இரண்டாநாட் பிரமகொலை செய்தவளுகளும்,மூன்று நாள் வண்ணுத்திக்கும் ஒபபாளாதலின அநகாட்களும விலக்கபபட்டன. இககாலங்களில ஒருவன் புணாவானுயின் அவன பாவம் வறுமை நோய் அற்பாயுள் எனபவற்றை யடைத லன்றி, கருச்சிதைத்த பாவத்தையும் அடைவான் அவன் செய்யுஞ் சங்கியா வந்தனம் பூசை முதலிய சற்கருமங்களும் பலனைக் கொடுக்காவாம். இறபபினும் நரகத்திற் சேர் வன் பின்னை பிறக்கினுங கபரோக முதலிய நோய்களை யடைந்து வருந்தும் வீட்டுக்கு விலககான நாலாநாள் முதற் பன்னிரண்டு நாள்வரைக்கும் உள்ள காலமே விதிக்கப்பட்ட காலமாம் அவற்றுள்ளும முறைகூறிய காலங்களை நீகிகி சேரகடவன். அதனை, "பூத்த காலைப் புனைபிழை மனைவியை நீரா டியபின் னீராறு நாளுங் கருவயிற் றுறாஉக் கால மாத லிற்-பிரிப்பப் பெருஅன் பரத்தையிற பிரிவோன் ,. என நாற்கவிராசநம்பியகப்போரு ளினும், "திண்டாநாண் மூன்றாளு நோக்காரீ ராடியபின - னீராறு நாளு மிகவற்க வென்பதே-பேரறி வாளர் துணிபு ,, என ஆசாரக்கோவையினுங் கூறுமாற்று னறிக். அவ்வாறு சேர்வானுயின் சரீரசுகம், செல்வம், சற்புத்திரப்பேறு, தருமவிருத்தி முதலிய புண்ணியங்களை யடைவான. பிறகும் பிள்ளையும் பலரும்,அழகும், அறிவும,நோயின்மை யும், தீர்க்காயுளு முடைத்தாகப் பிறக்கும் என்க இல்-ஆறறலிடைநிலை. (உ)

அருப்பு முலையார் பூப்பெய்தி னீராட் டயரு நாண்முதலாத்
தெரித்த நாட்க ளீராறிற் றிங்க டோறு மகிழ்சிறப்பக்
கருப்ப மினிதி னுறுமளவுங் கலவா னுயிற் கருவழித்தோ
னுருப்ப நரக மிவற்காரு மென்ன மறைக ளோதுமால்.

(இ-ள்.) அருப்பு மூலியார்பூப்பு எய்தி=பூவரும்பினை யொத்த தனங்களையுடைய மனை யிலுள்ளார்கள் மாதருது வாகி, நீர் ஆட்டி அயரும் நாள் முதல்ஆ = நீரிலே முழுகுதல் செய்த (காலா) நாள் முதலாக, தெரித்த நாள்கள் ஈ ஆறின = விதித்துச் சொல்லிய பன்னிரு தினங்களில் ஒன்றும், இனிதின் கருப்பம் உறும் அளவு ஈ=கன்னையுடன் கருப்பம் தரிக்கும் வரையும், திங்கள் தோறும் மிழ் சிறப்ப கலவான ஆயிள = மாத போறும் உலகை பொக்கப் புணராது விடுவனேல, கரு அழிந்தோன் = கருவிலுள் நின்றைந்த பிள்ளையை யடைவான், இவன் கு=இவனுக்கு, உருபபம் நரகம் ஆகு ம் என்ன = வெப்பமுள்ள நரகத்துன்பம் வருமென்று, மறைகள் ஓதும்=வேதங்கள் கூறுகிறன.

அருப்பு - அருப்பு என வலித்தல் விகாரம். கலவாளுயின என அன்வயகத்தை ஒரு மையாற்கூறி, அருபபு மூலியார் எனப் பெண வருகத்தைப பனமையாற கூறியது ஒரு வற்கே இல்லக் கிழத்தியோடு காமக் கிழத்தியரும் உளராகலின எனக இல்வாழ்வான் என்பான் சறபபுத்திர பேற்றினிமித்த ம மாதத்தில ஒருநாளே புணர வேண்டு மென்று ஆகமம் கூறலின, டனனிரு தினங்களுள ம எனறனாகாது, டனனிரு தினங்களினுள் எனப் பிரிவுபட வுரைதநாம. அங்ஙனம புணராதுவிடின செயபவேண்டிய தருமங்களைச் செய்தற்குரிய சற்புத்திரனைப பெறுதற்கு இடமிலலாமை யாகிய பாவஞ் சித்தித்தலால் நரகத்தை யடைவர் என்றதாம். புணரக கூடாத அகாலந்திற புணாந்தவன லவனம் என்னும் நரகத்தையு ம், கருவை யழித்தோன உரோதம் என்னு ம நரகினையு ம அடைவன் என்று ஞரற்றம் புராணத்திற் கூற பபட்டது. ருதுவந்த காலாகள் முதல் இரட்டித்த தினங்களிற சேர்ந்தால் ஆண்பிள்ளையு ம, ஒற்றிநாந காடகளிற சேர்ந்தாற பெண்பிள்ளையும் பிறக்கு மென்ப அதனை "விதித்த நாடகளினுங் தம்மனை யலது பிறாகலம விழைந்திட லாகா-மதனக்குமுன மகளிர பூத்த நாளகழிபபின மறறலி னாறு நாட்களினு-மூதித்திடம் புதல்வ னிராட்டையா நாளி னெறறைநா ளினைகளின மணபபிற புதுத்துளி சழகு கவம் றுமா மேனிட புதலவியை யினிதினிறை பெறுவா ,, எனறு காசிகாண்டத்திற் கூறியத னனும் அறிக. (உ)

நெற்றித் தனிகணன வானவனை வழுத்த லவுபா சனநெறியின்
முற்றத் தமர்ந்த விருந்தினருக் கருத்தல வேத முறையுணர்தல்
சொற்ற நெறியிற் றெனபுலத்தோர் துய்பப வினிதி னுணவளித்தல்
கற்றோ ரெவரு மில்வாழ்வோர் கடனென மூலநூற் கழறுவரால்.

(இ-ள்) தனி நெற்றி கண் வானவனை வழுத்தல் = ஒப்பற்ற நெறறிக் கண்ணினை யுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தலும், அவுபாசனம நெறியின்=ஔபாசன வழியாக,முற் றத்து அமர்ந்த விருந்தினருக்கு அருத்தல்=தமது வீட்டு முற்றத்தினகண வந்திருந்த விருந் தாளருக்கு உணவூட்டுதலும், வேதம முறை உணர்தல = வேதநூல்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை யறிதலும், சொறற நெறியின = அவறறிற சொல்லபபட்ட முறையே, தென் புலத்தோர் துய்ப்ப இனிதின உணவு அளித்தல=பிதிரர் அருந்து மாறு அனபோடு சிராத்தஞ் செய்தலும் (ஆகிய விவை) இல வாழ்வார கடன எனறு = இருகததாச் சிரமத் தவரது தொழிலென்று, கற்றோர் எவரும இனிதின கழறுவார = கற்க வேண்டிய நூல் களைக கற்றவர் யாவரும் தெளிவாகக் கூறுவார.

ஔபாசனம் என்பது அவுபாசனம் எனப் போலியாய் நின்றது. அஃதாவது விவாக காலத்திலே ஓமகுண்டத்தி னினறும் எழுத்த அக்கினியை யகியாது வளர்த்து வருதற்குப் பிராமண வருணத்தவராற் செய்யப்படும் ஓரிகியை. குறிதது வகதோரும், குறியாது வந் தோருமென விருந்தினர் இருவகைப் படுவர். இல்=மனை. அது ஆகுபெயராய் மனையை

யுணர்த்திற்று. இதனுல் "தென்புலத்தார் தெய்வம விருத்தொக்க ருனென்றும் - கைம் புலததா றேம்ப றலே. ,, எனற தருமகைள் கூறபபட்டன. (உங)

வேம்றேர் புலத்தி னெய்தினுந்தன் மனைவி வீந்தா ளானுலும்
போற்று மவுபா சனமொழிதல் புலவோ புரியா நிலவாழ்வோன்
மாற்ற வரிய மூவாக்கும் வருந்துப் புரவு வழங்குதலா
லேற்ற மாகு முலகநெறி யல்லா வொழுகக மியல்பாகா.

(இ-ள்) இல் வாழ்வோன்=மனைபாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்து வாழுவோன், வேறு ஓர் புலத்தின் எய்தினும்=மறறோர் தேசத்திற் சென்றிருகினும், தன் மனைவி வீந் தாள் ஆனுலும் = தனது இல்லாள் இறந்தனளாயினும், போற்றும் அவுபாசனம் ஒழி தல்=என்றுங் காப்பாற்றத் தக்க ஔபாசனஞ் செய்யாது ஒழிதலை,புலவோர் புரியார்=அறி வுடையோ (நியதமாகக்) கூறமாட்டார், மாறற அரிய மூவாக்கும்=நீக்குதற்கு அரியராய மூவகைப் பட்டவர்க்கும், வரும் துப்புரவு வழங்குதலால்=வேண்டிய உணவு முதலியவற் றைக் கொடுத்து (ஆதரித்தலால்) உலகம நெறி ஏறறம் ஆகும் = உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும் இல்லறமே உயர் வடைத்தாகும், அல்லாத ஒழுக்கம இயல்பு ஆகா=இல்லற மல் லாத ஏனைய ஒழுக்கங்கள் இத்தனைச் சிறப்புடையன வாகாவாம்.

இருகத்தன வேறு தேசத்திற் போயிருபபினும், தன்றெயத்திலே வாழ்க்கைத் துணை யாகிய மனைவி யிறந்துவிடினும் ஔபாசனத்தை விடுதல கூடாது. மற்றைய மூன்று ஆச் சிரமியர்க்கும் ஆதாவா யிருத்தலால அவனே உயாந்தவன். மற்றைய அறங்கள் இதுபோற் சிறந்தன வலல வெனடதாம்.

எய்தினும் - ஆனுலும் என்பவறறின் உம்மைகள் எச்சப் பொருட்டில் வந்தன. புரி தல்=சொலலுதல இபபொருள் படுதலே" இறைவன் பொருள்சே புகழ்புரிந்தார் மாடடு ,, எனறதனுல காண்க மூவா எனறது மறறைய அச்சிரமத தவரான பிரமசாரி இருகத்தன் சங்கியாசி யென்னும மூவருமாம அனறி, துறநதார் துவவாதார் இறநதார் என்னு மூவ ராக் கொளளினுஞ் சாலு மென்க அது "துறநதாகருஉ துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தாக்கு- மில்வாழ்வா னென்பான றணை ,, எனத் திருவள்ளுவநாயனர் திருவாய் மலாந்தருளி யதனுற் பெறப்படும். துபபுர வென்றதனுனே குளிர் வெயில தாஙகக குடை,தொடுதோல, வத்திர முதலவும், நோய் நீககத்திறகு மருநது கொடுத்தலும், இனனும ஒழுககத்திற்கு வேண்டிய உபகரித்தலும், இறைகதகால் அபரக கிரியை முதலிய சடஙகுகளைச் செய்தலும் கொள்க. இலலற முபாந்த தெனபது "எய்து சவுபரிகன நீனறமக ளாமைமணஞ- செய்யவர சீர்தான் சிவசிவா-துய்யதவத், தாற்றி னெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை- நோற்பாரி னேன்மை யுடைந்து. ,, எனச் சிவசிவ வெண்பாவினும், "மன்னிய தங்க டங்க ணிலேயினை மறறத்த லின்றி-யின்னண மானும் பெண்ணு மிருப்பரே லிதற்கு மேலா வுன்னலாம் பதலியுண்டோ வுரைப்பிர்செக் தமிழ்வல் லீர்கா - ளெனனதான் முயன்றீர் நீவி ரெடுத்துவே றியம்டொ ணுதே ,, எனப் பிள்ளையார் புராணத்துங் கூறுமாற்று னறிக. (உச)

மருவம் கரிதா முயாவீடு சேர்த்தி மல்லம் பெருஞ்செல்வங்
தருமத் தளவின வந்தடைந்த வாற்றும் தருமம் விடதீது
பெருகுந் தருமம் பொருள்காம மிவைகள் பேசிற் சாத்துவிகங்
கருதற் கரிய ராசதங்தா மதத்தின் வழியே கலந்திடுமால்.

(இ ள்.) மருவற்கு அரிது ஆம் உயர் வீடு=பொருத்துதற்கு அருமையுடைத்தாய மேலான வீட்டின்பமும், சீர்த்தி பெரு மல்லல் செலவம்=புகழும் மிக்க வளமுடைய ஐசுவரியமும், தருமத்து அளவின் வந்து அடைந்த ஆறு=செய்யப்பட்ட தருமம் எவ் வளவோ அவ்வளவினபடி வந்து சேரும் தன்மையால், தருமம் விடல் தீது=கல்லொழுக்க மாகிய வதனைச் செய்யாது விடுதல கேடாகும, பெருகும் தருமம பொருள் காமம் இவை கள்=வளர்கின்ற அறம் பொருள் இனபம் என்னு மிம்மூன்றும, பேசின = (வந்தடையும் விதத்தைக்) கூறுமிடத்து, கருதறகு அரிய சாதகுவிகம இராசதம் தாமதத்தின் = நினைத் தற்கரிய சாத்துவிகம இராசதம தாமத டெனனு முக்குணகளின், வழியே கலந்திடும்= வழித்தாகவே யொருவரை வந்தடையும். ஆல - அசை.

தரும மொனறே மறறைய பொருள் இன்பம் வீடுகட்குக் காரணமாய் நிற்றலின் அதனைச் செய்பாது விடுதல் தீது என்பான் "மருவற் கரிதாமுயர் விடதீது" என்றான். அது "எளிதென விகழா வரிதென வரையாது - நடகுநீர் கலருஞி ராயின மனத்திடை-நினைபபினும் பிறகக்கு மொழியினும வளரும் - தொழிற்படிற சினைவிடுப் பயக்கு மூணர்த்தி-னிவணு மூம்பரும் துணையே யதனை - நுறைதொறும் துறைதொறு நோகி - யறமே நிறத்துமி னறிந்திசி னோரே" என ஆசிரியமாலையிற் கூறுவதனுல் அமையும். வழி யென்றது தொழிலே சத்துவ குணத்தொழிலக ளாவன — ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம, வாய்மை, பொறை, புலனடகல என்னும எடமமாம. இராசதகுணத் தொழில்களாவன—தானம, தவம, தருமம, பேணல, ஞானம, கல்வி, கலன, கேள்வி என்னும் எடமாம தாமதகுணத தொழிலகளாவன—பேருனடி, நிதிகேடு, உறக்கம், மறதி, பொய, சோம்பு, ஒழுகுகம வழுவுதல, கொலை, வருசம் எனனு மொன்பதுமாம். "ஞானத தவமேனமை கலலருண் மோனம-வாய்மை பொறைபுல னடகலசாத் துவிகம். தானத தவமேபேணல - ஞானம கல்வி கலனிவை தொித - லீன மில்லா விராசத குணமே நிறைபே ருண்டி நிதிகே டுறகக-மறதி பொய்சோம் பொழுகுக வழுவுதல்-கொலையே வருச மிவைதா மதகுணம்." எனபது பிங்கலந்தைச் சூத்திரம (உடு)

ஆசின றுயாந்த சாத்துவிகத தமாநதோா மேலாய் கதியடைவர்
பேச வருரா சதகுணததிற் பொருந்தி னோகள பெட்பினெடி
தேசி றுறுமத் திமகதியிற சோவா வளாதா மதகுணத்தோா
மாசு பூத்த விழிகதியி னுலக மிகழ மனனுவா.

(இ ள்.) ஆசு இன்று உயர்ந்த சாத்துவிகத்து அமாந்தோர்=குற்றமின்றி யுயர்ந்த சாத்துவிக குணத்தைக கொணடி னினறவா, மேல ஆம கதி அடைவா=மேலாகிய உத்தம கதியைச் சோவார், பேச அரு ராசத குணததின பொருநதினோர்கள் = சொல்லுதறகரிய இராசத குணத்தி னினறோர், பெட்பின் ஓடி தேசின உறு மத்திம கதியில சோவா=விருப் பத்துடனே விளக்க மமைந்த மத்திம கதியிற பொருநதி வாழ்வார், வளா தாமத குணத் தோர்=(பாவம்) வளர்தற் குரிய தாமத குணததி னினறவர், மாசு பூத்த இழி கதியின= குற்றம மிகுந்த தாழ்வுள்ள அதம கதியினகண், உலகம் இகழ மனனுவா=உலகத்தவர் நிந்திக்க நிலைத்திருபபர்.

இன்றி என்னும் வினையெச்சம் இனறு எனத் திரிந்து நின்றது "ராசமாபுரி, சவிருல இலகன்,ரூபபேதம்" என்ற தொல்லாசிரியர் போல இவணு ம ராசதகுணம் எனறு வடமொழியிற் பிறநதாங்கு உரைத்தனன உலகம் - ஆகுபெயர். உத்தமகதியாவது—சிவ சாலோக்கியம, சிவசாமீப்பியம், சிவசாரூப்பியம், சிவசாயுச்சியம் என்னு ஞானகுமாம. மத்திமகதி—விடடினு முழலினோரது தெய்வ பதங்களும, ஆதியரி வஞ்சம், கல்லரி வஞ்

சம், ஏமதவஞ்சம், இராணவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமிகளுமாம. அதம கதியாவது—இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களாம். அவற்றை "வெவ்வினைப் பிலகா லேழு விளம்புமிவ் விருபத் தெடடு-மொவ்வொரு கோடி யாக வுறுமுறு நாலே மூள்ளுங் - தெவவினை முதன்மை யெய்தி னயவ்வைக்கு செறிந்து கிற்கு-மிவ்வெலாம் பலகா லணமி யினேபவா லொழிவு காறுமு" என்று விரித்தது தணிகைப் புராணம். (உசு)

அறந்திறம் பாது நாளு மருமபொருள காமந் துய்பபோ
சிறந்தவிவ வுலகங தனனி லளபபருஞ செலவ மெயதி
மறங்கிளா வடிவே லுணகண வானவ மகளி ரோடி
மூறய்கிடா தினபங துய்ககு முலகினி லினிது வாழ்வா.

(இ ள்) நாளும் அறம் திறமபாது=நாடோறும் தருமவழியினின்றும தவறாது, அரு பொருள் காமம் துயபபோ = அரிய பொருளாக கொண்டு இனபத்தை யநுபவிப் போர், சிறநத இ உலகம தனனில = பெருமையிற சிறந்த இங்கில வுலகினகண், அளப்ப அரு செலவம எயதி=அளவு படாதற கியலாத செலவததை யடைநது வாழ்ந்து (மறு மைக்கண்) மறம கிளர் வடி வேல உண கண=கொலைத் தொழின மிக்க கூரமையாகிய வேலாயுதத்தைப போனற மையுண்ட விழிகளை யுடைய, வானவர் மகளிர் ஓடி = தேவப் பெண்களோடி, உறஙகிடாது இனபம் துயககுமு=ஓயாமற போகததை யநுபவிகின்ற, உலகில இனிது வாழ்வார்=தெயவ பதவியினகண இன்புற்று வாழ்வர்.

இம்மைக்கண் தருமவழியினினறும பொருள் சம்பாதித்து இன்பத்தை யநுபவிப் போர் மறுமைக்கணும் போகபதவியிற சென்று அநுபவிபபா எனபதாம் போக பூமியிற சென்று போகம துகருமாறறை "பதினு ருடைக குமரனுமு விதிவழிப் - பனனீ ராட் டைக் குமியு மகி-பொத்த வன்பினு மொநத கலத்தினுக - கறபக நனமர நற்பய னுதவு-வாகிய செய்தவத் தளவு மவழிப-போக நுகாவது போகபூமி" எனற தீவாகரச் சூத் திரத் தானறிக ஓயாமற போகந்தை யநுபவிகின்ற தேவபதகளினும இங்கிலவுலகு சிறபபுடைத் தெனபான "சிறந்த விவவுலகங தன்னில" எனறான அதனை "வானிடததவ ரும் மணமேலை வநதான றனையாசு சிப்பா" எவறு சிவஞானசித்தியாரினும், "விண ணுறுத்து மேக்கி வாந்தா வியனறுறகதர் தவமகளீ - ரணணனமுலே முயகனறி யறி யாமை யெதிநோகஙிப - பண்ணிய தவநதானப பபபபாடடி ஞெடுமவிளகஙு - மண ணகலா றறிஞரென வலலியவ ணுறுதிழிவா" எனறு தணிகைப்புராணத்தினும் கூறிய வாற்று னறிக. உம-இன சாரியை பிடைசசொறகள (உஎ)

அறமபுரிந் தனறி யோங்கு துறககத்தி னைடைத லாகா
சிறநதநதம் பொருளசெய தலலாம றிகழதரு மினபஞ சேரா
வறைந்தகா ரணத்தி னனறிக் காரிய மாகா வோடி
கறங்குபோற் பிறவி நுானத்த தல்லது கடகக லாகா.

(இ-ள்) காரியம்=எக்காரியங்களும், அறைந்த காரணத்தின் அன்றி ஆகா = சொல் லப்பட்ட காரணங்களால அலலாமல ஆகாவாம், (ஆதலால) ஓங்கு துறககத்தின அடை தல்=உயர்ந்த சுவர்க்க லோகத்தை யடைதல, அறம புரிந்து அனறி ஆகா = தருமத்தைச் செயதாலனறிக கூடாதாம, இகழ் தரும் இன்பம் = விளகஞ மிவவுலக வின்பமானது, சிறந்த கல பொருள் செயது அலலால சேரா=சிறபபாய கல்ல பொருளைச் சம்பாதித்தன றிக் கூடாது, ஓடி கறங்கு போல் பிறவி=ஓடுகின்ற காற்றடி போனற பிறவிக (கடலியும்)

ஞானத்து அல்லது கடக்கல ஆகா = சிவஞானமாகிய (பூஜையினால்) அன்றிக் கடத்த லியலாது

காரண மின்றிக் காரியமும், தரும மின்றிச் சுவாகமும், பொருளின்றி இன்பமும் ஆகாவாம். அங்ஙனமே சிவஞானத்தா னனறிப் பிறவி யொழித்த லிலலையாம அச்சிவஞான வேட்கை உத்தமம மத்திமம் அதமம என மூவகைப்படும் எனறும, அவற்றுள் அதம வேட்கையர் மூனறு சனனம பிறகது பினனாப பரமாசாரியரின திருவருள் பெறறு முத்தி யடைவா என்றும், மததிம வேடகையர இரண்டாவது பிறபபிலே முத்தியடைவா என் றும், உத்தம வேடகையர பிறிதோர் சனன மெடுத்த எடுத்த சரீரததிலேயே நிரமல ஞானவெளியினே யுணாநது அவ்வுடலே விடுத்தது தமமை நீஙகாது நிறைநது நிறகும பர சிவகாதனது திருவடி நிலையபா எனறும சர்வோத்தாகமத்தின் மூனறாவது உபதேசத் திற கூறபபடதலால "பிறவி ஞானத தலைது கடகல ஆகா" எனறு கூறியதாம (உஅ)

தாமரைப் பொருட்டின மேய சதுமுகக கிழவ ஞகி
தேமலாத தருகக ளீறாச செறியுலக லுலகம யாவு
நாமநாற் றருமந தாஙகி னினறன நல்லோர யாருங
காமுறல வேணடு மெனறுய கலிகணும் தரும மொனறே.

(இ-ள்) தாமரை பொருட்டில் மேய=தாமரைக் கொட்டையாகிய் ஆசனத்தினக ணிருக்கினற, சதுமுகம கிழவன ஆதி = நானகு முகஙகளே யுடைய பிரமன முதலாக, தேம் மலர் தருக்கள ஈறு ஆக செறியும=தேன பொருநதிய புட்பஙகளே யுடைய தாவரம் இறுதியாக வுள்ள, கல உலகம யாவும=நன்மையாகிய உயிரவர்க்கஙகள் எலலாம, நாமம் நூல் தருமம தாஙகி நினறன=அசசத்தை விளக்கும நூலகளிலே விதிக்கபபட்ட ஒழுக் கத்தையே கைககொண் டிள்ளன (ஆகலால) நலலோர யாரும = நலலவர எனறு சொல் லபபடுவோர் எவரும், காமுக ஆம தருமம ஒனறே = (தமக்குப) பறறுக கோடாகிய அத்தருமம் ஒனறினேயே, என்றும காமம உறல வேண்டும=எஙகாலும் விருமபி யொழு குதல் வேணடும்.

கிழவன்=உரியவன-மூத்தோன் எனலுமாம். உலகம் எனபது உயிரகளைக் குறித்து நிற்றலின இடவாகுபெயர் விதிததவைகளேயே செயயவேணடும எனவும், விலகியவை களைச் செயயின நரக வாதனையை யடைதல தபபாதெனறும பயமுறுதது நிறறலின் "காம நூல்" என்றன. "காம நல்லாாக் கதிபபட வுமிழ்ந்த" எனறற போல காம என்னுஞ் சொல் காமம எனத் திரிநதும் நிற்கும எனபா நச்சினாக்கினியரும். நூல - வேதசிவா கமஙகளும் அவறறின சார்பு நூலகளுமாம தருமமாவது – வருணசிரம வொழுக்க மாம பிரமன முதற் மூவரமீறு வள்ளவைகள பசுக்கள எனபதனே "மறையவன் முதலா நீற்ப நிறதா மெவையு மன்னி - யுறைதரு பசுகக ளாகு முறறிடி பசுக்கட் கெலலா - நிறை தரு பதியா யென்று நிலவியே யுறைதலாலே-யிறைவனே வேத நானகும் பசுபதி யெனறு கூறும." எனற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளாலும அறிக (உக)

வைதிகத் தருமம வாய்ந்த பிரவிாத்தி நிவிாத்தி யென்ன
வெய்துமம் நிவிாத்தி ஞானந் தொழுகனமற மையதெஞ் ஞான்றுங்
கைதவத தெவையு மாற்ற லாங்கது கடிந்து முனனேச
செய்தவ ஞானந தமமி னிற்பதே செவவி தாமால்.

(இ-ள்) வைதிகம் தருமம்=வேதசம்பந்தமாகிய தருமங்கள், வாய்ந்த பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி என்ன எயதும்=வாய்ப்பாகிய பிரவிர்த்தி எனறும் நிவிாதது யெனறுமிருவகைப்

படும், அ நிவிர்த்தி = (அவற்றுள்) அந்த நிவிர்த்தி தருமமாவது, ஞானத்து ஒழுகல்=சன் மார்க்கத்தி னிற்றலாம், மற்றை அது = மற்றையபிரவிர்த்தி தருமமாவது, எ ஞான்றும் கைதவத்து எவையும் ஆற்றல = எக்காலும் பொய்யாயுள்ளவைக ளெவற்றையும் மெய் யெனக் கொள் டொழுகுதலாம், அது கடிந்த=அந்தப் பிரவிர்த்தியை விடித்து, மூன்றே செய் தவம் ஞானம் தமமில் நிற்பதே=மூனனர்க் கூறிய யாவரானுஞ் செய்தற்குரிய தவ மார்க்கத்தும் நன்னெறியினும் நிற்றலே, செவவிது ஆம் = நன்மைபதாரும். ஆங்கு ஆல் அசைசள்.

வேத சிவாகமாதிகளிற் கூறப்பட்ட தருமங்கள் பிரவிர்த்தி தருமம், நிவிர்த்தி தரு மம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள், பிரவிர்த்தியாவது மீடடும பிறவி யெடுத்தற் கேது வாய நலலினைகளாம். அவை அசுவமேதம இராசசூயமுதலியன. அவறறை விடித்து அழியா வின்பத்தை யளிக்கும தவஞான மாகசுத்தி னிறறலாய நிவிரத்தி தருமத்தி னிற் றலே நன்மையாகும் தவமாவது - சரியை கிரியை யோகங்களாம் ஞானமாவது சிவ ஞானம் (கo)

பொறைகொடை கருணை தானம் பொய்ம்மொழி யழுக்கா றின்மை
யுறைபயமுடை கரணஙு காத்தலை பயிலபுறக் கரண மோமபல்
குறனீசொல் லாமை நாளு முனிவினமை யுயிர்கொல் லாமை
பிறர்மனை நயத்த லினமை நனமொழி பிறழா வாய்மை.

(இ-ள்.) பொறை கொடை கருணை தானம் = சாந்தம் ாகை இரக்கம் தானம், பொய்ம்மொழி அழுக்காறு இனமை=பொய்ச்சொலலும் பொறுமையும் இலலாதிருத்தல, உறையும் உள் கரணம் காத்தல=பொருதிய' அகக கரணங்களை யடக்கல, பயில புறகர ணம் ஓம்பல = விடயங்களிற சேர்கின்ற புறகரணஙகளை யடக்குதல், குறனீ சொல் லாமை = கோடசொலலாமை, நாளு ம முனிவு இனமை = எக்காலததுங் கோபங்கொள் ளாமை, உயிர் கொலலாமை = சிவிங்களைக கொலை செயயா திருத்தல, பிறர்மனை நயதத இன்மை=பரதாரஙகளை விரும்பாமை, நல மொழி = இனிய சொல, பிறழாத வாய்மை= தவறுபடாத உண்மைகிலே

இதுமுத லிருசெயயுள் குளகம. கொடையாவது ஒருபொருளைப் புகழ்விரும்பிக் கொடுப்பது தானம புணணியததை விரும்பியும, ஒனறனை விரும்பாமலும அளிததல எனப உடகரணமாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம. புறகரணமாவன—வாகு பாதம பாணி பாயரு உபத்தம் எனலும் கருமேநதிரியங்களும், மெய் வாய் கண மூகுஞ் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களுமாம். இவறறைக் காததலாவது விடயவழிப போகா மே தடுத்தல் பொயயமொழி யினமை பெனவே வாய்மையும பெறப்படுவதாக, பின னரும் பிறழா வாய்மை யெனறது "பொய்மையும வாயமை யிடத்த புரைதீர்ந்த—னமை பயகுங மெனின" எனறபடி. நன்மைப டயன கொகேருமெனிற பொய்யும மெய்யெனப் படுமாகலானும், "மெய்தருஞ் சொலுமபொய நயமபயகலா விடத்து" என்றுங்கு தீமைபயன கொடுக்கு மெனின மெயசொலலும் பொய்படுமெழியாகும ஆகலானும, இக்குற்றஙக ளில்லவாய வாய்மையென்று அறிவித்தற கென்க. (கக)

புண்ணிய நனனீ ராடல் கடவுளா பூசை யாற்ற
லுணணிறை மகிழ்ச்சி வேத பாரகர்க் கூட்ட நீய
கண்ணிய வாமை கள்ளா தொழுகுதல் கடிஞ்சொ லின்மை
யெணணிய விவைந ஞான்கு குலததிற்கு மியைந்த வாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் நல நீர் ஆடல்=பாவங்களே விமோசனம் பண்ணும் நன்மை யாகிய தீர்த்தங்களிலே மூழ்குதல், கடவுளர் பூசை ஆறறல = தேவபூசை செய்தல், உள் நிறை மகிழ்ச்சி = அகத்தில் நிறைந்த சகநோஷ முடைமை, வேத பாரகர்க்கு ஊட்டல்= வேதாத்தியயனஞ் செய்யும் பிராமணாகிய அமுதளித்தல, நீய களை கயவாதை=கொடிய மதுலீன யுண்ணமை, கள்ளாது ஒழுகுதல = களவு செயபா திருதல, கடி சொல் இன்மை=கொடுஞ் சொற் சொலலாமை, எண்ணிய இவைகள்=எண்ணப்பட்ட இவ்விரு பத்தொனறும், நானகு குலத்திற்கும் இயைந்த ஆய=நானகு வருணத்தவாக்கு உரியன வாகும

"நான்கு குலத்திற்கும்" என்றதனகண் உட்மையை பெறச்படுத்திச் சங்கர சாதியாகுமு இவை உரியன வெனக கொள்க சங்கர சாதியாராவார "தாபில குல நாலாக தாழ்ந்தவது லோமமே-முப்பிரதி லோமமா ரும. ஆகவறறு லாமத்த ராளமிரண டாறுமறறு-மீகுரைவி சாத்தியமீ றினறு." எனறபடி பெழுவகைபபட்ட அதுலோ மரும, அறுவகைப்பட்ட பிரதிலோமரும், பனனிரு வகைபபட்ட அநதராளரும, ஐமபத தாறு வகைபபட்ட விராத்தியருமாம். அவர்களின பெயர்களாவன—குணடகா, கோள கர், சுவர்ணர், கஷத்திர சேவகா, அம்படடா, சூமபகாரர், பாரசவா, நிடாதர், போசா, நாவிதர், சூதர, சூவிரர், மாகிடடியா, விசனமா, உகரா, சூலிகமிபா, மணிகாரர், புளிந தர், கூசததா, மிலேச்சர், மாகதா, ஆத்தா, தெளடடியாதூர், கடகாரா, மாலாசிதர், உற டலா, சணடாளர், பாகுநாயா, வைதேகா, பலதர், அயோகவா, சதநிரியாரா, ஆவருயிா, மலலர், சுதன்வர், மைத்திரா, பலகண்டர், இரசகர், புடபதர், நக்கரா, சுவபசா, குகபர், காரணர், சரூமகாரர், பாரகர், வேணுகர், வனகா, அந்திகர், வாத்தனசாலிகா, கருமகாரர், தனடகபோலர், மாரகவர், சலலா, வருதிகா, வாடதானா, கனடகா, சற்டர், சவுண டிகா, சாத்துவதா, நிசிவர், பைரவா, ஆரிசமிகா, கரண்டா, சாமூந்திரர், மாலாகாரா, கைவர்த்தர், நீலகாரர், வருணகரா, பிங்களா, நாத்தகா, மாதங்கர், கடர், நிரமினர், சாம சீவியா, நீலாநி வாணவிகிரேதர், சுவபாகர், குகருடர், வேணர், புலகசா, ஆவிரதர், அபீ ரா, திகுவணா, கசா, சைரந்திரியா, மைந்தியேயா, பார்கவர், காருவாரா, பாண்டு சோபாகர், ஆகிண்டிகா, சோபாகா, அநதியாவசாயிகர் முதலிஞ்ஞாம இபபெயர்களெல லாம் இககாலத்து வெவவேறு பெயாகளாக வழஙகப்படுகினறன. இவறறின விரிவுகளை யெல்லாம சுடபிர பேதாகமம, பிரமபுராணம, வைகாநசம, மாதவியம, சாதிவிளகக முதலிய நூலகளிற் கணடு தெளிக இவையனறி "பனமீன வீலைரா வெள்ளுப்புப் பகரு நா-கணஞ்சை யாடடியர் காழியர் கூவியா - பைகுகின வீலைரா பாசவா வாசவ-ரென னுநா மறைரு மிருங்கோ வேடகளுஞ்-செமபு செய்கருது கருசு காரரும – பைமபொன செய்கருமம பொனசெப கொலலரு - மாஷ கொறச்சரு மணணீட டாளரு ம - வரகதர வெழுதிய வோவிய மாகளுந-தோலின றனைரு தூனன வீனைரு - மாலேக காரருஷ காலக் கணிதரும" என மணிமேகலையினுங் கூறியவாறறனறிக (கூ)

தமமொழுக் கியனற பாபபபா சாருவா பிரம லோகரு
தெமமூனைப் படட வேநதர் கற்பக நீழல சோவாச
மெயமமைய வணிகா வாயு புவனதனி மேவு வாக
ளிமமையிற் றுறந்தோ சோவ ரிரணிய கருப்ப லோகம.

(இ-ள்.) இமமையில் தம் ஒழுக்கு இயன்ற பார்ப்பார்=இப்பிறப்பில் தமது ஒழுக் கத்தில் வழுவாது ஒழுகிய அந்தணர், பிரம லோகம் சார்குவர் = பிரமலோகத்தை யடை வார்கள், தெவ் மூனை பட்ட வேந்தர்=பகைமூனையை யடித்து வெற்றி கொண்ட அரசர் கள், கற்பகம் நீழல சோவர்=கறபக தரு நிழறகண வீறறிருகும இந்திரபதத்தை யடைகது

வாழ்வார்கள், மெய்மைய வணிகர்=உண்மையுள்ள வைசியர்கள், வாயு புவனத்தில் மேவு வார்கள்=வாயு லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள், துறவோர்=துறவொழுக்க வழிநின்ற விரத்தர்கள், இரணிய கருப்ப லோகம சேர்வா=இரணிய கருப்ப லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள்

"தம்மொழுக்கியனற - இம்மை என்பவற்றை மற்றையோர்க்கும் ஒட்டுக. பார்ப் பார் = சிவதத்தை யுளளபடி ஞானக கண்ணினுல கோக்குவோர, வேதாந்தத்தை மேற் கொண்டு பார்ப்பவர் எனறும பொருள் "ஏனை வகாக தொழிற்பெய ரியறறே " என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின உரையிற கோடலால், தெவ முனை என்பது தெமமுனை யெனத் திரிந்து நினறது மொழிந்த பொருளோ டொனற வவவயின மொழியாததனை யும் மூட்டினறு முடிததல எனறுமுடியால, யோகியர் ஆனநதம ஐஸவரியம வியோமம காஷ்டை பரமாக்ஷரம எனறு சிறபபிகக்பபட்ட அமிரதத் தானதததையும, ஊரத்துவ வீரி யம் வாயக்ப பெறறார் இரணியகருபட லோகததையும, தமகுரிய ஒழுககத்தில நினற சூத்திரா மறுமையில கநதருவலோகததையு மடைநது ஆஙகுள்ள போகஙகளை யநுபவித்து வாழ்வா எனக கொள்க வாயுபுவனம=வாயுமணடலம அஃதாவது கெர்தவதியெனனும பட்டினம. அனறி, ஆதிதத பதவிகருக கீழேயுள்ள வித்தனுவான், பிரசேதகன அகனிபப பிரசேதகன, செசனி, அவுததன, வசசிராஙகதன், வயுதயுதன, இரைவதன, சகுவாத தன, விசவ்ர்த்தன என்னும தசவாயுகளுள இறுதியாய விசவ வாததன எனனும் வாயு புவனத்தைக கொள்ளினு மிழுகா இரணிய கருபப லோகமாவது பதமபுரி, மனுவதி, சத்தியலோகம் எனனும் பிரமலோகம மூனறனுள மேலாய சத்தியலோகமாம. (நங)

காழ்த்தவைம புலனுஞ் செற்றுக கரணஙக ளடகி நாளு
மூழதத்தமென சருகு மாடி யோகினி லுறஙகு னினறோ
சூழத்துநான முகனும விணணோ தொகுதியுஞ சுருதி நானகும
வாழ்த்துதற் குரிய முதத வீடடினப மருவி வாழ்வார்.

(இ-ள்) காழத்த ஐமபுலனும செற்று=வைரமுள்ள ஐமபுலனகளையும் ஒழித்து, கர ணங்கள் அடகி=அநதக்கரணங்களை யொடுகி, ஊழத்த மென சருகு மாக்தி = உதிரந்த மிருதுவாகிய சருகுகளை யுண்டு, நாளும் யோகினில உறஙகு னினறோ = காடோறும் சிவ ஞானயோகத்தில நிடடை கூடினோ, நான்முகனும விணணோ தொகுதியும நானகு சுருதியும்=பிரமனுக தேவகணஙகளும நானகு வேதஙகளும், சூழ்ந்தது வாழ்த்துதறகு உரிய=வலலுசெய்து துதித்தறகு உரிய, முதத வீடடினபம மருவி வாழ்வார் = சிவசாயுச் சிய முத்தியாகிய பேரினபத்தை யடைநதுவாழ்வார்

அந்தக் கரணஙகளாவன—மனம புத்தி சித்தம் அகங்காரம என்னு நான்குமாம். மென் சருகு எனறதனுல உலர்ந்த இலை யெனபது பெறபபடும பசிய இலைகளை பறித் துப் புசிப்பின அவை வழியாகச் சிவன றேறுதறகு வழியினறி நாசமுறுலாலும், இலை சாரத்தால இரத்த மதிகரித்து விடபஙகளி லழுத்து மாகலாலும விலக்கபபட்டது சூழ்த்து வலித்தல் விகாரம முத்தி வீடு எனபன "ஆடகச் செமபொற் கிணணம" என்புழிப் போல ஒருபொருட் கிருபெயர பிரியாது நின்ற வழுவமைதி யென்க அது "ஒரு பொரு ளிருசொற் பிரிவில வாயார். " எனற தொல்காப்பிய விதியா லமைக்கப்படும. (நச)

என்னலு மகதி வீணை நாரதன் முதலோ யாரு
மன்னுமாச் சிரம நானகா வருதலினி துரைக்கு மேல்வைப்
பினனுமோர் யோகி தனமை பேசினே யைநதுண் டாங்கொல்
பனனுமாச் சிரம மென்னப் பைந்துழாய் மூருதன் சொல்வான்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்றிவ்வாறு (கூர்மர்) சொல்லுதலும், மகதி வீணை நார தன் முதலோர் யாரும்=மகதி யென்னும் யாழினையுடைய நாரதமுனிவர் முதலிய முனிவர் களுக் தேவர்களும் (கூர்மரைநோகி) மனனும் ஆச்சிரமம் நானகா வகுத்து = (ஐயனே) நிலைபெற்ற ஆச்சிரமங்களை நான்காகப் பிரித்தது, இனித உரைகரும் ஏலவை = தெளிவு படச் சொல்லியருளும் பொழுது, பினனும ஓர யோகி தனமை பேஜினே = வேறும் ஒரு யோகியினது தனமையைக கூறியருளினீர (ஆகலால) பனனும ஆசிரமம = சொலலப் பட்ட ஆச்சிரமமானது (தானகேயனறி) ஐநது உணடு கொல எனன=ஐநதாவது ஆச்சிர மம இருகினறதோ வெனறுகேட்க, பை துழாய முருகதன சொலலானன=பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலாகிய கூர்மா கூறுவாராயினர ஆம=சாரிபை கொல-ஓலப் பொருளின்கண் வந்தது. (௩௫)

உரைத்தவாச் சிரம நான்கே யொவ்வொனறே யிரணடா தாகும
வரைத்தவை யுரைததுங் கேண்மி னுவகுரு வாண னெனறும
திருத்தகு நெறிவ ழாத கைட்டிக னெனறுஞ் செவவன
விரித்தநூற் பிரம சாரி யொழுகுகிரண டாக மேவும

(இ-ள்) கேண்மின்=(அனபர்களே) கேளுகள், உரைத்த ஆச்சிரமம நானகே= சொல்லப்பட்ட ஆசிரமம நானகே யன்றி(ஐநதிலலை)ஒவ்வொனறே இரண்டது ஆகும= அவை யொவ்வொனறும் இவவிரணடு வகையாகும, அவை வரைத்து உரைத்தும்=அவை களை அளவுசெயது கூறுகினறோம, நூல செவவன விரிதத பிரமசாரி ஒழுகு=வேதசிவா கம நூலகளால நனமையா விரிதது சொலலபபட்ட பிரமசரிய ஒழுக்கமானது, உவகுரு வாணன் எனறும்=உவகுருவாண னெனறும, திரு தகு நெறி வழாத கைட்டிகன என றும = சுத்தமாகிய தருந்த அவவாசிரமதது னினறும நீஙகாத கைட்டிக னென்றும், இரண்டு ஆக மேவும=இருவிதமாகப பொருநதாநிறகும.

அனபர்களே! ஆச்சிரமம நானகே யனறி ஐநதிலலை அகநானகும் ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டாகி யெடடு வகையாகும். அவறறுள பிரமசாரிகள உவகுருவாணன் என றும, கைட்டிகன எனறும இருவகைப படுவர் நானகே என்றதனகண ஏகாரம தேறறப பொருளில வநதது. இரண்டது - அது, பருதிப் பொருள விருதி. உவகுருவாணன் பௌதிகப் பிரமசாரி யெனவும் பெயர் பெறுவன (௩௬)

உவகுரு வாண னெனபோன மறைமுழு துணாநத பினன,
நவையறு மகளிர தம்மை வேட்டுளோ னேடடி கனிநத
தவலருங் கேள்வி மூற்றித் தனனுயி ருலகருங காறறு
துவரிதழ் மடவா ரினபந் துய்த்திடா தொழுகு வோனே.

(இ-ள்.) உவகுருவாணன எனபோன்=உவகுருவாணப பிரமசாரி யெனறு சொல் லப்படுவோன, மறை முழுது உணாந்த பினனர் = வேததகளி னுடபொருண முழுவதை யுங கறறறிநத பின்பு, நவை அறு மகளிர தம்மை வேடடு ளளோன = குறறமிலலாத இலகுகண முள்ள பெணணை விவாகஞசெயது இலலறதது னிறபவனும, கைட்டிகன=மற் றைய கைட்டிகப பிரமசாரி யென்பான், தவல அரு சீர கேளவி மூறறி = கீகருதலின்றிச் சிறப்பாகிய வேதாகமாதி நூல்களை யாராயநது அறிவின் முதிர்ந்து, தன உயிர் உலகுமு காறறும=தனதுயிர நீங்கும் அளவும், துவா இதழ் மடவார் இனபம = பவளம்போனற அதரங்களையுடைய பெணகள் போகத்தை, துயத்திடாது ஒழுகுவோன=அநுபவிக்காமல விட்டைகூடி யிருப்பவனுகும.

டெளதிகட பிரமசாரி விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துக் குற்றமுள்ள மகளிரை நீக்கி நல் லிலக்கணம் வாய்ந்த பெண்களையே விவாகஞ் செய்யவேண்டும். குற்றமுள மகளி ராவார்- நற்குடியிற் பிறவாதவர், நோயுள்ள தாய் தந்தைகளுப் பிறந்தவர், சிவஞ் சத்தி, சுப்பிரமணி யர் முதலிய தேவர் தேவிகளின் திருநாமங்களைத் தம்பெயராகக் கொள்ளாதவர், மனிதர் பேய் முதலிய இழிந்தவர் பெயர்களை யுடையவர், இழிந்த சமயத்தவர், நோய், ஊனம், மூடம்,செவிடு முதலிய குறையுள்ளவர,பிறர்மனை போவோர்,வேசிகள்போலப் பார்ப்பவர், பலமுறையுங் காணியர்களைப் பார்த்துப பார்த்து முன்வாயிலில் நிற்பவர், தம்மை யழகுற அலங்கரிப்பவர், பேருண்டி, அதிதுயில், தம்மினு மூப்பு, ஒருமையாய கோத்திரம், மரபு இவற்றை யுடையவர், கெடியவர், குறளரு வுள்ளவர், மிகப்பருத்துஞ் சிறுத்து மிருக்கும் வடிவினர், கரியவர், பொனனிறமுடையவர், கபிலநிறம், இரத்தநிறம, வெண்ணிற மூள் ளவர், நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்பு இலலாதவர், ஆடவர் கூட்டததிற் சென்று சென்று சிரித்து நிற்பவர்,மானமிலலா தவர,வலிமையுள்ளவர், பிதா மாதாவின் ஆணை கடந்து நடப் பவர், கோபம், பகை, கொலை, அழுக்காறு, புலா லுணணல, கட்குடித்தல, களவு, பொய் முதலிய பாவங்களைச் செய்பவர், கூத்து முதலிய வேடிக்கைகளைப பார்க்க விரும்புவோர, கடவுட் பத்தி யில்லாதவர், பெரியோரை நிநதிபபவர், மதனதாப மூள்ளவர், சீவகருணை சூலவொழுக்கம் கற்பு மனக்காவல் என்பன இலலாதவர, இரண்டாவது பூபபற்றவர், விவாகஞ் செய்து கொடுத்தறகு முன வேறொருவரோடு புணர முயன்றவர், பெருமித முள்ளவர், கல்வி யறிவு இலலாதவர், குருடு, மறுபபொருந்தியகண், மாலைக்கண், சாய் நயனம், பூனைக்கண், செங்கண, தூறுசெனனி, நரை மூதிர்ந்தமை, பெருந்ததும், விரிந் ததும், பூமியில் இறங்கியதுமாய கூந்தலை யுடையவர், செம்மையிருள்ளவர், ஊறுபட்ட கூந் தலையுடையவர், இடிபோலப பேசுகினறவர, மிருகம் போன்ற குரலையுடையவர், சிறுகண், நீண்ட நாசி, சோந்த புரூவம, குறியகாது, உயாந்தபல, வளைந்த கழுத்து, மறுக்கலந்த முகம், வீற்போன்ற வயிறு எனனு மிவறறை யுடையவர், தனத்திலும் மார்பிலும் தேம லில்லாதவர், பெருந்த இடையினை யுடையவர், காயறறபடி நிதமபமிலலா தவர், வாய் உள்ளங்கை, நகம, உள்ளகைகால் இவை சிவபபு நிறமிலலா தவர், அன்ன நடையிலலாதவர், விரல பூமியிற றோயாது நடபபவர எனனு மிவாகளாமெனறு தொலலோர் கூறினர். ஒத்த கோத்திரத்தானைய காப்பத்தெட்டியாணவி பிரமசரியங் காத்தவனுகுப் பன்னீராட்டைப் பருவத்தாளாய்ப் பூப்பு எய்தியவளைப பெயாத்து இரண்டாம பூபபு எய்தாமை அணிகலன் அணிந்து தானமாக கொடுத்தல் முதன மண மென்பர் நச்சினார்க்கினியரும். கைடிகப் பிரமசாரி சூத்திரரினுஞ் சகலவேதாகமங்களையும் மந்திரங்களையும ஓதறகுங் கேட்டற் கும் அதிகாரியாவான் எனறு புரோற்கிதத்தும், அமிாதத்துஞ் சொலலப்படடமையால் "தவலருங்கேள்வி" என்றன் எனக. இதனுற பிரமசரியம இருவகைத்தெனறு கூறபபட் டது. (நூல)

ஓதமில லறதகி னினறே ருயருதா சீனை மிக்க
சாதக னெனவி ரணடாந தனமைய ரவரின முன்னே
னேதமில் கடன்கண் மூன்றுங் கழித்தபின னில்லிற் றீர்ந்தோன்
நீதில்சா தகனசாங் காறு மில்லொழுக் கதனிற் சோவோன்.

(இ-ள்) ஓதம இல்லறத்தில நின்றோர்=சொல்லப்பட்ட இருகத்தாச்சிரமத்தில் நிற் பவர், உயர் உதாசீனன எனறு=உயர்வுடைய உதாசீனன் என்றும, மிகை சாதகன் எனறு= மேலாய சாதகன் என்றும், இரண்டு ஆம் தன்மையா, இருவகைப்படவோர், ஆவரின் முன் னோன்=அவர்களுள் முதலாயுள்ள உதாசீன இருகத்தன் என்பவன், ஏதம் இல் மூன்று கடன்களும் கழித்த பின்=குற்ற மில்லாத மூவகைக் கடன்களையுஞ் செய்து முடித்த பினபு, இல்லில் தீர்ந்தோன்=இல்லறத்தை விடித்துப் பரகதியில் விருப்பங் கொள்பவனும், நீதி

இல் சாதகன்=நிலம் இல்லாத சாதகபிருகத்தன் என்பவன், ஈரம் காறும் இல் ஒழுக்கு ஆதலில் சேர்வோன்=மரணந்தம வனாயுட இல்லற வொழுக்கத்தில் நிற்பவனும்.

கடன்கள் மூன்றுவன - தேவர்கடன், முனிவர்கடன், பிதிரர் கடன் என்பனவாம். தேவர் கடனை வேள்வியினலும், முனிவர் கடனைக் கேள்வியினலும், பிதிரர்கடனைச் சற் புத்திரப் பேற்றினலுஞ் செய்து திருப்தியுண்டாக்குதலாம். இவ்வுலக இலலமும் இரு வகைத்தென்று கூறப்பட்டது. சாகும் என்பது சாம் என்றொருத்தல். (9 அர்.)

வான்ப் பிரத்தர சுயாசி வளாதா வகியன நிருவகையர்யப்
தான்க்துறுவர் ரவ்விருவர் தமமின் முன்னேனை மனைநீத்துக்
காஸ்த் துறைவோன மற்றையவன கன்னிக் கறபின் மனைவியொடி
மோனத் திருந்து நீகருமம முறையி னுற்று முரவோனே.

(இ ள்) வானப்பிரத்தர்=வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தி னிற்பவர், சுயாசி வளர் தாஷி என்றுசக்திபாச்வானப்பிரத்தன் என்றும் தாவிஷவானபபிரத்தன் என்றும், இரு வகை ஆய் தானத்து உறவர்=இருவகையாய எண்ணின் பாற்படுவர், அ இருவர் தம்மினை முன்னேன் = அவர்களுட் சுக்கியாச வானப்பிரத்தன் என்பான், மனை நீத்து கானத்து உறைவோன்=இல்லாை விடித்து வனத்தின்கட் சென்று தவஞ் செய்திருபவனுவன, மற் றையவன் கனி கற்பின் மனைவி ஒடு= நற்றைய தாவிஷவானப்பிரத்தன என்பான் அழி யாத கற்பினை யுடைய மனைவியுடனே, மோனத்து இருந்து=(காட்டிறசெனறு) மௌன நிலைக்கணிருந்து, நீ கருமம் முறையின் ஆற்றும் உரவோன = அகினி காரியத்தை வேத விதிபபடி செயயும் அறிவானனும்.

மனைவியை விடித்துந் தான முனியே வனத்திற்குச் சென்று தவஞ் செய்திருப்பவன் சுக்கியாச வானப் பிரத்தனும் மனைவியுடனே சென்று மௌனமாயிருந்து அக்கினி காரி யஞ் செய்யும் அறிவாளன் தாவிஷவானத்தப பிரத்தனுஞ் இவர் தம் ஆயுளில் காலங் கூற்றிலே, உத்தராயணத்திற் பூர்வபக்க காலத்திற்குன் வனத்திற்குப் போகவேண்டிய என்பது விதி அகினி காரியம் எனவே ஐவகை யாகுங்களும் அமையும். அவையாவன— கன்மயாகம், தவயாகம், செபயாகம், ஞானயாகம் குரன்பாகம் என்பனவாம். இவற் றின் விரிவுகளை யெல்லாஞ் சிவதருமோத்தரத்து ஐவகையாக வியலிற் கண்டு தெளிக. ()

பரவுஞ் சங்கி யாசியரில் பார மேட்டி யோகியென
விருவ ருளாரும் மவரின்முன்னே னினகனும் புலனக ளுள்ளடகி
யிருவும் யோகத் திருந்துமுத்தி யடைய முயல்வோன் மற்றையவன
கருது மெவையுந் தானுகிக் கைவல் லியத்திற் களிப்போனே.

(இ-ள்) பரவும் சங்கியாசியரில் = புகழப் படுகின்ற சங்கியாச ஆச்சிரமத்தாருள், பாரமேட்டி என யோகி என இருவர் உளர் = பாரமேட்டி யென்றும் யோகி யெனறும் இருவகைபர் இருக்கின்றனர், அவரின= அவ்விருவகையாருள், முனனேன்=முறபடப்பவ னுகிய பாரமேட்டி சங்கியாசியானவன், இகலும் புலன்கள் உள் அடக்கி = உகைசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் உள்ளடங்கச் செய்து, மருவும் யோகத்து இருந்து=தனக்குப் பொருந் திய யோகத்தைச் செய்து, முத்தி அடைய முயல்வோன்=வீட்டின்பத்தை யடைவித்தற்கு விரும்புவோனும், மறைற அவன்=யோக சங்கியாசி யானவன், கருதும் எவையும் தான் ஆகி = எண்ணுயபொருள்களையுந் தானுகக் கண்டு, கைவல்லியத்தில் களிப் போன=தனித்த ஜீவன் மூத்த நிலையினின்று ஆன்மதரிசனத்திருப்பவனேயாம்.

யோகசமாதியாகிய நிர்மலயோகி யென்னும் பெயர் சாவகருடங்களுடன் விளித்து மூலன மில்லாத சமாதியை யுற்று எவன் நிர்க்கலமாயிருக்கின்றானே அவனே நிர்மல யோகி யென்று வடமொழிய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இச் சுகபியாச ஆச்சிரமத் தார் தவவேட முதலியவற்றினே ஆதாரமாகச், பகவதர், அமசர், பரமஹம்சர், துரியா தீதர், அவதூதர் என்னும் அறுவகைப் பகிவரென்று நாரதபரிவிராசகோபநிடதங் கூறினாலது "யோகி சத்ரிவிதோ ஜ்ஞேயோ பௌதிகே சாங்க்ய ஏவச | த்ருதீ யோதமயா சர்மீ டரோக்தோ யோக முத்தம மாசரிந்த | ப்ரதமா பாவநா பூமிவே சாங்கியே த்வகுரு பாவநா | த்ருதீயே சுவஸ்திமாட்ரோக்த பாவநா பாரமேசுவரீ ||" என்று வடமொழிக கூர்மபுராணத்திலும் கூறப்பட்டபடி, யோகிகள் பௌதிக யோகி, சாங்கிய யோகி, அதிதி யாசிரமயோகி, அல்லது பிரமயியோகி என மூவகைப்படுவர். இவர் அருள் பௌதிகயோக சமாதி யாகிய சகுணபாவனையாகிய பௌதிகபாவனையில் நிற்பவன் இத்தனையே இக்கிரந்தத்தில் முற்கியடைந்த அதுபியாயத்தில் "பாவநே தாலுமுப் பகுதி பெனநூரு, வோவற வுணர்த லொன்று" எனறு கூறியதாம். சாங்கிய யோக சகுணயாகி நிர்க்குண பாவனையாகிய சாங்கி பாவனையில் நிற்பவன் இரண்டையே ".ஒவ்வியதருமேற் றுவற வுணாவதொனறு" என்று கூறியதாம். அத்தியாசிரம யோக சகுணயாகி பாரமேசுவரி பாவனையில் நிற்பவன் இப் பாவனையையே "ஒன்றுதற்பர மேவரும் பாவனை யென்ன" எனறதாம். பாரமேடடி சுகுணியாசமும் கருமசகுணியாசம், வேதசகுணியாசம், ஞானசகுணியாசம என மூவகைபடும் என்பதனை பின்வரும் சுத்தியாசமுமைத்த அத்தியாயத்திற காணக. (கo)

இனைய நான்கச் சிரமமொவவொன் றிரணடா யியனற வாறனறி
நினையி னைந்சான் முச்சிரம நிகழ்ந்தாச சிரமம பனைத்தகுபின
கணைவலி டிமிருங நாமரைமேற் கடவு டங்களு முதலோரைத்
துனைவி னெடுக்கி யனைத்துயிரும படைத்தி ரெனனச் சொற்றனனை.

(இ-ள்) நினையின=(யாம்) ஆராயுமிடத்து, இனைய நான்கு ஆச்சிரமம=இவ்விதமாகிய நானகு ஆசிரமமகளை, ஒவவொனறு இரணடாய இயனற ஆறு அறனறி = ஒவ்வொனறும் இவவிரண்டாகப் பிரிந்த வழியினை (பிரச்சலயோகி எனனுஞ் சுத்தியாச வகை யொனறு) கூறினதே யலலாமல், ஆசிரமம அஞ்சு ஆமாறு=அச்சிரமம் ஐந்தலல (அது நிற்க) கணை வண்டு இமிரும நாமரை மேலை கடவுள்=ஒலிகின்றன வணடுகள் மொய்கின்ற நாமரை மலரின மீது இருக்கும் பிரமனுனவன், நிகழ்ந்து அச்சிரமம படைத்து அதனா லின=சொலலபட்ட ஆசிரமங்கள் நான்கினையுஞ் சிருட்டித்து அதற்குப் பினனாநகன முதலோரை தனனிலன கோக்கி=தனது போகமாயையி லினறும் தோனறிய நகனன முத லிய புத்திரரைப பாரத்து, உயிர் அனைத்தும படைத்தி என்ன சொற்றனன் = மற்றைய உயிர்கள் எலலாவற்றையுஞ் சிருட்டி செயவீராக எனறு கூறினன ஆல் அசை - அஞ்சு-போலி. (கக)

புவன மீரைத்து மாய்கவரும் படைத்தார கமலப பொகுட் டிறைவோ
னவையில் சிருட்டி யிவவாறு புரிய நானமும் றவையளிப்பீ ரென
கவர்முந் தலிலேவும் படைகடவு ளவழற்றை கருணை யொடிந்துடைக்குந்
தவளி லொருமூ வருமொனறே யென்ன மறைகள சாற்றுமால்.

(இ-ள்) இங்கு அவரும்=அடிபொழுது நக்கன் முதலாய ஒன்பது புத்திரர்களுந், புவனம அனைத்தும் படைத்தார் = உலகங்களையும் உயிர்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்த தனர், கமலம் பொகுட்டு உறைவோன் = தாமரைப்பொகுட்டாசனத்தி லிருக்கும பிரம னுனவன, இ அறு வகை இல் சிருட்டி புரியும்=இவ்வழியே சுற்றமறற படைத்தும் மொழி லிய செய்வன, நான = யான், மறறவை அளி டேன = அவறறை யெலலாம காத்தும்

வேன், ८७९ மூந்தலை வேல படை கடவுள்=பிளவுபாகிய மூனறு தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய ஸ்ரீகண்ட ருத்திரா, அவற்றை கருணை யூறி துடைக்கும் = அவைகளை யெல்லாம் காருணிய மேலிட்டவாறே பொழிக்குவா (ஆதலால) தவல் இல் ஒரு மூவரும்= சலதோஷமில்லாத மூன்று மூர்த்திகளும், ஒனறே எனனை மறைகள சாதனும் = ஏகவஸ்துவே யென்று வேதாகமங்கள் சொலறன.

கேண்டருத்திரர் சங்காரந் தொழிலேச் செய்வது ஆன்மாக்களின் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்கி வீடருளு நிமித்த மாகவின் கருணையின் மாறறேயாம். இதனை "நிக்கிர கங்க டானுசேத்தா ஸீசன செய்வ-நக்கிர மத்தாற குற்ற மடித்துத்தீர்த் தநச்சம் பலணிவிகிர மத்தி ருரே யீண்டற மிபற்றி டென்-னெகிர மத்தி லுலு மிறைசெய லருளே யெனறும்" எனவருந் சிவஞானசித்தியாரச் செய்யுளாலு மூணர்க. கேண்டருத்திரராகவு பிரிருத்தியம் ஐந்தும் கடக்கிலுஞ் சங்கார திருத்தியமே பிரதான மாகலானும், முனநிலய லிட்டினுவுக்கும், பிரமாண்ட நிலய லிட்டினுவுக்கும் பிரிருத்திக்குள் ளால சரிர போக்கிப் பொருள்களைக் காக்கும் தொழிலே பிரதான மாகலானும், குணநிலய பிரமத்தரும், பிரமாண்டநிலய பிரமருக்கு ளாலசரிர போக்கிய பொருள்களைச் சிருட்டிக்கு தொழிலே பிரதான மாகலானும், பிரமாண்ட நிலய பிரமர் முதல் அணுசதாசிவ ரீருவுள் ளாரைத் தற்பரசிவமே தனது ஆணை, சேனனி, உரோதயித்திரி யென்னுஞ் சத்திகளே யதிட்டித்து நின்று சிருதநியதங்களைச் செய்வித்தலானும், முக்குண வருவெனச் சொல்லப் படலானும் மூவரும ஒனறென மொழிக்தனென்க. (८८)

திங்கட் குழவி யிடந்துறங்குஞ் செம்பொற் சடையெம் பெருமாற்குஞ்
தங்கும பிராமி மகேச்சுரிய முருவபா வனேயாக தனிமூன்று
நுங்க முறுபா வனேயுளவா மவறறி லெனக்குச் சொல்லுங்கா
லெஙகரும் விளங்கு முருவபா வனேயொன நென்றே யியமபுவா.

(இ-ள்) திங்கள் குழவி இடந்து உறங்கும் செம்பொன் சடை யெம பெருமானுக்கு= பிறைச்சந்திரன் இடந்து வளரப்பெற்ற சிவந்த பொனபோன்ற திருச்சடாமுடியை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபிரானுகரு, தங்கும் பிராமி மகேச்சுரியம் உருவபாவனே மூமகேசுவரிய பிராமிபாவனே மகேசுரிய பாவனே உருபாவனே யெனறு, தனி மூனறு உறு மூனறு பாவனே உள = ஒடபற்ற மேனமை பொருந்திய மூனறு பாவனைகள் உள்ளன, அவற்றில=அவைகளுள், எனனகு சொல்லுங்கால்=எனனகரும (உரிய பாவனையைக்) கூறுபடுத்து, எஙகரும விளங்கும் உருவபாவனே ஒன்றே = எவ்விடத்தும விளங்கப் நிகழ்கின்ற உருவபாவனே யொன்றேயாம், என்று இயம்புவார்=எனறிவவாறு (மேலோர்) கூறுவா

சிவபெருமானேத் தியானித்தற்கு மூவகைப பாவனே யுளவாம. எனது தியானத்திறகு உருபாவனே யொன்றே யுரியவாம எனபது கருத்து.

"த்ரிவிதாம் பாவநாம பரம்மக் ப்ரோச்பமாகாம் சிபோதமே|
ஏகாமத் விஷயா தத்ரத்விதீயா வக்த சம்சரயா|
அர்யாச பாவநா ப்ராம்மீ விஞ்ஞேயா சாஞ்ஞிகா||

பாவனே மூன்றருகும் ஒன்று என் விஷயம் இரண்டாவது அவயியத்தும் பற்றியது மூனறாவது பாவனே பிராமி பாவனேயாம்." எனறு வடமொழிக சூடாமணத்திரி கூறபபட்டன. பிராமிபாவனையைத் தற்பரபாவனே, அத்தியாசிமபாவனே, பாரமேசுவரிபாவனே எனவுங் கூறுப பிராமிபாவனே பாவது சிவபெருமானே ஆன்மாவுக்குப பரமானமாவாய் அகினியிற சூடுபோலுளள பாசத்தி தமேதமாய் விளஙகும் பரசிவ பிரமமெனறு இபானித்து வழிபடுதலாம. மகேசுரிய பாவனையை நிக்ரகுணபாவனே, நிராபாச

பாவனே நிராகாரபாவனே, அகஸ்திரபாவனே, அவ்வியதத்தபாவனே சாங்கிய பாவனே யெனவுங் கூறுப. இது சிவப்பொருளே அவ்வியத்த வஸ்துவாகத் தியானித்தலாம. உருவபாவனே யைச் சகுணபாவனே, சபீசபாவனே, சாகாரபாவனே, பௌதிகபாவனே யெனவும் கூறுப இது ஜீவப் பொருளாகாத மூர்த்திகளைத் தியானித்து வழிபடுதலாம. அவராவார் உருத் திரர் விட்டுணு பிரமன் முதலியோராம், உருத்திரரையும் வழிபடுதற் காரணத்தால "எம பெருமாற்கு-மூன்று பாவனையுள்" எனறமை, தபஸையுய வழிபடுதற காரணத்தால் "எனக்குச் சொலலுவதால—எவரும் விளகுரு முருவபா வனையென றென்றே யியம்புவார்" என்றும் கூறினர். எனக. (சாக)

காலைப் பொருட்டிய புதேருங் காயா மேனிக் திருமாலு
மிமிழ்தென கடலின விடமுகாகுக தேவு மொருவு ரீருங்கிவரி
லைவரும் திருருவா முமைபபூசை யனபிற் புரியி னெருமூவர்
தமைபுரும் முணாகது வழுத்துவோ பெறுபே றதனிம சாரூவார்.

(இ-ள்) காலைப் பொருட்டு புதேருக=ஞாலைபபூர் பொருட்டன்கண்ணருக்கும் பிரமனும், காயா மேனி திருமாலும=காயாமபூப் போனற கரிய மேனிபையுடைய திருமாலும, இமிழ் நெண கடலின் விடம் நுகர்ந்த தேவும=ஒலிக்கின்ற பாற்கடலிற றோன்றிய கஞ்சை யுணடருளிய உருத்திரரூத்தியும், ஒருவர் = ஒருவரேயாம், சுக்கு இவரிம ஒருவர் தம்மை அடைவுறறு= இவ்வனைவர் கூறப்பட்ட மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை விகதபமினறி, அனபின பூசை புரியின=பெய்யனபோடும பூசை செயதால, ஒரு மூவா தம்மை முறறும உணர்கது வழுத்துவோர் = அந்த மும்மூர்த்திகளையும அவரவரது கொருபாகள் முழுவதையும உள்ளபடி யறிந்து தியானிக்கிறவர, பெறு பேறு அதனில் சாரூவார= அடையும் பேறறினை யடையார்கள்

மும்மூர்த்திகளும ஒருவரே யாகலின, அவருள் ஒருவரை பெய்யன்புடன் வழிபடுவோர் மூவரையும வழிபட்டவர் அடைவ பலனை யடைவார வனறதாம பேறறதலில— உருபபமகமும மூவரும ஒன்றெனபதனை "இருவரோ டொருவனுகி நினறனே" எனவரும் திருவாகுகளா லுணரக்கணக.

இனைய மூவா தம்மைநாளு மலமாதூஉய்ப் பழிசெரி யீறைரும்மேர
ரனைய கடவு ளடையாளங் தரிக்க நுதலி லயனடியா
வனைக திலத மாலடியா ரீறமுறு சாந்தாற் சூலமபோற்
புனைக திரிபுண ரரீறமுறு புரரி யடியா வனைக்திகே.

(இ-ள்) இனைய மூவா தம்மை=இவ்வாறய மும்மூர்த்திகளையும், காளும மலனாய் பழிசெரி இறைரும்கவோ=காடோறும் புட்பங்களோத குவித் துபபித்து வழிபடுவோர், அனைய கடவள் அடையாளம நுதலில தரிகக=அவவுக் கடவுளாரது அடையாளகளைநத தந தம நெறறியிற தரிகககடவர, அயன் அடியா திலதம வனைக=பிரமனை வழிபடும அடியாரகள் (திருநீறறினுலேனுரு சுகுதனதனினுலேனுக) திலதமாகத் தரிகககடவர், மால அடியார்=விட்டுணுவை வழிபடுகினற அடியவாகளர,நீறறால சாகதால சூலம போல புனைக= திருநீற்றினுலாயினுரு சந்தனத்தினுலாயினுருசூலாயுதத்தைப போலத தரிக்கக்கட வர,புரரி அடியார்=சிவனடியாராகள், நீற்றால திரிபுணடரம வனைதிதிக=திருநீறறினுலே திரிபுண் டரமாகத தரிகக கூடவ

பிரமன வழிபடுவோர் நெற்றியில் திருநீறு சுகுதனம் என்பவற்றால நிலகம்போல வும், விட்டுணுவை வழிபடுவோர் நெற்றியில் அழகிய சூலம போலவும், சிவனடியார் திருநீற்றால

திரிபுண்டரமாகவுங் குறியிடல் வேண்டிய வளவுதாம். சூலம் போல எனவே மூன்று புவனமாய என்பதும், திரிபுண்டரம் எனவே இடம் வலம் நோக்கித் தரித்தல் எனபதும் பெறப்படும். ஊர்த்துவம்=மேல நோக்கிய, புண்டரம்=குறி 'திரிபுண்ட ரீ' என்றுமுளது

அருளி னேறி மவரவரதந் சென்மை பூணியி னுய்தேவைச்
தெருளிற் தரித்த வாறுகுங் திரிபுண டரம்வா ணுதற்றீ பழிற
கருத வரிய முதலேவுங் தரித்த தாகுங் கலிமதிகண்ட
முருவச சடையோரும் மெழுமவரே முத்தியடைவ ரெனவுரைத்தனர்.

(இ-ள்) அவர் அவரதம் சென்மம்=அவ்வத் தேவர்களது குறிகளோ, அருளினை ஒடு பூசியன = (அவைவ வழியாகள) அணிவதன் தரிடமாதலால, அ தேவை தெருளினை தரித்த ஆறு ஆகும்=அவ்வத் தேவராகளே ஞானப் பிரகாசம விளகுகும் தானத்தில அவை வித்தது படியாகும(அவைகளுள்ளு ம) வாள நுதல திரிபுணடரம நீடழின=ஒளிபொருந்திய நெற்றியின்கன திரிபுண்டரதனைத் தரிபபதாலாகின, கருத அரிய முதற்தேவ தரித்தது ஆகும்=நினத்தறகரிய முமமூர்த்திகளையும் புனைந்த பாவனையாகும, கலி மதி யீறு உருவ சடையோன தொழும் அவரே=கலிகள வளராநிற்கும பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த அழகிய சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானே (யவாக்குரிய சினனமிட்டு) வழிபடுகின்ற அடியவாகளே, முத்தி அடைவர் என உரைத்தான = சிவதாயுகிய முருகனிவ படைவாரக்கள் எனறு (கூரமபூர்த்தி) கூறினா எனக

குறிகளுள் திரிபுண்டரமே விசேடித்த தெனறும், அதற குரிய கடவுளாய சிவபிரானே தேவதேவனெனறும,மூனறு குறியு ம முகஞ்ணங்களால மூனறாதலியாகி, சிருட்டி முதலிய மூதொழிலும கூடாதலிமேல இழ மதலியெனறும மூவகை யுலகங்களிறும் பிரா ரத்துவம சஞ்சித ஆகாமிய ம எனறும் மூவினை வயத்தா ற பிறவதிறவுழலு ம விஞ்ஞா ஞகலர் பிரளயாகலா சகலா எனறும் மூவகை யானமாக்களினது முகஞ்ணங்களினும்,முக் ஞணங்களினும, அவற்றிறகுக காரணமாயுள்ள மும்மலஙகளினும நீகித் திருவடி முதலி பெறறதறகாக உயாந்திய மூன்று கொடிபோல விளஙகலானும, மூவர்க்கும் முழுமுதலாய சிவபெரு மானது திருவுருவாகத தோன்றலானு ம,"திரிபுண்டரம் வாணுதற நீடழிற-கருத வரிய முதறேவுந் தரித்தநதாகும்" எனறு கூறபபட்டது அதனே "உற்று நேரென வருந திரி பரகை போலொளிர-வெற்றி மேலவ ரிடங்தரி புனடர நீறு-சூற்ற மூன்றையுங ஞண மொரு மூனறையுங குலைத்து - வெற்றி யாகவே யுயாந்தமு ம பதாகைபோல விளங்கும்" எனறதனுலு ஆதிக இகருத தமையு மாறு ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "நீறுமக கோடியிமிர்த்து காடடியுய" எனற் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனுலு ம"சோதி மகரக குழை செறிசுந் தாதுதோ ளீரா றுடையாணைச - சுருதி யிரைகரும் தணடையாகதாட மீணடென முடியீற பொறுத்தானே மாது வளருஞ் சமாபுரி வாழ்வை வானோர் சிகாமணியை-வழி வே லரசை மயிலரசை வக்து புறவகாத் தளித்திமோ லாதி பகவன ஞானவடி வழலிற பந்து பித்திபமா -யணிநீதோர் தமக்கு வகிகமா யருகினோர்கட காரமுநாய் - நீதி யறியுமப பெ மலந்தை நீக்கு மொருநற குகாட்டி - சிகழபோ ரின்பக கட லூடடி கினற புகழ்வெண டிருநீறே" எனக் சுகரிதிறமுறை கூறுவதனுலு முணர்க. (சு)

வருணச் சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிறறு.

ஆகக் திருவிருத்த — கூ.

மூலரூபது

ஆச்சிரம முறையுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சேல் அத்தியாயத்தின்கணுரைக்கபட்ட ஆச்சிரமங்களின் இரமத் தைக கூறும் பாகமாம். கூர்மமூர்த்தி வருணங்களின முறைமையும் அவற்றின தருமம கனியும், ஆச்சிரமங்களின் தருமத்தையு மூணர்த்து ஆச்சிரம நூறை கூறுமையால், கூர்ம தேந்திராயியர் கேட்க அவற்றை விரித்துக கூறினமையின இது வேறுக வைக்கப்பட டது.

கலிவிருத்தம்.

ஓதுவரு ஞாச்சிரமம யாவையு முரைத்தாய்!
ஈதினிய பாற்றின்முறை செப்புகென நல்யாழ்
மாதவனை முந்நான்கட வுள் வானவ னுரைப்பத்
தாதவிழ நறுந்துளவ மாலினிது சாற்றும்.

(இ-ள்) கல யாழ் மாதவன கடவுள் முதல வானவன்=நல்ல (மகதியென்னும்) யாழினை யுடைய நாரதரும தேவர்க்கு முதல்வனுமய இநதிரனும், தாது அவிழ் கறு துள வம மால்=மகரநதய பரந்துள்ள நறிய துழாய மாலையை யணிந்த மூர்த்தியே,ஒது வருண ஆச்சிரம யாவையும் உரைததாய் = வேதமுதலிய நூல்களாற கூறபபட்ட வருணங்கள் னனும் ஆச்சிரமக்களினதும் (நருமங்கள்) எலலாவறறையும் கூறியருளினை, நீதன இல தவம் ஆற்றின முறை=குறற மில்லாத தவவொழுக்கத்தின பாற்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் சிரமத்தை, செபபுக னை உளைபட=சொல்ல வேணடு மெனறு கேட்க, இனிது சாற்று ட= (அக் கூர்மக்கடவுள்) உவகையோடுங் கூறும் எனக.

துளவமால் என்பது அண்மை விளியாகலின இயல்பாயிற்று அதனை "அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்" என்னும் விளிமரபுத் ருநூறசித்தாற் ரெளிக இங்கன விளி வேற்றுமை யென்பதன்றி முதல வேறறுமை யெனக் கொள்ளுதலு மாம. (க)

பிரமசரி யங்கருணை பெற்றுமனை வாழ்கை
மருவிய கானினிடை மாதவ மியற்ற
லொருவியெகை யுங்கினமு மொவ்வொரு கமாககட்
டிரிதலென வோதுமுறை யேமுறை தெரிகின

(இ-ள்) தெரிக்கின்=(அனபர்களே அவ்வாச்சிரமங்களின சிரமங்களை) அறியுமாறு சொல்லு பருகுதால், பிரமசரியம் = பிரமசரியமும், கருணை பெற்று மனை வாழ்தல்= (ஆசாரியனது) கிருபையைப பெற்று(அவனுத்தரவினபடி) இல்லொழுக்கத்தி னுற்று வாழ் தலும், மருவு அரிய கானின் இடை மா தவம் இயற்றல்=போதற்குங் கூடாத வனத்தின் கணிருகது பெரிய தவத்தைச் செயதலும், எவையும் ஒருவி = எவ்வகைப பற்றுகளையும் விடுத்து, இனமும் ஒவ்வொரு கர்கண திரிதல = காடோறும் ஒவ்வோர் கரங்களிற சென்று (பிடை முயறை) வருதலும், என ஓதும் முறையே முறை=என்று சொல்லப பட்ட கிரமமே அவற்றின கிரமமாகும்.

எனவே முதலாம ஆச்சிரமம பிரமசரியம்; இரண்டாவது இருகத்தம; மூன்றாவது வானபிரதந, நானகாவது சங்கியாசம எனபடடும். கருணை பெறறு மனை வாழ்தலாவது ஆசாரியனை யடுத்து வே தமுதலிய நூல்களைக கற்றுணர்தலு, இலலறவேட்கை யுளதேனும் அவனது அநுமதி யிலலாமல அகிருகத்தாசிரமதறகு பிரவேசித்தல் கூடாதாகலின,

அறுபதியுட னெ பிரமேசுக்க வேண்டி மெனபதும் ம காலி னிடைமாதவம் இயற்றல் எனப டொதுப்படக் கூறினனேனும், அது வானப பிரத்தர்களுச் சிறபபுவகைபற் கொள்ளப் படு எனனே? வானபபிரத்நா கோடைகாலத்தில் வெயிலிலும், பருஙசாகினி மத்தியிலும், மாரிகாலத்தில வெளியிலும், பனிகாலத்தில நீரிலு நினறு தவஞ்செய்தல் வேண்டு மெனபது விதியாகலின். சங்கியாசி யோரிடத்தில் ஒருநாட்கு மேல இருட்டாறபின் புறம் முண்டாகு மாகலின், தினமும ஒவ்வோ ரகர்க்கனை நிரிதல கூறப்படாது (உ)

ஈங்கிவைபி றழந்துவரும் யாவையவை யென்னிற்
கோங்குமுலே மாதரொடு கூடுவதன் முனனை
மோங்குசிய சங் யாசியென வுற்றிட லு மாகுஞ்
சீங்கெறிமெய்ஞ் ஞானநெறி சிந்தைகிலே பெற்றாலை.

(இ-ள்) ஈங்கு இவை பிறழ்ந்து வரு ம=இங்ஙனஞ் கூறப்பட்ட ஆச்சிரம முறைகள் மாறுபடமே வரும, அவை யாவை என்னில=அவை பெவை பெனனு கேடின், கோங்கு மூலே மாதர் ஒடு கூடுவதன் மூன்னம்=கோங்கம் அரும்பொத்த தனங்களையுடைய பெண்க ளோடு கோர்தறகு முனனுள்ள பிரமசரியத்திலேயே,நிங்கு எறி பெய ஞானம் தெறிகின்றை. சீலிபெறாலும் = நீமைக ளெவறறையும போக்குகின்ற தத்துவ ஞானமாகிய சன்மார்க்கம் இருதயத்து வரப்பெற்று நிலைக்குமானால், ஒஙகிய சங்யாசி என=ஙானஙகும் ஆச்சிரமமாக மேறபடட சங்கியாசி யெனறு, உற்றிடலு ம ஆகும் = பொருந்தியிருத்தலும் விதியாகும்.

பிரமசரியத்தைக் கிரமமாக அநுட்டித்தவன், ஞருவின ஆஞ்ஞை பெற்றுக் கிருகத் நாச்ரமத்தையும், அதை யநுட்டித்து விரத்தி தோன்றியவுடி வானபபிரத்தாச்சிரமத்தை யும், அதினின்று சங்கியாச ஆச்சிரமத்தையும் அடைய வேணடுமென்னும் முறைபிறழ்ந்து வருதலுமுண்டி. எங்கனெனில், பிரமசரியத்தில் நினறவன சங்கியாசத்திற்குரிய பெய்ஞ் ஞானம் நிலைத்தவழிச சங்கியாசிஆவான் என்பதாம் (ஊ)

இல்லறமு யன்றுகடன் மூனறுமினி தீட்டிச
லலலறற மேவுமெதி யாகியமா கிறபாரா
முல்லேகை மாதர்கடி முற்றிய தினதகி
னெல்லெயெதி யாகியுணா வுற்றிடலு மாமால

(இ-ள்) இல்லறம் முயன்று = கிருகத்தாச் சிரமத்தினகண் ஒழுகி, மூன்று கட லும் இனிது ஈர்ந்தா=தேவர் முனிவர் பிதிரர் என்னு மூவகைபாரது கடன்களையுஞ் சூறை வின்றித் தீர்த்துவிட்டோர், அல்லல் அற மேவும் எதி ஆகி அமர்கிறபார்=பிறவித் துனபங் கள் நீங்கும்படி விரும்பினின்ற சங்கியாசியாகி இருத்தற் குரியர்,மூலலே கை மாதர்=மூலலே யரும்பு போனற பற்களையுடைய பெண்களை, கடி முற்றிய தினத்தில = விவாகஞ் செயத தத்தினத்திற்றானே, ஒலலே எதி ஆகி=அதிதீவிர பகருவ மூள்ள சங்கியாசி டாகி,உணர்வு உற்றிடலும் ஆய்=சிவஞானம் வாய்க்கப் பெறுதலுமாம்.

பிறவித்துன்பம மூவகைத் தென்பதனை "ஆதி தைவிக மாதி பௌதிக-மாதியாத்மி யான்மிக மென்ன - வோதிய துக்கமூன் றிலந்தி யான்மிக - மெய்பின் மனந்தி லீயபி விரண்டே - வளியிற பித்தில் வினையும வீனியி - லூதலுரு தொழுசோயி னுதிபபிற் கொட பில - வெபபிற் சூலியின மக்களில விலஙகி - லலகையிற கன்வரிற் பறவையி னிருதரிஞ்- சைதரின மகளிரின் மனந்திடைத தணப்பிற - பேரதம் வளர்பபிற் பெருத்திரு நகர் விற-ஞிய யாக்கை மாதுபர் மாசு-மனந்துறு தூயர நினைப்பருஞ் சேக - மறிவுரு வாக்க மடைவனல் பொருமை-யான மாக்கலம் பூணுது மறுதறல-இச்சையை நினைத லிருஞ்சின

மிகுந்த விசேஷங்களை முதலாகவுடைய நைமிசாரண்யத்தில் தபோதனர்களான முனிவர்கள் வேண்டுவதற்கு கங்கை முதலான நதிகளுக்குள் மிகச்சிறந்ததும், பாவங்களை நாசஞ்செய்வதுமான பெருமை பொருந்திய வராஹக்ஷேத்திரத்தை யாவரும் நிறைந்த வாதிகளையுடைய பேதையாள்வயின் - காருகுறி யாழுங்கள் நிறைபுறும் போது நிரைவருந் தீமை வரையில பேதைமை – மடமங்கை வாரியிர் தொடக்கின வவவழி-யாவரும் விழைபாக கோள்வாய் நிரயத்து-வீழ்த்தன வெழாஅ வான் கழி தன்ப-மிகைய மாலை” என்னும் ஒருமித்தச் செய்யுளானறிக. அகாதிபபா-இல் அறற விடைநிலை. (சு)

சங்கிதினு யுகந்தலிலை யெய்திடுவ தல்லா
லாங்கதினி முகந்தலிலை யெய்திடுத வர்கா
மூங்கையுட வாசெவிடா முற்றுணிதி யற்றோர்
வீங்கறிவி லாரெனினு மேவுமெதி யாவா.

(இ-ள்.) ஈகைசெய்தல் இன்ன உயர்ந்த நிலை எய்திடுவது அலலால்=ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆச்சிரமங்களுள் -ஒவ்வோராச்சிரமத்தாரும் தந்தமக்கு) மேலாவுள்ள ஆச்சிரமங்களை யடைதலே யன்றி, ஆகாத இழிந்த நிலை எய்தலிலை ஆகா=நாம் நிற்கும் ஆச்சிரமத்தினின்றும் மேற்கொள்ள ஆச்சிரமங்களை யடைதல் முறையாகவாம், மூகை = ஊமையரும், முடவர் செவிடர்=முடவருஞ் செவிடரும், மூறுமை நிதிஅறறோர்= (எக்காரியத்தையும்) மூடித்தர்க்குக் கருவியாயுள்ள நிரமையமிலலாவுகளும், வீங்கு அறிவு இலலார் எனினும்=பேரறிவிலலாதவராயினும், மேவும் எதி ஆவா=மோக்ஷத்தை விருப்பினை சகல ஆச்சிரமிகளாய வருதலு முரியர்

பிரமசாரி தனக்கு மேலான மூன்றாச்சிரமத்தையும், இருகத்தன் தனக்கு மேலான இரண்டாச்சிரமத்தையும், வானப்பிரத்தன் தனக்கு மேலாவுள்ள சன்னியாச ஆச்சிரமத்தையு மடைதலே முறை. மேலாய ஆச்சிரமத்தான ஓழாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல நகுதியனறு மூற்றும் நிதி என்பதனை “வறியா ரிருமை யறியா, முனிவரு மனனரு முன்னுவ பொருள் முடியும் ” எனற் திருக்கோவையாரினும், அறனீனு மின்பமு மீனும் இறனறிகதுதிறனின்றி வந்த பொருள்,, எனவும்,அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளெனவுந்—செல்வச் செவிலியா லுண்டி.,, எனவும் திருவள்ளுவர்குறளினும் கூறினமையானும காணக ()

முதுக்குறைவின் ஞானமெறி முற்றியபி னல்லா
லெதிகதிமை யாகுதிடி னிழுகுறுமி வவ்வின
மதிந்தொருகல் லாச்சிரம மன்னிவிளி காறுமை
வீதிந்தெறி நிற்பினுயர் வீடடைவ ரன்றே.

(இ-ன்) முதுக்குறைவின் ஞானம் தெறி முற்றிய பின் அல்லால்=பேரறிவுடனே தந்துவருநன பாக்கமும் வந்து கைகூடப் பெற்ற பின்ன ரன்றி, எதிகதிமை அடைந் திடினா=சுன்னியாச வேடததைக் கைகொண்டால, இழுக்கு உறுமை = (அஃது நிலை தெறு மையாற) குறைவுகள் வருது சேரும (ஆதலால்) இவற்றின மதித்து=இவைகளெல்லாம் ஆலோசித்து, கல ஒரு ஆச்சிரமம் மனனி= (தமகருத்) தாமாயுள்ள ஒரு ஆச்சிரமத்தைக் கைக்கொண்டு, விளி காறுமை=இறக்கும் வரையும், விதித்த தெறி நிபபின் = (அவ்வாசிரமகன் அதற்கு) விதிகைப்பட்ட ஒழுகைவழியில் நிற்பின், உயர வீடி அடைவா=மேலாய முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவா

அன்று, ஏ - அசைகள். முதுக்குறைவு = பேரறிவு அஃதாவது கலவி கேள்விகளானறுபசெயமுகை யறிவு ஞானம்=இபபுகை யறிவு இவை பொருதப் பெறற பினனரே

தூவு மாவகத்தை (சதபாத்தை) ஆக எனப்பர. "மாணாக இளபின மணையற கிர பிழுறனர் கேளவியின முதுகுரை வெய்தி - பொருளு மினபமு மொரீஇ யரு னொடு-பொறையு மாறறவு நிறைபே சொழுகலும் - வாயலரும தவமுர் நுயமையுக் கூறீஇ யோரதி வுயிகரு முறதுய போ பிக-காலோய கடைப ரூறித் தோலுதி - தென் டெழு மிபாகையன றனடிறுந் துளகுகா-வரையுக காயு மெயதெசருகொடி-கான் தரும் திக கயிபனிக காலதது-மாறீ ரழுவ ரழுறனி வேளிலி - னாவகை யழலின மெபவருந் வருதி - யிவவகை பொழுரு மிபலபிற றனறே" எனச சிதம்பரபுராணம் தோவை யிலைய, இவை யிலலாத வழிக கைகளகொணட தூவு டயனிலலாரையோடி குபரமு முறு மிகரு ளனபதனா, 'கெடுசு புற மபாத தூவதுமா ரவ பே ரனவை - கருகுக பலறிப பிறி னொன்றே - கருகுக, மெடபுலமுங காவமே மெப புலதா காகரு மற - றிபபலமுங காவா திது" என நீதிநெறிவிளக்கத்துங் கூறுதலா ஓணர்க (ப)

கொடிபபவா கொடுதபொருள கொளபவாகள யாரு
மெடுததுமரை செலபிரம மெனறுரனி யீதேவா
ரடி நதவிர நதகளினி தாறறுபலன யாவுமெ
விடு நதவாமெய்ரு ஞானநெறி வீடைவ ரனறே

(இ-ள்) கொடுப்பவா=(சறபாத்திரக கருதித்) தானஞ் செயவோரும, கொடுத்த பொருள் கொள்பவாகள = அவவாறு தானரு செயத பொருளை யேறபவர்களு, யாரும மறை எடுதது சொல பிரமம எனறு=(எத்தனமையராலுமு ம அவாகள)யாவரும வேததக ளால விபரது கூறப படுகினற பிரம மாகிய சிவவியாபக முடையவா எனறு (பாததிர அபாத்திரகருதாது) கனி ராகோர் = (நிரலியங்களின்) மிகுதியாகக கொபிப வாகளு, அடுதத பிரதங்களை இனிது ஆறறு = தமகரு உரிபவாய தோன்புகளை விதிபபடி யாறறி டத்து, பலலா யாவும விடுதவர்=(அவற்றால வரு ம) பயனகளா யெல்லாரு (நிறுதாயிலும்) விருமபாது நிகறவாகளு ம, மெய ஞானம தெறி வீடி அடைவா = சிவஞானம வாயகக பெறறு அதன வழித்தாய சிவசாயுசசிய முததியையு ம அடைவாகள்

இதனுள், கொடுபபவா எனபது சறபாத்திரக கருதிக காமியதானஞ் செய்வாரை யுமு, ஈவோ எனபது அங்ஙன மின்றி யெவா வந்தபோதிலுமு அவா பாதரபாததிரக கருதாது ம, பலன கருதாதும, அவாகளைச் சிவமெனக கருதிக் கொடுகினற நிடகாமிய தானமுள்ளாரையுங குறிகக நினறன இககருத்தமைய "ஓர்கரு மிமிமி னவரிவ ரெனனன் மின-பாத்திரு துண்மின் டழமபொருள் போற்றனமின் - வேட்கை யுடையீர விரைந தொலலே யுணணமின்-காகைக கரைத்துண்ணுங் கால மறிமினே" எனற நீநெநதிரத் துங் கூறியருளபபட்டன (எ)

போக்குவழி கண்டிடை புகாதுறு முலண்ட
மாக்கியிடு கூட நனே யாததிடுதல போல
கீகருகரு மமபல கினைந்துபுரி வோரை
விகடியிமி மககருமம வேதனை யுறுத்தே.

(இ-ள்) உலனடம் ஆகியிமி கூடு = கோற புழுவானது தன்னுற கட்டப்பட்ட கூட்டி னினறும, போககு வழி கணடி=வெளியே செலகினற வழியைத் தெரிந்து, புகாது இடை உறு ம=செலல முடியாமல அககூட்டி னிடதிலேயே கடபபட் டிறகரும், (இத கனை சே) உலைடம ஆகியிமி கூடி அதனை யாததிடுதல போல=கோற புழுவாற கட்டப்

பாடல் எண்மேல் உயர்லோக் கடலி நிற்றல் போல, நீக்கு கருமம் பல = (பிறவியை) பொழிக்க செய்கின்ற தருமங்கள் பலவற்றையும், நீனைத்து புரிவோரை= (அவற்றிற ருரிய டலன் களை யறுடவிக்க) எணணிச் செயகின்றவர்களை, அ கருமம = அவர் செயத கருமகளே, வேதனை உறுத்து வீக்கி யிடம்= துனபகளாக கொடுத்து (மேன்மேலும்) பந்த முறுத்தும

"உலண்டம் ஆக்கியிடி கூடி" என்பது பொருள் மூறைபாற பின்னருக கூடடப் டடது கோற்புழுவானது தன் பாதுகாப்பினை யெண்ணிக்கடடிய கூடே தன்னை வெளி யில வரவொட்டாமற பந்தித்து வேதனை யுறுத்த அதனகட் டங்கி யிறந்தாறபோல, இன பம அநுபவிப்பேம என்னும் எண்ணத்தாற தருமகங்களைச் செயவோர அவற்றுனை மீட டும மீட்டும பிறவி யெடித்து வருக்துவ ரனறிக் கறிசேசார் இதனுற டலன விளைவது ஆருந் செயவார் பாடி கூறப்பட்டது (அ)

ஆதலி னறமபலன விழைநதிடித னினறி
மேதக வியற்றுகள விஞ்சையில சேனுஞ
சாதலபிற வித்துயா தவிரதுவிட முணடோன
பாதகிழ லுற்றினிது வாழ்வா திண மனமேற.

(இ-ள்) ஆதலின் = (மேறகூறிய) காரணத்தினால, அறம் = தருமங்களை, பலன் விழைந்திடுதல இன்றி = பலனை விருமபாமல, மே தக இயறறுகர்கள் = மிகவும் தகுதி யாகச் செய்பவர்கள், விஞ்சை இலர் ஏனும=வித்தை யறிவு இலலாதவராயினும், சாதல துயா பிறவி துயா தவிர்தது = மரணத் துனபம பிறவித் துன்ப மிவறறி வினறும நீஙகி, விடம் உண்டோன் பாதம நிழல உறறு=நஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடி நீழலை படைந்து, வாழ்வா=வாழுவார், நிலணம்=இது சத்தியமே. அன்றே-அசைகள்.

தருமக்களைப் பலன் விரும்பாது செய்வோர முத்தி யடைவர். இது சத்தியமே என்றதாம விஞ்சையாவது சுத்த வித்தையாம் அவவிதத் "அங்கமாறு மறைகானகு மீமாங் கியமென் றுருள்கொழித்துத் - தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொனறு தவறெ றிந்து - பொங்கு தருமு நூலொன்று புகன்ற வீரேழ் விஞ்சையினே" எனறு பின வரும் **திருக் கல்யாண அத்தியாயச்** செயயுளில் கூறியபடி பதினன் காகும

இபபதினனக்களுக் ஆயுள் வேதம், அருக்க வேதம், தனுர்வேதம், காகருவ வேதம் எனனும உபவேதம் கான்கனையுக் கூட்டி விஞ்சை பதினெட்டென்று **சைவபுரா ணங்** கூறிற்று அது "பொன்னவிர் சடையோ னன்னவா கணனைப் படைத்தமுன் புரை யற வகுத்த-மன்னிய பதினென் விஞ்சையு மறிய வழங்கினன" எனற **வாயுசங்கிதைச்** செய்யுளாலு மறிந்த பாலது. பிறவித் துனபம் ஒழிதலும் மரணத் துன்பமே யருளத் தக் கது ம பெரிது மாகலின் முற்கூறபபட்டது அதனை "வகழிது மரணத் துனப மறித்துரை செயயப் போமோ-வுக்திமே லியும பித்து முணாவொடி பொறிகலங்கி—நகிடா விருளே மூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னை - யிந்தமா லிறப்பிற் றுன்பம பலத்தினைத் தென்ன மடநகே" எனறதனாலும, "யானேனும பிறபங்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன" எனத் திருவாசகத் தொருவாசகத்தாலு ம அறிக வாழ்வர் பல கறபம—எனவும் பாடம சிவபெருமானது திருவடி யழிவிலா முத்தி யாதலின அபபாடபேதத்தை நீகினும். ஏனை மூனறடி போல ஈறறடியும மோனை பெற்று வாராமையிற செனதொடை யெனக. (ஈ)

பலனவிழை வுருதுகரு மமபல வியற்றி
னலகறு பவத்தினுள பாவமறு மற்ரு
னிலஷிய மணமபுனித மாமது நிகழ்ந்தாள
மலிவிலுயா ஞானமவரும வினலடைவ ரிடே.

(இ-ள்.) பலன் விழைவு உறாது = பிரயோசனத்தை விரும்பாமல், பல தரும நியற்றின=பல தருமங்களையுஞ் செய்யின், அலகு ஆ டவத்தின உள்ள பாவம் அறுபஅளவில்லாத பிறவிக டோறும் க டடப்பட்டுள்ள தீவினைக ளெல்லாம் ஒழியும, அருளல்= அதனால, நிலையி மனம புனிதம ஆம=(ஆகாமிய வினைகளுக காரணமாக) விளங்கும மனஞ் சுத்தமாகும், அது நிகழ்ந்தால = அவ்வகச் சுத்தி வருமாயின், மலிவு இல் உயர ஞான ம வரும=ஐயமிலலாத பரம ஞானமாகிய சிவஞானங் கைகூடும், வினை=அது நிகழுந தால, வீடி அடைவா=சிவ சாயுச்சிய முத்தியை யடைவாகள்

ஒன்றனையும் விரும்பாது செய்யின் அகச்சுத்தி வரும் .அது வரிற ஞானிமும ஆகாமியமுங் கெடும் அவை கெடவே சிவஞானம தோன்ற,ப பிரார த்தமுங் கெடுதலால வீடி அடைவர் என்பதாம. "அகச் சுத்தி யுடையார்களதுதெளிவா பிறப்பினையு ம' னைறு சிவகருமோத்தரம் உரைத்தலாலும, ஐம்பதி னீங்கிய தெளிந்தாகளு வையா இன-வாள கனிப துடைத்து" எனத் திருத்தொன் உரைத்தலாலும் இவை யுரைபா பே (கம)

பிஞ்ஞமதி பாஞ்சடை பிலேர்த்தபெரு மானே
நெஞ்சுகூற நினைந்துபுல னேநகையு நிறுத்தி
வஞ்சமுறு மானவ மெறிந்தமதி வல்லோ
ருஞ்சிவ ரெனபதனை யாவருணர் கலலா.

(இ ள்) பிஞ்ச மதி அம் சடை மிலேர்த்த பெருமானே = இளஞ் சநதிரனை யழகிய திருச் சடாமுடியின கவ் தரித்தருளிய சிவபெருமனே, நெஞ்சு உற நினைதலும= மனத்தி னிடத்து நிலைபெறத் தியானித்து, ஐது புலனையும நிறுத்தி = ஐமபுலன்களையு மடகி வஞ்ச ம உறும ஆணவம = வஞ்சகமுள்ள ஆணவ மாகிய மூலமலத்தை, எறிந்த மதி வல லோர் = அகமுக தெறிந்த மெயயறிவில வலலவர், உஞ்சிவா எனபதனை = மூத்தி யடை வா என்று சொலலப் படுவதனை, உணர்கலலா யாவர்=அறியாதவர எவரிருகினறனரா, (ஒருவரு மிலலை யெனற படி) உஞ்சிவாய - போலி உணர்கலலா—கு-சாரியை, அல - எதிமறை யிடை நிலை பிஞ்ச-ஆகுபெயர (கக)

நனனெறியி ஞசிரம நான்குமுறை செய்தே
னிக்நெறியி னினறவாக னினபமடை கிறபா
நகநெறி நிறமபின ரமனறுதமல கககும
வெங்நரகில் வீழ்வரென வினவிவுரை செய்தான்.

(இ-ள்.) கல் நெறியின் ஆச்சிரமம நான்குமஎ=நல்ல முறையோடும் ஆச்சிரமங்கள் நான்கனையும், உரை செய்தேன்=விரிததுக் கூறினேன, இ நெறியில நின்றவாகள்=இந்த ஒழுகக வழியில் நின்றவாகள், இனபம அடைகிற்பார்=மூத்தி யின்பத்தை பெறுவார, அ நெறி நிறமபினர்=அந்த மாககதது னினறும வழுவினோர், அழனறு தமல ககளு= உருபப மிருக்து அகனினைபக கொடபுளிகினைற, வெம் நரகில வீழுவா என=கொடிய நர கத்தில வீழ்ந்து வருந்துவர் எனறு, வினவி உரை செய்தான்=திருமாலாகிய கூமார கூறினா

விண்டினை செய்தான் என வரற் பாலது செய்யு ளேக்கிப பொது விதியால் வகர வுடமபடு மெய பெற்று முடிந்தது விண்டு-விஷ்ணு எனனுய வடமொழித்திரிபு. வியாபக மூடையவன் என்பது பொருள். தமக்குரிய தரும நெறியி னின்றும வழுவினுரை யமனுதா களு ஆயுதமகளாற் குத்தியும, அகனினியிற் காயசசிய இருபபுச் சங்கிலியினுற பிணித்தும், அதனை பேரதச் செயலிருதும, நூறு இருபபுக ளுணடுகளை பலா காலிற கட்டியும் அரதது

வார்கள் அக்கினியைக் ககருட கசையினுற நசைபீற அடிபபார்கள இருபபுலகையாலே முதுகிற குதுவார்கள் புண்ணுன அவா தேகத்தில உபபு முதலிய காரீரையும், ஈக கினிக் குழம்பையும் வாரப்பார்கள இரத்த வெள்ளக நிறன்தோட வாள கொண் டறுத்து உறுபபுகளேச் சின்னஞ் சின்ன மாகவ் வெக் கெயகூடத்தில வேக வைபபாகள் மலகூ பத்தையு ஊனுஞ் சியும நிறைந்த நரகங்களிலும விழுத்தி வருத்துவா எள்ளுப போல அரைந்தும, கரும்புபோல நசுகியும, அக்கினி யெனவுஞ் சரீர மெனவுக தெரியாத வண ணம எரிகினற அக்கினிச் சுவாலே பெருகுற கொடிய குபபாக முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்துவர் அவா டடுக துனப மறைநற கரிதரிதே யெனச் சர்வோத்தம் எனறு பாகர் தின் முனறுவது உப தேசமா வள்ள சிவதருமோத்தரந் தெ பதினாது (கா)

அச்சிபபா முறையுரைபபு வத்தியாய முற்றிபபது.

ஆகக் திருவிருத்தம்—கரிக

நான்காவது

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உலகத்திறகு முதறகாரணமாயுள்ள மூலகை மாயைகளுள் ஒரு குறி யாகிய அசுத்த மாயைகளை பிறந்த பிரகிருதி மாயையி னினறுற் றோற்றுவன விகை யெனக் கூறும பாகமாம சூணமுதற் பிருதிவி யீறுவுள்ள இருபத்து தானகு தத்துவ குறமாகளுகும மூலமாதல பற்றிப பிரதானம எனவுமமூக்குண சமமுமையினை பிர கிருதி யெனவும, பருதி யெனவுக கூறப படி இருபபதுதானகு தத்துவங்கள் இவை யென்பவறறை "பனமபுத்தி யாங்காரம வருபபுச சூ நகிக – நீங்கம்திருநா னேகயெ பினனிகழ்த்துகன தேதியஞ்சீர பீவமூடிருபா னேகதிய பினை விட பஞ்சள புகயிரா – மூனமபுகலுய பிரகிருதி சப்பதந யெனமொழிவார்" எனவு பின்னாக கூறினமையாலும் தெளிக

எழசீக் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இனனனம வருணச சிரமகல லொழுக்கம யாவையும் வழுவற்ற மேமபடிக் கனனியம பட்லே த துராய்துயல் வருதோட கருமுகில வணனனே மேமகுபப பொனனவிர் திதலே முலேகுமக தொலகும புலோமசை நகைகயிருந் தயரு மனனவா திலகன மகதியாழ முனிவன மமிழ்சிறந நீங்கியை புகலவார.

(இ–ள) பொன அவிர் திதலே மூலே சுமகது ஒலகும=பொன்போலப பிரகாசிக இனற தேமலே யுடைய தனபாரங்களேச் சுமகது வருகுதலினற, புலோமசை நகை விருது அயரு=இநதிராணியினது நகை முகமாகிய (அமிரதத்தைப) பருகி மதுனலீலேயைப புரி கினற, பனனவா திலகன்=நீலேதத்தலே யுடைய தேவகளுககு திலகம் போனறவனுகிய இநதிரனு ம, மகதி யாழ முனிவன=மகதி யெனனும வீணையினே யுடைய நாரத முனி வரும, இனனனமம=இவ்விதமாக (உரைதத) வருண ஆசிரமயுகல ஒழுக்கம பாவை யும=வருணச்சிர மங்களினது நலல தருமங்களேயும் அவறறின முறைகளேயு ம, வழு அற கேட்டு=குறற நீஙகக் கேடடுணாந்து, மிழ சிறந்து = கூதேறவு ப டெருகுடையராய, கனனி அ குமாய் படலே துயலவரு தோள=புதுமையும் அழகு முடைய அமாயமலே புகளது அசைகினற புயஙகளே யுடைய, கரு முகில வணனனே மோகி = கரிய மேக வணனரு கிய கூ மு ரினை டர்ந்து, இவை புகலவா = பினனரு மிவறறைச் சொலலவா கிரு னன

மேகம் பகை பரக்கு வண்டு சலந் தங்கியிரை கைபரக்க மாகுல் ஆனி
வுடைமை கா மருதிமரு ஏழுவகையின "புலோபமை மதை விருப்பாறு" எனவு கூறியபட
டது "திகலில செஞ்சூடையாள் தமருடை குழுவி-கலி லீடி நாயிகை காணபார்" என்றதனை
யறிக மகை மகளிர் ஆடலும பாடலுங கலம்ப கே மிகவும் மகிழ்வு இனபவினபமட்
டுமட் டோனறுமு முபபதிரண்டி னருகரு இலைபெ ரியது இபபிலையை வலஞ்சுள
றுமுமெயபா டெடடலுள விசோயபடுப பொரு டபிரிய தகைபை மனவை நதுப
சிறபபடித்தா ஆசிரியர தொல்காபபியனாரும் இபபா "மகைபை பமுலைக்" எனறுஞ் சூத
திரமாற காலைக "செலவப புனிலை புனாஜ் சோபா டெனற - புலவர் ' வுலகை
காலகே" எனனு மெயப்பாடியம் சூத்திரபடி, மலைபி நிறபரு மாறபகுகுங
தேனதிய பிழ்பு காலவகை படுமுச்சியுட பூலனிலா மாறபடு பூலனிலை மது கலவி
டபனுகிய அறிவுடைமையால் இனனமை - படலே யெனப வறிஞரு மூலை வைபாகுது
உரைகக தேவரை மனவா எனறது, புலனிய மேலிட மேலே யறிந்த முலமி ஆர
னகிறது அமரா எனகூறும் வழுகினு னெனக ஆலபிப் பவேந்தர் இலகன எனை
னுமாய எனபோர் சதவேளவி மூறறிய விருகலின. (க)

ஆளகரும புவன மொருங்களிப பவளயா ராங்கவை யாருஞ்சை யுறிகுரு
தாளகரு யாமமட டொடிங்கு மெவவாறு மியாகிகப பகிலையை யெதகுத்து
விளகரும முணாவி னியமனருஞ் செய்வா னெவனிலவை விபாமபுறி யெலனக
களகளனி யனைய திருமறு யாபபன் கருணைகூடிக நாங்கவை புகலவானை.

(இள்) ஆளக்க அரு புவனம்= அளவு செய்தறகரிய உலகஙகளை, ஒருருகு அளிப
பவனை யார=ஒருபோகாக காக்குங கடவுள் யாவனை, அயகவை யார் உழை உதிகளு =அய
லவரகள் எலலாம் எவிரிடி னினறும் தோனறாம, தாளகரு அரு யாபாமாறி ஒடிங்கு=
(அவை பிறைசார) அழிவிலலாமல் பாவரிடத்துச் சென்று அடகலும, அவை எ அறு
தொருதது நியமிககபபடுட=அவை யெவவிதமா னினைட பொருளாகவித் தொறறிப பிறப்
பு பபி ற, விளகரு ந றம் உலாவினை == விளகைகப் போனறு விளைத்து ருருவருருத்
துவறறிறலை, நியாளை செயலால எவனை = இபபனமை வகை பாகிபபுதவான யாவனை,
இவை விளபபுறி எனன=இவைகளை யபபேதித்தருள வேணடு மெனறு கேட்க, கள கனி
அனைய திருடிய பாபபன=களால் பழுதை பொதத சிவதை எனைபா றுகிகொணட்
மாபபினாகிய திருமால், கருணை கூரந்தருளி அவை புகலவான்- அருள சுரந்து அபி
பொழுது அவதரை யெலலாரு சொலலத் தொடஙகினாரு.

விளகரு=விளக்கதைத் யுடையது, விளகருவது நெரியன பாரிபொருளகரியம
விளகருதல போல இறைவரதும உயிரகடோறும நினறு அறிவிபபதாகலின
"விளகரும முணாவினை" எனறதாம. அதனை "காணபாரா கலனறுனி காடடாக
காலே' எனற திருவாககாலுங தெளிக களா எனபது கள எனக் குறுக்கல விகாரம்
நிறைது (ஈ)

சதுதமுன விளகரும விடியமோ ரைகதுங் தாமுதிரிம் விடியமோ ரைந்துஞ்
நிநதமீ றுய காரணமோ நானருவ நிறைநதாரா னேகுகிய மைகதும
மொய்ததிடி கரும மிகதிய மைகது மினறியே முழுமுதற லாகி
நிததமா யொனறு யசலமா யொளியாய் நிருமல மாயவெறு வெளியாய்.

(இ-ள்) சுதிரம் முன் விளக்கரும் விடியம் ஓர் ஐந்துய=சுத்த முதலாகச் சொலலபப
படுனெ டிய ஐந்தறிவைகள் ஐந்தா, நாபபூதமே விடியம் ஓர் மூன்றுட = பணிவைக்

கொடுக்கும வசனமுதலிய விடயங்கள் ஐந்தும, சித்தம் ஆறு ஆய காரணம் ஓர் ஞானருப்= சித்தத்தினே யிறுதியாக வுள்ள அந்தகரணங்களுனரும, சிறந்த ஞான இந்திரியம் ஐந்தும = சிறப்பினவாய ஞானேந்திரியங்க ளைந்தும, மொயத்திடு கரும இந்திரியம் ஐந்தும இன்றி=பொருந்துகின்ற வாகரு முதலிய கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் இலலாததாகி,முழு முதல் அகி=முதற பொருளுருகி, நித்தமாய = அநாதி நித்தியமாகி, ஒன்று ஆய அசலம ஆய=ஏகமாகியும சலனமற்ற தாகியும, ஒளி ஆய் நிருமலம் ஆய வெறு வெளி ஆய=சுயஞ்சோதி யாகியும் பரிசுத்தமாகியும பரவெளிபாகியும

இயமுதல நான்கு செயுட்கள் குளகம சுத்தமூன் கிளக்கும் விடயம் எனறது சோத்திராதி - துவக்கு-சட்சு - நாகுவை - ஆகிராணம என்னும ஞானேந்திரியகளின விடயங்களே அவை முறையே சத்தம-நிசம ரூபம் - ரசம்-கந்தம் என்பவாம இவற்றை முறையே ஓகை ஊறு ஒளி சுவை-காற்றம எனவும் கூறுப மற்றைய விடயம கன்மேந்திரிய களாலாம அவை வசனம - கமனம - தானம - விசர்க்கம - ஆனந்தம் இவை முறையே வாகரு பாதம-பாணி - டாயுரு உபத்தம் எனனும் கன்மேந்திரியகளுகரு விட யங்களாம அந்த கரணங்கள மன-புத்தி-அகங்காரம-சித்தம எனபவாம் பதி-பொரு ளாகிய பிரமானது முதற காரணதிற்கும் முதற் காரணமாய் நிற்றலின முழுமுதல எனவும, போறறக கேடின்றி விளங்குவான் நித்தமாய் எனவும, தனனிட போனற வேறோர் பொருளினறித் தானே தனக்கு நிகராய நிறறலின் ஒனறாய் எனவும், வேறோர் பொருளாலுரு சலிகபபடாது எனறு மொருபடி உதாயச சுவதந்திரங கொணடு நிறறலின அசலமாய் எனவும, அஞ்ஞானமினறி வேறுபடாத ஞானமே திருமேனியாக வுடைமை யின ஒளியாய் எனவும,இயறகையாகவே பாசகளினனும நீங்கித் தூயதாய் நிறறலின நிருமலமாய எனவும, கறபனைக ளொன்று மினறிக கடகத பொருளாய விளகுகலின வெறு வெளி யெனவும் கூறப் படடது இவறறை "ஊரி லான்குணங குறியிலான செய லிலா வுரைகளுட-பேரி லாதெருரு மூனனிலான பின்னிலான பிறிதோர - சாரி லானவரல் போகிலான மேலிலான தனகரு - கேரி லாயுயிர்க கடவுளா யெனனுளே கினறன " என்னுக் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாலு மறிக (கூ)

தனனுழைத் தானே யுறைவதாய்த் தனனைத் தானபணி கொள்வதா யாகரு முன்னிய தாகிப் பிரமமாய்ச் சிவமாய் முதலொடு மநதமில லதுவாய மனனுமுக் குணமுக காலமில லதுவாய் வாககொடு மனந்தொடா வரிதாய்த் துனனுதற் கரிதா யெங்கணு நிறைந்த சோதியாம பிரமமென பதுவும.

(இ-ள்) தன் உழை தானே உறைவதாய் = தன்னிடத்திற் ருனே யிருக்கின்ற தாகி, தனனை தான் பணி கொள்வது ஆய=தனனைத் தானே தொழிற் படுத்துவது ஆகி, மூனனியது ஆகி=முதன மூத்திபாகியும, பிரமமாய்=பிரம சொருபமாகியும, சிவமாய= சிவமயமாகியும், முதல ஒடி அநதம் இல்லது ஆய = ஆதி யநதமில்லதாகியும, மனனும முக்குண முககாலம இலலதுவாய = நீலிபாய மூனறு குணஙகளும் மூன்று காலங் களும இல்லாத தாகியும், வாகரு ஒடி மனம தொடாவு அரிதாய் = சொலலுகரு மனத திறகும அதீதமபடடதாகியும, துனனுதறகு அரிது ஆய=ஒருபொருளோடுக தாகருதல இலலதாகி, எஙகணுமு நிறைநத சோதி ஆய=எவ்விடத்தும வியாபியாய் விளகும பரு சோதி மயமாகிய, பிரமம எனபதுவும = பதிப பொருளாகிய சிவம எனறு சொலலப படுவதும

முகருணம - எதுவாதி முகருணஙகள. முககாலம - இறபு நிகழவு எதிரவு இவறறை வட நூலார முறையே பூத-பவிடிய-வரதமானம எனபர் "அவனருளே கண

ணுகக் காலி னலலா-லிப்படிய விகிரிந்த னிவ்வெ ணத்த - னிவனிறைவ னெனவொழு
திக் காடடொ ணரீத. '' எனற அருள் வாகினைடி ''வாகிகொடி ரனாதொடர் வரி
நாய'' என்றதாம். ஆகாயம் மறறை காறபூதஙகளோப மறறியும் பாறறுமலலம இருத்தல
டோல இறைவனும பிரபஞ்சஙக டோறு நிறைது நினறலும அவை யாகாமையாலும்
அவைக்குரிய உபாதிகளோ டுறுமை யாலும ''அனனிறைத்த கரிதாய '' எனறு கூற படட்து

பொருவிலவ் வியத்த மாயழி வினறிப புனிதமா யனைதமா யாகரும்
தெரிவரி தாகி யெஙகணு முகமாய்ச சிறபபபு னெவறறிறை நிறைநத
கருதரும பொருளா மகேசுசுரன முலலுங் காரண மாய்ச சத சத்தாயப
பெருகுமவ் வியத்த முயா பிர கிருதி பிரதான மெனறியம புவதுமம.

(இ-ள) பொரு இல அவ்வியத்தம் ஆய் = தனகரு நிகரிலலாத ருகருமாமையிய,
அழிவு இனறி புனிதம் ஆய்=கித்திய மாகியம பரிசுத்த மாகியும், அகதமாய யாகரும்
தெரிவு அரிது ஆகி=மூடிலில்லாததாகி யெவர்களுகக ம அறிதற் கரியதாகியு ம, எங்கணும்
முக ம ஆய்=சர்வதோ முகமாகியு ம, சிறப்பு உடன எவறறிலும் நிறைநது=சிற புடனே
யெப்பொருள்களிலும் நீககமற நினறு, கருத அரு பொருள் ஆ ம மகேச்சுரனு ம=கினைந
தறகும் அரிய பொருளாகி விளககும மகேசுர மூர்த்தியு ம, காரணம் ஆய் = பிரபஞ்சத்
திறகு முதற காரணமாகியும, சதசத்து ஆய=சதசதாதாகியு ம, பெருகும அவவியத்தம்=
பெருககததை யுடைய அவ்வியதத்ம எனவும், உயா பிரகிருதி பிரதானம் எனறு இயமபு
வது ம=மேறபட்ட பிரகிருதி யெனவ ம பிரதானமெனவும சொல்லபபடுகின ற பகுதி
மாயையம

சதசத்து - சத்தின் பாறபட்டுச் சத்தெனவும், அசத்தின் பாறபட்டு அசத்தென
வ ம நிற்பதாம நிலசாரார் இஙனைக் கூறறு பிரகிருதி மாயை அசத்தே யென்றுரைப்பா
இ ஃமாயை மூக்குணஙகளுஞ் சமமாய் நினறலிடத்து பிரகிருதி யெனவ ம, பிரபஞ்ச
உற்பத்திககு ஏதுவாய் நிற்கையால் பிரதானம எனவ ம,காரண ம எனவ ம, தான் வளர்க்
கும் விரிதல ம பூதகளோ வளாத்தலாற பிரமன எனவும், பரமன அதனால அறிதலால
மிருதி யெனவ ம பெயர்பெறும் அதனை ''மூகுணததின சமத்துவததை மொழிகத பிர
தான மெனறும் - தக்கபிர கிருதி யென்றுஞ் சாறறு வர்கண் மதிவலலோ '' எனக்
கூறியதனனும், ''தானவளர்க்கும் விரிதது நின்ற-மருவது பூதக டமமை வளாத்தலாற்
பிரமனெனறும வரம்பிலி யாவ ம - பரம னதனு லறிதலா லதனை மிருதியெனறும பகர்
வா மாதோ '' என்னும் இலிங்கபுராணச் செயயுளாலு மறிக (2)

புருடனு மாக ஈானகும்வை குகலும் பிரகிரு திகருமூன புகனற
விரியுமுக் குணமும் தூகருபொற் றூலேகா வெனச்சம மேயன சிறபபின
வருபிரா கிருதப் பிரளய மாகு மற்றிஃது யாமகேச சுரற்கோ
ரிரவுகற் சிருட்டி பகலிவை மாற்ற மலதவற கிராபபக லிலையாக.

(இ-ள்) புருடனும் ஆக ஈானகும் = புருட தத்துவமும ஆக ஈானகும, வைகுத்
லும்=தத்தம் இயல்பின் படி வெவ்வேறாக அமைந் திருகையில், மூன புகனற பிரகிரு
திக்கு=மூற் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதி மாயையி னிடத்து, விரியும முக்குணமும ம = விரிந்த
சத்துவ முதலிய மூன்று குணங்களும, பொன னூகரு தூலே கா என சமம மேயன=
பொன னிறுகருக தராச ஈாகருப போலச் சமபபட்டு நினறன, சிறபபின் வரு பிராகிரு
தப் பிரளயம ஆகு ம=(அவ வாறாய காலமே) அருமையாக வருகினற பிராகிருதப பிரளய
ஈாகு ம, இஃது உயா மகேச்சுரன் கு ஓர இரவு = இவ்வொருக்க காலம் மேலாய மகே

சுரரூ ரிருளுரிஞ்சு ஆரும், கலஞ்சுருடி பகல் = கனையாகச் சுருடி தொடங்கும் காலமோ (அவர்க்குப்) பகலாரும், இவை மாறுதலை அல்லது=இங்ஙனம இரவு பகலெனுஞ் சொல்லுபடுமி னிவை கொல மாந்தரே யல்லாமல், அவை சு இரா பகல் இலரே = அவ் விறைவருக்குரிச்வொரு பகலெனபதும இல்லையேயாகும

பிரமமூ மாகேசுரமூர்த்தியும, பிரகிருதி மாயையும, புருடனுமாகிய காலஞ் இயல்பினபடி யிருக்க, பிரகிருதி மாயையினிடத்தி னினறும விருக்கு சாத்துவிகை இராசதம் தாமதமை எனனு முகுணங்களாரும தூலநாவைப போலச சமப்பட்டினறன அக காலமோ பிராகிருத பிரளயம அதுவே மகேசுர மூர்த்திகரு ஓர் இரவு அதனை பினை சிருட்டிகத் தொடகுகுங காலமே பகல இயலனரு சொலலப்பட டிருட பிறரும இரவு பகல எனபதறைக கடந்து மிறற அவர்கரு வலமையில் அவைக ளில்லே யெனபதாம.

புருட தத்துவ மாவது காலம-நியதி-கலை-வித்தை-இராகம் என்னும பஞ்ச கஞ்சுக கத்திறுள்ளே கூடி நினறு சத்தாதி விஷயங்களை துகாவுதாம். மறறை-ஆல அசைகள பிரகிருதி மாயையி னிடத்து முக்குணங்களு ளொனறை மூனறு நிறகின புத்தி தத்துவமாம அதன் வழித் தாக மறறைய தத்துவகளரும தோன்றுவ சமப்படடு நிற்கின் பிரளயமுறை டாகு மென்க. இப் பிரளய முண்டாகும் வகை யாவது—நீரானது நிலத்தினை குணமா கிய கந்தத்தைக கிரகிக்க, நில மானது ஒடுங்கத் தகுகாதாக கரத நனமாத்திரை யிலலாமைய னால் நீராகின்றது அந்த நீர் வளாகது அகிக ருளள பிரவாகத்துடனை அணட முகுகி வரையில் உயரத்து நிற்கும் அனனது இரசதனமாதிரையைச சூரியன கிரகிகக சுவறி சிருப்பாகிக் கொமுந்து விடுப பரந்து நிறகும அவகங்கினியின தனமாத்திரை யாகிய ரூபத்தை வாயு கிரகிக்க, அவகங்கினி பிரசண்ட மாருத மாகி வீசா நிறகும் இதனால் எவ விடத்தும் ஒளியின்றி பேரிரைசுசலோடு வாயு மயமாய் நிற்க, அதன குணமாகிய பரிச் சுத ஆகாசம் கிரகிகும் அதனால வாயு காசமாகி ஆகாச மொன்றே யாவரண மினறி யிருக் கும இவ்வனம் அவயவ மில்லாத ஆகாயத்தின் குணமாகிய சுத்தத்தை பூதாதி பகங்காரம் கிரகிக்கும். இந்தப் பூதாதி பகங்காரத்தை புத்தியாகிய மகதத்துவ கிரகிகும். அந்த மகதத்துவத்தை பிரகிருதி மாயை கிரகிகும அது முக்குணஙகளரும சமப்படடு நிறகு மாறுபேரராக ராகிய மகேசுர மூர்த்தி யானவர புருட தத்துவத்தைக் கலக்க வொட்டாமல் வேறு பிரிபபர் அதனுள் அவ்வியதத்துள் இலயித்தலால இருள் சூழும இத்தனையே பிரா கிருதப் பிரளயம எனனும, மகேசுர மூர்த்திகரு இரவெனனும, இஃதொழியச் சிருட்டி தொடங்குங காலத்தினையே பகல எனரு சொலலபபடும் (சு)

ஆனனமேரா காபரும் புலரியி லுலகுக் காதியா யாதியா மகேசன
கனனியா முலிமேமற் புனிற்றினக் தெனறற் கனறுதை வருகலுய காம,
மனனியுள் கலஙரு மாறுபோற் புருடன வளாபிர கிருதியை நோககத
தங்கிலே கலஙரு மதனிடை யுதித்த தூயர்மக தத்துவம் தானே.

(இ-ள) அனனது ஓர் கதுகுல புலரியில = அவவாறாய ஒரு இரவு விடியுங்காலே, உலகுகரு ஆதி அய் அரனகி ஆம் மகேசன=உலகிற்கு முதலவனாய அகாதியாயுளள மகே சுர மூர்த்தி யானவர், புருடன் வளர் பிரகிருதியை நோக்க = புருடனையும் பிரகிருதி மாயை யினையும நோக்கி யருள, புனிது இளம தென்றல கனறு = புதிய இளமை யாகிய தென்றற கனறானது, கனனியா முலே மேல தைவருதலுய=கனனிப பருவமுளள பெனக னது நகங்களின நீது பரிசிதலுய, காமம மன்னி உள கலங்கும ஆறு போல=புணாசசி விருபபங் தோனறி மலாது கலகுகு தனமை போல, தம நிலே கலஙகுமதத்தம நிலைகளி னின்றுரு கலனபடடு, அதன இடை மகதத்துவம் உதிததது = (சலனபபடட்மையால

மூக்குணங்களும் ஏற்றம் தாழ் வுள்ளனவாகி) அதனிடத்திலினும் மக தத்துவந் தோன் றிற்று.தான - ஏ - அசைகள்.

புருட தத்துவத்தையும், பிரகிருதி தத்துவத்தையும் பிரேரிப்பவர் மகேசுராகிய அனக்தேசுர ராகையால்,அவர் புலிக் காலம் வந்திக்க புருட தத்துவத்தையும் பிரகிருதி யையும் இணைத்தனர் அப்போது பிரகிருதி தனலிலே கலங்க, அதனிட நது மக தத்துவக் தோன்றிறறு வென்பதாம். அனனது-விளைறறாறது எசசப பொருட்டு. (எ)

ஆனையநன மகதத் துவத்தினைப் புதநதி மகான்மதி பிரக்ஞினே யாளமா வனேதருங் காதி மேதையிச் சுரனென றுரைபபமற் றிதனில்வை காரி யினியதை சதம்பூ தாதியாங் காரந் தோனறுமற் றிவற்றினைக் கருத்தாப புனையபி மானம் புற்கல ஞன்மாச் சிவன்மந் தாவெனப் புகல்வார.

(இ-ன்) ஆனைய நல் மக தத்துவதனினை = அவ் வாறுப நல்ல மக தத்துவத்தை, புத்தி மகான மதி பிரகஞினை ஆன் மா=புத்தி மகான மதி பிரகஞினை ஆன்மா வெனவும், வினை தருங் காதி மேதை ஈச்சுரன எனறு உரைபபர் = சிறபபுடைய காதி மேதை ஈச் சுரன எனறுஞ் சொலவார்கள், இ தனில=இ மக தத்துவத்தி னினறும,வைகாரி இனிய தைசதம பூதாதி ஆகாரம் தோனறு ம = வைகாரி காரகாரம் தைசதாங்காரம பூதாதி யாங்காரம எனபன தோனறும், இவற்றினை=இம்மூவித அகங்காரங்களையும், கருத்தா= கருததா வெனவும, புனை அபிமான ம = அழகிய அபிமான மெனவும, புறகலன ஆன்மா சிவன மந்தா என புகலவார் = புற்கலன ஆனமா சிவன மந்தா வெனவும் (அறிவுடை யோர்) சொல்வார்கள்

என்று-என என்பவற்றின்கண் எச்ச உம்மைகள் தொக்கு நின்றன பிரகிருதிக்கண் இராசத குணதிக்கமாய்த் தோனறுவது வைகாரிக அகங்காரம் தாமத குணதிகமாய்த் தோன்றுவது பூதாதி அகங்காரம். சத்துவ குணதிகமாய்த் தோன்றுவது தைசத அகங் காரம ஆகலின "இனிய தைசதம" என அடைமொழி புணர்த்தி யோதப்பட்டது. (அ)

உரைத்தவாங் கார மூன்றினும் விளங்கு பஞ்சதன மாத்திரை யோங்கி நிரைத்திடிம பஞ்ச பூதமிக் கியங்க னிகழ்த்துமிந திரியத்தினுக் கியைய [தாற் வரைந்தெய் வதங்கடோன்றுமவ் வியத்தந் தனின்மனக் தோன்றுமம் மனத் தீருததரு கருத்தா யானென தென்னும் விகாரத்திற் சேர்குவ னன்றே.

(இ-ன்) உரைதத ஆங்காரம் மூனறினும் = சொல்லப்பட்ட மூவகை யாங்காரங் களி னின்றும், விளங்கு பஞ்ச தன் மாத்திரை = பிரகாசிகினற ஐநது தனமாத்திரை களும, ஓங்கி நிரைத்திடிம் பஞ்ச பூதம் இந்தியங்கள் = வளர்நது வரிசையாக விருகும் பஞ்ச பூதஙகளும் ஞானேந்திரிய கன்மேகதிரியங்களும, நிகழ்த்தும் இந்தியத்தினுகு இயைய வதரைத்த தெய்வதஙகள் தோனறுமம = சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களுக்கு முரிய அதிட்டான தேவதைகளும் தோனறு நிறகும், அவவியத்தம் தனில மனம் தோன்றும் = அவ்வியத்தத்தி னின்றும் மனம தோன்றும், அ மனத்தால யான் எனது எனனும் விகா ரத்தில் = அநத மன தத்துவத்தினுலே யானென்றும் எனது என்றும் அபிமானிகினற விகார நிலையுடன், திரு தரு கருத்தா சேர்குவன் = சிறப்பின் மிக்க ஆன்மா வெளிப் படுவன. ஆன்று-ஏ அசைகள்.

தாமத அகங்காரமாகிய பூதாதியிற் டருந்த தன் மாத்திரைகள் தோன்றும் சுத்த குண மொன்றுடையது சுத்த தனமாத்திரை. சுத்த பரிச குண மிரண்டு மூடையது பரிச

தன்மாத்திரை சத்த பரிச ரூபரூண மூனறுமுடையது ரூப தனமாத்திரை சத்த பரிச ரூப ரச குண மானரு முடையது இரசதனமாத்திரை. இதுவானகோடு கந்த குணமு மொனறு சேர்ந்து ஐந்து முடையது கந்த தன்மாத்திரை சாத்துவிகாங்காரமாகிய தைசதத்தி லின்றுஞ் சோத்திர முதலிய ஞான இந்திரியங்கள் தோன்றும். இராசத அகங்காரமாகிய வைகாரியி னின்றும் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள் தோன்றும் சத்த முதலிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளி னின்றும் ஐம்பூதங்களுந் தோனறும் அப்பூதங்கள் ரூகுமும் ஆந் தரம் வாகியமென்று மூவகைபவரும் ரூகுமமாவது ரூலதேகத்தி லிருந்து சரீரத்தை வளர்த்து உள்ளிடங் கொடுத்தல் முதலிய தொழிலே யியறறுவதாம். வாகியமாவது அனிட புவன டோக்கியப் பொருள்களுககு ஆதாரமாகி நின்று, இடங கொடுத்தன முதலிய தொழிலே யியறறுவதாம பரூசபூதம, இந்திரியங்கள் முதலிய வறறிறகு அதிட்டான தேவதைக ளாவன—புருடன - சோதத்திரம - வாககு-சுத்தம - ஆகாயம இவறறிறகு ராசானபரிச மம எனப் படுஞ் சதாசிவ மூர்த்தியும், பிரகிருதி-துவககு-பாணி பரிசம-வாயு இவற்றிறகு தற புருடப பிரமம் எனபடும் மகேசுர மூர்த்தியும், அகங்காரம்-சட்சு-பாதம ரூபம-அகினி பென்பவறறிற்கு அகோரப் பிரமம் எனப்படும் உருத்திரரும், புத்தி - ஜிஞகுவை-பாயுரு - இரசம்-அப்புஎனபவற்றிற்கு வாமதேவப் பிரமமாகிய விட்டுணுவும, மனம்-ஆக்கிராணம-உபத்தம்-கநதம்-பூமி பென்பவறறிற்கு சுத்தியோசாதப பிரமமாகிய பிரமாவுமாம் இம் மூர்த்திகள் அணுபட்சத்தா ரனறிச் சபபட்சத்த ரல்லா. இவறறின் விரிவுகளே யெல லாம் சைவபுராணம் கைலாய சங்கிதையினும், வாயுசங்கிதையினுங் காண்க இவற்றின தொழில்களாவன—புத்தி நிசசயிக்கும் அகங்காரம் யான எனதென்னும் அபிமானகளே வினைகளும செத்தம பொருளே விசாரிததறியும, மனம சங்கறபமு செய்யும சோத்திர கேட்டறியும் துவககு பரிசித்து அறியும் சடசு பாத்தறியும், ஜிஞகுவை சுவைத்து அறி யும. ஆக்கிராணம மோந்தறியும் வாககு வசனிககும. பாதம் கமனஞ் செயயும் பாணி ஈதலு மேற்றலுஞ் செயயும. பாயு மல சலங்களைக் கழிக்கும உபத்தம ஆனந்திக்கும. ஆகாயம் இடங்கொடுக்கும வாயு எவறறையுஞ் சலிதகுத நிரடடும தேயு சுடடு ஒனறு விக்கும. அபபு குளிரத்தி னினறு பதஞ செய்யும பிருதிவி கடினமாகித் தரித்து நிறகும.)

சொனனவாங் கார மூனறினவை காரி துலங்குமரா சதவாங் கார
மனனதில் வருமிங் கியவதிட் டான தெய்வதங் கைநசத மதனனே
மனனுமிங் கியங்க டோன்றிமி மனமு ஞானத்துங் கருமத்துமு வழுங்கும்
தானனுபூ காதி தன்னிலவான் முதலாம பூதங்தன மாத்திரை தோன்றும

(இள்) சொனன ஆங்காரம மூன்றின் = சொலலப்பட்ட அகங்காரம் மூனற னுள், துலங்கும ராசத அங்காரம் வைகாரி=விளங்காகினற இராசத குண அகங்காரம் வைகாரியாகும், அன்னதில இந்திய அதிட்டான தெய்வதம வரும்=அந்த வைகாரி தத்து வத்தினின்றும் (மூறறகூறறிய) தசேந்திரிய முதலியவற்றின அதிட்டான தேவர்கள் தோனறு வார்கள், தைசதம் அதனின = (சத்துவ அகங்காரமாகிய) தைசதத்தில், மன்னும் இந்தி யஙகள் தோனறிடும=நிலைகினற இநதிரியஙகள் தோனறு நிற்கும், தானனு பூதாதி தன னில=கெருங்கிய-(தாமத அகங்காரமாகிய) பூதாதியி னினறும, வான முதல் ஆம பூதம தன்மாத்திரை தோனறும் = ஆகாய முதலிய பூதங்களும தனமாத்திரைகளும் தோனறு நிறகும், மனமும் ஞானத்தும் கருமத்தும வழுஙகும = மனதெத்துவமும் ஞானேந்தி ரிய ஙக ளோடும் கனமேந்திரியங்க ளோடுஞ் சேர்ந்து நிறகும (க0)

கோச்சகக் கலிப்பா.

விளம்பரிய பூதாதி யாங்காரம் விகாரமுறறிற்
றூளங்கலறறுஞ் சதத்தனமாத் திரைதோனறு மாங்கதனிற

களங்கமறு மாகாயக் தோன்றுமதன குணங்கருதி
னளந்தறிய வரிதாகுஞ் சத்தகுணமாத் திரையாமால்.

(இ-ள்) விளமப அரிய பூதாதி ஆகாரம்=சொல்லறகு அரிய பூதாதி யகங்கார மானது, விகாரம் உறில்=விகார மடைதால், துளங்கல அறும சுத்த தனமாத்திரை தோனறும் = (அதினினறும்) அசைதல இல்லாத சுதம் எனனும் விடயம உறபத்தி யாகும, அதனில=அவ்விடயத்தினினறும, களங்கம் அறும் ஆகாயம் தோனறும்=மாசில் லாத ஆகாயம எனனும பூதம் தோன்றும, அதன குணம் கருதின்=அதனது குணததை யாராய மிடத்து, அளந்து அறிய அரிது அகும் சுத்த தன்மாத்திரை ஆம=அளவை யிடடி அறிதற கிபலாத சுததகுண மொன்றேயாம் அங்கு ஆல் அசைகள்.

ஆகாயம் சூக்கும குணமாக ஐந்தனையு முடையதாயினும் அதன் முக்கிய குணம சுதமாம். "வெளியிடை யொனறிய வினோதாய் போற்றி," என்றும் திருவாசகத்தி லரு ளபபட்டன. விளம்பு-எனபதன்கண் அகரம தொகுத்தல விகாரம். (கக)

பனிவிசும்பு விகாரமுறிற் பரிசதன்மாத் திரைதோனறு
மனிலமத னிடைத்தோனறு மதனகுணமு மூறுகுங
துனிவின்வளி விகாரமுறி னுருவதனமாத் திரைதோன்றுங
கனலதனிற் றோனறுமதன குணங்கருதி னுருவமாமா.

(இ-ள்) பனி விசும்பு விகாரம் உறின்=சூளிமையாகிய ஆகாய விகாரபபட டால, பரிச தன் மாத்திரை தோனறும = பரிச விடயம பிறககும, அதனிடை அனிலம் தோனறும = அவ்விடயத்தி னின்றும் வாயு வெனனும பூதம் பிறக்கும், அதன குணம் ஊறும ஆகும=அதனது குணககள் சத்தத்துடன பரிசமுமாகும், துனிவின வளி விகா ரம உறின=விகாரந் தெழுகினற வாயுபூதம் விகார மடைதால், உருவ தனமாதத்திரை தோனறும=உருவ விடப முண்டாகும, அதனில=அவவுருவ விடயத்தில, கனல் தோன றும=தேயு (அக்கினி) எனனும பூத முண்டாகும், அதன குணம் கருதின உருவம் ஆம= அப்பூதத்தின் குணத்தை யாராய மிடத்து (சுத்த பரிசங்களோடு) உருவமுமாகும்.

வாயுவதகுக் சத்தகுண மிருப்பினும முக்கிய குணம் பரிசமாம. "வளியிடை யிரண் டாய மிழைதாய போற்றி" எனறருளிபதனறு மறிக அக்கினிக்கு உருவகுணம் முக் கியம. ஏபரிசம் - ரூபம் எனனுஞ் வடமொழிகள் பரிசம உருவ மென்றுயின. (கஉ)

எய்துமழல் விகாரமுறி னிரததனமாத் திரைதோனறு
மையபுன லதிற்றோனறு மதனகுணமு மிரதமாம்
பெயபுனலின் விகாரத்தாற் கந்தனமாத் திரைபிறக்கும்
வையமதிற றோனறுமதன குணந்தெரிகினி மணமாகுமு.

(இ-ள்) எய்தும் அழல் விகாரம் உறின்=தோன்றிய தேயு பூதம விகாரப படி மாயின், இரத தன்மாதத்திரை தோனறுமு = இரசவிடய முண்டாகும், அதில = அவ் விரச விடயதத்தினினறும, ஐப புனல் தோனறும்=அழகிய அப்பு (சலம்) என்னும் பூதம் பிறக்கும், அதன குணம இரதமும் ஆம=அதனது குணம (சுத்த பரிச ரூபகளுடன) இரச குணமுமாகும, பெய் புனலின விகாரதததால = சொரியப்படுகின்ற நீரின் விகாரப் பாட்டால்,கந்த தனமாத்திரை பிறக்கும்=கந்த விடயம் தோன்றும்,அதில்=அவ்விடயத்தி னின்றும், வையம தோனறுமு = பிருதிவி பிறக்கும், அதன குணம தெரிக்கின மணம் ஆகும்=அதனது குணததைச் சொலலுகால (தானகேளும்) கந்த குணமு மாகும்.

"நிலிடை மூன்றுயத் திகழ்ந்தாய் போற்றி-நீரினை நான்காய நிகழ்ந்தாய போற்றி-பாரிடை யைந்தாய பரந்தாய் போற்றி" எனறருளிய தனனு மறிக. பூத உற்பத்திக் கிர மதை "சாற்றிய பருச தனமாத் திரைகளிற் சத்த மூனனுத- தோற்றும்வான வளிதீ நீர் மண்டொடகியே யொன்றுக் கொனறாய் - கேறறமா மோசை யாதி யிருகுண மிசைசது நிற்கு-மாற்றவே விடயம் பூத மங்காங்கிபாவத் தாமே" என்னும் சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத்தானறிக. (கஸ)

ஒலியுடைத்தா மாகாய மூறறுடைத்தாம வளியதனோச
சுலவுதலாற் றோனறுமவளி யிருகுணமா மிருகுணத்தி
னுலவையுரு வமைந்தவழல பொதிந்ததனு லொழிவினறா
நிலவுமொரு மூனறுகுணம் வெய்தாய தெருபபினுகதே

(இ-ள்) ஆகாயம் ஒலி உடைத்து = ஆகாயஞ் சத்தகுண மொன்றனே யுடையது, ஊறு உடைத்து ஆம் வளி அதனை சுலவலால் = பரிசகுணத்தினை யுடைய வாயுவைச் சுழற்றி நிறறலால், தோன்றும வளி இரு குணம ஆம=உண்டாய வாயு இரு குணங்களை யுடையதாகும், இரு குணத்தின் உலவை = இரு குணங்களை யுடைய வாயுவானது, உரு அமைந்த அழல பொதிந்ததனுல் = உருவ குணத்தினை யுடைய அகினியைச் சூழுமது கொண் டிருத்தலால், வெய்து ஆய தெருப்பினுகரு = வெப்பமுள்ள அக்கினிகரு, ஒழிவு அரிதா நிலவும் ஒரு மூன்று குணம் = நீஙகுதறு கரியதாய விளங்கும மூனறு குணங்கள் உளவாம். (கச)

முக்குணமா மழலிரச குணப்புனலை மூடியதான்
மிக்கபுனம் கொருநானரு குணமோவ நானருகுணம்
தொக்கபுனன மணமுடைத்தாம் புவியதனைச சூழுதரலாம்
புக்கருண மோரைந்து முரியவாம் புவியினுக்கே.

(இ-ள்) முக்குணம் ஆம அழல் = மூனறு குணங்களை யுடைய அக்கினி யானது, இரச குணம் புனலை மூடியது ஆல=இரசகுணத்தினையுடைய அப்புவென்னும பூதத்தைச் சுற்றினை யால், மிகக புனல கு = பெரும் தன்மையுள்ள அந்த நீருகரு, ஒரு நான்கு குணம் மேலும்=நான்கு குணங்கள் பொருந்தாறறகும், நான்கு குணம் தொக்க புனல= நான்கு குணங்கள் கூடப்பெற்ற நீரானது, மணம் உடைத்தது ஆம புவியதனை சூழ் தர லால் = கந்த குணத்தினை யுடைத்தாய பிருதிவியைச் சுற்றி நிறறலால், புக்க குணம் ஓர் ஐந்தும்=அதனை வந்த ஐந்து குணங்களும், புவியினுக்கு உரிய ஆம=பிருதிவிகரு உரிய வாகும். ஏ-ஆம-அசை.

பூதக்கள் பஞ்சீகிருத பூதம், அபஞ்சீகிருத பூதம என இருவகைப் படுதலின், ஈண் டிரைக்கபபட்ட பூதங்கள் பஞ்சீகிருத பூதகளாம இதனை "உரைத்திடு பூதகளோ டொனறு தன்னி லோர்பாதி கான்கதாகி - விரித்திடு பூதகள ளொருநான்கி னுளு மேவு மதைமெயுமை வேதக – தெரிதநிடி மாமுனிவா பஞ்சீ கிருதமென விரித்தறிவார் செபப வாரான்-மூருக்கிதஞ்வா யுமைபங்கன மொன்னூலு மிவவகையே மொழியு மனறே." எனனும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னறிக. (கடு)

கருதரிய வவ்வியத்தக் கருளாலுங் காண்வருசோப்
புருடனுளும் நிடலாலும பொருவரிய மகத்தாதி
மருவியிடும விசேடாந்த மேழுமே வானபுனலி
னிருவமுமு குமிழிபோம் பிரமாண்ட மாயுதிக்குமம.

(இ-ள்.) கருத அரிய அவயவத்தத்து அருளாலும் = நினைத்தற் கரிய மகேசுர மூர்த்தியின நிருவருளினாலும், சீர் கான் வரு புருடன் உற்றிடலாலும் = சிறப்புக் காணப்பட்ட புருடத்துவ முபகரித்து விகாரிததலாலும், பொரு அரிய மகத்து ஆதி மருவியிடம் விசேட அகதம் = (உற்பவித்த) நிகரிலாத மகத்து முதலாகப் பொருத்தியுள்ள விசேடபூத மிறுதியாக நின்ற, ஏழுமே=ஏழுவகைத் தத்துவங்களுமே (சேர்ந்து) வான புனலின உருவம் உறு சுமிழி போல = பெரிய பிரமாகநீரில் வடிவுறறத்தோன்றும் நீர்க் குமிழிபைப் போல, பிரம அண்டப் ஆய உதிக்கும் = பிரமாண்ட மாகித் தோனறு நிறரும்

மகேசுர மூர்த்தியின் அருளாலும புருடனது செய்கையாலும் உற்பவித்து நின்ற ஏழுவகைத் தத்துவகளுஞ் சேர்ந்து வெள்ளத்திற் றோனறிய சுமிழிபோலப் பிரமாண்டமாகித் தோனறும் எனபதாம் மறறை யண்டஙகளை அளவிறகல் கூடா தென்பதாம் ஆவைகளையும் இப்பிரமாண்டத்தையும் கோகரு மிடத்துப் பெரிய பிரவாகத்தில் ஓர் சுமிழிபோனற அளவின தென்றதாம். அண்டஙகள் அளவில்லை யென்பதனை "எண்ணிய வாருயிர்க ளண்டமு மிபபடி தானே - யெண்ணிய வெணமமல னியலெனின்மற் றேரியலி - 'னெண்ணியவ ளளவிறத லெண்ணியலில் லினவி தத்தாற் - பண்ணிவெ ணண்ட விதஞ் சிருடிதொறு மிப்படியால" என்றதனு னறிக. விசேடம் எனறது தூல பூதஙகளாயம் ஏழுவகைத் தத்துவங்க ளாவன—மகதத்துவம் - ஙகாரம் - ஆகாயம் - வாயு-தேயு-அப்பு-பிருதிவி எனபனவாம. (கசு)

வடமேரு வுயர்கொப்பூழ்க் கொடியாக மற்றதனே
யடைவாகும் வரையனைத்தும பையாக வாழிநீர்
புடைமேவி வருகருபப சலமாகப் பொருவின்மறை
நடையாவும வருததருளு நளினம்தோ னுதித்தனனுல.

(இ-ள்) வட மேரு உயர் கொப்பூழ் கொடி ஆக=வடதிசைக்கணுள்ள மேருமலை யானது உயாந்த நாபிக் கமலத்தின கொடியாகவும,அதனை அடைவு ஆகும் வரை அனைத்து ம=அந்த மேருமலையைச் சூழ்ந்திருகினற மலைகள் யாவும, பை ஆக=கருப்பாசயப்பையாகவும, ஆழி நீர் புடை மேவி வரு கருபப சலம் ஆக=சமுத்திர சலங்கள் அந்தப் பையினைச் சுற்றியுள்ள கருபபசலமாகவும, பொரு இல மறை நடை யாவும் வருத்து அருளு ம= ஒபபில்லாத வேத விதிபிட்டியே யெல்லாவற்றையுஞ் சிருடிசெய்கின்ற, நளினத்தோன் உதிததனன்=தாமரை யாசனனுகிய பிரமன் தோன்றினன்.

தாமரை மலர்போன்ற பூமியின் மத்தியிற் பொருட்டுபோல நிற்றலின் மேரு மலையினை நாபிக் கொடியாக உருவகஞ் செய்யபபட்டது "விண்ணுயர் சம்புத்தீவி னடு நினற மேருவரை செங்கமலப் பொருட்டுப் போல—நண்ணியிடும்" என்றதனுலறிக அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளாவன—மந்தரம்-கந்தமாதனம்-நீலம்-சுபார்சுவம்-மாலியவான்-நிசதம்-ஏமகூடம்-இமயம் எனனும் எட்டுமலைகளாம். ஆழிகளாவன—உபபு-டால் - தயிர்-நெய்-கருப்பஞ்சாறு-மது-சுத்தசலம் எனனுஞ் சுத்த சமுத்திரங்களாம். களினத்தோன் எனறமையால திருமாலது நாபிக கமலத்தினினும் தோன்றினமை பெறபபடும். (கஎ)

முருகவிழுஞ் செழுங்கமலப் பொருட்டினையு முன்னவனே
யுருவுடையோ யாவரினு மூந்தியகல் லுருவுடையோன்
புருடனிர ணியகருப்பன மலைகிழவன புவனத்துக்
கொருமுதலவன கஞ்சனென வவனையே யுரைத்திவரு.

(இ-ன) முறுகு அவிழ்பு செழுமலை பொருட்டி உறையும் = மரகதமாகிய செழுமையாகிய தாமரைப் பூவை பொருட்டினைகண் இருக்கும், முன்னவனே = முதன்மையுடைய பிரமனே, ஒரு உடைபேர் யாவரினும் = சரீர மெடுத்துப பிறகின்ற தேவர்கள யாவரினும், மூத்திய கல உரு உடையோனே = மேலாகிய நலல வடிவினை யுடையவனை, அவனையே = அ பிரமனையே, புரூடன இரணியகருபன் = புருடனெனவும் இரணியகருபன எனவும், மறைகிழவன் = வேத முதலவனெனவும், புவனத்துக்கு ஒரு மூலம்வன் = மனைபொருத்த தாதை யெனவும், கஞ்சன என = கஞ்சனெனவும், உரைத்திடுவர் = பேலோர் கூறுவர

புருடர்களுக்கு மேலானவன ஆகலிற புருடன. பொன்மயமான கரு பமுடையவன, கருடபத்திற பொன மயமான பூமியை யுடையவன் ஆகலின் இரணிய கருபன பூமி டொன்னிற மென்பதனை "வனபொனமை வெண்மை செம்மை கறபபிடாடி நாமம் வனமம்" எனறு மெயகண்டசாத்திரங் கூறியதறற றெளிக மறை கிழவன=வேதங்களுக்கு மூலவன. உருத்திரமூர்த்தியானவர பிரமனைப படைத்துப பதினெடடு வித்தகோயுடி உபதேசி்தனர பிரமன தனகது உபதேசித்த முறையே கூறுதல அரிதெனறு விடடுணு மூரத்தியைச சருவகச சொல்லென றுபதேசிக்க, அவர வியாகரண யதெரிந்து அங்ஙனமருடி சொலலுவர எனறு புராணங்கள் கூறலால், வேதமுதலவன எனறதாம. தாமரையிற பிறகதவன ஆகலிற கஞ்சன (கக)

தோற்றியிடி மணடலத்தின் பதின்மடங்கு புனல்சூழ
மேற்றபுனல பதினமடஙகாக கெரிசூழ மலவெரியைக
காற்றதுவும பதின்மடஙகு சூழ்ததிடுமக காற்றதனைப
போறறரிய தனிவிசுமபு சூழபோகப் புதைத்திடுமால.

(இ-ள) தோற்றி இடம் அண்டத்தின = இங்ஙனக தோன்றிய பிருதிவி யண்டத்தைக் சுறறி, பதினமடஙகு புனல சூழ்ம = பத்து மடஙகு அளவினதாகச் சலம நிறகும, அங்ஙு = அதுபோல, ஏறற புனல = மிகுந்த அப்புவைச் சுறறி, பதின மடஙகு எரி சூழ்ம = பத்துமடங்கு அதிகமாகத் தேயு மூடி நிறகும, அ எரியை = அந்த அகனியை, பதின மடஙகு காறறதுவும சூழ்ததிடு = அதனினறும பத்துமடஙகு அதிகமுள்ள வாயு சூழ்ந்து நிறகும, அ காறறதனை = அந்த வாயுவை, போறற அரிய பலி விசுமபு = சொல்லுதற கியலாத குளிரச்சியினை யுடைய ஆகாய மானது, சூழ போக புதைத்திடுமே = சுறறுப பகககள எலலறறினுஞ் சூழ்ந்து மூடி நிறகும,

பூமியை அதனி னினறும பதின்மடஙகு அளவுளள நீரசுறறி நிற்கும். அந்தநீரையதனினும் பதினமடஙகு அளவுள்ள அக்கினியும், அதனைப் பத்துமடங்கு மேலாயுள்ள காறறுஞ் சூழ்ந்து நிற்கும் அககாறறை யாகாயஞ் சூழ்ந்து நிற்கும் எனபதாம் மடங்கு = டங்கு. பத்து மடங்கு என்பன "நிறையு மளவும் வருஉ காலியல – குறையா தாகு மின னென் சாரியை." எனனுந் தொல்காப்பிய விதிபபடி பதினமடஙகு எனப புணர்ந்தது()

ஆகலவிசுமபு புதைதகுமுய ராஙகார மாங்கதனைப்
புகலுமக தத்துவமே புதைக்குமக தத்துவத்தைத
துகளறுநல லவவியத்தலஞ் சூழபோது மாங்கதனி
னிகலினுடன் விருப்பெறிந்த சிவவிந்த நினிதுறைவார்.

(இ-ள) ஆகல் விசும்பு = அகன்ற ஆகாயத்தை, உயர் ஆங்காரம் புதைக்கும் = மேலாய அகங்கார தத்துவங்கள் மூடாகிநிறகும், ஆங்கு அஃனை = அங்ஙனமுளள அகங்

காரத்தை, புதுமும்மகத்துவமாகிய ஞானசக்தியாகிய=சொல்லை ... மகத்துவம் மூடி நீற்கும், பகர்துவத்தை=அந்த மகத்துவத்தினை, துகள் அறு கல் உலவிய=துகள் சூழ்ந்த=சூழ்ந்த பற்ற கூறாமையாகிய பிரகிருதி மூடினிற்கும், அகரு ஆசில்=அகங்காரமுள்ள அப் பிரகிருதி தத்துவத்தினைகள், இகலின உடன விரு புறறி ந சிவிர்ந்=விருப்பே மாடு வெறுப்பையுங் கடந்து நீங்கிய சிவஞான முள்ளவர்களை, இனி து உணர்வார் மிழ மோடு ஈறறிருப்பர்கள் தத்துவமோ • எனறதன கடவுளாகாம் பிரிவில் ஒருநினை கடவுள வாதது. (20)

எயவுயிராகும் விடதாகு மீசனே மிகேசுரனுரு
செவ்விதருமவிரணடாம முருவணடு செறிகருவினிற
றிவ்வியத்தின முதலுதிதது மேவுனமுகனறு முருவ
மவ்வினைதானை முகமுறறு லகங்களனுன காமுருவம

(இ-ள்) எ உயிர்க்கும் விதது ஆகும் ஈசன் = சராசர நோயாகுகள் எலாவறிவுக் கும் முதலவராய் நிற்கும் கடவுள், மகேசுரன் ரு ஆம் = மகேசுர மூர்த்தியே யாகுவர், செவ்வி ருரு ஆன இரண்டாம் உருவம்=நலமைபைக் கொடுகின்ற ஆவரது இரண்டாவது உருவம், அணடம=பிரமஅணடமாகும, மூனறு ஆம உருவ=மூனறாவது வடிவம, அதனில செறிதது நிவிய நினை முதல உதிதத் தேவனை = அவவணடத்திறகு கருப்ப மாறறாக நிவிய மகிமையோடும (உயிர்களுனை) முதலாவதாகத் தோனறிய பிரமனுகும, அகரு அவன் கானகு ஆம உருவம=அநத மகேசுரனின கானகாவது வடிவம, அ இறை கால முக உறுதல்=அ பிரமதேவனை கானகுமுக முடைபவனுலாம்

மகேசுரமூரததியே விசுவகாணரும, விசுவகாதரும, விசுவசேவியருமாகும். அவரது இரண்டாவது வடிவம் பிரமாண்டம மூனறாவது வடிவ பிரமன காலகாவது வடிவம் பிரமன் கானகுமுகம கொணடமை எனபதாம

பிரமன உதிகமபெறறமையால இவ வண்டம் பிர அணட மெனப்படினும் அண்ட ...ரத்துவ வருணனை அதாவது முட்ட போன்றுள்ளது நிவய-எனபது நிலிநில நிவிய எனவரும இவ்=சுவர்க்கதநில, ய = பிரியது, அதனல், தெய்வததன்மையை யுடையது எனப பொருள் கொள்ப "கூனமுகத் நிமக னெற்றிக் கோதையர் குழுவுக் கெலலாங்-தானமுத விறைவியாகத் தனகையாற் சனககப் பட்ட-மானமுக கோகில மூன் ஞேர் மலரயன மையலெயதி - கானமுக மாஞ னெனப காரண ராத தனறே" எனபதனுல திலோத்தமை யெனனும் பெணணிைப படைத்து அவள் மீது மையலகொண்ட காரணததனே ஓர தலை யிழகது கான்கு முகமானன எனறு கந்தபுராணம் கழறலானும, மேருவரைகக னிருநத பிரமதேவரை சனகர முதலிய முனிவாகள தோகதி ஐபனே! உலகம யாவுகுக் தலைவர் யாரெனறு வினவ, அவர காமே பிரமம் எனறு பேசி மூடிக்க விட்டினு தோனறி, எனவபிற பிறந்த குழலி நீயே யாகட பிரமமாதல யாகுவ மடிகளும எனறு பேச, இருவர் மொழியையுக கேட்ட இருக்கு முதலிய கானகு வேதங களும், குழலேயு வன்து அரிய பொருள் பரசிவமே எனர சாடசி கூறலும், அவைகளைக கேனாதவருஞி மருளடானுக,சிவபிரான அகதகோடிருரிய சொருகை கூடினுப்போனற பிரகாசத்தினை யுடைய தமது திருவடிவைக காடடியருளவும பினனரும இகழுகதா ருகலின, வைரவக்கடவுள' இகழ்ந்த உசசித் தலையைக இளையதனுல கானகுமுக மாஞ னெனறு இபடபுராணத்து வைரவன்பலியிரந்தஅத்தியாயத்தில் கூறலானும், இது முர ணனறேவெனின, அனறெனக. எனின? ஆண்டுக கூறப்பட்ட பிரமர்கள வேறுயுள்ளார் எனறுணரப்படும உ,"தாதுகே டி பிரமாக ளெனுகிலு ராதுகோடிகா ராயணராகுவே" என

முருளிய திருவாக்காலும "மாயோன பகலி லோர்மையோன மாய்வான் மாயோன மாயகநிடுவன்" என்றமையாலும அறிக நான்கு வேதமுதலிய பதினெண்வித்தைகளையும் வெளிப்படுத்து முகங்களின் பெருமைகுறித்து "நானகாமுருவய" எனறு கூறியது போலும் (உக)

இரசதத்தின் குணமெய்தி நான்முகனு புலகீனும்
பரவுமற சாதத்துவிகப் பணபினெமா லாயளிகரு
முரைபெற்ற தமோகுணத்தா லுருத்திரனுய்த் துடைத்தருளு
மருவுற்றும விசசையினின மருவாமன மகேச்சுரனே.

(இ-ள்.) மகேச்சுரனே = மகேசுர மூர்த்தியே, விசசையினில் மருவுற்றும்= மாயைக்கட் பொருந்தினும், மருவாமல - பொருந்தாம லின்று, இரசதத்தின குணம் எய்தி=இராசதகுணப பிரதானராய, நானமுகன அய் உலகு ரானும=நானகுமுகங்களோ புடைய பிரமனுமிச் சராசரங்களைப் படைத்தருள்வார், பரவு உற்ற சாத்து விகம் பண்பின மால அய் அளிகரும=அதிற்தலேயுடைய சாத்துவிக குணகொண்டு விடடுணுவாகிக காத் தருளுவர், உரை பெறற தமோகுணத்தால = சொலலபபடுகின்ற தாமத குண முறறத னால, உருத்திரன ஆய துடைத்து அருளும்=உருத்திர மூர்த்தியாகி அழித்தருளுவர்

இராசதம் – இரசதம் எனக் குறுக்கல விகாரம் பெறறு நினறது ஏகாரம் தேற றப பொருடடி சாத்துவிகத்தில் சாத்துவிகம திருமால், சாத்துவிகத்தில இராசதம பிர மன், சாத்துவிகத்திற ரூமதம் உருத்திரன் எனக் கொளக (உ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆதியி லுதித்த வாற்ரு லாதியாக பரமன மிகக
மூதுனா வுடைமை தன்னுனை முதுகுறை வினனெஞ்ஞானமும்
சாதலும பிறப்பு தோயாத தனமையா லயனமற ரூக்கு
மேதகு விபுவா மாற்ரூல விணடுவென ரூைபபர மாதோ.

(இ-ள்) ஆதியில உதித்த ஆரூல=(மகேசுரர்) உலகிறகு முதனமையாகத் தோன் றிய காரணத்திரூல், அம ஆதி பரமன=அழகிய ஆதி பரமனெனப பெயரிபெறுவா, மிக்க மூது உணர்வு உடைமை தனரூல-மேலாய பேரறி வுடையரா யிருத்தலினூல, மூதுகுரை வினன – சருவஞ்ஞராம், எ ஞானமும் சாதலும் பிறபபும் தோயாத தனமையால=எக் காலத்தும பிறபபு இறபபுகளிற பொருதாத காரணத்திரூல, அயன் – அயன எனபபடு வா, யார்கும மேதகு விபு அ ரூல=எவ்வெவரகளுகரும் மேறபட்ட தருதியாகிய வியாபக மூடைமையால,வினடு எனறு உரைபபரா=விஸ்ணு எனறும மேலோர் கூறுவர்

மகேசுரர், ஆதிபரமன், மூதுக்குறைவினன் (சருவஞ்ஞன) அயன, விபு எனப பெயர் பெறுவா எனக அயன்-அ=இனமை, ஜம=பிறத்தல,பிறதத லிலலாதவன எனற லால இறபபிலலாதவன் எனபதம பெறறும என்னே?"பிறகுதன விறகரு பிறத்தன பிறக கும் " எனறு தீருவேணீகாட்டடிகள் அருளியதனு னென்க. விபு எனறதறகுத் தனகரு நிகரில்லாதிருகரும பிரபுத்துவமுடையவன என வுரைத்தலு மொனறு மாது ஓ-அசை கள் மூது உணரவு எனறது மூதுணாவென நீனடினறது (உக)

நாரத்தி லமாந்த வாற்ரு ஞரண னிமையோரா தமமிற்
சீரும்ரு மகத்தா மாறமுனை மகேசுசுரன் சேர்ந்தோரா மாயை
வேரமுற்று மரிந்த வாறமுரு னிவனவினை யாடட தனரோ
கீரமுரூறு மணட மீனறு காத்தவை நீகுமுட பணபே

(இ-ள்) சரர் பிரகிருதி ... மறைவு--சரப் பிரகிருதி நிலை கண்ணை சுழற்றுகிறது காரணம் ரோஜஸ், தாமஸ்- காரணமாகவும், பிறை போன்ற பாலில் பிரி உறைவு--சேர்கள் பலவாறிருந்து சிறப்பை கொள்ளவும், ஈர் ஆகிய அறிவு--மனதுக்கு உதவுகின்ற டாகவும் காரணம் ரோஜஸ், பிறகே ஏன் --சேர்க்கப்பட வேண்டியது, சேர்ப்பதால் மாலை வேளை முன்பு அறிந்து கூறல்= ரட்சை யாகவும் கண்ணுக்கு பயன் ஏற்படாத நிலை ஏற்படுவதாக அறிகின்ற காரணம் ரோஜஸ், அதன் -தூய்மை பெறுவது, பிரிந்து ஒன்றாக இருத்தல் ஆகிய பண்புகளை உடைய காரணம் ரோஜஸ், பிறரது கர்வத்தை அகற்றுவதற்கு பயன்படுத்தும் கார்த்து அவைகளை பிரிவதாக சுபகரியத்தை ... மாலை பொழுது, இவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ள மூன்றுகோசமாகிய வுடலுக்கு பிரகிருதியால் ஆகியதே

கதிரவனுக வானத்தின்மே லே ரஜோ குணத்தி னாலே தோன்றுகின்ற காரணமாகவும் என ... இவ் வெண்ணெய், நாம் ... என்னும்படியான பலவகைகளின் மாதவம் செய்திருந்து ... ரு ... பெற்றுள்ளதால் ... ரவுகளுக்கும் இரு ... ருக்க முடியாமல் ... னைவும் ... மைக்கு ... பெயரளவு இன்று பெற்றவை, கலைவடிவிற்கு இயல்பாக எனவும், வீட்டிலை வாழ்வதை நிலவரை பெற்றவை, பறவை பிரசவத்தை முற்றும் பிறவாக எனவும் கூறினாற்போல, இதை ... ரு செய்யப்படு ... ல் ... ரின் பிறவாக எனக்கு ... நிற்கும் இரண்டு எதிர்மறை பெயர்களை ... ற்று ... ரு ... ரின் ஒரு ... ங்களாக ஆகி ... ரு ... ரு முறையால் ... ற்றுதல்.

இனனணமா பாரதி ... ரு கிருமற் றியமபல செயதி ரவ
மனனிய பூரதி முறைவ மலயாள வரு ... ரு ...
கனனைய ... துரைபப வெனனரு நாயின வணணி பாடிய
கவளியப துவ மலபோ ... கு பாரதியில வணனனா செலவரனை

(இ-ள) இனனணமா பரதி ... ரு ... இவ்வெண்ணம பிரகிருதித் தோற்றத்தை, சுருங்கி இயம்பல செயதன -தொகுத்து சொன்னதேனை, மனனிய பாரதி முறைவ யிலே ... ரு ... பூரதி ... கு துவ்வதை முதலாகக கொண்டி,மலர அபன வகு ... ரு யாவும்--செங்கதிரை மலரினமே லிருக்கும பிரமன திருட்டி ... துவைக லெலலாவற்றையு ..., கல கய,து ... ரைப் பன னெனனு = (கே ...போகு) கலல யிரு ... ப முனனடருமாறி ... தி செலலவென எனனு, காரு ளின வணணி பாடி ...மிக ளுளை யிராருய வணணிகள (பே ணுனனதி ஒலியைச் செயினனருகளனி அம துளவ ... பரதி=புதுன யாகிய தூரிய தூமரையாம்லகை யடைந்தி, கார முகில வணனனா செலவனா = கரிய மேகம போனற திருமால கூறுவாராயினர் எனக

மறறு-அதைசிலே உரைபபன எனபதைந் துனனையிட தறிற படாதகை வரு வழு வமைதி யெனன தொனருளா ... ஆரிபபா தோல்காபபியனு ''கடதறவென ... - மங் கான கூபபத் குனறிய முகரமோ - டெனனே லலலென வருட மேருக-ளாயினு யரைக் குற துனைசை சொலலே '' எனற துனித துனனவிலோரு றமுகு அனன விருபி கூறுமை யாறுமை, பிறகாலத துளளார ''குறிதது றவெனனும குனறிய முகரமோ - டலல ர வெனன னே னுகு மீறற - விருபினை முகரூ றறுபத தனனை '' என அனன விருபி கூறி னமைபாலும, ஆசிரியன ''பதியன புகு ... மும - வழுவல கால வகையி னுளே'' எனறபடி கூறினன என்க நாளை வண்டு எனன, தூமுகன மீமிசை எனறாற போல முருகியாருள் குறிதத இருசொறகளாம ''நாளை வரிவன டினறி கறவுகொட புளிகருக கைதாய'' எனன நைடதத்தும

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம முறறிறறு.

ஆகத திருவிருத்தம்—களரு

ஐந்தாவது
பிரமாயுளுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமதேவருடைய கூறவந்த கூர்மமூர்த்தியானவர் அப்பிரமனது வயதினளவைக கூறியபாகமாம எனனில? அந்தப பிரமனுடைய திருவுடற்கபப படுகின்ற தேவமுதற் புவனமீறுவுளள எழுவகையப்பட்ட உயிர வாகைகளுக்குப விதிக்கப்பட்ட ஆயுட்களினின றும் அவருடைய லோக விருத்தல வேண்டி மாகலின அதனை முன்கூறினர எனக

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாதளவி மணிவணமி னிலையாதிங் தாமரைமென தவிசின மேலோரு
கோதறுமர லைமகணிபயி னைபபிஞ்ஞ கழிநெடிலு முரைகக லாகா
தாதவிழ்ன மியகதனி மிகசசுருகவி புரைபபனவுப கறைடத காலை
முதறிவி னோரெவரு மோரிரணடி பராததமென மொழிவ ரனறே

(இ-ள) பணி வணடு = அழகிய வணடுகளானவை, தாது அளவி விளாபாடு தாமரை மென கவிழ்ன மேலோன சுடகரதது நிறுவபபடு விளாபாடுகின்ற தாமரை மலராகிய மெலலிய ஆசன நதினக ணிருகின்ற (உயிரகளுகளு) மேலோனுடைய பிரமறகு, முது உறு காலம கணிபபின = வயசாகச சொலலபபடட காலதைதக கணிகக மிடகது, ஆளபபு இலாள கழிநெடிலும உரைகக லாகாது—எனனில்லாத இனங்கள சென்றலுற சொலலபபடுவ ல லியலான, ஆதலினால—அகாரண நதினால, இங்கு அதின மிக சுருகி உரைபபள—ரவிபட்ட அதின மிகவும் ஏங்கின்றதுச செலலுவேனு, அவனகு அறைந்த காலம— ஈபிரமனுகளு யுயுளாகச சொலலபபடட காலமாவது, முறை அறிவினோ எவருமு— பேரறிவினயுடையரா யாவருமு, ஓர இரணடு பராததம எனற மொழிவ —இரணடு பராதது எனறு சொலலுவாகள, எனக

பிரமனது ஆயுளைக கணிதது சொலலப படின முடியாது ஆகலால், அதின மிக வுரு சுருகி யுரை பேச எனறு கூறாமலாத நதி எனக பிரமனது ஆயுளறிதறகு முனனா அவருடைய திருவுடகுப படுகின்ற தேவமுதற் புவன மீறுவுளள உயிர்வாகைகளினை ஆயுடகளின யாவினை முறைபபா மாகலின, எணணித தேவ ஆயுள தெரிவிகக படட டமையால ஆ ஈசுவரிடு குபபாதிபபாவிடட மறறவறறிறபுடகளின மொழிந்தபொருளோடொனற வகையின மொழிபபாரஃவது முடிவினறு முழுதுமே எனறும ஏதுவால தொகுதது, ஆகமம, பிரபு முதலிய நூலகளிற கூறியாகு கூறுவாம அவைபாவன —

சராயுர தேவாதமகளுக்கு வயது நாறறும அணடகசததிற் பிறபபவறறிறகு மூபபது உறபபிசசதிறகு நூறறு பதது சுவேதச தேவாதமாகளுக்கு ஒரு மாத மனிசாககு நூறு வெகம, யாளி, யாசின, காடபியனறி, காடபியாசு இவைகடகுக நூறுவருடம குரங்குசாருகுக கரடிகளுகு மூனூறு வருடம புலிகளுகு ஆறபதது காண்கு வருடம காயகளுகு முபபது வருடம ஒடடகஙகளுகு எழுபதுதிரணடி வருடம பசு, காடபிப்பனறி, கரி, பூனைகளுகு முபபது வருடம மானகளுகு இருபது வருடம எருமைகளுக்கு நாற்பது வருடம குதிரைகளுகு மூடபத்திரண்டி வருடம ஆடுகளுகுப பதினெடடி சவரி மிருகஙகளுகு இருபதது கானகு வருடம கழுதைகளுகு இருபத்தைநது வருடம முயலகளுகுப டனனிரணடி வருடம. சருடப பறவைகளுகு முபபத்

திரணமெ வருடைய மெயிலசாரு ரு பிடிகொடி வெரு ர ஞலிலகளுக்கு ரபடி வருடைய ஆன னகைகளுக்கு ர கூடாது வருடைய காலைகை ர கூ ரூயிர ர வெருடைய கோட டானைகளுக்கு மூகத்தாறு வருட ர ஐனைகளுக்கு ரு, ஆலரு ரீவரிகளள ர எரைக்குகளுக்கு ர பலனிரணமெ வருடைய இயிரசு ர பரிகெரகடை ரபடி ர காகனவ ரபகடு ரபடி வெருடைய கவுரனிகளுக ரூபாட ரூபெரு ரெ ர கைபலனவரு ர ரறனைரபடி ர, காரலரி ரூ ர பருரூகளுக்குகும் ரபடிவருட ர ரூபாரு ரூ ரவாயிர வெரு ர ர ரூலட ரெலரு ர ரூறவெருடை ர பலனளுரு ரெ ரபலர டடரெருகெ ர ரூ வெர ரூ ரூறனை வருடை ரீகாரூபிகளுக்குரு ர பலர ரூபாரூபெரு ரூ ரபரு ர ரூ ரெ ரூ ரூ ரூ

பரார்த்தம்—பர அர்த்தம எனப பிரிக்க பர ம=பிரமனது ஆயுண முடிவுகாலத் தினபெயர அர்தகும=பரதி பரதியாயுளள காலம் பராரதம இரணடு பராரதத காலஞ சேரநதால அவருயுள முடிவாகும ஒரு பராரதத காலமாவது ஐபது வயச (உ)

ரசொனபானரழையிமைதருலொருகா மை-காடடைமூபபானியைத்துசேர்த லோகலியக கலிமூபபா ரெனறியிதாக பூருடதுதுரிய முகுடத முபபான சேரதலைமா ஙா டகொருகா எங்கணாரு யலாதுறுதல சிறபுத பகக மாவெமொடு பிரணடுபகக பியைகுதொரு நிபகளென வடைவா மரதேத

(இள) ரா ஒனபாரை முறை இரைதுதல = பதினெடடு பாதங களாலைடகளுக காலம், ஒரு காடடை—ஒரு காடடையாகும, காடடை மூபான இரணடு சேரதல=ஆக காடடை மூபபது முறைமையாக பொரபுதுங காலதி ல, ஒரு கலி=ஒரு கலி யெனபபடடு, அ கலி முபபான ஒபபநிபது-அபபக கலி மூ ப தே கொணடது, ஒரு முகுர்தத — ஒரு மூகூரதத காலமாம, உபப முபபா ரதம முப மான சேரதலை- உபபத மூகூர தத முபபது சேரநதால, மாதுமுடனகளு ருளள = மாதுமுடனகளுகுள ஒரு நினைபபாக, அ ளள மு றுதி ஆ றுதல=அபபந ளள பரதிகூடடுங கூடி முலை, சிறபபுப பகுதி=நிறபபினை யுடைய ஒரு ப ஷ மாகும, நாலைய ஒபி நினைபபு பகுதி = மகிழவோடு அபடக பிரணடு சேரநத காலை, ஒரு நிமிள எனை அறைவா=ஒரு பாதக எனறு (மேலோகள) கூறுவார கள்

மனிதர இயலபாக இரைநதாலி யொரு மாதது நிரை பெனறு கூறுவ மாதிரை, இமைபபொழுது, நிமிஷமெ எனபன ஒரு பெபருட சொறகள் ''உயறதிரு நிமிட மோனறு னோது காடடையெனற துரைபபிட டதி லால'' எனற வாயபுராணத்திரு கூறியது போல, சில நூலகளிறு பதினெ டு நிமிட நு தொடரநத கால ரைகு ஒரு காடடை யெனறு கூறபபட டிருகினறனரு மூகூரதத எனபதறகு மூனறு நாழி எனறு கூறுகின ரூகூரதத இரணடு நாழிகை கொணட கால) அதுபகல பதினெ டாகவு) இராப பதினெடடாகவு வருகின பட மொளரு ஆகையாலஎ- -ரெளர பரம - சாயபாப - மைகநிரம - பைத் திர வாசவம- அபரிமம - வைசவ - பிரதம - பிராசேசவ-ரூ ரெம - ஆதி யாபபா டின யெனற னராம) இபபரிவிகை நூ முறைமைகளுக பிரா தகாலம , சஙகவகாலம, மதி யாலனம, அபரானனம, சாயாலனம எனறு நாது காலமாக ளாகப பிரிகபபடுகி ம (உ)

திருகளோ ராறுகொணரட நுனைமுகக ராயனமுருப் பிறபபி றேறு தருநதகதி ரூபனமு மெனறபிரானாரட மிருவரபிரானரிரு முறவ லோராயன் றி யருளாகக் விருதரா யனபடகளா மிருநிலமி ரூலகமுக டே நவா கருமுறகதி ரூபனமா மிவைகூட நாமெள னாறக கணிபபடா மாறே

(இ-ள) திருவள் ஒர ஆகு கொண்டது அயனம=மாருத ஆறுகொணடது ஒரு அயனம, பிறபபின ஒபி தகுத உத ராயனமும ((அவயவமாம) நிறபபுடனே யிருகினற உத்தராயன மெனவு), தகிணாயன மெனவு) இரணடாம = தகிணாயனம எனவு மிரு வகைபபடும, அவை இரணடும சூழவல ஓ யானறு=அவை மிரணடிரு சேரநதால ஒரு வருடமாகும, இரு விட பட உறைபபி டேவர=பெரிய விணணுலகதி லிருகினற தேவர் களுகது, இஙகு உரைதத உத்தராயனம பகல ஆம = இவவிடதது கூறபபட வறறள் உத்தராயனம பகலாகும, தகிணாயனம கருல ஆ=தகிணாயனம இரவாகும, இவை கூட ஒனறு நாள ஆ கணிபபா=இரு இரணடாயனமுரு சேரநதால (அதுதேவாகரு) ஒரு நாளாக அளவு பிரிதுவாகள

மாசை சா தியாசை, பொ ராசை யென இருவகைப் படுமாசையின், ராணிக் கூறியது சாதாரணாசை மெய்டா ரெ ஜினை "நிகோ" எனக் கூறப் பட்டது ஆயினும் இப் படி உபதேசஞ் = செய்ய வடசொற் பிரயோகஞ் செய்தல் கூடும் ஆகையினாலே தென்சொற் பிரயோகஞ் செய்தல் கூடாதென்பது = தவறு பாகாது மேலும் இப்படியே தனஞ் சுகமுஞ் சுபஞ் சாதி குலஞ் சாதி ரூபஞ் சாதி ரோகமென்னுந் தவறுகளும் முன்னிட் டவற்றை யறிக. சங்கியாலோக் டைகளி ரத்தமுள்ள பிருதிவிகாயங்களை யொழிய மற்றப் பிருதிவி காயங்களிலும், தெஜோதாது வாயுகாயங்களிலும், பிரியாத சரீரமுள்ள சூக்கும தாவரங்களிலும் ஆகாயத்தை மூடி யிருக்கிற சூக்கும சரீரமுள்ள நிகோதங்களிலும் ஒரு சரீரத்தில் அனந்தஞ் சூக்கும நிகோதங்கள் வாசஞ் செய்கின்றன. இவைகளுக்கு ஆயுள் அந்தர்முகூர்த்தம். இவைகளை யொழிய மற்றெல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஆயுள் அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரமாய் வேறுபடும். இவைகளுக்கு ஆயுள் அந்தர்முகூர்த்தமாயிருந்தாலும் இவைகளுக்கு ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொரு சரீரத்தை யெடுக்கும் பொழுது ஒரு சமயத்தில் அனந்தஞ் சரீரங்களை விட்டு அனந்தஞ் சரீரங்களை யெடுக்கின்றன.

(இ-ள்) ஆதி யுகம் தனில் சதுர் நாறூறு ஆண்டு = முதலாவதாய இருத யுகத்தினது சந்தி நாறூறு தேவ வருடமாம், சந்தி அருசம நாறூறு = சந்தியசமமாக நாறூறு வருடமே யாம், ஓது திரேதா யுகத்து சதுர் நூறாறு = (இரண்டாவதாகச) சொலலப்பட்ட திரேதா யுகத்தினது சதுர் நூறாறு தேவ வருடமே யாம, சதுர் அருசம நூறாறு=சந்தி அசமமும் நூறாறே யாம, ஏதமி லை துவாபர சதுர் நிருநூறு = குறை மிலலாத துவாபர யுகத்தினது சதுர் இருநூறு வருடமாம, சதுர் அருசம ஓர் இருநூறு= சதுர் ய பகமும இருநூறே யாகும், மாதர் கலியுக சதுர் நூறு = விரும்பப படுகினற கலி யுகத்தினது சதுர் நூறு வருடமாம, சதுர் அருசம நூறு எனப = சதுர்யசமமும நூறே யாமெனறு (மேலேயும்) கூறுவதா ஏற்ற—கடைக்குறை மறறு ஓ அசைகள.

சதுர் அசம எனபது சதுர் யருசம எனற திரிந்தது சதுர்யபாவது யுகதுதகு முறைபபட்ட காலம சதுர்யருசமாவது யுகதுகுக்குப பிறபபட்ட காலம யுகத்தின கூறு சதுர் யும, சதுர்யின கூறு சதுர்யருசம எனக கொளக ஸ்கவே தேவயானபடி இருயுகத திறகு காலயிர்ந்த எனறாறு, திரேயுகத்திறகு மூவாயிர்து ஆணடாறு, துவாபர யுகத்திறகு ராயிர்ந நாறாறு, கலியுகத்திறகு ஆயிர்து இருநூறு கலியுகமானது பாவ யுகமெனப படுந் தருமதேவதையும ஒறறைப பாதமுறறி யுளளவா பெறுவதாயி ரும, சுபமான கலைகளுதறற பெறபெக காலதது முனிவர யாவருக கணணின படி ஞ ஞானோ கலியுக டேர்படது யாமென செயவேமெனற முறையிட, ஈவர அமமுனிவர பணாக ருக இககலியுகதறகய பறறிய பிறபபிறகாக கூறினர, ஈகலியின காலமெய "மாதாகலி" எனக கூறபபடடது அறிக.

(பொ-ரை) சதுர்ணாம் வைதீக மைதீந்த அத்தியாயம்

"ஈகெறற நேகவக டபபிம பலவக தவஞ்செய தானஞ் - சாகவரு மூர்தி யெய்தார் கலியுக பு விறை ருடுகோ தேவகனவ ருவஞ்செய தாரு மூதலியி னுறவ ரொனறா-பாரி லில யுகவக ளாகி கலியில் ர பகவ ருபா —நிகளவ கனனி புகதேள சேவடிக் கமல மூணடி-கெணகளிறு மலரு மூணடி குரிசிலரு பனனு மூணடி - சுகருமரு செழுதது மூணடி தனவெனன லீறு மூணடி - வெகுகலிக ருடைவ தெனனிர வெளிறறறி வுடையா போல —ஆனவ பலதை யாதி மலகளினன செயபு மனறேற - காணவா வீணடி புகக கலியுகம புரிவி ருனனே- ராண ரா காலம ருதேவை யெனனினமுன வயிறு வாயத்தந்-தாணு வா யுலக மீனறேரன குளிலன புளதேன மனனே எனனுஞ் செயயடகளா லறிக. (சு)

ஆகவுயர் திவவிய யாணடு ஆறு இரணடாயிரம=இவவாறுகக கூடடி னால தேவ வருட மானனீராயிரம கொணடது, சதுர யுகமது ஆகும = ஒருசதுர யுக மாகும், பாரு படி சதுர யுக எழுபான ஒனறு இறகுதல — தானகு யுகமாகப பருகுகப படுகினற இநதச சதுரயுகம எழுபத தொனறு முழுகதாலமாக அநதரமஆம=ஒரு மநவந தரமாகும, சேரு பணபு இல மநுடதினுலவர இறகுடு காலதது அளவ=பகைக குண மிலலாத பதினொனறு மநவநதரமும முடிகதொழிகத காலததின அளவைவை, திருமால உகதி உயர் போகு தாமரை பொருட்டி = விடடுணு மூர்தியினது நாபியாகிய உயாவது உளளகத தாமரைபபூம பொருட்டினகணணுள்ள, புத்தேளின பகல எனன புகலவார=பிரம னது ஒரு ாகற பொழு தெனறு சொலவா (பெரியோர)

மநுவரசர்களது ஆயுட்காலமும் இந்திரர்களது ஆயுட்காலமும் ஒவ்வோர ம. ஒரு மநுவந்தரமாவது தேவமானத்திலே எட்டிலக்கத்து ஐம்பத்து நீரயிர மானுஷிய வருஷ முப்பது கோடியே அறு பத்தேழிலக்கத்து நிருபதி னாயிரமாம பிரமாவின ஒரு பகலிலே பதினான்கு மநுக்களாம, ஒவ்வொரு மநுவினுக்கும அதிகாரமடைவதி இறப்பாகிய பதினான்கு மநுக்களின ரும பெயர்களாவன —சுவாயம்பு, சுவாரோசிஷ, உத்தமன், தாமச, ரைவத, சாக்ஷுஷ, வைவஸ்வத, சாவர்ணி, தக்ஷ சாவர்ணி, பிரம சாவர்ணி, தர்ம சாவர்ணி, ருத்ரசாவர்ணி, இந்திரசாவர்ணி, பௌ மிய என பனவாம. பதினான்கு இந்திரிகள பெயர்களாவன — யஜ்ஞ, விபு, சுசாந்தி பிபு, விபு, மனோஜவ, புரந்தர, மாவலி, ஆட்புத, சாம்பி, விருத்தசாமன, இருத்தாமன, நிவரா தி, சுசி யெனபவாம விபுவை, வசு இரவி யெனவும, புரந்தரனை ஜிஷ்ணு யெனவும டாடமுண்டு (எ)

பகலளவெஞ் துணைக்கால மந்தநிலாய கங்கு லுங்கும பகலந்த காலம புகலரிதாமள பகற்போதைக கூறபமெனப புகலவரொரு கறபங் தனினை வகைருகா லந்தனவே கறபமெவரு நிறுகருமெரு மநுவின காலம நிகழுவதெவ னவவளவே பதினான்கு மநுவினுகுங நிகழந்தாங காலம

(இ-ள) கங்குலுக்கும=இராப்பொழுதிற்கும், பகலந்த காலம=சொல்லப்பட்ட காலங்கள (எவ்வளவெனில) பகல அளவு எ ஞ் ன காலம=பகற காலத்திற்கு எவ்வளவு காலரு சொல்லப் பட்டதோ, அ ஞ்னைய = அவ்வளவு காலமேயாம, புகல பிரமன ட கல பொதை=முறைகூறப்பட்ட பிரமனது பகற்காலத்தை, கூறபம எனல புகலவா=ஒரு கறபம எனறு சொல்லவார்கள, ஒரு கறபம நான்கை வகை தரு காலத்து அளவே=ஒரு கறபத்தை வகைபடுத்திக் கூறிய காலத்தின அளவே, கறபம் எவற்றினுகும ம = எல்லாக் கறபங களுக்கு ம, ஒரு மநுவின காலம நிகழவது எவ்வள=ஒரு மநுவரசனின காலரு செல்வது எவ்வளவோ, அ அளவே பதிநான்கு மநுவினுகுங ம=அவ்வளவு காலமே பதினான்கு மநு வந்தரங்களுக்கு ம, நிகழந்த காலம=சொல்லப்படுகின்ற காலமாரும

பிரபஞ்ச பகற பொழுதாகிய எவ்வளவு காலம வரையறுத்துக கூறப்பட்டதோ அவ்வளவே நிரவுகுமாம ஒரு கறபத்துக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மற்றைய கறபங களுக்கு ம,ஒரு மநுவந்தரத்திற்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மற்றைய மநுவந்தரங்களுக்கு மாம பிரமதேவரது பகல் முழுவிலே மைபிரிக்க பிரளய உண்டாகும அதனால இரு பகலெடுக்க கோடி தேவகள இறப்பார்கள மநுக்களும இந்திரர்களும அதிகாரங கொழிந்து மகலோகத்து சேர்ந்து அங்குளாரோடுங கூடி சனலோகத்து சேர்ந்து வாழ வார்கள எனறு இலிங்கபுராணங் கூறுகின்றது (உ)

கற்பமுங நாற றுபதுசெல காலமதைக கடவுளுகேகொ வருட மாகுஞ் சொற்றவாண டொரு நூறு கழிதலபரம பரமயுருகு தொகுத வாயுண மற்றிவ்வா றிருநூறு வருடமுமான மறையோருகுச சென்ற காலே யுற்றசரா சரமீன்றதும பிரகிருதி யதனிடைபோ யொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்) மூன்றாறு அறுபது கறபம செல காலம=மூன்றாறு அறுபது கறபஞ் சென்ற காலமே, மறை கடவுளுகு ஓ வருட்ம ஆகும=பிரமனுகு ஒரு வருடமாகும, சொற்ற ஆணி ஒரு நூறு கழிதல பரம=ஆகுவனஞ் சொல்லப்பட்ட வருடம் நூறு சென்ற பரம எனறும காலமாம, பரம அவன ஞ தொகுத்த ஆயுள = அத்தப பரம எனறும காலமே பிரமனுக்கு தொகுத்துச் செலலப்பட்ட ஆயுளாகும, ஆனமறையோன ஞ இ

உறு ஒரு நூறுவருடமும் சென்ற கபிலை = பிரமனுக்கு இவ்வண்ணமே நூறு வருடமும் கழிந்த பொழுது, உறுதி சர அசரம ஆனைந்துடன் = தோன்றிய தாவர சங்கமப் பொருள்களையாவும், பிறிவுறு அதன இடை போய ஒடுங்கும்= பிரிந்நிறு மாபையினிடத்துச் சென்று இலயிக்கும்

இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுகங் கொண்ட காலத்தையே பிரமனுக்குப் பகல் எனவும், கறபம எனவும் பேரப இப முறைதான அறபது பகல் கழிந்தாற பிரமனுக்கு ஒருவருடமாம் இவ்வண்ண மனறி, ஆயிரஞ் சதுர யுகம் கழிந்த காலம் ஒருவருடமாக ஆகத் தொடர்ந்து எண்ணுமிடத்து அவனுக்கு ஒரு யுகம் அதாவது நான்கு யுகம் கொண்ட ஒரு சதுர்யுகம் மாத்திரம் செல்லுங் காலம் ஒருவனை மாத்திரம் அச்சுவனை புனர் பிறவியினது கழிந்தாலும் ஒரு பரமாணு வளவாயினும் கூடாது ஆதலின் "அதுவா நேரான பிரமனுக்கு டதற்கா லங்களிற்கு ள தானவர்களை வருடமா - டாதிபோன் றெண்ணத் தியிடமாயினுமோ யுகமான பெரிய வரு பரமா-லுதுவா யிரமே என்னுமா மன்றென்னை பதிஞ்சுவிரை கழிந்தாலெனிரா னினறபரிமாறு யாயினு கறிய வில பதிதில்லை" எனறு வாயுசங்கிதைச் செய்யுளனறிக ஊழி - முதலியதாய மெ னறுளன அசர ஸ்தாவரமாகிய பொருள்களை இவை மூன்றையே தூபயிபற பொருள், நிலையற பொருள், சங்கம, தாவரம எனவும் படுவ மெனும இப்பொருள் தோனறிய யாவும இலயிக்கும முறை கூறபபட்டது (கூ)

ஆதலினப பிரளயமுஞ்சப பிரளயமென தறைவ ராகனை
போதுறைபுத தேனமுதலா மெழுதேதவ பிறர துறிஞ்ச துழலுவா தேறாறு
மேகருகா லத சூருவாயக கலவலைய கடலுமெனற வெளியா யெ னறுமுர்
சாதலிறப பிலலாத தூனியபிரம பகேசசுவரனை றுரைபபா தகமேனா.

(இ-ள) ஜகலீள = அகாரணகாரியம், ஆ பிரளயமை பிரகிருதம பிரளயம எனறு ஆனைவா — ஆ ய பிரளயமைப பிரகிருதப பிரளயம எனறு சொலவாகளை, அபதண் டோது உலக புவே மாலை ஆ — ஆகிய குளிர்ந்த (நபரை) நீரினக லிருக்கும பிரமனை முனனிய, ஈ பேவுல திறைபா பிரளை உ முலவர = மாதுக்க கடவுளரும் செ ஏது பிறகது ம எருவுவாக கபாதே ரு மும தோனகு காலங்கூ உருவாய—புகழ்ந்த காலை சொருப பாகியும, காலம வரை கடந்த வொறு வெனி ஏய = அதகால வெலலையினை யுக கடந்து பரவெளியு மாகி, எனறுமம ரா லப பிறவு நிலலாத தூனி பிரமன = எக்காலத்துஞ் சாதலும பிறத்தலும இலலாத ஒ ப ராப பிரப பொருளானது, மகேசுரனை எனறு தகோர உரைபபா மகேசுவரரே யெனறு அறிஞரை யோர கூறுவர

இந்தப் பிரமனது அபடகாலம (பரர) முடிந்தபின், ஒரு மாலுக்கு ஒரு காளாகின்றது திருமாலே புராண அதிகிபராய தினறையால் எழுதேவுவ எனறு பொதுவாகக கூறினர் கூறினு சேனும திருமாலின ஒரு பகலின ஒரு பிரமன இறபடன உருத்திரன பகலின ஒரு மால ஒழிவா மகேசுரனின பகலின ஒரு ஈசுவரா இலயிபன எனக கொளக இவறறின் விரிவுகளே யெலலாம மறசபுராணம, சித்தாந்த சாராவளி யெனறு நூலகளிற் கணடு தெளிக (கo)

படைத்தருளு மெனவுரைத்த கடவுடனக காயுளினோ பராதபம போக
கடபபதென னெனிலிரணடாம பராதபத்தின் முற்றுகறப நவினற கறபம்
தெறிந்தக லேழாயகறபம பாறமகறப மினிதினிணை யடியுங் கூப்ப
மறிந்தநூலைகைக் கூரெயிறறிற கீணடெடுத்த வுயாவெளினை வராக கறபம

(இ-ள) படைத்து அருளும என உரைத்த கடவுள தனக்கு = (உலகங்களைச) சிருட்டி செயதருளுவா எனறு கூறிய பிரமனுக்கு, ஆயுளின கடபபது எவன எனில்=

அயுட் கலை ஞி ஜூளினை (ஜூ) ஃ ரது) ஃடீஜ்ஜிஸ்ஸ்ஸ்ஸ் கலை ஸ ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் (ஜீவி) வினைய ஞ் ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்

யிரண்மிய - வரதன முந்துகமே வண்ணமே—கஅதுருவுந், தாறுவரி கானல் மிரிமுரண் மகைழமைத - தோறாறு மிசையிசைபயா சுடடி " என இகைநுணுக்க நூலாகிரியா .இயமபு வரணனு ம, "கொ ரிய கூடது திரிடகை கியசவலே - து பொனனு மிலலாக சம பாத-மெயபபடியுந், செகுதுறை வெணடிறை தேவ ராணி வண்ணமெனா-பைகதொடியா யினனிசையின பர." எனப் பஞ்ச மரபுடைய அறிவனுர் எனறு மாகியா கூறினமை யானு மறிக (கட)

பிரமாயு ளுரைதந்த வதிதியாயம-முறுறிற்று

ஆகத திருவிருதநதம—கஅள

ஆ று வ து

சுவேத வராக கற்பமுரைத்த வத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனது நிரணடாவது பராரதத்தது முகலா ம ஆண்டிலே நிசமும் முப நாறுமுயபது நினகறபகளுள, இஃது வைடாவதாய தினபோது கடகுங கறபமாம வுறாவதாய பதுமகறப மா பிரளய கதால மூடபபட்ட பூமியைக் கிருமால சுவேத வராக மாய சென று எடுத்து நிறுதியதைக கூறுமபொகமாகலின இபபெயரதது சுவேதம= வெளளை, வராகம=பனறி, கறபம=பிரமனுபுன முடி வுளளானது கலபம எனனும் வ மொழி கறப மெனறு திரிது வருதலை "பொறபாய செயவ மொழிபபாகு பாடும பொது வெறுப நயப - பறபல வாகிய நிரவுஞ் சாறறினா பணடுமெனாகதோர " எனனும் பிர யோகவிவேகச் செயயு ளுரையா ழுணாக

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பீயுயாரு கலரகருமபு படவெறிகு மூவுலகும விழுகுயி மேலபோய்ப் பாயசெழுங் கிரைககரகதா லுயிரதனெ றறெறி தருகுதய பரவை நாப ணுயிரகைக யாயிரங்கா லாயிரகீண முழியிலெழி மையமா லாகித தூயமல காலமுகிழ்தருக கடவுளா யிரமபருவ துயினரு னனறே

(இ-ள்) நீ யுயரு கரை நுமபு படவெறிகு = மேலோகமிய கரை பெனனு ம பகையானது அழியுமபடி விரி, மூ வுலகு ம விழுகுயி=மூனனு வகை யுலகங்களையுக் கனை தகு டுகையி, மேல போய=மேலுயாகி, பாய செழு கிரை சுரத்தால =பாகத செழுமை கொணட நிரைகளாகிய கைகளினால, உயிர அனறீதும எடுத்து அருதிய பரவை நாப ணை=உயிரக ளெலலாவறறையும எடுத்து விழுங்கிய மைபபிறகிய பிரளயகாலத்தினை கடிவே, அயன = பிராமதேவரானவர, ஆயிரம கை இரண்டாயிரம கைகளோடும, ஆயிரம கால= இரண்டாயிரம காலகளோடும , ஆயிரம நீள முழியின ஒடி=ஆயிரம நீணட முழிகளோடும (ஆறறுயில செயகின்ற) மால ஆயி=திருமாலினிடப தோனறாவராய, சாய மலர கன முகி முதது=சூரியமாகிய (தாமரை) மலரோனறை கணகளின முழி ககொணடு,கடவுள ஆயிரம பரு வம துயினரு ன=தேவ மானபபடி யாயிரம பருவம அளவும நித்திரை செயதனர எனக.

கைமிகிகய பிரளய சலகாலதில மதுகயிலே பிரமதேவராகனவர் திருமாலிடபோல ஆயிரம் பருவ காலம வரையும நித்திரை செயதனர எனபதாம ஆயிரம் பருவம எனக் கூறினு ஞயிறும, இரண்டாயிரமு ஏதாயுக காலம எனறு கொளக பரவை = பரதத்தலே யுடையது, சமுதத்திரம ஆயிரகால ஆயிரகை யெனக கூறினும, ஆயிர நீளமுழியென றதது கேறப இரண்டாயிரம கால கையெனறுரைததாம திருமால ஆயிர நீள முழி யன எனபதனை "இவனே முகலான் இனனுடைய பிரமனுபு மெழிலவாயத்தக-ருவனே யோரா

பிரசுதிலிகை முனைவ னேகரு ளாயும்" எனறு வைவரா ணைந்து தா றுரைஞ ரறிக
"டிரடட ரிருநிறைக கூட ரை தாகிர ரல்லர் நிகை கரை பிரகதிரா காலை தாயிரை
கூடை ரிறைபடி - டுதா ரிரு காமரு மாயிரத் தெவ்வகையி - லரமா பிரகதொனை
இவரடி ரை ரழி யாரகருகத்தக் '' எனை ரை பிரிரு (க)

துயிலாளபடி மணைகதிமுவ னைவிருளாயே யாக தொலைத்தவி புலரிக காலிப
டயினாலிலகெரு முலறுமா பனை படலெனா வுடி, நிதலாலரி மாமரருமோலனவ
யியனா படிவி பாரலைதி னவிளை படோனி யொளி ரா காதுக கிராவி வெனனெனை
யியினாமலை ச சொரகுனிவா யாரியாள நவீனரா, நிகாலை நிலை செயதானை

(இ-ள்) ஆயிறை டழ மனை இருவனை—இவ்வாறு பிரதை செய்த முறைமையினிய வேதகருக்கு முரிய பிரமதேவராலனவு, அ திருவ பிரம தெலைவ ம = ஆக திரனைனது செனனு நேரா, புலரி மி காலை - பெயறகாலை முனனர் ஈர வெழுது, பனினாற ஒரு மூனறு உலகுப - (பிரளயத்தனை) மூடிய முனறு உலகுகளையு, மனை படல வல உளரது வலையரி - ருது படல வெனறு மனறி னரி ரதத, பாகருக ளெலலைக பாகருக ளோன்று, இவ்வாறு பூமி ராதல நின இனை பேரி முனனிருந்த ரபிரபானது ர லாடி னரி ஆதுப பிரகாரமா கி, ஒவ்வி ரகரகருக திரணி பகைருக்கும் தமக வருந்த மூறா ற, வெனவெனர் அவி பாக மலை வ ரகளினாய - மனீ ரகதை யாலை - தாமரை மலையரிற் சிவந்த பழ வாயு பொருந்த வாயினை யுடை ய, மரியலை முலவ்வ ளரினை ஆலை நலை செய்தானை - பகைதாயு தாகிய ருபல்ல ரா ரி ரை யொருந்த நியமனித்தனை.

பிரமதேவர் விழியாகலை வகரஙிக்கர் துயி ரீரவி உலகரினை படைபரிப மெனறு கலனதிரைகு பாகரு ரா பேரா, புரியாளனது சல நதிருல மறைபாணரி பிழபபோனமை யால திருபபரி டனை நரிபு நியமனி ரரிர வினை முரை

சனலோகரு தபாதர முனிவாகளை யாவரும பிரமனை நுதித்து ஓலமிட்டெழு ப ழுஞ்சிருட ப னெனக கொனக அதனை ''உலவு நெனனரினிடை மலபோரான மாயோ னுனி யுறைகுவான - பரவிய சனலோகரு நுனைவோர பணிதது பலிகரு துயிலிலிர ப - விரை வின் றுயிலவிட டெழுகுலகைக காருணரி மிகபபடை பி - யரசச சடையோன தனை நினைகதேந யாழ்ந நிலவென றறிதனனுல '' எனறதனு னறிக (ர)

எண்ணரிமல ரயனபரிசக வுறி,ட வந் நாய்சசியரில லிடையக டோறாம
வெணணெ யகவாதினெ,கருகதி விரி,தவுர லெடுகவுநதாமருகருசாய்த்த
வணணவெறறு வலிகருறுத்தாட் சுவேதவரா கருதருவ மனைதது கீழபோய்
மணணுலக முழுவதுமோ கூனபிறைககோ டினெதெநதி வநதா னனெறே

(இ-ள) மலர அயன் எணணி பழிர = தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவர் தியானி,நதது துதிக, ஆயசியர இல இடைகள தோறாம = இடைசசியரகளது வீடதி னிடைகக டோறாம, உறி தடவகது வெணணெய கவாகது=உறிகனைத கடவி கவரீதகனைக் களவாக வடிதது, இனிது அருகி - கனைபராக உணடி (அதகுல) விரிதத உரல ஒடி தவழநது = கடடபபட்ட உரலோடு தவழநது சென, பருவ சாய ரத அனனல= மருத மரகஙகள முரிந்து வீழநதிய திருமாலானவர, எழும் வலி=மிகக வலிமையினையும், சூது தாள்=குரிய காலகளை முடைய, சுவேத வராகதது உருவம் அமைதது = வெள ளைப் பனறி யுருவ கொணடு, கீழ போய்=கீழே சென, மன உலகம் முழுவதும= டமி முழுவதனையு, கூன பிறை ஓ கோடி = வளைந்த பிறைச்சநதிரன போனற ஒரு கொடபினைடையது, இனிது ஏநதி வநதான = இந்த மூனறாக ஏநதிக கொணடு வெளிவ நனர.

அனறு ஏ - அசைகள் பிரமதேவா விடமிருநவைத தறிகக, அவா சுவேத வராக மாயசசெனறு பூமியைத தமது மருபபொனறி னேகதி வநதனா திருமால உரலேடு கட்டபபட்டி மருதரு சாயத்தை யைப பினவருங கலயாணவதரித்த அத்தியாயத்தில் எசஂ-ம், எடுஂ-ம செயயுடகளா னறிக சில புராணஙகளிறு பிரமதேவரே சுவேத வராக வுருவெடுத்துப் பூமியை நிறுதினா ரெனக கூறபபடடிருகினறது பேரும்மேயுங காற சிலமபின பருகைகை கலலளவா நிறப, அதறகிண யுமாகது பருதத வராக வுருக கொண டா ஆகலின கொமபி ரேரு நுனியிற றுகள் போலக கொடி வநதனா எனபாள "மண ணுலக முழுவதுமோ கூனபிறைகோட டினிதேநதி வநதானை" எனக கூறினன (சு)

சுறவமெறி கடலவலய முழுவதுமோ நுணடுகளிரு நுலகரு கோடடி ணுறைவதனைத தனினோகமிச சுவலோக முதலுலகத துறைவோ யாருஞ் கறையடிய புகபறகத கடகஙகளிறறி னிடைதவிரத்த காயம மேனி மறைமுருலே முருலேயென நுவஙகளிய விழிபனிபப வாழநதல செயதார.

(இ-ன்) சுறவம் எறி கடல வலயம் முழுவதுமை=மகர மீனகளை வீசுகினற சமுத் திரத்தாற சூழபபடட வடடமாகிய நிலவுலக முழுவதுமம, ஓர் நுனை யுகளிடை தலைகரு கோடடினை டறைவதனை=ஒரு முடடமாகிய அணுவைபோல விளஙகாகினற கொமபரி னிடைது நிருகதலே, சனலோகம முதல உலகதது உறைவோர யாருமை = சுவலோக முத லிய உலகஙகளில நிருகினறவாகள யாவரும, தனி நோகி=பாரமுக மினறிய பாரதது, கறை அடிய=உரல போனற அடகளையும, புகர முகதத=புளளி பொருநதிய முகநுனையும் உடைய,கடம களிறறின இட ரதவிரதத=மதம பொருநதிய கயேநதிரன எனனும யானை யினது நுனபநுனை நீகுகை காரதத, காயா மேனி மறை முருலே முருலே = காயாமலரை யொதத திருமேனியை யுடைய வேரு முதலவரே முருலவரே, எனறு -எனறகூறி, உளம கலிய விழி பனிபப=மனம மெகிழவும கணகள (ஆனகத) பாடபரு சொரியவும, வாழத் தல செயதார=துதிதத்நாரகள

இதறில வுலக மானது சுவேத வராகத்தின கொமபினை நுனியிலே ஓர் அணுப போல இருநதகை கணட் சனலோக முதலிய லோகஙகளி லுளளார யாரும துதித்நார் எனபதாம

பிரளயமானது பூலோகம, கணலோகம, சுயயகலோகம, வாயலோகம, மேக மணடிலம, சூரியன-சநதிரன-நடசததிரம-புதன - வெஞளி-செவவாய - வியாழம - சனி யெனனு மிவாகளின லோகஙகளையு, புவலோக சுவாலோகஙகளையும் கடநது மேனிறற வின "சனலோக முதலுலகத துறைவோர" எனக கூறினார சனலோக முதலிய லோக மாவன —சனலோக, தவலோகம, சதயலோக முதலியனவாம கயேநதிரன எனனும யானையின இடர தீரததமை யாவது —நிகக மலலக்களுளள வாலியினகன தேவல முனிவா ஸகாயஞ் செயயும டோது ரேவியரோடி சலகிரீடை செயதிருநத ஊரு வென னுக கருதுவன விரோயாடடாக நீருன சூழசிச சென்ற அவாகாலப பறறி யிழுக்க, அவா பெருரு சினமுறறு "இருதொழில செயயும முருலேயாக கிடகக கடவாய" என சாபம கொடுதது ஸிவாரணமுரு சொலலி யகல, அவ னகாரனே கிடநதனன. இஃது கிறக, உல கங தனிபுரகும இநதிரநதுயமம னெனனுரு சுநதர குலதநரசன உலக வெறபடுதுறக காட்டிற சென்று, குலபருவதநதினே யடுதது தவரு செயதிருக்க, அவரு அகதது முனி வா வரக்கணடும எழுநது உபசரிதலின அருளை அறிவா பெருமாரு முனிவு தோனறி, அரசனே! அகங கரித்திருந்தமை யடிககா வகலின, அகருணமுடைய யானையாகச் நிரிக கடவையெனச சபித்து சென்றனா அவனும யானையாகிக கயேநதிரன எனனும பெய ரோடி கரடெகருரும நிரிகது, சாபநிவாரண சமயம வநதருளை, அவவாலிக கரையை

யடைதது பிடிகளோடுங் கனமுகளோடு மளவளாவி நிறைதது விளையாடுக்கால், பேரு கூரிய முதுகிலுள்ள பிடி நிழற்றுது நெடு கவுர் மரங்களாலது வளரையிலுள்ள பிரயத்தனங்கள் செய்தது மலைக முடியாமை யால் நெறி பிடியாதாரத்தால் வினது மூனைந் தவயவ மன வருது சார ''அதிலுலகே! நிறுத்துமிடம்!! கா முரல்'' எனக் கூவி முழுகுக, சககரபாணி சாரது அப்பு நிர்ந்தருளினால் மிவ ரை ஆயிரங்கு தனை டன எச்ச பொருட்கண வந்து பாலடிழு வனதி ஈவு பிளை, ரார் தாய், ரனை ஷை, அவரவரெச்சரிறை முகனையும், யா ரையாவாயக பிக்கிரியை, வேஷ் மலர் மனை வுடன வருவன போலுமுனை முகலே முறிலே யென்ன அதிகப்பட்டுடையது நிலவிரை னை யடை தோலாது, மகளிரிடனை போல வேறு யிடை யினறிக காலமுறி வந்த அதிக கெனக

(ச)

கோவரணங்கள் டறி நந்து தவிநாலலியலைகளுருவிரிகானதிகிருகாச செறவேறுய மலவிலிபாரு சூரனருயினா ரிவடி மலா ரிருவிலாரா வாகவி நீரருறு
நூலய முழுவதுபோமா மலரழ பேச நாலதிகளி ரபொறிடது பின் நிங்
காலவட்டிரிக நுலதிகசை யா யகாக வீலாகேகா ரழ கவாகத் தெருகுகய

(இ ள) கோ ஈரா ன அரி கடபி அழி ய முடிலை யைய அறைவுள்ளன கட பிரமா ழியைய நீகி, ஒ சால முதபி நிலகை கொலைபி = ர முலை யாரிய நிகராகளு னொன நீ ர ரயடைய நிலகைகளை யணை ர நு, நிரா ய பெருபோரு = நிரானனை முருகிய அரக கரை யழி ரவதேர! எ ரா ர பாருகளபி, மாலவி பால சூ ள உருவின ரு வழி மனை துருக வனன வாகவி மாலவிலி ச கிரிகள ரதியி விடசூ ர வா ன ன ரு ரதோதபி ரெனறு சூ ரழ ரலை கொலி ர ரா யாக வெனறு கேடி வாகவி, நீ ர ரு ரா ரா முழுவதுமட கடலா ரு சூழ ர ர ட ரு முதி வட்ட முழுவடி ரவரா ர, பூ ர னா அழ தோ நூன துகளின பொதிரதி வி ரி ர = ஒரு நாகளை யலா தோனறு நிருவடியி ரவெ ரருகிய முடர னாகிய பரமாணு தோலா அ ரிரு ர யலலா ரல, காலா புரிந்து – காலவி ரெயதும், ரணியி= (பூ காலத்து) அர ர வி ரு ரிகி ர, நரை ஆ ங்காலவி ஆரை ர ர ர ரை ரிரு ரிலா (இ ர தோ ரு ர) ஒ கோடி இன கவா ரது = ரு ரலைக கொ ரபி பொருரு ரமபடி எ ரு ரினா ரது

சேஷபா நன மிடி இலங்கையி ரெனறு, நிராகத்ராகளை கொனரருளிய பாத நூ ந்தரவே! ஆநந்லவுலகை ரு னைரு கா லத்து ர ரவலி ரால வாங்கி ரெடியிய பரமாணுப போல ஸுடக்கிய, காகினறமிர, பினனா பூ கா லத்து யிழுகி யருளினா, இங்கனரு செய்து ர ஆலை யடைகை யாலோ ரு ரபோ ரு கோட டிற கலாந்தின எனத் துதித் ரனா ளெனக குரபி = நிரிகூடம் எனறு பரலி நீரு ர = நிரு நிதியின் சூலந்தவா

அரசாக்குரிய நாலகை யரலாகளுள ரு நலனைபரயது நீரானை ஆகலின ''கோ வரணம்'' எனறதாம் ஈகாலவறு வாயுதி நை னுக்குப நுதிசேடமுரு நிகழந்த வீரயுகத்து திலி வாயுவாற பிடிங்கி யெறிந்தபட ர . சோரு மீலயின கொடிமுட்டாள சோனமுளள ஒனறு அதனி ''புகழு ந வாயுவைக கயிலையினை யெளபறு ர போகத்து-நிக்கைக வித்திரி கூடமாரு நிகர ரைத் தேயபடி-மணிமுர நி யர ரதில வருவுவ ரை எக்கனை மருங்கே-கிக்கந்த வீர ந்தினை வடகரை நிறுகனுர் பெளரனை '' எனனும நங்கிழை கைலா ரு புராணத் செயயுளாலு மறிக ''சூரளிருசீரடி சிலதுமுச சீரடி''எனபதனை சூரள உருவெனபது இரணடி யுயர முடைததெனக கொளக

(ஞ)

நாரண ஞகி யொனறுய் நணரதலி யுலகுக கெலலாங
காரண ஞகி யாநக காரணங கடநது நினறம

பூரண ஞகிய புமே லுறைந்திடிம் புனித ஞகி
யாரண முடிவாய் நினற வமலனே போற்றி போற்றி

(இ-ள்) காரணன் ஆகி = காரணனை என்னும் திருநாமத்தை யுடையவனுகி, ஒனறுப்=ஏகமாகியும், தனகருமே உலகுகளு எலலாம காரணனை ஆகி = மேவுணர்புள்ள உலக மெலலாவறறிறகுங காரணரூகியும, அநத காரணம கடநது நினற பூரணனை ஆகி = ஆக தக காரணனுடையும பாறறு விளகுகி றிறகும வியாபகனுகியும, பு மேல உறைகதிடம புனி தன் ஆகி = தாமரைப பயின மேலிருகினறை பிரம தேவராகியும், ஆரணம முடிவு ஆய நினற=வேதநதினை முடிகந பொருளாயுமுளள, அலனனே போறறி போறறி=(உருத்திர சதநதி விளகலால) உருத்திரனுகியு மிருகினறை கடவுளே யபபம அபபம (சு)

என்றுயா முனிவ ரேத்த வினைருள பூத்துங் தேனசோர்
மனறலம நுளளோ னேநதுமப பனியைமூன போல வைதது்ப்
பனறியி னுருவ நீத்தான பங்கய னெனிவாய்ப பெயத
குனறெலாம படைத்து மீடிடிம படைபபவை குணிதது னெனறனன

(இ-ள்) உயா முனிவ ரெனறு ஏத்த=உயாநத முனிவ ரேதது்லாயினுே எனறிவ வாறு துதிகக, இனி அருள பெறறு-இனிய திருவருள் சுரநது, தேன சோர மனறலம் துளவோனை=தேனெழுகுகினற வாசனையை யுடைய வழகிய துழாய மாலையை யணிநத திருமால (சுவேதவராக) ரேத்தும புவியை மூன போல வைதது்-தாஙகி வநத புமியை மூனனாய போல கிழுதது, பனறியின் உருவ நீததான = சுவேத வராக வுருவதனை விடாது நிருநதா, பங்கய ன=பிரமதேவனெனி வாய பெயத்தனனு எலலாம படைதது= அகிலினி வாபபடட மூலன மூலனாவானாயிரு திருட்டி ததிபிடடி ன படைபபவை குணிந தானன=பினனருக் திருட்டிகக வேணடியனவறறை (மனததில) கருகினனை, எனறனன= எனறு (கூபபடுதது) கூறினா எனக

சுவேதவராக கமபமுரைதது அததியாயம முறறிறறு.

ஆகத திருவிருததம - கசஎ

ஏழாவது

பலவகைச சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆசீரவாது பலவகையாகட படைபபது வொருவகனிகக கூறிய பினகமாம தொ டைபபு ஆதி சிருட்டி, உருததிர சிரு ட்டி, இநதிர சிருட்டி, தாவர சிருட்டி, விலகுசி ருட்டி, தேவ சிருட்டி, மாநுட சிருட்டி, பூத சிருட்டி, முகிவசிருட்டி யென ஒனபது வகைபபடும அவறறையும அவை வழிபா வநத பொருளகளையு ம இஃதுணாதது மெனக

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆகவை யெனகொ லெனன வளிமுதக கலுழி யாறு
தூகருநாற கோ டி வெள்ளைச சூழிமால யானைப பாகன
திகழகனி பிழிநதா லனன திவவியாழ முனிவன கேட்ப
வாகருவில விழுஙகு திணடோ ளமணிரி வணனன செல்வாஙகு.

(இ ள்) அளி மதம் கதுவி அறு குணம்=பெருமையை யுடைய மதமாகிய கான யாறானது சொரிவதற்கு, நல கோடு நீடி நலவெளையாலே பாகன = காண்ட கொம்பாகின யுடைய முகட்டாதனத்தை யுண்டு பெரிதுமாய் வளைந்து யானையை யூர்தி யாகச் செலுத்துவ மிகுதிரை, நீல கடி பிடி நல குவளை சிவணி யாடு முகிலை=நீலமாகிய மதுகையை பிழிந்தாற போலவும் (குவியைக் கொண்ட) கடைவாய்த வீணையை யுடைய பாகரை முகிலை ஒக்க, தூவுகை வள கொல வளைந்த = சிருட்டித்தாரு நீளத்தவை யெனவீனையெனவும் வினவு, வாகரு வில் மிழலை நிலை=வளைகின்றா விலலியை மணைக்கரு நிணைய புயலகை யுடைய, (வலி நிரை வலவனை=கருநிற வடிவின ராகிய திரு மாலானவர், கேடில சொலவான=(ஆவா கன) கெடாது நிற்கு சொலவாராகியோர் எனக.

இதனகல ஒரானசாதை மலிவெய்த உருக பிருகுயெனுக காலைக "நல கோட்டு வெளிலை சூழி நல" எனாதை மலிக்குக கொளரு பிட்டது, ஆகுகுன்ற கிதரகளிபுய வெல்லாறுபாகிய உயிகையும் பெரிமையையும் (உலபாரே) எனக வாகருவில விழுமரு நின் தேனா-வளைத்தாரு (யவனி ருபாரை) வளைகடபட்ட வில்லாகிய (மேரு மலையினையும்) வென்ற நினை யிய தோள வளியுரா. (க)

முனனிய படைபயின வேதன படைதரிட முயனரு ஞகத
துன்னிமுனை படுதியாதி தமோமய சிருட்டி தோனறினும
மனனதின வகையேய மரபதாக நாமமோக மாமோ கஞ்சிர
மனனு தாமிச சிரமம தாமிசமென வருபபாசா.

(இ-ள) வேதனை=பிரமனுனவன, முனனிய படை பயின=முனதிய சிருட்டி கனை போல, படைபிட முயனரு னை ஆக சிருட்டி செயயுமாறு பிரயத்தனஞ செயவா, முனை= முதலில, ஞனவி புரி ஆதி தமோமய சிருட்டி தோனறினாலு = விரைவாக மக தகுவு மாகிய ஆதி தமோமய சிருட்டி புனடாயது, அனனதின வகை ஏறு ஐது அம=அவவாதி தமோமய சிருட்டியின பகுதி மூலாகரு ம (எனவெனனில?) சுமம மோகம மாமோகம எனவும்=தமம மோகம மாமோகம எனவும், சிர மனனு தாமிசசிரம மதம தாமிசசிரம என வருபபாசா = சிறபபுளள தாமிசசிரம மதாமிசசிரம எனவும் பிரிவுபடுதது கூறுவா (மேலோர)

ஆதிதமோய சிருட்டி முதலிற றோனறியது அது தமம, மோகம், மாமோகம, தாமிசசிர, மதாமிசசிரம என ஐவகைப படு மெனறு மேலோர கூறுவா எனபதாம. தமோமய எனறது அஞ்சசையினை வேதன -வேதனதை சொனனவன, விதிபபவன()

மறறவை தமமஞ்சூழ போது வாயிலி சுமபத் திட்ட
கறபொருள் போலத தோனறு தொழிதன மூனனா நாட்டிம
வெறபெலாஞ் சிறநத வாற்றுன முகிய மெனறு வேத
மறபினிற் புகனற தெனன வறைதன றறிவின மிகோர

(இ ள்) மறறவை தமம சூழ போது = மேற கூறிய வைதமய இருள சூழுக காலத்தில, வாய இலி சுமபத்து இட்ட கல பொருள போல=வாய இலலாத காகதத்தில வைதத கல பொருளை போல, தோனறுது ஒழிதன=காணபடடாமற போயின, முனனா நாட்டிம வெறபு எலலாம சிறநத ஆறுல = முனனாக சிருட்டித்த மலிகள எலலாம சிறநத தனமையினுல, முகியம எனறு = அவை மேலாய தெனறு, வேதம அனபினில புகனறது எனன = வேதஙகள அனபோடுஞ் சொலலின வெனறு, அறிவின மிகோர அறைதனர=கலலறிவினுல் மேறபடடோர கூறினர

இலி=இல்லாதது அது எசச்பொருள பட நின்றது அனபு-அறபு என வலிந் தல தம முதலிய ஐகதும தோனற சொலலுதறகு "வாயிலிருநது பிறபிட்ட கறபொருளே" எனறதறக காடடினமையின இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை யணியாம (கூ)

சங்கினை படைப்பிற் கேது வெலெனக குறுகக நோகக
வீங்குபல் விலங்கு தோனற வெறுதது மேலாக நோகக
வோங்கிய வினணோ யாரு முதிர்தன ரேது வனறென
றுகவன கீழா நோகக மாறபட குறிததா ரனறே

(இ-ள) எங்கு இவை=இபபொழுது தோனறிய விவைகள, படைபபுக்கு ஏது அல எனன=சிருட்டித தொழிலுக்குக காரணமானவை யலல வெனறு, குறுகக நோகக= குறுக்காகப பாகக, வீங்கு பல விலையுகு தோனற=பெருத்த மிருகஙகள பிறகக, வெறுத துவ=அவறையும விடடு, மேலாக நோகக = மேலாகப பாகக, ஓங்கிய வினணோ யாருமுயாகத தேவரகள யாவரும, உதிதனர=தோனறினரகள, ஆகு அவன=அப பொழுது பிரமதேவன, ஏது எனறு எனனும = (இதுவும) காரணமான தலல வெனறு, கீழா நோகக = அதோமுகமாகப பாகக, பாறபட உதிததா = மனிதா பிறநதாரகள அனறு-ஏ அசைகள.

சுத்துவ குணதத ராகித தணப்பிலா னந்த மேவிச
சித்தமா செறிந்து மெயயிற் றிகழொளி யுடையா தேவர்
மெயதத்தா மதத்தி னேனே யிராசத குணதத்தின மூழுகி
மெயதத்கு மொழியி னேறறி மேவுவரா மனுட ராமே

(இ-ள) தேவர=தேவகளாவார, சுத்துவ குணதத ராகி=சாத துவிக குணஙகை யுடையவராகையாய, தணபபு இலை எனைதது மேலும = நீஙகாத விலலாத இபபதஙகப பொருநதி, சித்தம மாசு அறிந்து = மனததினகணணிகழுகு குறைகளேன பெலலாம நீகஙி, மெயயின திகழ ஒளி உடையா = தேகததில விளஙகுகினற பிரகாசஙகை யுடையவரே யாவர, மனுடர = மனுடராவார, மெயயுத்த தாமதத்தின ஏனை இராசத குணதத்தின மூழுகி = தெருகுகிய தாமத குணதத்தினும மறறைய இராசத குணஙகளினும அழுநதி, மெய்தகு மொழியின ஓதி மேவுவரா=உணமையாகிய தகுந்த சொறகளுடனே பொருநதி யிருபபாரகள

மெயயில ஒளியுடையால தேவர் எனப படுவர் தேவர=பிரகாச முடையவர. இவ்=பிரகாசம மனிதா தாமதத்தினும இராசததினும மூழகுவர எனவே,சாத்துவகுண மூலு சிறிது பொருநதுவாரகள எனபது பெறறாம. (கூ)

பினனுமோர சிருட்டிக காகப் பிழிதுகாக தறுகால் பாடிம
பொனனவிர கமலத தோடடுப புகவ னெணணு மேலவை
கனனவி ரிரடோட செலகட கழிபுலால் கமழும வெனைபற்
றுனனிய குறுகதாட பூதம பேயொடு தோனறிற தனறே.

(இ-ள) அறு கால = ஆறு காலஙளையுடைய வணடுகள, பிழி தேகாத பாடிம= தேனை யுடைய ஒலிகினைற, பொன அவிர தோடி கமலம புகவன எணணும ஏலவை= பொன போல விளஙகுகினற இதழ்களை யுடைய தாமரை மலரின மேலிருக்கும பிரம தேவன, பினனும ஓர சிருட டிகரு ஆக எணணுப ஏலவை = பினனரும ஒரு சிருட்டி

னைய செயத்தக்காக நீனைக்க பொழுதில, கல கயில நிரள் தோள் = யலேபை போனற நிரண்ட தோள்களோய, செ கண=சிகந்த கணகளோய, கழி புலால கமழும் வெண பல=மிகுந்த புலால நாறம மணகினற வெளளிய பறகளோய, துனனிய குய தாள்= கெருங்கிய குதிய காலகளோய முடைய, பூதம=பூதகணமானது, பேய ஒடு தோன்றிறறு= டேயுடனே தோனறியது

உ-அசைநிலே அறுகால பினேயாரு பெயராப வண்ழனே யுணாத்திறறு. குறுந் தாள் எனறது, குறுந தாள் எனவலிகது கினறது "குறுந்தாட் பூஞ சுரைத வறகக நிராழியெம மனனலேத தொழினே" எனறால பிறரும். கழி எனனும் உரிசசொல முன் சிறவாதுளள தெனனது கிரதலாகிய மிகுதிப டொருடடில வநதது அதின "கூபபுங் கழிவு முளளது சிறகு ம " எனற தொல்காப்பிய ரூத்திரதானதிக [ந்தம=பிர காசிபபது கலதலில எனபதறகு, கலலே (உவமையாகச்) சொலல படடும் எனினுமாம (சு)

ஆதி சிருட்டி மகாமெனன வறைவ ரிரணடாஞ் சிருட்டிமிகப்
போதுங் கனமாக நிரையாகும பூக சிருட்டி யதிறறேனறு
மோதியிடுமுனை ரூஞ்சிருட்டி வைகா ரிகமும றிதினுதிகரு
மேத மறுமிக நியசிருட்டி யிவறறின றேற்றம பிராகிருதம.

(இள்) ஆதி சிருட்டி மகாஞ் என்ன அறைவர் = முதலாரு சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டி யெனறு (பெரியோராகள்) கூறுவார, இரண்டாம சிருட்டி மிக மோதும் தன மாதிரை ஆகு ம=இரணடாரு சிருட்டி மிகவு முபாதி தன்மாதிரைசை சிருட்டியாகும், அதில பூத சிருட்டி நோனறு ம=அதனினினறும பூதசிருட்டி பிறகும, ஒடி இடி மூன றும் சிருட்டி = சொலல படட மூனறாரு சிருட்டியாவது, வைகாரிக அதின உதிகரும் ஏதம்அறறும இருபெ சிருட்டி=வைகாரிகாக காரதநினறுந தோன்றுகினறாருறறமிலலாத இநதிரிய சிருட்டியாகும, இவறறின தோறறம பிராகிருதம் = இவவாரய சிருட்டிகள் பிராகிருத டெனபடடன.

மூதலாஞ் சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டி யாகும் இரணடாஞ் சிருட்டி தன்மாத் திரைச் சிருட்டி யாம மூனறாரு சிருட்டி இநதிரிய சிருட்டியாகும இம்மூனறும பிரா கிருதம எனபபடும.

மறறு - அசைநிலே. இ மூவகைச் சிருட்டியும் பிரமனது சகதப மிலலாமற் றோனறினமையாற் பிராகிருத எனபபட்டன ஒனபதுவகைச் சிருட்டிகளுங் பிராகிரு தம, வைகிருதம, கௌமாரம என மூவகைப படலின, அவறறுட பிராகிருத இவை யெனப தினறு லுணாதியதாம். பிராகிருத=பிரகிருதி சமபநத மூனறை கூறபபடட மூவகைச் சிருட்டியும பிரகிருதி சமபநத மூனறனவாகவும, பிரம சிருட்டியின மாற படுத தியது எனனெனனில, ஒருவன நிநதிரை செயயுங்கால, இசசை யிலலா மற றோனறிய உசு வாசு நிசுவாசங்களுகு ம, ஒலி வியாவை மூலியவறறிறகும, அவனிடமே கரும்தாவாகக கூறுதல போல, இவையு ம பிரமரு மூன றோனறிய வாயிலும அவனது கரும விசேடத் தாற றோனறுவ வாகலி மபிரம சிருட்டியாகப பேசபபடடன. (எ)

நான்காம் தோறறம் தாவரமா நாலா வதுமுக கியமெனப
வானசா திகளே முதலவிலய கருநசாந தோறறு மெனவறைவா
வானசோ தேவா சிருட்டியினே யாரூரு சிருட்டி யெனவேகுட
ரூனசோ மனுட சிருட்டியினே யோரூரு சிருட டி யெனவெல்ல ட

(இ - ள்) மானஸ ஆம தேனுறும் தாவரம ஸ்ய = மானஸகாட்டு சிருட்டி தாவர சிருட்டி யாகும், நாலாவது முகிய ம எனப = அதற நாலாவது சிருட்டியை முகிய சிருட்டி யெனறு கூறுவாரகள், ஆன காதிகள ஏ முதல விலஙகு = பசுவினஙகளேயே முதலாக வுடைய மிருக சிருட்டிகளே, அருசு ஆம தோறறம எனை அறைவா = ஐநதாவது சிருட்டி யெனபர (பெரியோர) கூறுவாரா, வான சேர தேவ சிருட்டியினே = ஆகாய பகவியிற சுறு சரிகினற தேவ சிருட்டியை, அறற சிருட்டி எனை வழிபபர = கூறுவது சிருட்டி யெனறு பிரிவு படுத்தி சொலவாரகள, உமை சேர மறறவ சிருட்டியினே = உமை பொருடடு பெறற மறறை சிருட்டியினை, ஏழு ஆம சிருட்டி எனை உரைபப = ஏழாவது சிருட்டி யெனறு கூறுவாரகள

தாவரத ருணமபரம பறள ஆம ம முதலிய ஜவகைப பேதஙகளேயும பிரமதேவா கொணடமைதல சிருஷ்டி, பூமி, கொடி, புலலி, பல மர ஜவகைப பட்ட தாவர சிருட்டிகள் தோனறினை வெடறறம, அவைகள கிரிகஷல, மூல்ல செழிதறதல, கருகல முதலிய விதஙகட கேறப ஒழறிவுடையன வாகலின தாமகருதிய ருசி தருண மைய மெலல றும, பிறரை அவரறை சோகிகி, இவை மூனனாக தேனறிடறது எவவா தோனறு சொன னமைபால முகிய சிருட்டியெனப பெயரபெறறன வெனறறு கொளக சிவலோகத திலே சிவசகதியில விளஙகுகிய இடபதேவரின பகஙகளில சிருகுப்பு கடதை முதலிய ஜவகைப பகஙகளோடு சிவபெருமான திறறியிகாகப பூமியிற தோனறு மாறு ஏவட பிறகுதமை யானும, பஞ்ச சௌரிய பலதாலும, உறபபுகளின தோறகள விரிபட்டதனாலும, திரு ஷ்டறகுக காரணமாய சாணடிலி தலினலும பூஜிகக தகாதவறகு பலரதை யடைவிதலனாலும மிருகஙகளுட பசுககள சிறநான வெனபான ''ஆன காதிகளே முதல விலஙகு'' என விசே டித்துக கூறினன விலஙகுள இரடடைக குளமபுளளை யெனபதுமஒறறைக குளம புள்ளன அறம, ஐநதுகுகை ளுளளன பறின மூனறு மாக இருபது தெடடி வகைப டும எனப (அ)

எட்டாரு சிரு டி ஜறையெயிற்ற பூத சிரு டி யெனவறைவர்
முட்டாத கொழுநன பாசமடைய முருகு விரிகுழல கருதேதாட்ட
மட்டாய கமலப பொகுடறைவோ மைநத சிருடடி யைமபுலனு
மொட்டாம கடதேதர சொலபாலுந சிருட்டி யெனப தஃதுரைபபாம.

(இ-ள்) எட்டி ஆம சிருட்டி=எட்டாவது சிருட்டி, பிறை எயிறற பூத சிருட்டி எனை அறைவா=பிறைபோனற பறகளையுடைய பூதசிருட்டி யெனறு கூறுவாரகள, ஒன பான ஆம சிருட்டி= ஒமபதாரு சிருட்டி, முளை நூள செழு நுனை பசு அடைப=மூடகள் பொருநதிய நாள தனதைநது செழுமையாயிய குளிரநத பசிய இலைகளோடம, முருகு விரிக குழ கரு தோடட=வாசனையை வீசுகினற பெருமை யாகிய இதழகளேயு முடைய, மடடி லா கமலம பொகுடடி உறைவோனை மைநதர = நீஙக நிறைநத தாரைபபடடம பொருட டினைக னெழுநதருளி யிருகுகினற பிரமனது புதிரராகளாகிய, ஐமபுலன ஆம ஒடடார கடதேதோ சிருட்டி = பஞ்சபுலனகளாகிய பகைவாகளோ வெறறிகொணட முனிவாகளது சிருட்டியாம, எனபா = எனறு சொலவாரகள, அஃது உரைபபாம = அதனை (விரிதது ரைதது க) கூறுவாம

தாவரசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மனுட சிருட்டி, பூதசிருட்டி யெனறும ஐவகைச சிருட்டியும வைதருந சிருட்டி யெனபதிலம பிரமபுதிரராகளாகிய முனிவ சிருட்டி கௌமார சிருட்டி யெனபதிலம ஒட்டார = பறறில்லாதவர், சேராதவர், பகைவர். ஒட்டார்க கடதேதோ எனபது ''இயலபின் விகாரமும் விகாரத திலபலும்'' என்ற விதிபபடி யிலபாக நின்றது பசு ஆடை பாசடையெனப புணரத்தது (ஈ)

சனகனருளகூ சனகதனனும் சனறகுமாரன சனுதனனசீர
புவியு மிரிபு முதலாய முனிவா தோனறப பூமேலோன
றுணிவி லயரைப படைகதிரென வுரைபப வுளளத் துகமா ந்த
முனிவா விசசை புரியேமென நீசன பாத முனனினரால.

(இ-ள்) அருள் கூ சனகன சனகதனன = இருபை மிருந்த சனகா சனந்தனா, கல சனறுமாரன சனுதனன = கலல சனறுமாரா சனுதனா, ஓ புண்யமும இரிபு = பிறப பினறு கொணட இரிபு எனனும, முதல ஆய முனிவா தோனற=முதனமையை யுடைய முனிவாகள பிறகு, பூ மேலோன=தாமரைப பூவிலிருககும பிரமதேவன, அவரை துனனில படைததா எனற உரைபப = அவாகளே (நோகி நீயே உயிாகளை) விரைவாகக சிருட்டபபீராக வெனறு கூற, உளளம துகள தீராத முனிவா = மனதுனிறக ணிகழுங ருறறங்களி னினறு ம நகிப அபமுனிவாகள, புசசை புரியோம் எனறு = (யாம) மாய ; தொழிலாய (சிருட்டித தொழிலில) செயபபேம எனறு, ந சனபாதத்ய முனனினா=சிவபெரு மானது திருவடிகளிலே (மெயய பொருளாக) மநிதது னார

பிரமன ஐந்து முனிவாகளை சிருட்டி முதலியும, அது கொ பார சிருட்டி எனப படுவதையும "பினனே நவிறாம காயகயிடத பெட்டாய குமார சிருட்டியின - யினனே யுரை பா முகைவரிகத வெழிறுனை பலரின வாழ் நிறைபோன - முனனுட சனகன சனக தனனெனன மூதிய வறிவார சருகுனனனரின - மனனு வறைகது மருவுகனற ஞ ரினன சிதவை மிழுகதளிட தாள " எனனும வாயுசங்கிலநசச் செயயுளா லுணாக (கo)

மைகந நறிவின வீககதா ஈசன பாத மனறு திருநகிக
பிருகை தெளிவுற நோருபு தெயவக கமலப பொருடபிறைவோ
னருதின மாயை தனிலமயங்க வலலில புவன முனைடிமிழும
பைகதா மலராகக டிருநெடிமால பரிவின மாயை நீகதுவனனால

(இ-ள) மைகந = புகநிறமகளாகிய அபமுனிவாகள், அறிவின வீககதால நோனதினை பெருமையிழுல, ஈசன பாதம மனறு = இருபதி= சிவபெருமானது திருவடி கோ மனகதி னிறு நி, பிருகை தெளிவுறது ருகுகுமப = மனமாயக நீஙகி (உணமைப பொருளாத) தெரிகது செலலுறுவ, பொயவக கமலப பொருடபி றைவோன = தெய வதனமை பொருநதிய தாமரைப பொருட டாசன நதில வீறறிருகின்ற பிரமதேவன, அருநத இல மாயை தனனிலை மயங்க = ஒழிநதகரிப புநதிர சேர்க நிலை மயங்க, அலரு இல புவனம உணடி டமிழு ம=அளவிலலாத புவனஙகளை விழுஙகி வெளி டதி டிய, பை நாரபாதை கண கெடி நிருமால = பசிய நாபதமரைக கண்ணை நாபிய ணட (வடிவுடையர்) திரு மாலானவா, பரிவின = அனபுடன (தோனறி) மாயை நீஙகுதலை = அநத மாயை யினை நீகினா. ஈல அசைநிலை அநத எனபது கடைகுறைநது நினறது

பிரமதேவரி, நமது புதிரிகளாகிய சனகர் முதலாயினரை சிருட்டி செயய மாட டேம எனனு மமதையுட சிவபூான முறறவரா யகலுதலும, புதிரசோக கொணடு வருந் தந திருமால கருணையுடன நோனறி அவரை நீகினார எனபதா ப

சனகா முதலிய முனிவாகள் சிருட்டித்தொழிலே மறபதுச் சிவபெருமான் திருச் சங்கிதியை யடைநது, வேதபொருளை யுபதேசிப தருள வேணடி மென்று பிராரத்திகக, அவர் தகஷிண மூதிதியா யுபதேசிகக கேட்டறிநது, பனனரு டவஙகிடமும் ருனை வாய்க்கப பெறுமையா பினனரும் அவரது சுபிதானத திருவென னு வணஙகி நிறறி,

இருடபெருங கடலுள் யாமத தெறிமருத் திடைபபட் டாங்குப்
பொருடடெரு மகடலாம வேதம புடைதொறு மலைபப லிகா
ளருடபெருங கடலே யெயத்தே மடைகதில துனாவி யாங்கண்
மருடபெருங கடலி னீங்கூ வனனமொன றருடி யெனறா

எனறிவவாறு வேணடுகலும், பரமகாரண சிவாகம சாரமாயுளள சிவஞான போதத்தைக் குறிபபினும் காடடி யருள, சிதரூப சிவமாகி பொருகலை பெறறார என்று கந்தபுராணத் தின் கழறபடட்டது உலக மளகத கெடியவனுதலினை "கெடிநல" எனறன அதலை என் பதை யொரு சொன் னீமையாகவி "அநதி லாஙக வசைகிலைக கிளவியென் - றுயிரன் டாகு மியபுகைத் தெனப" எனற நூல்காபபிய விதிபபடி யசைகிலையாக கோடலு மொன்று மைதா=வலிமை, அழகு, இளமை மிவறறை யுடையவா (கக)

மாயை யகல நானமுகதுதோனற வரம்பில் காலந் தவமபுரிந்து
மேய சிருட்டி யுணாத திலனுல வெருளி தோனறிக கணகலுழு
வாய மலரோன முரிபுருவ நாபப ஞுலக மனைதநினையுங
தாயி னீனற மதிகிகணணிச சடையோ னினிதி னுதிதத்தனனுல.

(இ-ள்) நானமுகத்தோன = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரம னனவன, மாயை யகல=மாயை யானது நீங்க, வரமபு இல காலம தவம புரிகதுட=அளவிலலாத காலம தவத்தைச் செய்தும, மேய சிருட்டி உனாதிலன = தனகருரிய சிருடடித் தொழிலை யறிகதானலலன், அல=அதனுல, வெருளி தோனறி = கோபமுனடாகி, கன கலுழ= கண (கலகமுறறாறபு) அழ, ஆய மலரோன முரி புருவம நாபபன=அதத பிரமதேவனது முரிடபினை யுடைய புருவ மததியி னினறையு, உலகம அனைதநினையும தாயினை னனற = உலக மெலலாவறறையும தாயைப போல பெறற, கணணி மதி சடையோன = இளய பிறைச சநதிரனைச் தரித்த சடமுடியையுடைய உருத்திரமூரத்தி யானவ, இனிதின உதித்தனன=கனமையோடிய தோனறினா

பிரமதேவர் எந்தை யாகிய சிவபெருமானே மறறும் படைத்தற றொழிலைத் தொ டஙக அது முறறுமை கணடு, பெருமா னருளினறி யாகா தெனறு தோனறு தலுரு செய் தனர் அனனனுது கைகூடப பெறறது கணடு ரகக முறறா அழ, அதனும் கனகளி னினறும நீர விழவிழ வவை யெலலாம பேயும பூதமுமாயத தோனறின வெனறுரு சரிதமு முளது பிரமாணம வருமாறு —

கந்தபுராணம் – உருத்திரர் தேன்விப் படலம் கழியுடல புயமேறற கொனைட கண்ணுத துரறத துன்னி - பிழுதைய சினன வேலகி யினனறுற றயிரறது வலலை–யழு தனன மகவென செயவா னனனதோற வேலை கலனனீர - விழவிழ வலகை யாகி மிக வெழுக நீனறற றனறே (கூ)

தோறறுமை கடவு நினைமலரோன சூழலம் திலைறறுரு மெழுமேறகருகு
கூறறறி னுயிருண டியாமுரு நி கொழிகரும பொனனகை குலைகழறருளை
போறறறாம பனிகருரு செமமாகரும பொருனை பலறகை பாடிநற
வூறறு நறிய மலரா தூவ முவளம திருத்து முவகருமாலை.

(இ-ள) மலரோன=பிரமதேவன, துனை = அபபொழுது, தோறறுமை கடவுள்= வெளிபபட்ட உருத்திர மூரதிதியை, சூழ வாது இறைருசுய–வலரு செய்து வணகரு வான, எழுப=எழுநதிருபபாலை, தோகரு = (கனகளாறறலமுறை) பாதிதிடுவான்

கூற்றின உயிர உண்டு=யமனுயிரைக் குடிக்கு, உயா முடிதி கொழிக்கும்=மேலாய முத்திலை யளிக்கின்ற, அம் பொன குரை கழல சாள் போறமும = அழகிய பொனனுலாய ஒலிக்கின்ற வீரகழலே யணிந்த திருவடிகளேத தரிபபான, பனிக்கும = (கணகளி னிகும் அனுத்த பாட்டாற) சொரிவான, செமமாகும = இறுமாபபுக் கொளவான, பொரு இல மறைகள பாடி=ஒபபற்ற வேதஙகளாற அதிதது,றவுறறும கறிபமலர் தூவ= தேனிப பொழிகின்ற வாசனையை யுடைய புடபஙகளேச சொரிவான, உளளதது இருத் துப=மனத்தினக ணிறுத்திற் தியாளிபபான, உவக்கும=களி கொளளுவான்

இறைஞ்சும், எழும், நோக்கும், போற்றும, பணிக்கும, செமமாகும, தூவும், இருத்தும, உவக்கும எனபன செயது மெனனும வாயபாடடு நிகழகாலத் தெரிநிலை வினை முறறுகைகளாம் ஆவை பலசோன எனனும எழுவாய்க்குப் பயனிலேயாய வநதன மற றைய சமமிகள கூறும முதநிகள போலாது அழிவினறத போனிய முத்திலை பளிபபது இறைவன கழலடி யெனபான ''உயா முடிதி கொழிக்கும பொனனய குரை கழலாளன'' எனனுன மறறைய முதநிகளாவன —

உலோகாயதன் முழுகுதல்,புரிந்தல், பூசுதல்,பூணல முதலியவறறேறறி பதினாரட் டைக் குமாரனுகி, அழகு வாயநத மகளிரோடு இனபக துயதலே முதநிலையென றுறைத்து வன அதனே ''மகைக மாரிபத தினபமே யின்பமற றவரோ - டிகழு வாழவதும் வாழக கையே யியலபுறும வாழகைக-யகக வர்ப்பெறு செலவமே செலவமாக கவறகு - கொண் கை புலஞ்ற வறுமையே கொடியதேறா வறுமை பறுமி லாதவான றறிமுக மடகதை யா புனாடடைச-சிறிய வினபமென றுரைசெயவ ரனனதன றிறபை - யறிவ சேயெனி னுகதேற பேரினப மாகு-மிறைவ நீபது கேட்டிடியேன மொழிகுவ னெனனான '' எனனுங கந்தபுராணச் செயயுளகளா லுணாக உருவமுலிய பஞ்ச கந்தகளுஞ ஆக கெடி கையே முதநி யெனறு புநதாகளுட பிரதிப நிருவாண வாதி பேசாநிற்பன அருத நானம, அருத நாிசனம, அருத மிரபம, அருத சுகம, நிராகமம, நிராகோதாிரம, நிராவுதி பம, சகல சமமிபகரு பாவம் எனனும் அட்டருண முடையவோ முதநி யெனறு சருகன அறையா நிறபன ஞருவ மிமாஙகியென சுவாககளே யமீதெனபதன தாகக்கென ஞான முதலிய செயறகைக ருணைகள் கெடடி, இபபுலைக் குணமாகிய அஞ்ஞாண குண முறறுப பாடாணம போலவதே முகதி எனபன சாஙகியன பிரகிருதி புருட விவேகம் அகிய விவேகமே யதுவென றுறைவன பிரானனேன யானமா வெனகினற கவளகளும, கனமமே கடவுளெனக கூறும மீமாஙகியனரு,சேர நிசாதநிர வி,ாஙகளரு,ஞரியாககினி சாமிய வாதிகளுந் நந்தமக கருகமான பருசடத்த புவனப பேறறினேயே முத்தி யெனபா ச பாதஞன நான மாதநிரைப புவனப பிராதநியே அது வெனபன் இருபிரி யானமவா தி யிடதிரிய புவனப பேறறினேயும, மறறொவாதி மறறேபுவனட பிராதநியினேயும், அகஙகா ரான்ம வாதியாகிய வைசேடிகன பதாாதங்களினை பொதுவியலபு சிறபபியலபுகளே யறி யும ஞானதினுற காபம் நிகரு மெனனும், சுடி,ட மனறோடி சாடடாபபடடதனுற றேனனும ஞானமிலலாமற் கலலபபோலக கிடபபதே முதநி யெனனாய கூறுவன காலே சுரவாதி காலதத்துவ பிராந்தியையும, கையாயிகன புநதி புவனப பிராதநியினேயும, பரி வாநத வேதாகநி பிரகிருதி புவனப பேறறினேயும முதநி யெனக கூறுகிறபா சாதநப் பிரமவாதி சட நிதது களையாத தோனனும எலலாப பொருளகளும சுதநதநி னுடைய விகாரமாகலான, அவை யெலலாந் சுதநதநா மெனனறிவதே முதநி யெனபன். இரீடாப் பிரமவாதி நானே பிரம மெனனும், நான ஒருபடிதநா யிராமல நானுவித விகாரபபொரு ளோடுங கூடி வினையாடுகினறே னெனனு மறிவதே முத்தி யெனபன யோக உபாய முப தேசிகரும பாஞ்சலனும, சஙகியாச உபாய முபதேசிகரும விவாதத வாதியும ஆனம வாதிக ளாகலால புருட புவனப பிராதநியே முதநி யெனபா பாரூச ராஜ்திரிகள இரு பதுகைநதாக தரி துவரா ஆளள வாசுதேவ னாமமொரு னெனனு, அவன் வழிவாயப்

பொருட்டிலே முற்றி னனைய கூறுவா பரசோம சித்தாந்திகள் வித்தியா புவனப் பேற்றினையே மூற்றி யெ ன்பர். காபாலா கலா புவனப் பேறறினையும், பௌராணிகன இராக புவனப் பேறறினையும், சங்கிராந்தவாதி மாயா பவனப் பேறறையும், மாவிரதா சூடாவித்தியா புவனப் பே றறையும், பிரபோசிய காந்திருத்துவ வாதிகளுக பிரவாகேசுவர வாதிகளுக ராசுவர புவனப் பேறறினையும், சிவ சமவாதிகள் சதாசிவ புவனப் பேறறினையும், சுத்த சாத்தேயன சத்தி புவனப் பேறறினையும், சிவபெருமானுக்கு வைதவ சரீரம் உண்மைட டொருளென்னுஞ் சாமனிய சைவ சிவந்தங்குவ புவனப் பிராந்தி யினையுஞ் மூந்தியெனவு கூறுவ சித்தாந்த சமயிகளாற கூறபடிய முற்றி சிவனடியைச் சேரு முற்றியாம அதுவே உயர முற்றி, பரமுற்றி, அந்துவித முற்றி, சிவசாயுச்சிய முற்றி யெனவு சொலலபடும பிறவாறன ---

சிவஞான சித்தியார்

"நுமரைமே யிரட்டாரை டெயறி பெழிலாரு மேனதிழையா முற்றியென்றுமிருந் சுவாசக முற்றி-யடையே யெனமுற்றி பைத்தை கந்தமறக்கெடுகை யெனமாட்ட ஞண முற்றி பெறறு-பெறமைமே பாட்டனை ம டோலகைமுற்றி யெனறும விவேகமுற்றி யென றுதன மெயவடிவாட்டு சிவ ரை ச-செ ரையே டெறுகைமுற்றி யெனறுசெப புவாகள சிவனடியைச சேருமுற்றி செ-புவதிறு மியாமே" (கூ)

இனைய புரிபு மலமோரா யெலலா வுயிராகரு முயிராரா
முனைவ னேகதி யெலலாநீ கேடடி யருள்வி னெனமொழிய ந்
கனைவணா டிபிரு நாமரைமேறு கா வுள படைத்தி யெனவிரபபந்
தனைகே ராகிப பிறபபிறபபொன றிலலாக கணங்க டனிபடைத்தானை.

(இ ள) எலலாம் உயிராகரு ம உயிர அன முனைவன = எலலா வுனமாக்களுக்கரு ம பரமான மாவ பிருக்கினற முதலவராகிய உருத்திரமூர்த்தியானவர், இனைய புரிபுமை மல ரோனை கோகதி = இ ர்வனமை வணகமகளுகனை செயத பிரமனிடட பாரத்து, நீ எலலாம கேடடி = (பிரானனே!) ரீயிருட்பிய வெலலாவுறையுங கேடகுகடவாய, அருளவன என மொழிய = (அவைகேடட) கொடி ரிபன எனறு சொலல, கனை வணடு றுமிரும நாமரை மேல கடவுள=ரூலிகளினற வணடுகள மொயகளுக நாமரை மலரினமேலிருகுக ம பிரமதேவன, படைபபதி என இரபப = (டெருமானே!) டடைதறற றொழிலை செய தருளுவாயாக என்று குறையிரகது வேணட, தனனை சேர வுதி = தயவை டோனறு, ஒனறு பிறபபு இறபபு இலலா கணங்களை = பொருந்துகினற எனன மரணதுழலாத உருத்திர கணங்க ளை, தனி படைதானை = களிமையாக சிருட்டித்தனன.

உருத்திர மூர்த்தி பிரமனை நோகுகி வெண்டியவறறைக கேடபின றவறறளிபபே மெனறு கூறுவதன சிருட்டிக் கொழில செயதருள வேணடி மெனறு பிராரத்தித்தனனை அவர தமமைப் போலப பிறபபிறபபிலலாத உருத்திர கணங்களைப படைத்தா ளெனபதாம். தனிபடைத்தானை யெனறது உருத்திரகணங்களையே யனறி,பிறகந்திறை குழலும பறறை யுயிர வாகாகணங்களை படைத்தலா வெலலை குறிபபினை யுணரற்கு நி ற்பரும எணணித் தோனறிய உருத்திரா ஸ்ரீ ரத அனகநேசுர காயனரது அறுகறிரகம பெறறு, பிரமாண்டத்துட் சிவ லோக கயிலாய மேருகிர கீலயராய, ருணநதுவ மூந்த பிருதிவி மீருள்ள தத்துவ தாதுவிகங்களுக மிறைவராய, வுயிறற கருணாவாய, மகாகார மிருத்தியராய நிறருஞ் சிகண்டருத்திர மூர்த்தியாம அவர தோனறி, மாதேவன - அரன உருத்திரன - சம் கரன - நீலலோகிதன - ரசானன - விசயன - வீமதேவன - பவோற்பவன - கபாலி - சௌமியன எனறும ம மிறை ருருத்திரா கீளாய் சிருட்டிகக, அவாகள ஒவ்வொருவரும ஒவ்வொரு கோடியாகப பதினொருகோடி யருத்திரராகிய டடைந்தனர எனகொளக (கச)

மறைத்தும் பிறவாக் கணங்களைபல படைப்பெழுந்து மழுவல்லோ
யிறைதும் பிறதுஞ் சகட்டிருளிற் றிரியுங் கணங்க ளியற்றுகென
வறைதந் வகையாய பலர் கதலோ டபரி யுகத் தனமெனவ
வுறுகா வெனறி முதற்லேவே லொருவன் சரணது போயினனால

(இ ள) மழு வலலோய = (இங்ஙனம் ப டை ப்னைக கனை பிரமதேவன) ஆழு வாயுதத்தினை யுடைய வலல டெருமானே, மறைபல பிறவாத கணங்களை பல படைப்பது ஒழிதது=மறற்றேனும பிறவியிம புகாத வருந்திரகணங்கள பலவறறை சிருட்டிபபதை விடடதது, சகடி உருளின இறைதது பிறதுமா திரியு=பி ரிருளின மேலக செறதும பி ரி தலுஞ் சுழலுகினறை, கலஙகள இயறறுக என – உயிரக ளடங கலாயும டைதருருக வெனறுவேனட, உறுகா வெனறி முதற்லே வேல ஒருவன=ஈங்காத வொறறிய பாடடிறை யுடைய சூலாயு தாயிய உருத்திரகடவுள, யாம அறைந்த ஆவை படைகலம = (ரி) ர டனே!) காம நீசெலலிய அவவுயிர வருகுகையோல சிறு டிகை பாடேம, நீ படைக ளருள் பூதகனம எனன=நீயே சிரு டிகருமா று கிருபை சுரபேதம எனறுகரதது போயி னன=அததாற்தானமாயினர ஆல–அசைநிலை

உயிரகள் தேருருனே போலக பிறபு மேலுங் கீழுமாகப் பிறகிறஞ் துமலவரெனபதனே "பாரிடை யுதி நடிமப பாரைச (பூமருரு-நீரிடை யுதி நடிறுக் தெருபபில வாயுவிற-நீருடை விசுபபிடைச் சேரு மனனவைக - கோரிடை நிலேயென வுரைகக பாலதோ. பிறநதிடி முனசெலும பிறநத பினனமெய – துறநதிருஞ் சிலபக விருது துஞ்சுமாற - நிறநதிடி காளேயிற மேயு மூடபினி-லிறநதிடி மதனபரி பிபப ராகுமோ" எனவருள கந்தபுராணச் செயபளகளா னறிக இபபறபக தொகுத்தல விகாரம (கரி)

போய பினனா மலாபபொருட்டிப புழுக்ள வளிதீ யகல்வான
மேய வுலகம பெறுமாநதி விரிநீ ருயரி லலிகாட்டை
யாயு முகூடத்நம பகலகங்குல பகக நியக வயனமுந
லேய வெவைகளும பிரமாண தெயவ மினிதி னியறறினனர.

(இ-ள) போய பின்னா = (உருத்திர மூர்த்தி) அதாற்தான மான பினபு, மலர் பொருட்டி புகுந்தேள்=தாமரை மலாப பொருட்டினகணிருகுகும பிரமதேவன, வளி தீ அகல வானம = வாயு அக்கினி யகனற வாகாய, ஞா உலகம் = பொருக்கிய பிருதிவி, உகநி டெறும விரி நீர உவரி=சுழிகினக கொணட பாகத நீரின புடபா சமுகதிறகள் யாய, கலே காடடை ஆயும முகூடற்நம = கலே காடடை ஆராயபபினற முகூடற்நம, பகல கங்குல பகலம நிகள அயன ம மூலல ஏய எவைகளும=பகல இரவு பகலு ம மாகய அயன முதலிய எவைகளுகளும, பிரமாணம தெயவ ரினிதின இயறறினனர = அவை கோடிய ஆதி தேவதைகளோடுஞ் சிறபபோடு சிருட்டி நதான

உருதி எனபதறகு யாறு எனப பொருள் கொளளல சிறபபனறு எனனெ? ஆறு நீர் ஊறறுநீர வேறறுநீர என்னு மூனறறாகும மழையும, மழைகளுக் கடையிருபு காரண மாகலி னெனக பகல=பகுகபப டுவது பக்கமாவது ஆவபபக்கம அபரா கக ஆப னம்=ஆண்டிற பாதி பிறபபித்தல, இறபபி ந்தல, மழை பெயவி தல, வெபில செயவித் தல, வாயுவை யியகருவி தல, பயிரவினைவித்தல, பாவ புனணிய பியமது விததல முதலி யன வெலலாரு காலதாலாகலின அதனையும பருத்தியறறினன எனபதாம. (கர)

ஒழுகு கொடிமூக் கினிற்றக ளுளதறினா மரீசி யயாசெனனி
வழுவில சிறபபி னங்கிரா துவக்கிற் பிருகு மறிதறபமும

விழியிற் புகழுத திரிசிரநத விவசா யதநதி லுயா தருமன
பழிதீரம துயாவத சகுகற்பந தனனிற பரவு சங்கறபன.

(இ-ள்) ஒழுகு கொடி மூகினில தக்கன=கேர்மையாகிய கொடிபோன்ற காகியி னினறும் தகரநரும, உளதநில மரிசி=மனநநி னினறு மரீசியிற், உயர் சனனி=மேலாய பிரதநி னினறும, வழு இல சிறபபின அங்கிரா = குறற மிலலாத சிறபபினை யுடைய அங கிராவிற், துவகவில பிருகு=தேனலி னினறும பிருகுவு மமரிதது ஏயர மிழியில புகழ அந திரி = பிறழ்நதிருகினிற கன்களி னினறும துதிகட பகிரினற அதநிரியர, சிறநத விவ சாயதநில உயா தரு=சிறபபுகளபொருநதிய கையி னினறும உயாவுடைய தருவர, பழிதீரம்து உயாநத சங்கறபதநில = குறற மினறி யிருது விளகரும மனச்சகறபதநி னும, பரவு சகறபனம=புகழப படுகினற சகறபன எனபவரும

இது மூலிரு செய்யுள் குளகம ஒழுகல் எனபது கோமைப பொருள் படுதலே "வாழுல போக லொழுகன மூனறு - கோழு லெனபையுஞ் செயபவ பொருள" எனற தொல்காப்பிய விதியா லறிக மறிந்து-வினறநல விவசாயம அருளெயா சகுகறபன= கியாகம, விருபபம இவாகள மானச புதிரார்களென்றுங கூறபபடடிருக்கினறது (கள)

மருவு முதானன் தனிமகிறந்த மறைதேர் தெய்வப் புலத்தியனல்
லுருவ முகடநதி லருடபுலக னபானன தனனி லுயாதிரது
பெருகு சமானன தனிலவதிடடன பிறகது முனிவ ருருவாதத்
தருமம வொழுகக நெவற்றினெயும் தவரு துலவி னிறுவினை.

(இ ள) மருவ உதானனில = பொருந்திய உதான வாயுவினின்றும், சிறநத மறை தோ தெயவய புலத்தியன = சிறபபினை யுடைய வேதஙகளே யாராயநத தெயவத் தனமை வாயநத புலததியரும், கல உருவம் முகததில அருள பலன = கலல வடிவுதை யுடைய முகததினினறுய காருணிய முளள புலகரு ம, அபானனில உயா கிரது = அபான வாயுவினினறும உயாவாய கிரது வெனபவரும, பெருகு சமானனில வதிடடன = வளா கினற சமான வாயுவினினறும வதிடடரும, பிறகது=தோனறி, முனிவா உரு ஆதி=முனி வா வடிவுக கொணடி, தரும ஒழுகக எவறறினெயும=அற வொழுகஙகள எனனத்தையும, தவருது உலகில நிதவினர=வழுவாவணணம உலகததிலே நிலைகச செயதனர

உதானன என்னும வாயுவானது உதராகினியை பெழுபபி யுணடவைகளே காடி களிற செலுததி, சரீரததை வளாது காபியிலிலாது நிறபதாய கணடத் தானதநி னிறகு மெனபா ஆரியா அடியாரக்குநல்லார் அபானனுவது குததையுங குயததை யும பறறி னினறு மலமூதிராதிகளைக கழிதது நிறபதாய உசச தலதநில நிரபதெனை ரு பிங்கலநதையார் சமானனுவது அறவகைச சுவையையும அனனதையும பிரிதது எழுவகைத்தாதுவின கணணுங கலபபித்துக கந்த ரசக குழிபிற சநதிகைபபது "புடை கினறு ளான மலம்போலருக - தடையினறி, யுணடனறே ழாகரு முதானன சமானனெ ருவ-ரொணடெறிய மாறிரதத கூறு" என இளசநறுங்க முடைய சிகணடியாசிரியர் செபபலாறு மறிக தரும வொழுகக எனபன இருபெயரொடுபு பளைபதெதாகை. ()

தேவ ரசுரா தெனபுலத்தோ மனுட ரிவரைச சிருட்டி பபான
பூவி லயனே குருவெடுபபப பொருடீவ வுருவ நதோகுணமாய்
மேவ வுரனி னிடைபபுறத்தி லசுரா தேதானற விடிதததவுட
லோவில கங்கு லாகுமதி னுயிராக எனனத்து முரங்குமால.

(இ-ள) பூவில அயன=தாமரை பூவின்கணிருக்கும் பிரமதேவனை, தேவ அசுர தேவபுலதேர மனுட இவரை சிருட்டிபவனை=தேவாகளையும் அசுரரையும் பிதிர காளையும் மனுடரையும் படைகுபவனை, ஓர உரு எடுபவ=ஒருவடிவுவடிவை கொண்டு இயா னிகன,அ உருவம தமோகுணம ஆ மேவ=அந்த வடிவம தாமத குணமய மாக பொருந்த, அதனின இடையின அசுரா தோறா = அவ்வுருவத்தினி இடையின (கீழ பபுறந்தினின றும) அசுரராகள பிறகக, மிடுத்த உடல = நீகபபட்ட அந்தச சரீரமானது, ஓ இல கஙகுல உக=ஒழிதலிலலாத இருளாக, அதி ன உயிரகள அனறுமப உறஙகும = அதிலே உயிரகளெலலாம நித்திரை கொளளா நிறகும. (கக)

மலரோன தினனுரு சாதது்விக வுருவந் தாஙக வவ்வமுகத்தி
னுலவுத தேவ ருதிதனரவ வுடலம விடபப வதுபகலா
யலகி றரும மெவ்வறிஞகளு மிடறு யதுசத துவருணத்தா
னிலகு முருவா யுலகனைதது மீளறே னிபாவென றெணணினனை

(இ ள) மலரோன = பிரமதேவனை, சாதது்விகம் உருவம் தாஙக = சாதது்விக வடிவத்தைக கொணடு (நியாளிக) அவன முகத்தில = அவனது முகத்தினினறும உலவு அ தேவா டுறி தனை=விளஙகுகினற அந்தத் தேவாகள தோனறினாகள், அ அப உடல விடபப=அந்த அழகிய தேகததை நீகக, அது பகல ஆய அலரு இல தரும எவறறிறகுக் ஞம இடன ஆயது=அவவடிவம பகல எனகிய காலம பருதியாகி யளவிலலாத தரும வைகைகளும இடமாய கினறது, மிடறும = மிடறாரும, சதது்வ குணத்தான இஞசும உரு ஆய=சாதது்விக குணமதிறரல விளஙகும வடிவ்வதைக கொணடு, உலரு அனைதது மானறேன பான எனற=உலக முழுவதையும பெறற தனதை நானே யென்று, எணணினனை=நினைததான

பிரமன சாதது்விக குணவடிவங கொண்டு தியானிக்க, முகததி னினறும் தேவர் கள பிறநதாகள் அவவடிவதைவிட அது பகறபொழுதறிந்த தரும வெறறிறகும இ மாயிறறு பினனரு ஒரு சாதது்விக வடிவ்வதை பெடுத்து தனனே யுலக தனைபபாகத தியானித்தனன எனபதாம குணதது்வ-ஆன கருவிபொருளில வநத மூனறனுருபு

அசுரராகள தமோகுண ரூபத்தினினறும பிறநதமையினால கருநிற மேனியும், மாயை, வஞ்சம், கொலை, பொயமுதலிய பாவத்தொழிலும பொருநத பெறறனர அவ வுருவத்தை நீகக அது இருளாய கினறமையால, அசுரராகள இரவிலே யதிக பல முடை யா எனக கொளக தேவாகள சாதது்விக குணரூபத்தினினறும பிறநதமையால பிர காசமுளள மேனியும, ரோனம, இரகசம, உயிரோ பலம, சதிய முதலிய நற்குழிறபும பொருநத பெறறார பிரமன அவவுருவத்தை விட்ட காலத்து அது பகற காலமாய சின றமையால தேவாகள பகலிலே வலியா எனகொளக (ஈ0)

ணெனனு மேலவை யுயா பிதிரகக டோனற வெடுத்த வுடலவிடத்தா
னெனனு மூடல முயாசத்தி யெனப நவினற விராசத்தி
ணெணண லுருவ மெடுபபபகக ளநதரா ராணடவ வுடலவிடபபப்
தனணங் கதிரவென ணிலவாய சாதது்வே புரிசச சதியமே

(இ-ள) அனைவரு எனனும மேலவை=பிரமன (அவனால) நீஙகருகு காலத்தி, உயர பிதிரகளை தோனற = உயரவாய பிதிர தேவதைகள பிறகக, எடுத்த உடல விடத் தான = தானெடுத்த சரீரத்தை நீகினான, கணணும் உடல அம உயர சதி என்ப= பொருநதிய அந்த சரீரமே அழகிய சாயஙகால சந்தியாரூபமென்று (பெரியோர்) கூறுவர,

கவினுற இராசதத்தின உருவம படிபட =சொலலபபட இராசத குணஙகிக்மாகிய வடி வஙகைகொள்ள, மககள் உதித்தார=பலலுடாகள் தோனறினர, ஆனறி அ உடல விடபப= அபபொழுதே யதத சரீரதைதயும நீகக (அது) தன அம கதிர வெள நிலவு ஜயது= ஞளிறுத அழகிய பிரகாச மூளள வெள்ளிய சுடரிரிகையாயிறது, புலரி சுடரிய அதுவே= பிராதககால சுடரியர அதுவே யாரும

"பிதிரகக டோனறர" எனப பொதுவாகக கூற படடிறர, உடலின பாரிசஙகளி னிஙகும தோனறினால என உயரதிணைக இது உயரதிணர வைபபெனறு முதறி பிதி ராகள கௌவிய வாகனர, அனலர, தேவபர, யபர, அரியமனர, அகனிஷவாகதர, பொக் கிஷதர, ஆரியபர, சோமபர எனப பலவகை விதஙகபபடடவரகளாம சுடரி=ஒருமிடபது பகற காலமும இராகாலமுஞ் சுடரிகளுக காலமாம அது சாயகாலச சுடரி, பிராதக காலசுடரியென விருவகைபபடும பிதிரர சாயஙகால சுடரியென, மனிய பிராதககால சுடரி யினறு மலமுடையவராவர "மகக டவே யாறறி வுயிரே - பிறவு முளவே யகனிலப பிறபே " எனற தொலகாபபிய விதிபடடிபபகளளைப பறவார ஐபபொறி யுணரவே யனறி எனை னெனபேரர அறிவும உடையராய, மூபபதறிரணடு அவயவததான அளவிற டடி அறிவொடு புணரநத ஆடை மகளுகளும, அகனிஷப பிறபுகளுமாம. (உக)

பினனைப நாமமு மிராசதருமம பிரியா வுருவ மெடுததிடலு
மனறு மதறகா கட்டருவ நியகக ரதவ மவரபபூகக
ஞவலி யுறறிட வுயர பறறியை மறறிவர பகருகறற றேனறினவரற்
கெனனே கமலப நவன முகநறற கொறகுருஞ் சரபக தோனறியதால.

(இ-ள்) பினனர = (ஆதலி) பினபு, நாமமும இராசதமும பிரியா உருவம் எடுத் திடலு ம=தானத குணமும இராசத குணமும ஒனறு சேரநத வடிவத்தைக கொளளு தலு ம, மனறும அதறகா=நிலை பெறற இதறக காகவும, கடடருவ = கடடருவாகளும, நியகக = சாரபகளும, ரதவ = சாரபகளும, வளர பூகக நுனனி உதிதத= நீளட டநதகளும கொருகறறி தோனறின, உயர பறவை மறறி = மேறசெலலும பறவைகளும ஆகிவரறறும, மாறபு அகநதில தோனறினர=மாறபு முதலிய அகஙகளி னினறும பிறநத னன, கமலஅது அவன முகநதில = பிரம தேவனது முகநதினினறும, கொறகுரு சரபம கொனறே தோனறியது=கோபி கெழும பினற சுடரப படையானது வீறறெடி வெளிப படடது அல இரணடும அடைகிலைள பறவை=பறநதகலலியடைது

பிரானன பினனரும படைகக நினைதது நாமதராசத குணவரு வெடிதது சிருட் டிகக வுளளாம டோது, தூயநெஞ்சு பதிதேரானறியது அகருல வேககான கோபம தோனற, அவவிருளினினறும விகாரரு ளுளளவராயப பபஙகரம வினைகு மொரு வகைக கனறிதோனறினர அவரகளுட லெல டதி டொறுகாது, பிரமனமேற பாயக சாரகள அபபோது சிலர இராகரியுகள எனறு சொனனமையால இராகதசர எனறும, சிலர உணணுவே மெனறு சொனனதை யால யகஷரகளெனறும பெயர பெறறனர பிர மனர இவரகளைப பாரதது எனனதில வெறுபபுறுஞ சுடரி துக கொணடிருகக, அவனது தலைமயிரகள ரனமாயக கபு னறு வீழறறுபினவுக தலையினமேல ரதின அஙகனம ககாது ரதினமையாற் சாபப டவனெனவும, ரதமா மையால அதிகள எனறும பெயர் பெற றன அவரரை கோபவேஷ மகொணடு படைததறகு நீகக, கபில நிறமுளள பூத களை ஆகக தோனறின அதனபின அவனது அஙகங்களிலிலிலும ஒருவகைக கணஙகள பிறகுனர அவரகளாயபபடி கொணடிருபபரை யாற கருதருவர் எனப பெயர பெற் றனர் பறவைகள பககஙகளினினறும பிறநதமையாற பகஙகள எனபபட்டன மறறி யெனறு கூறினும, செபதரியர, தூருவர, வெளளர, பளளரபர, வரையர எனற

றும் தேசகாலாதி கொளக சுருபாவது பாணினை யுளனும் பெருவடிவுகிலும் பாகக அதிவலி கொண்டி, இரு கலியும இரு சிறகு ம, எடடெக காலும, நீணடவாலு ம, கடுருசின மூ ம, பேராள்பபு ம பொறுசு சிகக ரினை மெடி க்து மேமலெலுவ நா ம ஓர பறவை அதனே ''கனனு லிரணடி திருவடியு கலினின வாலு முகபிரனகில-கொனனு சிறகு முருத் திரமும கொடடமே ராபபும'' எனவரும காஞ்சிப்புராணச் பெயளா னைக (ரச)

இருநா ளிடதகுங களிறுபலி யெணகு மரையொட டகமிபுலி
திருகு பொரிகோட டிரலேபலறி செறியு முழுவு மானினெடு
மருவு விலவமின கணமுரிந்த பயிறக்கா லேறுமங கலிபபொலமை.
வருவப பைந்தாய கொடிய னேதமும் வீறுறு விமரு யிதிதனவே.

(இ-ள்) ஒரு காள் இடசதுப் = இரு பாதங்களி லிருகுதும, களிறு புலி எனகு மரை ஓடடகம இவரி = யானைகள புலிகள கரடிகள் மரைகள ஓடடகங்கள ஞிரை களும, திருகு பொரி கோடி ரலே=முருகிய பொருகுகளுள கொமபினை யுடைய மான களும, பலறி=பனறிகளு ம,செறியும உழுவ=கெருகுகிய உழுதற றொழிலையுடைய எருது களும, ஆனின ஒடி=பசுகூடடங்களோடி, மருவு விலகுகின கணம ர நிதத= பொருகுதி யுளள (மறறைய) மிருகசாதிகளுக சேனனின, மயிர் கால தோறறும=உரோம துவாரங களி னிடஙக டோறறும, கபி பொலை=டழுங்களாய டாரகங்கோ யுடையனவாய், உருவ மை தாள கொடி தனேதது=அழகு ம பசுமையு முழுங்கு முளள கொடி முதலிய தாவர வகைகள யாவு ம, வீறு வீறாய உதிதனன=வேறு வேறுகு தோனறின

பொரியாவது தகடடி வடிவாய வெடி துதுக ளெடி சிறபதாம் உழவு - காரியக் தைக் காரணமாக உபசரிதது கொடிகள எனறலையால ஓடடிகளும, தானிய வகை களுகு கொளளபபடி ம தானிய வகையாவன —கெலலு, புலலு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்குசோளை, இராகி, எளளு, கொளளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொசசை யெனறும பதிகுறு வகைக கூலஙகளு மாம இனிக கூலம பதினெண்வகைத் தெனபா கூத்த நூலாசிரியர், எனனை? ''பதினெண கூலமு முழவுகு மிருக'' எனறு ராகலின சோறறும—இடப்பனமைப பொருளில வநத இடைசசொல.

அருமா மறைக ளொருநானகு மகஙகள் சந்தம பாவினைததும்
திருமா லுரதிப் படமபுரத் தேவனை முகநான கினுமுரிதத
வுரைசெய பூத மனைததுமிவவா றறிந்து முனனைப படைபபதனினை
மருவுங தமது தொழிலதனிற பிறழா தினிதின வகினனவே.

(இ-ள்) திருமால் ஈந்தி கடைய பூத்த தேவன முகம் நானகினு ம = விடடுணு மூரத்தியினது நாபி ந கடாகதது னினறு ம பிறந்த பிர மனது நானகு முகஙகளி னினறும, ஒரு நானகு=நானகாகிய, அரு மா மறைகள = அரிய சிறநத வேதஙகளு ம, மகஙகள்— யாகஙகளும, சநதம டா=சநதஙகளும பாவின வகைகளுமு, அனை தும உதிகு = (மற றையை) யாவுந் தோனறினா, இவவாறு உரை செபபுர ம அனைதது ம உதிதது=இஙஙனமே சொலலபபடட பூத பேதஙக ளெலலாம பிறகது, முனனின படைபபு அதனின மருவு= முருகிய படைபபுக காலதில (தொந்தாம) னொணடிள்ள, தமது தொழில அதனின பிற ழாது=தத்தந் தொழிலகளி னினறும வழுவாமல, இனிதின வைகின = முறைமையாக விருததன.

பிரமனது முகஙகளுட் கிழக்கு நோகிய முகதது னினறும இருக்கு வேதமும, அக்கினிட்டோமம எனனும யாகமும, காயதரி எனனுஞ் சநதமும, வைபாக ட,

தெற்கு நோக்கிய முகத்தி னின்றும் யசுர்வேதமும், உத்தியம் என்னும் யாகமும், திருட்டபு எனுஞ் சுருதியும், ஆரியபடாவும், மேற்கு நோக்கிய முகத்தினின்றும் சாம வேதமும், அதிராத்திர யாகமும், சகதீல எனுஞ் சுருதியும், கலிங்கமும், வடக்கு நோக்கிய முகத்தி னின்றும் அதர்வண வேதமும், அபிகோர் யாமம எனும் யாகமும், அதிட்டபு என்னுஞ் சுருதியும், வர்ஸ்திடபாவும் ஏகாயவும் தோற்றின வெனக் கொள்க. (உசு)

பூதப பகுதி யிருடிகளோ பொருந்து மூடலசே ரணைத்தினுக்கு
மோது நாம மிவைகளினென குணங்க ளுணர விவையனைத்தும
வேதா காமங்க ளிடைவருத்தான விரைகொப புளிகரு நறும்தோட்டித
தா,தா கமலப பொருட்டுமைய மொருகான முகதத்தும தனிமுதலே.

(இ-ள்) ஈரை கொடபுளிகரும கறு தோடி = வாசனையை வெளிபடுத்து இளற நல்ல இதழ்களை யுடைய, தாது அர கமலப பொருட்டி உணைமை = மகரநத கிறைத நாமமை பூட பொருட்டின கணிருகரு ம, தனி ஒரு கால முகத்து மூலு ஏ = ஒபபுற காணரு முகஙகளோ யுடைய பிரம தேவனே, பூத ம பகுதி இருடி களா = பரத பூதகள அவறறின பகுதிகள முனிவர், டோ பொருந்துத உலக சோ அனைதினுகரும = புக முமைபத நேகத்தைக் கொணட உயிரகள முதலிய யாவறறிறரும, ஓதும நாமம இவை= சொலலப படுகினற பெயரக ளிவை பென்றும, கவின்ற குணஙகள இவை = சொலலப பட்ட குணஙக ளிவை யெனறும, ஆனா தும உணர = அவறறின சுபாவஙகள் எவறறை யும அறியபபட, வேத ஆகமஙகளின் இடை வருத்தான=வேதாகமஙகளி லிடைது விரித் துரைததான எனக.

பகுதி = பூதஙகளுக்கு முதலா யுள்ள தனமாதிரை மூலிபன ஆகமம் = அ- என்பது ஞானமும், க-எனபது மோகஷமும, ம - எனபது பசுகளையும் எனப் பொருள் படலால, அனபாகவருக்கு சிவஞான,தையுபதிபபது, மலாதாரு செயவிதது, மோகஷத தைக் கொடபபிபது எனகொளக அது காமிக மூலவாகள மிருபபுர் தெடமாம் இவறறின் வழி தூல உபாகமஙகளும, சாபபு தூல் தந்துவப பிரகாரிகை, தந்துவ சகதிரகம, தந்துவ நிரணயம, மோக காரிகை, மோகஷ காரிகை, காத காரிகை, பரமோகஷ நிராகாரிகை, இர னைந் நிரபப எனபவமாம (உஙி)

பலவகைச சிருடடி யுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அகத திருவிருநதம - உகஙி

எட்டாவது

தமோகுண திருட்டி யுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆஃசாவது முககுணஙகரு ளொனறைய தாமத குணத்தி னினறும் தோனறி யவற்றை யுணரதத்ம பாகமாய. தமோ குணம வடதூள முடிபு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எனறு கூறும் திருநெடுமா லிருதாள் வணஙகி யாழ்முனிவர
குனறின சிறக ருமவெறிந்த கூவாய வைரப படைக்கடவு
முனறுரு சிருட்டி விரிவினைத்து மீடடி முரைத்தி யெனதொழுது
பனறல தாமப பகுதிகளி லுமாயன மனிமுடி கூறுவான.

(இ ள்) யாழ் முனிவன = (மகதி யெனலும்) வீணையையுடைய நாரதமுனிவரும், குணதின சிறகா அற எறிந்த=மலிகளின சிறகுகளை அறுபடி பெறிந்த, கூவாய வைரய படை கடவுள = கூரிய அதிபை யுடைய ருலிசுயுகுதைத் தரிந்த இந்திரனும், எனது கூபு செடி திருமால் இரு தாள வணங்கி = எனதுவவாறு சொற்ற வீனட (வடிவுடைய) சுர்மூலாத்தியின இரு திருவடிகளேயும் பணிந்து, அனைய சிருட்டி விரிவு ஆனதுபு = அருகிய (தமோகுண) சிருட்டியின விரிவுக ளெவற்றையும், மீட்டும உரைத்தி என தொழுவுபு=பினனரும (வகைபடுத்தி) கூறியருள்வை யென்ற வணங்கிய பிரானாதத்தித்துவும, மன்றல கமழும பசு துளவ மாயன=வாசனை வீசுகின்ற பசிய அழாய் மாலேபை யணிந்த திருமால, மிழலகத்து கூறுவான = (மனங்) களிகூருகு சொல்லுத தொடங்கினா எனக.

சிறகா போலி ஓர்காலத்தில் மலிகள் அசுராகடகு இடகொடுத்தது,தேறபறகது சென்று உயிரகோ யழிந்தது கோகிய இந்திரன அவறறின சிறகுகளே யரிந்தனன எனபது சரிதம ருலிசாயுதும் கூரிய தாறு வாயினை யுடையதாகலின்''கூவாய வைரபட டை'' என விசேடித்தான (க)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வளவாய்க் காலத் தவிரினமீ தூறைறுது மறைவிரீன யாடுநா வலவன
தெள்ளிதிற தெரிந்து படைத்தபல வுயிரு மலகிடா தெநாளுந்திருந் செயலா
லுளளமா றாந்து தமோகுணம புனைதபப வுரையவிர திருவுதலு மெனனுள
மெள்ளாசா சதருசத் துவகுண மேவுத தமோகுண மகனாது விரைவினன.

(இ-ள்) வளளம வாய் காலம தவிரின மீது உறைதகது = ணைனம தோனற வாயினையுடைய நாமமரை மலராசன தனிகணிருகது, மறை விரிபபிக காலவன = வேதாநதியான வியாபாடலைச செயகின்ற ரவில வலலவனுகிய பிரமனுவன, தெள் ளிதின தெரிந்து படைத்த பல உயிரு ம = தெளிவாக வாரியம தறிந்து சிருட்டித்த பல ஆனமவாககளுமு, மலகிடாது ஒழிந்திடும செயலால = பெருகாது குறைக தொழிலுத தனையால, ளளளம மாறாகது=மனவருந்தாமுறறது, தமோ குணமபிறைபப = நாமத ருணமானது மூட, உரை அவிகுது இருகதலும = பேசசுறறு இருகருதது ம, மனனுல= எனது அருளினுல, இறாசதம சதருவக ருணம மெளள மேவ = இராசத சாதுவிக குணஙகள நிறிது நிறிதாக பொருதருநதலுமவிரைவின தமோகுணம ஆகனாது=ரிகிர மாகந நாமதருணம (அவனிடம்) பிரிகது மெளள – தொருந்தல விகாரம (உ)

விரைவினி னெனனற தமோகுணம வேற்கட் டெரிவையும புருவுமாக
வுருவமெய தியநப புருடன வெமபாவ மொனறுறுதல பதிகொலே வுலு
மருமறைக கிழவன தானுட னிருகூ ருகலு மவறறினோ கூறு
வருசுவா யமபு மருவொரு கூறு மமிழ்த ருபையா னதுவே.

(இ-ள) விரைவின அகனற தமோகுணம = விரைவாக விடடு நீஙகிய அத் தாமத குணமானது, வேல கன தெரிவையும் புருடனும் ஆக உருவ மெயதியது=வேலா யுதம போனற விழிகளேயுடைய பெணணும அணுமாக இரணடு வடிவஙகளோட பொருத திற்று, (உவவடிவ வடிவகளுள்) அ புருடன வெம பாவ ம=அந்நா புருடவடிவ பாவ மெனப் டடும, ஒள றுதல டடி கொலே வடிவட=அழகிய நெற்றியினையுடைய பெண்வடிவம அழித் தறகுரிய கொலை யுருவ மெனபதும, அரு மறை கிழவன தன உடல=அரிய வேதஙகளுக குந தலைவனுகிய பிரமனது சரீர ம, இரு சுடனு ஆசதுட – இணடு டாக டாகுடனு ம, உ ற

நின ஒர் சடறு ஒவ்விருவகை பாகத்துள் ஒர்பாகம், வரு சுவாயம்பு மது = முதலிற் றோன்றிய சுவாயம்பு மநுவாயிறது, ஒரு கூறு மகிழ்ச்சருதை ஆனது=ஒருபாகம யாவ ராலும் விரும்படற்கின்ற சுவாருதை பெயறும பெணணுமிறது

பிரமனை விடுத்து ஈங்கிய புராதன குணமாலது ஆணவடிவும பெண் வடிவுமாய்த் தோன்றினறது அவற்றுள ஆண வடிவு பாக மெனவும, பெண வடிவு கொஞ மெனவுந் தொலலபபடும பிரம முதலிறை ஒரு கூறாயின அவறறுள் ஒனறு சுவாயமபுவ மது வாகவும, மறறையது சதருபை எனறும பெண்ணுகவுந் தோனறியது (சு)

குங்குமம் தூளைந்து பிறைவடிவ கிடந்த குரிமுலைக கொழுச்சத ருபை யங்கணமா ஒநல முழுவதது மளிகளுந சுவாயமபு மநுவினை யீனறது பயங்கில பிரிய விரதனை யுலகம பரவுமுக தானபா தனைசசொன மகளைகளும பிரசுதி சிறுத வாகூதி யிவர நலம வயிறுவாயத தனளால்.

(இ ள) குங்குமம் தூளைந்து பிறை வடிவ கிடந்த = குங்குமம் பூசபபடடுப பிறை போல சுருதினை போனற சிறது மாலை முகடி யிருக்க பெற்ற, குவி முலை கொடி சத ருதை = திரளட தனமகளே யுடைய பூங கொடி போனற சதருபை யெனபவள, அ ங்கண மா ஒநலம முழுவதும அளிகளு ம=இட மகனற பெரிய நில வுலக முழுவதையும பரி பாலனஞ் செயபவ னென ம, சுவாய பு மநுவினை ஆனறது=சுவாயம பு வெனனும அர சனைக கூடி, பங்கய இல பிரிய விரதனை = குமுத மிலலாத பிரிய விரதன எனபவனையும, உலக பரவு ர உதான பாதனை=உலக முழுக புகழபபடுகினற உதான பாதன எனபவ னையும, சொல மகளை கல பிரசுதி=பொலலபப பட பெணகளாகிய கலல பிரசுதி, சிறுத ஆகூதி இவர தமமை = பிற பினை யுடைய ஆகூதி யெனனு மிவரகளும, வயிறு வாயத் தனள=வயிறறிற றரிதது ளனருள

சதருபை யானவள சுவாயம பு மநுவினை மணஞசெய்து, பிரிய விரதன் உத்தான பாதன எனறும இரு பபிரசைகளை ம, பிரசுதி ஆகூதி யெனறும இரு புதரிகளையும பெறறுள் ளபதால சுவாயமபு பிரமஅமசமும, சதருபை சரசுவதியினமசமுமெனப.

தாழலுயிர்த தொளிறு பரிநிவேன மநுப்பிர சூதிபைந் தகுகனுக களிந்தா னாழருகண பரிவகு மருபபினை முலியா கூதியை ருசியினுக களிந்தான மொழியுமா கூதி ருசியினுக கெழசன நாதினை முறைமையினி லீனறு [நாக. வொழிவிறைக கிலையம வயிறறிடை வேளாவிக கியாமா பன்னிருவராணமிதித

(இ-ள) தாழல உயிர் ததது ஒளிறு பரிநி வேல மநு=அகிலினைபக ககிட பிரகாசிக் கினற சூரியனை நிகரபற வேலவுடைகை யேநதிய சுவாயமபு மநுவென்பவனை, பிர சூதியை தகனருகரு அளி நதான = பிரசுதி யெனபவளைத் தக்கனுகரு (விவாகஞ் செயது) கொடுதானை, அழகு கணை டுகெகு ம=அழகாகிய குடி யிருக்க பெறற, மருபப இளம மூலி ஆகூதியை=(யாதெக) கொமப போனற இளமையாகிய தனமகளை யுடைய ஆகூதி யெனபவளை, ருசியினுகரு அளிநதான=இருசி யெனபவனுகரு (விவாகஞ்செய்து) கொடுத் தான, மொழியும ஆகூதி = தொலல பபட பூதி யெனபவள், ருசியினுகரு = இருசி யெனபவனைக கூடி அவருகதே, எசசன தகினை முறையினில ானருள் = எச்ச னென் பவனையுக தகினை யெனபவளையும நிரையாக பெறறனள், ஒழிவு இல தகினையள வயிறு இடை=நீஙகாத விலலாத தகினை யெனபவளின வயிறறி னிடததே, வேள்விக்கு= எச்சன எனபவனுகரு, யாமா பனனிருவா ஆலதி உதிர்நார் = யாமா ஆகிய பனனிரு சூடாமணா ஆடபபழுதே நதால நினார

மதுவரசன தன் புதிரிகரு – பிரட நிபை' கககுகுகு , ஆகூதிபை இருகி யெனட வலுகுகு ம விவாசகு செபதனன ஆகூடி இருபி யெனன வ பிருதி சோகது எசசன எனனுய புதிரனனையும, தகினனை யெனனும பி தினபையி டெ ' ளை தகினனை யெனடவள் தனனுடனன பிறநத எசகளேபே சொலலு,பாமா ஷிய பனன பிரு பதிரரையும பெற் ருள எனபதாட ஒனறு வேல எனன இபைபதுகடகொளக

ருசி தகுனினை யெனனும் வட சொறகள் இருபி, தகினன யெனன , திரிஷ்தி நிஷ் தன கனன பதி தல=ஊகருகு தல, பெபாளினறி யிரு ல கேளவி யெனன றுப பரிபாய நாம தாரால எசசன எனறு கொளள படட து ஸ்ரீமான வெங்கடாசல கவிராஜன சோன திருனைப புனனாகது புனணிய பூமி வழகசகரகி ரு ரமண ரெனறக அரளே "ஆருருரு காட் டுறைபவரோர டொழுதெனர யாப்பா வாரெவு ம ரெவு டகத் தோனறித் தாகள விழை விறபுணர்வ ரவாகளுந் தெய வத் தருமலைக ளுதவுமுறை கூயிபூ கூயும' எனறு

கந்தபுராணச் செய்யுளாலும் அறிக (இ)

ஆங்கவர சிறந்த சுவாயமபு முவினை காலை நதி லமரரா யுபறகுகா வீகுபல கேளவிந் தக்கனன மனியாய பிரசூதி வேலவி ர தொளிக, கோகுகருமு பிடையச சுணங்குபூ நலலா ருளவ குவிமுபி பூ முலைபபனைததோட் பூகுமுறை செவவா யோரறு நானகு புதலவியாப பயர தன னெனறே

(இ-ள்) ஆகவர் = சொலலபபட்ட னனிருவரகளு ம, சிறநத சுவாயமபு மநு வின கால நில=மேனமை யுடைய சுவாயமபு மநுவின காலதநிலே, அமர ஆய் உறைக தார=தேவரகளால பிருத்தர்கள, பல கேள்வி வீயகு ஈகைகள நல மனை ஆ=பல கேளவி யறிவிலே மிகுந த தகைகனது நலல மனைவி யாகிய, பிரசூ = பிரசூதி பெயரடவள, வேல இடைது ஒளிர கண = வேலாயுதங்களிருது விளஙகுறற போனற கணகளோடும், கோகுகு அருபபு இடை அ சுணஙகு பபாது அலாதக – கோகுக மூகைபினி–தீத அக நத தேமலனனது படாதது விளகுறற போனறு, நெறி முறிழ இள முலை = நிரணடி தோனறும இளமையாயினா தனகளோடும, மீனன நேளள ரநகிலபோனற தோளினையு ம, பூ ருமுல=பொலிவினாலே சுடரகினறவ ர=ஒ வ யாலு ம வெலலுதறகு உடைய, ஓர அறு நானகு புதலவிய ர பயநதவரகள=இருப நு நானகு புதிரிகளை பெறறாரகள

மூற கூறி பட்ட தகுனினை யெனறதி பிறந்த னனிருவரகளாகிய யாமருரு சுவா யமபு மநு காலதநிறற சேவரா பிருநதனன நகுகள பலேவியான பிரசூதி இருபத்து நானகு பெணகளைப பெறறாரள அவரகள பெயராவன —சிர நதை, இலகுமி, சிருதி, துஷ்டி, புஷ்டி, மேதை, கிரியை, புத்தி, இலசுசை எ) சாகதி, கியாதி, சனநதி, கியகி, சதி, சமாதி, மிருதி, பிரீதி, கனம, சகநதி, ஊரஜ்ஜயை, அருநததி, சுவாகை, வசுநதரை யெனபவாகளாம். தகுஷன எனனுமொழி தகுகள எனபது

ஆனையரிற சிரநதை யிலகுமரி திருதி குடடி கடு புஷ்டியம மேனறி நினைவருவ கிரியை பு நதிகாண வபுஷ் சாம நிவாரற கிதநிதிரற சினதி யெனவொரு பதினெமரன றரிமநத மைழைக ளரிபாரபலி மகளிரை யிலங்கு கனைகழற மருமக களரி நதன னவருரு கயிலைபபிறபு பூலை யரை யிரநதா

(இ ள) ஆனையரில=ஆபபெண்களுளஙகளை நிலைகுமி திருதி குடடி=திரிதை இலகுமி திருதி குடடி, கடு புடழி=கடலை புட்டி, அம மீ னை = அழகிய மேனறி, கீழ்வி அரு கிரியை = நினறாதற கரிய கிரியை, பு நி ரண வபு சாம நிதி = புத்தி இலசுசை க) சுவாகதி, வாழ பிருதி = வாழ்வினை யுடைய சிருதி, கடு பொறறி எனன=கடலை போனறி எனனு

சொலலலயபட, அரிமரு மழைகண இளமூலே = செவவரியுட மதா - முளள குளிமை யாகிய கனகீரயும இளமை பெருமிய தனகளையு முடைய, ஒரு பதின மூனறு மக னிரை = பதின மூனறு பெனகளையும, நிலமகு கண கழல தருடன கு ளித்தனன = னிலகா னின ஒலியை யுடைய வீரகழலே யணிந்த சருமனுகு (பணவிமாராக) கொடுத்தான, அனனவரும் = அ பதினமூவரும, கவ்ன பெறு புதலவரை உயிர்த்தார = அழகிய கொணட புதிரகளா ப பெறறனர.

தகளுனவன தன புதலவியர்களுள, பதினமூன்று கனனியாகளுத தருமனுகு விவாகரு செயது கொடுத்தான, அவாகளுற புதிரரை டெறறாள எனபதாம. அவறமை வருஞ் செயயுட்களா னறிக வபசு, சாகரி னாக கெடனவாருமுளா (எ)

மறறைய மியாதி பிருகுவை யலோ தாள சதியினை யுருத்திரன மனைநதா னறும சமபூதி மரீசிய யனைந தானை பிருதியய பிரானவ - நறைகதாள குறமமில் பிரீதி புலதியய புநாநதாள புலகனை கமைமணம கூடிநதாள சொறறசந நதியைக கிரதுவேட டனனைத திரியங சூயையைத தேரயநதாள

(இ-ள்) மறறைய மியாதி = மறறைய பாதி யெனபவள், பிருகுவை ஆணிந் தாள் = பிருகு எனறுப முனிவரை மணரு செயதனள, உருத்திரன சதியினை மணநதான = உருத்திரமூரதி சதி யெனபவரக கூடிமண, உற்ற சபதபி பரீசியை அடைநதாள = அழ கமைநத சபதபி யெனபவள பரீசி முனிவரைச் சேரநதாள, மிருதி அங்கிரா உடன உறைந் தாள = மிருதி யெனபவள அகிரா எனறு முனிவரோடு வாழ்நதனள, குறறம இல பிரீதி புலத்தியா புணணாதாள = குறறமிலலாத பிரீதி யெனபவள புலததியரைக் கூடினள, புல கன கல கமை மணம் கூடநதான = புலகமுனிவா கல கமை யெனபவனை விவாகருசெயது களி கூடநதனர, சொறற சுகுதியை கிரது வேடடனன = சொலலப பட சுகுதி யென பவளைக கிரது வெனபவா மணரு செயதனர, அ திரி அகுணபையை தேயநதான = அத திரி முனிவா அகுணபை யெனபவளை மணநதாள.

ஸமிருதி, க்ஷமை, எனனும வடசொறகள் மிருதி, கமை யெனத் திரிது நினறன உருத்திரன எனறது அணுபகக உருத்திரனை பெனக. (அ)

கனனியர் கதபி னருவருதி தனனைக் கடிமணமு புரிந்தனன வகிட்டன [தாம வனனியைச சுவாகை யெனறநதனள பிதிகளை வசுதையை யினிதினினமணம் முனனம யாளுரைதத தருமமெ்ய வசுவ்தினை மனனிய ராமொரு பதினமூன றகுலாம நமமின முதிமுமுலேச் சிரதததை யடகசருய காமனை யுயிர்த்தாள.

(இ-ள) வகிட்டன = வகிட்ட முனிவர், கனனி அ கதபின அருவருதி தனனை= அழிபாத அழகிய கதபினை யுடைய அருவருதியை, கடி மணம புரிந்தனன=புதுமை யாகிய மனறல செயதனர, சுவாகை வனனியை அணைவருதனள = சுவாகை யெனபவள அகுணியை சேரந்தாள, பிதிகளள வசுவதைபை இனிதின மணைநதா=பிதிதேவாகள வசுவதை யெனபாளை யனபோடுகு கலயாணரு செய்தனர, யான மூனனா உரைதத தரும தெய் வதத்தினை=யான முன்னாக கூறிய தருதேவருடைய, பனனியா அம அ ஒரு பதின மூனறு கலலா தபினை = தேவிமாராகிய அநதப பதினமூவருள்ளும, முறறிழ் முலை சிரததை=அருபபிய தனகங்களை யுடைய சிரததை யெனபவள,அடகக ஒரு காமனை உயிரத் தாள=அடககுதறற கரிப காமன எனபவரிய பெறறாள

வகிட்டன எனபது வகிட்டன எனறுமிறறு ஜமபுலவகளாலும தனவசப் படுத் தினவன, ஞானதிறம குடிகொணடிருடலன எனப டொருள கூறப. கடிமணம் சிறப

பாகிய மணம் எனவும் பொருள் சடி என்னும் ஊரி சொல அபபொருள் பமுலை "கடி யென இளவி" எனனும தொல்காபபியச சுத்திரத்தா வறிக. "அகலமா" எனபதனை அம கலமா எனப பிரிதுக கோடலுமாம் (கூ)

அருளிலக குமிவெஞ் செருக்கனை யீனரு டிருநினை னியமனை யளித்தாள பொருவறு துட்டி மகிழசியை யீந்தாள புடபலேய பதுதனைப பெற்ரு டருபுகழ மேதை சுபனரனை யளித்தாள கிரையநரு தமனை யரிஇனிற பயந்தாள புதிதம போத னெபபிர மாதனை யளித்தாள.

(இ-ள்) அருள் இலகுமி=கிருடையினை யுடைய இலகுமிதேவியானவள், வெம செருக்கனை ரன்ரனள=கொடிய அகங்காரமினை பெறறாள, திருதி கல நியமனை அளிதாள= திருதி யெனபவள் கலல நியமன எனபவனைப பெறறாள, பொரு அறு துட்டி மகிழசியை ஈநதாள = ஒபபிலலாத துட்டி யெனபவள ரிருகுகன எனபவனைப பெறறாளை, புட்டி லோபதனை பெறறாள் = புட்டி யெனபவள உலோபன எனபவனைப் பெறறாள,புகழதரு மேதை சுபன தனனை அளிதாள=கீரதியை யளிகினைற மேதை யெனபாள் சுபனைப பிரசவித்தாள், கிரிபை = கிரியை யெனபாள, கல சமனை அ தமனை அரினை பயநதாள்= கல்லை சமன எனபவனையும அ நதகை தமன் எனபவனையும அருடை யாகப் பெறறாள், புத்தி=புதி யெனபாள, கல போதன ஆபபிரமாதனை அளிந்தாள்=சிறநத போதன என பவனையும ஆபபிரமாதன எனபவனையும பெறறாள இன-சாரியை (கo)

காணயன விடயப் பயநதனள பெறவு நல்வி சாயனை யுயிரநதாள் மாணெழிற் சாய தி கேமனை யீனரு வாளரிநதி சுகனதனை யளித்தாள் காணவருந தி ரநதி யசனதனைப பயந்தாள முனனவள பயநதிய காமல பேணரு மகிழச்சி நட வு வானநத னிருவரை யுயிர நதனள பினனே.

(இ-ள்) நான் — காண எனபாள, ரபன விடயன பயநதனள் = நயன் விடயன என்பவரைப பெறறாள், வடிவும கல விவசாயனை உயிரநதாள=வடி எனபாளும கலல விவ சாயனைப பெறறாள, மாண் பழில சாநதி கேமனை பெறறாள் = மாடசிமையாகிய அழகினை யுடைய சுசாரநதி யெனபாள கேமதன எனபவனைப பெறறாள, வான திதி சுகன தனனை அளிதாள = மேலாய திதி இனபனைப பெறறாள, காண வரும கீரதி=அறிதறகுரிய கீரத்தி யெனபவன, யசன எனனை பயந்தாள = யசன எனபவனைப பெறறனள, பினன= பினபு, முனனவள பயந்திடும காமன = முனனவளான கிரததை யெனபவள பெறற காமன எனபான, பேர அரு மகிழசி=விருபபறகிய மகிழசி, உள் தடவு அனநதன இருவரை உயிரநதனன = உட்பொருநதிய ஆனநத னெனறு சொலலபபடடா நினற இரு வரையும பெறறனன வபுசு-எனனும பாடபேதம (கக)

கருதரும் பாவன கொலியினை மணந்து வஞ்சமாய் கன்னியைப் பெய்யா மருமக வினையாங் கனிந்தனன பொயயோன வஞ்சனை தனனெடு மனைநரு வெருவரு நிரய ரெனனுமைங் நரையும வேநதனை மாயையென றோநது மிருமக ளிரையு மளித்தனன மாயை புயநதழீஇ மிருநது வினை நனளே.

(இ-ள்) கருத அரு பாவன= நினைத்தற்கு மொண்ணாத பாவன் எனனும் புரடன், கொலி யினை மணநது = கொலி யெனனும பெணணை சேர்ந்து, வஞ்சம் ஆ கன் னியை = வஞ்சகமாகிய பெணணையும, பொய ஆம அரு மகவினை ஆகவு அளிததனன்= பொய ஆகிய (தனமை) இலலாத பூதிரனையு மபபொழுதே பெறறான, பொய்யோன வஞ்

சனே ஒடிம ஆணிந்து=பொய்யான எனபான வருகணே பென்னும் பெணணேமிஞ் சோந்து, வெரு வரும கிரயா எனனும மைகுரையும்=பயமூனடாகும நரகா எனனும் புத்திரரை யும, வேதனே மாயை எனறு ஓதும இரு மகளிரையும=வேதனே மாபை யெனறு கூறப டுகின்ற இரு புதல்வியரையும், அளித்தனன = உனடாகினுன, மாபை புயம் தழீ மிருத்து எனறனள் =மாயை யெனபாள (கிரயா எனனும புருடரது) தோளகளைச் சோகது மிருத்துகளைப பெறுரள் தமுவி எனபது தழீ யென விகாரபபட்டது

கிரயா என்றது ரண்டு நரகஙகளை பெனக அவையாவன —கோரம, பீழ்க்கோ ரம், அதிகோரம், அதிபீழ்க்கோரம், தாளதாரம, பயாகுல, காளராத்திரி, பயோற்கடம், சனடம, மகாசண்டம், சண்ட கோலாலம, சனடதாரம, சரோருகம், லயவதி, வீமம, வீமவீடணம, காளம, விகாளம, குலிசம, முககோணம, ஐங்கோணம், தீகதாரம, பரி வார்துளம், எழுநிலைம, எடடுநிலைம, மாயை, நீர்க்கொளி, இரௌரவம, மகா ரௌரவம், தமம, அதிசீதம, அதிவெபபம, தீகணம், அபபோசன, சூசிவம், சடம, விலோமம், கடகடம, தீவிரவேகம், காளம, விகாளம, பிரகமபன, கமலை, விகாரமுகம், கரும பாசம, பிரமருத்தனம, சூசிமுகம், கேமிகாதகம, பீடனம, சூடபிபாகம, அதிபாகம், கிரகசம, அதிதாருவ காரம, இரதசசீகருழி, சவ்வருத்தம, கிரது, நிரபு, உசுவாசம, நிசுவாசம, நீராகம, காதம், சூடபிரவாகம, பிரவகனம, கானம, அதிகிரகம, குடபீரம, ஙகிராகியம், கடடவாம, புழுகுகுழி, ஆமேதியம, அபபிரதிகர ம, உணணீர்த்தானம், தாருணம, சகடம, சுக்கரம, விகடம, வைதரணி, ஏகபாதம், கணிராமம, பூரணம, அஸ்தாலவன ம, மூடநிரகூபம், மலகூபம, தாலவனம, துயரம், கசுமலம, சமலமல ர, ஆலாகல ம, மிதவிருமம, விரதம, இயமானுகம, நிரிபாதம, ஏகபாதம, அவீசி முதலிய விரிபடிம இருபதநெடடுக கோடியெனனவாம (கஉ)

சொல்லிய கிரயர் வேதனே தோயதுர்ட டசுபரைத துகளைப் பயதரா எல்லலசெய மிருத்து நோய்கரை தனபம வெருளிபட டிமையரை யளித்தா ளொல்லியிற் சுருகுந தமோருண சிருடடி யுரைததன னெனவருள சுரந்து மல்லிடு திணிதோள வாலிமார புருவ வடிகணே பணிதததவ ணுரைதநதான.

(இ-ள) சொலலிய கிரயர் வேதனே தோயகுடடி = சொலலப்படட கிரயா எனனு புருடாகளே வேதனே யென்பாள் புணாகது, அசுடரை துக்கரை பயந் நள்= அகபா துகா எனடவரைப பெறுருள், அலலல செய மிருத்து=து பபதைதச செயகினறமிருகது வெனவள், நோய கரை தனபம வெருளி படடிமையரை அளிதததாள = பிணி கரை தனபம கோடமுதலிய கேரோரைப படடருள், ஒலலியில = விரைவாக, தமோகுண சிருடடி சுருகி உரைதததன் எனன=தமோகுண சிருடடியைத தொருத்துக கூறினேன எனறு, அருள் சுராது=இருதய மிகுகது, மல இடி திணி தோள் வாலி மாரபு உருவ=மற படோர செயயப வலிய புயஙகளே யுடைய வாலியின பெருசினைப பிளகது செலல, வடி கணே பணிதநவன உரை=னான=கூபையாகிய அமபினைச செலுத்திய திருமால கூறி யருளினா எனக.

மலயுததமாவது சகரிபாதம, அவதூதம், பிரதேஷணம, மூடடி, இலகிபாதம், வச்சிராபிபாதம, படதோகுடாதம, பிரமிருடடம என எனவகைக காரணஙகளாஞ் செய யபபடுவது அவடறுட சுகரிபாதம எனபது முதலிற காரபபிதததுப் பலுசாப போடுவது அவதாம எனபது புறகைபாற கீழே தளளுவது பிரதேஷபணம இழுத்து வீழத்து வது மூடடி எனபது கையினே முடடியாக பிடித்து இடித்தலாம இலகிபாதம் முழங கையினுலும் மணிக்கடடுகளாலும் இடிப்பது வச்சிராபிபாதம கைகளின ஓரஙகளாலும, மத்திமை அஙகிகை பெனனும விரலகளி னடுவே அங்குட்ட விரல வைதத முட்டியி

ரூலும் இடிடடது பாதோத்தூதமாவது காலினும் றாகி பெறிவது பிரமிருட்டம் என் பது உடமபு முழுதினும இறுகப பிடிதது விழுத்தி யுழகருவது வாலிமார்பு உருவ வெய் தமையாவது, திருமால இராமாவதார மெடுத்தகாலத்தச சூரிய சூரபாரனை சுகிரீவனது ஆரசையும தாரத்தையும கவரந்து தனபம் விளைத்திருத்த வாலியை வதைத்தற்கு வாளி யேவிய சரிதபாம அதனை "எடுத்துப டாரிடை பெறறுவாம் பறறியென நிளவல-கடித்த லுதினுங கழுதினுங தனவிரு கராகளை-முடித்து பீககொணட வாலிமேற தோனைறு வாகித - தொடுத்தது காணெறி தோளினுந திரகவன முரகதனை." எனனும இராமா யணச் செயயுளாலும அறிக (கக)

தமோகுண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாய முறறிறறு

ஆகத திருவிருத்தம - டாடா

ஒன்பதாவது
அரியயன் வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அஃதாவது ரிகண்ட ருத்திரமூரத்தி பிரசன்ன மாதலும், திருமாலும் பிரமனும தத்தம விருபபினபடி வரதை யடைந்த சரித்திரத்தைக கூறும் பாகமாம அரி = சக் தருகளை யழிபபவன, அடிய ரிடாகளைத தழபபவன, திருமால வரண=மேலாய பேறு.

காலமுங் காலத் தளவையும் கடந்து கருத்தளந் தறிவரும் பொருளாய்
மூலமா மீசன மலரிய னுதலி னுதித்திடிம புதுமையென முருந்தன
கோலமா ருந்தி மலரியம பயந்த கொளகையென சொலலெனைப பசும்பொற
சோலைவா யுறையும் கடவுளயாழ் முனிவன கேட்டலு மாயவன சொலவான.

(இள்) காலமும் காலத்து ளளவையும் கடந்து = கால தத்துவதனையும் அதன் கூடபாடடையுங கடநது, கருந்து அளந்த அறிவு அரு பொருள் ஆய = மனத்தினால் அளவை செயதும் அறிதற கரிய பொருளாகியும, மூலம ஆம ரசன=மூலகாரணமாகியும் விளஙகா நினற உருத்திரேசுவர், மலர அயன முதலின உதித்திடிம புதுமை என= தாமரை மலரினமேல இருக்கும் பிரமனது தெறறியி னினறுந தோனறிய அறபுதம எனனை ? முருந்தன் = திருமால, கோலம ஆர் உந்தி மலர அயன பயந்த கொளகை என = அழகு நிறைந்த (தமது) காபபிக் கமலத்தி னினறும் பிரமனைப பெறற தனமை யெனனை, சொலக என = சொலலி யருள்க வெனனு, பசு பொன சோலை வாய உறையும கடவுள=பசிய பொன் மயமான (கறபகதருச) சோலையினிடத்து வீறறிருகினற இகதிர னும, யாழ முனிவன=யாழாகரியராகிய காரதமுனிவரும, கேட்டலு ம = கேடகுதலும், மாயவன் சொலவான=கூமமூரத்தி கூறுவா ராயினர் என்க (க)

உலகமோ மூனறு மிடிங்குபா முரு மூழியி னிறுதியி னேங்கு
மலிபுரண் டனன வெறிதிரை புரணடு மறிதரும் வாரியி னுப்ப
னலகதிப் பரிதி யாயிர மெழுந்தாங கவிமணிச சூடடரா வணையிற
கொலலமுதொழுகுதேமியாதடகைக கொணடல்கணடியினறதையனறே.

(இ - ள்) ஓர் மூனது உலகமும் இடிந்து பாழ் தருங ஊழி இறுதியின = ஒப் பற்ற திரிலோகங்களுஞ் சரிந்து அழி வெய்துகின்ற ஊழியாகிய கடைக காலத்தில, ஓகரும் மலே புரண்டு அனன=உயாகத மலேகள புரண்டாறபோல, எறி திரை புரண்டு மறிதரும் வாரியில காட்டண = (மணிகளே) வீசும அலேகளானவை புரண்டு விழுகின்ற பிரளயசலத் தின் மத்தியில், அலர் கதிர ஆயிரம பரிதி எழுகதாகரு=டாகத கிரணகளே யுடைய ஆயி ரஞ சூரியர்கள் உதயஞ செயதாற்போல, ஆவி மணி சூடி அரா அணியின = பிரகாசிக் கின்ற இரத்தினகள வாயகத உச்சித்தலேகளே யுடைய சேட சயனத்தில, கொலே படுத்து ஒழுகும் அம கேமி தடம கை கொண்டல = கொலேத்தொழில முதிாகது விளங்கும அழ கிய சக்கராயுதத்தை யேந்திய நீளட கையின் யுடைய நிலமேக மானது, கன் துயின றது= அறி துயில செயதது

இன ஐ-சாரியை அனறு-ஏ அசைநிலேகள், கற்பமுடிவில் வந்த பிரளய சலமத்தி யில் அனகத சயனத்தினமீது நிருமால அறிதுயில செயதனர எனபது கருத்து கொண டல போனருனேக் கொணடல எனறது உவமவாருபெ யர கொணடல= நீர கொள்ளுதல் யுடையது ஆகரு எனபது "உலக முவபப வலனேர்ப திரிகரு - பவாகமு ருயிறு கடற கண்டாகரு" எனறற போல உவமட பொருளில வாத இடைபொல. . (உ)

பாசடைத் தாளவர் தயலவரு தடாகதோட் பணணவ னுநதியங் தடத்தி னேசனே யொருநா றகனறுணீண டோகயி யொளளித ராயிரம விரிதபுத தேசுறு கதிரோ ராயிர மெறிக்குரு சேட்டிளம பரிதியிற பொலிந்து மூசுவண டரறற முருருகொப புளிகரு முளளரை முளரிபூத் ததுவே.

(இ-ள்) பசு அடை தாளவ தாயலவரு தடம தோள் பணணவன=பசமையாகிய இலேகொணடி முறறிய தூாயமாலே யணிகின்ற பெருத புயஙகளேயுடைய திருமாலி னது, அம் உலதி தடதினை=அழகிய காபியெனறு தடாகதனகண, ஒரு தாறு ஒசனே அகனறு நீண்டு ஓஙகி = நாறு யோசனேயளவு பரநதும நீளமாகியும, ஒள ஆயிரம இநதி விரிதது=ஒளி பொருநிய ஆயிரமிதழகளே பலாததி, தேசு உறு ஒர் ஆயிரம கதிர் எறிகரும்=ளிகமுடைய ஆயிரம கிரணஙகளேக கொணடு பிரகாசிகின்ற, பேடி இளம பரிதியின் பொலிந்து = ஆகாயபதினக ளுளள இளரு சூரியனேப போலக காணபபடடு, மூசு வண்டி அரறற=மொயகின்ற வணடுகள ஒலிததல செயய, முருரு கொடபளிகரும முள் அரை முளரி பூததது = தேனேப பிலிறறுகின்ற முடகள பொருநிய ளாளத்தை யுடைய தாமரை மலரானது அலாந்தது

திருமாலினது காபியாகிய தடாகதில் ஆயிரம் யோசனே அகலமும அவவளவு நீளமுங கொணடி ஆயிரம கிரணங்களே யுடைய சூரியனேப போல விளஙகுகின்ற ஆயிர விதழததாமரை (மகதகிரகமலம) தோன்றியது யோசனே-யகரகெடடு கினறது. (ஊ)

தாமரை யுள்ளித் தடதினில பூபபத் தாமரைக் கண்ணியில் வோனே நாமகள் கொழுந னணணிமன னளைநத நளினமென கரதினுறை நடவித் தோமறு யோகத் தருந்தயி லெழுபபித் துளவினேன் மாயையின மருளா வேமமுற் றலிவாயத துயினறநீ யாரை யெனநகைத துறையவன் புகல்வான.

(இ-ள்) தாமரை=தாமரை மலரானது, உள்ளி தடத்தினில் பூபப = நாபியாகிய தடாகத்தினகண் மலர, தாமரை கண துயிலவோனே=தாமரைகண்ணே முயிற்சி அறி துயில செய்கின்ற காரணக்கடவனே, நாமகள் கொழுன கணணி=சரசுவதி காயகனுகிய பிரமதேவரா ஆடைந்து, மன் ஆளைத நளினம மென கரத்தினுல நடவி=பூமியையளைத

தாமரை மலர்போன்ற (பாதங்களைத் தனது) மிருதுவாகிய கைகளினால் பரிசித்து, நோய அறு அரு யோகத்து துயில எழுபபி = குறை இல்லாத அரிய யோகநித்திரையில் இனிமை விழிக்கச் செயது, துளவிஞ்ஞை மாயையின பருளா = (அசுரத்) திருமாலினது மாயை யினால மயக்குணடி, ஏமம உறறு அலை வாய துயினற நீ=உலகநாத (பிரதம) கொண்டு இச்சமுத்திர மத்தியிற் றூங்குகின்ற நீ, யாரை என=யாவன என்று விளவு, இறையவன கைகத்து புகலவான=நாரணமூர்த்தி புனகிரிடமுமு சொலலாரினர்.

அமுனம் துயினற நாரண மூர்த்தியைப பிரமதேவ எடுத்துத் திருவடியைப் பிடித்து எழுபபி, பினனர்த் திருமாலினது மாயையினால அவரென் றறியாது மயங்கித் தூங்குகின்ற நீ யாவன என விளவத திருமால கைகத்துச் செபபுவார எனபதாம் (ச)

உலகணைத் தினைய மள்ளியுண டகத்தி ஞெருபுடை கிடத்துநா ரணனையா னி
கலிலையா யாரை நீயென வறியான போலெதிர் வினவலுங் கடவுண
மலரய னுலக மனைத்தையு மீனற தாரையா னெனமுறை வழுத்தோ
யலகினின சோதரி யறிவெனொ னகடுடை புருநுலகனைத்துமோக் குதியால்.

(இ-ள்) யானை=கான், உலகு அனைத்தினையும் அள்ளி உண்டு = உலக முழுவதை யும் வாரி யுணடு, அகதினை ஒரு புடை கிடத்தும நாரணன=உளளிடத்தில ஓர் உலகத்து வைத்திருக்கின்ற நாரணருரும, கலை வலலைய = கலைகளில மிகக பயிறசி யுடையவனே, நீ யார என அறியான போல எதிர வினவலும = நீ யாரென்று அறியாதாபோல எதிராக கேடடாலும, கடவுள் மலர அயன=தெயவத் தனமை பொருந்திய தாமரை மல ராசனருகிய பிரமன, யான = நான், உலகு அனைத்தையும் ஈன்ற தாதை என=உலக முழுவதையும் திருவடியாற பிறவெனறு கூற, மறை வழுத்தோய = வேதங்களால் துதிக் வாக வறிந்த பிரபனே, நின அலகு இலை பிறந்தி அறிவென=உனது அளவில லாத பெரு மையை யான அறிவேன, என அகம் உள படுத்து = எனது வயிறறினுட பரவே செய்து, உலகு அனைத்தும் நோகருதி=உலக முழுதையும பாதுகாபபான யாரை-ஐ சாரியை

தான உலக முழுவதையும வயிறறி லேயு ளகதது வைத்திருகரும நாரணனெனறு கூறி, அறியாதவரைப போலப பிரமனைப பாரதது நீ யாரெனறு கேட்டனர நானே உலகநாதை யெனற பிரமன கூற, எனது வயிறறினுள உலக முழுக்கலே பாரதததிலா யாக என்று திருமால கூறினர எனபதாம அறிவென-தனமை யொருமை மினைமுறறு ()

எனனலும் வயிறறிற் புருநெழு கடலு மெழுபெருங் கிவமே முலகு
மனனிய புவன மனைதையு நோகி மனைதறிறமு பூதுறங காலைத
தனனிய வாயி லொன்பது மாயோன சுருககலும வருமவரி யுணராள
பொனனிதழ்கமலநாளமெனறுனியிறபோநதாயபொருட்டிலவநதனனுல்.

(இ ள்) எனனலும் = எனறு (நாரணமூர்த்தி) கூறலும, வயிறறின புருகது= (பிரமனுனவன) வயிறறி னுளளே சென்று, எழு கடலும=ஏழு சமுத்திரகளையும,எழு பெரு தீவும = ஏழாகிய பெரிய தீவுகளையும, ஏழு உலகும = (கீழுமேலுள்ள) ஏழுலகத் தினையும, மன்னிய புவனம் ஆனைதையும நோகி=நிலைதலுளள (மறறைய) அனடபுவ னஙகள் எல்லாவறறையும பாரதது, மனைத்து இறமபூது உறு காலை=தனமனததில அதி சயமகொணட பொழுது, மாயோன = நாரணக கடவுள், துனிய ஒனபது வாயிலும சுருககலும் = (சரீரதறறி) பொருநிய கவத்துவாரஙகளையும ஒடுகுதலும், வரும் வழி உணரான = (வெளியே) வருதறகரிய மார்கக்தை யறியாதவனுய, பொன இதழ கம லம் நாளம் மெனன அலையில போது = பொன போனற இரணடினை புடைய (நாபிற்)

தாமரை காளக்கணுள்ள மிருதுவாகிய தூலவழியாக வெளிக்கொண்டு, உயர் பொருட்டில் வந்தனன=உயர்வாகிய தாமரைபபூம் பொருட்டினகண் வந்திருந்தனன.

பிரமன் நாரணக்கடவுளின் வயிற்றிற புருது உலக மெல்லாவற்றையும் பார்த்து ஆச்சரியங் கொள்ளுங் காலத்து, நாரணர் கவத்துவாரகங்களிபு மொடுக்க, வெளியே வரு தற்கு வழி யறியாதவனுகி உந்திக கமலத் துவார வழியே வந்திருந்தனன் என்க கவத் துவாரங்க ளாவன.---கன இரண்டு, மூகதிரணடு, செவி இரணடு, வா யொன்று, குக மொனறு, குறி யொனறு. உணரான-வினைமுற்று எச்சபபொருளில் வந்தது. (கூ)

போதரு நெறிகள் யாவையுஞ் சுருக்கி யெனனோதுன் னகட்டினிற் பொதியா
வேதமில வெனறி கொணடிட நினைந்த தியா தகொ லுலகனைத் தினுகருங்
தாதையா னெனனே நிகருறுங கடவு ளெவாகொனி சாறறுதி யெனலு
மாதவனமுறுவலகோட்டி யோவிளையாடடையாந்தனன்மனக்கொளேலெனனு.

(இ-ள்) போதரு நெறிகள் யாவையும் சுருக்கி = போதலேச் செய்யும் வழிகள எலலாவறறையுய ஒடுகி, எனனே நான அகட்டினை பொதியா = எனனேயு முனது வயிறறி லடகி, ஏதய இல வெனறி கொணடிட நினைந்தது யாது கொல்=குற்ற மிலலாத வெறறி யைக கொளளுமா னனையது எனனியோ, உலகு அனைதறிலுக்கும் தாதை யான=உலக மெலலாவறறிறகும் தகதை யானே யாரு ம, எனனை நிகா உறுப கடவுள எவர் = எனனை யொத்திருகருங கடவுள வேறு யாரிருகுகினறனர், நீ சாறறுதி எனலும = நீ சொலவா யெனறு கூறுதலும, மா தவன=பிதேவி நாயகனுகிய பதுமகாபன, முறுவல கோடடி.= புனனகை செயது, ஓர் வினையாடடு அயர்ந்தனன=(பிரமனே) ஒரு வினையாட்டாகச செய தேனை (ஆகலால) மனம கொளளேல எனனு = (நீ) மனததிற குறையாகக கொள ளாதே எனறு இன கொல அசைகள.

இது மூலிரு செய்யுள் குளகம் நீ என்னும் பெபர்ச்சொல வேற்றுமையுருபேற சுக்கால் நின உன நு உப எனத திரிதலனறி, நான எனத் திரிதலு மமைகபபடிய இஙனனம் "பணணிய தழல்காய பாலளா நீபோற பாவமூன பறைதபா லனைய புனணியம பினசென றறிவிலுக கரியப புருதநேநா யோகினிற பொலிதது - நானணிய பெருமை யெனினு கமபரின பெருமை நானனிடை யொடுகுகநீ வாதென -- கணணினுண மணியிற கலதநீண கறகை கொணடசோ னேச்சரத் தானே" எனக கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா மூநலியவறறில அருளபபடடதனுலும் அறிக (எ)

உலகனைத் தினைய மெலிதினி னுயிராத்தா யுன்னையா நிகாவருங கடவுண்
மலாசெழுங காமலத் துந்திதலாற கமல னெனனுமபெயர மருவியென மகவாய்
நிலைபெற வேணடி மெனமல ரயனு மகிழ்வுட னுகவை கேரா
வலகில்லோக கடவு ணுமிரு வருமே யனறிவே றிலையென வறைந்தான.

(இ-ள) உலகு அனைதினையு ம எளிதின உயிர்தாய் = உலகமெலலாவறறையும் இலகுலிற சிருட்டித்தனை, உனனை நிகாவரும கடவுள யா=உனனை நிகாகத தேவாகள வேறியாருளா, செழு கமலம மலா உதித்தலால=செழுமை யாகிய தாமரைப்பூவினின்றும் நீவகதமையால, கமலன் எனனும பெயர மருவி=கமலன எனறு நாமத்தைப பொருதப் பெறறு, என மகவு ஆய நிலைபெற வேண்டும என=எனது குமாரனுக நிலைபெறறிருக வேண்டும் எனறு கூற, மலா அபனும்=பிரமனும, ஆகு அவை மகிழவு உடன கோ= அவனுரைத்தவைகளை யெலலாரு சநதோஷத்துடன அஙகீகரித்தது, அலகு இல் சீர கட வுள நாம இருவரும ஏ அனறி=அளவிலலாத சிறபபினையுடைய கடவுளாயுளளவா நாமகள

இருவருமே யல்லாமல், வேறு இலலே என அறைந்தான் = வேறு (ஒருவரும்) இலலே பெனறுசொனனான் நிகர் வரும்-இதில வாதுலே வீலே சோர-உடனபாடடெச்சம (அ)

பிறந்தபோன் மனத்தில் பிறந்தன வாளா பிறந்றுவ தெனனகொனனமுகத் தோய, மதத்தமுமறுமவளா பிறைகொழுந்துமபவளவாசையினிசைவினொருந் முந்தவெண முறுவற கனிபடி துவாவாய முகிமுலே யொருருரு கமைத்துத தந்துவந் கடஙந முகவெணம பெருமான நலனயுன ராதுநீ யெனறனன.

(இ-ள்) கால முகந்தோய்=நான்கு முகங்களோயுடைய பிரமனே, நீ=நீ, மந்தமும் அறுகும் வளர பிறை கொழுந்து ப=ஊமத்தமும அறுமும கலவளரப பெறுகின்ற பிறைக் கணணியும, பவளம வார் சடைமிசை வீணந்த = பவளம் போனற நீணட சடாமுடி யினமீது தரிந்தருளிய, முந்து அம வெண முறுவல = முத்துகளின - போனற அழகிய வெண்மையாகிய பறகளோடும, கனி படி துவா வாய = (கோவை) பழந்தையும் வெனற சிவந்த வாயினேயு ம, முகிழ முலே = அருமபிய தனங்களோடு முடைய உமா தேவியாரை, ஒரு பருகு அமைத்து=ஒருபகுதியில வைத்து, நந்துவம கடநத முககண எம பெரு மான தனனே = தந்துவங்களே யெலலாம கடநது நினற தினிநந்திராகிய எங்கள் சிவ பெருமானே, உணராத=முழுமுதற பொருளெனறு அறியாமல், பிறந்தா போல = பைத் தியகாரரைபபோல, மனததில பிறநதன வாளா பிறறுவது எவன கொல=மனததிற நினறியவறறை யெலலாம சுமமா பிறறுவது எனனேயோ

முகிழ்முலே - வினைதொகை புறதது பிறகத அன்மொழித்தொகை நந்துவங்க ளாவன —ஆணவ நந்துவம இருபத்து நானகும, வித்தியா தந்துவம ஏழும, சிவ தந்து வம ஐநதுமாகிய முபபத்தாறுமாம. இவையே தொணணூறறு ஆகவும விரியும. கொல ஐயப பொருளினகண வநதது (கூ)

எனவுனய கனனறு நானமுகக் கடவு ளிளங்களிர் வலலேபோட் டயரும வனேதுழா யலங்கற் கடவுளா நீயு மலாபபொருட இறைநரு மியானு நினேவருங் தேவ ரெவரினு மேலாய நிறபவா நமமிலயா ருயாகதோர் கனேகடல வயிறு கிழியமந தெறிநது கடைநதாற தெடுத்தகா முகிலே.

(இ ள) என = எனறு (திருமால) கூற, நானமுக கடவுள் ளளம கனனறு = பிரமதேவன கோபமுறற, கீழ கடல வயிறு கிழிப=ஓலிகின்ற (பார) சமுததிரததின அகடு கிழியமபடி, மநது மதிது கடைநது = (மநதரமலேபாயிய) மநதினேச சுழறறிக கடைநது, அமுது எடுதத கார முகிலே=அமிர்த மெடுதத்நளிந்த நீல மேகமே, களி இளம வணடுபாடடு அயரும்=(மதுவுணனலால) களிபபுறற இளமையாகிய வணடுகள பாடடுக கோப் பாடாகினற, துழாய அலங்கல் வனே கடவுள ஆய நீயும = துழாய மாலேயை பூணடதெயவமாகிய நீயு ம, மலர பொருடடு உறைநரும யாமும = தாமரைபபூவ கொட் டையிலிருகினற தானுமே, நினேவரு ம தேவர எவரினு ம மேலாய நிறபவர=தியானிகக படுகின்ற தேவர்கள் எல்லாரிலும் மேலான கடவுளராய நிறபவராகும, நமமில உயர தோர் யா=எம்மினறும் மேலாய கடவுளர யாவருளர (கூ)

என்றலு முருந்த னிளநகை கோட்டி நளிரு மொளியுற விருணடி துனறிய மாயைப படாமபுதைத் திடலிம நிரியமாயத துரியமுங கடநது நினறபே ரொளியாக நிநகளங் கணணி நிமலனே யறிநதிலே போலு மனறுயா னறிவ னெனறுநற பரனே மனததிடை யிருதது மேலை யையினில

(இ-ள்) என்றலும்=எனது (பிரமன்) கூறுதலும், முருகதள இள ரகை கோட்டி= திருமால புனமுதுவல செய்து, எள் இருள ஒளி உற இருணடி துனிய=கடுகிசியும் ஒளி யாகி நிறக (அதனினினறும) கருமையுறது நிறைந்த, மாயை படாம் புறதத்து இடலின= மாயையாகிய திரை (நீனனறிவை) மூடி மறைத்ததனால, துரியம ஆய் = துரியப் பொரு ளாகியும், துரிபமும் கடநத நிறை பெரு ஒளி ஆம = துரிய அவதையினையுங் கடந்து விளகுகினற பரஞ சோதிய மாகிய, அம நிகள கனனி நிமலனே அறிகதில = அழ கிய பிறைக் கொழுந்தை யணிநத நிருமல சிவததை யறிந்தாயலலே, யான் மனற அறிவன் எனறு=நான தெளிவாகத தெரிநதுள்ளேன எனறு சொலலி, தறபரனே மனதது இடை இருத்தும ஒலலையினை = தறபரசிவத்தைத தனது இருதயத்தினகலே வைதது தியா னித்த போதில்.

பிரமதேவன் எம்மிருவரையு மன்றி வேறு உயர்வுடைக் கடவுளர் ஒருவரு மில ரென வுரைக்கத் திருமால அதனைக கேட்டுப புனகிரிபுக கொணடு பிரமனே ! நீ மாயை மறைபபினுல துரியாதீதப் பரஞ்சோதிப பொருளை யறிகதிலை யான கன்றியத் தெரிந் திருகினமே னெனற அகதப பரசிவத்தைத தியானி ததனா என்பதாம் "ஏல்லையிலலை" எனனுரு சொல வருஞ் செயயுடகளுளள "தேநனறியது" எனனுரு சொலலிக கொணடு மூடிதலாற் குளகமாம் மாயை யானது கள்ளிருளிறகு கரியதாகலின "கள்ளிரு ளொளி யுமவிருணடு-துன்றியமாயை" எனவும், இருபொருளி லிடைகினற மறைத்து நிமருக் திரைபோல ஆனமாச சிவத்தை யறிய வொட்டாது மறைபது நிறதலின "படாம" எனவும், மறைபபினுல அவத்தை வயபபட்ட ஆன்மாவுகு அறிந்தாய பரம்பொருள் அறிய படாதாகலின "நிமலனே யறிகதிலை" எனவும கூறப்பட்டது அவத்தை சாகிரம, சொப பனம், சுழுத்தி, துரிபம், துரியாதீதம என நானகுவகைபடும். இவறுளள துரிபம துரியா தீதம் என்னும இரணடும கீழாலவதையிற துரிய மதுரியாதீதம் எனவும, மேலாலவதை யிற் துரிபம் துரியாதீதம் எனவு ம, மதயியாலவத்தையிற சாகிரதுரியம துரியாதீதம எனவும, பிரேரகாவத்தையிற துரியம துரியாதீதம எனவும வருகபடும் அவையாவன பிற் நஞ் சீவியாதிருப்பப பிராணவாயு புருடநதனுவ பிரணவ ம ருகரும பிருணியைக காண் பித்து நாபியிற சீவியாதிருத்தல கீழாலவதையிற துரியமாம பிராணவாயு சீவியாதிருப் பப் புருடதத்துவ மொனறும மேலவருஞ் சாகிரதநிற சுகமய மான நிதநிரை செயதே னெனபதனுற ருசிகபடபடுத்த தமோ மாதநிர நதை யிடயகிரத்து, இலியகதநிற் சீவிபபது நிறதல் கீழாலவதையிற துரியாதீதமாம ஆனமா ருகருமைகருக காரணமாகிய சுத்தி தத்துவ மெனனும் விகுவுடன சோகது நாபியில மாயையுடன கலபது சிவியா நிறதல மேலாலவதையிற துரியம கலபதி பரஞ்ச கரணுக புருடன ருகருமைகருக காரணமாகிய சிவநதத்துவ மெனறும காநதத்துடன சோகது இலிங்கதநில மூலமலநதொடு சோகது நிற தல மேலாலவதையிற துரியாதீதம ஒருபொருளாத காரத்திற் கலபடி விசாரித் தறிவோ மெனபது மதயியாலவதையிற சாகிரதுரியம அனனம் கனடவிடத்து காம சாகிகளி னது மறறி மதயியாலவத்தையிற சாகிராதீதமாம கினமாத்திரமாயத நுணைக் காண டல பிரேரக அவத்தையிற துரியமாம சிவதத்திற கொபபாகச் சிவதத்துவாபி வியத்திமா னுகத் தன்னைக காணபது பிரேரகாவத்தையிற துரியாதீதமாம. (ஙக)

சேட்டிளம் பரிதி முதலிய கோளு முடுக்களுங் தொடுத்தவீரு தொடைய
நீட்டுணை மீது தூயல்வரத திங்கட் கணணிரும் செஞ்சடை மௌலி
யோட்டற நிவந்த வண்டபபதி திகையி னுரிஞ்ச வேழ பாதல முருவு
தாடுணை பெயரத்து மறைகளு மறியாத தனிபொரு டோனறிய தனமே

(இ-ள) மறைகளும் அறியா தனி பொருள் = வேதஙகளினுலும் தேடியறிய படாத ஒபபறற பரபொருளானது, சேடி இளம் பரிதி முதலிய கோளும = பெருமை

யாகிய இரண்டு பொருள்களும் முதலியவைகளாகவும், உயிர்களும் — கடல்நிலை
கருப்பாகிய புடைகளால், தொடுத்த ஈர் தொடையல் = தொடுக்கப்பட்ட குவிந்த மாலை
யானது, அவை தோள்மீது துவல வர = இரு புயங்களில் விடத்து சுழைபடவும், கண்ணி
நிக்கள சூழ செம் சடை வெளி= இளந்சுதிரை (சுழலும் வீளைவுரு) வெகுத்த திருசடை
முடியானது, ஒடு ஆற வெகுத்த அலைடம் பித்திகையின் உரிநர= (தனக்குமேல்) உயாவின்றி
யோங்கி விளகுய அலைடச் சுவரில் முடைவுற, பாலை ஏழ் உருவ தூவி ஞாள
வெரித்து= பரவுத இடமாகிய ஏழுலக யேழையுறை கடலது வீளகுய இரு திருவடிகளாய
தெடுத கடலது, தோனிபாது= பிரசனனமாயிறை

பாதிவென ஆவாகரு முனனரே தோனறிக திரகயகளாகு கடகத்திரனகளாகு நோபிம
ரெறுத்த மாலேபோல வீளஙக,டைமுடி ஆலைடச்சுவரை யரோருசுழீழுலகஙகளாகு முருவி
வீளகுக இருவழி கூேபாடெயாடது வைதுக கடாளா வெனபதாய நிறு வேதகாதனை
சிவகுரு தை வீளகிய வார்த்த இங்ஙனம் ஈபாதேந்த தாவிடைந்து விழுதி மானவிய
முரைந்த விட நகுக கூடைபடுதல காணக கோரு முகிக்கரு மாலே யெனவே, அம்
மணைழிவிகள் வரையுள் தோளகளிருக னெ வெபாது சூறிக்கபடுக தோடுணே, காட்
டுணே யெனன புறகா முதறில வனாரு போல வந்த சொனனலே மாறலாம "ஏழ
பாதல்" என்பதாரு ஏழாவதாயுள்ள பாதலத்தையும் எனக கொள்ளலுமொனறு (க)

பொற்சுரு விழுது விடெனக் கிடந்த புரிசடை வெணணிலா வெறிப்ப
கெற்றியங கணணிரு தழாஉட நெறிப்ப நீறுமெனி மெய்மழுகு தெறிப்ப
வெற்றைவெள்ள சடைகக ருறையழ கெறிப்ப வருகெழு சூலமே றினிது
முறைறுகக கடலிரு முயிரனையபோது முதலவனையா ரெனையர் துணைத்தான்.

(இள்) பொன சுரு விழுது விடு என கிடந்த = பொனனாற செய்யபபட்ட மர
மானது விழுது விடடாறபோல வினறிய, புரி சடை வெள நிலா எறிப்ப=முறுகிய சடை
முடிகளின் வெள்ளிய சுகதிரிகை வீசவும், நெற்றி அம கண்ணில் சுழல சுடர் எறிப்ப - நெற்றி
யினகணணுளள அழகிய விழிகளின் கிரணமும் அகனறு சுடர வீசவும், பொய முழுது நீறு ஒளி
எறி ப = திருவெனி யொரு விடு நிட பிரகாசம் தோனறவும், ஒதறை வெண் சுவகம்
சூழை ஆரு எறி ப = (செவிகளின் விட சுதி) தனிமையாய வெளளிய சுவகக குண்டலங
களின அழகு பிரகாசிக்கவும், உரு கெழு சூலம வேல திரிந்து = அசசம விளைதறகே
யுடைய சூலாயுதமாகிய வேறபாடையை சுழறறி, முறறுட நீர கடலில்=வினாத நீரினைக்
கொணட இககடலி னிடத்து, தனியான ஆய போது மூலவ ரயார என = தனிந்தவ
ரை வருகின்ற தலைவன யாவன எனனை, அவன் உரைத்தான=பிரமன கேடடான

விட்டது எனபது விடெனப் தொருத்தல விகார பெறறது நின்றது பொனனாரு
சடைக்கும், விழுது சுதிரிகைக்கும உவமான மாயிறறு. சடையில் நிலவெறிப பதனாலும
சுடர எறிப, மெய்யில் நீறு எறிப, (செவியில) சுணடலம எறிப, சூலம் சுழறறித்
தனியரை இககடறகண கடலதுவரும் தலைவன யாவன எனனை பிரமன கேடடானை எனக.
கடவுளரென வெண்ணிய தமிழரும பாகக மேலாய சுமுகு செயகையு முறறுணருகலின
"முதலவன யார" எனப டதுமன வியபபுறறு மொழிதறான எனக செலி எனபது சார்பு
பறறி வருவிகக பபட்டது (கூட)

உரைத்தலு முயாவரை மழகதி ரெனன வொருமணி கிடந்தீரை மாப
னிரைத்தபைத தலைய பாமபரை துறைது நீரநிழளி யிளநிலா வெறிகுமை

வரை, முகடு நிணமே தாரை மருப்பலான செய்ய மலர்ந்த தொழுவு, மழை தேக்கி விரைச்செழும் கமலப் பொருட்டாகிய சிருஷ்டி வேதியம் கிங்கிணை புகலுவான.

(இ-ள்) உரைத்தலும்=(பிரமன் இவ்வாறு) கேட்டலும், உயர் வான மழை கதிர் எனல=உயர்ந்த ஆகாயத்தின் கறுள்ள இளஞ் சூரியனைப்போல, ஒரு மணி மிடறு நீல மாமிடற்=ஒப்பற்ற கௌத்துவ ரத்தினம் தங்கப்பெற்ற நீண்ட மார்பின் புடைய காரண மூர்த்தி, நிரைத்த பை தூவிய பாமடி ஆன துமாத்=வரிசையான படத்தில்கின் புடைய பாம்புப் பாயலே விடுத்து, நீறு ஒளி இள நிலா எறிகரு ம=திருநீறுதி ரெளியாகிய இளஞ் சந்திரிகையைக் காலாகினாற, வரை முடம் நிணி தோள் மழை வலான = மலைபோன்ற பெருத்த வலிமையாகிய நிரு புயங்களாகிய புடைய மழுவாயுதங் கொண்ட மாதேவனது, செய்ய மலர் வழி தொழுது மழுக்கு ஏதி = செம்மையாகிய மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து துதித்து, விரை செழு கமலம் பொருட்டு=வாசனையுடைய செழுமை யாகிய தாமரைப் பொருட்டினை கண, அரசு இருக்கை வேதியன் கு = வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனுக்கு, இவை புகல்வான= இவற்றைச் சொல்லுவார். (கச)

உலகாயும் மெனையாயும் பணி த்தலை யளித்து மொடுக்கியும் கடையுகங் தோறு மலகிலா விளையாட் டியாவனு யாவன யாவனிறை பயந்தனை ரூல நிலைபெற வமைத்த பதியிய னெவனீ நீறுபூத்த தொளிர்தழற் பிழம்பினை மலைவறுதேர்ன்றுரு சங்கரனிவனரூள் வணங்கெனப பேருணர்வளிக்தான்.

(இ-ள) உலகம் மற்று எனையும் படைத்து=உலகங்களோடு மற்றைய எல்லாவற் றையும் சிருட்டித்து ம, அவை அளித்து ம ஒடுக்கியு = அவற்றைக காத்து ம அழித்தது ம, கடையுகம் தோறும் அலகு இலா விளையாட்டு அயர்பவன யாவன = ஊழிக்காலங்க டோ றும அளவிலாத் திருவிளையாட்டுகளைச் செய்வோன எவன, நீறு பயந்த தொ ர யாவன்= உலகோயும் பிறப்பித்தவன எவன, அவனை = அங்ஙனமுள்ளவனை, நீறு பூத்து ஒளிர் தழல பிழம்பினை= திருநீற்றை முக்கிய பெறுதலு ளளதாய அக்கினிப் பிழம்பைப்போல, மேலுய அற தோன்றும் சங்கரனை ரு = மங்கலங் நீலகண்டமாகிய வெளி யிடத்தை இ சங்கரனே யாம, யான=நான, நூல ம நீலபெற அமைத்த சதுரி=(இக்கட்டளை) உயிர்கள் நிலவி உறைவதி நிமித்தந் சதுரியாகும்(ஆகலால) இவன் நூல வணங்கு என=இக்கட்டளைத் பாங்கினால பணிவாக வென்று, பெரு உணர்வு ஆளி அளித்தான=பேரறிவி தோன்றச் செய்தனன.

உலகெலாமாவதனையும் படைத்தல் காத்து அழிப்பவற்றை, ஊழிக்காலந்தோறுமே அளவிலாத் திருவிளையாடலைச் செய்வோரும், உலகிலா யினை ரக்கினவருமாய் யாவரினு அவரே யிப் சங்கரரு நம் காரண அவனது பரிதிவேயாகும் ஆகலால, இவனது பாதங்களை வணங்கக கடவாய எனறு பெயரறிவு தோன்றச் செய்தனர் எனக.

பிறவுயிர்-இனை உவடவருபிடைசொல சங்கரன—சய—சுகதை, கரன=செய் பவன் ஏகாரம தேற்றப்பொருட்டு ஈவெபெருமானுகருளிய காலவகை சதந்திகளுள பிற றச்சந்தி காளிற்கும், அழிந்தவற்றி நடுவகையும,இவைபத்தி உமாதேவியாரு பாகனாகும, ஆனசந்தி திருமாலா கலாமுடி,அது ஈவபெருமான தாருகவனத்துப பலியேற்கசு சென்ற போதும, கடலமுதளிந்த காலத்தும பெனைஷவ முறலாறறய உணரபடுமெனக இதற் குப பிரமாணம வந்தபுராணத்தில் "எனறு மாய விளைத்தரு மெம்பிரா—னனறு நீயு கமகொரு சதந்திகா—ணனறு தாருகந் தருவனா பாயருறச—சென்ற போதினுஞ் சேயிழை யாயினுய காலவ னைபட கண்ணிய சந்தியுண்-மாலு மாதலின மற்றது காட்டுவா ளுலக கண்டதஞ் னச்சுந னசுசுறுங்-கோல மெய்திக ளுமின னவ்விடை" என்றருளபட்டதனு னறிக. சிவபெருமான் பிரமதேவரைப் பிறபித்தா ரெனபதரு "முன்னை வேள னழிந்

தனன் போகலு-முன்னெ டேவந் தவ ரொடி கூடிரோ் பினை ரிகதப் பிரமனியுதியா ·
னனனியாகி யளித்தனை யலலியோ '' எனறுகூறப்பட்ட திருவிருத்தங்களாம். (கரு)

மருகயிற வாக முழுவதுய் கவாந்து வருமுலைக கலிமகண மணுள
ளெருகவறி பெயதி கரைவிடைப பாக ளெணமலர்ச் சேவடி நோக்கி
விருபபியுண ணெமிற விழிபபுனல் வார மெயமமயிர சிலிபபபாக குளற ந
திருநதுதான மறைகள் பாடினை மூடிந் தேமலர்த தூயவணய் னினைஞல.

(இ-ள்) மருகரு இற ஆகம் முழுவதும் கவர்ந்து = இடையானது ஒடியுமாறு மாபினிட முழுவதையும் இரகி்து, வருய முலை கலிமகளள மருளன் = வளரா நினற தனங்களினுடைய சரசுவதிதேவியின காயகரூன பிரமன, ஒருவகு அறிவு எய்தி = ஒரு மைபபட்ட மெயயுணரவடைநது, கரை விடை பாகன ஒள் மலர சே அடி நோக்கி=வெளளிய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானது அழகிய மலரபோனற செவவிய பாதங்களைந் தரிசி்நது, உள் விரும பி மெிழ=மனம அனபுபபூரிதளகவும், விழி புனல வார = கணகளி னினறும அனனந் பாடபடு சொரியவும், பெய மயிர சிலிபப – சரீரத்தினகணுள்ள உரோமங்கள புளகங கொளளவு ம, நா ருளற - வாய் சுமெறறவும, திருநது கால மறைகள் பாடி நினறு ஆடி = திருநத பிற கானரு வேதங்களையும் தோததிரமாகச் சொலலிக் துதி ந்துங கூநதாடியும, ரேம மலர் தூய வணங்கினன=தேன பொருநிய புடபங்களைப பெயது ம பனிதநான மூல அதைநிலை

கலிமகள்=சரத்தெயங்கரு நிறைவி, ராமகள் மணவானன எனபது மருளன் என மருவுறறது மனைம வேறுவி யங்களறிற பெலலாது நிறைவினோ விடையாக் கொணடி நினறது குறிக்க ''ஒருவகறிவு'' எனறுர். மயமி நோகி செழிய வார சிலிபப· குளற பாடி ஆடி நாப் வணங்கின னெனமுடிக்க குளறல=உரை தமிமாறறல் (கரு)

வணங்கிய கடவுட் கமலநான முகத்தோன் வானமுக நோக்கிவா ளெயிறும
வணாகர வசைதநோ னொதுகுறு றேவ லடியரிற் பிறந்தனே யுளதநி
ணிணருநல வரநீ கேட்டி யெனறுரைப்ப விருகையிற பவளவாய் புதைதநுப்
பணிருதென துளளப் பருவர லொழியப் பாலனுய் ஙருதியென நிரநநான்.

(இ-ள்) வான் எயிறற அணகரு அரவு அசைதநோன்=ஒளிபொருநிய பற்களை யுடைய அசுரத்தை வினைகருநு சாப்பாதரை யாபனைமகந் தரி்நத சிவபெருமான, வணங் கிய கடவுள் கமலம் நானமுகந்தோன் வான முகம நோகி=பணிநத தெய்வீகத் தாமரை யினகணிருக்கும பிரமனது சிறப்பினை யுடைய வதனத்தைப பாதநதருளி, நீ=(பிரமனே) நீ,மாதது சூது ரவல அடியரின நிறைதனை=கமது அடித்தொன்டைச்செயகினற அன்பரைப போலச் சிறபபுறறு நின்றனை, உளதநில் இணகரும நல வரம கேடடி எனறு உரைப்ப= மனத்தில கொண்ட நலல வரதநைக் கேடகக் கடவாய் எனறுகூற, இரு கையின பவளம் வாய் புதைநதது = இரண்டு கைகளினுலும பவளமபோறறும வாயை மூடி, பணிநது = வணங்கி, எனது உள்ளம பருவரல ஒழிய=எனமனதி்நி னிகழும் ஙனபங்கணீங்க, பாலன் ஆய் வருநி என்று இரந்தான் = புத்திரனஞி வநதருள்வாய என்று குறை யிரநதனன

ஆங்கது நோந்தெவ் வுலகமும் பனை க்கும் தொழிலுமற் றவற்கினி தருளித்
தேங்கமழ் கனனிப் பசுத்துழா யலங்கற் றிருமறு மாபபினை நோக்கி
வீங்குகின னுளத்தி னனபினுக் குகந்தேம் வேட்டன கேளென நினறு
பூங்கழ னிணையி லனபுநா ளுளநும பொலிந்திட வேண்டுமெனை நிரநதான

(இள்) ஆதி தேவதே=அதிமருடன்பட்டி, ஆலன் ரூ = அபிரமனுக்கு, எ உலகமும படைக்கும தொழிலும இனிது அருளி ஊ எலலா வுலகங்களோடு சிருட்டிகினைற திருதியத்தையரு செவவனே திருபை பரிதது, தேம கமழ கனலி பச துழாய ஆலகுல= வாசகின மணக்கும புதிய பசுமையாகிய துழாய மாலையை யணிந்த, திருமறு மார்பனே தேவகி=தேவாசப எனறும மறு பொருந்திய மாபினனுகிய திருமாலை பாரத்து, வீயருகினை உளதுதின அனபிறகரு உகதேசம=பெருமையாகிய உனது உளளனபுகாக மகிழக தனம், வேடடன தேள என = விரும்பியவறறைக கேடகருடி யெனறு கூற (திருமால) சினது பு இணை கழலில=நினது மலரினை பொ று உனபுடைய இருதிரு வடிகளிலும, காள காளரு அனபு பொலிட வேலைடிய எனறு இரகதினை = நிரகதினமும அனபு அதிகரிக்க வேணடும் எனறு பிராரதிதனர

அஞசு பறறு - அசை நிரனவன் கரதக ணவனபோறறிடே திருவருள் சிறநத தாகலின "பூங்கழ லிணையிலனபா லருளும பொருதிட வேண்டுமெனர நிரகதன" எனக இங்ஙனமே பாழுகோடன எனறும பசைவறறோரி பொருது கொளறபாதறை கேடாத வீர மொளபாவருளு பிரவினவில பென வேணடுமெனறு வேறபடைகளுடன விணவியாருள அவனும "கோல நீடிய நிமிர நி வாழ்க்கையது சூறியேன - பேலு மிதிர னரநினக கவ விரும மெம்கேன - மால யனபெறு பதவி யும பெறுளென மதியேர - சால நீடிய நினபதத தனபையே வேணடுவன தமியேன" எனறு வேண்டினன காள காள எனற அகளு பனமைப பொருளில வாதது (கூ)

ஆளபபருளு சகமாய காரிய நீயான காரண மாகிநினறி நீயான
ஊளகருளு பரிநி கபருளி பகலயான தொலலிய சிருதிநீ யாகே
வினகருளு புருட னறிவுநீ யாகே யறிபவன மாயைநீ வினகக
வளக்கனிற நேனறு நிரனயா வெனனை வுணாருதவ யாலையு முணா ரதனர.

(இள) ஆளப அருசகம் ஆய காரியம் நீ = (விணடுவே) ஆளவை செயதருளு தரிய பிரபஞசம எனறுகு காரியபபொருள நீயே யாரும, யான=நான, காரணம=அதனகு காரணப பொருளாரு ம, நீ அவிர மதி=நீ விளங்காநின றசுதிதரன், யான ஊளகரு உறு பரிநி=நான பிரகாசததை செயயுந தரியன், நீ கலலுல=நீ நிரவு, யான பகல = நான பகல, நீ தொல பிரிருநி= நீயே சொலலபபடுமெ பிரிருநி மாயை, யான ஏ விளக்கரு உறு புருடன = நானே விளகருதலிகு கொணட புருடதத வுவ ம, நீ அறிவு=நீயே காடபி, யான ஏ அறிபவன=நானே காலபவன, நீ மாயை=நீயே மாயாசததி, யான உமம கணனில விளகதோனறுமெ ரசன=நானே ரூனக கண்ணிறகுந் தெரியுமபடிதோன்றுனைற மகேசுவன, எனன உணாதவர=எனறு (ஏ னைமை) உணர்நது தெரியோர்களே, மாயை யும உணாதவர=எலலாவறறையும அறிநதவராயன

இரணடனே விடையே முருடபிரருநு காரிய காரணங்களாகவு முகநதி சத்தனுகவும அபேதப பொருளி ல பாறபடடி விளகருவர எனபது கூறபபடடது சிவபெருமான ஊனக கனணு மறியபபடடாரு ரூனக கனதெலனறிருனே யறியபபடுவர எனக அது "ஞானகணண பாச மூனறா னுயிகருயிரை - ரூனகணன ரூலுனமுலை ரூறி" எனனுந சைவசமயநெறிச் செயயுளாற கணடது தொழில அறிவு இசசை யென்னு மூன றனாயுள கால முதலிய மூனறு தததுவங்களும விளக்கின விடதது பருச கருசுகனைய, டருசக் கிலெகியாய், போக்தாவாய நிறபது புருடதததுவ மாதலின "விளகருரு புருடன" எனறுன ரூறபை எனறது அபிசை யமின யெனககொளக. (கூ)

ஏன் ஈஸ்வர கியமபி யரவரானை கொளரவி யிருவிசும பளகதுயர சூடிமிப
பொரவரை ரூபமுரகதுப பூரமொருரூனனூப ரூறைகையமுக ரூறுகனகை கோடடி

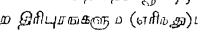
நிலவவிர் சூல முரல் படை யேந்தும வேதியன் விழியினை முகிழ்த்துத் தனலிலை யுணரும் தச்சவ ருள்ளத் தாமரைத் தடந்தொறுஞ் சாகாதாவ.

(இ-ன்) இரு விசுமபு ளளகது உயர் குடுமி=பெரிய ஆகாயத்தை யளாவி யயர்ந்த சிகரங்களோ யுடையு, பொன வரை குழைத்து=மேருமலையை (வில்லாக) வளைத்து, அர வம் நான கொளுவி = வாசுகியாகிய கயிற்றைப் பூட்டி, ஒரு மூன்று புரமும் புகை எழ குறு நகை கோடமே=ஒட பறற திரிபுரங்களும (எரிந்து)புகை யெழுமாறு திரு புனமுறு வல செய்தருளிய, மின அவிர் சூலம முரனை படை ஏந்திய வேதியன = ஒளிவிளங்குஞ் சூலமாகிய வலிய ஆயுதத்தைத் தரித்த வேத முதலவராகிய சிவபெருமான, எனனை= எழுவிவாறு, நனகு இய படி = கவனையான (வார்த்தைகளோ) சொலலி, இனன விழி முகிழ்த்து = (பிரமவிடமுனுகளின) இருகண்களுக்குக் (தெரிபாவணணம்) மறைத்து, தன நீலை உணரும நகையா=அனமாவினுடை உவமை நிலையையுமறிந்த சிவஞானிகளது, தாமரை தடம் தொறும சாகாதாவ = இரயமாகிய தாமரை மலரி விடஙகள தோறுஞ் செனறடைந்ததனா எனக

திரிபுர பெரிய சூறுகை கோட்டிய சரித்தினைப் பினவரும் **திரிபுரதன முரைத்த அத்தியாயத்திற்** றெளிவுறக காணக வேதியன எனபதறகு (தேவாகளுட) பிரமணனுய நிறகுஞ் சிவபெருமான எனப பொருள கொளளலுமாம் சிவபெருமான பிரமணனை எனபது"வினணுளு தேவாகளு மேனைய வேதியனை ,சூயரனை மறையவனு நீயேயாத லறிது" எனத திருவாசகத்தில் ஆருள பாடடையாலும், பிரமண னீபே கடவுள தபுமுட பிறருகா வேனீயோ சூ றுட - பிராமணன யானே பிராமணன மறகுப பிராமணன கதியினே பிதபூவோன - பிராமண னலலன தனகுத் தெயவம விலலபினை தெனறுணரத தொழு மர - பிராமணற கிரணடு ம பய படா நிரயம புகுவ னென றுயாமறை பேசு ம" எனக காஞ்சிபுராணத்துட் கழுமலபடலையாலும் அறிய பட தே (೧೦)

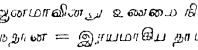
அரியயன வரமபெறற அத்தியாய முற்றிறறு.

ஆகத திருவிருத்தம்—೧೮೨

பத்தாவது

அட்டமூர்த்தவியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமான கொனட ருளிய பல வித வடிவஙகளின றும, அவறறின பெயர்களது ம, பணபி மைநதாகளும் இலகணஙகளோக கூறிய பாகமாம அஷ்டம எனனும வடமொழி அடடமெனச சிறைபது நினறது அடடம=எடடு மூரத்தம=வடி வம சிவபெருமான எட்டு மூரத்தியாய நிறபது உலகத் தனனை பொருளா யிருபபவா தாமே எனபதைப் பிறறறி யுயிரகள உயபபதறகு முபயக காடடியருளிய பணபே யாம அதனை"எனவகை மூரத்தி யெனபதிய வுலகினி- லுனனை யாவனென வுணர்தறிய வாறே" எனப **பதிணேராந் திருமுறையும்** பகரா நினறது

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மரகத வலலி பாகமதிக குடுமி மாணிக்க மலையகன றிடலும்
திருமறு மாரப வயனிழைத் தவறறைச செபபுதி யெனபபணம் றெழிலசாப
பரிசுர புளரு மகதியா ழிசையும பொனனகாக கிறைவனுங கேட்பக்
கரைபொரு கடலவாய புழுவகமுத றெறிந்த காஞ்சி வணணனி துரைபடா வ.

(இ-ள்) திருமறு மார்ப=சிவபரசம் என்னும் மறுப்பொருந்திய மார்பினையுடைய விட்டுணு மூர்த்தியே, மரகதவலலி படர் = மரகதக் கொடி படராகின்ற, மதி சூடுமி மாணிக்கம் மலை அகனறிடனும் = பிறை தவழும் முடியை யுடைய மாணிக்க மலையாகிய சிவபெருமான் மறைந்த போதலும், அயன இழைத்தவறறை செபபுதி என = பிரமன செயத செயகைகளைத் திருவாய மலர்ந்தருளவாய எனறு, பண் நல தொழில சார புரி கரபபு உளரும=பண்ணல முதலிய கலைத்தொழில கொணடு கடபபட்ட கரம்புகளாறு பாடபடடுகினற, மகதி யாழ இசையு ம=மகதியெனனும மீணடை யுடைய இசையரசிரிய ராகிய நாரதமுனிவரும, பொன நகைக்கு ஒறைவனும ம கேடப = சுவர்க்க லோகத்திருந்து அதிரதியாகிய இரதிரனை கேட க, கரை பொரு கடல வாய் புழுங்க=கரையுடன் மொரு கினற (மோதுகினற) சமுத்திரத்தின வாயானது வருந்த, மதது எறிந்த கார நிறம வணணன் = (மலையாகிய) மதத்தை விக கடைந்த மேகம் போனற நிறவடிவராய கூம மூர்த்தி, ஈது உரைபபான=இதனைக கூறுவார் ராமினர் என்க

மரகதவலலி=மரகதக் கொடிபோனற உருவத்தை உமாதேவி மலைக் கொடுமுடி யிற பிறை தவழுதல போல இறையவன திருமுடி மீது மிளப் பிறை தவழுதல உணமை யாகலின "மதிக சூடுமி" எனறும, சிவபெருமான கெளரிமுமம, தேவி மரகத நிரமு முடைய ராதலால " மரகதவலலி படர மாணிக்கமலை " எனறுங்கூறினன இங்ஙனமே "பவளமால வரையில் னிலவெறிப பதுபோற பரகதநீற றழருபச சுடப பிற-திவளமா துட னினறியு ரமண" எனக கடவுண் மகாழனிவருங் கழறினா சிவருபெருமான எனனும் உபமேயப பொருளை மாணிக்கமலை யென ரைதது இளதினமையால இஃது ஒரு வகவுயர்வு நவிற்சி யலங்காரம் ; ணனல முதலிய கலைத் தொழிலகளாவன —பனனல்,பரிவட்டணை, ஆராயதல,தவரல,செலவு,விளையாடடு,கையுழருமபோகரு எனறு மெடுபபா ஈவறறுள பணணலாவது பாட நினைத்த பணணுகரு இணை னின பகை நட பான கரம்புகள பெயரரு தன மாத்திரை யறிந்து வீகருதல பரிவட்டணை யாவது அவ வீகினை கரபபை அகலிரவாழ ம புற விரலாலும் கரணரு செயது தடவிப பாரத்தல ஆராய்தலாவது ஆரோகண அவரோகண வகையால இசையைக் தெரிதல் தைவர லாவது அதகருகி யேறறுதல செலவாவது ஆளதியிலே நிரபபப பாடுதல விளையாட்டா வது பாட நினைத்த வணணதறற சுவரத்தை விடுதல கையுழாவது வண்ணதறற செயத பாடலெலலாம இனபமாகப பாடுதல சுறுபபோக்காவது சூடகச் செலவுக ளுளளறசெல வும பாடுதல எனப. இசை யெனபது அதனை யுடைய முவினமை யுணரத்தலின ஆரு பெயர். இசை யாசிரியாகருரிய அமைதியை யுடைதையாலும், **பஞ்சபாரதீய** என்னும இசைதூலி யியறறிமையாலும காரதனை இசை யெனறதாம இசை யாசிரியர்க்குரிய அமைதியை "யாழும் குழலுரு சீரு மிடறும - தாழ்ருரம தணணுமை யாடலொ டிவறறி- னிசைத்த பாட லிசையுடன் படுத்த - வரிக்ரு மாடலரு முரிடபொரு வியகதித் - தேசிகத் திருவி னேசை கடைப்பிடித்துத் தெரிகத் திருவி னேசை யெலலா-மசின றுணாந்த வறி வின ருகிக-கவியது சூடிபபு மாடற றெருதியும் - பருநிப் பாடலும் கொளுத்தும் காலை. வசையறு கேள்வி வருதலன விரிகரு-மசையா மரபி னிலையோன ருரும்" என **அரங் கேற்று காதையில்** அறையபபட்டதனும் தெரிக. இது - ஈது என நீண்டது. (க)

கலிநிலைத்துறை.

இரவி யினறியும பகற்செயு மெரிமணி கிடந்த
மரக தசைசெழுங் ருனறனன மணிகெழு செல்ரூட்
டரவ ணைபபுறத் தறிதுயில புரிதலு முடதி்ம
திரும லாபபொருட நினைரு ருனன நிசைமுக்க கடவுள்.

(இ ள) ஞெவி இன்றியும் பகல் செய்யும் = ஞாயிறை ஈரேழாறு வழியும் பகலைச் செய்கின்றது, எரி மணி இடத்த பெழு மரகதம் ஞன்று அருளை = ஒளியைக் காலுங் கெளத்துவ ரத்தினம் தங்கி யிருகளுஞ் செழுமையாகிய மரகத பலையை நிகர்த்த திருமால், மணி கெழு செம் சூட்டி அரவு அணை புயத்து = இரத்தினங்களை பொருந்தி பெறற விலாத உச்சித் தலைகளே யுடைய சாப்ப சயனத்தி விட்டதது, அறிதுயில் புரிநரும = யோக நித்திரை செயதலும், திசை மூகம் கடவுள்=தான்கு மூகப பிரமதேவன், உகழி திருமலை பொருட்டு உறைதனன் = (திருமாலின்) நாபியாகிய அழகிய தாமரைமலர பொருட்டின கணிருந் தான்.

புறம் ஏழனுருப செய்யும் - அனருன் என்டன செய்ப அனுன எனத் தொகுத்தலாய் நினறன எரிமணி-வினைத் தொகை திசை தொகைக ளுறிபபுணரடகு தொல.(ர)

ஆய காலியிற ரூமரைக காடலங் தெனனப
பாய தெண்டிரைக் கனைவளா பனணவன செவியிற்
நீயுந் தணிணெனக கொதித்துநைத தீநெளாளிய செங்கட
காயுந் சூலமேவ மதுவொடு கைவ ளுறித்தானை

(இ ள) ஆய காலையில = அவவாறாய சமையதிலை, தாமரை காடு ஆலாகது எனன = தாமரைக காடானது மலாகளோப புடபித்தாபோல, பாய தெள் திரை கண் வளர பண்ணவன செவியின=பரந்த தெளிளிய திரைக்கையுடைய கடறகண் அறிதுயில் செயயாத நின்ற திருமாலது காதுகளி னினறும, நீயும் தணை வன கொதித்து=காயுந் தன் னிரைப போல மனய கொதிபபுறறு, இமை நீடிய ஒளிய செ கண=இமைகளால அக் கினிப பொறிகளே யுண்டாகி விளஙகுஞ் சிவநத கணகளே யுடைய, காயு சூலப வேல = கொலைதொழி லுருந்தருரு நெலாயுதம பிடித்த, மது ழுடி=மது என்பவனேநி, கைடவன உதித்தானை=கைடவன் எனறும அசுரன றோனறினன்

கடலினறிவன அறிதுயில் செயயுங காலைக கணணனுடைய செவிகளி னினறும் மது எனபவனறும கைடவன எனபவனும நோனறினா நன் எனனுங சுணடபெயர நீர எனனுய சுணிபை யுணாதறிறறு ஒடி-உனிகழசசி (ரு)

மணடி செங்கனல வடவையை யவிபபினு மவிபா
ரணடா யாவையு மொருகடக கையினி லவளி
யுணடி தேதகெறி ந தூலவினு முலவுவ ரிவரயா
கொணடல வணணவென றனனமறை மழலிவாயக குழவி.

(இ-ள்.) மறை மழலை வாய் குழவி = வேதங்களாய குருகளே சொறகளே வசனிக்கின்ற வாயினே யுடைய மகவாகிய பிரமன(அவாகளோபபாத்து)கொணடல வணண=மேக நிறத்த திருமாலே, மண்டி செம் வடவை கனலி அவிபபினும அவிபபா=கெருங்கிய சிவநத ஊழித் தீயை யழிக்க வேண்டி மெனறுமும அழிபபாரி, அண்டம் யாவையும=அணடகள லெலலாவற்றையும், தடம் ஒரு கையினில அளளி = நீணட தமது ஒரு கையிலுள வாரி யெடுத்து, உண்டு தேக்கு எறிந்து உலவினும் உலவுவர் = விழுங்கி யேப்பமிடடு உலாவ வேண்டி மெனினும் உலாவுவர், இவர் யார் = இஙஙன முளள வலியவா யாவர், என்றனன்=என்று அபயமிட்டான.

குழவி என்னும இளமைப் பண்புச்சொல் தன பணபையுந் தன்னே யுடைய பொருளையும் ஒருகாகு தோறுவிதது பிரிபபாது நிறறலின உயாதிணை பொருளையே யுணாதது மெனைய நஞ்சினுந் கினியர். அது உயர்திணை மிருபாதகும வருதலி "குழவியு மகவு

ாயிரன் டலனை கி வ வலை ர கட கணனை '' எனனும நெல்காப்பிய விதிம
காணைக படமா எனனும வடமொழி வடவை யெனத் தீர்ந்தது பெனை ருதிரை எனறு
பெரு ள அது சமுச்சிர ரந்தியி னிறரும பெனை ருதிரை யொனறனின் முகத்திலுளள
பெருந்தீனை யுணர் ரலால் அருடெயா இவவடவை மழை முதலியவறறுற கடல பொங
காது, ரீரை யுறிஞ்சி, யுகமுடிவி லெழுந்து உலகஙகளை பழிபபது என நூலகள் கூறும்(ர)

ஞனணக் காமரை யயனவெரீஇச் சாறறுதல் கேளா
வெணணெ யுனை மாலவி டிறறு பிடறறு வெனன
நனனூறு பேருரு யிருவரை வருக்குமுகான முகத்தோன்
கணண ணயகறற வருபவாக கடதிறென றுரைத்தானை.

(இ-ள) ரனை அ காரை அயன வெரீ = ருளிகத அழகிய ாரமரை மலமே
ரிசரஞ் பிரமன பயமுறறது, சாறறுதல கேளா = அபயமிடடதைக கேடடு, வெணணெ
உனை மால = வெரீத்தத்தை யுண்ட திருமால, விடறறு எனன பிடறறு எனன ணனறு
பேர உடை இருவரை = விடறறு வெனறரு பிடறறு வெனறும பொருந்திய பெயாகளா
யுடைய இரணரி வீரரகளை, வருக்குமு = உனடாகரி, நால முகத்தோன கண் ணுைகளரு உற
வரு வ = பிரமனது கனைகளுகளரு பயமுனடாரு ாறது தோனறிய அசுவாகவும், கடதிற
எனறு உரைத்தான = கொலவீரா எனறு கட்டளை யிடடனர (ர)

உரைத்த வாசகம பிறபட முறபட வேரடி
வரைத்த டபடபுய தவுணரை வடியினிற பற்றிக
கரைகரு மபெரி வெணடிரை கலகடலை முகடடிற்
பிரசரு வடிதன பிருகையாற றிருமின றெறிநதார

(இ - ள) உரைத்த வாசக பிறபட = (திருமால்) கூறிய சொறகள பினரை,
முனை பட ஒடி = தாம அவைகரு முறபட ஒடிப சென்ன, வரை நடப புயத அவுணரை =
மலைபோலும பெரிய தோள்களை யுடைய அசுரரை, வலியின பறறி = வலிமை மிகுமபடி
பிடதது, இரு கையால சிரம குவடடினை = இரணடு கைகளாலும தலைகளாகிய சிகரஙகளை,
திருகினா = சுழறறிப பிடிகக, கரை குமபு எறி வெள திரை = கரையாகிய பகையை அழிக்
கின்ற வெள்ளிய திரைகளைக கொணட, கன கடல முகடடின = ஒலிகின்ற சமுத்திரத்
தின மீது, எறிநதார = வீசினர

திருமால சொனன சொறகள் முடியுமுன ஒடிச சென்றனர எனனும விரைவினை
விளக்க ''உரைத்த வாசக பிறபட முறபடவேரடி'' எனறனர பினனர எனறு முடிக்க
சொறகள காலபிரமாணதில வநதன திருகினா-முறுகெரசக்க மதுகைடவரைக கொனற
காரணததால விடடுணுவுகரு மதுரூதனன எனறும பெயராயிறறு தெனக (ங)

மறவிகொ டிண்டிறன மதுவொழி னகடவன றனனைக
கறவிகெ னறதிரி ந தாருயிர கவாந்தத்ற் பினனாச
சிறமுக மைநதநிற முங்குவ தரிதுதேன மலாவிட
டிறமுகு கெனனலு மிழிகதன னினிதுகண வளாந தானை

(இ-ள) மறம கொள தினை திறலை மது ஒழி கைடவன றனனை = கொலைதொழிலே
மேறகொணட மது எனபவனோடு கைடவெயரு, கறவரு என திரிந்து = கற்றறிவைப்
போல ஆலோசது, ஆ உயிர கவாந்து = (அவனுைது) அரிய உயிரகளை வாஙகி, அதன பின்
னர = அத்தகைய பினனர, சிறமுக மைந்த = (பிரமனே தோனறி) சிரசுகளையுடைய புருேனே,

நீன தாங்குவது ஆகிது = உனனே சுமந்திருத்தல் அறிதாயிருக்கின்றது (ஆதலால்) தேன் மலர் விடம் இறைஞ்சுக எனனலுட =தேனை பொருந்திய (காபிகமலர்) பூவி னினறும் நீங் கிக கீழிறைக்க கடவாய எனறு சொலலுகறுமு, இழிந்தனன = அவன இறங்கி, இனிது கலை வளாநதான=சுகந்துடன நிந்திரை செயதனன.

திருமால மதுகைடவரைக கொனற பினபு பிரமனைப படாத்தலைநதனே ! நின னைத் தாங்கி யிருத்தல எனகரு வருந்தாம யிருத்தலால நாபிக கமலத்தி னினறும இறங் கெனப பணிபட, பிரமனும இறஙகி நிந்திரை செயதான எனக (ர)

களள யாவுயிரக குருந்செழும் காலமென பொருட்டு
வளளல கயருலீபோம புலரியிற் கணமதா நீங்கிய
பளள நீரகவாம துணாடதொல லுலகெலாம படைப்பான
னுளள முனபுபோறு சனகனே முதலினோ ருந்நிநதார.

(இ - ள்) கள அபாவுயிரகுமு = தேனைச் சிநதினைறு, செழு கமலம மென பொருட்டி வளளல = செழிய காமரைபபூ பொருட்டி னினறும வந்த பிரமனை, கலருல போல புலரியில = இரவு நீஙகிய புலரிக காலத்தில, கண மதா நீஙகி = கணமபகத்தி னினறும நீஙகி, ளளம நீர கவாதது உணட தொல உலகு எலாம = அழுமாகிய சல தை யுடைய கடலாரு கொளளபபட்டி மறைநத பழுமை யாகிய உலக மெலலாவறறையும, படைபபான உளள=சிருட்டிக க விருபபித தியானிக்க, முனபு போல=முனனார போலவ, சனகனே முதலினோ உதிநதார=சனகனே முதலாக வுடைய முனிவரா தோறறினா (அ)

தோற்று மைநதோரா நாலவரும படைகளெனத் தூய
நாற்றி சதுமுகமா லரு திறை நலலலு மதனேப
போறறி லேனென முனனிய கறபதறறிற் புகனற
வாறற ருநதவ மாறறினு ரானடி பணிநதார.

(இ ள்) தோறறாம மைநதா ரொ நாலவரும = (பிரமனிடதறினறும்) பிறநத புதிதாராகிய ஒபபறற நானகு முனிவரு, தூய நாறறு இழுக களலாது இலலா = சுததி மாகிய நூறறிழுகளையுடைய நாரை மலராசனதரு அமரிருகுமு பிரமன, படைகக என நுவலலு ம=சிருட்டித தொழிலே செயவீரா கவெனறு ஆருஞராபிததலு ம, ஆனனே போறறி லேனென=அநதத தொழிலே விருப மாடடேம எனறு, முன னிய கறபதறறிள புகனற= முறதிய கற்பதறறிற சொலலபபட்ட, ஆறறு அருநவ ஆறறினா = செயறற கரிய தவத் தைசசெயது, அரன அடி பணிநதார=சிவபெருமானது திருவடிக்கீ ழிருந்தலால பாரமுத் தியிலடைஙகினா படைக்க எனபது, படைகெனைத் தொழுதல விகாரம ஆறறினா-முற் றெசசம (க)

தகைதை யாய்முதில வணணனே யெனனமுன் றபோல
மைநத னுவிலென னுரைததனன வநதில னெனனுச
சிகைதை முகனுனை சேவடி சோதலு மகிழவுற
றெகைதை நானமுக னுதவிடை யினிதுதோனை நினனல.

(இ-ள்) முன=முறறகாலதில, முதில வண்ணனே எனனே=மேகநிறத்திருமாலே யும எனனேயுட, தகைதை அய நகதோன = பிநாவாய கினறு சிருட்டித்த சிவபெருமான, மைநதன் ஆவல எனறு உரைத்தனன=புதலவனுகந் தோனறுவெனனறு வரு சொற

றனை,வந்திலன் என்னு=இனனமும அஙஙனம வநதாலலன என்று,ராம்முகனை நிமலை= பிரமனது மனமானது, முக்கணனே சே அடி சோதறறம=திரிகேதிரமகளின யுடைய சிவ பெருமானது செவவிய திருவடிகளச சனறமடைதறறம, வமதை=ஏமகலெலாம தகதை யாகிய உருத்திரரூபதறறி, மனிமுனி உறறது = தகதோஷ்ய கொணடி, தறறல இடை இலலிது தோனறினன = (பிரமனுடைய) மெறறியிடதறறி னினைமுட டெருமையாக வெளிபபட டனன.

விட டுணுவையும பிரயதனபபட டைதத வரலாறறமை பினவரும ''மைதரு வுனகின யெல வலியறகு நினறன மனிய - மைதது முனிவ னெனணணி யெனறிட பாலிபபான் தனி தனனன'' எனறறுப செயயுளு ளறிக சேவடிசே,புரறறு – வெனறு டாடவும (கம)

தேனனறி யேபாலிலை யாம படியாக தெழுதலுக் தூயேபாற
கேனறை வாருமற றருகநிறன றுகறபெய ரெடதி
பாலைற தானமீமா ரெ ரறிமேம ரெடாபரி வையருரு
சாலைப மைதருதோர ரெணமருற சாமதனை மனறே

(இ-ள) தேனனறி = வெளிபபடடி, ரா வீரியபா டி ஆயகது எழுதகுப - ஒரு திருவிளேபாடேபோ செயது எழுதபபடி, நனியோம = சாரகதிப மகேசுரகளு, ஏனற வுருப நிருவினாடேபோ = இமையாநறை வடிய உருவதிரன முகேசுரகளு, ஒபபு வடடி காமவகளாரு, நினறு ரா பாடி கானறோர = அகளறை எடடி நிடகபடடி, ஒபபு வடடி அரிவை யாரும= ஒபபறற எடடி மனிவியாரும, சாலற மைநதா ஒர வண்ணமும = அறிவு மிக டறற திரா டடபபோரு, சாமதனை = தேவனினை மறற அனை ரு ரைகளிலெல

மகேசுரரோ டி ஒரு திருவிளையாடலில செயதகாலதது - பிரமனுடைய வெற றியினாலும தேனனறி கலல இனறேயோடழுது முடிவா ஆடோது பிரமன பாவிபபு ரியவக ருறதாயி' எனன காரண நிறகக ஈசோனுக்கிய பி நிராவணரு செயகினற வா எனன வினவ, அவர கா டேரயக கொடெனன = சொனனார பிரமன ஆகியிரு, குமாரனே ! நீ தேனனறி ஈசோபாடு மெ பது நிராவணரு செய தையால ருதிரன எனபா பெயர பெறவாயாக வெனறரவன ஈசோ,னம=அழுகை, நிராவணம=ஒலி ஒருத்திரன-ஒரு=ஈசோனன ம, நிரவ = நிராவணரு செயதவன பெயர ஏட்ட பினனரும அவர முறமுறை யழுதனர அவரதினினறும மறறவர தேனனறினை ஆவாக்ரு ம பெயர தானம (தீரசம) மகேசுவரிய வனைவரையுஞ் சிருட்டிகக கொடுத்தனன பயாய பறறி யஃதினிசை சொறகருகறகும அஃதினை முடிபு கொடுத் தோதபபடடது (கக)

ரையது நமமென வெனிறபவன சருவனி சானனை
யைதி கரு பசுபதி வீமனமா தேவ
னெயதி மைமிறை யணிருதது முகதிர னெனப
மைதி கழுமெ,னாளிய கணடனெனை வழிவழிமம பகுபபாம

(இ-ள) ரையதும் நமம என வெலில = (மறறைய மறறவருகளு) பொறறாதிர பெயரகள எவை யெனில, பவன சருவன ரசானன=பவன சருவன ரசானன, வைதிகம தரு பசுபதி=வேதமாகக,தை யபரிஙக பசுபதி,யீமன மாதேவன = வீமன மாதேவன, எயது இளய பிறை அணிகிடதம உகதிரன என ர=(முனனெ சரணெனறு) அடைநத ஒரு கலைபபிறைபபை தரிதது,க காந்த உகதிரன எனறரய(பெரியோர) கூறுவர, மை திகழமது ஒளிர கனை ன=கருமை யுற்று விளஙகாகினற திருகணனட,தினையுடைய உருத்திரமூரத் திகினறு, மண வழிவழிமம வழி,பாட=வடடி வழி வமகளேயும பிரிதது,ச் சொலவாம.

உருத்திரன எனறும பெயரோடு இவவேழு பெயர்களுஞ் சேர்ந்து எட்டாதல் காணக. இவற்றியைய சிலர "பிறைபுனைசிகழிமு முருத்திரனெ" எனப பாடத்தைத் திரித்துக காட்டினர. அது மூகறுமைகளோடு மூனறுமுகனின பிறக்க உயிர்களு உடலபோல, உருத்திரர்களுக தாம இருக்கும தானங்களே உருவாகவும கொணடிருத்தலால எண்வகை யிடங்களோடும வழிவழிக கூறினர. பவன=எலலாவறறையும தோறறுவிப்பவன சரு வன=பலலாமுடையவன. ஈசானன=ஐசுவரியமுடையவன. பசுபதி = ஆனமாக்களுக் குந கிலைவன. வீமன = திரிலோகங்களுமப பயபபடத்தகுவன. மாதேவன = மேலான தேவன. உகிரன=கோரமுடையவன, வலிமையுடையவன. வைதிக=வேதமபாதம்

பரிதி வெளைகதிரக கடவுணீய புறியாமல பனிவா
னிருவா கலவளி யருமகம புரிகாழு வுடமிம
பொருளி ஞலாமதை யகதண மொனபரப புனிதா
மருவி வாழவுறு மகைகளா தெணமாபோ மகுபபாம.

(இ-ள்) உருவம = (ஆன) வழிவகைகளாவன, பரிதி வெயர கதிர கள-சூரி யனை வெளியிய தெலைகளே யுடைய கதிரன, நீர புயி அமுல பனி வான=ஆபப பிருதிவி தேய குளிரசசி வெ னருநிய ஆகாயம, கல வளி=கலல வாயு, அரு மக ர புயிர அமுல மூட இ-ர அரிய யாகத்தைச செயது முகினி வழிபாகப பலி செலலு புனிதர, பொரு இலை சால மறை ஆறஙனன=சிகரமுற கானகரு தேவதங்களினும அறிந்த பிராமணன, எனபான= எனறு (மேலோன) கூறுவர, ஆ புனிதன பருவி வாழவு உறுவ = ஆசைய பரிசுத்தமாய உருத்திரர்களை கூடிவாழ்கின்ற, பகைகளான எனனாத போ மருபபாம=மேலியாதவிய எட டெனனும தொகையாதது காரணங்களாற விளிந்து (மரண) கூறுவர்கள

இதனால் கூறினவறறை முறையாகக கொள்க முறையாவது உருவதகரு டலனனே யுருவாகவும, பலலுயிரு நீரே யுருவாகவும, பசுபதிகரு ஆகினியிலே வடிவாக வும, ஈசானரு வாயு வடிவாகவும, விபவுகரு ஒகாயமே வடிவாகவும, உருத்திரரு இரவி வடிவாகவும, மாதேவரரு சுடரிலே யுருவாகவும, உகிரரரு அருவான புண் ணியவடிவாகவும தொகொள்ள இப்படியே "ஈருவு மணலருசோம ருகராறுவிரி பனனிரி னெருவாரு சரு வனு - யிரரு மவனிரு நெணணரி னெருவர யுறையு மொழிபாவரரு - யுருவம பொருந்திக கலலவழிவா யுறறே யுறையு பசுபதியாய ஞாறு யலவை யுருவாரி யொழிபா துறைவீ சானனரு - யாறு வொலியாய வெளியுருவ மயமாகிய யுறையும ஈசானரு - ஈறு பொளி சோக திரவியரு மேவி யுறையு முருத்திரரும - மாறறிய நிரைகீ ழாறறாரின மதியா யுறைமா தேவரும உரைத்தநா கரிய விபயமான வுருவ மெனகிறனர ,, என வாயு ங்கிகெயும விரையறற துரைகருது பவனகருப பிருதிவியையும, சருவருகரு அப புவையும கூறுதலுமுணடி இகவலனறி சைவபுராணத்தில சருவருரு நிலம, பவ ருகரு நீர, உருத்திரரு தெருபபு, உகிரருரு வாயு, விமலருகரு ஆகாயம, ஈசானருக குரு சூரியன, மாதேவருரு மதியம, பசுபதிகரு இயமானன இவை யடலமெனறு அட்டமூர்த்த முரைத்த விடதது அரையப படடது அநநணனையே தேவார திருவாசகங் களில வேளவி மைநதன, இயமானன, புலலுரு மைநதன என்றருளிச செயதனர. (கஙூ)

மிகுவாச லேயு நோணி பாசுசை யருள்சுகேசி
திகுழ்சு வாகையெண டிசைசெவை தீகைகபா மைநதர
மகிழு மகாதனரு புத்தேளுவி வயங்குறு செவவாய
ருகலாசு வாகனனே மதிஞரிவன் கூறுசத புரனன.

(இ-ள்) மிகு சுவர்ச்சலை = மேலாய சுவாசலை, உரோணி = உரோகணி, பசு உரை=பசிய உசை, அருள் சுகேசி=கிருபையை யுடைய சுகேசி, திகழ் சுவாகை=விளங்கா நின்ற சுவாகை, எனை திசை=எண்ணப படுகின்ற திசைசிவை தீகை ஆய=சிவை தீகை யெனவு மிவர்களாம, மைதா = (இவரின்) பூதஜராகளாவார, மிழும மகதன=களிப் பினை யுடைய சனி, கல புதன = கலல புதன, கல்=சுகிரன, வயகுரு உறு செவ்வாய= விளங்குதலை யுடைய அங்காரகன, குகன=கந்தன, சுவர்ககன = சுவர்ககன, நீள மனே சிவன=பெரிய பனேசிவன, கூறு சுதானன=சொலலபபட்ட சுதானன் எனபவராம

சுவாசலை யெனபவளுகருக சனியும, உரோகணிகரு புதனும, உசைக்குச் சுக ஜரனும, சுகேசிகருச் செவ்வாயும, சுவாகைகருக குருவும, திசை யெனடாளுகருச் சுவாக கனும, சிவைக்கு மனேசிவனும, சிவதீகைகருச் சுததானனும புதஜராமெனறறிக ()

மூனன செயதிய சஙகரன றனேமுக நோகதி
மனனு யிரதெநாகை படைகலென மலாய னுரைபபத்
தனனே யொபபுற முனபுபோற சஙகரன் சமமபப
பின்ன வாறமைத் திடலொழி தெனவய னிசைததான.

(இ-ள) மலர் அயன் = தாமரை மலமே லிருக்கும பிரமன, மூன்னா எய்திய சஙகரன முகம தனே நோகி=மூலிறறேனறியு ருருதிரக கடவுளதுமுகதைபபாரதது, மன உயிர தொகை படைகக என = நீலிபபெறற ஆனப வாககுகேள யெலலாஞ் சிருட்டி த திடுக எனறு, உரைபப=வேணட, சஙகரன=உருதிரபகவான, மூனபு போல=மூனறிய கறபநதெரிபபடைததது போல, தனனே படபுற சமைக=தனனே நிகருமபடி (உருதிர கணஙகளேப) படைகக, அயன=பிரமன, இனன ஆறு அமைதலிடல ஒழுகி என இசைத் தான=இநத விதமாகச சிருட்டிதலே யிடுக வெனறு கூறினன

உருத்திர மூனறு மூறறிய கறபநதிலே பிரமன் மயஙகிய பொழுது, கருமையுற செ பிலையுங கலநத வடிவுடைய நீலலோகிதனுய் வநது படைததாராகலின "மூனபுபோல" எனக கூறபபடடது படைகக-ஒழுகி எனபதன ரூபதொருதல (கரு)

இனைய வாறலாற பிறகிறக் தூழலபவா சிருட்டி
நினைக லேமலைவ நீபடைத் திடுகென நிகழ்ததி
முனைவ னுனமுகன முதுகருமை வெய்துணா வலிபப
பனிம லாபபொருட் டனனனமுக் கணணனைப் பழிசுமை

(இ-ள்) இனைய ஆறு அலால=இவவித மலலாமல, பிறகது இறகது உழலவா சிருட்டி நினைகலேம = பிறகதும இறகதுஞ் சுழலகினற உயிரகளின படைபபின (யாம) உனனுகதலுரு செயயோம, நீ அவை படைதலிடுக என முனைவன நிகழததி = நீயே அவற றைச சிருட்டிபபாயாக எனன உருத்திரபதி யானவர கூறி, கானமுகன முதுகருமைவு எயத உணரவு அளிபப = பிரமலுகருப பேரறிவு வடையுமாறு கலலறிவைக கொடுதருள, பனி மலர பொருட்டி அணணல=குளிரகத பூப பொருட்டி னள்ள அவன, முககணணனை பழிச்சுட்=திரிகேதிரராய சிவபெருமானைத் தரிபபர னுயினன. எயத-தொருதல. ()

கொணடன் மேனியான முதலிய கடவுளோர சூபபுற
றணடம யாவையு மிடிந்துபர பூரிய வமையங
திணடி றலகளைச சூலமே றிரிதுல கீன்றுள
கணடி வப்பனின முடிய கடவுளே போறறி.

(இ-ள்) கொண்டல மேனியான முதலிய கடவுளோர் குபபுற்று = நீல மேகம் போலும் வடிவுடைய திருமால முதலிய தேவாகள யாவரும் மடிந்து, அண்டம யாவையும இடிந்து=அனடகங்கள எலலாம் அகாந்து, பாழ ஊழிப அழைபப = வெறு வெளியாய பிரளகாலத்தில, தினை நிறல கவை சூலப வேல திரிந்து நின்ற = மிகக வலியினை யுடைய சூலாயுதத்தைச சுழற்றி நின்ற, உலகு ஈனருன கவமி உபப ஆடிய= உலகங்களைப பெறற உமை யபமையாக தரிஙிந்து ஆனந்தக் கொளளுமாறு திரு கடனஞ் செயதருளிய, கடவுளே போறறி=கடவுளே வாதனம.

போறறி - அதிதத்த லெனனும் பொருணமே னிறலால, இகர விகுதி யொடு புணர்ந்த தொழிற பெயர. அனறி வேலவடிக கோடற பொருடில வந்த யகர விருதி புணாந்து கெடட முறபோனக கொளளுந் மிடந்துந் தழிதகக கடவேலன எனறு கொளள பபிற அது "வாழிய வெனனுஞ் செயவென கிளவி - யிறுதி யகரய கெடுக்குமு முரிமதே" எனனுங் தொல்காப்பியத் சூத்திரத்தில ஓனமென முடிந்தலான உயதத்துனரப பபி ப ()

மாலே வெளாரு விபபுனம் சூறுந்துளி வாரிச
சோலே நெறறியிற நெறுந்நபூற துகிறைக தபிபோக
கோலுந் தெனறலந தேநாகடாயக கொடியபூய கழைவிற
காலஞ னிந்தவற செறறவெங கணனறுதல போறறி

(இ-ள்) மாலே வெள் அருவி புனல சூறு துளி வாரி = ஒழுகுபட்ட வெளளிய அருவி நீரின சிறு துளிகள முகந்து, சோலே நெறறியில நொடுந்த = பூஞ்சோலைகளின முகங்களிற பொருந்தி யுளள, பூ துகள் தூைதக்த = பூவின கணணுளள ராகங்களிற சேறுகளது, அடி போக கோலுப=கொலலுகின்ற போர்த தொழிலச செயயப, தெனறல அம தேந கடாய = தெனறற காறறினிய அழகிய தேரைச செலுக்கி (போய) கழை வில கால குனிந்தவன செறற = கருமபாகிய வில்லில வினைந்த பாணமாகிய யிழிந்த, எப கணணுதல போறறி=எடடு நெறறிக கணணி யுடைய கடவுளே வாதனம

மாலே-ஒழுகுகு எனப பொருள் படுமல "மாலேவெள ளருவி தோன்றி மாறறாத சோனறு கின்ற - சோலேருபு வரையி னெறறி" எனற சிந்தாமணியார கூறியதனுடன அமையும. பாதனியெிந்த வரலாறறைக கந்தபுராணத்திற் காண்க. (க 4)

பறைது விணணிடை விண்ணவா பருவர லுழபபக
கறைகு போறறிரி முபபுர மெரூயருக்கி கருல
நிறைகொள பொனனவிர குதிரிய நெடிவலை குழைநது
நறுகு பூாயமுகிற கலேவெநாடி நமபனே போறறி

(இ-ள்) விணணவா பருவரல் உழபப=தேவாகள யாவருக் துனபததினை புரளாநிறப, விண இடை பறைது = ஆகாயத்தி னிடைதது பறைது, கறைகு போல திரி = காறறடையப போல சுழனறு திரிந்த, முபபுரம=மூனறு புரஙகளும, ஒருகு தீ கல்ல= ஒரு சேர அகனி பரநது அறிப, நிறை கொள பொன அவிர குதிரிய நெடி வரை குழைந்து = ஒளி கொணட பொன மேரு விலலகாகு நிகராகவே யுடைய நீண்ட மேரு மலலையை (விலலாக) வளைத்து, நறு பூாய முகில கணி நெடி - நறிய பூாய மாலை தரித்த திரு மாலாகிய பாணத்தைச சுமந்த, நமபனே போறறி=கடவுளே வாதனம ()

நோறற பாலன தாருயிர நோவுறு வணணங
கூறறி னருயிர குழ்தலபய சமழஞ்ய போறறி

யாமுடல் யோகவ வெருவர வலிகட கெட்டிழ்
சேருமய கருசரண டருளிய தோன்றலே போறறி

(இ-ள்) நோறற பாலன அது ஆ உயிர கோ உரு வண்ணம = தவஞ் செயத மாக்கண்டேயரது அரிய உயிர வருந்தாத படி, கூறறினர் உயிர குடிகந்த=யமனது உயிரைப பருகிய, பைகழலினுப போறறி = பசிய வீரக கழலே யணிந்த நிருவடிகளே யுடையவனே வகதனம,ஆறறல வானவ வெருவர=வலிமையுடைய தேவகள யாவரு படிற, அலி கடல அகடடின தோறறுர=நிரை மறியப் முழுதுதிரதறி னிடதது பிறகந்த, அசுர சாடனி கருளிய=அசுரனி விட நீரக குடிதது காத்தருளிய, தோனறலே போறறி= பெருமயிற கிரதது வினை வம் னை

பாலனை மொய்தாருர மிலாதன முனிவர் பபுரெனும், செபபேசுவரர் எனறும் பெயர்கொணட நிருவாதி வரையது மருவலு நுனி புரிந்த கவேரபடியை கொளவாரு முளர அது"வேறற பாலன" எனறாலுற பொருதது தெனக மாடகளை டேயாகக கடதி ஜயிர குடி கூடதும, ஆமாகக வாலவ குடி கந்தப் அருமை யாமெனறு,இராமாயணத் நாரும் "ட டுரிசே மி - றுள வைதது நகைமழு வாள குநற - டுபோல முனறல தாளை தாதையார் கொடிழுதது சாட - லடிசே யைய மெனற வநதனர காணி யாகாள - வெடு சினக கூறறை மா றறு மேனமையினை மேனமையுளேடோ" எனபது,"நிடைநதவாக கய ய மாயென நிருர நிரை பெழினிர வேலி - கனடதவாக காணி யால முவடவாக கலனடி வீரோ-வடைநதவாக குவர முயி ளளனொரன நீபா ணுயி - னடைநதவாக கருள நுயி னறமெனறு மானன மெனறுமை" எனபதும், "டுபோல கருதி னுநேறு நபுடைக கடவு ருவட - டபோலெசுவ நிறற தவமே நாயக கருளி னுச்பன்" எனபதை கூறினை கானக கூறறாகு எளப்ப னடை விழுநி கொடிழ்தோயது இழிவுபறறி (உ0)

அருவ மாயுரு வாகிய வமலனே போறறி
தரிய மாயது காடமெபலனி சோதியே போறறி
கருது வாருளத துணடருள கடவுளே போறறி
குருநி கக்குவெரு சூலமேநல குரகனே போறறி

(இ-ள) அருவமாய உரு வாகிய அமலனே போறறி=பிடகள மாகியுஞ் சகளமாய மூர்ள மலரதிருசே வகனம, தரியய மாயது அய = தரியபபொருளாகியும, அது கடகது ஒனறி, சோதியே போறறி= அரினையுய கடகறற வினகருர பரமுசோதிய வகனம, கருதுவார உளதது உறைகருர கடவுளே போறறி = நியாயிகரு மெயபபரது இதயதுக குடி கொணடிருகரும தெயவே வம, குருநி கக்கு வெ ருலம வேலகுழகனே போறறி= உதிரதைய பெழினிரை வெவகிய சூலமாகிய வேலாயுததைக தரிதத அழகனே வம் தனம. உறைதரும - ரா நிலயினை தேயமா= நிபாளிகப பதிவோன (உக)

எனறு நிளபணிந தெழுநதுநாத நமுமபினை மேவுநதி
மனற முழுமல தூயவலம வந்தன ரிறைபக
கொனறை தேவரினி பிரிநிமறறிவ ரழிநி குழுகன
ரனறனைக கையா லயனுட றைவகது சாறறுமம.

(இ-ள்) ஆனன=பிரமன, என்று தாள் பணிகது எழுநது நின்று=என் றிவ்வாறு திருவடிகளே வணஙகி யெழுநது நினறு, நா நமுமப ஏதறி=நாத நமுமப படதத துதி, நது, மனறல தாழ மலர தூய=வாசனைக கணுகினை புடலுகளோடு தூவி, வலம் வநதவன்

நிறப = பிரதகணிஞ் செயது நிற்க, கொள்ளை=கொளலையைப் [illegible] யாளனே, தேன் துளி பிலிற=தேன் துளிகளை சிந்தா நிற்கின்ற அயிழ் சூழகன (உடையி னிடமாக) னினது திரு உடனஞ் செயருரு ம டகேசரா, டன ஆணை கைபால -- ஆனது இருகரங்க ளாலும், உடல தையவதது=(பிரமனது) சரீரத்தைத் [illegible] ழுவி, ச [illegible] ம=பிசலவா ராயினை.

அருளின மைகதனிய வருகென வமைகதனி யரனோ
புருவ நாபபனிற மோனதின வினைறுபட [illegible] தலவ
னுருவ மாயுல கினறவை யளிதாதுமீட டெடுகிகன
மருவு மெனவினி யாட டென வுணாதியான மலரோய

(இ-ள) மலரோய=பிரமனே, அருளின மைகதன ஆபவருக என அறைக பினை கிருபையோடி (எனது) புருதிரனநி வரககட வா யெனது வாக கேட டினை, ஆதலை - அக காரணத தினால, நின உடை புருவ ம நாபபனினி = னைது புருவ மத தியி வினறும, புதல்வன உருவமாய தேனறினன=சுமார வடிவ கொணடு வெளிபபட டேன, : லரு னனறு=உலகஙகளோட சிறபட டது, அவை ஆனி தூ -ஆவறைக காகது, மீடபு நிகழகல - ரி எனன அழிபபுர தொழிலும, மருவு ம என விசயபாடடு பன உணாதி=பிரமனறிப எ னு விளையாட டெனறு அறிவாய (உக)

மைகத வுலனெயென வலபபுரு நினறன னறிய
மைபகது ரூபமணி வணணனே யெனறி ப பனறிம
றநத வினதன னீயிரவெ கரிமுகன றமலனேற
கபத னேரெனக கருணையி னுசிமோ தவரபபனா

(இ-ள) மைகத=புதரனே, உனைன எனவலய புறபடு ஈவறனன = கினகீன எனது வலப பககமி னினறும தோறறுவி னிதேனரரியை றமுரய [illegible] னினவணணம=வாகீன யுடைய பகிய முமுக யபலையை யணிந்த னீல மேனிபபரன விளஙகினை, மனது நிடம பாலில நகது அளிதனனன=எனது நிடப டகத நி னினறரு ருட டிருக கந தனன (ஆதலால) நீயிர=நீயிர இருவரு ம, வைக கரிமுகன = விரு [illegible] படகினை யானை முக விநாயகனோடம, சமூல வேல கரனன = ஆகிலினைக கருகு வேலையு ம தகை யுடைய ஆறமுகனையு ம, நேர எனறு [illegible] நத தனமைய ரானர எனறு, சருவினின உடபு மே ரை - அருளோடி ம உசிகையை மோகது, உரைபபானை=வினவருக் கென்றனன

பகேசர மூர [illegible] நியின கனடதநினனது கனேசரு , இரு யர னினனது முருகக கடவுரு ம, கடிபபகத, வினனது இருப [illegible] ரிடமிக கோடி யறறு நிாகரு , இட பகுதியி னினறு பிறநிரநி மாயையு, புகழிந [illegible] லினறு பு டி ப, அகதக [illegible] னினறு த ர [illegible] நிரைகரு , பொறிகளினினறு அவை வ [illegible] லகரு , திருவடியினினறு பிருதிவி ம, குயதநிலநிருதது அபபுவு ,நாபிர தானத நிலநிருது தேயுவு , கணடத கானத நி னினறு வாயுவு , சிரத நிலநிருத ஆகாயமு ம, இரு கணகளினினறு சூரிய ச நிரகளாக பிரபஞ் லகதி,வலப பகத, இனினறு பிரமனும, இடப பகத நினனது விடடுஙக தோனறுவி எ னறு முதலிய நூலகளினுக கூறபபடடருகின்றன பிரம விடடுஙகள இருபகத நினனது தொனறு நிறகும மூரதகளே பகபாரு நிறுவ ன எனபபடும. ஆனா "அடபபாக கருரு மொருநாரு மடபொற கமல வீழிரு னனறய - படபபாம பணிந்த புபாங்குரு ளுப படைய மெழிவபாக - விடபப வரினப வலதாயின யெமூலாற கோடி யருதபரை-நடி பாம பேர நி னபபடையு வடிவ மூனற கலபபி னகல" எனவருவ தாந்திபபுராணச் செயலாறறை முனனாக கருதனர சு துருக்கள வறறை எ ர

பவன். உமாதேவியாரால் ஆறவடிவு மொன்றுகச் சோக்கப்பட்டவன் எனவும் பொருள். அது "அந்த மிலலதோர் மூவிரு வடிவு மொளறுங்க – கந்த னெனறுபோ பெறறனன" எனவும், சேயவன வடிவ மாறும் திரடடிடீ யொளறுச் செய்நா - யாயத ஞலே கந்த ஞமெனறு காமம பெறுமன" எனவும கந்தபுராணத்திற் கூறபபட்டது (உச)

கணக ருங்கட னலுசமுண மிமதுயிர காநத
முனைவ னெனனுள,உ துறிநதனன மூவிரு மெனக்குக்
கனய ரிவ்வுருச் சதாசிவ னேனைய வுருவம
புனைவனை வேணடுருக குணங்குறி புலனெனக கிலையால்

(இ-ள்) கண கரு கடல கர்ச்சம் வண்டு=ஒலிகின்ற கரிய சமூக்திரத்திற் றோன்றிய விடத்தை யுணடு, உமது உயிர காநத முனைவன = நுங்கள உயிரை யெலலா மளிநத உருத்திரன, என உளறது உறிநதனன = என இருதயத்தி லிலைஙக தோனறினன, மூவிரு எனக்கு தனய - (ஆதலால) சீர்கள மூவரும எனகளட புத்திர ராகிய, இ உரு=இநத மகேசுர வடிவதனையும, சதாசிவன = சதாசிவ மூர்த்தத்தினையும, ஏனைய உருவம் புனைவன = ஏனைய வடிவஙகளையும (யான) கொணடி நிறபேன, (ஆயிநும) எனகு = எனக்கு, வேணடி உரு = விருமபபபட்ட வடிவஙகளும, குணம குறி புலன இலை=குணஙகுறி புலனகளும இயை கறபனைள இலலன வாகும (உரி)

கள்ள யினறுவண டறைதருங தாமரைக கணணன
முளள ரைச்செழுங தாமரை முகடடில வீறறிருபபோ
யுளளு வகிதலின கிணேபபுறி யுறுவலென றுரையா
வளள ஞானமறை யுபநிட தத்திடை மறைந்தாள

(இ-ள்) வளளல=வளளற றன்மையையுடைய மகேசுரமூர்த்தியானவர், வண்டுகள் ஆரினறு அறைதருங = வணடுகள் தேனுண் டிசைபாடும, தாமரை கலணணன= தாமரை மலரக கணணனுகிய விடடுணுவினது, மூள் அரை செழு நாமரை முகடடில= மூளளரையையுடைய செழிய நாபிக கமலத்தினகண, வீறறு இருபபோல் = பெருமை யோடுறையும பிரமனே, எனன=எனனை, உள் உவகை நினேபபுறி = (நீ) மனம விரும்பித தியானிகுங காலததில, உறுவல எனறு உரையா = வருவேன எனறு கூறி, மறை உப நிடதத்து இடை மறைநதான=வேதோப நிட தஙகளி னிடதது அநதரத்தான மாயினர்.

இறைவனுகு வளளற தனமையாவது அடியார வேணடிய வேணடியாங களித் தல கோழுரை, பொருடடரை, பொனியரை, மூளளரை பெனபவறறுள், நாமரை மூள அரையின பாறறுகலின "மூளளரை" எனப்பட்டது தானரு வேதஙகளுகும ஆயிரந் தெட்டு உபநிடதஙகளுளளன அவறறுளளே அதிசாரமாயும அதியிரகசியமாயு மூளளன நூறறெட்டேயாம் அவையாவன —ஐதரேயம, கௌடதகி, காதவிகது, ஆதமப பிர போநம, நிருவாணம், நிரிபுரை, வகயிருசுசனே,மூநதகலி, சௌபாகியம,அகஷமாலிகை என்னும் பததும் இருந்துவேத உபநிடதங்களாம் மூநதிகம, சாடடியாயனி, யாஞரு வலகியம், நாரசாரம், அநதியாதமமம, துரியாதீதம, பிடசு, பைஙகலய, அதுவயநாரகம, மணடலம, நிரிசிகி, நிராலமபம, மகதிரிகை, சுபாலம, பரமகசம, அசமம, சாடாலம, பிருகதாரணியம, ராசவாகியம, சரசுவதி, கலிசருதரணம், வராகம், பிராணாக கினி கோதபிரம, பருசப் பிரமம, யோக குணடலினி, உருதிர விருதயம, கரம, அவ தூதம, அடசியம், ஏகாடசரம, யோகசிகை, சாரீரகம், கநதட, தகஷிணாமூர்த்தம, யோக தத்துவம, பிரம வித்தியை, தியான விருது, தேசோவிருது, சுகரகசியம, சாவசாரம்,

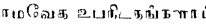
கூஷ்மிகை, காலாகினி ருத்திரம், அமிர்த நாதம், அமிர்த விந்து, நாராயணம், சர்ப்பம், சுவேதாச் சுவதரம், கைவல்லியம், மைத்திரேயம், கடவல்லி, பிரமம் எனனும் ஐம்பத் தொனறும் யசுர்வேத உபநிடதங்களாம் சாபாலம், தரிசனம், உருத்திராக்க சாபாலம், கேனம், சாண்டோகியம், அருணி, மைத்ராயணி, சாவித்திரி, குண்டிகை, அவ்வியத்தம், சுகரிகாசம், மைத்திரேயி, வச்சிரசூசிகம், யோகசூடாமணி, வாசுதேவம், மகத் எனனும் பினனும் சாமவேத உபநிடதங்களாம் காருடம், தத்தாத்திரேயம், அபக்கிரீவ , இருவதனம், கோடாலசு னம், பிரச்சினம், திரிபாவீய மகாநாராயணம், இராமரகசியம், முணடக , மாணடூக்கியம், ஆதாவசிரசு, அதாவசிகை, கணபதி, மகாவாக்கியம், பஸ்ம சாபாலம், டாவனோ, தேவி, திரிபுராபநிஷி, பரபிரமம், பாசுபதம், ஆருமம், சூரியன், அனன ரீணை, பிருகச சாபாலம், நரசிங்கம் தாபனி, நாரதபரிவிராசகம், சீதை, இராம தாபனி, சரபம், சாணடிலலியம், டரமகமச பரிவிராசகம் எனனு மூபபத்தொனறும் அதர்வண வேத உபநிடதங்களாம் (உசு)

திங்க ளினனமு திறைபபமென கொனறைதேன றுளிகுங்
கஙகை யருசனை க கணணறு தல கரதருலுங் கடவுட்
பங்க யதவி சுறைகூரும் பணணவன மரீசி
யங்கி ராமுதன முனிவரை யளி்தன னெனனூன.

(இ ள) திங்கள் இன அமுது இறைபப=சுரதென இனிய அமுத கிரணங்களைப் பொழிய,மென கொனறை தேன துளிகு =மிருதுவாய கொனறை மலர மலையானது தேனைச சிதறுகினற, கூ =அழகுடைய, கஙகை புடை கனணு தல கரதருலும=கஙகாநதியைத் தரிதத சடையையுடைய சிவபெருமான அமுதமான பாதலும, கடவுள் பங்கயம் தவிசு உறைகரும பணணவன = தெயவீக தாமரை மலராசனத்தி லிருககும பிரமன, மரீசி அங்கிரா முதல முனிவரை = மரீசி அஙகிரா முதலிய இருடிகளை, அளிததனன என னூன=சிருடிதத்தனனானது (கூரம மோததி) கூறினார (உச)

அடடமுடிந்த வியலபுரைத்த அதிகாரம் முற்றிறறு.

அகத திருவிருத்தம - உசஅ

பதினோராவது
தேவி திருவவதார அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிறடபிற பிலலாப பெருமாடடி தனகெனைக் கனமந் தானில ளாகலிற் றவங் காரணமாத தகுகன றனக்கும மேலியாரை யறகு மகளாயத தோனறு மவதரித் தனனை யறையும் பாகமாம தேவி = வினோயாட் டுடையவள் இனிற் தேவன் எனபதன பெண்பாலாக கொணடு பிரகாச முடையவள, விழுசசியுடையவள் எனவு முரைப்ப உயிர்கள் தோல வீனவயத்தால யோனிவாய படபிய பிறகுகாது இச்சைவயத்தால் தோன்றி நினறுள் ஆகின அவதாரம எனறும், அதுவும் ஆன்மாக்கள மேல் வைத்த காருணய மேலீடாகலின் "திரு" என அடைமொழி புணரத்தியுக கூறபபட்டது. திரு = உயர்வு முதலிய பலபொரு ளொருசொல. அவதாரம் = இறங்குதல், அயோனி சம்பந்தமாய் வெளிபபடுதல்.

கலிவிருத்தம்.

போதுறை கடவுண்மீட் டுலகம் பூத்தலை
யோதுகென நினைமம புளரும யாழமுனி
தீதறு மகபதி கேட்பத தேமடு
காதவிழ பசுந்துழாய முகுந்தன சாற்றுவான.

(இ-ள்) போது உறை கடவுள் = தாமரை மலர் மேலிருக்கும பிரமன், மீட்டு= பின்னரும்,உலகம் பூத்தலை ஓதுக எனஅ=உலகத்தைச் சிருட்டித்த விதத்தினைச் சொலலெ யருள வேணடுமெ எனஅ, இன நரமபு உளரு மயாழ முனி=இனிய நரமபுகளில வாதல முதலிய இசைக் கரணஙகளோச செய்யும யாழினை யுடைய நாரத முனிவனும, தீது அறு மகபதி கேட்ப=குற்ற மிலலாத யாக பதியாகிய இநதிரனும (விருபபிக)கேடக, தேமடு தாது அவிழ் பசு துழாய = தேனினறைநத மகரநதம பரநத பசிய துழாய மாலையை யணிநத, முகுநதன சாறறுவான=திருமால கூறுவா ராயினா

இசைக் கரணஙகளாவன —பாடுகினற வணடுகள் போலக் கைவிரலகளால் நரம்புகளில வாதல முதலிய தொழிலகளைச செயதல அகநரணஙகள வாதல,வடிததல, உகுதல, உறழல, உருட்டல, தெருட்டல, அளளல, பட்டடை யென எடடு வகைய அவை "மணிக் காதன மெலவிரலகள - பயிறவணடின இளைபோலப டனனரப பின மிசைப படர - வாதல வடிதத லுகுத லுறழதல - சிருட டுருட்ட டெருட்ட ளளள - லெருடைப பட்டடையென விசையோ டகுதத - லெடடு வகையி னிசைக்கர ணத்து" எனச சிலப் பதிகாரத்திற் கூறபபடடன இவறறுள் வாதல எனபது சுடடு விரலாற றொழில செய தல வடிததலாவது சுடடு விரலும பெருவிரலும கூடடி நரமபுகளை யகறறும புறறு மாராயதல உகுதலாவது நரமபுகளைத் தெறிதது வலியிற பட்டதும, மெலவிற் பட்டதும, நிரல படடது மறிதல உறழ்த லாவது ஒனறினை யிடடும இரணடை யிட்டும நரம்பு களைத் தெறிதத்தல உருட்டலாவது இடகைசச சுடடுவிர லுருட்டலும, வலகைச சுடடு விர லுருட்டலு ம, சுடடொடடு பெருவிரற கூடடி யுருட்டலும, இரு பெரு விரலு மிமைபபா டுருட்டலு மாம எனபா ஆசிரியர் அடியாரிக்கு நல்லாரும் மறறைய தெருட்ட லாவது "தெருட்ட லெனபது செபபுக காலை - யுருட்டி வருவ தொனறே மறற - வொன றான பாடடி மடையொனற நோகினை - வலலோ ராயநத நூலே யாயினும, வலலோ பயிறறுக கட்டுரை யாயினும - பாடடொழிக தலலினி றெழிநத செயகையும - வேட்டது கொணடு விடியுற காடி" என இசைத் தமிழப பதினறு படலத்துட் கரண வியலிற் கூறபபடடதாம (க)

அளளிலைக கமலவீட டுறையு மந்தணன
றெளளிதி னமைபபவை சிநதை செயகலா
துளளமா நாகதுகெட் டியிரபபு விஙகிமே
லெள்ளரு மருநதவ மியறறு மேலவையின.

(இ-ள்) அள் இலை கமலம் வீடி உறையும் அந்தணன=நெருங்கிய இலைகளையுடைய தாமரை மலராகிய வீடடினக ணிருகரும பிரமன், தெளளிதின அமைபபவை = தெளி வோடு சிருட்டிகக வேணடியவைகளை, சிந்தை செயகலாது=மனத்தி னினைக்காமல, உள் ளம மாநாத்து=மனமயகக முறறது, கெட்டியிரப்பு வீஙகி=பெருமூசசு அதிகரித்து,மேல்= அதனபின, எள் அரு அரு தவம் இயறறும் ஏல்வையின=இகழ்த லிலலாத அரிய தவத் தைச் செயயுக காலத்தில. இதுமுத லிருசெய்யுள் குளகம். (உ)

பாடரு மிடபபுறம பணிததிட் டாயினி
நாடரும் வலபபுறம தானு நலகெனு
வேடவிழ் கூந்தலாய் நல்கி னேமென
வாடியிற காடடிய வையன நோனதினனை.

(இ-ள) பாட அரு இடம புறம் பணித்திட்டாய் = (ஐயனே) பாடுதறகு அரி தாய இடபபாகதைதக கொடுததனே, இனி = இனிமேல, நாட அரு வலம புறமும நலகு எனு = தேடுதறக கரிதாய வலபபாகதைதயும நகதருளக வெனறு (உமையமமையார) கேட்க, ஏடு அவிழ கூநதலாய்=இதழ்களுளள புடபங்களை பரநத கூநதலையுடைய பெண் ணே, நலகினோம என=அதனையும கொடுததோம எனறு, ஆடியின காடடிய ஐயன=கண ணுடியிற காணபிதத சிவபெருமான, தோனறினனை=பிரசனனமாயினா.

ஓர நாள் உமாதேவியார் எழுநது, ஐயனே! இடபபாகத்தைக் கொடுத்தருளினை, மற்றைய வலப பாகதைதயும கொடுததருள வேண்டும எனறு பிராரதிதக்க, அவனை மனிநதோ மெனறு கண்ணுடியிற காடடிய சிவபெருமான பிரமனுக்கு மூன நோனறினர் எனபதாம நலகினோம - நனறு தனனைபபயனமை வினமுறறு (க)

பெணணொரு பங்கினி லமைதது பேரெழி
லணணலாய கெய்தவுங் கமலத நாதனை
கணணெடு தொடுதறன தோகைக காதலிற்
புணணியச் சேவடி போறறிக கூறுவான.

(இ ள) பேர் எழில அண்ணல=பேரழகினை யுடைய சிவபிரான, பெண் ஒரு பங கினில அமைதது = உமாதேவியை யொரு பாகததில வைதது, ஆகு எயதலும = அவ விடததிற நோனறுதலும், கமலதது அநதனன=தாமரை மலரினமேலிருககும பிரமன், கண ஒடி தொடுதது என நோககி = தன விழிகளுடன பொருதறினற போலப் பாரத்து, காதலின=அனபோடும, புணணிய ம சே அடி போறறி கூறுவான=தருமமய மாகிய செவ வியப பாதங்களைத் துதித்துச சொலவான (ச)

ஐயவிய வுலகினுக காகக மெய்துநற்
றையலோர பங்கினிற் சாரநது நினறனை
மையறு மிவ்வுரு வருதறப் பாலிரண
டெய்தநீ செய்தியென றினிதி னேதறினனை

(இ-ள) ஐய=ஐயனே, இ உலகினுக்கு ஆக்கம் எயதுற=இவவுலகதது்ளள உயிர களுக் கெலலாம இனப முனனடாகு மபடி, ஓர பங்கினில=ஒரு பககததில, தையல சாரநது நினறனை=(சததியாகிய)பெண வடிவங் கொணடு நினறயமை அறம இ உரு வகுத்து = குறற மறற இவ வடிவத்தைப பிரித்து, இரணடி பால எய்த = இரணடி பருதியாகப் பொருத்தநீ செயதி எனறு=நீ யியறறி யருளவாய எனறு, இனிதின ஏதறினனை = மகிழ் வுடன றுதித்தான.

உலகு - உயிரமேனிறறலால் இடவாகுபெயர் ஆக்கம்=பெருவாழ்வு தையல= அழகு. அதனை யுடையாட்குப் பண்பாகு பெயர. தேவி மிமயஞ சென்றிருந்த காலத்து ஒரு யிருநு காமனினறி யுறற தெனலால பெருமான் “போகியா யிருநுயிர்ககுப போகதைதப புரிந லோரார” எனற படி யுயிரகளுப போக மூடடுதறகுப பெண ணொருபாகம் வைத்தா னெனபான “ஆக மெய்துநற் றையலோர பங்கினிற சாரநது நினறனை ’ எனருள். இத

ணுண்மை "கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின திடவேட் கைக்கு-வின்ணுறு தேவ ராதி மெலிகதமை யோரார் மாரு-னெனணிவேண மகனே யேவ வெரிவிழித் திடவான பெற்ற-பெணணினேட புணாகது யிாகுப பேரினப மளிந்த தோரார" எனனுஞ் சிவஞான சித் யார்சி செயயுளா ணுனரபடிம (இ)

பெண்ணெரு பங்கினேப பிரிந்துப் பேரெழி
லொணணுதற் பேதைதன னுருவ மாகுமே
னண்ணரும வலப்புற மதனே நாடரு
மணணலா ணுருவமா யமைந்திட டானரோ.

(இ ள்) நாடி அரு அணைனல = (பிரம விடணுக்களாலும்) தேடி யறியபபடாத சிவபெருமான, பெண ஒரு பங்கினே பிரிந்து=பெணணுகிய ஒரு பாகத்தைப பிரிவுசெயது, பெரு எழில் ஒள ணுதல பேதைதன உருவ ம ஆகி=பேரழகு வாயநத ஒள்ளிய நெற்றியய யுடைய பெண வடிவ மாகியும், மேல=அதன பின, கன அரு வலம புறம அதனே=சோ நதகிய வல பாகதைத, ஆண உருவம ஆய அமைநதிடடான = ஆண வடிவாகவும் செய்தனா அரோ-அசைகிலே பெண=கடபுலனுபதோ அமைநதந்மை, ஆண=ஆளுக தனமை யெனபவற்றை யுணாநதாது உயாதிணேப பெணபாலேயும ஆணபாலேயு மூனாநதி கினறன (ஈ)

மதியுற வருந்தவா ணுருவ மாணுறப்
பதிணெரு கூறநிறை பகுபப வாஙகவா
கதிாமதி முடிந்தகா பாலி யாதிபாம
விதிமுறை யுருந்திர ராகி மேவினா.

(இ-ள்) மதி உற வளருத ஆன உருவம=அறிவு பொருதுமாறு பிரிந்துச் செயத ஆண் வடிவதைத, மாண் உற = மாட்சிமை கொளள, பதிணெரு கூறின பகுபப = பதி ணெரு பகுதியாக பிரிக, அஙகவர்=அவாகள, கதிர மதி முடி ந்த காபாலி ஆதியாம=ஒளி கொள்ளுஞ் சநதிரனேத் தரித்த கபாலி முதலாக, விதி முறை உருத்திரா ஆகி மேவினர்= விதிக்கப பட்ட முறைப படியே உருத்திரராய இருந்தனா. (எ)

பெண்ணெரு பாதியாய்ப் பிரிந்த கூறநினை
யெணணுறுஞ் சதியா வியபறதி ணைவாக
கணவழுக் குறுமெழிற கமலே யாதியா
மொனணுதன மகளிரென றுரைகக லாயினர.

(இ-ள்) ஒரு பாதி ஆய பிரிந்த பெண் கூறதினே=ஒரு பாதியாக வருந்த பெண் வடிவத்தை, எண் அறு சதி ஆக இயற்றினன = அளவிலலாத சத்திவடிவாகச் செய் தனா, அவா=அச்சதிகளே, கன வழுகு உறை எழில கமலே ஆதி ஆம = கன்களுஞ் கூசுதலடைகின்ற காதியினேயுடைய திருமகள முதலாகிய, ஒள ணுதல மகளிர் என உரைக்கல் ஆயினர = ஒள்ளிய நெறிபையுடைய பெணகள எனச சொல்லப படுவா ராயினர்.

கமலேயாதியாராவார் மனேனமனி, மகேசுவரி, உமாதேவி, இலக்குமி, சரசுவதி யென்னுஞ் சதிகளாம். "எண்ணறு சத்திகள்" எனறதனால உனமனே, சயனே, வியா பினி, வியோமரூபை, அகாதை, அநாதை, அநாசிருதை, அமிராதை, அமிராதாமிர்தை, இச் திகை, தீபிகை, உரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகை, ஆரணி, சனனி, உரோதயித்திரி,

காளி, துர்க்கை, அம்பிகை, சாவபூததமனி, பலபிரமதனி, பலவிகரணி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை முதலாயினோராம். (அ)

இனணண மமைத்திடி னனறி யாகையின
மனனுயிர யாவையு மல்லி டாவெனக
கனனெடுஞ் சிலையிரு காலகு னிதிடு
மூனனவ னயனெடு மொழியு மேலலவையின.

(இ-ள்) இனனணம் அமைத்திடின் அனறி = இவவாறு வகுதாலனறி, மன உயிர் யாவையும் = நிலைபெறற ஆனமாககள எலலாம, பாககையில மலகிடர எனற உடமபோடு கூடிய பெருகி நிறகா வெனறு, கல நெடி சிலை இரு கால நனிதிடும=மேரு மலையாகிய நீணட விலலின இருநுனிகளோடும வளைத்த, மூனனவன=மூமுதறற பொருளாகிய சிவபெருமான, அயன ஒடி மொழியும ஏலவையின = பிரமனோடி சொலலாகினற சமையததில இருகால எனபதறகுஇருபாதங்களினுலும எனவும பொருளுரைபப (சு)

மினனுவிழ வீழுத்தெனக கிடநத மெனசடை
மூனனவன பணிதலைக கொணடி முறறிழை
தனனெரு கூறறினை வாஙகித் தாழசினற
யனனமூ கடவுளபா லடைதன மேயிஞள.

(இ-ள்) முறறும இழை=முறறிய அபரணஙகளோடுகூடிய தேவியானவள், மினனு வீழ் வீழ்ததது என கிடநத=மினனல விழுது விடபோல விளஙகாகினற, மென சடை மூனனவன பணி தலை கொணடி = மிருதுவாய சடையினோடுகூடிய சிவபெருமானது ஆந் தருபைச் சிரமேறறை, தன ஒரு கூறறினை வாஙகி = தனது ஒரு பஙகை யெடுதது கொணடி, தாழ் சிறற அனனம ஊர கடவுள பால = நாலருகினற சிறகையுடைய அனனத்தை (வாகனமாகச) செலுததும பிரமதேவனிடதது, அடைதல மேயிஞள=சோவானாயினுள் முறறிழை - வினறுதொகைப புறறதது பிறநத அனமொழித தொகை (கo)

எனனுட னுலகெலா மீனற தாயிவண
மனனிய தெவனென மலாக டியகதொழு
தனனீகீ தகுகனற புதலவி யாகெனச
சொனனவா றவனமக ளாகிந தோனறினுள.

(இ-ள்) என் உடன உலகு எலாம் ஈனற தாய் = எனனோடு உலகுக ளெலலாவறறையும் பெறற தாயாகிய தேவி, இவண மனனியது எவன என = இவவிடததிறகு வநதமை யாது காரணமெனறு ஆலோசிதது, மலாகள தாய தொழுது = புட்பஙகளசசொரிந்து வணஙகி,அனனீ நீ=தாயே நீ,தகுகன் கல புதலவி ஆகு என=தகுகனுககு கல புத்திரியாக வரகுகடவாயெனறு வேணடி,சொனன ஆற = (பிரமன)சொலலிய படி ஈய, அவன் மகள் ஆகி தோனறினுள்=அத்தகுகனுககுப புத்திரியாக அவதரிததாள

பிரமனது புத்திரர்களு ளொருவனுய தகுகன தவரு செய்து, உமாதேவியைத் தனக்கு மகளாகும வரத்தைச் சிவபெருமா னிடத்தினினும பெற்றனன அதனுல் உமையவள காளிகதி கதியில வலமபுரி வடிவாகச் சென்றிருகக் தகுகன மாசி மகததிற் தீர்த்தமாடச் சென்று ஆடிவருங்கால, அங்குத் தாமரைப புட்பமொனறில் சிவபெருமானது சலஞ்சல மெனபபெயரிய சஙகிருபகணமி அதனைக கைகளால எடுககும் பொழுது அது பெனகுழவி வடிவாதலும், தேவியெனறு அறிநது அளவிலா மகிழ்வுடன கொணடி

சென்று, தேவதேவலலி யெனனும் தன்மனைவியிடங் கொடுத்து வளர்த்து வந்தான். தேவி தாக்ஷாயிணி எனனு காமத்துடன் பருவமைந்து முறை ஆறாம வருடமாகலும், பிராணி மணஞ்செய்யப பெருந்தவங் கிடந்தனள் எனபது சரித்தமாம். அனனே எனபது "அனனைச சொலலே யிபதகை யாகும" எனற தொல்காப்பிய விதிபபடி யிலபு (கக)

தகனம் புதலவியைக் கொன்றை தாழசடை
முகணாக களித்தனன முரச மாபபெழ
மிகதன நாதைதி வினேயி னணனேபோயப்
புகணண மேனதன புதலவி யாகவே.

(இ-ள்) தக்கன்=நகனனவன், நல புதல்வியை = அழகினேயுடைய புத்திரியை, முரசம் ஆரபபு எழ = முரசவாத்தியத்தின ஒலி மிகெழ, கொனறை தாழ சடை முகணாக்கு அளித்தனன = கொனறைமாலே ஸாகருரு சடையினேயுடைய சிவபெருமானுகு (மஹனியாக)கொடுத்தான, அனனே=தாயாகிய தாக்ஷாயிணி யெனபவள, தன தாதை= தனது பிதாவாகிய தகசனின, மிகத நீவினேயின டோய=மிகுந்த பாதகச செயலகளாற (டொருது தனதுடலே நீகி) சென்று, மேனே தன புதலவி ஆக புகணனள=மேனேயினது மகளாக அவதரித்த திருவருளள்

சிவபெருமான ஓர பிராமண வடிவங் கொண்டு தாக்ஷாயிணியை மணத்தனா எனக் கொளக தகன நீவினேயாலது சிவபெருமானே யிகழந்து அவாகது அவிபபாகங கொடாது யாக முதலியன செயதாம இந்த அதிடாகங்களே யறிந்த தேவியானவள அவனுக்கு மகளாய இவவுடலுதிதுமிம காமமுதோடிய யான இருந்தல அடாதென்று, அவ வுடலே விடுத்து மலயரையருகும மேனியாகிய மேனையெனடாருகும புதிரியாகப் பிறநதனள எனபதாம அது"கடலே முதலிய கடந்த கனணுதல றறபர நினேயிகழ தக கன றனனிடைப் - பறபகல வளாந்தவன பயந்த மாதெனன-சொறபதி காமமுரு சுமந்து ளேனியான ஆங்கே ரா பெயரையு மவனக னெபதியே - யோங்கினான வளாந்தவிவ வடலந் தனேயுக-தாங்கினன மேலவை நிந்தற கருளினே-னீருவ னவவகை பணித்திநீ பெனருன " எனவருவ கந்தபுராணச் செயயுளாலு முணரபடும. (கஉ)

தோலடி யெகினமீ திவாடந தோனறலுங்
காலுமிழ கொகுரஞ்சிறைக கருபப பாகனு
மாலமுண டவனுமே யனறி யாகொலோ
பாலலோ சனிதிற னறியும பணபினா.

(இ ள்) பால லோசனி திறன=நெறறிக கணணினேயுடைய (அந்தத்) தேவியின் பெருமையை, தோல அடி எனைம மீது=தோலபொருநதிய காலகளே யுடைய அனனப புளவின் மேல, இவாந்த தோனறலும=ஏறியிருகினைற பிரமனும, கால உமிழ் கடு நிறை கருடன பாகனும=காறறினே வீசுகினைற வேகமாகிய நிறருகளேயுடைய கருடவாகனனுகிய திருமாலும,அலம உணடவனுமே அனறி=விடத்தை யுணடருளிய உருத்திரகடவுளுமே (அறிவது அலலாமல) அறியும பணபினா யா = வேறு அறியுந் தன்மையர் யாவர் உளா (இலலே யெனறபடி) ஏகாரம - பிரிநிலே கொல ஓ - அசைகள. (கங)

தேவி திருவவதார அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம—உகஉ.

பன்னிரண்டாவது

திருக்கல்யாண அத்தியாயம்.

அஃதாவது தேவி மலையரையன மகளாய்ப் தோனறித் தவஞ் செயயாநிறப, சிவ பெருமான் ஆங்குச் சென்று உலக முயப மணஙதருளிய வரலாறுரைக கூறும பாகமாம.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

எனறலுமிவ் வுலகீனறு டகனமக ளாயுதிதத வியலபுஞ செமபொற
ருனறலையன மகளாகி மணஙததுவும விரிஞசெநமகருக கூறு கெனன
மனறலகமழ் தருவினிழ லுறைவோனு மகதியாழ முனியுவ கேடபக
கனறுகுணி லாயவிளவின கனியுதிரத்த மாமாயன கழறற லுறறனன.

(இ-ள்) எனறலும் = என றிவ்வாறு (திருமால) கூறறலும, உலகு ானறுள = உலகங்களேப பெறற உமாதேவியார, நகன மகளாய உதிரத்த இயலபும = தகனுகருப புதுதிரியாக அவதரிதத வரலாறறையும, செம பொன குனறு அரையன மகள ஆகி= செவ்விய அழகினே யுடைய இமய மலேயசன புதலவி யாகி, மனஙதனவும் = (சிவபெரு மானேத்) திருமணஞ செயத வரலாறறையும, எமகளு விரிது கூறுக என்ன = எமகட்கு விரிவு படுத்தி யுரைக வேண்டி னென்ன, மனறல கமழ தருவின நிழல உறைவோனும= வாசனே கமழும் பரிச தருகளி னிழலில வீறறிருகின்ற இருதிரனும, மகதி யாழ முனி யும கேடப=மகதி யென்னும வீணையை யுடைய நாரதமுனியும பிரார்தனிக்க, விளவின் கனி=விளாமபழதனை, கனறு குணில ஆய உதிரத்த = பசுவின கனறைக் குறுகதடியாக கொணடி விழுதிய, மா மாயன கழறல உறறன = பெருமையைக் கொணட திருமால கூறுவா ராயினர.

விளவின கனியுதிரத்த சரிததறகு மேலவருக கண்ணனவதரித்த அத்தியாயத் திற் காணக "கனறு குணிலாக கவியுருத்த மாயவ – னினறுக ம மானுள வருமே லவன வாயிற் - கொனறையம தீங்குழல கோமோ தோழீ" எனச சிலப்பதிகாரத்துங் கூறு தல காணக. (க)

மேருவரை யுயாகுடுமி முகட்டிருந்து வேதமுனி விளமப லுறற
வோவரிய பலகலடலின வீழமுயிர கரையேறறுங தெபப மோவில
சீரகெழுநற் பரமபுனருஞ சிற்சததி யெவவுலகும பொதிந்து கினற
பூரணமீ லகுயிரபப மலேயரையன மகளாகப போறறு தனமே

(இ-ள்) மேரு வரை உயர் குடுமி முகடி லிருந்து=மேருமலேயின உயாவாய கெ ரத்தின் மீது லிருந்து, வேதம முனி விளமடல உறற = வேதவியாத முனிவா சொலலிய உணமைப பொருளகளை, ஓவ அரிய பலம கடலின வீழும உயிர = அறிதற கியலாத பிற விச் சமுத்திரத்தில விழுந்து வருந்தும ஆனமாகக்களை, கரை ஏறறும தெபபம = முத்தி யென்னுங கரைகக ணேறசு செயகின்ற மரக்கலமும, ஓ இலசீர கெழு நறபரம புணரும் நிறசததி = நீகுகுதலிலாத சிறபபினேயுடைய நறபரப பொருளேக கலகதிருகளுஞ் சிவசித் சத்தியும, எ உலகும பொதிந்து கினற பூரணம=எவவுலகஙகளேயும் தனகனடகிகிற்கும பரிபூரணப பொருளும ஆகிய சதத்தியானது,மீடி உலகு உயிரபப=பெரிய உலகங்களே யெல லாம பெற்றருளுமபடி, மலேய அரையன மகள ஆக போறறது = இமயமலே யரசனுககு புதுதிரியாகத தோனறியது.

பொருவரிய சிவையாகி யகந்தையா யேகையாய்ப் புராணே யாகி
விரிகதிரு மொளியுமென மகேசனிவிட் டகலாத விமலி தோன்று
முருவுமுமிய் வுலகனே முதும படைத்தளிதது மீட்டுமவை யொடுக்கி யீச
னிருமுனவிளே யாடடையருங காருதமணி முனமிரும்பு திரியு மாபோல.

(இ-ள்) பொரு ஆரிய சிவை ஆகி = ஒப்பிலலாத சிவை யாகியும், அகந்தை ஆய் ஏகை ஆய=அகங்காரமாகியும ஏகை யாகியும, புராணே ஆகி=புராணே யாகியும,கதிரும விரி ஒளியு ம என=சூரியனேயும பாருத கிரணந்தையும போல,மகேசனே விட்டு அகலாத விமலி தோனறுமம=மகேசுர மூலாதரியை பிட்டு நீங்காத நிராமயமாகிய சிவசந்தி இருபடள, காந் தம மனி மூலை இருபபு திரியும ஆறு போல = காந்தக்கல்லின மூனனா இருப்பு பின் ரொடாதலபோல,உரு உறப இ உலகு ஆனறும்=தூலமாகிய இநத உலகஙக ளெலலா வறறையும, படைந்து அளித்தும =சிருட்டித்தும காத்து ம, மீட்டும அவை ஒடுகி = பின் னரும அவறறைத் தனவயினடகி, ராசன திரு முன் வீயாடடு அயரும் = மகேசுர மூலாதரியின் திருசசந்நிதானந்தில வினோபமூலப செயயாநிறகும

சிவனை, அகந்தை, ஏகை, புராணை, விமலை எனனும ஆண்பாற் பெயர்களுக் குப் பெனபாற பெயா சிவை, அகநை, ஏகை, புராணி, விமலி யெனபனவாம சிவை= மஙகலமுள்ளவள, சுகரூபமுடையவள அகஙகை=மூடிலலாதவள ஏகை = ஒனறுள் ளவள புராணை=பழபபொருளா யுளளவள விம லை=மலமிலலாதவள் "எத்திற னினரு னீச னெ நிற மவரு நிறடள" எனச் சிவஞானசித்தியாரிற் செபபியபடி, இறைவ னெவ வாறு நிறடனே அவவாறு அவரு நினறு விளைபாடல செய்வாள எனறபடி. கதிரொளி போலிரூபபா எனறதனுணமை ம "உருவுரு யிறருசுட சொளியு ம போலவே-யிருவரும் வைருவா ரெனப ராதசிலர் - தெரியிலிவ வகையினுற சிவனுக தேவியும - பிரிவில ராகியே பிறஙகி வைகுவா" எனறு ஞானவுபாணஞ் சாறறிறறு. (கூ)

கருவிகா ரியமெனப காலமொரு மூனறனையுங கடந்து நினற
வொருமுதலவன நினையனுகா வுலகமனைத தினுககுமபா தான மாகி
மருவுபரா சததிதன நருவாகி யொருநானகு வடிவாரூ சத்தி
தெரிவுறுபோ சாநதிவிதைத நிவிரதிபிர திடடையெனச செபபு வாரால.

(இ ள) கருவி காரியம எனப = காரணத்தாற காரியமாகு மெனறு (மேலோர்) கூறுவர்(ஆகலால்)காலை ஒரு மூனறனையும கடநது நினற=மூனறுகாலங்களையுங் கடநது விளஙகுகினற, ஒரு முதலவன தனை அணுகா=ஒபபறற பரமபொருளைச் சேர்ந்து, உல கம அனைத்தினுககும உபாதானம் ஆகி = உலக மெலலாவறறிறகு காரணமாகி, மருவு பராசதத நிவது உருவாகி= இருகினற பராசததியினது காரியமாகி, ஒரு நானகு வடிவு சத்தி ஆட=நானகு வடிவாகிய சததிகளுடனபட, தெரிவு உறு பேர்=அறியபடடும அவற் றின் பெயாகள், சாநதி வித்தை நிவிாதந்தி பிரதிடடை என செபபுவா=சாநதி கலை வித் தியாகலை நிவிாத்திகலை பிரதிடடாகலை எனறு சொலவார்

பராசந்தியாகிய பிரகிருதி மாயைகளு ஐவகைத் தோற்றமுண்டி அவை நிவிர்த்தி கலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாநதிகலை, சாநதியாதீதகலை என்பவாம் இவை சொல்லும பொருளும போல அபேதமாயு ம பேதமாயும நிறகும அவற்றுள நிவிர்ததி யாவது தன்னிடத்திற பொருநதின ஆனமாகளுடைய சுவநதப்பங்கை நிவிர்த்தி செய்வ தாம பிரதிட்டாகலை ஆனமாகளுககு மூறைமுறஞ் சமபந்தப் விடுதி நிலைபெற்றுத் திட மாகப பிரதிடடிதது நிறகும. வித்தியாகலை அநாநம் திடபபடட காலத்துச் சாவார்த்த ஞானத்தைப பிரகாசிப பிபபதாம. சாந்திகலை சர்வார்த்த ஞானத்தால் இராகத்துவேடம்

நிகழவொட்டாது இருத்தலிலுக்கும விகறபரூனஞ் சாஙதமாயிருக்கு நிலையாம் இவை தத்துவ புவனஙிகள் போல சுதந்த ரூபமாயிருககும. ஆகலால மாயை படகஞழிலாஞ் டோலச் சுதந்தார்ந்த ரூபமுடைத்து "கருவி காரியம எனப" எனபதறகுக காரணகாரியம் எனது சொல்லப படுகினற பிரகிருதி மாயையினையும பிரபருசஙகளையும எனபபொரு ளுரைத்தலுமாம (ச)

இனையவொரு நான்குகலே புணர நலாற சதுர்வியூக ரெனனு நாம நினைவரிய மகேசுசுரறகு நிகழுதத்துவரிக கலேநானகி லுருவ நானகாய்த் தனினனைடந தருளபுரியுஞ் சோதியாம பரனபரையைத தோய்ஙது நாளுஞ் தனினிகரி லானநதந தனினமூழகு மெனமறைகள் சாற்று மனறே.

(இ ள்) இனைய ஒருநானகு கல்ய புணர்தலால=இ ந்தனைையுடைய நானகு கலே களும பொருநதப பெறுதலால, நினைவு அரிய மகேசுரன கு = நினைநதறகும் அரிய மகேசுர மூரத்திகரு, சதுர வியூகா எனனும நாமம் நிகழ்ததுவர = (மேலோர்) சதுர் வியூகா எனகினற திருநாமமதைப் சொலலிக் துதிபபார்கள, இ நானகு கலேயினை நான்கு உருவம ஆய = இநத நானகு கலேகளினும நானகு வடிவ முறறு, தனினை அடைநது அருள் புரியும சோதி அம பரன = விரைவாக வநது கிருபை செய்கினற ஒளி வடிவுடைய சிவபெருமான, பரையை தோயநது=பராசத்தியைச் சோநது, நாளும் தனி நிகா இல லனநதம தனினி மூழகும என=எநநாளும நனககு ஒடபிலலாத பேரானநதத் திலே நிறைநதிருபபார் எனறு, மறைகள சாற்றும=வேதஙகள் கூறுகினறும

அன்று-ஏ-அரைசள சதுர்வியூகா=சதுர்=நானகு, வியூகர் = கூட்டத்தை யுடை யவா தனி ரு, உருபமயகமக கலேநானகி லுருவகானகாவது=சாகதிகலேயில அகதேசுர ராகவும, விநதியாகலேயில உருதரமூரத்தி யாகவும, பிரதிடடாகலேயில திருமா லாக வும, நிவிரதிகலேயிற பிரமனுகவும நிறறல இது திராவிடமாபாடியத்திற கண்டது.()

மறறவட்கு விபூநிபுக லடிப்பாட்டின் றொடர்பாகு மகேச னேமிம பற்றுறலா லீயகிவளரு மவனபோல வளவிறநத பானமை யானீர முற்றுலக முதுசெயலி னுருறறியுவெ மைஙகரனே முருக வேளைச் சிற்றுகரந தனிலீனறுய கனனிமைநீய காதொளிருஞ் செல்வி யெனபார.

(இ ள்) இவள் கு விபூதி புகல அடிப்பாடடின தொடர்பு ஆரும = இபபரா சத் திக்கு ஐசுவரியங்கள் எனறு கூறப்பட்ட வரனமுறையிற சமபந்தமுடைய, மகேசன் ஓடிம பறறு உறலால=மகேசுர மூர்கதியுடனுஞ் ச ம நதிநத லுடைமையால, எங்கு இவ ளுநம அவன போல அளவு இறநத டானமையாள- ஈண்டுகூறபபட்ட இருதேவியும அம் மகேசுர மூரத்தியைப போல அளவுக கடங்காத தன்மையை யுடையவள், நீர முறறு உலகம உறு செபலின உருறறியும=நீரினையுடைய கடலாற சூழபபட்ட உலகஙகளைத் தக தொழில்களாற சிருட்டிதலும, எம் ஐஙகரனே முருகவேளை=எமது ஐது கரஙகளையுடைய விநாயகக கடவுளையும கு மாரகடவுளையும், சிறு உதரம தனில னவறறு = சிறிய வயிற்றி வினறு பெறறமும, கனனிமை நீஙகாத ஒளிருஞ செலவி எனபார்=கனனித் தன்மை யக லாது விளங்குஞ் செலவமுடையாள் எனற கூறுவர்

மறறு-அசைநிலே நீர-ஆகுபெய பராசத்தியானது சிவபெருமான் அதிகிராந்த விந்துக பரசிவமாய நினறவிடதது அதிகிராநத விநதுக பராசததி யாகியும், அநதிக கிராந்த விநதுக பரசிவமாய நினறவிடதது அநதிகிராநத விநதுக பராசத்தியாகியும்,சதா

வெளிய போது மனோன்மணி யாகியும், மகேசுவரனுயபோது மகேசுவரி யாகியும நிறபா ளாகலின், "விபூதிபுக லடிய பாட்டின றொடாபாரு மகேச ரூடுமை—பற்றுறலால" எனறு கூறப பட்டது அளவை யெனபது பிரமாணம் அஃது பிரத்தியக்கம், அநுமானம், ஆக மம், அநுபலப்தி (இனமை), அருத்தாபத்தி, உவமை என அறுவகைப படுமெனறு பாட்டனும வேதாகமியும, அநுபலபதி பெனனு மொனறனைத் தளளி யைநதெனறு ஆருகதரும பிரபாகரனும, அதனுளே அருத்தாபதது பிரமாணத்தையும நீககி ஏன கென கைபாயிகனும,அவ்விரண்டனுளே உவமையை பொழிந்து மூனறெனக்சாஙகியனும, அம் மூனறனுளே ஆகமத்தை யகறறி யிரணடெனப பௌத்தரும வைசேடிகனும், அக மானகனுளே அநுமானத்தையும நீககி ஒனறென உலோகாயதனுக கூறப வாயினும, முற் கூறிய மூனறனுளளு மடஙகுமெனபது சைவ சிந்தாந்தம் அமமூவளவும் மனததின வாயிலானே ஐய விபரீத வுணர்வுகளினறி சிருவிகறப வறிவுகொண டனேரடபடலான "தளவிறகத பானமையாள" எனறதாம கனனிமை நீஙகாதொளிரு மூனமையை மூன றுரைதாரு ணுகக கணடுணாக. (சு)

காலமுமய மகேசனரி பிரமனுருத் திரனாரனவெங் கனலி யெனப
வாலமயின றேரனென வருமறையின பொருடெரிந்த வறிஞர சொலவார
மாலுறுகா லசெயலின மனனுமுல கீனதுமிக மதிகரும் காலே
யேலுரு தொருசெயலு மொருமூனறு செயலுமஃ தியமறு மாதோ.

(இள்) காலம உயா மகேசன் அரி பிரமன = காலதத்துவம உயாவாய மகே சுரன் திருமால பிரமன, உருத்திரன அரன வெம கனலி எனப = உருத்திரன அரன வெபபமுடைய சூரியன் என்று கூறப்படுவன வெலலாம, ஆலம் அயினரேன எனன= மஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானே யெனனு, அரு மறையின பொருள் தெரிந்த அறிஞர் செ்லவார=அரிய வேதஙகளின பொருளை யாராயநதறிந்த அறிவுடையோ கூறுவார், மால் உறு காலம் செயலின உலகு அனைத்தும மனனும = பெருமை பொருந்திய காலக் கடவுளின றெழிநில வேறுபாடடினுலே உலகமெல்லாம நிலைபெறும, (ஆயினும) மிக மதிக் கும காலே = நுட்பமாக ஆராயுங் காலத்து, ஒரு செயலும் ஒல உறுது = (பராசததி) இனறி ஒருசெயலையு மியலாது, (அதனால) அஃது ஒரு மூனறு செயலும் இயறறும்= அப் பராசத்தியே (டடைத்தல முதலிய) முததொழிலகளையுஞ் செய்யாநிறகும

வேதத்துட் காரண வாகியஙகளிற சுடடுணாவினராகிய காராயணன, இரணிப கருப்பன், இநதிரன, அகனி, சூரியன் முதலியோரைக் குலாலனபோல அவாகதகாரண ராதனுகி உலககாரனரெனக கூறபடடினும, அவையெலலாம ஆருபெயராற் சகுகார காரணனுப கடவுளே யுணாத்தி நிறறலான "அரிபிரம னுருத்திரனெங கனலியெனப- வாலமயின றேரனென வருமறையின பொருடெரிந்த வறிஞர சொலவார்" என்றதாம பால யெளவனஞ் பருவஙகளே விளைபபித்து நிறகையானு ம், பிறபபிறபபுகளே யுண்டாக் குசலானும, ஆதிருதுக்களினுப அவவப பலஙகளைத தபபாது விளைவிககையானுங் காலதத துவம முதலில வைகக்பபடடது இதனுற காலதத்துவமில்லே யெனனும புததனுப உலோகாயதனும நிராகரிக்கப படடாாகள அக் காலதத்துவமானது சிவசத்தியுடன கூடி நினறு இறததகாலத தெலலையினையும், நிகழகாலத்துப பலத்தினையும, எதிகாலதத்துப புதுமையினையும் பொருந்துவிகது மெனக அதனே "நிகழ்காலங் கழிகால மெனறே- யோசைதர வருங்கால மெல்லைபலம புதுமை யுறுவிக்கு மிறைசதநி யுளுய நினறே" எனச் சிவப்பிரகாசத்திர் செபபியருளியதனுனறிக. காலதத்துவரு சத்தியோடி கூடா வழி முதறொழிலு மிலலையென றுறுத்திக்கூறலால, அதனே இத்தியமெனற தையாயிக னும் வைசேடிகனும், சடக்தாளுகப பிரவர்த்திக்க மாடடாதாகலால் காலேசுவரவதியும் நிராகரிக்கபபட்டனர் மாது ஓ அசை நீலைகள் (எ)

காரியமா மூலகிணுக்குக் காரணமா மிறைவனது கலேயா மாயை
தீாவருமம மாயையினுன மாயாவி யாயுறையுங் திங்கள் சூடி
மாரியினைவ வுலகினேயு மயக்குறுத்து மாங்கவனபா னீங்கா மாயை
யோவரிய வெம்வுலகூ தானகி யவைதாங்கி யொளிரு மனறே.

(இ-ள்) காரியம் ஆம் உலகினுகுகு = காரியப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு, இறைவன அது கலே ஆம மாயை காரணம ஆம = பரமேசுரனது கலேகளுள ஒன்றய மாயையே மூதறகாரண மாகும, நீாவு அரு அ மாயையினுல=நீங்குகுற கரிய அகுத மாயா சம்பநதத்தினுலே, மாயாவி ஆய் உறையும திங்கள சூடி ஆரியன = மாயாவி யாகி யிரா ணைற சுகுதிரனேந்த தரிந்த சிவபெருமான, எ உலகினேயும மயககு உறுகுத=எவ வுலகங் களேயும மயகுகச செயகினறனா, ஆகுகவன பால நீஙகா மாயை=அமூலாதகியை விடாக லாத மாயையானது, ஓவ அரிய எ உலகூம தான ஆகி=அறிதற கியலாத எவவித வுலகங களுகு தனமய மாக கினறது, அவை தாஙகி ஒளிரும்=அவறறைச சுமகது விளககாகிவருகும

உலகை கடமபோலக குணவயகளேயுடைதாகலான காரிபமென ளுகுகபடும் எது காரியமோ அது காரணதை யுடைத்து அக காரணம முதறகாரணம, நிமித்த காரணம என மூவகைத்தெனக ாணுக கூறியது முதறகாரணமே யாம அது பரம காரணம், உபாதான காரணம, சமவாயி காரண மெனவும பெயர் பெறும் கலேயாம மாயை எனப பொதுவாகக கூறினுஞ சுத்தம், சுத்தாசுத்தம, அசுத் தம எனப பிரபஞ்சம முத்திறப படுதலால, முதறகாரணங்களுகு மும்மூள் வேறுகப் பெற றும அவையாவன —மலகனமகுகளோடு விரவாது முதற் காரணமாய நிறகும சுதத மாயையும, மலகனமகுகளோடு விரவி முதறகாரணமாய் நிறகும அசுதத மாயையும், அவ் வசுததமாபபின தூலபரிணமமாயத தோனறிய பிரகிருதிமாயையு மாம அகுகன "விஞ்துவின மாயையாகி" எனற சிவஞான சித்தியாரந் திருவிருத்தத்தாலறிக சில சைவசாரியாகள் சுதததமாபை யொனறுமே நித்தியமாகிய முதறகாரண மெனவும, அசுதத மாயை பிரகிருதி யெனபன அநித்தியமாகிய அவாந்தர காரண மெனவும, சிலர் சுத்தமாயை போல அசுததமாபையும நித்திய மெனவும, பிரகிருதி அவாநதரமெனவும் கூறுபவெனறு இரந்தினத்தியம் இயமபுகினறது கலே=அகுகிய மாயாவி = மாபை யில் வலலவன அது மேதாவி வாதாவி யெனறுற போல கினறது பூரியன் = வழிபடத் தகுகவன. (அ)

சாற்றரிய ஞானசத்தி திகழ்கிரியா சததியிச்சா சத்தி யெனைத
தோற்றுமொரு மூனறுகித் தோறறரிய சததியிலைத தொலலோனை சுதத்தி
வீறறுவீற் றுயளபபில பகுதியுறு மாங்கவதறை விடாது நிறகு
மாற்றரிய சதிமான கலேயவனறன மாயையினுல வருகுதா னனறே.

(இ-ள்) சாற்ற அரிய ஞானசதத எனன = சொலலுதற்கரிய ஞானசுதத யெனவும, திகழ கிரியாசதத எனன=பிரகாசிகினற கிரியாசதத யெனவும,இசசாதத எனன தோறறமும ஒரு மூனறு ஆகி தோறற அரிய சத்தியில=இசசாசுதத யெனவும விளகிய மூவகைச சத்திகளாகத் தோனறுகினற அரிய சததிகளுளு, அ தொலலோன் சத்தி = அந் தப் பழம்பொருளாகிய பரசிவததின் ஞானசத்தி யானது, வீறு வீறு ளவபபு இல பகுதி உறுமஎவேறு வேறாகி ளவிலலாத பகுதிகளாய் நிறகும, அங்கவதறை விடாது நிறகும் மாறற அரியசதிமானகளே=அபபகுதிகளே விடாது நீகாது நிறகினற ஒழித்தறகரிய சதி மானகளே, அவன தன பாபையினுல வருதான=அந்த பிரசுமா தானது பாயாசதியினை ஆண்டாகுகினுர.

இச்சாசத்தியாவது முதலவன ஆணமாகளுக்கு மலபரதததை நீகிக் சிவத்தை யளித்தறக ணுளதாகிய கருணையாம ஞான சததியாவது அததறகு செயயவேணடிய கிரியைகளி யறிகதும அறிவிததுப நிறறலாய ஞானமாம கிரியாசத்தியாவது அருளின வேறலலாத தொழிலகளால தனுகரண புவன போகஙகளை யுணடாகுவதாம இம் மூனறு முடைமையாற சிவன முறையே இசசிதா, சாநா, காநதா எனப பெயரா டெறு நிறபன் பராசசததி யெனறே பைசதொழில காரணமாகச சிறபபு வகையான வியாடரிக ணுகால ஒரு கூமறனே திரோதான சததியென நினறு, நானேசசாக கிரியையென முத் திற முறதலான "தோறறரிப சதறியிலத தொலலோன சததி" எனறதாம இசசாசததி யுக கிரியாசததியுப ஞானசததியின வியாபார விசேடஙகளனறி வேறனமையான, "தொல லோன சததி" எனபதறகு ஞானசத்தி எனப பொருளுரைததாம. அதனை "நீடுபரா சததி நிக ழிசசா ஞான சிறைகிரியை நா" எனறுரு சிவப்பிரகாசத் திருவிருதத தாலுப, "கிரியையறி விசசை களநதசதி யேதேசு - பெரியபரா சத்தியென பேசாப் " எனறும துகளறுபோதத் டாகளாறறிக தாம பேதகுறாற நாமிய ருகாரிய பேதததாற காரண மூம பேறிகளும் எனனு முனமை மொழியானே சிவசததியெனறே அறிதல இகழி தல பணணுதல என்னு ம வியாபார பேசுதால முனனுரு மெனனப, அவறறுள பேதததால அநத மாரு மெனறுப, கிரியா சதறி ஞானத தொழின மாதத்திரதறைப பணனி ஞான சத்தி ரூபியா யிருநதபோது சிவநதத்துவம இயலபுதுவும் சுதநதத்துவ மிட்கள தத் துவம என்னும, ஞானமுங கிரியையு மொநத கிரியைத தொழிலி யியறறிக் கிரிபாசதி ரூபியா யிருகினை சதாசிவதததுவம போகததுவம உபபுய ததத்துவம சகளமிட்கள தத் துவம எனனும, கிரியை பேறி ஞானஙை ஞைநத விசசைநத தொழிலில் செயது இசசா சததி ரூபியா யிருநதுழி ராசுரதததுவம அதிகார தத்துவம பிரவிநதி தத்துவம் சகள தத்துவம எனனும, அவ விசசைகளுந தானே ஞானமேறிக கிரியை ஞைநது இசசா சததி ரூபியாயிருகினை வித்தியா தத்துவம தூலவீர தத்துவம தூல ராகார தத்துவம் தூலபபிரவிர்த்தி தத்துவம தூலசகள தத்துவம எனனும,இவையிற்றூல கினை, ஓலயன, சத்தனை, சிட்களன, சதாவினை, போகன, உத்தி யத்தன, சகளநிடகளன, ராசுரன, அதிகாரன,பிரவிர்த்தன,சகளன எனச் சுதமானகளுரும நிகேகர அவா எனனும கொளக அரசனது சுதறி யொனறே மாறைப யுவராசன, அமைசசன, சேனைபதி, ரெளவாரிகன, அந்தாவருகிகன, காராகாராதிக கிருதன, அரதத சட்டையகிருது, காரியநியோகன, பிராட விவாகன, சேனாபதிகன, நகராதரியகன, கபாதறியகன, தாமாதரியகன, சப் பிபன, தணடபாலன, தூகபாலன முதலிய கதிகாரிகளிடதது செனறு கட்டதால போலச சிவசததி யொனறே சததியாதகளிடையு செனறு நினறு கிருதியகளை கடாதது மென்க. இதனை "சததிதானபலவோ' எனபதறகு சிவஞான சித்தியார் திருவிருதத தாற றெளிக. சாறற மாறற என்பவறறின அகரஙகள தொகுதல. (சு)

ஆகவனைய பிரியாத மாயையுமற றவனைபோல வகாதி யாரும
தீயகறமற் றதனுருவே யெவவுருவாகு சதறிகளுந் தேவ தேவா
போகியபே தொளியாகும பரமசிவன முனனெயதி யெழியா மாயை
பாகருமுளன மாயைபுரு டனைபருதி யெனமூனறு பகுதி யாமால.

(இ-ள்) ஆகவனை பிரியாத மாயையும் = அப் பரசிவனிலிடறி பிரியாத மாயா சததியும, அவன போல அகாதியாரு ம = அம் மூாதறியைபோல அகாதியே யாரும, எ உரு ஆ சதறிகளும அதன உருவே = பலவகைபடட வடிவஙகளாகிய சதறிகளும் அந்த மாயையின வடிவேயாம, ஒழியா மாயை = (இந்தவனை யுடைய) அழியாத மாயா சததியானது, தேவ தேவாய ஓஙகிய பெரு ஒளி ஆகும பரமசிவன முனை எய்தி = மகா தேவருடி உயர்ந்துள ராருசோதி யாகிய பரமசிவனது உகாரிநானத்தை யடைதலால;

பாங்கு உறு கல் மாபை என=தகுதி பொருந்திய சுத்தமாபை யெனதும, புருடன என பகுதி என மூனது பகுதி ஆய=புருடன எனதும பிரகிருதி யெனதும் மூனது பிரிவினே யுடைந்தாகும்

உருவே-ஏ, தேற்றப பொருளில வந்தது தேவதே=தேவாகளுகு மேலான தேவன. மாபையை விசாரிக்குகால காலவகைப் பெளதிகருள ஒருவனுய மாதேயிபகின ருளிய எனவும, கணிகவாதிகள அறிவுபெயலெனவும, உலோகாயதர்கள கலைகடாயுள பூதம எனவும, வேயாயிகள உருவாகிய பரமாணுக்க ளெனவும, சாங்கிய ரின முகருணைக ளெனவும, பாற்கரிபா பிரமம எனதும, சிவாத்துவிதா விதகந்திபே யதுவெனவும, பாசுபதாதிகள அதிவசுனீயம எனவும, பரிணதவேதாந்தி சிதாநாகிய பிரம உபாதானத்தி லினறு தேவன ஆரு சடரிதநெனவும, பாஞ்சராத்திரி காரணவடிவ பிரகிருபெயினருக தேவனருகு சட சிதநெனவும, வேதாகதிகளுள ஒருசாரார அசுதநெனவும பலவாறு கூறுகிறபா இய வாசிரியன "கிந்நுமா யருவா யேக நிலேயாதா யுலகுந் திருகோ - விந்துமா யகிப்பா யொ குமு வியாபியாய விமல ருகுகோ-சுத்தியாய பவன போகமு முருகர ணமுமு மிராகாய வைத்தேரா மலமாய மாயை மயக்கமுந் செயு மனறே" எனறுரு சைவசித்தாந்த சாதரபடி சொருப கூறுவான வேலைடி "ஐங்கலனே பிரியாத மாயையுமற றவன போல வகாதி யாருமு" எனறும, நியின சுத்தி யொனறுமாதே சுடுநல, ஆடுநல, விளக குதல, உருகுருன முதலிய தொழிலவகையால சுடுப்சுத்தி, ஆடுசுத்தி, விளக்குதசுத்தி உருக்குதற சுத்திபெனப பலவகை படலபோல மாயாசுத்திபாகிய விசுத்தி யொனறே பரை, அதி, இசானை, ருனாம, கிரிபை பெனறு மூவகைச சத்திகளாயும, சகளி முதலிய ஐவகைச சத்திகளாகவும, ஆரணி வெளளி உசோதயித்தி பெனனு மூவகைச சத்திக ளாகவும, நிவிருதி, பிரதிடை, வி தை, சாநதி, அதீதை யெனறும ஐவகைச சத்திக ளாகவும, வாமை, சேட்டை முதலிய பலவகைச சத்திகளாகவும, பரவாகிவரி, அப ராசிவரி, பலேநமனி, மகேசுவரி, உமை, திருவாணி எனறும எழுவகைச சத்திகளாக வும, அங்கியாஸமிக மெனறபடிய உபாங்கள, சாஸ்திர முதலியனவாகவும பலவேறு வகைப படடு நிறகு மெனபான "நீயகறு மறறதறுவே யெவருவாரு சத்திகளு" எனறும கூறினன பரமசிவனது முன எனறது அதிகார வாதிகள கூறும அபிமுகசாத்திரையன றெனக மாயாசத்தி அவைக காரிபகளின உளறுகை பா தலைபே சுகுற றமே ரணடுமுன எனபதிம மா=உறபத்தி, யா=இலைய, பாயினறதி மாயா பெனவே, எரிலேதோனறி எதிலே ஒடுங்குகிறதோ அது மாயைபாம இது நீராவிடமாபடியத்தி்கனடது ()

ஒனறுபிப பலவாகி விரிவுவாகிய சிவையாருரு சத்தி யொனறே
துனறியது நீயகாத தூரியமாகி நபிபொருளாரு சிவமு மொனறே
மனறவுயா சத்திகளுஞ் சத்திமான களுமீசன மருவு மாயை
யனறளிபபுந வாருசகதாகி யனேகருமுமை சத்திமா னெலலா மீசன.

(இ-ள்) ஒனறு அதி=ரகமாகியும, பலவாகி = அகேகமாகியும, விரிவுகி=வியாபக மாகியும், சிவை ஆருரு சத்தி ஒனறே=மலகளமுடையவளாயும நிறகினறு சிவசத்தி ஒன றேயாம, அது அனறி நீயகாத தூரிய அதீதமான பொருள ஆம=அசசத்தியைத் தரித்துப பிரி யாது நிறகுரு தூரியாதீதமா பொருளாகிய, சிவமும மனறே=சிவபரம பொருரு ஒனறே யாம, மனற உயா சத்திகளு ம=மிகவுமுயாந்த சத்திகளுமஞ சத்திமானகளு ம=சத்திமான் களும, ஈசன மருவும மாயை அனறு அளித்த ஆம = சிவபெருமானுருடு சிவசத்தியி னுறும அகாலத்திறறனே உணடாகின படடனவாகும், (ஆகலால) சத்தி அனேகருமு உமை=சத்திகளெலலாம உமாதேவியே யாரும, சத்திமான எலலா மீசன = சருவமா னெலலாம இறைவனே யாரும.

தேவி சத்திகளும், இறைவன் சத்திமானுமாக நிற்பர் என்பதனை "விரிந்திடு மொளியை நீங்கியே மதியு நாயிறும் விளங்கிட மாட்டா - திருவுதிய வொளியு மனனவை தமமை நீங்கியே சோந்திடா தகுபோ லிருவுதகம் மிறையு மிறைவியு மொனறு யுறைவுவ ரிறைவிபா லிறைவன - பொருவுதிப் போக முதறின குதவிப பொறபுறு சத்திமா னுவான்" எனற வாயுசங்கிதைச் செயயுளானறிக (ஙக)

நுகாபவனெம மிறையாகு நுகாபொருணும் கலியந்தக கலியே நாளு மகிலபுவ னங்களையு மாககியளித தழிககினற தறனை முத்தி புகநினவோ பகிரணடப பிறைவடாதாழ்ந தமுகொமுகிச சுணங்கு பூத்த முகிழ மூலிச்செல கனித்துவாவாய் முற்றிழைசே வடிகமல முனனு வாரால்.

(இ-ள்) நுகா பவன எம் இறை அகு ம=அநுபவிப்பவன எமது சிவனே யாகும், நுகர் பொருள் கல கலே = அநுபவிகக படுகினற பொருள்கள் கன்மையாகிய சத்தியே யாகும், அந்த கலியே=அநத சத்தியே, காளு ம=எகாளு ம, அகிலம புவனஙகளையும் ஆகி அளிதது அழிகினறது = எலலா வுலகங்களையுஞ் சிருடிததது திதிதது சஙகரிகினறது, அதனால=அகாரணத்தினால, முத்தி புக நினவோ = (சிவசாயுசிய) முத்திபை யடைய விரும்புவோ, பகிர அணடம பிறைவடம தாழ்ந்து = வெளியாகிய ஆகாயதது பிறைச் சநதினபோல முழதுவடங கிடநது, அமுகு ஒமுகி சுணஙகு பூத்த = அழகு பொகிந் தவழ்நது தேமல படர பெறற, முகிழ மூலி=அருமபிய தனஙகளையு ம, செம துவர் கனி வாய=சிவநத பவளதையும் (கோவை) பழதததையும் போனற வாயினையு ம, முற்று இழை=முதிய ஆபரணதையு முடைய தேவியினது, சே அடி கமலம முனனு வா=செவவிய பாததாமரைகளைத் தியானித்து வழிபடுவா. (கஉ)

இத்தகைய மடமயிலே மலியரைய விழைத்திருந் தவத்தாற் றூய முத்தவடங் கிடநதிமைபப வழருகுழி யிருடீதாஙகு முகிழ்முறனென கொய்கை மைததவழுங் கருஙகூநதன மேனையினி துயிரத்துளள மகிழசசி யோடுரு சித்தருனி செம்மாப்பக காதலனை வணங்கியிவை செபப லுற்றாள்.

(இ-ள்) இ தகைய மடம மயிலே=இநதந் தருதிகையுடைய இளமயில போனற சிவசததியை, மலி அரையன இழைநது இமி கல தவத்தால=இமய மலியரசன செயத நனமையாகிய தவத்தினுலே, தய முதறதம வடம கிடநது இடைபப=குறறமிலலாத முத்து மாலை தனகிப பிரகாசிகக, அழகு குழி இருடது ஒங்கும = வனபு நீஙகா துறைபபபெற் றுயர்நத, முகிழ மென கொஙகை=அரும்பு போனற தனஙகளையும், மை தவழும கருகூ தல்=மேகம படிநதாற போனற கரிய கூநதலையுமுடைய, மேனி இனிதுயிரதது=மேனி யெனபவள (புதிதியாகப) பெறறு, உளளம் மகிழசசி ஓடிம=மனவுவகை யுடனே, சித் தம் கனி செமமாபப=சிவதையு மிகத் தருகருற, காதலனை வணஙகி இவை செபபல் உற் றாள்=(தன) காயகருகிய மலியரசனைப பணிநது இவையிறறைச் சொலலுவா ளாயினள

மயில-வமவாகு பெயா அரையன போலி அழகு குழியிருததலாவது வீற்றுத் தெய்வ குழிகொளப பெறுதல எனபா நச்சினார்க்கினியரும் இவ வாறுய தேவியைத் தன காயகனது பெருதவததாற புதிதியாகப பெற்ற மேனி யெனபவள ஆனைப் பணிகதி கூறுவாள் எனபதாம மைததவமும-என்பது எதுனை நோகிய விரித்தல பா வதாசான் புதிதி யானமையாற டார்வதி எனத் திருநாம மூறறனள் (கங)

மழகதிரி ஞெளிரமெய்யு மிருஞசிலைகாண மதிகருழவி வள்ளை வாட்டுங் சூழ்டீனையுங் கமலகிகா நாளமுகழு முககணஹுங் குலவமு வேயி

னழகழிகசு மெணமேடாளு மகிர்மதிககீம றணிசடையுங் தாயகி யிங்ஙவ
ளிழையுயிர்களுங கொடியெனன வெயதுமக டனேநோ கசென றியமபலோமெம.

(இ ள்) மழ கதிரின ஒளிர மெயயு ம=இளஞ ஞாயிறபோலப பிரகாசிகினற திருமேனியையு ம, இரு ளிலே=இரணடு விழிகளினுலும, காள் குழலி மதி = எ டர ஙாட பிறையினுலுஉ, வளரே வாடமெம குழை = வளரகை கொடியை வருத்துகினற ரூணடலஙகளினுலு ம, புனையுமக மலய நிகர வாள் முகமு ர = அலங்காரிக ப்பட தாமரை மலரை யொதத வதனத்தையு ம, முக கண்ணுஞ் = திரிசகதிரகளோயு ம, குலவு ம வேயின் அழகு ழிகசுமு எண தோளுமு = விளஙகாகினற மூங்கிலின வனப பியையு ம வெனற எடுத்த தோள்களோயு ம,அவிர் கென மதி அணி சடையு ம=பிரகாசிகினற பிறைசசுகதிரகளேத தரித்த சடாமுடியையுமு, தாகங்=சுமகது, இஙஙன = இயலிடத்து, இழை உயிரகசு ம கொடி எனன = ஆபரணஙகளோடு மீனுகினற வோர பூங்கோடியைப டோல, எயதுமக ளதனே நோக்கு எனறு இபபல ஓடிம = அவதாரஞ செயதருளிய புதலவிபைக காணபா யாக வெனறு சொலலுதலும

இது மூத லிரணடு செயயுள் ருளகம கதிரின-இன, உவம வருபிடைச் சொல இரு சிலேபுருவஙகள் எனவு ம,காண மதிக குழலி பெனவு ம,வளரே வாடமு குழை செவியெனவுங கொளக ஙனம எனனு மிடபொரு ளுணாதது மிடைசசொல கடைக குறைத்து ரினறது இழை எனறதனகண இரணடாந தழிய வெச்சுமைமொகைது.(கச)

மலியரையன குழுவிமதி யழுதுறைகசு மணிமெளலி மகளே நோககி
யிலவிதழி னாிழுதனிய மழலைமொழிப பேதைநீ யாரை யெனனக
குலவரையி னுயரகுடுமி குழையவரி யரவஙாண கொழுவிமுனன
முலவுபுர மெரியூடடி மொருமுதலவன பஙகினிமி தூதைகசு வேளுல.

(இ ள்) மலை அரையன=இமய மலைபரச ஞனவன, சூழலி மதி அமுது உறைகசும் மணி மௌலி மகளே நோககி = பாலசுகதிரன அமுத கிரணததைச சிதுகினற அழகிய சடாமுடியையுடைய புதலவியைப பாாதது இலவு இசழ இன அமிழது அனைய மழலை மொழி=இலவ மலரைபொதத அதரதையும இனிய அமிர்கதனை நிகாதத சுதலைசசொற்களேயு முடைய,பேதை நீயா எனன=வாலேடபருவமுளள நீயாவள் எனற வினவு,(தேவி கூறுவாள) உயர குடுமி சூலம வரை குழைப = ஒழுஙகாக உயாகத சிகரகளேை யுடைய மேரு மலைபானது (வில்லாக) வளையும்படி, வரி அரவ ம ஙாண கொழுவி=வரிபொருதபப வாசுகியாகிய கயிறாைப பூடடி, முன = முறகாலததில, உலவு புரம வரி ணடமே= சுருசரிதத திரிபுரஙகளேயும அகனிகசு இரையாகிய, ஒரு முதலவன பஙகில = ஓ பபறற இறைவனது இடபபாகத்தில, இனிமு உறைகுவேன = சிறபுடன இருபவளாகும் ()

மட்பகைஞர திகிரியென வருவினேயின வாய்பபடடு மமம செய்திக
கொட்புறுவெங் கொடும்பிறவி யொழிபபதென தருளெனது கோலம் யாவுங்
கட்புலனிற கணடுவபபப பேரறிவு தருதனனீ காணடி யெனன [டாளை.
விட்புலமபோய் முடியுரிஞ்சக கதிரகோடி யெழுநதெனவே றுருவங் கொண

(இ-ள்) மட்பகைஞ திகிரி என = சூபவரது தணட சகரமபோல, இரு வினேயின வாய படடு மம்மா எயதி = கல்வினை தீவினை யெனனும இருவகை வினையின வாய்கசுள் அகப்படடு (மன) மயகசுறறது, கொட்பு உறவோர = சுழலுதலே யுடைய ஆனமாகளது, கொடு பிறவி ஒழிப்பது எனது அருள = நீய பிறவித் துனபத்தை நீகசுவது எனது அருடொழிற் சூனமேயாம, எனது கோலம யாவும = எனது வடிவஙகி ளிபல்பு முழு

வதும், கண புலனில கமடி உவபப பெரு அறிவு தம்மனன = கண்ணறிவார் நிரிந்து மகிழ்பாறு பேரறிவை யளிதேனை, நீ காண்டி எனன = நீ தரிசி பாயாக எனது, மூடி வின புலம் போய உரிரு = கிரீடமானது ஆகய மூகட்டின கட சென்ற உரோருச, கோடி கதிர எழுது எனன=கோடி சூரிபா உதயருந்செய்தாற போல,வேறு உருவ கொண்டாள=வேறுபள பாரமேசுர ரூபதைக கொணடனள்

மடபகைரர் = மணணுகுப பகைவரா யுள்ளார் கடபுலன் எனபது கண்ணிய புலன் எனக கருமதாரபனை அறிவின மேனினறது விட புலம எனபதறகு வினைறிய இடம் எனக விடன-பால பகா வஃறிணடெபாய இருவிதகருண மிகக இருவினையாகிய பிரமகொலை பரிமேத வேளவி போலவன தம மூள் ஒருகிக பாவன றருவன வாகலானும, அவறறுள கல்வினபான வருமிடபமுக நீவினையால வருமிடபமபோல அழிதகன மாலைப வாயத தததுவ மூனறனை பாவனமை பாழநிரையே யனறித நீவினைபோல ஆறு நிகழ வொடடாது தடை செயது நிறற துடைதைபாறனும, விலஙகுபோல வினறு மீட்டும பிறவி யிற புகுந்தி மீடலானும "இருவகீதையின வாயபபடடி மபம செயக கொடபுவோர" எனக கூறபபடடது இருவகுனே வேகதது கூறிய வேளவி முதலாய தருமஙகள ஆத துவ ரூனறத்தைக காடடி மென று கூறும படடாசாரியன மகம நிராகரிகக பட்டது ()

தணிமுராய் முடியோறு நானமுகனு மிநதிரனும தாமரு போறற வனடகோ டி களணிகது மொருகாமுறறு தெனமுலேமே லணிகது வெய்ய துணடவாய பிறைபெனன வெயிறிலஙகக கடைநேமி சூலஞ சஙகய கொணடுநீ டடகைகையினிற் கொடிவரியி னுரியதனமென சூறறயிற சோதது.

(இ-ள) தன தாமாய முடியோறு ம=குளிரசந தாமாய மாலைபைத தரிந்த கிரீடத் தினு யடைய திருமாலும, நானமுகனும இநதிரனும தாமரு போறற = பிரமனும் இந் திரனும வணகிதத துதிகவும, அணடம கோடிகள அணைதறம = அணடகோடிகளெல் லாவறறையும, ஒரு மூத்து காழ் என மூலே மேல அணிகது = ஒரு மூத்து வடபபோலத் தனகளி லணிகது, எயிறு வெயய வா பிறை தனடம எனன இலஙக= பறகள விரும் பப படினற ஒழுஙகாகிய பிறைக் துணடஙகளப போல விளக்கவும, நீள நடம கையி னில=நீணட பெரிய இருகரகளில, கதை கேமி சூலம சஙகு கொணடு=தணடரு சக் காரு சூலரு சஙகு எனறு மாயுஙகளோரு காரரி, மொன சூறறயில = மெலலிய அரையி னிடதது, கொடிவரியின உரி அடள சோறறநி = புலியி னினறும உரிந்த தோலாடையை யுடதது

இது முதன் மூன்று செய்யுள் குளகம் கோடிகள் என்னுஞ் சொல பனமை பொருளில வநாது ஆஃறனரி, கோடிகள எனபதறகு முடிவு (அநத) எனப் பொரு ளுரைதகதுடாய அது "சநத கோடி மநதிரம" என்று தொல்லாசிரியர் உரைத்தமை யானும, "பதிஞெருகோடி. ஒரு நிரா கோயும, பனனிரணடி கோடி சூரியாகியும, இரண்டி கோடிமருட துவாகயியுமடகிகோடி வசுகளியும" என இலக்ஙண விளக் கத்தார் இயமபுதலானும அமை வுடைத்து. சஙகம-அம, சாரியை (கஎ)

வெணணிலவு கதிர கோடி யொளிர வெதென மணிமவுலி விளங்க வோங்கு மணணனமால வரையரியிற் பெய்தநா புரமடமீ நாறறறி யாபபக கணவழுகரு சுடாமாலே மெயம்முழுதுங் தவழ்கிக கனனறு வெய்தா வெணணுதற்கட்டழலெறிப வருங்கலனயா வையுங்கதிர களொளிப்பகீட்ட.

(இ-ள) வெள் நிலவு கோடி கதிர ஒளிர வது வென = வெள்ளிய சந்திரிகையைக காலுகினற கோடி சநதிரர்கள (ஒருங்கு கூடிப) பிரகாசித்தாற போல, மணி மவுலி

விளங்க = முழுதுகளாலாய பிரிட்ட விளங்கவும், ஒங்கிய அனைவல் மால் வரை அரியின் பெயர்த = உயர்ந்த சிறப்பாகிய பெரிய மலைகளின் பருமைகை கருவளாகப பெயரபபடட, நூபுரம அடி மீது அரற்றி ஆரப - லெல புகுட பாங்க ரிலேறு கிடகது ஒலிக்க, கண வழுக்கு சுடர மாலை பெய மு முதுகை ,வழ=கை ரகள சுடரினை ஒளிர்ந்தெய பணி மாலைகள் திருமேனி டெகுகு ஒலங்கிய பயம, ஒள நூலை கலை = ஒளிவிய பொறிக்கணமிக்க கனனறு வெயது அ கழல வரிபப - மிவ்வ பொருவி வெ ! மாக ஆகிபிரபாக ஆக்கவும, அரு கலன யாவையும = புரிய வாரணமாக ளெலலாம, கதிரை ஒளிபப பிட = ஒளிப பொருளகளை மறையுமபடி (சுடரை) எறிக்கவு ம

சுடர மாலை எனபதரு ஒளிபி றெறுமகு என வுரை கூறுவாட கறிகளை ஒள நலை சூரிய சுடர உட ரிர முதலிய ஒளிபபொருளகளெலலாம கோடல சாலும ()

உலபபரிய வுயிரெலைகளு முளளவி ளுமாதி யுலகம போர, ஆ
கலபருகி முடிமுகை னாளிலாக லகசெயிவா யெஙகு மாகி
சொலலகரிய சிவகொழுநனை சுறுய முலகி னிலை பெறுநு நெலுர
மலகனெனறி மகிழ சிவபத வாகுகவளர யிரமபெயரு மறைகளு போறறுமம.

(இ-ள்) உலபபு அரிய உயிர வகைகளும உளளுயிர = அழிவிலலாத ஆனமாகள எவைகளும உளளாகியும, புரை ஏறி = புறமாகியும, உலகம போறறு = உலகஙகளைத் (தனனிடததில) பொதிநது வைதது, உலய தரு சிறு அடி முக்கண = கணமையாகிய தருக்க சிறிய பாங்கரும முகங்களை, கலனின மலர கை = தாமரை மலர போனற கைகளும, செவி வாய எருமை ஆதி = செவிகளும வாயும எவவிடங்களுமாகக கொணடு, சொலறகு அரிய சிவகொழுநனை சுறு ரய முதலலிலைப = சொலலுக்கரு மரிய சிவ சோதிக கொழுநனின ஒருபாகமாய தேவியாரை, தொழுது = (மகேயரசன) வணஙகி, நெஞ்சம அலகக்கண ஒடி மகிழவு எய=மனதறிற றனபமறற உவகையுக தேனஙகு கிறக, ஆகவள அயிரம பெயரும அறைகறு போறறுமம = அவளது அயிரக திருநாமங்களோயுந சொலலித் துதிபபானுயினான

ஆனமாகள பதியையும பாசத்தையும போல அதரியாயுளளன வாகலின,"உலப பரிய வுயிர" எனறான தேவியின பெருமை யறியாத நீ பாரை யெனக கேடடேனே யெனறதறலை அலகக்கணியு, இத்தணை மகிமை யுளளாளா என பெருகறவரா ளிருபபி சிறுமியா யெயதினளே யெனறசறலை மகிழவையும, மலையரையன றனமனைபதுக கொண டான எனக போறறுமஉயிரின யானபா பொருடைப படாகைக பெதிகாலச செயயு மெனமுறறுமு சிறுஅடி எனபன சீரடி எனமுகுண்டது உளளாத வாவது, அகக்ருவித் ததுதுவங்கள முடபதறகாரிய நிறறல புறபாதலாவது புறக கருவித ததுதுவங்கள அறுப தாக நிறறல கொலலாரு எனபது சொறறரு எனறொருதறல (৫৬)

சிவையை நுந்தை பராசதிநி டகளோகே வலீமாயா தீகை சாடை
கவுரிமகேச கரியமிரை யாசலேசுமய கலேஸ்வி மிரதநி காளிகஙகை
பவகரைமா தேவிமகா நகராநா தாகிலையபாரி வதிபோ மாயை
சுவதைமர ணநீதை பிரதாணே பிரகிருதி தருவை யேகை.

(இ ள) சிவை—ஏகை = சிவை, அகநகை, பராசதி, நிடகளே, கேவலி, மயா திதை, சாகதை, கௌரி, மகேசுவரி, அமிதை, அசலே, சுமகலே, நிவிரதி, காளி,கஙகை, பவகரை, மாதேவி, மகாநாதை, நாராகியை, பாரவதி, பகாமாயை, சுவதை, மரணு தீதை, பிரதாணே, பிரகிருதி, தருவை, ஏகை எனபவு ம.

சிவை, சௌரி, ஆகாசை, பவனை வராகிரு மூவலுகரை, நாரசிங்கி-லோலனை சுருதி கிடகனே=அருவ வடிவத்தை யுடையவள் கேவலே = தூலமை யுடையவள் மாயா தீதை=மாயைக்கு எட்டாதவள், பேரபட்டவள் சாரதை = சாந்த முடையவள் மகேசுவரி=மகத்தாகிய ஐசுவரிய முடையவள் ஆமிதை = மரணத்தைத் தவிர்பவள் அசேஷ= சகலமில்லாதவள். (சகலம் = அசைவு) சுபகலே = நலம் பொலிவதை யுடையவள். நிவிர்த்தி = நிவிர்த்திகாரணமாயிருப்பவள் காளி=கருநிறமுடையவள் கமலை=பூமியிற் செல்பவள், கமகாதேவியாயிருப்பவள் பலகரை = பிறவிக்கடற்கு கரையாயிருப்பவள். மகாமாயை எனப்படும் மாமாயை எனத் திரிபடு நின்றது மாய அதீதை-மரண அதீதை என்ன, மாயாதீதை மரணதீதை யென்பதனால் முடிபு அதீதம் = எட்டாதது சிவை முதலிய காமங்களிலுள்ள ஐகாரங்கள் பெண்பாற் பெயர் விகுதிக ளெனக் கொள்க (20)

சுத்தைவியா பினிசாவித்த திரிசகலே ரூகருமைசுக் கிலேபு ராலோ
நித்தையநுப பிரவேதிசுயமபூதி மகாருபை நிம்லே சோதி
சித்திசரு வாதாரை பிரசூதி தருமவித்தை சௌமா நிதை
சத்தியைமா னினிதேவி நாமசிமா தவிமேதை சுமீதி நீதி

(இ - ள்) சுத்தை-நீதி = சுத்தை, வியாபினி, சாவித்திரி, சகலி, ரூகருமை, சுக்கிலை, புராணை, நித்தை, அநுபவிரேவி, சுயம்புதி, மகாரூபை, நிமலை, சோதி, சித்தி, சருவாதாரை, பிரசூதி, தருமவித்தை, சௌமாநிதை, சுத்தியை, மானினி, தேவி, நாமசி, மாதவி, மேதை, சுமீதி, நீதி எனபவும் (8)

சுருதிசரு வாணிசரச சுவதியுருத ராணிமா னசிசு வாகை
மிருதியோ கினிசோபை சுகதரியம பிகைலோபை விசுவ ரூபை
வரதையதி சோபனைமா பலைகாகதை விபாவலீவாக கியைப வானி
பிரமவிருசை பருடமோ கினிகாத ரூபைதரை பிராண விருசை

(இ ள) சுருதி - பிராணவிருசை=சுருதி, சருவாணி, சரசுவதி, உருத்திராணி, மானசி, சுவாகை, மிருதி, யோகினி, சோபை, சுகதரி, அமபிகை, லோலை, விசுவரூபை, வரதை, அதிசோபனை, மாபலை, காகதி, விபாவரீ, வாகியை, பவானி, பிரமவிருசை, பருடமோகினி, காதரூபை, தரை, பிராண விருசை எனபவும்

சுருதி=வேதங்களாயிருப்பவள் சருவாணி=எல்லாச் சொற்களுமாயிருப்பவள் சுவாகை=அடட்டோத்த சக்திகளு ளொன்றாயிருப்பவள் உருத்திராணி = உருத்திரனது சக்தி யோகினி=யோகத்தை யுடையவள் சுகதரி = அழகுடையவள் அமபிகை=தாய லோலை = பாவ ஒறுப் புள்ளவள் விசுவரூபை = உலகத்தை வடிவாகக் கொண்டவள் வரதை=உலகம் அருட கொடையை யுடையவள் அதி சோபனை = மிகக் மகளை குணத்தை யுடையவள் மாபலை=பேராற்றல் வுடையவள், பேராற்றல = அகந்தாவீரியம் சாகதி=சந்துவகுணமுடையவள் விபாவரீ = பாவரீ யிலாதவள் வாகியை= மகா வாக்கியங்களின் பொருளாயிருப்பவள், அவை தத்துவமசி முதலியன பவானி= பவத்தையை யுடையவள் பிரமவிருசை=பிரமவிருத்தையை யுடையவள் புருடமோகினி=புருடனை மயக்குவதை யுடையவள் காதரூபை=காதவடி வுள்ளவள் தரை = உலகங்களைத் தாங்கிருப்பவள் பிராண விருசை=பிராணவடிவாயிருப்பவள், விருசை=விருத்தையுமாம ()

பகவதிசம பவைமகிட வாகனியச் சுதைபரம கலிய நாதி
மகதிசத்த யோனிபிர தாரபுரு டேசசுரிமா விருசை சாந்தை

குகைசருவ சிந்திகலே யபவிப்பதத லகலகீணைங்க குணிபிரமி
சகமாதா விபாவரிசின மலையருந விபவைசரா சிதை துகைக.

(இ-ள்) டகவதி-துகைக=பகவதி, சுபடவை, மகிடவாகனி, அசுகைப், டரமகலே, ஆகாதி, மகதி, சதுரேபோனி, பிரதான புருடேசுரி, மாவிருசை, கூகைக, குகை, சருவ சித்தி, கலே, அவவியத்தல லகலகீண, சீங்கஸ்வரி, பிராமி, சகமாதா, விபாவரி, சினமலை, ஆகாத விடவை, சராசிதை, துகைக எனடவும

டகவதி=ஸுசுவரியடம, வீரியம, புகழ, திரு, ரோடை, வைராகிய எனறுபட அறு குணங்களே புடையவள சமபவை = சமபுனின மனேவி, இது சமஸ்பவி யெனவும வரும். மகிட வாகனி=எருமை எகடா வாகனகை யுடையவள எருமைப், பலேபையுடைய மகிடா சுரனை றலியம் விதிதது நிறறலின இட டெபய பொருகதிய அசுரனை = ஆறியாதவள பரமகலே=மேலானகலேயா யிருபபவள ஆகாதி-ஸ்தியிலைதவள மகதி-டகதாயிரு பவள சதுரேயாணி=சதுரனை யிடமாக வுடையவள, சதுரபா-ஸ்ரீ சுதபோனி=சுதந மாகிய இடமுடையவள பிரதான புருட ரசசுரி=பிரிருஷி பாலைகளும் புருடத்துவத திறகும தலேமை பானவள மாவிருசை=டெரிய சுதவி தையா யிருபட வள கூகைக= காவகி குகை=ஆதியாளுளக குகை யிலிருபபவள சருவ சித்தி = எலலாச சித்திகளையு கொடபபவள கலே = கலாந்பமா யிரு டவள் அவவியத்த லகலகீண = குகமுலக்கண முடையவள நீளகுணி = முகுணனகளரு பிலலாதவள பிராமி = பிரமசக்தியா யிருப் பவள, சகமாதா=உலககளுகளுத தாய விபாவரி-இருளாயிருபபவள சினமலை=ரூன மயமா யிருபபவள அகாத விபவை = ஆளவிடபபடாத விபவதகதை யுடையவள சரா சிதை = சஙகமப பொருளுகளு மெபடாதவள கூகைக = கூகைகதை யிடமாக வுடை யவள, குகைகதினுல அறியப படுபவள (૨૬)

இவைமுதலா கியநாம மாயிரமு மெடுத்தோதி யிருகை கூபபிய
புனிபுனதி வளிவிசுமபு வெணகதிரோனை மதியெசம புரிவோ னருளுர
சிவனுருவி னிலகாத செலவிமல ரடியகமலருந் தினைதே சுகதித
தவளருபரி மலியரையன மதிமுபப வினிதினைச சாரு மலபருை

(இ-ள்) சுவல ஆரு போ மலே அரையன=கெடுதலிலலாத சிறபபியே யுடைய இயய மலேயரசன, இவை முதல ஆகிய ஆயிரம நாமமுற எடுத்து ஓதி - இவை முதலாகச சொலல படுவனவாகிய சுகதநிர நிருநாம மகதிரஙகளேயு மெடுதது செ லலி, இருகை கூபி=இரணடு கரஙகளேயுங குவித்து, புவி புலன தீ வளி விசுமபு=மண் நீர் நெருபபு காறறு ஆகாயம், வெம கதிரோன மதி எச்சம புரிவான ஆருயிர=வெபபமுடைய சூரி யன சநதிரன வேளவிசெயயும அரணஞ்சி ஆட-மூனறுகோடி முதலாய, சிவன உரு வினை நீஙகாத செலவி = சிவபெருமானது திருவுருவிலினறும வேறுபடாத பரமேசுவரி யினை, கமலம மலர அடி நினதை சோந்தி-நாமமை மலராேனற திருபபாதஙகளின மனந் தில வைதது ஓபாவிதது, மிகழ் பூபப = சுவதோட ஆகிகக, இனிது எ.றல உ ருை- இஙனஞ செலவானுயினன

தூலாகிரியன சுருங்கச் சொலலல என்னுய அழகு டறறி "இவை முதலாகிய நாம மாயிரமும" எனக கூறினமையானும, "சூதுபோதத துபபொருளனறியு மாடபுற - வின்றி யமையா தெபைபவை பெலலா - மொனற வுரைபப துரையெனப படுமே " என வொல காப் பெரு புகழ ந தொலகாப்பியனா் கூறியருளியபடி, சொலலி னெசசு சொலலி யாங குணர்ந்த லெலலாறறு ப டியா லவறை பெடுதுக கடல ரடாகவு கா டுதல நஞ்-ஆன்ற நீல

தேவி சகத்திர திருநாமம்.

ஓம்
ஸ்ரீமாத்ரே நமஃ
ஸ்ரீ மஹா ராகஜை நம
ஸ்ரீமத வலியஹாஸனே சுவரியை நம
சிதகங்கி சூண்ட ஸமபூதாயை நம
தேவகாய ஸமூஹ்ய தாயை நம
உத்யத் பாஜஸஹஸ்ரதிராபாயை நம
சதுர்பாஹு ஸமந்விதாயை நம
ராகஸவ ரூப பாசாட்டியாயை நம
குரோதா காராங்குசோஜ்வலாயை நம
மஹோ ரூபேட்சு கோதண்டாயை நம
பஞ்ச தனமாத்திர ஸாயகாயை நம
நிஜாருணப் பிரபாபூர மச்சப பிரமாண்ட
மண்டலாயை நம
சமபகாசோக புனஞ்சு ஸௌகந்தி கலசத்
கசாயை நம
குருவிந்த மணிசிரேணி கனகோமர மண
டிதாயை நம
அஷ்டமி சந்திர விபபிராஜ தளிகஸ்தல
சோபிதாயை நம
முகசந்திர களங்கபா மிருக நாபி விசேஷ
காயை நம
வதநஸ மரமாங்கலய க்ருஹதோரண சில
காயை நம
வக்திர லக்ஷ்மி பரிவாஹ சலன மீனாபலோ
ஜனாயை நம
கவசமபக புஷ்பாப நாஸாதநடை விராஜி
தாயைநம
தாராகாந்தி திரஸகாரி நாஸாபரண பாசு
ராயை நம
கதம்ப மஞ்சரி க்லிப்த கர்ணபூர மநோக
ராயை நம
தாடங்க யுகளீபூத தபனேந்திப மண்டலாயை
நம
பத்மராக சிலாதர்ச பரிபாவிக போலபுவே
நம
கவலிந்தரும பிம்ப ஸ்ரீர்யத் தாரிதந்த சுசுதா
யை நம
சுத்த வித்யாய நூராகாரத் விஜ்ரும்பித்வ
யோஜ் வலாபை நமஃ (ரூ0)
காபடூரவீடிகாமோதஸமகவ்யாதிகந்தராயை
நம
நிஜஸலாபமாதூய விதிர்ப்பிர்நிஸ்மிதகச
சமிபை நம
மந்தஸ்மிதப்பிராபூரமச்சதகாமேசமான ஸா
லயை நம
அநாகலித ஸாதாரிய சுபக ஸ்ரீவிராஜிதாயை
நம
காமேசபத்நமாங்கலயசூத்ரசோபித கந்தரா
யை நம

ஓம
கனகாங்கதகேயூர கமனீயபுஜான் விதாயை
நமஃ
இரத்நகிரைவேய சிந்தாக லோலமுக்தாப
லானவித்யாயைநம
காமேசுரப்ரேமரத்ந மணிப பிரதிபணஸ
தனனியை நம
நாபபியால வாலரோ மாளிலதாபல ஜுஜத்வ
யாயை நம
இலக்ஷியா ரோமல தாதாரநாஜ முனேய
மத்யமாயை நம
ஸதனபாரமமனமத்யப்பட டபத்தவளித்திரை
யை நம
அருணருணகௌளசும் பவலதிரபாவஸத கடி
நூடடியை நம
ரத்ந கிங்கிணிகாரமணிய ரசநாதாம பூஷிதா
யை நம
காமேசசருநாதஸௌபாக்ய மார்த்தவோரு
வயானவித்நாயை நம
மாணிக்க மகுடாகாரஜாநுதவய விராஜிதா
யை நம
இந்தரகோபபரிக்ஷிபதஸ்மர தூணபஜங்கிகா
யை நம
கூடகுல்பாயை நம
கூர்மப பருஷ்டஜயிஷ்ணு பிரபதான் விதா
யை நம
நகதீதிஸஞ்சநன மசசன தமோ குண
யை நம
பத்மவயபரபா ஜாலபராகருத ஸ்ரோருகா
யை நம
நிஜாநமணியுஜ்ரிமணித்த ஸ்ரீபதாம்புஜா
யை நம
மாராளி மந்தகா ருயை நம
பலாலாலஸயதேவ்யை நம
ஸாவாரணாயை நம
ஆவத்தியாகதிகை நமஃ (ரூ0)

ஸாவாபரணபூஷிதாயை நம
சிவகாமேசராங்கதவஸ்தாபை நம
சிவாயை நம
ஸாஸ்வதீனவஸலாபரா யை நம
சுமேருசிருங்கமத்யஸ்தாயை நம
ஸ்ரீமந்நகரநாயிகாயை நம
சிந்தாமணிக்ருகாந்தஸ்தாயை நம
பஞ்ச பபிரஹ்மாஸனஸ்தாயை நம
மஹாபத்மாடவிஸம்ஸ்தாயை நம
கதம்பவனவாஸினியை நம
சுதாசாகரமத்யஸ்தாயை நம
காமாக்ஷியை நம
காம்யாயினியை நம

ஓம்

நேஹவிஷ்ணு ஸங்காஶ ஸூர்யகோடிஸமப்ரப
டவாயை நமஃ

பண்டாஸுரவதோத்யுக்த சக்ரிஸேனாஸமாவ்ருத
விருதாயை நம

சம்பத்கரீஸமாருடவிஷ்வக்ஸேனஸேவிதாயை
நம

அசுவாரூடாதி4ஷ்டி2தாஶ்வகோடி கோடிபி4ராவ்ருதாயை நம

சக்ரராஜரதாரூட ஸர்வாயுத4பரிஷ்க்ருதாயை நம

கேயசக்ர ரதாரூடமந்த்ரிணீபரிஸேவிதாயை நம

கிரிசக்ர ரதாரூட3தண்ட3நாத2புரஸ்க்ருதாயை நம

ஜ்வாலா மாலினிகாக்ஷிப்த வஹ்நிப்ராகாரமத்4யகாயை நம

பண்டஸைன்யவதோத்3யுக்த சக்ரவிக்ரமஹர்ஷிதாயை நம

நித்யாபராக்ரமாடோபநிரீக்ஷண ஸமுல்லஸத்கடாக்ஷஸமுஹாயை நம

பண்டபுத்ரவதோத்3யுக்த பாலாவிக்ரமநந்தி3தாயை நம

ஸம்பத்கரீஸமாரூட ஸிந்து4ரவ்ரஜஸேவிதாயை நம

அஶ்வாரூடாதி4ஷ்டி2தாஶ்வகோடி கோடிபி4ராவ்ருதாயை நம

சக்ரராஜரதாரூட ஸர்வாயுத4பரிஷ்க்ருதாயை நம

கேயசக்ர ரதாரூட மந்த்ரிணீபரிஸேவிதாயை நம

கிரிசக்ர ரதாரூட தண்ட3நாத2புரஸ்க்ருதாயை நம

ஜ்வாலா மாலினிகாக்ஷிப்த வஹ்நிப்ராகாரமத்4யகாயை நம

பண்டஸைன்யவதோத்3யுக்த சக்ரவிக்ரமஹர்ஷிதாயை நம

நித்யாபராக்ரமாடோபநிரீக்ஷண ஸமுல்லஸத்கடாக்ஷஸமுஹாயை நம

பண்டபுத்ரவதோத்3யுக்த பாலாவிக்ரமநந்தி3தாயை நம

ஸ்ரீமத்3வாக்3வாதி3னீ ஸக்தஸம்பத்தி (எட்டு) ஸமன்விதாயை நமஃ

விஶுக்ரப்ராண ஹரணவாராஹீ வீர்யநந்தி3தாயை நம

காமேஶ்வராமுகாலோககல்பிதஶ்ரீகணேஶராயை நம

மஹாகணேஶநிர்பி4ன்னவிக்4னயந்த்ரப்ரஹர்ஷிதாயை நம

பண்டாஸுரேந்த்3ரநிர்முக்த ஶஸ்த்ரப்ரத்யஸ்த்ரவர்ஷிண்யை நம

கராங்குலினகோத்பன்னநாராயணத3ஶாக்ருத்யை நம

மஹாபாஶுபதாஸ்த்ரதேஜ்வலிதாஶேஷதை3த்யஸைன்யகாயை நம

காமேஶ்வராஸ்த்ரநிர்தூ3தஸகுடுப்3பண்டஸைன்யகாயை நம

ப்ரஹ்மோபேந்த்3ரமஹேந்த்3ரவாயுவருணப்ராணாதி3 ஸேவிதாயை நம

ஸுரபீகல்பவல்லீஸஸ்தனந்த4யப்ரதா3யின்யை நம

நிஜஸல்லாபமாது4ர்ய விநிர்ப4ர்த்ஸிதகச்ச்2பீகச்ச்2பாயை நம

ரதி4ப்ரீதாக்ஷ ஸல்லாப பா4வனாவஶவல்லபா4யை நம

கண்டா3கிண்கிணிகாஜால மண்டி3தாக்ஷோபணாஶ்வகாயை நம

சக்ரராஜமஹாயந்த்ர ஸ்வாமினீரஹஸ்யயோகி3ன்யை நம

மூலமந்த்ராத்மிகாயை நம

மூலகூடத்ரயகளேப3ராயை நம

குலாம்ருதைகரஸிகாயை நம

குலஸங்கேதபாலின்யை நம

ஓம்

குளாயகல்யைநமஃ

குலாங்க3னாயை நம

கௌளின்யை நம

கு3ரூபோஷிண்யை நம

அகுலாயை நம

ஸமயாசாரதத்பராயை நம

மூலாதா4ரைகநிலயாயை நம

ப்ரஹ்மக்ரந்தி2விபே4தின்யை நமஃ (க00)

மணிபூராந்தருதி3தாயை நம

விஷ்ணுக்ரந்தி2விபே4தின்யை நம

ஆஜ்ஞாசக்ராந்தராலஸ்தாயை நம

ருத்3ரக்ரந்தி2விபே4தின்யை நம

ஸஹஸ்ரார3ம்பு3ஜாரூடாயை நம

ஸுதா4ஸாராபி4வர்ஷிண்யை நம

தடில்லதாஸமருசயை நம

ஷட்சக்ரோபரிஸம்ஸ்தி2தாயை நம

மஹாஸக்த்யை நம

குலாம்ருதைகரஸிகாயை நம

ஸஹஸ்ராராம்பு3ஜாரூடாயை நம

ஸுதா4ஸாராபி4வர்ஷிண்யை நம

தடில்லதாஸமருசயை நம

ஷட்சக்ரோபரிஸம்ஸ்தி2தாயை நம

மஹாஸக்த்யை நம

குண்ட3லின்யை நம

பிஸதந்துதனீயஸ்யை நம

பவானின்யை நம

பாவனாக3ம்யாயை நம

பவாரண்யகுடா2ரிகாயை நம

பத்3ரப்ரதா3யை நம

ப4த்3ரமூர்த்யை நம

ப4க்தஸௌப4க்3யதா3யின்யை நம

ப4க்திப்ரியாயை நம

ப4க்திக3ம்யாயை நம

ப4க்திவஶ்யாயை நம

பயாபஹாரிண்யை நம

சாமட3ம்பி3ன்யை நம

சாரஹாஸாஜ்ஞ்ஜி யாயை நம

சாமுண்டி3ன்யை நம

சர்சா பர்யனுஸேவிதாயை நம (கஃ)

சண்டி3காயை நம

பூ4தி காயை நம

மேதா4யை நம

சண்டி3கேஶ்வராம்பி3காயை நம

காம்யாயை நம

சாரு ஹாஸின்யை நம

ராத்ரி நித்யாயை நம

காமேஶ்வர்யை நம

சாரு தி3வ்யாங்க3ராக3ஶோப4னாயை நம

தே3வ்யை நம

விந்த்4யாசலநிவாஸின்யை நம

விதா4த்ர்யை நம

வேதஜனன்யை நம

விஷ்ணுமாயாயை நம

விலாஸின்யை நம

க்ஷேத்ரஸ்வரூபாயை நம

க்ஷேத்ரேஶ்யை நம

க்ஷேத்ரக3ம்யாயை நம

க்ஷயவ்ருத்3தி4விவர்ஜிதாயை நம

ஓம
ஸ்ரீ மஹா முகதாயை நம:
நிரவிகாராயை நம
நிஷ்பிரபஞ்சாயை நம
நிராஸ்ரய சாயை நம
நித்ய சுத்தாயை நம
நித்ய புத்தாயை நம
நிரவத்ய ரூபாயை நம: (கரு0)
நிரந்தராயை நம
நிஷ்காரணாயை நம
நிஷ்களங்காயை நம
நிருபாதயே நம
நிராச்வராயை நம
நிராகாயை நம
நிராக ரணாயை நம
நித்யமுக்தாயை நம
நிர்விகல்பாயை நம
நிராபாஸாயை நம
நிர்மோகாயை நம
மோஹாரி நிஸேவிதாயை நம
ஸ்ரீமாயை நம
யமுனாதருகாரியை நம
நிஷ்பாபாயை நம
பாப நாச நிஸேவிதாயை நம
நிஷ்குலோத்தாரணாயை நம
(நிஷோத்ர சமஸேவிதாயை நம
நீலோபாயை நம
லோபநாசநிஸேவிதாயை நம
நிஷ்ஸம்ச யாயை நம
ஸம்ச யக்நிஸேவிதாயை நம
நிராப வாயை நம
டவநா நிஸேவிதாயை நம: (கஎ0)
நிர்விகல்பாயை நம
நிராடாதாயை நம
நிராபே தாயை நம
நிர்பேத நாசநாயை நம
நிர்ஸ்வாஸாயை நம
மிர்ஹ்ருத்யு மதநாஸநாயை நம
நிஷ்ப்ரபாயை நம
நிஷ்பாபாக ருபாயை நம
நிர்மதாலயாயை நம
நீலக்ரீவாயை நம
நிரடாயாயை நம
நிரந்தரியாயை நம
துலபாயை நம
துராக ராயை நம
துராகாயை நம
துக்க ஸாகரஸாயை நம
சுகப்ரதாயை நம
துஷ்ட தூராயை நம
துராசார சமநாயை நம
தோஷ வர்ஜிதாயை நம

ஓம
மஹாக் ஞாயை நம:
சாகுதிர கருணாயை நம
சாமாந்ய நிக வந்தஜ்ஞாயை நம
சாவசகதிமயை நம
சாவயவகளாராயை நம: (உ00)
சகதிப பிரதாயை நம
சாவேசு வரியை நம
சாவயவை நம
சாவயவாதிர ரூபிண்ணியை நம
சாவயவதிராத மிகாயை நம
சாவயவதிர ரூபாயை நம
மஹேனை மனியை நம
மஹேசுவரியை நம
மகாதேவியை நம
மகாலட்சமிபை நம
மிருடப பிரியாயை நம
டவாராதிபாயை நம
மகாபுத்யாயை நம
மகாபாதக நாசினியை நம
மகாமாயாயை நம
மகாமுவாயை நம
மகாலக்ஷ்மியை நம
மகாதேவியை நம
மகாமோஹாயை நம
மகாவித்யாயை நம
மகாபலாயை நம
மகாபுத்தியை நம
மகாசித்தியை நம
மகாயோகீசுவரேசுவரியை நம: (உஉ0)
மகாதந்திராயை நம
மகாமந்திராயை நம
மகாயந்திராயை நம
மகாசனுயை நம
மகாயாகக் கிரமாராதயாயை நம
மகாவை பவ பூஜிதாயை நம
மஹேசுவர பிரமா கலப மஹறா தானட்வ
ரவ ரூபிணியியை நம
மகா காமேச மஹிஷியை நம
மகா திரிபுரசுந்தரியை நம
மகாசதுஷ்கோடி யோகினி கனசேவி
தாயை நம
மநுவித்யாயை நம
சந்த்ர வித்யா யை நம
சந்திரமண்டல மத்யகாயை நம
சாரூபாயை நம
சாருஹாஸ ஸபை நம
சாருசந்த்ர களாதாராயை நம
சதாசர ஜேகநாதாயை நம
சகதாராத நிகேதனாயை நம
பாவநாயை நம
பாதமாகருண்டை நம

ஓ
டதுடராக லலி பிரடியை நமஃ
டலுசு பிரேதாலனை வீலுயை நம
டலுசு பிரமமஸஷரூபினணியை நம
ஹிணமயை நம
பரமானரதாயை நமஃ (૨૬૭૦)
விகரூபன கனரூபினணியை நம
நியானதத்தியாதருதியோ நிமயை நம
தனமாசனம விவருதிராயை நம
விஸவரூபாயை நம
ஸாகரிணணியை நம
ஸவபதூதிபை நம
தைரூலமாத்மிகாயை நம
சுபதாயை நம
பிராகருதமிகாயை நம
துரியாபை நம
ஸாவாவஸதா விவதத்நிதாயை நம
திருவடிகா நதயை நம
பிரமமஹ ரூ பிணை நம
கோபதிபை நம
தோவிகத ரூபினணியை நம
லமஹாரினணியை நம
ரூ பரூபாயை நம
நிரோகான உதாபை நம
ர சுவரினியை நம
சுதாரிவாபை நம
அநுஷிரகுதாயை நம
பலுசகிருதிய பராயதரூபை நம
பாலுமனடலமதயஸதாபை நம
பைரவியை நம
பகமாலினணிபை நமஃ (૨૬૮૦)
டதுமாசனுபை நம
பகவதயை நம
பகமநாப ஸகோதரியை நம
உருமேஷ நிமிஷோதபனன விடநம புவரு வளபை நம
லகஸதிர சீரீவிய வரூனுயை நம
சகதகிராகஷிபை நம
சுகலநிராதிதே நம
ஆநிமமதிட உனமனியை நம
வாணசரிதம விதாயினலியை நம
நிழாகருபரூப நிகமாயை நம
புண பாபுனய பலபிரதாபை நம
சுருதி வீமகத வலிகதாரி சிருடாதா–ரி தாளிகாயை நம
சகலாகம ஸபகோஷ சுகதிகாயை நம
புருஷாரதாதய பிரதாயை நம
பூரணுபை நம
போகினிலியை நம
புவனேசவரிபை நம
அமபிகாபை நம
அகதி நிதனுபை நம
ஹரிப பரமபோநிர சேவிதாயை நம

லம
ரரடனரனை நமஃ
நா ரா பாபை நம
நாமருரு விவ நிரானை நம
நிரிபி காரிபை நம
பதிரிபை நமஃ (૨૬૯૦)
ரிரியாபலி நம
ரி ஸரோபாரிதி பாபை நம
நா நா ரனரூபை நம
நாகை நம
ரி பயாபை நம
நாரி ரிலாசலுபை நம
நிரஞ பாபை நம
நாமரூபை நம
நிரிபி நாபை நம
நனத நிதனிணி நிகலாபை நம
நாபாபை நம
நாகேசது வரூணுபை நம
நதிரி பை நம
நதிபபிரியபை நம
ர ரா சுவபை நம
நாரி ஸகதினியை நம
நாயாபை நம
நாமண லி டபை நம
காமிபாபை நம
காம களாரி நபா நம
க ட குசும பிரியாபை நம
கலயாணபை நம
ா கதிகம காபை நம
கருணா ர ஸாகராபை நம
கனவ பை நமஃ (૨૬૯૯)
களா லா பாபை நம
காகநாபை நம
காள படரி பிரியாபை நம
ர ராபை நம
வாம ரபுனுபை நம
வாருணி மத வி ா கலாபை நம
விதவாதி காபை நம
வேத வேதாபை நம
விசியாசல நிவாஸினணிபை ம
விரா நிதாபை நம
வேத துரகிபை நம
வி டேனு மாயாபை நம
விலாஸினினணிபை நம
வேஷ நாவை நாபை நம
ஸகாகுதி ரேகிபை நம
ஸேஷாதிரா ரேஷ்ய பாலிலோலிபை நம
ஸுயவிரசி விதிமுக்காபை நம
ரி ரா நாபாலை ஸம நிதாபை நம
வி யாபை நம
விமலாபை நம
ஸெதியபை நம
வகநாரூ கவதஸலாபை நம

ஓம்
வாகவா நிலயை நமஃ
வாமதேவாயை நம
வாருணிமனோடலவாவினாயகாயை நம (கூறு ১০)
புகழி மதுகலபலதிகாயை நம
பசுபாச வீசி பசுனனியை நம
ஸ்ரீருதா சேவித பாதாயை நம
ஸோசாத பிரவிர்த்திகாயை நம
தாரபத்ர பிரயாகரிஸிஸுபாஸ்வர ஸுலாநன
சதுர்திகாயை நம
சூரூண நம
தாப ஸாரார்த்தியாயை நம
சூதமத்த பாயை நம
சதோ பகராயை நம
சித்நியை நம
சதுர்த்த லக்ஷியாரத்தாயை நம
சிதேக ரஸரூபினைலியை நம
ஸவர்ணமானக தலவீபுத பிரமசாரிணியாகத
வுத்திகாயை நம
பராயை நம
பிரத்தி யகஷிதீ ருபாயை நம
பகியந்தியை நம
பரதேவதாயை நம
மதுயமாயை நம
வைகரி ரூபாயை நம
பரத மாரச ஓ வஷிகாயை நம
காமேசுவரப் பிராண நாடடியை நம
கருதகஞ்சாயை நம
காம பூரித்தாயை நம
சிருஙகார ரஸஸம்பூரணியை நம
ஜெயாயை நமஃ (கூ৪৬)
ஜாலந்தர ஸ்திதாயை நம
ஓட்டியாண பீடகியாயை நம
பிரமமண்டல வாஸினனிபை நம
மஹோயாகக கிருமாராத்தியாயை நம
மஹஸதற்பண நமபிதாயை நம
ஸத்தியக பிரஸாதினியை நம
விசுவ சாக்ஷிணியை நம
சாக்ஷீ வதர்ஜிதாயை நம
ஷடங்க தேவதா யுக்தாயை நம
ஷாடகுணய பரிபூரிதாயை நம
நித்யக ஷினனுயை நம
நிருபமாயை நம
நீலவாண சுகதாயினனியை நம
நித்யா ஷோடகிகா ரூபாயை நம
ஸ்ரீகண்டாய சரீரினணியை நம
பிரபாவத்தியை நம
பிரபாரூபாயை நம
பிரகநிஸ்தாயை நம
டரமேசுவரியை நம
மூலப பிரகிருதியை நம
வியகதாவ வியகதலவ ரூபிண்ணியை நம
வியாபினனியை நம

ஓம
விஸ்வசாகாராயை நமஃ
விஸ்பா வியயா ஸவரூபிண்ணியை நம
மஸ்ய காரேச கயன ருமுதாவலாஇ சதுரி
காயை நமஃ (கூ00)
பகக ருதாரு நந்த சுமோபேத பாதுமத் பாதுவ
ஸேவ நியை நம
சிவதூதியை நம
சிவாராத் தியாயை நம
சிவ ருபாதிணை நம
சிவகுகாயை நம
சிவ பிரியாபரை நம
சிவ ராணை நம
சிவத்டேவ டோயை நம
சிவ ரட புஜநூயை நம
சுபிரதேபாரை நம
பவபிரகாசாயை நம
மநோவசச படகோசராபை நம
சி சகதியை நம
சேரனுருபாயை நம
சடசகதியை நம
சடாந்தமிகாயை நம
காய நிரியை நம
வியாசரிருதியை நம
ரகதியாயை நம
சகலியாபருசுக நிஷ்டை நிஷ்டாயை நம
த வஷாளரூபை நம
சலமை நம
சூபபியை நம
ஆயை நம
பருச டோசாசாத்தாஸ்தி நாயை நமஃ (கூ৬৫)
நிர்லேமே மஹிமமினே நம
நித்ய யௌவனருபை நம
மநசாலினனியை நம
மநசுகாணி தாசகதாசுகியை நம
மதபாடலகண்டபுஷே நம
சுகனித நிரவதிகாசந்திபை நம
சாமபே யருசுக பே பிரியாயை நம
சுகலாயை நம
கோமளாகாராயை நம
சுருகுளலியாயை நம
சுலேசுவரியை நம
சுளசுருனடாலயாயை நம
கௌளமாசுக தநபரசேவிதாயை நம
சுமபிரகணகாதாமபாயை நம
ஆயுட்டியை நம
புவடியை நம
மநதியை நம
நிர நியை நம
சாகரியை நம
யவனஸ்தி மதுதியை நம
காம நியை நம
சுகநின்னியை நம

ஓம்
விகன காசினவியை நமஃ
தேஜோவதியை நம
நித்யகன்னியை நம
லோலாக்ஷி காமரூபிணியை நம
மாலினியை நம
அம்பிகினியை நம
மாதரே நம
மலயாசலவா ஸினியை நம
சுமுகியை நம
கனினியை நம
சுபபிரதேவி நம
சோபனியை நம
சுதாகாயினியை நம
காளகண்டியை நம
காமதிநியை நம
கேஷாபினியை நம
ரூபவதி நம ரூபிணியை நம
வஜ்ரேசுவரியை நம
வாமதேவினியை நம
வயோவஸ்தாவிவர்ஜிதாயை நம
வஸ்த்ரேசுவரியை நம
வஸ்த்ரவிதயாயை நம
வஸ்த்ரமாதரே நம
யசஸ்வினியினியை நம
விசுதந்த மத்யஸ்திதாயை நமஃ (நான்)
அரகத வர்ணியை நம
திரிலோசனியை நம
கடவாங்காதி ப்ரகரணாயுதாய நம
வதூவேச ஸமாவ்ருதாயை நம
பாயஸான்னப ப்ரியாயை நம
த்வித்வஸ்தாயை நம
வகுலோக பயங்கயை நம
அமிதாதி பகாசக்தி ஸம்வ்ருதாயை நம
இட்டாதிதேவதாயை நம
அகாதாதாஜ் நிலயாயை நம
நியாமாபாயை நம
வதனத்வயாயை நம
தமவஷ்டாத்ரேஸவலாயை நம
அஷ்டமாலாதி தாரியை நம
ருதிரஸம்ஸ்திதாயை நம
காளராத்ரிர்யாதி ரகதியெளக வித்தாயைநம
சிகிதேளதனப ப்ரியாயை நம
மகாவீரேந்த்ர வரதாயை நம
தாகினவியம பாஸவரூபிணியை நம
மணிபூராப்ஜ நிலயாயை நம
வதனத்ரய ஸம்யுதாயை நம
வக்த்ரலாதி காயுதோ பேதாயை நம
டாமருகாதி பாவித்தாயை நம
சக்தவாணியை நம
பாயஸான்னப்ரிதாயை நமஃ (இரண்டு)
குடான்னபப்ரிதா மாயஸாயை நம
ஸமஸ்த பகதேசுதாயை நம

ஓம்
லாகின்யம்பா ப்ரஸவரூபிணியை நமஃ
ஸவாதிஷ்டானாம்பு புஜகதாயை நம
சதுர்வகத்ர மகோகராயை நம
குலாத்தியாயுத ஸமபனேயை நம
பீதவர்ணியை நம
சூதிகவிக்ரயை நம
மேதோநிஷ்டாயை நம
மதுப்ரபிரிதாயை நம
பந்தலவியாதி ஸமன்விதாயை நம
தன்யனை ஸகுதூரிகயாயை நம
காகினி ரூபதாரிண்யனியை நம
ரூலாதாரா ம புரோருடாயை நம
டருர்வகத்ரா யை நம
அஸதி சமஸதி தாயை நம
அயஷ்டா தி ப்ரகரணாயை நம
வர ஷ தி நிஷேவிதாயை நம
சதுஷென்ன ஸகந்தின்யை நம
ஸாகினி ரூபதாரிண்யனியை நம
அகருசக்காபதி நிலயாயை நம
சுக்லவர்ணாயை நம
ஷடாசானனாயை நம
மஜ்ஜாஸம்ஸ நாயை நம
அயஸவதி முகயசக்தி ஸமன்விதாயை நமஃ()
ஹரிதஸ்ரோ கரவிகாயை நம
ஹரினி ரூபதாரிண்யனியை நம
ஸகலாதிர ஷடாதமஸதாயை நம
ஸாவவருணை சோபிதாயை நம
ஸாவாயுத தராயை நம
சுகல ஸம்ஸ தி நாயை நம
சர்வதோமுகியை நம
ஸாவௌதனப ப்ரீதசித்தாயை நம
யாகினிரூப தாரிண்யனியை நம
ஸவாகா நம
ஸவதா நம
ஆமத்தியை நம
மேதாயை நம
சுருதியை நம
ஆத்மதாயை நம
புணயகீர்த்தியை நம
புணயடையாயை நம
புணய சிரவண கீர்த்தனாயை நம
புலோம ஜார்சிதாயை நம
பசுத்மோசனனியை நம
பந்துரலகாயை நம
விமர்சரூபினியனியை நம
வித்தியாயை நம
வியதாதி ஜெகத்ப்ரஸவே நம
ஸாவவியா ப்ய ப்ரசமஸ்வரூபியை நமஃ(நூறு)
ஸாவமிதாயை நிவாரிணனியை நம
அகரகணயாயை நம
அகிஞ்சிய ரூபாயை நம
கலிகல்மஷ நாசினனியை நம

ஓம
காத்யாயன்னியை நமஃ
காலகண்டரையை நம
கமலாக்ஷ நிவேஷனிதாயை நம
தாபூலம் பூரிதமுகையை நம
தாடிமீகு ஸுமபியாயை நம
மிருகாக்ஷியை நம
மோஹினனியை நம
மூகயாயை நம
மிருடாத்மியை நம
மிருதுரு ரூபினணியை நம
நித்ய நிரட்தாயை நம
பகத நிதயே நம
பயஹரை நம
நிகிலேசுவரியை நம
மைததிரியாநி வாஸநூலபயாயை நம
மகாபிரளய ஸாக்ஷினையியை நம
நிரபாயை நம
பரமசுதியை நம
பரமாக்ஷரடாயை நம
பிரகருதாய கனரூபிண்ணியை நம
மாதவீபாலுலஸாயை நமஃ (ரி)எ(ரி)
மகதாயை நம
மாதருகவண ரூபினணியை நம
மகாகைலாச நிலயாயை நம
மிருகுலபயிரது தோலதாயை நம
மகமீயாயை நம
தயாசூனுதிதியை நம
மகாசாப பிராபிய சாலிஸ்வரியை நம
ஆத ம விஸ்வாயை நம
மகாவித்யாயை நம
ஸ்ரீவிப்ரயாயை நம
காமலேவிதாயை நம
ஸ்ரீவேஷாடசாக்ஷரி வித்யாயை நம
திரிகூடாயை நம
காமகோடிகாயை நம
கடாக்ஷலிதகரீ பூத கமலாகோடி சேவிதாயை நம
சிரஸதி தாயை நம
சதுரசிடாயை நம
பாஸதாயை நம
இருதிர ஸுதபரா பாயை நம
ஷிருசயாஸதாயை நம
சலிபபிரகயாயை நம
திரிகோணகதர தீபிகாயை நம
தூக்ஷாயவணினியை நம
தைததிய ஹரதூரையை நம
ஸ்ருஷ்டிகரு வித்யாவிஸினியை நமஃ (கூ00)
தீராநதோலித தீரக்காக்ஷியை நம
தூரகாஸேஷ வல்லமூகையை நம
குருமூர்தாதியை நம
குணபீதியை நம
கோமாதுரே நம

ஓம
குறுஜன்மபூவே நமஃ
தேவேஷியை நம
துஷட நிருந்தூரயை நம
ஸகராகாச ரூபினணியை நம
பிரதி பனமுகய ராகாகந நிமண்டல பூரி தாயை நம
களாதமகாபை நம
களங காதாயை நம
காவியாலாப விநோதினணியை நம
ஸசாமர வாலிஸவாயுதஸ்ரிண லேவிதாயை நம
ஆதிசதியை நம
ஆதேயாயை நம
ஆகாயரே நம
டாமரயை நம
பாவநாகிருதயே நம
ஆகேகோழி பிரவரமாண்ட ரூனைனியை நம
ஸவயவிகராபை நம
கிரியாகாரிபை நம
கேவலாயை நம
சூஷ்மியாயை நம
கைவலயடதநியினியை நமஃ (கூ ரி)
நிரிபுராயை நம
நிரிஷ்டாதுவநியாயை நம
நிரிரூபாதியை நம
நிரிசேஷவரியை நம
நிரியஷ்ரியை நம
இயாகநுடழியாயை நம
ஸிருஷ்டாகரிலகாரூபிதாயை நம
உடாரயை நம
சைலேந்திர தனயாயை நம
கௌரியை நம
கருதாவ லேவிதாயை நம
ஸ்ரீசவகாடவியை நம
ஸாவண சாடபாயை நம
வரதாயை நம
வாகதீசவரியை நம
தி பனகமமியாயை நம
ஆபரிசேத தியாயை நம
கருணாரதாயை நம
கஜாரனவிகரகாயை நம
ஸாவவேதாரந்த சமவேத்தியாயை நம
ஸந்தியாவந்தர வாஸூபிண்ணியை நம
லோ ா முத்திராதாரிதாயை நம
ஸீமாஇலபத பிரமாயாட மனடலாயை நம
ஆதிலயாயை நம
திருஷ்பரிதாயை நமஃ (கூ(ரி)0)
விகநாதரியை நம
வேதய வதஜ்ஞிதாயை நம
யோகினனியை நம
யோகதாயை நமஃ

ஓம்
யோகேஶ்வரையை நமஃ
யோகானந்தரூபை நம
யுகந்தராயை நம
இச்சாசக்திகரூபாய நமஃ இச்சாசக்தி ரூபிண்யை நமஃ
ஸாவர்ணராராயை நம
சுபபிரதிஷ்டாயை நம
ஸத்யஸந்தரத தாரிணீயை நம
அஷ்டமூர்த்தியை நம
அஜாத்மைக்யஸ்வரூபை நம
லோகயாத்ரா விதாயின்யை நம
ஏகாகிண்யை நம
த்ருஷ்டராயை நம
கதிர் ஜ்வைதாயை நம
ப்ரவ்ருத்தி வர்ஜிதாயை நம
அனன்தாயை நம
வசுதாயை நம
வீரத்தாயை நம
பிரமமாத்மகப் ரஸவித்ரிண்யை நம
பிருகுதாயை நம
பிரராமணாயை நம
பிராமவித்யை நமஃ (१७१)
பிருகாகரூபாயை நம
பலி ப்ரியாயை நம
பாவஹாரிண்யை நம
பிருகதுஸேவிதாயை நம
பாவாபாவ விவர்ஜிதாயை நம
சுகாராத்ரியாயை நம
சுபகரிப்ரியை
சோபனஸுவாசகரூபை நம
ராஷ்ட்ர ராஜேசுவரியை நம
ராஜ்ய தாயின்யை நம
ராஜ்யபல்லபாயை நம
ராஜ்ஜியாயை நம
யாஜ்ஞவல்கீ நிவேஸித நிஜாஸ்ரிதாயை நம
ராஜ்யலக்ஷ்மியை நம
கோசகாத்தாயை நம
சதுராகர பலேசுவரியை நம
ஸாம்ராஜ்ய தாயின்யியை நம
சதுர்ய பக்தாயை நம
ராகர மேகலாயை நம
தீக்ஷிதாயை நம
தைத்தீய சமன்வியை நம
ஸாவலோக சங்கரியை நம
ஸாவார்த்த தாத்ரியை நம
சாவித்ரியை நம
சுசிஜ்ஞானத ரூபிண்யை நமஃ (१००)
தேசகாலா பரிசின்னாயை நம
ஸர்வகாயை நம
சர்வமோஹின்யை நம
சரஸ்வத்யை நம
சாஸ்திரமுயை நம

ஹ்ரீம
குஹ்யாம டாயை நமஃ
குஹ்யிய ரூபிண்யை நம
யோகோடாதி வீரிபூஜிதாயை நமஃ
சதாசிவ டதிவ்ரதாயை நம
ஸம்பிரதாயேசுவரியை நம
ஸாஸ்த்ரே நம
ஜ்ஞாயை நம
ருருமண்டலரூபிண்யை நம
குலோத்தீரணாயை நம
பகாராத்தியாயை நம
மாயாயை நம
ம்ருத்யுக்ஷயை நம
மதியை நம
கணாம்டாயை நம
குஹ்யிய கராராத்தியாயை நம
கோ லாகாகிரப் நம
குருபிரியாப நம
ரவ்யாதாராயை நம
ஹ்ருத்தாராயை நம
தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூபிண்யை நமஃ (१८ ரூ)
ஸனகாதி ஸமாராத்தியாயை நம
சிவஜ்ஞான ப்ரதாயின்யை நம
சிறகளாயை நம
ஏனர்த்த கவிகாயை நம
ப்ரேம ரூபாயை நம
ப்ரியங்க கரியை நம
சாமபாராயணப ப்ரீதாயை நம
கதிவித்யாயை நம
கடேசுவரியை நம
மித்ய பிரபஞ்சவிப்ர ாரணட நம
முக்திதாயை நம
மூகத்ருபிண்யை நம
லாவண்யா ப்ரியாயை நம
இலபகரியை நம
ஜ்ஞலகர்ப்பாயை நம
ராமடாதி வந்திதாயை நம
பஞ்சாவ ரணா விருபூழிதாயை நம
பாபாரண்ய தவானலாயை நம
ஜ்ஞானப்பாக்ய தூலவாஸூலாயை நம
ஜ்ராத்தவாத்தர விப்பிரபாயை நம
பாக்யாதபி சக்திகாயை நம
பக்த ஜிதத கேஜி கனகனுயை நம
ரோகாவர்ஜ தாமபோளயே நம
ம்ருத்யுஜ்யுதாரு குடாரிகாயை நம
மாஜ்ஞாசுவரியை நமஃ (१७७)
மகாகாளியை நம
மகாகஜ்ராஸனாயை நம
மகாசனுயை நம
அடாணுயை நம
சனஷடிகாயை நம
சனட்மூலைடாசர ஜிதின்னியை நம
ஷ ரிஸ்ரூ ராத்தமிகாயை நம

ஓம்
சாவலோகேசியை நமஃ
லிங்வதாரிணணியை நம
திரிவர்க்க தாத்திரையை நம
சுபகாயை நம
திரியாமபிகாயை நம
திரிருணக்மிகாயை நம
ஸவாககாப வர்ககதாயை நம
சுத்தாபை நம
ஜெபாபுஷ்ப நிபாகிரதையை நம
ஓசோவதியை நம
தியுதிதாரபை நம
யக்ஞரூபாயை நம
பிரியவிரதாயை நம
தூராராத்தியாயை நம
தூராதர்ஷாயை நம
பாடவிருசுபப பிரியாயை நம
மகதியை நம
மேருநிலயாயை நமஃ (எஎடு)
மஹாதாருசுமப பிரியாயை நம
வீராராததியாயை நம
விராடரூபாபை நம
விரஜுசே நம
விகவதோமுகியை நம
பிரதத்தியக் நூபாயை நம
பராகாசாபை நம
பராணரூபிணணியை நம
மாஹதாண்ட பைரவாராத்தியாபை நம
மஹிரணீனி யஸேநாராணியதரே நம
திரிபுரேசிபை நம
ஜயகஸேகாபை நம
நிலதிர குணயபாபை நம
பராபரையை நம
ஸதயகஞாநாணத ரூபாயை நம
ஸமாமரிய பராய ணுயை நம
கடாதிணணியை நம
களாயலாபை நம
காமதுகே நம
காமரூபிணணியை நம
களாரிதபே நம
காவிய களாயை நம
ரஸக ஞாயை நம
ரஸசேவநாயை நமஃ (ஃ00)
பஞ்டாயை நம
புராதநாயை நம
புஜ்யாயை நம
புஷ்கராயை நம
புஷ்கரேக்ஷணாயை நம
பரஸமை சோதிஷே நம
பரமைகாமே நம
பராபரூவே நம
பராதபராயை நம
உச்சாயாயை நம

ஓம
போசஹாந்தரையை நமஃ
பரமாந்திர விபேதினணியை நம
மூாந்தாயை நம
அமோததாயை நம
அதிரய திரபதாயை நம
மூர்மாகச ஹம்வரிகாயை நம
சத்ய விரதாயை நம
சதய ரூபாயை நம
சாவாந்தரியா மினணியை நம
சந்தியை நம
பரஹமாணணியை நம
பரஹமமேணே நம
தெனனனியை சம
தெருரூபாயை நம
புராதநிதாயை நமஃ (அ ஏ)
பிரலெயுதநிரிபை நம
பிரசடாயை நம
ஆகுரூபாயை நம
பிரதிஷடாயை நம
பிரகடாசிருதியை நம
பராணேசுவரிபை நம
பராண்டாதநிரிபை நம
பருசாகூபீட ரூபிண்ணியை நம
விசுருங்கலாயை நம
விவிகதபுசாயை நம
வீர மாதரே நம
வியபிரபவே நம
ரூருந்தாயை நம
ரூகதிநிலயாயை நம
ரூலவிகரக ரூபிணணியை நம
பாவகாரூபை நம
பவரோகாகினியை நம
பவசகரப பிரவாகதிலினணியை நம
சகபயசாராயை நம
சூலபிரசாராயை நம
மகாதிரசாராயை நம
கலேஷரியை நம
உதாரதீக்நதியை நம
உசாகம வைபவாயை நம
வாணரூபிண்ணியை நமஃ (அடுஎ)
ஜெனமமிர தியு ஜராதபர துனவிச்பிராய நி
காயினனியை நம
சர்வோபரிஷ்கருத சிருஷடாயை நம
சாருநியதீந களாத மிகாயை நம
கபர்தீராயை நம
ககருகுதேநாபை நம
கர்வினாயை நம
கானலோலுபாயை நம
கறடாஞரதிநாயை நம
காயடாயை நம
ஆகாசதாயை நம
காரணரூப தவிகிரகாயை நம

ஓம்
காரியகாரண நிராமுக்தாயை நமஃ
காடகேளிந ரஞ்சிதாயை நம
கனத் கனக தாடங்காயை நம
லீலாவிக்ரக தாரிணீயை நம
அஜாயை நம
க்ஷயவிநிர்முக்தாயை நம
மூக்தாயை நம
க்ஷிப்பிர ப்ரஸாதின்யை நம
அந்தர்முகஸமாராத்தியாயை நம
பஹிர்முகசூன்யல்பாயைநம
தூரையை நம
திரிவக்கரிலயாயை நம
திரிஸ்தாயை நம
திரிபுரமாலினீயை நமஃ (ஏழரு)
நிராமயாயை நம
நிராலம்பாயை நம
ஸ்வாத்மாராமாயை நம
சுதாஸ்ருதிபை நம
ஸோமஸூர்யாக்நி மத்யகாயை நம
நாயை நம
யக்ஞப்ரியாயை நம
யக்ஞகர்த்ரை நம
யஜமான ஸ்வரூபிண்யை நம
தர்மாதாராயை நம
தநுர்மத்யாயை நம
தநுர்தாரிண்யை நம
ஸ்ரீ ப்ரதாயின்யை நம
ஸ்ரீ பதிப்ரியாயை நம
ஸ்ரீ பதிரூபாயை நம
ஸ்ரீசுவப்ரதிமனஸ்காரிண்ண்யை நம
ஸ்ரீசுவக்ஷிராசாயைநம
ஸ்ரீத்ருமாபாயை நம
வைஷ்ணவ்யை நம
விஷ்ணுரூபிண்யை நம
ஆயோனியை நம
யோநிரில்யாயை நம
கூடஸ்தாயை நம
குளரூபிண்யை நம
வீரகோஷ்டிப்ரியாயை நம
வீராயை நம
கைவல்கபியாயை நமஃ (௯0)
காத்யாயிண்ண்யை நம
விரூபாக்ஷகலாயை நம
கல்யாயை நம
விதக்தாயை நம
பைந்தவாசூன்யை நம
சூந்தர்வாதிகாயை நம
தர்மஸம்யை நம
நத்வமாதபவாசூயிண்ண்யை நம
சாமகானப்ரியாயை நம
சோமியாயை நம
ருசாகிவருதிபிண்ண்யை நம
ஸ்வயாட ஸ்வப்ரமாக்கஸ்தாயை நம

ஓம்
ஸ்வாத்ரிவாரிணீயை நமஃ
ஸ்வஸ்தாயை நம
ஸ்வபாவமதுராயை நம
தீராயை நம
சைதன்யார்க்கபரஸமாராத்தியாயைநம
சைதன்யருசு ப்ரியாயை நம
ஸ்தோத்ரி தாயை நம
ஸ்தாநபரடாயை நம
ப்ருஹத்பூஜ்யாயை நம
நாராயண்யாதிராயை நம
ராஜராஜார்சிதாயை நம
கௌளிநீகேவலாயை நம
அநகாத்யாகவலயப்ரதாயிண்ணியை நமஃ ()
ஸ்தோத்ரப்ரியாயை நம
பாதுகாம்ப்ரதாயை நம
கருணாலயாம்ருதவாடிகாயை நம
மஹாலிண்ணியை நம
மாணவ்யை நம
பவேகிந்யை நம
பக்தகல்பலதிகாயை நம
ப்ரஹ்மாண்யை நம
ப்ரஹ்மாத்மைக்யரூபிண்யை நம
மஹேஸ்வர்யை நம
விஸ்வயோந்யை நம
த்ரிதாமிண்ணியை நம
ப்ரகடப்ராணாயை நம
ப்ராணாதிதேவதாயை நம
ப்ரஹ்மாண்யை நம
மஹேஸ்வர்யை நம
விஸ்வயோநிகேசிப்ரியை நம
விஸ்வரூபாயை நம
வைஷ்ணவ்யை நம
ப்ரஹ்மகேசுவரியை நம
ப்ரஹ்மஸ்வரூபிண்யாயை நம
ப்ரஹ்ம பிரேந்த்ரார்சிதாயினவிபை நம
ப்ரஹ்மண்யை நம
ப்ரஹ்மஸ்துதிப்ரியை நம
ப்ரஹ்மஸங்கியோபகாரிண்ணியை நம
சாஸ்வதிஸ்தாயை நமஃ (ஈறு0)
சாஸ்வத்ரு வரியாயை நம
சாமஸாரை நம
சதுபுமோஹின்ண்ணியை நம
சுராரை நம
தனுசுஸ்தாயை நம
தனுர்மாயை நம
தாடபிண்ணியை நம
தாமவாத்தினவிணியை நம
லோகாதிநாயை நம
குளூதீகாயை நம
சுவாதீகாயை நம
சுமாதுமிகாயை நம
பஞ்சாக்ருசுமப்ரபிரக்கியாயை நம
பாசாயை நம

ஓம்	ஓம்
லீலாவிநோதினை நமஃ	திரிகுணை நமஃ
சுமங்கலையை நம	அமபாயை நம
சுககர்யை நம	திரிகோணகாயை நம
சுவேதஷாட்டியாயை நம	அநகாயை நம
சுவாஹினன்யை நம	அறபுதசாரித்திராயை நம
சுவாஹினன்யாதசனபபிரிதாயை நம	வாருணிதாத்ரபபிரதாயினனியை நம
சோபனுபை நம	அடபியாசாதிசயகருதாயை நம
சுத்தமானசாயை நம	வகடதுவாதிதசூபிணனியை நம
பிங்துதாபணசகுஷடாயை நம	அவவியாஜகருணமூர்த்தியை நம
பூரவஜாயை நம	அருநதனத்துவாகதபீபிகாயை நம
திரிபுரபபிகாயை நமஃ (கூ எடு)	அபாலகோபலிதாயை நம
தசமுததிராஸனமாராதத்தியாயை நம	ஸ்வாதுலலாஙகியசாலஞயை நம
திரிபுரா ஸ்ரீவசமகாபை நம	ஸ்ரீசகராராத்நிலயாயை நம
ஞானமுததிராயை நம	ஸ்ரீமத் திரிபுரசுகரியை நம
ஞானகமயாயை நம	ஸ்ரீசிவாபை நம
ஞாதருரூபஸவரூபிணனியை நம	சிவசகதிபைகயருபிணனியை நம
யோனிமுதிராயை நம	பரிபூரணனிபை நம
திரிகனடேசியை நம	ஓம் லலிதாமபிகாயை நமஃ (கஅஅ)

செயயுளிற கணட திருநாமஙகளோயும் அதவாத முகத்நானே தநதீச் சேர்த்துக காட்டிலும் இத திருநாமாவலியினது வடமொழிகளுளள ஸ்ரீபிரமாணட புராணத்திலே உதத்ர காணடதநதிலே, அயகரீவ அகதிய சமவாதநதிலே, ஸ்ரீலலிதா ரகசிய சகத்திர தோதிர நாம முரைதத அதியாயத்திற கூறபபடடிருகினறது இத திருநாம மந திரஙகளோ காடோமும பெயரகளபுடன பாராயணஞ செயவோரு ம, கேடபோரும, எழுது வோரு ட, செபிதது மலாகொணடு அருசசிபபோரும,திரகங்களை, யமன, பேய, பூதம்,திரு ட, அரசர, விலஙகு, விஷ செடுதிகள முதலியவறறுன வரும துனபஙகளை யணுகப பெறா திராகோய நீகப பெறுவா சதகுரு செயம முறலிய மறறைய பேறுகளையும பெறறுச சிவசதநிதி பாதமெயதப பெறறி, அருணமுதநி யடைவா என உலமை நூல்கள் அறைகினறன. (உச)

கலிவிருததம.

குங்குமம மெழுகிய கொமமை வொமுலை
மங்கையிப பேருரு வெழுதிது மாறறுறா
விஙகுகினை லலலுரு வெடுதது யெனாலு
மஙகலமுற மேனிதன னுருவ மாகினை.

(இ-ள்) குங்குமம மெழுகிய கொமமை வெம் முலை மங்கை=செஞசாகது பூசப பெறற திரணட விருமபப படுகினற தனஙகளை யுடைய பரமேசுவரியே, இ பெரு உரு ஒழிதது=இநத விசுவ ரூபததை விடது, இயறு மாண உற கினை கல உருவெடுத்தி எனனும = இபபொழுதே மாடசிமை பொருநதும கினது அழகிய திருவடிவைக கொணடரு ளக கடவாய எனறு பிராரதிதலும, தன = (உமையமமை) தனது, அம கலஙக மேனி உருவம் ஆயினள் = அழகு பொழியும வடிவஞ்தைக் கொணடனள். (உடு)

மைமமெழுக கெறிந்தென வளாந்த கூந்தலும்
கொமமைவெய கநிமுலைக கோடு தாங்கலா
நாமமெவன நலமரு மிடையு மாநதனிசச
செமமையி னறகவாந தொனிருஞ செலகையும.

(இ-ள்) மை மெழுகு எறிதது என = மையைக கொணடு மெழுகி விடடாற போல, வளாகத கூறதலும = வளாகத நீலமட கூறதலாகிய (மேகங்களோடு) கொடமை வெம முலே கோடு தாயகலாக = இளமை யாகிய விரு மாரபடுகின்ற முனைகளாகிய சிகரக் கனியுரு சுடகக வியலாமல, அமம எனறு அலமரு ம இடையு ம = ஆ மாவென்னு சுழனறு வருந்தும நுசுபபினையும, மா தவிர = மாசுகளினின்று, செ மையின அ வாகாது ஒளி ரும = செங்கிறத்தின அழகினையு கொணடே கொடமபி விளஙகா கினற, செ கையு ம = கிவந்த திருக்கரங்களினையும.

இது முத னூனகு செயயுள குளகம கோடு எனபதன கண எனனும்மை தொக்க கது. கூறதலேயும, தனங்களாகிய கொடமாகளைத் தரிக்க விடாது வருதலும இடையினை யும எனக கொளளலுமாம அமம எனனு மிடைசசொல யாள கூறினா றமனக கேள எனனும் பொருட்டில வநதது அதனே "அமம கேடபிகுய" எனனுந தொல்காப்பி யத் தூநதிரதது னறிக எதிமுக மாகுரு சொல எனனுங கூறய (உ)

குழைமதிக் கருளபொழி குவளே யெணகணுய
கழையுய நிருநடக் தோளுய கணகவ
ரெழிலகனிக தொழுகிய முகமு மீரகநிர
பொழிகரு நிதலிலம பொருவு மூரதும

(இ-ள) குழை மதிகது = காதளவு மோடி ஏ னெனறு திருபபி, அருள பொழி குவளே ஒண கணு ம=கிருபையைப பொழிகின்ற நீலோபல மலரை பொநத திருவிழிகளே யும, கழை உழை தடக இரு தோளு ம= மூஙகிலே நிகாந்த பெருமையாகிய இரு புயஙகளே யும, கண கவர எழில கனிகது ஒழுகிய=(கணடவரது) கணகளேக கொணடே கொளளுந அழகு முதிகது பொங்குகின்ற, முகமு ம = வநன முகமும, ரா கதிர் பொழி தரு=குளிர னையாகிய கிரணத்தைப பொழிகின்ற, நிதலிலம பொருவு மூரதும = மூத்துக்களோ டொலும பறகோயும

தவளேயங கிணகிணிக் தாளு மெலலிதழுக
குவளேயின மணஙகமழ் கோல மேனியுர
பவளவாய கடிகைமெல லிதழும பனைமணி
கிவஙகநிர மேகலே திளைகளு மலருலும.

(இ-ள்) தவளே அம் கிணகிணி தாளு ம = தவளேபோல (ஒலிகின்ற) ஆழகிய கிணகிணியைத தரிதத பாதங்களேயும, மெல இரு குவளேயின மணம கமழ்=மெலலிய ஏங்களே யுடைய நீலோபல மலரினது வாசனையை வீசுகின்ற, கோலம மேனியும = திரு மேனியையும, வார பவளம கடிகை மெல இதழு ம -- ஒழுஙகாகிய பவளத் தினடங்களின சிகாந்த மெனமை யாகிய அதராங்களேயும,பல மணி இவள மணி மேகலே=பல இரதினஙக ளை சேரத்த மேகலாபரணத்தை, தினைக்கும அலகுலு ம=அணிந்த நிதமடத்தையும

தவளேபோன மெலிந்தலின "தவளேயங் கிண்கிணி" எனறன கிணகிணி = கிண கிணா எனறு ஒலிபபது மேகலே - எண்கோவை மணி, மேகலா என்னும் வடமொழித் திரிபு கிவள்கதிர எனபதறகு விட்டுவிட்டொளிரு கிரணமெனலுமாம. (உஎ)

ஆபகல லுருவினே யனபி னேகுரு
மீயுயர பனிவரை வேஙதன காதலி
னேபவன பொடுமுழு துலகு மீனறரு
டாயிரு சேவடி தாழ்ந்து கூறுவான.

(இ-ள்) நீ கூடிய பனிவரை வேலநன் = ஆகாயத்தை (அளாவி) உயர்ந்த இமய மலை யரச னுனவன, அய கல உருவினை அனபினை கோகரு உறு=(இவ்வாறு)உடையவளாய தேவியின் அழகிய வடிவழதை ப பதியுடனே தரிசித்து, காதலின ரய அனபு ஓடி =விருப பத்தாலகிய அனபுடனே, உலரு முழுது ப ரானறு அருள் தாய = உலக மெலலாவறறை யும பெறறருளிய மாதா வாகிய, சே இரு அடி தாழ்ந்து கூறுவான=செவமிய இருபாத்த களையும் வணங்கிச் சொல்வான (உக)

வருபிர தானநம புருடன் மாறறுறத்
தெரிதருங் கானமலாக கடவுள செயகணமால்
பொருபருய காலநல லுயிரகவ புகவ
சரிவைகீ யனித்தன வாகு மெனபரால

(இ-ள்) அரிவை=தேவியே, வரு பிரதானம் = (பிரிடருங்களனத) தோறறுவிக் கும பிரகிருதி மாயையும், கல புருடன் = கலை யாகிய புருடந்தவமும், மாலை உற தெரி தரும கான மலா கடவுள=அழருனடாரு மாறு ஆராயபபடுகினற வாகவே பொரு திய நாமதைப புடபதின கல வீறறிருகினற பிரமனும, செய கல மால = விவந்த கனகனே யுடைய திருமாலும, பொரு ஆரு காலம = ஓபபிலலாத காலப பகுதிகளும, நல உயிரகள் = சிறநத அன மாகளும, புகவ = தேவாகளும (ஆகிய இவைகள எல லாம) நீ அளித்தன ஆகும எனபா=நீ பிருடி ருதலைவளாருமெனறு (மேலோர) கூறு வார. (உ ஏ)

பேதமா யபேதமாய்ப பேதம யாவையும்
தீதறப் பரிதநிமிரு செலவி நீயுனக
காதலின மகேசுரன கலநதி டாரெனரி
லோதமிவ் வுலகெலாம படைகக வொனனுமே

(இ-ள்) பேதம் ஆய் = வேறறுமையாய, அபேதம ஆய் = அபின்னமாகியும, பேதய யாவையும்=பேதாபேதபபட சராசரஙகளன பெலலாம, தீது அற பரிதநிமிய செலவி நீ= கேடு நீஙகத் தாஙகிநிறகும ஈசுவரி நீயே யாகும, மகேசுரன=மகேசுரமூரதியானவர, காதலின கினனே கலநதிடான எனில = விருபபுடனே நினனைச சேராது விவரமாயின, ஓதும் இ உலகு எலலாம=சொலலபபடுகினற இவவுலகஙகளன பெலலாம, படைகக ஒன னுமே = (அவரால) சிருடிபபதறகு கூடுமோ? (கூடாதெனறபடி.)

ஏகாரம வினாபொருளில வநதது மகேசுரன கலநதாலவது அவமியமற்ற சகதி யைப பெறுவதி கிறறல சகதி கூடாகுமாற சிருடி முதலிய கிருததியஙக ளிலலையெனற படி. அதனை "சிவமெனும பொருளு மாதி சகதியெமி சேரி னெதொழிலும வலலதா - மிவள்பி ரிந்திடி னியககு தறகுமரி தரிதெ னுமறை யிரைக்குமா - னவபெ ருமபுவன மெலவ கைததொழி னடததி யாவரும வழுத்துதா-னவனி யினகணெரு தவமி லாபணிய லாவதோபரவ லாவதோ '' எனச சௌந்தரியலஹரி செயயுளானு மறிக. (உக)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உயர்வா னவரி லிநதிரனீ யோதுமப பிரம வாதிகளிற்
செயிறதீர கமலப புததேனீ மொய்ம்புள ளவறறிற் றிகழ்வளிகீ
பயிலும யோகப பணபினறிற சனாதரு மார னீபரத்தினை
முயலு மறைமுதோ முனிவரரி லருள்கூ வியிடட மூனிவரனீ.

(இள்) உயர் வானவரில இந்திரன நீ = (அம்பிகாய) மேலாய தேவாகளுகளுள் இந்திரன நீயே, ஒதும பிரம ஆகிகளில = (வேதத்தை) அதியயனஞ் செய்யும பிரமா மூதலாயினோரில, செயிர தீர கமலம புதுதேன நீ= குறறமறற தாமரை மலராசன ஞிய பிரமனீயே யாகும், மொயபு உளளவரிதில திகழ் வளி நீ = வலிமையுள்ள பொருளக ளுள் (எங்கும) விளஙகும வாயு நீயே யாகும, பயிறறிய யோகம் பண்பினரில = பழககஞ் செயயும் யோகமாட்சியாகளுகளுள், சனதகுமாரன நீ=சனதகுமாரமுனிவா நீயேயாகும், பரததின மூயலும மறை தோ முனிவரில = மறறமைப பயனே அடைவதிற் பிரயதனப் படும வேத வாராயசி யுள்ள இருடியாகளுகளுள, வசிடட முனிவரன நீ = வசிட்டன எனனு நாமமுடைய இருடி சிரேடடன நீயேயாகும

வானவா = ஆகாய வாசிகள் இநதிரன = மேலாய செல்வ முடையவன். புந் தேள்=விசேட புதநியை யுடையவன வளி = வலிமையை யுடையது. பிரம ஆகிகளில எனறது அவன புதநிராகளாகிய பிரமாகளை யனறி, ஒவவோர அனடஙகடோறும் ஒவ வோர் பிரம நிருத்தலாலும, அவாகளுள திருமாலி னுந்திக் கமலத்திருகும் பிரமனே விசேட முடையான எனபதை விளகியதெனக அங்ஙனம பிரமா இருப்பதனை "தொழு வார்க ளினைய மாறறஞ் சொறறலுஞ் சூன கேளா - விழுமிது விழுமி தெனனு வெய் துபிரப பெயதிச சிறி-யழுலெழ நகைநது மறறை யண்டத்தி னிருது கல்ஞ் - செழுமல ரயனைப் பற்றிச செலலுமின வலலே யெனனுன. எஙகளுக கந்தபுராணச் செய்யுள்களா லுணாக (கூஉ)

சாற்று மறைதோ முனிவரில வியாத னீநம சாஙகியரிற
போறறுய கபில முனிவரனீ புலவுக கணிசரி யுருத்திரரி
லாற்றல சானற சஙகரனீ யாதித்த ரியரி லுபேந்திரனீ
மாற்றம் கரிமா முயாசீரதநி வசுகக டமமிற் பாவகனீ.

(இ-ள்) சாறறும் மறை தோ முனிவரரில=சொலலபபட்ட வேதக்களோ யறிந்தமுனி சிரேடடாகளுள, வியாதன நீ=வியாத முனிவன நீயே யாகும, கல சாஙகியரில=கலல சாஙகியாகளுகளுள, போறறும கபில முனிவரன நீ=உலகாறற புகழப படுகினற கபிலன எனனும இருடி சிரேடடன் நீயேயாகும், புலவு கணிசரி உருத்திரரில=புலால மணஙகமழும மழுபபடை தரிநத உருததிராகளுகளுள, ஆறறல சானற சஙகரன நீ=வலிமை மிகக சங கரன நீயே யாகும, ஆதித்தியரில உபேநதிரன நீ=அதிதிபுதநிரரகளுள் வாமனன் நீயே யாகும, மாறறமரு அரிது ஆம் உயா சீரதநி வசுகள் தமமில = நீகருதறகரிதாய பெரு மையை யுடைய வசுகளுகளுள், பாவகன நீ=பாவகன நீயே யாகும

சாங்கியம, நிரீசுர சாஙகியம ாச்சுர சாஙகியம் என இரு வகைத்து ாண்மக் கூறபபட்டது கபில முனிவனுற சொலலபபட்ட நிரீச்சுர சாஙகியமாம. இது கபில மதம எனவும் படும. அதன சங்கறபமாவது, பிரகிருதி மாயையானது மூலம், புரியடடகம, விகிருதி யென மூவகைத்தாகி, தூலமாகியுஞ் சூகுமமாகியும பரமாகியும நிறறும் பு ஞிய சுத்த புருடன பாலன் போல அநியாமையைய பொருதிப் பிரபஞ்சமும யோனி பேதஙகளும ானனென விரிது நினறவிடத்தத் தனக்கு விவேக ஞானதோனறி அவை யெலலாம பிரகிருதி மாயைகளுள்ளதனறித் தனகளுள்ள தனறெனறு அறிவாணமின பிர பஞ்ச வியாபாரம் நீங்கு மெனறும், அபபோது புருடன வேறறறு நிறபதுவே மூத்தி யெனறுங் கொள்ளுவதாம. இதியின புத்திரர் தைத்தியர் எனறறபோல, அதிதியின புத் திரா ஆத்தியா எனத் தத்திதாநத பதம உபேநதிரன=இரணடாம இநதிரன, அவன திருமாலி னவதாரத்து ளொனறாப வாமனன் என்க விஷ்ணு எனனுஞ் சுரியனைக் கொள்வாரு முளா (கூக)

தவலின் மறையிற் சாமமீ சததச ளெரிடசா விதநிரிமீ
நவிலுமை விசசை தனிற்பிரம விசசைமீறற் சதநிகளி
னுவலற கரிய மாயைமீ வருணக தனினூன மறையோனீ
யெவரும் வீருமபு மாசகிரம நானஞி னிலவாழு வுடையோனீ.

(இ-ள்.) தவல் இல் மறையில்=தவறுத லிலலாத வேதஙகளுள், சாமம மீ=சாம வேதம மீயே யாருமு, சதநதசகளில் சாவித்திரி மீ=சநதஙகளுட சாவித்திரிமீயே யாகும, நவிலும விசசை தனில = சொலலபபடா நினற விதறகைகளுளு, பிரமவிசசை மீ = பிரம விதநதை மீயேயாருமு, நல சுருதிகளில்=நலல சுருதிகளுகளுளு, நவலல ரு அரிய மாயைமீ= சொலலறகரிய மாயா சகதி மீயே யாருமு, வருணறதில = வருணஙகளுளு, ஞான மறை யோன மீ=ஞானல தரிதத பிராமண னீயே யாருமு, எவரும் வீருமபும ஆசிரமம நான கினை=யாவராலும இசகிகப படுகினற ஆசிரம நானகளுள, இல வாழவு உடையோன மீ=இருகதாசசிரமி மீயே யாருமு. (கூச)

ரசர நமமின மகேசுரனீ புருட தபலீர்ம தூவேவோனீ
யாசின றுயாசுத கறபதறி வருளீ சயன கறபநீ
பேசு முகதறி லாதியுக மீபே ரொளியிற கறிரோனீ
மாசில கவியிற பாரதிநீ மாயா விகளினா மாதவனீ.

(இ-ள்) ஈசர நமமில மகேசுரன மீ=தேவர்களுளளே மகேசுரரூர்நதி மீயே யாகுமு, புருட தப்மில = புருடனுளு, ரா துளவோன மீ = குளிரமையாகிய தூயய மாலலைய வணிகத திருமால மீயே, ஆசி இனறு உயாகத கறபதறில = ரூறறமிலலாமல மேலையிருககினற கறபகாலகளுளு, அருள ஈசான கறபம மீ = இருபை பொருகதிய ஈசான கறபம மீயே, பேசுமு உகதலில ஆதி யுகய மீ = (காலகாகக) சொலலபபடும யுகங்களுள இருபதியம் மீயே, பெரு ஒளியில கறிரோன மீ=பெரிய (ஆகாய) சோதிகளுட் சூரியன மீயே, மாசு இல கவியில பாரதி மீ=ரூறற மறற பாலலாளுட சரசுவதி மீயே, மாயாவிகளின மாதவனா மீ=மாயையில வலலாருள் திருமால மீயே யாருமு

புருடர்களுட சிறகதவன திருமால எனறது வெடெரு்மாலுககு ஆண் சகதியா யிருத்த னேககி யாம கறிரோன=இரணகாகக்ன யுடையவன பாரதி=பாவிற பிரியமுடை யவள், பரத மூனிவராற கொணடி வரபபடடவள கவி ஆருபெயர. (கூடு)

கற்பு ளாரி லருநதநிதி பறவை களிலிவெங் கலுழனி
வெறபி லுயரந்த பொலஙகிரிமீ வெலவா யரவி லனந்தனீ
யறபினிறப நடபபவைக ளனேதது நீமற ரூலினும
சிறப மாகிப பெரிதாகிச செறிந்த பிரம மீயாமால.

(இ-ள்) கறபு ளாரில அருந்தநி மீ = கறபுடைய மாதர்களுள் அருந்தநி தேவி மீயே, பறவைகளில வெம கலுழன மீ=புட்குலஙகளுள் வெலவிய கருடனியே, வெறபில உயாந்த பொலம் கிரி மீ=மலைகளுள் வளாகத மகாமேருமலை மீயே, வெம வாய அரவில் அனகதன் மீ=கொடிய வாயினையுடைய சாபடங்களுள ஆதிசேடனியே,அறபின் நிறப நடப் பவைகள் அனைததும மீ = அனபுடன நிறபனவும் நடபபனவுமாகிய சராசரப் பொருள்க ளெலலாம மீயே, ஆதலினால = ஆகிய காரணத்தால, சிறப்பம் ஆகி = சொறபம் (சிறிது) ஆகியும், பெரிது ஆகி=பெரிய பொருளாகியும, செறிந்த=நிறைநதும பெரிது மாகியும வியா பித்த, பிரமம மீ ஆம்=பிரமப் பொருளும மீயே யாகும். ஆல-அசை. (கூசு)

எனனு விருகைகம் மலாகூப்பி யிதய நெகிழக் கணபனிபபத்
தனனுந் தழுமப நினறேத்திப புவன மணிநதுங் தனியீனற
நினனைப் பயந்த மேனாகரு மெனகரு நிகரா ரெனனியந்து
பொனனார கமலச சேவடிகள போறறுந் நலனைக் கிவைபுகலவாள.

(இ-ள்) எனனு=எனறிவவாறுகூறி, இரு கை மலா கூபபி=இரணடு கைகளாகிய பபபகளை முகிழநது, இதயம நெகிழ=மனமிளகி யுருக, கண படரிப=கணகள் ஆனநத பாடபஞ் சிநத, தன நா தழுமப=தனது காதறழு படபட, நினறு ஏதத=நினறு துதிதது, புவனம அனைத்தும் தனி னனற = உலகங்க ளெலலாவறறையு பொதுவினறிப பெறற, நினனை பயநத மேனாகரு எனகரு = உனனைப (பூலலியாகப) பெறற பேனாயாகிய, என்மனைவிகரு எனகருங்கா ஆர் என வியநத=ஒபபானவரா யாவா எனறு புகழநது, பொன் ஆர கமலம் சே அடிகள=பொன போனற அரிய சிவநத திருவடிகளை, போறறிய நகைகக=துதித்த பினாவாகிய பலலியாரகருக, இவை புகலவாள = இவறறை சொல் லுவாளாயினாள (க எ)

புரியுங் கருமப பலனவிழையா துவ்ளம புனித மாயகாளு
மரிய மகளக ணனிதாறறி யெனனை யினிநி னாழ போறறிப
கருநதம் கிரதா முறதிநினக களிபப லெனனைக கருணையொடுமை
வரானாண டனிதது மீடபிறாள மிழச்சி கூடாதிய வினைபுகலவாள்.

(இ-ள்) உளளம புனிதம ஆய=(நீ) மனஞ் சுத்த முறறது, புரியுப கருமம பலன விழையாது = செயகினற கிரியைகளுகரு வரும பிரயோசனததை விருமபா மல, காளும் அரிய மகளகள தலை ஆறறி = காடோறும் பிறநத அகிலி காரியங்களை மிகவுரு செயது, எனனை இவிதின அடி போறறின=எனனை, தியானிதது அனபுடன பாதங்களாகய துதித் தால, கருநதரரு அரிது அம முதநி=சுவரகதையால நீணடதரரு மரியதாய வீட டினபதத்தை, நினகரு அளிபபல எனன=உனகருக கொடுபபேன எனறு, நாணடி கருணை ஒடி வரமபப் அளிதது = அப பொழுதே திருவையுடன வரதததையுங கொடுதது, பிடபிய = பினனரும், உளம மகிழநி கூறறு=மனதில் உவகை பிறநது,இவை புகலவாள்=இவறறை சொல் லுவாள (ஙஎ)

அருமா மறைகண முழுவதுமென சுதநி யாரு மாயகவைக
டிருமா லுநதித தடமபுரநத செலவன முனனிப பணபபதனி
லொருநான மறையாம பெயரோடு நடகரு மநநால வழியொழுகாம
மருவார முதநி விடதனின மமம நுறுநால வலிபபடடே.

(இ-ள்) அரு மா மறைகள முழுவதும=அரிய பிறநத வேதஙக ளெலலாம், எவ் சுத்தி ஆரும = எனது கலைகளேயாரும, அவைகள் = அவ வேதஙகள, திருமால உநதி தடம பூநத செலவன=விடடுணு மூரதியின திருவுநதித் தடாகத்தினனும தோனறிய கமலாசனனது, முனனே படைபபு காலதில=பிரதமமிருட்டி காலதிலே, ஒரு நால மறை ஆம பெயர ஓதி நடக்கும = ஒபபறற காலரு வேதமாகிய தொகையய பெயருமாகப் பொருநதி யோதபடமே, அ நால வழி ஒழுகார=அநத வேத நூல்களில (விதிகடபடட) ஒழுக்க நெறியினனை ஒழுகாதவர்,மம்மா உறு நால வலி படு=மயக்கமுறள்ள மறறைய நூல்களாகிய வலியில அகப்படடு, முந்தி வீடி அதனின மருவார் = முந்தி யாகிய பேரின பத்தை யடையமாடடார ஆரு - உரையசை யிடைச்சொல (ஙக)

வேத வொழுகக மிகழ்ந்துபுலா விரகி னறமபோற் றனிபுனையும்
நீது நூலின வழிசெனறோ செலவர நரகாக கதிதிகளா

யாத னனும் புன்சமயய் கற்றோ முகத்தி னருமறைக
ளோதி யுணர்ந்த முதுக்குறைவி னுரவோ சிறிது நோக்காரால்.

(இ ள்) புல்லர்=அறிவீனர்கள், வேதம ஒழுக்கம் மிக இகழ்ந்து=வேதங்களையும் (அவற்றிற) கூறப்பட்ட கல்லொழுக்கங்களையும ஈடுபடுத்து, விரவினை=(தந்தம் மனக) கருத்தின்படி, அறம் போல தனி பீனையு ம=தரும மார்க்கமபோலபை பொதுவின்றிச் செய்த,நீதி நூலின் வழி சென்றோர் = நீமையைத் தரும் பொய்நூலின ஒ றியி னினறு ஒழுகினோர், நரகர்க்கு அதிதிகள் ஆய செல்வா = நரகமாககடகு விருந்தினராகிய போய (வேதனையை) புசிப்பார்கள், ஆதல தனனுல = ஆதலினல், புனசமயம கறறோர் முகததின = இழிந்த சமயங்களிற பயினறு நிறபவரது முகததை யாயினும், அரு மறைகள் ஓதி உணர்ந்த முதுகுறைவின உரவோர = அரிய வேதங்களை (ஆசிரியனிடம்) கற்றறிந்த பேரறிவினை யுடைய பெரியோர, சிறிதும நோககா =சிறிதேனும பார்க்கவும் மாடடார்.

சமயங்கள் புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம, அகச்சமயம் என கான்கு வகைப்படும. புறபபுறச்சமயம உலோகாயதம்,சௌதராந்திகம,யோகாசாரம், மாத்திமிகம, வைபாடிகம்,ஆருகதம என அறுவகைபடும இவறறுள் ஆருகதர் நிகணட வாதி, அறிவுகர் என இருவகைப்படுவோ புறச சமயம் தருகக, மீமாருசை, ஏகானம வாதம், சாஙகியம், யோகம, பாருசாராதரிய என அறுவகைபடும அகபபுறச சமயங் கள் சைவம, பாசுபதம், மாவிரதம, காளாமுகம, வாமம, வைரவம என அறுவகைப படும். அகச்சமயம் பாடாணவாத சைவம, சுயபிராநதவாத சைவ ம, அவிகாரவாத சைவம், பரிணமவாத சைவ, சுத்தசைவம், பேதசைவம் என அறுவகைபடும இவற்றுள் புறப புறம் புறம என்னுஞ் சமயஙகளும நூலகளுமே மீணடிந நீதுநூல எனவும, புன சமயம் எனவும் புகலபபட்டன "நீயாரைக் கானபதுவுக நீதே நிருவறற - நீயாசொற கேட் பதுவுக் நீதே" என வருமட நெய்வப புலமை ஓளவையார் நிருவாகானே, நீயாரைச் சேர்தல் முதலியன வனறி யவரைக் காலாடலுக நீமை பயபப தாதலின, "புனசமயஙக கற்றோர் முகத்தின-உரவோ சிறிது நோகாரால ,, எனறு கூறப்பட்டது (மூ)

சாறு வாகம பாகரமுஞ சாற்றும பாஞ்ச ராதநிர நூன
மாறு செயயும பாடடமுள மயககச் செயத நூலஞ்சு
தேறி யிநநூற் படிநினறோ நிவற்றை யுலகிற செபபுவோ
பாறு தொடரு நரகவழ்றி னளப்பில் காலம படிந்திடுவா.

(இ ள) சாறுவாகம பாகரமும = உலோகாயதமும பிரபாகரமும், சாறறும் பாஞ்சராதநிரம = சொலலபபட்ட பாருசாராந்திரமும, நூல் மாறு செயும் பாடடம உள=நூலை மாறுகக்கொண்டு செயத பாடடமு முதலாக வள்ளனவாய சமய நூலகள, மயக்க செயத நூலாரும = உலகங்களை மயகுமாறு செய்யபபட்ட நூலகளாரும், இ நூல தேறி படி நினறோர் = இநநூலகளிற பயினறு தெளிவடைத்து (உண்மையெனக் கொண்டி) அவற்றினபடி நினறவரும, இவறறை உலகில செடபுவோர் = இவைகளை உலகர்க்கு எடுத்துப போதிப்பவரும, பாறு தொடரும நரகு அவற்றின=பாருக்குகள் பொய்க் கினற நரகஙகளிலே, அளபபு இல காலம படிந்திடுவா = எனனிலலாத காலங் கிடந்து வருந்துவா.

சாறுவாகம எனினும், சார்வாகம எனினும், உலோகாயதம் எனினும் ஒக்கும். அஃது இநதிரனனவன் காலகதோறும அசுரராம் பேரெத்தன்மங்களை நினைந்து, அழிதன் மாலியவாய சுவாக்க போகஙகளை விரும்பாது சிந்தையு நிலையுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாய அநதமினின்ற தநிதியில் வீடடை யடைவான வேண்டித் தவறுறுங்காலை, இநதிர பூசை

இத வீதமிக்கு, தனஞ்சயன் றவம்புரிய வாசுதேவன வையக்கணிருது இதை யொறனே யோதி மயக்கிக கொலலுவித்ததற கொபபப் போகமே முதறியெனப புரிவித்து மயகில வீழ்த்தச் செயத மதமாம் அதனே "மறுத்தனன சுயியுடன வைகும் வாழககையை-வெறுத் தனன வெறுகதையை வேநதி யறகையுந்-செறுத்தனன றவந்தினறு சோவன வீடெனுந்-துறறதலே யுன்னினன றறகக டேயினன இநதிர னிபறகையை யெணணி வானவர்-மகதிரி யாகியு மன்ன னுயு - மர்தன னுகியு மமரும பொனனவன - புகதியி லீதொரு புணணபபை யுனனினனன புன்றொழி லாகிய பொயயும வாயமையர - மொனனிருரு பெரும் பய னுதவு மாயிழ-னெனறளா சுரருரு விகதி ரனபத - கினறிட வீதொரு நிகழசி கூறு வான " எனவருங கந்தபுராணச் செயயுளா னறிக இதறகு தூல மதனுகம மாம்

ஆகவே, சார்வாக மதமாவது மனகாகாடசி, ஐயகாடசி, வாயிறகாடசி, விகறபக் காட்சி, அறவபகாடசி, திரிவுகாடசி, வெதிரேகக் காடசி என அளவை ழறுவகைத்தாக கோடல வேணடும் எனபரு, இவ வறுவகை பானனும் இவறறின விகறபததாலுஉ கணடு கைக்கொணட பொருள் பூதங்கள் காணகே எனவும, தெய்வமாகத்தொழும இனை கான கும் ஆழியா லியல்பினே புடையன வெனவும, இவறறின சொருபங்களுஞ் குணங்களுந் தமமி லொத்துக் கூடுகிற கூடட்தறனே பலவருகக ளோனறும எனவும,புத்தி குணம் இந்திரிய விடயம எனபன நீரிலெழுந்த ரூரிழிபோல உருகக ளினறுக நோனறுமென வும், பூதமே தெயவம, அப பூதக கூடடதறின மிருதி குறைவே காமம, அவறறு னிகழு முணாவே ஆனமா,இவையனறித தெய்வமுங கனமமும் ஆனமாவும வேறிலலெயெனவும, பூமியிலே மெயயாகப் பெணகள் போகதறகக் கலபிம அதனே பறறவிகக்காது சுவாகக முதறி யொனறுணடெனறு தவங்கிடகது தபோமாறுவா ரியாருரும, தாஙிஙத விடதறிறருனே நீரிருககவும அதனே யுணணுது, ரூரதறில ஒருவன் உணடெனக கூறிய நீரை யருருத விருபபிச-செனறு, வழியிற றபோறிந துண்புறுவாரை யொப்பார எனவும, கொலை கள வாதி கொள்ளத தகாத வென்றும், மாதரோடிறகாது கூடி வாழ்தலே பேரினப மெனவும், தையலார் பாதததைத் தலேயிற் சூடடலே தவம் எனவும, அலருற றடறின முழஙிச் செவவா யமூதுணடி அவா நோன்மீ தனைதலே முறறிய செல்வம் எனவும, அதனை விடத்து மறுமை பெனறு கூறல மயகரு எனவும கொள்ளுவ தெனக

பிரபாகர மெனபது பாகரமென நின்றது பிரபாகரன் என்பவனுற சொல்லப் பட்டமையின பிரபாகரம் எனறும பெயராது அஃதாவது அரிதாகச செயயுஞ் சோதிட் டோமமுதலிய கன்மதறதை யொழிகத விடதறிலே அபூவமெனபது நோன்றி,அறிவு கூடி நின்று தொழிறபடடுக் கன்ம மூடிகத போது தொழிலொனறு மினறி, மனபோலவுங் கலறப போலவு மிருபபதே முதறி யெனக கொள்வதாம.

சோமுகாசுரன் என்பவன பிரமனது கரஙகளிலிருது வேதஙகளை யெலலாம் கவர்ந்து சென்ற கடலி லொளிப்ப, அவறறை தேவர் முனிவரும இரஙகி வேண்டத் திரு மால் மச்சவடிவு கொணடு அவனைக் கொனறு கொணடு வருதலு முனனரே கா மகிமித் தம் அவ்வேதஙகளின கருத்தை யெலலாம நமகருசசொலலினறே னெனறு ஐதிரவினக ணவனுற் கூறபபடடமையின பாருசராததிரம் எனனும பெயராது அஃதாவது இரு பத்தைகதாக தததுவமாக கிறபவன வாசுதேவன எனவும, அவனே கடவுள எனறும், அவன றன னிசசைப படியே உருவு கொண்டும, யோகநித்திரை செயதும, இரடசிபபா னெனவும, அகாரியாகிய வேதமு மவனு ளருளபபடட தெனவும், சிருடடி காரணமாகத் தனது திருவுந்தியி னின்று பிரமனையும, அவன முகததிலிருது உருதிரனையும் தோற்று விப்பன் எனவும, தசாவதாரஙகளே யெடுத்து உயிரகளைக் காபபவனும், ஆதிமூலமே என்ற யாணையை யிரட்சித்தவனும், மூதலைக்கும வைகுண்டபத மருளினவனும், கடல் கடைந்து அமுதளித்தவனும் அப்பரமபுருடனே யெனவும, பதிவிரதையைப போல மறறொரு தெய

வந்தர் நினையாமல் அவனே யனபுடன் வழிபடின் மாபையகலு மெனவும், அஃதகன்றால் ஆவன லிரசை பாறறினிடந்ததாகிய கன்னீராலே ஆனமாவைச் சுதத மாகி வைருன டதிலே சாரூபியமாக வைபவனெனவுங கூறுமாக்க ராம

பாடபேம = பட்டாசாரியனுற் பாட்டமாகச் சொலலபபட்ட தாகலின இப் பெயாந்து அஃதாவது ஆன்மாக்களுகு அநாதியே காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாறசரியம் இடபை யெனனுங் குணங்கள் கூடிறருு மெனவும், இக்குணஙகள் ஆன்மாவுகு அறிவைத் தருமாயின வேதவனத்தாற பிரயோசன மிலலை யெனவும, கறற தால எவவளவோ அவவளவே யறிவு முணடாய எனவும, ஆதலாற கலவியிலலார் பாலரென்றும ஊடையா எனறுக கூறபபடுவார் எனவும, வேதரு சொறற காத்தா ஆன் மத் தனமையன எனவும, வேதய சயமபு வெனவும, அது சொனனபடி கனமததை செயயின பாச நீகுகி மூதறிஞைகளும எனவும, பிரபஞசம எனறு மூளள தெனவும், ஆனமா அழிவிலலாததாய, நிறை வுடைதாய, அருவமாய, கனமதறுக டீடாகச சரிர பெறறு அதுபவிகருமெனவும, சுதியா வநதனம, காயதறி செப முதலியனவறறைத தகபடி செயதா னனமையீனையும, இசரகனமமாகிய வைசுவதேவபலி காணுதிகளைச செய்தா இடட சிதறி யினையும, சோமயாக முதலியவறறைச் செய்நார் வீடடினபதறை யும அடைவா எனவுங கூறுமாகமம. இவை பரபக்கநதிற் கனடது. (சுக)

வேத நூலக ளவறறினவழி விராட்டாஞ் சுவாயம பூமதறுமுன
னேது நூல்கள வியாதமுலி யுரைத்த நூலக ளவறறினவழி
நீதி லருமா மறைகளிறுவா செபபு நூலக ளனைததுமே
நீதி நூலக ளவறறினவழி நினறோ நெறியி னினறோரே.

(இ-ள) நீதி நூல்கள=நியாயமான நூலகள் (எவை யெனில) வேதம் நூலகளா= வேத சிவாகமஙகளாகிய முதனூலகளும, அவறறின வழி = அவைகளின வழிநூலாக, விராட்டு ஆம சுவாயமபு மறு = விராட்டு ஆகிய சுவாயமபு மதறவேதன, ஓதுப முன நூல்கள=சொலலிய மதறமிருதியை முதலாக வுடைய பறு சாதரிசயகளும, வியாதமுனி உரைத்த நூலகள=வியாசமுனிவா சொலலிய (பதினென) புராண நூலகளும், அவற் றின வழி=அவைகளின வழியாக,நீதி இல அரு பா மறை மிறுவா=நீவினையிலலாத அரிய பெரிய வேதஙகளினையறிநத மறை முனிவாகள, செபபு நூலக ளனைதுமே=சொலலிய (உபாகம உபபுராண மூதலிய) நூலகள யாவுமேயாம, அவறறின வழி நினறோ = அந் நூலகளிற (கூறபபடட) ஒழுகக வழியி னினறவரே, நெறியில நினறோர்=நனனெறியில் நினறவா எனப்படுவா

வேதநூல்கள எனப் பன்மை கொடுத் தோ தினமையிற சிவாகமஙகளையுஞ் சேர்த் துரைத்தாம எனனே ? அவையிரணடும பொது சிறபபெனப்படடி இறைவனு ளருளப்பட டி மூதனூலகளாய நிறறலின எனக இதனை "வேதநால சைவநா லெனநிரண்டே நால கள வேறுரைகளு நூலிவறறின விரிநத நூல்க - ளாதிநூ லகளி யமலனருளநூ லிரண்டு மாரணநூல பொதுசைவ மருளுசிறபப நூலாம" எனவருபு சிவஞான சித்தியார்த் திருச் செய்யுளானு மூணர்க சிவாகமவழி உபாகமமகளும், புராணவழி உப புராணஙக களுஞ் செபபபடடன வெனக. (சுஉ)

அங்க மாறு மறைநானகு மீமாங் கியமொன் றருள்கொழித்துக்
தங்கு நீதி நூலொனறு புராண மொன்று தவிறறிந்து
பொங்கு தரும நூலொனறு புகன்ற வீரேழ் வித்தையினே
யகக ணுலகி னவனரிந்தா னவம்றை யுணாந்தோ நறிவுடையோர்.

(இ ள்) அகம் ஆறு = வேத ஆகம ஆறும், மறை நால் கு = வேதங்கள் நான்கும், மீமாஞ்சை ஒன்று = மீமாஞ்சை ஒன்றும், அருள் கொழித்து ஆகும நீதி நூல் ஒன்று = கருணை பெறுகின் வடித்து அமைந்த நியாய சாதனம் ஒன்றும், புராணம் ஒன்று=புராண மொன்றும், தவறு அறித்து பொதுவு நூல் ஒன்று = குற்றமகன்று நீங்கி மேலாய விளங்கு தருமசாதனம் ஒன்றும், (ஆக) புகலுற சாஸ்த்ர விருசையினே= சொல்லப்பட்ட பதினான்கு வித்தைகளையும், ஆய கலை உரு ஞானவன் அளிதான்= அழகிய இடத்தினேயுடைய உலகங்க ளெல்லாவற்றையுந் திருட்டிநூல்வருகிய பிரமதேவன மொழித்தனன், அவ்உறை உளங்கோ அறிவுடையோர்= அவைகளி னுண்மைபொருளே யறிகதவாகளே யறிவுடைய ராவர்

வேதபுருடனுக்கு அங்கமாறனுள சாதோவிஞ்சி பாதங்களும், கற்ப கைகளும், சோதிடம் கண்களும், நிருத்தம காதுகளும், சிக்ஷை நாசியும், விபாகரணம முகமுமாம். மீமாஞ்சையாவது உபநிடத பொருளே யிலகுவி னறிய சிமித்தம விவாசமுனிவ சியறிய சூத்திர நூலாம இது உத்தர மீமாஞ்சை, பிரம மீ மாஞ்சை, சாரிரக சூத்திரம், வேதாந்த சூத்திரம் எனவும் பெயர பெறும் ஞானரு அத்தியாயங்களையும், பதினாறு பாதங் களையும், நூற்றைமபத்தாறு அதிகரணங்களையும், எழுநூற் றை ப தைந்து சூத்திரங் களையும் உடையது முதலாம அத்தியாயத்திலே பிரமமாகிய சிவபதி னியலபு ம, இரண்டாம அத்தியாயத்திலே சாஞ்சிய முதலிய புறச்சமய விரோத நிகாரமும், மூன்றாம அத்தியாயத் திலே வித்தியா சாதன நிணயமும், நான்காம அத்தியாயத்திலே ஞானசாதன பலமாகிய வீடுபேறும் கூறபடிம வித்தைகள பதினெட்டு என வாயு சங்கிதையிற் பகாரபட்டது மறிக பிரமன அளிந்தமையாவது சிவபெருமானிடம கேட்டு மொழிகதனவாம் ()

இனன விருசைந நுறைபோய வியாதன முதலா மிருந்தவநதோ
ரனன மிவரு ஞானமுகனே டழியா முத்தி யடைவரவா
பனனு மறையின பொருடெளிநதோ பாழக ளொருமூன நினையிகந்து
ளுனன வரிதாய்ச் சுடாககொழுந்தாம துரியா தீதம் நனிலடைவார.

(இ ள்) இன்ன விருசை நூறை போய= இவ்வாறாய சாத்த வித்தைகளின் பருதி களிற் றோன்து நின்ற, வியாதன முதல ஆம இரு தவத்தோர் = வியாதமுனி முதலிய பெரிய தவத்தையுடையார் யாரும், அனன ம இவரு ம ஞானமுக ன ஒடி—அனன வாகனத்தி லேறுமபிரமனோடு, அழியா மு தி அடைவார=அழிவிலலாத சிவசாயுசிய முத்திபைச் சேர் வாகள, அவர் டனனும மறையின பொருள் தெளிநதோர – அவகளாற சொல்லபபட்ட வேதப பொருளமைந்த நூலினே நனருணாநதோர், ஒரு மூனறு பாழ்களே இகநது=ஒப டறற மூபபாழ்களேயுங்கடநது, நுன்ன அரிது ஆய=(பாவரா லுரு) சோவதற கரிதாகிய ம, சுடா கொழுந்து ஆம துரியா தீதம் நனில அடைவார் = சோதிபபிழ டாய மிருகஙினை துரியவவத்தைக்கு மேலாயுள்ள நிலேயை யடைவாகள

ஞானமுகனேடு முத்தியடைதல பிரளயகாலத்து மூபபாழாவன —அசுத்தமாயைப பாழ், சுத்தமாயைபபாழ், மகாமாயைப்பாழ் எனபனவாம இவையறி சகபபாழ், சீவ பாழ், பரப்பாழ் எனவும, சீவபபாழ், சிவப்பாழ, பரபபாழ் எனவுஞ கொளவாரு முளா.()

அருவாய்ச சித்தா மெனனிலேமை யுளதநி லிருநத வரிதெனனி
லுருவா நினேநி யெனனுருவ முணாதறு கரிதே லுனனுளத்தின்
மருவா நின்ற வெத்தேவி லுருவா வேணு மனதநிருநதிற்
றருவன் முதநி யத்தேவி லுருவாய் விபுவாக நன்மையாம.

(இ-ள்) என நிலேமை=எனது சொரூப நிலேமையானது, அரு ஆய் சித்து ஆ ம= அவ்வியத்த மாகியுட சித்துருபமாகியுஞ இருகுமு, உளந்நில இருந்த அரிது என்னின=

அதனை நீ மனத்திற நியாவிகக வியலாதென்று சொலலில், உரு ஆ நிகனநி = உருவமாக வேனுக் நியானிகக் கடவாய், என் உருவம் உணர்தறகு அரிதேல=என வடிவத்தையும அறிதறகுக கூடாதாயின, உன உளதறின மருவாகினற எ தேவின் உருவாவேனும=கின மனத்துத் தோனறிய எநதககடவுளின வடிவமாகவேனும, மனத்து இருத்தில=நீ மனத்திற் நியானிடபாயாலும், விபு ஆம தனமையால = நான வியாபகமாயிருக்கும் தன்மையினால, அ தேவின் உருவாய் = அநதக் கடவுளின வடிவமாகி (வநது) மூதறி தருவேன= கைவலலியத்தை பளிபபேன்

மூதல்வனது பரத்துவ நிலைமைக் கேறப மூதல்வியும் அவனதபின்னு சத்தியாகலின விபுவாய் நினறு, அததேவாய் வந்து மூத்திகொடுப்பள் எனபது விளககபபட்டது. அதனை "யாதொரு தெய்வது கொணடு ரததெயவ மாகி யாங்கே-மாதொரு பாக னுதாம வருவர்மற றததெய வககள் - வேதனைப் படுமி றகரும பிறக்குமேல விணையுஞ் செயுமாதலா லிவையி லாதா னறிகதருள செயவ னனறே" எனனுரு சிவஞான சித்தியார்த் திரு விருதறத்தாற தெளிக. (சசு)

ஏனறு தனது நிலையினைத்து மியமபித் தககன புனிற்றிளமான
கனறு தனதோ காதறேந்துய கருணைக கடலை யிகழ்நதனனுன்
மனற மறறன மகளாக வநதே னெனனை மதிக்கணணிக
குனற விலலிக களிநதியென வுலகம பூநத கொடியுரைத்தாள்.

(இ-ள்) உலகம் பூத்த கொடி = உலகங்களைப புட்பித்த கொடிபோன்ற தேவியானவள், எனறு=என் றிவாறு, தனது நிலை அனைதறும இயமபி=தனது இயலபு முழுவதையுஞ் சொல்லி, தககன=தகக னெனபான, புனிற இள மான் கனறு=மிகக இளமையாகிய மான கனறை, தனது ஓ கரத்து ஏநதும = தமமுடைய ஒரு திருகையிற றுமகும், கருணை கடலை இகழநதனன=இருபைச சமுத்திரமாகிய பரசிவப பொருளை நிகழ்ந்தனன, ஆல = அதனால, உன மகள் ஆக மனற வநதேன் = (அவன மகள உரு எனபன கழித்து) உனனுடைய புத்திரியாக (உலகங்கள்) தெளியுபடி யிவவிடத தோனறினேன, எனனை = எனனை, மதி கணணி குனறவிலலிகரு அளித்தி என = பிறைகொழுநதைத் தரித்த மலலிகையினிய சிவபெருமானுகரு மனைவியாக கொடுபபா யாக எனனறு, உரைத்தாள்=சொலலினள. மறறு-அசைநிலை. (சசு)

களிக்குய கயல்போற் குழைதடவுங் கண்ணி பவளக கனிமலர்ந்து
தெளிகரும பழைய மறைமழலைச சிலலென கிளவி கேட்டிவகை
தளிரகரும பசுமபொற சுடுமிவரைத் தலைவன புனிறறு மதியமிதந்
துளிகரும கடிககை வேணியனைத் தொழுது தவமாற றிடுமேல்வை.

(இ-ள்) களிகரும கயல் போல=தருக்குங் கயன்மீனைப் போல, குழை தடவும் கண்ணி=குண்டலத்தை யளாவ பிறழ்கினற கணகளை யுடைய தேவியானவள், பவளம் கனி மலர்ந்து தெளிகரும் = பவளமும கோவைப பழமும போன்ற திருவாய் மலர்நது அறிந்த, பழைய மறை மழலை சில என கிளவி கேட்டு = தொன்மையாகிய வேதாகத்தங்கள் செறிந்த குளிரமையாகிய மழலை மொழியைக கேட்டு, உவகை தளிரகரும=மகிழ்சசியதிகரித்த, பசு பொன் சுடுமி வரை தலைவன=பசிய பொனமயமான சிகரங்களை யுடைய இமயமலையரசன, புனிறு மதி அமிரதம துளிகரும்=இளஞ்சநதிரன அமிரத கிரணத்தை (தேனுகச) சிநதுகின்ற, கடிக்கை வேணியனை தொழுது = கொன்றை மாலை பொருந்திய சடாமுடியைக் கொண்ட சிவபெருமானை வழிபட்டு, தவம் ஆற்றிடும ஏல்வை=தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில.

வாயை படவளக கலியென உருவகித்தான பில்லெனனும குறிப் பிடைச் சொல
ண்புப பொருட்டில வந்தது இது முதற பதின மூனறு செயயுட்கள குளகமாம (சள)

இமையாச் செங்க ணேழ்றெகினப் பாகன கவரி புடையிரட்ட
வமுதாற்றிருபபக் கடலகைடமேதர வனனலேற்றக கொடியெபபக்
திமிரம பருகி வெயிலுமிழுந் செயகேழப பரிதி விளகெடுபபக
குமுத மலாத்திய குளிாகதிரோன கொழுதக கவிகை மிசைகிழுமுமு.

(இ-ள்) இமையா செம கன ஏறு எனனும பாகன=இமைத்தல செயயாத சிவந்த கனகோ யுடைய சேவலாகிய அனனத்தை வாகனமாக நடாத்தும பிரமன, புடை கவரி இரட்ட=பககத்திற் சாமரை யசைகக வய, அமுது ஊறறு இருபப கடல கடைநேரன= அமுதஞ் சுரகக தோனறுமமாறு பாறசமுதாதிரதை மதித்த திருமால, அனனல ஏறு கொடி எடுபப=பெருமையாகிய இடபக கொடியை யுயரத்திப பிடிகக வும, திமிர பருகி வெயில உமிழும செம கேழ பரிதி = இருளைக குடித்து ஒளியைக ககுகினற செமபிற முடைய சூரியனவிளகை எடுபப=நீப மேறறவும,குமுதம அலாதலும் குளிர கதிரோன= ஆம்பலை மலரை மலாத்துகினற குளிரசசியாகிய கிரணஙகளோ யுடைய சந்திரன, மிசை கொறற=கவிகை நிழறற=மேலே வெறறிக குடையால நிழலைச செயயவும்

ஏறு எனபது "ஆற்ற லொடு புணரந்த வானபாற கெலலா—மேறறைக ளெவி யரிந்தென பொழிப "எனனுக தொல்காப்பிய னிரையானே ஆண் அனனதனை யுணரந்தி னினறது எனனும — அம், சாரியை. இமையாச செங்கண, எனறதனால, அனனதனை றேவதாதனமை கூறபபடடது (சஅ)

அணணல மயிரா வதப்பாக னடைபபை தாங்க வெய்திணுயி
ருணணுறுங கூறறஞ் சுற்றுடைவா னோடிம வீங்தண டெளியுறைப்பந்
தணணெனன சிவிறி யிரவகுகடம் றலேவன முகசச சாந்தாற்றி
வண்ணப புரிகோட டேறறிலேப பாகன போாது மருங்கசைபப.

(இ-ள) அணணல அயிராவதம பாகன அடைபபை தாங்க=பெருமையிற சிறந்த ஐராவத யானைவாகனனுகிய இநதிரன வெறறிலேபபை யேநதி வரவும், வெயினை உயிர் உணணுறுமை கூறறய = கொடுமைதாழிலாக வுயிரை வதைக்கும யமனுனவன, குறு உடை வாள மதத=குறிய உடைவாளைத் தாங்கவும, இரங்கு கடல தலேவன=ஒலிகினற சமுத திராசசனுகிய வருணன,தன எனசிவிறிதாங்க=தண ணெனறிருகும் நீரந்துறுதலைத் தாங்கிரா தன துளி உறைபப=மிகக குளிரமையாகிய நீரதுளிகளைச சுமநதவும,வணணம புரி கோடி ஏறு இரலே பாகன=அழகாகிய முறுகிய கொமபாகனுடைய கலைமானினுரி பாகக செலுத்தவும வாயுதேவன, போாது=சென்னு, சாகதாறறி மருங்கு அடைப=ஆல வட்டதைப பக்கத்தினின்று இரட்டவும கூறறம = கூறபபடுதலால, அது அருகுபெயராய யமனை யுணரத்திறறு. தாகை எச்சதிரிபு சிவிறி-எழுத்து மிலேமாறல (சக)

நிலவுக் கதிர்கான முத்தவடய கிடக்கும் தடமேதோ ணிநிகிறுவன
மலாவாய்த் தம்ப லுமிழுபொனனம வட்டி நுங்கிச செமமாப்ப
விலகு கதியவான பிளையிறற நிருதி வேந்த னெரிகான்று
புலவு கமழு முத்தலேவென மூடிமேம் நுங்கி முனபோத.

(இ-ள்.) நிலவு கதிர் கால முத்தவடம கிடகளும = சந்திரிகையின் ஒளிபோல (ஒளியை) காலுகினற முத்துமாலே யானது தங்கியிருகக பெறற, தடம் தோள் நிஇ ழிழ

வன் = பெரிய புயத்தினை யுடைய சூரபதுமன், மலர்வாய நாமம் எழுபொன் அம வட்டிகல்=தாமரை மலரையொத்த திருவாயிற் றரிப்பை யுடைய பொன்னையொத்த அழகிய படிகத்தை, தாங்கி செம்மாப்ப = கையிற் றரித்துத் தருகையால், வான இருகதிர் பிறை எயிற்ற நிருதி வேந்தர் = ஆகாய நில விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட பிறைச் சந்திரனை போலும் பற்களையுடைய நிருதியென்னும் மரசன், எரி காணமு புலவு கமழும் முந்தலை வேல்=அகினியைக் கக்கி கிணங்கமழு மூனறு கிளையுள்ள சூலப்படையை, முடி மேல் தாங்கி முன போந்த=சிரத்தின மேலே சுமந்து முனனாக செலலவும் ()

நீற்றுத் துப்பிற் பொருகோட்டுச் செங்க ணேற்றுக் கருவிலோன
கூற்றை யுதைத்த சேவடியிற் றொடர்பா துகைகைக் கொண்டேக
வேற்றரை யுயிர்த்த விசானனை பிளக மேற்றிச் செலவயர
போற்றி யமரர் முடியுமுதாள வியாமுன விசயம புகழ்ந்தேத்த.

(இ-ள) நீறறம் துப்பின பொரு கோடு=கோபவலியிறற போரசெய்யுங கொம்பாகளையும், செம கண் நகா ஏறு ஊர்வோன = வெகத கணகளினை முடைய ஆடுகிடாவை வாகனமாக கடாத்துங் குமாரகடவுள், கூற்றை உதைத்த சே ஆடியின தொடு= யமனை யுதைத்த செவவிய திருவடி களிற புனை படுவன, பாதுகை கை கொணடு ஏக= பாதருடைத் (தாமதி) திருகையிற் றாங்கிக கொணடு செலலவும், ஏறறை உதைத்த ராசனன் = இடபத்தை வாகனமாக கடாத்துப நகரன வருத்திரன், பிளகம ஏறறி செலவு அயர=பிளக மெனனும் விலலேந்த தாங்கி கடாத்தலச செய்யவும், அமரா போறறி முழு. உழு தாள வியா முன=தேவாகள துதிக்கு (கம) கிரீடங்களால் உழுந்தல செயயும பாதங்களை யுடைய பிருகற்பதி, விசய ம புகழ்ந்து ஏத்த=வெறறிப பாடடுக்களா லெடுத்து வியாது துதிக்கவும

நாரதமுனிவா செய்த யாகத்தி னினறும் ஓர் ஆடடுகிடாவை சோனறி யுலகமெலலாந் திரிந்து, நல கொபபுரனால உயிர்கள் யவரு நடுங்கி வருந்துகாலை, பிரமா லாதி தேவர்களும், நாரதமுனிவர்களுங் குழறமொறி த குமரவேளாகிய கடவுளை யாணையினை கடகிதிகிடக செனறு முறைகளெலலா முறையிடடதனால் வீரவாகு தேவரை ஏவுதலும் பறறுவித்து, அதன வலி யடக்கி வாகனமா வாகதா ரெனறது கந்தபுராணம் (கக)

அவுண ரியக்கர் கருவுர் வெகுகளை முனிவ ரருமகவு மேகா
கவையிலை சித்தர் பருதிவாகள வைகல கோடக னைதிருமய
லவுலவு நாடக னெனமுறை லுரக வேவுத மேகனை முருக
னிவலே படுதென டிரையாறி யாவுட தொடரந்து பினபோத

(இ-ள்) அவுணர் இயகர் கருவுர = அசுரர்களும் யகஷர்களும் கபருவர்களும், வசுகள முனிவ அரு நவ தேவர=வசுகளும் இருபத்தெடடு ஆரிய யோகிகளும், கவை இல இந்தர பருதுவாகள்=ருறறமிலலாத சித்தர்களும் பரிமருதுவாகளும், வைகள கோள்கள் நதி நதிகள = பகலகளுங் கிரகங்களும் நதிகளும் நாடுகளும், நுவலும நாடகள=சொலலபபடட நடசதிரங்களும், எனகு முதல உருவேறறி ஆதிசேன முதலிய காகாசாகளும், கோன முருகள் = வெறிய பிருமாவுகளும், துவரிப படி தெனதிசை ஆழி யாவும = துளிகளுனடாகும தெளிநத அலைகளா யுடைய ஏழுதீவுகளும மறறைய வெலலாமும், தொடாநது பின போத=இடைவிடாது பினனாக செலலவும

கந்தருவா=துதிபபாவைத் தரிதவர், இசைபாடுவ தொரு திறத்துடைத் தேவசாதியர் சித்தா=மகிழசிசித தி பெறறவர. உயகா=யாபபினுல நகாது செலவோர, இவர் படைமூவாலு முடையராய மனிசவடிவு தெயவப பிறபடபான வொருவகைச சாபபசாதி

யரசரும் அவரவருடைய முதலுறுப்புகளாகவும்—அரசருடலை, வாகுதி, தங்கள், சுவகபாலங்களை, குவிகளை, பதுமனை, மகாபதுமனை, சங்கங்களை எனறும் எவையுளவோ. தருக்களை ஆறுதிகளாகவும் அசரபொருளாக ளெங்களை சொறு வெவினை, அவவவ திடானவீத் திருவாயச செனற வெலை, (இ-ர்)

சனகன முதல முனிவரகண மரிசி முதலா வுலகு தருதாரா
புனிதரு தெதனை யாரக இனனாரனனை பொருபபி லுரைபபது கிடறு
கனலுருகு சுழலகா - பேயபடு தய கனை பொறை கழறகா றுபபயகவெவ
வினைதரு கருடா டாலைவகளபல விலைஞரு தெதழுது சுவதருதே க

(இ-ள்) சனகன முதல முனிவரகள்—சனகர் முதலாய இருடி சிரேடடகளும், மரிசி முதல ஆ உலகு சுருஷ்டிகளா—மரிசமுனி முதலாகவுளள உயிரகளாய படைத்த கவபபிர மாகளும், தி ன தெனட பிணி யாழ் இனனாரா—தே னனபொருபய (மலர) மாலை தரிகத வினையுடைய இனனாரகளும், வான தெருவிலை உறையும் விடறுடா—மேலாய மனம யில வசிபபுக் கிடபபுடைகளும், சனபும் சுழல கல் பொய — ஆகில் நிகர காலுகினற சுழலகிறகும கனகசுய யுடைய பேபகளும், பூ பம — பூங்களும், கனி னொன கழல கால ருப்பக—ஒலிகினற பொனனூலணிந்த பீரகத்திலை யடிந்த பாதங்களை யுடைய ருப் யகளும், வெப வினை தீர கருடா—ஏகாதிக தெழிலினையுந கருடாகளும, பறவைகள் ட லவிலஞ்சு—பறவைகளும் பல விலஙகுகளும், தொழுது துதைவது ஏக—வணஙகி தெருஙகிச செலலவும

சனகன முதல முனிவரர்கள் எல்லாரு சனகர், சனாதனர், சனகநனர், சனாதனர் எனறும் காலவரையாம யாரிலுக கோடடுபபினை மனலேடனிரு தனிமையான "தீன தெரடை யாழ்" எனறும் அவ "தெரிதர பட தூட புகுந்த தெழுதகோடடின மலர் புனைகவு" எனற சிலபபதிகாரத்திலும், "வீழமுனலி வனறி பாயகை மிதிதிடக கிழிந்த மாலை—சூழ் மணிக கோட்டி வீணை" எனற சீவகசிந்தாமணியிலுள் கூறபபட்டபடி லறிக இவ்வினை பறினைவன கணடனினை வருகை பகரபபடடது. முவாறு கணடகளாவா "இனனரா இடபருடர் விசாதரா கருடா - பொனனமா பூதர புகழிய கா-மனனரு, முரகர் சுராசுர ரனாருலகிவ பேயல-பரகதியோர திருந பலர" "காதருவர் தாரகைகள காரூப பசாத கண — மேருத்ரகு மேய வீரகக, நதேர - டாபத்ந இறற, பேகா வியலபுடைய போசபூமி யோருடனே — யாகச வாகிகளா வாம " என விவர எனபர் அடியாரக்கு நல்லார். (இரட)

தகனை மகதிறு புகுமமர தலிலேநா ளுடலர் கணவிழுஙகி
கக்குங் குடிமி முத்தலிவேல வீரன கவுட - லிலைமணிமாளை
ரிகக சிறறு தெதறுவலி கதேரட் சனனை முதலாம விளஙகுடக
முககட பெருமான கணமனேகது மிருபாம் மெடடிபது முளசெலல.

(இ-ள்) தக்கன் மகதில புகுத அமரர் = தக்கனுடைய யாகதனி பிரவேசித்திருந்த தேவகளனறு, தலி தோள் உடல = சிரம புயகள சரீரம, அம் கண விழுங்கி = அழகிய விழிகளையுடைய விழுங்கி, ககுப குடிமி முத்தலிவேல வீரன = உமிழுகினற வாயினையுடைய சூலாயுததைதத் தரித்த வீரபதரகடவுளும், கடவுள சிலை மணிமாளை = தெய்வத் தனமையுடைய விலலியேகதிப மணிமாலையும், மிகக சிறறத்து எதிர வலி தோள் சண்டன = மேலாய கோபதனியுட தாண்டவனற வனமையுளளிய புயஙகளையு முடைய சண்டேசுரரும், முதல அம் = அவன முதலா கிலர, விளஙகு சுடர முககண வெ ருமான் கணபதி அனைத்து மடிற கரிதினை முச சுடரையு முககணகளாகக கொணட சிவபெருமானது

கணங்கள் எல்லாம், இரு பால் தொடர்ந்து முன் செல்ல = இருபக்கமும் வரிசையாக நின்று முறபோகவும், (இ)

அண்ட முகடு மோழைபடப் பானு கம்ப னதிர்குரல்வான்
கொண்ட லுருமி னுயிரம்வெண குடவாய்ச் சங்க மெடுத்தூத
மண்டு திறலகூ வெஞ்சினதத வாண னேரா யிரக்கரத்தால
விண்ட துலக மெனசசதியின மயிர்க்கண முழுவ மிகமுழக்க.

(இ-ள்) பானுகம்பன் = பானுகம்பனென்பவன், அண்டம் முகடு மோழை பட= அண்டத்தி னுச்சியு மெடிபடுமாறு, அதிர் குரல் வான கொண்டல உருமின்=பேரொலி யுடைய பெரிய மேகவிடி முழகதத்தை போல, வெண குடம் அம் ஆயிரம சங்கு வாய் எடித்து ஊத=வெண்மையாகிய குடமபோன்ற அழகிய ஆயிரஞ சங்குகளை (ஆயிரம்)வாயி லும்வைத்து ஊதவும, மண்டு திறல கூர் வெம சினத்த வாணன = மிக பராகதிரம மதி கரித்த கொடுகோப முடைய வாணசுரன எனபான, உலகம விண்டது என=உலகஙகள் வெடிபட்டதோ வெனறு சொலலுபபடி, ஓர் ஆயிரம கரத்தால = (தனது) ஆயிரஙகை களினலும், சதியின=தாள வொதத்துடன, மயிர்கண் முழவம மிக முழக=மயிர்கணை களை யுடைய முழவினை மிகவும் ஒலிதத்தல செயயவும.

பானுகம்ப னென்பான் ஆயிரமுகமும் ராயிரஞ் கைகளு முடையனும் மேருமலை போன்ற பொனனிற முடையனும,ஞாறைமபது கோடி கணவீரராக கதிபடனுபச் சிவ சக நிதியிற சகலவாத்திய முழகருஞ் செலவதத்தை பெறறவனும அதனை "அன னஙகளோ ராயிர மிராயிர மஙகை-மேனி வதத்பொன மாலவரை புரைகிற மேலித்-தானை வீராதூற றைம்பது கோடியோ ராரப-பானு கமபனு தலிவனெண் கயிலையிற படாகநான "என னுக கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக வாணன சரிதையைப பின்னர்க காண்க மயிர்கணை முரசமாவது புலியோடு பொருது அதனைகொனறு தினறு கிழித்துக கொம பின் மண கொண்ட ஏறு இறகுதுழி யதனறலை மயிர சேவாமற போதத முரசு ஆது "புனைமருப பழுதக குதிப புலியொடு பொருது வெனற - கனைகுர லுருமுக் றறக கதழ்விடை யிரிவை போறதத-துனைகுரனை முரசத தானைத தோனறலே தாமி னெனறு-னனைமல ரலஙகற கணனி நகதனுக தொழுது சோந்தான " எனச சீத்தாமணியிற் கூறபபட்டது "கொலலைறைபப பசுகதோல் போது போறதத-மயிர்கணை முரச மோவல விரஙக" எனறு ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் அண்டமை யறிக இ)முழவு அக முழவு, அகப்புற முழவு, புறமுழவு, பண்ணைம முழவு, நாலமுழவு, காலை முழவெனறு மெழுவகையபவுள, அகமுழவு ளொனறாக குடமுழா வென்று முறற கருவியாம அஃது, "தரித்த மதுகை மத்தளத்து சலலி-பெருத்த கரடிகையே பேரி யரத்த, படகம குடமுழவ ம பாகையவேழ - மடைவே முநற்கருவியாம் " எனச் சுந்தாநந்தப் பிரகாச பாத நூலார் கூறியதனால பெறபபடும முழவம-அம், சாரியை (இ)

ஆள்வழக கொழிய நீணட வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய
நாளிள மதியை நகக நறுநுத னகைவெண முறத்த
நீளவடரு சுமத்த கொஙகை யுருபபசி முதலோ நோபோய,
தாளினே பெயரத்து முன்னஞ் சதிமுறை பிறழா தாட.

(இ-ள்) ஆள் வழக்கு ஒழிய = ஆளுமை வழக்கமானது நீங்குமாறு, நீணட அரி மதர் மழை கண = நீட்சியை யுறற செவ்வரியும் களிபபுங் குளிர்மையு மூடைய கண்களை யுடை, செ வாய=சிவநத வாயகளையும், நாள இள மதியை நகக நறு நுதல=புதிய விளரு சந்திரனை யுமிழுகத நலலை நிறற நிலையும், வெள நகை=வெளளிய முகபபை, நீள் முதத

வடம் சுமந்த கொங்கை = நீண்ட முத்து மாலையைத் தாங்கிய தனங்களையும் உடைய, உருப்பசி முதலோர் நேர் போய் = ஊர்வசி முதலிய தேவப்பெண்கள் எதிரே சென்று, இணை தாள் பெயர்த்து = இருகாலையும் எடுத்து வைத்து, சதி முறை பிறழாது ஆட = தாள முறை விலகாமல் நடித்தல் செய்யவும்

உருப்பசியை வியந்தது, ஆடி முதிர்ந்தாற்ற பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்கு ஓரொரு வாரம், ஈரொறாறுவார மென்னுஞ் செய்யுளே ஒற்றாறுதத்துப் பாடுக தோரிய மடந்தை யாகலானும், தலைகோறானந்து நீங்கிய மாறுபடுத்தற்கிய சிறப்பினையுடைய அரமையை நில வரிசையிற் குறைவுறாற நாடகத்தொழிலைக கொண் டுள்ளா ளாகலானு மென க "சதி முறை பிழாது" என்றதனால் அவிநய வாடலு ளொன்றிய பலவகைக் கூத்தின விகற்பங களுள் வெனறி வியோடக் கொள்ளப்படுகிய வென்றி யாடலாவது "மாறறு ளெடுக்க மூ மனன னுயாசியு - மேறபடக கூறும வென்றிக கூதலே " என நிறைந நூலார் விதந்ததாம் பாணியெனினு ளாள மெனினு மொக்கும எனனே ? "கொடு மையுங் காகு மளவு - மொட்டப புணர்பது பாணி யாகும " எனறார்களின தாளினை பெயாத்த என்றது கழ்த்தலுங சுறுதல, எறிதல, உடைத்தல, மாறுகால கீறறு, கழி சரி, முதலியன செய்ய வேண்டலின எனக.

(இச)

கனனலி னாகிழ்திற மேனிற கனியினிற் கனிந்த பாட
லினனிசை மகதி வீணை நாரத னிசைவ மாத
கினனர மிதுன மாணக கினநரம புளரு நலயாழா
பனனருரு நிறபின ரிகக ஹாபுரு புநலோ பாட

(இள) கனனலின ஆமிழ்தில = கரும்பரு சாறறினும அமிர்தத்தினும, தேனில கனியினில கனிந்த பாடல = தேனினும பழத்தினுரு சுவை மூதிய்த தேவபாணிக்கே, இன இசை மகதி வீணை நாரதன = இனிய விசைனைபாடிய மகதி யாழினையுடைய நாரத முனிவரும், இசை வழாத கினனரம மிதுனம காண = இராகத்திற றவறுபடாத கினனர மிதுனமென்னும பறவைகளுய வெடகாடைய, ஹோ கரமடி உளரும கல யாழ = கிரேக ளாய தகதிகளாற பண்ணுளாகின்ற கலை யாழினை யுடைய, பனன அரு சிறபின = மிகக = சொலலுதறற கரிய சிறபபிலே மேறபடட, தும்புரு முதலோர் பாட = துமபுரு முத லிய பாடகா பாடிசசெலலவும்

யாழிற்கு நரபபு கொளளுங்கால பேரியாழிறகு இருபத் தொனனும, மகரயாழிற கு பதினேழும், சகோடயாழிறகுப பதினறும, கெகோட்டி யாழிறகு ஏழுமாகக கொளளபபடுதலின, "இணை நரபபு" எனறுள இசையாவது சரிகமபதநி எனனு மேழு எழுத்நிலையும மாதுநிரைப படுத்நி தொழில செயய வவறறுளளே சடசம, இட பம, காந்தாரம, மத்திமம, பஞ்சமம, தைவதம, நிடாதம எனப பிறகது நிற்பதாம இவ் விசையுட பனபிறகுமெனக கொளக

(இஎ)

மருக்கினர் தூவைத் தனடாள வானவன முதல விணைஞ
நருகுகரி னறுகு காடடு மவிமாமணி மவுலி தோறு
நெருக்களமின பேரினம காணமி லியருவி னினமி னெனனுக
தருகுகுடை நுந்தி தாகரும பிரமபொலி நரணி போயபப.

(இள) தருகரு குடை நந்தி = வீரபபடையுடைய திருநந்தி தேவரு, பரு கினா தனை ளளவய தூய வானவன முதல விணைஞ — வானோ மிருதரு குளிர்நத துழாய மாலையை யணிந்த விடடுணு முதலய தேவாகளது, ஆருகரின அறுகு காடடு — சூரி னைபபோல

சூழகைச் செய்யும், அவிர் மணி மவுலி தோறுய=பிரகாசிகின்ற விரதத்தினங்க ளிழைத்த கிரீடகை டோறுய, கெருகைனமின=கெருகைகா தீர்கை, போமின=கடவுகைள், காணமின= தரிசியுகை, கீகருமின=அகலப போமின, நிலமின = நிலலுகை, எனரு = எனறிய வனைய் கூறி,தாகரு ய பிரபபு ஒலி= அடங்கின்ற வேந்திரத்தா லுண்டாகரு ச்தமானது, தரணி டோரபப=உலகமனைத்தையுக் தனவபபடுத்தவும். (ரு-ச)

வெள்ளிவே தண்டத் துசரி யரசுவீற் றிருகரு நாய
பிளனவெண ழிகட் கணணி வாசடை முடிந்த பெமமா
னெளளழறு செயகட பேழவாய நரசரிவிடை துனேயி னாய்ந்து
தளைருக தவ,தேரா வைகு மிமயமால வரையிற் சாருதானா.

(இ-ள) வெள்ளி வேதண்டத்து உசி=கயிலை மலையின தலை கரில், ஆரச வீற் றிருக்கும் = (எம்மை பெலலாம) ஆனடருள வீறறிருக் தருளுக, தாய பின ன வெலலா திகளை கண்ணி=சுந்தமாகிய இனமை வாயந்த வெளளிய பிறைசசுந்திரனை, வாய சடை முடிந்த பெப தான=மேனட திருசசடாமுடியிற றரி ந்த திவபெருமான, ஒள அழகு செய கண் = ஒளி பொருந்திய அகனி போனற சிவந்த கணகளாயும, பேழ வாய் = பெருக் வாயினாய் முடைய, நரை விடை துனேயின ஊர்ந்த=நரைந்த இடப வாகனத்தின மீது விரைவாகச் சென்று, தன் அரு தவத்தோர் வைகும = மீகரு நறகரிய தவத்தினை யுடைய முனிவாகள் சிறகினனற, மால இமயய வரையில சாருதான = பெரிய இமய மலைகள சேர்ந்தனர

சிவபெருமான் இமய வெற்பரசன தவஞ்செய்தலறிந்து, கவரியிரட்ட, கொடி யெடுப்ப, விளக கெடுபப, கவிகை நிழறற, அடைபபை தாகை, உடைவாளேந்த, சிலறி தாகை, சாமரைதறியசை ப, வடிநுங்கி செமமாபட, முனபோத, கைகளொடேக, ஏந்திச் செலலயர,புகழ்தேத்தந்த, பினபோத, தானைதேக, முனசெலல, சமகழாய, முழவ முழகக, பிறழாதாட, பாடலபாட, ஒலிடோாபப, விடையூர்தரது வரைச் சாரலாய எனன முடிகக வெளளி=வெண்மையை யுடையது. ளள-முதலியேலை தொழிற பெயர. (ரு-கூ)

மழவிடை யிழிந்த மூககட் பணைவன மலரி னேணுமை
பொழிகதிர் கேமி யோனும பொருபபுமழ நடகளை தூங்க
விைழவுட னேறந்து மாமன வியபபொடிக தொழுது நலகு
மழலுமிழ நறுகட பேழவா யரியனேர யினிதி வாகதானா.

(இள) மூககண் பணைவன் = திரிகேத்தெ நேவராகிய சிவபெருமான், மழ விடை இழிந்த=இளமையாகிய விடபத்தினினறு மிறங்கி, மலரினேணுமை = பிரமனும், கதிர் பொழி கேமியோனும = ஒளியைக காலும சகரத் தெய்வமாகிய விஷ்ணுவும, பொருபபு உறழ தடம கை தாகை=ப லலை கிகாந்த பெரிய திருகரஙகளைத் தாகாகரிபப, விழைவு உடன போகது=விருபபோடிரு சென்று, மாமன வியபபு ஒடிம தொழுது நல கும்=அதிசயத்தோடிம வணஙகி யிடட, அழல் உமிழ் நறு கண பேழ வாய = அங்கிலிப பொறிகளைச் சிந்துகு குருசமாகிய விழிகளையும பெருந்த வாயினையு முடைய, அரி ஆனை இனிது இவாகதான = சிங்கத்தினை சமகபபடட ஆசனத்தினகன கமையை யுடனேறி வீறறிருக தருளினா.

இடபத்தினின்று மிறஙகி, கந்திகருயத்த பாதுகைகைகட் பதமலா சேர்த்தி, போத ணிய பதமகாபலுகு கரஙகொடிகைப பொலிவு நோகிக கோயிற போதான வனைய கந்த புராணத்தில் திருகைலயாஞ்ை டலத்துக கூறப்பட்ட து. (கூ)

மருகனைத் தொழுது வாழ்கநி மலைதரு மகளோனே வையப்
பருகுவான் போல நோக்கிய பணவைய முளிவா யாகரு
முருகியுன் குழையச செமமாந் துலபபரு முகமான கூறி
யிரவைவீ ருலக மீனறம வளரசையக கொணமி னெனறனை.

(இ-ள்) மருகனை தொழுது வாழ்நி = (இமயமலையரசன் மனைகரு) மருகராக வுதித சிவபெருமானை வணஙகித் தொழுது, மலர் நடம கடனனே வாய = மலரபோனற நீணட கண்களே வாயாகக கொணடு, பருகுவான் போல நோக்கி=உணபவரபோல (அவரமுகமெலலாம) பாரத்து, உன குழைய உருகி செமமாந = மனமிளகும்படி யிருகி டெருவகளிபபுறறு, பலரைய முளிவா யாகரு ம உலபப அரு முகமன கூறி= தேவ முளிவா முழுவிய எவரகளும ஒழிதலிலலாத வுடகார வாழததுகளோடு சொலலி, அரிவைவீர்=கனனியரகளே, உலக மனைற அவரவரை கொணமின எனறனர=உலகங களெலலாம படைதற கதநாயகிய பரமேசுவரிபைக கொணடு வருவீராக வெனறு சொலலினன். (சுக)

எனனலும் ருருதிக காந்தன முமிழவிர லிருகை கூபபி
யனனமு மயிவாய்ச் செஙகட பிடியுரநா யாயநது சோரப
பொனனடிச சிலமப பைபபொற் கிணகிணி புலமப வேகி
மனனவ னுரைபப மாற்ற மேனியை வணஙகிச சொனனா.

(இ-ள்) எனனலும=எனறிவவாறு கூறுதலும், (அவரகள) குருதி காந்தள் மூழிழ விரல இரு கை கூபபி = செஙகாநளரு படோனற விரலகளே யுடைய இருகைகளேயுக குவித்து, அனனமும=அனனபபடியும, மயிர வாய செ ம கன பிடியும=உரோமஙகள பொருநதிய சிவநத கனகனை யுடைய பெண யானையு ம, உள அனனது சோர=மனமயஙகித் ருளாகிறக, பொன அடி சிலப பு=அழகிய பாதஙகளில தரிதத சிலமபுகளும, பை பொன கிணகிணி புலமப ஒலி=பசமையாகிய பொனனால செயயபபடட சதஙகைகளு மிரகும படிசெனறு, மனனவன உரைபப மாற்றம=மலையரசன சொலலிய வாரததைகளை, பேரனை வணஙகிச சொனனார=மேனியைப பணிந்து (ஆடகசை) சொனனாகள.

அஙக னிருந்த மயகையா அனனமும பிடியு முளளமாவுநீ இச சோர நடநது, சென்று மேரு தேவியை வணஙகி மலையரையன மாற்ற மறைதார எனக அனனமும பிடியு மயாநது சோருதல தமக கநடை வாராமையா னெனகிகோடல சாலும (சுஉ)

மைதவழ கூநதல னலலா கூறறு மகிழப புலல
வைதெழின மேனி யெயது மிறைபப திருநீ ராடடிக
கொய்தளிர்த் தாமரு சூட்டிக குருமும மூலியிற் கோடடிப
பெயதொளிர பைமபொற பூணிற பேரெழிற் மறைநதிட் டாரால.

(இ-ள்) மை தவழ் கூநதல னல்லா = மேகம படிநதாறபோலுங குழலவாயந்த நங்கையா, கூறறுமம = (அவறறைச) சொலலுதலும, மகளே புலல= (மேனி) தனது புதல வியா ராகிய உமை யமமையாரைத தழுவ, ஐது எழில மேனி வெகு ம=(வகையான தேவி யாரது) மிக அழகிய வுடைய திருமேனி யெலலிடத்தும, அரில நடப திரு நீர ஆடடி= குறறநதனை நீககுமப உயாவாய கஙகை நீரால அபிடேகஞ செயது, கொய தளிர தாம ரை சூடடி=கொய்யபபடட மலர்களாலுந் தளிர்களாலும நெடிநத மாலைகளே யணிந்து,மேல மிலை குவுமம கோடடி=தனனகனி னிடமுக ளகஞ்சுத் (நொசயமில) எழுதி, ஒளிர பசு

பொன் பூணை செய்து = பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொன்னுலாய ஆபரணங்களோ யணிந்து, பெரு எழில மறைத்திடார் = இயற்கை யழகை மறைத்தனர்.

இது எழின என்பன ஒருபொருளை குறித்த விருசொல்லாகலின், மிகக அழகென றும் தாரீசாந்து மூழ்கினரது குறையகளே யெல்லாக துடைக்குய கங்கை நீரென்பது தோனற "திருநீர" எனறுன கொய் எனபது முதலிலோத தொழிலாகு பெயராயப் புட பங்களோ யுனை புதிற்று கோடுதல் = வளப்பிற எழுதுதல "ஒருமொழி யொழி தனை னினகு கொளற் குரிதேற"என்ற விதிபடி, "ருகரும மூலியிற கோட்டி" எனறதனுல கருமடையும வல்லியையுற் தோளி லெழுதிய தனம பெறாமை எனனை "சுருமபுனைக கிடகத கறும்புரந் சேகைகை - கருப்பு வலலியும பெருகதோ ளெழுதி " எனறு ராக லின். இயறகை யழகைச செயறகை யழகான மறைத்தாா எனபதை "டேரெழின மறைத் திடாா" எனறுன ஆல்-ரசை (கூக)

எரிமணி முகடி லேய்கதிட் டிளங்கதிர்க கற்றை காலுய
சூருமணி யிடைபடை தாய்கிக கூற்றெளி யிப் டி லைவகு
மரிமதா நெடுங்கட் செவ்வாய்ப் புலோமசை யலஙகு காத்தனை
மருமலாக கரத்தாம் றாய வெள்ளடை மழ்தது கலக

(இன்) கூற்று ஒளி இட்டி வைகும் = இயமன் ஒளிதிருக்காம் போன்ற, அரி மதா கெடி கண்=செவவரியு ம மதா படம வாயகத நீண்டவிழிகளையும, செய வாய=சிவநத வாயினையு முடைய, புலோமசை=இந்திராணி பானவள, எரி மணி முகடி வேய்தலிட= ஒளி விடுகின்ற இரதனஙகளால உசசி வேயபபடட, இள ம கதிர கறறை காலும் சூரு மணி அடை பதை நாகை= இளமையாகிய கிரணத தொகுதியை ப பொழிகினற நிறமுளள மூத்துக்களாலாய வெறறிலேட டையை யேநதிச (சௌனறு)அலஙகரு ரரு காகதள மலா கரத நால = பரந்த வாசனையுடைய செவகாநதட டுவொத்த கைகளிலுலு, தூய வெள் அடை மழித்து உலக=சுததமாகிய வெறறிலேயை மழ தது கொடுகக வும (சுச)

அழகுபூத் தொகிநத கொமபி னமபகட் டல்குல செவ்வாய
குழைபுறங கணட வேமபகட் டிருவுநெய்த திருண்ட கூநத
னுழைதுசுப் பலங்கு வேப்த்தோள வாணியு நொயதி னெய்திப்
பொழிகதிர நிலவு காலுஞ் சாமரை புடையின வீச.

(இன்) அழகு பூத்து ஒகிநத கொமபின் = வழிவு எனனும (பூக்கோ) மலா தநி வினாநத பூகொமபினைப போல, அம பகடி அலகுல செய வாய=சிறநத பெருமையாகிய சிதம்பதையுஞ் சிவநத வாயினையும, குழை புறம கண்ட வேல கலா நிருவும=குணடலகள களின பினபுறத்தையும பார்த்த வேலாயுதத்தை நிகாத்த கணகளையு முடைய இலகுமி தேவியும,கெயத்து இருணட கூநதல=பசுமையுறுகை கறுத்த குழலினையும,தழை அசுபட= நூடபமாகிய இடையினையும, அலகை வேய் தோள வாணியும = அகைகினற மூகுகினை நிகாத்த புயங்களோடு முடைய சரசுவதி தேவியும், கொயதின எயதி = மெலல கடந்து, பொழி நிலவு கதிர் காலும சாமரை புடையின வீச=பொழிகினற சநதிரிகைபோல ஒளி யைக் கக்குஞ் சாமரைகளை பககஙகளில நினறிரடடவும

அம பகட்டலகுல் எனனும, மகளிரகு அதலுங் காலும் இடையுஞ் சிறகி, அல் குலும தோளுல் கண்ணும பெருத்தன மரபாதலின எனனை? "இகல வேநதன சேனை யிறுத்த வாய்போல - வகலல்கு ரேள்கண் ணெனனு வழிட்பெருகி-நிதலடி நுசுப்பென மூவழிச்சிறகி,, என எட்டுத் தோகையு னொன்றய கலித்தோகையில், மூலிலைகளி யின மொழிநதா ராகலின். கொமபின்-இன, உவம வருபிடைசசொல. (சுஞ)

கன்னியங் கற்பு வாயக்த வருக்தநி வாழ்த்நக் கயகை
பனனரு மறைகள பாடி யினியபல லாணடி கூறப
பொனனகக இறைவ்ப மற்ந வதிதிபும பொரிகள் சிற்ந
மூனனருந தவ்தது லோபா முத்திரை யாசி கூற.

(இள்) கனனி அம கறபு வாயக்த அருக்தநி வாழ்க்த = அழியாத சிறக்த கற பினைக கொணட அருக்நதிதேவி துதிகளோச சொலலவு ம, கங்கை=கங்கையானவள்,பன்ன அரு மறைகள் பாடி = சொலலுக்ளு அரிப வேதங்களோ சொலலி, இனிய பலலாணடி கூற=கனமை யாகிய திரு பலலாணடிகளோச சொலலவும், பொன னகரகு இறைவன் தந்த அதிதி = சுவர்கரதிபனுகிய இநதிரனைப டெற்ற அதிதி யென்பாள், பூ பொரிகள் சிந்த=பொலிவாகிய பொரிகளோ தாவுவ்முன் அரு தவத்து உலோபாமுத்திரை=கிணைத் தறகரிய தவகுனை யுடைய உலோபா முத்திரை யெனபாள, ஆசி கூற=வாழ்த்துக்ளைச் சொலலவு ம

அருக்நதி வசிட்ட முனிவா மனைவி அதிதி-காசிபமுனிவர் மனைவிகளுள் ஒருத்தி யாய், இநதிர உலேகிராதி தேவாகளை யீனறவள உலோபா முத்திரை யாவாள்-அகத் திய முனிவா மனைவி விதாபபராசன மகளாய இவனை முனிவா பெருமான மகபபேறு வேணடி வேடடிச் சிந்த முனிவைப பெறறு னெனக அது "அந்தனய கொருவ வளரு னருளடைந் நயக னனிங் - மெயத்நரு மநலே வேணடி விதாபபாகோன பயந்த லோபா - முத்திரை தனனமுன் வேடடி முதுகுறைறத திண்மை சானற - சித்தனை யளிந்த வள்ள றெனறிசை நோகிச் செனறான " என்னுங நந்தபுராணந் திருலிருந்தநாற கண்டது.

தாழுகடக கையின யாகரும் தழுமுற்று வாரா தோகரும
வீழுமுலே யரமபை செமபொற சிலிநிநீர விழைவிற் ரூறற
கேழ்கிளா மயிலரு சாயற் றிலோதமை கிளைகருந செயய
சூழுசுடாப் பரிதி மாணரு சுடாமணி விசிறி யேநத.

(இ-ள்) தாழ் நடம கையின யாகரும் தழுமுறறு=(பாதமளவும) நீணட கைப் பரிதத்தில யாவாகளுகரும அமைவுற்றும, வாராது ஓகரும வீழ முலே அரம்பை=சரியா னுயாக திருகினைற விருபபதநக தனனகனின யுடைய அரம்பை யெனபாள், விழைவின செமபொனன சிலிறி நீர ஊறறற=விருபபுடன சிவநத பொனனறை செயயபபடட நீர்த்துருத் தியா னீரை யிறைககவு ம, கேழ கிளா மயில அம சாயல திலோததமை=நிறைததான மிகக மயிலபோலும அழகிய சாயலினை யுடைய நிலோததமை யெனபாள், இலைக்கு ம சூழ் செப்ப சுடா பரிதி மாணடல=கபபுவிட டெழுகது சுறறுரு செவவொளி யுடைய சூரியனை நிகாதத, சுடர்மணி விசிறி ஏநத=ஒளியுடைய விரதனிகைள் பதிதத விசிறியைத் தாஙகி வரவும்.

அரச யோக முடையார்க்குக் கைகள் பாதமளவும் நீண்டிருக்குமெனறு சாமுத் திரிகா லக்கண நூலார் சாறறலால "தாழ தடக்கையின" எனறும, அவாகள இராச சூயம் பரிமேத முதலிய வேளவிப டியனனே சுவர்கக புக்கு ஆணடுள்ள போக்கியத்து ளொன்றுப அரபடை முலைப் போகமுக அய்தத லொருதலையாகலின் "யாகருக் தழு முற்று" என்றும, அங்ஙன ம பலா வேணடிப் புலலியகாலு ம முதிரா நோகுகிப பின்ன ருங கணடார் புதுமையா விருபபுங தனத்தா ளெனபான "வாரா நோகரும் வீழ முலே யரபபை" எனறுங கூறினுன. வீழுதல விரும்புதற பொருள் பறறலே "தாயவீழ்வார் மெனறோட் டியிலி னினிதுகொல்" என தருளியதறகுப் பரிமேலழகர் உரைத்தகனனு முணர்க. சாயல என்னும் உரிசசொல் மெய வாய் கண் மூகருச் செவியெனனு மைம்

பொறியா னுகரு மென்மையை யுணர்த்துந னுதலு ம அது "சாயன் மென்மை"என்னும் தோல் காப்பிய விதியாற பெறபடுமம. (சூஎ)

புல்விதழ்க ருவளே யுணகட் காளிபொற் பிரமபு தாங்கி
மெல்லென நடதநி யெனனு வியருதடி மீடு போற்ற
மலலலம் புவனம யாவு மீனறசிற் றுதர வலலி
பலலியங் கறங்க மனறல பயிலுமண டபதது புக்காள.

(இ - ள்) புல் இதழ் குவளே உண் கண் காளி = சிறிய வேடுகளே யுடைத்தாய நீலோறபல மலரையும வெனற விழிகளே புடைய காளிதேவி, பொன பிரமபு தாகுகி = பொன்னுற செயயப்பட்ட வேத்திரததைத் தரித்து, மெல என நடதநி எனனு = (அனை, ணையே!) மெதுவாக அடி பெயரதநரு ளென்று, வியருது அடி ரடி போற்ற=எச்சரிகை செய்து திருவடியிணைகளைத் துதித்துச் செலலவும், பல இயம கறறுக=பல வாதியஙகள் முழுகவும், மலலல அம் புவனய யாவும் ரனற= வளரப மிக வழிய அணட புவனவ களே யெல்லாம பெற்ற, சிறு உதரம் வலலி = சிறிய வயிறறினை யுடைய உமா பிராட்டி யார், மனறல் பயிலும மண்டபதது புகுகாள்=திருமண மணடபத்துட சென்றனர

மெல்லென நடத்தி யெனறது, பதநலா தொகுது இடுகிடையு மொடியு மென்னு மெண்ணத் தானும பலலியஙகளாவன —"பேரிகை படக மிடகை யுடுகை-தோமிரு மத் தளரு சல்லிகை கரடிகை - திமிலே ரூடமுழாத் தகுகை கணப்பறை-தமருக நனணுமை தாவி நடாரி-யந்தரி முழுவொடு சுதிர வீரிய-மொருதை முரசே கணவிடு ஆ நடு-நிசாளக் துடிமை சிறுபறை யடக்க - மாரி தருணிசசம் விரலேறு பாகந் - தொகவு பாஙகு துடி பெரும பறையென-மிக்க நூலோ விரிதருை நனன" ஆரும காமும தருவு மேயபபத் தாமுரு சடையோ னுடன் அபினனமா வாமுதேவி யுலகா பொலந் தமமின புள்ளி மனஙு கோடரது மன்பதை யுயு மாறே யிவவிழை வியைநதா ளெனபது போதர "மல லலம் புவனம யாவு மீனறசிற்ற துதரவலலி-மனடபததுட புகுகாள" எனனுன (கூஅ)

வேய்நெடுங் தோளி யெய்த விணடுலவை முதல தேவா
தூயினா மலாகள் கணணீ ரருளிதநன ருவகை பொஙக
வாயிர நாமம பாடி யாடினா ரடியின வீழ்ந்தா
காயினேக காணின மைந்தா மகிழவது தக்க தன்றே.

(இ-ள்) வேய் நெடு தோளி எயத=மூஙகில போலும நீண்ட தோளகளே யுடைய உமாதேவி யெழுதருள, விணடுவை முதல தேவா=விடடுணுவை முதலாக கின்ற தேவர் கள், மலாகள் தூயினா=புடபஙகளோ சொரிந்தாக்கள, கண நீர் துளிதநன = கணகளி னினறும (ஆனநத) அருவி நீரைச சிநதினா, ஆயிரம நாமம வுகை பொஙக பாடி ஆடி னர் = (தேவியின) சகதர திருநாமஙகளையும மகிழசசி மிகசுரப பாடிக கூதாடினா கள், அடியின வீழந்தா=திருவடிகளில விழுநது வணகினாகள், மைந்தா=புதநிராகள், தாயினே காணின மகிழ்வது தககதே = (தம) அனனையைக கண்டகதால உவகை கொள் வது தகுதியே யாம.

அன்று-அசைநிலே. தூயினா முதலிய வினைமுற்றுக்களே யெச்சப் பகுதி யுரைத் தலுமாம். ஆயிரநாம முனனுரைதநாம் தோளி, இ-எனனும பெண்பால விகுதி பெறறு னினற பெயர் என்பது "செய்யுண் மருஙினும் வழகியன் மருஙினு-மெய்பெறக் கிளநத வளவி யெலலாம-பலவேறு செயதியி னுனெறி பிழையாது - சொல்வரைக தறியப் பிரித் தனர் காட்டல் " என்னும் தொல்காப்பிய விதியாற காணக (சுக)

கடிமணக் கருமம யாவு நானமுகக் கடவுள் காட்ட
விடிமுர சிரங்கி யாபப வினவளே யலறி யோங்க
வொடிவிலசி ரிமய வேகுதன வாக்கிய வுதகத தோடிம
வடிமலாக கணணி ஞளே மகேசனுக குதவி ஞனே.

(இ-ள்) ஒடிவு இல சீர இமயவேகுதன=குறைத லிலலாத சிறபபினே யுடைய இமயமலேயரசன், கடி மணம கருமம யாவும=புதிய திருமணச சடஙகுக ளெலலாவற றையும், நான்முகக கடவுள் காடட = பிர மதேவன தெரிவித்துச செயய, இடி முரசு இரகி ஆரபப=இடிபைப போல முரசவாத்தியம ஒலிதது முழங்கவும், இனம வளே ஆலறி ஒங்க = கூடடமாகிய சங்குகள் வாயவிடடு மிககொலிகககவும், வாகிய உதகத் தோடும் = (தனதேவி) வார்த்த அருக்கிய தீர்த்தத்துடன், வடி மலா கணணிஞளே= கூரிய மலாபோலும விழிகளே யுடைய மகேசவரியை, மகேசனுககு உதவினன = மகே சர மூர்தநிககுத் தத்தரு செயது கொடுத்தான

மலேயரையன உதக முயததமைமயை "பூசனே புரிந்த பின்னர்ப புவனமீன் முடன் கையைப்-பாசம தகன்ற தொலலோப பரஞ்சுடர கரத்துள வைத்து - மேசமோ டளித்தே னெனனு மெடுமைற மனுக்கள கூறி - வாசகல லுநக முயததான ரகுகனென் றவனே யுன்னி "எனபதனலுமறிக இத் திருமணங்கழைதது பகருனிமதியில உத்தரகாளி னெனக.

எஙகணும் பொருளுங கோளு மீதலும் தானே யாகும்
கஙகையா னகில மெலலா மனிப்பருள கனனி தனனைச
செஙகையிற பறறிய தீயை வலமபுரி இச செய்தா னெலலா
மெஙகடம பொருடடே யெனப விதுவனறே வதறகுச சானறு.

(இ-ள்) எங்கணும பொருளுமஎவ்விடத்து முளள பொருள்களும், கோளும்= (அவற்றை யுடைமையாக) கொளளுதலும, ஈதலும தானே ஆகும் கங்கையான= கொடுத்தலும தாமாகவே யிருககுங கஙகாநதியாகிய சிவபெருமான, அகிலம எல லாம அளிதது அருள கனனி தனனை = உலக மெலலாவறறையும பெறறருளுங் கனனி யாகிய உமாபிராடடியாரை, செம கையின பறறி=செவவிய கைவிரலிற பிடிதது, நீயை வலம்புரி இ=அகினியை வலம வந்து, எலலாம செயதான = (மணவினைக் குரிய கிரியை கள்) எலலாவறறையுஞ செய்தேறறனா, எலலாம எஙகள் நம பொருட்டே எனப=(அக் கடவுள் செய்யுஞ் செயலகள்) யாவும (அனமாக்களாகிய) நமபொருடடே யெனறுமெய் யுணர்ந்தார கூறுவா) அதறகு சானறு இது அனறே=அதறகுச் சாடசி யினவலலவோ.

கொள் எனனும் முதனிலைத தொழிறபெயர "அகனற சொல்லுக் தொடக்குங் காலை-வலிக்கும்வழி வலிதததலு மெலிகுமவழி மெலிந்தலும் விரிகுமவழி விரிததலுக் தொகுகுமவழித தொகுத்தலு ம் - நீடடுமவழி நீடடலு ம" எனவருக் தொல்காப்பிய விதியாற் கோள எனநினைது விவாகஞ் செயயுங் காலநதிற பிராமணர் கையைப பிடித் தலும், அரசா கணை - வாள் பறறுதலும, வைசிய தாழி - தாறறுககோல பிடித்தலும், ஞத்திரர் பெண்ணின முன்நரே பிடித்தலும முறையாகலின, ஈணடுத் தேவருட் பிரா மணன் சிவனே யாகலின், அவனும் அவொழுக் கறிகசச் செங்கையிற பறறினுன என் பான் "கனனி தனனைச் செங்கையிற பறறி" எனறான் எலலாம் எனபது இவகம. சிவன் செய்யும் தொழிலக ளெல்லாந திருவருட செய்கை யென்பது "அழிபபோப் பாறற லாக்க லவ்வவா கன்ம மெலலாங்-கழித்திட னுகசச செய்தல காபபது கன்ம வொப்பிற்-றெழித் திடன் மலங்க ளெலலா மறைபபருள் செய்தி தாணு - பழிபபொழி பந்தம வீடு பார்த் திடி னருளே யெனறும்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தாற றெளிக. எனப வென்பது, பகரவீறறுப பலறறிசொல. இதனியலே சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.()

அன்பினர்க் கெளிவந் துள்ள வாதியம் பரமன் மாது
தன்புடை வைத்து வெளளிச சயிலத்திம் பொனமன் றுள்ளே
யின்பிய றெரிப்பான் கூடி யிருந்தன னுயிரி யாவு
மனபொடி போகங் கூடி யழுந்தின வினபத் தனறே.

(இ-ள்) அன்பினர்க்கு எளி வந்து உள்ள = அன்பினை யுடையார்க்கு எளிதாக வந்தருட் செய்யும், ஆதி அம் பரமன்=முதல்வராகிய அழகினை யுடைய சிவபெருமான், மாது தன் புடை வைத்து=உமையம்மையாரைத் தமது வாமபாகத்திலவைத்து,வெள்ளி சயிலத்து இல பொன மனறு உற்று = கயிலை மலைக்கணுள்ள கோயிலின பொற்சபைக் கெழுந்தருளி, இன்பு இயல தெரிபபான் = இனபப பகுதியை யறிவிக்கும்படி, கூடி இருந்தனன = (தேவியுடன) சோகதிருந்தனர, உயிர யாவும = (அதனுல) ஆன்மாகக ளெல்லாம், அன்பு ஒடி போகம் கூடி=அன்போடு இணைவிழைசசுறறு, இனபதது அழுக் தின=இன்பத்தில மூழ்கி யிருந்தன

அல்பாவது சிவன் முத்தி நிலையிற செய்யப் படுவ தொருசாதனம் போலு மென மயஙகித் தத்தமககு வேணடியவாறே பொருளுரைபபா இச்சை நிகழாவழிச சிவபோகம அநுபவ மாதல செலலாமையான அதனை மறுதது, அத்துவித நிலையை மறவாது கடைப பிடித்துச் செயயும அனபினை யுடையார்க்கு இறைவனறன றிருவடியாகிய சிவானநதாநு பூதியைத தலைபபடுத்து மாகலின "அனபினாக களெிவந் துள்ள வாதியம பரமன" எனறன இனபமாவது பிறபபு முதலிய பததுக தமமுளொநறு ஒருவனும ஒருநதியுங கூடி னின்ற காலத்து இவவாறிருநததெனக கூறப்படாததாய் நிகழுமதகம எனபா நச்சினார்க் கினியர். (எட)

தூயவிக் காதை கற்றோ ரீட்டின்பந் தூய்ப்ப வினனு
ளாயிர நாம மோதி யாரழற கருமஞ் செயவோ
மாயிரு ஞாலங் காதது பினனவான றருவி னீழல
மீயுயர பசுமபொன னுட்டு மேவினீழ றிருபப ரெனறன.

(இ-ள்) தூய இ காதை கறறோ = பரிசுததமாகிய இசசரிதததைக் கறறறிந் நோர், ஈடு இனபம துயபபா=முதறி யினபததை யநுபவிபபா, இனனனள ஆயிரம நாமம ஓதி=இததேவியின சகததிர திருநாமஙகளைச் சொலலி, ஆ அழல கருமம செயவோ= ஆரிய வகனிகாரிய மியறறுவா, மா இரு ஞாலம காதது = அழகிய பெரிய பூமியை யரசுகொணடு, பினனர=மறறையில், மீ உயர பசு பொன நாடடு மேலி=மேலே யுயாந திருகும் பசிய பொன்மயமாகிய சுவாகலோகததை யடைநது, வான தருவின நீழல வீற்றிருபபா எனறன=சிறநத பஞ்சதருகளி னிழலில (இநதிரனுக) அசசிருபபார எனனு (திருமால) கூறினர எனக

மாயிரு - மீயுயர் எனபன கோயில போல நினறன அவற்றை "இளநத வல்ல' என்னும எழுத்ததிகாரப் புறனடை விதியா னியைகக மா - கருமை யெனனனுமாம இசசரிதங் கறபோரு, சுவாகலகவினபததை யநுபவித்தபினனாத நவருஞசெயசாதியிற பிறநது நதவுலகான முதீஇ சாயுசபமடைவாரெனறு உயதது ணாக. (எட)

திருக்கலயா னை அதிகாரம முறறிறறு.

ஆகந திருவிருத்தம்—உதாரணம்

பதின்மூன்றாவது

முனிவர்வமிச முரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிருகுமுதலாகிய முனிசிரேட்டர்களது பிறப்பு வரலாறைத் தேவர் முனிவர் கேடபத திருமால செபபியவறறைக கூறுமப பாகமாம

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அனைணாற் காதை யாவு முரைதத்தனை யைய வெனனுப
பொனனகாக கிறையு கலையாழ் முனிவனனும புகழந்து வேநா
பனனிய பிருகு வாதி முனிவரா பனைபபு முறறது
நனனய்ய தியமபு கெனன நாரண னவிற வுறறனன

(இள்) டொன நகர்க்கு இறைபும் = சுவாகக வுலகிப கதிபறுகிய இநதிரனும், கல் யாழ முனிவனுப = கலல வீணையை யுடைய நாரத முனிவரும், (திருமாலே நோகின) ஏய=ஓயனே, அனனள் கல காதை யாவும=தேவியினது சிறந்த சரிதகை வொறறையும, உரைத்தலே எனனு புகழ்ந்து = (தெளிவுற) சொறறனே யெனனு வியகது, வேதம பன்னிய பிருகு ஆதி முனிவரா படைபபு முறறும = வேதர்பொருளை யுபதேசித்த பிருகு முதலிய முனி சிரேடடாகளுடைய சிருடி முழுவதும, கல பபதது இயமபாக எனன = குணமுதலிய கனமைகள பொருநதச் சொலலியருளக வெனறு கேடப, நாரணன கவிறல உதருனன = திருமால கூறுவாராயினர (க)

பிருகுமுனிக்கணிவனேதே நாடருழையிலக்குமபினெருங்கட்கியாதியெண்பா
டிருவயிறறி னருகுணங்காக தழருகுழு யிருநதுகனி செமமாக தோங்கும
வருமுலைச செங துவாககணிவாய வாரொலிமென கருகாகு நதன மயிலருசாயன
முருகுயிர கருஞ்செழுங்கமலபபொகு டுறையு முதலவிபினிதுதிதாளனமே.

(இ-ள்) பிருகு முனிகரு= பிருகு எனனு மிருடிகரு, வாள அணி தோள்=தொடியினைத் தரிதத கைகளையும, குழை அலகரும பிணை மெடகணை யொதி எனபாள = குண்டலஙகளை (அளாவி) வருநதும பானபோனற மீனை விழிகளையு முடைய பெணாதி யெனபவளது, திரு வயிறறினை — அழகிய வயிறறினிடதது, அபாணனாகு ஆறறல=செவவிய தேஜல படாதது, அழகு குடி இருகக=வன படி நீஙகாதுறையப பெறறது, கனி செம மாதுளகுமவரும முலை = மிகவும தருகுறுபபாகத பரநத தனஙகளையு, செம் துவர் கனிவாய=சிவநத பவளம்போலுங கனிந்த வாயினையு, வார ஒலி மெல கரு கூநதல=நீடசியநு செறிவு முடைய மெலலிய கருமையாகிய கூநதலையும, மயில அபாயல=மயிலேபோலும அழகிய சாயலையு முடைய, முருகு உயிரகரும செழு கமலம பொருடடி உறையும முதலவி=வாசனை வீசுகினற செழிய தாமரைப பொருடடினகணிருகுக நலலியாகிய இலகுமிதேவி, இனிது உதிதாள்=கனமையுடன நோனறினள

பிருகு முனிவர் மனனியாகிய கியாதியெனபவள் வயிறறிலே இலகுமிதேவி யுதிதனள் "அருசுணனகாக தழருகுழுயிருகு"எனனுமபோல "ஆமணகரு குடியிருக் தருசுணனகு பாகதனவே " எனனு நாமகலிலம்பகநது கலியபபடினுலு மறிக (ஏ)

பினனருமம முனியளிதத தாதாவும விநாதாவும பிறருரு கோட்டுப
பொனனெடிமால வரையுயிராகு வாயதினைய நியதியைவெம பொறிகள சிதது

மனனியசெங் தழலசானரூப் மணம்புரிந்து பிராணன்மிரு கண்டி வென்னும் பனனருஞ்சோப புதலவாதமை மகிழ்வினெடு முலகேததப் பயந்தா ரன்றே

(இ-ள்) பின்னரும அ முனி அளித்த தாதாவும் விதாதாவும் = பின்பும் அந்தப் பிரகு முனிவர் பெறற தாதா வென்பவனும் விதாதா வென்பவனும, கோடி பிறகு பொன செடி மால வரை உயிர்த்த=சிகரகள் விளகரும் பொனமயமாகிய நீணட பெரிய மேருமலிபெறற, ஆயதியை நியதியை = ஆயதி யெனபவளையும் நியதி யெனபவளையும், வெம பொறிகள் சிந்தும் மனனிய செம தழல சானரூப் மணம புரிதது = வெபபமாகிய பொறிகளைச சிதறுகினற நிலிபெற்ற செநநிறமுடைய அகனனி சாடசியாக விவாகஞ் செய்து,உலகு மிழலின ஒடி ஏந்த=உலகத்தா ருவகையோடி புகமூழ்படி,பிராணன மிரு கண்டி எனனும்=பிராணன மிருகண்டி எனனும் பெயருடைய, பன் அரு சீர் புதல்வரை பயந்தா=சொலலற கரிய சிறபபினை யுடைய புதசிராகளைப பெறறனர்

பிருகுமுனிவர் கியாதி யென்பானை மணஙது இலக்குமி தேவியைப் பெற்றதனறி, தாதா விதாதா வெனனும் இரு குமாரரையும் பெறறனர அது "பிருகு வெனபான் மனனியாக கியாதி யெனசசொல பெணணணஙகு - கரிய கூந்த லிலகுமியாக கனனற் குதலைக கன்னியைய-முரைசெய் தாதா விதாதாவென றுரையும் புதலவ ரிருவரைய-மரிய தவஙகண் மிகவாறறி யனபால வயிறு வாயததனளால்" எனனும வாயு சங்கிதைச் செய்யுளானும பெறபடும இலக்குமிதேவி விடடினு மூரத்தியை விவாகஞ் செய்து கொண்டனள் அதனை "ஈதள வனசக கொணட செலதிரு வையமுன றநது - மாதவன றனக்கு லகி மாதவத் திருநதான மனனே" எனக் கந்த புராணத்தில் அருளிச் செய்யபபட்டதனுனறிக தாதா வெனபவரும விதாதா வெனபவரும, தரணி யெனனும பெண ணுகளும் மேருமலியசசுலகரும பிறநத ஆயதி நியதி யென்பவரை முறையே மணஙதனர் எனனும,தாதாவுகரு பிராணன எனபவரும, விதாதாவுகரு மிருகணடி எனபவரும பிறந் தனர் எனனுங கொள்க. (ரு)

போற்றரிய மிருகணடி புரமூனறு மொருங்கெரிதத புனிதன் போற்றி யெற்றெருமைக கடிமபாகன றனியாணை யரனடியாராக கெய்தா வணண மாற்றியிடி மாரகணட முனிவரனை மகிழ்நதளித்தான் பிராண னெனபோ ஞற்றலரு மறைதேரும வேதசிர செனமுனியை யளித்தா ரனனறே.

(இ-ள்) போற்று அரிய மிருகணடி=(யாவராலும்) வணஙகபடபகின்ற பெருமை யிற் சிறநத மிருகணடி முனிவன, மூனறு புரமும ஒருஙகு எரிந்த புனிதன் போற்றி=திரி புரஙகளையும ஒருசேர வெரிநத பரிசுதத ராகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, அரன அடி யாராகரு = (தனக்கனறி மறறைய) சிவனடியாராகரும, எருமை ஏறு பாகன் தனி ஆணை எய்தா வண்ணம=எருமைகடா வாகனந்தை நடாத்திய யமனது ஒப பாறற கோலுரிமை பொருந்தாதபடி, அறறி இடிம மாரகணட முனிவரனை மகிழ்நது அளித்தான = (தவத் தைச்) செய்த மாரகண்டேயன எனனும பெயருளள விருடி சிரேடடனை யுவகையோடும் பெறறனன, பிராணன எனபோன=பிராண னெனறு சொலலபடடு முனிவன்,அருமறை தேரும் ஆறறல வேதசிரசு எனனும முனியை அளித்தான=அரிய வேதபொருளை யாராய்ந் லில வல்ல வேதசிரசு எனனும முனிவனைப பெறறான.

மிருகண்டி முனிவா, தமகரும் அரனடியார்க்கும் அந்தகனுனை யடையா வண் ணஞ் தவமாறறிய மாரகணடேய முனிவரையும்,பிராண முனிவா வேதசிரசு என்னு முனி வரையும் பெறறனா எனபதாம் கந்த புராணத்திலே, சுச்சக முனிவர்க்குக் கவ்சிகர் எனனும மிருக கண்யே முனிவரும, அவாகரு விருத்தை யெனபாள் வயிற்றில மிருகண்டி

முனிவரும், அவர்க்கு மூற்கல முனிவர் புதல வியாகிய மருத்துவதி வயிற்றில் மார்கண்டேயமுனிவரும உதித்தனா எனக கூறபபட டிருகின்றது காசியப்பகியிற் றிருமணி கனறிகைச செமபொ னலைய தெனபா லடைடது சிவபூசை யுருறறி யிருநத மார்கண்டேயர்ககாக காலனை யுதைத்நது அங்ஙனகவும், கடவுளெனக காடடிய பேதம்போல, இஃதுங் கறப பேத மெனப வேதகிரசைத துதிமான எனவு ம, அவாககு அசசாவான் என்னுங குமாரன பிறந்தான எனவும் விண்டு புராணந்திலே விளமபபபட்டது (ச)

தழல்வேளவி யினிதாறறு மரீசிமுனி சம்பூதி யிடததிற றாய
நிழனமேவு பௌரணபோ மைத்தனையுங திருட்டிமுத னிகழத்து ஞானகு
ழைமேவு மதாகெடுங்கண மகளிரையு மினிதளிதநதான கோதில சீரதிப
பழமறைதோ பவுரணனும விரசனெடி பாவதனைப் பயந்தா னனறே.

(இ-ள்) தழல் வேள்வி இனிது ஆற்றும் மரீசி முனி=அகனி கொண்டு செய்யப் படுமயாகங்களைச செபமாகச் செயது முடிகரும மரீசி முனிவன(தான மணந்த) சம்பூதி இடத்தில=சம்பூதியெனபவ ளிடதது னினறும,நல நிழல மேவு டௌரணன பேர் மைந் தனையும = சுததமாகிய சாயையினைக கொணட பௌரணன எனனும் பெயரை யுடைய புத்திரனையும, திருட்டி முதல நிகழ்ந்தது=திருடடி முதலாகச் சொலலப்படுகினற, குழை மேவு மதா கெடி கண ஞானகு மகளிரையும = குளைடலகளை யளாவும மதாத்து நீணட கண்களையுடைய ஞானகு புதரிகளையும, இனிது அளிந்தான=நன்மையுடன பெறறனன, கோது இல சீர்நதி பழ மறை தோ பவுரணனும = குறற மறற புகழினையும பழமை யாகிய வேததகளை யாராயதலிலு முடைய பௌரண முனிவன, விரசன ஒடி பாவதனை பயந்தான=விரசனையும பருவதனையும பெறறனள

மரீசி முனிவர சம்பூதியைக கூடிப் பௌரணன என்னும புத்திரனையும், திருட்டி முதலிய ஞானகு மகளிரையும பெறறனர பௌரணர விரசனையும பருவதனையும பெற றனர் எனபதாம. பௌரணரைப பௌர்ண மாசன எனவுங கூறுப. திருடடி முதலிய புத்திரிக ளாவர்–திருடடி, சிரேட்டை, பூரணை, கிரிசி எனனு மிவர்களாம. அதனை "அரி தவழ் நெடுங்க ணணஙகு சமபூதி யருளதவ மரீசியை மருவி-யுரைபெறு சிரேட்டை பூரணை திருட்டி கிரிசியா மிவராகளை யுபிரதநாள" என இலிங்க புராணங் கூறி யதனு னறிக. துட்டி, திருட்டி, திருடடி, அபிதி யெனவும பெயர கூறுவாருமுளர். (ரு)

புலத்தியம்குக் கமைவயிற்றிற கருகதமனுஞ சயிட்டுணுவும பொருவி லாத
வுலப்பறுசீர மிகவோஙகு மருவரீ வானுமுவக துதிந்தா நாளு
மலக்கணறு மத்திரிநல லனசூயை யவவயிற்றி னலங்கு சோமன
கலகமிறத் தாதகிரயன குருவாச னெனுமிவைக களிபபிற் றந்தான்.

(இ-ள்)புலத்தியன் கு கமை வயிற்றின=புலத்தியமுனிவர்க்குக் கமையென்பவள் வயிறறினினறும், கருத்தமனும் சயிடடுணுவும் = கருத்தமமுனிவனுஞ சயிட்டுணு முனிவ னும், பொருவு இலாத உலப்பு அறு சீர மிக ஓங்கும்=சமான மில்லாத அழிவறற புகழை மிகச் செய்யும், அருவரீவானும் உவந்து உதிததா=அருவரீவான என்பவனும் மிழ்வோ டுக் தோன்றினர், காளும அலகுகன அறும் அத்திரி=எகாளும (பிறவித்)தனப மிலலாத அத்திரி முனிவன, நல அனசூயை அ வயிறறின=நனமை தரும அனசூயை யென்பவளது உதரத்தி லின்றும, அலங்கு சோமன=விளகமுடைய சநதிரனும்,கலகம் இல் தத்தாத் திரியன் குருவாசன எனும் இவரை களிபபின தந்தான் = மனகலலக்க மில்லாத தத்தாத் திரியனுக் குருவாசனு மாகிய இம்மூவரையு முவகையோடும் பெற்றனன.

புலத்தியர்க்குக் கருத்தாவனும், சயிட்டிணுவும், அருவரிவானும் பிறத்தனர் அத் திரிக்குச் சந்திரனும், தத்தாத்திரியனும், துருவாசனும் உதித்தனர் எனபதாம் காத்தமன், சுவிஷ்ணு, அருவரிவான எனவும பெயர். அனசூயை யெனபாள் சத்திகேத்திரன், பலவி யன், ஆபோ மூர்த்தி, சனீசன, சோமன் என்றும் ஐந்து புதல்வர்களையும், தத்தரி சுருதி யென்னும இரு புதலவியரையு முமிர்த்தனள் எனறுங கூறுவர். அதனை "அத்திரி மனைவி யாமன சூயை யறைந்திடி சத்திகேத திரன்சொன - மெய்த்தவம புரியும பவ்விய னுபோ மூர்த்திமெய தெரிஞதிடி சனீச-னெதறிசை யேனும் விளகிடி சோம னெனுமிவ ரைவரோ டெழில் சோ-ததத்ரி நெடுங்கட் சுருதி யென புரைகளும தாற்குழ லணங்கையு முமிரத் தாள்" எனவருஞ் சைவபுராணச் செயயுளாற தெரிக. சிலவிடததில சத்தி கேத்திரன், சோமன, சனி, சனகதானன என காலவா எனறு கூறப்பட் டுளது. (ச)

அங்கிரா வெனுமுனிவம் கமிழ்துயிர்தது விடமுமிழு மலங்கு வேற்கண்
மங்கையா மிருதிருகு னெனீவாலி யிராகையது மதியென் றோதுங
கொங்குசோ நறுங்கூந்தற குழைதடவந் துயிபருகுங் கொடிய வேற்கட்
டிங்களா மெனவரவம பைததெழுவாண முகத்தசிறு மியரை யீனறாள.

(இ ள்) அங்கிரா எனும் முனிவன கு=அங்கிரா வெனனும் பெயரையுடைய இரு டிக்கு, அமிழது உயிர்த்து விடம் உமிழும அலகு வேல கண் = அமிழ்தந்தைக கொடுத் துப பின்னர் கருசைக ககாரிறகும பிரகாசமுடைய வேலாயுததைத நிகாத்த விழிகளே யுடைய, மங்கை ஆம் மிருதி = மஙகைப பருவந்த ளாகிய மிருதி யென்பவள், குரு னீவாலி இராகை அதுமதி எனறு ஓதும = குரு நிலீவாலி இராகை அதுமதி யென்று சொலலப் படுகின்றன, கொஙகு சோ நறு கூ-தல = வாசனை யமைந்த நறிய குழலிலும், குழை தட வந்து உயிர பருகு கொடிய வேல கண = குண்டலதைத் தாளாவி யாவி யைக் குடிக்கும் கொடிய வேலாயுதத்தைபபோன்ற கணகளையும், அரவம=இராகு வென் னும் பாமபானது, திங்கள் ஓம் என பைதது எழும=சுகநிர னெனறு நினைதது படம விரித்து எழும்புகினற,வாள முகநத சிறுமியரை எனனுள = (அதனுலை) ஒளி கொணட முகததினராகிய பெண்களையும பெற்றாள்

அங்கிரா முனிவர்க்கு குரு, நிலீவாலி,இராகை,அதுமதி யென்னும் நானகு புத் திரிகள் பிறததனா எனக இவாகளோடி அங்கிதீரன, பரத னெனனும இரு புத்திராகளை யும் பெறறனர் என வும்நதணாக அது "அங்கிரா மிருதி யெனனு மாயிழை தனைம னைந்து - பஙகமி லஙகி தீரன பரதனு மகாரைப பெறறு - மஙகையர் நாலவர் தமமை மகிழகூடட னளிததா னனனுர் - தகுமுப பிறநத மேலைத தவததரு மனபதி லோரால" என்னுங கந்தபுராணத் திரு விருததததா ணுணரப்படும. (எ)

மறைபயிலும் புலததியனற பிரீதிநல மமிழ்வெய்தி வேத வாகு
திறல்கெழுசீர்க குமபோனி யெனுமைந்த நிருவரையுஞ் சிறபபி னல்கி
நறைகமழுங் கருங்கூந்தற சங்நதியை யுயிரததனளசங் நதியென் பாளு
மறுபதினு யிரமவால கிலலியரைக கிரதுவினே யணைந்து பெற்றாள்.

(இ ள்.) மறை பயிலும புலததியன = வேதாததியயனஞ் செய்யும் புலத்திய விருடி, நல் பிரீதி நலம மிழுவு எயதி = அழகிய பிரீதி யெனபாளின் போகவின்பத்தைக் களிபபுடன அடைந்து, வேத வாகு = வேதவாகு முனியும, திறல் கெழு சீர் குபபோனி எனும மைநதர் இருவரையுட=வலிமையைக கொணட குடபயோனி யெனனும அகததிய விருடியும ஆகிய இரு புதிரர்களையும், சிறபபின் நல்கி = மேன்மையுறப் பெறறு, நறை கமழும் கரு கூ-தல் சங்நதியை உயிரததனள்=வாசனை வீசுகி கரிய குழலினை யுடைய சக்

கதி எனனும் புதலவியையும் பெறறனள, சகதி எனபாளும் இரதுவினை அணைதது சக
கதி யெனனும் புதிதிரியை இரது வெனனு முனிவனைச் சோதது, அறபதின ஆயிரம் வால
கிலலியரை பெறறாள=அறுபதினுயிரம வால கிலலியரை யீனறாள

புலதிய முனிவர் பிரீதி யெனபாளைச சோதது வேதவாகு குமபயோனி யென்னு
மிரு புதிதிரரையும், சகதி யெனனு மொரு புதலவியையும பெற்றனர் அகருட் சகதி
இரது முனிவைச் சேர்தது அறுட தினுயிரம வாலகிலலியரைப பெறறனள் எனபதாம

குமபயோனி கும்போனி யென மருஉவிறறு ஓ யாக குமபதிறி றோனறிஞ
ராகலின முனிவராக இபபெயர மொழிபபபடடது குமபோனி எனபதை "நெடபோனி,
தேம்போணி" எனப பாடடு கொளவாரு முளர அது முரணென விடுக எனனெ?
"புலதியன மனையாள பிரீதியென றுரைகருவ தொறகொடி பொருவது சிறபபாரா
கலதரகு துவதபி னகதியன றனனை கவையற வளிதது" என வாயு சங்கிதை
கூறுவதனுறறும, "சததோதபரி யெனனு மகதியனேப பிரீதி பெறறனள" என விஷ்டு
புராணம் விளமபலானு மெனக அறறேல, "அகதியனரும தெனறிசைகடபோது
கினறவர கதகையர ருழைச் சென்று காவிரிபாரையும, யமதகனியாருழைச சென்று
அவர மகளர திரண தூமாகனிபாரையும வாஙகிக கொணடு, புலதியனு ருழைச சென்று
அவருடன பிறநத ரூமரிபார உலோபர முதிரையை யவர கொடுப்ப நீரேறறு இரீஇப
படையாகது" என உசகிமேரு புலவர கொரு மொலகாக கதிரை கசிஞனரு வேதமதுரை
நச்சினாக் கினிய ருரைதத்தன மாறறோ வெனின, பிரீதி வயின நததோதபரி யெனப்
பிறநத விவரே சுவாயமபு மதுவுகாரதது்தில அகதியரா வவதரிதது்தனர எல வடமொழிப்
புராணத் திடமிருநதலா லனறெனக வாலகிலலிய ராவார ஹாதது்வ ரேதசராய, அவ
குடட விரலிறைப பிரமாணை வழி வினராய, குரீனபபோனற பிரகாசமுடையரா யிருகக
மொருவகை யிருஷ கூடடதது்தவர (அ)

கறபுருவு கொணடமைய வருகதிநில வரிபடனருள கலபது மேவிச
சொறசவனன ரசனுரா டபத வாகுகாத திரனபுகலுரு சுபர வோமி
மறபுடைய சுக்கிரனபின வாகனெனு மெமமகனை யயிலவே லொணகை
பொறபுவழிக தொழுகுமுகப பூவையையிவ வுலகுயபப் பொலிவி னீனருள.

(இள) கறபு உரவு கொணடி ஆனைய அருத்தி=கறபே பொரு வடிவு கொண
டிரறற பினனர அருத்தி யானவள, கல வசிபடன அருள கலபது மேவி = ஙனமை
பொருநதிய வசிபட முனிவரை யனபுடனே தழுவிச சோதது, சொல சவனன ரசன
வாரததவாகு கா தரினா=புகழபடடினைற சவனன இரசன வயாதகவாகு காதரினா, புக
ழும சுதபா ஓடி=சொலலபபடட சுதபா வெனனவளோடு, அறபு உடைய சுகரினா=(யாவ
ரிடதது்) அனபினை யுடைய சுகரின, பின அகலன வழும = கலிபடனுகிய அகலன
எனனு சொலலபடுகினற, எழு மகவை=ஏழு புதிரர்களையும, அயில வேல ஒண கவ=
கூரமையாகிய வேலாயுதம போலும ஒள்ளிய விழிகளையும, பொறபு வழிது ஒழுகும்
முகம பூவைபை = அழகு நிறைநது தோகறும முகதது்னையு முடைய பூவை யெனனும
பெயருளள புதலவியையும, இ உலகு உயய பொலிவின ளனருள = இநத நிலவுலக முய
னனையுய்படி சிறப்போடு பெறறனள

"சொறறசன திரனுராதத வாகுசவ னனபுகனுஞ் சுதபா வோடு"எனவும் பாட ம
பூவை யெனபாளுக்கும புண்டரீகை யெனவும பெயர அதனை "பழுதறு வுததான் மிக்
குயாக துரை புக வசிபடமா முனிவரன ளனனி தொழுதகு கறபி னுரசசையென றுரைக்
கூற துணாபலாக கொமபரன னவடனன-மழை தநா மெடுகெட புணணரீ கையெனுட வழுது

தன மடந்தைதன் னேயுமால் - விழைவற வமரும புதல்வரோ ரெழுவர் தம்மையு மேதக வளித்தாள் '' என்னும் வாயுசங்கிதைச் செயயுளா னறிக. (கூ)

வன்னியெனு மழற்கடவுட் சுவாகையெனு மனைவியிடத் தனபு கூடாது
பன்னுதிறற் பாவகனைப் பவமானன தனைசசுசியைப் பரிவி னீனறு
னனனவரி லரணிதனிற் பிறந்தவழல பவமான னழனறு வீசு
மினனிடத்திற் பிறந்தவழல பாவகனமென சுசியெனுக்தீ வடவைத் தீயே.

(இ ள்.) வன்னி எனும் அழல் கடவுள்=வனனி யெனனும் பெயரை யுடைய அக னினி தேவன, சுவாகை எனும் மனைவி இடத்து அனபு கூர்ந்து = சுவாகை யெனகினற தனது தேவியிடத்து விருபபு வைத்துப புணர்த்து, பனனு திறல் பாவகனை = புகழுதறக்க வெற்றியை யுடைய பாவகனியுட, பவமானனை சுசியை பரிவின ரன்ருன = பவமானனை யும் சுசியெனபவனையும பெறறனன, அனனவரில = அமமூவர்களுள், பவமானன = பவ மானன (யாரெனில) அரணி இல பிறநத அழல = தீக்கடைகோலி னினறும தோனறும அகனியாம, பாவகன=பாவகனுவான, அழனறு வீசும மின இடைததில பிறநத அழல= வெடடருஞசெயது ஒளியைக காலுகினற மினனலி னினறு தோனறு மகனியாம, மென சுசி எனும தீ=மிருதுவாய சுசி யென்னு மகனி, வடவை தீயே = வடவையி னினறும் தோனறும் ருெடபேயாம்.

வனனி = ஒமிகசப்பட்டறைத தேவர்களை யடையச் செய்பவன் இவனைப பிரம தேவனின் பிரதம புதறிரன எனப ''காருமிழ மினனினலிபா வகரு மரனியிற கனல பவ மானன சூரிய னிடதது னழலினைச சுசியென றுரைபடாறற னுகளற வுணாகதோ '' என்ற சைவபுராணக் கூறறினுல, சுசி யெனனு மகனியைச சூரியலிடதது றிற றேனறு மகனியாகவுங கொளப பாவகன=சுததமாகுகிறவன சுசி = சுததமுடையவன, துக ஙிகசச் செயகினறவன தன இரணடிருந சாரியை ஏ-தேறறம (கப)

அன்னவழற கடவுளரோ மூவாகளு மொவவொருவ ரைமமூன ருக
மனனியகாற பாலைாகது மகவீனரூபா மற்றவாமூ தாதை யோடுங
துனனுமழற கடவுளாதந தொகையொறி ஞெனறுழிந்த வைமபா னகப்
பனனிருவ ரீருகிவாகவா சிவகெறியி லினிதொழுகும பணபி னேரே

(இ-ள்) அனன அழல கடவுளா ஒ மூவாகளுடன=ஆகந வகனிதேவா மூவரு ஏவிவொருவா மூனறு ஆக=ஏவிவொருவர் பதினைாநாகுமனனிய காறபான ஈருது மகவு ரனனுர=நீலலிபெறற காறபதறகது புதறிரர்களைப பெறறனனா, அவா = அமமூவருடன, மூறதாதை ஒமிய தூனனும் அழல கடவுளா தய தொகை ஒதின = பிதா மகனுமிய அகனியை யைபபு கூட்டி வநத அகனிதேவாகளின தொகையைச சொலலு மிடதது,ஒனறு ஒழிநத ஐபபான் ஆக பனனிருவர்=காறபந தொனபதினமராகச சொலலபபடுகள,ஈகனிவாகள சிவ நெறியில இனிது ஒழுகும பணபினேரே=இவாகள யாவருஞ் சைவ ஙனனெறியிற நிறகது நடகசும் தனமையை யுடையவரே யாவர் மறறை அசை

பாவகன, பவமானன, சுசியெனனும அகனிதேவா மூவரும் ஒவவொருவர் பதி னொரு புதறிரர்களாக காறபதறதை யுடை குமாரரைப பெறறனர் ஆக அகனிதேவாகளது தொகை காறபதறதொனபதாம

பாவகருகு ஒவவியவாகளும, பவமானருகுக் கவவியவாகன எனபவறறும், ஒரிக்கு ஏழுகளாகவு மாறபதறகு மேறபடடு பிறநதுளள எனனும, இவாகளுள ஆவவியவாகன தேவாக

ரும், கவலியவாகன தெனபுலதரராகளும், சுகரகளன அசுராகளும் அகினியாக விருபபர் எனறும், அவர வழிததாக மறறைய அகினிதேவா தோனறினார எனறுங கூறப சிவ கெதியி லினி தொமுரும பணபாவது–பாவராயினும வேளவி கொணடு அவிசொரியின், அதனீ முழு முதறகடவுளாய சிவபெருமானுக காகிய பயனபடசசெயது, சொரிததவரின பழவினைகளைப போகி முகதிகூடச செயதலாம அதனீ "இயமபியிவர்தம மரபுதித் திரணடோ டிருபதிற றிரடடி செநதமுலகள - வயஙகியே யுறையு மவறறினின முறையே மாசற வவியினைச சொரியிற-புயஙகமெனன டோனறும பூனகுறை யென்ற புரிசடை யணண லுக காகிப-பயனபடி மதனறு பழவினை முழுதும பறறுவிட டகனறிடு மனறே" எனறும வாயு சங்கிதைச் செய்யுளா னறிக (கக)

மறறைகிடகது வினையாடுஞ செங்காவே தியனிடதனின மிழுவி னேறி
முறையினமகம புரிகதாரும புரியாரு மாயபபிதிருகளன மொயமபி னேறி
மறறதருமக வினிசசுவதா வருகிடத தெனுமபெயரோ டமைநதாா தேவா
செறிதருமா னுரிவாமம பிதிருகளென மறறிவரைச செபபு வாரால

(இ-ள) மறை கிடகது வினையாடும செம கா வேதியன இடஙதில = வேஙகள் சூழ்கொனை மிலாவுரு செவவிய காவினீ யுடைய பிரமனிடதநி னினறும, மிழுவினை ஏறி முறையின மகமபுரிநதாரும புரியாரும ஆய=உலகையடன விதிபபடி யாகைதனைச செய்தவருஞ் செயயாதவருமாகி, மொயமபினேறிய அறைதரும அகினிச சுவதாதா வருகிடதர் எனும பெயர ஏறி பிதிருகள அமைநதாா = உறுதியுடன பொழிகின்ற அகினிச சுவதாதர் வருகிடதா எனனு காமததுடன பிதிரகள சேனறினார, இவரை=இவ விருவகைப பிதிராகளையும, செறி தரு தேவமானுடர இவர தம பிதிருகள என செபபுவா = நெருஙகியுள்ள தேவர் மனிதா எனனு மிவருகளது பிதிருக ளெனறு (மேலோர) கூறுவா. மறறு ஆல அசைகள்

அகினிச சுவதாதா யாகஞ் செய்தவரா பத தேவபபிதிருகள் எனவும, வருகிடதர் யாகஞ் செயயாதவராய மானுடபபிதிருக ளெனவுங கூறபபடுவா இவ விருவகையருடன சுவமியா எனறுஞ் ஒருவகைப பிதிரசையுங கூடடிப பிதிராகள் மூவகையராக விண்டு புராணத்தில் விள படபபடடது அகினிஷ் வாதாதா, பர்ஹிஷ்தா எனனும வடமொழிகள் அகினிசசுவதாதா வருகிடதா எனத தறபவமாயிறறு (கஉ)

உரைதநிடிமக வினிசசுவதாத தெனுமதேவா பிதிருக்களுநீ ஞாலபபிம் சீாதநி
நிரைதாதவரு கிடதரெனு மானுடாதம பிதிருகளுநான னெறிவு ழாது
முருகுகிதழுமென சுவதைதனீன முலீமுழகி புயமதினீபப முயஙகிச செயய
திருகுகினாமே னையைதாய வைதரணி தனீயிதயஞ் சிறபப வினறா.

(இ-ள) உரைதநிடிம அகினிச சுவதாதா எனும தேவா பிதிர்க்களுமஃசொலலப் பட்ட அகினிசசுவதாதர் எனகிற தெயவப பிதிரரும, நீள உலபபு இல சீாதநி நிரைதாத= மேமபபட்ட அழி வில்லாத புகழினீ வரிசையாக கொணட, வருகிடதா எனும மானுடர்தம் பிதிர்க்களுமஃ வருகிடதா என்னும மானுடப பிதிராகளும, கல நெறி வழாது=கலலொ முகைதகிற றவறுமல, முருகு இதழ மென சுவதை=முருக்க மலாபோனற ஆதாங்கீா யுடைய மிருதுவாய சுவதை யெனடவளது, தனீன மூலி முகடி புயம் நிலீபப முயஙகி= இரு தனஙகளி னுச்சியுங (தமது) தோள்களிற றேயும்படி சோகது, செய்ய திரு நிளர் மேனியை = செவவிய அழகு விளஙகும் மேனியென்பவளியும், தூய வைதரணி தனீன= சுதத மூடைய வைதரணி பெனபாளியும், இதயஞ சிறபப ானறா=மனஙகளிகபப பெரு றனா. (கூ)

மேனியெனு மணங்கமழ் மலையரையன புயந்தழுவி வியபபினேடு
மூனமறு மைந்நாகம் பறவைபபோ வரை கவகை யொளிகுலைய
பானிலவுக கதிரபரபபி நளிரிருணமேயக் தழுகொழுகும பனிமெனகோட்டுக்
கூனனமதி வடக்தாழ்ந்த கொமமைமுலை யுமையிலரைக குறிபபி னீனறுள்

(இ - ள) மேனை எனும் அணங்கு ஆரசி = மேனை யெனறும பெயரை யுடைய பெண்ணரசி யானவள், மலை அரையன புய ம தழுவி = இமய மலையரசனது தோளைச் சோந்து, ஊனம் அறு மைந்நாகம பறவை போ வரை = குற்ற மறற மைநாகமுக பிரகுஞசமலையும், கவகை= கவகையம, ஒளி குலைய பால நிலவு கதிர பரபபி= ஒளி வினக கும வெள்ளிய சுடரிகையை வீசிதது, நள இருள மேயாத அழகு ஒழுகு ம= கரி நிசிபை யும விழுங்கி மழகு கொகுகினற, பனி மென கோடி கூன்ல மதி வடம் தாழ்ந்த = குளிராத மிருதுவாய கிரணதிற பொருநதிய வீங்காத பிறைச சுகதிரனபோல மூடி முதல மலை தனக பெறற, கொமமை முலை உமை இவரை குறி பின விப பின ஒபபான றுள்= இளங கொலைகக்ஷ யுடைய உமாதேவியாரும ஆகிய இவர களை ப பய னடையுமாறு மகிழ்வுடன டெரிவுள

மொழிந்த டொருளோ டொனற வவ்வியை மொழியா நதனையு முடடினறி முடித்தலால, வைதரணி யெனபவள் மேரு மலையைச சோநது கியி, ஆயி, வேலை யெனனும் புதலவியரையு ம, மறறை மலி யெனனும புதிதிரனையு பெறறனள எனக கொளக கீருகரு ம கெருவு பிரபு ம இறையாயுளள தெயவகளகேன யபபெயகளாற கூறல போல, மலையை யிடமாக வுடைய தெயவதைத மலி யெனக கூறலும வழகு (கச)

கொமமைமுலை வேயகெடிகதோட் குழையலிலகு மதாகெடிகடக் கொல வைச செவவா, யெமமையா ளுறை யவா னை கதைமுனன ரிசைபதனபின வரி யாமப தகக்ன, செமமைசோ புதலவியாதம மக்களவருக தேறறமனக தெளி யச சொலலீரே, மாமாகீர கேடபனகள யாவையுகன கியமபுவிமென றறைத லோரிம

(இ-ள) கொமமை முலை=இளக தனகளையும, வேய கெடி தோள் = மூஙகில் போனற நீணட தோளகளையும,குழை அலகரு ம மதா கெடி கண=குணடலகளகீாத தாக கும மதாபபுளள நீணட விழிகளையும, கொவவை செ வாய்=கோவைப பழ மபோனற சிவநத வாயினையுமுடைய, எமமை ஒள உடையவள தனகதை = எமமை யடிமையாக வுடைய பாவதி தேவியின சரிதததை, முனனா இனசதனம = முனனமாக கூறினேம, பின=பினனர், இயமபு தகக செமமை சோ புதலவியா தம மக்கள வரு ம தேறறமம= சொலலபபடட தககனது அழகு பொருநதிய 'புதலவியரின சுததிகள் தோனறிய வர லாறறையும, மனம தெளிய சொறறேம=மனக தெளிவடையுமாறு கூறினேம், நீர் கேட் பனகள் யாவையு ம=(இதை ஐயு) நீவிர கேட்கினற வைக ளெலலாவறறையும, நனகுஇப புவம எனறு அறைதலு ம=தெளிவாகச சொலலுவமெனறு (திருமால) கூறதலும

இதுமுத லிருசெயுள சூளகம. அ ம ஒடி - அசைநிலைகள் (கரி)

வாளமரி னறமபுரியு மனனவாதம் தேவற்றனனி வழங்கு னெனனப்
பாளைகமழ் நறுஙகூந்தற புலோமசைவெம முலையா னேப பாகன றாய
கேளவியினற் றுறைபோய மகதியாழ் முனிவணஙகிக் கேட்ட லோடு
மாளரியா யிரணியனற ஹரமபிளந்த கெடிமாய னறைத லுற்றாளல.

(இ-ள) பாளை கமழ் நறு கூந்தல புலோமசை = (கருகம) பாளேபோல வாசனை மணகின்ற நலல அளகத்தினை யுடைய இந்திராணியினது, வெம் மூலை யாளை பாகன =

விருப்பம் பிள்ளையாகிய யானையைக் கைப்பற்ற மிகுதியும், பாப கேவலியினை கல துமை தோய—பரிசுத்தமுடைய கேவலியறிவாகிய கலை பகுதியிலே தோய்ந்தவனைத், மகதி யாழ முனி=மகதியென்னும் யாழினையுடைய நாரதமுனிவருடைய, வணங்கி=பணிந்து, வாள அமரின அறம புரியும மனவலா நம தோறாற ம = வாட்போரிற்றலே (தகுதி) நாமதாரை கடாத்து மரசர்களது பிறப்பு ஏலாதவரை, கலி வழங்குக எனன கேட்டலும = விரிவாகச் சொலலியருளக வெனறு கேட்டருளலும், ஏள ஒரி அம—வலிய கரங்களை வழிவாகி, இரணியன் தன உரம பிளந்த=இரணியனது மார்பினைக கிழித்துக்கொன்றருளிய மாயன அறைதல உறறனை=நீண்ட வழியினையுடைய திருமால கூறுவாரையிறை எனக

மகதி என்றது பேரியாழ் எனக கொளக ஆருகலம, பெருங்கல்லெனபது மது அஃதாவது தோட டிணடளவு பனனிரு சாணும, வணடளவு சாணும, பகுதளவு பனனிரு சாணும, இப்பெறறிக கேறற ஆணிகளும, இவறற, உறுதியம பெறறு, யாழிர காபபு தொடுக்கு நடபபது அதி “யாழிர காமபிற்றுயிர றாகு - யேனை யுறுபபு பொறபபன கொளலே பத்தர ளவுங கோடடின தளவு-பாதஞ்வெனப விருளுன் றிரடடி-வனாசா ணெஞ்சுதென வைத்தனர புலவர்” எனற நாடகத்தமிழ்நூல் சூத்திரத்தாற கணடது இசையிற பெரியோன காரதமுனி யாகலானும, “தலைமுத்ர நாழியிற றனவா தருகதபபு-புலமக ளளா புரிகபப பாயிரம - வலிபெறற தொடுக்க வாகமை பேரியாழை - செலவு முறை யெலலாஞ செலகையிற றெரிகது-காரத கீதக கேளாவி நுலிந்து” எனப பெருங கதை யெனனும உதயண காவியத் துரைத்தளா ரகலானும, பேரியாழ முனிவரனர்கே பொருதியதா வெனக (கக)

மூனிவா வமிசமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று

அகத திருவிருத்தம—ஏ க

பதினெனகாவது

தக்கணைச் சபித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது தக்கனது சுகுதிகளினை வாலாறறைக கூறி, பறவரச மரபு செலல வைதோ தக்கன சிவபெருமானறை சபிக்கபபடடு பாலந்து மாறறை வேதருபப பிறகத சரிதத்தைக கூறிய பாகம

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆலங்கிலேவேற் சுவாயம்பு மதுவெனவேபோன சதருபை யாக மேவி
யிலங்குபகழ்ப் பிரியவிர தனபபுகழுந் தாளபா தனையாய கினறுன
வலங்கெழுதோ ளுததான பாதனியற றுருவனியுண மகிழ வினறுன
முலங்கியசம புவைமனைகது தானியனைச சிடடனையத துருவ னினறுன

(இ-ள்) அலங்கு இலை வேல் சுவாயமபு மது என்றோன் = அசைகின்ற இலை போனற வேலாயுதததை யுடைய சுவாயமபு மது வெனபவனை, சதருபை ஆக மேவி= சதருபை யென்பவளின மார்பினைப் புலலி, புகழ இலகுகு பிரிய விரதனே=கோத்தி விளங குகம பிரியவிரதனையும, புகழ் உததான பாதனே னனறுன=கோத்திரை யுடைய உத்தான பாத னென்பவனையும் பெறறனன், (அவருள்) வல ம கெழு தோள உத்தானபாதன= வெற்றி பொருநதிய புயஙகளை யுடைய உததானபாத னென்பவன, இயல் துருவனே உள மகிழ னன்றுன=அழகின மிக்க துருவன எனனு ம புத்திரனை மனங்களிபபுட பெ றுனன,

ஆ துருவன= அசசுத துருவனெனபவன, துலஙகிய சபுவை ணனது = பிரகாசிகசுஞ் சமபு வெனபவனோ விவாகஞ செயது, தானியினி சிடடனே எனறான=தானியினியுஞ் சிடட னெனபவனேயும் பெறறனன் எனக

உததான பாதனுகசுஞ் சுருசி, சுசீதி யெனறு இருமனைவிய ரிருநதனர அவருள் சுருசி யிடதிறற ருன உத்தான பாதன அதிக பறறுடையவன சுருசிகசு உததமன எனப வனும, சுசீதிகசுத துருவ னெனபவனும பிறநதிருநதனர ஒருகாள் உததமன றன றறனை தொடையி லிருகக்க துருவனு மவனறெடையி லேறி யிருநதனன அது கணட சுருசி யெனபவள பாவ கொதிதுத துருவனே! ஆவா தொடையில என் புதிரனுடன ஒபபாக விருதறகு நீதருநதவனலலே ஆதலின இறகைகளடவை யெனறு மொழிந்தது கேடட துருவன தனதையின முகநதனைக கணணீர சொரிந்து பாவத்தான தனதை சுருசி மீது கொணட மோகததினுலே நிறிது பிரகமினறி வாளா விருத்தலுமின யழுதழுது தாய்பாற் சான்றன அவடசு நிகழுந்த வெலலாம கூறிற துகமும மானமும மானமும ஒருகசு பிழிந்தது மனதை யலை படத தனனளைக கருத்தை யனனைகசுந் தெரிவித்து,எள சிகழுனிவாபாற சென்று உபதேச ம பெறுதத தவஞ் செயதான தவநிலையில வியாபக பரமபொருள் அவனுளததிற குடிகொணடிருநத விசேடத்தால இடைகாலத் தாகி னினற போது பூமியின வலபாகமும, வலகாலிலந் தூகி னினற போது பூமியினிடபாகமுங் தாழ்ந்தது பாதத்தின அஞசுட்ட விரலி யூனறும போது தானிடத்துளள பொருளக ளோடி பூமணடல மெஙகும கடஙகிறறு அதனி யறிந்த யாமதேவாகள இநதிரனுடன் சொலல அவன தவத்திற கிடையூறுக அநேக விகினஙகளசெயவித்தனன அவைகளுக கெலலாங கலஙகாத மனத்தை யுடையவனுபத தவஞசெயதலைக கணட இநதிராதி தேவா கள் திருமாலிடம் முறையிட அவரோனாநி, மைநத! நினகசு வேணடிய தெனனென வினவ, அவன உன்னாறபடி வேணடு மெனறனன திருமால குமார! மூவுலகஙகளுக் குமு மேறபடடதாய கடசததிர ரிரகஙக ளெலலறகுமு ஆதாரமாய, சூரிய சந்திராக காரக புதஞசு சுகிர மரத மணடலஙகளுகசுமு மேலதாய விளஙகுஞ் துருவபதத்தை யுனக களிதேதும் நீடித்த ஆயுள முதலிய பேறுகளோப பெறறு நின றுபடனிருகக வரதந் தேம என்று மறைதனர அவன துருவ பதத்தைப பெறறமையால துருவன எனச சிறபபுப பெயர்கொண்டான அவன புதிராகளைச சிவபதி, பவியன எனவுங கூறுப.(க)

எட்டானைந் தமபததோ டிகலபுரிதன சயத்தமப மினிதி ஞட்டுஞ்
சிட்டனிலவி தழ்ந்சுமதி முலதோயதது ரிபுவிருக தேசன விப்ரன
மாடவிழதாரிபுரூசயனசொல விருகலனென பவாபபயந் தானரிபுவும்வாய்ந்த
பெடபிஞரும பிருகதிதன் முலதோயதது சகுரசுனைப் பெறறு னனறே

(இ-ள்) எடடு ஆனை தம்பததோடு=அட்டதிகசு யானைகளோ(கட்டப்படட)தூன்க ளோடு, இகல புரி தன சயதத்தம்ப இனிதின நாடபோ=பகை கொளகினற தனது வெற றித்தமபததை கீலபெற றிறுதிய, சிடடன=சிடட னெனபவன, இலவு இதழ சுமதி மூலி தோயத்து=இலவ மலரைபோனற அதரங்களை யுடைய சுமதியின மனைவிகளோப புலலி, ரிபு விருக தேசன விபரன = இரிபு விருகதேசன விபபிரன, மடடி அவிழ தார் ரிபுஞ் சயன=தேன சிந்துகினற மாலையை யணிந்த இரிபுஞ்சயன, சொல் விருகலன எனபவர பயகதான=சொலலபபடட விருகலன எனனு மைநது குமாரரைப் பெறறான, ரிபுவும்= (அவருள்) இரிபு வெனபவன, வாயநத பெடபினை ஒபப பிருகதி தன மூலி தோயத்து= பொருகிய ஆசையோடுப பிருகதி வெனபவளது தனகளோப புலலி, கனறு சுகுரசுனைப் பெறறான=நனமையாகச் சகுரசன் எனபவனைப பெறறனன.

சிட்டனென்பவன் சுமதியுடனகூடி இரிபு, விருகதேசன், விபாரென், இரிபுஞ் சயன், விருகலன் என்னும ஐவரைப பெற்றான. அவருள் இரிபு வெனபவன பிருகதி

பைச் சோறது சகருசணை பெறாமல சகருவேறி சாவதேசன எனபவனையும் பெறாத னென்று சிலவிடத்தில கூறபபடடிருகிறது (உ)

நீய்த்துமிழும வெள்வேல்கை சகருசணு மனமருட்டிஞ் சிறபபு வாயந்த வேய்த்தடநதோட் புடகரணி மூலிதோய்நது சாகருடனை விருபபி னீனரு னேத்துபுகழச் சாகருடனு மனக்கிடந்து கதிரெறிகு மைதேந்த தலகுல வாய்ததுபொலங் கொடியனைய நாடடுவலை தனையினிதின வதுவை செயதான.

(இ-ள்) நியத்து உமிழும் வெள வேல கை சகருசணும=நியமசெயது பொறிக் கும் வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினையுடைய சகருசனென வரும, மனம் மருடடிய சிறபபு வாயந்தபனைதை மயகரும் அழகினைக் கொணட, வேய தடம தோள் புடகரணி மூலி தோயநது=மூஙகில போனற பெருமை யமைநத தோளை யுடைய புட கரணி யெனபவளின நனகனைந் தழுவி, சாகருடனை விருபபின னனரு ன =சாகருட னெனபவனை யுவகையோடு பெறறனன, ஏந்து புகழ சாகருடனும=துதிகக படுகின்ற கீரதியினை யுடைய சாகருடனெனபவனும, மனு கிடநது கதிர எறிகரும ஐது ஏந்து அலகுல வாயநத—அரைபபடடிகை கிடநது ஒளியை வீசுகினற அழகை வைதிருகரும் நிதம்பதைதை கொணட, பொலம கொடி அனைய நாடடுவலை தனை=பொறகொடிபோனற நாடடுவலையெனபவனை, இனிதின வதுவை செய்தான=சிறபபுட்ன மணரு செய்தனன.

புட்கரணி யாவாள வருண சந்தரியிற பிறநத வீரனப பிரசாபதியின புதல்வி. சாக்குடன-ஆறாவது மனுவநதரதிற கதிர பதி நாடடுவலையாவாள வைராசன் எனனும பிரசாபதியின புதலவி என்னரு சொல பொலம எனனுய, வருமொழிக் கினமாத திரிநதனனை "பொனனென இளவி யீறுகெட முறையின - முனனாந் தோனறும லகார மகாரஞ் - செயயுன மருகிற றொடரிய லான" எனனுக தொல்காப்பிய விதியா னமைகக (ட)

ஐதெழிலா நாடடுவலை யனபினெனறி மலங்கலந்தா ரூரு வெயயா நெய்திகழ வேழ சுரிபூரு வகனினசந் தியவானசூழ நிலனேழ் போறறச செயதவங்கூ சுருதுயமமன சநதரதுயமம னுடனதிராந் திரனே யோங்கு மெய்நருஞ்சி ரபிமனையு தபசுவியிப பதினமரையு மினிதி னீனரூள

(இ-ள்) ஐது எழில ஆ நாடடுவலை = மிகக அழகின யுடைய நாடடுவலை பென் பாள், அனபின ஒடு=அனபுடனே, அலகுல அம தார ரூரு=விளங்குகல கொணட அழ கிய மாலையை யணிநத ரூருவும, வெயது ஆய கெய திகழ வேல சுரி புரு அகனினி சத தியவான=கொடிய நிணம விளஙகும வேலோடு சுரிபப புருவமும அகனினியரு சததிய வானும, சூழ ஏழ நிலன போறற செய தவப கூ சுருதுயமமன = (கடலாற) சூழப படட ஏழுதீவி னுளளாரும புகழுமபடி செயயப படுகின்ற தவதிற சிறநத சுருதியும் கனும, சததுயமமன உடன அதிராததிரன=சுருதியுமகனும அதிராதிரரும, ஒஙகும வெந்த அரு சீர அபிமனயு=உயாந்த அடைதறகரிய சிறபபின யுடைய அபிமனயுவும, தப கவி ஐ பதினமரையும=தபசுவியும ஆகிய இநநப பதனுச சநததினையும, ஞனினி ன னரூள=கனமையுடன பெறறனள

உம-எ-அசைநிலைகள அகனினிய அக்கினிடோமன் எனனும் வழகுவா நாடடு வலை யெனபாள் ஊரு, பூரு, அகனினி, சததியவான, சுசி, சுததியும்மன, சுருதியும்மன, அதிராததிரன, அபிமனயு தபசுவி யெனனும பத்து மைநதரை பெறறாள் எனபதாம்.()

ஆஙகவரி லூருவெனபோ னமபலிகுகுய கருஙதய ணுகஙி னேயி வீஙகுகா முலிலபுணாஙதிட டஙகனேநிற சுமனசனை விளங்கு வேற்மை

பீயாகஞ்சிய வுககிரனேக கிரீசனேசசா ரனேகயனே யுவப்பினீன்ரு
னீயவிரிலயனெனபோன வேனனெனும புகழ்வேந்தையினிதினீனருன்.

(இ-ள்) ஆகவரில=அவாகளுள், ஊரு எனபோன=ஊரு வென்பவன, அர்பு ஆலக்கும கரு தடம் கண் ஆகிகினேயி = அமபினேயும வெனற கருமையுற றகனற விழி கனே யுடைய ஆகிகினேயி யெனபவள,வீகருு தட முலே புணாகதிடே=பூரித்துப பெருத்த தனகளிைர்ந் தமுவி, அகனே நல சமனசனே=அகனேயும நலல சுமனசனேயும், விளகுு வேல கை ஒகுு திறல உகிரனே = பிரகாசிகினைற வேலாயுகதைத யேநதிய கைகளே யுடைய மிகக வலிபமைநத உகிரனேயும, கிரீசனே சாரனே கயனே உவபபின ரனருன= கிரீசனேயுைர் சாரனேயுை கயனேயும மகிழவுடன பெறுரன, ராகுரு இவரில=இவவிடததிற கூறபபடட இவர் களுள, அகன எனபோன=அகன எனபவன, வேனன எனும புகழ வேகதை இனிதின ரனருன= வேனனெனனுை கொதி யுள்ள வரசனேப பயனுனைடாக பெறுரன

ஆகினேயி=அகினியினமகள் அகன மிருகதுவின புந்திரியான சுநீதையைக் கூடி வேனனைப பெறறனன எனபதாம் (இரு)

அரசு விழுஙகி வாய்காயாந தயிலவே லுழுவன வேனெனபோன
கரைகொன றிரஙகு கடலவலய முழுது மகவான கனருக
ளிரிப பொருளக ளெனைததினையும பாலாயக கறாதின னுயிராபுரந
திருது வெனனு மணிமவுலிப பெரியோன றனைப பெறறனனுல்

(இ-ள்) அரசு விழுஙகி வாய் காயாந த அயில வேல உழுவன = (ரகை) அரசர் சுவே விழுஙகி (பினனரும அவர கிடையாமையால) வாய வறறிய கூரிப வேலாயுதாதைத தாகுகும பொருழவனுகிய, வேன எனபோன=வேனன எனறும அரசனுனவன, கரை கொனறு இரஙகு கடல வலயம முழுதும=கரையை யழிதது இரஙகாகிறகுல் சரூபததி கிடபமாகிய புமிதேவியையா (பசுவாகவும) , மகவான கனரு ளுக=இநதிரனேக கனருக வுகொணடி, உரிப பொருள்கள அனைதையும பால ஆ கறாது = அறுபவித்தற் குரிய பொருள்க ளெலலாவறறையும பாலாக கறாது, இன உயிர புரநு=இவிய வுயிராகளை பாதுகாத்த, பிருது எனனு மணி மவுலி பெரியோனே = பிருது எனனும பெயரை யுடைய இரத்தின கிரீட மணிநத பெருமையிற சிறநத ராேநதிரனே, பெறறனனை=பெற றனன

வேனனின வலக்கையைக கடைந்து பிருதுவை யுணடாகிய சரிதமாவது—வேன னெனபவன மாதாமகனுை பிருதுவின நேரடதால தானம தவம யாகமுதலிய புண ணியச செயகைகளே யொருவருஞ் செயயக் கூடாதெனறு ஸ்ருஷ்டிபிதாதனன அதனைய நிஷ்டை இருடிகள பறபல பதஙகளோ சொலலியுை கேளாமையால அவாகளுக கோபமுணடி தாருபபையிரு லடிதாதனர அதனால அரச னுயிராறறகக சனமக ளொருவரை யொருவா வருத்திப பொருளே யபகரிகதத தொடஙகினர் அதகணட விருடிகள அரசனிலலாமையா லனறே இப்தீஙகுகள நேரநதன வெனறு வருந்தமுறறு அரசு செயய ஓ புதநிரனிமிந் தம வேனனின நோடையைக கடைநதனர அதிலிருநது கருநிறமும, விகாரமுகமும், குறுநத சரீரமுங் கொண்டி ஒரு புருடன நோனறி, நான எனனசெயய வேணடுமென்று முனிவரை வினவ, அவாகள (நிஷாத) உடகாரு என்றனர அதனால் அவன நிஷாதன எனனும பெயர பெறறனன அன்றுமுதல் நிடாதா எனனு மொருவகைச் சாதி யுலகதது துண்டாயிறறு பினனர் வேனனுடைய வலகையைக் கடைந்து அகினியை யுண்டாக கிட பிரமமனிக சூரிந்து யாகஞ் செயய வதிலினறும பிருது நோனறினன் அந்த யகஞ்ய

தின சுத்தியா காலத்திலே சூதனும மாகதனும பிறந்தனர. இங்ஙனமாகப் பிருதுமன்ன னரசாடசியைக கைக்கொண்ட போது பிரசைக ளெலலாரும வந்து, அரசனே! பூமி தேவி நூதனதை யிறந்தமையால ஓஷதிகளைத தனக்குள்ளே யிழுத்துக கொண்டனள அதனல ஆகாரமினறி வருந்துகினறோம எனறு முறையிட்டனர. அதனைக கேட்ட பிருது ராசன கோபங்கொண்டு அசனவ மெனனும வில்லையும தேவ பாணங்களையும கையி லெடுத் துப பூமியின்மே லெதிர்த்தான பூமிதேவியானவள பயந்து பசுரூபதைதத தரித் தோடி னள இவனும பினறொடாந்து வருவதை யறிந்த பூமிதேவி என பிராணனைக கொல்லா மல விடவேணடு மெனறு அபயமிடட, அரசனே! ஒரு கனறை யுண்டாகக கொடுப பையேல ஓஷதிகளை யெலலாம் பாலாக கொடுபபே னெனன, அரச னதற்கிசைந்து இந் தின சநதின முதலாயினோரைக கனறுகளாகி, ஓஷதிகளை யெலலாம பாலாக கறந்து வேணடிய வளங்களையு முணடாகிய பூமிதேவியையும கொலலாமல முனபோல வைத துக காத்தான. அதனால பூமிகருப பிருதிவி யெனற நாம முணடாயிறறு எனபதாம. பிருதுராசனுகரு வையினன எனவும பெயர, வேனனுடைய மகனுதலின. (சு)

அன்னோன வேள்விச சாலைதனிற் காதை நவிலவா னமுனோமி
முனனோன சூத முனியாகப போதுகா னெனபா முதுகருறைதோ
பைநாக கததின கதிர்பொழியு நெற்றிக கிடநத பாரேழுக
தனனோ ராணை தனிசெலுதது மிருது மாமுனி யிவைசாற்றுமத.

(இ-ள்) அனனோன வேள்வி சாலை தனில=அநதப் பிருதுமனனனது யாகசாலையி னிடதது, காதை நவிலவான = புராண சரிதஙகளைச சொலலுமபடி, அமல நேமி முன னோன=வெறபருரு செயயுஞ சகராயுதததை யுடைய திருமால, சூத முனி ஆக போத தான = சூதமுனி வடிவு கொணடு தோனறினார எனறு, முதுகருறைதோ எனபான அறிவுடையோர கூற நிறபா, பை நாகதத்தின கதிர பொழியும நெறறி கிடநத ஏழு பாரும=படஙகளை யுடைய ஆதிசேடனது ஒளியைக காலுகினற தலையிற றங்கிய ஏழுலகங களி னிடதது மத, தன ஓ ஆணை தனி செலுதது மத=தனது ஒபபறற செங்கோலை பொரு வினறி நடாதது மத, பிருது மாமுனி இவை சாறறும = பிருதுராசன வருத்த முறற இவற றைச் சொலவான (ட)

மழலைத தீஞ்சொற கிண்கிணிக்கான் மைநத ரிலலா வரசாடசி
விழையே னெனனு லெலங்குலைய சிஙகா தனமவிட் டிழிநதெதி
மழைவீழாத நறறருரு நெடுங்குடிமிக கோவாத தனமால வரையெயதிக
கழையா லானின கணஙருவிதத கணணற பழிசசித தவமபுரிநதான.

(இ-ள்) திம மழலை சொல கிண்கினி கால=இனிமை யாகிய சூதலைச் சொறகளே யுஞ் சதஙகை பூணைந த காலபு முடைய, மைநதா இல்லா அரசு ஆட்சி=புதநிரரிலலாத அர சுரிமையை, விழையேன எனனு = விரும்ப மாடடே னெனறு, அலஙரு உலய சிஙகா தனம விடடு இழிநது = விளஙகாநின்ற பிடா மயிரினை யுடைய சிஙகததாற றுஙகபபடி னைற ஆசனதது னினறு மிறஙகி, ஏகி= (ரகரததை விடடு) சென்று, மழை வீழாது உறங் ரும் நெடு ரூமி = மேகம படியாது துருரு னைற நீணட சிகரஙகளைக் கொணட, மால் கோவாததனம் வரை எய்தி=பெரிய கோவாத்தன மென்னு மலையை யடைந்து,கழையால ஆனின கணம் ருவித்த=வேயஙகுழலாற் பசுக் கூட்டஙகளைத் தொருவி செயது, கண்ணன பழிச்சி தவம் புரிநதான்=கண்ண மூர்த்தியை (நீனைதனைத்) துதிசெயது தவதனதைச் செய தனன்.

குழலிசை யாழிசையினு மிகக இனிமை பயபபது மழலை யாகலின ''மழலைத் தீஞ் சொல'' எனறான இங்ஙனமே ''குழலினிது யாழினி தெனபதம் மக்கண-மழலைச்சொற கேளா தவர'' என மாதானுபங்கியும், ''சொனன கிளியின றறையினைத்துங தோய்ந தாலு - மெனன பயனுடைத்தா மினமுகதது - முனனம், சூறைகுதலைக், கிண்கிணிக்காற கோமக்கள் பால்வாய்ச் - சிறுகுதலை கேளாச் செவி'' என நாவெண்பாவாரும், ஓதி யருளினர் மகபபேற்றின சிறபபி''படைப்புப் பலபடைத்துப பலரோ டிணணு-முடைப பெருஞ் செலவ ராயினு மிடைபபடக-குறுகூறு சுடதது சிறுகை நீட்டி - யிடுங் தொட்டுண் கெளரியுங தழந்து-கெய்யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தது-மயக்கூறு மகனே யிலலோ-பபக்குறை யிலலோம் வாழு நாளே'' எனப புறநானூ ற்றினும், ''உயாகூடி கனியித் நேனற னூனமி லியாக்கை யாதன - மயாவது கழிந்த கேளவித் தனமையால் வுலல நாலை-டெரிதுணர் வறிவே யாதல பேறறன கோட லெனனறன - கரிதிவை பெறுதல கூடா பெறறவர் மக்க ளென்பார்'' என வளையாபதியினும், உகுது நீர்கட லுடித்பார் மூழு வது மொருங்கே-வகது தாடொழு மாசியல் வளனெலாம பெறினு-மிகுதி நாதியர் பெரும் பதக திருகைபெற றிடினு மைநத நினறியே வாழவது வாழவுமற றனறே'' எனப பிர மோத்தர காண்டத்தும், ஏனையவறறும இயமபியா னறிக (அ)

நிழுக்கு தேறற செஞ்சேறறிற பெடைவணை டெயதிக சேவன்முனம
வழுக்கி வீழுந்து ரானெய்தும வண்டா மரையாள புணாமாப
பெறழுகுகு தனனி னிகரிலலா வரச னுஞ்றறும் நவினோக்கிப
டழுத்த கனிவினை டமுதுருகும் பானமை போல விவையுரைபபான

(இ-ன்) பெடை வண்டி = பெண் வண்டானது, இழுக்கு தேறல் செம் சேற் நின்=ஈாகருகு குணம் வாயந்த தேனுலாகிய செருநிறை சேறறின்கண, சேவல முனம வழுக்கி வீழ்ந்து=ஆண வண்டின் முன்னர் வழுவி விழுந்து, ான் எயதும வண் தாமரை யாள் புணர மாபபன=வெட்க மடைந்த இடமாயுளள வளவிய செநதாமரைப பூவின்க ணிருகருகு திருமகள் காயஞாகிய விடடினுஞாதறி, ஒழுக்கம தன்னில நிகர் இலலா அர சன உருமறறும தவம நோக்கி = அறவொழுக்கத்தி லொபபில்லாத பிருது மனனன செய யுந தவத்தை யறிந்து, எயதி = (அவரரு முன) நோனறி, பழுத்த கனி விணடி=முதிராத பழம வாயவிடடி (வெடிதது) அமுது உருக்கும பானமை போல=அமிருதத்தைப பொழி யுந தனமை போல, இவை உரைபபான=இவறறைக கூறுவார் (கு)

பாற்றி னுடனவெங் கழுதுதொடா பரிதி வேலோய் பனெடுநா
ளாறறுங் தவங்கண டிளமிழுதே மழுதுங கனியுந தனிகுலவி
யூற்றுப் மழலை மொழிச்சிறுவ நிருவா தருதே மெனவோதிக
கோறறேன குதலைச செழுங்கமலை கொழுநன மறைநது சென்றனனுல்.

(இ-ள்) பாறு உடன வெம் கழுது தொடர் = பருந்துகளோடி வெவ்விய பேய் களுஞ் சூழ்ந்து நிரிகின்ற,பரிதி வேலோய=சூரியனைப் போனற வேலேந்திய மனனனே, பல நெடி காள ஆற்று தவம் கண்டி=பறபல காளாக நீ செய்யுந் தவத்தை யறிந்து, உளம் மிழ்நதேம்=மன வுவகை யுற்றேம், அமுதும் கனியும் தனி குலவி ஊற்றும்=தேவாமிர்த முங (கறபகக) கனியு மொருகு சேர்ந்து குளித்தாறபோல, மழலை மொழி சிறுவர் இரு வா தருதேம=குதலைச் சொறகளை வசனிகின்ற புத்திர நிருவரை யளித்தேம், என ஓதி= என்று சொல்லி, கோல தேன் குதலை = கொமபுத் தேனை பொந்த (இனிய) மென் சொலலை யுடைய, செழு கமலை கொழுகன் மறைநது சென்றனன் = செழுமை யாகிய தாமரை மலரில வீறறிருக்கும் திருமகளுயகன் கரந்து போயினர். இன னுல் சாரிபைகள

மழையி னுதவுங கொடைதடக்கைப் பிருது வெனனுமவ ளவேநகத
னழகு முலையுஞ் சுமக்கலா திடுகு மிடையந தாதாளைக
கழைமென் பசுநதோ னலனுகாநது தானன சிகணடி தமைக்கண்டா
னிழைவே யநதாத் தானனவிர்த் தான னெனுஞசேய தனேயீனரூன.

(இ-ள்) மழையின் உதவும கொடை தட கை = மேகதைப போற் கொடிகரும கொடை வாய்ந்த பெருமை யாகிய கையினிடதது, வாள பிருது எனனும வேநதன = வாளேநதிய பிருது வெனனு மரசன, அழகு முலை சுமககலாது = அழகிய தனபாரதைதத தாஙகமாட்டாது, இடுகும இடை அநதாதாளை = தேய்ந்த மருஙகினை யுடைய அநதாத் தாள எனபவனது, கழை மென பசு தோள நலன நுகாநது = மூங்கிலபோனற மெலலிய பசுமையாகிய தோளினபததை யாரு தது, தானன சிகணடி தமை கணடான = அநதாத் தானன சிகண்டி யெனனும புததிரா கீனப பெறரூன, (அவருள) இழை வேய அநதாதான = ஆபரணஙகளை யணிந்த அநதாதாதானன எனபவன, அவிர்தானன எனுய சேய தாள ஈனறூன = அவிர்த்தானன எனனு ப புததிரனைப பெறறனன

பிருது :மனனன் அநதாத்தானன, வாதியெனனு மிருபிளளைகளைப் பெறறூன எனறும், அவருள அநதாதானன சிகணடிவி யெனனும பெணனைச சோநது அவிாதானனைப பெறரு னெனறும, வேறோர் புராணம விளமபா நிறகும முலையும-உம, சாரியை. என்பனை—ஐ, உருபு மயஙகம (கக)

ஒனனூர மகளிர் கலன்கழிபப வொளிமும வடிவா ளுறைகழிகரும
பொனனுரதடநதோ ளிகணடியெனபோன பொருவிலசுரிலனறனைபபயநதா
னனனே னிமய வரையடைநது கஙகை யாறறி னகனகரையின
மினனு கதிரோன மணடலததின விருப்பி லீசன மூளபோறற.

(இ-ள்) ஒன்னூர் மகளிர் கலன கழிபப = பகைவரது மனனியா (தத்தம) மஙகிலியததை நீகியமபடி, ஒளிறும வடி வாள உறை கழிகரும=பிரகாசிகரு கூரிய வாளா யுதததை யுறையினின மெடுத்தருளவும, பொன ஆர தடம தோள் சிகணடி என்போன= வீரலகரும குடிகொளப பெறற பெரிய புயஙகளை யுடைய சிகணடி யெனபவன, பொரு இல் சுரிலனை பயநதானன=ஒபபிலலாத சுரிலன எனபவனைப பெறறனன,அனனுனை=அச் சுரிலன, மினனு கதிரோன மணடலததின விருபபில = ஒளிகினற சூரிய மணடல பத வியை யடையும் இச்சையினால, இமயம வரை அடைநது = இமய மலையைச சாரநது, கஙகை யூறறின அகன கரையின = கங்கை நதியி னகனற நிரததின்க ணிருந்து, ஈசன தாள் போற்ற = சிவபெருமானது திருவடிகளைத துதிக்க

ஒன்னூர்=ஒன்றதவர் மகளிர அணிகளுட சிறந்தது மஙகல வணி பாதலின கலன எனபதறகு மஙகலியம எனறும சுரிலன=நலலொழுகமுடையவன இது முதலிரணடி ளுளகம எலலா விடிம்பையினும கலன்கழி யிடிமபை பெரிதாதலின விதகுதனை அதனை "மக ளிழந்த விடிமபையினு மனியா ளிழநத விடிம்பையினு - மிக விடிமபை யோவாத கிதவை யிடிமபை யெனவினவித் - தக்க வதனு லெனகழுதிற முலி மீதங தருளெனறு- தொக மணிசீன முடியாணைத தொழுது பினனு மிவை சொலலும் " எனறா பிறரும.()

பால வெண்ணீர் நெளிபழுத்த சுவேதாச் சுவனும பாகுபதன
சால வருமா தவமபுரியு மரசன முனனுத் தானனுகி
மாலோ னீசன மூள்போற்றி வரம்பெற நனனீன டரமபொருந
வேலோ யெனனுந் துறபபித்து விழுமா மறையு மொழமுரைத்தான.

(இ-ன்.) பாலம் வெள் நீறு ஒளி பழுத்த=நெற்றியினகண் வெள்ளிய திருநீற்றின் விளக்க மிருத்த, சுவேதாச்சுவன் ஆம் பாசுபதன = சுவேதாச்சுவ னெனனும பாசுபத சமய முனி யொருவர், சால அரு மா தவம புரியும அரசன் முனனா அணுகி=கெடுகாளாக அரிய பெரிய தவத்தைச செயகினற சுசீலன முன்னாச சென்று, அரம பொருத வேலோய் = அரதநால அராவபபட்ட வேலேந்திய அரசனே, ணமடி = இவ்விடத்தில, மாலோன சசன தாள் போற்றி=பெருமையை யுடையராய சிவபெருமானது திருவடிகளை (யானும் முன்னா) வழிபட்டி, வரம் பெறறனன் எனன = (மேலாய) வரங்களை பெற றனனென்று கூறி, துறபபித்து=(உலகப பறறுகளை)விடுவித்து, விழு மா ஒனறு மறை யும் உரைத்தான=சிறநத பெருமை யுடைத்தாய ஒரு மந்திரத்தையு முபதேசித்தனா

பாசுபதம் - அகச்சமய மாறறு ளொன்று அத னிலக்கணத்தைப் பின்னர் வரும் உத்தரகாண்டக்கண் செவ்வனே விளகருதும மாலோனீசன்-என்பதனைத் துவகதுவளுக் கொள்ளலுமாம். மறை = இரகசியப் பொருளுடையது, மகதிரம "நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளநத - மறைமொழி தானே மகதிர மெனப" என்றார் ஆசிரியர் தொல் காப்பியனரும் துறபபித்தலாவது அகடபுறப பறறுக்களை வெறபபித்தல. (கஉ)

அருமா மறையா லுளநதெருளரும் முன்னே னுங்குத் தவமபுரிநதான
மருடீர கேள்வி யவித்தான னெலலபோ னுலக மகிழதாங்கப
பெரியோ ரேத்தும பிராசீனப பருகிச சென்போன தனனபபயத்தான்
றெருளா லவனுங கடலுயிர்தத தெரிவை மூலியிற நிவளதனனால.

(இ ள்) அனனேன்=சுசீலன், அரு மா மறையால்=அரிய பெருமையை யுடைய மகதிரோபதேசதாலினால, உளம் தெருள் உறறு = மனத தெளிவடைந்து, ஆங்கு தவம் புரிநதான் = அவவிடத்திலே மிருது தவததைச செயதனன, மருள தீர கேளவி அவிர்த தானன் எனபோன = மயகக நீகக்கிய கேள்வி யறிவுளள அவிததான னெனபவன, உல கம மகிழ் தாங்க = உலகததாகருக களிபபெருக, பெரியோர ஏதது மபிராசீன பருகிச சு எனபோன் தனன பயதானன=உயரந்தாரால புகழபபடும பிராசீன பருகிசசு எனபவனை பெறறனன, அவனும்=அபபிராசீன பருகிச் செனபவனும், தெருளால = தெளிவுடனே, கடல உயிர்தத தெரிவை மூலபில நினறதனனை=ச முத்திரனால பெறபபட்ட பெணணின நனகுகளிற நோயகதான

அவிர்தானன அகலிலியின குமரியான திவ்ணை யெனபானைச சோந்து பிராசீன பருகிச்சை பெறறன னெனக முதல நிறபபி லிம்பிரந்தம பிராசீனபருகிச்சைக கூறினு னேனும, அவனுகருத தினைவராகச சுகதிரன, கபன, இருடடினன, விரசன, அதினன என்னு மைவரையும பெறறு னென றுயதது உணாக பிராசீனுகிரகளான தருபபை களை பூமி யெனகணணும பரபபி எகியபகளைச செயதமையாற பிராசீன பருகிசசு எனப. அவன சமுத்திரன் பெற்ற மகளாகிய சாவன்னி யெனபவளை மணஞ் செயதான் அது "தெணடிரைக கடலைப புணர்ந்து சாவனனி யெனுமக டனைசிறநத தளிததாள-விண்டவள் புகழ்சோ தருபிரா சீன பருகிச்சின விரைபபுய மனைந்து" எனனுஞ் சைவ புராணக் கூற்று னறிக சுவாணை யென்று மிவட்குப் பெயருனடி தினைதனன எனனும விசின மூறறிணை யெச்ச மாகவி வருஞ செயபிளோடி முடிந்தநலுமாம. (கச)

இமையோ பரவும் புகழபபிரசே தசராம பெயரி னுருபதினமர்
தமையாங களிந்தா னமமைநதா பதின்மர் தாமும் அவலருஞ்சீ
ரமையா நடகமேதாண மாரிடையை யனபின வதுவை யாறறிநதும்
குமுகச் செவவாயப புந்தருமநங கூடரிணை டமர னெனகளித்தார.

(இ ள்) இமையோர் பரவும் புகழ பிரசேதசர் ஆம் பெயரின் = தேவராலும் துதிக்கப படுகின்ற கீர்த்தியைக கொண்ட பிரசேதசர் எனனும் பெயருடன், ஒரு பதின் மர் தமை ஆகரு அளித்தான = பத்து மைந்தர்களை யடபொழுது பெறறனன, அ மைந்தர் பதின்மர் தாமும = அந்தப புதலவர்கள் பதினமரும, தவல அரு கீர அமை ஆர தடம தோள் மாரிடையை=கெடுத லிலலாத சிறபபினை யுடைய மூகவில போலும பெரிய தோளி னைக் கொண்ட மாரிடை எனபவளை, அனபின வலலவை ஆறறி = அனபுடன விவாகஞ் செய்து, கரு குமுதம செம வாய புது அமுதம = கறிய வாபபற பூபபோனற சிவநத வாயினின தூறறும புதிய அமிதததை, கூடடி உணடி = சேரத்துப பருகி, அமரா எனக களிததார=தேவர போலப போக வினபங கொணடனர

பிராசின பருகிச செனபான சாவனனி யெனனும் பெணணைச சேரநது பிராசேத சர் எனனும் பதத்துப புதலவரகளைப பெறறனன பினனர அவரகளைப பாரத்து மைநதர் காள! சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞசெயது பிரசைகளை விருதது செயயுங்க ளெனறு கூறப, பிதாவின சொறபடி யவரகளும பதினாயிரம வருடஞ் சமுத்திர சலத்தின மூழகி யருநதவங கிடகது, சிவபெருமான திருவருளைப பெறற வர, பிதா கரத மூனிவரின உப தேசததால அரசு துறநது சிவருனை நிடடையி லமரநதிருநதான ஆபபோது அரசனின மையால மழை குறைநது குடிகள பயிர தொழில செயயா ராயினர் அநனால் மரகத னெலலாம விணணள வயாகது இனறதுப பூமியை மூடியிருகதகை கணட பிரசேதசர் கோபங கொண்டு தங்கள முகத்தி னிலுமம வாயுவையும அகினியையு மூணடாகி அவைகளை யெலலாம மூரிபபித்து எரிபபிரிக, அகனிய சுவாலையால கடசதிர கணங கள் கலிவதை நோகியு சநதிரனை அவாகளைத் தடிதது,விருகஷஙகளுகளுகு முங்கடகுஞ் சாநதி செயகினறே னெனறு தான வளரதது வநத மாரிவை (மாரிடை) எனனுங கனனியை மனைவியாக கொடுதது னெனக

மாரிடையின சரித மாவது - கண்டி வெனனும மூனிவர் கோமதி நதிகரையிற் றவஞ் செய்ய, அதற கிடையூறாக விதிரன பிரமலோகை யெனனுந தேவமகளை யனுபபி னன் அமமபை யகஙனே சென்று மூனிவனை மயகி, கொள்ளாயிரந் தேழியாணடும் ஆறுமதியும மூனறு தினமும ஆவனுடன போக டரிது கருபப மூறறனள இவள் சூதறிநத விருடியரர் வெருவி துரதறினராகத தேவலோக நோகி யோடினாரள் கருபபக கலகி மயிறகா றோறும வியாவையா யொமுக வவறை மரகக டரிததன. அவை வாயுவாற சோகடபபடடு சுதநிரனுல வளாகபபடடு மகவாயத நோனறின அம மகவே மாரிடை யெனபடடவள இவளை விருகஷகளினை சாநதி செயயுப பொருடடுச் ச நதிரன கொடுப்ப மனறல செயது கொணடனர எனறு புராணங் கூறிறது (கடு)

களிகரும வேநத ரொருபதினமாக கலஙகு கடவு ளருஙகுமபிய
றுளிகருங தேனறும நறுங்கூநதற றுவாவாயத தீருரொன மாரிடையாய
களிந்தா டகன றனமகவா யெனனு மவளோன பிறிதத்தெவளை
றெளிந்தீண மிரைதது யெனலோடிந திருமா லெதனை யுரைசெயவான.

(இ-ள) கடவுள அரு கறபின = தெயவத தனமை பொருநதிய அரிய கற்போடு, தேன துளிக்கும தார கறு கூந்தல = தேன சிநதும பூமாலை யணிந்த வாசனை யமைந்த அளகதத்தையும, துவர் வாய=பவளம போனற வாயினையும, தீம சொல மாரிடை=இனிய சொறகளையு முடைய மாரிடை யெனபவள, களிகரும வேநதர ஒரு பதின்மர் கலபது= தருகக முறற பிரசேதசர் எனனுய அரசர் பதினமரையுஞ் சோநது, தககன் தனை மகவாய அளிததாள் எனனுய = தகக னெனபவனைப புதிரனுகப பெறறாள் என்று சொலலு தலும், அவன ரனறி உதிததது எவன = (பிரமா வகையிற சோநதுள்ள) தககன இவ

விடத்தைப் பிறந்தது எப்படி, ஈண்டு தெளிதல் உரைத்தி எனலும் = இப்பொழுதே தெளிவு படுத்திச் சொல்லி யருள வேண்டு மென்று (இந்திரனுதியர்) வேண்டுதலும், திருமால் அதனை உரை செய்வான்=கூர்ம மூர்த்தி கூறுவா ராயினர்.

பத்துப் புருடரைக் கலந்தாங்கே கடவுளரும் கறபின னெனக் கழறினமை சிறந்தனரே வெனிற, சிறந்த தெனக எனனே ? விவாக காலத்து அகினி முதலிய சாட்சிகளால் அபபதின்மரும ஒரு மணவாளன டோன்று நியமிகபபட, அவருடன் ஆட்டக கொருவராச சோருது, ஆவவுவரிடதது ஒரு படிதாய் நீகாத அன்பு வைத்து இலலொழுக் கியன்ற ளாகலின இஙனமே ஐமபுலனகள் போல வைவரையும கொணட திரௌபதியையும அருந்ததி நிகர்ந்த பெருங கறபாள் எனறு மாபாரதந்தும் பேசப் பட்ட தறிக தம்மிசசை வயதாற சேறலினறி யுரிமையிற கூடலொடபாகும். (கசு)

கடவுட் பொனனங குடிமிநெடுங் கயிலே வரையி னமராதொழு
வுடலக கணன ஞெடுந்தகக னுவபபி னெயதி முககணனீ
முழுயின வணஙக வவாக கியனற முகம ஞெடு மருளபுரிய
விடைகொண டேகித தத்தமது பதியின விரைவிற சென்றலடைந்தார.

(இ-ள்) தக்கள=தக்கனென்பவன, உடலம் கண்ணன் ஒடு=சரீரத்திற் கணகளே யுடைய இந்திரனுடன, அமரா தொழ = தேவாகள வணங்கி வர, கடவுள் பொன அம குடுமி கெடி கயிலை வரையின = செயவத தனமை பொருந்திய பொனமயமான அழகிய சிகரஙகளே யுடைய நீணட வெளளி மலையி னிடதது, உவபபின எயதி = மகிழ்வுடன சென்று, முககணனீ முழுயின வணஙக = திரிநேத்திர ராகிய சிவபெருமானித தாதலே தாழ்ந்திப பணிய, அவாகளு இபனற முகமன ஒடி அருள உம் புரிய = (பெருமான) அவ வவர்களுத சுருந்த உபசார மொழிகளுடன திருவருளீனபுஞ் செய்ய, விடை கொனடு ஏகி= (அவரிடத்தி னினறு) அநுமதி பெறறு நீஙகி, தம தமது பதியின விரைவின் சென்று அடைந்தார=நாமகள தஙகளது ஙகரததில வேகத்துடன டோயச சோந்தனர்.

இநதிரறகு உடலததில ஆயிரம கணகள் வந்தமை கௌதம விருடியின மனைவி யாகிய அகலிகை மாதினை கறபழிதத காரணததால எனக. அதனை "நின்றவாசவன முகத தினை நெடுந்தவ ஞெகி - யினறு சாமபலசெய திடுகுவ னிநதிர ஞை - யொனறு வேட் டவ தாயகருட னை முழுவதும யோனி-னனறு மேவுக வெனட பெருஞ் சாபமாட டினனுல. திருந்தருங மநதிரருஞ் செலியி னேறறும - வருநதிய சாபமுன மருவி னுலெனப-பொருந தித பயனதாயட் புரியி னுலலீதாம - துருநதருஞ யோனிக ளொளிராகண ணுயினன" எனனும பாரக்கவ புராணச் செயயுளகளா லறிக (கஎ)

காம னுடலம வெநதொழிய நுநதம்கண விழிதத,ங காபாலி
மாம னெனவு மதிநதிலனென னுளள மாழுகு மமையப,திம்
நேமென கூநத லுலகீன,ற செலவி நாகை மனியெய்தத
தாமம பிறககத் தனிநோகிச சொலலாச சுடுசொற பலசொனனான.

(இ-ள்) காமன அம உடல் வெந்து ஒழிய = மன்மதனது அழகிய சரீரம் நீறுப் வெநது அழிய, நுதல கண விழிதத காபாலி=நெறறிக கண்ணைத் திறந்த சிவன், மாமன எனவும் மதிதிலன எனற = (தனது) மாமன எனறேனும் (என்னை)உபசரித்தா னல்ல னெனறு, உளளம மாழுகும அமையதில்=(தகாத) மன வருத்தமுற நிருக்கும்போது, தேம மென கூநதல உலகு ஈனற செலவி=தேனமைநத மெலலிய அளகத்தினை யுடைய உலகஙகளுக்டெபெறற உமை யம்மையார, நாகை மனி யெய்த=நாநதையாகிய தஙகளது இல

லிற்கு வர, ஹாமம பிறகக தனி கோகி — (வாய கலனெனனறு பிவைகளில்) கோபப புகை யுனடாகத் தேவியை பெதிராகப பார்த்து, சொலலா சுடி சொல பல சொன்னன= சொல்லதகாத கடுஞ்சொறகள் பலவறறைப பெ லனறுன

காபாலி=பிச்சா பாததிரமாகக கபாலத்தைக கொணடவன சுடுசொல் - வினைத தொகை தகன மகளாகப பிறகது நாகஹாயிணி, சதி பனட பெபா டெறற அமமையை மணம புணாநதமை கோகி மாமன எனறதாம தகனா கயிலைகனா சென்ற போது சிவ பெருமான் சாலவு மதியாமையால மனவருத்தங கொலவடு, அவை யிகழ்ந்து ஓ யாகஞ் செய்யத தொடஙகினன அதனை நாரதரா லறிநத தேவியா ர் பெருமானிடம விடை பெற்று விருபபுடன போகத் தகன இகழ்ந்தான எனக் கொளக (கஎ)

இங்கட் கண்ணி முழுமுகலி யிகழுங்த மாறறஞ செவிபபட லு
மங்க ணீயகி யுலஙினற வனனே யிமவான மகளாகி
கொங்கு விரிகரும பசுங்கொனறை நறவூ நிருபபாக குளிர தூயருவ
கங்கை வேணி யனினமருங்கின மகிழவி னேகிய கலந தாளால்

(இ ள்) கண்ணி இகள் முழு முகலி=இளம் பிறை சுடிநினற தரிதத முழு முதற பொருளாகிய சிவபெருமானே, இகழ்நத மாறற ம செவிட டலும=நிகழிநத வாரதைக ளை (தமது) செவிகளிற பொருதுதலும, ஒ லகு ானற உணனே = உலகுகளோப பெறற தாயாகிய உமாதேவியார், அகனை நீகி=அவ்விடதி னினறு மகனாரு, இமவான மகள ஆகி=இமய மலையரசன புதலியாகி, கொங்கு விரிக்கும பசு கொனறை = வாசனையைப பரபபும பசிய கொனறை மாலையின, நறவு ஊறறு இருட ப= தேனூறறுனள கிலே பெற, குளிர தாகரும கஙகை வேணியனின மருங்கின = குளிரசி கொணட கங்கை நதியைத தரிதத சடாமுடிபையுடைய சிவபெருமானது இடப் பாகதகில, மகிழவின ஏகி கலந தனள=உவகையுடனசோநதிருநதனா ஆல=அசைகிறு (கஙு)

உலக மீனற பொலஙகொடியைத் தகன முனிநத வுரைகேளா
வுலகில சோதி யெமபெருமான சிறற மெயதி யவனிதனி
லிலகு மவுலி மாணுடவேக தாகிப பிறக்க வெனசசபித்தான
புலவு வேற்கண மாரிடைபா லதனும் புதலவ ருயிரினன.

(இ-ள்) அலகு இல சோதி எ ம பெருமான = அளவிடப்படாத ஒளிவடிவுளள எமது கடவுளாகிய இறைவன, உலகம னற பொலம கொடியை=புவனஙகளைப பெறற டொறகொடி போனற தேவியை, தககன் முனிந்த உரை கேளா = தகனை கோபித்துச சொல்லியவறறைக கேடடு, சிறறம் எயதி=கோபமுறறது, அவனி தனில=பூமியினகன, மவுலி இலகு மாணுட வேகது ஆகி பிறக்க=கிரீடம விளஙகும மாணுட வரசனுகிப பிறக க் கடவன, என சபித்தான்=எனறு சாபஞ் சொறறனர், அதனால = அகாரணத்தால, புலவு வேல கண மாரிடை பால=நிணம் வாயந்த வேலாயுதத்தை யொதத விழிகளையுடைய மாரிடையினிடதது, புதலவன் ஆயினன=புத்திரனுகத தோன்றினன

சிவபெருமான் தக்கன் தமதுதேவியை யிகழ்ந்தமையைக் கேட்டு, மாணுடவேத னையப் பிறக்கும்படி சாபஞ் சொற்றமையால மாரிடையபிறறில மகனுகிப பிறநதனன என்பதாம் "அலகில சோதிய னம்பலத்தாடுவான்" என்னும் பெரியபுராணத்தும் ()

ஈரைந் தரசிற் கொருதனிவயிற் றுதித்த தகக னிழைததவைகள்
பாரின் விளங்க வுரைத்தியெனப பகரு மயிரா வதப்பாகன

நேரு முதுகான மறைவடித்த தெய்வ முனிவன கேட்டிடலுய்
காரிற கரிய திருமேனிக் கருணைக் கடலாண டுரைசெய்வான்.

(இ-ள்) பகரும் அயிராவதம பாகன=சொலலப்பட்ட ஐராவத யானையை வாகன மாகச் செலுத்து மிகிரனும, நேரும முதுகான மறை வடித்த தெய்வம முனிவன்= ஆராயப்படுகின்ற பழைய கான்கு வேதங்களையும் தெளிவாக வறிந்த தெய்வத்தன்மையை யுடைய காரத விருடியும், ஈர் ஐது அரசின் கு ஒருததி வயிறு உதித்த தக்கன = பதது அரசாகளுகது (மனிவியான) மாரிடை யென்னு மொருததியி னுதரததி னின்னும தோன நிய தக்கன், இழைததவைகள = செய்தவைக ளெலலாவறறையும, பாரின விளங்க உரைததி என = பூமியினக ணுள்ளாரும அறியுமாறு புகலவேணடு மெனறு, கேடடட னும=கேடகுமு னும, காரின கரிய திரு மேனி = மேகத்தினுை கரிய அழகிய நேகததை யுடைய, கருணை கடல ஆண்டி உரை செயவான=திருவைச சமுத்திரமாகிய திருமால அப் போது கூறுவா ரென்க.

இழைத்தவைகள் என்பதிற் கள் விகுதி பலவற்றையு மறிதற்கு உரிமையட நின் றது, "கள்ளொடு கிவணு மவியப் பெயரே-கொள்வழி யுடைய பலவறி சொறகே" என்ற தொல்லதிகாரச் சூத்திரத்தா னடையும ஒருததி யென்பது ஒருமை யெனனு மெண் ணினை யுணர்த்தும் ஒருவரென்னு ம பொதுமையி னினறும நீகிய பெண்பாலுணர தருகு சொல "ஒருமை யெணணின பொதுபபிரி பாறசொல – லொருமைக கலல தெண்ணு மூறை நிலலாது" எனவும, "பெண்மை சுடடிய வெலலாப பெயரு - மொன்றறகு மொருததிககு மொனறிய நீலேயே" எனவும, தொல்காப்பியனரும ஏனைநூலாரும, விதித்தமையானும, மகடூப் பெயர்கள் டகர தகாரக ளிரடடியும், இச்சுப பெறறும், இடைநிலை பெறறும் இயலும் என உரையாசிரியர் உரைத்து நிறுதததமையானும, பெறப படும பார்-கடல என்பன ஆகுபெயர்கள் செய்-துணர்வினை. (உக)

தக்கனைச சபித்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம—சுஅ.

பதினேந்தாவது
தக்கன் வேள்வியழித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமானை யிகழ்ந்து தக்கனும் செய்யப்பட்ட யாகத்தை வீரபத் திரக் கடவுள் தோனறி யழிதத சரிதததைக கூறிய பகுதி யெனக. தக்கன்-துஷன என் னும் வடமொழித் திரிபு

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கானைபொரு கடலக தாணைக் காவலன் றக்க னென்போ
னுரவுநீ ருலக மேழுங் தனதடிப் படுத்தி யொன்னு
கருதிறை யளப்ப விண்ணோர் தனித்தனி யேவல் கேட்ப
வரியணைப் புறத்து வைகி யாழியொன நிருட்டி நாளில்.

(இ-ள்) கனை பொரு கடல அம் தானை காவலன = கரையோடு மோதுகின்ற சமுத்திரம போனற அழகிய சேனைகளை யுடைய அரசனுகிய, தக்கன எனபோன = தக்

கன் ஏன்று சொலலப்படுவோன, உரவு நீர் ஏழு உலகமும் = ஒலிகின்ற நீர்க் கடலாற் சூழப்பட்ட சத்த லோகங்களையும, தனது அடி டடுத்தி=தனது ஆட்சிக் குட்படுத்தி, ஒன னூர் தரு திறை அளடப = பகையரசாகள் கொடுத்தறகுரிய பருதிப் பொரூள யளர்து கொடுக்கவும், விண்ணோர் தனி தனி ஏவல் கேடப=தேவாகள வெவவேறுயுள்ள பணி களைக் கேட்டுச செயயவும, அரி அணை புறத்தின வைகி = சிஙகாசனத்தி லிடத்து வீற் றிருந்து, ஒன்று ஆழி உருடடிம காளில = ஏகச சகரராபிபதிதுவரு செயதுவரும் காலத்தில

காளில் என்பது வருஞ் செய்யுட்களுள்ள தொடங்கினன என்னுஞ் சொல்லின் முதனிலை கொணடு முடியும. நீர எனபது ஆருபெயராயக கடலை யுணாத்துறது. (க)

முன்னைய பவத்தி லீசன வைதமை யுளதத்தின் மூனனி
யெனனையா ளுடைய முககட் கடவுளை யினறி யோங்கும்
பினனலவெண டிரைதாழ கங்காத் துவாரதநிற் பெடபி னெய்தித்
தனனரும் வேளவி மறறுனை முற்றுவான் றொடங்கி னனே.

(இ-ள்) ாசன = சிவபெருமான், முன்னைய பவத்தில = முன்னர்ப் பிறவியில், வைதமை உளதத்தில முனனி = நிந்தித்தமையைத் தனமனததி னினைத்து, எனனை ஆள் உடைய முக்கண் கடவுளை இனறி=என்னை யடிமையாக வுடைய திரிநேத்திர ராகிய சிவ பெருமானே வெறுத்து, ஓஙகும் பினனல வெண் திரை தாழ் = உயாநத வரிசையாகிய வெள்ளிய அலைகள மறிகின்ற, பெடபின கஙகா துவாரதநின எயதி = விருபபுடனே கங்கை நதியின முகந்துவாரதையச சாரநது, தனன அரு வேள்வி ஒனறை=செயதறகரிய யாகமொன்றை, ஆறறுவான தொடஙகினன=செய்யுமபடி யாரம்பித்தான.

கங்காத் துவார மெனபது அரிதுவாரம் அதன வரலாறறைப பின்வரு மாவலி ழுவடி மண்ணளித்த அந்தியாயத்தில் உள-ம செயயுளிற காணக அரிதுவாரதினக ணுள்ள கனகல மெனனு மிடத்தில ஆயிரம போசனை யகலமும நீளமு முள்ள சாலை யொனறியற்றிய பரிமேத வேள்வி செயதனன எனக "அரிய மாதவ ரமாநதகங் காத்துவா ரதநிற - நரையின் மிக்குயா கனகல மெனுந்தல மதனிற - புரவி மேத கன கியற்றுவா னெண்ணினன் புகுநதான" என வாயுசங்கிதையிற் கூறபபட்டது. மறறு - ஏ அசைகள். (உ)

குறுமுய லரத்த மேய்கருங் கோசிகந தாழ்ந்த வல்கு
லிறுமருங குமையாள பாக னினறியா னும்மும் வேளவிக்
கறிதுயி லமாநத மாயோன முதலிய வமரா யாரு
முறுகென மூடங்கல போகக யாவரு மொலலை யுற்றார.

(இ-ள்) குறு முயல அரத்தம் ஏய்க்கும்=சிறிய முயலினது இரதத்தை நிகர்த்த, கோசிகம் தாழ்ந்த அல்குல் = செம்பட்டாடை கிடகரும் நிதம்பத்தையு ம, இறு மருங்கு உமையாள்=தேயாத இடையினையு முடைய உமையவனை, பாகன இனறி = ஒரு பாகத்தி லுடைய சிவனே யில்லாமல, யான் ஆற்றும் வேள்விக்கு = கான் செய்யும் யாகதநிற்கு, அறிதுயில் அமாந்த மாயோன் முதலிய அமரா யாரும் = யோகநித்திரையை விருமபிய திருமாலே முதலாக நின்ற தேவர்கள் எல்லாரும், உறுக என = வரக்கடவர்க ளென்று, மூடங்கல போகக=ஓலை யனுபப, யாவரும் ஒல்லை உறறார்=எலலாரும விரைவாக வநது சோநதனர.

ஏயக்கும் என்பது ஓட்ட, ஒங்க, நிகர்ப்ப எனவரும் போல உவமையும பொருளு மொன்றென வுணர்வு தோன்ற நின்ற மெயபமும வருபிடைச்சொல் முடக்கல-ஓலி(திரு முகம்) எனனும் பெருள் படுதலை "எறபயக தோகஙிம மனணுடை முடகுகல - பொற புடைத் தாகப பொருளுரை பொருந்தியது" எனறவற்றில் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத தனனு மோக முலிரத்த மறையவறறினுஞ் சாலசசிவபபாகலின் உவமை கூறினர்.

தாக்கணங் கமாந்த மாபபிற றணடுழாய் முருந்தன வெள்ளைக்
கோக்களி றாரும் விண்ணோ கோனமுத லமரா நாளுந்
தீக்குணு வருத்தி யுண்ணு முனிவர ரியக்கா சித்த
ரேகதப வெபத வீங்கு மிளமுலை யமரா மாதா.

(இ-ள) தாக்கணங்கு அமர்ந்த மாபின = (வந்தா யாவரெனின) இலக்குமி வீறறிருக்கும் மாபினை யுடைய, தண் துழாய் முருந்தன = குளிரந்த துழாய மாலையை யணிந்த விடடுணுவும, வெள்ளை கோ களிறு ஊரும=வெண்ணிறமுடைய ஐராவத மென னும் அரச யானையை வாகனமா கடாத்தும, விணணோர் கோன முதல அமரா=தேவேந திரனமுதலிய தேவாகளும,நாளும் தீக்கு உணு அருத்தி உண்ணும முனிவரர்=நாடோறும அகனிகளை பலியூடடிய புகிகனிற விருடி சிரேடடாகளும, இயககா சிததா = இயகக களுஞ் சிததாகளும், ஏக்கறவு எபத வீகரும இள முலை அமரா மாதா= (கனடா) மிக்க ஏகக முண்டாகுமபடி பெருந்த விளமை தகுதிய தனகளை யுடைய தேவ மகளிரும (ச)

குவளைகாண் மலரை வெனறு குழைபொரு தலைக்கு மொணைகட்
டிவரிதழக கமலி வாணி பழமறை யினிது தொக்க
வவையினிற் பாலவெண ணீறு கண்டிகை யணிந்து மிகக
தவமொரு வடிவுற றன்ன ததீசிமா முனிவன வநதான.

(இ-ள்) குவளை காள் மலரை வெனறு = நீலோறபலத்தின அனறலாந்த புதிய புட்பதனையும வெறறி கொணடு, குழை பொருது அலைக்கும ஒண கண = குனடலைக ளோடு மோதி வருத்தா நிறகு மழகிய விழிகளையும, துவா இதழ் கமலி வாணி=பவளம போலும் அதாகையு முடைய இலைகுமியுஞ் சரசுவதியும், பழ மறை=பழமை யாகிய வேதஙகளும, இனிது தொகக அவையினில் = உவகையோடகூடி யிருகளுஞ் சபையி னிடதது, பால வெண நீறு கணடிகை அணிந்து=பாலபோலும வெணணிறமுடைய திரு நீறறினையும உருதராகக மாலையையும தரித்து, மிகக தவம ஒரு வடிவு உறறு அனன= மேலாய தவமே யொரு உருககொண்டு வந்தாறபோல, மா ததீசி முனிவன வந்தான = பெருமை பொருநதிய ததீசி முனிவர் வநதனா

திருமான் முதல் வேத மீறுகக் கூடியிருந்த தக்கன் சபைக்கண் சிவனின மணிகது தவமொரு வடிவு கொண்டி வந்தாற போலத் ததீசி முனிவர வந்தனா எனபதாம் பதிவிர தைககு நீக்காக கலனபோலச் சிவனடியார்க்கு மிவை நீக்காக கலன்க ளென்க அது "பரமசிவ னமலன பததர்களுச் சினன - முருவுடலிற கண்டியு நீறும" எனனுஞ் சைவ சமயநெறித் திருச செயயுளாற போதரும (ஞ)

தொள்ளைபூத் தலாந்த நெஞ்சிற் றக்களீ கேட்டி தாய
வள்ளிலைக் கமல வீட்டி லந்தண ஞதி யாரு
மெள்ளரும் தருக்க வீரு வியைந்திடு முயிர்கட் கெல்லா
முள்ளுறை சோதி தனனே யிகழ்ந்ததென் னுரைத்தி யெனனு.

(இ-ள்) தொளிலை பூத்து அலாகத மெஞ்சின = வெளிறறறிவே விரிகது பரந்த மனத்தை யுடைய, தக்கன நீ கேட்டி=தகனே நீ கேட்பாயாக, ஐய அள இலை கமலம வீட்டில அருத்தன ஆதி = சுத்தமாகிய மெருகிய இலைகளை யுடைய தாமரைப் பொகுட டாகிய வீட்டினக ணிருகும் பிரமன முதலாக, யாரும் எள் அரு தருகள எறு = எவ ராலு மிகழற்றகரிய தாவரங்க ளிறுதியாக, இபைதிமிம உயிர்கடகு எலலாம=பொருந்தி யுள்ள ஆனம வாக்கங்களுக கெலலாம, உள உறை சோதி தனனை இகழ்ந்தது எனஅர் தரி யாமியாய் வியாபித திருகின்ற பரஞ்சோதி யாகிய சிருபெருமானை நிந்தித்தது எனனை, உரைத்தி எனனு=சொல்வாயாக வெனறு

தொள்ளை எனனும் திசைச்சொல வெறுமைப பொருள பட நினறது தொள்ளாக காது எனனும் வழக்காறு முளாக கெஞ்சிறகு வெறுமை யாவது அறிய வேணடுவன வறறை யறியாமை இது முத லிரணடு குளகம "சோதி தனனை யிகழ்ந்ததென" எனத் தீசி முனிவர வினவியமை அறிவுறுத்தற பயனெகிய விணு வாதலால அவ னறிவு தான கணடு மெயபவற்குக் காடடலி னடகுகும அதனை "செபபும விணுவும வழாஅலோமபல" எனனுக தொல்காப்பியச் சூதிரத்தானறிக (சு)

தவத்துறை படிநத நெஞ்சிற றதீசிமா முனிவன சாற்ற
வுவபபுடன மறைகள யாவு முருத்திர பாகங தனனை
நிவபபுட னுரைதத திலலீ நீயவை கேடடி யெனனு
வவதத்துறை போய நெருசக் தகளனும் கனறநிட் டானனே.

(இ-ள்) தவம் துறை படிநத நெஞ்சின = தவவழியி னிலைபெறற மனத்தை யுடைய, மா ததீசி முனிவன சாற்ற=பெருமையையுடைய ததீசிமுனிவர் கேடப, ஆகு= அபபோது,அவம துறை போய நெருசம தகளன=தீயவழியில புகத மனதினை யுடைய தகளனெனபான, மறைகள யாவும் = (முனிவரே) வேதங்களெலலாம, உருத்திர பாகம தனனை = உருத்திரனுகு அவிபபாக முனசொனபதனை, உவபபு உடன நிவடபு உற உரைத்தது இலலீ=விருபபுடனே யுபாவு பொருந்தச் சொலல விலலீ, நீ அவை கேடடி எனனு=நீவிரே அவ வேதங்களுக்கே கடபீராக வென்று, அறைந்திட்டான=சொனனான.

பழுதுணர தகள ளுருகுப பகாதலு நடுக்க மெய்தி
யிழுதைநீ மடமை நெஞசத் தியையுதவா நிலசததி கொல்லோ
மழுவிடை யூரதி யினறி மகமபுரிங திடடீ தெனனை
தொழுதகு மறைகள் யாவுஞ் சொலலியான டகனற மாதோ.

(இ-ள்) பழுது உணர் தக்கன ளுருகு பகர்தலும = பொருளலலாதவறறைப பொருளொனறறிந்த தகன அவவாறு கூறுதலும, தொழு தகு மறைகள் யாவு ம=வணங கத்தகுகத வேதங்களெலலாம், நடுகம எயதி=நடுக்க முறறது, இழுதை நீ=அறிவிலியாய தகனே நீ, மடமை நெஞ்சத்து இபைதத ஆறு இசைததி கொலலோ = அறியாமை கொண்ட மனதிறற ரோனறியபடி சொலலினரோ, மழ விடை ஊரதி இனறி=இளமை பொருதிய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானே யிலலாமல,மகம புரிந்திடல நீது என்ன= வேள்வி செயதல கொடிமை யாகும் எனறு, சொலலி = இடித்துச் சொலலி, ஆண்டு அகன்ற=அவ்விடததை விடடுப் போயின

மாதோ வியப்பிடைச்சொல. வேதங்கள் சிவதாடணததைச் சிக்காமையால் நடுங் கிய வெனக இனனனமே பிரமதேவன அகனகாத்த போதும் இருகு முதலிய கானகு வேதங்களும், குடியேயும வெள்ளபபடடு சிவபெருமானே பரமபதி யெனறு சரடசி கூறின. அவை வருமா று:—

ரிக்வேதம் உரைத்தது

இருவர் மொழியுங் கேட்டிகழா விருக்கு வேத மாகவெய்திப்
பருவ முகிலபோ னிறத்தோயும் பகவே ருகமே லுறைவோயும்
விரியும் புவன மனேகத்தினுக்குரிய கடவு ளல்லீர் விரிகடலிற
கருகும் விடமுண் மிடையளித்த கருணைக் கடலே முதலாவான்.

யசுர் வேதம் இயம்பியது.

என்னு விருக்கு மறைபகர விரண்டாம வேத மாங்கெய்தி
யொன்னர் புரமூன் றெருகுகெரிய முறவல கோடடி மொருமுதலே
மூன்னென் முனனே னெனமேறகோள் காட்டி முதிர்ந்த முதுகுறைவாம்
மனனுத் தழுமப முறையிட்கே கனமபோ லதிர்கது சாறறியதே.

சாமவேதஞ் சாற்றியது.

இறக்தும் பிறக்து மெவ்வுயிரு மொழியா லலவி யெஞ்ஞான்றுங்
கறகுகு போலத் திரியவெவ னியறறுவ கருணைக் கடலயாவன
சிறந்த வகதச் சங்கரனே தேவ தேவ னெனபதல்லான
மறந்தும பிறரை யெண்ணறக வெனறு சாமம வழகுகியதே.

அதர்வணவேதம் அறைந்தது.

ஒனறுரப்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா யுலக மனேத்தும் தானுகி
நின்றும் கவறறிற பொருக்தாத நீறு பூதத செழுமபவளக்
குனறு யனப ரிதயமலர்க கோயி றுறு மினிதமரும
பொனறுழு சடையோன முதலவனென ஞானகாம வேதம் புகன்றதுவே

துடிலே கூறியது

என்று கமலத் திறைகூறக குடிலே கியபழுது ஙகைகோட்டி - னனறு சொன்னு
யெனவெள்ளி காதன் டரையோ டிபைகிடுத - தனனறு மாடோ லிருப பதலலாற றேயம்
தும் தோயான் பரைகண்னி-குன்ற விலலி யெருஞ்ஞான்றும் பிரம சாரியெனகருப்பா —
இமிலே நிவர்ந்தா னெனவுரைததா யெனறுக தரும மாதலினு-லமலனதனி னினிதுறைந்
தா னன்றிச் சுடலே யாடியெனக் - கமல யோனி யிகழ்ந துரைததாய் புவன முழுதுங்
கனறறிய ஙாள் - விமல னுறையப புறங்காடே யனறி வேறே ரிடனுண்டோ. (அ)

மன்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த மலரயன் மூதலி னோத
மெனபணிக தீமத் தாடி யேறிவாங் தைய மேமறகும்
கொன்படி சூல வேற்கைக் கூத்தனுங் கருத்தன கொல்லோ
பொன்புனே யறுவை யாதத பூவைமே னியனே யலலால்.

(இ-ள்.) பொன் புனை அறுவை சூர்த்த=பொன்னும் செய்த உடையை யணிந்த, பூவை மேனியனே அலலால்=காயாம்பூப போனற வழகினராகிய திருமாலே யன்றி, மன பெரு சிறபபு வாய்ந்த = நிலேபெறற பெரிய சிறபபினேக கொண்ட, மலர் அயன முதலி னோர் தம் என்பு அணிந்து = தாமரை மலராசனனுகிய பிரமன முதலிய தேவாகளது எலும்புகளேத் தரிதது, ரமத்து ஆடி = சுடுகாடடிற கூத்து ஆடி, ஏறு இவர்கது=இட பததி லேறி,ஐயம ஏற்ருமை=பிச்சை யெடுத்துண்ணுமை, கொன டடி சூலம வேல்கை கூத் தனும்=அசசததை வீளேகரும சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினை யுடைய உருத்திரனும், கருத்தன கொல்லோ=கடவுளாவானே.

இங்ஙனங் கூறியவற்றிற் கெல்லாம் ததிசி முனிவரிரங்கி யுறுதி பொருந்த வுரைத்த வுத்தாங்களேக கந்தபுராணத்திலே ததிசி யுத்தரப் படலம, சயமுக னுபதேசிபபடல முதலியவறறிற கண்டு தெளிக. (கo)

என்னவெங் தக்கன கூற விருடிதவ முனிவா தாமு
மன்னுயி ரனைதது காக்கு மணிகிற வணனன யாகசு
முனனேயோ னென்ன நெருஙின முதுகசுறை வனேத்து நீங்கித்
துனனிய மாயை யுளள மறைபபமா றாகது சொனனார.

(இ-ள்) என்ன வெம் தகசன கூற = என்றிவ்வாறு கொடிய தக்கன சொலலு தலும், இரு தவம முனிவர் தாமும=அகனன மிருந்த பெரிய தவத்தை யுடைய இருடியா களும், நெஞ்சின் முதுகசுறைவு அனைதது நீஙகி=மனததினகணணுளள பேறறி லெலலா மிழகது, துனனிய மாயை உள்ளம மறைப்ப = நெருஙகிய மாயையானது மனவுணர்ச் சியை மறைகக, மாழாந்து = அதனால மயக்க முறறு, மன உயிர் அனைதது ம காக்கும் மணி நிறம் வண்ணன=நிலே பெறற வுயிகளெலலாவறறையுஙு காததருளு ம நீலாத் தினம போனற நிறவடிவினராகிய விடடுணு மூாததியே, யாாக்கு ம முனனேயோன எனன=எவாகசும முதன்மையாய பதிபபொருளாவானெனறு, சொனனார்=கூறினார் ()

என்றலுங் தகீசி நெஞ்ச மெரியெழக கனன்று சிறிக்
குனறவிற கடவு டனனே யிகழ்ாதிதிங் குற்றங தனனாற்
பொனறிவெம் நரகங் தனனிற் புகுாதுநெஞ் சழிதி தெனனுக
துனறிய முனிவ ருள்ளஞ் சோாவுற முனிாது வைதா .

(இ-ள்) எனறலும=என்றிவவாறு (முனிவாகளும) கூறுதலும, தகீசி = தகீசி முனிவா, நெருசம எரி எழ கனனது சிறி=மனததினினறும் அகனனி யெழுமபக கோபித் துப புழுஙகி, குனறமை வில கடவுள் தனனே = மேருமலே யாகிய விலலே யுடைய பரம பொருளே, இகழ்ாதிதும் சூறறம தனனால = நிநிதத அதிபாதகததினால, பொனறி= (நீவிர் யாவரும்)அழிக்கு, வெம நரகம தனனில புகுாது=கொடிய நரகஙகளில விழாதது, நெஞ்சு அழிதி எனனு=மனவருதமுறக கடவீரெனறு, அனறிய முனிவா உளளம= வருநிருந்த முனிவாகளது மனஙகள, சோாவு உற முனிாது வைதாஅ = வாடடமடையு மாறு கோபிதது ச் சபிதாதனா

தகீசி முனிவர் கோபிதது த தக்கனுகசும முனிவா தேவா முதலாயினோகசுங கொடுத்த சாபஙகளின விரிவாவது.—

அக்கணமே முனிவரன்றன் பெருஞ்சிற்றம் தணிநோக்கி யருதோ வென்னு
லெக்குவடி மெகிரியு மெகசுகடலு மெவவுலகும் யாவும் யாரும்
தக்க னெருவன பொருடடாற ளாகதிடுமோ வெனமுனிவு தணிக்து தற்சு
ழொகசலொடி மவணெழுந்து சிறுவிதியின முகநோகி யொன்று சொலவான்.

சங்காரனே விலக்கி யினறு புரிகினற மகஞ்சிதைக தக்க னினனே
டிய்குறையு மமரரெலா மழிவுறவின னேயெனனு விசைத்துப் பின்ன
ரக்கணனு மறையோர்தம் முகநோகி யர்தணரி லழிஞாவானீ
ருஙகள்குலத் தலைமைதனே யிழந்திட்டீர் கேண்மினென வுரைக்க லுற்றான்.

பேசரிய மறைக ளெலாம் பராபரனீ யெனவணங்கி பெரிது போறறு
மீசனையு மனபரையு நீறறெடகண் டிகையினையு மிகழ்ந்து நீவிர்
காசினியின் மறையவரா யெங்காளும் பிறகதிறக்து கதியு ரது
பாசமத வினடைபபட்டு மறையுரையா நெறியதனிற் படிதி தெனருன்.

என்று கந்தபுராணத்தி லருளப் பட்டனவாம். (கக)

மெல்லிய வணுவைச் செம்பொன் மேருவோ டிணைத்து நோக்கும்
புலலறி வாளர் போலப பூவைபோன மேனி யாளை
யெல்லையில குணக்குன ருய வீசனுக் கிணையென றோதுங்
கலவியின மடமை மெருசக கடவுளர தமமைச சீறி.

(இ ள்) மெலலிய அணுவை செம் பொன் மேரு ஓடி இணைத்து = (அஃதறிந்த பிரமன்,தேவர்கள்) நுடபமாகிய அணுவொனறைச் சிவநத பொனமயமாகிய மேருமலை யுடன் ஒப்பிடடு, நோகக்கு ம புலறிவாளர போல = அறிகினற சிறநறிவினரைப போல, பூவை போல மேனி யாளை = காயாமபூப போலும் வடிவுடைய மாயவனை, எலலை இல குணம் குனறு ஆய ராசனுகரு=அளவைக கடகாத குணமலையாகிய சிவபெருமானுகரு, இணை எனறு ஓதும = ஒபபெனறு மொழிநத, கலவி இல மடமை மெருசம கடவுளர தமை சீறி=கலவியறிவிலலாத மூட மதியுடைய தேவர்களைக் கடிநது (கஉ)

விழுமிய ரலலார் கேணமை வெநதுயாப் படித்து மெனனு
வழிமதுக் கமழுஞ செயய மரைமலர்ப் பொகுட்டில வாழும
பழமறைக் கிழவ னீங்கப் பனியிரு விசும்பி னீஙகி
யுழையுயுறை தேவ யாரு தனிததனி யுளளஞ சோரந்தார.

(இ - ள்) வழி மது கமழும = தேங்குகின்ற தேன கொண்டு வாசனை வீசும், செய்ய மரை மலர் பொகுட்டில வாழும=செந்தாமரைப் பூம்பொகுடடின்க ணிருகரும், பழ மறை கிழவன=பழமை யாகிய வேதங்களை யறிநத பிரமதேவன், விழுமியர அலலார கேண்மை=ஓழோர கட்பு, வெம் துயர படித்தும் எனனு=வெவவிய துனபததுள் மூழ்கக் செயயும எனனு, நீங்க = (அவவிடத்தை விடடு) போக, பனி இரு விசும்பின் நீஙகி= குளிரநத பெரிய சுவாக்க லோகத்தி லிருநது வநது, உழை உறை தேவர யாரும = (தக கன்)அருகிருநத தேவாக ளெலலாரும்,தனி தனி உள்ளம சோரந்தார=நாநதாமே (ஆலோ சித்து) மனத்தளர்ச்சி யுறறனர. (கரு)

வருவன வெனணி வேதன போயது மனகொண் டுள்ளம
வெருவர வினறிந தகனக வேள்வியை யியற்ற வேணகி
யருமறை வடிநத செஞசொற் றதீசிமர முனிவ னுங்கட
கருமிடற் றெந்தை செமபொற் கழலிணை நினையு மேல்லை.

(இ-ள்) வேதன்=பிரமன், வருவன எண்ணி போயது மனம் கொண்டு = பிர சமபவிப்பனவற்றை நினைததுச் சென்றதை யறிநதும,தகாத உள்ளம்வெருவரல இனறி= தக்கனுனவன மனதது பயபபட டிலலாமல், வேள்வி இயறறல் = யாகரு செயவதை, அரு மறை வடிநத செம் சொல்=அரிய வேதங்களி னின்றும தெளிவாக்கி யெடுத்த செவ வியசொற்களையுடைய, மா ததீசி முனிவனை=பெருமை வாய்ந்த ததீசி முனிவர, கோகி= பாரத்து, ஆகாத = அவ்விடதது நினறு, கரு மிடறு எநதை=கரிய திருககண்டத்தினை யுடைய எமபிரானாகிய சிவபிரானது, செம பொன கழல் இணை நீணகரும ஏலவை = சிவந்த பொனனுற செயயபபட்ட வீரக் கழலை யணிந்த இரு திருவடிகளையும் தியானிகரும காலத்தில. (கசு)

முனனைய பவத்தி லெனனை யிகழாநீ முனிநத தக்கன
மனனுமிப் பவத்து நினனை யிகழ்ந்தரு மகஞ்செய நினாரு
ளனனவ னுறறு மெசச மழித்திட வேணடு மெனன
வென்னையா னினனை கூற விறைவனு மதனை நோநதானை.

(இள்) என்னை ஆள அன்னை = எனனை யடிமையாகக் கொண்ட மாதா வாகிய உமை யம்மையார் (எழுந்து இறைவரே!) எனனை முன்னிய பவத்தில் இகழ=எனனை மும்பிறவியிலே நிந்திக்க, (அதனால்) நீ=நீ யிர், மூனறாந் தக்கன = சாபங கொடுத்த தக்க னெனபவன், மனனும இ பவத்தும கினனை இகழுதது=தோனறிய இகழ பிறவியினும் நும்மை நிநதித்தது, அரு மகம செய்தனனான = அரிய யாகத்தை யியறறு னென்ன, அன னவன் ஆற்று ம எச்சம=அவன செய்யும யாகத்தை, ஆறறிதிர வேணடும எனன கூற= அழிக்க வேண்டு மெனறு பிரார்த்திக்க, இறைவனும அதனை சோர்தான = அவ்வா ரகிய சிவபெருமானும அதனை ஒபபுகொணடனர் (கரி)

ஆயிர மௌலி யண்ட முகட்டி னீள யளபபச செயயி
ராயிரங் கமலப பொற்ற ளகனில மளகது செலல
வாயிரக் தடஙதோ ளெடுத்த திகையு மளபப முவொ
ராயிரங் கணக ளுழி யறறகை பரபபி மனட.

(இள்) ஆயிரம மௌலி அணடம முகடடினை அளபப = ஆயிரக் கீரீடஙகளும் அண்டத்தி னுச்சியைத தொடடு நிறபவும, செய கமலம பொன னிர ஆயிரம தாள செ தாமரை மலர் போனற அழகிய வீராயிரக திருவடிகளும், அகனநிலம தளக்கு செல்ல– மெனிய பூமியைத் தாணடி யபபாற போகவும, நடம ஆயிரம தோள் = பெருதத இரண டாயிரம் புயங்களும், எட்டு திக்கையும அளபப =–அட்ட திசைகளையுங கடக்து தோன்ற வும, மூ ஒர் ஆயிரம் கண்கள்=மூவாயிரம விழிகள், ஊழி ஆழல சிகை பரப்பி மனட= உகமுடிவிற றோனறும அகனிக கொழுகதை விரித்து நிறைகக வும

இது முதல மூனறு ஞகம. வீரபதரக கடவுளு ஆயிரக திரு முக மெனவே ாராயிரகதோள எனல அமைய மாகலின் "ஆயிரக டஙதோள" எனறும, அவாகளு முக மொனறிறகு மூனறு கண்க ளுளவாகலின் "மூவொராயிரக கண்கள்" எனறுங கூறப்பட் டது. இஃது "இராயிரகொள் புபமெண் டிசை யெலாஞ் செறியவே" எனவும, "மூனறு கண்களமுக மாயிரமு மேவி" எனவும கந்தபுராணத்திலும் பேசபபட்டது (கசு)

பொழிகதிர் நேமி சஙகங் கபபணம புகையு மொள்வா
ளெழுவழல கவிழக்குஞ் சூலக தோமர மெறியும வைவேன
மழுமுதற் படைகள் யாவுங கரதொறும வயங்கித் தோனற
முழுமதி வகிந்தா லனன முளளெயிற் ரெளிவில வீச.

(இ-ள்) கரம் தொறும் = கைகடோறும், கதிர பொழி நேமி சஙகு கபபண ம்= ஒளிபைக் காலுகினற சக்கரமுஞ் சஙகுக கைவேலும், புகையம ஒள வாள் = புகைக் கினற ஒளி கொணட வாளும, எழு=பரிகாயுதமும, ஆலை கலிழகும் சூலம = அகலினி யைக் காலுகின்ற சூலமும், தோமரம=பெருஞ்சவளமும், எதியும் வை வேல=வீசுகின்ற கூரிய வேலாயுதமும,மழு முதல் படைகள யாவும=கோடரி முதலிய ஆயுதக ளெலலாம, வயங்கி தோன்ற=பிரகாச முறறுக காணப்படவும், முழு மதி வகிாதால அன்ன=பூரண சந்திரனைப் பிளக்து வைத்தாற போனற, முள் எயிறு ஒளி வில வீச = மயி லிறகி னடி முருத்தை நிகர்த்த தந்தங்களி னொளியானது வில்லைப் போல விட்டெறிகக வும. (கள)

புவன கோடிகளுந் தீயக்கும் புராரிவெரு சீற்றத் தீயிறு
கவைபடி சூல வைவேற் காய்சின வீரனை றோனறித்
துவரிதழ்க கனிவாய்த் தீஞ்சொற் ரோகையோ பங்கன் முனி
வுவகையின வணங்கிச் சூழபோந் தினையன வுரைக்க லுற்றனை.

(இ-ள்) புவனம் கோடிகளும் தீயக்கும புராரி வெம் சீற்றம் தீயில் = உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் தகிகின்ற சிவபெருமானது வெவ்விய கோபாக்கினிக்க ணின்றும், கவை படை சூலம் வேல் காய் சினம் வீரன தோன்றி=இகழப்பட்ட கூரிய சூலாயுதத்தால் (எதிர்த்தாரை) கொல்லுங் கோபத்தை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுள் அவதரித்து, அவர் இதழ் = பவளம் போனற வுதடுகளேயும், வாய் கனி தீம் சொல=வாயி னின்று வருங கனிந்த தித்திபபாகிய சொற்களேயு முடைய, தோகை ஓர் பங்கன் தாளில்=மயிலேபோனற உமா தேவியை யோர் பாகத்துடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில், உவகையின வணகி = மிழ்வுடன பணிந்து, சூழ போந்து = வலம வநது, இனைய னுரைக்க லுற் றனன=இவற்றைச சொலலுவா ராயினர். (கஅ)

கலிநிலைத்துறை.

அண்ட கோடிகண் மிதகருமலே யாழி யொருகைக்
கொணடி மறறவை பொதிந்தகனல கொட்பு றல்செயு
மனமி காலதனே முறறுமவெளி முற்று மடைவே
யுண்டி மீளவு மளித்திதிவ னெனறை யுரையாய்.

(இ-ள்) எந்தை=எம்பிதாவே! கோடி அண்டங்கள்=அளவிலலாத அண்டங்களே யும், மிதக்கும அலே ஆழி = பொங்குகின்ற திரைகள் செறிந்த சமுத்திரங்களேயும், ஒரு கை கொண்டி=ஒரு கையினு ளடக்கி, மறறவை பொதிந்த கனல = அவற்றைத் தன்னு ளடக்கி யுள்ள அகனியையும், கொட்புறல செயும மண்டி கால் = சுழலுதலேச் செய்யும் நெருகிய காறறினேயும், அதனே முற்றும் வெளி = அக்காற்றினேச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆகா யததையும், மற்றும்=ஏனேயவற்றையும, அடைவே உண்டி = ஒருசேர வாய்ப பெயது, மீளவும் அளித்திதிவன் = பின்னரும் (அவறறை) வெளிப படித்துவேன், உரையாய்= பணித்தருள்வாய்

எமது தந்தையே! அண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், அகனி, வாயு, ஆகாய மூத லிய எல்லாவற்றையும விழுங்குவேன், அவற்றைப பின்னரும் வெளிப் படித்துவேன். இவையிற்றுள யான செய்வதைப் பணித்தருள வேண்டும் எனறு வீரபத்திரக் கடவுள் வேண்டினர் என்பதாம்.

இக்கருத்தமைய "மால யன்றனைப் பற்றிமுன் றந்திடோ மறவெங-கால னுயிரை முடித்திடோ வசுரரைக் கனேகோ-பேலே வானவா தம்மையும தடிமதிடோ வேலே-ருலகை யாவையும் விழுங்குகோ வுலகெலா நடுகோ மனனு யிரதொகை துடைத்திடோ வரம பில வாகித-துனனு மனடங்க டகர்த்திடோ றுமதுரா மலாதாள்-சனனி யிறகொடே யாவதொன றெனனினுஞ் செய்வ-னெனனே யிவருரீர் கல்லிய தெப்பணிக் கென்முன்" எனக கந்தபுராணத்துஸ் சொலலபபட்டது (கக)

என்று கூறலு நகைத்துலகம் யாவு மழியேல்
வெனறி வீரவுயா தகனமூல் வேள்வி விரைவிற்
கொன்று போதுக வெனுவிடை கொடுப்ப வவனு
நனறு வீரமென நாணெடு நடந்த னனரோ.

(இ-ள்) என்று கூறலுய=எனறிவ்வாறு (வீரபதிரக்கடவுள்) வேண்டுதலும், நகைத்து = (சிவபெருமான) புன்முறுவல பூத்து, வெனறி வீர=வெறறியைக் கொணட வீரனே! உலகம் யாவும் அழியேல் = உலகஙக ளெலவறறையும் அழியாம்க, உயர் தக்கன அமல் வேளவி=அகனகரித்த தக்கன் அகனி கொணடி செய்யும் யாகத்தை, விரைவின

கொன்று போதுக எனு = கணப்பொழுதில் அழிதது வரகடவா யெனறு, விடை கொடுப்ப = அநுமதி செயய, அவரும் = வீரபத்திரக் கடவுளும், வீரம் நன்று என= (எனது) ஆண்மை நன்று கனறென்று, நான் ஒடி கடகதனன = வெடகத்துடன் சென றனர்.

அரோ-அசை தக்கனது யாகத்தை யழிந்தல கம் வீரத்திற் கிலகலலாமையால் வீரத்தை யிழிந்து வெட்கமுற்றா எனறபடி. அழல வேளவி-மூன்றவதனறும் பயனும் உடன் றொக தொகை (உ0)

மாலை வெள்ளருவி தாழிமய வலலி கடிதிற்
கால னுஞ்சமரி னஞ்சவரு காளி யையுயிரத்
தால முணடெரி கவிழுத்துமுடை நாறு மழலவாய்ச்
சூல நல்கவிடை கொணடுதொழு தேகி னளரோ.

(இ - ள்) மாலை வெள் அருவி தாழ் இமயம் வலலி = ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய அருவி நீர் தூங்கு மிமயமலைக் கொடியாகிய பார்வதி தேவியா, கடிதில = விரைவில், சமரின் காலனும அஞ்ச வரு காளியை உயிரதது=யுத்தத்தில யமனும் பயமுறத் தக காளி தேவியைத் தோறறுவித்து, ஆலம உணடு எரி கவிழ்த்து= நஞ்சினைப பருகி யகனியைக் கககி, முடை நாறும அழல வாய சூலம நலக=புலால கமழும வெவ்விய வாயினையுடைய சூலாயுதத்தை யளிகக, தொழுது விடை கொணடு ஏகினள்=வணங்கி யதமதி பெற்றுச் சென றனள்

அரோ அசை காளியைத தூணியாக விடுத்த தெற்றிற்குர் சிறுவிதி மகரு சிதைக்க வீரரு லியலாதோவெனின, அறறனறு ஆனறித தேவர் முனிவரது தேவிமாரு மூற் றுள்ளா ராகலாலும், அவரியாரையும வீரனும் தாணியும வெகுள லியலபன ருகலாலும் அவரை யடர்க்க வடிதது விடிததார் எனக (உக)

எரிக விழ்கருமயில கபபண முசுண்டி யெறிவேல்
குருதி ககருகதை கொணடுகண நாதர் தொடர
நரைவி டைக்கணவரு காளியொடு மேறி நகைகால்
பரிதி வேலுழவன விணனவாகள பால ணுங்கினனர்.

(இ-ள்) நகை கால் பரிதி வேல் உழவன்=ஒளி கக்குஞ் சூரியனைப் போன்ற சூலா யுதத்தை யேநதிய போரில வலல வீரபதத்திரக் கடவுள, எரி கவிழக்கும அயில = அகனி யைக காலும வேலாயுதமும, கபபணம் முசுண்டி = இருடபுமுளளும் வளைதடியும, எறி வேல = எறிகினற வேலாயுதமும், குருதி கக்கு கதை கொணடி = இரததத்தைக் கொப் புளிககினற தணடாயுதமகளையும தரிதது, கணம நாதர் தொடர=உருத்திர கணத்தலவா கள சூழ்நதுவர, வரு காளி ஓடி=வநத காளி தேவி யுடன, நரை விடை கண் ஏறி=வெள் ளிய இடப வாகனத்தி லிவாந்து, விண்ணவாகள் பால அணுகினன = தேவாகளிருகரும் இடத்திற்குச் செலவா ராயினர். (உஉ)

சேட்டி ளமபரிதி கோடிகதிர் சிந்தி யெனலா
மோட்டு மாமணி யணிந்திடி முருந்தன் முதலோ
கூட்ட மெய்துமுயா சாலியிடை சென்று சூறுகி
வாட்டி றற்சூரிசி றக்கனுள மாழ்க நவிலவான.

(இ-ள்) வாள் திறல குரிசில=வாட போரில் வலல வீரபத்திரக் கடவுள், சேடி இளம் பரிதி கோடி கதிர சிகதி எனல ஆம்=உயர்வாயுள்ள இளஞ்சூரியன் கோடிகிரணங கனைக் கான்றதென்று சொல்வதற இலக்காகிய, மோடு மா மணி அணிந்திடும் முருந்தன மூதலோர்=பெருமையாகிய சிறந்த கௌத்துவ ரத்தினததைத் தரித்த திருமால் மூதலாயினோர், கூட்டம் எய்தும் உயர் சாலே இடை சென்று குறுகி = கூட்டமாகச் சோருகிருந்த யாகசாலேயி னிடத்துப் போய் (அவர்களைச்) சமீபித்து, தக்கன் உளம் மாழ்க கவில் வான் = தக்கனது மனம் வருந்தச் சொலவா (உசு)

எநதை பூசனே யிகழ்துனது வெள்ளே யறிவி
னநது மாமக நடத்துதிகொ லெனன நகையா
வநதின் மநிர மறைந்ததிலே யென்று மறையோ
ருயங்கி டாதவழி தக்கனுரை யாடி பொழுதின.

(இ-ள்.) உனது வெள்ளே அறிவின் = (தக்கனே) நினது வெளிறறுணர்வினுல், எநதை பூசனே இகழ்ந்து=எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுகருகிய பூசையை(செய்பாது) நிநதித்து, நந்து மா மகம நடதுதுகி கொல் என்ன = பெரிய பரிமேத யாகததைச் செய்கின்றனேயோ வெனறு கூற, தகனன=தகனனுனவன, ஓர மறை அநதில் மந்திரம் அறைந்தது இலே என்றுவேதங்களின் இடத்துள்ள மந்திரஞ் சொல்ல விலலே யென்று, உயர்திடாத வழி உரையாடி பொழுதின = பிழைகள வண்ணம வார்தைகளேச் சொலலும் போது.

அந்தில் என்பது "வருமே சேயிழை யநதில" என்றற போல இடப் பொருளில் வந்தது, "அந்திலாங்க வசைநீலைக் கிளவியென்-றுயிரண் டாகு மியற்கை தென்ப,, என்னும் தோல்காப்பிய விதியாற கொள்க மறையோர் உயங்கிடாதவழி எனப் பிரித்து, (அங்குள்ள) வேத வொழுக்கத்தவராய தேவா முனிவர்கள் உயயாத வண்ணம் என்றங் கொளப (உச)

அடைவின வேதமுதன மநிர மீனைது முதவுங
குடிலே தக்கனே வெருளடரிமுனை வநது குறுகி
விடைவ லாஞெழிய நீ கடவு ளோவி டைவலா
னிடம ருங்குறையு மங்கையுனை யனறி யெவரே.

(இ-ள்) அடைவின் வேதம் முதல் மந்திரம் அனைத்தும உதவும = முறையாக வேத முதலிய மநதிரங்க ளெவற்றையுந் தோறறுவிகளும, குடிலே தகனே வெருளடி= பிரணவ மானது தகனே முனிவது டேசி, அரி முன் வநது குறுகி=விட்டுணு மூர்த்திக்கு முனனர்ச் சென்று சமீபித்து, (விண்டுவே) விடை வலான ஒழிய நீ கடவுளோ = இடப வாகனததை யுடைய சிவபிரானே யன்றி நீ பதிபபொரு ளாவையோ, விடை வலான=சிவ பெருமானது, இடம மருங்கு உறையும மகைை = இடப்பாகத்தினக ணிருக்குஞ் சத்தி, உனை அனறி எவர=நினனே யல்லாமல வேறியாவர

தககன் சிவபெருமானுக்கே அவிப்பாக மூரித்தென்று வேத முதலியறறிற கூறப் பட விலலே யென்று சொல்ல, பிரணவ தோன்றித் தகனே வெருண்டி, அவனுற் கடவுளாகக் கொள்ளபபட்ட திருமால முன்னரடித்து, விண்டுவே! நீ கடவுளல்லேயே பதிப் பொருளாய சிவபெருமான் சத்திகளுள் நீயு மொன்றனறே வெனறது. விட்டுணு சிவசத்திகளுள ஒன்றென்பதனே முன்னர்க காடடினும் (உடு)

எனறு கூறுதலும் விண்ணவாகள யாரு மிகழா
நனறு நனறென விலாவிற நகைப்ப மிடல்கூ

வெனறி வீரனும விழிகடை சிவபப மூனியா
வனறு சாலையழ லுணடிட வளித்த னனரோ.

(இ-ள்) எனறு கூறுதலும=என்றிவ்வனங் கூறுதலும், வினைவாகள் யாரும் இகழா=தேவர்க ளெலலாரு மிகழாத, னனறு னனறு என விலா இற நகைபப= நல்லது நலலது எனறு விலாவெலலுட்பு ஒடியுமாறு சிரிக்க, மிடல கூ வெனறி வீரனும= வலிமை மிகுத்த வெறறிபபாடடைய வீரபதரிரகடவுளும, விழி கடை சிவபப மூனியா = கண் வினிகடை சிவப்புறக் கோபித்து, அனறு=அபபொழுதே, சாலை அழல் உணடிட அளித் தான்=யாகசாலையை யகனி யெரிக்குமபடி செய்தனர் (உசு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இரும்பு குதட்டி விலாழியுமி ரிவுளி வீகரு மணியுபங்
கருந்தா தெனனக் காய்பபிருந்த கரத்தான முரிததோ குறும்பூதம
பொருந்து மவிகள் பெயகுழிசி புடைத்தாங குடைத்து முத்தழற்கும
பருநதிற் படுத்த சயனமிசைப பருஉத்தர ளதனரு புடைதததே.

(இ-ள்) ஓர் குறு பூதம்=ஒரு குறிய பூதம், இரும்பு குதடடி விலாழி உமிழ இவுளி வீகரும=இருபபுக கடிவாளததைக கறித்து வாயநுரையைக் ககருங குதிரை கட் டபபட்ட, மணி பூபம=அழகிய தபபததை,ருருதாது என்ன காயபபு இருந்த கரததால முரித்து=இரும்பென்று சொலலுமபடி தழும பேறிய கையிலல ஒடிதது, பொருந்தும் அவிகள் பெய் குழிசி புடைத்து உடைத்து=சோகுபபடட அவிகள பெயத குடகளை யடிதது டைத்து, மு தழற்கும் பருந்தின படுத்த சயனம மிசை = மூவகை யகனிகளுக் கும (அவியூட்டுமாறு) பருநதுப் பறவை போலச செய்யபபடட பாயலினமீது, பருஉ தாள் அதனால புடைத்தது=பருத்த காலா லுதைததது (உஎ)

உரறு சீற்றத் தெரிருஞசிக குறுதமாட் பூத முமிழகனற்கட்
டிருரு சினத்த பேயகணஙகள செருவேற் றெதிரநது திசையளகரு
மிருதோள் கொடடி மகமாற்று முனிவாப பறறி யெறிதிரைய
விரிநீரக கஙகை யிடையமிழதது விளையாட டியாநது துளஞமால.

(இ-ள்) உரறு சீறறதது=மிக்க கோபத்தையும், எரி ருஞ்சி=அகினி போனற ருமிமியினையும், குறு தாள் பூதம்=குறிய காலகளையு முடைய பூதங்களும், கனல உமிழ கண் திருரு சினதத பேய கணஙகள்=அகினியைக காலுகின்ற கணகளையும் மாறுபடட கோபததையு முடைய பேயகணஙகளும,செரு ஏறறு எதிரநது=யுத்தஞ் செய் தெதிரதது, திசை அளகரும இரு தோள் கொடடி=திகருகளை யெடுதினைற பருபுயஙகளை யுந் தடடி, மகம ஆறறும முனிவா பறறி = யாகததைச் செய்யும இருடிகளைப பிடிதது, எறி திரைய விரி நீர கஙகை இடை அமிழதது=மோதுகினற அலைகளை யுடைய பரந்த நீர கொணட கங்கையாறறி னிடதது ஆழதது, விளையாடடு அயாநது துளளும் = விளையாட லைச செயது துள்ளா நிறகும்.

ஆல-அசை எமகமெமக் கெனறு முநதுவதிற பூதஙகளுக்கும் பேய்கட்கும் யுத் தம் விளைநததெனக கொள்க. குறுகதாள-வலிநது நின்றது. (உஅ)

கடவுட் சாலை முனிலமரா களிப்பக குனிகரு மாமகளி
ருடனுங கூற்றுங் கணபுறுபப வொறுகருங கணஙகள் வரவெருவி

வடிவே னெடுங்கண் புதைப்பவவை குடங்கைக் கடங்கா வாற்றினும்
படர்கூர்ந் துள்ள நடுங்கவயி றதுக்கி மயிலிற் பதைபதைப்பா.

(இ ள்)கடவுள் சாலி தனிலை=தெய்வத்தனமை பொருந்திய யாகசாலையினிடத்து, அமரர் களிப்ப குளிக்கும் அரமகளிர = தேவர்கள் மகிழவடைய நடனஞ் செயயுங் தேவ பெண்கள், உடலும் கூற்றும் கண புதைப்ப ஒறுக்கும்=வருத்துகின்ற யமனும் (பயந்து) கண்களை மூடிமபடி தண்டஞ் செயயும, கணைகள் வர வெருவி = கணங்கள் வருதலைக் (கண்டு) பயந்து, வடி வேல நெடி கண புதைப்ப = கூரிய வேலாயுதத்தைப போனற (தமது) நெடிய விழிகளை மூட, அவை குடங்கைக்கு அடஙகா ஆறறினுல=அவைகள் உள் ளஙகைகளுகு அடஙகாத தனமையினுல, உள்ளப படர் கூர்ந்து நடுஙக=மனதிற் றனப மதிகரிதது நடுக்கங் கொள்ள, வயிறு அதுகவி = வயிற்றைப பிசைதது, மயிலிற பதை பதைபபார்=மயிலைப்போலத துடிதுடித்து வருதுவார்கள். (உசு)

அஞ்சி லோதி சுவலபிழ வம்மென் சிலம்பு கிடந்தலற
வஞ்சி மருஙகுல போயொளிப்ப வளாமென முலேமே லுத்தரியம்
பஞ்சி யூடடு பதம்பிணிபப படாதற கரிதென் றிடைவீழுநது
நஞ்சு மமிழ்நது கலந்தனன நகுவே னெடுங்கண பனித்தயாவார்.

(இ-ள்) அம சில ஒதி சுவல் பிறழ=அழகிய சில வடட மொத்த கூநதல் பிடரிற் றூங்கவும், அம் மென சிலமபு கிடந்து அலற = சிறந்த மிருதுவாகிய சில மபுகள் கின ரெலிககவும், வஞ்சி மருஙகுல போய ஒளிபப=கொடிபோனற இடை யிலலாது மறைய வும, வளர் மெல் முலே மேல உத்தரியம = வளாகத மிருதுவாய தனஙகளின மீதணியப் பட்ட உத்தரியமானது, பஞ்சி ஊட்டு பதம பிணிபப=செமபரு சூடடிய காலகளைக் கட்ட வும, படாதறகு அரிது எனறு இடை வீழநது=போதற கியலா தெனறு அவவிடததிலேயே விழுந்து,நகுசும் அமிழதும் கலகது அனன=விடததையு மமிாததையுங கலகதாறபோல, நகு வேல நெடி கண பனித்து அயாவார்=ஒளிகினற வேலாயுதத்தைப போனற நீணட கண்களி னினறும நீர சொரிகது சோவா

கணகளுக்கு நஞ்சு மமிாதமுங் கலந்த சூணமாவது - நோக்கினுளை விடம்போல மயக்கி வருதலும், அமிர்தம் போலப போகம் விளைந்தற குறியா லவை நீர்த்தலுமாம் அதனை "அணியு மமிழதுமென னுவியு மாயவன நிலலேச சிதா - மணியும் பாராறி யாமறை யோனடி வாழதலிற–பிணியு மதறகு மருந்தும் பிறழப் பிறமுமினுட-பலரி யும் புரைமருஙகுற்பெரும் தோளி படைகணகளே" என்னுக திருக் கோவையார்க் குறிபபதிதற றுறையிற கூறி யருளப படடதனுற கொண் டெணர்க (கூ0)

பாழி நெடிந்தோட் காளியெதிர் படர வெருவிக் கடைகாண்பா
னூழி யூழி யளகதிடினு முலவாத தடக்கட புலோமசையு
மாழை பொருங்கட டிருமகளுமு வயவாள் வயிரப் படையோனை
யாழித தடகைகைத் துளவோனை யலமர தோடிதத் தழீஇகொணடார்.

(இ-ள்) பாழி நெடி தோள் காளி = பருத்த நீண்ட புயங்களை யுடைய காளிதேவி, எதிர் படர=எதிர்த்து வர, கடை காண்பான்=எலலையைக் காணும்படி,ஊழி ஊழி அளக் திடினும உலவா தடம் கன புலோமசையும்=பல ஊழிக் காலங்களோறு மளவை செய்யி னும அறியபபடாத கடிதடப் பரபபினை யுடைய இந்திராணியும், மாழை பொரு கண் திரு மகளும் = மாமபிரசின் ஒபபொருகினற விழிகளை யுடைய இலக்குமியும், வெருவிக்-

(கண்டு) பயந்து, வயம் வாள் வைரம் படையோனே=வெற்றி பொருந்திய வாளாயுதத்தையுடைய சூலிசாயுதத்தையு மேந்திய இந்திரனையும், ஆழி தடம் கை தளவோனே=சக்கரம் தாங்கியபெரிய கையினை யுடைய விஷ்ணுவையும், அலமரது ஓடி தழீஇ கொண்டார் = சுழன்றோடிச் சென்று சேர்ந்துபிடித்தனர்.

காளி யெதிரில் வந்தநைக் கண்ட இந்திராணியும் இலக்குமியும் பயந்து ஓடிச் சென்று, தங்கடன்கள் நாயகரைச் சோதனை பிடிததாக எனபதாம். "அல்குலேள் கண்ணென மூவழிப் பெருகி" எனறு ராகவின், தடாககண் என்பதறகுக கடிநடப் பரப்பென்றும் விழி யெனக கோடல அத்துணைச சிறபபன்று இவனனமே ஆசிரியன் "செஙகரம வருந்த மலரயன் வருதத நிகிரியோ செய்ய பொறறடடோ - வஙகர வலஞ லதனள வரைகஙி னுடவ ரவாவின தளவே." என்று நைடதத்தும் கவினுறுள (நுக)

தண்ணஙு கமலத திருவுமலாத தடஙகட செவ்வாய்ப புலோமசையு
நனணுங் துயரந தனோகஙி நகையாச சினவி யிதழுதுகஙக
கணணினு வடவைக கனலொழுகக கனனறு கடைவாய்ப் புகைதவழ
வண்ண லோர வதப்பாக னமரா நொடர வமரேற்றன.

(இ ள்) தன அம் கமலம திருவும் = குளிர்ந்த அழகிய செந்தாமரைப பூவின்கணிருக்கும் இலக்குமியும், மலர தடம கண செம வாய புலோமசையும = (சுவனி) மலர் போலும் நீணட விழிகளையுஞ் சிவந்த வாயினையு முடைய இந்திராணியும், நண்ணும் துயரம் தனை நோகஙி=அடையுக னனபஙகளைப் பார்த்து, நகையா சினவி இதழ் அதுக்ஙி=சிரித்துக் கோபித்து உதடுகளைக கடித்து, கணணின வடவை கனல் ஒழுக கனன்று=விழிகளினது வடவா முகாகஙினி சிந்த வுகஙிரக் கொண்டு, கடை வாய புகை தவழ=கடைவாயினமும புகை தோனற, அண்ணல ஓராவதம பாகன = பெருமையிற சிறந்த ஓராவதயானை வாகனஞ்சிய இநதிரன, அமரா நொடர அமர ஏறறுன = தேவாகள் சூழ்ந்து வரயுத்தத்திற் கெதிர்ந்தான (நுஉ)

செருவேட் டிறஙகாப பகடுகைகளும் தறுகண மறலி நீகடவுள
வெருவாத் தானைத திறலவருண னுலவை வேநத னீசான
னிருதி யுயாபுட் பகடவு நிதிகோன முதல புதேளிர
சூருதி கவிழ்கரு முதததலேவேற் கூறறின கூற்றத தெதிரசென்றார.

(இ ள்) செரு வேட்டி உறஙகா= யுத்ததிறகு அவாவிக் கண்படை கொளளாத, பகடி உகைகரும தறுகண மறலி=எருமைக கடாவை வாகனமாச் செலுததும் அஞசாமையுள்ள யமனும், நீகடவுள=அகனி தேவனும, வெருவா தானை திறல வருணன = பயப்படாத சேனைகளை யுடைய வலிய வருணனும, உலவை வேநதன = வாயுதேவனும, ஈசானன்=ஈசான முகதிரனும, நிருதி=நிருதியும, உயா புடபகம கடவும நிதி கோன்=மேன்மையாகிய புட்பக விமானததை யூருக குபேரனும, முதல புதேளிர = முதலாய தேவர்களும,சூருதி கவிழ்கரும முத தலே வேல=இரதததைக கருகும மூனறு தலைகள் வாய்ந்த சூலாயுதததை யேநதிய, கூறறின கூறறது எதிர் சென்றார = யமனுகரு பியமனுன வீரபத்திர மூததினை எதிரத்து வநதனர (நுஙு)

கலிநிலைத்துறை.

மண்டி வெஞ்சம முடம்றவெதிர வந்த னிராகொலோ
கொண்ட லூர திமுதல் விணணவாக ளெனறு குறுகி
யணட கோளகை வெடிப்பவய லணட முழுதுமம
வினறி மோழைபட வீரனகை யாடி வெகுளா.

(இ-ள்.)வீரன்=வீரபத்திரக்கடவுள் (அவர்களே நோக்கி) கொண்டல் ஊர்தி முதல் விண்ணவர்கள்=மேகவாகன ஞகிய இந்திரன முதலிய தேவர்களே, மண்டு வெம் சமர் உடற்ற = நெருங்குக கொடிய போரினைச் செய்ய, எதிர் வந்தனிர் ஓ = எதிர்த்தது வந நீர்களோ, எனது குறுகி = எனது (அவர்க்கு) சமீபித்துப போய், அண்டம் கோளகை வெடிப்ப=அண்டச் சுவரானது பிளக்கவும, அயல் அண்டம் முழுதும்=(அதற்கு) அப்பா லுள்ள அண்டங்க ளனைத்தும், விண்டு மோழை பட=பிளவு பட்டு வெடிப்புறவும், நகை ஆடி வெருளா=வீர நகை செய்து கோப மூற்று.

விண்ணவர்கள் - அண்மை விளி கொல் - அசை நிலை எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் எனனு நால வகைப்பட்ட நகையுள் ஈண்டு வீரபத்திரக் கடவுட்குத தோன்றியது, ''கருதக் கனரே நாமிமிக்க கூறுகர்'' எனறுற போல வநத வீரத தெழுநத வெருளி நகையாகிய எள்ள னகையாம். (நூ-சு)

கள்ளு லாநறிய கற்பக நகாககி றைவனே
யள்ளி மணணிடை களிற்றெடு மரைத்த தொருகை
பிள்ளே வெணபிறை யெயிற்ற பிலவாய் மறலியை
யுளள மெனபுதசை நைந்திட நெரித்த தொருகை.

(இ ள்) ஒரு கை = (வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரமானது, கள் உலாம் கறிய கற்பக ந்தகாகசு இறைவனே = தேன் விளகும் வாசனை பொருநதிய கறபக தரு வுள்ள சுவாக்காதிபனுகிய இநதிரனே, அள்ளி=வாரி யெடுதது, மண இடை களிறு ஒடும் அரைத்தது=பூமியி னிடத்து ஐராவத யானையோடும் தேய்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கர மானது, வெண் பிள்ளே பிறை எயிறற = வெள்ளிய இளம பிறைச சநதிரனேப போன்ற பறகளையும், பிலம் வாய் மறலியை=குழிந்த வாயினையு முடைய யமனே, உள்ளம என்பு தசை கைநதிட=நெஞ்சும் எலும்புகளும தசையும நசியும்படி, நெரித்தது = நெரித்தலைச் செய்யா நினறது

மண்ணிடைக் களிறு எனபது சந்தநோக்கி யியல்பு கையரைத்தது எனக் கூறி யது, வாள் எறியும எனறுற போலக் கருவியைத் தானே செய்வதாக கூறிய கருவிக் கருந் தாவாம. மறறவைக்கு மிலகக்ண மிதுவே. (நூ-டு)

ஆர முற்கடவு ணுகளே யகழ்ந்த தொருகை
காகி றத்தநிரு திகடவுள் கைகள விரிதோ
ளீருளை மூளேகுடா சிந்திட வெறிந்த தொருகை
வாரி திக்கிறையை வாரியின மடித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=(வீரபத்திரகடவுளின) ஒரு திருகரம், ஆர் அழல் கடவுள்= ஆரிய வக்கினி தேவனது, நாகளே அகழ்ந்தது = நாகளேப பிடுங்கிற்று, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரம், கார் நிறதத நிருதி கடவுள்=கருடையாகிய நிறத்தினே யுடைய நிருதியினது, கைகள் விழி தோள்=கைகளுக கண்களும் புயங்களும், ஈருள் மூளை குடர் கூடிட எறிந தது=ஈரலும மூளேயுக குடலுஞ சிதறுமபடி வீசிறறு,ஒரு கை=ஒருதிருகரம்,வாரிதிகசு இறையை=சமுத்திராசனுகிய வருணனே, வாரியில மடித்தது=சமுத்திரததில் எறிந்தது.

வீரபத்திரக கடவுளது ஒரு திருக்கரம் அக்கினியின் நாக்களைப் பிடுங்கிற்று, ஒன்று நிருதியின கை முதலிய உறுபபுக்கள் சிதறும்படி யெறிந்தது. ஒனறு வருணனைச் சமுத் திரததி லெறிந்தது எனபதாம் குடல் எனபது குடர் எனப போலியாயிறறு.

அக்கினி தேவனுக்கு நா ஏழாகலின "அழறகடவு னுக்கோ" எனறு கூறப பட டது. அவையாவன.—காளி, கராளி, மனோசவை, சுலோகிதை, சு தூமபர வருணி,புலின இனி, விசவரூபி யென்பனவாம் அவியைந தனகட் பெயரிய அவறறை யெலலாஞ் சிவத தக்கு ஆக்குதல் அக்கினிககு நியதமாகவும், அதனோ செய்யாது அவற்றை விருமபித தன னுவாற் றனே'சுவைத்துண்ட பாதகத்திற்காக நாக்கள சேதிகக பட்டன.

அதனை "கறுத்திடு மிடறுடைக கடவுட டேவரோ - மறுத்தவ னலகிய வரம்பி லுண்டியும் - வெறுத்திலே யுனைடியா லெனறு வீரனு - மறுத்தன னெழுநிறத தழலி னுக களே." என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா வறிக (உ ச)

மண்ட மாககலே யுகைத்தெதிர வளிகதி றைவனே
யணட கோளகை முகட்டினி லடிதத தொருகை
கணடெ றிததுயி சிதைந்திட நிதிகக டவுளச
செணட டித்தன வெறிந்தெதிர திரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கர மானது, மணடே அமா கலே உகைதது=கெருது கும் போர்த் தொழிலில வலல கலேமானே வாகனமாச செலுத்தி, எதிர வளிக்கு இறை வனே = எதிர்த்துவநத வாயுராசனே, அணடம கோளகை முகட்டினில = அண்டச்சுவரி னுச்சியில, அடிததது=எடுததடித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, கண தெறித்து உயிர் சிதைந்திட=விழிகள் பிதுங்கிய பிராணன அழியும்டடி,நிதி கடவுளை=இருநிதிக்குந் தலைவனுகிய குபேரனே, செண்டு அடித்து அன எறிதது = செண்டடித்து விளையாடுவது போலத தூக்கி யெறிதது, எதிர் திரிததது=எதிராகச் சுழறறு கின்றது

கலே யென்னும் விலங்கி னுணபாறபெபா, முசுவிறகு வருதல சிறு வரவிறகுக ளானும், "கலேயென் காட்சி யுழைக்கு முரிதே' என ஆசிரியா தொல்காப்பியனுர் விதந் தாக்கு மானேறறுக்கு வருதல் பெரு வரவின வாகலானும், வாயுதேவறகு வாகன மது வாகல னுற் றுணி பாகலானும மானே றெனறும. இரு நிதி-சமகநிதி, பதுமநிதி ()

பாயொ ளிப்பகன விழித்துணே பறிதத தொருகை
யாய்க திரத்தொகை பரபபரிய மாவி னிருதோள
சேய வெகுருதி சிந்திட வொடிதத தொருகை
காய்க திகைகடவுள் பற்றொகை கடிதத தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருகரம, பாய் ஒளி பகன துணே விழி=பரகத ஒளியை யுடைய பகன என்னுஞ் சூரியனது இரு கணகளேயும், பறிததது= பிடுங்கிறறு, ஒரு கை= ஒரு திருக்கரம், ஆய் கதிர் தொகை பரபபு அரியமாவின= தண்ணிய கிரணத தொகுதி யை விரிக்கும் அரியமா வென்னுஞ் சூரியனது, இரு தோள = இரு புயகளேயும, சேய வெம் குருதி சிந்திட ஒடிதததது=சென்றிறமாகிய வெவ்விய இரததை ககளு மாறு முரித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், காய் கதிர் கடவுள் பல் தொகை கடிந்தது=சுடுகினற கிரணங் களே யுடைய பூடா வென்னுஞ் சூரியனது பற றொகுதிகளே யுடைத்தது

பகன என்னுஞ் சூரியன் பதினேராயிரம கிரணகளே யுடையவன. அரியமா வென்பவன பதினுயிரங் கிரணங்களே யுடையவன பூடா ஆறுயிரம கிரணங்களே யுடை யவன பகன பூடா எனனும ஆதித்தியர்க்கு மூறையே விழிகளேயும, பறகளேயும கடிந தா எனபதனே "உண்ணப் புகுந்த பகனெளித் தோடாமே - கண்ணைப் பறித்தவா றுநீ பற - கருகெட நாமெலா முய்ந்பற" எனவும், "சூரியனு தொளடை வாயினிற பற

கனை-வாரி கெரித்தவா றுங்கீபற - மயங்கிறது வேள்வியென றுகீபற'' எனவுங் திருவா சகத்திற் திருவாய் மலர்ந்தருளப் படடதனுணர்க. (ருஅ)

மருத்து வத்தலேவர் வாய்குருதி கக்கி மறிய
வுருத்து மென்கனியி னுருயிர் பிழிந்த தொருகை
செருக்க ளத்தெழு வசுக்களிரு நால்வா சிதைய
நெருப்பெ ழுமபடி பிசைந்துட னெரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு கிருக்கரமானது, மருத்துவ தலேவர் வாய் குருதிீகக்கி மறிய = பரிமருததுவர்களது வாயினின்று மிரத்தஞ் சொரிகது ஓடிமபடி, உருத்து= கோபித்து,மென் கனியின் ஆர உயிர் பிழிகதது=மிருதுவாய பழத்தைப்போல அரிய உயிரைப் பிழிந்தது, செரு களதது எழு வசுகக்கள் இருநால்வர் = யுத்தகளத்தி லெதிர்த்த வசுக்க ளெண்மரும, சிதைய=அழியுமாறு,நெருடபு எழும்படி பிசைந்து=அகனினி தோன் றப் பிசைகது, உடல நெரிததது=சரீரததை நெரித்தது

பரிமருத்துவர் இருவராவார் ததிரான, காதத்தியன் எனபவராம் வசுக்களே முனனுரைததாம. எழு வசுக்கள்-வினேததொகை. (ருக)

இனன வாறுதிறல் வீரனுயர் கைக ளெவையு
மனனும வானவ ரியககாமுனி வோரகண மறிய
முனனி யோரிமை யொடுங்குமுன முடிதத்தி டுதலுங்
கனனி யர்துளவ மாயனது கணடி வெருளா.

(இ-ள்) இன்ன ஆறு திறல் வீரன் = இவ்விதமாக வலிமையை யுடைய வீரபத் திரக் கடவுளது, உயர கைகள் எவையும்=நீண்ட திருகரங்கள் யாவும, மனனும் வான வர் இயக்கர=நிலேததிருநத தேவர்களும் இயக்கருமே, முனிவோரகள் மறிய=இருடியர் களும் மீழாதிறகும்படி, முனனி = முறபடடு, ஓர இமை ஒடுங்குமுன முடிதத்திடு தலும் = ஒரு இமைப்பொழுது முடியு முனனா அழிததலும், கன்னி அம துளவம் மாயன் = வாடாத அழகிய துழாய் மாலேயை யணிந்த திருமால, அது கண்டி வெருளா= அதனேப் பார்த்துக கோபிதது

வெருளா என்னு முடன் பாட்டி வினை யெச்சம் வருரு செய்யுட்கணுள்ள எதிர்து எனபதன் முதனிலேயையும், அது உடறறினன எனபதன் முதனிலேயையுங் கொண்டு முடியும் இவனன மிவர்க்குச செய்த தனறி, சதகிரனேத் தமது திருவடி யொனறு லுதைதது வீழத்தி யுடலேத் தேயததும், அக்கினியின பாரியான சுவாகையை வலப பககதது காளியைக் கள்ளியும், உருததிர கணகளேக யோட்டியும, ரசான குத்திரரை வைது விடுதலும், சோணித புரத்து வேநதனது தலேயைக் கொயதலும, யாகதேவன (எச்சன) பயத்து மான போல வருவன கொண்டி போதலும ஒரு கணியால அவன் சிரமற விழுத்தியும், பினனர்த் திருமா லெதிரக வவற பொருவா ராயினா பதநிரகாளி தக்கன மணவி மகளி ராய வேதவல்லி முதலிய பெண்களது தலேகால கர முதலியவறறைக் களேதலும, தேவர் முனிவாகளின் மனேலியரைக் கொனறும உயிர் போகினள். இவர்களுடன வநத பேய பூதம் காளி யென்னு மிக்கணங்கள செய்தவறறைக கூறுதல் விரியும் எனறு விடடதாம அவறறைக் கந்தபுராணம் யாக சங்காரப் படலத்திற காண்க (ரo)

மறிதி ரைகடல்க ளொன்றின்மிசை யொன்று மறியச்
சிறைய டிதொரு கணத்தினிடை யெண்டி சைசெ லு

மெறுழவ லிக்கலுழன மேலினி திவ பந்து முனியா
வுறுச மரதிசை யெதிர்பதம ருடற்றி னனரோ.

(இ-ள) திசை மறி கடலகள்=அலைகள மோதுகின்ற சமுத்திரங்கள், ஒனறின மிசை ஒனறு மறிய=ஒரு கடலின மீது ஒருகடல சென்று பாயுமபடி, மிறை ஆழத்து=சிறகுகளின வீசி, எனை திசை ஒரு கணடத இடையின செலும=அடடதிகுகளிலும ஒரு மாதிசைப் பொழுதிறுட் பறகின்ற, எறுழ் வலி கழுமன மேல் = மிக்க வலிமையை யுடைய கருடப பறவையாகிய வாகனதின மீது, இலித இவாந்து=விரைவாக வேறி, முனியா=பொறுதது கோபித்து, உறு சமததிடை எதிரபது = பொருதிய யுததகளததி னிடத்து வந்து எதிர்த்து, அமர் உடறினன=போர செயதனர. அரோ அசை

திருமால கருடவாகனதிலேறி யுத்தகளஞ சேனது வீரபதரதிரக கடவுளோடு போர் செய்யத் தொடஙகினர எனபதாம

"எறுழ் வலி யாரும்" எனற உரிச்சொல்லியற் சூத்திரப்படி, எறுழ் என்னும் உரிசசொல வலியாகிய குறிபபுணாத்தலின, எறுழவலி எனபதற்கு மிகவலி யெனறும்.

மாயி ரும்பரவி யருந்தூமணி வணணன வடி வேற்
சேயின மிகதிறல வீரனெதிர் சென றினவா
வாயி ரங்கதி ரொருங்கெழுவ தெனவ வழலகால்
பாயொ ளிபபரிதி வெமபடை பணிதத னனரோ.

(இ ள) மா இரு புவி அருந்தும் மணி வண்ணன = கருமையாகிய பெரிய மண் ணுலகுண்ட நீல ரதனமம போன்ற நிறமுடைய சாரஙக திருமால, வடி வேல சேய இன= கூரிய வேலாயுதத்தை யேந்திய ஞமாரக கடவுளைப் போனற, மிகக திறல வீரன எதிர் சென்று=மேறபடட வலிமையை யுடைய வீரபதரதிரக் கடவுளுக கெதிர் வந்து, சினவா= கோபம கொண்டு, ஆயிரம் கதிர ஒருங்கு எழுவது எனன = ஆயிரஞ சூரியாகள ஒனறு சேர்ந்து உதிதாற் போல, அழல கால = அகனிபோல ககுமம, பாய ஒளி வெம் பரிதி படை=பரவுத ஒளியை யுடைய வெவவிய சக்கராயுதத்தை, பணிதனன=ஏவினர.

எதை யாய கூத நாத னேம்றி யருளும் வேலாயுதத்தின பெருமையை:—

சோகெழு செஙதிலரு செஙகோடம வெனைகுனறு
மேரகழு மீவகா விறைவனகை வேலனறே
பாரிரும் பௌவததி லுள்புகுப் பனிடொருநாட
சூமா தடிஙத சுடரிலேய வெளவேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையினதித் தாளுடையா னேநதியவே லன்றே
பிணிமுகமேற கொண்டவுணர் பீடழியு வணண
மணிவிசுமபிற் கோனேந்த மாறடட வெள்வேலே.

சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாயமா ரறுவர்
திருமுலைப்பா லுண்டான் றிருகைவே லனறே
வருதிகிரி யோனவுணன் மார்பம் பிளந்து
சூருகுப பெயர்கருன்றங் கொனற நெடுவேலே.

எனச் சிலப்பதிகாரத்துஞ் செப்பப்பட்டமை காண்க. (சூஉ)

ஊழி வெங்கனலு மாலமு முயிர்ப்ப துட-லும
பாழி வாய்மற லியைக்கொலை பயிற்று வதுவெஞ்
சூழ்சு டாப்பரிதி யன்னதொரு சூல மதனு
ளாழி யமபடை செருகுகற வகற்றி னனரோ.

(இ ள்) ஊழி வெம் கனலும் ஆலமும் உயிர்ப்பது=உகமுடிவினகட் டோற்றும் வெவ்விய நீயையும் நஞ்சினையு முண்டாக்குவதும், உடலும் பாழி வாய் மறலியை கொலை பயிறதுவது = வருத்துகின்ற பருத்த வாயினை யுடைய யமனுக்குக் கொலைத் தொழிலை பழக்குவதும, வெம் சூழ் சுடர் பரிதி அன்னது = வெப்ப முள்ள சுற்றிய கிரணங்களைக் கொண்ட சூரியனை யொத்ததும் (ஆகிய), ஒரு சூலம் அதனுள=ஒரு சூலப் படையினுள, ஆழி படை செருகு அற அகற்றினன்=சகராயுதத்தின் வலிமை நீக்க வழித்தனர்

அம் என்பதனைச் சாரியை யாககாது அழகெனக் கோடலுமாம். வீரபத்திரக்கட வுள் ஆழிப்படைச் செருகுகை யகற்றினர் எனக.

(தொ)

மேமி வெமபடை யகற்றிநிக ரற்ற விறலோன்
ரூம ரைக்கட வுளோடிலகு நாத முழுலக
காமா மென்சிறை யினிறபொரு திறற்க லுழனை
தூம வெங்கனை தூன்துட றுளைத்த னனரோ.

(இ-ள்) நிகா அறற விறலோன்=ஒப்பிலலாத வீரபத்திரக கடவுள், வெம மேமி டடை அகறறி=வெவவிய சகராயுதததைச சிதைத்து, தாமரை கடவுள் ஒடு=தாமரைப பூம்பொகுட்டினக ணிருகும் பிரமனுடனும் லகு தத்த முழுலை=பிரபருஞசகனையும தோற் றுவித்த மேகமாகிய திருமாலினையும், காமா மெனசிறையினில பொரு = அழகிய மிருது வாய சிறகாரற் போர் புரியும, திறல கலுழனை=வலிய கருடனையும, தூமம் வெம் கனை தூரந்து = புகை காலும் வெவவிய பாணகளோச செலுத்தி, உடல துளைததனன= சரீர கனைத் துவாரப படுத்தினர.

ராண்டு உலக மெனறது, பிரகிருதி தத்துவத்திற குடபட்ட தத்துவ தாத்துவிக மாய சகலகளே யென றுணாக திருமாலை முகில எனறது உருவக மனறி யுண்மை யாலு மாம். எனனை ? அவன, கயிலேயி லமலாக தருளுங கணணுதற பரனுகிய சிவபெருமானை மேகமாய கினறு ஆயிரக தேவ வருடம வரையுஞ் சுமநது திரிக்தான என்றும், அதனும் பெருமான கிருபை கூடாது பிரமனையும உலகக்களையும் பெறுஞ சத்தியைக் கொடுததார் எனறும, அதைக் கறபன மேக வாகன கற்பம் எனப பெயா பெறு மென்றுஞ சரித மிருததலா லெனக இதனை ''உரைசெயு மேக வாகன கறபத தொளிளை ராழியை தடக் கைக்-கருமுகில வண்ணன விரிதிரை பருகு கருவிமா முகிலுருத் தாககி-யருவியுஞ் சாரற் கயிலேயம் பொருப்பி லமர்நதுறை கடவுளா யமரர்-பருவமீ ரைஞ்னூ ளளகருமுை தூரு கிப் பழுதுபே ரனபினிற சுமநதான்.'' எனவரும இலிங்க புராணத் திரு விருதததா னறிக.

வினதை புதலிரனுப கருடன் அமிர்த மெடுபபான் சென்று தேவர்களை யலைத்துக் கவர்ந்து வரும் வழி, அவர்க்காக வெதிர்த்த விண்வையும் பொருது வென்ற விறலான எனபது தோன்ற ''திறற் கலுழன'' எனறன.

(சச)

வரைபெ யாந்துகலு முனசிறை வழங்கு வளியாம்
சருகி னிறமிரிய வோடியெதிர் சென்று தளராச

செருவி லேத்தகண நாதரை யுடனறு சினவிக்
குருதி ககுமவளே வாய்கொடெதிர் குத்தி யிடலும்.

(இ-ள்) கலுழன் = (அ-போது) கருடன், சிறை வழகரு வலியால்=சிறகுகளா லுண்டாகுங காற்றினால், வரை பெயாகது=மலைகள் யாவு பெயரட்டு, சருகின் திரிய ஒடி எதிர் சென்று = சருகைப் போலச் சுழலுயபடி யோடி யெதிர் வகது, சினவி தளரா = கோபித்துச் சோ வுறமல, செரு விலேந்த கணகாதரை உடனறு = போ செய்த கணத தலைவரை வருகதச் செயது, குருதி ககுமவளே வாய் கொடி=இரத்தம பொழிபர கினற வளேக்த (தனது) வாயினால, எதிர் குத்தி யிடலும்=தாகஙிக கொதகுதலும் (சடு)

கலுழன வெஞ்சம ருடற்றவது கணமி வெகுளா
வலகில வீரனுயா புளரசொ ராயி ரமவருடை
தலகம் யாவையுமு னுணடவன லூரதி யுடனே
மலீக வெனனவவை சென்றமா மலீகத பெரமுதிலை.

(இ-ள்.) அலகு இல வீரன = அளவிடப்படாத வீரபத்திரக கடவுள், கலுழன= கருடன, வெம் சமா உடறறுவது கண்டு வெகுளா = கொடிய யுத்தத்தைச் செய்வதை யநிருது கோப முறறு, உயா ஓர் ஆயிரம புள அரசு வருத்து=உயரவாய ஆயிரக் கருடப் பறவைகளே யுணடாகி, முன = முனனாக காலத்தில, உலகம யாவையும உணடவன்= உலகஙக ளெலாறறையு முணட திருமாலினது, நல ஊரதி உடனே=பிறகத வாகனமாகிய கருடப் பறவை யுடன, மலீக எனன = போ செயக வென்று கூற, அவை சென்ற = அப பறவைகள் போய், அமா மலீகத பொழுதின=யுதத்தைச் செயத காலத்தில.

அரசு என்னுஞ் சொல ''அரசுவா வீழக்த களத்து'' என்றாற போல அஃறிணைப் பொருளே யுணர்தறகு அஞ்ஞனமாதலே ''குழமை யானமை'' எனனுஞ் கிளவியாக்கச் சூத்திரத்தினும் உரைத்துள்ளார நச்சினர்க்கினியர் இது முத லிரு செய்யுள் குளகம். ()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருகு சீறற வெங்குபபின வீரன விடித்த திறற்புளேற்
றரசி யாவு மணிவணண னிவரும புள்ளேற் றினையடாப்ப
வெருவம் தமரி னுமறுது மேக வண்ணன றனையீழத்தி
யிரியல போக வதுநோகி யிகழாது வீர னிவைசெய்வான.

(இ-ள்) வீரன=வீரபத்திரக கடவுள், திருகு சீறறம வெம் குடபின = மாறு பட்ட கோபத்தினை யுடைய வெவவிய பகையினால, விடுதத=ஏவிய, திறல ஏறு புள் அரசு யாவும்=வலிமை மிகக கருடப பறவைகள் எலலாம், மணி வணணன இவரும்=நீலநிறத் தின ராகிய விஞ்சி ஏறி யிருதத, புள் ஏறினே ஆடாபப = கருடனேச் சாட, வெரு வகது= (அது) பயமுறற, அமரினை ஆகாது=போர் செயதற கியலாததாய, மேக வணணன தனே வீழ்த்தி = மேகம் போனற வடிவினராய திருமாலைக் கீழே விழுததி, இரியல போக= பறகத செலல, வீரன் அது நோகி=வீரபத்திரக கடவுள அதனேப பார்த்து, இகழ்காது இவை செய்வான்=இகை செய்து இவை யிறறைச் செய்வா ராயினர். (சள)

அண்ண லேற்றுப் புள்ளரசு வீழுத்த வாவி தீர்நதானபோற்
றண்ணக துளவோன கிடக்திடலுக தகக னெதிபோய்ச் சிவனின்றி
ருணணும வேள்வி யாற்றியது நனறு நனமெலா நிகழ்ந்துரையாத்
துணணென் னுடலம் வெருகொளாக சரிமெனை சூழ்சி பற்றினை.

(இ-ள்) தண் அம் குளவோன = குளிர்மை யாகிய அழகிய குழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணுமூர்த்தி, அண்ணல் ஏறு புள் அரசு வீழ்த்த = பெருமை யாகிய ஆண் டன்மை வாய்ந்த கருடனுகிய பறவை வேந்து விழுதத, ஆவி நீர்த்தான போல் இடதிட லும்=உயிர் நீங்கினர் போலக் கிடத்தலும், தக்கன எதிர போய = தக்கனுக்கு எதிரே சென்று, சிவன் இன்றி கண்ணும் வேளவி ஆறறியது கன்று கனறு எனறு = சிவபரம் பொருளே யிலலாமலை பொருந்திய யாகதைத் செயயத் தொடகியது வியப்பா யிருக்கிற தென்று, இகழ்ந்து உரையா = இழிததுக் கூறி, உடலம துண் எனற வெரு கொள்ள = (அவனது) சரிர நடுரென்று பயமுற, சுரி மென குஞ்சி பறறினன = சுருண்ட மிருதுவாய குடுமியைப பிடித்தனர்

துண் என்பது விரைவுப பொருடரு மோர் சூறிபபிடைச் சொல். (சுஅ)

சுரிமென் குஞ்சி யொருகையாற் பற்றி யவன்றன றலேதுமிப்பான
பருமை வடிவா ளுறைகழிப்பப் பனிமென சமலப் பொருட்டுறையு
மருமா மறையோன வடதெய்தி வீரற் போறறி யளியேற்காக்
கருணை கூர்ந்திங் கிவனுவி கடியே லெனனு மேல்வைதனில.

(இ ள்) சுரி மென் குஞ்சி = சுருண்ட மெல்லிய குடுமியை, ஒரு கையால் பற்றி=ஒரு திரு கரத்தாற பிடித்து, அவன் தலே துமிபபான=அததகனது சிரத்தை வெட்டும் படி, பருமம் வடி வாள் உறை கழி-ப= ஒப்பனே யமைத்த கூரிய வாளாயுதத்தை யுறையி னின்று யெடிபப, பனி மென் கமலம் பொருட்டு உறையு ம = குளிமை யாகிய மெலலிய தாமரைபபூம் பொருடடின்க ணிருகரும, அரு மா மறையோன வடது எய்தி = அரிய சிறநத வேதஙகளில வலல பிரமன அஙகன வநதடைந்து, வீரன போற்றி=வீரபதநிரக கடவுளைத் துதித்து, அளியேன ரு ஆ கருணை கூர்நது = (ஐயனே) எளிபவனுகிய என பொருட்டாகத் தயை சிறநது, இஙகு இவன ஆவி = இப்போது இவனது உயிரை, கடி பேல் என்னும் ஏலவையினில=நீககா தருளவேண்டும் எனறு பிரார்தனிகருஞ் சமயத்தில.

வீரபத்திரக் கடவுள், தக்கன் குடுமியை யொரு திருக் கரத்தாற பிடித்து அவன தலேயை வெட்ட வாளே யெடுகரும போது, பிரமன வந்து பணிந்து, அடிகளே! அடியேன் பொருட்டாக விவன உயிரை நீககாது காத்தருள வேண்டு மெனறு பிரார்தனித்தான்

உலகர்கு மக்க ளாசை பெரிதாதலிற பிரமனும் தன மகனுப தக்கனைத் தடிதும் குளஞ் சகிகதாது வேண்டினன எனவும், வேண்டியும ம வீரபதநிரக கடவுள் கொண்ட வெகுளி தனியு பொருடடு, சிவனே யினறிய இநத யாகதைத யா னெபபாது அகனறு, தேவரீருக்கு அடியவனு மிருகினறேன ஞகலின, அடியவனுப என்பொருட டாலாயினும கொலலாது காத்தருள வேணடுமெனறு பிரார்தனிகக, அதனுப சிறிது தாழ்த்தினர் என வும் கொளக (சுக)

எணடோண் முக்க ணெமபெருமா னிமைய முயிர்த்த வலலியொடுந்
தொணடார் குழுவி ஞெடுமெய்தி டதககன செனனி துமிகதிடலே
விணடு முதலாக தேவாகளும் விளியா தளிகநி யெனவுரைபபந்
திணடோள் வீர னுயர்நககன் பயநி விடித்துச் செருவொழிததான.

(இ-ன்) எண் தோள் முககண் எம் பெருமான் = எட்டுப் புயங்களையும் நிரிகேத் நிரகங்களை முடைய எமது சிவபெருமான், நிமயம் உயிர்த்த வல்லி ஒடும் = இம மலை யரசன் பெறற கொடி போனற உமா தேவியா ரோடும, தொணடு ஆ குழுவின் ஒடும= எலலே யுயரந கணதருவக் ணொடும, யபநி-அஞ்சுக தோனறி, தக்கன் செனனி துமிந்

திடேல் = (வீரனே!) தக்கன் தலையை யரியற்க, விண்டு முதல் ஆம தேவர்களும்=திரு மால் முதலாகிய தேவாகளும், விளியாது அளிததி = இறவாமற காபபாயாக, என உரைபட = என்று திருவாய் மலாந்தருள, நின் தோள் வீரன = நிண்ணிய புயத்தின ராகிய வீரபத்திரக் கடவுள், உயர் தக்கன் பக்கி விடுத்து = உயர்வுடைய தக்கனது குடி மியை விட்டு, செரு ஒழித்தான=யுத்தத தொழிலையும நீறுததிசார்.

வீரபத்திரக் கடவுள் தக்கன் தலையை வெடடி, அங்கு அலமரதிருந்த அகலிவிபை விளித்து இதனேத திற்றி யெனறு கொடுகக,அவன ஓர கணத்தி லெரித்தா னெனறும்,பின னாக் சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைபடியே யிறத்தவர்களே பெலலாம் எழுபபிய காலதது தக் கன் தலே யெரிதலமையால ஆடடுத தலேயை வைத்தெழுபபினா னெனறு, தேவாரம,திரு வாசகம, கந்த புராணம், இலிங்க புராணம முதலியவறறில வெளளிடை மலேபோற தெளளிதின விளகி யிருப்பவும ஈணடுக கூறிய வெண்னெலில, புராணங்கள் மூறபடட கறப விருத்நாந்நங்களேச் சருகியும், பிறபபட்ட கறப விருத்தாநதங்களே விரித்தும பேதா பேதங்க ளோனற வினகருவன வாகலாலும, இபபுராணம நிருமால முன இதிரத்தி யுமானுகு உரைதத இலகருமி கறப விருத்தாநதங்களேயே பிறபட்ட பதும கறபத்திலே கூறம ரூபமாய் நினறு காரநேதிராதியாகரு கவினற நாகலாலும, அதனேயே பினனா சுவேத வராக கறபதது ரூதமுனிவா கைபிச வனதத்துளள முனிவாகடரு உபதேசித்தன ராகலாலும கறப வேறுபா டெனக அதனே "முனனுட கறபம் களிலவருதது படியே மூளரி நான்முகத்தோ - மனனு நினற கறபங்க டலிலு முறையே வருந்திடுவா - னிகா னெய்தும பருவமபோ லெயதும பருவ மெவைகளிலும - தனனு நிறகும பலவு முன போற றோனற வெடிதநிய குரைதநிடினே" எனறும வாயு சங்கிதைச் செயயுளாரு முணாக ஆகவே முநிய கறபத்தில அவன தலேயை யரிபாது விடடதும், பிறிதிய கற பததில அரிது ஆடடுதலும கொடிதாதும எலலா முடையப பெருமானரு திருவிளேயாட டாக, "அருவு மாருவ ருவுவமு மாருவ னருவு-முருவு மிலலதோர் தனமையு மாருவ ஞாழின - கரும மாருவ விமிதமு மாருவன கண்டாய - பரம னுடலே யாவரே பகரு மிடற பாலா." எனற திருவாக கிருதலின அதனே யாதரிவாரெனறு விடிக (இ0)

வெயிலேற நெழுந்த முந்தலேமேல வீர னமர ரூபிரளிபபத்
தூயிலேற் நவாபோன முகிலவணணன முதலாக தேவ துணேவினெழுக்
கயிலேற நுலந்த தொடுசினவி யமிர திற பழருகு மரிகெடுகணன
மயிலேற நிருந்த விடைபபாகன பாத முறையின வணங்கினா

(இள்) வெயில ஏறறு எழுந்த மு தலே வேல வீரன = சூரிய கிரணத்தோடும எதிர்தது ஒளிசெயயும மூனறு தலேகளேயுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த வீரபதத்திரக் கட வுள், அமரர் உயிர அளிபப = தேவாகள யாவர்க ளும உயிர கொடுபப, முகில வணணன முதல ஆம தேவா = மேகநிறத்த திருமால முத லாகிய தேவாகள, தூயில ஏறறவா போல துணேவின எழுநது = நித்திரைவிட் டெழு வாரைப் போல விரைவாக வெழுநது, தூயில ஏறறு=வேலாயுதத்தை யெதிர்த்து,ஆலத்து ஒடி சினவி=கஞ்சுடன பதைத்து, அமிர்தின பழருகும் அரி கெடி கண=அமிர்தத்துடனுறவு கொள்ளும் அரிபாவத்த நீணட விழிகளே யுடைய, மயில ஏறறு இருந்த விடை பாகன= மயில்போனற உமா தேவியை (வாமபாகத்தில) கொணடி விளங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது, பாதம முறையின் வணங்கினர்=திருவடி களே விதிபபடி பணிந்தார். ()

குடந்தம் பாட்டிச் சூழ்போந்து குழைந்து வழுத்தி நின்பாத
மடைந்த தேவ ரிழைததபிழை பொறுத்தி யெனன வழுகொழுகும்

கடைந்த மணிச்செப் பெனவீங்குங் கதிரென கொமமை மூலைக்கனிவாய்
மடந்தை வேண்ட மதிக்கணணி மறையோ னிதனே வழங்குவான.

(இ-ள்) அழகு ஒழுகும்=சுந்தரம் அலங்கப் பெற்ற, கடைந்த மணி செப்பு என வீங்கும்—ஒப்பனை செய்யப்பட்ட இரத்தினச் செப்பு என்று (கண்டார்)சொல்லப் பூரித்த, கதிர் மென கொம்மை முலை = ஒளிவாயந்த மிருதுவாய இளமுலைகளையும், கனி வாய் மடந்தை = (கோவைப) பழம் போலும் வாயினையு முடைய உமையம்மையார் (இறை வனை நோக்கி) குடந்தம் பட்டு=வணக்கம் படடு, சூழ போகது=வலம் வந்து, குழைந்து வழுத்தி=உருகித துதித்து, நின பாதம் அடைந்த தேவர்=நமது திருவடியை (சரணாக) புகுந்த தேவாகள், இழைத்த பிழை பொறுத்தி என்ன = செய்த குறறஙகளைப் பொறுத் தருள்வீராக வெனறு, வேண்ட = முறையிரக்க, மதி கண்ணி மறையோன = பிறைக் கொழுந்தைத் தரித்த வேத முதலவராகிய சிவபெருமான், இதனை வழஙகுவான்=இதனைக் கூறி யருள்வாராயினர்.

குடந்தம் பட்டு என்பதில்,குட என்பது தட வென்றற போல வளைவை யுணர்த்து வதோ ருரிச்சொல் லாகலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமா மெனறும், அதறகு வழி பட்டு, வணககம் படடு எனவுரை கொள்ப வென்றும்,பத்தப் பாட்டில், ஆறறுப்படைத் தொடர்ககண் ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினிய ருரைத்தலு முணர்க (இஉ)

அவுணர்ச செருத்த சுடர்நேமி யண்ணன முதலோ ரிறைத்தபிழை
துவாவாய்ப் பேதை நினனருளாற பொறுத்தே மெனனுந தொழுதிறைஞ்சு
முவணப புள்ளேற் றுயாபறவை யுயர்ந்தோன முதல தேவாகளு
கவையம் றிடவின னருளபூத்து நாத னினிதின விடையளித்தான்.

(இ ள்) துவர் வாப் பேதை=பவளம் போலும் வாயினையுடைய நங்கையே, அவு ணர் செருதத சுடா நேமி=அசுரானை மாய்த்த ஒளிபொருநதிய சககரததை யேநதிய, அண்ணல முதலோ இழைதத பிழை = பெருமையை யுடைய விணடு முதலாயினோர் பூரிக்த குறறஙகளை, நின் அருளால பொறுதறேம=உனது இரக்கத்தினும் பொறுத்தனம, என்னு=எனறு, நாதன=சிவபெருமான, தொழுது இறைஞ்சும=கைகூபபி வணககு ம, உயா புள் ஏறு உவணம் பறவை உயாததோன முதல=உயர்ந்து செலலும் பறவைகளுககு அரசனுகிய கருடப படசியைக கொடியாகத் தாகிய திருமால முதலாகிய, தேவர்களும கவை அற்றிட=தேவர்களும குறற மிலலாதவராக, இன அருள பூதது=மேலாய திருவரு ளைச் செய்து, இனறின விடை அளித்தான=மகிழவுடன் விடை கொடுததனர்.

அண்ணன முதலோர் என்பதறகு (நினைக்கு) மூத்தோனுகிய திருமால் முதலாயி னோர் எனப் பொருளுரைத்தலுமாம் திருமால மூததோனன எனபதனை "நின்மலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைககும வேதப - பொனமலை தனக்கு காப்பட் புரைதவிர் பதும ராக-மனமலை நினற தெனன மாறுகொண் டவர்தம் மிறைஞ் - சொனமலை வுறுத வண்ணம தோன்றிய சுடரைக கண்டார்" எனனுஞ் சிவராத்திரிபுராணத் திருவிருத்தத்தினறிக.

எரிகொப் புளிகரு மணிமவுலித தக்கன முகம்பாத் தெம்பெருமா
னரிகொப் புளிக்கு மதாநெடுங்க ணணங்கினை னருளா லெமதுகணத்
தொருவ னுகிக் கற்பாந்தத் துறைதி யென்ன வரநலகி
மருவும் வீரன் முதற்கணங்க ளோடி மறைநது போயினனுல்.

(இ ள்) எம் பெருமான்=எமது கடவுளாகிய சிவபெருமான், எரி கொப்புளிக்கும் மணி மவுலி தக்கன முகம பாந்து = ஒளியைக் காலுகினற இரத்தினங்க ளிழைததுச்

செய்யப்பட்ட சிரீடத்தை யணிந்த தக்கனுடைய முகத்தை நோகி, அரி கொப்புளிக்கும மதர் நெடி கண் அணங்கு இன அருளால் = செவ்வரி பரந்த மதர்த்த நீண்ட விழிகளை யுடைய சதியின இனிய திருபையால், கறப அந்தத்து=கற்ப மூடிவில், எமது கணத்து ஒருவன ஆகி = நமது கணங்களுள் ஒருவனுகி, உறைதி என வரம் நலகி = வாழ்வா யென்று வரங கொடுத்து, மருவும் வீரன முதல கணங்கள ஒடு=குழ்ந்து நின்ற வீரபத் திரக் கடவுள் முதலிய கணங்களுடன், மறைந்து போயினன=மறைந்து சென்றனர்.

ஆல்-அசை கறபாந்தம் – வடதூன் முடிபு அஃதாவது பிரளிருதி மாயைகளுள் அண்டமொடுவருங காலம் அதனை பிராகிருதப பிரளய மெனப. (நுச)

வள்ளக கமல வட்டவணைக் கடவு டக்கன முகநோகயி
யெள்ள லீசன றனமறந்து நெடுமா லீர னெனுமவா க
ளுள்ளி லொருவா திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயாசத்தி
வெள்ளே யறிவின மாயோனே யிகழி லீசன் வெகுணடிடுமால.

(இ-ள்) வள்ளம் வட்டம் கமலம் அணை கடவுள - கிணணம் போல வட்டமாகிய தாமரை மராசனனுகிய பிரமன், தககன முகம நோகி = தக்கனது வதனதனை பார்த்து, ஈசன் தனை மறந்தும் எள்ளல்= (புத்திரனே!) சிவபெருமானை மறதேனு மிக ழற்க, உள்ளில=நினைகு மிடத்து, நெடி மால ஈசன எனும அவாகள ஒருவா = நீணட வழினராகிய விணடு சிவபெருமா னெனனு மவரிருவரும் ஒருவரே யாவா, திரு நெடு மால் = (அனறியும்) அழகிய நெடுமால, உமை போல ஈசன உயர் சதநி = உமா தேவி யாரைப போலச் சிவபெருமானது (ஆண்மைச்) சதநியே யாகும், (ஆகலால) வெள்ளை அறிவில=அறிவின்மையால, மாயோனை இகழில = விட்டுணுவை (யாவரேனும்) நிநதித் தால, ஈசன வெகுண்டிடும=சிவபெருமான கோபமுறுவா ஃல அசை

சிவபெருமானை நிநதிப்பது அதிபாதகம் எனபதறகும், அது செய்தார் கொடிய நரகத்திற் கிடத்து வருத்துவா எனபதறகும பிரமாணம

சிவதருமோத்தரம்

நாரகன் றன்னைச் சாதத தடங்கடற் றளவாரா தமைபப
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாருகாரு
காரகன றனை வாங்குங் கடவுளக கயந்த வெஞ்சா
நாரகர் மீளு காலும பிறிதிய னவிறறு வாமே

சிவபெருமானும் விட்டுணுமூர்த்தியும் ஒருவரே யெனபதறகுப் பிரமாணம.

கந்தபுராணம்.

அன்னதோர் பரிசா லீச னருயபெருஞ் சதநி யெனனிற
பினனமன் றவறகி யானும் பெரிதுமன புடையேன் முக்கண்.

பாரதம்

ஓலிடு புராரியு முராரியு முணர்ந்தோராக்
கேலுற வொரேபொரு ளெனும்படி தெளிந்தான்.

சிவபெருமானுக் சூரிய அழித்தற சதநி துர்கை, சிறறச் சதநி காளி, இவை சதநி உமையமை, ஆண்மைச் சதநி விட்டுணு வெனக் கொளக, அது பினவருவனவற றால் தெளியப்படும்.

கந்தபுராணம் · யாதசங்காரப்படலம்

இமதிசெய் திடலே றிறற மின்பமே யாண்மை யென்னு
வறைதரு சத்தி நான்கா மரன்றனக் கையை காளி
முறைதரு கவரி யினளெர் மும்மையும் பெறுறு ரேனைப்
பெறலருஞ் சத்தி யாளிப் பெற்றிய மறைகள பேசும்.

தேவாரம்—நான்காந்திருமுறை

எரியலா லுருவ மிலலே யேறலா லேற வில்லைக்
கரியலாற போரவை யிலலைக காணடகு கேரதி யாக்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிட பெருகுதகை பிரானென றேறுஞ்
அரியலாற் றேவி மிலலை யையனே யாற ஞாக்கே

சத்தியுஞ் சதனும், மரமும் வைரமும் போலக் குணகுணி பாவமா நிலைத்த லானும், ஒளியினநிக ரூரியனும், சூடின்றி அகனியும் விளக்காவாறு போலச் சதனியை யினறிச் சுநதன விளஙகாத தனமையானுய பேதமன றெனக.

சிவஞான சித்தியார்.

வரும்வடி வெல்லாஞ் சததி சத்திதான மரமும் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவதநிலே டிபைந்து நிறகும்.

வாயு சங்கிதை.

விரிந்திடு மொளியை நீக்கியே மதிய ஞாயிறும் விளக்கிட மாட்டா - திருந்திய வொளியு மன்னவை தம்மை நீஙகியே சோகதிடா ததுபோ - லிருந்தகம் பிறையு பிறை வியு மொன்ற யுறைகுவ ரிறைவியா லிறைவன - பொருந்திடப் போக முத்திகள குதவிப் பொற்புறு சதமிமா னுவன. (நிஙி)

தன்னே யிகழ்தல் பொறுத்திடினுந் தனதிற் கிழத்தி தனேயிகழின
மன்னுஞ் சீற்றமிரு மெவர்க்கு மற்றுங் கதுபோன மாயோனே
யுன்னிச் சிறிதே யிகழ்ந்திடினு மொறுக்கு மீச னுதலாற்
கன்னித் துளவோ னிறைவனெனப் பிரிதலே திடுதல கடனன்றே.

(இ-ள்) தனனே இகழ்தல் பொறுத்திடினும் = தன்னை நிந்திப்பதைச் சகிதது கொண்டாலும், ஙனது இல கிழதது தனே இகழின = ஙனது மனேயாளே (ருவா) நிந்திப்பாராயின, எவாகுமு மனனும் சிறறம் மிகும் = யாவாகுமும் நிலேபெற்ற கோபமதி கரிக்கும், ஆகையதுபோல = அதைப் போல, மாயோனே உன்னி சிறிது இகழந்திடினும்= திருமாலே நினைதது (யாவாயினும்) சற்று நிநதிகினும், ஈசன் ஒறுக்கும்=சிவபிரான் தண்டனே செயவிக்கும், ஆதலால்=அககாரணத்தினுல, கனனி துளவோன் இறைவன என பிரிதது ஒதிடுதல=புதுமையாகிய துழாய மாலேயை யணிநத திருமாலெனறுஞ் சிவபெருமா னென்றும் வேறுபடுத்திச் சொலவது, கடன் அனறு=முறை யல்லவாம்

மற்று-அசைநிலே ஏ பிரள்டனுள் முனனேயது இசைநிறையும், பின்னேயது ஈற றசையுமாம் ஒறுகுமு எனபதிற பிறவினே விகுதி தொகுகது கிழதி யெனனுஞ் சொல் கிழவன எனனும் ஙனபாற் குரிய பெண்பாற பெயர். இல் கிழதி = மனேகருரியவள், மனேகருத தலேயியுமாம்

யாவரேனும் தம்மை யிகழ்தலேச் சகிததாலும், தம் மனேயாளே யிகழ்வதைச் சகிக காது வைரங கொள்வர். அதுபோலச் சிவபெருமான றமது சதநியாகிய திருமாலே நிநதிதகாரைத் தணடி பபிபடி எனபதாம். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

"ஆறலைவடி வாட்டடங்கை யவுணராவு மகல்விசும்பு தனிபுரக்கு மமரராலு-
மாற்றிநீதா யெவ்வுயிர்க்கு மயகஞ்செய்யு மாயைகளை களிநனமெம் மிடப்பா னீப்ப -
யூறறிருத்து நறவொழுகு தளவத தாரோ யீனியகும்பேநோ ரெமையிகழ்ந்தோ ரென்ன
வோதி - யேறையிருது கொடியுயாத்த கஞகைவேணி யிறைவனுயர் தடக்கையிலே பெய்தி
னுனே " எனனும காசிநாண்டத் திருவிருத்தபடி. திரு மாலி யிகழுநோர் சிவபெரு
மானை யிகழ்நத டாவத்திற லிலகாவா ரெனக இங்ஙனம் கூறப்பட்ட விடமுணு பிரமாண
டக்கணுள்ள விட்டுணு வாகாது, குண தத்துவத்துகது மேறபடட மாகோ மூதத்தியின
சத்தியாய் எண்ணபபட்ட விடமுணுவாம். (நிக)

என்று கூறிச் செழுங்கமலப் புதமேத ளகல வீறறுளோக்கு
சென்ற வண்டி பொறையுயிரத்துச செழுநதோட் டகடடி னடைகிடகது
மன்றல் கமழும் தூணாககொனறைத தொடையோன செய்ய மலரடியி
னுனறு முளளத தொடுந்தகன பனனுள் வழிபட் டிறைந்தனனுல்.

(இ-ள்) செழு கமலம் புத்தேள்=வளரப முடைய நாமரையாசனஞகிய பிரமன,
என்று கூறி=என நிவவாறு சொலலி, அகல=போக, தகன=தகனெனபவனை, சென்ற
வண்டு = மொய்தத வண்டுகள, ாறறு உளோ்து = கருப்ப வேநனைப்பட்டு, பொறை
உயிரதது=ானது, செழு தோடு அகடடின அடை கிடகது ம=செழுமை யாகிய இதழகளி
லிடதது அடை கிடகினற,மனறல கமழும் கொனறை தூணா தொடையோன=வாசனை
வீசுகு கொனறைப பூங்கொதது ளாறறு மாலையை யணிந்த சிவபெருமானது, செய்ய
மலர் அடியின ஒனறும் உள்ளத்தொடும = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகக
ளொருப்பட்ட மனத்துடன், பல நாள வழிபடடு உறைநதனன = பலநாளாக உபாசித்து
இருநதனன.

தக்கன் பிரம னுபதேசதநால கல்லறிவுறறுக் காசியம் பதிக்க ணுள்ள மணிகன்
றிகை யெனனு மாலயதநி னோ் பக்கதநிற கஙகைக் கரையில ஆலயமொனறு செய்வித்
துச சிவபூசை செயது தன பாதகஙக ணீஙகி யருள் பெறறனன இதனை "சென்றனன்
காசியிற சிறநத தெனமணி-கனறிகை யொருபுடை கஙகை வேலியிற-பொனறிகழ் செஞ்
சடைப புனிதற் காலய - மொனறுமூன விழைத்தன ணுனாவு சோகதுளான்" என வருஉ
கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (நிஎ)

கொணட சிறறந் தொடுமுனிவ தநிசி வைத குலமுனிவா
மணடு கலியி னலகுரவின மறைபோ ராகி யுடனீதபுப்
புணடோய் நரகத தழுநதிமலாப புதமேத ளருளா லுளகதெருணடி
பண்டு போல முனிவரராயப பரமன பாதம பழிசசினுர்.

(இ-ள்) தநிசி=தநிசி முனிவா, கொண்ட சிறறத்து ஒடி முனிவ=வநத கோபத
தினும் கடிஉது பேசி, வைத குலம் முனிவா=சபித்த கூட்டமாகிய விருடிகள, மனறி கலி
யின=கெருவுகிய கலியுகத்தில, கல்குரவின மறைபோ ஆகி=வறுமை பிடித்து பிராமண
ராய்ப் பிறவ்து, உடல் நீத்து = உடலைத துறநது, புவ தோய நரகத்து அழுநதி = புண்
பட்ட நரகத்தின மூழ்கி, மலர் புதேள் அருளால் = (பின்னர்) தாமரை மலரில வீறறிருக்
கும் பிரமதேவனது இருபையினுல, உளம் தெருணடி=மனம் தெளிவுறறு, பணடு போல
முனிவரராய்=பழமை போல முனி சிரேட்டர்களாய், பரமன பாதம் பழிசசினுர் = சிவ
பெருமானது திருவடிகளைத துதித்து வழிபடுவா ராயினர். (நிஉ)

தக்கன வேளவி யிவ்வா றுகன்றோ தகுகன முனமீன்ற
மக்கண மாபீண மைந்துமென மகதி வீணை முனிவோர்கு
ஙக்க வைரப் படைக்கடவுளை முதலா நாகத திமையோராகு
மைககா நிறத்த மணிவண்ணன மகிழவி னேடு மிவையுரைபபான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு தகுகன வேள்வி புகனறோம் = இங்ஙனமே தக்கன் யாகந்தை யழித்த சரித்தரத்தை கூறினோம், தகுகன முனம ஈனற மகள் மாட்=தகுகன முறபிறபபிற பெற்ற சந்ததிகளின வரலாறறு முறறையை, ஈண்டு ஈரைதது ம என = இபபொழுது கூறுவே மெனறு, மகதி வீணை முனிவோன கு உமை மகதி யாநினை யுடைய நாரதமுனி வருகு ம, நகு வைரம் படை கடவுள் முதல ஆ ம=பிரகாசிகின்ற சூலிகாயுதத்தை யேக திய இதிரன முதலாக வினை நாகாயத இமையோராகு ம = சுவாக லோகத்து வசிகருக தேவாகடகு ம, மை கார மணி நிறதத வணணன=கருமேகம போனற அழகிய நிறதது டை யுடைய திருமால, மகிழவினை ஓடிம இவை உரைடபான=உவகை யோடு மிவறறைக கூறு வா ராயினர் எனக (ருக)

தக்கன் வேளவி யழிதத அததியாய முறறறறு
ஆகத் திருவிருத்தம—சதுக

பதினேழாவது.

தக்கன் வமிசமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனிடத்துத் தோனறிய தக்கனது வமிச வரலாறறைக கூறிய பாகமம். ரண்டையது பிரசேதசருகு ம மாரிஷைகு ம மகவாயத தோனறி வைவச் சுதன எனனும பெயர பெறற தக்கனது சுருதிக கிரம மனறு

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாளதா மரையி னரசுவீற றிருககு மகுதனன நாககீன நோக்கி
மீளவு முயிரக ளளிதததியென றுரைபப விதிருதவை மலகிடா வதனு
லாளவழக் கறறீன டமபலே,ம தொழுகு மிமதா வடிககணு ரமைமென
னேளினை தமுவிப் பெறுமக வலலான மல்கிடா தெனவுளாந் துணிகதான.

(இ-ள) தாள தாமரையின அரசு வீறறிருக்கும் அகுதனன=நாளத்தினை யுடைய தாமரைப பூவின்கண நலலமையுடன வீறறிருகின்ற பிரமன, தகுகீன நோகி = தக கீனப பாாத்து, மீளவும உயிரகள அளிதது என்று உரைபப = பினனரும உயிரகளப படைபபா யெனற செலலவும, விதிததவை மலகிடா அதனுல=திருடடிதததவைகள பெரு காத காரணத்தினுல, அள் வழககு அற நீண்டி = ஆளுரு வழக்கிலலாமல நீண்டி, அமபு ஆலைத்து = கீணயை வருதது, அரி ஒழுகு ம மதர் வடி கணணா = செவவரி பாரத மதாதத மாவடப போலுங கண்கீன யுடைய மகளிரது, அமை மென் இீண தோள தழுவி பெறு மகவு அல்லால = மூங்கிலொதத மிருதுவாய இரு புயஙகளேயுஞ் சோகது ஈனுகினற சந் ததியே (பெருகுவது) அலலாமல, மலகிடாது என உளம் துணிகதான=மற்றைய படைப் புயிர் வாக்கம விருதது யாகாதெனறு மனததில நிச்சயிததான் எனக (க)

மாரனே யழகு மறலியை விறலுங் கவர்ந்திடு மலியுறழ் தடந்தோள்
வீரணப் பிரம னிரினும் பயகுக வேய்ப்பசுங் தோளகிக னினிகுன

னோகுடி யிருந்து சுணங்குபூத தலாந்த விளமுலை யினனலம பருகிய
போகமெழு திறலவேற்முகன மெனகூலைப புதலவரா யிரவரைபயங்தான.

(இ-ள்) போ கெழு திறல வேல முகன் = போர்தொழிலைகொண்ட வலிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த முக னெனபவன், மாரன அழகுடை= மனமதனே அழகினையும், மறலியை விறலும கலாகதிடை=யமனே வலிமையினையும் வெனற, மலை உறழ தடம் தோள வீரணப பிரமன=மலையை நிகர்த்த பெரிய புயங்களே யுடைய வீரவாப பிரசாபதி, அரிஜன பயந்த=அருணையாகப பெறற, வேய பசு தோள அகிகினி தலை=முங்கில போலும பசிய தோள்களே யுடைய அகிகினி யெனபவளது, பா குடி இருந்து = அழகு முகி மிருக்கப் பெறறு, சுணங்கு பூத்து அலாந்த=தேமல செறிந்து பரந்த, இள முலை இன கலம பருகி= இளமை வாயந்த தனங்களான வருமினிய வினபதை முக கொணடு, மெல குதலை யுயிரம புதலவரை பயந்தான்=மிருதுவாப மழலை சொறகளே வசனிகினன் ஆயிரம புத்திரரைப பெறறான

தக்கன் வீரணப் பிரசாபதியின மகளாகிய அகிகினியைச் சோந்து ஆயிரம் புத்திரரைப பெறறான எனபதாம (அ)

ஆயிர மகவு நாரத வுணாவி னெனறுமெய யுணாவுறிஇ சேச
வேயமருள பகருநோ எகிகினி யெனனும வேறறடை கணணியோ டழி
மாயிரு ஞாலமுழுவ தும பலக மீடிருகான மறைபயி றகக்கான
காயெரி கவிழகும பூணசுமக டெலலு மறபத்ு கனலியாப பயந்தான.

(இ-ள்) ஆயிரம மகவும= ஆயிரம பிள்ளைகளும, நாரத உணாவின அகனறு= நாரத முனிவரது உபதேசத்தினால (தக்கன சொலலில) கடகது, மெய உணாவு உறிஇ சேச = சிவஞானத்தைப பெறறு (முத்தி) யடைய, கால மறை பயில தக்கன=காலஞ் வேதங்களோது மாபாய தந்தை தக்கன, மீடும = பினனரும, வேய பருள பசு தோள் அகிகினி எனனும = முங்கிலை மருளுகினற பசிய தோளகளே யுடைய அகிகினி யென னும பெயர கொணட, வேல தடம கணணியோடி ஆடி = வேறபடை போனற நீண்ட விழியருடன சோகது, மா இரு ஞாலம முழுவதும் பலக = பிறகத பெரிய உலகத்தியி வருககைகள விருதியாகும்படி, காய எரி கவிழகும் பூண சுமகன ஒலகு = தகிகினற அகினியி ஞெளியையுங் கீழப படிதது மாபரணகளைத் தாஙகி மெலலி னற, அறபது கனலியா பயந்தான=அறபது டெலகளை பெறறான

மூனனாப பெறற ஆயிரம பிளளைகளும நாரத முனிவரி னுபதேசத்தாற் சிருட்டித் தொழிலை விருப்பாது சிவஞானத்தான் முத்தி யடைய, பினனரும தக்கன் அறபது பெணகளைப பெறறு னெனக

தக்கன மைநதரைப் பெறறு, அவரை நோகி நீவிர் தவஞ் செயது சிருட்டிக்கும் வலிமையைப பெறறு வருவீ ரென்ன, அவரு மானந்த தடாகக் கரைசெனறு தோற் றுழி, நாரத முனிவ ஆணடித் தோனறி, மைந்தாகள்! ஆணவம, மாயை, கனமம் எனனு மூமலந் தடைகளு மறந்த தவஞ் செயது சிவஞானப பேறறை பேரானக்ப் பெருவாழவு புகாமற சூறறமிகக படைபபுந் தொழிற காசை வைத்தீர அதலை நமக்கு மீட்டும மீட்டும பிறபபு னபமும இறபபும உணடாகும அது வன்றி நமபோலந் தவஞ் செய்து டைபபுந் தொழில பனனும பிரமதேவ தந்தலையைச் சிவபெருமான இன்னு விகக,அதனைப் படைகளும வல்லமை யிலலர ராயினர். ஆகலின் பெருமானது திரு வடிகளி ழிருந்த லாய வாழ்வே பேரின்ப மெனப்படும அதனை யடைந்தவரே மேலோர. என் றின்னவா றுறுதி கூற, அவர் கருதி யவவா றுறறனர என்று பதின் முன்றும் புரா ணங் கூறிறது, பின்னரும் ஆயிரம புத்திரரை யளித்து விடுத்தா னெனனும, அவ்வாறு

மவ்வாறே யிருடியனுர் உணர் வளித்து வீடுறு வித்தா ரென்றும், அதனே யறிந்த தக்கன் கோபங் கொணடு நாரதன் உலகத்தோறு முழன்று திரிபக கடவ னெனறு சபித்து, இனிப் புத்திரரை வேணடே னெனறு புதல்வியரைப பயநதான என்றுஞ் சரிதம் (சு)

ஆங்கவர் தம்மிற் பதினமரைத் தரும தேவதைக் களித்தன னருளா
னீங்கரு மூவபபிற் காசிபற் கொருபான் மூவரை நெறிவழா நீத்தா
னீரகதிரத தங்கட் கடவுளுக விருபா னெழுவரைச சிறபபொடு வளித்தான்
கோங்கிளமுலையார் நாலவரையரிட்ட நேமிகைக் கொள்கெனக் கொடுத்தான.

(இ-ள்.) ஆங்கவர் தம்மில் பதினமரை = அவவறுபதின்மருட் பத்துப் பெண் கனே, தரும தேவதைக்கு அளித்தனன = தரும தேவதைக்கு (மனைவிய ராக) கொடுத் தான, அருளால நீங்கு அரு உவபபின் காசிபன் கு = கிருபையுடன பிரிதலிலலாத பழெ வினே யுடைய காசிப முனிவருககு, ஒருபான மூவரை நெறி வழாது நாத்தான = பதின மூவரை வேதவிதி தவறுமல விவாகஞ் செயவித்தான, சா கதிரா திகளை கடவுளுககு= ருளிமை யாகிய சரணங்களே யுடைய சந்திரனுக்கு, இருபான எழுவரை சிறபபு ஒடு அளிததான்=இருபத்தேழு பெண்களைச் சிறபபுடனே கொடுத்தனன, கோகுரு இள முலே யார் நாலவரை=கோங்க மூகை போலுப இளமை யாகிய தனகளே யுடையராய நானகு பெண்களே, அரிட நேமி கை கொள்க என கொடுத்தான = அரிட நேமி பென்பவன கையில ஏறறுக கொள்க வெனறு (தந்தஞ்) செயது அளிததனன

பதின்மர்-மர், பலா பாற் பெயர் விகுதி நானக ஜருபுகள் கொடைப் பொருட் கண் வந்தன சிறப்பொடு அளித்தான எனபது, ''இறதிய முதலு முயிர்நிலே வினே-யுறுமென மொழிப வுடம்படு மெயயே''எனவும, ''உடமபடு மெயய யகார வகார-முயிர் முதனி மொழிவருஉக் காலே யான'' எனவும அகத்தியத்திற் கூறி யருளியபடி உடமபடு மெய பெறறு முடிந்தது (சு)

வருமூலே சுமரு துதேம்புநுண் மருங்குன் மதியுமழ் நிததில முறுவ
லிருவரை வெருபுத் திரற்கினி தளிததா னிருவரைப பிருசுவம் கிடதா
னரிமதா நெடுங்கண ணிருவரை மகிழபூத தங்கிரா வினுககுவ தளிததான
பொருவரு மிவாதம பெயருமற றவாதம புதலவாகா மமுமினிப் புகலவாம.

(இ-ள்) வரு மூலே சுமந்து தேம்பும நுண் மருங்குல்=வளராகின்ற தனங்களைச் சுமந்து வருதலின்ற நுண்ணிய இடையையும்,மதி நிதிலம உறழ் முறுவல இருவரை= சுகதிரனேயும முததினேயு மொதத பதங்களேயுடைய இருபெணகளை, வெருபுத்திரன கு இனிது அளிததான=வெருபுத்திரன எனபவனுககு மகிழவுடன் கொடுததான, இருவரை பிருச்சுவன கு நாதான=இரு புதலவியரைப பிருசுவனுககுக கொடுததான், அரி மதர் நெடு கண இருவரை=செவவரி பரந்து மதாதத நீணட விழிகளேயுடைய இருபெண்களை, மகிழ் பூதத அங்கிராவினுக்கு=அனைத்த முறற அங்கிரா முனிவருககு, உவகது அளித் தான=மகிழ்ந்து கொடுத்தான, பொரு அரு இவர் நம பெயருமற=ஒப்பிலலாத விவாகளது பெயர்களேயும, மற்றவா தம புதலவர் நாமமும=அவர்களது புத்திராகளின பெயரையும, இவி புகலவாம்=இனிமேற கூறுதும். (டு)

அருந்ததி யிலங்கை சியாமிசங் கற்பை யருண்மருத் துவதிநல் விசுவை
முருகுளர முறுவற சாத்தியை பானு முருத்தையம வசுவெனத தருமன்
பொருநதிய மடவா பெயரினி துரைபபா புணர்மூலி விசுவைதன புதலவர்
திருமொழிலி விசுவ தேவர்சாத் தியையுமன சிறுவாசாத் தியரெனதெரிப்பா.

(இள்) தருமன பொருதிய மடவார் பெயா = தருமன சேர்ந்த பெணகளின் பெயாகள,அருந்ததி இலகுகை சியாமி சஙகறபை=அருந்ததி இலக்கை சியாமி சங்கறபை, அருள் மருத்துவதி = காருணிய முடைய மருத்துவதி, நல விசுவை = நலல விசுவை, மூருத்து இள முழுவல சாதிதியை பானு முகூாதை = மயிலிறகி னடிபோனற இளம பறகளியுடைய சாத்திபை பானு முகூாதை, ஆ வசு என இனிது உரைபபாா=அழகிய வசுவெனறு (மேலோா) தெளிவாகச சொலவார், புனாமூலி விசுவ புதலவா=பொருந இய கொகைகணியுடைய விசுவையின புதிரா, திருது எழில விசுவதேவா = திருத்த மாகிய அழகிய விசுவதேவாகளாம,சாத்தியை தன பிறவா=சாதிதியை பெனபவளின புத்திரா, சாதியா என தெரிபபாா=சாத்தியா எனறு கூறுவா (சு)

அருந்ததி மைந்த ருருகுதர் வசுவின மைந்திரென வசுகளென றறைவார் பொருந்திய பானு மைநதாபா னுககன முகூாதைபுந் திராமுகூ்த நாக டிருருதெழிலிலயுகைபுதலவனேசுகோடனசியாமிதனமைநதாபோதெரிகின மருருதினுமினிய நாகவீதியரென றுரைபபாகான மறைமுழுதுணாகதோா.

(இ-ள்) அருந்ததி மைநதா அருருதர் = அருந்தியின புதிரர்கள் .அருந்ததர் எனவும், வசுவின மைநதர்=வசு எனனும பெயருடையவளின புதிரா, எனை வசுகள் எனறு அறைவார்=அட்டவசுகளெனவும் கூறுவா, பொருந்திய பானு மைநதர் பானுக் கள=அழகமைநத பானுவெனபவளின ன புதலவாகள் பானுகளாம, முகூாத்தை புதிரா மூகூாதாகள=முகூாதையின பிறாகள முகூாதாகளாம, திருது எழில இலகுகை புதலவன=திருதமாகிய அழகுவாயநத இலவகை யெனபவளின புத்திராகள், சுகோ டன ஏ=சுகோடன எனபவனேயாம, சியாமி தன் மைந்ா போ தெரிகின = சியாமி யினது புதலவரின நாமஙகளேச சொலலுகால, மருநீ னும இனிய நாகவீதியா எனறு= அருமருநதினுஞ சிறநத நாகவீதியா எனற, நான மறை முழுது உணாநதோா உரைப பா=ஞானகு வேதஙகள முழுவது மாராயநதறிநத டெரியோா் கூறுவர்.

ஈண்டு அருநததி யெனபது விடடாது மீனவியாா ஊாச்சை யனறு இவளிடத், இல பூமியைச் சோநத பொருளக டோனறினவெனனும சிலநால கூறும முகூாதை-குறுக்கல விகாரம் சுகோடன, சுகோஷ்ன எனபதனறிரிபு சியாமிகு ஞாமியெனவும் பெயா நாகவீதியா = சுவாகலோகததிறஞ் செலலும் மாாக்கக ணுளள ஒருவகைத் ேதவ சாதியாரெனறு தெளிக நாகம=சுவாகக லோகம். (எ)

குலிகமென செப்பு முலிமருத் துவதி குமரா்கோ டிகண்மருத் துவத
ரில்குசன கறபை மைத்தாசன கறப ரெனனநற நருமதெய வத்தி
னலருறு புதலவா பெய்ரினி துரைத்தே மாங்கவா தமமினெண வசுக்கண
மலிவது நாமம யாவரு முணர மகிழ்வுட னினிதெடுத் துரைபபாம.

(இ-ள்) குலிகம செப்பின மென் மூலி=சாதிலிங்கச் செபபீலி யொத்த மிருது வாய தனமகளின யுடைய, மருதது்வதி குமரா கோடிகள் = மருத்துவதியின பிள்ளைகள் கோடிகள் எனபவரும், மருதது்வதா = மருத்துவதர் எனபவருமாம, இலகு சுகஉபை மைநதா=விளஙகாநினற சங்கறபை யெனபவளின புதலவா, சுகறபர் = சுகறபராம, என்ன=என்றிவாறுக, கல் தரும தெய்வத்தின=ஈனமையுள்ள தருமதேவனின், அலகு உறுபுதலவர் பெயர்=அளவுறற புத்திரரின அபிதானததை, இனிது உரைத்தேம்=தெளி வாகச் சொற்றனம், ஆங்கவர் தமமின்=அவர்களுள், எண் வசுக்கள் மலிவு அறு நாமம= அட்டவசுகளது சகேத மற்ற பெயாகளே, யாவரும் உணர=ஏவரு மறியுமாறு, மகிழ் வுடன எடுதது இனிது உரைபபாம=உவகை யுடன விரிதது்தெளிவுறச் சொலலுது ம.

ாண்டைய மருத்துவதி, முனிவர் வமிசமுரைத்த அத்தியாயதிற் கூறப்பட்டவ ளில்ள் 'மருத்துவதா எனபார் தேவாகரு வியாதியைப் பரிகரிப்பவர் என வுரைத்தல சாலுமென்க "தக்கனுரு சுரதநினை யுடலிற் றங்கினன் - றொக்கிடத தலிவலி யரியுக் ஙக இதன - மிகருறச சலோதரம வருணன வீறில-னுகருடற பழுதுள னுதய பானுவ "என துஞ் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத்தானும, "குருடன் புகரா மாத்தானடன குட்ட ரோகி யாமெருரு - புரு ன நலிகோய புரதரறகுப புயததில வாதந தக்கனுக்குச்-சுர கோ யுண்டி கயரோகரு சோமனுகரு நீரிழிவு-வருணற கிவவா றமகாகரு நோயுண் டெண்டே மருத்துவரும் " எனனும விருத்தத்தானும, "வலாரிதோள வாத நோயன் வண்மதி கயகோ யாளன்-சுலாவது வெபபு நோயிற றொடகருண்டான றகக னெனபா-னுலாவுறு காலி லாத முடவனே யுரங்கொண் மருதன - சலோதர நோயக்கோட படடான றண புனற கரைபன் மாதோ " எனனுரு தண்ணைப் புராணத் திருவிருத்தத்தானும தேவர் கட்கு நோயுண்டென்பதும், பரிகரிக மருத்துவதா உண்டெனபதும் பெறப்பட்டது (அ)

குங்குமம மெழுகும் குலவரைரு தடமதோ ளாபனவேம் றுருவனற் சோமன
றிங்களங் கவிகைத் தரனுய ரனில னனலனமெய தெளிபிரத் யூடன்
றுங்கவேற பிரபா சனனென வுரைபபா சொலலுமாரு கவரிலா பன்றன
பங்கமில புதலவா சிராருதன வைதத்தன பிரமனற் றுனியெனப் பகாவா.

(இ ள) குகுமம மெழுகும் குலம் வரை தடம தோள் ஆபன = செஞ்சாதது பூசப்பட்ட குலயலே போனற பெரிப புயஙகளே யுடைய ஆபனும, வேல தருவன்=வேலா யுதத்தை யேநிய தருவனும, நல சோமன = நன்மை மிகக சோமனும, அம நிகள் கவிகை நரன = அழகிய சுத்திரவடடக குடையை யுடைய தரனும, உயர் அனிலன அன லன=மேலாய அனிலனும் அனலனும, மெய தெளி பிரதயூடன=உணமைப் பொருனைத் தேர்ந்த பிரதநியூடனும, துஙகம வேல பிரபாசன என = பெருமை பொருநிய வேலா யுதத்தை யேநிய பிரபாசனும எனறு, உரைபடர் = (அறிவுடையோர) கூறுவா, சொல லும ஆகவரில = சொலலபடட அவாகளுள, ஆபன தன பங்கம் இல புதலவா=ஆப னது குறமிலலாத புத்திராகள், சிராருதன வைதத்தன சிரமன நல னுனி என பகாவா= சிராருதன வைதத்தன சிரபன னனமைபுளள துனி யெனற கூறுவா

வசுக்களாவா புவலோகதினகணுளள விசய வாத்த னெனனும வாயுபதக்கண வீறறிருகும மூபபான முககோடி தேவாகளுள ஒருவகையா எனக. (ஈ)

தருவனமெய்ப்புதலவன பொருவிலசீர்க்காலன சோமனம் சேயருள்வாச்சன
நரனியா மைநதன றிரவினா னனிலன றனமகன புரோசவ னேடு
வருள்விக்கி யாத கதியன லனசேய தேவசே னைபதி யாகும
வருபிரத் தியூடன குழவிதே வலனபர பாசனசேய் விசசுவ கர்மன்

(இ-ள்) தருவன மெய புதலவன=தருவனது உண்மைமிக மைநதன், பொரு இல சீர் காலன = ஒபபிலலாத சிறபபினையுடைய காலனுரும், சோமன் நல் சேய் அருள் வாச்சன=சோமனது நலல புததிரன கருணைபெறிந்த வருசனனும, நரன இயல் மைந தன = தரனுடைய அழகமைநத புதலவன, திரவினன = திரவினனும, அனிலன் தன மகன=அனிலனது குமாரன், புரோசவன ஏடி அருள விகியாத கதி=புரோசவனுடன திருமைமிக விகியாத கதியுமாம், அனலன சேய் தேவ சேனபதி ஆகும் = அனலனது குமாரன தேவசேனபதி யாகும், வரு பிரத்தியூடன் குழவி = பொருநிய பிரதநியூட னது மைந்தன, தேவலன=தேவல முனிவனும், பரபாசன் சேய் விச்சுவகர்மன = பிர பாசனது குமாரன விசுவகாமனுகுய.

காலன் என்பவன் யமனுக்கு மகதிரியா யுயிகளி ரிறுதியறியும் தொழிலே யுடை யவன் வருச்சன் எனபவன சகல சனகளுகளும் வாசசல எனறு மோரவகைப பிரகாச முண்டாகுவோன தரன எனபான மனெனுமை யெனறும பெணணசை சேர்த்து திர விணனெடி சிறான, இரமணன, பிராலன, உதவகன எனறும பிதிராகளைப பெற்றன னெனறுங் கூறுமோர்புராணம அனிலன சிவை எனபோரை போல இருவர்படயக்தனன என்க அனலன எனறால அகினி தேவசேனபதி=ருமாரகடவுள அனலன சிவபெருமா விடத்தி னினறும தோன்றிய பொறிகளைச் சுமந்து சென்று சரவணவாவியிற றங்க விட் டமையால தேவசேனபதியைப புத்திரனெனறதாம அஃதே உமாதேவியாரை மலைமகள், தக்கன்மகள், மலயத்துவசன புதலவி யெனபன போல்வன முருகவேளுக் கார்த்திகேயன, கருகைமைதன எனபன டோலவும உபசாரமணறி யுணமையனறு. பிரத்தி யூடனுக்குத் தேவல விருடி தோனறினர் அவ விருடிகளுக பிரகற்பதியாகிய தேவகுருவும், ஒரு புத்திரி யும பிறந்தனர் ஆனாலே பிரபாசன மனைபபுணாகதான எனக கொள்க (கo)

அதிதிவேற் றடங்கட டிதிதனு சிறந்த வலாமுலிக கந்தரு வரிட்டை மதாவிழிச் சுரசை சுரபிவாய கூந்தல வினதைதாம பிரைவனப் பொழுகுங் கதிாமுலிகருரோத வசைமுனி யிளோபொற கமலிதோகிரீடையென றுரைக்கு மெதிரறு மிவாக ளொருபதின மூவா காபியன மனிவிய ரெனபார்.

(இ-ள்) அதிதி=அதிதியும், வேல தடம கலை திதி = தனுவேற் டடை ரோனற விழிகளை யுடைய திதியும் தனுவும, சிறநத அலா முலி கநதரு அரிடடை = சிறப் புறற பரத்த தனகளை யுடைய கத்தருவும அரிடடையும, மதா விழி சுரசை சுரபி= மதாத்த கண்களை யுடைய சுரசையுஞ் சுரபியும், வா கூநதல வினதை தாமபிரை=நீண்ட ளகதநதினை யுடைய வினதையும தாம்பிரையும, வனபு ஒழுகும கதிர் முலி சுரோத வசை முனி இளை=அழகு ளெகுளை காகியாகிய தனகளை யுடைய சுரோத வசையும முனியும இளையும், பொன் கமலி தோ கிரீடை=அழகிய இலகுமியைபொத்த கிரீடையும, என்று உரைக்கும் = எனறு சொலலபபடட, எதிர அறுமை இவாகள ஒருபதின மூவர் = நிகரறற விவாகள் பதின மூவரும், காபியன மணிவியர எனபார்=காசிபமுனிவரின இல் லக் கிழததியர எனறு சொலலப படுவாகள (கக)

அள்ளிருள் பருகு மங்கிசன் முதா வலாகதிய பகனுயர் துவடடா வொளளொளி விரிகது மிதிதிரன வருண னரியமா விவசசுவா னுலகந் தெளளமு தாந சவிதா விசைகெழு பூடா விநதிரன விட்டுணு வெனனத் தெளளிய ரான பிரைத்த பனனிரு வரையு மதிதிதன சிறுவரென றுரைப்பா.

(இ-ள்) அள் இருள பருகும அஙகிசன தாதா = செறிதத இருளை குடிக்கும் அஙகிசனும் தாதாவும, அலா கதிர பகன் = பரநத கிரணகளை யுடைய பகனும, உயர் துவடடா=மேலாய துவட்டாவும, ஒள் ஒளி விரிகதும மிதிதிரன=அழகிய சுடரைப் பரப பும் மிதிதிரனும், வருணன அரியமா விவசசுவான = வருணனும அரியமாவும விவசசுவா னும், உலகதது எள் அரு சவிதா=உலகதினகண நிகழாத்த மிலலாத சவிதாவும், இசை கெ பூடா=ரோதத மருவிய பூடாவும், இநதிரன விடடுணு எனன = இந்திரனும விட் டு மெனறு, ரண்டு தெள்ளி உரைத்த பன்னிருவரையும = இவவிடதது தெளிவாக் கிய சொற்ற பன்னிருவரையும், அதிதி தன சிறுவர எனறு உரைபபா=அதிதி யெனபவ னது புத்திரர்க ளெனறு கூறுவர் (கஉ)

சாகருட மஃவக் காசத்தினிற் றுடிதப் பெயரொடுஞ் சாயந்தன ரிவர்கள் வீகிய கழற்காலி விறல்தெழு வடிவேல வினங்குலை வச்சித மதுவின்

காக்குஉ ளதிதி புதல்வரா தலினு திக்கியப் பெயரொடுங் களிப்பிற்
போக்கருஞ் செலவத் தொடுமிரு விசுமபிற் புங்கவ சேத்தவாழ் கின்றார்.

(இ ள்.) இவர்கள்=இப்பன்னிருவரும், சாக்குட மந் வகதரத்தில்=சாக்குட மது வக்தரத்திலே, துடி தப் பெயர் ஒடி சார்ந்தனர்=துடிதா என்னும பெயருடன் இருந்தனர், கழல் வீகிய கால விறல் கெழு வடி வேல் விளக்கிய = வீரக்கழலிய பூட்டிய பாதங்களி யுடைய வலிமை கொண்ட கூரிய வேலாயுதங் துலங்கும், வைவசுத மநுவின் காக் கும் காள்=வைவச்சுத மநுவின் அரசாட்சிக் காலத்தில், அதிதி புதல்வர் ஆதலின்= அதிதிக்குப் புத்திரரா யுதித்த காரணத்தினால,ஆதித்தியப் பெயா ஒடும்=ஆதித்தியர் என லும் நாமத்தோடும, களிப்பின போக்க அரு செல்வத்து ஒடும் = மகிழ்வுடனே நீகுதற் கரிய செல்வத் தோடும், இரு விசுமபின=பெரிய ஆகாயத்தின்கண், புங்கவர் ஏத்த வாழ் கின்றார=தேவர்கள் யாவரும் துதிக்க வசிகின்றனர்

சாகஷ : எ மநு, துவிதர் என்னும் வடமொழிகள் சாக்குடமநு, துடிதர் எனத் திரிந்தன. அதிதியின புத்திரானமையால் ஆதித்தியர் எனப்பெயர். அவர்கட்குரிய செல் வத்தையும் தேவர் முதலாயினோ ஏத்துதலையும் பினவரும் ஆதவர்ச் சிறப்புரைத்தலத் தி யாயத்திற் காண்க இதனுல் அதிதியின புத்திரா இன்னபர் எனபதும் அவர்களது பெய ரின காரணமும் கூறபபட்டது (கஉ)

கருங்கடல் போழ்ந்து வல்லவா குளித்த கதிமணி நித்திலக் தாங்கி
மருங்குறேய்த் தகல்வான் போகுகற வீங்கும வருமூலைத் திதியெனு மடந்தை
யருந்தவம் புரியும் காசிப னருளா லாடவவே லிரணியன் தனையும்
பருந்துவீழ் நெடுவே லிரணியாக்கனையும் விண்ணவா வெருவுறப் பயநதாள்.

(இ-ள்)கரு கடல் போழ்தலு=கரிய சமுத்திரத்தைக் குடைந்து, வல்லவா குளித்த கதிர் மணி நிதிலம் தாஙி=மூழுக வலலாரால முழுஇ பெறுகபட்டபட ஒளிபொருந்திய அழகிய முத்துக்களைச் சுமந்து, மருங்கு றேய்த்து=இடையிலேயுங் குறைத்து, அகல வான் போகு அற வீங்கும் வரு மூலை = அகன்ற ஆகாயதத்தில் இடையில்லே பெனனபப புரிந்த வளர்ந்த தனங்களே யுடைய, திதி எனு ம மடந்தை=திதி யெனனும் பெண்ணுவகை, அரு தவம் புரியும் காசிபன அருளால = அரிய தவத்தைச் செய்யும் காசிபமுனிவரின் அருளை யினல், ஆடல் வேல் இரணியன தனையும் = வெறறியைக கொண்ட வேலாயுதத்தை யேந் திய இரணியன என்பானையும, பருந்து வீழ் நெடி வேல இரணியாக்கனையும்=பருநதுகள் மொயக்கின்ற நெடிய வேலாயுதத்தை யுடைய இரணியாக்க னென்பவனையும், விண்ணவர் வெருவுற டயந்தாள=தேவர்கள பயமடையுமாறு பெற்றாள்.

இரணியன இரணியகசிபு என்றும் கூறப இதனுல் திதியெனடவளின் புத்திரர் இனனபதென்பது கூறப்பட்டது குளிததல்=கடலுண்மூழ்கி யிப்பி யெடுத்தல். (கச)

ஆங்கவர் தம்மின் மறங்கனிக் தொழுகு மாடல்வே லிரணிய னென்போன்
வீங்கொளி விரிக்கும் வெள்ளிங்கல் லருளால் விரிசிகை யைந்தழ ஞப்ப தலை
தேங்கமழ் கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கும் தேவனைத் தனதுளத் திருள நி
நீங்குதவம் புலனு மொருவழிப் படுதற் நினைவரு மருந்தவம புரிந்தான.

(இ-ள) ஆங்கவர் தம்மின=அவ்விருவருள், மறம் கனிந்து ஒழுகும் ஆடல் வேலு இரணியன் எனபோன=வீரமுதிர்ந்து தேங்கும் போர்த் தொழிற் சூரிய வேலாயுதத்தை யேந்திய இரணியன எனறு சொல்லப படுவோன், வீக்கு ஒளி விரிக்கும் வெள்ளி கல்